

10 # 4 6 # 81

JUAN

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

de gu
de lot

de maipa
de adelis
de elev

CLXJ

BX855
.J4
1733-62
v.4
t.4
c.1

BULLARUM
PRIVILEGIORUM AC DIPLOMATUM
Romanorum Pontificum
AMPLISSIMA COLLECTIO

*Cui accessere Pontificum omnium Vita, Notæ,
& Indices opportuni.*

OPERA ET STUDIUM

CAROLI COCQUELINES
TOMUS QUARTUS
PARS QUARTA.

Ab anno x. GREGORII XIII. usque ad annum III. SIXTI V.
scilicet ab anno 1581. ad 1588.

ROMÆ, MDCCXLVII

TYPIS, ET SUMPTIBUS HIERONYMI MAINARDI,
SUPERIORUM FACULTATE, ET PRIVILEGIO SANCTISSIMÆ

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

Eño, & Rño Dño
D. PHILIPPO
TITULI S. STEPHANI IN MONTE COELIO
S. R. E. PRESBYTERO
CARDINALI DE MONTIBUS.

HIERONYMUS MAINARDI FELICITATEM.

NON ut cæterorum Typographorum
mori inserviam, qui editionum sua-
rum tenuitatem magnis nominibus inscriben-
tes, hac præcipuè ratione eas spectabiliores

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

a 2

red-

reddere curant, vel ut vilis assentator occasionem nanciscar tui laudandi; Volumen hoc nonnullarum Constitutionum, quas edidit GREGORIUS XIII., & SIXTUS V. Pontifices verè Optimi, & Maximi, EMINENTIÆ TUÆ dico; Sed ut, quod tuum est, Tibi reddam. Hanc siquidem Pontificiarum Bullarum Collectionem omnium, quæ hætenus Typis consignatæ sunt, longè plenissimam, Te suadente suscepi. In nobilissima tua Bibliotheca, omni Librorum genere referta, nec ad luxum, sed ad Literarum, ac Scientiarum reparationem comparata ortum illa habuit. In ipsis primordiis, cum gravissimas perturbationes ab invidis hominibus (nec ii doctissimi esse solent, aut æmulatione gloriæ permoti) passus, de ab inceptis desistendo cogitarem; constantia Tua EMINENTISSIME PRINCEPS, & præsidio ita nutantem & dubium excitavisti, atque confirmasti, ut Editio hæc ad suum penè finem perducta sit. Tanti enim auctoritatem tuam quacumque in re soleo facere, ut quam Tu probas rationem, ea & utilis mihi, & honesta videatur esse. Quidni enim? Ab assidua Librorum lectione, ad quam a gravissimorum negotiorum tractatione, quasi in hortum amænissimum soles divertere, res suo æstimandas pretio addiscis, cæterosque edoces. Hinc ne tibi mirum, unde illa Tibi in adversis rebus fortitudo tanta, in prosperis moderatio animi, æquitas, & benignitas: nam de

pru-

prudencia, de pietate, de justitia, de zelo conservandæ Ecclesiasticæ disciplinæ, & tuendorum Romanæ Sedis jurium nihil dicam, ne videar assentari: quamvis non qui hujusmodi virtutes tuas laudent assentatores, sed qui non laudent, malevoli sint existimandi. Sed in ea incidimus tempora, quibus si laudemus præclaros viros, ferè omnium invidiam in eos provocemus.

Ad rem meam jam redeo. Hoc Volumen Bullas complectitur, quas quatuor postremis annis sanxit GREGORIUS XIII., & quas edidit primis tribus sui Pontificatus annis SIXTUS V. Neminem latet, quam adhibueris curam, ut rerum a GREGORIO gestarum Historia meis typis in lucem prodiret. Hanc rem multo jam tempore mihi commendaveras; plurimos manuscriptos Codices perquiri, & inter se conferri jufferas; nihil demum omisisti, quod editionem illam nitidissimam, omnibusque completam numeris reddere posset. Nec absimilis cura Tibi est, ut vera, omnibusque expurgata commentis SIXTI V. facta in lucem emittantur: Nulli igitur melius quam Tibi hac etiam ratione hujusmodi convenit Volumen.

Quod si utriusque Pontificis res gestas vel in eorum Historia, vel in ipsis Bullis percurramus: duas potissimum qualitates proprias eis fuisse, ac peculiare conspiciemus: zelum scilicet ardentissimum in GREGORIO propa-

gan-

gandæ Fidei Catholicæ; constantem in SIXTO
animum Pontificiæ auctoritatis vindicandæ.
In hisce autem præclarissimis dotibus quàm
iis non concedas, omnes illi norunt, qui te
propiùs intuentur, & tui colloquio delectan-
tur: Clariora etenim testimonia a me profer-
ri, modestia tua non patitur: imò ut hæc
ipsa, quæ tantum innui, in obscuro esse ve-
limus, mihi, cæterisque omnibus sæpiùs de-
mandasti.

Ipsa itaque Voluminis hujus qualitas, Bul-
læ, quas complectitur, meorumque typorum
ratio exigebant, ut illud tuo nomini dicarem.
Profectò neque amplitudine tua, neque iis of-
ficiis, quæ in me contulisti, digna res vide-
tur, sed ut spero, muneris mei tenuitatem hu-
manitatis tuæ magnitudo sublevabit. Vale.

INDEX

I N D E X
C H R O N O L O G I C U S,
E T
A L P H A B E T I C U S
P O N T I F I C U M,

Quorum Bullæ in hac Quarti Tomi Parte Quarta continentur.
GREGORIUS XIII. Anno 1581. habet Const. LXI. Pag. 1.
SIXTUS V. 1585. CXXIV. 123.

INDEX

INDEX RUBRICARUM BULLARUM PRIVILEGIORUM OMNIUM

Quæ in hac Tomi Quarti Parte Quarta continentur.

Quæ hoc Indice designantur, erant in editione Cherubini.

GREGORIUS XIII.

CXXXIX. Medici Hebræi, vel infideles ad curandos Christianos infirmos non admittantur. Et Medici omnes servant Constitutionem Pii V. in monendis infirmis ad confessionem peccatorum. pag. 1

CXXX. De auctoritate Archiconfraternitatis B. Mariæ Virginis Confolonis de Urbe, quoscumque Christianos S. R. E. ditioni subiectos, piorum elemosynis perquisitis, ab infidelium captivitate liberandi. Duosque carceratos, in festo ejusdem B. Mariæ, & in ejus honorem, anno quolibet liberandi. 2

CXXXI. De Judæorum, aut infidelium flagitiis, in quæ hereticæ pravitatis Inquisitores animadvertere possunt. 5

CXXXII. Furnarii Urbis, pro pretio Panis, in causis discussionum, ceteris aliis creditoribus præferantur. Et omnes Judices Urbis, in eorum litibus manu regis procedere possint. 7

CXXXIII. Extendit Literas, quibus alias sustulit censuras, & poenas in Literis Pii V. contra agitanes tauros conten. in Hispaniarum Regnis, quoad Laicos, & Milites sacris ordinibus non initiatos ad Portugallia, & Algarbiorum Regna &c. 8

CXXXIV. Hortatio ad Christianos, ad subveniendum pauperibus Collegii Anglicani Rhemis, & ceteris Anglis pro Fide Catholica dispersis. 8

CXXXV. Quomodo permittatur Ordini Fratrum S. Antonii Viennes, pro eorum Hospitalibus elemosynas colligere. 9

CXXXVI. Calendarii nuper restituti pro Festivitatibus S. R. E. suo tempore celebrandis, divinisque itidem officiis recitandis approbatio, & veteris Calendarii abolitio. 10

CXXXVII. Qui Presbyteri Religionis, & Societatis Jesu, literas Sacræ Pœnitentiariæ Apostolicæ aperire possint. 13

CXXXVIII. De auctoritate Præpositi Generalis Clericorum Regularium Soc. Jesu, circa contractus censuum, alienationumque, & aliorum. 13

CXXXIX. Quod personæ Societatis Jesu, a quocumque Antistite etiam extra tempora, de licentia fuorum Prælatorum ad sacros Ordines promoveri, & ad quoscumque alios regulares Ordines transire possint, habita licentia Præpositi generalis. 17

CXL. Nova Constitutio super Duellis. 19

CXLI. Concilii Tridentini prohibitio de Duellis extenditur ad duella privatim commissa. 19

CXLII. Erectio Ecclesiæ Episcopalis Civitatis Bononiæ, in Provincia Lombardiæ, in Ecclesiâ Archiepiscopalem. 20

CXLIII. Abbatissæ, & aliæ Præfete Monasteriorum Monialium in Italia ad triennium tantummodo eligantur. 22

CXLIV. Facultas Archiepiscopis, & Episcopis Indiarum, & ab eis subdelegandis absolvendi Indos, & Mauros, ac eorum filios a crimine hæresis, & Idolatriæ, ac aliis peccatis Sedi Apostolicæ reservatis, & in Bulla Cœnæ contentis. 22

CXLV. Confirmatio Institutionis, Privilegiorum, & exemptionum Societatis Jesu cum nonnullis declarationibus. 23

CXLVI. Dissolutio trium Prioratuum Congregationis Camaldulensium, alias unitorum. 25

CXLVII. Excommunicatio, & anathematizatio quorundamque hæreticorum, necnon aliorum omnium, qui contentis in hac Bulla Cœnæ Domini contraveniunt. 27

CXLVIII. Quod Præceptorum Militiæ, & Ordinis S. Joannis Hierosolymitani vacent per promotionem ad Episcopatum. 31

CXLIX. Prohibitio sub poenis &c. ne cuiquam liceat contractus contra dispositionem statutorum, aut juris communis, seu Monopolii in Comitatu Rossilionis. 32

CL. De Electione, numero, & qualitatibus Magistrorum Sacræ Theologiæ, de cetero in Provinciis Italiæ eligendorum ex Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini. 33

CLI. Dismembratio tertie partis fructuum ab uno Canonicatu, & Præben. quarumcumque Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitanarum, Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum, & applicatio eorundem Officio SSinæ Inquisitionis didorum Regnorum. 36

CLII. Declaratio precedentia inter Ordines Mendicantium, & inter Confraternitates Laicorum in processibus. 38

CLIII. Confirmatio erectionis quorundam Monasteriorum Ordinis Monachorum S. Pauli primi Eremitæ in Ungaria, Polonia, Istria, ac Dalmatia, & Privilegiorum. 39

CLIV. Confirmatio diversorum Privilegiorum pro Doctoribus Philosophiæ, & Medicinæ Collegiorum Bononiensium. 39

CLV. Forma publicandi resignationes beneficiorum Ecclesiasticorum, in Curia, & extra. 41

CLVI. Major sacri Eremitæ Camaldulensis potest quando sibi expedire videtur, conferre Eremitis sibi in Eremo subiectis quatuor Ordines Minores. Et Cardinales Episcopi ad dictum Eremum accedentes possunt etiam extra tempora, & non servatis interdictis, sacros Ordines eisdem conferre, si ipsi Majori idonei videntur. 43

CLVII. Erectio Hospitalis pro natione Maronitarum in Urbe. 43

CLVIII. Confirmatio literarum Clementis VI. contra Fabricantes falsam monetam in Regno Franciæ. 46

CLIX. Erectio Collegii Societatis Jesu Rigæ in Partibus Poloniæ. 47

CLX. Constitutiones Collegii Germanici. 49

Index Rubricarum.

CLXI. Institutio Festivitatis S. Annæ Matris Mariæ Virginis, pro die 26. mensis Julii duplici Officio celebranda. 54

CLXII. Declaratio, & extensio Constitutionis Pauli III. de privilegio Mercatorum Ripæ Urbis, quod eorum libri concordantes cum libris Proxenetarum plene probent, & executionem paratam habeant sicut obligationes Camerales, contra quascumque personas, & etiam mulieres conjugatas. 54

CLXIII. Approbatio tertii, Instituti, & Constitutionum Religionis, Clericorum Regularium Societatis Jesu, cum aliquorum dubiorum totali remotione, & privilegiorum confirmatione. 55

CLXIV. Erectio Collegii Societatis Jesu in Civitate Ipern. 60

CLXV. Erectio Collegii Societatis Jesu in Oppido Montem. Cameracen. Diocesis. 63

CLXVI. De electione Præpositi generalis, & aliorum Prælatorum Congregationis Monachorum Eremitarum S. Hieronymi de Observantia, celebrationeque Capituli generalis, & retentione regularis observantia. 65

CLXVII. Institutio Collegii, ad scholares Nationis Maronitarum, pie & catholice, bonis artibus, Christianisque moribus, & doctrina instruendos in Urbe, & deputatio Cardinalis pro ejus regimine, Annorumque reddituum assignatio pro eorumdem sustentatione. 66

CLXVIII. Erectio Collegii Societatis Jesu in Civitate Brugen. 69

CLXIX. Erectio Collegii Societatis Jesu in Civitate Mantuan. 72

CLXX. De prædicatione verbi Dei, semel in Hebdomada faciendi Hebræis, pro eorum ad Christi fidem conversione in Terris, & locis, in quibus extant eorum Synagoga. 74

CLXXI. Innovatio Constitutionis Nicolai III. & aliarum sanctionum, contra jurantes, & jurare facientes illicita, impossibilia, damnosa, & Ecclesiastica libertati, ac decretis Concilii Tridentini adversantia. 75

CLXXII. Deposita pecuniarum actualia supra summam scutorum quinque occasione litium in Alma Urbe fienda, apud Montem Pietatis de cetero fiant. 76

CLXXIII. Erectio Collegii Armeniorum in Urbe. 78

CLXXIV. Quod Religiosi Societatis Clericorum Regularium Soc. Jesu, etiam sacris Ordinibus non initiati, verbum Dei prædicare possint. 80

CLXXV. De forma, qua Clerici R. C. Apostolicæ expeditiones Camerales signare debent, sub nomine, & sigillo S. R. E. Cardinalis Camerarii. 80

CLXXVI. Institutio Confraternitatis, seu Congregationis Externorum Scholarium, studiis Collegii Societatis Jesu de Urbe insistentium sub invocatione Annunciationis B. Mariæ, ad pia opera exercendum. Et facultas alias aggregandi Congregationes, cum Indulgentiarum communicatione. 82

CLXXVII. Contra Exules, & alios in Italia commorantes, qui animalia, & alia bona in Statu Ecclesiastico diripiunt, abducunt, recipiunt, vel permutant. 84

CLXXVIII. Quod Eremitæ Congregationis Camaldulensis Ordinis S. Benedicti, religiosos alterius Ordinis recipere possint. Ipsi vero ad alium etiam Eremitarum S. Romualdi Montis Coronæ transire nequeant. 85

CLXXIX. Confirmatio Privilegiorum Universitatis Studii generalis Lovanien. 86

CLXXX. Publicatio literarum, seu potius decreti Pii Papæ V. super translatione Ecclesiæ Cathedralis Feretrane ab Oppido S. Leonis ad Oppidum nuncupatum *Pinna Billorum*, & respectiva unione, augmento, ac dotatione utriusque Capituli. 92

CLXXXI. Institutio Collegii Presbyterorum Regularium Societatis Jesu, Universitatique Studii generalis diversarum scientiarum, bonarumque Artium in Oppido Pontis Monsonii Metensis Diocesis in Lotharingia, cum reddituum assignatione, privilegiorumque assignatione. 95

CLXXXII. Unio Beneficiorum Baliagiorum ab Hæreticis recuperatorum Militiæ Sanctorum Mauritii, & Lazari. 99

CLXXXIII. Confirmatio Privilegiorum, & Indulgentiarum a Pio IV. concessorum Archiconfraternitati Sanctissimæ Trinitatis de Urbe. 101

CLXXXIV. Confirmatio erectionis Confraternitatis Nationis Bononiensium in Urbe instituta cum facultate quot annis liberandi unum Carceratum &c. 104

CLXXXV. Communicatio, & extensio Indulgentiarum, & Privilegiorum concessorum Hospitali Joannis de Dios Granaten., ad quæcumque alia Hospitalia quibusvis in locis ad instar dicti Hospitalis instituenda. 106

CLXXXVI. Institutio Congregationis Clericorum Sæcularium de Oratorio nuncupate, in Ecclesiâ S. Mariæ de Vallicella de Urbe. 108

CLXXXVII. Confirmantur Privilegia Militiæ Sanctorum Mauritii, & Lazari. 111

CLXXXVIII. Institutio Universitatis Studii generalis, diversarum scientiarum bonarumque artium, in Collegio Presbyterorum Regularium Societatis Jesu, in Civitate Vilnensi, in Regno Poloniae per Valerianum illius Episcopum fundato, cum privilegiorum clarigatione. 121

CLXXXIX. Ordini S. Pauli Primi Eremitæ confirmantur omnia Monasteria, seu Domus, in Hungaria, Polonia, Istria, Dalmatia, & Sclavonia, eorumque jura, & privilegia, libertates &c. 122

SIXTUS QUINTUS

I. Erectio Studii generalis in Oppido Græcen. Salisburgens. Diocesis. 124

II. Erectio Ecclesiæ Cathedralis Vinden. in Livonia. 127

III. Erectio Universitatis Studii generalis, & Collegii in Oppido Mulsipontan. Meten. Diocesis. 128

IV. Exemptiones, & gratiæ Clericorum Regularium Congregationis S. Majoli alias de Somascha a Gregorio XIII. clarigite. 130

V. Jubilæi indictio, ad implorandum Dei auxilium, pro bono regimine Reipublicæ Christianæ. 132

VI. Revocatio exemptionum omnium, ab onerum Cameralium solutione, quibuscumque personis quomodolibet concessarum. 133

VII. Prohibitio alienandi per subditos Status Ecclesiastici, in non subditos, & forenses, bona in eo existentia, aut fortalitia, & castra absque Sedis Apostolicæ licentia. 134

VIII. Quod Clerici Regulares Congregationis Sancti Pauli Decollati, ad processiones, & actus publi-

Index Rubricarum.

publicos accedere non cogantur, ex indulto Gregorii XIII. 136
IX. Innovatio omnium Constitutionum a Romanis Pontificibus haecenus editarum, contra exules, bannitos, aliosque facinorosos homines, eorumque receptatores, & fautores; & multarum impositio poenarum in eosdem, necnon contra Communitates, & alios, sua territoria ejusmodi scelestis hominibus expurgata non custodientes. 137
X. Quod Festum Praesentationis B. M. Virginis die vigesima prima mensis Novembris duplici officio celebretur. 142
XI. Quod Festum S. Francisci de Paula, Ordinis Fratrum Minorum institutoris, singulis annis die secunda mensis Aprilis duplici officio celebretur. 142
XII. Renovatio Studii generalis in Civitate Firmi Status Ecclesiastici, olim a Bonifacio VIII. instituti, cum privilegiis, & indultis aliorum Studiorum generalium. 143
XIII. Confirmatio Julii Papae secundi super bono regimine Castrorum Comitatus Ariminen. novaeque Declarationes ad exortas lites componendas, futuraeque evitandas. 146
XIV. De electione Praelatorum Congregationis Sancti Bernardi in Italia Monachorum, Ordinis Cisterciensis. Regularis observantiae, de cetero facienda ex universo numero sacerdotum districtae Congregationis, qui minora officia laudabiliter biennio exercuerint. 147
XV. Confirmatio Privilegiorum Collegii Advocatorum, & Procuratorum Provinciae Marchiae, seu eorundem nova concessio. 148
XVI. Confirmatio literarum diversorum Romanorum Pontificum super bono regimine Civitatis Anconitan., & confirmatione Immunitatum, ac Privilegiorum ejusdem Civitatis. 150
XVII. De regimine Studii generalis Valentini. ab Alexandro VI. instituti, & applicatione Beneficiorum Ecclesiasticorum &c. 153
XVIII. Ut in Ordine Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum observetur reformatio edita a Commissariis deputatis per Fium V., & Gregorium XIII. cum declarationibus Sixti Papae V. 159
XIX. Ampliatio Collegii septem Notariorum Sedis Apostolicae antiquitus instituti, ad numerum duodecim, cum gratiarum, & privilegiorum extensione, pro ipsis septem Notariis. 161
XX. Institutio Archiconfraternitatis Chordigerorum S. Francisci, chordam per Fratres ejus Ordinis gestari solitam devote deferentium, cum indulgentiarum concessione, & alias Confraternitates aggregandi facultate. 166
XXI. Confirmantur Privilegia a Romanis Pontificibus Civibus Genuensibus concessa, quorum vigore extra Urbem Januam ad Judicium vocari non possunt. 168
XXII. Confirmat literas Praedecessorum Pontificum, ac praecipue Gregorii XIII. quibus ad refranandos scelestos homines, tam Laicos, quam Ecclesiasticos laese majestatis criminis reos Ecclesiasticae immunitatis, in Civitate Genuen. restringit limites. 169
XXIII. Jurisdictio Consulum Artis Lanae in Urbe, & privilegia Mercatorum ejusdem Artis. 171
XXIV. De visitandis certis hic statutis temporibus, Sanctorum Petri, & Pauli de Urbe liminibus &c.

ab Episcopis, Patriarchis, & aliis Ecclesiarum Primatibus. 173
XXV. Innovatio festivitatis S. Nicolai de Tolentino, Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, duplici Officio die decima mensis Septembris celebranda. 176
XXVI. Contra exercentes artem Astrologiae judiciariae, & alia quaecumque divinationum genera, librosque legentes, vel tenentes. 176
XXVII. Quaelibet proprietas in Congregatione Canoniorum Regularium Sancti Georgii in Alga Venetiarum interdicitur. 179
XXVIII. Quod Festum S. Antonii Lusitani, de Patrua nuncupati, sub die 13. mensis Junii duplici officio de cetero celebretur. 181
XXIX. Innovatio indulti Capitulo Sacrosanctae Lateranen. Ecclesiae de Urbe concessi, dandi licentiam in ejus locis, erigendi Loca Pia, accedente licentia Ordinariorum, quibus subiecta remaneant. 182
XXX. Prohibitio transseudi ab Ordine Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, ad Fratres Capuccinos. 183
XXXI. Confirmatio, & ampliatio Indulgentiarum, ac Indulgentiarum Rosarii B. Mariae Virginis; Et facultatis Magistri Generalis, & Vicarii Ordinis S. Dominici, in erigendis Cappellis, & instituendis Confraternitatibus Rosarii, pro quibus alia etiam gratiae, & Indulgentiae conceduntur. 185
XXXII. Innovatio Festivitatis S. Januarii Episcopi, & Martyris, & Sociorum ejus, die 19. Septembris simplici officio celebranda. 186
XXXIII. Renovatio Pontificalium Cappellarum in Basilicis, certisque Almae Urbis Ecclesiis, Dominicis Quadragesimae, & Adventus, aliisque stans solemnitatibus diebus, celebrandarum. 187
XXXIV. Lauretani Oppidi Provinciae Picenae, in Civitatem sublimatio, ejusque Collegiatae Ecclesiae in Cathedrali, & Episcopalem erectio. 189
XXXV. Approbatio Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, in Hospitalibus, & extra degentibus Romae nuper instituta, cum habitus assignatione. 191
XXXVI. Confirmatio Constitutionis Pii V. de non infendandis, & alienandis Castris, & locis Sanctae Romanae Ecclesiae. 192
XXXVII. Confirmatio Statutorum, & Stabilimentorum Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani. 192
XXXVIII. Annuorum reddituum concessio Archiconfraternitati B. Mariae Virginis Confalonis de Urbe, nuncupatae, cum facultate ubique elemosynas colligendi, ad Christianorum redemptionem ab infidelium captivitate. 193
XXXIX. Moderatio Constitutionis editae a Pio V. quoad electionem Visitatoris generalis, & exemptionem Fratrum Tertii Ordinis de Poenitentia S. Francisci, a superioritate Ministrorum Provincialium Fratrum Minorum de Observantia in Italia. 200
XL. Reformatio Officii, & emolumentorum Secretarii Domestici Summi Romani Pontificis; Cum indulgentiarum Collegii Secretariorum concessione, & ampliacione. 201
XLI. Quod Festum S. Petri Martyris, duplici officio de cetero celebretur. 204
XLII. Confirmantur sententiae latae super Confibus Com-

Index Rubricarum.

Communitatum Perusini, Urbevetan., & Tuderini. 205
XLIII. De decies centenis millibus nummum aureorum, in Arce S. Angeli repositis, & nullo unquam tempore, nisi in praescriptis casibus detrahendis. 206
XLIV. Confirmatio Congregationis B. Mariae Fuliensis strictioris observantiae Monachorum Ordinis Cisterciensis Sancti Benedicti, cum gratiarum largitione. 211
XLV. Prohibitio quod de cetero nulla Corpora Defunctorum praeterquam Regalia, in Choris, & aliis locis intra septa, & Clausuram Monasteriorum Monialium in Regnis Hispaniarum sepeliri valeant. 212
XLVI. Approbatio, declaratio, & extensio Constitutionum editarum a Pont. Praedecessoribus, circa solutionem Annatarum, Communium, & Quindenniorum, de beneficiis ecclesiasticis R. Cam. Apost. debitorum. 213
XLVII. Confirmatio, & nova concessio gratiarum, & privilegiorum Ordini Cisterciensi, ejusque Abbatibus, Monachis, & Monasteriis a Gregorio IX., Innocentio IV., Sixto IV., Innocentio VIII., Pio IV., Pio V., Gregorio XIII., & aliis Summis Pontificibus concessorum. 215
XLVIII. Confirmatio Constitutionum Congregationis Fratrum S. Ambrosii ad Nemus. 217
XLIX. Institutio Artis conficiendi sericum in Urbe, & toto Statu Ecclesiastico cum nonnullis ordinationibus. 218
L. Facultas Archiconfraternitatis Sanctissimi Sacramenti in Ecclesia S. Petri de Urbe commutandi cuique Confraternitati aggregatae, & aggregandae primam Dominicam mensis ad processionem habendam, in aliam Dominicam, prout unicuique hujusmodi Confraternit. expedire judicaverit. 223
LI. Quod Eremita S. Romualdi Montis Coronae, Ordinis Camaldulensis sub Regula S. Benedicti, alterius Ordinis Religiosos recipere possint. Ipsi vero ad alium etiam Eremit. Camaldulensis transire nequeant. 223
LII. Confirmatio Privilegiorum Doctorum, & legentium Universitatis Bononien., ac praesertim applicationis Datis Mercium. 224
LIII. Confirmatio, & extensio Jurisdictionis Consulum Artis Pistorum, & Praefecti Annonae Almae Urbis, in rebus ipsam Artem tangentibus, ac privilegiorum, & gratiarum eorundem Pistorum. 226
LIV. Jurisdictio S. R. E. Cardinalis, & Judicis causarum Archiconfraternitatis B. Mariae Virginis de Urbe Confalonis nuncupatae, ad Redemptionem Captivorum ab infidelium servitute, aliaque pia opera exercend. dudum instituta. 227
LV. Erectio Universitatis Studii generalis in Civitate de Quito Provinciae S. Michaelis Indiarum Occidentalium Ordinis Eremitarum S. Augustini cum facultatibus aliis Universitatibus concessi solitis. 232
LVI. Jurisdictio S. R. E. Cardinalis Protectoris, & Judicis causarum Collegii Cantorum Cappellanorum Romani Pontificis, cum privilegiorum, & gratiarum concessione. 233
LVII. Hortatio ad omnes Christianifideles, ut Rhe-mensi Collegio pro Catholicis Angliae a Sede Apostolica instituto, pie, & liberaliter subve-niant, & ad Imperatorem, Reges, & Princi-

pes Christianos, ut Anglos propter Justitiam persecutionem patientes juvent, & foveant. 236
LVIII. Quod Fratres Minores Ordinis S. Francisci de Observantia licite retineant loca, quae etiam sine titulo possident, dummodo Ordinariorum consensus accedat, quo ad ea quae possident a decem annis citra. 237
LIX. Confraternitas S. Annae Varaviae erigitur in Archiconfraternitatem cum ejusdem facultatibus, & privilegiis, quae habet Archiconfraternitas Confalonis de Urbe. 238
LX. Confirmatio Ereccionis Provinciae Hispaniarum Fratrum Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo cum transitu ejusdem ad Discalceatos. 239
LXI. Praescriptio numeri, & qualitatum Praelatorum Referendariorum utriusque Signaturae Romanae Pont., cum privilegiorum concessione. 241
LXII. Nonnulla statuuntur pro Ecclesiis Calaguritan., & Calceaten. super receptione filiorum patrimonialium in Beneficiatos dictarum Ecclesiarum. 244
LXIII. Communitates Status Ecclesiastici pro aliis obligatae, infra annum ab earum obligationibus liberentur. Et de cetero pro aliis se obligare, & eorum bona alienare, ac praeterquam ratione locationis obligare, vel Oratores sumptibus publicis ad Pontificem mittere nequeant. 247
LXIV. Unio Hospitalium Congregationis Joannis Dei in unum corpus cum nonnullis Ordinationibus. 249
LXV. Quod omnes etiam S. R. E. Cardinales, beneficia, & pensiones Militiae S. Joannis Hierosolymitani, etiam ex Sedis Apostolicae provisione obtinentes, ad solutionem jurium communis aerarii omnino teneantur, ac praeterquam propria auctoritate exigere valeant, ex indulto Pii V. 252
LXVI. Erectio Collegii Montis Alti in Civitate Bononien. 255
LXVII. Erectio officii Commissariatus Rev. Camerae Apostolicae in officium perpetuum vacabile, cum jurisdictionis, emolumentorumque, & indulgentiarum concessione. 259
LXVIII. Damnatio contractuum Societatis, securitatem capitalis, aut certam responsionem, aut aliter usurariam pravitatem continentium. 263
LXIX. Concessio Privilegiorum Hebraeis in Statu Ecclesiastico commorantibus, iisque qui in eodem Statu, vel masinonem, vel commercium fixerint. 265
LXX. De temeraria tori separatione, ac publicis adulteriis, stupris, & lenociniis, in quibusdam casibus severius in Alma Urbe puniendis. 267
LXXI. Jurisdictio Judicis Causarum Beneficialis confidentiae, & simoniae, & cum eis connexitatem habentium, in Romana Curia movendarum, aut per appellationem a Judicibus extra Curiam introducendarum. 270
LXXII. Montis Alti Oppidi in Provincia Marchiae in Civitatem sublimatio. Eiusque Colleg. Eccles. in Cathedrali, & Episcopalem erectio. 274
LXXIII. Erectio Custodiae S. Gregorii Ordinis Fratrum Minorum de Observantia Discalceatorum nuncupator. in Insulis Philippinis, in Provinciam. 275
LXXIV. S. Severini Oppidi in Provincia Piceni in Civitatem sublimatio, ejusque Collegiatae Eccles. in Cathedrali, & Episcopalem erectio. 277

Index Rubricarum.

LXXV. Divisio Burgi a regione Pontis, & Transyberim, & erectio illius in Regionem Castellii S. Angeli nuncupat. &c. 278
 LXXVI. De S. R. E. Cardinalium creatorum præstantia, numero, ordine, ætate, & qualitatibus, & de optione sex Cathedralium Ecclesiarum, quæ Cardinalibus conferuntur. 279
 LXXVII. Tolentini Oppidi in Provincia Picena, in Civitatem sublimatio, ejusque Collegiate Ecclesie in Episcopalem erectio. 285
 LXXVIII. Reformatio circa immoderatos sumptus, qui in Alma Urbe fieri consueverunt, circa vestes, dotes, ornamenta, indumenta, & convivia. 286
 LXXIX. Ampliatio Congregationis sub invocatione Annunciationis B. Mariæ Virginis, alias in Urbe instituta, pro Scholaribus insistentibus Studii Collegii Societatis Jesu instituta, ad quoscumque alios etiam non studentes. Et facultas alias Congregationes aggregari, eisque indulgentias communicandi. 292
 LXXX. De incertis quibusdam casibus ultimo supplicio in Statu Ecclesiastico puniendis. 294
 LXXXI. Præfinitio Titulorum, & Diaconiarum pro Sanctæ Romanæ Ecclesie Presbyteris, & Diaconibus Cardinalibus. 296
 LXXXII. Confirmantur Constitutiones Collegii Borromæorum Papien. 298
 LXXXIII. Contra non restituentes, aut revelantes scripturas ad Rev. Cameram Apostolicam quomodolibet spectantes a Commissario ejusdem Camera coercendos. 300
 LXXXIV. Erectio Typographiæ Vaticanæ. 301
 LXXXV. Institutio Hospitalis pauperum Mendicorum in Urbe, ad eos pie alendum, eorumque animæ, & corpori salubriter consulendum, cum annuorum reddituum, & privilegiorum assignatione. 304
 LXXXVI. Declaratio, quod suppellectilia ad cultum Divinum destinata per obitum Prælatorum in Regnis Hispaniarum relicta, Capitula debeant de manibus generalis Collectori spoliatorum Camera, non autem propria auctoritate recipere. 308
 LXXXVII. Indultum, ut Commissarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum de Observantia nunc, & pro tempore existens in partibus Indiarum, habeat vocem activam, & passivam in Capitulo Generali. 309
 LXXXVIII. Statuitur, quod Capitulum Generale Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Paula de cetero de sexennio in sexennium celebrari debeat. 310
 LXXXIX. Erectio Cappellæ ad Præsepe Jesu Christi in Basilica S. Mariæ Majoris de Urbe, cum Præpositi, Sacristæ, Cappellanorum, & Beneficiatorum institutione, atque Cardinalis Protectoris, & Judicis causarum ad eos spectantium jurisdictione. 311
 XC. Damnatio conjugiorum per Eunuchos, & Spadones contractorum, & contrahendorum. 319
 XCI. Provincia Hispania Ordinis Carmelitarum, Discalceatorum erigitur in Congregationem datus ei nonnullis Statutis, concessisque Privilegiis. 319
 XCII. Institutio Collegii honestarum Viduarum, & Puellarum, sub regimine Confratrum Congregationis Sancti Barnardi religiose educandarum, cum indultorum concessione, præsertim quo

ad pia eis relicta. Et jurisdictione Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinalis Protectoris, & Judicis causarum ad eas spectantium. 323
 XCIII. Statutum quod Officia Generalis, Visitatorum, Priorum, Vicariorum, & Procuratorum Congregationis S. Georgei in Alga sint triennialia, & Capitulum generale celebretur de triennio in triennium, & in electionibus nulla habeatur ratio absentium. 330
 XCIV. Confirmatio gestorum in Dieta in Monasterio de Pace de Urbe habita pro Congregatione Lateranen. 332
 XCV. Statutum, quod Libri Lingue Arabicæ, Turcicæ, Persicæ, & Caldaicæ, etiam Sacræ Theologie, & quarumcumque facultatum imprimendi, ante quam imprimantur debeant per Cardinales super Congregatione Indici deputatos examinari, & corrigi &c. 334
 XCVI. De Constitutionibus Pii IV., & Pii V. circa Confidentias beneficiale editis, in Regno Galliarum exequendis, cum moderatione poenarum. 335
 XCVII. Studii generalis Almæ Urbis regimen Collegio Advocatorum Consistorialium confertur, cum antiquorum Privilegiorum confirmatione, & Præcedentiæ concessione. 336
 XCVIII. Declaratio circa proprietatem, olim Congregationi Canonicorum secularium Sancti Georgei in Alga Venetiarum, absolute interdictam. 338
 XCIX. Prohibitio admittendi ab Beneficia Regni Valentie alienigenas Regnorum Hispanie, in quibus ipsi Valentini ad similia non admittuntur. 339
 C. Ampliatio Collegii Clericorum Camera ad numerum duodenarium. 344
 CI. Quod Franciscus Medicus Magnus Dux Etruriæ, & Magnus Magister Militie Ordinis Sancti Stephani, erigere valeat in Commendas dictæ Militie, Hospitalia per laicos regis solita, ad hospitalitatem instituta, in Etruria existentia, de quibus Sedes Apostolica disporre non consuevit. 345
 CII. Privilegia, & Immunitates pro adificantiis, vel habitantibus in Via Felici, & in Via Pia Almæ Urbis. 346
 CIII. Confirmatio declarationis, correctionis, & reformationis Constitutionis Magalotta in Provincia Romandiolæ observandæ. 348
 CIV. Prohibitio extrahendi, aut quoquo modo amovendi libros, & alia existentia in Bibliothecis Fratrum Minorum de Observantia Ordinis S. Francisci. Et ordinationes quibus eadem conservari debeant. 356
 CV. Confirmatio Privilegiorum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia. 357
 CVI. Approbatio Congregationis Fratrum Minorum Conventualium Reformatorum S. Francisci, cum habitus designatione, & privilegiorum communicatione. 359
 CVII. Quod tam Professores Ord. Sancti Hieronymi Oppidi de Escorial nullius Diocesis Provincie Toletanæ, quam etiam Seculares, Clerici, ac laici, qui in Collegio eorundem Fratrum Theologiæ, & Philosophiæ operam dederint, postquam cursus studiorum perfererint, & de hoc fidem obtulerint, possint recidi, & admitti ad quoscumque gradus Magisterii, & Doctoratus in quacumque Universitate studiorum generalium in Regnis Hispanie. 362
 De

Index Rubricarum.

CVIII. De decies alteris centenis millibus nummum aureorum, in Arce S. Angeli sepositis, nullo umquam tempore, nisi in præscriptis casibus, certaque desuper servata forma depromendis. 363
 CIX. Indulgetur Fratribus, & Monialibus Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis captivorum, recitandi Officium juxta Breviarum pro dicto Ordine a Cardinalibus Deputatis approbatum. 365
 CX. Indulta, & gratiæ Congregationis Monachorum B. Mariæ Fulienfis, Ordinis Cisterciensis S. Benedicti strictioris observantiæ. 366
 CXI. Confirmatio Statutorum Monasterii, seu Collegii S. Laurentii el Real Provincie Toletanæ Ordinis S. Hieronymi. 368
 CXII. Prohibitio recipiendi ad habitum, vel professionem cujuscumque Ordinis regularis, homines illegitimos, criminosos, aut are alieno, reddidive rationibus obnoxios. Et præscriptio formæ Novitios recipiendi. 370
 CXIII. Reformatio Curie Almæ Urbis Gubernatoris quo ad causas Civiles. 376
 CXIV. Indulgentiarum elargitio, pro quorundam Christianorum Imperatorum numismata gestantibus, aut Ecclesias, ubi ea aservantur, visitantibus, & pia opera hic expressa exercentibus. 380
 CXV. Confirmatio privilegiorum Civitatis, Terrarum, & locorum Comitatus Esti cum nonnullis Statutis pro directione ejusdem Comitatus. 384
 CXVI. Erectio Collegii S. Bonaventuræ in Conventu Sanctorum XII. Apostolorum de Urbe Ordinis Minorum Conventualium. 388
 CXVII. Institutio quindecim Congregationum San-

ctæ Romanæ Ecclesie Cardinalium, cum jurisdictionum, & facultatum partita concessione, ad faciliorem universæ Reipublicæ Christianæ, Statuque Ecclesiastici, & Romanæ Curie negotiorum, & causarum expeditionem. 392
 CXVIII. Prohibitio ad arma ex quibusvis causis, præter hic exceptis armatorum manus, aut cavalcatas, tumultuosasque hominum collectas in Statu Ecclesiastico congregandi. 401
 CXIX. Adscriptio S. Bonaventuræ Balneoregionensis inter egregios Sanctosque Catholicæ Ecclesie Doctores, cum Indulgentiis pro ejus Festivitate die 14. Julii celebranda. 405
 CXX. Monasterium Sancti Cypriani Mensæ Patriarchali Venetiarum unitur. 410
 CXXI. Quomodo Clerici regulares S. Pauli Decolati, Novitios ad eorum Religionem admittere possint. 413
 CXXII. Institutio præsidii ducentorum millium scutorum, pro ubertate Annoræ in Alma Urbe. 414
 CXXIII. Quod vacent omnes Ecclesie, & Beneficia, eorum, qui ad dignitatem Cardinalatus promoventur. Et quando eis datur retentio, intelligatur de beneficiis non requirentibus residentiam in loco, d. dignitati non convenienti. 417
 CXXIV. Confirmatio omnium Privilegiorum, Indultorum, Indulgentiarum, & quarumcumque gratiarum locis ad SSimum Sepulchrum Dominicum spectant., ac illa visitantibus necnon Fratribus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia in illis partibus degentibus quomodolibet concessarum, dummodo sint in usu, & decretis Concilii Tridentini non adversentur. 417

INDEX INITIALIS BULLARUM.

Quae in hoc Volumine referuntur.

A	B	C	D	E	F
<i>Abundantes Divinae gratiae.</i> Pag. 414	<i>Ad Apostolicam dignitatem.</i> 101	<i>Ad clarum Apostolicam.</i> 206	<i>Ad compescendam.</i> 267	<i>Ad excelsum.</i> 259	<i>Ad exequendum nostri.</i> 330
<i>Ad Romanum spectat.</i> 373	<i>Ad tollendum.</i> 19	<i>Aequum arbitramur.</i> 252	<i>Aequum, & rationi.</i> 127	<i>Aequum reputamus.</i> 92	<i>Aequum reputavimus.</i> 130
<i>Afflicta, & crudeliter.</i> 236	<i>Alias a fel. rec.</i> 169	<i>Alias fel. rec.</i> 234	<i>Alias pie mem.</i> 1	<i>Anno superiore.</i> 463	<i>Antiqua Judaeorum.</i> 5
<i>Apostolicae Sedis.</i> 13	<i>Apostolici muneris.</i> 359	<i>Ascendente Domino.</i> 55	<i>Cameram nostram Apostolicam.</i> 213	<i>Cathedram militantis.</i> 225	<i>Christiana pietas.</i> 265
<i>Christiana Nobiscum.</i> 2	<i>Circa Pastoralis Officii.</i> 212	<i>Circumspecta Romani Pontificis.</i> 338	<i>Caelstis Pater.</i> 226	<i>Caelstis Patris.</i> 124	<i>Caeli, & Terrae.</i> 176
<i>Constantia, & eximia.</i> 146	<i>Consueverunt Romani.</i> 2	<i>Controversia inter.</i> 31	<i>Copiosus in misericordia.</i> 108. 153	<i>Cum adeo pium.</i> 199	<i>Cum ad regendas.</i> 309
<i>Cum alias.</i> 4. 18. 54. 171	<i>Cum benigna Mater.</i> 193	<i>Cum de omnibus.</i> 370	<i>Cum de rebus.</i> 244	<i>Cum de Statu.</i> 319	<i>Cum frequenter.</i> 319
<i>Cum inter alios.</i> 39. 122	<i>Cum interna.</i> 43	<i>Cum in unaquaque.</i> 286	<i>Cum nos nuper.</i> 192	<i>Cum sicut accepimus.</i> 7. 218. 227. 255. 356	<i>Cum sicut exponi.</i> 22
<i>Cum sicut Nobis.</i> 237	<i>Cupientes pro Pastoralis.</i> 12	<i>Decet Apostolicam Sedem.</i> 99	<i>Decet Romanum Pontificem.</i> 46. 346	<i>De Sacrarum Religionum.</i> 310	<i>De salubri Civitatum.</i> 384
<i>Detestabilis avaritia.</i> 263	<i>Divina Dei providentia.</i> 270	<i>Divinae caritatis altitudo.</i> 167	<i>Dominicum gregem.</i> 33	<i>Dum ad uberes.</i> 275	<i>Dum attenta considerationis.</i> 121
<i>Dum ineffabilia.</i> 185	<i>Dum pro communi.</i> 401	<i>Dum suaves.</i> 362	<i>Ea est Eremiti.</i> 85	<i>Ea est Congregationis.</i> 223	<i>Eam semper.</i> 301
<i>Ea quae.</i> 65	<i>Egregia Populi Romani.</i> 137	<i>Et si Mendicantium.</i> 357	<i>Et si pro debito.</i> 249	<i>Ex Collegio Germanico.</i> 49	<i>Ex debito Pastoralis.</i> 368
<i>Exigit incumbens.</i> 413	<i>Ex injuncti Nobis.</i> 36	<i>Ex omnibus Christiana.</i> 191	<i>Exponi Nobis.</i> 8. 13	<i>Exposcit debitum.</i> 22	<i>Exposcit Pastoralis.</i> 38
<i>Expositum Nobis.</i> 224	<i>Ex superne dispositionis.</i> 166	<i>Fidei constantia.</i> 148	<i>Fidelium votis.</i> 223	<i>Firmum ita.</i> 19	<i>Gloria.</i> 410

Index Initialis.

G	H	I	L	M	N	O	P	Q	R	S
<i>Gloriosa, & semper Virginis.</i> 311	<i>Hoc nostri Pontificatus.</i> 138	<i>Immensa Dei.</i> 47. 60. 63. 69	<i>Immensa aeterni Dei.</i> 392	<i>Immensa divinae sapientiae.</i> 181	<i>In Caeli Throno.</i> 142	<i>Ineffabilis Divinae.</i> 388	<i>In omnibus rebus.</i> 348	<i>In praecelsa.</i> 86	<i>In sacrosancto B. Petri.</i> 339	<i>In sublimi B. Petri.</i> 376
<i>Hodie a Nobis.</i> 410	<i>Humano sic ferunt.</i> 66	<i>In superna militantis.</i> 95. 106	<i>Intelligentes.</i> 232	<i>Intemeratae Matris Dei.</i> 142	<i>Inter Apostolicas.</i> 75	<i>Inter gravissimas.</i> 10	<i>Inter multiplices.</i> 76	<i>Inter varias curas.</i> 133	<i>Inter varias.</i> 247	<i>Inviciorum Christi militum.</i> 204
<i>Humano vix iudicio.</i> 41	<i>Immensa Dei.</i> 47. 60. 63. 69	<i>Immensa aeterni Dei.</i> 392	<i>Immensa divinae sapientiae.</i> 181	<i>In Caeli Throno.</i> 142	<i>Ineffabilis Divinae.</i> 388	<i>In omnibus rebus.</i> 348	<i>In praecelsa.</i> 86	<i>In sacrosancto B. Petri.</i> 339	<i>In sublimi B. Petri.</i> 376	<i>In superna militantis.</i> 95. 106
<i>Intelligentes.</i> 232	<i>Intemeratae Matris Dei.</i> 142	<i>Inter Apostolicas.</i> 75	<i>Inter gravissimas.</i> 10	<i>Inter multiplices.</i> 76	<i>Inter varias curas.</i> 133	<i>Inter varias.</i> 247	<i>Inviciorum Christi militum.</i> 204	<i>Quae a Praedecessoribus.</i> 239	<i>Quae a Romanis.</i> 80	<i>Quaecumque improbi.</i> 32
<i>Quamvis infirma.</i> 304	<i>Quanta Apostolicae Sedis.</i> 192	<i>Quanto fructuosius.</i> 23	<i>Quemadmodum providus.</i> 241	<i>Quae a Praedecessoribus.</i> 239	<i>Quae a Romanis.</i> 80	<i>Quaecumque improbi.</i> 32	<i>Quamvis infirma.</i> 304	<i>Quanta Apostolicae Sedis.</i> 192	<i>Quanto fructuosius.</i> 23	<i>Quemadmodum providus.</i> 241
<i>Quemadmodum providus.</i> 241	<i>Quae a Praedecessoribus.</i> 239	<i>Quae a Romanis.</i> 80	<i>Quaecumque improbi.</i> 32	<i>Quamvis infirma.</i> 304	<i>Quanta Apostolicae Sedis.</i> 192	<i>Quanto fructuosius.</i> 23	<i>Quemadmodum providus.</i> 241	<i>Acti congruit.</i> 128. 136	<i>Regimini Universalis.</i> 25	<i>Religiosa Sanctorum Pontificum.</i> 295
<i>Religiosos viros.</i> 211	<i>Romana Ecclesia.</i> 78	<i>Romani Pontificis.</i> 9. 200. 201	<i>Romanum decet Pontificem.</i> 205. 217. 298	<i>Romanus Pontifex.</i> 161. 173. 308	<i>Sacri Apostolatus Ministerio.</i> 336	<i>Sacrosanctae militantis Ecclesiae.</i> 323	<i>Sacrosanctae Romanae Ecclesiae.</i> 104	<i>Salvatoris nostri.</i> 43	<i>Salubri Regularium.</i> 192	<i>Sancta Mater Ecclesia.</i> 54. 74
<i>Sancta Romana Universalis.</i> 176	<i>Sanctissimus D. N.</i> 284. 417	<i>Sic</i>								

Index Initialis.

<i>Sic humani plerumque .</i>	344	V	80
<i>Si cunctas per Orbem .</i>	182		
<i>Sollicitudo , paternusque .</i>	134		
<i>Superna dispositione .</i>	277. 292		
<i>Super specula militantis .</i>	366		
<i>Super uniuersas Orbis .</i>	274. 285	V	132
		V	20
		V	294
		V	159
		V	278
		T	39
		T	405

T Anta sunt .
Triumphantis Hierusalem .

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendissimo Patri Sacri Palatii Apostolici Magistro .

F. M. de Rubens Archiep. Tharsi Vicesgerens .

IMPRIMATUR,

Fr. Aloysius Nicolaus Ridolfi Ordinis Prædicatorum Sacri Palatii Apostolici Magister .

AN. CH.
1581.

AN. CH.
1581.

CONSTITUTIONES GREGORII XIII. ANNO DECIMO.

CXXIX.

Medici Hebrai, vel Infideles ad curandos Christianos infirmos non admittantur. Et Medici omnes seruent Constitutionem Pii V. in monendis infirmis ad confessi onem peccatorum .

Hæc idem quoad Medicos Hebraeos statuit Paulus IV. in ejus Const. IV. Cum nimis Tom. IV. Part. I. fol. 321.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam .

Papa IV. prohibuit Medicos Judæos curare posse Christianos .

ALIAS pie mem. Paulus Papa IV. Prædecessor noster, edita perpetua Constitutione inter alia fanciuit, ne Medici Judæi, etiam vocati, & rogati, ad Christianorum agrotantium curam accedere, aut illi interesse possent .

Pius V. approbavit .

§.1. Quam Constitutionem postea Pius Papa V. etiam Prædecessor noster per suas literas approbavit, innovavit, & confirmavit, & robur perpetuæ firmitatis obtinere decrevit, ac voluit, & sub intimatione divini judicii præcepit, & mandavit omnia in eadem Constitutione contenta in posterum firmiter observari, non solum in terris, & dominiis S. R. E. subiectis, sed etiam ubique locorum .

Innocent. III. & Pius V. in Const. III. iusserunt Medicos non posse ad infirmos non confessos accedere .

§.2. Quia tamen Nobis non sine magna animi nostri molestia innotuit, eam minime observari, sed per multos adhuc ex Christianis hominibus esse, qui dum suos corporum languores illicitis mediis, & præcipue Judæorum, ac aliorum Infidelium opera sanari cupiunt, vere salutis animarum suarum, & corporum simul immemores sunt, & quod valde dolendum est, in damnationis æternæ maximum sepe discrimen incidunt, Medici Judæis, & Infidelibus hujusmodi ad ipsorum curationem vocatis, & adhibitis: unde fit, ut & Judæis, ac aliis Infidelibus magna detur delinquendi occasio, & simul salutare præceptum negligat .

Bull. Rom. Tom. IV. Part. IV.

tur, ab Innocentio Papa III. similiter Prædecessore nostro in Concilio generali quondam emissum, & deinde a prædicto Pio V. innovatum, quod omnes Medici cum ad infirmos in lecto jacentes vocati essent, ipsos ante omnia monerent, ut idoneo Confessori omnia peccata sua juxta ritum S. R. E. confiterentur, neque tertio die ulterius visitarent, nisi longius tempus infirmo Confessor ob aliquam rationabilem causam, super quo ejus conscientia onerabatur, concessisset, & eis per fidem Confessoris in scriptis factam constaret, quod infirmi peccata sua confessi fuissent .

§.3. Idcirco Nos tam Judæos, qui adversus mandata hujusmodi Apostolica committere audeant, quam Christianos, qui illos ad se accerunt, vel medendi licentiam concedunt, & viam ad delinquendum eisdem aperiunt, coercere volentes, supradictas Prædecessorum nostrorum Constitutiones, auctoritate Apostolica, tenore presentium approbamus, confirmamus, & innovamus, ac inviolabiliter observari mandamus, atque hæc nostra in perpetuum valitura Constitutione, eisdem Constitutionibus, & præceptis, pro firmitate illorum observatione addentes, universis utriusque sexus Christianis districte inhibemus, & interdiciamus, ne posthac Judæos, vel alios Infideles ad ipsorum Christianorum agrotantium, & infirmorum curam, vocent, seu admittant, aut vocari, admittive faciant, concedant, vel permittant .

§.4. Mandantes propterea omnibus, & singulis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, necnon dilectis filiis aliis locorum Ordinariis, & quibusvis Parochiis, aliisque animarum curam habentibus, & excentibus sub indignationis nostræ, ac aliis arbitrio nostro infligendis pœnis, ut presentes nostras literas in suis Ecclesiis, quæ in illis Civitatibus, vel Diocesis constitutæ sunt, in quibus Hebrai, vel alii Infideles moram trahunt, quamprimum ad eos perlate fuerint, & deinde singulis annis initio

Pontifex iste approbat, & innovat dictas Constitutiones Pauli IV., & Pii V.

Publicator hæc Constitutio in quibus annis initio Quadragesimæ .

A

qua-

CON.

Index Initialis.

<i>Sic humani plerumque .</i>	344	V	80
<i>Si cunctas per Orbem .</i>	182		
<i>Sollicitudo , paternusque .</i>	134		
<i>Superna dispositione .</i>	277. 292		
<i>Super specula militantis .</i>	366		
<i>Super uniuersas Orbis .</i>	274. 285	V	132
		V	20
		V	294
		V	159
		V	278
		T	39
		T	405

T Anta sunt .
Triumphantis Hierusalem .

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendissimo Patri Sacri Palatii Apostolici Magistro .

F. M. de Rubens Archiep. Tharsi Vicegerens .

IMPRIMATUR,

Fr. Aloysius Nicolaus Ridolfi Ordinis Prædicatorum Sacri Palatii Apostolici Magister .

AN. CH.
1581.

AN. CH.
1581.

CONSTITUTIONES GREGORII XIII. ANNO DECIMO.

CXXIX.

Medici Hebraei, vel Infideles ad curandos Christianos infirmos non admittantur. Et Medici omnes seruent Constitutionem Pii V. in monendis infirmis ad confessi onem peccatorum .

Hæc idem quoad Medicos Hebraeos statuit Paulus IV. in ejus Const. IV. Cum nimis Tom. IV. Part. I. fol. 321.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam .

Papa IV. prohibuit Medicos Judæos curare posse Christianos .

ALIAS pie mem. Paulus Papa IV. Prædecessor noster, edita perpetua Constitutione inter alia fanciuit, ne Medici Judæi, etiam vocati, & rogati, ad Christianorum agrotantium curam accedere, aut illi interesse possent .

Pius V. approbavit .

§.1. Quam Constitutionem postea Pius Papa V. etiam Prædecessor noster per suas literas approbavit, innovavit, & confirmavit, & robur perpetuæ firmitatis obtinere decrevit, ac voluit, & sub intimatione divini judicii præcepit, & mandavit omnia in eadem Constitutione contenta in posterum firmiter observari, non solum in terris, & dominiis S. R. E. subjectis, sed etiam ubique locorum .

Innocent. III. & Pius V. in Const. III. iusserunt Medicos non posse ad infirmos non confessos accedere .

§.2. Quia tamen Nobis non sine magna animi nostri molestia innotuit, eam minime observari, sed per multos adhuc ex Christianis hominibus esse, qui dum suos corporum languores illicitis mediis, & præcipue Judæorum, ac aliorum Infidelium opera sanari cupiunt, vere salutis animarum suarum, & corporum simul immemores sunt, & quod valde dolendum est, in damnationis æternæ maximum sepe discrimen incidunt, Medici Judæi, & Infidelibus hujusmodi ad ipsorum curationem vocatis, & adhibitis: unde fit, ut & Judæis, ac aliis Infidelibus magna detur delinquendi occasio, & simul salutare præceptum negligat .

Bull. Rom. Tom. IV. Part. IV.

tur, ab Innocentio Papa III. similiter Prædecessore nostro in Concilio generali quondam emissum, & deinde a prædicto Pio V. innovatum, quod omnes Medici cum ad infirmos in lecto jacentes vocati essent, ipsos ante omnia monerent, ut idoneo Confessori omnia peccata sua juxta ritum S. R. E. confiterentur, neque tertio die ulterius visitarent, nisi longius tempus infirmo Confessor ob aliquam rationabilem causam, super quo ejus conscientia onerabatur, concessisset, & eis per fidem Confessoris in scriptis factam constaret, quod infirmi peccata sua confessi fuissent .

§.3. Idcirco Nos tam Judæos, qui adversus mandata hujusmodi Apostolica committere audeant, quam Christianos, qui illos ad se accerunt, vel medendi licentiam concedunt, & viam ad delinquendum eisdem aperiunt, coercere volentes, supradictas Prædecessorum nostrorum Constitutiones, auctoritate Apostolica, tenore presentium approbamus, confirmamus, & innovamus, ac inviolabiliter observari mandamus, atque hæc nostra in perpetuum valitura Constitutione, eisdem Constitutionibus, & præceptis, pro firmitate illorum observatione addentes, universis utriusque sexus Christianis districte inhibemus, & interdiciamus, ne posthac Judæos, vel alios Infideles ad ipsorum Christianorum agrotantium, & infirmorum curam, vocent, seu admittant, aut vocari, admittive faciant, concedant, vel permittant .

§.4. Mandantes propterea omnibus, & singulis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, necnon dilectis filiis aliis locorum Ordinariis, & quibusvis Parochiis, aliisque animarum curam habentibus, & excentibus sub indignationis nostræ, ac aliis arbitrio nostro infligendis pœnis, ut presentes nostras literas in suis Ecclesiis, quæ in illis Civitatibus, vel Diocesis constitutæ sunt, in quibus Hebraei, vel alii Infideles moram trahunt, quamprimum ad eos perlate fuerint, & deinde singulis annis initio

Pontifex iste approbat, & innovat dictas Constitutiones Pauli IV., & Pii V.

Publicator hæc Constitutio in singulis annis initio Quadragesimæ .

A

qua-

CON.

Contraveniens
sua potest.

quadragesimalis jejunii publicent, aut publicari faciant.
§.5. Et quia si quis post earum publicationem, etiam quomodolibet exemptus, ac cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & præminentia existens adversus illa facere ausus fuerit, sacramenta ei ecclesiastica nullatenus ministrentur, nec etiam a regularibus exemptis, & sic decedens ecclesiastica careat sepultura, quæ quidem omnia Parochi agrotantibus significare apto tempore non omittant, præsertim cum Judæorum, vel Infidelium Medicum ab eis admittum esse cognoverit, & alias ipsi locorum Ordinarii contra hujus mandati transgressores debita animadversione procedant, Judæosque ipsos nihilominus juxta Pauli, & Pii Pontificum prædictorum literas contra illos editas pro earum transgressione puniant.

Claustra de
rogantia.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ idem Paulus, & Pius in suis literis prædictis voluerunt non obstat, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis, etiam regularibus, privilegiatis, & exemptis, eorumve Ordinibus, & Congregationibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea nuncupata, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, etiam de illis, eorumque totis tenoribus, & formis, specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut ali qua alia exquæ sita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent præsentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hæc vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Seu si aliquibus committer, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides transi-
ptorum.

§.7. Et quia difficile foret, easdem præsentibus ad singula quæque loca deferri, volumus, & declaramus, quod earum transcriptis, etiam impressis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides ubicumque habeatur, quæ præsentibus habeatur, si forent exhibita, vel ostensa.

D. P. An. X.
30. Maii.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die trigesima Maii, millesimo quingentesimo octuagesimo primo, Pontificatus nostri anno X.

De auctoritate Archiconfraternitatis B. Mariæ Virginis Consalonis de Urbe, quoscumque Christianos S. R. E. ditioni subiectos, piorum elemosynis perquisitis, ab Infidelium captivitate liberandi. Duosque carceratos, in festo ejusdem B. Mariæ, & in ejus honorem, anno quolibet liberandi.

Alia de hac Sodalitate, dixi ad unius Pont. Constit. LVII. Pastoris, Tom. IV. Par. III. fol. 319.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

CHRISTIANA Nobiscum Religionis confortes, gravi captivitatis, & servitutis iugo a Christiani nominis hostibus oppressos, durisque operibus quotidie vexatos, immensa S. Matris Ecclesiæ clementia pie miseratur, eorumque afflictiones, fuis ad misericordiarum Patrem, & totius consolationis Deum, devotis precibus adjuvare, atque in aliorum Christianorum memoriam, in mysticis maxime, & ad purificandas fidelium mentes sanctius institutis diebus, revocare non intermitit. Quod clemens pie Matris officium Nos quoque admonet, ut miserorum Captivorum arumnis succurramus, fratrumque charitatem ad idem, quantum in Nobis est, excitemus, ne languescere paulatim extremis malis consuetudine carnis infirmitate, & hoste diabolo, se infirmis, & verbi Dei prædicatione, sacrificiorum, & sacramentorum solatio destitutis eorum mentibus insinuante, desperatione succumbentes, ad susceptam in baptismo Fidei desertionem inducantur, tandemque, cum nulla, siquam habebant, subsidii spes appareat, ad æternam redemptionem pretioso Domini nostri Jesu Christi sanguine animarum perditionem misere perdantur.

Christianos
apud infideles
Captivorum
mala hic Pæ-
nitæa deplorat

§.1. Quare ne hujusmodi, quæ toto animo horrescimus, accidant, neve in qua re sacris rebus, & pretiosis vasis non parcitur, & in qua a Deo acriter interrogamur, cur tot captivi in captivitate ducti sunt, nec redempti, negligentes diutius fuisset, aut quicquam pretiosius, quam animas ipsas habuisse arguamur, quando nostra, & Sedis Apostolica auctoritate redimendorum Captivorum opus in alia jamdiu loca est diffusum, illud quoque in Alma Urbe nostra constituere decrevimus, ad quod etiam ingemiscientium Captivorum matrum, aliorumque propinquorum lamentis, & lacrymis quotidie urgemur, eorum maxime, qui nostra, & dicta Sedis temporali ditioni subiecti, ut ipsi tutelam primum, & in mari nostro Tyrreno, & Adriatico securitatem, sic post vincula liberationem quoque a Nobis jure suo exposcere videntur. Quibus omnibus valde ad hoc opus sollicitati, cum adiumenta Nobis ad illud requiremus, in dilectos filios Custodes, & Confratres Archi-

Et ad eorum
liberationem,
& redemptionem,
qui sunt
de Statu Ec-
clesiastico.

con-

Archiconfraternitas
Consalonis de-
putat.

Confraternitatis Gloriosissima Virginis Mariæ Consalonis nuncupata de dicta Urbe, quos huic operi præferemus, mentem nostram intendimus; de quorum insigni Christianæ pietatis affectu consi, qui Nobis, cum ob præstitam in Ecclesiis Archiconfraternitati prædictæ unitarum divinum cultu, & conservando, & augendo, inopibusque dotandis, & locandis puellis, necnon pauperibus, aliisque variis casibus afflictis, multos annos in Urbe operam, tum etiam dilecti filii nostri Julii Antonii S. Bartholomæi in Insula Presbyteri Cardinalis S. Severine nuncupati, testimonio Nobis satis innotescit.

§.2. Motu igitur proprio, & ex certa scientia, necnon matura deliberatione nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, onus hoc universum, quod magnum esse intelligimus, cure, & sollicitudini Archiconfraternitatis prædictæ in perpetuum imponimus, ad hoc, ut ipsa Archiconfraternitas, illiusque Custodes, & Confratres pro tempore existentes, quoscumque Christianos de Urbe, ac Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & locorum nostræ, & dictæ Sedis temporali ditioni mediate, & immediate subiectorum, ubicumque captos conquirant, ex infidelium servitute redimant, eaque de causa in omni loco dictæ ditioni nostræ, ut præfertur, subiectos, elemosynas, & oblata quæcumque quarant, & accipiant, collectores probos, & ad charitatis officium exercendum propensos, ac alias ad id ab Ordinariis locorum approbatos, quotquot necessarij fuerint, servata forma Concilii Tridentini constituant; qui elemosynas, oblationes, legata, & quæcumque alia subsidia, tam in dicta Urbe, quam in quibusvis Provinciis, Civitatibus, Oppidis, Castris, & locis ipsi ditioni, ut supra, subiectis, pro hujusmodi redemptione, & causis ad eam pertinentibus perquirant, pecuniarum inde congerendas, penes publicum mercatorem fide, & facultatibus idoneum deponant, donec ille in redemptionem Captivorum hujusmodi, arbitrio ipsorum Custodum, & Confratrum erogentur; ita tamen, ut de aliis ipsius Archiconfraternitatis redditibus ad alios pios usus, juxta illius laudabilia instituta destinatis, nihil omnino detrahatur.

Et præter
Cetera rebus
redemptionis tu-
ram suscipiat.

§.3. Itaque Custodes, & Confratres prædictos, necnon omnes utriusque sexus Christianos per redemptionis nostræ Sacramentum omni cordis affectu obtestamur, ut ejus membris laborantibus, & oppressis compati non negligant, qui pro omnibus pati ipse dignatus est. Custodes siquidem, & Confratres, ut cum nostræ benedictionis gratia redemptionis Captivorum causam prompto animo suscipiant, seque ad salutem animarum in Infidelium potestate periclitantium ferventer exercent, ac tam ipsi, quam alii Christianos nascenti huic operi semper, & ubique faveant, piisque largitionibus prosequantur, centuplum in æternis cœli tabernaculis feliciter recepturi.

§.4. Insuper universis & singulis Archiepiscopis, Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

piscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælati, necnon Rectoribus Parochialium, & aliarum Ecclesiarum, eorumque Vicariis, ac ceteris ordinis Ecclesiastici personis secularibus, & etiam Mendicantium regularibus in quacumque dignitate Ecclesiastica constitutis ditionis prædictæ injungimus, ut quotiescumque pro parte Custodum, & Confratrum prædictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, laudabile hoc opus per se, vel alium, seu alios, etiam adhibitis verbi Dei Concionatoribus, in suis quibusque Ecclesiis, plateis, & locis, & ubicumque opus erit, omnibus Christianis publicent, atque denuncient, ipsosque ad illud omni studio, & charitate ad elemosynas, oblationes, & legata prædicta certatim conferenda, omni studio, & charitate accedant, ut miseris, & afflictis captivis, quorum animarum periculum imminet, copiosius succurratur.

1581.
Ordinatio, &
alia faveant
Confraterni-
tati.

§.5. Ceterum, ut pium hoc opus salubribus institutis directum felicia in dies suscipiat incrementa, Custodibus, & Confratribus prædictis licentiam tribuimus, ut ad factum, & incolumem statum ipsius operis rite, atque ordine constituendum quæcumque statuta, ordinationes, & decreta licita, & honesta, sacrisque canonibus, Conciliique Tridentini decretis non contraria, & a nostro in Urbe in spiritualibus Vicario approbata condere, ac condita, quotiescumque opus erit, mutare, & corrigere, & etiam omnino, vel in parte abrogare, aliaque, ut præfertur, approbata, de novo edere, ac cetera gerere, exequi, & exercere, quæ in præmissis necessaria fuerint quomodocumque, & opportuna.

Facultas So-
cietatis con-
dendi statu-
ta etc.

§.6. Decernentes præsentibus, ac omnia in eis contenta perpetuo inviolata consistere; Sique per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, ubique judicari, & definiti debere, necnon irritum, & inane quidquid contra illas per quoscumque scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Claustra præ-
servantia, &
decretum ir-
ritum.

§.7. Quocirca Venerabilibus fratribus nostris Hostien., & Bononien., ac Perusin. Episcopis per Apostolica scripta Motu simili mandamus, ut ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Custodum, ac Confratrum prædictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra ipsas literas, & in eis contenta quæcumque, ab omnibus semper ubique firmiter observari, ac Custodes, Confratres, & Collectores prædictos, ceterosque omnes, quos literæ ipsæ concernunt, illis pacifice frui, & gaudere; non permittentes quempiam ipsorum desuper molestari, contradicentes quolibet, & rebelles per censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & fa-

Executorum
deputatio.

Clausula derogatoria.

§.8. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri de una, & Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium, ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus, Conciliis quoque universalibus, etiam facultatum quaesivandi revocatoris, necnon prohibitionibus desuper factis, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, piorum locorum, Collegiorum, & aliarum Confraternitatum, necnon Sanctissimae Trinitatis Redemptionis Captivorum, & B. Mariae de Mercede, aliorumque Ordinum quorumcumque juramento, confirmatione, Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis, aliorumque derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, aliorumque Principum instantiam, aut etiam motu, scientia, & potestate plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, & alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, individua, & ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, expressam, & ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptorem fides.

§.9. Volumus autem, ut earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constituta, vel dictae Archiconfraternitatis munitis, manuque eiusdem Archiconfraternitatis, vel alterius Notarii publici subscriptis, eadem prorsus fides ubique in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si essent exhibitae, vel ostense. Nulli ergo &c.

D. P. An. X. 28. Maii.

Datum Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo octuagesimo primo, quinto Kalendas Junii, Pontificatus nostri Anno Decimo.

Sequitur Indultum liberandi Carceratos, de quo in rubrica.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.10. CUM alias fel. rec. Julius Papa III. Praedecessor noster dilectis filiis Custodibus, & Confratribus Archiconfraternitatis Confalonis de Urbe, ut ad laudem, & honorem B. Mariae semper Virginis, in ejus Assumptionis festo unum carceribus detentum, etiam si talis ultimo supplicio plestendus veniret, ad illorum electionem annis singulis extrahere, & liberare valeret, indulsit.

Julius III. anno primo sui Pontificatus indultum dedit liberandi unum carceratum.

§.11. Et deinde pia mem. Pius Papa IV. etiam Praedecessor noster, ut huiusmodi Indultum majorem obtineret roboris firmitatem, illud, ac in eo contenta quaecumque approbaverit, & confirmaverit, ac perpetuae firmitatis robur adiecerit, necnon, quatenus opus esset, Custodibus, & Confratribus praedictis ea omnia de novo concesserit, prout in supplicationibus, Motu proprio eorumdem Praedecessorum signatis, quorum solam signaturam ipsi Julius, & Pius Praedecessores sufficere respective voluerunt, plenius continetur.

Pius IV. anno etiam sui Pontificatus, illud confirmavit.

§.12. Cum autem, sicut exhibitum Nobis nuper pro parte Custodum, & Confratrum praedictorum petito continebat, licet ipsi in possessione excarcerandi, & liberandi huiusmodi abinde circa fuerint, & sint, ac elemosynam, quam liberandus huiusmodi ipsi Archiconfraternitati offerre, & dare vellet, in eisdem Archiconfraternitatis usus convertere possint, tamen quia nuper Nos per quasdam nostras sub plumbo expeditas litteras unum universum, quod magnum esse intelleximus, redimendi captivos curae, & sollicitudini dictae Archiconfraternitatis in perpetuum Motu proprio imposuimus &c., ut supra.

Hic Pontifex dedit auctoritatem redimendi captivos, ut in praemissa Constitutione.

§.13. Volentes ipsi Custodes, & Confratres, totoque cordis affectu exoptantes, onus huiusmodi eis per Nos impostum, quod libenter acceptarunt, iuxta nostram voluntatem, & dictas litteras exequi, & totali executioni nunc, & in omnibus redimendi dictos captivos, occurrentibus necessitatibus, demandare: sed cum ad id faciendum quamplurimum Christianifidelium, elemosynae sint necessariae, & ipsi sperent ex nunc in carceribus dictae Urbis detentis, & pro tempore detinendis, aliquam elemosynam habere, & illam in redimendos captivos praefatos convertere parati sint, si in eis non solum unum, sed duos carceratos, & pro quocumque crimine, (praeterquam lese Majestatis, & assassinii, ac propinati veneni, necnon falsificationis litterarum, supplicationum, commissionum, & aliarum gratiarum Apostolicarum, vel monetarum) in dictis carceribus existentes, & ad trirèmes, ac etiam ultimo supplicio condemnatos liberandi quolibet anno in perpetuum eis, ac dictae eorum Archiconfraternitati licentia, & auctoritas per Nos concedantur.

Modo hic idem Pontifex pro huius operis subventione.

§.14. Nos

Indultum liberandi duos carceratos, excepta ab eis aliqua elemosyna, concedit.

§.14. Nos Custodes, & Confratres huiusmodi, in praemissis tam sanctis, & laudabilibus operibus confovere, ac eos, & ipsam Archiconfraternitatem amplioribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, motu simili, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestate plenitudine, praemissa in dictis supplicationibus motu proprio contenta, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque nostrum, & dictae Sedis firmitatis perpetuae robur adijcimus, ac ea omnia, & singula, ad hoc, ut ipsi Custodes, & Confratres, quolibet anno perpetuis futuris temporibus non solum unum, sed duos carceratos, & pro quocumque crimine, & delicto quantumcumque gravi, & enormi, (supradictis exceptis) in dictis carceribus detentos, & detinendos, & ad trirèmes, & etiam ultimo supplicio condemnatos, & condemnandos, in vigilia dicti festi excarcerare, liberare, & absolvere, libere, & licite valeant, qui eo ipso absoluti sint, & esse censentur a quibusvis aliis criminibus (praeterquam praedictis exceptis,) auctoritate, & tempore praedictis etiam perpetuo harum serie extendimus, & ampliamus, ac eis, & d. Archiconfraternitati similiter perpetuo concedimus, plenamque, & liberam semper licentiam, & facultatem impartimur.

Officialer omnes illud observent.

§.15. Mandantes dilectis filiis, dictae Urbis Gubernatori, Senatori, Curia causarum Camerae Apostolicae generali Auditori, & Vicario, aliisque Iudicibus, & Carcerum Custodibus, nunc, & pro tempore existentibus, ac eorum cuilibet, quatenus visis praesentibus, omni mora, & dilatione, & excusatione postpositis, eisdem praesentibus pareant, & obediant, ac illas observent, & observari faciant realiter, & cum effectu.

Quibuscumque non obstantibus.

§.16. Non obstantibus praemissis, ac omnibus illis, quae dicti Praedecessores nostri in eisdem motu proprio, & supplicationibus motu proprio, voluerunt non obsistere, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. XII. 16. Julii.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die vigesima sexta Julii, millesimo quingentesimo octuagesimo tertio, Pontificatus nostri anno decimo secundo.

CXXXI.

De Iudeorum, aut Infidelium flagitiis, in quae haeretice pravitatis Inquisitores animadvertere possunt. Ad hoc facit Const. II. Nicolai IV. Turbato Tom. III. Par. II. fol. 52. Et de materia Iudeorum notavi in Paul. IV. Const. IV. Cum nimis Tom. IV. Par. I. fol. 321.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Antiqua Iudeorum improbitas, qua divinae bonitati semper resistunt, tanto execrator consistit in filiis, quanto ipsi ad cumulandum patrum suorum mensuram in Dei filio repudiando, ejusque in mortem

Iudei qui pro eorum conversione in gremio S. R. E. recipiuntur, audent in

nefarie conspirando, gravius deliquerunt, qui propterea suis effecti majoribus nequiores, propriis sedibus expulsi, atque in omnes dispersi orbis terrarum regiones, servitutique perpetuae mancipati, non majorem in cujusquam ditione clementiam, quam in Christianorum Provinciis, maxime vero in Apostolica pietatis gremio invenerunt: quae pro eorum conversione laborans, eos misericorditer excepit, atque in cohabitatione una cum filiis suis sustinuit, ad veritatisque lumen allicere pio semper studio conata est, rebusque ad vitam necessariis javit, injuriis, & contumeliis prohibuit, multis denique beneficentia suae privilegiis circumdavit: illi vero nullis beneficiis mansucti, nihilque de suo pristino scelere remittentes, Dominum nostrum JESUM Christum in caelo triumphantem adhuc in synagocis suis, & ubique persequuntur. Christi quoque membris insensibilissimi non desinant in Religionem Christianam horrenda facinora quotidie magis audere.

Religionem Christianam, multa nefanda committere.

§.1. Quibus nos, ne pietatis nostrae puritas polluitur, aut a sedis mancipii Christo, Christianorumve nomini impune indatur, obviare volentes, statimus, ac etiam declaramus, Inquisitores haereticae pravitatis libere procedere posse in omnibus causis, & casibus, qui sequuntur.

Hic ideo Pontifex decrevit, quod Iudei, & infideles, negans, quae communis habet circa fidem cum Christianis.

§.2. Si quis Iudaeus, aut infidelis, in iis quae circa fidem cum illis nobis sunt communia, veluti Deum unum, & aeternum, omnipotentem, creatorem omnium visibilium, & similia, non esse asseruerit, praedicaverit, vel privatim alicui insinnaverit.

Demonem invocans, & illi insinans.

§.3. Si demones invocaverit, confiteri, aut eorum responsa acceperit, ad illosve sacrificia, aut preces ob divinationem, aliamve causam direxerit, aut quid eis immolaverit, vel thuris alteriusve rei fumigationes obtulerit, aut alia quavis impietatis obsequia praestiterit.

Christianos nefarias istas docens.

§.4. Si Christianos verbo, facto, vel exemplo, aut alio quovis modo nefaria huiusmodi docuerit, vel ad ea perpetranda perduxerit, aut perducere attentaverit.

Blasphemias, quae circa Christum, & eius Matrem profertur.

§.5. Si Salvatorem, & Dominum nostrum Jesum Christum purum hominem, vel etiam peccatorem fuisse, Matremve Dei non esse Virginem, & alias huiusmodi blasphemias, quae per se haeretice dici solent, in Christianae fidei ignominiam, contemptum, aut corruptionem impie protulerit.

Christianos a fide devians.

§.6. Si cujusvis eorum opera, auxilio, consilio, vel favore aliquis Christianus a Fide desciverit, quamque semel susceperat, abnegaverit, vel ad Iudeorum, seu aliorum infidelium ritus, caeremonias, superstitiones, vel impias sectas transferit, vel redierit, seu in haerese aliquam incidit, aut qui, ut Christi fidem abneget, seu in haerese incidat, opem, consilium, auxilium, vel favorem quomodocumque praestiterit.

Infideliter ad fidem Christi transire impediens.

§.7. Si quis Cathecumenum, vel quemcumque ex Iudeis, aut infidelibus Deo inspirante ad fidem Christianam venire volentem, post declaratum nutu, verbo, facto, aut

Hæreticos
scienter rece-
pant, vel au-
xilium.

Libros prohibi-
tos retinens.

Hosium Altra-
rii despicens,
aut Crucem,
decidens, &c.

Nutrices Chri-
stianæ habens
five eas cogens
lac in latrinis
effundere.

Confones In-
nocentii IV.

Preceptum
publicandi hæc
Constitutio.

aut quocumque alio modo eius voluntatem, a Fide, vel Fidei instructione, aut a sacri Baptismi susceptione retrahere, vel dehortari, aut ne ad Fidem veniat, neve regenerationis lavacro abluatur, quovis modo impediverit.

§.8. Si quis apostatas, hæreticos scienter domi suæ acceptaverit, aluerit, comenatu juverit, seu quovis modo eis cibaria ubicumque præbuerit, aut dona, vel munera dederit, vel miserit, aut de loco ad locum deduxerit, seu associaverit, vel deducendos, seu associandos curaverit, aut sumptus ministraverit, duces, comitesve illis adjunxerit, vel ne ab eis perpetrata deprehendi, aut investigari queant, fecerit. Quique dictos apostatas, aut hæreticos scienter aliquo modo receptaverit, occultaverit, defenderit, aut eis opem, consilium, auxilium, vel favorem quomodolibet præstiterit.

§.9. Si libros hæreticos, vel thaludicos, aut alios Judaicos quomodolibet damnatos, aut alias prohibitos tenuerit, custodierit, vel divulgaverit, vel in quæcumque loca detulerit, aut ad eam rem operam suam accommodaverit.

§.10. Si Christianos deriserit, redemptionisque nostræ hostiam salutarem in ara crucis immolatam, Christum Dominum ludibrio, & despectu habens, quandocumque maxime vero in sacro parasceves die agnum, sive ovem, aut quid aliud cruci affixerit, aut appenderit, in eamve conspuerit, seu quocumque contra ipsam fecerit.

§.11. Si nutrices Christianas contra Sacrorum Canonum statuta, diversorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum sanctiones adhuc retinuerit; aut eas retinens die, qua sanctissimum Eucharistie Sacramentum sumperint, lac, uno, vel pluribus diebus in latrinis, cloacas, vel alia loca effundere coegerit.

§.12. In quibus casibus, universis, & singulis omnes prædictæ pravitatis Inquisitores omnium Regnorum, Provinciarum, Civitatum, Dominiorum, & locorum universi orbis Christiani Judices in suis quemque locis perpetuo delegamus, ut super his contra Judeos, atque infideles quocumque, simul, vel separatim, prout in causis Fidei juxta sacrorum Canonum formam, necnon officii Inquisitionis hujusmodi constitutiones, diligenter inquireant, & procedant, & quos in aliquo, vel aliquibus horum flagitiorum excessibus culpabiles repererint, in eos pro culpe modo, ac etiam pro criminum numero, vel multiplicatione, aut consuetudine delinquendi, flagra, remigia, etiam perpetua, rerum quoque publicationes, exilia, aliaque atrociora decernant, & alias de eis exempla edant, quæ sceleratos illos deterreant ab hujusmodi flagitiis in posterum admittendis.

§.13. Nos enim venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Inquisitoribus generalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Prælati, ac etiam aliis prædictis Inquisitoribus

in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, & mandamus, ut præsentibus nostras literas in Civitatibus, & locis cuique subiectis publicare, & juxta illarum tenorem procedere, ipsasque debite executioni mandare procurent.

§.14. Decernentes irritum, & inane quicquid secus per quoscumque, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.15. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon exemptionibus, privilegiis, immunitatibus, commutationibus, in fidem publicam receptionibus, & tolerantibus, prædictis Judeis, & aliis infidelibus, Maranis, & Apostatis, tam in Dominis, Terris, & locis Nobis, & Sedi Apostolicæ, mediate, vel immediate subiectis, quam alibi ubicumque Regnorum, Provinciarum, & Dominiorum, gentium, & locorum commorantibus, vel in ea ex quibusvis Regnis, & partibus, tam fidelium, quam infidelium consuetibus, eorumque Judicibus, Advocatis, & defensoribus, quacumque auctoritate, potestate, & dignitate fungantur, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, & quorumvis aliorum, Principum tam per se: rec: Paulum III. Decimo Kal. Martii, & Julium etiam III. Non. Decembris, Tertio anno sui cuiusque Pontificatus, quam etiam quoscumque alios anteriores, & posteriores Romanos Pontifices, ac Nos, & Sedem Apostolicam, ejusque Legatos, ac etiam Cameram Apostolicam, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & alias quomodocumque hæstenu concessis, confirmatis, & innovatis, atque in posterum concedendis, confirmandis, & innovandis, quæ omnia, etiam si de illis, illorumque toris tenoribus, specialis, speciosa, expressa, & individua mentio, aut aliqua alia forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si ad verbum infererentur præsentibus, pro plene expressis habentes, harum serie specialiter, & expresse revocamus, abrogamus, & omnino abolemus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§.16. Volumus autem præsentibus in locis Urbis consuetis de more publicati, & earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici, & sigillo Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis, vel persone in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem ubique tam in iudicio, quam extra illud adhiberi, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostense. Nulli ergo omnino &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo primo, Kalend. Junii, Pontificatus nostri anno decimo.

Anno a Nativitate Domini 1581. in diebus 9. die vero 10. mensis Junii, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii divina providentia Papa XIII. Anno X., retrospectæ literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad vobis Ecclesiæ S. Joannis Lateranen. Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Cancellariæ Apostoli-

Decretum irritans.

Clausula de rogatoria.

Justo publicandi, & exemplis credendi.

D. P. An. X. 2. Junii.

ca, & in acie Campi Floræ, ac etiam ad vobis septi Hebræorum, per Nos Petrum Aloysium Gaytam, & Nicolaum Tagliettum Apostolicos Cursores.

Antonius Ludovicus Magister Cars.

CXXXII.

Furnarii Urbis, pro pretio Panis, in causis discussionum, ceteris aliis creditoribus præferantur. Et omnes Judices Urbis, in eorum litibus manu regia procedere possint.

Et quoad prælationem in discussione seu concursu creditorum, vide Constit. XXIV. Pii V. Tom. IV. Par. II. fol. 213. Cupientes, & qua tibi illic indicavi.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa Constitutionis.

Cum sicut accepimus, dilecti filii Pistorum Almae Urbis nostra, ut plurimum, panem, & sursum in eorum apothecis pro tempore existentia diversis personis dictæ Urbis incolis ad credentiam, ut vocant, dare soliti sint, & pro illorum pecuniis inde recuperandis, tam ab ipsis personis, quam etiam defunctarum personarum hujusmodi hæreditibus lites suscipere, & judicia movere, non sine maximis eorum impensis, & laboribus cogantur: ac etiam sæpe contingat, ut ipsis personis dejectis, sive defunctis, eorum bonorum, & hereditatum discussione facta, bona, seu hereditates ipse ad omnia eorum debita satisfaciendo, minime sufficiunt; ipsique Pistorum, quamvis eorum panes inter res cibarias fere præcipuum, & magis necessarium locum obtineant, & juxta Constitutionem fel: rec: Pii Papæ V. Prædecessoris nostri super ordine in satisfactione creditorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & aliorum Romanæ Curie Prælatorum servando editam, in priori causa connumerari videantur, tamen sæpe, tamquam vigore dictæ Constitutionis in prima causa hujusmodi minime comprehendendi, sed ut posteriores eorumdem bonorum, seu hereditatum creditores eorum creditis frustrati remaneant, in maximum eorum, qui granum a Camera Apostolica per eos pro tempore acceptum, via executiva, & manu regia solvere coguntur, damnum & præjudicium. Unde quamplures ex ipsis Pistoribus eorum creditis sic frustrati, & aliena fide decepti, & deterioris conditionis effecti, eorum Pistorum artem deserere, ac etiam aliquando ab eadem Urbe, ne pro debitis suis exolvendis in carcerem detrudantur, & in eo marcescant, recedere coguntur.

Forntii Urbis in causis discussionum, ceteris creditoribus præferri debent.

§.1. Nos igitur pro nostri pastoralis officii debito in præmissis opportune providere volentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, modernis, & pro tempore existentibus dictæ Urbis Pistoribus, ut de cetero perpetuis futuris temporibus, in omnibus & singulis bonorum, & hereditatum quarumvis personarum, etiam cuiuscumque dignitatis, gradus & conditionis existentium, coram quibusvis Judicibus dictæ Ur-

bis, tam ordinariis, quam delegatis, & subdelegatis pro tempore faciendis discussionibus, etiam earumdem personarum potiores, & priores creditores non fuerint, in priori, & potiori loco, sive gradu, primaque causa in eadem Constitutione contenta, nempe pro pane tantum haberi, & teneri debeant, ceterisque aliis personis ratione tantum pecuniarum eis occasione panis debitaram in similibus causis discussionis præferri possint, & debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§.2. Et insuper pro minori eorumdem Pistorum dispendio, in omnibus, & singulis eorum causis, litibus, controversiis, & differentiis, occasione panis hujusmodi de cetero movendis, illarum omnium Judices quoscumque dictæ Urbis, prout etiam in literis præ mem: Julii Papæ III. etiam Prædecessoris nostri confirmationis statutorum, ac ampliacionis jurisdictionum, & privilegiorum ejusdem artis, quas, quatenus opus sit, innovamus, & confirmamus, cum facultate illas, omnes, & singulas summarie, simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura iudicii, manuque Regia, ac sola facti veritate inspecta, & prout in exactione pecuniarum pretii grani eisdem Pistoribus ab officialibus ejusdem Camere Apostolicæ pro tempore dati, contra eosdem Pistorum procedi solet, audiendi, recognoscendi, decidendi, sineque debito terminandi, & in forma inhibendi, omnibusque aliis facultatibus necessariis, & opportunis, similiter perpetuo constituimus, & deputamus.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Urbis statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis; quibusvis dictæ Urbis iudicibus, ordinariis, & extraordinariis, ac delegatis, & quibusvis aliis personis, & locis etiam piis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis specialis mentio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, quod præsentium transumptis sigillo alicujus persone in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur, si præsentibus literæ ostense forent.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris die decimo tertio Novembris, millesimo quingentesimo octuagesimo primo, Pontificatus nostri anno decimo.

Omnifine Judices Urbis in eorum causis manu Regia procedere possunt.

Clausula derogatoria.

Transumptum fides.

D. P. An. X. 23. Novembris.

Extens

Extendit Literas, quibus alias suffulit cen-
suras, & penas in Literis Pii V. contra
agitantes tauros conten. in Hispaniarum
Regnis, quoad Laicos, & Milites sacris
ordinibus non initiatos ad Portugallia,
& Algarbiorum Regna &c.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis fecit charissimus
in Christo filius noster Philip-
pus Hispaniarum Rex Catholicus, quod cum
Nos alias excommunicationis, anathematis,
& interdicti, aliarumque Ecclesiasticarum
sententiarum, & Censurarum penas in Con-
stitutione sel. rec. Pii Papae V. Praedecessoris
nostri adversus eos, qui in eorum locis spe-
ctacula, ubi taurorum, aliarumque ferarum,
& bestiarum agitationes exercentur, fieri
permitterent, aut illis quomodolibet inter-
essent, contentas in ejusdem Regis Hispa-
niarum Regis ad se spectantibus ex certis
causis nostrum animum moventibus, certis
modo, & forma sustulerimus, & amoveri-
mus, prout in nostris desuper confectis liti-
ris in forma Brevis sub datum 25. Augusti
1575. Pontificatus nostri anno quarto ple-
nius continetur; Ipsaque Philippus Rex in
Portugallia, & Algarbiorum Regnis hujus-
modi postmodum successerit, & propterea
desideret literas nostras praedictas ad eadem
Portugallia, & Algarbiorum Regna, in qui-
bus eadem causae militant, per Nos extendi,
& ampliari, Nobis humiliter supplicari fe-
cit, quatenus in praemissis opportune provi-
dere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsius Philippi Regis
supplicationibus in hac parte inclinati liti-
ras nostras praedictas, in quibus excommuni-
cationis, anathematis, & interdicti, alia-
rumque Ecclesiasticarum sententiarum, &
censurarum in ipsius Pii V. Praedecessoris
Constitutione contentas penas in eisdem
Hispaniarum Regnis, quoad Laicos, & fra-
tres milites tantum quarumcumque mili-
tariarum, etiam praepetorias, & benefici-
ipsum militiarum pro tempore obtinen-
tes, dummodo dicti fratres milites Sacris
Ordinibus initiati non essent, & agitatione
taurorum festis diebus non fiant, sustulimus
& amovimus, cum omnibus in eis conten-
tis clausulis ad Portugallia, & Algarbio-
rum Regna hujusmodi auctoritate Apostoli-
ca tenore praesentium extendimus, & am-
pliamus.

§.3. Non obstant. omnibus, quae in di-
ctis literis volumus non obstat, ceteris-
que quibusvis Apostolicis, ac in Provincia-
libus, & Synodalibus Conciliis contrariis
quibuscumque. Provisio tamen per eos, ad
quos spectabit, quod exinde alicujus mors,
quoad fieri potest, sequi non possit.

Datum Romae apud Sanctum Petrum
sub annulo Piscatoris die vigesimo tertio
Decembris, millesimo quingentesimo octua-
gesimo primo, Pontificatus nostri anno de-
cimo.

Extensio liti-
rarum de
quibus in pre-
senti Consti-
tutione.

Derogatio
contrariarum

Dat. die 23.
Decem. 1581.
An. X.

Hortatio ad Christianos ad subveniendum
pauperibus Collegii Anglicani Rhemis,
& ceteris Anglis pro Fide Catholica di-
spersis.

Hic idem Pontifex jam in Urbe instituit Col-
legium pro Catholicis Anglis, ac introitus,
& redditus annuos perpetuos assignavit, &
privilegia concessit, ut in ejus Con. LXXXI.
Quoniam Tom. IV. Par. III. fol. 359.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Universi Christiani fideles praesentes literas in-
specturis, Salutem, & Apostolicam bene-
dictionem.

Omnipotens Deus, qui immense mise-
ricordiae suae effectus sine ullo adjuto-
re explere potest, plerumque miserorum la-
boribus per homines subvenit, omniumque
Dominus servus pietatis officia praestantibus
ampliora praemia pollicetur. Quae tanta coe-
lestis Patris benignitas infirmitatis nostrae
studia maxime accendere debet ad bene de
calamitosis merendum, ut, & Nos de tali di-
gnatione, quam possumus, ei gratiam refer-
amus, & oppressorum sublevantur angus-
tiae, eorum praesertim, qui propter Christum
tribulationes patiuntur.

§.1. Cum igitur ad Collegium Anglica-
rum, quod Rhemis est, ex Anglia, & aliis
similibus regionibus, haereticorum furore
ejecti, & veluti è fuvientis tempestatis tur-
bine naufragi, a dirisque tetricae mortis
excepti cruciatibus, ad propiorem, & tutio-
rem quasi portum quotidie plures, (aliis
per Gallia, atque Italia, & alias Christiani
orbis partes dispersis) se recipiant. Cum-
que crescente, ob grassantem in dies magis
pestem, exilium numero vitae praesidium,
quod Collegio praedicto a Nobis compar-
atum est, quoque ei pro Anglorum pra-
dictorum necessitatibus quotidie suppedita-
mus, minime satis sit ad tantam multitudine-
m sustentandam: Nosque, quibus multis,
& diversis hujusmodi piis locis subvenien-
dum est, & ad quos pauperes undique con-
fugiunt, integros illi sumptus (ut expedi-
ret, & certe esset in optatis) subministrare
nequeamus, intimo tangimur dolore cor-
dis, nationemque illam tanta quondam
pietate insignem, Sedi Apostolica gratissi-
mam, ex prima pietatis tranquillitate in tam
turbulentam seditionem incidisse, cruentae-
que impiorum saevitiae esse objectam vech-
ementer excruciamur. Quam quanto for-
tius in fidei fundamento, & Dei gratia ni-
tentes perferunt, militiamque Christi, cui
se obligarunt, tot periculis propositis pra-
esentiori tolerant animo, tanto magis pater-
num, & misericordem nostrae in se provo-
cant sollicitudinis affectum.

§.2. Quare Deum in primis humiliter
precati, ut illis ad calamitates tot, & tan-
tas perferendas, atque etiam superandas au-
xilio esse dignetur; omnes Christianos fideles,
quantum possumus, in Domino hortamur,
& per viscera misericordiae Dei obsecramus,
ut promissam a Domino nostro Jesu Chri-
sto

Exordium.

Collegii An-
glicani exor-
dium.

Hortatio ad
Christianos
ad illi subveniendum.

sto misericordibus benedictionem, quae ipsa
est misericordia, memoria repetentes, affli-
ctorumque Anglorum miseras sibi ante-
oculos ponentes, ministri Dei in pietatis
opere effecti, eos, vel deputatos ab eisdem,
praesentes literas, vel earum autentica exem-
pla offensuros largis, ut quisque poterit, hac
favente persequutione adjuvent eleemosy-
nis, Christumque in afflictis, & rerum om-
nium inopia confectis pro Christo fratribus
suscipiant. Mandantes universis, & singu-
lis Ecclesiarum Praelatis, eorumque Vicariis,
necnon Rectoribus, & verbis Dei Prae-
dicatoribus, ceterisque omnibus personis
Ecclesiasticis, ut eas in suis quisque locis,
& Ecclesiis, etiam in ipsis concionibus, po-
pulo promulgari (fraude, & lucro cessan-
tibus) faciant, & permittant, unamque,
vel plures probate fidei personas, non ta-
men quaesores, pro quaerendis, recipiendis,
& ipsis Anglis, seu Deputatis integre con-
signandis eleemosynis hujusmodi statuant.

§.3. Quin etiam carissimos in Christo fi-
lios Imperatorem, ceterosque orbis Chri-
stiani Reges, & Principes rogamus, ut pro
sua in Deum pietate, & propensa in paupe-
res egenos, praesertim pro fide Catholica la-
borantes, benignitate, facultate illis a Deo
miseris subveniendi largita, pietatis studia
exerceant, eorumque, in quibus tanta, adju-
vante Domino, elucet Christianae Religio-
nis perseverantia, tantum viget vera pieta-
tis exemplum, egeantem sublevant, & qui-
buscumque poterint, favoribus prosequan-
tur. Scituri quicumque illis misericordiam
fecerint, sese a Redemptore nostro Jesu Chri-
sto, cujus certa sunt promissa, retributio-
nis praemium in aeterna Coelestis regni bea-
titudine percepturos.

§.4. Quia vero praesentes ad omnia lo-
ca, quibus illis opus esset, deferri nequeunt,
decernimus, ut illarum transumptis, etiam
impressis, manu Notarii publici subscriptis,
& sigillo alicujus personae in dignitate ec-
clesiasticae constitutae munitis, eadem pro-
fusus fides habeatur, quae eisdem originalibus
literis adhiberetur, si forent exhibitae, vel
ostense.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno
Incarnationis Dominicae millesimo quin-
centesimo octuagesimo secundo, duodeci-
mo Kal. Februarii, Pontificatus nostri anno
decimo.

Quomodo permittatur Ordini Fratrum Sancti
Antonii Viennae pro eorum Hospi-
talibus eleemosynas colligere.

Consonat Concilium Trident. sess. 21. cap. 9. &
Const. Pii IV. CXVIII. Ex debito Tom. IV.
Par. II. fol. 242. Cetera de hoc Ordine dixi
in Const. XI. Bonif. VIII. In dispositione
Tom. III. Par. II. fol. 86.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romani Pontificis providentia cir-
cumspecta, dum singulis Monasteriis
Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

& aliis Regularibus locis cogitare impelli-
tur, ad illa, vel in primis mentis suae
aciem dirigit, quae ex eorum instituto lan-
gidorum, & aliarum miserabilium perso-
narum Hospitalitati obnoxia congrue
subventionis auxilio indigere dignoscuntur.

§.1. Sane licet Sacrum Concilium Tri-
dentinum propter pravos eleemosynarum
quaesorum abusus, eorum nomen atque
usum penitus abolerit, neque ipsos ad
officium hujusmodi exercendum ullo modo
admitti voluerit, attamen noluit ut elee-
mosynarum Hospitalibus in quibus Hospi-
talitas actu exercetur, ad eorum sustentationem
a devotis Christianis erogari soli-
tarum, perquisitio atque collectio ab ho-
nestis personis, honestoque modo facta pro-
hiberetur.

§.2. Quocirca ne hoc praetextu Mona-
sterium ad Romanam Ecclesiam nullo me-
dio pertinens S. Antonii de S. Antonio Or-
dinis S. Augustini Viennae. Dioc., illiusque
Hospitalia, & Domus per Orbem Christia-
num longe lateque dispersa, ad quae (sicut
dilecti filii Abbas, & Conventus dicti Mona-
sterii Nobis nuper exponi fecerunt) mi-
serabiles illae personae horrendo sacri ignis
cruciatu correpta, recursum habere, ibi-
que recipi atque curari, & sustentari solent,
& in quibus Hospitalitas servatur, piis Chri-
stifidelium eleemosynis, sine quibus Hospi-
talitas hujusmodi exerceri, & alia onera
illis incumbentia supportari nequeant, desti-
tuta remaneant, paternae caritate provide-
re, eorumque indemnitate consulere vo-
lentes, ipsorum Abbatis, & Conventus sup-
plicationibus in hac parte inclinati, eisdem
Abbati, & Conventui, necnon dilectis filiis
Praepetoribus, Administratoribus, & aliis Re-
ligiosis Hospitalium dicti Monasterii, in qui-
bus Hospitalitas actu exercetur, ut petita,
& obtenta in primis ab Ordinariis locorum
annis singulis in scriptis licentia, quam ipsi
Ordinarii omnino gratis dare debeant, elee-
mosynas, & quaecumque alia caritatis sub-
sidia per personas honestae vitae ad id ab ipso
Abbate, seu aliis dictae Religionis superio-
ribus pro tempore deputatas, pro usu ejus
Hospitalis S. Antonii, in quo Hospitalitas
actu exercetur, simulque existit intra fines
illius Civitatis, vel Dioc., in qua eleemo-
syna perquirantur, aut ejusmodi est, in
quo curari soleant pauperes omnes eo mor-
bo laborantes, qui ex tota illa Dioc. addu-
cuntur, perquirere, & colligere, illaque re-
cipere, & levare libere, & licite valeant,
dummodo hujusmodi eleemosyna conver-
tantur dumtaxat in usus pauperum infirmo-
rum, & ministrorum deservientium Hos-
pitalibus, quae in illa Dioc. sunt, aut in qui-
bus curari solent pauperes illius Dioc., in qua
eleemosyna colliguntur, Apostolica aucto-
ritate tenore praesentium perpetuo concedi-
mus, & indulgemus, ipsosque per dictos
Ordinarios, seu eorum Vicarios in spiritua-
libus Generales, aut Officiales, necnon fa-
bricae Basilicae Principis Apostolorum de
Urbe, Cruciate Sanctae, ac Neapolitanae,
& aliarum Redemptionis captivorum so-

Concilium
Trid. quod
prohibuit, sed
non eleemo-
synam colligi
vetuit in e-
isdem.

Hic idem Pon-
tificis declarat
licentia Ordini
S. Antonii elee-
mosynas certo modo
colligere.

Ordinatioque
publicationis
& executionis
nem huius
Bulle com-
mittit.

cietatum deputatos, vel quoscumque alios nullatenus perturbari, impediri, vel inquietari, minusque sub nomine Religionis Sancti Antonii huiusmodi ab aliis quam personis, ut praefertur, deputatis eleemosynas ipsas perquiri, & colligi, vel eisdem religionis insignia circumferri quocumque prae-textu posse.

§.3. Et nihilominus universis, & singulis Venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis eorum in spiritualibus Vicariis Generalibus atque Officialibus, necnon Abbatibus, Prioribus, & aliis Ecclesiarum Praelatis, in virtute sanctae obedientiae per praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi omnes, & singuli per se, vel alium, seu alios, praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatis, & Conventus, necnon Praeceptorum, Administratorum, Religiosorum, & personarum, ut praefertur, deputatarum huiusmodi, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praesentes literas, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat, aut spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari, ipsosque Abbatem Conventum, Praeceptores, Administratores, religiosos, & personas, ut praefertur, deputatas illis pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, vel aliquem ipsorum de super per quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari, inquietari, vel impediri. Contradictores quoslibet, ac rebelles, per poenas, etiam pecuniarias eorum arbitrio infligendas, & applicandas, ac denique per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, abaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogat.

§.4. Non obstantibus praemissis, ac fel. rec. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri de una, ac in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Eleemosynas colligendi formam praescribit.

§.5. Volumus autem, quod personae, ut praefertur, deputatae, quaestorum nomen nullo modo gerant, sed simpliciter eleemosynarum collectores nuncupentur, & propter hanc operam, eleemosynarum huiusmodi participes non sint, atque hoc munere citra

ullum dolum, & cum omni modestia fungantur, quodque ad stabula pro benedictionibus super animalia faciendis accedere, eaque sigillare, & aliqua sigilla, & praeter praesentes, seu earum Transumpta alia privilegia, necnon instrumenta quaedam quaestorum insignia, reliquias, chartas, imaginas, acus, & alia his similia ad excitandas personas circumferre, indulgentias publicare, aut per se, vel alium praedicare, fideles ad eleemosynas sibi erogandas minis, aut imprecationibus inducere, aut tamquam debitas, vel solitas, seu aliqua arte, etiam praetextu dicendi orationem S. Antonii extorquere, vel super locis ullam quovis nomine conventionem: etiam in utilitatem Monasterii, praepetorium, Hospitalium, & domorum huiusmodi facere nullo modo praesumant, sed simpliciter, pie, modeste, unica dumtaxat campanella pullata (cujus usus soli religioni praedictae a Sede Apostolica concessus fuisse perhibetur) eleemosynas pro subventionem Hospitalium, & domorum huiusmodi petendo accipiant tantum, quod sibi offeretur.

Eam non observantes puniri iubet.

§.6. Ceterum praedicti Ordinarii diligenter animadvertant, ut haec omnia praesente observentur, atque non solum ad delationem aliorum, sed ex suo mero officio inquirant, si qua fraus praesertim adversus leges eis praescriptas huiusmodi committatur ab ipsis Collectoribus, quos si vere reos compererint, pro modo culpa arbitrio suo puniant, eosque statim a collectione amoveant, atque alios, qui boni, & idonei sint, ab eisdem Superioribus suffici curent. Et quia difficile foret praesentes literas ad singula quaeque loca, in quibus de illis fides facienda erit transmittere.

Transumptis credi mandat.

§.7. Volumus, & similiter dicta auctoritate decernimus, quod eandem praesentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & alicujus personae in dignitate ecclesiastica constituta sigillo munitis, ea prorsus ubique, etiam in iudicio fides adhibeatur, quae ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostense.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 1. Februarii 1582. Pontificatus nostri Anno X.

D. P. An. X. 1. Februarii.

CXXXVI.

Kalendarij nuper restituti pro Festivitatibus S. R. E. suo tempore celebrandis, divinisque itidem officiis recitandis approbatio, & veteris Kalendarij abolitio.

GREGORIUS PAPA XIII.
SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam.

Inter gravissimas Pastoralis officii vestri curas, ea postrema non est, ut quae a

Exordium.

Sa-

Concilium a
Tid. remitte
Pontifici cu-
ram restituen-
di Breviarium
in fets. 45. pro
pe fin.

Duo igitur hic
expresit exe-
quenda erant.

Primum e-
xecutus est
Pius V.

Secundum
non fuit usque
modo execu-
tum.

Hic igitur
Pitax peritiss-
imos viros ppe-
positi emenda-
tioni Kalendar-
darii.

Sacro Tridentino Concilio Sedi Apostolica reservata sunt, illa ad finem optatum, Deo adiutore, perducantur.

§.1. Sane eisdem Concilii Patres, cum ad reliquam cogitationem, Breviarium quoque curam adiungerent, tempore tamen exclusi, rem totam ex ipsius Concilii decreto ad auctoritatem, & Iudicium Romani Pontificis retulerunt.

§.2. Duo autem Breviario praecipue continentur, quorum unum, preces laudesque divinas festis pro festisque diebus persolvendas complectitur, alterum pertinet ad annuos Pasche, festorumque ex eo penden. recursus, Solis, & Lunae motu metiendos.

§.3. Atque illud quidem fel. rec. Pii V. Praedecessor noster absolvendum curavit, atque edidit.

§.4. Hoc vero, quod nimirum exigit legitimam Kalendarij restitutionem, jam diu a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris, & sepius tentatum est, verum absolvi, & ad exitum perducere ad hoc usque tempus non potuit, quod rationes emendandi Kalendarij, quae a coelestium motuum peritis proponebantur, propter magnas, & fere inextricabiles difficultates, quas huiusmodi emendatio semper habuit, neque perennes erant neque antiquos ecclesiasticos ritus incolumes (quod in primis hac in re curandum erat) servabant.

§.5. Dum itaque Nos quoque credita Nobis, licet indignis, a Deo dispensatione freti, in hac cogitatione curaque versaremur, allatus est Nobis liber a dilecto filio Antonio Lilio artium, & medicinae doctore, quem quondam Aloysius ejus germanus frater conscripserat, in quo per novum quendam Epactarum Cyclum ab eo excogitatum, & ad certam ipsius Aurei numeri normam directum, atque ad quamcumque anni Solaris magnitudinem accommodatum, omnia quae in Kalendario lapsa sunt, constanti ratione, & saeculis omnibus duratura, sic restitui posse ostendit, ut Kalendarium ipsum nulli umquam mutationi in posterum expositum esse videatur. Novam hanc restituendi Kalendarij rationem exiguo volumine comprehensam ad Christianos Principes, celebrioresque universitates paucos ante annos misimus, ut res quae omnium communis est, communi etiam, omnium consilio perscrutaretur, illi cum, quae maxime optabamus, concordem respondissent, eorum nos omnium consensione adducti, viros ad Kalend. emendationem adhibuimus in Alma Urbe haram rerum peritissimos, quos longe ante ex primariis Christiani orbis nationibus delegeramus. Li cum multum temporis, & diligentiae ad eam lucubrationem adhibuissent, & Cyclos tam veterum, quam recentiorum undique conquisitos, ac diligentissime perpenso inter se contulissent, suo, & doctorum hominum, qui de ea rescripserunt, iudicio, hunc praeter ceteris elegerunt Epactarum Cyclum, cui nonnulla etiam adjecerunt, quae, ex accurata circumspicione visa sunt ad Kalendarij perfectionem maxime pertinere.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

§.6. Considerantes igitur Nos, ad rectam Paschalis festi celebrationem iuxta sanctorum Patrum, ac veterum Romanorum Pontificum, praesertim Pii, & Victoris primorum, necnon magni illius Oecumenici Concilii Niceni, & aliorum sanctiones, tria necessaria conjungenda, & statuenda esse, Primum certam verni Aequinoctii sedem; Deinde rectam positionem 14. Lunae primi mensis, quae vel in ipsum Aequinoctii diem incidit, vel ei proxime succedit; Postremo primum quemque diem Dominicum, qui eandem 14. Lunam sequitur; curavimus non solum Aequinoctium vernum in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Niceno decem circiter diebus recessit, restituendum, & 14. Paschalem suo in loco, a quo quatuor, & eo amplius dies hoc tempore distat, reponendam, sed eam quoque tradendam rationem, qua cavetur, ut in posterum Aequinoctium, & 14. Luna a propriis sedibus numquam dimoveantur.

§.7. Quo igitur vernum aequinoctium quod a Patribus Concilii Niceni ad 12. Kalend. Aprilis fuit constitutum, ad eandem sedem restituatur, Praecipimus, & mandamus, ut de mense Octobris anni 1582. decem dies inclusive a tertia Nonarum usque ad pridie Idus eximantur, & dies, qui festum S. Francisci 4. Nonas celebrari solitum sequitur, dicatur Idus Octobris, atque in eo celebretur festum SS. Dionysii, Rustici, & Eleutherii martyrum, cum commemoratione S. Marci Papae, & Confessoris, & SS. Sergii, Bacchi, Marcelli, & Apulei Martyrum, Septimodecimo vero Kal. Novembris, qui dies proxime sequitur, celebretur festum S. Callisti Papae, & Martyris. Deinde 16. Kal. Novembris fiat officium, & Missa de Dominica 18. post Pentecostem, mutata litera Dominicali G. in C. Quintodecimo denique Kal. Novembris dies festus agatur S. Lucae Evangelistae, a quo reliqui deinceps agantur festi dies, prout sunt in Kalendario descripti.

§.8. Ne vero ex hac nostra decem dierum subtractione, alicui quod ad annuas, vel mensuras praestationes pertinet, praedictum fiat, partes iudicium erunt in controversiis, quae super hoc exorta fuerint, dictae subtractionis rationem habere, addendo alios 10. dies in fine cujuslibet praestationis.

§.9. Deinde ne in posterum a 12. Kal. Aprilis Aequinoctium recedat, statuimus Bissexto quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, praeterquam in centesimis annis: qui quamvis Bissextilis ante semper fuerint, qualem etiam esse volumus annum 1600. post eum tamen, qui deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextilis sint, sed in quadringentis quibusque annis primi quinque tres centesimi sine Bissexto transigantur, quartus vero quisque centesimus Bissextilis sit, itaut annus 1700. 1800. 1900. Bissextilis non sint. Anno vero 2000. more consueto dies Bissexto intercaleatur, Februario dies 29.

1582.
Cognovitque
tria hic ex-
pressa neces-
saria fore.

Primo igitur
loco reponit
verum aequi-
noctium in se-
de sua ad die
21. Martii.

Indices sub-
tractione die-
rum rationem
habebant.

Ene inde
aequinoctium
recedat, or-
dinem hic ser-
vandam per-
ponit.

Cyclumque Epactarum...

Et Cyclum solarium...

Kalendarium...

Illudque in...

Hec prohibito...

Eodem quoque...

continente, idemque ordo...

§.10. Quo item 14. Paschalis...

§.11. Postremo quoniam partim...

§.12. Nos igitur ut quod proprium...

§.13. Ut vero utrumque ubique...

§.14. Tollimus autem, & abolemus...

& regulares utriusque sexus; necnon...

§.15. Pro data autem Nobis a Domino...

§.16. Verum quia difficile foret...

§.17. Nulli ergo omnino hominum...

Datum Tusculi, Anno Incarnationis...

Sequitur Declaratio super observacione...

GREGORIUS PAPA XIII

Ad perpetuam rei memoriam. Cupientes pro Pastoralis Officii...

Hortaturque Imperatorem...

Forma publicandi...

Sanctio penalitatis.

D. P. An. X. 23. Februarii.

Causa hujus declarationis.

Declaratio super observacione...

Transumptum...

D. P. An. XI. 7. Novemb.

Causa hujus concessionis.

omnibus, qui illud propter diversa...

§.1. Motu proprio, & ex certa scientia...

§.2. Verum quia difficile foret...

Datum Romae apud S. Petrum, sub...

CXXXVII.

Qui Presbyteri Religionis, & Societatis...

Plura de hac Societate notavi in Con. XXXI.

GREGORIUS PAPA XIII.

Dilecto Filio Claudio Aquaviva Praeposito...

Exponi Nobis nuper fecisti, quod alias...

Officii Sacrae Penitentiarie Regens, dilectis...

§.1. Nos ideo tuis in hac parte...

§.2. Non obstantibus Constitutionibus...

§.3. Volumus autem, quod praesentium...

Datum Romae apud S. Petrum, sub...

CXXXVIII.

De auctoritate Praepositi Generalis Clericorum...

Cetera de hac Societate, notata habes ad...

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam. Apostolicae Sedis...

Postolicae Sedis circumsperta benignitas...

Concessio...

Contrariis...

Transumptum...

D. P. An. X. 3. Aprilis.

Exordium.

Omnis facultas celebrandi contractus residet in Præposito Generali ex constitutionibus Societatis.

cum humanis tum sacris insistant, commodis, & utilitatibus consequendis, providentiæ suæ auctoritatem interponit, & quanto potest, favore prosequitur.

§.1. Sane dilectus filius Everardus Mercurianus Præpositus Generalis Societatis Jesu Nobis nuper exponi fecit, quod cum literis, tam sel. rec. Pauli Tertii, quam piæ mem. Julii etiam Tertii Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, in favorem dictæ Societatis emanatis, & per dictorum Pontificum Successores, & Nos respective confirmatis, ac ejusdem Societatis constitutionibus, omnimoda Collegiorum illius, ac etiam temporalium honorum, ad ipsa Collegia spectantium gubernatio, ad pro tempore existentem Præpositum Generalem, vel ipsam Societatem, ita tamen quod in ipsius Præpositi, aut professe Societatis, vel alios, quam ipsorum Collegiorum usus bona hujusmodi expendi, aut distrahi non possint, sed in studentium utilitatem sic converti, ut illi dictis bonis abuti non valeant, spectare, & pertinere dignoscatur. Indeque fiat, ut Collegia ipsa capitulariter nullo modo congregentur, sed omnis facultas celebrandi contractus, prout per easdem constitutiones, ac etiam primam ipsius Societatis generaliter habitam Congregationem stabilitum, & declaratum fuit, penes eundem Præpositum pro tempore existentem residet.

Ac etiam ex Constitutionibus Apostolicis.

Et hic Pontifex idem concessit in illa Bulla, quam hic non posui, contentis ista plenius.

Idem modo Pontifex ex causis hic relatis.

§.2. Cumque etiam dicta Societas, quæ Ordo Mendicantium existit, aliorum Ordinum Mendicantium super contractibus ineundis, a Sede Apostolica concessis privilegiis gaudeat.

§.3. Nosque eidem Everardo Præposito, & Societati ut intervenientibus illis dumtaxat, qui more Societatis prædictæ, & secundum ejus constitutiones, & statuta, regimen, & administrationem domorum, & Collegiorum juvare, & promovere solent, servato in ejusmodi Congregationibus peculiari, ac proprio dictæ Societatis procedendi modo, privilegiis illis utendi, necnon contractus ineundi licentiam, & facultatem concesserimus, prout in singulis literis Apostolicis desuper confectis, plenius continetur.

§.4. Tamen quia nec modus ille quis sit, nec omnes per quos Præpositus Generalis facultatem hujusmodi alioqui exercere potest, in dictis nostris literis satis expressi fuere, ac etiam quia eidem Societati privilegiis, & literis Apostolicis hujusmodi, tum quod variis literis, & munimentis concessa sunt, uti, & illa ad singulos contractus ineundos asserre dispendiosum, molestumque existit, tum quod in nonnullis regionibus emphyteusis ad tres vitas concedi solent, nec particulares homines illas ad brevius tempus accipere facile adducuntur. Et propterea, ac etiam ex eo quod nonnumquam pro Collegiorum ipsorum, necnon domorum probationis, vel aliorum locorum ejusdem Societatis necessitate, bona hujusmodi locare, alienare, permutare, vel in emphyteusim, seu livellum dare,

expedit, ac quandoque contingit, ut conditio semel oblata, si prætermittatur, non parvam afferat jacturam, pro parte dicti Everardi Præpositi Nobis fuit humiliter supplicatum, ut præmissa omnia plenius declarare, & alias in eisdem opportune providere, de benignitate Apostolica dignareretur.

§.5. Nos igitur qui operarios in vinea Domini præsertim pondus diei, & æstus sustinentes, sincero prosequimur affectu, nostrarum, ac eorumdem Prædecessorum nostrorum literarum, necnon Societatis prædictæ constitutionum, aliorumque præmissorum tenores, præsentibus pro expressis habentes, & eundem Præpositum, ac dictæ Societatis singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati eidem Societati, ac Generali Præposito moderno, & pro tempore existenti, ut ex nunc de cetero, perpetuis futuris temporibus, informatione de contractibus ineundis, per literas, vel alias pro ut ipse Generalis statuerit, a subordinatis localibus Præpositis, vel Rectoribus, aut Præfectis, seu eorum Vicegerentibus, vel a Provincialibus, seu Visitatoribus, aut Commissariis, vel ab aliis sibi bene visis, auditis juxta eorum institutum Consultoribus, accepta, quæcumque Domorum, tum profellarum, tum probationis, Collegiorum, & aliorum locorum ejusdem Societatis ubilibet consentientium, bona stabilia, & immobilia, seu quasi stabilia, necnon, & pretiosa mobilia, cujuscumque qualitatis, & quantitatis, ac valoris, & in quocumque loco posita, pro pretio, & sub pactis, conditionibus, modis, & formis hinc inde conveniendis, in evidentem tamen Domorum, & Collegiorum hujusmodi utilitatem, per se, vel alium, seu alios vendere, alienare, permutare, ac etiam in Emphyteusim, seu livellum ad tres generationes, vel nominationes tantum, seu aliud longum tempus, pro affectu sibi bene viso concedere, absque alia a Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus, pro tempore existentibus, aut Sede prædicta, vel illius de latere Legatis, seu Nunciis, aut etiam locorum Ordinariis petenda, vel obtinenda licentia seu confirmatione, libere, & licite possit, & valeat, concedimus, & indulgemus. Ita tamen quod si ex ejusdem Generalis Præpositi facultate, pro rerum exigentia, opus sit, in Europe videlicet Provinciis, ante datam eidem Præposito informationem, contractus alienationum fieri, dominium nihilominus, & possessio honorum quorumvis, super quibus contractus hujusmodi initi fuerint, penes Damos, Collegia, ac loca prædicta, donec ipse Generalis rem confir-

Facultatem alienandi, & alius modi tractandi dicto Præposito concedit.

firmaverit, aut suum consensum desuper præstiterit, remaneat, ac remanere intelligatur. In Indiis vero, & aliis extra Europam regionibus, contractuum hujusmodi confirmatio ipsis Provincialibus, aut Viceprovincialibus, Visitatoribus, seu Commissariis, simili per eos informatione accepta, committi possit ab ipso Generali Præposito. Alias, & in eventum in quem ordo supra scriptus non fuerit observatus, venditio, alienatio, permutatio, locatio, & concessio, ac contractus, necnon inde sequuta quæcumque, nulla, & invalida, nulliusque roboris, ac momenti existant. Ac ita in præmissis sic perpetuo declaramus, & decernimus.

Contractus ab eo servatur hic expressis in tot & integros, approbatur.

§.6. Et nihilominus ex nunc prout extunc, & e contra postquam venditiones, alienationes, permutationes, locationes, concessiones, ac contractus pro tempore, ut præmittitur, facti, & per dictum Præpositum Generalem approbati, & ratificati fuerint, seu consensu ejusdem Præpositi Generalis intervenierit, easdem venditiones, alienationes, permutationes, locationes, concessiones, & contractus, & inde sequuta quæcumque, necnon instrumenta, & scripturas desuper pro tempore confecta, Apostolica auctoritate approbamus, & confirmamus, ac perpetua firmitatis robur obtinere debere statuimus, omnesque, & singulos tam juris quam facti defectus, si qui forsitan intervenierint quomodolibet in eisdem, supplemus, decernentes ea omnia, absque alio desuper ordinaria, vel Apostolica, aut alia auctoritate, seu de Sedis Apostolicæ commissione faciendum examine, ac presentibus, & in eis contenta validas, & efficaces, validaque, & efficacia perpetuo fore, necnon ab omnibus observari debere, ipsosque contrahentes ad contractum, & stipularum conventionum observationem omnino teneri, ac super præmissis, & inde sequutis quibuscumque per quoscumque quavis auctoritate quomodolibet molestari, vel impediri non posse. Necnon irrevocatum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§.7. Quocirca venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis, eorum in spiritualibus Vicariis, aut officialibus generalibus, Curie causarum Camera Apostolicæ generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Decanis, Archidiaconis, Canonicis, & Capitulis, ac aliis, ad quos id quomodolibet spectat, & in futurum spectabit, per easdem presentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, presentes literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis Præpositi, vel aliarum personarum ejusdem Societatis, aut alicujus eorum super his fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque, & eorum cuilibet in præmissis efficacis defensionis

præsidio assistentes, faciant easdem presentes, & in eis contenta quæcumque, ab omnibus, quos illa concernunt, integre, & inviolabiliter observari. Non permittentes eos, aut eorum aliquem desuper contrariorum præsentium tenorem, quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & penas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contractus derogat.

§.7. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii VIII. de una, & in Concilio generali edita, de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas quis vigore præsentium ad iudicium non trahatur, & piæ memoriæ Symmachi, ac Pauli II. Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, vel alienatis recuperandis aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam jurejuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, ac alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, ac totis eorum tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum inferrentur præsentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanens. hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Seu si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptis crediti mandat.

§.9. Volumus autem, quod earumdem præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus persone in dignitate Ecclesiastica constitutæ seu etiam ipsius Præpositi Societatis, munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die decima octava Decembris 1577. Pontificatus nostri Anno V.

D. P. An. V. 12. Decemb.

Sequi-

Sequitur ampliatio d.auctoritatis alienandi.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Auctoritas
Præpositi in
celeberrimis
contractibus
te-
setur.

EX debito Pastoralis Officii ad ea libenter intendimus, per quæ Religiosorum locorum ac personarum in eis degentium utilitates, & commoda valeant procurari.

§.1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filii Claudii Aquavivæ Præpositi Generalis Societatis Jesu petitio continebat. Quod postquam alias per diversas literas Apostolicas diversorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, & dictæ Societatis Constitutiones, & decreta, illius Præposito Generali pro tempore existentis, vel ipsi Societati omnimodam Collegiorum, & Domorum probationum, honorumque ad illa spectantium gubernatio, absque alia personarum in eis degentium capitulari congregatione faciendâ: etiam cum facultate quovis contractus emptio- nis, venditionum, aliarumque venditionum alienationum, necnon obligationum, & cessionum quarumlibet rerum temporarium, mobilium, & immobilium, etiam in beneficialibus ac spiritualibus aliisque quibuscumque etiam præjudicialibus, necnon instrumenta quacumque, tam per se, quam per alios celebrandi, ac insuper Mendicantium, necnon per nostras literas aliorum Ordinum, & piorum locorum privilegii omnibus utendi, & alias sub certis modo & forma inibi expressis concessa fuisset.

Dubia desuper orta iudicem recensetur.

§.2. Denique cum usus privilegiorum huiusmodi dictæ Societati parum prodesset, eo quod contrahentes renuerent, neque addecerentur ad contrahendum solo privilegio communicationis, effectus frequentissimum, & maxime necessarium ipsi Societati in his suis quasi primordiis, pro Collegiorum, & domorum illius foundationibus, & ampliationibus domos, agros, & bona alia commutare, & vendere, ac super his census imponere. His, aliisque de causis.

Contententia
Bulle hic præ-
sertim refer-
tur.

§.3. Nos eidem Societati, illiusque Præposito Generali pro tempore existentis quod informatione de contractibus incundis, per literas, vel alias, prout ipse Præpositus generalis statueret, a subordinatis localibus Præpositis, vel Rectoribus, aut Præfatis, seu eorum Vicegerentibus, vel a Provincialibus, seu Visitatoribus, aut Commissariis, vel ab aliis sibi beneficiis, auditis juxta eorum institutum Consultoribus accepta, quacumque Domorum, tum professorum, tum probationis, Collegiorum, & aliorum locorum ejusdem Societatis ubilibet consistentium bona stabilia, necnon etiam pretiosa mobilia, cujuscumque qualitatibus, & quantitatibus, ac valoribus, & in quovis loco posita pro pretio, & sub patetis, conditionibus, modis, & formis hinc inde conveniendis, in evidentem ta-

men Domorum, & Collegiorum huiusmodi utilitatem per se, vel aliam, seu alios vendere, alienare, permutare, in emphyteusim, seu livellum ad tres generationes, vel nominationes tantum, pro affectu sibi beneficio dare, licite valere, etiam absque alia Sedis Apostolicæ, vel locorum Ordinariorum licentia, seu confirmatione desuper obtinenda, ita quod venditiones, alienationes, permutationes, locationes, concessionem, contractus, instrumenta, & inde sequuta quacumque, postquam ab ipso Præposito Generali ratificata fuissent, seu illius consensus intervenisset, eo ipso Apostolica auctoritate, nullo alio desuper habendo examine, vel commissione, approbata, & confirmata essent, indulset, prout in singulis literis Apostolicis desuper confectis plenius continetur.

Alia dubia,
sunt postea
exorta.

§.9. Cum autem sicut eadem subiungebat petitio, ea quæ de novo emergunt, novo indigeant auxilio, ipsique contrahentes præsertim in Curia varias quotidie requirant cautelas, sine quibus existimant sibi non fore satis cautum, inter quas ea potissima est, quod in indulto huiusmodi non fuerit expressum, quod etiam census redimibiles, super eisdem bonis possent vendi, quæ tamen species est, eaque minima, venditionis, & idcirco ab aliquot iam annis frequens fuit, ut census redimibiles alias juxta formam privilegii huiusmodi venderentur, & imponerentur. Quare pro parte dicti Claudii Nobis fuit humiliter supplicatum quatenus sibi, dictæque Societati in præmissis consulere de benignitate Apostolica dignaremur.

Datur itaque
dicto Præposito
et amplius fa-
vitas.

§.5. Nos igitur eundem Claudium, & singulares ipsius Societatis personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac prædictarum literarum, & constitutionum tenores presentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eidem Claudio, & pro tempore existentis Præposito Generali dictæ Societatis, vel ipsi Societati, dum ea scilicet erit generaliter congregata, ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus, per se, vel alios, ut informatione, sicut præmittitur, vel si utrilibet visum erit, extrajudicialiter, ac summarie, & simpliciter accepta, vel etiam ea omnino omissa, bona Domorum, Collegiorum, & locorum huiusmodi stabilia, & etiam mobilia pretiosa, presentia, & futura, pro illorum utilitate, seu necessitate, quibuscumque personis, tam ecclesiasticis, quam secularibus cujuscumque gradus, ordinis, & dignitatis existentibus, etiam Collegiis, Communitatibus, & Universitatibus, ad eam rationem, quæ facilius inveniri poterit, & pro pretio reperibili vendere, alienare, permutare, in emphyteusim, seu livellum ad tres

tres generationes, vel in aliud longum tempus dare, locare, etiam cum donationis, seu investiture receptione, ac representata pecunia, sine tamen illorum redditus diminutione, necnon generaliter, & specialiter obligari, & hypothecare, super illis census quoscumque, redimibiles imponere, & vendere, necnon de bonis eisdem compromittere, & quomodolibet super illis transigere, illisque simpliciter, vel liti desuper habitæ, ac actioni, etiam in non possessorem cedere, & reum citare, utilitatemque venditionum, & aliorum huiusmodi, vel etiam necessitatem, aut aliam causam, propter quam sunt, simpliciter, & absque figura iudicii cognoscere, judicare, definire, & penitus terminare libere, & licite valeat, & alias juxta dictarum literarum tenorem, harum serie Apostolica auctoritate concedimus. Et ad hoc, si opus sit, licentias, & facultates omnes prædictas extendimus, & ampliamus. Ipsaque contrahentes, habita sola Præpositi Generalis, vel congregatæ Societatis per literas patentes more ipsius Societatis, vel alias confirmatione, aut consensu, solo contractu securos existere, nec ad venditionum, communicationum, & aliarum huiusmodi alienationum utilitatis, seu necessitatis, aut in æquivalentia, vel meliora bona pretii conversionis, vel aliam demonstrationem teneri. Necnon contractus quoscumque super his hæcenus initos perpetuo valere, partesque ipsas ad illorum observationem omnino obligari, & tam ipsos hæcenus initos contractus, quam in futurum incundos, quibus ipsius Generalis Præpositi, nunc, & pro tempore existentis, vel etiam congregatæ Societatis consensus, seu confirmatio accesserit, alia Sedis Apostolicæ confirmatione, & approbatione non indigere.

Clausula sub-
lata &c.

§.6. Sicque per quoscumque Judices, Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, necnon quicquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Deputatio e-
xecutorum.

§.7. Quocirca venerabilibus fratribus nostris, Toletan., & Treverens., ac Rigen. Archiepiscopis per presentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios eandem presentes, & in eis contenta quacumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Claudii, vel pro tempore existentis Præpositi Generalis, aut Societatis huiusmodi, vel alicujus eorum fuerint desuper requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentibus, & in eis contenta huiusmodi firmiter observari, ac singulos, quos literæ ipse concernunt, pacifice frui, & gaudere, non permittentibus eos, vel aliquem eorum desuper contra presentium tenorem Bullæ Rom. Tom. IV. Par. IV.

norem per quoscumque quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoscumque, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas, etiam iteratis vicibus aggravari, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio
contractuum

§.8. Non obstantibus fel. rec. Symmachi, & Pauli, aliorumque Romanorum Pontificum, etiam Prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, sed alienatis recuperandis, aliisque Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialibus, specificis, individua, & expressa mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent presentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, ac dictis literis, si in aliquo obstant, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contractibus quibuscumque.

Fides trans-
scriptorum.

§.9. Ceterum quia difficile foret, eandem presentes ad singula quæque loca, ubi necessarium fuerit, deferre, volumus quod illarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu etiam ipsius Societatis Præpositi Generalis munitis, eadem prout fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensa. Nulli ergo &c.

D. P. An. XI.
5. Augusti.

Datum Romæ, apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo secundo, Nonis Augusti, Pont. nostri Anno XI.

CXXXIX.

Quod personæ Societatis Jesu, a quocumque Antistite etiam extra tempora, de licentia suorum Prælatorum ad sacros Ordines promoveri, & ad quoscumque alios regulares Ordines transire possint, habita licentia Præpositi generalis.

Quamplura de hac Societate indicavi in
Constit. XXXI. Pauli III. Tom. IV. Part. I.
fol. 185. qui illam primo approbavit, & in
alia ejusdem Constit. LXXXIII. Licet ibid. f. 243.
GREGORIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Pium, & utile Societatis JESU Institutum non patitur certa quædam ab iis, qui

Exordium.

Paulus III. concessit sicut istis, ut cum Praepositi licentia a quolibet Antistite promoverentur ad Sacros Ordines.

Nonnulli tamen Ordines observantiam Concilii Tridentini, cap. 8. perquirebant.

Hic ideo Pont. d. facultatem remittit, & auget.

Quibuscumque non obstantibus.

qui sub eius vexillo, & disciplina salutari militant, obiri, quae in sacris ineundis generaliter praescribuntur.

§.1. Quocirca cum dicta Societatis ac disciplinae alumni nulli Ecclesiae, nullive loco certo mancipati sint, ut ibi permanent, sed veluti viatores omni tempore parati, expectantesque diem, & horam qua, vel ad extremas Orbis regiones, cum venit usus, emittantur ubi, quisque pro capto suo, & juxta datam sibi a Domino sapientiam, sese in vinea Domini excolenda exercent, ejusque rei causa fel. rec. Paulus Papa III. Praeposito ejusdem Societatis concesserit, ut idoneos, & comprobatos ab ipsa Societate, quibuscumque mallet, Catholicis Antistitibus, & gratiam, & communionem Sedis Apostolicae habentibus praesentare posset, qui illos sic praesentatos, absque ulla promissione vel obligatione, ad Ordines hujusmodi promoverent.

§.2. Nonnulli tamen Antistites, post Concilii Tridentini decreta, eos sic praesentatos, prius in casibus, tam minorum quam sacrorum Ordinum hujusmodi praescripto munere exercitatos, temporumque determinatorum post susceptos praescriptum finem, antequam ad superiores Ordines ascendant, omnino expectandum, eosque in eorumdem Ordinum functionibus, chorique Officiis plene instructos, & denique super eorumdem vita, moribus, atate, & natalibus ad Parochi inquisitionem, aut alias testimonium, & certa alia requisita habenda esse contendunt, quamvis non nisi ad eorumdem Ordines suscipiendos numeris alioqui omnibus idonei dimittantur.

§.3. Nos his incommodis, quantum in Nobis est, occurrere volentes omnibus Episcopis, & aliis Antistitibus, praesentibus, & futuris, in perpetuum praecipimus, atque interdiciamus, ne ab hujusmodi promovendis, qui licentiam a Praeposito Generali dictae Societatis pro tempore existente, vel ab eo delegatis habuerint, quidquam praedictorum requirant, vel exigant, sed ipsos etiam absque ulla functione in Ordinibus ipsis, interstiorumque ad illos suscipiendos observatione, aut inquisitione de cantu, officii, & ceremoniis Ecclesiasticis, idoneitate, proprii Ordinarii licentia, & aliis in aliis requisitis ad minores, ac etiam extra tempora a jure statuta, tribusque Dominicis, vel aliis festis diebus etiam Presbyteratus, Ordines promoveant, ac si illi omnibus requisitis praediti essent. Nos enim illis Ordines omnes praedictos sic suscipiendi, ac praedictis Antistitibus eos ipsis conferendi facultatem tribuimus.

§.4. Non obstantibus praemissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Praesentis autem gratiae communicationem omnibus aliis, etiam qui sua privilegia cum ipsa Societate copiose participant, participareque poterunt, quomodolibet in futurum, fieri omnino prohibemus. Ceterum

quia difficile esset praesentes quocumque illis opus erit, deferre.

§.5. Volumus, ut eorumdem praesentium transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constituta seu etiam dicti Praepositi munitis, eadem prorsus fides, in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si essent exhibita, vel ostensa.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris, die 21. Septembris, 1582. Pontificatus nostri Anno undecimo.

Sequitur facultas transeundi ad alios Ordines Regulares.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum alias fel. rec. Paulus Papa III. Societati Jesu inter alia concesserit, ut eorum nemo, sive Professus, sive Scholarius, sive Coadiutor ex dicta Societate egrediens, ad alium quam ad Carthusiensem Ord.; nisi de expressa Romani Pontificis, vel Praepositi Generalis dictae Societatis licentia se conferret.

§.1. Itemque Pius Papa IV. voluerit, ut ne quis praedictorum, ab eadem Societate praetextu casusvis indulti, vel quavis colore melioris vitae, vel strictioris observantiae, etiam ad Mendicantium, vel Cisterciensium, seu Sancti Benedicti, aut aliorum Monachorum Ordinem (Cartusienis excepto) transire possit, dubitare contingit, An Praepositus pro tempore existens valeat etiam Professos, ex causis id exigentibus, ab ipsa Societate emittere, aut eis sic emissis liberum sit de ejus licentia, se ad quemvis alium Mendicantium, vel non Mendicantium Ordinem transferre.

§.2. Nos, re perpensa, atque diligenter examinata, Societatis ipsius puritati, atque incremento, emissorumque pro tempore saluti consulere volentes: statuimus, ut deinceps in perpetuum libeat dicto Praeposito, quos judicaverit, ab ipsa Societate emittere, eosque de ipsius Praepositi licentia, non tantum ad Carthusiensem, sed ad quemvis alium Mendicantium, paris, laxioris aut arctioris observantiae Ordinem, per ipsum Praepositum illis praescribendum, de consensu tamen Superiorum loci illius, quo destinabuntur, demigrare, in eisque professionem per loci illius Monachos, alioquin ejusdem emitti solitam, emittere, habitumque suscipere, & consueta uti eorum disciplina. Ipsis inhibentes sub excommunicationis latae sententiae poena, ne quid contra praesentium tenorem quomodolibet audeant attentare.

§.2. Non obstantibus omnibus iis, quae dicti Pontifices voluerunt non obitare, ceterisque contrariis quibuscumque: Praesentis autem gratiae communicationem omnibus aliis etiam qui sua privilegia cum praedicta Societate copiose participant, participareque poterunt quomodolibet in futurum, fieri omnino prohibemus.

§.4. Cc.

Transumptio- rum fides.

D. P. An. XI. 21. Septemb.

Paulus III. iussit egredi- tes a Societa- ta solum ad Carthusien- transe posse, ut in ejus Co- stit. cit. in- rubr.

Pius IV. cu- jus Const. non posui, idem venit.

Hic modo Pontifex ad omnem ordi- nem transire posse decla- rat, licentia habita a Prae- posito.

Quibuscum- que non ob- stantibus.

Fides trans-umptio- rum.

D. P. An. XI. 22. Septemb.

Ex Regest. in Secreti. Brev.

Exordium, & causa Consti- tutionis eden- da.

Declaratio Constitutionis contra Duellum facientes editarum.

§.4. Ceterum quia difficile esset, praesentes, quocumque illis opus erit, deferre, volumus, ut praesentium transumptis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constituta, seu etiam dicti Praepositi munitis, eadem prorsus fides, in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si essent exhibita, vel ostensa.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris die 22. Septembris 1582. Pontificatus nostri Anno XI.

CXL.

Nova Constitutio super Duellis.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam

§.1. Firmum ita quocumque vix statui, functionibusque communiri pro salute animarum posset, quod veritatis inimicus falsis suggestionibus, non convellere, & labefactare conetur, idque nunc in Duellorum atrocitate experimur, quae licet inter alios fel. rec. Julii III. Leonis X., Clementis VII., & Pii IV. Roman. Pontificum Constitutionibus, & Concilii Tridentini Decreto exterminata procul ab Orbe Christiano exulare debuissent; Dolosa tamen patris mendacii interpretatione persuasum est, eos in dictis Constitutionibus, & Decreto tantum comprehendi, qui propositis Provocantium ad pugnam libellis, Patris, intervenientibus, ceterisque ex pristino abusu introductis, se in locum tutum (quem vulgus Campum Francum appellat) provocant, non autem eos, qui privatim inter se sine praedictis circumstantiis, quamvis de industria, & animo deliberato certamen singulare committunt, vel committere procurant.

§.2. Nos huic malo antequam radices altius agat, occurrere volentes, praesentium auctoritate statuimus, omnes, & quoscumque sub Constitutionibus, & Decreto supra praedictis, omnino comprehendi, censurasque, & poenas omnes Ecclesiasticas, & temporales, in illis contentas incurere, qui se ad singulare certamen provocaverint, etiam si soli, & sine Patris, aut Arbitris, nullisque propositis libellis, nec circumstantiis, nec aliis servatis, que in similibus servari consueverunt in locum publicum, vel privatam extra, vel intra Civitates, Terras, & Castra, vel etiam Domos se conduxerint, quique illum, vel alios forte comitati, aut etiam pugnae spectatores fuerint, vel in loco, vel etiam longe steterint, vel spectaverint, & praeterea eos, qui sic invitantis, vel provocantis, aut invitatis, vel provocatis equos, arma, pecuniam, comeatus, cibaria, & alia subsidia contulerint, aliasque auxilium, consilium, vel favorem praestiterint, aut conferri, & praestari curaverint, etiam per alium, seu alios directe, vel indirecte quovis modo, vel Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

colore, etiam si postea ad dictum certamen, vel destinatum, aut alium locum non descenderint, adiacentes, ut invitans, vel provocans atrociori poena plectatur.

§.3. Eos autem sub hac nostra sanctione nolumus comprehendi, qui in rixa de improviso nata statim in ipso iracundiae furore, certum aliquem locum ad hujusmodi certamen condixerint, alterve condixerit, etiam si ibi confligendi causa tum convenerint, & inter eos sit pugnatum, hi tamen, & Comes, ac quicumque alii eis aliterint, seu auxilium, consilium, vel favorem praestiterint, ut praestetur, alias severe puniendi prout criminis qualitas, & in eo progressus, ac circumstantiae postulabunt.

Datum Rome apud Sanctum Petrum. Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo secundo, Nonis Novembris, Pont. nostri Anno XI.

CXLI.

Concilii Tridentini prohibitio de Duellis, extenditur ad duella privatim commissa.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Ad tollendum detestabilem Duellorum usum, Concilium Tridentinum, excommunicationem, & alias gravissimas poenas in concedentes locum ad Monachiam, ac pariter in pugnantibus, necnon Patris, consulentes, suadentes, & spectatores salubriter quidem decrevit: sed crescente hominum malitia facinorosi non desunt, qui quod publice prohibitum est, privatim exequi non dubitent, dum se poenas praedictas hoc modo eludere posse arbitrantur.

§.1. Nos ad haec coercenda plenius evidentiisque providendum esse rati, considerantesque Duellum privatim non minus cruentum, & animae, & corporis noxium esse, quam quod publice perpetratur, auctoritate Apostolica statuimus, omnes illos, qui ex condito statuto tempore, & in loco convento Monachiam commiserint, etiam si nulli Patris, sociique ad id vocati fuerint, nec loci securitas habita, nullave provocatoriae literae, aut denunciationis chartulae praecesserint, censuris, & poenis omnibus a dicto Concilio propositis teneri, perinde ac si publico, & consueto abusu singulare certamen inivissent. Volentes etiam locorum Dominos, si certamen ex condito hujusmodi permiserint, aut quantum in se fuerit, non prohibuerint, omnesque illud fieri mandantes, instigantes, auxilium, consilium, vel favorem dantes, equos, arma, pecuniam, comeatum, & alia subsidia scienter subministrantes, aut ex composito spectatores, vel socios quovis modo sese praebentes, eisdem censuris, & poenis subjacere, etiam si illi, qui ad locum destinatum pugnaturo accesserint, impediti pugnam non commiserint, si per se ipsos

Qui sub hac Constitutione comprehenduntur.

Dat. die 6. Novem. 1582. An. XI.

Concil. Trid. in sess. 24. cap. 19. prohibuit duella.

Hic Pontifex prohibitionem ampliat.

Contrariis
defogat.

ipfos non feterit, quo minus illa committatur.
§.2. Non obstantibus privilegiis, immunitatibus, & exemptionibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Alia Consi-
gationes firmo
remaneant.

§.3. Constitutionibus tamen, & aliis sanctionibus Apostolicis hac de re disponentibus in suo robore duraturis.

D. P. An.XI.
5. Decemb.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo secundo Nonas Decembris, Pontificatus nostri Anno XI.

CXLII.

Erectio Ecclesiae Episcopalis Civitatis Bononiae, in Provincia Lombardiae, in Ecclesiam Archiepiscopalem.

Similem erectionem de Ecclesia Senensis statuit Pius II. in Constit. III. Triumph. Tom. III. Par. III. fol. 95.

**GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI**
Ad perpetuam rei memoriam.

Proximum.

UNIVERSI Orbis Ecclesiae, eo disponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, meritis licet imparibus presidentes, in omnes agrum Dominici partes oculos nostrae mentis, vigilis more pastoris intendimus, inficientes, quid Ecclesiarum ipsarum, praesertim Cathedralium insignium, statui, & decori maxime conveniat: atque hoc quidem tanto liberalius promptiusque curandum censemus, quanto magis civitatum celebritas, ac civium, & populorum suorum vota id exposcunt, ac divino fultu praedio illius, qui cuncta ex sua benignitate ad fidelis populi sui salutem disponit, ad ea quae ad dignitatem, & statum Ecclesiarum huiusmodi augendum pertinent, officii nostri partes libenter convertimus, prout cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Ecclesia Bononiensis co-
mendatio.

§.1. Cum itaque Ecclesia Bononiensis Sedi Apostolicae immediate subiecta, cui dilectus filius noster Gabriel Tit. S. Martini in Montibus Praesbyter Cardinalis Palearctus nuncupatus, ex dispensatione Apostolica praestitit, & quae in primis Sancti Petronii Episcopi, & Protectoris Bononiae intercessionibus, & meritis, omni quidem tempore divinae pietatis abundantia magnis multisque ornamentis exulta, non modo Diocesis magnitudine fati in omnem partem patens, sed Cleri, populi-que pietate, dignitate, & amplitudine florens, Episcoporum quoque ordine succedentium, quos item multos ab initio fere nascentis Religionis, ferventibus adhuc infidelium persecutionibus, fidei defensores, & in Sanctorum consortio adscriptos habet, numero affluens, sacrarum praeterea reliquiarum copia abundans, religiosissimis quoque templis, Basilicis, Monasteriis, locis piis, & aliis, quae ad omnem ejus-

dem cleri, populi-que Bononiensis laudem insignia sunt, pietatis Christianae monumentis ornata, valde per se ipsa elucet.

Civitas Bononiensis
non commenda-
tio.

§.2. Cumque Civitas ipsa jam inde usque a Theodosio Imper. amplissimis illustrata privilegiis, & a diversis Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris ad Regum congressus, Imperatoris coronationem, Concilii Oecumenici translationem, aliasque maximas res gerendas delecta, ejusdemque Apostolicae Sedis primogenita, & studiorum mater ab omnibus merito nuncupata, nobilissimo Gymnasio, Doctorumque, & Scholarium ex omnibus Orbis Christiani partibus illuc confluentium frequentia, clarissimo Quadragintavirum, Senatu, & Magistratibus decorata: aliorum item illustrium virorum, apud quos, & verae Religionis cultus, & summa in Rom. Pont. ipsamque Sedem observantia, & studium semper enituit, copia quidem insignis: quippe quae in omnibus schismatibus partes veri Pontificis perpetuo sustinuerit, & viros dignitatibus Ecclesiasticis claros, Episcopos, Cardinales, Pontificesque de Ecclesia Dei optime meritos saepenumero tulerit: edificiorum item magnificentia, opibus, fertilitate, populi magnitudine, egregia erga externos hospitalitate, ac praecipua erga omnes benevolentia, & caritate, omnique alia virtute illustris, & sit, & habeatur.

Ecclesia Bononiensis
non erectio,
in Ecclesiam
Metropolitana-
m, & Archiepiscopalem,
cum privilegio
omnibus
Archiepiscopali-
bus.

§.3. Nos aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, qui eodem honore patriam suam concederunt, morem exemplumque secuti, & ejusdem etiam Cardinalis, Episcopique Bononiensis, cujus non ignota est cura, & sollicitudo in gloria Dei saluteque animarum procuranda pio studio adducti, & Patriae ipsius nostrae Bononiensis, quam unice in Christo diligimus, singularibus erga hanc Sedem meritis commoti, paternoque desiderio, & ea spe qua tenemur, id fore, ut patria ipsa Bononiensis, hoc singulari beneficio nostro excitata, sese in dies ad bene agendum magis magisque conformet, accenti, necnon Ecclesiae ipsius, quam totis in Christo visceribus complectimur, meritis permoti, ad illam meritis honoribus augendam, & promovendam adducti, piis quoque supplicationibus dilectorum Filiorum ejusdem Civitatis Quadragintavirum, aliorumque Magistratum excitati, post habitam cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus maturam deliberationem, de illorum consilio, atque Apostolicae potestatis plenitudine, ad laudem, gloriam, & honorem Omnipotentis Dei, ac Beatae Mariae semper Virginis, & S. Petronii Episcopi, & Patroni Bononiensis, necnon ad universalem Ecclesiae exaltationem, Ecclesiam ipsam Bononiensem in Metropolitanam Ecclesiam, & Sedem Episcopalem Bononiensem in Archiepiscopalem, Archiepiscopalemque, & Metropolitanam Praesidis Sedem, & Provinciae caput pro illius Archiepiscopo pro tempore existenti, qui pallii, & crucis usum aliorum Archiepiscoporum

Ecclesiarum
Placentin. Parmen.
&c. sub-
jectio Archie-
pisc. Bonon.

coporum more habeat, omnibusque aliis insignibus Archiepiscopali-que, necnon privilegiis, honoribus, & prerogativis, aliis Archiepiscopis debitis, & concessis gaudeat, tenore praesentium perpetuo erigimus, & instituiimus, ac nomine, titulo, & honore Archiepiscopali, & Metropolitanano decoramus.

§.4. Necnon Placentin. Parmen. Regien. Mutinen. Imolen. Cervien. & Cremen. Ecclesias, earumque omnium, & singularum Civitates, & Dioceses, cum omnibus, & singulis earum Territoriis, & terminis, ac dilectos filios Clerum, & Populum universum cum suis Collegiatis, Parochialibus, & aliis Ecclesiis, necnon Monasteriis utriusque sexus, ceterisque beneficiis, & Officiis Ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus, necnon hospitalibus, domibus, collegiis, & locis religiosis quibuscumque ab ejusdem Sedis Apostolicae immediate, sive alterius cujuscumque etiam Metropolitanam subiectione etiam perpetuo dividimus, & separamus: illaque, & eorum Dioceses, ac Civitates, posthac in Provincia Bononiensi esse, & consistere, neque in alia Provincia censendas, & numerandas esse decernimus, & declaramus, & quatenus alteri Provinciae, Archiepiscopove etiam Mediolanensi, & Ravennateni, tam antiquo jure, consuetudine, privilegio, vel alterius Metropolitanis erectione sive institutione, quam jure electionis ex Sac. Conc. Trid. decreto facta, vel alia quavis ratione, & causa antea adiuncta, subiectaque, in toto aut in parte, essent, vel essentur, sive in illius possessione, vel quasi, se esse praevalerent, ab omni illius sive alterius Provinciae, vel Archiepiscopi, etiam Mediolanensis, & Ravennatenis, aut illorum Capitulum jure Metropolitanico, correctione, visitatione, subiectione, & omni quacumque alia jurisdictione, obedientia, & superioritate, si qua forsitan quavis occasione illis competeret, sive competat, similiter perpetuo eximimus, & liberamus.

Episcoporum
Suffraganeorum
ejusdem Archie-
pisc. subiectione.

§.4. Necnon dicta Bononiensi Ecclesiae praedictas Placentin. Parmen. Regien. Mutinen. Imolen. Cervien. & Cremen. Civitates, & Dioceses pro sua Metropolitana Provincia, ac Placent. Parmen. Regien. Mutinen. Imolen. Cervien. & Cremen. Ecclesias praefatas, modernisque, & pro tempore existentes illarum singularum Praesules pro suis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Bononiensis suffraganeis, qui, necnon earum singularum Capitula etiam quocumque privilegio suffulta, tamquam membra capiti eidem Archiepiscopo Bononiensi jure Metropolitanico subiant, sibi-que obedientiam, & reverentiam tamquam proprio Metropolitanam prorsus exhibeant, pariter perpetuo subicimus: eidemque Archiepiscopo Bononiensi praedictos suos suffraganeos consecrandi, ad Provinciales Synodos evocandi, ac cum eis etiam Ecclesiastica negocia terminandi,

eorum Ecclesias disponendi, & causas quarumcumque appellationum, sive querelas alias juxta Sacrorum Canonum statuta cognoscendi, omniaque alia, & singula, quae de jure vel consuetudine, aut alias quomodolibet ad Archiepiscopos, & Archiepiscopale munus spectare, & pertinere solent, & debent, gerendi, & exercendi plenam, & omnimodam concedimus facultatem. Provincia quoque Bononiensis Clerum, & Populum universum pro eorundem Ecclesiae, & Archiepiscopi Bononiensis provincialibus similiter perpetuo concedimus, & assignamus.

Decretum irritans.

§.6. Decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§.8. Non obstantibus regula nostra de jure quaesito non tollendo, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Placentin., Parmen., Mutinen., Regien., Cervien., Imolen., Cremen., ac Ravennaten., & Mediolanen. Ecclesiarum praedictarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Ecclesiis, illarumque Praesulibus, & administratoribus, ac Capitulis, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de simili Apostolica potestatis plenitudine, & consistorialiter, & de simili consilio, ac alias quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, exprimerentur, & inferrentur praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat harum serie, de consilio, & potestatis plenitudine similibus, specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio poenalis.

§.8 Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae erectionis, & institutionis, derogationis, divisionis, separationis, declarationis, exemptionis, liberationis, subiectionis, concessionis, assignationis, decretorum, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

D. P. An.XI.
10. Decemb.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo secundo, quarto Id. Decemb., Pontificatus nostri Anno XI.
Abba-

Abbatissa, & alia Praefecta Monasteriorum Monialium in Italia ad triennium tantummodo eligantur.

Quoad modum eligendi, habet Concil. Trid. in sess. 25. cap. 7.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Expedit debitum Pastoralis officii, quod disponente Domino gerimus, ut ad ea sollicite intendamus, per quae Monasteria, & alia Religiosa loca, praesertim Deo dicatarum Sanctimonialium, secundum regularis disciplinae normam regantur, & gubernentur.

Causa hujus Constitutionis.

§.1. Perpendentes igitur varia, & multiplicia damna, quibus plerumque afficiuntur Monasteria Monialium, quae per Abbatissas, vel alias Praefectas perpetuas reguntur, contra vero Abbatissas, & alias Praefectas triennales, scientes se lapsa triennio sine administrationis rationem esse reddituras, ac sperantes de bene gestis laudem promereri, poenam vero, si male gesserint, metuentes, majori studio, ac diligentia, regimen, & administrationem Monasteriorum sibi commissorum gerere.

Abbatissa Monialium ad triennium tantummodo eligantur, juxta suorum Ordinum instituta, & Concil. Trid.

§.2. His, & aliis rationabilibus causis adductis, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, & ordinamus, quod de cetero perpetuis futuris temporibus, in omnibus, & singulis Monasteriis Monialium S. Benedicti, Cisterciensium, Carthusienium, & aliorum quorumcumque Ordinum in Italia, & praesertim in utriusque Siciliae Regnis consistentibus, quae nunc per Abbatissas, vel alias Praefectas perpetuas reguntur, & gubernantur, cum primum Abbatissa, aut alia Praefecta hujusmodi regimini, & administrationi ipsorum Monasteriorum, cefferint, etiam apud Sedem Apostolicam, vel decesserint, eorum Abbatissatus, seu Praefecturas vacare contigerit, Abbatissa, aut alia Praefecta non amplius perpetuae, seu ad vitam, quarum nomen, ac titulum ex nunc, prout ex tunc, Apostolica auctoritate ex certa nostra scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine, tenore praesentium perpetuo extinguimus, & abolemus, sed triennales tantum a Conventu uniuscuiusque Monasterii, & alias juxta decreta Sac. Conc. Trid., & regularia suorum Ordinum instituta eligantur, & praeficiantur, quae postmodum elapso triennio, suis officiis persuncta, praesse desinant, omnique prorsus careant auctoritate, ac a regimine, & administratione Monasterii per triennium a die finitae administrationis inchoandum abstinere, quo elapso, servata eadem forma Conc. Tridentini iterum, & pluries eligi possint.

Prohibito aliter eligendi.

§.3. Distinctius inhibentes omnibus, & singulis dictorum Monasteriorum Conventibus, Superioribus, & personis, aliquam Abbatissam, aut aliam Praefectam perpe-

tuam, seu ad vitam, sed triennem tantum eligere, & praeficere ullo modo audeant, vel praesumant.

Decretum irritans.

§.4. Quod si stecus a quoquam quavis auctoritate fuerit attentatum, electionem, & praefectionem hujusmodi, ac omnia, & singula, quae inde sequuntur, irrita, nulla, & inania, nulliusque roboris, vel momenti fore. Sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate, fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, subblata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis causa, & instantia iudicari, & desiniri debere decernimus.

Clausula derogatoria.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Monasteriorum, & Ordinum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Monasteriis, eorumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores, ac si ad verbum inferrentur praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio fides.

§.6. Ceterum quia difficile foret, praesentes nostras ad singula quaeque loca, ubi necessarium fuerit, deferre, volumus quod illarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

D. P. An. XI. 1. Januarii.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Januarii, 1583. Pontificatus nostri Anno XI.

CXLIV.

Facultas Archiepiscopis, & Episcopis Indiarum, & ab eis subdelegandis absolvendi Indos, & Mauros, ac eorum filios a crimine haeresis, & Idolatriae, ac aliis peccatis Sedi Apostolicae reservatis, & in Bulla coenae contentis.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

GREGORIUS PAPA III.

Ad futuram rei memoriam.

CUM sicut exponi Nobis nuper fecit Charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus nonnulli Confessores suorum Regnorum Hispaniarum tenuerint vigore facultatum Cruciate dudum a felice. rec. Pio Papa V. Praedecessore nostro Regnis praedictis, ac subditis ejusdem Philippi Regis, & aliis ad illa declinantibus concessa, poenitentes a crimine haeresis absolvi posse, unde Nos per nostras in forma Brevis desuper expeditas literas declaravimus mentis ejusdem Pii Praedecessoris

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

foris

foris

foris, & nostrae non fuisse, nec esse ejusdem Cruciate, & quarumcumque Indulgentiarum vigore alicui facultatem aliquos a crimine haeresis, seu aliis casibus Officio Sanctissimae Inquisitionis praedictorum Regnorum, per diversos Romanos Pontifices Praedecessores nostros, & Nos specialiter reservatis absolvendi concessisse. Cumque hujusmodi declaratio per Nos, ut praefertur, facta in ipsis literis ejusdem Cruciate in eisdem Regnis, ac Indiis ejusdem Philippi Regis impressis, & distribui solitis apposita fuerit, dubitatum propterea ab aliquibus extitit, utrum per praedictam nostram declarationem abrogata censerentur facultates, per diversos Romanos Pontifices Praedecessores nostros, & Nos Venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis Indiarum ejusdem Philippi Regis concessae circa absolutiones Indorum utriusque sexus ab haeresi, & casibus Nobis, & Apostolica Sedi reservatis. Quare pro parte ejusdem Philippi Regis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in praemissis, prout locorum, & temporum, ac eorundem Indorum noviter ad fidem Catholicam converforum qualitates exigunt, prospicere, eorundemque Archiepiscoporum, & Episcoporum in dictis Indiis residentium facultates declarare, aliasque desuper opportune providere de benignitate Apostolica dignemur. Quocirca per praesentes declaramus mentis nostrae non fuisse, nec esse per quascumque nostras literas, ut praefertur, emanatas, facultates eorundem Archiepiscoporum, & Episcoporum circa hujusmodi absolutiones restringere, suspendere, seu revocare, ac potiori pro cautela, Indisque praedictis utriusque sexus in eorum necessitatibus sollicita nostra vigilantia subvenire cupientes, ac literarum praedictarum quarumcumque tenores praesentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, eisdem Archiepiscopis, & Episcopis in Indiis partibus nunc, & pro tempore degentibus, ac ab eis subdelegandis quascumque facultates, per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, & Nos circa absolutiones eorundem Indorum tenore praesentium revocamus, & quatenus opus sit illas eisdem demum concedimus, ita ut tam eorundem priorum, quam praesentium literarum virtute quoscumque utriusque sexus Indos, ac Mauros, & Indianos, ac Indianos, & Mauris genitos a crimine haeresis, & Schismate, & Idolatriae, necnon aliis omnibus casibus Nobis, & Sedi Apostolicae quomodolibet etiam in Bulla in die Coenae Domini, per Romanos Pontifices legi solita contentis, reservatis in utroque foro absolvendi, & totaliter liberandi, injuncta eis pro modo culpa aliqua poenitentia salvari, licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate tenore praesentium concedimus, & impartimur. Non obstantibus literis praedictis, ac quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenorem praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac

de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod praesentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra ubique adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Dat. die 1. Januarii 1583. Pontificatus nostri Anno XI.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris die prima Januarii 1583. Pontificatus nostri Anno XI.

CXLV.

Confirmatio Institutionis, Privilegiorum, & exemptionum Societatis Jesu cum nonnullis declarationibus.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Quanto fructuosius in colenda Domini Vineae exercet veneranda Jesu Societas, dignisque aeterna mercede Operariis abundare conatur, tanto propensius contendimus eam, religiosamque subinde, quam instituit prolem, unde tota Respublica Christiana ubique sublevatur, proficere, & confovere, simulque omnia remove, quibus & spiritualis ipsorum profectus retardari, & charitatis fervor, qui ab eisdem in regeneratas pretioso Domini nostri Jesu Christi Sanguine Animas se diffundit, alicubi frigidescere, aut in lubricum desfluere possit.

Causa Constitutionis eadem, & commendatio Societatis Jesu.

§.1. Cum enim sicuti juxta dictae Societatis constitutiones, & laudabile institutum a felicis recordationis Paulo Tertio, & Julio etiam tertio confirmatum, ac etiam a Paulo Quarto Rom. Pont. Praedecessoribus nostris diligentissime examinatum, & a Concilio Tridentino commendatum Societas ipsa non solum professis, & Novitiis, sicuti, & reliqui Regulares Ordines constet, sed varii in eadem Societate religiosarum personarum gradus sint, in quibus singulis juxta commisi cuique a magno Patre familias talenti mensuram, & praepositorum suorum directionem altissimo famulantur; sicut enim finis dictae Societatis est, Fidei propagatio, & defensio, animarumque in vita, & Doctrina Christiana progressus, ita etiam gratiae ejus vocationis proprium est, diversa loca ex Rom. Pontificis, ac Praepositi Generalis ejusdem Societatis directione peragere, vitamque in quavis mundi parte agere, ubi laboriosa eorum opera, & industria fructuosa copiosiores salvandarum animarum proventus ad Dei Aeterni gloriam consequi posse sperant, ad quem finem Spiritus Sanctus qui bonae memoriae Ignatii Loyolam ipsius Societatis Institutorem, ejusque socios excitavit, media etiam praecleara, maximeque opportuna hujus Sedis ministerio eis tribuit, atque confirmavit, publicarum sci-

scilicet prædicationum Verbi Dei ministerii cuiuscumque spiritualium exercitiorum, & charitatis operum, penitentia, & Eucharistia Sacramentorum administrationis, ac frequentis usus, ad quæ pro dignitate exequenda, & ad difficultates superandas, subeundaque pericula, quibus dicta Societatis Religiosi in huiusmodi excursionibus, & ministeriis exponuntur, cum hæc magnum, tum virtutis, tum devotionis præsidium possident, statutum est, ut, & Novitii in Societate prædicta per biennii spatium probentur, & qui expleto Novitiatu literis operam dederint, illarum studiis absolutis tertium etiam annum probationis in humilitatis exercitiis expendant, ut si qua in re, vel huius virtutis amor, vel pietas, ac devotionis fervor, per literarum occupationem distractus inteperit, per earundem virtutum frequentiore exercitacionem, & divinæ gratiæ ardentior invocationem restaretur: qui enim professionem emittere debent, eos vocatio hæc viros in vitæ puritate, ac literis conspicuos, diuturnique, & diligentissimis experimentis probatos, eosque Sacerdotes, & in Verbi Dei, ac Sacramentorum administratione diu multumque versatos exigit, ut & Constitutionibus dictæ Societatis, & a Summis Pontificibus esse decretum.

§.2. Sed neque omnes ad eandem professionem idonei esse possunt, neque qui temporis progressu futuri sunt, tales evadere, aut cognoscere sine longa exercitacione atque experimento, quapropter Societatis Corpus in sua membra, ordinem, & gradus idem Ignatius divino instinctu, ita duxit disponendum, ut biennio Novitiatus absoluto, omnes qui in Societate perseverare voluerint, tria vota substantialia quidem Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ, simplicia tamen emittere debeant, ac Novitii esse desinant; quibus votis emissis in Corpus ejusdem Societatis cooptati, & quantum ex parte ipsorum perpetuo obligati remaneant. Quod si injussi discedant, apostasiæ notam, & excommunicationis, ac alias, quibus ipsi professi subiacent, poenas incurrant, quamvis rationabili ex causa, juxta constitutiones easdem ab ipso Præposito Generali dimitti, & votis huiusmodi liberari possint: quare omnia ipsis primo ingressu per aliquot dies in separata habitatione constitutis, ante quam ad aliorum Novitiorum communem convictum admittantur in ipsius Societatis privilegiis, Constitutionibus, & Regulis consideranda traduntur.

§.3. Biennio itaque Novitiatus completo, & emissis votis simplicibus una est omnibus omnino vivendi, & obediendi ratio, debentque omnes in communi vivere, ac in omnibus obedire, non secus ii, qui professionem non emisissent, quam professi, quod vero ad paupertatem attinet, quamvis bonorum suorum jus, atque dominium iustas ob causas pro superiorum arbitratu, ad tempus retinere valeant, ut in pios usus, juxta evangelicum consilium distribuant, in illorum tamen usu religiosam paupertatem ser-

vant, nec ulla re tamquam propria, & sine superioris facultate uti possunt: peractis igitur huiusmodi probationibus, & experimentis cum dicta Societate fuerit per ea in Domino satisfactum, quos idem Præpositus Generalis idoneos judicat, eos vel ad professionem per vota solemnia, vel ad gradus coadjutorum formatorum spiritualium, si Sacerdotes, vel temporalium si laici sint, per vota eadem publice emissâ quamvis non solemnia juxta Constitutiones admittit: Quibus emissis eo ipso nihil omnino proprii amplius, vel domi, vel foris habere possunt, suntque incapaces cujuscumque hereditariæ successione, nec propter emissâ huiusmodi vota publica, aut per mortem ab intestato in illorum, sicuti, nec in professorum bonis Domus ulla, aut Ecclesiæ, vel Collegium dictæ Societatis succedere potest. Eos qui post biennium Novitiatus emensum dicta tria vota simplicia sicuti ab hac Sede probata sunt, emittentes, & extra Novitiorum numerum habiti, ac in Corpus ipsius Societatis cooptati, illiusque meritorum, & privilegiorum non secus, atque ipsi professi, ex prædictæ Sedis dispositione participes effecti, quidque quantum in eis est, & professionem emittere parati, si ipse Præpositus Generalis prædictæ Societatis instituto congruere judicaverit, & in perpetuo Dei servitio consecrati, & sua sorte, pro ut illorum laudabile institutum exigit, contenti, ac ænique excommunicationis, & aliis Apostatarum poenis subiecti sunt vere, & proprie Religiosos esse.

§.4. Compertum sit nonnullorum tamen animos, qui pii alioqui, & utiles operari existunt sollicitari, & affligi interdum contigit, quasi non sint Religiosi, eo quod non sint professi, nec etiam desint, qui Religionis prætextu transfigurante se Sathana in Angelum lucis, non solum ea occasione inquieti sunt, sed etiam aliorum pacem, & vocationem disturbare, eosque in fraudem, & defectionem deducere conantur, unde gravissima posset hæc Religio tantopere utilis, & ubique ab omnibus expectata concipere detrimenta. Nos considerantes divinæ Sapientiæ, atque providentiæ thesauros, pro temporum necessitate varia, & inter se dissimilia eademque salubria ordinum instituta in Ecclesiâ sua produxisse, & nunc maxime (ut felicissimi toto Orbe successus testantur) mirificos in agro Domini fructus hoc peculiari dictæ Societatis instituto proferri, quare ad summovenda circumstantia huiusmodi pericula, eamque in sincera vocatione sua continendam, partes nostras adhibendas decrevimus, ut præcis huiusmodi perturbationum causis, Religio ipsa, quæ in propagandam Religionem Christianam, emendandisque in ea mores corde, animo, viribusque omnibus, sine intermissione insitit, votivo munere perfruatur. Motu proprio, certa que scientia nostra, & de Apostolice potestatis plenitudine laudabile huiusmodi institutum, ac prædicta, ceteraque omnia dictæ Societatis privilegia, facultates, exemptiones,

Confirmatio privilegiorum Societatis seu concessio.

tionem, immunitates, gratias, & indulgentiam, tam a prædictis, quam aliis Prædecessoribus nostris, & etiam a Nobis concessa, constitutiones quoque, & statuta, qualiacumque sint, ea omnia, ac si ad verbum præsentibus infererentur, pro expressis habentes auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, suppletentes omnes juris, & facti defectus, si qui intervenierint in prædictis constitutionibus, & statutis, ac decernentes ex nunc irritum, & inane, quidquid fecerit super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Ad hæc dictam Societatem firmo declarationis nostre præsidio communitate volentes, statimus: ac etiam decernimus, non modo eos, qui in Coadjutorum formatorum, sive temporalium, sive spiritualium gradus, & ministeria admittuntur, sed etiam alios omnes, & quoscumque qui in ipsa Societate admitti biennio probationis a quoquam peracto tria vota prædicta, tametsi simplicia emisissent, emittentesque in futurum, vere, & proprie Religiosos fuisse, & esse, & ubique semper, & ab omnibus censeri, & nominari debere, ac si in professorum prædictorum numerum adscripti fuissent; precipimusque, & interdicens, ne quisquam scrupulum de hoc neququam iniicere, neque illud in controversiam, dubium, vel suspicionem ponere audeat quoquo modo.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Societatis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut præsentium transcriptis etiam impressis, manu Secretarii Societatis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Societatis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem profus fides habeatur, quæ haberetur, si essent exhibita, vel ostensa.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, statuti, decretorum, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octagesimo secundo, Kalen. Februarii, Pontificatus nostri Anno XI.

CXLVI.

Dissolutio trium Prioratuum Congregationis Camaldulens. alias unitor.
GREGORIUS PAPA XIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Regimini Universalis Ecclesiæ disponente Domino pro Monasteriorum, & aliorum Religiosorum locorum quorumlibet
Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

statu salubriter dirigendo, prout ex debito Nobis iniuncti Pastoralis Officii tenemus, sollicite considerationis intuitum circumquaque protendimus, & ad ea per quæ meliori eorum directioni, personarumque ibi divinis beneplacitis dicatarum commoditati consulitur, Ministerii Nostri partes, prout opportunum fore conspiciamus, propensius impartimur.

§.1. Sane pro parte Dilecti Filii Cherubini de Lendaria Abbatis Generalis totius Ordinis, & Congregationis Camaldulens. Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod cum Sancti Nicolai in fortioribus de Urbe, & Sanctæ Crucis Eugubini, & Sancti Damiani Bononien. Monasteria, seu Prioratus Ordinis, & Congregationis huiusmodi, quorum regimini, & administrationi Abbates, seu Priores pro tempore existentes Generalem, Visitatores, & Definidores dictæ Congregationis in illius Capitulo Generali annis singulis juxta ejus statuta, & laudabiles consuetudines eligi soliti præesse dignoscantur, & quæ, seu qui postmodum Dignitatibus Abbatialibus, seu Prioratibus in eis perpetuo suppressis, & extinctis Sancti Nicolai, vel Sancti Gregorii etiam de Urbe, necnon Sanctæ Crucis Beate Mariæ Angelorum Pisauræ, & Sancti Damiani Monasteria, seu Prioratus huiusmodi Sancti Joannis Baptistæ Faventini. Monasterii ejusdem Ordinis, & Congregationis Apostolica auctoritate perpetuo unita, annexa, & incorporata, seu illorum bona, fructus, redditus, & proventus ejusdem Sancti Gregorii, ac Beate Mariæ Angelorum, & Sancti Joannis Baptistæ Monasterii applicata, & appropriata fuerint ex propriorum Abbatum seu Priorum defectu non parva in spiritualibus, & temporalibus detrimenta, Divini que cultus, & regularis essentia diminutione sensim patiantur, ac ex unionibus, seu applicationibus huiusmodi fructus nequaquam proveniant, expediensque sit pro illorum salubri, & feliciori directione, religionis conservatione, & propagatione, ac spiritualium, & temporalium incremento, ut unionibus, annexionibus, & incorporationibus, seu applicationibus, & appropriationibus prædictis perpetuo dissolutis Monasteria, seu Prioratus Sancti Nicolai, necnon Sanctæ Crucis, ac Sancti Damiani huiusmodi per proprios Abbates, seu Priores, ut præfertur, eligendos de cetero regantur, gubernentur, & administrantur.

§.2. Cumque alias Sancti Martini prope, & extra Castrum de Domo, & Sancti Nicolai Castri del Piro Ecclesiæ, seu Capelle sine cura cum illis annexis Monasterio Sanctorum Salvatoris, & Romualdi de Valle Castri ejusdem Ordinis, & Congregationis Camerinen. Diocesis dicta auctoritate etiam perpetuo unita fuerint, si Ecclesiæ seu Capelle prædictæ ab eodem Monasterio Sanctorum Salvatoris, & Romualdi, quod sufficientibus redditibus absque Ecclesiæ, seu Capellarum prædictarum fructibus, redditibus, & proventibus sussultum modo

Facti series.

Declaratio favore Societatis.

Derogatio contractionum.

Fides transcriptum.

Dat. die 7. Februarii, 1583. An. XI.

Ex Regest. in Secret. Breve.

Ex ordinar.

existit, etiam perpetuo dissolveretur, illeque sic dissoluta Monasterio, seu Prioratu Sancti Nicolai hujusmodi, cujus fructus, redditus, & proventus adeo tenues existunt, ut ad congruam sustentationem Monachorum in eo jugiter degentium nullatenus sufficiant, perpetuo unirentur, annecterentur, & incorporarentur, ex hoc profecto necessitatibus Monachorum ejusdem non parum subveniretur, sed etiam illorum numerus, ac ibi divinus cultus cum Ordinis hujusmodi decore ad Omnipotentis Dei laudem augetur: pro parte dicti Cherubini Abbatis asserentis fructus, redditus, proventus dictarum Ecclesiarum, seu Cappellarum insimul centum Ducat. auri de Camera de ea, seu eos exceden. valorem, an non exceden. Nobis humiliter fuit supplicatum, ut omnes, & singulas uniones, annexiones, & incorporaciones, seu eorumdem Sancti Nicolai, & Sanctae Crucis, ac Sancti Damiani Monasteriorum, seu Prioratuum fructuum applicaciones, & appropriaciones factas praedictas perpetuo dissolvere, & seu Sancti Nicolai, & Sanctae Crucis, & Sancti Damiani Monasteria, seu Prioratus, necnon Ecclesias, seu Cappellas praedictas a singulis Monasteriis praedictis, quibus illa alias, ut praefertur, unita, seu eorum fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta, praedia, ac bona quaecumque applicata, & appropriata fuerunt, etiam perpetuo dismembrare, & separare, illaque omnia adversus singulas uniones, seu applicaciones hujusmodi restituere, & plenarie reintegrare: necnon Ecclesias, seu Cappellas praedictas illarum unionibus sic dissolutis eidem Monasterio Prioratu Sancti Nicolai etiam perpetuo unire, & annectere, & incorporare, ac alias in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur qui dudum inter alia volumus, quod pretendentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annum valorem secundum estimationem praedictam, etiam Beneficium, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, quique Monasteriorum, aliorumque Religiosorum locorum in melius directiones, ac spirituale incrementum sincero desideramus affectu, Cherubinum Abbatem praedictum a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac quorumcumque unionum, annexionum, incorporationum, applicacionum, & appropriacionum de Sancti Nicolai, & Sanctae Crucis, ac S. Damiani Monasteriis, necnon Ecclesiis, seu Capellis, eorumque fructibus praedictis factas per Praedecessores, literarumque desuper confectarum tenores, ac illorum omnium

veros annuos valores praesentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicacionibus inclinati omnes, & singulas uniones, annexiones, incorporaciones, applicaciones, & appropriaciones praedictas Apostolica auctoritate praedicta tenore praesentium perpetuo dissolvimus, & seu Sancti Nicolai, & Sanctae Crucis, ac Sancti Damiani Monasteria, seu Prioratus, ejusque fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, emolumenta, praedia, res, & bona hujusmodi a dictis Monasteriis, quibus sic unita, annexa, & incorporata fuerunt, auctoritate, & tenore praedictis etiam perpetuo dismembramus, & separamus, illaque omnia, & singula adversus quavis uniones, annexiones, & incorporaciones, applicaciones, & appropriaciones, literasque Apostolicas desuper confectas praedictas, & in eis contenta quaecumque, ac in pristinum, & eum in quo ante praemissa quomodolibet erant, statum, etiam quoad nomen, titulum, & denominationem Abbatialium, seu Prioratuum, dignitatum, ita quod Sancti Nicolai, & Sanctae Crucis, ac Sancti Damiani Monasteria, seu Prioratus hujusmodi per prius Abbates, seu Priores, ut praefertur, eligen. ad instar aliorum ipsius Congregationis Monasteriorum de cetero regi, & gubernari debeant, ac tam illa, quam etiam Abbates, seu Priores, & persona omnibus, & singulis privilegiis, indultis, prerogativis, exceptionibus, immunitatibus, libertatibus, facultatibus, indulgentiis, favoribus, & aliis tam spiritualibus, quam temporalibus gratis, quibus alia ejusdem Congregationis Monasteria, seu Prioratus, eorumque Abbates, seu Priores, & persona de jure, seu consuetudine, aut ex privilegio, vel indulto, seu alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, uti, potiri, & gaudere libere, & licite possint, ac alias in omnibus, & per omnia, perinde ac si uniones, annexiones, & incorporaciones, aliaque praemissa omnia emanassent, auctoritate, & tenore similibus restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus.

§.4. Necnon unionem Ecclesiarum, seu Cappellarum praedictarum dicto Monasterio Sanctorum Salvatoris, & Romualdi, ut praefertur, factam, auctoritate, & tenore similibus etiam perpetuo dissolvimus, illaque per dissolutionem hujusmodi vacantes eidem Monasterio, seu Prioratu Sancti Nicolai, ita quod liceat dilectis filiis illius Monachis, nunc, & pro tempore existentibus illarum corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, ac Monasterii, seu Prioratus Sancti Nicolai hujusmodi nominibus propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, illarumque fructus, redditus, & proventus percipere, & levare, ac in suos, & dicti Monasterii, seu Prioratus S. Nicolai usus, & utilitatem convertere, Dioecessani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita, auctoritate, & tenore

Clausula specialis.

Derogatio consecrationum.

nores praedictis, etiam perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

§.5. Decernentes praesentes literas quovis praetextu, etiam ex eo quod cause, propter quas emanarunt, coram locorum Ordinariis, vel aliis etiam tamquam Sedis Apostolicae Delegatis examinate, & verificata, interessetque habentes ad hoc vocati non fuerint, neque eorum accesserit assensus, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostra, vel alio quovis defectu notari, impugnari, aut adversus eos quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari nullatenus posse, ac ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus praemissis, ac voluntate nostra praedicta, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permisis fieri prohibentis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis praedictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Generali, & aliis Abbatibus, Diffinitoribus, Visitatoribus, Conventibus, & personis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de potestatis plenitudine, etiam consistorialiter concessis, ac etiam pluries approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo, ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quavis alia expressio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod propter posteriores nostras uniones, annexiones, & incorporaciones praedictas divinus cultus in eisdem Ecclesiis, seu Cappellis nullatenus minuat, sed eorum congrue supportentur opera consueta.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, disjunctionis, dismembrationis, separationis, restitutionis, reposicionis, reintegracionis, unionis, annexionis, incorporationis, decreti, derogacionis, & voluntatis infringere, si quis autem hoc attentare praesumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo tertio 5. Kalen. Aprilis, Pontificatus nostri Anno XI.

Dat. die 25. Februar. 1583. An. XI.

Excommunicatio, & anathematizatio quorumcumque haereticorum, necnon aliorum omnium, qui contentis in hac Bulla Coenae Domini contraveniunt.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Converserunt Romani Pontifices Praedecessores nostri ad retinendam puritatem Religionis Christianae, & ipsius unitatem, quae in conjunctione membrorum ad unum caput, Christum videlicet, ejusque Vicarium principaliter consistit, & Sanctam fidelium Societatem ab offensione servandam, arma justitiae per ministerium Apostolatus in praesenti celebritate exercere.

§.1. Nos igitur vetustum, & solemnem hunc morem sequentes excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis, Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra quoscumque Ufistas, Vicevitae, Lutheranos, Zuinglianos, Calvinistas, Ugonocitos, & singulos Haereticos, quocumque nomine nuncupentur, & cujuscumque sectae existant, & eorum credentes, ipsorumque receptatores, & fautores, & generaliter quoslibet defensores, ac eorumdem libros haereticos continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicae scienter legentes, aut tenentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa publice, vel occulte, quovis ingenio, vel colore, necnon schismaticos & eos, qui se a nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

§.2. Item Excommunicamus, & Anathematizamus omnes, & singulos cujuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint, & interdicimus Universitates, Collegia, & Capitula, quocumque nomine nuncupentur, ab ordinationibus, sententiis, seu mandatis nostris ac Roman. Pontif. pro tempore existentium, ad universale futurum Concilium appellantes, necnon eos, quorum auxilio, vel favore appellatum fuerit.

§.3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Latrunculos maritimos, & illos praecipue, qui mare nostrum, a Monte argentario, usque ad Terracinam discurrerent, eos, qui in illo navigant, depredantur, mutilant, interficiunt, rebulve, & bonis suis spoliant, omnesque receptatores eorumdem, & eis auxilium scienter dantes vel favorem.

§.4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque navibus tempestate in transversum, ut dici solet, jactatis, naufraga-

Excommunicatio infra scripta.

Haeretici, eorumque fautores, & libros prohibitos legentes, & ab obedientia Romani Pontificis recedentes.

Appellantes a Papa ad futurum Concilium, & eorum fautores.

Piratae & eorum auxiliatores.

Naufragorum bona scienter raptores, aut ab aliis rapta accipientes.

nafragium passis, aut etiam submersis, si-
ve in ipsis navibus, siue ex eis delapsa, &
in mari, vel littore inventa, cuiuscumque
generis bona, tam in nostri Tyrreni, &
Adriatici, quam in quibuscumque aliis cuius-
cumque Maris regionibus, & littoribus ra-
puerint, aut scienter ipsi sibi acceperint,
aut ab aliis rapta, seu accepta scienter re-
ceperint, ita ut necetiam ob quocumque
privilegium, consuetudinem, aut longis-
simi etiam immemorabilis temporis posses-
sionem, seu alium quemcumque pretextum
excusari possint.

Pedagia nova
absque pote-
state imponen-
tes.

Falsificantes
litteras Apo-
stolicas, vel
falso fabrican-
tes.

Arma, & alia
quibus Chri-
stiani impu-
gnantur ad in-
fideles deferre-
tes, aut con-
cernentia sta-
tum Repu-
blicæ Chri-
stianæ eidem
nunciantes.

Usurpantes
Sedis Apo-
stolicæ, & qu-
cumque
Ecclesiarum
jurisdictionem,
& fructus, vel
eos sequestra-
tas.

Imponentes
decimas, &
alia onera,
personis Ec-
clesiasticis, &
eorum fructi-
bus absque
licentia Pon-
tificis.

Impedientes
jurisdictionem
Judicum Ec-
clesiasticorum
eorumque fru-
ctus.

Avocantes
que causas ec-
clesiasticas a
Judicibus ec-
clesiasticis eo-
rumque fru-
ctus.

Offendentes
eos, qui ad
Romanam Cu-
riam recur-
runt Procura-
toresque eo-
rum.

Commotum
in Curia,
absque
jurisdictione
perturbatores

Cardinalium,
& aliorum
Prælatorum,
offensores, eo-
rumque ausi-
liatores.

Impedientes
executionem
litterarum Apo-
stolicarum,
& aliarum ex-
peditionum,
vel prohiben-
tes recursum
ad Sedem Apo-
stolicam, vel
gratiam impera-
tionem.

Avocantes
que causas ec-
clesiasticas a
Judicibus ec-
clesiasticis eo-
rumque fru-
ctus.

§.5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis nova pedagagia, seu gabellas ad id potestatem non habentes imponunt, vel augent, aut imponi, vel augeri prohibita exigunt.

§.6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios litterarum Apostolicarum, & in forma Brevis, ac supplicationum, gratiam vel iustitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S. R. E. Vice-Cancellarium, seu Gerentes vices eorum, aut de mandato ejusdem Romani Pontificis signatarum, aut sub nomine ejusdem Romani Pontificis, seu Vice-Cancellarii, aut Gerentium vices prædictorum, signantes supplicationes easdem, ac etiam falso fabricantes litteras Apostolicas, & in forma Brevis, ac supplicationes hujusmodi. Extendentes Constitutionem sel. re. Innocentii Pape III. quæ incipit: *Ad falsarios*, cum omnibus poenis in ea contentis ad eosdem fabricantes, & etiam ad falsificantes, seu mutantes supplicationes per Nos, seu de mandato nostro signatas, & datas sine nostra aut Datarum nostri licentia.

§.7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui equos, arma, ferrum, solum ferri, stannum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quam ex quacumque aliamateria, & ipsam materiam, aliaque hujusmodi, quibus Christianos impugnant, deferunt Saracenis, Turcis, & aliis Christi nominis inimicis. Necnon illos qui per se, vel alium, seu alios de rebus Christianæ Republicæ statum concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque privilegiis, & concessionibus quibuscumque Principibus, & Dominis, siue privatis personis, per Nos, & Sedem prædictam hæcenus concessis, quæ illis nolumus in aliquo suffragari.

§.8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, siue invadentes eos, qui victualia, seu alia ad usum Romanæ Curie necessaria adducunt, ac etiam eos, qui ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, impediunt, seu perturbant, vel pro eis aliquid exigunt, aut solvere faciunt, seu hæc facientes defendunt per se, vel alium, seu alios, cuius-

cumque fuerint ordinis, præminentie, conditionis, & status, ac etiam si Pontificali, vel Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

§.9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes ex proposito interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Rompetas, seu Peregrinos ad Urbem causâ devotionis, seu peregrinationis, & profusus omnes alios ad Sedem Apostolicam accedentes, vel apud eam morantes, aut recedentes ab ipsa, & illis dantes auxilium, consilium vel favorem.

§.10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui non habentes in eadem Curia jurisdictionem ordinariam, vel delegatam, ejus prætextu capiunt, spoliunt, detinent morantes in eadem, vel qui talia fieri mandant.

§.11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, verberantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, ac Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolica Legatos, seu Nuncios, aut eosdem eicientes a suis Diocæsis, Territoriis, Terris, seu Dominis, eaque mandantes, vel rata habentes, seu præstantes eis auxilium, consilium vel favorem.

§.12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos: qui per se, vel alium, seu alios, quascumque personas Ecclesiasticas, vel sæculares ad dictam Curiam super eorum causis, & negociis recurrentes, illasque in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negociorumque gestores, Auditores, Procuratores, & Agentes ipsorum, seu etiam Auditores, vel Judices, super dictis causis, vel negociis deputatos, occasione causarum, vel negociorum hujusmodi verberant, mutilant, occidunt, bonis spoliunt, seu qui per se, vel alium, seu alios, directe, vel indirecte, prædicta exequi, vel procurare, aut in eisdem consilium, auxilium, vel favorem præstare non verentur, cuiuscumque præminentie, & dignitatis fuerint.

§.13. Ac etiam omnes, tam Ecclesiasticos, quam Sæculares, cuiuscumque dignitatis, qui prætextentes frivolum quandam appellationem a gravamine, vel futura executione litterarum Apostolicarum, & in forma Brevis, tam gratiam quam iustitiam concernentium, necnon citationum, inhibitionum, sequestrationum, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorum decretorum, a Nobis, & a Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præsentibus, Camera Apostolica Auditoribus, Commissariis, aliisque Judicibus, & delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanaverint, aut alias ad Curias sæculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fiscus Procuratore, appellationes hujusmodi admittunt, ac litteras, citationes, inhibitiones, sequestra, mo-

Peregrinorū,
& aliorum ad
Sedem Apo-
stolicam ve-
nientium, &c.
ex proposito
offensores.

Commotum
in Curia,
absque
jurisdictione
perturbatores

Cardinalium,
& aliorum
Prælatorum,
offensores, eo-
rumque ausi-
liatores.

Offendentes
eos, qui ad
Romanam Cu-
riam recur-
runt Procura-
toresque eo-
rum.

Impedientes
executionem
litterarum Apo-
stolicarum,
& aliarum ex-
peditionum,
vel prohiben-
tes recursum
ad Sedem Apo-
stolicam, vel
gratiam impera-
tionem.

Avocantes
que causas ec-
clesiasticas a
Judicibus ec-
clesiasticis eo-
rumque fru-
ctus.

Commotum
in Curia,
absque
jurisdictione
perturbatores

Cardinalium,
& aliorum
Prælatorum,
offensores, eo-
rumque ausi-
liatores.

nitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt. Quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, consensu, vel examine executioni demandari, aut ne tabelliones, & Notarii super hujusmodi litterarum, & processuum executione instrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cuius interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, Notarios, executores, & sub-executores litterarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Civitatibus, locis, & Regnis eiciunt, bonis spoliunt, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur, per se, vel alium, seu alios, publice, vel occulte, seu capi, carcerari, detineri, percuti, vulnerari, minisque agitari faciunt. Quive alias quibuscumque personis, in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negociis prosequendis, seu gratis, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel litteras a dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directe, vel indirecte prohibere, statuere, seu mandare, vel eos apud se, aut Notarios, seu tabelliones, vel alias quomodolibet retinere præsumant.

Avocantes
que causas ec-
clesiasticas a
Judicibus ec-
clesiasticis eo-
rumque fru-
ctus.

§.14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos Cancellarios, Vice-Cancellarios, & Consiliarios, ordinarios, & extraordinarios quocumque Regum, & Principum, ac Præsidentes Cancellariorum, Consiliorum, & Parlamentorum, necnon Procuratores generales eorumdem, vel aliorum Principum secularium, etiam si Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, quocumque nomine nuncupentur, alioque Judices, tam ordinarios quam delegatos, necnon Archiepiscopos, & Episcopos, Abbates, Commendatarios, Vicarios, & officiales, qui per se, vel alium, seu alios auctoritate propria, & de facto, quarumcumque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & litterarum Apostolicarum prætextu, beneficiale, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Judicibus Ecclesiasticis avocant, illarumve cursum, & audientiam, ac personas, capitula, Conventus, Collegia, causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tamquam Judices interponunt, quique partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad revocandum, & revocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias litteras in eis decretas, & ad faciendum vel consentiendum eos contra quos tales inhibitiones emanarunt, a censuris, & poenis in illis contentis absolvi, per statutum, vel alias compellunt, vel executionem litterarum Apostolicarum, seu executorialium, processuum, ac decretorum prædictorum, quomodolibet impediunt, vel suum ad id favorem, consilium, aut assensum præ-

stant, etiam prætextu violentie prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad Nos informandos, ut dicunt, supplicaverint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes hujusmodi coram Nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur.

§.15. Quive ex eorum prætensio officio, vel ad instantiam partis aut aliorum quorumcumque personas Ecclesiasticas, Capitula Conventus, & Collegia Ecclesiarum quarumcumque coram se ad suum Tribunal, audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter juris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant, directe, vel indirecte, quovis quæsito colore. Necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmatice, seu quævis alia decreta, in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu litterarum Apostolicarum usum non receptarum, seu revocatarum, vel cuiusvis consuetudinis, aut privilegii, vel alias quomodolibet fecerint, ordinaverint, & publicaverint, vel factis, & ordinatis usi fuerint, unde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut alias quovis modo restringitur, seu nostris, & dicta Sedis, ac quarumcumque Ecclesiarum iuribus quomodolibet, directe, vel indirecte, tacite, vel expresse præjudicatur.

§.16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, vel inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Judices Ecclesiasticos Ordinarios quomodolibet impediunt, quo minus sua jurisdictione ecclesiastica contra quoscumque utantur, secundum quod Canones, & Sacra Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuant. Ac etiam eos qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam delegatorum quorumcumque sententias, & decreta, aut alias fori Ecclesiastici Judicium eludentes, ad Cancellarias, & alias curias sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata, etiam poenalia, ordinariis, aut delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant. Eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & favorem in eisdem.

§.17. Quive jurisdictiones, seu fructus, redditus, & proventus, ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes usurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Rom. Pont. vel eorum ad quos iure pertinent, expressa licentia sequestrant.

§.18. Quive collectas, decimas, tales, præstantias, & alia onera Clericis, Prælati, & aliis personis ecclesiasticis, ac eorum & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum Beneficiorum ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & proventibus hujusmodi absque simili Rom. Pont. speciali, & expressa licentia imponunt, & diversis, etiam exquisitis modis exigunt, aut

Trahentes ad
secularia Tri-
bunalia præ-
ter iuris dis-
positionem
personas Ec-
clesiasticas
vel Ecclesia-
sticam libertatem læden-
tes.

Impedientes
jurisdictionem
Judicum Ec-
clesiasticorum
eorumque fru-
ctus.

Usurpantes
Sedis Apo-
stolicæ, & qu-
cumque
Ecclesiarum
jurisdictionem,
& fructus, vel
eos sequestra-
tas.

Imponentes
decimas, &
alia onera,
personis Ec-
clesiasticis, &
eorum fructi-
bus absque
licentia Pon-
tificis.

Impedientes
jurisdictionem
Judicum Ec-
clesiasticorum
eorumque fru-
ctus.

Avocantes
que causas ec-
clesiasticas a
Judicibus ec-
clesiasticis eo-
rumque fru-
ctus.

Commotum
in Curia,
absque
jurisdictione
perturbatores

aut sic imposta, etiam a sponte dantibus, & concedentibus recipiunt. Necnon qui per se, vel alium, seu alios, directe, vel indirecte predicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel favorem, aut votum, seu suffragium, palam, vel occulte prestare non verentur, cuiuscumque sint preeminencia, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiam si Imperiali, aut Regali prefulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, Respublice, & alii Potentatus quicumque, etiam Regnis, Provinciis, Civitatibus, Terris quoquo modo presidentes, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innovantes decreta super his per Sacros Canones, tam in Lateranen. novissime celebrato, quam aliis Concil. generalibus edita, etiam eum censuris, & penis in eis contentis.

§.19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, Senatores, Presidentes, Auditores, & alios quocumque nomine vocentur, ac Cancellarios, Vice-Cancellarios, Notarios, Scribas, ac executores, & subexecutores, & alios quoquo modo se interponentes in causis criminalibus contra personas ecclesiasticas. §.20. Item excommunicamus, & anathematizamus, omnes illos, qui per se, vel alium, seu alios, directe, vel indirecte, sub quocumque titulo, vel colore, de facto occupant, vel detinent, vel hostiliter defraunt, vel invadunt, vel occupare, detinere, vel destruere, aut invadere hostiliter presumpserint, in totum, vel in partem Almam Urbem, Regnum Siciliae, Insulas Sardiniae, & Corsicae, Terras citra Pharam, Patrimonium Beati Petri in Tuscia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venayinum, Sabinensem, Marchiae Anconitanæ, Masse Trebarie, Romandiola, Campaniae, & Maritimas Provincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulphorum, Civitatesque nostras Bononiam, Casenam, Ariminum, Beneventum, Perusium, Avinionem, Civitatem Castellum, Tudertum, & alias Civitates, Terras, & loca, vel iura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia distaue Romanae Ecclesiae mediate, vel immediate subiecta, quive supremam jurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanae Ecclesiae competentem, de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis presumunt. Necnon adherentes, fautores, & defensores eorum, seu illis

Judices fructuales se interponentes in causis criminalibus contra personas ecclesiasticas.

Occupantes Terras, & loca S. R. E. aut in illis jurisdictionem usurpantes, eorumque fautores.

auxilium, consilium, vel favorem quomodolibet prestantes.

§.21. Necnon omnes, & singulos supplicatorem, librorum, scripturarum, & bonorum Camerae, & Palatii Apostolici ex eodem Palatio, infirmitatis Rom. Pont., ac Sedis Apostolice vacationis tempore, ablatores, raptores, & illorum detentores, ac quoscumque alios, ad quorum manus bona predicta quocumque titulo, & ex quavis causa scienter pervenerint.

§.22. Volentes presentes nostros processus, ac omnia, & quaecumque his literis contenta, quousque aliis hujusmodi processibus, a Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existent. fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omnino sorti.

§.23. Ceterum predictis sententiis nullus per alium, quam per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiae, & satisfaciendo cautione praestita, absolvi possit, etiam pretextu quarumvis facultatum, & indulgentiarum, quibuscumque personis ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, & Militiarum regularibus, etiam Episcopali, vel alia majori dignitate praeditis, ipsique Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conventibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, necnon laicis etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus; per Nos, & dictam Sedem, ac cujusvis Concilii Decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura, in genere, & in specie, concessorum, & innovatorum, ac concedendorum, & innovandorum.

§.24. Quod si forte aliqui contra tenorem presentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutiois beneficium impendere de facto presumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, gravius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire noverimus, processuri.

§.25. Declarantes ac protestantes quancumque absolutioem etiam solemniter per Nos faciendam, praedictos excommunicatos sub presentibus comprehensos, nisi prius a praemissis, cum vero proposito ulterius similia non committendi, desisterint, ac quoad eos, qui contra libertatem, ut praemittitur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, & decreta hujusmodi publice revocaverint, & ex Archiviis, seu Capitularibus locis, aut in libris, in quibus adnotata reperiuntur, deleri, & cassari, ac Nos de revocatione hujusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari. Quin etiam per hujusmodi absolutioem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quocumque tempore continuata, in praemissis omnibus & singulis, ac quibuscumque juribus Sedis Apo-

Raptores bonorum Cam. Apost. tempore infirmitatis Pontificis, aut vacationis Sedis Apostolice.

Hec Constitutio datur usque ad publicationem alterius similis Constitutionis.

Reservatio absolutiois.

Absolventes, alios casibus hic reservatis excommunicantur.

Absolutio Pœnitentia, quos comprehendit.

stolice, ac S. R. E. undecumque, & quomodocumque quaesitis, vel quaerendis nullatenus prejudicari posse, seu debere.

§.26. Non obstantibus privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, supra dictis, vel eorum alicui, seu aliquibus, & aliis cuiuscumque Ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & preeminencia fuerint, etiam si ut praemittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana prefulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Provinciis, Civitatibus seu locis, a praedicta Sede ex quavis causa, etiam per viam contractus aut remunerationis, & sub quavis alia forma & tenore, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis concessis, etiam continentibus quod excommunicari, anathematizari, vel interdicti non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi, ac de Ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum nominationem. Necnon consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac prescriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet observantiis, scriptis vel non scriptis, per quae contra hos nostros processus ac sententias, quominus includantur in eis, se juvare valeant, vel tueri, quae omnia quoad hoc, eorum omnium tenore, ac si ad verbum nihil penitus omisso infererentur presentibus, pro expressis habentes, penitus tollimus, & omnino revocamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.27. Ut vero presentes nostri processus ad communem omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentis, valvis Ecclesiae S. Joannis Lateranensis, & Basilicae Principis Apostolorum de Urbe appendi faciemus, quae processus ipsos quasi sonoro praconio, & patulo iudicio publicabunt, ut ii quos processus hujusmodi contingunt, quo ad ipsos non pervenerint, aut quod ipsos ignoraverint, nullam possint excusationem praetendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§.28. Insuper, ut processus ipsi, ac praesentes literae, ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notoria, quo in plerisque Civitatibus, & locis fuerint publicata, universis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, Praelatis, & Rectoribus ubilibet constitutis per haec scripta committimus, & in virtute sanctae obedientiae districte precipiendo mandamus, ut per se, vel alium, seu alios praesentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint potitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis major populi multitudo ad divina convenit, solemniter publicent, & ad Christianifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

§.29. Ceterum hortamur eosdem universos, & singulos Patriarchas, Archiepi-

Clausula derogatoria.

Forma & effectus publicandi hinc Constitutionem in Urbe.

Ordinariis locorum debent quocumque hic Constitutione in eorum Ecclesiis frequenter publicare.

Confessarii habent transumptum ha-

scopos, Episcopos, aliosque locorum Ordinarios, & Ecclesiarum Praelatos, necnon Rectores, ceterosque curam animarum, exercentes, ac presbyteros seculares, & quorumvis Ordinum regulares ad audendum confessiones quavis auctoritate deputatos, ut transumptum harum literarum penes se habere, legere, & diligenter examinare procurent.

§.30. Volentes earumdem presentium transumptis, etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo Judicis Ordinarii Romanae Curiae, vel alterius personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eandem prorsus fidem, in iudicio, & extra illud ubique locorum adhibendam fore, quae ipsis presentibus adhiberetur, si essent exhibitae, vel ostense.

§.31. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae excommunicationis, anathematizationis, interdicti, declarationis, protestationis, sublationis, revocationis, commissionis, innodationis, mandati, hortationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo tertio, pridie Nonas Aprilis, Pontificatus nostri Anno XI.

CXLVIII.

Quod Praeceptorum Militiae, & Ordinis Sancti Joannis Hierosolymitani vacent per promotionem ad Episcopatum. De hac Militia vide ad Const. XV. Anastasi IV. Christianae. Tom. II. fol. 246.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Controversia inter Venerabilem Fratrem nostrum Thomam Episcopum Melevitan., & dilectum Filium Michaelem Palentin proxime suscitata, occasione Praeceptorum de Malden., Prioratus Cathalauniae, Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, de qua pridem vacante per susceptionem muneris consecrationis ejusdem Episcopi, dicto Michaeli canonice provisum fuerat, ipse vero Episcopus, illam, non ut beneficium vacationi obnoxium, sed ut praedium possidere posse contendebat.

§.1. Nos causam hujusmodi, Causarum Curiae Camerae Apostolicae Generali Auditori audiendam commisimus, & sine debito terminandam, omni, & quacumque appellatione remota, qui voto Auditorum causarum Palatii Apostolici de mandato nostro adhibito provisionem praedictam Canonice declaravit, perpetuum Episcopo silentium imponendo, ac praetensam ejus appellationem rejiciendo.

§.2. Quare Nos attendentes, Episcopum dictam praepetoriam, sive praedium, sive beneficium, sive quodvis aliud, cum sua

AN. CH. 31
1583.
juri Constitutionis.

Transumptis subscriptis de tui fides.

Sigillo pontificis.

D. P. An. XI. 4. Aprilis.

Controversia super vacatione, de qua in textu.

Decisio distae controversiae emanata ab Aud. Cam.

Approbatio Pontificis.

1583.

1583.

cum sua Ecclesia sine dispensatione Apostolica retinere non posse, ideoque iuxta Michaelis postulationi assentientes, predictam declarationem, & quicquid ab ipso Auditore in hac re decretum est, presentium auctoritate confirmamus, appellatione huiusmodi, & quacumque provocatione, vel protestatione ex parte Episcopi interiecta non obstant.

Nulli ergo &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo octuagesimo tertio, tertio Kalen. Maii, Pontificatus nostri Anno XI.

CXLIX.

Prohibitio sub poenis &c. ne cuiquam liceat contractus contra dispositionem statutorum, aut juris communis, seu Monopolii in Comitatu Rossilionis.

Similis prohibitio facta fuit pro Comitatu Cevenniae, & Regno Valentiae, quas, utpote huic simillimas, iisdemque compactis terminis, omittendas paravi.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quicumque improbi quæstus cupiditate ab hominibus adinventæ, que non ad commodum Republicæ, sed detrimenta, pertinent, reprobanda penitus, nec quoquomodo tolleranda esse censemus.

§.1. Cum itaque sicut Nobis innotuit nonnulli Mercatores Comitatus Rossilionis cupiditatis voragine ducti, ut famen in Comitatu predicto pro eorum libito inducant, ac Christianidelibus pauperibus frumentum eo, quo volunt, pretio vendant, diversis sub prætextibus, & cautelis excogitatis etiam in Juris Civilis, & Pontificii fraudem, quo annonam cariorem faciant, frumentorum diversa Monopolia exerceant, ex quibus aut pauperes in dies fame perire contingit, aut omnia eorum bona una die, quo victum sibi parent, vendere coguntur, diversisque contractibus vulgo quietamenti nuncupati eo in Comitatu a Mercatoribus in usum induci sunt, dum Communitates, & Universitates Oppidorum, locorum, seu Villarum Comitatus predicti ære alieno gravate illud exsolvere quarunt, & Mercatores ad eum effectum pecuniam offerunt ac loco pecunie frumenti, vini, oleive aliquam quantitatem infra certum temporis, vel plurium etiam annorum spatium, prout inter ipsos conventum est, ab eisdem exigunt, sive a Communitatibus, vel Universitatibus recolligatur, sive non recolligatur, exactasque quantitates vini, frumenti, & olei huiusmodi congerunt, & conservant, & magno pretio suo tempore illa vendant, qua ratione eorundem Mercatorum lucrum, dum nulli periculo lidem sunt obnoxii, in infinitum excrescit: hinc dum de vendendis mercibus agitur, iidem in frumento sibi de eorum pretio satisfieri procurant, aliisque veris, aut simulatis locationibus, fructuumque arrendationibus fere universum, quod in Comitatu predicto colligitur, frumentum in eorum potestatem redigunt, ac in propriis horreis congregant, fervantque, donec annonæ caritas eo in Comitatu invalescat, ac tum demum vel iniquo pretio illa venalia vix proponunt.

§.2. Hæc cum pessima permessa sint, animæque periculum, & detrimentum afferant, & publicam ejus Comitatus quietem perturbent, maximisque incommodis, & difficultatibus illud afficiant, Communitatesque, & Universitates concepta spe deceptæ, vini, ac frumenti, vel olei quantitatem conventam pro pecunia præstare nequeunt majoribus debitis, & oneribus se involvunt, atque implicant, ac demum eam ob causam facultatem suarum jacturam omnino faciunt: agricola vero, & rusticus, dum sibi quæ quotidiano usui necessaria sunt summo labore undique corradunt, semen ad serendos agros, in unum redigere nequeunt in eos, qui huiusmodi negotia contra juris rationem pertractare, ac Comitatum amplissimum his in difficultatibus adducere non erubescunt, pro munere Nobis iniuncto animadvertendum, & providendum esse censemus, prout dudum felic. record. Adrianus Papa VI. Prædecessor noster similibus rationibus inclinatus Civitati Casaragustanae, & Regno Aragoniæ per suas expeditas literas desuper providit, quas per alias nostras desuper in forma Brevis sub Datum 14. Maii Pontificatus nostri anno sexto expeditas literas innovavimus, ac nedum antiquitas a dicto Prædecessore contra familia agentes sancte statutas, & propositas penas ad usum revocavimus, verum etiam severius animadvertendum esse censuimus.

§.3. Itaque Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, dictarumque Prædecessoris, & nostrarum literarum tenorem presentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso, expressis habeatis, easque renovantes, & ad Comitatum predictum extendentes, & ampliantes sub excommunicationis lata sententiæ, ac amissionis dicti frumenti, vini, & olei pro una videlicet Regi, & alia executori, reliqua vero partibus denunciatori applicandis penis ipso facto incurrendis prohibemus, ne cuiquam quovis prætextu, liceat vini, frumenti, seu olei quantitatem aliquam, causa revendendi in predicto Comitatu quacumque ratione, cum anticipatione solutionis pretii, seu alias retinere, aut dictos quietamentos vulgariter nuncupatos, seu quascumque alias similes, vel dissimiles arrendationes frumentorum, & fructuum, ac cuiusvis generis contractus, ex quibus publica utilitas lædatur, caritasque Annonæ sequatur, quas etiam penas incurrere volumus quoscumque dantes in his auxilium, consilium, vel favorem, publice, vel occulte, directe, vel indirecte, quovis prætextu, aut quæsito colore, præter a jure communi propositas, & constitutas penas in exercentes monopolia, quibus talia committentes omnino obnoxios esse volumus, ac presenti nostro edicto sancimus, ne super

Innovatio literarum Adriani VI. illarumque ampliato, & extendit ad Comitatum Rossilionis.

1583.

1583.

Pena in Tabellionis.

Eterna maledictio in eos, qui præmissis prohibitiombus non obtemperaverint, & alia pœna.

Cianfuz.

Executores presentis Constitutionis.

Derogatio contrariarum.

Fides transporum.

per contractibus predictis, quos omnino reprobamus. Tabelliones, vel Notarii publici, sive Apostolici, aut Imperiales, Regali, vel alia quacumque creati fuerint auctoritate, aliquod Instrumentum conficere, vel in protocollum redigere, vel aliquam scripturam, etiam privatam desuper conscribere pro cautela simplici audeant, vel præsumant, quod si fecerint, in Tabelliones, tamquam crimen falsi committentes animadvertatur, & ad eadem, & alia quacumque munera, publicasque functiones perpetuo inhabiles sint.

§.4. Eos vero, qui in aliquo predictorum contraverint, præter dictas sententias, censuras, & penas maledictionis æternæ, quæ ex parte Omnipotentis Dei in scriptis ferimus, ac infamiae perpetuæ, & crimini Monopolii, & indebitarum, & iniustarum usurarum, confiscationis, ac privationis honorum quorumcumque immobilium, seu jurisdictionalium, ac feudorum omnino esse subiectos, & Christi Corpore, & Ecclesie Dei unitate separatos, ac omni, & quocumque Beneficio, & Officio Ecclesiastico, vel seculari, sive temporali, sive perpetuo existere privatos, & ad illa inhabiles esse statuimus, & declaramus, & in casibus predictis, absolutionem a sententia excommunicationis, Nobis, & Romano Pontifici, præterquam si in articulo mortis constituti fuerint, reservamus.

§.5. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, & causarum Palatii Apostolici Auditores fuerint, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definituri debere, ac si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

§.6. Mandantes omnibus, & singulis Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis Abbatibus, ceterisque Ecclesiarum Prælatibus quacumque auctoritate, & dignitate fulgentibus Comitatus predicti, quatenus predictas literas, & in eis contenta quacumque in eorum, necnon singulorum Parochialibus, & aliis Ecclesiis, si id necessarium esse judicaverint, publicent, seu publicari faciant, & ab omnibus exacte servari curent.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apost. non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indul. huiusmodi mentionem.

§.8. Ceterum, quia difficile foret, presentes literas ad singula quaque loca deferri, in quibus eadem publicari debent: volumus, quod illarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate &c.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

§.9. Et ne aliqui ex eo, quod notitia predictarum literarum ad eos non pervenerit, se excusare possint, volumus eorum transumpta, etiam ut præfertur, impressa, & in singulis Cathedralium, & Metropolitanarum Ecclesiarum dicti Comitatus valvis affixa vere, & realis publicationis, & intimationis vim, & effectum fortiantur, ac omnes, & singulos, quos ille concernunt, perinde afficiant, ac si singulariter, & personaliter singulis intimata forent.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 2. Maii 1582. Pontificatus nostri Anno XI.

CL.

De Electione, numero, & qualitatibus Magistrorum Sacrae Theologiae, de cetero in Provinciis Italiae eligendorum ex Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini.

Alia de hoc Ordine lege apud Alex. IV. Constit. XXIX. Licet Tom. III. fol. 373.

Dilectis filiis Priori Generali, & Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini Provinciarum Italiae.

GREGORIUS PAPA XIII.

Dilectis filiis salutem, & Apostolicam benedictionem.

Domini cum gregem sollicitudini nostra commissum, internis oculis perspicimus introspectantes, Religiosorum, & eorum, qui mundanis abiectis illecebris, Altissimo in humilitatis spiritu famulantur, præcipuam curam gerere, & ea quæ professioni illorum adversari, seu quomodolibet illorum quietem, & felicem statum perturbare posse videntur, de medio tollere, quantum ex alto Nobis conceditur, satagentes, mentis nostræ aciem ad Ordinem vestrum ab ipso Sancto Aurelio Augustino institutum præcipua cura convertimus.

§.1. Cumque inter vos summa cum totius agri Domini fertilitate, quamplurimi sacris literis operam navantes, ad Lectoris, Baccalauri, & postremo Magistri seu Doctoris in Sacra Theologia gradum promoveri, & promoti certis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, & superioritatibus, juxta Ordinis, & regule vestrae, statutorum, & institutionum formam, & continentiam frui, & gaudere consueverint. Et propterea multi propriis potius quam communibus commodis servientes, seipos publicis officiis, oneribus, & laboribus subtrahere satagentes, ad Magisterii, seu Magistri sive Doctoris gradus properantes anhelant, illum modis omnibus ambientes adeo, ut nisi malo huiusmodi celeriter occurratur, brevi tempore dubitandum sit, ne plures Magistri, quam discipuli in vestro Ordine, præsertim in Provinciis Italiae reperiantur, & cum omnes privilegio Magisterii, seu Magistri, vel Doctoris suffulti fuerint, nemo qui necessaria singulorum Monasteriorum, seu domorum vestrarum munia exercere,

E

Exceptionem ignorantie ad intendant non esse.

Dat. die 2. Maii 1582. An. XI.

Exordium.

Causæ hujus Constitutionis.

D. P. An. XI. 29. Aprilis.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Exordium.

Facti series, & causa Constitutionis ostendit.

1583.

velit, reliquis futurus sit. Unde factum est, ut Fratres Eremitae Ordinis vestri Provinciarum extra Italiam constitutarum, Magistros, seu Doctores, nisi magna cum cautela, & parvo in numero a certis annis citra non admiserint, nec admittant de praesenti.

Per scriptio summi & quatuordecim, Magistrorum in Theologia eligendum.

§.2. Nos igitur malis huiusmodi occurrere, & utilitati vestrum omnium consulere, & ut posthac non nisi idonei, & in numero decenti ad magistrum, sive Magistrum, aut Doctoris gradum promoveantur, providere volentes, Praedecessorum nostrorum, & praesertim felicitis recordationis Bonifacii Papae Octavi, qui alias per suas literas, sub Datum Romae apud Sanctum Petrum, quinto Kalendas Maii, Pontificatus sui Anno decimotertio, Ordinis Fratrum Praedicatorum Magistros huiusmodi creandi modum, & normam praescripsit, inhaerentes, Motu proprio, non ad vestram, seu alicujus vestrum super hoc Nobis oblata petitionis instantiam, sed ex nostra certa scientia, & spontanea voluntate, ac de Apostolica potestate plenitudine, statimus, decernimus, ordinamus, volumus, mandamus, vetamus, & prohibemus, ne posthac Prior Generalis Ordinis vestri pro tempore existens, neque etiam ipsum Capitulum generale capitulariter congregatum, aut quodcumque Capitulum sive Congregatio Provincialis, cuiuscumque Provincia intra Italiam constituta, sive alii quicumque, quacumque ecclesiastica, sive mundana praesulgeant dignitate, & potestate, etiam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, praetextu cuiuscumque consuetudinis, etiam immemorabilis, sive privilegii, aut indulti Apostolici ex quacumque causa quomodolibet pro tempore, etiam Motu proprio per quoscumque Praedecessores nostros aut Nos forsitan concessi, & innovati, quoscumque quantumcumque idoneos, & habiles ad Magistrum, sive Magistrum, aut in Sacra Theologia Doctoris gradum, & dignitatem quomodolibet conferre, aut promovere, seu conferri, & promoveri permittere possit, aut valeat, audeat, seu praesumat, nisi singulis sex annis in singulis Capitulis Generalibus, coram Definitoribus, & in ipso Definitorio, & non ultra duos ex singulis Italiae Provincis, seu Congregationibus, ac alias modis, formis, locis, temporibus, & a personis infra scriptis examinandos, & approbandos, videlicet, ut in Capitulis Provincialibus, a vobis, & singulis vestris Italiae Provincis, seu Congregationibus, statutis temporibus celebrari solitis ex vobis ipsis, & ex singulis quibusque respective Provincis, seu Congregationibus, si fieri possit, sin autem ex vicinioribus, viri Magistri in Sacra Theologia moribus, & doctrina idonei duo, qui ad Magistrum gradum, modo, & forma infra scriptis promovendos examinare, & in eorum, & cuiuslibet eorum vitam, & mores inquirere, illorumque concursus audire, ut de eo, sive eis recte iudicare possint, & valeant, eligantur, iurentque Electi ipsi, se solo Re-

ligionis zelo, omni humano affectu postposito, illos sese electuros, quos vita, moribus, & doctrina idoneos, seu idoneiores ex sua cujusque conscientiae iudicio, iudicabunt.

Experimentis, & examinationem.

§.3. Omnes vero, & singuli de singulis quibuscumque Italiae Provincis, seu Congregationibus respective, qui se ad Magistrum, seu Magistrum, vel doctoratus huiusmodi gradum, & dignitatem ascendere posse confident, ex ipsis quibusque respective Provincis, seu Congregationibus (si aderunt) sin autem, etiam ex aliis, dummodo promovendi ipsi ad aliquod Monasterium illius Provinciae, in qua promovendi fuerint, transferantur, & ab eo in filios legitime suscipiantur, summa cum diligentia, & maturitate ab Electis huiusmodi examinentur, & in eorum omnium, & singulorum scientia, & doctrina periculum fiat, & experientia, & centum formatis schedulis distinctiones, & punctos ex quatuor Magistrum sententiarum libris, vigintiquinque scilicet ex libro quolibet exceptos continentibus, illisque in urnam coniectis, singula forte extrahantur, quae singulis promovendis incontinenti assignentur, & super schedulis ipsis sive punctis sibi assignatis, qui forte obvenerint, singuli promovendi, vigintiquatuor horarum spatio in praesentia duorum, sicut praemittitur, Electorum, & aliorum doctorum virorum, ac Patrum vocalium ipsius Capituli Provincialis, lectionem, ut vocant, scholasticam legere, & ex ea conclusiones suo arbitrio disputandas proponere, & contra ipsos omnes, & singulos, sicut praefertur, legentes, & sustentantes Magistri graduati sic ut praefertur, Electi, seu alias praesentes, saltem tres Magistri arguere, & contradicere teneantur. Et insuper inter promovendos ipsos fiat concursus, ut quis eorum alio, seu alii magis idoneus repertus fuerit, aliis posthabitis, praefertur, Examinibus vero, & concursibus singulis in suis quibusque Provincialibus Capitulis modo, & forma praemissis, perfectis, omnes, & singuli, qui examini-bus, & concursibus ipsis, sicut praefertur, electi praesentent, praevio eorum, & cuiuslibet ipsorum iuramento, singulis pro suis conscientis solum Deum, & Religionis Christianae profectum praeculis habentes, omni, & quocumque alio affectu postposito, quos idoneos, seu magis idoneos reputaverint, in schedula eorum, & cuiuslibet eorum propria manu scripta, seu subscripta adnotare, & Priori generali in generali Capitulo quolibet sexennio celebrari solito coram Definitoribus, seu majori illorum parte, & in ipso definitorio, & non alibi, sub poena excommunicationis praesentare curabunt.

Facultas Prioris Generalis eos promovendi.

§.4. Ex ipsis autem modo, & forma praemissis, & singulis Provincis, seu Congregationibus electis examinatis, & pro idoneis, seu magis idoneis approbatis, & receptis Prior generalis pro tempore existens, in loco ipso definitorio, & non alibi, & coram ipsis Definitoribus, seu majori illorum parte,

1583.

te; duos, & non plures singulis sex annis, & in generali Capitulo ex singulis Italiae Provincis, seu Congregationibus eligere, illosque in Sacra Theologia Magistros, sive Doctores creare, & facere, auctoritate nostra possit, & valeat, sive per ipsum Priorem Generalem assumpti, & promoti, in ipsa Sacra Theologia Magistri vere, & realiter, ubique, tam tota Italia quam extra in quacumque Provincia, vel Congregatione censentur, & existant, omnibusque, & singulis gratiis, privilegiis, exemptionibus, praeminentiis, & superioritatibus, tam a jure communi, quam statutis, & consuetudinibus Ordinis vestri in Sacra Theologia Magistris, & Doctoribus concessis, & indultis, & quibus alii quicumque in Sacra Theologia Magistri, seu Doctores in publicis quibuscumque Gymnasiis, aut Universitatibus ad Magistrum, seu Magistrum, vel Doctoris gradum promoti, & assumpti, uti, frui, potiri, & gaudere soliti sunt, & consueverunt, utanturque, potiantur, & gaudent, uti, frui, potiri, & gaudere possint, utanturque, fruuntur, potiantur, & gaudeant, libere, & licite, ac pacifice, & quiete. Nos enim tibi dilecto filio Priori generali moderno, & pro tempore existenti, modo, & forma praemissis a Provincialibus Capitulis electos, & pro tempore eligendos, etiam absque alicujus loci Ordinarii, sive Collegii, aut Universitatis, sive illius Rectoris, aut cuiuscumque Administratoris quocumque nomine nuncupati, & quacumque Ecclesiastica, seu mundana auctoritate, & potestate supplicatis, etiam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis licentia, ad Magistrum, sive Magistrum, seu Doctoris in Sacra Theologia huiusmodi gradum, praeminentiam, dignitatem, auctoritatem, & facultatem promoveri, illisque omnibus, & singulis Magistris, seu Doctoris in Sacra Theologia insignia, auctoritates, facultates, & potestates singulis Magistris, & Doctoribus in ipsa Sacra Theologia, per Nos, aut quoscumque locorum Ordinarios, sive Visitatores, Collegia, Studia, Gymnasia, illorumque Rectores, sive Administratores quoscumque, aut alias quascumque personas, quacumque auctoritate, & potestate suis, & S. R. E. Cardinales, & de latere nostro Legatos, vel etiam quacumque loca concedi solita, ipsis, sicut praefertur, electis, examinatis, & approbatis, quos ex singulis Provincis, modo, & forma praemissis praevia de more professione fidei, & in Magistros, seu Doctores assumptis, dare, indulgere, concedere, & attribuire, etiam in Capitulo Generale huiusmodi in Alma Urbe nostra, aut alibi, ubi Nos, & Curiam nostram Romanam tunc temporis commorari contigerit, aut in aliis quibuscumque Civitatibus, in quibus Gymnasia, & Studia generalia vigere dignoscuntur, aut in futurum quomodolibet eriguntur, fieri, & celebrari contigerit, plenarie concedimus, & indulgemus, praesentium per tenorem.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

1583. Revocatio privilegii quibuscumque concessi.

§.5. Decernentes, & districte precipiendo mandantes, ne quisquam vestrum, qui posthac cuiuscumque privilegii, etiam a Nobis, & Successoribus nostris, etiam Motu proprio concessi, aut alias quomodolibet impetrati praetextu, ad cuiuscumque Doctoratus, aut Magisterii gradus, etiam a quibuscumque locorum Ordinariis, etiam S. R. E. Cardinalibus, aut de latere Legatis, sive in quibuscumque Gymnasiis, aut Universitatibus in posterum promoti fuerint, Magistri, aut in S. Theologia Doctoris titulum, nomen, insignia, aut praeminentiam, seu privilegia, & exemptiones quascumque usurpet, aut usurpare, sive alias, aut aliter quam modo, & forma praemissis, concessi uti quomodolibet publice, vel occulte audeat, seu praesumat sub poena privationis ceterorum graduum, & inhabilitatis ad Magistrum, etiam si aliquibus per Nos, aut Successores nostros, ac Sedem Apostolicam, ut in Sacra Theologia vere, & realiter Magistri, seu Doctores sint, & existant, & omnibus gratiis, privilegiis, exemptionibus, & indultis, quibus ceteri Magistri, & Doctores potiri, & gaudere consueverint, potiantur, & gaudeant, quomodolibet concessum extiterit. Interdicentes etiam, prout earumdem praesentium tenore interdicimus, omnibus, & singulis Italiae Provincis praedictis, & quibuscumque Congregationibus vestris, ne quemquam ad Magistrum, sive Doctoratum approbare, aut proponere, aliter, alibi, aut alias, quam praescriptis modis, formis, personis, & locis, ac temporibus possint, aut valeant, quovis quaesito colore, vel ingenio.

Executoium deputario.

§.6. Quocirca Venerabilibus fratribus nostris Jacobo Episcopo Portuensi moderno, ac pro tempore existenti Ordinis vestri Protectori, necnon Mediolanensi Archiepiscopo, ac dilecto filio Curiae caesariae Camerae nostrae Apostolicae generali Auditori per praesentes Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios praesentes nostras literas, & in eis contenta quacumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra, aut alicujus vestrum fuerint requisiti, seu eorum alter fuerit requisitus, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra, praemissa omnia, & singula ab omnibus, & singulis, quos tangunt, seu tangere poterunt quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari. Contradictores quoscumque per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas, per eos, seu eorum alterum inflictas, & comminatas sapienter aggravando, & reagravando, etiam invocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Consulere de rogatione.

§.7. Non obstantibus felicitis recordationis, Gregorii Decimi, ac Bonifacii Octavi

1583.

vi Prædecessorum nostrorum de una, & Concilii generalis de duabus dietis dummodo quis vigore presentium ad iudicium ultra tres dietas non trahatur, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, & indultis, etiam Mare magnum appellatis, ex quacumque, etiam onerosa, & necessario exprimenda causa, tam vobis, & Ordini vestro, quam singulis vestris Provinciis, Congregationibus, & domibus, seu Monasteriis, aut particularibus personis, quam etiam quibuscumque locorum Ordinariis, etiam S. R. E. Cardinalibus, aut de latere Legatis, vel etiam Gymnasiis, & Studiis, seu Universitatibus quibuscumque, etiam Magistros ipsos in Sacra Theologia creandi, & promovendi modum, formam, & normam præscribent, etiam cum quibusvis etiam insolitis, & efficacioribus, ac derogatoriis derogatoriis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio concessis, & innovatis, ceterisque contrariis quibuscumque. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, tenores huiusmodi presentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris die 25. Junii 1583. Pont. nostri Anno XII.

CLII.

Dismembratio tertiæ partis fructuum ab uno Canonicatu, & Præben. quatumcumque Ecclesiarum Cathedralium, & Metropolitanarum Regnorum Portugallia, & Algarbiorum, & applicatio eorumdem Officio SSmæ Inquisitionis ditorum Regnorum.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EX iniuncti Nobis Apostolici muneris, debito inducimur, & rationis ordine suadente curare tenemur, ut his, qui pro Fidei Catholice conservatione, & puritate, ac hæresum extirpatione jugiter laborare non cessant, pro eorum comoda sustentatione, ac necessitatibus sublevandis, & onerum illis incumbentium supportatione, congruæ subventionis auxilia ex Christi Domini patrimonio ministrantur.

§.1. Cum itaque sicut carissimus in Christo filius noster Philippus Portugallia, & Algarbiorum Rex Catholicus suo, & dilectorum Filiorum Generalis, & aliorum Inquisitorum hæreticæ pravitatis in Portugallia, & Algarbiorum Regnis existentium,

D.P. An. XII. 25. Junii.

Ex Reg. in Secret. Brevis.

Exordium.

Facti series.

nominibus exponi Nobis nuper fecit, Officium Sanctæ Inquisitionis in dictis Regnis institutum gravium impensarum mole ita gravatum existat, ut ad Generalis, & aliorum Inquisitorum prædictorum, Ministrorumque, & Officialium congruam subventionem, onerumque ipsi Officio diversimode incumbentium supportationem annuus redditus quatuordecim millium cruciatorum non sufficiant, redditus autem, & proventus ipsius Officii ad decem mille ducat. annuatim non ascendant, ac proinde Officium ipsum non parvo subventionis auxilio indigere noscatur. Nos qui alias procurante clar. mem. Sebastiano Regnorum prædictorum Rege asserente redditus, & proventus annuus Officii prædicti summam quinque millium cruciatorum non excedere ab uno, & una Ulixbonen., & Elboren., ac Colimbrien. duas tertias partes, ex singularum vero aliarum Cathedralium, etiam Metropolitanarum Ecclesiarum Regnorum prædictorum Canonicatibus, & præbendis, quibusdam exceptis etiam tunc vacan. seu qui primo quovis modo vacare contingeret, medietatem omnium, & singularum fructuum, reddituum, & proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum, ac distributionum quotidianarum, solis presentibus, & divinis interresentibus dari, & per eos lucrari solitarum ab ipsis Canonicatibus, & Præbendis dismembravimus, & separavimus, illaque eisdem Officio perpetuo applicavimus, & appropriavimus, prout in nostris desuper in forma Brevis confectis literis plenius continetur.

§.2. Et sicut accepimus dismembratio, & applicatio huiusmodi effectum sortita non sunt, ejusque Fidei Catholice conservationem, & puritatem summopere affectamus, Officii prædicti indemnitati in partem saltim consulere, & ut impensas prædictas commodius perferre valeat, de aliquo subventionis auxilio providere volentes, necnon fructuum, reddituum, & proventuum eidem Officio alias quomodolibet, Apostolica, vel alia auctoritate applicatorum seu unitorum quantitates, qualitates, verosque annuos valores, ac prædictarum, seu quarumcumque aliarum literarum, unionum, seu applicationum huiusmodi tenores, continentias, & formas, presentibus pro expressis habentes, ac posteriores dismembrationem, separationem, & applicationem penitus abrogantes, cassantes, irritantes, & annullantes, Philippi Regis, & Inquisitorum prædictorum Nobis super eo porrectis supplicationibus inclinatis ab uno, & una ex Ulixbonen., & Elboren., ac Colimbrien. medietatem, & singularum vero aliarum Cathedralium, etiam Metropolitanarum Ecclesiarum Regnorum prædictorum ab uno, etiam, & una Canonicatibus, & Præbendis Theologalibus, Doctoratibus, & Penitentialibus tamen exceptis etiam nunc actu vacan. seu qui primo per cessum, vel decessum aut quamvis aliam dimissionem, vel amissionem,

1583.

1583.

nem, aut privationem illos ad presentem obtinentium, seu alias quovis modo, & ex quorumcumque personis, etiam apud Sedem Apostolicam, etiam in aliquo ex mensibus Nobis, aut Romano Pontifici pro tempore existentis, & Sedi huiusmodi referentis, etiam Ordinariis Collatoribus per Constitutiones Apostolicas nunc, & pro tempore editas, seu literas alternativarum aut etiam alia privilegia, & indulta hæcenus concessa, vel in posterum concedenda vacare contigerit, & tanto tempore vacaverint, quod eorum collatio iuxta Lateranen. statuta Concilii ad dictam Sedem legitime devoluta, ipsique Canonicatus, & Præbenda, dispositioni Apostolica specialiter, vel ratione cuiusvis etiam nostræ, vel alicujus Cardinalis viventis, in Romana curia presentis familiaritatis continue commensalitatibus, aut aliarum quavis causa, non tamen ex causa resignationis generaliter reservati existant, & super eis lis inter aliquos, cuius statum, & merita nominatim, & cognomina Judicium, & Collitigantium, necnon singularum Canonicatum & Præbendarum prædictorum fructuum, reddituum, & proventuum veros annuos valores presentibus pro expressis etiam habentes, tertiam partem omnium, & singularum fructuum, reddituum, & proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum, ac etiam distributionum quotidianarum solis presentibus, & divinis Officii interresentibus, dari, & per eos lucrari solitarum auctoritate Apostolica tenore presentium perpetuo separamus, & dismembramus, illaque sic separatas, & dismembratas eidem Officio, ita quod liceat modernis & pro tempore existentibus generali, & aliis Inquisitoribus, Ministris, & Officialibus prædictis singulas partes dismembratas, ac separatas prædictas per se, vel alium, seu alios propria auctoritate, & ex integris fructibus mensuram Capitularium percipere, exigere, levare, locare, dislocare, arrendare, atque in suos, & dicti Officii usus, & utilitatem convertere, Diocesani loci, vel cuiusvis alterius licentia desuper minime requisita, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo applicamus, & appropriamus.

§.3. Decernentes presentes literas de subreptionis, vel obreptionis, aut intentionis nostræ, seu quovis alio pretexto, seu causa annullari, invalidari, vel impugnari, aut per loci Ordinarios, aut Capitula Ecclesiarum prædictarum, seu alios quoscumque revidere, vel examinari nullatenus posse, minusque sub similibus, aut dissimilibus separationum, dismembrationum, applicationum, appropriationum, concessionum, assignationum, aut aliarum gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus minime comprehendendi posse, sed tanquam in fidei favorem emanatas, ab illis semper exceptas, & quoties ille emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & reintegratas esse,

& censeri, irritum quoque, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Non obstantibus Nostris de unionibus committendis ad partes, vocatis interesse habentibus, & exprimen. valorem, necnon Lateranen. Concilii, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permisis fieri prohiben., aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon singularum Ecclesiarum prædictarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis iisdem Ecclesiis, illarumque Præsulibus, Superioribus, Capitulis, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, & Sedem prædictam, Motu proprio, & certa scientia, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inferrent presentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, quod ubi fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta, ac distributiones aliquorum ex Canonicatibus, & Præbendis primo vacaturis prædictis ad ducentos cruciatis monetæ Portugallia secundum communem estimationem prædictam annuatim non ascendant, ex illis ea tantum pars, quæ valorem annuum centum cruciatorum similibus exceder separata, & dismembrata, in dicto officio applicata censetur, ita ut ipsos Canonicatus, & Præbendas pro tempore obtinentibus centum cruciati ad minus annuatim remaneant, quodque Canonicatus, & Præben. huiusmodi, a quibus partes prædictorum fructuum dismembrari contigerit, aliquibus idoneis viris, qui onera consueta illis incumbencia cum residuo fructuum illis remanentium supportent, conferantur.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 28. Junii 1583. Pontificatus Nostri Anno XII.

1583.

Derogatio conciliorum

Exceptio de Canonicatibus, quarum redditus non excedat 1000 cruciatis.

Dat. die 28. Junii 1583. An. XII.

De-

CLII.

Declaratio precedentie inter Ordines Mendicantium, & inter Confraternitates Laicorum in processionibus.

Adverte quod Pius V. generaliter dedit Precedentiam Fratribus Predicatoribus Ordinis S. Dominici ante alios Mendicantes, ut in ejus Constit. XCIV. Divina. Tom. IV. Par. III. fol. 30.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Exposcit Pastoralis Officii munus, cui disponente Domino presidemus, ut ad ea sollicite intendamus, per que discordiarum, & litium, ac controversiarum quarumlibet, praesertim inter personas Ecclesiasticas materia tollatur.

Causa Confraternitatis.

§. 1. Sane Nobis nuper innotuit, quod in multis Civitatibus, & Dioecibus diversarum Mundi partium nonnullae lites, causae, & controversiae inter Fratres Mendicantes, alia etiam similes lites, & controversiae inter Confratres Christianissimum, super praecedentia vel jure praecedendi, orta jam sint, & oriri facile possunt.

Extinctio litium.

§. 2. Nos considerantes lites, causas, & controversias hujusmodi in Ecclesia, praesertim inter religiosas personas, quae relictis mundi vanitatibus famulatum, & votum suum in humilitatis spiritu Domino, & Deo nostro, qui se pro Nobis usque adeo humiliavit, ut formam servi acciperet, exhibere, & persolvere profitentur, non modicam illi praeclearae, Deoque praecipuae dilectae virtuti, quae est humilitas, labem infundere, populoque scandalum generare, ac propterea illas omni ratione submovendas, publicaeque Religionis tranquillitati, ac Ministrorum Ecclesiasticorum reconciliationi, & mutuae dilectioni quamprimum consulendam esse rati, ac supremam huic negotio manum apponere volentes, necnon causas, lites, seu controversias hujusmodi ubilibet, & eorum quibusvis Judicibus motas, & in quibusvis instantiis indecisas pendentes ab eisdem Judicibus harum serie ad Nos advocantes, illasque penitus extinguentes, eisdemque Fratribus Mendicantibus, ac Confratribus super praemissis perpetuum silentium imponentes.

Diffinitio differentiae circa praecedentiam.

§. 3. De Nobis attributa potestatis plenitudine volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod quicumque ex dictis Fratribus Mendicantibus inter se de praecedentia hujusmodi contententibus, aut Confratribus Confraternitatum praedictarum, inter quos lites, & causae praemissorum occasione orta jam sint, seu oriri contigerit in futurum, qui in quasi possessione praecedentiae ac juris praecedendi sunt, ii, (quibuscumque reclamacionibus, protestacionibus, appellacionibus, & aliis subterfugiis prorsus remotis, & cessantibus, & postpositis) in processionibus tam publicis quam privatis praecedere debeant. Quando vero non probetur, aut non constet de quasi

possessione praecedentiae hujusmodi, inter Fratres quidem Mendicantes, ii, qui antiquiores in loco controversiae, inter Confratres vero inter se litigantes ii, qui prius factis usi sunt, in processionibus tam publicis quam privatis praecedere debeant, ita ut si contigerit nova Monasteria, aut domus alicujus Ordinis Mendicantium in loco, in quo alterius Ordinis ex dictis Mendicantibus Monasteria aut domus prius erecta, & instituta sint, ille Ordo, qui prius Monasterium, seu domum in loco habuerit, praecedat.

Declaratio diffinitionis.

§. 4. Praeterea quia inter praedictos Ordines plerumque alia in Processionibus, & alia in Conciliis Generalibus, & aliis actibus publicis sive privatis, ratio circa modum praecedendi servatur, nolumus per praesentes praerogativas dictorum Ordinum, quoad praecedentias hujusmodi, quae propriis Ordinibus, praeterquam in Processionibus praedictis debentur, aut Fratribus Capucinis nuncupatis, qui in Processionibus publicis sub Conventualium Sancti Francisci, aut Minorum de Observantia Fratrum nuncupatorum, Cruce, ut solent, incedere possunt, aliquid praedictum generari.

Clausula subblata.

§. 5. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam S. R. E. Cardinales, subblata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere, ac quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Clausula derogatoria.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Ecclesiasticis, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Domorum, ac Confraternitatum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere vel in specie, etiam Motu proprio, aut alias quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum sine fide.

§. 7. Volumus autem ut praesentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides, tam in iudicio quam extra adhibeatur, quae praesentibus literis adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

D. P. An. XII. 15 Julii.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris die 25. Julii, 1583., Pontificatus nostri Anno XII.

Confir-

CLIII.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Confirmatio erectionis quorundam Monasteriorum Ordinis Monachorum S. Pauli primi Heremite in Ungaria, Polonia, Istria, ac Dalmatia, & Privilegiorum. GREGORIUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium, & facti series.

§. 1. CUM inter alios Religiosorum Ordines, quibus fides Catholica, quasi gemmis rutilantibus illustratur. Ordo, quem B. Paulus primus Heremita deserti loca petens vitae sanctimoniam, & institutis eximis instituit, singulari quodam splendore refulgeat, convenit, Nos illum, illiusque Monasteria omnia specialibus favoribus, & gratis prosequi: Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Generalis, & Monachi ipsius Ordinis, quod nonnulla ejusdem Ordinis Monasteria, seu Domus, aut loca, tam in Hungaria, & Polonia Regnis, quam Istria, & Dalmatia, sive Slavonia, dudum erecta, & instituta fuerunt, ipsaque erectiones, & institutiones dictorum Monasteriorum, seu domorum, aut locorum per Nos approbati, & confirmari desiderant.

Confirmatio, & approbatio omnium Domorum, & donationum, his factarum Ordinis Sancti Pauli primi Heremite.

§. 2. Quare pro parte eorumdem Generalis, & Monachorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum desiderio in praemissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos Monasteriorum, seu Domorum, aut locorum praedictorum situationes, qualitates, quantitates, denominationes, nuncupationes, & veros annuos valores, ac quarumcumque scripturarum desuper confectarum tenores praesentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulas erectiones, & institutiones, quarumcumque dicti Ordinis B. Pauli primi Heremite Monasteriorum, Domorum, seu locorum in Ungaria, & Polonia Regnis, ac Istria, & Dalmatia, seu Slavonia hujusmodi, eorumque privilegia, libertates, facultates, favores, gratias, immunitates, & indulta, quatenus in usu sint, & Sacris Canonibus, & praesertim Concilii Tridentini Decretis non adversentur, necnon quascumque donationes, & legata honorum, & rerum illis per quoscumque facta, & inde secuta omnia, Apostolica auctoritate tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adicimus, necnon omnes, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus.

Clausula, & executionis mandatum.

§. 3. Decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Venerabili fratri Episcopo Zagabrien. ac dilectis filiis nostro, & Sedis Apostolicae in illis partibus existentis Nuncio, ac Causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori per praesentes mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta

quacumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Monachorum praedictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes faciant auctoritate nostra praemissa omnia observari. Non permittentes Monachos, & quavis alias personas dictorum Monasteriorum seu locorum, aut domorum, desuper a quoquam quomodolibet molestari. Contradictores quoslibet, ac rebelles, & praemissis non parentes per sententias, censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii facularis.

Derogatio contrarium.

§. 4. Non obstantibus felicis recor. Bonifacii Papae Octavi Praedecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo quis vigore praesentium ad iudicium ultra tres dietas non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis concessionibus, seu unionibus, aut applicationibus desuper factis, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspensi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Fides transumptum.

§. 5. Ceterum quia difficile foret, praesentes literas ad singula quaeque loca, ubi necesse fuerit, deseri, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod transumpto praesentium literarum, sigillo alicujus Praefati Ecclesiastici munito, & manu Notarii &c.

Dat. die 27. Julii 1583. An. XII.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 25. Julii, 1583., Pontificatus nostri anno duodecimo.

CLIV.

Confirmatio diversorum Privilegiorum pro Doctoribus Philosophiae, & Medicinae Collegiorum Bononien.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Tanta sunt, quae per Philosophiae, & Medicinae scientiam humanae vitae commoda afferuntur, ut illarum professores, qui pro publica utilitate laborare non cessant, Sedis Apost. benignitatem in eorum petitionibus, & votis experiri, & amplioribus in dies ornamentis decorari promerentur. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Doctores Philosophiae, & Medicinae Collegiorum nostrae Civitatis Bononiae per dilectum filium nostrum Philippum tituli S. Sixti Presbyterum Cardinalem Boncompagnum nuncupatum, quod ipsi cupiunt Privilegia, immunitates, facultates, libertates, & indulta ipsis Collegiis a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris, ac Imperatoribus, & Regibus, aliisque Principibus concessa, ut perpetuae fir-

Exordium, & facti series.

Causa Con-
stitutionis eden-
da, & confir-
matio Privile-
giorum.

firmitatis robur obtineant, nostrae appro-
bationis munimine approbati. Quare No-
bis humiliter supplicari fecerunt, ut eorum
votis annuae de benignitate Apostolica di-
gnaremur.

§.1. Nos igitur qui liberalium artium
Professores speciali dilectione prosequimur,
Collegiorum praedictorum singulares Per-
sonas quibusvis excommunicationis, suspen-
sionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis
sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel
ab homine, quavis occasione, vel causa
latis, si quibus quomodolibet innodati ex-
sunt, ad effectum praesentium dumtaxat con-
sequendum harum serie absolventes, &
absolutos fore censentes, hujusmodi suppli-
cationibus inclinati, omnia, & singula pri-
vilegia, immunitates, praerogativas, fa-
cultates, praerogativas, libertates, gratias,
& indulta Collegiis praedictis, tam ab ip-
sorum Pontificibus Praedecessoribus nostris,
quam ab Imperatoribus, & Regibus Roma-
nis, ac aliis Principibus concessa, quorum
omnium tenores, ac si de verbo ad verbum
inferrentur praesentibus, haberi volumus
pro expressis, quatenus sint in usu, & Sa-
ceris Canonibus, ac praesertim Decretis Con-
cilii Tridentini non repugnent, auctoritate
Apostolica tenore praesentium approbamus,
& confirmamus, ac illis perpetuae, & in-
violabilis firmitatis robur adiciamus, eaque
firmiter observari debere decernimus, sup-
plentes omnes, & singulos juris, & facti de-
fectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem.

§.2. Et nihilominus praemissa omnia,
& singula, prout per Praedecessores nostros,
Imperatores, Reges, aliosve Principes
concessa sunt, Apostolica auctoritate tenore
praesentium de novo concedimus, ac
omnes, & singulos Doctores in artium libe-
ralium Philosophiae, & Medicinae Collegiis
hujusmodi cooptatos praesentes, & futuros
militis, & equites auratos auctoritate Apo-
stolica earumdem tenore praesentium crea-
mus, constituimus, ac aliorum militum,
& equitum auratorum numero, & consor-
tio favorabiliter aggregamus, eosque pro
talibus haberi, nominari, & reputari, nec-
non omnibus, & singulis praerogativis, pri-
vilegiis, & exemptionibus, favoribus,
gratiis, & indultis, quibus ceteri Milites,
& equites aurati de jure, vel consuetudi-
ne, aut alias quomodolibet utuntur, po-
tuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gau-
dere poterunt quomodolibet in futurum,
gaudere libere, & licite posse, & debere
decrevimus.

§.3. Et insuper eisdem Doctoribus quo-
cumque, quos Militari dignitate, & honore
dignos esse putaverint, hujusmodi dignitate,
& honore cum solita militaris cinguli
& calcarium deauratorum exhibitione de-
corandi, & aliorum Militum, & equestrium
vitorum Ordini aggregandi, plenam, & libe-
ram auctoritate & tenore praedictis auctori-
tatem, & facultatem concedimus. Praeterea
quod omnes, & singuli in Collegiis hujus-
modi ad Doctoratus, vel Magisterii, seu
licentiarum, aut alios gradus pro tempore

promoti omnibus, & singulis antelationi-
bus, privilegiis, praerogativis, libertati-
bus, immunitatibus, exemptionibus, praer-
eminentiis, honoribus, facultatibus, gra-
tiis, favoribus, & indultis, quibus alii Do-
ctores licentiatii, & graduarii in quibuscum-
que aliis Universitatibus, tam citra, quam
ultra Montes ad Doctoratus, vel Magiste-
rii, aut licentiarum gradum juxta illorum
ritus, & mores promoti, de jure, vel
consuetudine, aut alias quomodolibet utun-
tur, potiuntur, & gaudent, uti, potiri, &
gaudere in omnibus, & per omnia, perinde
ac si Doctoratus, Magisterii, licentiarum,
& alios gradus hujusmodi in eisdem Univer-
sitatibus juxta illorum ritus, & mores su-
scipissent, libere, & licite possint, & vale-
ant, praedicta auctoritate Apostolica ear-
undem tenore praesentium statuimus, &
ordinamus.

§.4. Quocirca Venerabilibus Fratribus
Archiepiscopo Bononien., & Episcopo Imo-
len., & dilecto filio Abbati Monasterii
S. Stephani Ordinis S. Benedicti Bononien.,
per praesentes committimus, & mandamus,
quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum,
per se, vel alium, seu alios praesentes litem-
teras, & in eis contenta quaecumque ubi,
& quando opus fuerit, ac quoties pro parte
Doctorem praedictorum, seu aliquis eorum
desuper fuerint requisiti, solemniter
publicantes, eisque in praemissis efficacis
defensionis praesidio assistentes faciant au-
thoritate nostra praesentes literas, & in eis
contenta hujusmodi firmiter observari, ac
singulos, quos praesentes literae concernunt,
illis pacifice frui, & gaudere, non permit-
tentes eos desuper per quoscumque contra
earumdem praesentium tenorem quomo-
dolibet molestari, contradicere quoslibet,
& rebelles per censuras, & poenas eccle-
siasticas, appellatione postposita, compe-
scendo, ac legitimis super his habendis
servatis processibus censuras, & poenas ipsas
etiam iteratis vicibus aggravando, invoca-
to etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio bra-
chii secularis.

§.5. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii
Papae VIII. Praedecessoris nostri de una, &
Concilii Generalis de duabus dietis, dum-
modo ultra tres dietas aliquis auctoritate
praesentium ad iudicium non trahatur, &
quibusvis aliis Apostolicis, necnon in
Provincialibus, & Synodalibus Conciliis
editis generalibus, vel specialibus Consti-
tutionibus, & Ordinationibus, ac Cancel-
lariae Apostolicae per Nos, & Sedem eam-
dem in contrarium forsitan pro tempore edi-
tis, necnon legibus Imperialibus, statutis,
& consuetudinibus, etiam Civitatum, &
locorum, ac illorum reformationibus,
etiam juramento, confirmatione Apo-
stolica, vel quavis firmitate alia roboratis,
necnon quibusvis privilegiis, indultis, &
litteris Apostolicis, etiam quibusvis Uni-
versitatibus Studiorum Generalium, Colle-
giis, etiam Archivii Romane Curiae, &
quibusvis aliis locis, etiam ad instantiam
Imperatoris, Regum, & Reginarum, Du-
cum

Mandato e-
xecutio.

Derogatio
contrarium

Dat. die 25.
Julii 1583.
An.XII.

cum, Principum, & aliorum Dominorum
temporalium concessis approbatis, & in-
novatis. Quibus omnibus, etiam de il-
lis, eorumque totis tenoribus specialis, speci-
fica, individua, & expressa mentio habenda,
aut aliqua alia exquisita forma ad hoc
servanda foret, tenores hujusmodi, ac si
de verbo ad verbum nihil penitus omisso,
& forma in illis tradita observata inserti
forent praesentibus, pro sufficienter expres-
sis habentes, illis alias in suo robore per-
manuris, hac vice dumtaxat specialiter, &
expresse derogamus, contrariis quibuscum-
que. Aut si aliquibus communiter, vel di-
visim dicta sit Sede indultum, quod inter-
dicti, suspendi, vel excommunicari non pos-
sit per literas Apostolicas non facientes plenam,
& expressam, ac de verbo ad verbum de
indulto hujusmodi mentionem.

Datum Roma apud S. Marcum, sub
Annulo Piscatoris, die vigesima quinta Ju-
lii, 1583. Pontificatus nostri Anno XII.

CLV.

Forma publicandi resignationes beneficio-
rum Ecclesiasticorum, in Curia, &
extra.

Quae autem resignationes ab Episcopis admitti
possint, definit Pius V. in Const. LXXX.
Quarta Tom. IV. Par. III. fol. 10. Formam-
que desuper literas Apostolicas expediendi
praescribit in Const. L. Cogit T. IV. Par. II.
fol. 360.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa Con-
stitutionis.

Humano vix iudicio ita bene quicquam,
& providenter sanciri potest, quin
usus saepe aperiat, doceatque id, quod sa-
lubre fore credebatur, minus experiendo
prodesse, quod in illis Constitutionibus,
quas ad prohibendas simulatas, occultave
beneficiorum ecclesiasticorum resignatio-
nes diversi Romani Pontifices multifariam
ediderunt, & fel. rec. Pius Papa V. Prae-
decessor noster novissime promulgavit, co-
gnoscimus accidisse.

Omnes resi-
gnationes, &
jurium con-
cessionem pu-
blicari debent
intra sex me-
ses, si beneficia
sint citra mo-
tes, si vero
ultra, intra
novena.

§.1. Nos hoc malum, prout occasio
necessitasque postulat, coercere volentes
statuimus, ut posthac omnes, & quaecum-
que resignationes, etiam causa permutationis,
ac commendarum, etiam litteris Apo-
stolicis non confectis, & possessione non-
habita, necnon litis, & jurium quorum-
cumque concessionibus, & retrocessionibus,
quae deinceps de quibuscumque beneficiis
ecclesiasticis, in nostris seu Romani Pontifi-
cis pro tempore existentis manibus, ac etiam
coram Notario publico, & testibus fient,
& a Nobis, vel illo, seu nostro, vel illius
mandato admittentur, & super eis provi-
siones, & quaecumque aliae dispositiones,
sive temporales, sive perpetuae, aut ad hoc
mandata Apostolica, sub quacumque for-
ma, & quibuscumque etiam S. R. E. Car-
dinalibus, ac piis locis quocumque privile-
giis, Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

gio suffultis facta publicari debeant cum
litteris Apostolicis desuper confectis, intra
sex menses, si beneficium citra montes
fuerit, ultra vero intra novem a data con-
cessionis gratiae, non autem a die praestiti
super ea consensu numerando, etiam si
postea concessio gratiae hujusmodi ex quavis
causa, diversisque subsequentibus datis,
ac quotiescumque, & quovis modo refor-
mata, & valida reddita fuerit, pluresque, &
quotquot in alium, vel alios cessiones, ac
etiam in ipsismet primum resignantem,
vel cedentem, retrocessionibus termino praedi-
cto nondum elapso intercesserint, ita ut
unicus dumtaxat terminus omnibus his suc-
cessivis cessionibus, ac retrocessionibus de-
currat, ut qui postremam gratiam habuerit,
publicationem hujusmodi facere, cetera-
que omnia hic praescripta intra eandem
terminum praestare teneatur.

§.2. Ipsa autem publicatio in Cathedra-
li, & in beneficii Ecclesia, vel Ecclesiis,
si in pluribus illud sit, fiat ubique, dum fre-
quens populus ad Missarum solemniam con-
venerit, palam omnibus litteris Apostolicae
praedictae, earumve transumptum authen-
ticum exhibeatur, claraque, & intelligibili
voce resignatio, cessio hujusmodi, ac be-
nificii qualitas, invocatio, nominatio, &
cognomina resignantis, seu cedentis, ac
illius in cuius favorem gratia hujusmodi fa-
cta est, pronuncietur, ita ut haec omnia
possint ad notitiam omnium ibi existentium
verisimiliter pervenire, scriptoque de his
omnibus exemplo collato valvis dictarum
Ecclesiarum affixum relinquatur. Si vero
Ecclesia beneficii ruralis sit; aut populo,
conventuque careat, eo casu in Parochiali,
intra cujus Parochiae limites beneficium
ipsum consistit, & in Cathedrali Ecclesia,
vel si locus bello, seu peste, aliisve mani-
festis periculis subiaceat, tunc in proxima
parochiali, ac etiam in Cathedrali Eccle-
sia, vel si aditus ad illas, aut utramvis mi-
nime sit securus, in alia Cathedrali, vel
Parochiali viciniori periculis immuni
publicatio hujusmodi peragatur.

§.3. Is quoque in quem disponi, vel
mandari de beneficio etiam litigioso, vel
accidente non possessio, sub quacumque for-
ma contigerit, possessionem beneficii intra
dictum tempus vigore litterarum Apostoli-
carum desuper confectarum, nec alias ap-
prehendere debeat, & si propter litem aut
aliud legitimum impedimentum nequiverit,
saltem litteras Apostolicas cum earum
publicatione, si tunc facta erit, Judicis, seu
executori illarum, vel aliis, ad quos perti-
net, per se, vel procuratorem suum legiti-
mum intra idem tempus praesentare, &
apud illum, vel illos pro ipsarum literarum
executione instare, & possessionem
hujusmodi instanter petere teneatur.

§.4. Ceterum modus, & forma hic tra-
dita, semper, & ubique debeat observari,
nec alia, vel aequipollens ullo modo ad-
mitti in omnibus hujusmodi resignationibus
cessionibus, & retrocessionibus, de qui-
buscumque Ecclesiis, Monasteriis, Prio-
rati-

Forma publi-
candi resigna-
tionis, & ces-
sionis.

Declaratio
circa appen-
dendam posses-
sionem benefi-
ciorum &c.

Forma predi-
cta servari de-
bet in omni-
bus beneficiis
specificis, &
non per aequi-
pollentia.

ratibus, tam virorum quam mulierum dignitatibus, officiis, & beneficiis ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis Ordinum, etiam militiarum regularibus, etiam electivis, & manualibus, ac etiam de jure patronatus laicorum illustrium, & alias quomodocumque existentibus, sive pacificis, sive in petitorio, sive in possessorio litigiosis, etiam de quibus in Consistorio nostro dispositum consuevit, seu debet, quae posthac ex quacumque causa fient, & per Nos, ac praedictos Successores, extra tamen dictum Consistorium admittentur, etiam cum reservationibus nominis, tituli, administrationis, possessionis, fructuum etiam omnium, ac rerum, & jurium quorumcumque. Ad praedictorum tamen observationem eum, in quem juris sit cessio beneficii, quod tempore cessionis hujusmodi, & ante illam vigore literarum Apostolicarum, ut supra, si ad id tenebatur, publicatarum realiter possidebat, nolumus obligari.

Annullatio
resignationis,
& cessionum,
non observatis
praedictis.

§.5. Quod si quicumque praedictorum omnium omnium fuerit, dictis terminis, ut cuique praescripti sunt, elapsis, omnes dispositiones, & gratiae resignatorum, & cessorum beneficiorum, aut jurium hujusmodi, cum omnibus inde secutis, sive de pacificis, sive de litigiosis, sint irritae, & inanes, nullaque alia gratia super hujusmodi beneficio, sive jure cesso, in quibus concessa fuerit, suffragetur, sed ipsi tales inhabiles, & incapaces sint ad hujusmodi beneficia sic resignata, & cessa, quomodocumque obtinenda, illaque sive jura ab ipsa statim prima resignatione, seu cessione, etiam si illae alias nulla, & invalidae essent, vacavisse, & vacare censentur eo ipso, nec resignantibus, seu cedentibus, si postea in sua possessione remanent, constitutiones de annali, & triennali possessore, nec praesumptae, aut tacite retrocessionis, etiam propter diuturnam continuatae possessionis hujusmodi tolerantiam, nec omnino aliud jus, vel beneficium ullo tempore suffragetur, sed ipsa beneficia, sive jura sic a principio vacantia, a Sede Apostolica praedicta dumtaxat impetrari valeant, ac concedi. Illud vero impetrations, vel etiam Motu proprio concessiones, quibuscumque derogationibus suffulta numquam sub clausulis generalibus, aut vacationum modis conditionalibus, vel implicitis comprehendantur, sed specialiter, & expresse ob non servatam praesentis Constitutionis formam, ac eum declaratione nominum, & cognominum resignantis, seu cedentis, & gratiam habentis dispositive, & conditionaliter fieri omnino debeant, & quicumque sic impetrans, aut gratiam, etiam Motu simili habens praesentium cuique casui tempus praedictum a data concessionis gratiae sibi factae hujusmodi, ea omnia, quae cadens a jure praedictio debebat, praestare teneatur, & si pluribus gratiam hujusmodi fieri contigerit, is praesentibus obtineat, qui primus publicationem suae impetrations fecerit, & possessionem adeptus fuerit, aut petierit, omniaque requisita praedicta

adimpleverit, quamvis in data sit postremus, & possessio ab alio in publicando negligentiore prius apprehensa fuerit, vel petita. Reservationibus omnibus nominis, administrationis, fructuum, etiam omnium, ac pensionum, & aliarum rerum quarumcumque, necnon facultatibus, indultis, & aliis concessionibus, tam ipsi resignantibus, seu cedentibus, qui tamen possessionem ab initio re ipsa dimiserint, quam aliis, ex hujusmodi resignationibus, seu cessionibus a Sede Apostolica factis nihilominus validis, plenumque effectum sortituris.

§.6. Sed ne beneficiis super possessione, vel proprietate litigiosis litis prosecutio turbari valeant, vel differri, in causis hujusmodi contra cedentem ad ulteriora, etiam ad sententiam definitivam, & rem judicatam, ac illius executionem quousque ille, qui gratiam ex resignatione, seu cessione, aut ex omnia forma publicationis hujusmodi obtinuit, ad causam, per se, vel procuratorem legitimum accesserit, litemque hujusmodi susceperit, eodem modo, & ordine procedi possit, quo potuisset legitime, si cessio hujusmodi facta non fuisset, ac quicquid interim sic procedendo decretum, & expeditum fuerit, sive cum cedente, sive contra eum, etiam postquam ipse, vel quisvis alius incumbens sibi secundum praedicta praestiterit, non solum circa fructus, sed etiam circa possessionem, & ipsum jus, quod cessum est, valeat omnino, & vim obtineat, illumque ipsum, cui gratia facta est, non minus efficiat, quam si ipso legitime citato contra eum decretum, & expeditum fuisset, nec ipse adversus haec, praetextu non acceptatae gratiae, vel etiam illius ignoratae, aut citationis, vel intimationis executioni contra ipsum minime demandata, aliave ratione valeat excusari. Possit tamen ipse, etiam si in lite, & causa hujusmodi subrogatus non sit, quomodocumque ad illius prosecutionem, & terminationem venire, & a Iudice, coram quo causam ipsam, etiam ex delegatione pendere contigerit, in illis ipsis statu, & terminis, in quibus tunc eam esse repererit, etiam absque rescripto speciali admitti.

Declaratio
quod procedi
possit in causa
litigiosa contra
cedentem,
donec successores
venierit ad
causam.

§.7. De beneficiis autem, quae deinceps in manibus ordinariorum collatorum, etiam Cardinalium, etiam indulta, & facultates ad hoc ab Apostolica Sede habentium, ac Legatorum, etiam de latere, & delegatorum, etiam specialium ejusdem Sedis extra Romanam Curiam resignari, etiam ex causa permutationis contigerit, ipsi intra mensem negocium universum admissionis, vel rejectionis resignationis hujusmodi, & si per eos facienda erit, provisionis resignati beneficii, juxta Apostolicas, & alias canonicas sanctiones omnino absolvant. Et qui sic provisus fuerit, intra tres menses a die sibi factae provisionis illam publicet, & possessionem beneficii accipiat modo, & forma supradictis, alioquin illis elapsis nulla sit ejus provisio, & beneficium vacare censetur eo ipso.

Forma admittendi,
& publicandi
resignationes,
quae sunt coram
Ordinariis,
vel Legatis.

§.8. Ordinariisque, & alii praedicti, qui, haec

Præter inobedientiam.

haec, uti eis praescribuntur, non perferant, eo casu potestate disponendi de ipsis beneficiis sint ea vice privati, eorumque dispositio eo ipso ad Sedem Apostolicam devoluta existat, ut aliis idoneis ab ipsa Sede dumtaxat modo, & forma praedictis concedantur, Decernentes sic per quoscumque judicari debere, necnon irritum, & inane, quicquid fecerit super his per quoscumque scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausula de
rogatoria.

Hæc Bulla
Pii V. est
indictata in rub.

§.9. Non obstantibus praedicti Pii Quinti, & alii omnibus aliorum Praedecessorum nostrorum Constitutionibus de publicatione resignationibus hujusmodi hactenus editis, & reformationibus, quas omnes omnino abrogamus, Ita tamen quod in publicandis illis resignationibus, & cessionibus, quae in manibus nostris hucusque factae, & a Nobis admittae sunt, & tempus ad eas publicandas, juxta dicti Pii Praedecessoris Constitutionem nondum effluxit, Constitutio ipsa, quoad eas dumtaxat, integre observetur. Necnon resignantium sive cedentium voluntatibus, conditionibus, protestationibus, & clausulis, in ipsismet resignationibus, & cessionibus, seu procuratorum constitutionibus, & mandatis, ac alias etiam ad praeservationem suorum jurium, & significationem quod non aliter nec alio modo resignant, seu cedunt, appositis, & quacumque verborum vi, formula, & multiplicatione expressis, necnon indultis, privilegiis, & gratiis Apostolicis, etiam praedictis Cardinalibus, ac eorum, & nostris familiaribus continuis commensalibus, necnon literarum Apostolicarum Scriptoribus Abbreviatoribus, ceterisque Romanae Curiae officialibus, & ex quibusvis causis quomodocumque concessis, & confirmatis, quae omnia etiam tollimus, & annullamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Exemplorum
fides.

D.P. An. XII.
7. Januarii.

§.10. Ut autem praesentes amplius innotescant, volumus, ut earum exemplis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem profusus fides ubique, in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus, si forent exhibite, vel ostensa. Mandamusque illas in librum quinternum appellatum Cancellariae Apostolicae ad perpetuam rei memoriam de more referri.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, Non. Januarii, Pont. nostri Anno XII.

Anno a Nativitate Domini 1584. indict. 12. die vero 19. mensis Januarii. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii Divina Providentia Papa XIII. Anno X. retrospectiva litera Apostolica affixa, & publicata fuerunt in vasis, seu portis Ecclesiarum S. Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe, necnon in vasis Cancell. Apostol. & in Acie Campi Florae, per nos Jo. Freile, & Nicolaum Tagliettum Curf. Claudius Mongeat M. Curf. Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Major sacri Eremiti Camaldulensis potest quando sibi expedire videtur, conferre Eremitis sibi in Eremito subiectis quatuor Ordines minores. Et Cardinales Episcopi ad d. Eremum accedentes possunt etiam extra tempora, & non servatis interstitiis, sacros Ordines eisdem conferre, si ipsi Majori idonei videntur.

Causa, quae concernunt Ordinem Camaldulensem vide in Alexand. II. Const. XXVIII. Nulli Tom. II. fol. 19.

GREGORIUS PAPA XIII.

Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Cum interna quies Fratrum Eremitarum Eremiti Camaldulensis Arctini. Diocesis, ad quam consequendam ipsi Fratres Eremitae deserti loca petierunt, non parum soleat perturbari, quando ad ordines sacros suscipiendos foras exeunt.

Causa hujus
indulti.

§.1. Nos huic incommodo providere volentes, Tibi, ut quando expedire videbitur, quatuor minores, necnon S.R.E. Cardinalibus, qui ad dictum Eremum pro tempore accesserint, si Episcopi fuerint, ut omnes sacros, etiam Presbyteratus Ordines, etiam extra tempora a jure statuta, & non servatis interstitiis, Fratribus Eremitis praedictis, dummodo ad id iudicio tuo idonei existant, super quo conscientiam tuam omeramus, conferre, ipsisque Fratribus Eremitis illos recipere, libere, & licite valeant, Apostolica auctoritate tenore praesentium facultatem concedimus.

Indultum de
quo in rub.

§.2. Non obstantibus Synodalis, Provincialis, & Generalis Conciliorum, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinatioibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausula de
rogatoria.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 7. Januarii, 1584. Pontificatus nostri Anno XII.

D.P. An. XII.
7. Januarii.

Erectio Hospitalis pro natione Maronitarum in Urbe.

En Regest. in
Secret. Rev.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Salvatoris nostri Jesu Christi, qui Nos ad pietatis cultum, & caritatis zelum quotidianis ejus per totum in hoc Orbe progressum exemplis hortatus est, vices licet immeriti gerentes in terris in eam curam, cogitationemque Nos propensius incumbere decet, per quam provisionis nostrae ministerio debita Hospitalitas erga cunctos Christianos, praesertim pauperes ex remotissimis Provinciis ad hanc Urbem, veluti

Exordium.

Causa ere-
ctionis Hospi-
talis, necnon
Constitutionis
eiusdem.

luti devotionis omnium nationum portum
confluente exercetur, illique gratuita
subsidia impendantur.

§.1. Cum itaque sicut accepimus, Ma-
ronitarum natio, quos infideles, & Scisma-
tici, ac alii Christiani nominis hostes un-
dique circumstant, in Catholica Fidei sine-
ritate, S. R. E. obedientia, & devotione a
multis seculis persistant, quin etiam eidem
Romane Ecclesie in omnibus fidei articulis
sibi per Visitatores de gremio Presbytero-
rum Societatis Jesu illic transmissis propo-
sitis se conformet, & multi hujus nationis
indigenae devotionis zelo permoti ad ipsam
Urbem accedere consueverint. Nos nationem
hujusmodi, ut ejus erga Nos, & Sedem
Apostolicam devotio per amplius augeatur,
pie voluntatis affectu prosequi, & illius in-
digenis praefatis de peculiari loco, in quo
caritative recipi, & confoveri possint pro-
videre volentes, Parochialem Ecclesiam
S. Joannis de Ficoria Regionis Trivii de Ur-
be, quae alias a sel. rec. Pio Papa V. Prae-
decessore nostro Parochiali Ecclesiae S. An-
dreae de la Fratta ejusdem Regionis Aposto-
lica Auctoritate, unita, annexa, & incor-
porata existit, cum suis domibus, aedificiis,
hortis, hortaliis, & aliis membris, & per-
tinentiis eidem Ecclesiae Sancti Joannis con-
tiguus huic usui satis amplam, & commo-
dam fore judicamus, proinde unionis, an-
nexionis, & incorporationis hujusmodi te-
nores, praesentibus pro expressis habentes.
Motu proprio, non ad ipsius nationis, vel
alterius pro ea Nobis super hoc oblatae peti-
tionis instantiam, sed ex mera deliberatio-
ne, & certa scientia nostra, deque Apostoli-
cae potestatis plenitudine, unionem, an-
nexionem, & incorporationem hujusmodi,
Apostolica auctoritate tenore praesentium
dissolvimus, & in ipsius Ecclesiae S. Joan-
nis, nomen, titulum, denominationem,
& essentiam Parochialis Ecclesiae, etiam
perpetuo supprimimus, & extinguimus ab
eaque omnimodam curam animarum illius
Parochianorum, necnon omnia, & singu-
la ejusdem Ecclesiae Sancti Joannis fructus,
redditus, proventus, jura, obventiones, &
emolumenta, si qua sint, exceptis dumtaxat,
& salvis remanentibus eidem Ecclesiae
S. Joannis illius domibus, aedificiis, hortis,
hortaliis, membris, & pertinentiis praefatis,
eorumque situ, & ambitu, ex quibus triginta
scuta monetae, vel circa annuatim
percipi consueverint, & pro quibus dictae
Ecclesiae Sancti Andreae aequivalentes re-
compensas in tot locis montium non vacua-
bilibus annui redditus triginta scutorum
monetae, Julii decem pro quolibet ducato
hujusmodi computatis, dicta auctoritate si-
militer perpetuo concessimus, & assigna-
vimus, una cum dictis Parochianis, & Sep-
ultura, aliisque juribus Parochialibus uni-
versis eidem auctoritate, & tenore, itidem
perpetuo abdicamus, dismembramus, &
separamus, illaque sic abdicata, dismem-
brata, & separata ad eandem Ecclesiam
Sancti Andreae, illiusque Rectorem nunc, &
pro tempore existentem transferimus.

Exemptio a
quocumque
onere.

Designatio
Protectoris.

Classis.

Exemptio Hos-
pitalis Maro-
nitarum.

§.2. Necnon apud Ecclesiam S. Joannis,
ac in illius domibus, aedificiis, hortis, hor-
taliis, membris, & pertinentiis hujusmo-
di unum Hospitale, in quo pauperes Pele-
grini Maronitae, & alii ejusdem nationis in-
digenae ad dictam Urbem confluentes, jux-
ta Ordinationem pro tempore existentis Re-
ctoris ipsius Hospitalis desuper faciendam
recipi, & caritate tractari, ac confoveri
debeant, auctoritate, & tenore similibus
etiam perpetuo erigimus, & instituimus,
illique sic erecto, & instituto eandem Ec-
clesiam S. Joannis sine cura effectam, sive
pro dissolutione unionis, annexionis, &
incorporationis hujusmodi, sive alias quo-
vis modo, quem etiam si ex illo, quavis
generalis reservatio, etiam in corpore juris
clausa resultat, praesentibus haberi volu-
mus pro expresso, & ex quibuscumque
persona, seu per liberam resignationem
cujusvis de illa in Romana Curia, vel ex-
tra eam etiam coram Notario Publico, &
testibus sponte factam, aut assequentem
alterius Beneficii Ecclesiastici quavis aucto-
ritate collati vacet, etiam si tanto tem-
pore vacaverit, quod ejus collatio juxta la-
teranen. statuta Concilii ad Sedem praedi-
ctam legitime devoluta: ipsaque Ecclesia
S. Joannis dispositioni Apostolicae, specia-
liter, vel per dissolutionem unionis, an-
nexionis, & incorporationis hujusmodi, aut
alias generaliter reservata existat, illiusque
collatio, proviso, & quavis alia dispositio
ad aliquem ex ejusdem S. R. E. Cardinali-
bus, ratione Ecclesiae, seu pro titulo, seu
denominatione sui Cardinalatus assignatae
praetendat, & super ea inter aliquos lis, cujus
statum praesentibus similiter haberi volumus
pro expresso, pendat indecisa, cum domi-
bus, aedificiis, hortis, hortaliis, mem-
bris, & pertinentiis, eorumque situ, &
ambitu hujusmodi in perpetuum concedi-
mus, & assignamus. Ita quod liceat ipsius
Hospitalis Rectori, & administratoribus
pro tempore existentibus illorum omnium
corporalem possessionem per se, vel alium,
seu alios propria auctoritate etiam absque
iudicis mandato, vel decreto libere apprehen-
dere, & perpetuo retinere, fructusque,
redditus, & proventus, jura, obventiones,
& emolumenta eorumdem in Hospitalis,
ac Ecclesiae Sancti Joannis hujusmodi usus,
utilitatem, & necessitatem convertere.

§.3. Necnon eidem Ecclesiae S. Joannis
per unum, vel plures Sacerdotes idoneos a
Vicario dictae Urbis approbandos in divinis
deserviri facere, seu etiam in ea tot, quot
ipsis videbitur, Monachos Ordinis S. Anto-
nii primi Heremita sub Monastica disciplina,
ac Ecclesiae Maronitarum Praefulis pro
tempore existentis obedientiam degentes,
qui ibidem Missas, & alia Divina Officia
idiomate Arabico, & Caldaico celebrent
introducere, cujusvis licentia desuper mi-
me requisita.

§.4. Insuper praedictum Hospitale, &
personas in eo pro tempore degentes illo-
rumque Administratores, Officiales, &
Ministros, ac ipsius Hospitalis res, & bona
mo-

Exemptio Hos-
pitalis a vis-
itatione.

mobilia, & immobilia, praesentia, & futu-
ra cujuscumque qualitatis, & quantitatis,
ac ubicumque locorum etiam in dicta Urbe
fuerit ab omni Jurisdictione, correctione,
visitatione, dominio, superioritate, & po-
testate pro tempore existentis Vicarii, Se-
natoris, Conservatorum, & Reformato-
rum dictae Urbis, ac Gubernatorum lo-
corum, aliorumque judicum, & Officialium
quorumcumque in ipsa Urbe, vel alias
constitutorum.

§.5. Necnon idem Hospitale in propriis
ejus rebus, & bonis, ac alias cum ipso
contrahentes a solutione, & exactione om-
nium, & singulorum pedagiorum, gabbel-
larum, bolletinorum, decimarum, & alio-
rum quorumcumque tam ordinariorum,
quam extraordinariorum onerum ex qua-
cumque causa impositorum, & imponen-
dorum, & liberamus, ac sub Beati Pe-
tri, & dictae Sedis, atque nostra protectio-
ne suscipimus, Nobisque, & eidem Sedi im-
mediate subjicimus, ac dilectum filium,
nostrum Antonium tituli Sancti Eusebii
Presbyterum Cardinalem Caraffam nuncu-
patum, ejusdem Hospitalis Protectorem, &
defensorem, cujus consilio, & ope omni-
no supradicta, & alia ad ipsius Hospitalis
illiusque honorum, rerum, & jurium,
tam spiritualium, quam temporalium sa-
lubrem directionem, administrationem,
ac personarum in eo receptionem, & dire-
ctionem, eorumque qualitates, pertinentia,
& alias quomodolibet necessaria agantur,
statuantur, & ordinentur, constituimus,
& deputamus, eidemque Antonio Cardi-
nali, & pro tempore existenti ipsius Hospi-
talis Protectori, Administratores, Recto-
res, Oeconomos, Advocatos, Procurato-
res, aliosque Ministros, & Officiales Hospi-
talis hujusmodi deputandi, ac amovendi,
& alios illorum loco substituendi, necnon
ordinatione, & statuta quaecumque licita
tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, &
Concilii Tridentini Decretis non contraria
faciendi, & edendi, ac illa quoties pro re-
rum, & temporum qualitate, seu alias ex-
pedire videbitur, immutandi, corrigendi,
moderandi, & reformandi, ac alia ex in-
tegro condendi, quae postquam edita, immu-
tata, correctae, moderatae, reformatae, &
condita fuerint, eo ipso dicta Apostolica
Auctoritate confirmata, & approbata esse
censeantur, ac ab omnibus, ad quos pro
tempore spectabit etiam sub poenis in con-
travenientes statuendis observari debeant,
plenam, liberamque facultatem tribuimus.

§.6. Decernentes praemissa omnia, ac
praesentes literas nullo umquam tempore,
sive pro eo, quod cause, propter quas haec
omnia facta sunt, coram dicto Vicario,
vel quocumque alio examine, verificatae,
& approbatae, ipsiusque Ecclesiae Sancti An-
dreae Rector, & quicumque alii interesse
habentes ad id vocati non fuerint, nec eisdem
praemissis consenserint, sive alias ex
quibusvis causis de subreptionis, vel obre-
ptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis
nostrae, vel quocumque alio defectu no-

tari, impugnari, retractari, seu etiam
revocari, suspendi, restringi, limitari,
aut in jus, vel controversiam vocari, seu
ad juris terminos redaci posse, aut sub
ullis similibus, vel dissimilibus gratia-
rum derogationibus, aut aliis contra-
riis dispositionibus sub quibuscumque
tenoribus, & formis, & ex quacumque
causa pro tempore factis comprehendi, sed
semper ab illis excepta, & quoties illa eman-
abunt, toties in pristinum statum restituta
ac de novo concessa, ac semper valida, &
efficacia fore, & esse, nec non protectores,
administratores, & personas Hospitalis hu-
jusmodi pro tempore existentes ad praesen-
tes literas in Camera Apostolica juxta Con-
stitutionem pie mem. Pii Papae IV. etiam
Praedecessoris nostri, sub data videlicet Idi-
bus Augusti Pontificatus sui anno sexto edi-
tam infra tres menses ibi ad id perfixos, seu
etiam postea ullo umquam tempore praesentandam,
intimandam, insinuandam,
vel registrari faciendam minime teneri, nec
ad id ulla necessitate cogi posse, & nihilo-
minus easdem praesentes literas, omnino
valere, & suffragari, ac suos effectus for-
tiri. Sique per quoscumque Judices Ordina-
rios, vel delegatos, quavis auctoritate
fungentes, etiam Caesarum Palatii Aposto-
lici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardina-
les sublata eis, & eorum cuilibet quavis
aliter judicandi, & interpretandi facultate,
& auctoritate judicari, & deserviri debere,
irritum quoque, & inane, si secus super
his a quocumque quavis auctoritate scienter,
vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus praemissis, ac rec-
mem: Bonificii Papae VIII. similiter Prae-
decessoris nostri, ac Lateranen. Concilii ulti-
mo celebrati, uniones perpetuas, nisi in
casibus a Jure praemissis fieri prohibentis;
necnon, quatenus opus sit, nostris de non tol-
lendo jure quaesito, unionibusque ad partes,
vocatis quorum interest, committendis, ac
exprimen. valore beneficii, etiam cui aliud
uniretur, aliisque Apostolicis Constitutio-
nibus, necnon Urbis, locorum, & Ca-
merae praedictorum, etiam Juramento, con-
firmatione Apostolica, vel quavis firmitate
alia roboratis statutis, & consuetudi-
nibus, privilegiis quoque, indultis, & litem
Apostolicis illis a Vicario, Senatore,
Conservatoribus, Reformatoribus, Ordina-
riis, officialibus, & Judicibus praedictis;
necnon ejusdem S. R. E. Camerario, dictae
que Camerae Praesidentibus, & Clericis a
quibusvis Dohaneris, Commissariis, &
aliis personis ad exactionem pedagiorum,
& aliorum onerum praefatorum pro tempore
deputatis, necnon Populo Romano, ac
quorumcumque locorum Gubernatoribus,
Universitatibus, Communitatibus, & ho-
minibus, sub quibuscumque tenoribus,
& formis, ac cum quibusvis etiam de-
rogatoriis derogatoriis, aliisque effica-
cioribus, & insolitis clausulis, necnon irri-
tantibus, & aliis decretis in genere, vel
in specie, etiam Motu, scientia, & pote-
statis plenitudine similibus, ac alias quo-
mo-

Derogatio
contrariorum

modolibet, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso & forma in illis tradita observata inserti forent presentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquis super provisionibus sibi faciendis de huiusmodi vel aliis beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dictae Sedis, vel legatorum eius literas impetravit, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos per eandem, ac inde sequuta quaecumque ad dictam Ecclesiam Sancti Joannis volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad affectum Beneficiorum aliorum praedictorum generari, & quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis, quorumcumque tenoribus existant, per quae presentibus non expressa vel totaliter non inserta, effectus eorum impediti valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumcumque totis tenoribus habenda sit de verbo ad verbum in nostris literis mentio specialis. Provisio quod propter posteriores concessionem, & assignationem nostras praedictas Ecclesiam Sancti Joannis huiusmodi debitis non fraudetur obsequiis, sed ejus congrua supportentur onera consueta.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae dissolutionis, suppressionis, extinctionis, abdicacionis, dismembrationis, separationis, translationis, dismembrationis, institutionis, concessionis, assignationis, exemptionis, liberationis, susceptionis, subiectionis, constitutionis, deputationis, tributionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem &c.

Datum Romae apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicae, 1584. Id. Januarii, Pontificatus nostri Anno XII.

CLVIII.

Confirmatio literarum Clem. VI. contra fabricantes falsam monetam in Regno Francia.

**GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI**

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. **D**ecet Romanum Pontificem ad ea ex officii sui debito propensus intendere, per quae adulterina monetae usus ambitiosa cupiditate passim introductus, censurarum, & poenarum contra illius auctores antiquitus promulgatarum, innovatione valeat opportune coerceri. Sane licet alias se, rec. Clemens Papa VI. Prae-

decessor noster antea per eum accepto, quod nonnulli nullam habentes auctoritatem Juris, vel consuetudinem, seu privilegium monetam facien. illam falsè cudabant, & fabricabant in Regno Francia, & locis circumvicinis, alii vero monetam fabricatam, sub signo tunc existentis Francorum Regis studiose depravabant, praesertim a suo pondere argenti, quamplures etiam in locis circumvicinis, quibus de Jure, aut consuetudine, seu privilegio competeat moneta fabricanda facultas, monetam suam Regia moneta in signo, quantitate, rotunditate, figura, specie, & forma, quantum poterant, similes insculpebant, constituiebant, & imponebant.

§. 2. Et quamvis eorum moneta ad usum patam similitudinem huiusmodi sic fabricatam a justo pondere argenti, ac more, & consuetudine in Regia moneta servari solito deficeret, simplices tam, & populares personae non habentes inter monetas tantum similitudinis peritiam discernendi, quotidie, ea occasione in usu monetarum falsebant recipientes monetas falso simulatas pro veris, & denique alii scienter falsas monetas extra Regnum praescriptum emebant, & postea intra Regnum ipsum portabant, vendebant, & expendebant, vestigiis pia me. Joannis Pape XXII., etiam Praedecessoris nostri tunc sui inherendo eas, quae praemissa moliri, aut fabricare, seu emere, vel portare ad Regnum praescriptum scienter praesumebant, excommunicationis sententia innodaverit, absolute praedictorum sibi, & suis Successoribus, praeterquam in mortis articulo, reservata.

§. 3. Nihilominus sicut charissimi in Christo filii nostri Henrici eorumdem Francorum Regis Christianissimi insinuatione nuper accepimus in Regno, & locis praedictis avaritia omnium malorum radix ita mentes hominum excecavit, ut multi propria salutis immemores falsas, & simulatas monetas huiusmodi contra literarum praedictarum, ac etiam Regionum edictorum tenorem fabricare, emere, & circumferre non vereantur, & exinde animae periculum, & detrimentum afferant, ac publicam ejus Regni quietem perturbent, maximisque incommodis, & difficultatibus involvant. Ad funestam horum cupiditatem coercendam propositas in eos antiquas poenas ad usum temporis diuturnitate forsitan obsoletum revocare volentes, ipsius Henrici Regis supplicationibus in hac parte inclinati, literas Clementis Praedecessoris huiusmodi cum censuris, & poenis in eis contentis perpetuo approbamus, & confirmamus, praesentisque scripti patrocinio communitimus, ac etiam innovamus.

§. 4. Volentes, ac decernentes, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus, si essent exhibita, vel ostensa. Et ne aliqui sub praetextu, quod notitia eorum-

Causa Constitutionis, & confirmatio literarum Clementis VI.

Transumptorum fides.

rumdem praesentium ad eos non pervenerit, se excusare possint, quod transumpta, & impressa huiusmodi singulis Cathedralium, & Metropolitanarum Ecclesiarum dicti Regni valvis affixa, vim, & effectum verae, & realis publicationis, & intimationis eorumdem praesentium sortiantur, omnesque, & singulos, quos ille concernunt, perinde efficiant, ac si singulariter, & personaliter eis intimata fuissent.

§. 5. Non obstantibus Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Nulli &c. nostrae approbationis, confirmationis, communitationis, innovationis, voluntatis, & Decreti, infringere &c. Si quis &c.

Datum Tusculi Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo octuagesimo quarto. Quinto Idus Februarii, Pontificatus nostri Anno XII.

CLIX.

Erectio Collegii Societatis Jesu Riga in Partibus Poloniae.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Immenta Dei providentia, a qua omnium bonorum operatio procedit, ea in suorum fidelium animis frequenter ingerit, quae ad Christianae Religionis instaurationem, & propagationem, publicamque utilitatem, & salutem sunt maxime profutura. Unde Nos, quibus cura, & salus Domini regis divinitus est commissa, ipsorum fidelium, praesertim Catholicorum Regum vota in id tendentia ex intimo cordis affectu libenter promovemus, & desuper officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout rerum, locorumque circumstantiis debite pensatis conspiciamus in Domino salubriter expedire.

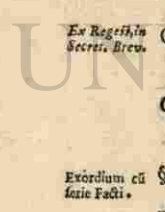
§. 1. Sane Charissimus in Christo filius noster Stephanus Poloniae Rex illustris suo, & dilecti filii Claudii Aquavivae Praepositi Generalis Societatis Jesu nominibus Nobis nuper exponi fecit, quod cum in plerisque Regionibus, & Provinciis temporali Dominio dicti Stephani Regis subiectis pestifera haeresim, & impiorum dogmatum contagio longe, lateque grassetur, & divini nominis, veraeque fidei, & Religionis cultus passim prolatabatur; ipse autem Stephanus Rex in eam curam, ac cogitationem per quam errorum huiusmodi caligo depelli, fidesque, & religio ipsa, unde vera salus, atque etiam omnis spes redemptionis nostrae pendet, ibidem restaurari, & fulciri valeat, sedulo incumbens, nulla commodiori ratione id succedere posse speret, quam ut aliqua Collegia Clericorum, & Presbyterorum Regularium ejusdem Societatis, qui laboriosam, & indefessam operam in agro

Dominico colendo, vepribusque purgandis inter ceteros illius cultores cum multiplici fructu diem praestare non cessant in diversis Regnorum, & Provinciarum praedictarum locis, praesertim ab eo e Moskovitarum potestate nuper recuperatis propagetur.

§. 2. Porro inter profligati status Ecclesiastici huiusmodi reliquias Monasterium, Monialium Sanctae Mariae Magdalena Rigen. Cisterciensis Ordinis a duabus dumtaxat Sanctimonialibus centesimo suae aetatis annum, vel circa agentibus, & omnino decrepitis, nec ullas sui Ordinis sectatrices habentibus inhabitatur, ac proxime defolationi obnoxium, necnon quae a tempore memoriam hominum excedente, Rectore caret, distoque Monasterio contigua, & forsitan illius membrum exiit, seu ab eo dependet Ecclesia Sancti Jacobi ad usum ipsorum Clericorum, seu Presbyterorum Regularium expentibus id maxime praedictis duabus Monialibus superstitibus, plurimum apta, & commoda fore noscuntur; praefatus Stephanus Rex nominibus praedictis Nobis humiliter supplicari fecit, ut Monasterium praedictum, ac in eo dictum Ordinem, omnemque illius statum, dependentiam, & essentiam regulares suppresserit, & extinguere, necnon in illo, ejusque Domibus, aedificiis, & adherentis unum Collegium Clericorum, seu Presbyterorum Regularium ejusdem Societatis erigere, & instituere, ac alia infra scripta concedere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur qui dudum inter alia volumus, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri tenerentur exprimeret verum annuum valorem, secundum communem estimationem, etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, religiosum, & servens dicti Stephani Regis in hoc opere aggrediendo studium proposita voluntatis affectu prosequi volentes, ipsique Stephanum Regem, & Claudium Praepositum ac eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon fructuum, reddituum, & proventuum Monasterii, & Ecclesiae S. Jacobi huiusmodi, ac eis annexorum veros annuos valores, illorumque omnium, & singulorum bonorum, & rerum qualitates, situationes, confines, vocabula, & denominationes praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Monasterium praedictum, ac in eo dictum Ordinem, omnemque illius statum dependentiam, & essentiam regulares Apostolica auctoritate, tempore praesentium suppressimus, & extinguimus, necnon in illo, ejusque domibus, aedificiis, & adherentis unum Collegium Clericorum, seu Presbyterorum

Erectio Collegii praefati.

rum Regularium Societatis hujusmodi, per unum Rectorem juxta ipsius Societatis pium institutum, regendum, & administrandum cum omnibus privilegiis, immunitatibus, prerogativis, favoribus, ceterisque tam spiritualibus, quam temporalibus gratiis, quibus alia ejusdem Societatis Collegia, illorumque Rectores, Clerici, Presbyteri, & aliae personae quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, vel consueverunt, aut in futurum poterunt, auctoritate, & tenore praedictis, etiam perpetuo erigimus, & institutumus.

Designatio
Doris pro ip-
suis substatu-
tione.

§.4. Illique sic erecto, & instituto pro ejus dote, ac onerum eidem pro tempore incumbentium supportatione dictam Ecclesiam S. Jacobi cum omnibus, & singulis illius, dictique suppressi Monasterii ambitu, circuitu, domibus, aedificiis, membris, adhaerentibus, annexis, villis, praeiis, terris, agris, possessionibus, insulis, fundis, vineis, censibus, jurisdictionibus, silvis, pascuis, hortis, hortaliis, decimis, fructibus, redditibus, proventus, juribus, actionibus, obventionibus, emolumentis, pertinentiis, ceterisque mobilibus, immobilibus, & semoventibus, ac etiam feudilibus, & allodialibus, tam intus quam extra Civitatem Rigen, ubilibet, etiam in Livonia, & Curlandia, seu Semigalea constitutis, & tam ex fundatione, quam dicti Sebastiani ejusque praedecessorum Poloniae Regum, necnon Ecclesiae Rigen. Praesulum, & Administratum, ac aliorum quorumcumque dotatione, donatione, largitione, concessione, vel alias quocumque jure, titulo, & causa ad Monasterium suppressum, & Ecclesiam S. Jacobi hujusmodi spectantibus, & pertinentibus, & praesertim eidem suppresso Monasterio, non ita pridem ab ipso Sebastianiano Rege restitutis, eorumque proprietate, & dominio cujuscumque qualitatis, quantitatis, pretii, & valoris annui sint, & in quibuscumque rebus, etiam rei vocabulo latissime sumpto consistant, ita quod liceat ipsius Collegii Rectori pro tempore existenti illorum omnium corporalem possessionem, per se, vel alium, seu alios dicti Collegii nomine propria auctoritate, etiam absque Judicis mandato, vel decreto, libere apprehendere, & perpetuo retinere, eorumque fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta quaecumque in ejusdem Collegii usus, utilitatem, & necessitatem convertere, Dioecesanis loci, vel cujusvis alterius licentia de super minime requisita. Cum hoc tamen, quod dictis duabus Monialibus, quoad vixerint, in aliqua dictorum aedificiorum parte interiori, corpore ipsius Collegii distincta, vel alibi de congrua habitatione, ac omnibus rebus, ad quotidianum usum, & victum necessariis ab ipso Rectore provideatur.

Animarum,
cura injungi-
tur.

§.5. Praeterea ex quo Clerici, & Presbyteri Regulares hujusmodi, nedum in juventute, bonis moribus, salutaribusque scientiis, & disciplinis ornanda, & imbuenda,

verum etiam in concionibus habendis, aliisque fructuosis dictae Societatis ministeriis assidue occupati particulari cura animarum eorum fidelium, qui in dicta Civitate, & finitimis locis per misericordiam Dei ad Fidei, & Religionis cultum hujusmodi pro tempore reducuntur, exercitio, nec per otium vacare, nec per institutum eorum id amplecti possint, nec adhuc ibidem Rectores, aut Pastores, minusque Parochiales Ecclesiae, vel alia ecclesiastica loca pro exercitio curae hujusmodi instituta reperiantur, praefatus Rector unum, vel plures Vicarios idoneos ad ejus liberum nutum quancumque, & quavis causa subsistente, super quo ejus conscientia oneramus, amovibiles, qui curam animarum hujusmodi, & alia parochialia officia exerceant, deputare, eisque locum, & domicilium congruum in ipsius suppressi, vel praefata S. Jacobi Ecclesiis, earum domibus, seu prope in loco decenti pro dictis Parochialibus officiis obcundis, & eorum commoda habitatione, necnon ipsius Collegii fructibus, & proventus cum primum ipse Rector eis frui libere coeperit, vel pro suo arbitratu aliunde portionem annuam, quae ad dictorum Vicariorum sustentationem ipsius Rectoris judicio sufficiat, assignare debeant, donec Rigeni Ecclesiae de Episcopo sit provisorum, qui Vicarios, sive Parochos curae animarum praeficiat, ac cujus, seu Regis munificentia, vel alias quomodolibet eidem Vicariis de aliis loco, domicilio, subsidio, & Ecclesia prospectum sit, quo casu si Rectori praefato ita visum fuerit, praefati Vicarii eidem Collegio liberum usum, tam suppressi Monasterii, quam S. Jacobi Ecclesiarum, hujusmodi, earumque domorum, & locorum relinquere, & inde secedere teneantur, & interim ipsi Vicarii in bonis, & rebus ejusdem Collegii nullatenus se intromittere, ne quicquam in suppressi Monasterii, & S. Jacobi Ecclesiis, eorumdem domibus, & locis hujusmodi, nisi secundum Rectoris praedicti directionem innovare possint, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus, ac etiam applicamus, & appropriamus.

Clausula.

§.6. Decernentes suppressionem, extinctionem, erectionem, institutionem, unionem, annexionem, incorporationem, applicationem, & appropriationem, ac alia praemissa, praesentisque literas nullo unquam tempore, sive pro eo quod cause, propter quas haec omnia facta sunt, coram loci Ordinario, etiam tanquam a Sede praefata delegata examinatae, verificate, & approbatae, ac interesse forsan habentes ad hoc vocati non fuerint, nec desuper consensum suum praestiterint, sive alias ex quibusvis causis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis nostrae, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu in jus, vel controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci posse, nec sub ulla similitudine, vel dissimulium gratiarum derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, sub quibuscumque

que

quingentesimo octuagesimo tertio, Kalen. Martii, Pontificatus nostri Anno XII.

CLX.

Constitutiones Collegii Germanici.

GREGORIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Ex Regest. in
Secret. Bre-
vium.

Exordium.

EX Collegio Germanico, quod superioribus annis in Urbe constitutum; magnisque hucusque sumptibus auximus, & locupletavimus, Religionis Christianae, praesertimque charissimae Nobis Germanicae Nationis, cujus causa initio institutum est, magna cum animi nostri voluptate jam fructus consequuntur, non mediocres. Unde magis in dies invitamur, ut studiosus in eam curam incumbamus: frustra tamen a Nobis suscepta esse omnia satis intelligimus, nisi illud quemadmodum optimis disciplinis, & sacra praesertim Theologiae doctrina curamus imbuendum, ita etiam salubribus Institutis communiemus, ut Juvenes in ipsum cooptati normam aliquam habeant, ad cujus praescriptionem, & ipsi suas dirigant actiones, & superiores omnia suorum momenta perpendant officiorum; atque illa lubrica, ac saepe prolapsa, cujus iter cognitum est perdifficile in circumscripto ei a Nobis virtutis curriculo se exercens, suam modestiam probet, & continentiam; paternisque nostris monitis innitens, & monstratam semitam assidue tenens ad propositam Gloriam palmam, non illam quidem corruptibilem, sed aeternam inoffenso cursu deferatur.

Causa Con-
stitutionis eden-
de, & Con-
stitutiones pro
Collegio Ger-
manico.

§.1. Quare Motu proprio, certa quoque nostra scientia in perpetuum statuimus, & ordinamus, ut pro subveniendo spiritualibus Germaniae necessitatibus, quo Collegii Institutio spectat, in opportunis ipsius Germaniae locis, viri aliqui pii, & prudentes constituantur, qui praesertim indolis Juvenes conquirant, examinatosque Collegio proponant, ex quibus Collegii superiores optimos quosque deligent. Sint etiam Romae tres Examinatores, qui coram Rectore Collegii Juvenes examinent, eosque Juramento, quod tamen si superioribus minime necessarium videbitur possit remitti, approbent, aut reproben. Debent autem viri Religiosi, & Ecclesiastica Beneficia jam obtinentes aliis praeferi.

Ex quibus
Germaniae
Provinciis de-
legendi sint
Alumni.

§.2. Juvenes vero in hoc Collegium admittendi ex Superiore Germania, Westphalia, Saxonia, Prussia, Rheno, atque ex Regno Hungariae, ut hucusque factum est, accipiantur, oportet enim ex Germania, Provincisque praedictis centum Alumnos, quod in aliis literis Apostolicis fuit expressum in Collegio esse. Si vero aliqua Collegii loca vacua remanebunt, ea poterunt ex Aquilonariibus Provinciis haereticis etiam infestis expleri, modo Juvenes, ex his Provinciis valde sint idonei, Protectoresque, & Superiores eorum admissionem Catholicae Ecclesiae utilem fore judicaverint, & necessariam. Nemo tamen

Demergatio
contrariorum

Executio.

Conclusio.

Dat. die 1.
Martii 1584.
An.XII.

que tenoribus, & formis, aut ex quacumque causa pro tempore factis comprehendi; sed semper ab illis excepta, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restituta, & de novo concessa, semperque valida, & efficacia esse, & fore, ac suos plenarios effectus sortiri, sicque per quoscumque Judices, etiam Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, necnon irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus priori voluntate nostra praefata, & Lateranen Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permittis fieri prohibentis, ac si opus sit nostra de non tollendo jure, quaevis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac suppressi Monasterii, & Ordinis praefatorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam Motu proprio, & expressa scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permanentibus hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus. Ceterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Proviso quod propter unionem, annexionem, & incorporationem, nostras hujusmodi dictae Ecclesiae Sancti Jacobi debitis non fraudetur obsequiis, & animarum cura, si qua illi immincat, nullatenus negligatur, sed ejus congruae supportentur onera consueta.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, suppressionis, extinctionis, erectionis, institutionis, unionis, annexionis, incorporationis, decreti, & derogationis infringere. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicae, millesimo Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

G

tamen

Qualitates
Alumnorum.

tamen ex quacumque Gente, aut Provincia admittatur, qui studiis absolutis, & Sacris Ordinibus susceptis, certum locum non habuerit, ad quem se recipiat, & in quo boni, & eruditi Sacerdotis munere perfungatur.

§.3. Omnes legitimo matrimonio sint nati, bona fama commendati, sano prae-terea sint corpore, lingua minime impedita, & aspectu non deformi, nullius Religionis Desertores, Latinae, & Germanicae linguae periti, nihil Romae negotii, aut litium habentes, sint etiam aetatis maturae viginti circiter annis nati. Quod si fuerint Nobiles, quique in Superiori Germaniae Cathedralibus Ecclesiis admitti consueverunt, tunc minimum sexdecim annos attingant, & gram-aticam sciant, ceteri omnes ad Theologi- ca, vel Philosophica sint idonei; ignoti, am- plumque de vita, & moribus testimonium non habentes, vel qui extra Germaniam in Aulis, aut Universitatibus vixerunt, aut vagi, cuius Domino inservientes ingenitam germanicam illam simplicitatem amiserunt ad hanc disciplinam idoneos non iudicamus, eosque ab ingressu Collegii reuicimus, quod Collegii praedicti Superiores observabunt in eis omnibus, quos ad hoc vitae Institutum minime aptos esse cognoverint. Verum qui bonae fuerint indolis, nullumque huiusmodi haberint impedimentum, post legitimum examen a Praeposito generali recipi poterunt, is, qui defectum patientur, rejectis, qui omnino admitti non debeant, nisi gra-uis aliqua causa intercedat, & de unanimi omnium Praepositorum, & Superiorum con- sensu; paterna vero Praepositi generalis in hoc maxime se offendat sollicitudo, ut om- nes Germaniae Dioeceses pro singularum ne- cessitate, & amplitudine iuventur, ex eisque quot poterunt in Collegii loca distribuatur, quae distributio mutari poterit, ut se muta- bit Germaniae status, & animarum salus pos- tulerit. Si qua vero in Dioecesi non repe- riantur ad hanc Institutionem idonei, Iu- uenes alii ex finitima, aut alia Provincia deli- gantur, qui in Collegio Institutum ad desolat- as eiusmodi Ecclesias exemplo, & doctrina sub- leuandas postea dimittantur, plures autem non recipiantur, quam quot Superiorum Iu- dicio, atque experientia in Collegio praedicto poterunt commode sustentari.

Iuramentum
Ab Alumnis
praestandum.

§.4. Antequam Collegio quisquam ad- mittatur, vel in sine sex primorum mensium in superiorum manibus Jurandum dare de- beat, velle se statum Ecclesiasticum amplecti, & ad omnes Sacros, & Presbyteratus Ordines, cum visum fuerit Superioribus, pro- moveri, cumque iidem mandauerint, in Pa- triam statim reversuros, Juris Civilis, aut medicinae studia non professuros, aliam ra- tionem vitae, alicam praesertim, non sectatu- ros, sed continuo ubi a Collegio dimissi fue- rint, in Germaniam ad iuandas animas remi- graturos, etiam ante constitutum studiis or- dinarium terminum, si ita animarum saluti conducere, aut pro Collegii commo- do Superioribus videbitur expedire. Juret etiam se Collegii Instituta secundum Superiorum in- terpretationem observaturum, nec a com- muni omnium Alumnorum vivendi ratione discessurum.

§.5. Postquam autem praed. in Collegium fuerint recepti Christianam Pietatem, & Dei timorem primum, & summum Religionis studium sibi esse propositum in animum inducant: Inde enim salutaris, & vera initium habet sapientia. Quare statim pietatis, & Ecclesia- sticae vitae fundamenta jacent, vocationem, quam Deus illis impertiri dignatus est, etiam atque etiam considerent, generalem totius vitae confessionem instituant. Divinum Offi- cium recitare, & Coelestia meditari discant, Cathedismo studeant, iisque in Domo Dei, & in choro, quae a Clericis peragenda sunt, dili- genter assuescant, atque id genus alia, quibus novi Alumnus perdiscendis dies ut mini- mum quadraginta impendant, nec ante, quam in his se bene exercuerint, Alumnorum veste induantur, aut ad disciplinam studia mittantur, etiam si nobiles fuerint, aut Religio- si, & in Sacerdotio constituti.

Quibus maxi-
me operam
dare debeant.

§.6. Sex item menses cuique tribuantur, quibus an in Collegio perseverare, Institutio- nemque huiusmodi observare, & propositum, ad finem perducere velint, secum deliberent, & tantum pecuniae poenes Collegii ministros deponant, quantum infra sex menses, aut post studiorum cursum discedentibus ad redi- tum in Patriam sufficiat, ne Collegium Vi- cticis gravetur, pauperum tamen ratio habeatur, quae sex mensium praescriptio ad novo- rum Alumnorum probationem concessorum Superiores non arceant, quo minus si de- prehenderint Iuvenes ad huiusmodi discipli- nam, ad sacrosque Ordines parum aptos, eos intra sex menses praedictos sine mora possint dimittere. Nemo enim hoc in Collegio est alendus, qui sine spe solidi in pietate funda- menti hinc videatur discessurus, ne forte, malis pravi iuniorum Alumnus exitus ea destruat, quae multorum in Religione, & pietate pro- fectus edificaverit: neque enim quibus seve- ritate penarum opus est coercendis, digni sunt huius vitae Instituto, tantum igitur retineri eos volumus, qui sua sponte, & amore virtutis, pietatis, literarumque studio vacabunt.

Tempus, &
probationis
tatio.

§.7. Omnes in Collegio fraterna charita- te devincti, eisdem legibus vivant, eadem praecipua servent, siue nobiles, siue Sacerdo- tes sint, omnium etiam Religiosorum idem sit victus, & vestitus, honestus tamen, & personis Ecclesiasticis superiorum iudicio con- veniens, & ut (quod intendimus) spirituale aedificium, ad culmen Deo dante perducatur, statuatur ante omnia fundamenta pietatis. Itaque Sacramentorum pius, & assiduus usus conservetur, singulisque mensibus, solemnibusque festis, ac Dominicis Adventus, & Quadragesimae omnes constitutis per superio- res Sacerdotibus delicta confessi, nisi legiti- mum intercedat impedimentum, communi- cent, quotidie Missam audiant, & nunc an- tequam studiis operam dare incipiant, dimi- diatam horam pie meditationi impendant, & vespere antequam cubitum cant, quartam horae partem litanis, & discutienda conscientiae tribuant, & si quis officium Ecclesiasticum recitare debet, id aliis horis absolvant, Sa- cra-

Eisdem legi-
bus omnes vi-
vere debeant.

Magistri re-
rum spiritua-
lium.

Fellorum fan-
sificatio.

cerdotes Missa Sacrificium frequentius Deo of- ferant, in quo peragendo non minus dimidiata hora insistant, pie quoque consuetudines na- scentis Collegii omnes praescribantur, & pos- teris observandae proponantur.

§.8. Praeter constitutos per Superiores Collegii confessarios, sint in tanta multitu- dine aliqui rerum spiritualium Magistri, qui pietatis disciplinam primum quidem novis Alumnis; Deinde etiam Adultis, ceterisque omnibus accuratissime tradant, quod si tales Magistri ex ipsa Societate deligi non potue- rint, optimi quique ex ipsis Alumnis assu- mantur, qui ab omni cura omnino vacui hoc tantum munus sollicite habeant: Alumnus vero studii quidem addicti, in pietate vero de- fidiosi, quique suis moribus alios ab ardenti pietatis studio tepescerint, aut quomodo libet averterint, vel a rebus Superiorum Consilii, aut obedientia abduxerint, vel huiusmodi face- rentaverint, statim a Collegio dimittantur.

§.9. Festis diebus Domi se contineant ora- tioni, pie lectioni, Divinis Officiis, Sacris Ceremoniis perdiscendis, & exercendis dent operam. Quod si Superioribus incommodum videretur, omnibus diebus festis, totum Di- vinum Officium decantare, in solemnioribus tamen diebus, & Dominicis Adventus, Qua- dragesimae, & in diebus festis Beatissima Vir- ginis Mariae, Sanctorum omnium, Apostolorum, & Angelorum partim decantetur, partim distincte, & devote sine cantu recitetur.

§.10. At cum autumni tempore a lectio- nibus vacant, tum maxime in Divinis Officiis perdiscendis, & cantandis, ut Superioribus videbitur, sese exerceant, in quo tamen ne remissus, aut indulgentius agatur, Rectoris conscientiam oneramus. Eo quoque tempore aut alio cum studia intermittuntur, ea doceri curent, quae celebrando Missa Sacrificio sunt accomodata, praesertim hostias, & corpora- lia parare, diebusque festis nulla unquam li- teraria exercitatio, aut Divinum Officium, aut Ecclesiarum curam quomodo libet inter- rumpat, seu impediatur, Beneficiorum in Col- legium a Dei benignitate collatorum memo- riam pie colant, memoriaeque sint bene de Collegio praedicto, & de se meritorum, & superiorum praecipue defunctorum, quorum nomina in Ecclesiarum suarum Sacratio, aut in Choro descripta habebunt: proque iis, qui majore fuerint in se usi beneficentia, anniver- saria sacra perpetuo solemniter fiant, singulis- que hebdomodis pro illis Orationes, & Sa- crificia Deo offerantur.

§.11. Alumni morientes, & in ipso ago- ne, & ab hora transitus, usque ad horam sep- ulturae fraternalis Alumnorum obsequiis, at- que Orationibus adiuventur, quorum funeri omnes interfint, & intra octo dies exequiae illis pie persolvantur. Quando autem conti- gerit aliquem ex Cardinalibus Praepositoribus decedere e vita, triduo Orationes, & Sacri- ficia pro illius anima Deo offerantur, cuius misericordia pro futuro Praepositorum rogetur, ut talem dignetur Nobis, aut pro tempore futuris Romanis Pontificibus suggerere, qui tantum opus amplecti velit, & quam maxi- ma poterit charitate tueri.

Ball. Rom. Tom. IV. Par. IV.

§.12. Qui ex Alumnis Superiorum iudicio in pietatis studio, & Ecclesiasticis functioni- bus bene fuerint versati, ad omnes Sacros, etiam Presbyteratus Ordines promoveantur, etiam sine literis Dimissorialibus suorum Or- dinariorum, & sine titulo Beneficii, aut Pa- trimonii, etiam extra legitima Ordinationum tempora; antequam vero Sacris Ordinibus initiarentur, in Spiritualibus exercitiis, & piis meditationibus per dies, ut minimum quin- decim contineantur, unoque anno antequam in Patriam sint profecturi, aut si commode fieri possit, adhuc citius ad Sacerdotibus assu- mantur, quo tempore in Sacerdotalibus Of- ficiis, atque in Sacramentorum administra- tione, & in concionibus ad Populum exer- ceantur, ita tamen, ut hac occasione Sacer- dotes neque liberos sint, quam antea, ne- que extra Collegium comedant, aut perno- scent, omnesque Collegii nostri Alumni a cauponis, & hospitibus locandis, & a quo- rumvis negotiorum procuratore abstant, nullis Ecclesiasticorum Beneficiorum litibus, aut controversiis implicentur, nec per Au- las, Tribunalia laicorum, aut externorum, aliorumve Domos discurrant; constituantur autem aliquis pius prudens, & experiens vir, qui ipsorum Alumnorum negotia sine eorum interventu expediri curet. Alumnus sine comi- te a Superiore illis adiuncto, e Collegio egredi non audeat; quod si fecerint, aut Comi- tem deseruerint, vel eo pro foribus relicto, negotia intus occulte tractaverint, in Colle- gium amplius non recipiantur.

1584.
Alumni pote-
runt ad sa-
cros Ordines
etiam sine li-
teris Dimisso-
rialibus.

§.13. Non prandium, aut coenam, extra Col- legium capiant sine expressa Rectoris, & Praepo- siti generalis consensu, qui Alumnus ipsis, ut extra Collegium pernoctent, aut post solis occa- sum caenent, facultatem concedere minime poterunt. Siquis autem ex Alumnis extra Col- legium ebrius fiat in Collegium amplius non recipiatur, quod si cuiquam in Collegio non semel, neque casu idem accidat, debet a Col- legio dimitti; Ad tollendas autem commes- sationes, & quae inde oriuntur scandala, non possit Rector quemquam externum in Colle- gii vineas, atque hortos introducere sine Praepo- siti generalis consensu, qui eam diligen- tiam in hoc Collegio gubernando adhibeat, quam, si esset suae Societatis Collegium, adhibe- ret, consuetudine autem, & modo suae So- cietatis non utantur, sed novas Regulas pro- ponat, quibus Alumnus Collegii privatim, & publice secundum Canones, & Clericorum saecularium mores instituantur.

§.14. Literae, quas Alumnus perscribent, item eorum libri diligenter inspiciantur, quae si quidpiam amatorum, aut bonis moribus perniciosum contineant, comburantur, & qui eos habuerint, severe puniantur. Si quis autem deprehendatur literas impuras scribere, seditiosas, vel detractorias, malum ali- quod consilium, vel vitia quorumvis conti- nentes statim e Collegio eiiciatur, eandem poenam subeant, qui seditiosis speciem ali- quam excitant, vel occasionem praebuerint, atque auctores fuerint, quominus aliquis Supe- rioribus obtemperaverit, aut si quem con- tra eos re, aut verbo concitaverit, ita etiam eiiciant.

G 2

eiiciantur, qui iniunctam sibi poenam detraxerint, aut inivitis Superioribus pecuniam occulte retinuerint, quique quemvis maledictis, aut iniuriis dictis affecerint, aut percusserint, vel Collegii pacem quomodocumque turbaverint, factis item, & verbis inhonestis, statim tamquam pestis quaedam e Collegio extrudantur. Ad ea se quisque studia applicabit, eosque libros habebit, quos Rector censuerit, interpretationes Auctorum in Gymnasio tantum societatis audient.

Quanto tempore Scientiarum operam dare debeant.

§.15. Ad Theologica studia quatuor annos assignamus, ad Philosophica tres, totidem ad conscientiae casus perdiscendos: Juris, aut Civilis, aut humanarum literarum studia nullum in hoc Collegio locum habeant, harum, quas demonstravimus, disciplinarum studiis ultimus annus Alumnis non concedatur, nisi prius in subdiaconatus saltem Ordine sint constituti, quod si quis ad Sacros Ordines aptus non videbitur, aut illis indignus, is in Collegio nequaquam retineatur, nec ei permittatur Theologia, aut quodvis aliud studium, inchoare, Sacerdotes autem, & virtute, & doctrina praestantes in Theologia Magistri creentur, sine ullo tamen Collegii sumptu, qui autem Sacerdotii Ordinem non fuerint consecuti, ad huiusmodi gradus non sunt admittendi.

§.16. Studiis absolutis, dies triginta in Collegio permanendi Alumnis concedantur, quibus transactis, non possint Superiores amplius eos in Collegio retinere: triginta vero illis diebus, non erunt Alumni a Collegii legibus soluti, sed omnia facient ex Superiorum praescripto: quae vero Pauperibus Alumnis vestes, aut pro vestibus, quae pecunie in discessu dande sint, ita Rectori praescribat, ut querelarum, & invidia occasio praecidatur: Alumnis vero, qui pauperes non fuerint, aut qui studiorum cursum non absolverint, aut qui ob culpam aliquam dimissi fuerint, nihil detur.

§.16. Superiores facultatem habeant aliquos egregiae virtutis Alumnos, etiam post absoluta studia in Collegio retinendi, quorum opera utantur in Collegii administratione, & cura rerum ad Collegium pertinentium, vel & ut Alumni praedicti concionibus, & administratione Sacramentorum Germanos juvent in Urbe commorantes, & ob alias huiusmodi pias causas ad Collegii commodum, & animarum salutem pertinentes.

Negotia in Urbe nulli possunt gerere.

§.18. Nullus autem in Collegio, vel postquam e Collegio egressus fuerit, causam in Curia Procurator, nec cuiusvis Principis, aut Praelati negotia etiam spiritualia procurat, nec absolutis studiis quisquam, vel in Collegio, vel in Urbe permaneat, ut Curiae praxim ediscat.

§.19. Si quis Alumnus divinae gratiae impulsu ad perfectionis statum, & ad aliquod religiosa vitae genus aspiret, non debet a quoquam, quavis de causa impediri, etiam si eo consilio fuisset in Collegium ingressus, ut studiis absolutis e saeculi flucti-

bus se in tutum reciperet, dummodo virtute confirmatus in aliquem Germaniae Provinciam se conferat.

§.20. Loca discedentium Alumnorum ultra annum non vacent, & si ii, ad quos loca vacua pertinent, non advenerint, Superiores, eorum loco alios recipiant idoneos Juvenes, qua in re nemo poterit Superiores impedire erga absentes Alumnos, atque in Germania commorantes. Rector Collegii paterna utatur sollicitudine eorum labores cognoscendo, eosque, qua decet charitate, consolando. Collegii Superiores primum pii sint animarum salutis studiosi, & maximam divini cultus habeant rationem. Deinde Juvenes maximo cum delectu recipiant, receptos statim in Dei timore accurate institui procurent. Postremo pietati negligentius vacantes, & ad virtutem non valde propensos sine ulla mora dimittant, quae tria ut superioribus cordi sint, sub obstinatione divini Iudicii mandamus.

§.21. Maxima quoque habeatur cura Ecclesiarum, divinusque in illis cultus, ac ornatus religiosissime conservetur, piique Sacerdotes a Superioribus eligantur, qui in illis semper resident, ac ut debebant, Missas, & Divina Officia celebrent, ipsique Superiores pro honore Dei Ecclesiis praedictis liberaliter, quicquid opus erit, provideant, cultumque in eis exhibeant, ut earum redditus primum illis ipsis Ecclesiis serviant. Divinorum Officiorum tempore nullus Alumnus abijt, Sacerdotesque viri pii, & graves Choro praesint, sacrarumque caeremoniarum Magistri sint Divini Officii moderatores. Si quis autem ex Alumnis indignum quid orationis domo, aut in honestum dicto, vel facto, nutu, vel aspectu minus honesto commiserit, confessum e Collegio dimittatur. Si quis etiam sacras caeremonias discere, vel exercere neglexerit, aut ab Ecclesiasticis, & Clericalibus officiis alienus fuerit, vel Templum, & Chorum fugitet, nisi monitus respuerit, in Collegio non toleretur.

Rectoris praescripti Collegii munus.

§.22. Quae omnia quia a Rectoris pietate pendent, Praepositus Generalis Rectorem in hoc Collegio constituat virum aliquem rectum, sobrium, prudentem, pietatis, & timoris Dei studiosissimum, qui omnes Nationes pari charitatis studio complectatur, & Christianum inter Alumnos amorem conservet, vitae suae exemplis omnes ad sui imitationem, & ad caelestis cum Sanctis confortii desiderium inflammet, bonos in virtutis soliditate confirmet, malos a bonis discernat, & ex hoc loco intrepide nulla cuiusque ratione habita expellat. Saepe Alumnis eorum vocationem exponat. In Adventus, & Quadragesimae octavo quoque die Alumnis verbum Dei pro statu cuiusque explicet. Aliis vero temporibus bis quolibet mense salutaria documenta publice proponat, omnesque ad timorem Dei, & amorem excitet, atque inflammet, sit etiam Rector divini cultus, ecclesiastici officii, sacrarum caeremoniarum, Rituumque Romani valde studiosus, Domus Domini decorem

corem amet, neque tamen suae Religionis non necessarias hic retineat consuetudines, aut in Collegium inducere studeat, sed propria tot Alumnorum institutione saecularium Clericorum ritum imitetur, ut Alumni non solum cum momentem audiant, sed ea quoque facientem videant, quae ipsis facienda proponuntur.

Protektorum auctoritas.

§.23. Spiritualis iurisdictionis, & animarum cura, quam Ecclesia habet Collegio unita, totam ad Collegii ipsius Protektores pertinere volumus: quae autem tam in spiritualibus rebus, quam Ecclesiis curandis fieri debent marmoreis tabulis incisae in Choro affixe habeantur.

§.24. Superioribus non liceat suppellestem Ecclesiarum, vel earum ornamenta cuiquam commodare, ex Reliquiis vero ne minimum quidem, vel ipsis Regibus tradi possit, nisi ex subscripto nostra manu, aut pro tempore futuri Romani Pontificis mandato. Si quis aliter fecerit sententiam excommunicationis incurrat eo ipso.

Ministri a quo eligendi, & quales esse debeant.

§.25. Et quia spiritualia sine temporarium adminiculo consistere minime possunt, ideo eorum cura esse non debet in potestatis. Quare ipse Rector viros fideles, atque idoneos, quot ad hoc erunt necessarii, habere curet, quibus etiam praestandi ab eis officii leges, & quod in pietate, & moribus observare debeant praescribat, quorum primus sit Oeconomus generalis, quem si Superiores eligere recusent, duo vel tres probate vitae viri Superioribus ipsis, & Protektoribus cogniti proponantur, ex quibus Protektores, quem omnium aptissimum iudicaverint, eligant, & Oeconomum deputent generalem, qui administrationis suae rationem reddat & Superioribus ipsis, ac Protektoribus quoties ipsi petierint. Oeconomus generali adjungantur a Superioribus alii particulares Oeconomi, praecipue vero fidelis aliquis vir, qui Oeconomum generalem in tanta rerum multitudine adjuvet, quique ipsis absentis, vel etiam egrotantis vices subire, & bene gerere sciat, & possit, singulis vero Oeconomis necessaria suorum cuiusque officiorum sumptibus scripto tribuantur, redditus, seu pecunia Collegii penes fidelem mercatorem tuto deponantur, ac deinde prout necessitas postulaverit, mandato a Rectore, & a duobus Oeconomis subscripto repetantur.

§.26. Nullus Oeconomus, vel generalis, vel particularis, nullus item qui Collegio in quovis munere deserviat, ulli ex Protektoribus, vel Superioribus, vel qui in Collegio Jus aliquod, administrationem, vel potestatem habeat, sit sanguine, vel aliqua affinitate conjunctus, neque ab aliquo ex praedictis, neque ab ullo alio Praelato, aut Domino quovis modo dependeat, aut cum praedictis clientelam habeat. Pater, & filius, duo Fratres, duo consanguinei in eadem Civitate, aut Provincia non sint aliquis Collegii Oeconomi, neque quisquam in Collegio deserviat, qui sit sanguine propinquus Oeconomus generali, neque ad ipsum aliquo modo pertineat.

§.27. Bona Collegii quaecumque non locentur Protektorum, aut superiorum consanguineis, nulliusque cuiusvis Ordinis Religiosis: non magnis Praelatis, non Oeconomis, aut aliis Collegii Ministris neque eorum consanguineis, neque ulli, qui aliquod jus, potestatem, vel administrationem habeat in Collegio: bonorum locationes a Rectore, vel ab Oeconomus generali in ipso Collegio fiant, Rectore praesente, atque eas approbante: quicumque autem bona Collegii, sive in Urbe, sive extra Urbem locaverit, antequam locatio perficiatur, Jusjurandum coram Rectore, vel alio Deputato praestet, affirmans se in ea locatione solam Collegii utilitatem spectasse, & propter illam se nullum munus, nullamque utilitatem coepisse, aut in futurum expectare: juret item se nihil facere, aut fecisse ad alicujus instantiam, aut commendationem, aut propter cuiusque consanguinitatem, vel amicitiam, & sine hoc Juramento, de quo constat, quaevis a quocumque, & ubicumque facta locatio irrita sit, & invalida: bona praedicta tertio, aut quarto quoque anno a peritis, & fidelibus viris visitentur, atque una cum visitatoribus, si fieri poterit, adit aliquis ex Collegii Superioribus, aut saltem Alumnus Sacerdos vir prudens, & pius.

Bona Collegii locari non possunt.

§.28. Oeconomus tam generalis, quam particularis, alique praecipui Collegii officiales singulis annis mense Januario fidelis, & recte administrationis, & ad officium, quo fungantur, aptitudinis, necnon Christianae pietatis, & honestae conversationis testimonium a Rectore habeant, quod nisi habuerint, eo ipso officiis privati esse censentur: Societatis vero homines ad temporalem administrationem non obligentur, nisi de sui Praepositi generalis mandato, a quo uno in omnibus regantur, & corrigantur, & illi soli suae quique administrationis rationem tantum reddant.

§.29. Si quid forte in his Constitutionibus desiderare usus rerum Magister demonstraverit, aut obscurum fuerit, vel ambiguum, id Protektores, & Superiores re mature deliberata ex communi omnium consensu suppleant, & declarent, & ad alia extendant, quavis autem, vel Protektor, vel alius dispensandi potestatem non habeat, sed id fiat ex communi omnium consensu, raro tamen, & nisi ob graves causas, ubi praesertim nulla sit privati commodi, aut gratiae suspicio, sed vel necessitas cogat, vel magnum Collegii bonum agatur, resque ad majorem Dei honorem, vel Collegii ipsius commodum manifeste pertinere appareat.

Clausa.

§.30. Quae omnia, & singula in his Constitutionibus contenta, ab omnibus tam Alumni, quam aliis quibuscumque, ad quos pertinent cuiusvis status, conditionis, & ordinis, etiam Sacerdotibus in virtute sanctae obedientiae, & sub censuris, & poenis nostro, aut Protektorum, vel Rectoris arbitrio pro culpe modo infligendis mandamus inviolabiliter observari. Decernentes quaf

quascumque alias dicti Collegii Constitutiones a quocumque etiam a Nobis emanatas, vel approbatas presentibus contrarias, nullius esse roboris, & momenti, & ex nunc irritum, & inane, quidquid secus in predictis per quoscumque scienter, vel ignoranter etiam obtentu aliarum dicti Collegii ordinationum, quae tamen per presentes, nisi his advenientur, abrogata non sint, aut alias quomodocumque contigerit attentari.

Derogatio
controversiarum

§.31. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac aliis ipsius Collegii iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Secunde indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, & ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§.32. Nulli ergo &c. nostrorum statuti, ordinationis, refectionis, onerationis, assignationis, voluntatis, mandatorum, & decreti infringere &c. Si quis &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, Kalendis Aprilis, Pontificatus nostri Anno XII.

CLXI.

Institutio Festivitate S. Annae Matris Mariae Virginis, pro die 26. mensis Julii duplici Officio celebranda.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

B. Annae peperit
Marium,
Virginem, ex
qua natus est
nobis Salva-
tor Mundi.

Sancta Mater Ecclesia, quae salutaribus Nos semper instituit documentis, annuas fidei filii venerandas proponit Sanctorum celebritates, qui in terris non solum exempla ad salutem reliquerunt, sed in caelo beati fidelium patrocinium suscipere, eorumque orationes, & vota suis precibus adjuvare non cessant. Quam nobis opem apud misericordem Deum credimus Beatae Annam assidue impendere, quae tanta in humanum genus praestitit beneficia, ex ea enim nata est B. Maria semper Virgo, digna a Deo effecta, quae nobis Iesum Christum pareret Salvatorem. Et licet ejus nomini sanctis obsequiis honorando humana par esse non queat infirmitas, ne tamen quod potest omittatur.

Hic ideo Pon-
tificis S. Annae
festum cele-
brari iussit.

§.1. Nos ad ejus merita pro cultu decoranda, universalemque Ecclesiam jucundissima illius recordatione laetificandam, necnon ad antiquam in illam devotionem, quam usque ab exordio nascentis Ecclesiae, insignia quoque templa, & religiosa loca in ejus honorem toto Orbe constructa testantur, in Christianorum cordibus excitandam praecipimus, ut perpetuis futuris temporibus, B. Annae dies festus septimo Kal. Augusti per totius Orbis Ecclesias duplici Offi-

cio, de Sancta, videlicet, nec Virgine nec Martyre, quod est in communi, quotannis recolatur, diesque praedictus imprimendis Romanis, & aliarum Ecclesiarum Calendariis addatur, & duplex ei adscribatur. Si cubi vero festus B. Annae dies supra dictus ex fidelium devotione seu consuetudine, praeepto, aut indulto Apostolico majore aliqua celebrari consuevit observantia, ea omnino ibidem retineatur.

§.2. Mandantes omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & ceteris Ecclesiarum Praelatis per universum Orbem constitutis, ut faciant presentes litteras in suis quibusque Ecclesiis, Provinciis, Civitatibus, & Diocesis solemniter publicari, & ab omnibus Ecclesiasticis personis tam secularibus quam quorumvis Ordinum Regularibus inviolate observari, etiam si in recentibus Breviariis, & Missalis reformationibus praedicta solemnitas fuerit praetermissa.

§.3. Volumus autem ut presentium exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo persona in dignitate Ecclesiastica constituta munitis eadem prorsus fides ubique gentium, & locorum adhibeatur quae ipsis presentibus adhiberetur, si essent exhibita vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, Kal. Maii, Pontificatus nostri Anno XII.

CLXII.

Declaratio, & extensio Constitutionis Pauli III. de privilegio Mercatorum Ripae Urbis, quod eorum libri concordantes cum libris Proxenatarum plene probent, & executionem paratam habeant sicut obligationes Camerales, contra quascumque personas, & etiam mulieres conjugatas.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum alias sel. rec. Paulus Papa III. Praeceptor noster quadam sua perpetuo valitura Constitutione, etiam per rec. mem. Pium Quartum, & Pium Quintum Romanos Pontifices etiam praedecessores nostros confirmata, inter alia statuerit, & ordinaverit, quod ad probandum credita dilectorum filiorum Mercatorum Ripae Almae Urbis nostrae, sufficerent libri eorumdem Mercatorum, cum libris dilectorum filiorum Proxenatarum concordantes, qui haberent eandem executionem, ac si essent obligationes in forma Camerae Apostolicae, contra omnes personas, etiam S. R. E. Card. cum Decreto etiam irritanti, ac sublata quavis aliter iudicandi facultate, & alias prout in dicta Constitutione plenius continetur.

§.1. Cumque tractu temporis plures difficultates ortae fuerint, an dicta Constitutio etiam contra mulieres in eisdem libris descriptas, tam cum earum viris, quam vias locum habeat, unde datur ansa debitibus

Et hanc insti-
tutionem pu-
blicari ubique
& observari
praecipit.

Fidemque tra-
sumptis adhi-
beti mandat.

D.P. An. XII.
1. Maii.

Paulus III. de-
crevit liberos
Mercatorum
Ripae probare
& executio-
nem habere,
paratam uti
obligationes
Camerales.

Hic modo
Pontifex di-
ctum indolent
procedere de-
clarat contra
quascumque
personas, etiam

ribus altercandi, & sic solutiones effugiendi, vel in longum protrahendi, in grave ipsorum mercatorum damnum, & praedictum. Nos pro Pastoralis officii nostri debito, omnes huiusmodi litium, & controversiarum occasionem & ambages de medio tollere, omnemque in posterum super praemissis haesitandi vel dubitandi materiam succidere, aliasque super praemissis opportune providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestate plenitudine, omnes & singulas, ac quascumque lites, & causas, seu controversias, tam judiciales, quam extrajudiciales inter praedictos Mercatores dictae Ripae, & quemcumque, vel quoscumque ipsorum ex una, & quascumque mulieres, & conjugatas, ac etiam absque vel cum earum viris agentes, ac etiam eisdem viros, necnon etiam viudas, & quascumque alias personas ex altera partibus, super praemissis haecenus quomodolibet ortas, ac etiam coram quibuscumque iudicibus, & tribunalibus, ordinariis, & extraordinariis, delegatis & subdelegatis, ac alias quomodolibet, & ubilibet, indecisas pendentes, in statu & terminis, in quibus reperiuntur, illarum statum, seu status & merita, nominaque, & cognomina & gradus, & qualitates iudicium, & colligantium, iuraque & titulos illorum, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, ad Nos harum serie avocamus, illasque sic avocatas, perpetuo extinguimus, cassamus & abolemus: Dictamque Constitutionem ipsius Pauli praedecessoris, etiam contra quascumque mulieres, tam liberarum, quam conjugatas, & etiam tam per se, quam cum earum viris, aut absque illis in dictis libris debitorum descriptas, etiam viudas, & quascumque alias personas, etiam perinde, ac si ita expresse in eadem Constitutione cautum, specificatum, & dictum fuisset, omnino comprehendere, & locum habere, Apostolica auctoritate tenore praesentium declaramus, sicut tam in praeteritis, quam in praesentibus & futuris perpetuo statuimus & ordinamus.

Aliter iudicari
prohibet.
Et partibus
perpetuum si-
lentium im-
ponit.

Contrariis
derogatur.

§.2. Ac ita per praedictos, & quoscumque alios iudices, & Commissarios, etiam nostri Sacri Palatii causarum Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari & definiti debere, irritum quoque & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. Ac etiam ipsis partibus colligantibus, & super praemissis silentium imponimus: necnon tam illis, quam ipsis iudicibus, Commissariis, Auditoribus, Cardinalibus, & Legatis, ne contra praesentium tenorem quicquam facere, & attentare audeant, districtius, & expresse inhibemus.

§.3. Non obstantibus quibusvis litis pendentes, & aliis praemissis, ac aliorum praedecessorum, & nostra de non tollendo jure quaesito, si opus sit, necnon etiam quadam

eiusdem Pii IV. praedecessoris, de similibus vel dissimilibus gratis in Camera Apostolica intra tres menses praesentandis, & registrandis, si opus sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon etiam Almae Urbis, & Curiae Romanae, ac etiam ipsius Ripae, & quorumcumque aliorum tribunalium, etiam Camerae Apostolicae, necnon Gubernatoris, ac Vicarii & Auditoris dictae Camerae, ac etiam Senatoris, & Curiae Capitoli, etiam iuramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate, alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam illis, & illorum, ac praedictis, necnon quibusvis aliis iudicibus, & personis, in genere, vel in specie, sub quibuscumque tenoribus & formis, etiam Motu, scientia, & potestate plenitudine similibus, & etiam consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, & confirmatis, quibus omnibus, etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa mentio habenda esset, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, necnon omnibus illis aliis, quae Paulus III. ac Pius V. praedecessores praedicti, in Constitutionibus, & illius confirmationibus huiusmodi voluerunt non obitare, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub anno Piscatoris die 3. Maii, 1584. Pontificatus nostri Anno duodecimo.

CLXIII.

Approbatio tertia, Instituti & Constitutionum Religionis, Clericorum Regularium Societatis Iesu, cum aliquorum dubiorum totali remotione, & privilegiorum confirmatione.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Ascendente Domino, & Salvatore nostro in naviculam, ecce motus magnus factus est in mari, ipse autem a discipulis rogatus ventis imperavit, & facta est tranquillitas, quam Nos in Petri navicula, collocati, turbinibus excitatis ab eodem Domino assidue precibus postulantes, nostram interea operam, & laborem in frangendis procellosis fluctibus impendere non desistimus, cumque tanti laboris socios, & validos remiges divina Nobis providentia praeparaverit, eorum opera in superandis saevientis pelagi tempestatibus Nos maxime sublevar, qui pro communi fluctuantium animarum salute propria commoda nihil pendunt, seque ad omnia discrimina exponunt.

§.1. In quo cum aliarum Religionum studia, tum Societatis Iesu assiduus pro Christo labor, necnon usque ad finem perseverantia promptam se ostendit, cumque pro-

D.P. An. XII.
3. Maii.

Procuriam.

Religionum
omnium & si-
gante Societate
Iesu ministerium
Christifidelium
bus, valde
prodest.

Iam catholicæ Religionis valde proficuum, & ad omnia pericula pro universali Ecclesia subeunda paratam procreaverit, aliam atque aliam à prima non degenerem præstante gratia Dei quotidie substituit, ut Nobis eorum alumni per multiplices probationum gradus altius provecti, semper præsto sint, quos in rebus arduis suscipiendis fructuosos operarios asciscamus: eos autem ut firmiorem Nobis opem ad prædicta navare possint, ab omni non modo injuria, sed etiam calumnia studemus intactos conservare. Quod ut a Nobis efficiatur, ipsius instituta tamquam fundamenta ejus præditi, quod Catholice Religionis impendunt, immota atque inconcussa, aliorum etiam Romanorum Pontificum exemplo, debemus Apostolica auctoritate tueri.

§.2. Quorum fel. rec. Paulus III. & Julius Tertius Constitutiones, & laudabile dictæ Societatis Institutum confirmaverunt.

§.3. Paulusque idem eam ipsam ab omni quorumcumque Ordinarij jurisdictione exemi.

§.4. Quo instituto per Paulum Quartum examinato, & à Synodo Tridentina commendato, Pius Quintus item prædecessor noster Societatem ipsam Ordinem esse mendicantem declaravit.

§.5. Quæ omnia non immerito ab eis sunt concessa ob egregia virtutem, & dona Societati antedictæ divinitus elargita, cujus præcipuus finis catholice est Religionis defensio, ac propagatio, animarumque in Christiana vita, & doctrina profectus: gratie quoque ejus vocationis est proprium, diversa Orbis terrarum loca ex Romani Pontificis, seu Præpositi Generalis ejusdem Societatis directione peragere, vitamque in quavis mundi parte agere, ubi salvandarum sua opera animarum copiosior proventus ad Dei gloriam speratur. Ad quem finem Spiritus sanctus, bon. mem. Ignatii Loyolæ Societatis ipsius Institutoris, ejusque sociorum excitator, media quoque prædicationum, ac cujuscumque ministerii verbi Dei, doctrinæque Christianæ, & spiritualium exercitiorum, aliorum item caritatis operum, & sacramentorum administrationis, ac præcipue Pœnitentiæ, & Eucharistiæ, horumque frequentioris usus accommodavit. Ad quæ sufficienter & pro dignitate præstanda, difficultates superandas, periculaque adeunda, quibus dictæ Societatis Religiosi in hujusmodi discurfionibus, & ministeriis exponuntur, necesse est, ut ipsi talia obitari, magno virtutis, & devotionis præsidio muniantur, quod illis gratia in primis Omnipotentis Dei, simulque educatio ipsa, longa item in Societate probatio, necnon regularum, & constitutionum observantia præstare noscuntur.

§.6. Quibus Constitutionibus, ut tantæ ponant rudimenta virtutis, ad quam aluntur, statutum est, ut Novitii in Societate biennio probentur, quo expleto, si ipsi perseverare voluerint, & Societati fuerit ab eis satisfactum (quoniam Societas ipsa non so-

lis Novitiis & professis, ut reliqui regulares Ordines constat) tria substantialia vota simplicia, nisi quis interdum ad professionem, vel gradum Coadiutorum formatorum admittendus videretur, Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ in eadem Societate ex Apostolico indulto, ac juxta vovendi formulam in eisdem Constitutionibus expressam emittunt, ac secundum illas promittunt se eandem Societatem ingressuros, hoc est ulteriorem aliquem illius gradum, prout Præposito videbitur Generali.

§.7. Quibus votis emissis Novitii esse desinunt, & in Societatis corpus, qui literis operam dederint, vel daturi sunt, ut Scholares approbati, alii vero ut coadiutores temporales nondum formati cooptantur, ac quantum est ex parte ipsorum perpetuo, ex parte vero Societatis, juxta Apostolica indulta, & Constitutiones prædictas, tandiu obligati sunt, quamdiu Præpositus Generalis eos in Societate retinendos esse censuerit. Quod ad Societatis conservationem maxime est necessarium, idque ab illius exordio prævisum, & post experimento comprobatum est, idque initio ingressus illis explicitè manifestatur, atque ipsi conditionem hanc amplectuntur, quæ eis, si quos dimittere oporteat, multo est commodior, ut liberi potius quam votis obligati dimittantur, aliisque julis, & rationabilibus de causis.

§.8. Coadiutores temporales non formati, qui non ad studia literarum, sed ad domesticam munia curanda destinantur, post aliquot annos, quibus Generali Præposito, & Societati satisfecerint, per tria item Paupertatis, Castitatis, & Obedientiæ vota licet publica, & in manibus Superioris emissâ, non tamen solemniam, sed tum ex Constitutionum præscripto, tum ex voventis, & admittentis intentione simplicia existunt, in Coadiutorum temporalium formatorum gradum admittuntur.

§.9. Scholares vero studiis in Societate absolutis, antequam professi, vel Coadiutores spirituales formati fiant, non solum tertium adhuc ulterioris probationis annum, in devotionis, & humilitatis exercitiis impendunt, ut, si qua fortasse in re harum virtutum fervor per literarum occupationem intepuerit, per earumdem virtutum frequentiore excitationem, ardentiorque divini auxilii invocationem recalescat, sed etiam in verbi Dei, sacrarum, & Scholasticarum lectionum, Pœnitentiæque & Eucharistiæ Sacramentorum Societatis ministeriis tandiu probantur, quamdiu Præposito Generali videtur, nec antequam ipsi Præposito sint plane perspecti, eique in omnibus satisfecerint, ad hujusmodi gradus promoveantur.

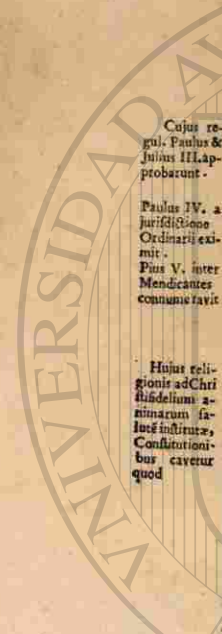
§.10. Qui enim ad professionem quatuor votorum admittendi sunt, eos juxta Constitutiones easdem, & Apostolica decreta, & indulta, viros omnino humiles ac prudentes in CHRISTO, & in vita puritate ac literis conspicuos, diuturnisque ac diligentissimis experimentis probatos, atque Sacerdotes, & in ministeriis hujusmodi prius

Postea veluti Scholares, vel uti coadiutores temporales cooptantur.

Coadiutores isti alia vota postea emittunt.

Scholares prædicti tertio probationis anno retinentur.

Ex illis, qui deinde ad professionem quatuor votorum admittendi sunt

Cujus reg. Paulus & Julius III. approbantur.

Paulus IV. a jurisdictione Ordinarij exempt.

Pius V. inter Mendicantes communisavit

Huius religionis ad Christifidelium animarum salutem instituta, Constitutionibus cavetur quod

Novitii biennio probentur & deinde ad vota substantialia simplicia admittantur.

prius diu multumque versatos vocatio hæc requirit, utpote quos ardua maneat ministeria. Quo fit, ut non omnes ad eandem professionem idonei esse, nec tales sine longa exercitatione atque experimento fieri, aut etiam cognosci possint. Quapropter Societatis corpus in sua membra, & gradum idem Ignatius divino instinctu ita duxit disponendum, ut præter eos, quos Præpositus Generalis ad professionem quatuor votorum idoneos esse censuerit, & nonnullos, quos interdum ad professionem trium admittere potest, reliqui etiam Sacerdotes, quorum vita, & doctrina in Societate diu probata esset, ac Præposito Generali perspecta, & de ipsius licentia in Coadiutorum spiritualium formatorum gradum, per tria illa vota simplicia publica, sed simplicia in superioris manibus emissâ admitterentur.

§.11. Quibus emissis tam hi, qui spirituales, quam qui temporales Coadiutores formati fuerint, certum in Societate gradum habent, suntque omnis hereditarie successione incapaces, nihilque omnino proprii juxta Constitutiones easdem habere possunt. Nec propter emissâ hujusmodi vota publica, aut per mortem ab intestato in illorum, sicuti nec in professorum bonis domus ulla, aut Ecclesia, vel Collegium dictæ Societatis succedere potest.

§.12. Qui vero quatuor votorum professi futuri sunt, ii tribus illis solemnibus substantialibus votis quartum similiter solemne addunt, specialis Summo Pontifici obedientiæ circa missiones præstandæ, ob certiore Spiritus sancti in missionibus ipsis directionem, ac majorem ipsorum mittendorum Sedi Apostolica obedientiam, majoremque devotionem, humilitatem, mortificationem, ac voluntatium abnegationem.

§.13. Post emissam vero professionem sive quatuor, sive trium votorum, professi ad Paupertatis, quæ regularis instituti murus est, & propugnaculum, perfectionem tuendam, omnemque ambitionis occasionem, excludendam, nonnulla alia simplicia vota emittunt, quibus promittunt se nunquam quacumque ratione acturos, vel consensuros, ut quæ in Constitutionibus Societatis circa paupertatem ordinata sunt, immutentur, nisi quando ex justa rerum exigentium causa paupertas magis restringenda videretur, neque præsentibus, ne indirecte quidem, ut in aliquam prælationem, vel dignitatem, intra, vel extra Societatem, eligantur, nec extra Societatem in sui electionem, quantum in eis fuerit, consensuros, nisi coacti obedientia ejus, qui id ipsis possit sub poena peccati præcipere. Item Societati, vel ejus Præposito manifestatos, si quem sciant aliquid hujusmodi moliri.

§.14. Porro non solum professi, & Coadiutores formati, sed ex aliis quicumque absoluto probationis biennio prædicta tria substantialia vota, etiam simplicia emiserint, si abque expressâ licentia a Societate discedant, etiam si prætextu melioris frugis, & transitus ad alium quemcumque Ordinem (Cartusienfium dumtaxat excepto)

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

id faciant, apostasie, & excommunicationis ex Apostolicæ Sedis decreto penas incurrunt, a quibus non nisi a Summo Pontifice, vel a Generali Præposito absolvi possunt. Inique enim cum Societate ipsa ageretur, si vitis multo labore ad ardua ministeria cruditis, cum religionis catholice, & hujus Sedis detrimento privaretur, præsertim cum Societatis Constitutiones, & Privilegia, quæ supra dicta continent, in separata, antequam ad Novitiorum convictum admittantur, habitatione eis maturius consideranda tradantur.

§.15. Biennio Novitiatus completo, & emissis votis simplicibus, una est omnibus omnino vivendi, & obediendi ratio, debent enim omnes in omnibus obedire, & in communi vivere, non secus aliis, atque ipsi professi, & Coadiutores formati, idque in domibus quidem probationum, & Collegii ex redditibus, in domibus vero professorum, quæ nullos omnino redditus habere possunt, ex elemosynis tantum.

§.16. Et licet, qui ad gradus professorum, & Coadiutorum formatorum nondum pervenerunt, bonorum suorum jus atque dominium, tum alias ob justas causas, tum etiam ut majorem Societas habeat libertatem, illos, si opus fuerit, cum minore offensione dimittendi, ad tempus Generalis Præpositi judicio præscribendum valeant retinere, ut in pauperes tandem, seu alios pios usus pro ipsorum devotione distribuant, juxta evangelicum consilium, ac promissionem, quam initio Novitiatus faciunt, interim tamen, quantum ad illorum usum religiosam paupertatem servant, nec ulla re tamquam propria, & sine Superioris facultates uti possunt.

§.17. Et quamvis ii omnes, qui post biennium Novitiatus dicta tria vota simplicia, ut præfertur, emisserint, ac in corpus Societatis cooptati, illiusque meritum, & privilegiorum, non secus atque ipsi professi participes effecti, quique quantum in eis est, & professionem emittere parati, si ipse Præpositus Generalis id prædictæ Societatis Instituto congruere judicaverit, & in perpetuum Dei servitio votis simplicibus consecrati, ac sua sorte, prout laudabile Societatis Institutum exigit, contenti, vere, & proprie religiosi existant, & si a Societate deficient, excommunicationis, & aliis apostatarum penis sint subjecti.

§.18. Tamen cum non ita pridem intellexissemus nonnullorum animos, qui pii aliqui, & utiles operarii existerent, sollicitari interdum, & affligi, quasi non essent religiosi, eo quod non essent professi; nec etiam deesse, qui religionis prætextu transfigurante se in angelum lucis Satana, non solum ea occasione inquieti existerent, sed etiam aliorum pacis & vocationem disturbare, eosque in fraudem, & defectionem deducere conarentur, unde fructuosa hæc religio gravissima potuisset accipere detrimenta. Idcirco cum divina providentia pro temporum necessitate, varia, & salutaria Ordinum Instituta in Ecclesia sua produxerit, novisque subinde in ea nascentibus morbis, nova remedia,

Omnes post Novitiatum in communi vivunt.

Paupertatem servant, licet non professi dominium bonorum retinent.

Veri religiosi sunt, & Ordinis privilegia gaudent.

Et quia defecerunt nonnulli dubia sunt ex-citata.

H

no-

novisque emergentibus hostium impugnationibus, nova regularium Ordinum auxilia excitavit, & cuique illorum, juxta cuiuslibet peculiaris gratiae vocationem, peculiare quoddam notas, propria insignia, ac opportuna ad finem, quem intendit, media suggesserit, & nunc maxime (ut felicissimi toto Orbe successus testantur) mirificos in agro Dominico fructus praedicti Societatis Jesu Instituto proferat, quae Societas (quemadmodum, & alia nascentium regularium Ordinum exordia) a spiritu contradictionis impugnatur, cumque ipsi Ordines Romanorum Pontificum propterea Constitutionibus circumnavigari consueverint, cuius rei Sanctorum Dominici, & Francisci praclarissimi Ordines exempla abunde suppeditarunt, ita Nos, licet alias Institutum praedictum, privilegia, & constitutiones ipsius Societatis confirmaverimus, & declaraverimus, Motu proprio statuente, eos qui biennio Novitatus peracto, tria vota, tametsi simplicia emiserunt, esse vere, & proprie Religiosos, cum praecerto, ne quis haec in dubium revocare audeat, ac cum irritante, & aliis decretis, prout in nostris super hoc confectis literis plenius continetur. Quia tamen non desuit temeraria quorundam audacia, qui post declarationem, decretum, praecceptum, & interdictum nostrum huiusmodi, non solum multa ex praedictis, & fortasse, alia ad Societatis Institutum, ac vivendi formam spectantia labefactare, sed, & ipsa Apostolica decreta, ac praeccepta, publice, & ex cathedra, ausu temerario impugnavit, mentemque nostram perverse interpretari non erubescunt, disputantes, & praedicta in dubium revocantes, omniaque ex aliorum Ordinum communibus rationibus, formis, ac statutis metientes Societatis Institutum, peculiare constitutiones, ac vim votorum simplicium illius, a Sede Apostolica in eadem Societatis Religione probata admissorum penitus ignorantes, ac nonnulla iure antiquo, quae post illud successu temporum huius Sedis auctoritate, approbatione, & confirmatione, ac peculiaribus privilegiis sancita, & roborata esse dignoscuntur, perperam interpretantes, convellere nituntur, quin etiam Nos supra dicta, Motu simili, & ex certa scientia, de Apostolica potestatis plenitudine decernentes, ac praecipientes privato sensu loquutos fuisse, ac tamquam privatos doctores errare potuisse, immo vere, & de facto ob falsam supradictorum informationem errasse, ideoque praecceptum nostrum nonnullam ad obligandum vim habere. Neminem praeterea eorum, qui solemnem professionem in dicta Societate, non emiserunt, de illius corpore, religiosus esse posse, sed eos mere seculares, ac Ordinariorum jurisdictioni subiectos existere, nec Societatem ipsam, aut illius superiores, immo necnon jus in eo ullum ex vi votorum huiusmodi, habere, vel acquirere, aut superioribus ipsis conferre posse, non considerantes voti solemnitatem sola Ecclesiae constitutione in-

ventam esse, triaque huiusmodi Societatis vota tametsi simplicia, ut substantialia Religionis vota ab hac Sede fuisse admittenda, illaque emittentes, in statu Religionis vere constitui, quippe qui per ea ipsa se Societati dedicant, atque actu tradunt, seque divino servitio in ea mancipant. In quibus votis nullus praeter Romanum Pontificem potest manum apponere, aliisque atque aliis modis Societatem ipsam impetum universali Ecclesiae perutilem, quae diversis functionibus, & personarum gradibus distributa, a Romanis Pontificibus presbyterorum a Tridentina Synodo clericorum Religio appellata, habitu, nomine, plerisque personarum gradibus, votorumque differentis ab aliis regularibus Ordinibus distinguitur. Quibus etiam adiungunt licere iisdem non professis, etiam invitatis dictae Societatis Superioribus, ad quosvis alios regulares Ordines se transferre. Transgressoresque horum votorum, ac inobedientes, aut etiam uxorem ducentes, nullam ipsi Societati injuriam facere, immo posse Episcopos cum eis dispensare, ut invitatis etiam superioribus eisdem uxorem ducant. Quibus cum glossatores, & obtrectatores huiusmodi sua fallax doctrina favere pergunt, horum votorum naturam, & penarum vim, vel non intelligentes, vel cludere conantes, eo sunt progressi, ut etiam vi facultatum, quae literis indulgentiarum Cruciate sanctae nuncupatarum continentur, omnes transugas, & ab ipsa Societate deficientes non professos, quoties ab ea defecerint, ab excommunicationis latae sententiae poena a quocumque confessorio absolvi posse, nullamque ipsi Societati suis operariis privatae injuriam fieri, aut praedictum generari existimant, sed & votorum substantialium Religionis praedictae, ac decretorum contra eisdem Apostatas Sedis huius auctoritate editorum vim, quantum in eis est, enervare contendat. Insuper asserunt non posse vota aliqua in saeculo emissa in tria haec substantialia Societatis commutari (cum tamen haec vota sint status, ut praefertur, religiosi alio utilis, & perfecti, ut illa in hac possint, haec vero in aliorum Ordinum, etiam solemniter vota commutari, sit ab hac Sede iustis de causis interdictum.) Nec etiam desunt alia, quae in animarum suarum praedictum, Societatis perturbationem, & scandalum plurimorum comminiscuntur.

§.19. Nos universalis Ecclesiae utilitati, quam ex inviolato, & inconcusso dictae Societatis Instituto, & religiose sobolis educatione sentimus, & majorem in dies speramus, prospicientes, & praeterea ejusdem Societatis indemnitati, paci, quieti, & incremento consulere volentes, Motu simili, & ex certa scientia nostra, deque Apostolica potestatis plenitudine, laudabile ipsius Societatis Institutum, & quae illud concernunt, praemissa omnia, & singula, praedictaque illius, ac quaecumque alia privilegia, facultates, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta a praedictis praedecessoribus nostris, & a Nobis etiam per com-

Idem hic Pontifex haec non obstantibus d. institutum, & privilegia, & Constitutiones approbat.

communicationem concessa, constitutiones quoque, ac statuta, & decreta quaecumque, ac ad verbum praesentibus infererentur, pro expressis habentes, tenore praesentium approbamus, & confirmamus, suppletentes omnes Juris, & facti defectus, si qui intervenierint in praedictis Constitutionibus, & statutis.

§.20. Ad haec dictam Societatem firmo Sedis huius praesidio communire volentes, hac nostra perpetua Constitutione, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, statuimus, atque decernimus, tria vota huiusmodi etsi simplicia, ex huius Sedis institutione, ac nostra etiam declaratione, & confirmatione esse vere substantialia Religionis vota, ac in dicta Societate tamquam in Religione approbata per Sedem eandem admittenda fuisse, & esse, ac per Nos admitti, nec in illis a quoquam praeter Nos, & Sedem huiusmodi dispensari, nec ea ullo alio modo quam per legitimam dimissionem a Societate cessare posse.

§.21. Et non modo eos, qui in Coadiutorum formatorum, sive spiritualium sive temporalium gradus, & ministeria, ut praefertur, admittuntur, sed & Scholares ipsos ac supradictos alios omnes, & quoscumque, qui in ipsam Societatem admitti, biennio probationis a quolibet eorum peracto, tria vota substantialia praedicta, tametsi simplicia emiserint, aut emittent in futurum, vere, & proprie religiosos fuisse, & esse, ac fore, & ubique semper, & ab omnibus censeri, & nominari debere, non secus atque ipsos tum Societatis, tum quorumvis aliorum Regularium Ordinum Professos, suisque Praepositis in omnibus, & per omnia obedire, & huic Sedi immediate subiectos, & a quorumvis Ordinariorum, & delegatorum, seu aliorum iudicum jurisdictione omnino exemptos, prout Nos etiam vigore praesentium eximimus.

§.21. Denique ut omnium Societatis privilegiorum juxta Generalis Praepositi dispositionem sunt participes, ita quoque excommunicationis majoris latae sententiae, & aliis Apostatarum poenis, si qui a Societate deficiant, subiacere, ac tamquam veros Apostatas puniri posse, nec a quoquam, nisi per Nos, & Sedem praedictam, aut Generalem Praepositum ab eisdem poenis absolvi, nec ante huiusmodi absolutionem, & a Societate dimissionem Matrimonium contrahere, quinimmo eos omnes ad contrahendum inhabiles, ac contractus huiusmodi nullos, & irritos esse, pro ut irritos facimus, & annullamus.

§.22. Et ut contradicentium audacia coerceatur, praemissas omnes, & quasvis alias illis similes assertiones contra dictam Societatis Institutum, vel quomodolibet in illius praedictum pronuntiatas, aut scriptas, falsas omnino, & temerarias esse, & censeri debere.

§.23. Praecipimus igitur in virtute Sanctae Obedientiae ac sub poenis Excommunicationis latae sententiae, necnon inhabilitatis ad quasvis officia, & beneficia, secularia, & Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Distaque tria vota etiam simplicia, vere tamen substantialia esse declarat.

Eaque emittentes veros esse religiosos accernit.

Discedentes ideo a dicta Religione Apostatarum declarantur.

Et supra dicta dubia reprobat.

Impugnari d. institutum prolibet.

quorumvis Ordinum regularia, eo ipso absque alia declaratione incurrendis, quarum absolutionem Nobis, & Successoribus nostris reservamus, ne quis cuiuscumque status, gradus, & praeminentiae existat, dictae Societatis Institutum, Constitutiones, vel etiam praesentes, aut quemvis earum, vel supradictorum omnium articulum, vel aliud quid supradicta concernentes, quovis disputandi, vel etiam veritatis indagandae quaesito colore, directe vel indirecte impugnare, vel eis contradicere audeat, districtius inhibentes, ne quis, sive extra, sive intra dictam Societatem, nisi de illius Generalis aut inferiorum Praepositorum licentia, notatione, declaratione, glossa, vel scholia ulla super praemissis facere, vel ea, nisi quantum verba ipsa sonant, interpretari, aut de eis disceptare, seu scrupulum quicquid iniicere, vel in controversiam aut dubium revocare audeat quocummodo, nec glossas, aut interpretationes, sive impressas, seu scriptas, ad id pertinentes legere, docere, aliisque tradere, vendere, vel apud se retinere praesumat.

§.15. Si quid vero dubii de eisdem oriri contigerit, ad Sedem praedictam, vel ad Generalem Praepositum dictae Societatis, aut ad eos, quibus id ipse commiserit, referatur.

§.26. Sicque in praemissis omnibus, & singulis, per quoscumque Iudices, & Commissarios etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definituri debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.27. Mandantes universis, & singulis, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & ceteris Ecclesiarum, & locorum etiam regularium Praelatis per universum Orbem constitutis, ut praesentes literas in suis quisque Ecclesiis, Provinciis, Civitatibus, Diocesis, & jurisdictionibus ab omnibus inviolate observari: quin etiam Praepositum ac personas Societatis huiusmodi defendant, eosque praemissis omnibus, & singulis pacifice frui faciant, & gaudere, non permittentibus ipsos per quoscumque quomodolibet molestari. Contradictores per censuras Ecclesiasticas, & alia Juris, & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo. Invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, a auxilio brachii secularis.

§.28. Non obstantibus recol. mem. Bonifacii Papae VIII. quae incipit. Quod votum, & aliis Apostolicis Constitutionibus ac etiam aliorum Ordinum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque huiusmodi Ordinibus, Universitatibus, locis, vel personis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & Sedem praedictam, etiam Motu proprio, & ex

Dubiorum de declarationem Praeposito referat.

Et ita ubique iudicari mandatur.

Observantia huius Bullae praecipit.

Contrariis derogat.

ecerta scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, & cum quibusvis irritativis, cassativis, revocativis, modificativis, preservativis, exceptivis, declarativis, mentis attestativis, ac derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo, & forma in illis expressis, derogari possit, pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi presentibus pro sufficienter expressis habentes, alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possit per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Communicacionem hanc gratiarum alicui denegat.

Transumptis credendum.

D.P. An. XIII 25. Maii.

§.29. Presentis autem Constitutionis, & gratie communicationem omnibus aliis, qui sua privilegia cum ipsa Societate copiose participant, participareque poterunt quomodolibet in futurum, fieri omnino prohibemus.

§.30. Ceterum volumus, ut presentium transumptis etiam impressis manu Secretarii dictae Societatis, vel Notarii publici subscriptis, & sigillo Praepositi Generalis eiusdem Societatis, vel alterius personae in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem omnino fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quae literis ipsis originalibus haberetur, si essent exhibitae, vel ostense. Nulli ergo &c.

Datum Romae apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, octavo Kal. Junii, Pontificatus nostri Anno XIII.

CLXIV.

Ex Regest. in Secret. Breve.

Erectio Collegii Societatis Jesu in Civitate Ipren.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam.

Proximium.

In mensa Dei providentia, a qua omnium bonorum operatio procedit ea in fuorum fidelium animis frequenter ingerit, quae ad Christianae Religionis instaurationem & propagationem, publicamque utilitatem, & salutem sunt maxime profutura. Unde Nos quibus cura, ac salus Dominici gregis divinitus est commissa, ipsorum fidelium, praesertim Catholicorum Regum vota in id tendentia ex intimo cordis affectu libenter promovemus, & desuper officii nostri partes favorabiliter interponimus,

prout rerum, locorumque circumstantiis debite pensatis conspiciamus in Domino favorabiliter expedire.

Facti fuerit.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, Monasterium Monialium de Merchen. Ordinis S. Benedicti Ipren. Diocesis, cui quondam Margarita Van Suelle, ipsius Monasterii Abbatisa, dum viveret, praesidebat, per obitum eiusdem Margaritae Abbatisae extra Romanam Curiam defunctae vacaverit, & vacet ad praesens, & sicut charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exposuit si in inferiori Germania, in qua propter intestinos, & diuturnos tumultus bellicos, aliaque turbulenta tempora Christiana Religio non parum labefactata reperitur, Presbyteri Societatis Jesu, qui iuxta eorum laudabile institutum Juventutem bonis moribus imbuant, simulque liberales disciplinas doceant, ac verbum Dei praedicent, aliaque opera exerceant, introducerentur, ex hoc profecto religio ipsa restaurari, ac restaurata conservari posset; & propterea ipse Philippus Rex unum Collegium eiusdem Societatis in Civitate Ipren. perpetuo erigi, illique sic erigendo pro eius stabilimento, ac Rectoris, & Collegialium in eo introducendorum sustentatione, & manutentione, dictaeque religionis instauratione Monasterium praedictum, quod a dicta Civitate vix tribus leucis distat, quodque ita dirutum, & collapsum est, ut sine ingenti sumptu restitui nequeat, imo ob id nulla sit spes illud unquam restauratum iri, & in quo tantum duae Moniales supersunt, una cum Prioratu Sanctorum Martini, ac Amati loci de Meebarten, Ordinis, & Diocesis praedictorum, cum primum per cessum, vel decessum illum obtinentis vacare contingerit, uniri summopere desiderat.

§.2. Quare idem Philippus Rex asserens Monasterii 200. Prioratus vero praedictorum, & illis forsan annexorum fructus, redditus, ac proventus 250. ducatos auri de Camera, secundum aestimationem valorem annuum non excedere, Nobis humiliter supplicari fecit, quatenus eius pio desiderio annuere, aliaque in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Erectio Collegii.

§.3. Nos igitur, qui dudum inter alia volumus, quod petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem secundum aestimationem praedictam, etiam Beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interest, ipsum Philippum Regem a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, in praedicta Civitate, & aedibus ibidem ad hoc designandis unum Col-

Collegium dictae Societatis cum Ecclesia, seu Cappella, ac Officiis necessariis, & opportunis ad instar ceterorum eiusdem Societatis Collegiorum, & juxta eorum statuta, & consuetudines, aliaque ipsius Societatis Constitutiones per Presbyteros eiusdem Societatis in omnibus, & per omnia regendum, & gubernandum, Apostolica Auctoritate tenore presentium, sine alicujus praedicti perpetuo erigimus, & instituimus, illique sic erecto, & instituto, ac pro tempore existentibus illius Rectori, Collegialibus, & personis quod omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, prerogativis, concessionibus, indultis, indulgentiis, ceterisque spiritualibus, & temporalibus gratis, quibus cetera eiusdem Societatis Collegia, eorum Rectores, Collegiales, & alia persona, de jure, usu, aut consuetudine, vel alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, & absque ulla prorsus differentia, etiam per inde ac si illis specialiter concessa fuissent, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore praemissis, de speciali gratia indulgemus.

Designatio Dotis.

§.4. Insuper eidem Collegio erecto pro Rectoris, & Collegialium, ac aliarum personarum in eo pro tempore degentium sustentatione, & sustentatione Prioratum, qui Conventu, & animarum cura caret cum primum per cessum, etiam ex causa permutationis, vel decessum, seu quamvis aliam dimissionem, vel amissionem, aut privationem illum ad praesens titulum, vel commendam obtinentis, seu alias quovis modo etiam apud Sedem Apostolicam etiam, in aliquo ex mensibus Nobis, seu Romano Pontifici pro tempore existentis, ac dictae Sedi reservatis, aut Ordinariis Collatoribus, etiam per Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, seu literas alternatarum vel alia privilegia, & indulta concessis habentibus, aut in posterum concedendis vacare contingerit, etiam si ille actu nunc, necnon Monasterium praedictum, sive ut praemittitur, sive alias quovis modo, quem etiam si ex illo quavis generalis reservatio, etiam in corpore juris clausa, non tamen per obitum apud dictam Sedem refutet, presentibus haberi volumus pro expressis, aut Monasterium ex alterius, Prioratus vero praedicti ex cujuscumque persona, seu Monasterium per liberam cessionem dictae Margaritae Abbatisae, vel cujusvis alterius de illius Regimine, & Administratione, & Prioratum huiusmodi per resignationem cujusvis de illo in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam, aut Prioratus per affectationem alterius Beneficii Ecclesiastici, quavis auctoritate collati vacant, etiam si tanto tempore vacaverint, quod Monasterii provisio, & Prioratus praedictorum collatio juxta Lateranensem statuta Concilii, aut provisio praedicta, alias Canonicae Sanctiones

ad Sedem eandem legitime devoluta, & illa ex quavis causa ad dictam Sedem specialiter, vel generaliter pertineat, ipsaeque prioratus dispositioni Apostolicae reservatus existat, ac super eo, & eidem regimine, & administratione inter aliquos Iis, seu illorum possessorio, vel quasi Molestia, cujus litis statum, etiam presentibus haberi volumus pro expresse pendeat indecisa dummodo tempore data presentium eidem Monasterio de Abbatisa canonice provisi non sit, cum annexis huiusmodi, ac omnibus dicti Prioratus iuribus, ac pertinentiis auctoritate, & tenore praedictis, etiam perpetuo animus, amectimus, & incorporamus, ita quod liceat pro tempore existentibus Praeposito Provinciali dictae Societatis inferioris Germaniae huiusmodi, ac Rectoribus, & Collegialibus dicti Collegii erecti huiusmodi nomine, propria auctoritate corporalem, realem, & actualem possessionem Monasterii, & sine praedicti illi obtinentis Prioratus, ac annexorum, iuriumque, & pertinentiarum praedictorum libere apprehendere, & perpetuo retinere, ac etiam Monasterio, & Prioratu praedictis illorumque Ecclesiis per se ipsos vel alios ex eis, seu quoscumque alios Presbyteros ad eorum liberum nutum, & arbitrium ponendos, & amovendos in divinis deservire, aut deserviri facere, necnon fructus, redditus, & proventus, jura, & obventiones, & emolumenta universa, illorum, & annexorum eorumdem percipere, exigere, levare, locare, arrendare, ac in suos, & Collegii erecti huiusmodi usus, & utilitatem convertere, Diocesani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita; proviso tamen quod dictis duabus Monialibus de necessariis ad earum sustentationem, earumdem vita durante, congruae pro Monasticae vitae frugalitate, & continentia provideatur.

Clausula.

§.5. Decernentes quascumque collationes, provisiones, electiones, acceptationes, vel alias dispositiones de Monasterio, & Prioratu huiusmodi, etiam per Sedem praedictam, vel illius Legatos, etiam de latere, seu Nuncios, vel quoscumque alios quavis auctoritate faciendas, nullas, & invalidas fore, ac esse, ac pro non factis, & non concessis haberi, & nemini ullatenus suffragari debere, necnon eisdem presentibus literis per quascumque generales, vel speciales, etiam derogatoriis derogatorias, aliaque efficaciores, & insolitas Clausulas ac irritantia, & alia decreta sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus concepta in se continentes, nullatenus derogari posse, nec derogatum censeri, nisi earumdem presentium tenore de verbo ad verbum, nihil penitus omissis insertis, & urgens, ac sufficiens causa expressa, & per trinas distinctas literas dictarum presentium tenorem continentes tribus distinctis vicibus eidem Philippo Regi legitime intimatas, & insinuat, ac derogationes ipsae Motu proprio, & ex certa scientia factae fuerint, apparatusque Roma;

nos

num Pontificem illis expresse derogare voluisse, & alias pro tempore factas derogationes, nemini suffragari, easdemque presentes literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quopiam defectu impugnari, vel invalidari nullatenus posse, nec sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam unionibus, annexionibus, aut suppressionibus, & extinctionibus effectum non fortitis, quae post hac per Nos, vel Successores nostros Romanos Pontifices, tam in crastinum assumptionis cuiuslibet eorum ad summi Apostolatus apicem, quam alias quomodolibet, etiam cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis pro tempore factis tamquam effectum non fortitis, etiam si de eisdem presentibus, & eorum toto tenore, ac data specialis, specifica, & expressa mentio fiat minime comprehendendi, sed illis, & quibusvis aliis contrariis non obstantibus in suis robore, & efficacia persistere, ac quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo dicta Apostolica auctoritate concessas esse, necnon erectionem, institutionem, unionem, annexionem, ac incorporationem huiusmodi, donec illa plenarium sortita fuerit effectum, durare, ac irritum, & inane, quidquid fecus super his, a quocumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Mandatur executioni.

6.6. Quo circa Venerabilibus Fratribus nostris Tornacen. & Bruxen. Episcopis, ac Dilecto Filio Cantuarum Curiae Camerae Apostolicae Generali Auditori per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel aliam, seu alios eisdem presentes literas, & in eis contenta quaecumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Philippi, ac Praepositi, & Rectoris, seu Collegialium praedictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra presentes literas, & in eis contenta quaecumque huiusmodi ab omnibus ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari, ipsosque Philippum Regem, ac Praepositum, & Rectorem, ac Collegiales, erectione, institutione, indulto, unionem, annexione, & incorporatione, aliisque praemissis omnibus & singulis juxta earundem praesentium literarum continentiam, & tenorem pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, seu eorum aliquem, desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus illas sententias, censuras, & poenas ipsas incurrere declarando, illas etiam itera-

tis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrarium

6.7. Non obstantibus priori voluntate nostra praedicta, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permittis fieri prohibentis, ac sel. rec. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri, etiam illa, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Dioecesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam a sine suae Dioecesis ad iudicium deputati extra Civitatem, vel Dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere quoquo modo praesumant, & de duabus dietis in Concilio Generali edita, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Monasterii, & Prioratus, ac Ordinis praedictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, aut aliorum Principum instantiam, vel contemplationem, seu etiam Motu, & scientia similibus, etiam iteratis vicibus, etiam super provisione, seu praefactione de dictis Monasterio, & Prioratu, seu praesentatione, vel nominatione personarum ad illa, dum pro tempore vacant, aut alias concessis approbatis, & innovatis.

6.8. Quibus omnibus, etiam si pro sufficienti illorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum inferrentur praesentibus, pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliqui super provisionibus, seu commendis sibi faciendis de Prioratibus huiusmodi speciales, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus generales dictae Sedis, vel legatorum ejus literas impetraverint, etiam si per eos ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos per easdem, & sequuta quaecumque ad dictum Prioratum volumus non extendi, sed nullam per hoc eis quoad affectationem Prioratum, vel Beneficiorum aliorum praedictorum generari, & quibuslibet aliis Privilegiis, indulgentiis generalibus, vel specialibus quorumcum-

que

que tenorum existant per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis.

Exceptio praesentium

6.9. Volumus autem quod propter unionem, annexionem, & incorporationem huiusmodi Monasterium in spiritualibus non ledatur, & in temporalibus detrimentum non sustineat, ac Prioratus huiusmodi debitis non fraudetur obsequiis, sed eorum cujuslibet congruae supportentur onera consueta.

Dat. die 27. Maii 1584. An.XIII.

6.10. Nalli ergo &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, 8. Kal. Junii, Pontificatus nostri Anno XIII.

CLXV.

Ex Praesentibus in Societ. Brev.

Erectio Collegii Societatis Jesu in Oppido Monten. Cameracen. Dioecesis.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Immensa Dei providentia, a qua omnium bonorum operatio procedit, ea in suorum fidelium animis frequenter ingerit, quae ad Christianae Religionis instaurationem, ac propagationem, publicamque utilitatem, & salutem sunt maxime profutura. Unde Nos, quibus cura, ac solus Dominici gregis est commissa, ipsorum fidelium praesertim Catholicorum Regum vota in id tendentia ex intimo cordis affectu, libenter promovemus, & desuper officii nostri partes favorabiliter interponimus, pro ut rerum, locorumque circumstantiis debite pensatis conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Facti series.

6.1. Cum itaque sicut accepimus Prioratus Sancti Antonii de Barbasoffe Ordinis Sancti Benedicti prope, & extra muros Oppidi Montensis Cameracen. Dioecesis, quem Julianus Gergot Clericus ex concessione Apostolica in commendam ad ejus vitam, dum viveret, obtinebat, comenda huiusmodi per obitum dicti Juliani, qui extra Romanam Curiam de mense Januarii anni Domini 1583, diem clausit extremum, cessante adhuc eo, quo ante commendam ipsam vacabat modo, vacare noscatur ad praesens; & sicut charissimus in Christo filius Noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exposuit, ipse considerans Christianam Religionem in inferiori Germania his turbulentiis, & calamitosis temporibus non parum labefactam esse, perspicientique Presbyteros, ac alias personas Societatis Jesu, si imbi introducantur, ex uberibus fructibus, quos in dies tam in juventute bonis moribus imbuenda, & simul cum pietate in liberalibus disciplinis exercenda, quam alias in vinca Domini pallim producere so-

lent, ad ipsam Religionem restaurandam, & restauratam conservandam maxime profuturos esse; propterea in dicto Oppido, quod insigne est, unum Collegium dictae Societatis perpetuo erigi, illique sic erigendo pro ejus stabilimento, ac introducendorum Rectoris, ac Collegialium sustentatione Prioratum praedictum perpetuo uniri plurimum desiderat, Quare dictus Philippus Rex astringens eisdem Prioratus, ac illi forsitan annexorum fructus, redditus, & proventus trecentos ducatos auri de Camera secundum communem estimationem valorem annuum non excedere, Nobis humiliter supplicari fecerit, quatenus ejus pio desiderio annuere, aliasque in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaretur.

Err. Sio Collegii Monten.

6.2. Nos igitur, qui dudum inter alia volumus, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annum valorem, secundum estimationem praedictam, ac Beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, ac semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interest, Religiosum, ac servens dicti Philippi Regis in hoc opere aggrediendo studium propensa voluntatis affectu prosequi volentes, ipsumque Philippum Regem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon verum, & ultimum dicti Prioratus vacationis modum, etiam si ex illo quavis generalis reservatio, etiam, in corpore juris clausa, non tamen per obitum apud Sedem Apostolicam resultat, praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati in dicto Oppido, & adibus ibi ad hoc designandis, unum Collegium dictae Societatis cum Ecclesia, seu Capella, & officinis necessariis, ac opportunis ad instar ceterorum ejusdem Societatis Collegiorum, uti praedicti, ac aliorum circumvicinorum Oppidorum, & locorum juvenis in bonis literis, moribusque, & pietate simul instituantur, ac verbum Dei praedicetur aliaque pia opera exerceantur, ac alias juxta statuta, ac consuetudines ipsius Societatis per Presbyteros ejusdem Societatis in omnibus, & per omnia regendum, & gubernandum Apostolica auctoritate tenore praesentium sine alicujus praedicti perpetuo erigimus, & institimus, illique sic erecto, & instituto, ac pro tempore existentibus illius Rectoris, & Collegialibus, ceterisque personis, quod omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, prerogativis, concessionibus, indultis, indulgentiis, ceterisque spiritualibus, & temporalibus gratiis, quibus cetera Societatis huiusmodi Collegia, eorumque Rectores, Collegiales, & aliae personae de jure, usu, & consuetudine, vel alias quomodolibet utuntur, fruantur.

fruantur, potiuntur, & gaudent, ac uti
frui, potiri, & gaudere possunt, & pote-
runt quomodolibet in futurum, ac absque
ulla prorsus differentia, etiam perinde, ac
si specialiter illis concessa forent, gaudere
libere, & licite possint, auctoritate, & re-
novere predictis de speciali dono gratiae in-
dulgemus.

Unio Priora-
tus, de quo
supra pro sa-
sistentatione.

§.3. Insuper eidem Collegio pro Recto-
ris, & Collegialium, aliarumque persona-
rum in eo pro tempore degentium susten-
tatione Prioratum predictum, qui Conventu,
& animarum Cura caret, quovis modo,
& ex cuiuscumque persona, seu per liberam
cuiusvis cessionem de illo in dicta Curia, vel
extra eam, etiam coram Notario publico,
& testibus sponte factam, aut assequutionem
alterius Beneficii Ecclesiastici ordinaria au-
thoritate collati vacet, etiam si tanto tem-
pore vacaverit, quod eius collatio iuxta
Lateranen. statuta Concilii ad Sedem eam-
dem legitime devoluta, ipsaque Prioratus
dispositioni Apostolica specialiter, vel ge-
neraliter reservatus existat, & super eo in-
ter aliquos eius, cuius statum presentibus ha-
beri volumus pro expresse pendente indecisa,
dummodo tempore data presentium non sit
in eo alicui specialiter jus quaesitum, cum
annexis huiusmodi, ac omnibus iuribus, &
pertinentiis suis, auctoritate tenore presat-
is, etiam perpetuo unimus, annectimus,
& incorporamus: Ita quod liceat pro tem-
pore existentibus Praeposito Provinciali in-
ferioris Germaniae distaeque Societatis, nec-
non Reclori, & Collegialibus Collegii in-
iustitiam per se, vel alium, seu alios eorum,
& Collegii erecti huiusmodi nomine pro-
pria auctoritate corporale, reale, & actua-
lem possessionem Prioratus, & annexorum,
iuriumque, & pertinentiarum predictarum
libere apprehendere, & perpetuo retinere,
ac etiam eidem Prioratui, illiusque Ecclesiae
per se ipsos, seu quempiam eorum, etiam
in ipsius Collegii erecti Ecclesia, seu Capel-
la, aut per quemcumque alium Presbyterum,
ad eorum liberum nutum, & arbitrium ponendum,
& amovendum in Divinis deservire,
aut deserviri facere, necnon fructus, redditus,
& proventus, jura, obventiones, & emolumenta
universa illius, & annexorum eorumdem
percipere, exigere, levare, locare, arrendare,
ac in suos usus, & utilitatem convertere, Diocesanum
loci, vel cuiusvis alterius licentia desuper mini-
me requisita.

Clauula.

§.4. Decernentes easdem presentes li-
teras de subreptionis, vel obreptionis vi-
tio, seu intentionis nostrae, vel quopiam
alio defectu notari, impugnari, seu in-
validari nullatenus posse, necnon irritum, &
inane quicquid secus super his a quoquam
quavis auctoritate scienter, vel ignoranter
contigerit attentari.

Mandatur e-
xecutio.

§.5. Quocirca Venerabilibus Fratribus
nostris Archiepiscopo Cameracen., & Epi-
scopo Atrabaten., nostro, ac dilecto filio
Curiae caesarum Camerae Apostolicae gene-
rali Auditori per Apostolica scripta manda-
mus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus co-

rum per se, vel alium, seu alios eandem
presentes literas, & in eis contenta quae-
cumque ubi & quando opus fuerit, ac quo-
ties pro parte dicti Philippi Regis, & pro
tempore existentium Rectoris, & Colleg-
ialium, ac aliarum personarum Collegii
erecti huiusmodi, seu alicujus eorum fue-
rint requisiti, solemniter publicantes, eisque
in praemissis efficacis defensionis praesidio
assistentes faciant auctoritate nostra literas
predictas, & in eis contenta huiusmodi
praeferas, & in eis contenta huiusmodi
omnibus, ad quos spectat, & spectabit quo-
modolibet in futurum, inviolabiliter obser-
vari, ipsisque Philippum Regem, & pro
tempore existentes Rectorem, & Collegia-
les erectione, institutione, indulto, unio-
ne, annexione, & incorporatione, aliisque
praemissis omnibus, & singulis iuxta earum-
dem presentium literarum continentiam,
& tenorem pacifice frui, & gaudere. Non
permittentes eos, seu eorum aliquem de-
super per quoscumque quomodolibet inde-
bite molestari. Contradictores quoslibet,
& rebelles per sententias, censuras, & poe-
nas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris,
& facti remedia, appellatione postposita,
compescendo, ac legitimis super his ha-
bendis servatis processibus illos sententias,
censuras, & poenas ipsas incurrisse decla-
rando, illas etiam iteratis vicibus aggra-
vando, invocato etiam ad hoc, si opus fue-
rit auxilio brachii secularis.

Derogatio
contactorum

§.6. Non obstantibus priori voluntate
nostra predicta, & Lateranen. Concilii no-
vissime celebrati uniones perpetuas, nisi in
casibus a iure permittis fieri prohibentis, ac
sel. rec. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris
nostri, qua cavetur, ne quis extra suam
Civitatem, vel Diocesim, nisi in certis
exceptis casibus, & in illis ultra unam die-
tam a fine suae Diocesis ad iudicium evoce-
tur, seu ne iudices a Sede praedicta deputati
extra Civitatem, vel Diocesim, in quibus
deputati fuerint contra quoscumque
procedere, aut alii, vel alii vices suas
committere quoquomodo presumant, ac
de duabus dietis in Concilio generali edita
dummodo ultra tres dietas, aliquis aucto-
ritate presentium ad iudicium non trahatur,
aliisque quibusvis Constitutionibus, & Or-
dinationibus Apostolicis, necnon Prioratus,
& Ordinis praedictorum juramento,
confirmatione Apostolica, vel quavis fir-
mitate alia roboratis statutis, & consuetu-
dinibus, privilegiis quoque, indultis, &
litteris Apostolicis eidem Ordini, & qui-
busvis personis sub quibuscumque tenori-
bus, & formis, ac cum quibusvis etiam de-
rogatoriis derogatoriis, aliisque effica-
cioribus, & insolitis clausulis, necnon irri-
tantibus, & aliis decretis in genere, vel in
specie, etiam ad Imperatoris, Regum, Re-
ginarum, Ducum, aut aliorum Principum
instantiam, vel contemplationem, seu etiam
motu proprio, & ex certa scientia, &
consistorialiter, ac alias quomodolibet,
etiam iteratis vicibus, etiam super
provisione de dicto Prioratu, seu presenta-
tione, vel nominatione persone ad illum, dum

dum pro tempore vacat, aut alias concessis,
approbatis, & innovatis.

§.7. Quibus omnibus etiam si pro illo-
eum sufficienti derogatione, de illis eorum-
que totis tenoribus specialis, specifica, in-
dividua, & expressa, ac de verbo ad ver-
bum, non autem per clausulas generales
idem importantes mentio, seu quavis alia
expressio habenda, aut aliqua alia exquilita
forma ad hoc servanda foret, tenores ha-
iustitiam per se, vel alium, seu alios eorum,
& Collegii erecti huiusmodi, seu alicujus eorum fue-
rint requisiti, solemniter publicantes, eisque
in praemissis efficacis defensionis praesidio
assistentes faciant auctoritate nostra literas
predictas, & in eis contenta huiusmodi
praeferas, & in eis contenta huiusmodi
omnibus, ad quos spectat, & spectabit quo-
modolibet in futurum, inviolabiliter obser-
vari, ipsisque Philippum Regem, & pro
tempore existentes Rectorem, & Collegia-
les erectione, institutione, indulto, unio-
ne, annexione, & incorporatione, aliisque
praemissis omnibus, & singulis iuxta earum-
dem presentium literarum continentiam,
& tenorem pacifice frui, & gaudere. Non
permittentes eos, seu eorum aliquem de-
super per quoscumque quomodolibet inde-
bite molestari. Contradictores quoslibet,
& rebelles per sententias, censuras, & poe-
nas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris,
& facti remedia, appellatione postposita,
compescendo, ac legitimis super his ha-
bendis servatis processibus illos sententias,
censuras, & poenas ipsas incurrisse decla-
rando, illas etiam iteratis vicibus aggra-
vando, invocato etiam ad hoc, si opus fue-
rit auxilio brachii secularis.

Dat. die 27.
Mali 1584.
An. XIII.

§.8. Nulli ergo omnino hominum liceat
hanc paginam &c.
Datum Romae apud Sanctum Petrum
Anno Incarnationis Dominicae, millesimo
quingentesimo octuagesimo quarto, octavo
Kalendas Junii, Pontificatus nostri Anno
Decimotertio.

CLXVI.

De electione Praepositi generalis, & alio-
rum Praelatorum Congregationis Mona-
chorum Eremitarum S. Hieronymi de Ob-
servantia, celebrationeque Capituli gene-
ralis, & retentione regularis observantiae.

GREGORIUS PAPA XIII.

Dilectis filiis Praeposito generali, & Consul-
toribus Congregationis Monachorum Eremitarum
S. Hieronymi de Observantia, su-
lucem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

Ea quae ad prosperos Religionis vestrae
successus ordinata fuerunt, nonnun-
quam pro eorum veritate, & temporum
ratione expedit immutare.

Hic Pontifex
multa consti-
tuit, quae ha-

§.11. Alias siquidem, rebus vestrae Con-
gregationis emendatione indigentibus, ple-
Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

raque ad preces vestras decrevimus, & praer-
sertim de tempore celebrationis Capituli ve-
stri generalis, deque modo electionis Prae-
positi generalis, Consultorum, Visitato-
rum, Definitorum, necnon Priorum, Vi-
ciorum, & aliorum ad munia dictae Con-
gregationis desumendorum, eorumque
qualitatibus, muneribus, & officiis, aliis-
que regimen, & salubrem directionem ejus-
dem Congregationis concernentibus, ut di-
versis aliis nostris literis plenius continetur,
sed ut probavit eventus, eorum nonnullis,
sive mutandis, sive corrigendis, nova est
opera adiungenda.

1584.
bentur in Co-
stit. XXVII.
T. IV. P. III.
fol. 270. quae
emendatione
redigere di-
gnoscit.

§.1. Quare illis omnibus, quae, & qua-
tenus presentibus obsunt, subductis, & re-
scissis, ceteris vero in suo robore permanen-
tibus, auctoritate presentium statuimus, &
ordinamus, ut posthac in perpetuum, Ca-
pitulum vestrum generale tertio quoque an-
no celebretur; interim vero singulis annis
Praepositus generalis, & Consultores, qui
tempore erunt, pro novorum, si eis expedi-
re videbitur, Viciorum, & Economorum
dictae Congregationis electione congre-
gentur.

Capitulum
idea generale
quolibet tri-
ennio celebrari
jubet.

§.3. Et si contingat eundem Praepo-
situm intra hoc triennium decedere, vel of-
ficio amoveri, Consultores Congregatio-
nis huiusmodi suos Priores illico ad se avo-
cent, qui intra viginti diem ad locum
celebrationis futurae electionis novi Prae-
positi generalis praesto adsint.

Praeposito ge-
nerali interitu
decedente, vel
amoveo alter
eligatur, ut
hic.

§.4. Interim vero Consulor professio-
ne antiquissimus vices, auctoritatemque
Praepositi generalis in omnibus gerat.

Priores cum
Procuratori-
bus electioni
Praepositi, &
Definitorum
interfunt.

§.5. Ipsi autem Priores, cum Procura-
toribus singulorum Monasteriorum, & alio-
rum regularium locorum dictae Congrega-
tionis, iuxta antiquas illius constitutiones,
ad Capitulum generale accedent, & elec-
tioni Praepositi generalis, ac Definitorum
huiusmodi interfunt.

Illi autem ex
Prioribus eli-
gantur.

§.6. Praepositus vero, & Definitor
huiusmodi de Priorum eorumdem corpore
eligantur.

§.7. Ceterum constitutionibus praedictis
inherendo, si contingat aliquem dictorum
Priorum, intra triennium, quo Capitulum
ipsum generale celebrandum erit, decedere,
vel a Prioratu suo regulariter amoveri, co-
casu Praepositus generalis, & Consultores
praedicti statim aliquem ex Vicariis Mona-
steriorum, aut aliorum regularium loco-
rum Congregationis huiusmodi, in locum
defuncti, vel amoti substituant, ne hoc
negocium ad subsequens Capitulum gene-
rale deferant.

Prioratu ali-
quo vacante,
Praepositus, &
Consultores
alium ex Vi-
cariis substituant.

§.8. Adhaec, praepositus ipse generalis
sic electus, quem obtinebat Prioratum, non
amittat, sed etiam Praepositus triennalis
huiusmodi illum cum hoc retineat. Trien-
nioque ipso peracto, ipse Prior sui Prioratus,
ut antea remaneat, & nihilominus
ipse dicto durante triennio sui Praepositus
etiam Prior Monasterii Sancti Alexii de Ur-
be ejusdem Congregationis non autem al-
terius sit.

Praepositus
durante trien-
nio, & postea
Prioratus que
habebat, reti-
net, & est etiam
Prior S. Alexii
de Urbe.

§.9. Perfuncto vero Praepositura trien-

1584. Post triennium vacans debet per sex annos & d. officio.

Ambitus prohibetur.

Deconia Congregationis alicui Monasterio non applicetur.

Capituli generale sub celebrandum.

Regularis observantia in quibus locis retinenda.

Hujus Constitutionis observantia precipitur.

Hujusque publicatio Preposito committitur.

nalibus hujusmodi officio, nullus ad sequens triennium, aut aliud tempus Præpositus generalis confirmetur, nec quisquam ante sex completos sine hujus officii rursus in Præpositum generalem eligatur.

§.10. Nulli præterea Monachorum Congregationis hujusmodi, cujuscumque dignitatis, vel conditionis, liceat literas etiam commendatitias, seu favorem, auxilium, vel gratiam, aut quicquam aliud a Principibus secularibus, Dominis, vel Nunciis, per se, aut interpositas personas ex quavis causa, aut quovis pretextu querere, vel impetrare, quod in detrimentum, præjudicium, vel derogationem dictæ Congregationis, aut illius personarum, seu constitutionum, ordinationum, vel statutorum directe, vel indirecte cedat, qui secus fecerit, per annum in carcere constitutus poenitentiam agat, sitque præterea ad dignitates, & officia dictæ Congregationis perpetuo inhabilis.

§.11. Præpositus insuper generalis, & Consultores pro tempore existentes prædicti, per se, vel alium, seu alios nullam pecuniarum summam ad Congregationem ipsam spectantem, alicui Monasterio, vel regulari loco, pro ejus fabrica, sive nostra, aut Protectoris vestri licentia erogent, qui contrafecerint, excommunicationis sententiam eo ipso incurrant, sintque suis dignitatibus, & officiis eo ipso privati, ac pariter inhabiles ad futura.

§.12. Postremo, Capitulum ipsum generale, seu Congregatio alicuiquam Romæ, aut Bononiæ, seu Mediolani, vel in Monasterio Hospitali nullo modo celebretur.

§.13. Regula vero observantia saltem in Hospitali prædicti, necnon Castellati, & S. Hieronymi Mantuanen., ac Sancti Sigismundi Cremonen., & S. Savini Placentin., ac S. Barbati Bononien. Monasteriis, numerisque saltem centum sexaginta Monachorum inter Sacerdotes, & Clericos, ultra Conversos, & Servientes, perpetuo conservetur. Decernentes irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.14. Quocirca vobis & pro tempore existentibus Præposito generali, ac Consultoribus, necnon universis, & singulis Prioribus, Monachis, & personis dictæ Congregationis, per Apostolica scripta mandamus, ut presentes literas humiliter suscipiatis, & quæcumque in eis continentur, alia desuper a Nobis non expectata jussione, aut mentis nostræ declaratione inviolate custodiat.

§.15. Tibi vero Præposite, ut ipsas presentes in omnibus dictæ Congregationis Monasteriis, & locis solemniter publicare, & ut illis omnino ab omnibus pareatur, efficere procures. Contradictores quoslibet, & rebelles, eisque auxilium, vel favorem, publice, vel occulte, directe, vel indirecte, quovis qualitate colore præstantes, tam Ecclesiasticos, quam seculares, cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis,

vel conditionis fuerint, per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque juris, & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo, censuræque, & poenas ipsas etiam sæpius aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.16. Non obstantibus præmissis, ac fel. rec. Bonifacii VIII. Prædecessoris hujusmodi de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, & aliis Apostolicis Constitutionibus; necnon Congregationis, ac Ordinis prædictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet concessis, & etiam pluries confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si ad verbum infererentur præsentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si Congregationi, Prioribus, & Monachis prædictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 25. Maii, millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, Pontificatus nostri Anno Decimotertio.

CXLVII.

Institutio Collegii, ad scholares Nationis Maronitarum, pie & catholice, bonis artibus, Christianisque moribus, & doctrina instruendos in Urbe, & deputatio Cardinalis pro ejus regimine, Annuorumque reddituum assignatio pro eorumdem sustentatione.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

Humana sic ferunt quandoque consilia, ut quæ, vel provida deliberatione ab initio constituantur, opera pretium sit, spe melioris futuri frugis postea immutare.

§.1. Nu-

Contracitus de rogat.

D.P. An. XIII 25. Maii.

Exordium.

Hic Pontifex instituit in Urbe Hospitali pro Natione Maronitarum, ad eorum Fidem, Catholicam retinendam, & augendam.

Deinde annos reddidit, domosque ecc assignavit.

Hic modo Pontifex d. Hospitali suppeditavit, ad magis spirituum d. Nationis utilitatem.

§.1. Nuper enim ut nationi Maronitarum, qui in Libani montibus degentes, a multis sæculis sub S. R. E. obedientia, & devotione fidem Catholicam inter tot circumstantes Infidelium, & Schismaticorum sectas retinent, ac certis annorum spatii ad Apostolorum limina visitanda, Sedemque Apostolicam amplectendam, & recognoendam, aliquos destinare soliti sunt, de peculiari loco ad usum Hospitalitatis erga eisdem Nationis Indigenas ad Urbem confluentes exercenda, nostra ope provisum esset, ipsiusque Nationis erga Sedem ipsam devotio continuum susciperet incrementum, nec tanto labore conservata fidei femina ardesceret, per quamdam unionem, annexionem, & incorporationem olim de Parochiali Ecclesia S. Joannis de Ficocia Regionis Trivii de Urbe, Parochiali Ecclesia Sancti Andrea ejusdem Regionis Apostolica auctoritate factas perpetuo dissolvimus, & apud ipsam Ecclesiam S. Joannis, nomine, denominatione, & essentia parochialis Ecclesie in ea etiam perpetuo suppressis, & extinctis, ac cura animarum illius parochianorum una cum eisdem parochianis, iuribusque parochialibus ad dictam Ecclesiam S. Andrea translata, unum Hospitali in quo pauperes peregrinis dictæ Nationis recipi, & confoveri deberent, similiter perpetuo ereximus, & instituimus, illicque sic erecto, & instituto eandem Ecclesiam S. Joannis sine cura effectam cum suis domibus, ædificiis, hortis, membris, & pertinentiis illis contiguis, eorumque situ, & ambitu pariter perpetuo concessimus.

§.2. Per alias vero nostras literas eidem Hospitali, ut onera ei incumbenda commodius perferri possent, pensionem annuam certis modo, & forma tunc expressis liberam, immunem, & exemptam, ac ad quindecim annos tunc proximos dumtaxat duraturam ducentorum ducatorum monetæ illarum partium, super mensæ Episcopalis S. Agathe fructibus, redditibus, & proventibus, ac Rectori, vel Administratori pro tempore existenti dicti Hospitalis, seu illius Procuratori legitimo, durantibus diebus quindecim annis tantum, per Venerabilem fratrem nostrum Felicianum Episcopum Sanctæ Agathe, & successores suos Ecclesie S. Agathe Præsules, seu Administratores pro tempore existentes, etsi ipsis mille ducati, annuatim ex fructibus, redditibus, & proventibus prædictis non remanerent, annis singulis in certis loco, & terminis, ac sub sententiis, censuris, & poenis, etiam tunc expressis, integre persolvendum reservavimus, & constituimus, & assignavimus, prout in singulis literis prædictis plenius continetur.

§.3. Nunc vero erectionis Hospitalis hujusmodi negotio maturius perpensis, etsi illud insignis pietatis opus, dictæque Nationi gratum, & commodum sit, meliora tamen æmulando charismata majorem Dei laudem, utilioreque eidem Nationi operam fore censimus, si loco dicti Hospitalis, quod in suis primordiis adhuc recens est,

unum Collegium pro recipiendis, & instituendis illius Nationis pueris ad bonas literas capeffendas aptis, erigeretur, & institueretur. Cum enim in partibus illis, sub gravi Turcarum jugo, & tyrannide constitutis, vix facultas detur bonarum literarum studia excolendi, & exinde multos a fide Catholica aversos æternis tenebris detineri, simplicesque, & rudes a susceptæ veritatis cultu abduci facile contingat, futurum omnino speramus, ut successu temporis ipsius Collegii Alumni, pietatis, & vere Religionis odore, a Montis Sion cypressis, & S. E. R., quæ sola caput est aliarum, documentis largius imbuti, illum in cedros Libani, Nationemque suam refundant, ac collabentem, & perturbatam in suis Regionibus Fidem Dei beneficio sustinent, atque resarciant; & ita prædictum corporale opus, quod paucis in hac Urbe tantum profuturum erat, in magis spiritualem ad totius Nationis utilitatem, & salutem convertatur.

§.4. Quo circa motu simili, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, in dicto Hospitali nomen, denominationem, & essentiam Hospitalis, ac quodcumque onus Hospitalitatis ibidem exercenda, salvis tamen, & illævis remanentibus dissolutione, concessione, pensione, & aliis supradictis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, perpetuo supprimimus, & extinguimus, illudque in Collegium Maronitarum nuncupandum, ad alendam, bonisque moribus ornandam, ac vera pietate, sanæque doctrina, & reliquis Christiano homine dignis virtutibus instruendam ipsius Nationis juventutem, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo erigimus, & instituimus. Ipsiusque Collegium sic erectum, & institutum in locum dicti Hospitalis, quoad Ecclesiam S. Joannis, ac illius domos, ædificia, hortos membra, & pertinentia, eorumque situm, & ambitum, necnon pensionem ducentorum ducatorum hujusmodi, eisdemque pensionis terminos decurtos, & non solutos, si qui sint, in omnibus, & per omnia perinde, ac si pro ipso Collegio non autem Hospitali specialiter, & expresse, ab initio emanassent, illicque concessa, & reservata fuissent, subrogamus.

§.5. Et nihilominus eidem Collegio Ecclesiam Sancti Joannis, cum domibus, ædificiis, hortis, & pertinentiis, eorumque situ, & ambitu hujusmodi, ita quod liceat Protectori, seu Rectori dicti Collegii pro tempore existenti illorum omnium corporalem possessionem per se, vel alium, seu alios nomine ejusdem Collegii propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, fructusque, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quæcumque inde provenientia, in Collegii, & Ecclesie Sancti Joannis hujusmodi usus, & utilitatem, ac necessitates convertere. Necnon eidem Ecclesie S. Joannis per unum, vel plures, etiam dictæ Nationis Sacerdotes seculares, vel regulares,

Collegium Maronitarum erexit, ad d. Nationis juventutem bonis moribus & sanæque doctrinae instruendum.

Hicque dictas domos & redditus assignavit, & Missam & alia divinitus officia arabisco, vel chaldaico idioma celebrandi licentiam concedit.

ad nutam pro tempore existentis Protectoris Collegii hujusmodi ponendos, & amovendos deserviri, Missaque, & alia Divina Officia etiam Arabico, vel Caldaico idiomate celebrari facere, cujusvis licentia desuper minime requisita, eisdem Apostolica auctoritate, & tenore, similiter perpetuo concedimus. Pensionemque annuam ducentorum ducatorum hujusmodi, super predicta mensa fructibus, redditibus, & proventibus eidem Collegio, seu illius pro tempore existentis Protectori, vel Rectori, aut ejus Procuratori, vel Oeconomio ad id, ab ipso Protectore, seu Rectore speciale mandatum habenti, durantibus dictis quindecim annis dumtaxat per Felicianum Episcopum, & Successores predictos, annis singulis, in loco, & terminis, ac sub sententiis, censuris, & penis, necnon cum omnibus, & singulis exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, decretis, & clausulis, ac alias modo, & forma, quibus dicto Hospitali reservata erat, & solvi debebat, integre persolvendam, Apostolica auctoritate & tenore similibus reservamus, constituimus, & assignamus.

Exemptionem a jurisdictione quorundamque Ordinariorum & Judicum.

§.6. Insuper Collegium predictum, illiusque Rectorem, Oeconomus, Magistros, Protectores, atque Scholares pro tempore in eo existentes, eorumque Domesticos, Officiales, & Ministros, necnon ipsius Collegii bona mobilia, & immobilia, presentia, & futura cujuscumque qualitatibus, & quantitatis existentia, ac tam in dicta Urbe, quam extra eam, & alias ubicumque locorum consentanea, ab omni jurisdictione, dominio, superioritate, & potestate pro tempore existentium Vicarii, Senatoris, Conservatorum, & Reformatorum dictae Urbis, necnon Rectoris Studii Generalis ejusdem Urbis, ac Ordinariorum locorum, aliorumque Judicum, & Officialium quorumcumque in ipsa Urbe, vel alias ubilibet constitutorum.

Gabellarum que, & quorumcumque pedagiolorum solutione largitur.

§.7. Necnon idem Collegium in propriis ejus bonis, & rebus ac dicti Collegii ratione, Scholares personaeque in eo degentes, ac alios cum ipso contrahentes, ab omnibus, & singulis Portarum, Molendinorum, Farinae, trium pro centenario, ac quatuor Juliorum pro quolibet vegete vini solvi solitorum, aliisque dantiis, pedagiis, vestigialibus, angariis, ac tectis, marisque gabellis, Dohanis, Balletinis, & quibuscumque aliis oneribus ordinariis, & extraordinariis, haecenus quomodolibet impositis, & in posterum quandocumque quavis occasione vel causa, etiam de necessitate exprimens imponendis, etiam ad instar exemptionis dilectorum filiorum Clericorum Camerae Apostolicae, etiam ratione Ripae, Ripetae, Dohane Terre, etiam Grasciae nuncupatae Urbis praedictae, necnon carni, vini, granorum, pannorum, lini, lane, ferici, librorum, cartarum, & quarumcumque aliarum rerum ad humanum victum, & vestitum necessariorum, ex toto nostro Statu Ecclesiastico, & quibuscumque aliis locis

extra dictum statum consententibus ad dictum Collegium, tam per terram quam per mare, & aquam dulcem, & alias quomodolibet conducendorum, & etiam jam ad Urbem ipsam conductorum, & in ea existentium, ac pro eodem Collegio in magna, seu parva quantitate tam in Barchis, quam in Magazinis, & alias ubilibet emendorum. Apostolica auctoritate, & tenore praedictis eximimus, & liberamus, ac sub Beati Petri, & dictae Sedis, atque nostra protectione suscipimus, Nobisque, & eidem Sedi immediate subicimus.

Indulta, & privilegia Studii generalis Almae Urbis, & Basilium Collegiorum in Urbe institutorum, eidem Collegio concedit.

§.8. Ipsis quoque Collegio, Rectori, Scholaribus, Praeceptoribus, Magistris, Oeconomis, Officialibus, Ministris, personis, ut quibuscumque privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, gratiis, & indultis, quibus studium generale dictae Urbis, necnon alia Germanice, Anglicae, & Graecae Nationum Collegia, in ipsa Urbe a Nobis instituta, illorumque Rectores, Scholares, Praeceptores, Magistri, Oeconomi, Officiales, Ministri, & persona, quovis modo utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed aequae principaliter, & pariformiter in omnibus, & per omnia uti, potiri, & gaudere valeant, eisdem Apostolica auctoritate, & tenore pariter perpetuo concedimus, & indulgemus, illaque eis communicamus.

Officialibus Curiae Romanae, & alia prohibet ne, in praemissis Collegii pertineant.

§.9. Districtius inhibentes Vicario, Senatori, Conservatoribus, & Reformatoribus Urbis, ac Rectori Studii, aliisque Judicibus, & Officialibus hujusmodi, necnon pro tempore existentis S. R. E. Camerae, Praesidentibus, ac praedictis Clericis, ac quibuscumque Commissariis ad exactiorem decimarum, & aliorum onerum praedictorum pro tempore deputatis, ne quarumvis literarum eis sub quibuscumque tenoribus, & formis concessarum praetextu, Collegium Maronitarum, illiusque Rectorem, Scholares, Praeceptores, Magistros, Oeconomus, Officiales, & Ministros praedictos, seu eorum aliquem in praemissis quovis modo molestant, aut molestanti permittant.

Cardinalem ejus Protectorem, & gubernatorem deputat.

§.10. Ut autem ipsius Collegii Maronitici conservationi, bonoque regimini tam in his, quae ad instructionem, & disciplinam, quamque ad victum, vestitum, aliaque hujusmodi necessaria pertinent, opportune consulatur, dilectum filium nostrum Antonium tit. S. Eusebii Presbyterum Cardinalem Carrasam nuncupatum, ejusdem Collegii Maronitici Protectorem, & defensorem, cujus consilio, & ope, omnia supra praedicta, & alia quaecumque ad eisdem in ipsius Collegium Maronitarum admittendos, retinendosque Scholares spectantia, ac alias quomodolibet necessaria agantur, statuantur, & ordinentur, constituimus, & deputamus. Necnon Antonio Cardinali, & pro tempore existentis Protectori praedicto pro ejusdem Collegii Maronitici, illiusque per-

personarum, honorum, rerum, & jurium, tam spiritualium quam temporalium salubri directione, & conservatione, Rectores, Praeceptores, Magistros, Oeconomus, Advocatos, Procuratores, ceterosque Ministros, & Officiales in eo deputandi, & amovendi, & loco amovendorum alios sufficiens, necnon statuta, ordinationes, & decreta quaecumque, licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, & decretis Concilii Tridentini non contraria, faciendi, & edendi, ac illa quoties pro eorum, & temporum qualitate, seu alias expediens videbitur, immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, interpretandi, & etiam alia ex integro condendi, quae postquam edita, immutata, correctata, moderata, reformata, & condita fuerint, eo ipso dicta Apostolica auctoritate confirmata, & approbata sint, & esse censentur, ac ab omnibus, ad quos pro tempore spectabit, etiam sub penis in contravenientes statuendis observari debeant, plenam, liberamque facultatem tribuimus.

Clausulas praeservativas hujus Bullae apponit.

§.11. Decretentes praemissa omnia, & singula, ac praesentes literas, nullo unquam tempore, sive pro eo quod cause, propter quas haec omnia facta sunt, coram dicto Vicario, vel quocumque alio examinatae, verificatae, & approbatae, ac quicumque interesse habentes ad id vocati non fuerint, nec eisdem praemissis consenserint, sive alias ex quibuscumque causis, de subreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quocumque alio defectu, notari, impugnari, tractari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci posse, nec quemquam ad eisdem praesentes literas in Camera praedicta, juxta Constitutionem Pii Papae V. Praedecessoris nostri desuper editam, aut alias quandoque praesentandam, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illas irritas esse, sed omnimodo valere, acsi Constitutio praedicta, & alia contraria minime emanassent.

Decretum irritans adijcit.

§.12. Sicut per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eisdem S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere: irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausulas derogatorias subijcit.

§.13. Non obstantibus praemissis, & Lateranen. Concilii ultimo celebrati uniones perpetuas nisi in casibus a jure permixtis fieri & pensiones annuas super fructibus mensarum Episcopopalium, nisi excessionis aut alia probabili causa reservari prohibentis, ac quatenus opus sit, nostris de unionibus committendis ad partes, vocatis interesse habentibus, exprimens quoque valore etiam beneficii, cui aliud petitur uniri; necnon de praesentando consensu in pensionibus, aliisque

Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis locorum, & Camera praedictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, ac Vicario, Senatori, Conservatoribus, Reformatoribus, Ordinariis, aliisque Judicibus, & Officialibus, necnon Camerario, Praesidentibus, & Clericis praedictis, ac quibusvis Dohaneris, Commissariis, & aliis personis, ad exactiorem pedagiolorum, & aliorum onerum hujusmodi pro tempore deputatis, necnon dilectis filiis Populo Romano, ac quorumcumque locorum Communitatibus, Universitatibus, & Hominibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, in genere vel in specie, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, illis alias in suo robore permanerent, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus. Necnon omnibus illis, quae in singulis literis praedictis volumus non obitare, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. XIII 27. Junii.

Nulli ergo &c. Si quis autem &c. Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, quinto Kal. Julii, Pontificatus nostri Anno XIII.

CLXVIII.

Erectio Collegii Societatis Jesu in Civitate Brugen.

Ex Reg. in Secret. Brugen.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Immensa Dei providentia, a qua omnium bonorum operatio procedit, eorum in suorum fidelium animis frequenter ingerit, quae ad Christianae Religionis inflationem, & propagationem, publicamque utilitatem, & salutem sunt maxime profutura: unde Nos, quibus cura, & salus Dominicae regis, divinitus est demandata, ipsorum fidelium, praesertim Catholicorum Regum vota in id tendentia ex intimo cordis affectu libenter promovemus, & desuper officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout rerum, locorumque circumstantiis debite pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Exordium.

§.1. Sane

§.1. Sane charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus Nobis nuper exponi fecit, quod licet alias in Civitate Brugén. unum Collegium Societatis Iesu erectum, seu inchoatum fuerit, tamen malorum temporum conditio fert, ut illud, quod ad Fidei Catholice defensionem, & propagationem, ac juventutis in bonis literis, & christianis moribus institutionem non minus utile, quam necessarium fuerat, prout est hodie, dilutum sit, idque agnoscens idem Philippus Rex, qui etiam Flandrie Comes existit, ac considerans uberes fructus, quos Presbyteri dicte Societatis tam legendo, quam predicando, ac alias in vinea Domini passim producere soleant, & quo ad Christianam Religionem in inferiori Germania his turbulentis temporibus labefactam restaurandam, restauratam conservandam utiles sint, huiusmodi Collegium in predicta Civitate restitui plurimum desiderat.

§.2. Et sicut eadem subiungebat expositio, si in dicta Civitate unum Collegium dicte Societatis cum Ecclesia, seu Cappella, & aliis necessariis perpetuo erigeretur, ac in Monasterio Dulcis Vallis Ordinis S. Augustini Canonice Regularium olim Tornacen, nunc vero Brugén. Diocesis per Abbates regi, & gubernari solito, in loco deserto fundato, & in quo ad presens Canonici non degunt, & si qui ex illo superessent, si per saculum, seu alia dicti Ordinis regularia loca dispersi vagantur, cuiusque Ecclesia causa civilis Belli everfa, & solo equata est, ut jam spes non sit, quod ejus Abbas, qui nunc est, & pro tempore fuerit, illam restaurare valeat, cum primum vacare contigerit, nomen, titulus, ac denominatio Monasterii, & Abbatis perpetuo supprimerentur, & ab eo sic suppresso omnia, & singula ejus res, & bona dismembrarentur, & separarentur, ac sic dismembrata, ac separata erigendo Collegio predicto pro ejus stabilimento, & Reftori, ac Collegialium in eo introducendorum sustentatione, & mantutione perpetuo applicantur, ex hoc Catholica Religio majora in dies in dicta Civitate susciperet incrementa. Quare dictus Philippus Rex Nobis humiliter supplicari fecerit, quatenus ejus pio desiderio annuere, aliasque in premissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur qui dudum inter alia volumus, quod petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annum valorem secundum existimationem communem, etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, religiosum, & servens dicti Philippi Regis in hoc opere agrediendo studium propensa voluntatis affectu prosequi volentes, ipsumque Philippum Regem a quibusvis Excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure vel ab homine, quavis occasione, vel

causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi suspensionibus inclinatis in dicta Civitate, ubi jam alias Collegium, ut presertur, inchoatum fuit, seu alibi, & aliis adibus ad hoc ibi designandis, unum Collegium dicte Societatis cum Ecclesia, seu Capella convenienti, ac Campanili humili, Campana, Sacratio, & aliis structuris necessariis atque opportunis, ubi predicta, & aliarum circumvicinarum Civitatum, Oppidorum, & locorum Juventus in bonis literis, moribusque, & pietate simul instituat, ac verbum Dei predicetur, aliaque pia opera exerceantur, ad instar ceterorum ejusdem Societatis Collegiorum, ac alias juxta statuta, & consuetudines ipsius Societatis, per Presbyteros ejusdem Societatis in omnibus, & per omnia regendum, & gubernandum Apostolica auctoritate, tenore presentium, sine alicujus prejudicio perpetuo erigimus, & instituímus.

§.4. Necnon in Monasterio predicto cujus, & illi forsán annexorum fructus, redditus, & proventus, ad centum, & viginti florenos in libris Camera Apostolice taxati reperiuntur, cum primum illud per cessum etiam ex causa permutationis, vel decessum, seu quamvis aliam dimissionem, vel amissionem, aut privationem illud ad presens in titulum, vel commendam obtinentis, seu alias quovis modo etiam apud Sedem Apostolicam, etiam in aliquo ex mensibus Nobis, seu Romano Pontifici pro tempore existenti, & dicte Sedi reservatis, aut ordinariis collatoribus, etiam per Constitutiones Apostolicas, pro tempore editas, seu literas alternatarum, vel alia privilegia, & indulta concessa hactenus, aut in posterum concedenda vacare contigerit, etiam si illud actu nunc quovis modo, quem etiam si ex illo quavis generalis reservatio, etiam in corpore juris clausa resulter, presentibus haberi volumus pro expresso, & ex cuiuscumque persona, seu per liberam cessionem cuiusvis de illius regimine, & administratione in Romanam Curiam, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam vacet, etiam si illius provisio ex quavis causa qualiscumque sit, & undecumque resulter, specialiter, vel generaliter ad Sedem predictam pertineat, & de illo consistorialiter disponi consueverit, seu debeat, & super eisdem regimine, & administratione inter aliquos lris, seu eorum possessorio, vel quasi molestia, cujus lris status presentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, ex nunc, prout ex tunc, & e contra nomen, titulum, & denominationem Abbatis, & Monasteriorum perpetuo supprimimus, & extinguimus, & ab eo sic suppresso omnia, & singula ejus fructus, redditus, & proventus, preda, proprietates, obventiones, census, jura, actiones, jurisdictiones, ceteraque res, & bona in quibuscumque rebus, & ubicumque consistentia, dismembramus, & separamus

Dotis assignatio pro sustentatione et suppressione Monasterii Dulcis Vallis

ramus, illaque sic dismembrata, & separata eidem Collegio pro subventionem, & mantutionem personarum inibi pro tempore degentium, auctoritate & tenore predictis etiam perpetuo applicamus, & appropriamus, ac unimus, concedimus ac incorporamus, ita quod liceat pro tempore existentibus Preposito Provinciali inferioris Germanie dicte Societatis, vel Reftori, & Collegialibus dicti Collegii per se, vel alium, seu alios eorum, & Collegii predicti nomine propria auctoritate corporalem, realem, & actualem honorum sic dismembratorum suppressi Monasterii, & annexorum, juriumque, & pertinentiarum suarum quorumcumque possessionem libere, etiam ex nunc sine prejudicio nunc existentis Abbatis, aut Commendatarii dicti Monasterii apprehendere, & perpetuo retinere, illaque, ac eorum omnium fructus percipere, colligere, exigere, & recuperare, ac in suos, dictique Collegii usus, & utilitatem convertere, Diocesani loci, vel cuiusvis alterius licentia desuper minime requisita, ita tamen quod si aliqui suppressi Monasterii huiusmodi Canonici redierint, Reftor predicti Collegii eis de necessariis ad victum in Regulari etiam dicti Ordinis, vel alio loco, arbitrio Ordinarii erigendo, ut sub illius obedientia, si extra claustra vixerint, providere teneantur.

§.5. Et insuper Collegio sic erecto, & instituto, ac pro tempore existentibus illius Reftori, & Collegialibus, ceterisque personis, quod omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, prerogativis, concessionibus, indultis, indulgentiis, ceterisque spiritualibus, & temporalibus gratis, quibus cetera ejusdem Societatis Collegia, eorumque Reftores, Collegiales, & persona alia, de jure, usu, ac consuetudine, vel alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, & absque ulla prolixius differentia, & perinde, ac si illis specialiter concessa fuissent, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore premissis de speciali gratia indulgemus.

§.6. Decernentes quascumque collationes, provisiones, electiones, acceptationes, vel alias dispositiones de Monasterio predicto, etiam per Sedem predictam, vel illius Legatos, etiam de latere, seu Nuncios, vel quoscumque alios quavis auctoritate de cetero faciendas nullas, & invalidas fore, & esse, ac pro infectis proffus haberi, & nemini ullatenus suffragari debere, necnon eisdem presentibus per quascumque generales, vel speciales, etiam derogatorias derogatorias, aliasque efficaciores, & insolitas clausulas, & irritantia, & alia decreta sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus concepta in se continentes, nullatenus derogari posse, nec derogatum censeri, nisi eorundem presentium literarum tenor, & verbum ad verbum, nihil penitus omisso, in-

sertus, & urgens, ac sufficiens causa expressa, & per trinas distinctas literas eorundem presentium tenorem in se continentes tribus distinctis vicibus eidem Philippo Regi legitime intimata, & insinuata, ac derogationes ipse Motu proprio, & ex certa scientia facta fuerint, appareatque Romanum Pontificem illis expresse derogare voluisse, & alias pro tempore facta derogationes nemini suffragari, eisdem quoque presentes de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostre, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, vel invalidari nullatenus posse, nec sub quibuscumque revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, & unionibus, annexionibus, aut suspensionibus, & extinctionibus, effectum non sortitis, quae posthac, per Nos, vel Successores Nostros Romanos Pontifices, tam in crastinum assumptionis cujuslibet eorum ad summi Apostolatus apicem, quam alias quomodolibet, etiam cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis pro tempore factis, tamquam effectum non sortitis, etiam si de iisdem presentibus literis, ac eorum toto tenore, ac data specialis, specifica, & expressa mentio fiat, minime includi, sed illis, & quibusvis aliis contrariis non obstantibus in suis robore, & efficacia persistere, ac quoties ille emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo Apostolica auctoritate concessas esse, necnon institutionem, erectionem, suppressionem, separationem, & dismembrationem, applicationem, annexionem, & incorporationem huiusmodi, donec illa plenarium fuerint sortita effectum, durare, ac irritum, & inane, quidquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Quo circa Venerabilibus Fratribus Tornacen, & Brugén. Episcopis, ac dilecto Filio causarum curia Camera Apostolice Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios presentes literas, & in eis contenta quacumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Philippi Regis, ac Prepositi, & Reftoris, seu Collegialium predictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in premissis efficacis defensionis presidio assistentes faciant auctoritate nostra presentes literas, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, inviolabiliter observari, ipsosque Philippum Regem, ac Prepositum, & Reftorem, ac Collegiales erectione, institutione, separationem, dismembrationem, unionem, annexionem, applicationem, incorporationem, indulto, aliisque premissis omnibus, & singulis juxta eorundem presentium literarum continentiam, & tenorem pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, seu eorum aliquem, de-

Mandatum executionis.

Erectio Collegii prefati.

Privilegia prefato Collegio concessa.

Clausula speciales.

GENERAL DE

super per quoscumque quomodolibet in-
debito molestari. Contradictores dicta au-
thoritate nostra, appellatione postposita,
compescendo, ac legitimis super his
habendis servatis processibus, illos senten-
tias, censuras, & poenas ipsas incurrisse
declarando, illasque etiam iteratis vicibus
aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus
fuerit, auxilio brachii secularis. Non ob-
stantibus priori voluntate nostra predicta,
ac Lateranen. Concilii novissime celebra-
tiones perpetuas, nisi in casibus a jure
permisissis fieri prohibentis, ac sel. rec. Bo-
nifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri, qua
cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel
Dioecesium, nisi in certis exceptis casibus,
& in illis ultra unam diem a fine suae Dioe-
cesis ad iudicium evocetur, seu ne iudice
a Sede predicta deputati extra Civita-
tem, vel Dioecesium, in quibus deputati
fuerint, contra quoscumque procedere, aut
alii, vel alius vices suas committere quo-
modo presumant, & de duabus dietis
in Concilio generali edita, dummodo ul-
tra tres dietas aliquis auctoritate presen-
tium ad iudicium non trahatur, aliisque Con-
stitutionibus, & Ordinationibus Apostoli-
cis, necnon Monasterii, & Ordinis prae-
dictorum juramento, confirmatione Apo-
stolica, vel quavis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus, privilegiis
quoque, indultis, & literis Apostolicis illis,
eorumque superioribus, & personis, sub
quibuscumque tenoribus, & formis, ac
cum quibusvis, etiam derogatoriis de-
rogatoriis, aliisque efficacioribus, & in-
finitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis
decretis in genere, vel in specie, etiam ad
Imperatoris, Regum, Reginarum, Duce-
rum, & aliorum Principum instantiam,
vel contemplationem, seu etiam motu, &
scientia similibus, & consistorialiter, ac
alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus,
etiam super provisione, & seu perfectione
de dicto Monasterio, seu presentatione,
vel nominatione personarum ad illud, dum
pro tempore vacat, aut alias concessis, ap-
probatis, & innovatis.

§.8. Quibus omnibus etiam pro suffi-
cienti illorum derogatione de illis, eorum-
que totis tenoribus specialis, specifica, in-
dividua, & expressa, ac de verbo ad ver-
bum, non autem per clausulas genera-
les idem importantes mentio, seu quavis
alia expressio habenda, aut aliqua alia ex-
quisita forma ad hoc servanda foret, teno-
res huiusmodi, ac si de verbo ad verbum
infererentur presentibus, pro sufficienter
expressis habentes, illis alias in suo robore
permanens, hac vice dumtaxat specialiter,
& expresse derogamus, contrariis quibus-
cumque. Aut si aliquibus communiter,
vel divisim ab eadem sit Sede indultum,
quod interdicti, suspendi, vel excommu-
nicari non possint per literas Apostolicas,
non facientes plenam, & expressam, ac de
verbo ad verbum de indulto huiusmodi
mentionem.

§.9. Nulli ergo omnino hominum li-

ceat hanc paginam nostrae absolutionis, ex-
tinctionis, institutionis, suppressionis, ex-
tinctionis, dismembrationis, separationis,
applicationis, appropriationis, unionis,
annexionis, incorporationis, indulti, de-
creti, mandati, & derogationis infringere,
vel ei ausu temerario contraire. Si quis
autem &c.

Datum Tusculi Anno Incarnationis
Dominicae, millesimo quingentesimo octua-
gesimo quarto, Nono Kalendas Junii, Pon-
tificatus nostri anno decimotertio.

Dat. die 23.
Junii 1584.
An. XIII.

CLXIX.

Erectio Collegii Societatis Jesu in Civitate
Mantuan.

Ex Regest. in
Secret. Breve.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Laboriosam, & indefessam operam, quam
Societas Jesu in militantis Ecclesiae agro
colendo, vepribusque purgando, & salutaris
disciplinae sementis insaurando inter cete-
ros illius cultores assidue praestat, intra cor-
dis nostri arcana revolventes merito induci-
mur, ut ad ea, per quae ejusdem Societatis
Collegia ubique propagari, & stabiliari vale-
ant, libenter intendamus, ac in his Pasto-
ralis Officii nostri partes favorabiliter in-
terponamus, pro ut ad majorem ipsius agri
fecunditatem opportunum fore, Principum-
que Illustrum vota id salubriter expedire
conspicimus.

Exordium.

§.1. Dudum siquidem omnia Beneficia
Ecclesiastica cum cura, & sine cura apud
Sedem Apostolicam tunc vacantia, & in
antea vacatura collationi, & dispositioni
nostrae reservavimus. Decernentes ex tunc
irritum, & inane, si secus super his a quo-
quam quavis auctoritate scienter, vel igno-
rante contigerit attentari. Cum itaque
postmodum Parochialis Ecclesia Sancti Sal-
vatoris Mantuan. per liberam resignatio-
nem dilecti Filii Antonii de Ferraris, nu-
per ipsius Ecclesiae Sancti Salvatoris Recto-
ris, de illa, quam tunc obtinebat, in mani-
bus nostris ad effectum eorum, quae se-
quuntur, sponte factam, & per Nos admis-
sam apud Sedem eandem vacaverit, & va-
cet ad presens, nullusque de illa praeter Nos
hac vice disponere poterit, sive possit, re-
servatione, & decreto obfissentibus supra-
dictis. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte
dilecti Filii Nobilis Viri Guillelmi, &
Dilectae in Christo Filiae Nobilis Mulieris
Eleonora ab Austria, Ducum Mantuae, &
Montis Ferratis, petitio continebat, ipsi pio
Religiosoque erga Societatem praedictam
ob certissimos, & multiplices fructus, ex
illius Collegii in variis Christiani Orbis
partibus salubriter institutis eidem Militan-
ti Ecclesiae uberius quotidie provenientes
Zelo, & affectu ducti unum Collegium
ejusdem Societatis in Civitate Mantuan.
ad Omnipotentis Dei Gloriam, Religionis-
que

Faciliter.

que, & Spiritualium Ministrorum incre-
mentum, ac Juventutis ipsius Civitatis, &
finitimorum locorum in fide, & pietate,
literarumque studiis, ac ceteris Christiano
homine dignis virtutibus instructionem,
& edificationem, publicamque utilitatem,
& salutem erigi, & institui summo opere de-
siderent, ac pro ipsius Collegii fundatione,
& dotatione dicta Eleonora census, seu
redditus annuos sexcentorum scutorum sex
libris monetae in eadem Civitate cursim
habentis, pro quolibet feuto huiusmodi
computatis, de bonis sibi a Deo collatis,
ipsius Guillelmi Ducis Conjugis sui ad hoc
expresso accedente consensu donare, & as-
signare intendat; Ecclesia autem S. Salva-
toris praedicta cum adjacentibus domibus,
membris, juribus, & pertinentiis suis, ad
usum ipsius Collegii erigendi plurimum
apta, & comoda sit, pro parte Guillelmi,
& Eleonora Ducum praedictorum asseren-
tium dictae Ecclesiae S. Salvatoris, & illi
foran annexorum fructus, redditus, &
proventus centum, & viginti ducatorum
auri de Camera secundum communem esti-
mationem valorem annuum non excedere;
Nobis fuit humiliter supplicatum, quate-
nus huic pio, & fructuoso eorum desiderio,
annuere, & desuper opportune providere,
de benignitate Apostolica dignemur.

Erectio Col-
legii praefati.

§.2. Nos igitur qui dudum inter alia
voluimus, quod semper in unionibus com-
missio fieret ad partes, vocatis quorum in-
terest, piorum operum incrementum ju-
giter sectantes, ac Guillelmum, & Eleo-
noram Duces, ac eorum quemlibet a qui-
busvis excommunicationis, suspensionis,
& interdicti, aliisque ecclesiasticis senten-
tiis, censuris, & poenis a jure, vel ab ho-
mine, quavis occasione, vel causa latis,
si quibus quomodolibet innodati existunt,
ad effectum presentium dumtaxat conse-
quendum, harum serie absolventes, & ab-
solutos fore censentes, huiusmodi sup-
plicationibus inclinati, nunc prout ex
tunc, & contra postquam dicta Eleonora
census, seu redditus annuos sexcentorum
scutorum pro dote Collegii erigendi huius-
modi donaverit, & assignaverit, ut praefertur,
in dicta Ecclesia S. Salvatoris no-
men, titulum, denominationem, & es-
sentiam Parochialis Ecclesiae, Apostolica au-
thoritate tenore presentium perpetuo sup-
primimus, & extinguimus, ac ab ea
omnimodam curam animarum illius Paro-
chianorum una cum ipsis Parochianis, ju-
ribusque, oneribus, & insignibus Parochia-
libus universis, auctoritate, & tenore praedictis,
etiam perpetuo abdicamus, illam-
que sic abdicatam, necnon Capellanias, &
alia Beneficia Ecclesiastica in eadem Eccle-
siae Sancti Salvatoris consentientia, etiam de
laicorum, & aliorum jura patronatus exi-
stentia, illorumque fundationes, fructus,
Missarum, anniversariorum, & aliorum
divinorum Officiorum inibi pro defuncto-
rum suffragiis celebrandorum, commissio-
nes, institutiones, & onera, necnon ele-
emosynas, oblationes, & legata, cetera-
Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

que emolumenta ad id relicta, & legata,
ipsorumque defunctorum Cadavera, ossa,
& sepulturas, & quodcumque jus sepellen-
di ad aliam, vel alias Ecclesias per Ordina-
rium loci designandas, ac alias iuxta ordi-
nationem desuper ab ipso Ordinario faci-
endam, eisdem auctoritate, & tenore,
similiter perpetuo transferimus, & seu ei-
dem Ordinario translationem huiusmodi,
ac alia circa eam quomodolibet necessaria,
vel opportuna faciendi, plenam, & libe-
ram facultatem tribuimus.

§.3. Necnon prope Ecclesiam S. Salva-
toris, ac in illius Domibus, membris, &
pertinentiis huiusmodi, Collegium praedi-
ctum per unum Rectorem iuxta ipsius So-
cietatis ritus, mores, consuetudines, &
instituta regendum, & gubernandum, au-
thoritate, & tenore similibus pariter per-
petuo erigimus, & instituimus, illique sic
erecto, & instituto eandem Ecclesiam San-
cti Salvatoris sic sine cura remanentem, si-
ve praemisso, sive alio quovis modo, aut
ex alterius ejusdemque persona, seu per
similem resignationem dicti Antonii, vel
cujusvis alterius de illa in Romana Curia,
vel extra eam etiam coram Notario publi-
co, & testibus sponte factam, aut Consti-
tutionem sel. rec. Joannis Papae XXII. Prae-
decessoris nostri, quae incipit: *Exerabilis*,
vel assignationem alterius beneficii Ecclesia-
stici, quavis auctoritate collati vacet,
etiam si tanto tempore vacaverit quod ejus
collatio iuxta Lateranen. statuta Concilii ad
Sedem praedictam legitime devoluta, ipsa-
que Ecclesia S. Salvatoris dispositioni Apo-
stolicae specialiter, vel alias generaliter re-
servata existat, & super ea inter aliquos lis,
cujus statum presentibus haberi volumus
pro expresso, pendeat indecisa, dummodo
ejus dispositio ad Nos hac vice pertinet cum
annexis, & adherentibus huiusmodi, aliis-
que domibus, membris, juribus, & perti-
nentiis suis eidem Collegio, ita quod liceat
illius Rectori, & Collegialibus pro tempo-
re existentibus per se, vel alium, seu alios
ipsius Collegii nominibus corporalem pos-
sessionem Ecclesiae S. Salvatoris, ac annexo-
rum, necnon domorum, membrorum,
jurium, & pertinentiarum praedictorum,
propria auctoritate libere apprehendere, &
perpetuo retinere, illorumque fructus, red-
ditus, proventus, jura, obventiones, &
emolumenta quaecumque in Collegio, &
Ecclesiae S. Salvatoris huiusmodi usus, uti-
litatem, ac necessitates convertere, cuius-
vis licentia desuper minime requisita eis-
dem Apostolica auctoritate, & tenore iti-
dem perpetuo concedimus, unimus, anne-
ctimus, & incorporamus.

Unio Ecclesiae
S. Salvatoris
Collegio, de
quo supra.

§.4. Decernentes suppressionem, ex-
tinctionem, abdicacionem, translationem
facultatem, erectionem, institutionem,
concessionem, unionem, annexionem,
incorporationem, aliaque praemissa, ac
praesentes literas, etiam ex eo quod cause,
propter quas emanarunt, coram ipso Ordina-
rio, etiam tamquam dictae Sedis delegato,
aut alias examinatae, verificatae, & appro-
batae,
K

Clausula spe-
cialis.

bata, ac interesse habentes ad id vocati non fuerint, neque praeiussis consenserint, seu quovis alio praetextu de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, infringi, seu alias tractari, aut in jus, vel controversiam deduci, seu ad terminos juris reduci, aut revocari, suspendi, vel excommunicari, seu adversus eas quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, aut in aliquo illis derogari nullatenus unquam posse, sed semper perpetuo validas, & efficaces existerent, & fore, ac suos plenarios effectus obtinere, & fortiri, sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique, ac in quavis instantia iudicari, & diffiniri debere.

Derogatio contrariorum
§.5. Non obstantibus priori voluntate nostra praedicta, & Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permixtis fieri prohibentis, ac fel. rec. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri, necnon alius Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, contrariis quibuscumque. Aut si aliqui super provisionibus faciendis de hujusmodi, vel aliis Beneficiis ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dicitae Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum. Quas quidem literas, & processus habitos per eandem ad d. Ecclesiam S. Salvatoris volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad asseccionem Beneficiorum aliorum praedictum generari, & quibuslibet aliis privilegiis, & literis Apostolicis quoruncumque tenorem existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus eorum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus quoruncumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis.

§.6. Volumus autem quod propter concellionem, unionem, annexionem, & incorporationem nostras praedictas Ecclesia S. Salvatoris hujusmodi debitis non fraudetur obsequiis, sed alias ejus congrue supportentur onera consueta. Nos enim pro ut est, irritum decernimus, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentatum forsitan est hactenus, vel in posterum contigerit attentari.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis &c. Datum Roma apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicae 1584., 15. Julii, Pontificatus nostri Anno XIII.

Dat. die 15. Julii 1584. An. XIII.

De praedicatione verbi Dei, semel in Hebrdomada facienda Hebraeis, pro eorum ad Christi fidem conversione in Terris, & locis, in quibus extant eorum Synagogae.

De materia Judaeorum vide in Pauli Quarti Const. IV. Cum nimis Tom. IV. Par. I. fol. 321.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI.

Ad futuram rei memoriam.

Sancta mater Ecclesia, cujus Christus caput est, ingenitam suam caritatem ad omnes late effundens, antiquae Israeliticae gentis populi que Dei peculiare reliquias, pio nunquam desinit affectu miserari, graviterque contristatur Judaeorum quondam nationem praecipuis auctam muneribus, & gratis, cujus erat adoptio filiorum, & gratia, testamentum, legislatio, obsequium, & promissa, unde etiam Christus Salvator noster secundum carnem nati dignatus est, per diversas Orbis partes tot jam saecula dispersam, ac contagiosi gregis more per invia, & inaquosa misere vagantem, verbi Dei fame, & aquae refectiois siti perire, longeque non a terrena tantum, super quam Dominus flevit, sed quod gravius est, a Coelesti quoque Jerusalem, nisi Christum, quem negavit, confiteatur, exturbari, qua miseratione, & moerore Nos quoque non leviter commoti, in dies semper aliquid excoGITAMUS, unde eorum conversioni, & saluti opportunius provideatur, ipsique ad intelligentiam viam, quam sibi praeculerunt, valeant Deo propitio pervenire.

§.1. Quare sollicito haec animo meditantem, ac fel. rec. Nicolai Papae V. nonnullorumque aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum vestigiis inherentes, praesenti Constitutione generali praecipimus, omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Praelatis, etiam Cardinalibus honore praeditis, ut in suis quisque Civitatibus, Terris, & locis, in quibus competens aliquis numerus Judaeorum, qui Synagogam constituat, commoratur, curent Sabbati, vel alio cuiuscumque hebdomadae statuto die, ad Judaeos ipsos in locum praestitutum, non tamen sacrum, nec ubi sacra confici solent, convocatos, per aliquem Magistrum in Theologia, aliumve idoneum virum ab eis eligendum cum mercede congrua illi ex ipsorum Hebraeorum collatione, aut alias, prout commodius eis videbitur, Hebraice (quantum fieri poterit) lingua peritum sermones, vel lectiones haberi, in quibus illis exponantur scripturae veteris Testamenti, Moysis scilicet, & Prophetarum, praesertim vero, quae eo Sabbato leguntur, seu lectae in eorum sunt Synagogis, juxta Sanctorum tamen Patrum interpretationes, & verum Catholicae Ecclesiae sensum, ac in eis disse-

Causae Constitutionis.

Episcopi, & alii curae sua libere hebdomada praedicari Judaeis, in Terris, ubi sunt Synagogae, & Praedicatores de his expressis differant.

ratur de veritate Christianae Fidei, de certo adventu, & Incarnatione Filii Dei, illiusque Nativitate, Vita, Miraculis, Passione, Morte, Sepultura, Descensu ad Inferos, Resurrectione, in Coelum Ascensione, de ejus Evangelio in toto Terrarum Orbe per Apostolos ejus, & alios Sanctos praedicato, innumeris, atque clarissimis virtutibus, & illustrium miraculorum gloria confirmato ac de ejus spirituali, & vero Regno, & de impio Idolorum cultu sublato, & gentium vocatione, de perpetua tum Hierusalem, & Terra eorumdem Judaeorum desolatione, tum ipsorum ubique Terrarum dispersione, & captivitate, & de aliis similis argumenti dogmatibus, & articulis ex lege, & Prophetis, de diutina praeterca, & irrita Judaeorum Adventus Messiae, & carnalis illius Regni expectatione, de vana eorum, quae sepe, quinimo quotidie eos frustrata est, spe reditus in terram promissionis, & restorationis tertii Templi, & demum de multiplicibus, & variis erroribus, & haereticis eorum, in quas miserime se demerserunt, postquam Christum Dominum in carne venientem agnoscere noluerunt, & de falso per eorum Rabbinos tradita Sacrarum Scripturarum interpretatione, quarum literarum, & sensum fabulis, mendaciis, & variis dolis, & modis detorquentes corrumperunt, & depravarunt, & hactenus corrumperere, & depravare non desinunt, deque omnibus aliis, quae eos possint ad agnitionem Fidei, ad errorem suorum correctionem, ad Orthodoxamque Fidem convertere, pro loci, temporis, sumptusque argumenti ratione praeponderant agant, veris, & ex Sacra Scriptura depromptis demonstrationibus, nulla cum obtreccatione, aut iracundia, sed magna cum caritate, & modestia, veritatis lumen illis aperire conentur.

Judici majores annorum 12. utriusque sexus praedicationibus instructi.

Christiani autem ab hujusmodi praedicationibus puniantur.

Principes faciant Ordinationes in praemissis.

§.2. Ad quos sermones, & lectiones volumus, universos, & singulos utriusque sexus Judaeos a duodecim annis supra, infirmitate, aut alia legitima causa, de qua Ordinarios docere debeant non impeditis, in Civitate, & locis, ut praefertur, habitantes, vel aliunde adventientes, etiam si inibi domicilium non habeant, vicissim, ac tripartite saltem, nec unquam minus convenire. Quod si facere neglexerint, interditi cum fidelibus commercii, & aliis poenis, arbitrio Ordinarii pro contumacia modo imponendis, donec satisfecerint, competenter, ad ipsos sermones audiendos compellantur.

§.3. Siquis vero de numero fidelium ita fuerit salutus, aut sui, aut proximi sui, de quo univocum mandatum est, immemor, qui eos a salutaribus hujusmodi sermonibus, seu lectionibus, directe vel indirecte abduxerit, aut impediverit, seu contenderit quoquomodo, Excommunicationis sententia sit eo ipso ligatus, & contra eum ad alias poenas Ordinarii arbitrio omnino procedatur.

§.4. Ceterum Imperatorem, Regesque, & Principes omnes, necnon Respublicas, Magistratus, & Dominos temporales se-

culares rogamus, & obtestamur in Domino, ut Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis praedictis, eorumque Vicariis, & Ministris suum in praemissis auxilium praestent, amplissimum ab Omnipotenti Deo praemium in supremis Gloriae Aeternae tabernaculis habituri.

§.5. Et quoniam difficile nimis esset, praesentes ad omnia loca, quibus illis opus erit, perferri, volumus, ut earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarii subscriptis, & sigillo Praelati, aut personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis eadem omnino fides ubique adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus, si essent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, Kal. Septembris, Pontificatus nostri Anno XIII.

Fides transumptis adhibetur.

D. P. An. XIII. 1. Septemb.

CLXXI.

Innovatio Constitutionis Nicolai III. & aliarum sanctionum, contra jurantes, & jurare facientes, illicita, impossibilia, damnosa, & Ecclesiasticae libertati, ac decretis Concilii Tridentini adversantia.

Haec Nicolai Constit. est in Capitulo primo de Jurejur. in 6.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inter Apostolicas, & alias Canonicas sanctiones, quae de jurisjurandi Religione variis temporibus prodierunt, fel. rec. Nicolaus Papa III. intelligens in nonnullis Ecclesiis de earum consuetudine observari, ut earum Praelati ad Ecclesias ipsas primo accedentes, & in negotio receptionis novorum Canonicorum nec Praelatos admitti, nec Canonicos aliter recipi in dictis Ecclesiis, nisi jurato ab eis, statuta, & consuetudines ipsarum Ecclesiarum, scripta, & non scripta inviolabiliter observare, inter Laicos etiam multarum Civitatum, Castellarum, & Terrarum cum consuetudinis morbum in assumendis Potestatibus, Rectoribus, vel Officialibus suis irrepressis, ut ipsi Potestates, Rectores, & Officiales ad hujusmodi Potestarias, Rectorias, & Officia, nullo modo admittantur, nisi prius se statuta ipsorum locorum clausa juraverint servaturos.

§.1. Et quia in statutis, & consuetudinibus supra dictis interdum aliqua reperiebantur illicita, seu impossibilia, vel obviantia Ecclesiasticae libertati, idcirco ne sub tali generalitate jurandi, sic jurantibus peccandi occasio praeretur, cum juramentum non ideo fuerit institutum, ut vinculum esset iniquitatis, praedictus Nicolaus Papa animarum periculis obfistere cupiens, frugifera, & salubri Constitutione praecipit quibuscumque scientibus contineri in praedictis consuetudinibus, & statutis illi-

Consuetudo erat, quod Praelati & Canonici, in eorum Ecclesiis non admittentur, & Civitatum officiales, ad officia non recipientur, nisi praestito prius juramento observandi statuta illarum.

Nicolaus III. declaravit, talia juramenta, non ligare jurantes ad observandum illicita, impossibilia, ac libertati Ecclesiasticae contraria, ut in cap. de jure jur. in 6.

...ita, impossibilia vel libertati Ecclesiastica obviantia, hujusmodi juramenta ab eis nullo modo praestari, & juramenta ea intentione faciendae, vel facta ut etiam illicita, vel impossibilia, seu libertati Ecclesiastica obviantia observentur, cum etiam sub tali intentione praestari non possent absque divinae Majestatis offensa, decrevit in hujusmodi illicitis, impossibilibus, seu libertati Ecclesiastica obviantibus non servanda, quin potius pro animarum salute, si sub forma praedicta vel simili aliquos ignorantes praedicta illicita, seu impossibilia, vel libertati Ecclesiastica obviantia jurare contingeret, ad observanda dumtaxat licita, possibilia, & libertati Ecclesiastica non obviantia juramentorum intentio referri deberet. declarans juramenta sub hujusmodi generalitate qualitercumque, & sub quacumque verborum forma praestata vel praestanda, ad licita, possibilia, ac Ecclesiastica libertati non obviantia dumtaxat extendi, ipsosque jurantes ad alia per praestationem juramenti hujusmodi non teneri. Verumtamen multi infirmi, cupidique census sese in hujusmodi juramenta cum animarum suarum periculo praecipitant.

Hic modo Pontifex innovat Nicol. III. & alias canonicas Constitutiones dicitur, circa reprobationem hujusmodi juramentorum.

Et exigentibus de eorum juramenta illicita poenas hic expressa imponit.

§.2. Nos quoniam haec sanctorum quoque Patrum instituta, & salubri rerum Ecclesiasticarum directioni adversantur, & tamquam de radice ambitionis procedentia omne bonum in Ecclesiis, rebusque publicis pervertunt, ea nova provisionis subsidio prohibere volentes, praesentium auctoritate innovamus praedictam Constitutionem Nicolai Papae: itidemque alias omnes Canonicas sanctiones de abusu, & reprobatione hujusmodi juramentorum promulgatas, volumusque eas ubique ab omnibus etiam quoad praeterita inviolabiliter observari.

§.3. Ac etiam praecipimus, & interdiximus Praelatis, Canonicis, & aliis supra dictis, necnon Ecclesiarum Capitulis, & Monasteriorum ceterisque Conventibus, Civitatibus quoque, Castrorum, & Terrarum Communitatibus, & personis quacumque dignitate praeditis, ne ulla omnino juramenta illicita, impossibilia, damnosa, vel libertati Ecclesiastica, aut decretis Concilii Tridentini obviantia, sive ante sive post electiones, confirmationes, provisiones, receptiones, admissiones, aut alios actus, ubicumque ac quocumque tempore, etiam praetextu cujusvis consuetudinis quantocumque tempore observata, quae potius corruptela est censenda, sive in genere, sive in specie praestare, reddere, vel exigere, neve super praestitis, redditis, vel exactis hucusque quemquam, in iudicio vel extra inquietare audeant quoquomodo, vel turbare: illos enim qui juramenta illicita, impossibilia, damnosa, vel Ecclesiasticae libertati, aut decretis dicti Concilii obviantia exigere, contenderint, Episcopos videlicet, & alios quoscumque Pontificali dignitate praeditos suspendimus a divinis, Capitula vero, & conventus, eorumque Ecclesias, & loca omnia interdicto Ecclesiastico supponimus, ac singulares personas,

Excommunicationis sententia innodamus, inhabilemque facimus ad obtenta, & alia obtinenda eo ipso, Nobisque, & Romano Pontifici pro tempore existenti relaxationem suspensionis, & interdicti, necnon absolutionem ab Excommunicationis sententia hujusmodi perpetuo reservamus.

Juramentis quoque illegitime poenas de quibus hic.

§.4. Decernentes eos, qui talia juramenta scienter praestiterint, usi, & commodo rei, & gratiae cujus causa juraverint, eo ipso privatos esse: alios vero ignorantes ad praestitorum juramentorum hujusmodi observationem minime teneri. Necnon irritum, & inane quicquid fecus per quoscumque, scienter vel ignoranter attentatum est haecenus, & deinceps contigerit attentari.

Clause de rogatoria.

§.5. Non obstantibus praemissis, seu quod Praelatis, Capitulis, Conventibus, & personis praedictis, vel quibusvis aliis, communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, vel in posterum indulgeri contingat, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, & ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio fieri.

§.6. Et quoniam difficile nimis esset, praesentes ad omnia loca, quibus illis opus erit, perferri, volumus ut earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo Praelati, aut personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae adhiberetur eidem praesentibus, si forent exhibitae, vel offensa.

D.P. An. XIII 1. Septembris.

Datum Romae apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, Nonis Septembris, Pontificatus nostri Anno XIII.

CLXXII.

Deposita pecuniarum actualia supra summam scutorum quinque occasione litium in Alma Urbe fienda, apud Montem Pietatis de cetero fiant.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam

Inter multiplices animi nostri curas, quas pro pastoralis officio Nobis incumbunt, illa praecipue pectus nostrum pulsat, ut quilibet sibi legitime debitum facile consequatur, & ut pietatis opera, quae in Urbe nostra exercentur, continuum suscipiant incrementum.

Exordium.

§.1. Sane rerum experientia edocuit compertimus sepius in causis, quae in universis Romanae Curiae Tribunalibus, atque etiam in ipso Rotae Auditorio ventilantur, fieri actualia deposita pecuniarum penes Notarios actuarios, quorum consignationis cum tandem dies advenerit novum ipsis creditoribus inchoandum esse iudicium pro ipsius depositi consignatione, cum vel

Causa hujus Constitutionis.

vel ex morte Notarii, vel alia quavis occasione difficultates innumerae oriuntur. Conspectimus etiam liquido quandoque debitores, cum alia via solutionem ulterius effugere non valeant, curare, ut in eorum manibus pecuniae sequestrantur, ut creditor quandoque non ita subito cavere valeat, aut controversiam patiens diutius jure suo frustretur, & nova lis exoriatur, cujus periculo id sit cessurum, ac etiam cavillationibus impediunt, quo minus sibi debitam pecuniam consequantur. Saepe etiam pecuniae discussionum occasione otiosa jacent, quas in pauperum utilitatem interim mutare longe praesaret. Conspectimus quoque magnum commodum, quod ex Monte Pietatis omnibus Urbis incolis resultat, cum sub minima mercede, & ea necessaria quidem in sumptus operi incumbentibus omnibus succurratur. Verum propter ipsius Montis tenues facultates non posse ea largitate omnibus subveniri, quae in tam magna Civitate, & pauperum multitudine expediret, & considerantes, quam tute in eo Monte pecuniae collocentur, cum ibidem non nisi pignorum creduntur, optimum fore censuimus, si eodem tempore, & abusus, ac difficultates, quae circa ipsa deposita, & illarum consignationes exoriuntur, tolleremus, & ut pecuniae abundantiores in eodem Monte confluerent, & usurarum occasio arceatur, consulere.

Judices Almae Urbis summam pecuniarum deponant, & deponi faciat penes Montem Pietatis.

§.2. Itaque his, & aliis animum nostrum digne moventibus rationalibus causis. Motu proprio, & ex certa nostra scientia omnibus, & singulis Romanae Curiae iudicibus, tam ecclesiasticis quam secularibus, etiam sacri Palatii Apostolici Auditoribus, ac etiam S. R. E. Cardinalibus, in virtute sanctae obedientiae praecipimus, & mandamus, ut in quibusvis causis, etiam criminalibus coram eis pendentibus, in quavis instantia, & quas in futurum perpetuo pendere contigerit, ubi actualis pecuniarum depositio supra summam scutorum quinque, alias locus sit, juxta decreta per ipsos iudices faciendae, ea haecenus, sed sine ipsorum Notariorum praedictorum, penes ipsum Montem Pietatis, seu illius pro tempore Depositarium, qui fide, & facultatibus insignis sit, fieri, & deponi mandent.

Depositum consignatio fiat nulla auctoria expensa.

§.3. Cujus depositi consignatio fiat per mandatum iudicis absque alia expensa quam ea, quae regulariter, juxta stylum ejusque tribunalis pro illius consignatione haecenus penes Notarium fieri consueverat, eidem Notario tantum solvenda.

Usus cedularum, ac pignorum, non tollitur.

§.4. Sane, usum, & consuetudinem cedularum bancariorum, & cautionum, ac pignorum, dum res est dubia, & super ea lis pendet, nequaquam tollimus.

Lite vertent inter aliquos debitor deponat penes Montem.

§.5. Porro ubi super pecuniis sequestratis, vel pensionibus domorum, casalis, aut aliarum quarumcumque rerum litigiosarum, tam profanarum quam ecclesiasticarum, lis inter alios pendet, verus debitor interim penes ipsum Montem pecunias deponere, nedum ad cujusvis partis instan-

tiam, sed etiam ex officio compellatur. §.6. Insuper ad evitandum moram, & omnem poenam exinde juridice provenientem, liceat unicuique debitori, qui creditoris sui copiam non habuerit, pecunias in eodem Monte actualiter deponere, quae creditori venienti possint libere consignari: quod si etiam ipse debitor velit mora litem effugere, & pretendat non esse locum consignationi, & desuper audiri, ad ipsum facto prius in ipso Monte pecuniario depositum, tam in futuris, quam in pendentibus negotiis, & praecipue in quibuscumque discussionibus pro loco tuto ipsum Montem, eorum arbitrio eligere possint.

Debitor omnes tute penes Montem deponat.

§.7. Iudices vero quacumque praesulgeant dignitate aliter decernentes indignationis nostrae poenam incurrant.

Judicum contraeventum poena.

§.8. Partes vero aliter deponentes periculo omni subiacent, nec a creditoribus se propterea liberatum iri intelligant.

Partiumque.

§.9. Ac ipsius Montis Provisores, & Ministri, ita sint in conservatione fideles, & consignatione celeres, ut ceteri etiam non litigantes ad deponendum penes eos alliciantur.

Ministri Montis sint diligenter.

§.10. Urque magis sic deponentibus sit consultum, volumus non solum ipsius Montis, sed & Depositarii ab eo pro tempore eligendi bona fore, & intelligi pro dictorum depositorum restitutione efficaciter obligata, perinde ac si cum unoquoque a me talis obligatio intercessisset, eaque in eventum discussionis, tamquam publico Camerali instrumento munita, ceteris praefertur.

Deponentium auctoritatio.

§.11. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane, si fecerit super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Decretum irritans.

§.12. Et quod Notarii, & Iudices contra praemissa venientes, Notarii videlicet omnibus emolumentis suorum officiorum unius anni dicti Monti applicandis, prima vice, deinde ipsis officiis privati sint, & praeterea excommunicationis sententiam, prima vice praedicta incurrant eo ipso. Iidemque Iudices etiam si Archiepiscopi, Episcopi, seu alii Praelati fuerint, poena quingentorum ducatorum auri de Camera eidem Monti pariter applicandorum sine remissionis spe multentur, eorumdem praesentium auctoritate statuimus.

Notariorum & Iudicum inobedentia poena.

§.13. Quocirca dilecto filio nostro Philippo S. Angeli in foro piscium Diacono Card. Vastavillano nuncupato S. R. E. Camerario, praesenti, ac pro tempore existenti dicti Montis protectori, tenore praesentium praecipimus, & mandamus, ut Monti praefato, ac illius revisoribus, & ministris, in praemissis efficacis defensionis auxilio assistens, faciat omnia, & singula praemissa, etiam sub censuris ecclesiasticis, & pecuniariis ejus arbitrio moderandis poenis, per eos ad

Executores hujus Constitutionis deputatio.

ad quos spectat inviolabiliter observari.

§.14. Et ubi super premissis tempore procedente dubium aliquod emerferit, illud auctoritate nostra declaret, & interpretetur, & in casibus dubiis semper depositum in ipso Monte faciendum esse decernat.

Claufula de rogatione.

D.P. An. XIII. 1. Octobris.

Datum Romae apud S. Marcum sub annulo Piscatoris, die 1. Octobris 1584., Pontificatus nostri Anno XIII.

CLXXIII.

Erectio Collegii Armeniorum in Urbe.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Romana Ecclesia cunctarum gentium pia, sollicitaque mater, & magistra, ita in omnes partes confuevit, suae charitatis ubera protendere, salutarisque doctrinae pabulum esurientibus filiis administrare: ut qui longiori Terrarum, maiisque intervallo a se disjuncti, & calamitate oppressi sunt: eos digna miseratione, & ardentiori pietatis, dilectionisque vinculo amplecti, ac fovere studeat.

Causa erectionis Collegii Armeniorum.

§.1. Sane Armeniorum gens numero amplissima, ac prope infinita; antiquitate, & nomine celeberrima, Christianae Religionis studio, & constantia supra universos Orientis Populos laudatissima, cum initio nascentis Ecclesiae gloriosis Apostolis Bartholomaeo, & Thaddaeo docentibus, evangelicam degustasset Fidem, ac deinde Beati Silvestri Pontificis, & Constantini Magni Imperatoris tempore, publico omnium consensu una cum Rege suo Tyrvidate (ita videtur dicent) ut apud eos traditum est, recepisset, adeo pie, & religiose illam deinceps coluit, ac tanta praeterea veneratione, Pontificem Romanum omni tempore est profecuta: Ipsum scilicet verum Christi Vicarium, Beati Petri Successorem, Ecclesiaeque Catholicae caput fatendo, ejus doctrinam, disciplinamque sequendo, ac in omnibus se, suosque Patriarchas Apostolicae Sedi subiiciendo, quemadmodum in generali Concilio Florentino, sub Papa Eugenio eius nominis IV. missis illuc Praelatis, ac Procuratoribus suis, non obscure testatum reliquit, ut merito Nobis, Sedique Apostolicae charissima, & acceptissima esse debeat.

Armenii praeterea Orientis populi expeditionem Hierosolymitanam adjuverunt.

§.2. Et vero inter alia ejusdem nationis de Ecclesia, Republicaque Christiana merita, illud praecipuum, ac singulari memoria dignum est: Quod Principibus, exercitibusque Christianis saepius olim ad recuperationem Terrae Sanctae proficiscentibus, nulla Natio, nullus Populus promptius, alacriusque eis suppetias tulit, quam Arme-

nii, qui viris, equis, armis, compectu, consilio, ac denique omni ope Christianos sacro illo in bello fortissime, ac fidelissime juverunt. Postquam vero Turcarum teterimae servitutis jugum subire coacti sunt, id quod gravissimo cum dolore referimus, nulla illi Dominantium vi, ac feritate, nullis acerbitatibus, nullis injuriis, nullis oppressionibus de Christianae Religionis cultu, & observantia, ac Apostolicae Sedis obedientia dimoveri potuerunt (ita dicen.) & si qui errores inter eos irrepserunt, non pravae, aut perverse eorum voluntati, seu naturae, sed temporum injuria, & calamitati omnino adscribendi sunt.

§.3. Nos igitur ex intimo corde desiderantes tam numerosae, tamque pie Nationi, qua possimus ratione, subvenire, in his praecipue, quae ad animarum salutem, sanctamque Religionem, & fidem Orthodoxam retinendam, augendamque pertinet, proprium Collegium eidem Nationi in Alma Urbe erigere decrevimus, in quo adolescentem selesti, bonaeque indolis, & expectationis Sedis Apostolicae impenis, alantur, & bonis moribus, sanaque doctrina imbuantur, ut iidem postea ad suos remeantes quam maximo eis adiumento, & consolationi spiritualibus in rebus esse possint. Idque ad Omnipotentis Dei gloriam, Sanctaeque Fidei Catholicae incrementum, totiusque Armenicae Nationis honorem, commodum, & utilitatem, Motu proprio & Apostolica auctoritate tenore praesentium, Collegium unum adolescentum Armeniorum de eodem nomine nuncupandum in hac Alma Urbe nostra, & in loco per infra nominandos Cardinales Protectores eligendo, erigimus, & instituiimus, cui sumptus necessarios, quousque aliter ei provisi fuerint, ex nostris, & Camerae Apostolicae pecuniis subministrari omnino volumus, atque jubemus.

§.4. Volumus etiam hoc ipsum Collegium, illiusque Rectores, Oeconomos, Magistros, Praeceptores, atque scholares pro tempore in eo existentes, eorumque Domesticos, & officiales, ac ministros, necnon Collegii, & illorum bona mobilia cujuslibet qualitatis, & quantitatis in dicta Urbe, & extra eam, ac alias ubique locorum consistentia exempta esse ab omni Jurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, & potestate pro tempore existentis Senatoris, Conservatorum, ac Reformatorem dictae Urbis, necnon Rectoris Studii generalis, & Vicarii Urbis, ac Ordinarii cujusvis locorum, aliorumque quorumcumque Judicum, & officialium in ipsa Urbe, vel alias ubilibet constitutorum, ipsumque Collegium, & eos in propriis eorum rebus, & bonis, ac alios cum ipsis contrahentes a solutione, & exactione omnium, & quorumcumque, ut vocant, Pedagogii, gabellae, Bollettini, Decimarum, & cujusvis alterius tam ordinarii, quam extraordinarii oneris, ex quacumque causa impositorum, & imponendorum eximimus, & prorsus liberamus, ac sub Bea-

Erectio Collegii in Urbe.

Privilegia eidem concessa.

ti Petri, Sedisque Apostolicae, ac nostra protectione suscipimus, & collocamus, Nobisque, & dictae Sedi immediate subiiciamus, ac liberos, immunes, & exemptos declaramus.

§.5. Eidem quoque Collegio, Rectoribus, Scholaribus, Praeceptoribus, Magistris, Oeconomis, Officialibus, & Ministris, ut quibuscumque privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, & indulgentiis, quibus Studium generale Almae Urbis, & illius Rector, Doctoresque in eo etiam actu legentes quovis modo utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, ad eorum instar, & pari modo uti, potiri, & gaudere valeant in omnibus, & per omnia, concedimus, & indulgemus, illaque eis communicamus. Praeterea Senatori, Conservatoribus, Reformatorebus, Rectorique, & aliis Judicibus, Officialibus, personisque praedictis, ac pro tempore existentis S. R. E. Camerario, Praesidentibusque, & Clericis Camerae Apostolicae, ac quibusvis Commissariis ad exactionem decimarum, & aliorum onerum praefatorum pro tempore deputatis, ne quarumvis literarum eis sub quibuscumque tenoribus, & formis concessarum praetextu Collegium, Rectores, Scholares, Praeceptores, Magistros, Oeconomos, Officiales, & Ministros praedictos, seu eorum aliquem in praemissis quovis modo molestant, seu molestari permittant, districtius inhibemus.

Privilegia Universitatum.

§.6. Et deinde Regentibus, ac Superioribus dicti Collegii cum assistentia tamen Cardinalium Protectorum, qui pro tempore fuerint, seu aliquis eorum, vel de ipsorum Consilio, & expresso consensu, illos, quos in dicto Collegio, & alibi per debitum tempus studuisse, ac literarum scientia, & moribus idoneos esse repererint, ad Baccalaureatus, Licentiaturos, Doctoratusque, & Magisterii gradus, servata forma Concilii Viennensis, juxta Universitatis ejusdem Urbis consuetudinem, seu alias promovendi, & ipsorum graduum solita insignia eis exhibendi, quodque sic promoti facultates, in quibus studuerint, legere, & interpretari, ac de eis disputare, & quoscumque gradui, seu gradibus hujusmodi convenientes actus exercere, ac omnibus, & singulis gratis, favoribus, praerogativis, & indulgentiis, quibus alii in praedicta, seu aliis Universitatibus, & alibi juxta illius, & aliarum Universitatum hujusmodi Constitutiones, & Mores, ad gradus praedictos promoti de Jure, vel de consuetudine utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possint, ac debeant, perinde ac si gradus praedictos in ipsa Universitate juxta consuetudinem, & mores praedictos susceperint, concedendi, & indulgenti liberam eadem auctoritate damus facultatem, & potestatem.

Designatio Protectorum.

§.7. Sed ut ipsius etiam Collegii conservationi, bonoque regimini, tam in his, quae ad institutionem, & disciplinam, quam quae ad victum, vestitumque, & alia hujus-

modi necessaria pertinent, opportunius consulatur; Dilectos Filios Nostros Julium Antonium tit. S. Bartholomaei in Insula, Sanctae Severinae, & Antonium tit. S. Eusebii Carasam nuncupatos Presbyteros Cardinales ejusdem Collegii Protectores, ac Defensores constituimus, & deputamus; quorum consilio, & ope supradicta, & alia quaecumque ad eisdem in Collegium admittendos spectantia agantur, statuuntur, & ordinantur. Dantes eisdem, & pro tempore existentibus Protectoribus plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem pro salubri directione, & conservatione dicti Collegii, illiusque honorum, & rerum, ac Jurium tam temporalium, quam spiritualium, Rectores, Praeceptores, Magistros, Regentes, Oeconomos, Advocatos, Procuratores, aliosque Ministros, & Officiales, in eo deputandi, & amovendi, aliosque eorum loco sufficiens, ordinationesque, & statuta, licita tamen, & honesta, sacrilique Canonibus, & Concilio Tridentino non repugnantia faciendi, & edendi, eaque cum visum fuerit, revocandi, mutandi, & corrigendi, aliaque demum condendi, & postquam facta, & edita, revocata, mutata, & correctata fuerint, perinde haberi volumus, ac si auctoritate Apostolica approbata, & confirmata essent: illaque ab omnibus Rectoribus, Magistris, Scholaribus ceterisque in Collegio ministrantibus, ac servientibus inviolabiliter observari, ac juxta eorumdem dispositionem, a quibusvis Judicibus, sublata eis, quavis aliter judicandi facultate, judicari, & diffiniri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus.

Derogatio contrarium.

§.8. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ipsius Urbis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis eisdem Senatori, Conservatoribus, Reformatorebus, Camerario, Universitatibus, ac earum Collegiis, Rectoribus, & personis, necnon praedictae Urbi, & Populo Romano sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dimittat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum cum sigillo.

§.9. Volumus autem, quod praesentium transumptis, manu Notarii publici, & sigillo personae in dignitate Ecclesiasticae &c.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae erectionis, institutionis &c.

Dat. die 13. Octob. 1584. An. XIII.

Datum Romae apud S. Marcum Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, tertio Idus Octobris, Pontificatus nostri Anno XIII.

Quod

Quod Religiosi Societatis Clericorum Regularium Jesu, etiam sacris Ordinibus non initiati, verbum Dei predicare possint.

Alia de hac Religione indicavi tibi in Constit. XXXI. Pauli III. Regimini, qui eam primo confirmavit. Tom. IV. Par. I. fol. 185.

GREGORIUS PAPA XIII.

Dilectis filiis Praposto, & Religiosis Societatis Jesu, salutem & Apost. benedictionem.

Causa hujus declarationis.

Vigore privilegii vestre Societatis a fel. rec. Paulo Papa III. Prædecessore nostro concessi, ut vestrum quicumque idoneus, & a Praposto pro tempore existente ejusdem Societatis deputatus, verbum Dei publice predicare, & qui ex vobis Presbyteri fuerint quorumcumque utriusque sexus Christianidelium Confessiones audire possint ex illo concessionis hujusmodi tempore, etiam Scholares, & alii Religiosi vestri sacris ordinibus nondum initiati, alias tamen idonei ad prædicandum verbum Dei passim, & ubique mittantur. Verum quia nonnullis dubitatio curiosus incessit, an dictum privilegium prædicandi, etiam eos comprehendat, qui ad Ordines ipsos nondum ascenderunt.

Declaratio de qua in rubr.

§.1. Nos quemcumque hoc scrupulo eximere volentes, presentium auctoritate declaramus, ac etiam decernimus, vestrum unicuique etiam ad sacros Ordines predictos non promoti, prædicationis munus in vim privilegii hujusmodi exercere potuisse, & posse. Vobis insuper concedentes, ut etiam Clerici vestri prima tantum tonsura insigniti, prout hucusque fecerunt, valeat deinceps ipsum Dei verbum ubique populo prædicare.

Inhibito contra perturbatores.

§.2. Districius inhibentes universis, & singulis locorum Ordinariis, & quibusvis aliis quacumque dignitate, & auctoritate fungentibus, ne quemquam vestrum quovis prætextu præmissorum occasione, impedire, vel molestare audeant quoquo modo.

Derogatio contrariorum.

§.3. Non obstantibus Apostolicis, ac in generalibus, & provincialibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus, Constitutionibus, & Ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transscriptorum.

§.4. Volumus autem ut presentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici, seu Secretarii Societ., subscriptis, & sigillo persone in dignitate ecclesiastica constituta, seu etiam d. Societatis Praposti generalis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis presentibus adhibetur, si essent exhibitæ, vel ostense.

D.P. An. XIII 20. Novemb.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 20. Novemb. 1584., Pont. nostri Anno XIII.

De forma, qua Clerici R. C. Apostolica expeditiones Camerales signare debent, sub nomine, & sigillo S. R. E. Cardinalis Camerarii.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Quæ a Rom. Pontificibus optima ratione sunt decreta, ac roborata ea ne senum labefactentur, & pereant, nostrum in primis est officium providere.

Exordium.

§.1. Olim igitur fel. rec. Paulus Papa Tertius Prædecessor noster, propositis peninis gravissimis officiorum, & beneficiorum privativis, atque excommunicationis late sententiæ ipso facto incurrendis perpetua Const. prohibuit Decano, & Clericis Camera Apostolica, qui omnia, quæ in eadem Camera agunt, S. R. E. Camerarii nomine agunt, ne res Camerales inscio ipso Camerario, cui rerum, & jurium Camera cura est specialiter commissa, quique vivæ vocis oraculum habet, & in suo officio personam Pontificis representat, ullo modo expeditent, neve ullas expeditiones Camerales gratiam, vel justitiam concernentes, seu mixtas, aut ab illis dependentes, aliter quam sub nomine Camerarii, & sub sigillis penes ipsum existentibus, facere aut expeditent possint.

Paulus III. cuius Constitutio non est hic, iussit Clericos expeditiones dare sub nomine & sigillo Camer.

Julius III. es referit, & approbat.

§.2. Postea vero pax mem. Julius Papa III. dictam Pauli Prædecessoris Constitutionem cum omnibus suis clausulis approbavit, & innovavit, decrevitque, quod Camerarius solus possit Officii sui sigillum tenere, Clerici vero, & Decanus dictæ Camera sigillum nullum habere possent.

Sed tamen Clerici aliquo nomine, & sigillo Camera expeditiones dant, cum clausulis hic expressis dabant.

§.3. Et quamvis decreta hujusmodi, & propter suam ipsorum æquitatem, & propter Romanorum Pont. auctoritatem, & propter penarum in eis propositarum gravitatem, debuissent diligentissime servari, quemadmodum antea fuerant servata: Tamen, ut accepimus, nonnullis abhinc annis violari cœpta esse, ac multas recentes Camerales expeditiones, tam gratiam, quam justitiam, aliaque negotia concernentes, sine debito atque usitato nomine Camerarii, & ejus sigillo, sine solita subscriptione, Visa, &c. privatim autem, & singulariter sub ipsorum Clericorum, etiam prætextu rescriptorum, & commissionum ipsis singulis, seu etiam ipsis omnibus Clericis directarum nominibus, & sigillis factas, totidemque in Camera sigilla, quot in ea sunt Clerici irrepsisse, novumque expediendi genus, tam in Curia quam extra introductum esse, sub prætextu tit. Præfecturæ, Annona, Præsidatuum viarum, Dohanarum, Grasciæ, Zecchæ, Riparum, Carcerum, superintendentie Collis Scipionis, aliisque noviter repertis Salarie, & Gabelle carnis, privatis etiam singulorum Secretariis quandoque ad hujusmodi expeditiones adhibitis; sicque tam vigore commif-

missionum, & rescriptorum, in causis Cameralibus, & aliis infra scriptis, quam etiam auctoritate ordinaria, ac ex decreto Camera, monitoria, decreta, citationes mandata executiva, brachia secularia, aliasque expeditiones, Annonam, Vias, Ripas, Dohanas, Grasciam, Carceres, Zeccam, superintendentiam Collis Scipionis, Salarium, Gabellam carnis, Annatam, Quindennia, Spolia, ac Commissariorum deputaciones, omnis plerumque fideiussionibus, & juramentis, præstari consuetis, expedita esse novis cum clausulis, Camerario tantum, & non supradictis Clericis permixtis, ac convenientibus, dum alii ita scribunt. Expositum fuit Nobis in Camera Apostolica; alii, auctoritate qua fungimur in hac parte: alii iuxta mandatum Sanctissimi Nobis ore tenus factum; alii, Datum Romæ in Camera Apostolica; alii, Datum Romæ in Palatio Nostro; & hæc nonnumquam sola cum subscriptione Auditorum, aut Secretariorum dictorum Clericorum, talibus etiam expeditionibus in Camera quandoque minime registratis, magna cum summi Camerariatus Tribunalis indignitate, & rerum tum privatarum tum publicarum incommodo, & factura, etiam aliquando Clericos causas a Camerario ad se advocasse, Cameratioque inhibuisse.

Idem hic Pontifex innovavit, & confirmavit dictas Constitutiones Pauli III., & Julii III., & invalidas esse, decrevit prædictas expeditiones ad Clericos faciendas.

§.4. His igitur omnibus intellectis, perspectaque inanitate causarum hujus tantæ rerum perturbationis a dictis Clericis ad executionem propositarum, indignum iudicandas, iuxta, & legitimam Romani Pontificis decreta perfringi privata licentia, neque suam Camerario jus atque honorem, ab his præsertim, quorum ipse est caput, relinqui, & conservari, istumque Clericorum expediendi modum contra antiquas expeditiones, & Const. Apostolicas esse intelligentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolica potestatis plenitudine, hac nostra perpetua Constitutione, supradictas, Rom. Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, declarationes, & decreta omnia, auctoritate Apostolica tenore presentium approbamus, & confirmamus, & quatenus opus sit, eadem omnia de novo decernimus, dictasque Clericorum expeditiones omnes, necnon banna, edicta, causarum a Camerario avocations, & inhibitiones de cetero faciendas, nullas, irritas, & invalidas ex nunc esse declaramus, omnesque a dictis Clericis ita ut dictum est, ad quavis officia, exercitia, curaciones, administrationes deputatos revocamus, neve se in eis amplius ingerere possint sub penes nostro, & Rom. Pontificis pro tempore existentis arbitrio statuendis, prohibemus.

Præcepitque eisdem Clericis, ut omnes expeditiones sub nomine, & sigillo Camerarii facerent, & cum sola subscriptione, visa, &c. exceptis

§.5. Eisdem quoque Decano, & Clericis universis, & singulis, nunc pro tempore existentibus, sub omnibus penis, quæ per supradictas Constitutiones irrogantur, ipso facto incurrendis, præcipimus, & mandamus, ne ullo unquam tempore, sive univèrse sive privatim, & singulariter, quicquam, etiam vigore quorumcumque Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

officiorum, præsidatuum, & præfecturarum, seu rescriptorum, & commissionum, etiam manu nostra, vel successorum nostrorum signatarum, ipsis Clericis, & cuicumque eorum directarum expedire possint, nec quascumque patentes literas, ac supradictas, aliasque ejusmodi expeditiones, aliter quam sub nomine, & sigillo Camerarii facere, aut subscribere audeant, neque alia subscriptione uti, quam Visa, &c. neque expeditiones alibi, quam in Camera registrari patiantur; Hæcque in omnibus expeditionibus per Clericos supradictos faciendis diligenter servari volumus, & mandamus, exceptis dumtaxat, & reservatis Gubernis Civitatis Veteris, Tulliphæ, Casarum, & Terrarum Arnulphorum, in quibus de more expedire possunt.

1584. cause Guberniorum eis daturum.

§.6. Sub eisdem quoque penis omnibus ejusdem Camera Notariis inhibemus, ne in posterum prædictas, nec ullas alias expeditiones quocumque nomine appellatas, gratiam, vel justitiam concernentes, aut mixtas, tam in Rom. Curia, quam extra eam, aliter quam sub nomine, & sigillis pro tempore existentis Camerarii scribere, aut expedire audeant.

Inhibet Notariis ne expeditiones aliter scribant.

§.7. Itidem quoque, & sub eisdem penis, simili modo incurrendis inhibemus dictorum Clericorum Secretariis, & Auditoribus, & aliis quibuscumque extra Camera existentibus, ne ullas omnino expeditiones ex supradictis, nec alias quascumque super rebus ad dictam Camera pertinentibus, vel ab eis dependentibus facere, aut subscribere, seu in eis se ingerere quocumque prætextu, seu colore audeant.

Subet etiam Clericorum, Auditoribus, &c. ne expeditiones super rebus ad Camera pertinentibus subscribant.

§.8. Omnes autem supradictas, & alias Camerales expeditiones, necnon tractas tritici, & aliarum segetum, etiam extra Statum Ecclesiasticum, earumque expeditiones ad Camerarium solum, & non ad alium spectate, & pertinere decernimus.

Camera expeditiones, & tractas frumentorum spectant ad Camerarium.

§.9. Et quas contra formam hujus nostre Constit. in totum, vel in partem in futurum fieri contigerit, omnino nullas atque irritas esse declaramus. Sicque per quoscumque iudices, ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & decidi debere mandamus. Decernentes irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.10. Ac mandantes dilecto filio nostro Philippo S. Angeli in foro piscium Diacono Card. Vattavillano moderno, ac pro tempore existentis, nostro, & S. R. E. Camerario, ut pro præmissorum observatione, executione, & implemento, omnibus, & singulis præfatis, & quibus opus fuerit, præcipiat, mandet, & inibeat, illosque citet, cogat, & compellat, & alias prout sibi videbitur, contra eos procedat, ceteraque alia faciat, & exequatur, quæ in præmissis, & circa ea necessaria fuerint, & sibi videbuntur quomodolibet opportuna.

Camerarii facultates contra inobedientes.

Clauſula de rogatione.

na. Nos enim motu, & poteſtatis plenitudine ſimilibus eidem Philippo Card. & Camerario, ultra eius poteſtatem, & auctoritatem, in præmiſſis pleniffimam licentiam, & facultatem concedimus.

§.11. Non obſtantibus præmiſſis, & noſtra de non tollendo iure quaſito, ac aliis Apoſtolicis Conſtitutionibus, diſtaque Cameræ juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, necnon privilegiis, indultis, & literis Apoſtolicis illis, ac prædictis Præſidentibus, & Clericis quomodocumque conceſſis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus illorum tenores, perinde, ac ſi ad verbum infererentur præſentibus, pro ſufficienter expreſſis habentes, harum ſerie ad effectum omnium præmiſſorum, ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrariis quibuſcumque, aut ſi Decano, Clericis, ceteriſque prædictis, ac quibuſvis aliis, communiter, vel diuiſim ab Apoſtolica ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Nulli ergo &c.

D.P. An. XIII
1. Decemb.

Dat. Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo octuagenteſimo quarto, Nonis Decembris, Pont. noſtri Anno XIII.

CLXXVI.

Inſtitutio Conſraternitatis ſeu Congregationis Externorum Scholarium, ſtudiis Collegii Societatis Jeſu de Urbe inſtitutum ſub invocatione Annunciationis B. Mariæ, ad pia opera exercendum. Et facultas alias aggregandi Congregationes, cum Indulgentiarum communicatione.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Omnipotens Dei Salvatoris Noſtri, qui ex pietatis ſue ſuperabundantia, fidelium mentibus Cæleſtis inspirationis gratiam, & devotionis ardorem, ad divinæ Maieſtatis obſequia, & piorum operum exercitia ſaluſriter peragenda, continuo inſundit, exemplo adducti, in eam Paſtoralis officii curam, cogitationemque ſedulo incumbimus, per quam ipſorum fidelium fruſtationis huiusmodi operibus, & exercitiis vacantium religio, & devotio continuum ſuſcipiat incrementum, eiſque votiva ſalus proveniat animarum.

Pii adoleſcentis
Studii
Collegii Societatis Jeſu
de Urbe inſtitutum, ad
pia opera, hic enunciata
exercendum
ſe conſociat.
tunt.

§.1. Alias ſiquidem per Nos accepto quod plerique probi, & pii adoleſcentes, bonarum literarum ſtudiis in Collegio noſtro Societatis Jeſu de Urbe inſiſtentes, ſingulari erga Beatiffimam Mariam Virginem Dei Genitricem affectu ducti, ac etiam Lectorum, & Magiſtrorum ſuorum ſpiritualibus cohortationibus ad id accenſi, Eccleſiam Annunciationis ejuſdem B. Mariæ in

corpore ædificiorum d. Collegii conſiſtente, certis ſtatutis diebus, & horis frequentare, & cum eximia devotionis ſinceritate, cordiſque contritione, conſcientiam ſuam per Confessionis, & Sanctiſſimæ Eucharistiæ miniſterium expurgare, ac divinis Officiis, colloquiis, & exhortationibus ſpiritualibus, aliſque piis, & ſalutaribus operibus vacare ſoliti erant, factoque inde ad illorum exemplum maiore aliorum concurſu, mutuis ſtudiis ſe invicem conſociaverant. Nos ut pium hoc inſtitutum per amplius coaleſceret, eiſdem, & aliis Chriſtiffidelibus, huiusmodi ſpiritualibus operibus, & exercitiis pro tempore ad dictis, nonnullas Indulgentias, & peccatorum ſuorum remiſſiones conceſſimus, prout in noſtris inde conſectis literis plenius continetur.

§.2. Cum autem ſicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti Filii Præpoſiti Generalis diſtæ Societatis petito continebat, in diverſis Mundi partibus, & præſertim inſignioribus Europæ Civitatibus, ejuſdem Societatis Collegia ad juventutem bonis moribus, & virtutibus ornandam, ac vera pietate, ſanaque doctrina imbuendam, propagare, illorumque externi Scholares ibidem ſtudioſorum cauſa conſuentes, optima devotionis, & piorum operum huiusmodi exercitia ferventi ſtudio imitari, & exinde multiplices fructus ad Dei gloriam ipſiſque divini Nominis cultum, ac B. Mariæ Virginis honorem, necnon publicam ſalutem, & ſpiritualem conſolationem provenire ceperint.

§.3. Et opera prædicta ſit, ut quemadmodum piarum, & fruſtuſarum exercitiorum huiusmodi inſtitutum a Scholaribus dicti Collegii de Urbe, quod noſtris auſpiciis, & impenſis, magnifico ædificiorum, & ſtruſturarum opere a fundamentis innovatur, & extruitur, primordium ſuum in diſtæ Eccleſia Annunciationis B. Mariæ habuit: ita quoque inibi eorundem Scholarium primaria Congregatio, ſeu primarium Sodalitium, ſub titulo ejuſdem Annunciationis B. Mariæ ad laudabile eorum in piis operibus, & officiis huiusmodi ſtudium noſtris beneficiis, & Indulgentiarum præmiis conſervandum ac augendum, ſtabiliatur, & inſtituatur, pro parte ipſius Præpoſiti Nobis ſuit humiliter ſupplicatum, ut præmiſſis annuere, & deſuper opportune providere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§.4. Nos igitur religioſorum ipſorum Scholarium, & in his, ſpiritualibus exercitiis ſtudium, piæ voluntatis affectu proſequi volentes, ipſumque Præpoſitum a quibuſvis Excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdictionis, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & penis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel cauſa latas, ſiquibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes: Necnon literarum prædictarum tenores præſentibus pro expreſſis habentes,

Postea in diverſis mundi partibus, ubi ſunt d. Societatis Collegia, externi Scholares, eadem imitari ceperunt.

Unde opportunum videtur, ut ſtabiliatur in diſtæ Eccleſia de Urbe, Primaria Congregatio, a qua alie ortum habuerunt.

Hic ideo Pontifex cum ibi erigit, ſub regimine Præpoſiti generalis Societatis Jeſu.

GENERAL DE

ben-

Sodalibus, Indulgentiam plenariam, in ingreſſu, & articulo mortis elargimur.

Viſitantibus ejuſdem Eccleſiam de Annunciatione B. Mariæ.

Sodalibus conſiſſiſſis diebus hic expreſſis, Indulgentiam plenariam concedit.

Anima ſuæ de poenitentia relaxat Sodalibus aſſociatis corpora defunctorum. Aut ſi impediti ſunt, pro defunctis, vel infirmis orantibus.

bentes, huiusmodi ſupplicationibus inclinati, in eadem Eccleſia, unam ſeu unum, externorum Scholarium dicti Collegii noſtri, ac etiam aliorum Chriſtiffidelium Societati prædictæ devotorum primariam Congregationem, ſeu primarium Sodalitium, ſub titulo Annunciationis B. Mariæ huiusmodi, quæ, ſeu quod per prædictum, & pro tempore exiſtente Præpoſitum Generalem diſtæ Societatis, ſeu illo defuncto, donec alius ad Officium Præpoſiti Generalis huiusmodi canonicè aſſumatur, per Vicarium etiam Generalem ejuſdem Societatis dirigi debeat, Apoſtolica auctoritate tenere præſentium perpetuo, ſine tamen ipſius Societatis præiudicio, erigimus, & inſtituimus.

§.5. Ut autem primaria Congregatio, ſeu primarium Sodalitium huiusmodi, per gratiarum, & munerum Cæleſtium largitionem, devotionis ac pietatis jugiter proficiant incrementis, de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum ejuſ auctoritate conſiſſis, omnibus, & ſingulis Chriſtiffidelibus vere poenitentibus, & conſeſſis, qui deinceps in Sodales ejuſdem primarie Congregationis, ſeu primarii Sodalitii recipiuntur: tam die receptionis eorum, ſi Sanctiſſimum Eucharistiæ Sacramentum in prædicta Eccleſia aut ubicumque potuerint, eo die ſumpſerint, quam in mortis articulo.

§.6. Necnon ipſis, ac omnibus, & ſingulis aliis utriuſque ſexus Chriſtiffidelibus etiam vere poenitentibus, & conſeſſis, ſacraque Communionem reſectis, qui Eccleſiam prædictam die ſeſtivitatis ejuſdem Annunciationis B. Mariæ a primis veſperis uſque ad occaſum ſolis ipſius ſeſtivitatis devote viſitaverint, & inibi pro Reipublicæ Chriſtiane conſervatione, & augmento, hæreſum extirpatione, Principumque Chriſtianorum mutua, & Univerſali pace, ac noſtra, & pro tempore exiſtente Romanorum Pontificum proſperitate, vel alias preces, prout unicuique ſuggeret devotio, ad Deum devote effuderint.

§.7. Inſuper eiſdem Sodalibus ſimiliter vere poenitentibus, & conſeſſis, qui in Nativitatis, & Aſcenſionis Domini Noſtri Jeſu Chriſti, ac Annunciationis, Aſumptionis, & Conceptionis, necnon Nativitatis B. Mariæ Virginis ſeſtis diebus, prædictum Sanctiſſimum Sacramentum, ibidem vel alibi acceperint, plenariam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem, Apoſtolica auctoritate, & tenore prædictis miſericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

§.8. Ipſiſque Sodalibus, qui de eorum numero exiſtentium, vel aliorum Chriſtiffidelium Defunctorum corpora ad ſepulchrum Eccleſiaſticam aſſociaverint.

§.9. Aut infirmi vel impediti, audito ſigno campanæ, genuflexi, ſi per infirmitatem licebit, orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam, pro ſalute Animæ Defuncti, vel Corporis infirmi recitaverint.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

§.10. Necnon qui Congregationibus, tam publicis quam privatis, ac divinis Officiis, ſpiritualibusque colloquiis exhortationibus, & aliis piis Officiis, etiam in Sodalibus, ſeu aliorum Chriſtiffidelium Defunctorum ſuſſragium per primariam Congregationem, ſeu primarium Sodalitium ordinandis, & ab ipſo Præpoſito, ſeu Vicario Generali approbandis, quique diebus ſeſtiatis Miſſæ Sacrificio interfuerint.

§.11. Aut Veſperino tempore antequam cubent, conſcientiam ſuam diligenter examinaverint.

§.12. Seu pauperes infirmos, tam Sodales quam alios in hoſpitalibus, vel privatis domibus, necnon Carceratos viſitaverint.

§.13. Aut pacem inter inimicos conciliaverint, quoties horum quodvis fecerint, unum annum de eis iniunctis, vel alias quomodolibet debitis poenitentis Apoſtolicæ auctoritate, & tenore ſimilibus etiam miſericorditer in Domino relaxamus.

§.14. Quacumque alias præſentibus non expreſſas Indulgentias, & peccatorum remiſſiones, etiam plenarias, & relaxationes Scholaribus, & aliis prædictis, ratione dicti eorum inſtituti, vel alias in communi per Nos, & Sedem Apoſtolicam quomodolibet conceſſas revocando, & abrogando.

§.15. Inſuper ne præſati Sodales, ſi aliquando eos ab ipſa Urbe abeſſe, vel alibi commorari contingat, huiusmodi indulgentiarum, & aliarum gratiarum ſpiritualium effectum, & fruſtu fruſtrati remaneant, eiſdem Sodalibus extra Urbem ubivis locorum pro tempore commorantibus, ut in locis, ubi eos pro tempore reſidere, ſeu morari contigerit, opera prædicta, quæ ipſi Sodales in Urbe, præſentes pro ſingularium indulgentiarum, remiſſionum, & relaxationum huiusmodi conſequutione obſervare deberent, apud Eccleſias eorundem locorum, aut alibi, prout poterunt, obſervando, & exequendo, omnes eaſdem indulgentias, remiſſiones, & relaxationes habeant, & illa eis pariter ſuffragentur.

§.16. Necnon tam in Urbe, quam alibi ubivis locorum commorantes, Sodales primarie Congregationis, ſeu primarii Sodalitii huiusmodi, qui ſingulis quadrageſimalibus, & aliis anni temporibus, ac diebus Stationum Eccleſiarum diſtæ Urbis, & extra illius muros, quæ a Chriſtiffidelibus pro conſequendis indulgentiis, & remiſſionibus viſitari ſolent, d. Societatis, ſi ibi fuerit, alioquin aliam Eccleſiam, ſeu Capellam in locis, ubi eos pro tempore reſidere, ſeu morari contigerit, ut præſertur, devote viſitaverint, & ibi ſepties orationem Dominicam, & ſepties ſalutationem Angelicam recitaverint, tot, & eaſdem indulgentias conſequantur, quas conſequerentur, ſi iſſdem temporibus, & diebus ſingulas Eccleſias diſtæ Urbis, & extra illius muros huiusmodi pro eiſdem Stationibus, & indulgentiis conſequendis deputatas perſonaliter viſitarent, ac omnia, & ſingula, quæ pro huiusmodi gratiarum conſequ-

Inſeruntur huius Congregationis &c.

Conſcientiam examinantibus.

Infirmos, vel carceratos viſitantibus.

Inimicosque reconciliantibus.

Revocatio aliarum indulgentiarum.

Sodales abſentes, & diſta opera exerceſcentes gaudent eiſdem Indulgentiis.

Et tam præſentes in Urbe, quam abſentes, Stationibus Urbis conſequantur, viſitando Eccleſiam, ut hiſ

Facultas Praepositi generalis, aggregandi aliarum Congregationum.

sequitione quomodolibet requiruntur, plene adimplerenti
§.17. Praeterea eidem Praeposito, seu Vicario Generali pro tempore existenti, ut in quibusvis aliis dictae Societatis Collegiis extra Urbem praedictam, per univ[er]sum Orbem nunc & pro tempore erectis, seu eorum Ecclesiis pro eorundem piorum operum incremento, quascumque alias, seu quacumque alia Scholarium ibidem literarum studijs insistentium, & aliorum Christianissimorum ipsi Societati devotorum Congregationes, seu Sodalit[er]ia sub eo titulo Annunciationis B. Mariae, quae ab ipsa primaria Congregatione, seu primario Sodalitio tanquam membra a capite dependant, auctoritate nostra, sine tamen Societatis, aut Collegiorum, & Ecclesiarum huiusmodi praedictis, erigere, & instituerit.

Missive gratias, & indulgentias communicandi.

§.18. Illasque, seu illa eidem primariae Congregationi, seu primario Sodalitio aggregatis eorumque Sodalibus, praedictas ac omnes, & quascumque alias Indulgentias, peccatorum remissiones, relaxationes, gratias, & facultates, tam spirituales quam temporales, a Nobis, dictaque Sede primaria Congregationi, seu primario Sodalitio de cetero concedendas, ita ut Sodalibus aliarum Congregationum, seu aliorum Sodalitiorum huiusmodi, observantes, & exequentes ea, quae ipsius primariae Congregationis, seu primarii Sodalitii Sodalibus pro Indulgentiis, remissionibus, & relaxationibus huiusmodi consequendis, observare, & exequi debent, eisdem Indulgentiis, peccatorum remissiones, & relaxationes pariter consequantur, facultate aggregandi, & gratias huiusmodi aliis concedendi dumtaxat excepta, communicare.

Congregationes visitandi, & statuta condendi pro eorum regimine.

§.19. Necnon tam Primariam, seu Primarium, quam omnes, & singulas ei aggregandas Congregationes, seu omnia, & singula ei aggreganda Sodalit[er]ia huiusmodi, per se, vel alium, seu alios eiusdem Societatis Presbyteros idoneos ad id ab eo deputandos visitare, & pro eorum felici statu, regimine, & directione, quacumque statuta, & decreta, licita tamen, & honesta, sacrisque Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non contraria, necnon ab ipso Praeposito, seu Vicario, si per alium, vel alios deputatos huiusmodi fiant, examinanda, & approbanda edere, ac postquam edita fuerint, quoties pro eorum, & temporum qualitate, aut alias expediens ei videbitur, immutare, corrigere, moderari, & reformare, aut alia ex integro condere, libere, & licite valeat, eisdem auctoritate Apostolica, & tenore perpetuo concedimus, & indulgemus. Decernentes statuta, constitutiones, & decreta huiusmodi, postquam edita, immutata, correctata, moderata, reformata, & condita fuerint, ab omnibus Sodalibus praedictis inviolabiliter observari debere.

Clausula praeservativa.

§.20. Ac praesentes literas sub quibuscumque similibus, vel dissimilibus Indul-

gentiarum, & aliarum gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam in favorem Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, seu Cruciate Sanctae, aut alias per Nos, vel alios Romanos Pontifices Successores Nostros, aut dictam Sedem, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, Apostolicae potestatis plenitudine, sed ad quorum vis etiam Imperatorum, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum Principum instantiam pro tempore quomodolibet factis minime comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in plenarium statum restitutas, repositas, & praevarie reintegratas, ac de novo concessas esse, & censeri. Necnon omnibus, quos illae concernunt, suffragari debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula derogatoria.

§.21. Non obstantibus praemissis, & nostra de Indulgentiis ad instar non concedendis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque, praesentibus perpetuis futuris temporibus duraturis.

Transumptio eorum fides.

§.21. Volumus autem, ut earumdem praesentium transumptis etiam impressis, Secretarii ipsius Societatis, vel Notarii publici manu, & persona alicujus in dignitate Ecclesiastica constituta, vel pro tempore existens Praepositi, aut Vicarii Generalis eiusdem Societatis sigillo munitis, eadem prorsus fides ubique locorum in iudicio, & extra adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus, si essent exhibitae, vel ostense.

Nulli ergo &c.
Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quarto, Nonis Decembris, Pontificatus nostri Anno XIII.

D.P. An. XIII 5. Decemb.

CLXXVII.

Contra Exules, & alios in Italia commorantes, qui animalia, & alia bona in Statu Ecclesiastico diripiunt, abducunt, recipiunt, vel permutant.

GREGORIUS PAPA XIII.

Universis, & singulis praesentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causa huius Constitutionis.

Non sine gravi animi nostri molestia nuper accepimus, quod licet Nos jam pridem per nostras Constitutiones, & ministri nostri per proclamata, & ordinationes, ac etiam cohortibus armatis, exulum, ac perduellium, flagitiosorumque Hominum audaciam in Statu Nostro Ecclesiastico reprimere, latrociniaque, & delicta prohibere, ac delinquentes ad aliorum terrorem graviter punire omnibus modis conati fuerimus, nihilominus complures exules, & latrones huiusmodi adhuc supersunt, qui propriae salutis immemores, poenaeque im-

Excommunicantur dicitur animalia, & alia bona in Statu Ecclesiastico, vel illa ementes, &c.

positas parvificantes, assidua furta, & latrocinia in animalibus, & jumentis, in statu, & distione nostra existentibus committere non verentur: nec desunt alii, tam Nobis quam temporalibus dominis circumvicinis subditi, qui animalia, & jumenta illa ita subrepta, sine timore ab ipsismet latronibus emere, & quoquoeversum abigere, & distrahere non dubitent, quo fit, ut illis major praebatur occasio, & materia delinquendi, & affidati Camera Apostolicae, ipsique Dohaverii Dohanae nostrae Patrimonii, ac alii pecudarii, & aratores animalia huiusmodi habentes maximum inde patiantur detrimentum.

§.1. Quare Nos huic malo obviam ire, & quieti, ac indemnitati publicae, quantum in Nobis est, prospicere volentes, ac, ut quos legum, poenaeque corporalis timor non retinet, saltem gladii spiritualis fulgor a malo deterreat, praesertim cum non solum pium, & meritum, sed etiam justum ac necessarium sit, tales continuos ac notorie criminosos, ac ab eis ementes res furtivas utroque gladio, feveritate opportuna, corrigi, atque puniri, perpetuo hoc edicto latuimus, omnes, & quoscumque tam huiusmodi animalia, & jumenta, aliasque res, & bona cuiuscumque generis & speciei in statu nostro temporali diripientes, abducetes, & furto subtrahentes, quam ementes, permutantes, seu ab eis illa quovis modo recipientes, & cum eisdem contrahentes, seu quovis titulo, colore, causa, vel pretextu penes se habentes, & retinentes, cuiuscumque status, gradus, conditionis, sexus, qualitat[is], dignitatis, aut praeminentiae fuerint, tam laici quam Clerici, & Presbyteri, etiam Regulares, & Seculares, & non solum in dicto Statu nostro Ecclesiastico, sed etiam in quovis Regno, Statu, Dominio, Territorio, Civitatibus, Terris, & locis univ[er]sae Italiae commorantes, ultra alias poenas juris, Constitutionum, & proclamatum praedictorum, excommunicationis majoris latae sententiae poenam ipso facto incurrere, a qua nullus ab alio quam a Romano Pontifice, aut de eius speciali mandato, praeterquam in Mortis articulo constitutus, factaque aut mandata restitutione, vel satisfactione dictorum animalium, jumentorum, rerum, & bonorum huiusmodi dictis affidatis, Dohaverio, & aliis, ut praemittitur, & pro tempore subreptorum, absolutionis beneficium valeat obtinere, ipsamque excommunicationis poenam ex nunc, prout ex tunc, & e contra adversus inobedientes, & rebelles quoscumque, & ipsorum quemlibet promulgamus per praesentes.

Episcopi, &c. Status Ecclesiastici, & Regni Neapolitani, ac Ducatus Hierusalem, Ferrariae, & Urbini faciant publicari hanc Constitutionem, quae sic publicata omnes afficiat.

§.2. Ac mandamus univ[er]sis, & singulis Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Praelatis, eorumque Vicariis in spiritualibus generalibus totius nostri status praedicti, ac etiam in Regno Neapolitano, ac statu Magni Haetruriae, ac Ferrariae, & Urbini Ducum in virtute sanctae obedientiae, ut cum harum exemplaria, etiam impressa, manu Notarii publici subscripta, sigilloque

personae in dignitate ecclesiastica constituta munita, exhibita eis fuerint, in omnibus Civitatibus, terris, oppidis, locis, castris, ac dioecibus, praesertim statui nostro praedicto circumvicinis ad valvas Ecclesiae matricis Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, & locorum suae Dioecesis quamprimum affigi, & publicari faciant. Quae quidem exemplaria, seu transumpta sic affixa, & publicata, ubique, in iudicio, & extra illud fidem faciant, omnesque supra dictos, ac alios praesentibus literis nominatos, vel quomodolibet comprehensos taliter ligent, ardent, afficiant, & obligent, ac si unicuique personaliter intimata fuissent.

Clausula derogatoria.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon privilegiis, indultis, exemptionibus, & literis Apostolicis quibuscumque personis quacumque dignitate ecclesiastica, vel temporalis praeditis, conjunctim, vel separatim concessis, etiam quibus caveatur expresse, quod excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, & ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, ceterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An. XIII 7. Decemb.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 7. Decemb. 1584. Pontificatus nostri Anno XIII.

CLXXVIII.

Quod Eremitae Congregationis Camaldulensis Ordinis S. Benedicti, religiosos alterius Ordinis recipere possint. Ipsi vero ad alium etiam Eremitarum S. Romualdi Montis Coronae transire nequeant.

Quae spectant ad istam Congregat. Camaldulensem, vide in Const. XXI/III. Alexan. II. Nulli T. II. fol. 19. ubi plene dixi. Quae vero Congregationem Eremitarum S. Romualdi respiciunt, attende in Clementis VII. Const. XXI/L. Veltum Tom. IV. P. I. fol. 76. ubi dixi.

GREGORIUS PAPA XIII.

Dilecto filio Priori Generali Monachorum Ordinis Camaldulensis, nunc, & pro tempore existenti.

Eremitae Camaldulensis commendati.

EA est Eremitae Camaldulensis Aretinensis Dioecesis antiquitas, & Monachorum in aspera illa solitudine Deo assidue famulantium religio, ac morum, vitaeque innocentia, & sanctitas, quae omnia non solum ab aliis saepe audivimus, sed etiam nostris oculis aliquando vidimus, & admirati sumus, ut merito sacrum illum locum, & Ordinem dignum semper, qui praecipue privilegiis fulciatur, iudicemus.

Confirmatio privilegiorum.

§.1. Itaque omnes gratias, indulga, & privilegia eidem Ordini, & Eremitae a Rom. Pontificibus Praedecessoribus, sub recipientibus quibuscumque quarumvis Religionum, & Ordinum Mendicantium Fratrum religiosorum, ad ipsos transire volentibus concessa, rata, & firma esse volentes, & quatenus opus sit, auctoritate Apostolica tenore pra-

1585.

praesentium innovantes, Tibi qui ex illis unus es, ac omnibus tecum in eodem Ere-

Contravenitibus poenitentia infliguntur.

Contraia submoventur.

D. P. An. XIII 9. Januarii.

Ex Reg. in Secret. Dec.

Exordium.

Facili serice.

tus Papa IV. Praedecessor noster ex certis tunc expressis causis bonae memoriae Feruci tituli S. Vitalis Presbyteri Cardinalis, qui tunc Ecclesia Tornacen. ex dispensatione Apostolica praerat, ac clarae memoriae Maximiliani Romanorum Imperatoris, tunc Austriae Ducis, ac tunc existentium Doctorum, Magistrorum, & Scholarium dictae Universitatis supplicationibus inclinatus, ac praedicti Cardinalis grata intercessione, & fideli Consilio inductus, Rectori ejusdem Universitatis pro tempore existenti de quinque Magistrorum, ad id in Congregatione solita ipsius Universitatis deputandorum consilio, & assensu nominando singulis Praelatis, Capitulis, Collegiis, Conventibus, & personis Ecclesiasticis utriusque sexus secularibus, & regularibus, etiam Abbatisfali, Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, aut Cardinalatus fungerentur dignitate, & honore, ad quos, vel quos Canonici, & Praebendarum, ac administrationum, & officiorum, ceterorumque beneficiorum ecclesiasticorum quorumlibet cum cura, vel sine cura in terris temporalis Domini dicti Maximiliani Imperatoris, & recol. mem. tunc in humanis agentis Philippi ipsius Maximiliani Imperatoris primo geniti consentitum collatio, provisto, praesentatio, electio, seu quavis alia dispositio communiter, vel divisim pertineret, & eorum cuilibet, etiam aliqui extra terras casdem Sedem, & residentiam haberent, dummodo tamen plus quam de sex beneficiis, seu officiis hujusmodi disponere, vel providere, ad illa praesentare, eligere, vel nominare, seu alias illa quovis locorum fundata conferre, haberent: Si Praelati, videlicet, vel Praelatus, aut aliae singulares personae vita, & Praelatura, ac administratione eorum durante semel dumtaxat: Si vero Capitula, Collegia, vel Conventus forent, singulis viginti annis, unum clericum ex studentibus, & graduatibus dictae Universitatis, ac in illa residentibus, qui ultra quadraginta florenos auri de Camera annuatim non haberet, vel qui ob paupertatem gradum assequi non posset, facultatem perpetuis futuris temporibus duraturam, per quasdam suas concessit, & ut sic nominare possint, de Apostolica potestate plenitudine indulget, ac voluit, & auctoritate Apostolica, similique potestate statuit, & ordinavit, quod Praelati, Capitula, Conventus, Collegia, & personae hujusmodi, ac successores eorum, quibus hujusmodi nominationes factae forent, eisdem Clericis sic nominatis perpetuo de uno beneficio ecclesiastico cum cura, vel sine cura clerico seculari in titulum conferri, ac per talem regi, & gubernari solito, dispositioni Apostolicae generaliter non reservato, aut ex generali reservatione affecto, etiam Canonici, & Praebenda, administratio, vel officium in Collegiata, aut scolastica, matricularia, vel custodia in Parochiali Ecclesia, vel Cappella esset, & ad administrationem, vel officium hujusmodi consuevisset quis per electionem assumi, eique cura immi-

1485. Privilegia a Sixto IV. concessa Universitati Lovanien.

1572.

immineret animarum, cujus fructus, redditus, & proventus triginta florenorum Remen. aureorum secundum communem estimationem valorem annuum non excederent, quod post nominationem hujusmodi ipsi Praelatis, Capitulis, Collegiis, Conventibus, & personis de se factam, & praesentatam quovis mense Apostolico, vel ordinario nuncupato perpetuis futuris temporibus vacare contingeret, ipseque sic nominatus per se, vel Procuratorem suum ad id ab eo specialiter constitutum infra unius mensis spatium duceret acceptandum, posset, tenereturque, & deberent omnino providere, inhibitione, & decreto opportunis desuper appositis.

Alia privilegia a Leone X.

§. 2. Et deinde pia mem. Leo Papa Decimus, etiam Praedecessor noster ejusdem Maximiliani Imperatoris, & similis mem. Caroli V. eorumdem Romanorum Imperatorum, tunc Archiducis, ac Margaritae Archiducissae Austriae, necnon Decani, & facultatis artium hujusmodi supplicationibus inclinatus per alias suas literas, quod Decanus, vel Vice-Decanus pro tempore dictae facultatis de assensu, & consilio Receptorum, & Procuratorum, etiam pro tempore quatuor nationum ejusdem facultatis per se, vel ad id ab eis ob suorum absentiam, vel alias ne nominationes differerentur, substituendos praesentando; seu majoris partis eorumdem, posset singulis decem annis a data literarum Leonis Praedecessoris hujusmodi computandis, quibuscumque Collegiis, Capitulis, & Conventibus semel: Praelatis vero collatoribus, collatricibus, & aliis singularibus personis habentibus dispositionem, etiam qualemcumque beneficiorum, vel officiorum ecclesiasticorum in dictis terris temporalis Domini Maximiliani, & Caroli Imperatorum praedictorum, seu quae eisdem, vel alteri eorum, aut legitimis ipsorum heredibus spectabant, seu spectarent, & pertinerent pro tempore, quo illi, vel illis subiectae essent, necnon in Civitate, & Patria Leodien., & Comitatu Loffen., & Ducatu Bullonien., & etiam in Civitate Cameracen., & Comitatu Cameracensi, ac Tornacen., Morunen., & Atrebaten. Civitatibus, & Dioecibus, & in Civitate Trajecten. consentitum, etiam si aliqui eorum extra Terras, & loca praedicta sedem, & residentiam haberent, & quacumque praefulgerent dignitate bis, seu duabus distinctis vicibus vita, praelatura, & administratione eorum durante unum ex dictis Magistris in artibus, qui inibi in facultate praedicta sex annis legisset, seu rexisset, vel ob doctrinae eminentiam ad docendam logicam, aut philosophiam Aristotelis admissus, seu in illa novem annis promotus, & gradus foret, & de illius consilio esset, vel aliquando fuisset, & qui pro ea prima vice dumtaxat, etiam ultra octuaginta florenos auri de Camera similes annuatim haberet: alios vero de cetero ultra dictos octuaginta florenos auri de Camera similes non haberet. perpetuis futuris temporibus nominare, ipseque nominatus quodcumque benefi-

cium, seu officium ecclesiasticum cum cura, vel sine cura in dictis literis expressum eidem dispositioni Apostolicae reservatione generali in corpore juris clausa non reservatum, cujus fructus, redditus, & proventus sexaginta floren. auri de Camera similibus, oneribus deductis, ita quod ex illo ipse nominatus commodius sustentaretur, valorem annuum secundum estimationem praedictam non excederent, quovis etiam mense Apostolico, vel ordinario acceptare valeret, nec sic nominatus teneretur nominationes hujusmodi consummare. Capitulis, Collegiis, Conventibus Praelatis, collatoribus, collatricibus, vel singularibus personis praedictis, seu alicui eorum, aut post acceptationem factam de beneficio, seu officio vacante collatorem ipsum, vel collatricem, seu Capitula, Collegia, vel Conventus hujusmodi pro collatione requirere, sed quod posset vigore dictae nominationis de persona sua factae ab executoribus in literis Sixti Praedecessoris hujusmodi deputatis, seu Decano Ecclesiae S. Petri disti Oppidi Lovanien. pro tempore existentis, quibus a dicto Decano, & cuilibet eorum idem Leo Praedecessor committebat, & mandabat, de beneficio, seu officio vacante, sibi provideri facere, plenarie dicta auctoritate Apostolica absque ulteriori requisitione, ipsorum collatorum, Capitularum, & Conventuum, Collegiorum, vel personarum praedictarum. Ac post acceptationem ad instar expectantium Apostolicorum, & pro ut in gratis expectativis observabatur, insinuare, & se in corporalem possessionem poni, & induci facere posset.

§. 3. Et si contingeret per dictam Universitatem, seu illius Rectorem, & Decanos aliquem Bachalaureum in Jure, vel Medicina, per praedictam vero facultatem artium, seu illius Decanum, & personas praedictas aliquem Magistrum artium nominari, eodem, vel diversis temporibus, ad eandem collationem, quod nominatus per facultatem, seu personas praedictas, tamquam magis meritis, & qualificatus praerferretur, licet literae nominationis alterius essent de priori data. Si vero utrobique contingeret artium Magistros, vel aequae qualitates nominari, quod tunc in casu concurrentiae super acceptatione ejusdem beneficii servaretur jus commune, vel dispositio regularum Cancellariae quoad Praelationem, seu praerferentiam. Quodque soli residentes in dicta Universitate jus nominationum acquirere, vel servare, & in locum decedentium, seu mutantium residentiam, aut nominationibus suis cedentium alii, toties, quoties per ipsam facultatem, modo praemisso nominari possent. Et quod Magister artium prius per ipsam Universitatem nominatus nihilominus per dictam facultatem artium modo praedicto nominari valeret, etiam ad eandem collectionem, & utraque nominatione gaudere, & uti, ac quod semel nominatus posset secundo, & tertio nominari, quandiu ultra octuaginta ducatos similis de Camera annuatim in annis

nus redditibus, seu fructibus beneficiorum non haberet, & quod nihilominus juniores magistri ejusdem facultatis, de quibus non fuerat facta mentio, seu qui dictum tempus non attigerant, possent per eandem facultatem, seu illius personas predictas nominari, & acceptare beneficia valoris in literis Sixti Prædecessoris hujusmodi expressi, omnesque sic pro tempore nominati præferrentur, & præferri deberent quibuscumque aliis etiam habentibus primarias preces Regales, & Imperiales, seu alias nominationes, etiam vigore quorumvis privilegiorum, & indultorum Apostolicorum, quibuscumque aliis studiis generalibus, etiam Parisiensi, tunc, & pro tempore, etiam si motu, auctoritate, & potestate similibus concessorum, cum decreto irritanti, si secus scienter, vel ignoranter foret ab aliquo attentatum, cum inhibitionibus, antelationibus, & prærogativis, derogationibus, ac aliis clausulis in literis Sixti Prædecessoris hujusmodi contentis, ceterisque in, & contra præmissa necessariis fortioribus, & inexcogitabilibus perpetuo statuit, & ordinavit, seu literas, & facultates Sixti Prædecessoris hujusmodi cum inhibitionibus, decretis, deputationis executorum, ac omnibus, & singulis aliis in eis contentis clausulis ad hoc extendit, & ampliavit, quodque literis Leonis Prædecessoris hujusmodi non insertis certo modo, & forma tunc expressis derogari possent, nec derogatum censetur, decrevit, & declaravit.

§.4. Ac successive per dictum Leonem Prædecessorem accepto, quod pro eo quod post concessionem literarum suarum prædictarum, matura deliberatione de tunc ejusdem S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, ex certis tunc expressis, & aliis rationabilibus causis omnes, & singulas gratias expectativas, & speciales reservationes de quibusvis Patriarchalibus, Metropolitanis, aut Cathedralibus Ecclesiis, ac Monasteriis, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officiis, aliisque beneficiis ecclesiasticis, cum cura, vel sine cura secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus in favorem quorumcumque, etiam dictorum Cardinalium, ac etiam illorum, necnon Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum, & Universitatum, quacumque Ecclesiastica, vel mundana dignitate fungentium, intuitu, vel respectu, & ex quibusvis, etiam urgentissimis, & excogitabilibus causis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis clausulis quo ad ea, in quibus non ex verbis, sed realiter non erant plenum, & verum sortita effectum concessas cum irritantis appositione Decreti per quandam, revocaverat, cassaverat, irritaverat, & annullaverat, & revocatoriam hujusmodi juxta illius tenorem per aliam innovaverat, & quas ab eo ex tunc de cetero emanari contingeret, similes gratias sub illis comprehensas esse voluerat, & postmodum per alias Constitutiones suas diebus, & annis tunc expressis in Cancellaria Apo-

stolica publicatas omnes, & singulas specialium reservationum, facultatum, & aliarum gratiarum a se emanatarum factas revocationes innovaverat, a nonnullis de viribus facultatis, & literarum prædictarum hæsitabatur, idem Leo Prædecessor per reliquas suas literas, motu, auctoritate, & potestate paribus declaravit facultates, & desuper concessas literas prædictas, cum omnibus, & singulis concessionibus, indulgentiis, statutis, ordinationibus, & aliis in eis contentis clausulis, ac inde sequuta quacumque, quoad beneficia sub illis comprehensa, tam actu vacantia, quam in posterum vacatura per prædictas, & alias quacumque literas, Constitutiones, & Cancellaria prædicta regulas, quæ etiam super revocatione, & illarum innovatione, ac suspensione, vel modificatione gratiarum expectatarum specialium, vel generalium reservationum, ac similiarum, vel dissimiliarum facultatum, nominationum, statutorum, ordinationum, concessionum, & gratiarum, etiam perpetuarum, etiam ex quibusvis causis quantumcumque maximis, & urgentissimis, quæ a se, & Sede prædicta, etiam consistorialiter, ac cum quibusvis clausulis, etiam derogatoriis derogatoriis, fortioribus, efficacioribus, & insolitis, ac inhibitionibus, & decretis, etiam irritantibus tunc emanassent, & in posterum emanarent, minime revocatas, suspensas, limitatas, vel modificatas fuisse, & esse, aut revocari, cassari, suspendi, limitari, vel modificari potuisse, neque in futurum posse, nisi dum, & quoties in hujusmodi futuris revocationibus, suspensionibus, & modificationibus de aliis Sixti, ac suis prædictis literis, ac duabus datis eorumdem nomineque, & dignitate ipsius Maximiliani Imperatoris, tam, quamdiu in humanis ageret, quam eo vita functo specialis, specifica, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio facta foret, & ipse Leo Prædecessor, vel Successores sui Romani Pontifices pro tempore existentes per diversas literas in forma Brevis duceret, seu Successores præfari ducerent publice in eadem Universitate insinuandum, sive, Successorum eorumdem intentionis, esse literas hujusmodi ex aliqua causa revocare, suspendere, vel modificare cum intervallo unius mensis inter datas singularum literarum in forma Brevis hujusmodi, & non alias, aliter, nec alio modo, & si forsan ullo modo literas hujusmodi contingeret revocari, suspendi, vel modificari, seu jam tunc revocatas fuisse, ex tunc, prout ex eo die, & quoties sic revocata, vel suspensæ forent, in suum pristinum, & in eum, in quo ante revocationem, suspensionem, vel modificationem hujusmodi quomodolibet erant, statum plenarie reposuit, restituit, & reintegravit, ac plenarie repositas restitutas, & reintegratas fuisse, & esse declaravit, irritante decreto similiter appposito.

§.5. Cumque etiam postmodum a recolenda mem. Hadriano Papa VI. simili-

ter
Alia Hadriani VI. Privilegia seu concessionum innovatio.

ter Prædecessore Nostro ad summi Apostolatus apicem assumpto, nonnulla revocationes nominandi facultatum, & illarum vigore sacrarum nominationum, quæ suum non erant sortite effectum, emanassent, dictus Hadrianus Prædecessor singulas literas Sixti, & Leonis Prædecessorum hujusmodi cum omnibus, & singulis derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, nec non ipsam facultatem artium, & illius personas hujusmodi adversus singulas revocationes prædictas in pristinum, & cum flatum, in quo ante illas quomodolibet erant, quatenus opus esset, restituens, reponens, & plenarie reintegrans singulas literas Sixti, & Leonis Prædecessorum hujusmodi, & in eis contenta quacumque motu, & scientia similibus, ac de Apostolica potestatis plenitudine approbavit, & innovavit, ac perpetua firmitatis robur obtinere decrevit, & pro potiori cautela, illa omnia de novo, ita quod Decanus, vel Vice-Decanus facultatis artium hujusmodi modo in literis Leonis Prædecessoris hujusmodi expresso, quibuscumque Collegiis, Capitulis, & aliis personis, etiam quacumque dignitate, vel honore fungentibus qualemcumque dispositionem Beneficiorum, vel Officiorum Ecclesiasticorum habentibus, in Terris temporalis Domini dicti Caroli Imperatoris, ac Civitate, & Patria Leodien., & Comitatu Loysen., & Ducatu Beldionen., nec non in Civitate Cameracen., & Comitatu Cameracen., ac Tornacen., Morinen., Atrebaten. Civitatibus, & Diocesisibus singulis prædictis, ac in Civitate, & etiam Diocesisibus Trajecten. consuetum Magistros in artibus in dicta facultate artium promotos, & graduatos, ut præfertur, nominare, ac nominati hujusmodi quacumque beneficia, & officia videlicet seniores artium Magistri, qui dictum tempus attingissent, vel sex annis in facultate prædicta legissent, seu rexissent, vel ob doctrinam eminentiam ad docendum Logicam, vel Philosophiam Aristotelis admissi, seu in illa novem annis promoti, & graduati forent, & de illius Concilio essent, vel aliquando extitissent, ea quorum sexaginta ducatorum auri de Camera Juniores vero, qui dictum tempus nondum attigerant, quorum triginta florenorum Remen. aureorum grossi fructus, oneribus non solum perpetuis personalibus, & realibus, sed etiam pensionibus annuis aliis personis super eisdem beneficiis, & officiis reservatis, sicque super eis essent reservata, & quibuscumque aliis oneribus valorem fructuum, quos absens in studio, aut alio loco privilegiato, reciperet, diminuentibus plene, & totaliter deductis, ita ut ex illis ipse nominatus in hujusmodi loco privilegiato commodius sustentaretur, valorem annum respectivo non excederet, quovis etiam mense Apostolico, vel Ordinario, per se, vel Procuratorem suum legitimum ad id specialiter constitutum infra unius mensis spatium non a die obitus ultimi possessoris, sed a die, quo illi sic nominato, vel eidem Procuratori de hujusmodi beneficii vacatione constaret, com-

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

putan., etiam si hujusmodi beneficia, cum cura, vel sine cura Clerico seculari in titulum conferri, & per talem regi, & gubernari solita, Canonicatus, & Præbende, Dignitates, Personatus, administrationes, vel officia, etiam curata, & electiva in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel Collegiatis, aut Scolasticis, matriculariæ, seu custodia in Parochialibus Ecclesiis, vel Cappella, seu quocumque alio nomine nuncupata, ac dispositioni Apostolicæ quomodolibet, præterquam reservationi generali in corpore juris clausa reservata forent, etiam si hujusmodi artium Magistris modo prædicto nominati pro tempore hujus nominationis minores annis, vel illegitimi existerent, beneficia, etiam curata dummodo tempore vacationis illorum beneficiorum atatem legitimam attingerent, aut cum eis super atatis, vel natalium defectibus sufficienter dispensatum esset, absque nova nominatione prius facienda acceptare, & de illis in vim literarum Leonis Prædecessoris hujusmodi dumtaxat, & processum desuper pro tempore decretorum, quos totum tenorem literarum prædictorum Sixti, & Leonis Prædecessorum continere non oporteret, sed illam literarum Leonis Prædecessoris hujusmodi partem, quæ infra scriptis executoribus, aut coram alicui convenire videretur, aut etiam solam particulam, quod notorium esse dignoscitur, inferere sufficeret, quibus etiam omnino, quo ad id staretur, & fieri deberet in iudicio, & extra, ac si totus tenor literarum Sixti, & Leonis Prædecessorum hujusmodi de verbo ad verbum infereretur, aut foret insertus per Sanctæ Gertrudis intra, & Beate Mariæ Parnen. extra muros dicti Lovanjen. Monasteriorum Abbates, ac Sanctæ Oudulæ Bruscellen. Oppidorum, nec non Sancti Petri, etiam Lovanjen. Ecclesiarum Decanos dictarum Leodien., & Cameracen. Diocesium executores in eisdem literis Sixti, & Leonis Prædecessorum deputatos, seu eorum aliquem, aut quacumque personam in dignitate Ecclesiastica constitutam, pro exequatore, seu quemcumque Notarium publicum, aut Presbyterum, vel Clericum, per dictos Magistros artium nominatos, aut eorum quemcumque pro sub exequatore eligendam, seu eligendum sibi provideri facere, ipsique exequutores, & subexequutores eos, & eorum quemlibet in corporalem possessionem sic pro tempore acceptatorum beneficiorum, & illorum jurium, & pertinentiarum omnium pro hujusmodi provisione, aut possessione prorsus irrequisitis ordinariis collatoribus inducere.

§.6. Et quod tam seniores, quam juniores artium Magistri prædicti secundo, tertio, ac terties nominari, videlicet seniores, qui tempus illud prædictum attingissent, donec octuaginta, Juniores vero donec quadraginta florenos auri de Camera in fructibus beneficiorum, aut certis annuis redditibus, oneribus, modo prius expresso deductis annuatim ha-

M

be-

berent. Et quod nominationem Universitatis, & facultatis artium huiusmodi insimul habere, ac utraque sive prius per Universitatem, seu illius Rectorem, postea vero per facultatem artium, seu illius Decanum predictos, sive e contrario nominati essent, uti, & gaudere. Quodque decedentibus collatoribus, sub quibus pro tempore facta forent nominationes, qua nondum effectum sortita essent, eadem nominationes sub succedere absque nova nominatione valide existerent, & suos effectus sortiri. Idemque Juniores artium Magistri omnibus, & eisdem prerogativis in literis Leonis Praedecessoris huiusmodi nominatis senioribus concessis potiri, & gaudere possent. Salvo quod in vim huiusmodi nominationis isti Juniores beneficia valorem triginta florenorum Rhenen. aureorum oneribus modo prius expresso deductis excedentia acceptare non valerent, ac quod nominationes suas, seu de persona sua factas Ordinariis collatoribus insinuare non tenerentur, quodque ipsi collatores vita, & praetura eorum durante bis, seu duabus distinctis vicibus; Capitula vero intra decem annorum spatium modo praedicto computata semel unum beneficium valoris prius expressi respective dictis Magistris sic nominatis per dictam facultatem artium, sive tales Magistri seniores essent, vel Juniores, qui non secus, quam seniores ad cuiuscumque collatoris, aut Capituli qualemcumque beneficiorum, vel officiorum dispositionem habentes collatores nominari possent, conferre tenerentur: Ita tamen, quod vigore literarum Leonis Praedecessoris huiusmodi singuli collatores praedicti ex beneficiis dictae Apostolicae dispositioni non reservatis in eorum mensibus Ordinariis nuncupatis pro tempore vacantibus de uno dumtaxat singulis decenniis eisdem nominatis providere tenerentur.

§.7. Et quod dicti omnes, & singuli artium Magistri, sive seniores, sive juniores essent, super beneficiis per eos in vim huiusmodi nominationis acceptatis per qualemcumque personas cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existerent, etiam si Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, aut alia majori dignitate, etiam Cardinalatus onore praefulgerent, aut in vim quarumcumque, etiam conservatoriarum literarum, ac privilegiorum, ac indultorum Apostolicorum, etiam quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, & locis, ac Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, Abbatibus, Capitulis, Conventibus, Collegiis, Universitatibus, etiam Parisien., & aliorum studiorum generalium, ac illorum, & quibusvis aliis, etiam ex paribus, & quibusvis aliis causis, ac sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore concessorum extra dictam Universitatem ad iudicium trahi non possent, ipsi tamen nominati huiusmodi suos in dictis beneficiis quoscumque adversarios coram aliquo ex conservatoribus privilegiorum ejusdem Universita-

tis trahere, & quod nominati huiusmodi omnibus, & singulis etiam suis, & pro tempore existentibus Rom. Pontificis antiquis, & descriptis familiaribus, continuis commensalibus, ac in Cappella nostra, tunc sua Cantoribus, Cappellanis, & Romana Curia Officialibus, & aliis cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis nobilitatis, & conditionis existentibus quascumque expectativas, etiam in forma pauperum, & alias gratias, etiam regales, & imperiales primarias preces habentibus, & prosequentibus, omnino praeferi possent, & deberent, perpetuo concessis, statuit, & ordinavit, seu etiam praesentes literas ad hoc extendit, & ampliavit, ac alias, & alia fecit pro ut in singulis praedictis, nec non Sanctae Memoriae Clementis Papae VII. pariter Praedecessoris nostri literis, super restitutione, repositione, reintegratione, approbatione, nominatione, nova concessione, statuto, ordinatione, extensione, ampliatione Hadriani Praedecessoris huiusmodi cum ipse Hadrianus Praedecessor antequam eius litera desuper conficerentur, sicut Domino placuit, rebus fuisset humanis exemptus, plenius dicitur respective contineri.

§.8. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat firmiora sint ea, quibus sapius dictae Sedis interventu auctoritas, idem Philippus Rex asserens Universitatem praedictam unicum praesidium, & lumen Catholicae fidei in inferiori Germania existere, tam suo, quam Universitatis, & facultatis artium huiusmodi nominibus praedictis Nobis humiliter supplicari fecit, quatenus omnibus, & singulis literis praedictis suis in Sedem, & Fidem Catholicam praedictas meritis, & iam nostrae approbationis robur adijcere, ac alias in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur qui fidelium quorumlibet, praesertim Catholicorum Regum votis libenter annuimus, ac ea quantum in Nobis est, favoribus prosequimur opportunis, attendentes etiam Universitatis praedictae multa esse in Fidem Catholicam, & Sedem huiusmodi merita, Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus non incognita, ac Philippum Regem, & singulas personas Universitatis, & facultatis artium huiusmodi a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, nec non singularum literarum praedictarum tenores praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinatis, supradicta privilegia, quemadmodum per praedictos Praedecessores nostros concessa, & confirmata fuerunt, cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis, cautelis, decretis, derogationibus, praeservationibus, ac pro ut illa concernunt, omnia, & singula in eis contenta, & pro ut

Confirmatio praedictorum privilegiorum

iacent, dicta auctoritate tenore praesentium approbamus, & confirmamus, eaque suos effectus sortiri volumus, & quatenus opus sit, de novo concedimus, illisque perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adijcimus, ac ea omnia valida, & efficacia esse, suoque plenaria, & integros effectus sortiri, & ab omnibus, quos illa concernunt, inviolabiliter observari, ac ita ut contra illa quovis quaesito colore, vel ingenio venire nequaquam possint, ut praefertur, ad illorum observantiam teneri, & ad id etiam sub Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis cogi, & compelli posse declaramus.

Privilegiorum ampliatio.

§.9. Et ut majori gratia dictam Universitatem afficiamus, redditum, & proventum annuum beneficiorum in literis Sixti Praedecessoris huiusmodi expressum ad eam summam, quam dictus Leo Praedecessor in suis literis facultati artium concessis huiusmodi expressit, eadem auctoritate extendimus, ita tamen, quod fructus singulorum beneficiorum praedictorum, valorem annuum praescriptum non excedant, & si ad beneficia, quorum fructus, redditus, & proventus majoris valoris fuerint, nominationes, & alia praedicta sunt, illa omnia nullius sint roboris, vel momenti. Valor porro praedictus iuxta declarationem praedicti Hadriani Praedecessoris super hoc factam, etiam quoad alias d. Universitatis facultates habendus intelligatur, videlicet grossorum fructuum, oneribus non solum perpetuis personalibus, & realibus, sed etiam pensionibus annuis aliis personis super eisdem beneficiis, & officiis reservatis, siquae essent super illis reservatae, & quibuscumque aliis oneribus, valorem fructuum, quos absens in studio, aut alio loco privilegiato reciperet, diminuentibus plene, & totaliter deductis, ita ut ex illis ipse nominatus in huiusmodi loco privilegiato commodius sustentetur.

§.10. Et insuper prohibemus expressis, ut quicumque, nominationes praedictas nunc, & quandoeumque habentes, aut prosequentes earum iuri, aut prosecutioni sive simpliciter, sive alias in cuiusvis favorem nullatenus cedere possint, quod si fecerint, cessiones huiusmodi nullae sint, & cedentes ad futuras omnino inhabiles censentur eo ipso, jus tamen ipsum in Rectoris, & Deputatorum Universitatis, si ab illis; Si vero a Decano, & Deputatis artium, manibus respective remittere possunt.

§.11. Praeterea volumus, & mandamus, quod hi, qui ad beneficia curam animarum habentia nominati fuerint, non admittantur, nisi prius ab Ordinariis locorum, previo examine, absque concursu sciendo fuerint approbati, quodque in eis personaliter residere teneantur; nec se eo nomine excusare possint, quod in dictis Universitate, & facultate artium scholares sint, seu docentes, aut Magistri, districtius inhibentes, tam locorum Ordinariis, quam quibusvis Collegiis, Capitulis, Conventibus, Praelatis, collatoribus, collatricibus, & aliis superioribus personis praedictis in virtute sanctae Bullae Rom. Tom. IV. Par. IV.

obedientiae, ne eosdem sic nominatos perpetuis futuris temporibus quovis quaesito colore, vel ingenio impedire, molestante, vel perturbare audeant, sen etiam praesumant. Decernentes quodque irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.12. Et nihilominus S. Gertrudis, & Beatae Mariae Parmen. Abbatibus praedictis, ac dilecto filio Decano Ecclesiae Sancti Jacobi dicti Oppidi Lovanien. per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quacumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris, & Decani, vel Vice-Decani, ac Deputatorum, ac singularum personarum huiusmodi, seu aliquibus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes faciant Rectorem, & Decanum, vel Vice-Decanum, ac deputatos, & singulas personas huiusmodi, necnon alios, quos ipse praesentes literae concernunt, nostris approbatione, confirmatione, voluntate, nova concessione, adiectione, declaratione, decreto, extensione, prohibitione, mandato, & aliis praemissis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, vel eorum aliquem per locorum Ordinarios, conservatores, seu quoscumque alios quavis auctoritate fungentes quomodolibet molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super iis habendis, servatis processibus, sententiis, censuris, & poenis ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§.13. Non obstantibus similis mem. Bonifacii Papae VIII., etiam Praedecessoris nostri, in quo cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diocesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suae Diocesis ad iudicium evocetur, seu ne Iudices a Sede praedicta deputati extra Civitatem, vel Diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel alii vices suas committere, quocummodo praesumant, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo ultra tres dietas quis vigore praesentium ad iudicium non trahatur, & a Praedecessoribus nostris quocummodo emanatis, ac quibusvis aliis Apostolicis, necnon in provincialibus, synodalibus, & universalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & infor-

Executores praesentium literarum.

Derogatio contrarium

litis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia ad hoc exquisita forma servanda foret, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§.14. Ceterum qui difficile foret, præfentes literas ad singula quæque loca, ubi opus fuerit, deferre, volumus, & Apostolica auctoritate prædicta decernimus, quod præsentium transumptis manu publici alicujus Notarii subscriptis, & sigillo alicujus persone in dignitate ecclesiastica constituta &c.

§.15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, Kal. Martii Pont. nostri Anno I.

CLXXX.

Publicatio literarum, seu potius decreti Pii Papæ V. super translatione Ecclesiæ Cathedralis Feretrane ab Oppido S. Leonis ad Oppidum nuncupatum *Pinna Billorum*, & respectiva unione, augmento, ac dotatione utriusque Capituli.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Æ Quam reputamus, & ratione congruum, ut ea, quæ de Romani Pontificis gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu literæ Apostolicæ desuper confectæ non fuerint, suum sortiantur effectum.

§.1. Dudum per fel. rec. Pium Papam V. Prædecessorem nostrum accepto, quod Ecclesia Feretrana S. Leonis nuncupata in Oppido Civitatis nuncupato ejusdem S. Leonis Feretrane Diocesis dilecti Filii Nobilis Viri Guidi Ubaldi Ducis Urbini temporali dominio subiecta erat, & in illa dumtaxat unus Præpositus, qui Præposituram dictæ Ecclesiæ Dignitatem inibi post Pontificalem majorem obtinebat, & sex Canonici existebant, & quæ adeo turbulibus bellorum imminentiibus suspecta habebatur, quod dictus Guidus Ubaldis Dux pro sui Status tuitione, & conservatione in dicto Oppido, cum unum ex principalioribus Oppidis ditioni suæ subiectis reputaretur, continuum Militare Præsidium, ac diu, noctuque cu-

Fides transumptum.

Dat. die 1. Martii 1572. An. I.

Ex Regest. in Secret. Decr.

Ob imminentiâ bellorū periculum facta fieri in Feretrana Civitate S. Leonis non poterant.

stodiam assidue habere cogebatur, quodque ob Militum in eodem Oppido continuo arctam custodiam, sive excubias facientium morositate, illorumque diversum a Statu Ecclesiastico vivendi modum, & habitationum necessitarum defectum tam Venerabili Fratri Nostro, tunc suo Francisco etiam tunc Episcopo Feretrano, quam dilectis Filiis Præposito, & Canonici ipsius Ecclesiæ ad illam, quoties opportunum, vel alias eis bene visum existeret, liber non pateret accessus, quo fiebat, ut tam Franciscus Episcopus, quam Præpositus, & Canonici prædicti in dicta Ecclesia residentiam debitam non faciebant, minusque in ea Divina Officia, præterquam in Festivitate ejusdem S. Leonis celebrabantur in divini cultum diminutionem.

§.2. Cumque in dicta Diocesi Oppidum, *Pinna Billorum* nuncupatum, situatione, & loci commoditate pulcherrimum ac Populi multitudine refertum, minusque quam Oppidum S. Leonis huiusmodi suspectum existeret, in illoque, ac prædicta Diocesi una dumtaxat Collegiata Ecclesia sub invocatione S. Bartholomæi existeret, in qua Divinus Cultus per dilectos Filios ipsius Ecclesiæ S. Bartholomæi Præpositum, & Canonicos, qui insimul sex numero existebant, exercebatur, quodque tam Franciscus Episcopus, quam dictæ Ecclesiæ Feretrane Canonici prædicti in eadem Ecclesia S. Bartholomæi situatione, & loci commoditate prædictis attentis, facile residere, & cum Canonici Ecclesiæ Sancti Bartholomæi huiusmodi Divina Officia decantare poterant, præfatus Prædecessor, qui divino cultui libenter intendebat, & ut Cathedralis Ecclesiæ situationem commodam haberent, sineis exoptabat affectibus, quique dudum inter alia voluerat, quod semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis, quorum interest, circa præmissa, nec non de domicilio tam Franciscus pro tempore existenti Episcopo Feretrano, quam ipsius Ecclesiæ Feretrane Canonici prædictis, ut facilius Divina Officia celebrare possent, & eis via excusationis non residentia, ac divinorum non celebrationis præcluderetur. Utque in dicta Ecclesia S. Bartholomæi per amplius Ministrorum numerum augeretur, opportune providere volens, ipsosque Franciscum Episcopum, ac S. Leonis, & S. Bartholomæi Ecclesiarum huiusmodi Præpositos, eorumque singulos a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existerent, ad effectum infrascriptorum dumtaxat consequendum, absolventes, & absolutos fore censentes.

§.3. Motu proprio, non ad Francisci Episcopi, & Præpositorum, & Canonicorum prædictorum, vel alterius pro eis super eo eidem Prædecessori oblatæ petitionis instantiam, sed de sua mera deliberatione, & ex certa scientia, ac de Apostolica

Commodius vero habent in Ecclesia S. Bartholomæi.

Feretrane Ecclesiam eâ Insignis Cathedralis ab Ecclesia Sancti Leonis ad Oppidum Pinnae, & Eccle.

1572.
fium S. Bartholomæi transfuit respectiva unione Capituli.

potestatis plenitudine, sub datum videlicet sexto Idus Julii, Pontificatus Sui Anno V., Ecclesiam Feretranam prædictam catenus non frequentatam, & in quam tam Franciscus, & qui pro tempore fuerunt Episcopi Feretrani, ac Canonici dictæ Ecclesiæ non resederant ad dictam Collegiatam Ecclesiam una cum ejusdem Ecclesiæ Cathedralis Insignis auctoritate Apostolica translata, & translata esse voluit, itaut deinceps liceret Franciscus, ac pro tempore existenti Episcopo Feretrano, ipsiusque Ecclesiæ S. Leonis Præposito, & Canonici prædicti in dicta Ecclesia S. Bartholomæi residere, & Divina Officia inibi una cum illius Canonici prædictis decantare, quodque dictæ S. Leonis, & S. Bartholomæi Ecclesiæ non amplius dux, Cathedralis scilicet, & Collegiata Ecclesiæ nuncuparentur; sed una tantum Ecclesia Cathedralis existeret, nuncuparetur, & reputaretur, & Ecclesiarum earundem Canonici unum Corpus efficerent, & Canonici Ecclesiæ S. Bartholomæi huiusmodi fructus suos percipientes Canonici, & Cathedralis Ecclesiæ nuncuparentur, & nuncupari, privilegiisque, honoribus, exemptionibus, & libertatibus, necnon favoribus, gratiis, & indulgiis, quibus Canonici Cathedralium Ecclesiarum catenus uti, gaudere, & frui poterant, & debuerant ac poterant, & debebant, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite pariformiter, & absque ulla penitus differentia possent. Voluitque, quod tam S. Leonis, quam S. Bartholomæi Ecclesiarum Canonici præfati unum dumtaxat Capitulum insimul facerent, præcedentibus tamen ipsius Ecclesiæ S. Leonis sic translata Canonici Præpositum, & Canonicos dictæ Ecclesiæ S. Bartholomæi in Choro, Processionibus, & aliis actibus Capitalibus; ac quod de cetero eadem Ecclesia S. Bartholomæi non amplius Collegiata vocaretur, sed Cathedralis Ecclesiæ S. Leonis existeret; remanente tamen eadem Ecclesia Feretrana in dicto Oppido S. Leonis sub ejusdem Sancti Leonis invocatione cum Insignis Cathedralis Ecclesiæ, cujus Festivitas coli die ejusdem S. Leonis non desineret dicta auctoritate perpetuo statuit, & ordinavit.

§.4. Et ut eadem Ecclesia Feretrana in eadem Ecclesiam Sancti Bartholomæi sic translata per amplius Ministris honoraretur, & Dignitatibus accresceret, more aliarum Cathedralium Ecclesiarum Insignium in illa unum Archidiaconum, qui prima post Pontificalem pro uno Archidiacono, qui oculus Episcopi nuncuparetur, & unum Archipresbyteratum, quæ secunda inibi dignitates existerent pro uno Archipresbytero, qui in absentia dicti Archidiaconi caput Capituli, & Canonicorum existeret, & perpetuo crearet, & instituit, ac pro Archidiaconatus, & Archipresbyteratus prædictorum sic erektorum, & institutorum dote fructus, redditus, & proventus quorumcumque simplicium Beneficiorum Ecclesiasticorum per Franciscum, seu pro tempore existentem Episcopum Feretranum men-

In eaque Archidiaconus, & Archipresbyteratum erexit contra dote assignata.

sa capitali unendorum summam centum & quinquaginta ducatorum auri redditus non excedentium eisdem Archidiaconatus, & Archipresbyteratus. Ita quod cum primum dos, ut præfertur, eis assignata fuerit per ipsum Prædecessorem de illis a primava eorum erectione vacantibus collatione, & provisione eidem Ecclesiæ Cathedrali, ut præfertur, translata deservire inciperent, & continuo deinceps infervirent, eadem auctoritate similiter perpetuo applicavit, & appropriavit.

§.5. Necnon Præposituram S. Leonis Tertiam, ac etiam Præposituram S. Bartholomæi Ecclesiarum huiusmodi quæ principalis Dignitas in illa existeret, quartam, quamdiu tamen tunc dictæ Ecclesiæ S. Bartholomæi Præpositus vitam duceret in humanis, dumtaxat Dignitates constituit, & Præposituram Ecclesiasticam S. Bartholomæi adveniente pro tempore vacatione per obitum tunc illius Præpositi huiusmodi ad id, ut tres Dignitates dumtaxat in ipsa Ecclesia Feretrana in eadem Ecclesiam S. Bartholomæi translata remanerent, illam eadem perpetuo suppressit.

§.6. Necnon quia tam S. Leonis, quam S. Bartholomæi Ecclesiarum huiusmodi, ac illarum Mensurarum Capitaliarum fructus, redditus, & proventus adeo tenues existebant, quod pro mantentione Canonicorum prædictorum non sufficiebant cum Sancti Leonis quatuordecim, S. Bartholomæi vero Ecclesiarum Canonicatum, & Præbendarum decem ducatorum auri de Camera fructus, redditus, & proventus huiusmodi secundum communem estimationem valorem annum non excederent, Parochialem Ecclesiam S. Nicolai de Billis nuncupatam dictæ *Pinna Billorum*, cujus fructus, redditus, & proventus quadraginta quatuor ducatorum auri similibus secundum estimationem prædictum valorem annum non excedebant, ex tunc prout ex eadem die, & e contra cum primum illam per cessum, etiam ex causa permutationis, vel decessum, seu quamvis aliam dimissionem, vel amissionem, illam tunc obtinentis etiam in aliquo ex mensibus Sedi Apostolica per Constitutiones Apostolicas, seu Apostolicæ Cancellariæ regulas reservatis, seu Ordinariis Collatoribus etiam per Constitutiones Apostolicas, seu literas alternativatum vel alias concessis, aut alias quovis modo vacare contingeret, etiam si actu tunc vacaret, necnon etiam fructus, redditus, & proventus ejusdem Præposituræ suppressæ Capitali mensis S. Leonis sic translata, & Sancti Bartholomæi Ecclesiarum huiusmodi pro distributionibus quotidianis inter Canonicos pro tempore residentes, & in divinis infervientes, ac in Choro intererentes, dividendis, præfata auctoritate similiter perpetuo univit, annexit, & incorporavit, ac pro distributionibus huiusmodi appropriavit, ita quod liceret præfato Capitulo corporalem, realem, & actuale possessionem ipsius Parochialis Ecclesiæ sic unite, per se, vel alium, seu alios propria

Præposituras quoque Sancti Leonis, & S. Bartholomæi tertiam, & quartam constituit dignitates.

Novo Capitulo in dotis augmentum. S. Nicolai Parochialem Ecclesiam addidit.

auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, illiusque, necnon etiam districte suppressæ Præposituræ fructus, redditus, & proventus in usus, & utilitatem mensæ Capitularis, ac distributionum huiusmodi pro tempore existentibus singulis Canonicis prædictis dandam, & applicandam, convertere, cuiusvis licentia desuper minime requisita, necnon eidem Parochiali Ecclesiæ per unum ex ipsis Canonicis sufficienter idoneum per Ordinarium approbandum iuxta providam eorum dicti Capituli ordinationem desuper faciendam, ut in divinis deservire, & curam Animarum illius Parochianorum laudabiliter exercere, ac Sacramenta Ecclesiastica illis ministrare, decernentes Præposituram Ecclesiæ S. Bartholomæi huiusmodi, cum, ut præfertur, vacare contigerit, perpetuo suppressam existere, & esse.

Literis desuper conficiendis per obreptionis vitio, seu intentionis ipsius Prædecessoris, aut quovis alio defectu notari, sive impugnari, vel ad terminos Juris reduci, aut in Jus, vel controversiam poni, vel vocari, nullatenus posse, neque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus, gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, & limitationibus tam per ipsum Prædecessorem, quam Successores suos Romanos Pontifices etiam in crastinum eorum assumptionis faciendis comprehendere, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & de novo concessas esse, & censeri debere, sique per quoscumque Iudices, & Commissarios quavis auctoritate surgentes, etiam Causarum Palatii Apostolice Auditorum, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuiuslibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi, ac definiendi facultate, & auctoritate, iudicari, definiti, & interpretari debere, non obstantibus priori voluntate sua prædicta, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, necnon pia mem. Bonificii Pape VIII., & Prædecessoris nostri, & alius Apostolicis Constitutionibus, ac S. Leonis, & S. Bartholomæi Ecclesiæ prædictarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, contrariis quibuscumque, aut si aliquem super provisionibus sibi faciendis de dignitatibus ipsius Ecclesiæ S. Bartholomæi, ac huiusmodi speciales, vel alius Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus generalis Sanctæ Sedis, vel Legatorum eius literas impetrassent, & si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet esset processum, quas quidem literas, & processus habitos per eisdem, ac inde secuta quæcumque idem Pius Prædecessor ad Præposituram Ecclesiæ S. Bartholomæi, & Parochialem Ecclesiæ, ac Beneficia unienda huiusmodi voluit non exten-

di, sed nullus per hoc eis quoad assumptionem beneficiorum aliorum præjudicium generari, & quibusvis aliis privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenoribus existant, per quæ præsentibus, non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valerit quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda esset in eisdem literis mentio specialis, proviso, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem prædictam Præpositura, & Parochialis Ecclesiæ, ac beneficia unienda huiusmodi debitis non fraudarentur obsequiis, & animarum cura in Parochiali Ecclesiæ, & si qua illi maneret Præpositura prædictis nullatenus negligenter, sed earum ac beneficiorum uniendorum prædictorum congrue supportarentur onera consueta. Idem enim Pius Prædecessor ex tunc irritum decrevit, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingeret attentari.

§.8. Ne autem de absolute, voluntate, statuto, ordinatione, erectione, institutione, applicatione, appropriatione, constitutione, suppressione, unionem, annexione, incorporatione, & decreto prædictis pro eo, quod super illis dicti Pii Prædecessoris ejus superveniente obitu, literæ consecræ non fuerint, valeat quomodolibet hesitari, ipsique Franciscus, ac pro tempore existens Episcopus, necnon Sancti Leonis, & Bartholomæi Ecclesiæ huiusmodi Præpositi, & Canonici illorum frustrentur effectu, volumus, & similiter Apostolica auctoritate decernimus, quod absolutio, translatio, voluntas, statutum, ordinatio, erectio, institutio, applicatio, appropriatio, constitutio, suppressio, unio, annexio, incorporatio, & decretum Pii Prædecessoris huiusmodi perinde a dicta die sexto Idus Julii suum sortiantur effectum, ac si secus super illis ipsius Prædecessoris literæ sub eisdem diei data consecræ fuissent, prout superius enarratur, quodque præsentibus literæ ad probandum plene absolute, voluntatem, statum, ordinationem, translationem, erectionem, institutionem, applicationem, appropriationem, constitutionem, suppressionem, unionem, annexionem, incorporationem, & decretum Pii Prædecessoris huiusmodi, ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre voluntatis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire; Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotens Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

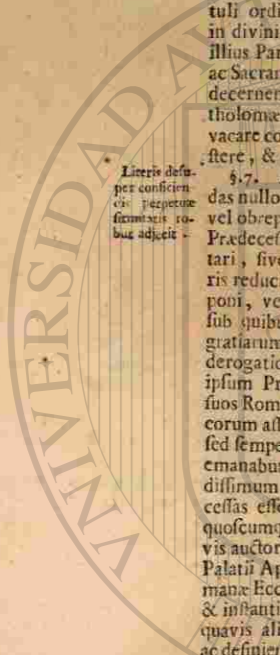
Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, octavo Kal. Junii, Pontificatus nostri Anno I.

Decreto Pii V. confirmatione addit. Gregorius.

Clausula.

Dat. die 25. Maii 1572. An. I.

Infi.

UNI

ÓNOMA

GENERAL DE

CLXXI.

Institutio Collegii Presbyterorum regularium Societatis Jesu, Universitatique Studii generalis diversarum scientiarum, bonarumque Artium in Oppido Pontis Monsonii Metensis Diocesis in Lotharingia, cum reddituum assignatione, privilegiorumque assignatione.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

IN supereminenti Apostolicæ Sedis specula, meritis licet imparibus disponente Domino constituti, & intra mentis nostræ arcana revolventes quantum ex literarum studiis Catholica fides, tenebrosa ignorantia caligine, ac hæresum peste expulsa, augeatur, divini nominis cultus protendatur, veritas agnoscat, iustitia colatur, reliquæ virtutes illuissentur, ac bene, beateque vivendi via pateatur, ad eam, per quæ studia ipsa ubilibet excipientur, & studiose persone ad excessum doctrinæ fastidium aspirantes opportune subventionis auxiliis suscipiant, libenter intendimus, & in his nostræ sollicitudinis partes propensus impartimur, prout pia personarum, præsertim S. R. E. Cardinalium, ac nobilium virorum Ducum vota exposcunt, Nosque locorum, & temporum qualitate pensata in Domino conspiciamus salubriter expedire.

Carolus Cæsar de Lotharingia, & Carolus Dux Lotharingie, & Barriducis decreverunt accedente tamen Sede Apostolica in Oppido Pontis Monsonii Diocesis Metensium unum erigere Studium diversarum scientiarum generale, & novum Presbyterorum Collegium, Soc. er. Jesu Collegium, ut Juvencus Marcon partium, ubi hæresis malum diffusum est, sana doctrina, honorisque moribus, & Artibus institueretur.

§.1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum nostri Caroli, tit. S. Apollinaris Presbyt. Car. de Lotharingia nuncupati, & nobilis viri Caroli Lotaringie, & Barriducis Ducis petitio continebat, quod alias cum Carolus Cardinalis, qui noster, & Sedis Apostolicæ in Lotharingia, & Barriducis Ducibus de latere Legatus, ac ratione Ecclesiæ Rhemensis, cui ex dispensatione Apostolica præesse dignoscitur, Dux Rhemensis, & primus Par Francie existit, quique Ecclesiæ Metens. perpetuus administrator in spiritualibus, & temporalibus per dicam Sedem deputatus existit, necnon etiam Carolus Dux prædicti pia meditatione cogitasset, quod longe, lateque diffusum undique esset hæresis malum, quantaque incommoda & damna universo Orbi attulisset, illique tutius, & fortius remedium asserri nequaquam posse, nisi ubique terrarum doctorum virorum Convencus erigerentur, qui sana imbuti doctrina Populos sibi propinquos Catholicam docerent disciplinam, qua, & sibi prodesse, & ceteros hæresibus expulsi in vera fide valerent confirmare, tanta in Deum religione permoti, necnon ferventi in proximum caritate adducti, decreverunt in Oppido Pontis Monsonii Metens. Diocesis, sub dominio prædicti Caroli Ducis existente, unum diversarum scientiarum, & artium Studium generale, in quo Theologiæ, utriusque Juris, ac Medicinæ, & Philosophiæ lectiones continue haberentur, ac etiam inibi ut illud Studium majoribus proficiat incrementis, etiam unum Presbyterorum Regularium Societatis Jesu Collegium eri-

gere, & instituire, ad effectum ut illarum partium Juvencus non solum doctrina, quæ ad bene beateque vivendum via præcipua est, sed etiam bonis instituat moribus, & exemplis, si ad id nostra, & Sedis prædictæ interveniret auctoritas.

§.2. Quare pro parte eorundem Caroli Cardinalis, & Legati ac Caroli Ducis Nobis fuit humiliter supplicatum quatenus Præceptoriam, & Hospitalis S. Antonii Ordinis S. Augustini dicti Oppidi domum, & illorum ambitum, ab eisdem Præceptoriam, & Hospitali, illorumque Ordine, & Superioritate, ac mille scutorum auri in anno annuum redditum ex Monasterio S. Gorgonii Gotien. Ordinis S. Benedicti, dictæ Diocesis, seu illius mensæ Conventuali, & ipsius Monasterii Officiis claustralibus, ac ab illo dependentibus, & illi unitis Prioratibus, etiam perpetuo dismembrare, & separare, illaque sic dismembrata, & separata huiusmodi, eidem Societati Jesu ad effectum, ut ipsi Presbyteri in dictis domo, & ambitu dismembratis unum Collegium, juxta illorum instituta erigere, recipere, regere, visitare, & corrigere valeant, pro illius Collegii dote, & personarum ipsius Societatis, quæ humaniores literas, Grammaticam, & Philosophiam, ac Theologiam edocebunt, sustentatione, concedere, applicare, & appropriare, necnon ipsi Collegio pensionem annuam aliorum mille, & quingentorum scutorum similibus, quingentorum videlicet super mensæ Episcopalis Metens., & reliquorum mille super universis, & singulis quorumcumque Monasteriorum, & Prioratuum cuiusvis Ordinis existens, in Meten. Tullen., & Viridunen. Diocesis consentium, seu illorum mensarum Abbatialium, vel Conventualium fructibus, redditibus, & proventibus etiam perpetuo, donec Episcopus Metens., & Abbat. Priores seu Commendatarii dictorum Monasteriorum, & Prioratuum aliqua simplicia beneficia Ecclesiastica, ad eorum collationem aut aliam dispositionem spectantia, quorum annuus valor dictam summam mille scutorum insimul constituat, dicto Collegio pro pensionis huiusmodi extinctione uniri procuraverint, pro rata facultatum cuiusque, & juxta partitionem per ipsum Carolum Cardinalem, ac Venerabiles Fratres nostros Viridunen., & Tullen. Episcopos faciendam persolvendam, reservare, constituere, & assignare, ac in dicto Oppido Universitatem Studii generalis erigere, & instituire, aliasque in præmissis opportune providere, & statuere de benignitate Apostolica dignemur.

§.3. Nos igitur qui dudum inter alia volumus, quod petentes Beneficia Ecclesiastica illis uniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem, secundum extimationem prædictam, etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valerit, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, quique hodie prædictum Monasterium S. Gorgonii ex certis tunc expressis causis, regularitate omni-

Peruntque do nam quamdam Hospitalis S. Antonii, & annuus redditus propter hoc Pontifici assignari pro dicto Collegio, & prædictum Studium generale institui.

Qui Pontifex concedit perita, & Collegium prædictum instituit.

omnique statu, & observantia regulari in eo penitus, & omnino suppressis, ad secularitatem per alias nostras literas reduximus, prout in illis plenius continetur, attendentes quod ex literarum studio animarum salutem consulitur, ac alias spiritualia, & temporalia bona mundo proveniunt, & laudabile Caroli Cardinalis Legati, & Caroli Ducis praedictorum decretum plurimum in Domino commendantes, ipsamque Carolum Ducem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, ac poenis, a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet inmodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon dicti Monasterii suppressionis tenorem praesentibus pro expresso habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo Praeceptoriam, & Hospitalis hujusmodi domum, & illorum ambitum, una cum orto, hortaliis, aliisque rebus circumcirca adjacentibus, ad Praeceptoriam, & Hospitalis hujusmodi legitime spectantibus, & pertinentibus, dummodo ad hoc dilecti filii moderni ipsius domus Praeceptoris accedat assensus, ab eisdem Praeceptoriam, & Hospitalis, illorumque Ordine, & superioritate, ex Monasterio vero S. Gorgonii, seu illius mensa Conventuali, & illius officii regularibus, & ab illo dependens, & illi unitis Prioratibus praefatis, mille, & quingentorum scutorum praedictorum annuum redditum distmembrata, & separata dicto Collegio Societatis Jesu ad effectum, ut praesbyteri Societatis hujusmodi, inibi unum Collegium juxta eorum consuetudines, & instituta, ac cum omnibus, & singulis solitis privilegiis erigere, illudque per seipos regere, & gubernare, ac visitare, & corrigere possint, & valeant, ac Carolus Card., & Legatus, necnon Carolus Dux locum, & habitationem idoneam, & commodam praefare, suppellestem quoque necessariam, & solitam secundum Collegiorum usum infirmitate teneantur pro illius Collegii dote, necnon personarum ipsius Societatis, quae humaniores literas, Grammaticam, & Philosophiam, ac Theologiam edocuerunt, subventionem, concedimus, applicamus, & appropriamus. Praeterea ut dictum Collegium majores in vinea Domini proferat fructus, quo majoribus fuerit suffultum praesidiis, eisdem Collegio pensionem annuam liberam immunem, & exemptam mille, & quingentorum scutorum similibus, quingentorum videlicet super d. Mensa Episcopalis Meten., & reliquorum mille super universis, & singulis quoruncumque Monasteriorum, & Prioratuum cujusvis Ordinis existent., & in Meten., Tullen., & Viridunen. Diocesis praefatis consisten., seu illorum mensarum Abbatialium, vel Conventualium fructibus, redditibus, & pro-

ventibus, etiam si super illis aliae pensiones annuae aliis assignatae existant, per ipsum Carolum Card., & Legatum, ac pro tempore existentem, Episcopum Meten., & dilectos filios singulos Monasteriorum, & Prioratuum eorumdem Abbates, & Priores, seu Commendatarios, & illorum Conventus annis singulis in loco, & terminis per ipsum Carolum Card., & Legatum per se, vel alium statuendis, ipsi Collegio, ac illius personis, vel illarum Procuratori ad id ab eis speciale mandatum habenti perpetuo, donec tamen Episcopus Meten., & Abbates, & Priores, seu Commendatarii praefati, aliqua perpetua simplicia beneficia ecclesiastica ad eorum collationem, provisionem, & aliam quamcumque dispositionem spectantia, & pertinentia, quorum annuus valor dictam summam mille sc. insimul constituat, dicto Collegio sufficienter, & cum effectu pro pensionis hujusmodi extinctione uniri procuraverint, pro rata facultatum cujusque, & juxta partitionem, seu commodam divisionem per Carolum Card., & Legatum, ac Viridunen., & Tullen. Episcopos praefatos faciendam, integre quotannis persolvendam, dummodo ad id Caroli Cardinalis, ac Legati, ac omnium, & singulorum Monasteria, & Prioratus hujusmodi obtinentium accedat assensus, reservamus, constituimus, & assignamus.

§.4. Et insuper quod in dicto Collegio Praesbyteri praefati plenissimum, & cum qui juxta dictae Societatis statuta, & formam in singulis eorum Collegiis etiam quam amplissimis, & quibus Universitates famosae annexae sunt, saltem septuaginta personarum ejusdem Societatis numerum compleant: in eo quoque ad sint quatuor Theologiae professores, quorum unus sacras literas, alii duo Scholasticam Theologiam, quartus vero conscientiae casus, singuli una lectione quotidiana exponant, ac tres Philosophiae Regentes, quorum quisque duas quotidie legat lectiones: ordine tamen hujusmodi servato, ut quolibet tricenno Philosophiae cursus integer absolvetur, & quolibet anno unus incipiat, alter vero desinat, itemque duae lectiones Rhetoricae ordinariae singulis diebus, una quoque humaniorum literarum, necnon tres aliae Grammaticae Classes instituantur; duae insuper lectiones Graecae una in alicujus auctoritatis interpretatione, altera vero in Grammaticae institutione habeatur; una itidem literarum Hebraicarum, & altera Mathematicarum lectiones quotidie inibi legantur. Statuimus in ipso quoque Oppido Universitatem Studii generalis sub invocatione per Carolum Cardinalem, & Legatum, ac Carolum Ducem praefatos eligenda, in quinque facultatibus praefatis quarum duae Theologiae scilicet, & Philosophiae Praesbyteris dictae Societatis juxta eorum statuta, reliquae tres earum Decanis Doctoribus, & Professoribus dirigenda ad instar Bononien. & Parisien. Universitatum, & juxta illarum consuetudines, & statuta erigimus, & instituimus.

§.5.11-

Lectioni Collegii praedicti munus praesentibus, & numerum.

Personis dicitur Collegii privilegia per sonatum Studii Bononien. & Parisien. concedit.

§.5. Illique sic erecta, & instituta, ac ejus pro tempore existentibus Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Praeceptoribus, Scholaribus, Bidellis, Nunciis & aliis Officialibus, & personis, necnon membris, & subditis, quod omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, praerogativis honoribus, ac praeminentiis Bononien., & Parisien. Universitatibus praefatis, illorumque pro tempore existentibus Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Praeceptoribus, Scholaribus, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, & aliis Officialibus, ac personis, necnon membris, & subditis in genere, tam dicta Apostolica, quam alias rite Imperiali, & Regia auctoritatibus, aut alias quomodolibet concessis, seu legitime praescriptis, aut in posterum concedendis, & praescribendis, ac quibus illi, & illa utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, uti potiri, & gaudere.

Doctoratus quoque, & graduum insignia conferendi, & respective recipiendi facultatem tribuitur promissis in aliis Studii generalibus elargitur.

§.6. Necnon iis, qui in quavis Universitate disciplinis, & facultatibus praefatis studere inceperint, studium suum in ea continuare, & qui in dicta sic erecta, aut quavis alia Universitate per tempus debitum studuisse, ac scientia, & moribus idonei comperiti fuerint, in artibus, & Medicina, & Philosophia, ac Theologia, necnon iuribus, aliisque facultatibus praedictis, Baccalaureatus, etiam formalis, & Licentia, ac Laureae, necnon Doctoratus, & Magisterii, & quovis alios solitos gradus ab ipsius Universitatis Rectore, seu scientiarum, in quibus promovendi pro tempore fuerint, Lectoribus, aut aliis personis per dictum Carolum Cardinalem, & Legatum in, & ad tempus, vel in perpetuum deputandis, & constituendis, aliisque modo, & forma per ipsum statuendis, recipere, & ipsorum graduum solita insignia sibi exhiberi facere, & postquam hujusmodi gradus, & illorum insignia susceperint, facultates, in quibus promoti fuerint, legere, & interpretari, ac in eis disputare, necnon quoscumque actus, gradus, seu gradibus per eos receptis convenientes exercere, aliisque omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, favoribus, praerogativis, & indultis, quibus alii in Bononien., & Parisien. Universitatibus praefatis juxta illarum constitutiones, & mores ad gradus ipsos promoti de jure, vel consuetudine, aut alias utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt, ut praesertur, quomodolibet in futurum, uti, potiri, & gaudere in omnibus, & per omnia, perinde, ac si gradus hujusmodi in Bononien., & Parisien. praefatis, & aliis quibusvis Universitatibus juxta illarum constitutiones, & consuetudines hujusmodi suscepissent.

Carolo Card. facultatem eisdem statuta pro hujusmodi Studii regimine concedit.

§.7. Necnon eidem Carolo Cardinali, & Legato, & per se, vel alium, seu alios quos ad id duxerit deputandos, & si ei videbitur, vocatis Meten., Viridunen., & Tullen. Episcopis, pro salubri dictae sic erectae Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Universitatis directione, & conservazione, ac Rectorum, Magistrorum, Doctorum, Lectorum, Praeceptorum, Procuratorum, Bidellorum, Nunciorum, & aliorum Officialium hujusmodi institutione, & electione, & quavis alia provisione, ac Scholarum manutentione, ipsius tamen Collegii quoad Theologiam, & Philosophiam, cum humanioribus literis, necnon promotionum in dictis facultatibus, & Scholasticorum inibi pro tempore degentium vita, & studiorum disciplina, & Scholasticorum correctione, admissione, & dimissione, necnon regimine, seu administratione, & politica literaria forma, juxta Societatis praefatae statuta, & instituta pro tempore existenti ejusdem Collegii Rectori, & ipsius Societatis Superioribus reservata, ac in praemissis, & infra scriptis omnibus, & per omnia salva, & integra manente personarum, honorum, & exercitiorum hujusmodi Societatis exemptione, ac regulari observantia, quaecumque statuta, & ordinationes licita, & honesta, ac sacris Canonibus non contraria facere, edere, ac pro rerum, temporum, & personarum qualitate, & varietate corrigere, & reformare, seu illa cassare, & alia de novo condere, ac super illorum observatione quascumque poenas imponere, ac juxta eorum dispositionem judicari debere, ac quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernere.

Jurisdictionemque in omnes illius personas, (non tamen ipsius Societatis) eidem Carolo Cardinali.

§.8. Necnon in omnes, & singulos dictae Universitatis Rectorem, & Magistros, Doctores, Lectores, Praeceptores, & singulos dictae Universitatis Rectorem, & Magistros, Doctores, Legatos, Praeceptores, & Scholares, ac Procuratores, Bidellos, Nuntios, & Officiales personas, & suppositas, tam seculares, quam quorumvis Ordinum regulares cujuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, & praeminentiae extiterint, etiam si exemptae, & Sedis Apostolicae immediate, aut alteri Praelato subiecti, seu alterius Diocesis fuerint, praeterquam ipsius Societatis personas, omnimodam tam civilem quam criminalem, & mixtam jurisdictionem, Apostolica auctoritate praedicta exercere, visitare, reformare, & corrigere, ac errantes punire, & castigare.

Jusque eisdem personis eligendi constituit.

§.9. Necnon ipsius Universitatis Rectores, Magistros, Lectores, Praeceptores, & Scholares, ac Procuratores, Bidellos, & alios Officiales hujusmodi eligere, seu eorum electiones aliis committere, easque postquam factae fuerint, per se, vel alium, seu alios ad id per ipsum Carolum Cardinalem, & Legatum deputandos confirmare, & approbare libere, & sicite valeant, concedimus, & desuper indulgemus.

(R)

§.10. Decernentes praesentes literas sub quibusvis revocationibus, alterationibus, suspensionibus, limitationibus, etiam si de praesentibus, eorumque toto tenore, ac data, specialis, & specifica mentio fiat, minime includi, sed illis, ac quibusvis aliis con-

Hujus institutionis clausulas praeservativas apponit.

contrariis non obstantibus in suo robore, vigore, & efficacia persistere, & quoties ille emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo sub quacumque data per dictos Carolum Cardinalem, & Legatum, ac Carolum Ducem eligenda concessas esse, sique incommutabilis voluntatis, & intentionis nostre esse, & fore, eademque presentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostre, vel alio quopiam defectu notari, aut in jus, vel controversiam, quacumque ratione, seu causas, propter quas premissa facta fuerint, coram quibuscumque locorum Ordinariis, etiam tamquam a Sede predicta delegatis minime verificari, nec propterea, seu pro eo quod interesse pretendentes vocati non fuerint, per subreptionem obtentas presumi, viribusque propterea carere.

§.11. Et ita in premissis omnibus, & singulis, per quoscumque Iudices, & Commissarios quavis auctoritate surgentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eisdem S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.12. Necnon prefatum Carolum Cardinalem, & Legatum, ac pro tempore existentes Meten. Episcopum, seu perpetuum administratorem, necnon Monasteriorum, & Prioratum Abbatem, Priores, seu Commendatarios, ac Conventus huiusmodi, ad integram solutionem pensionis prefate eidem Collegio facien. juxta reservationis, constitutionis, & assignationis prefatarum tenorem efficaciter obligatos fore, ac volentes, & eadem auctoritate statuente, quod qui ex Carolo Cardinale, & Legato, ac Episcopo, seu Administratore Meten. necnon Abbatibus, & Prioribus, seu Commendatariis, ac Conventibus prefatis in dictis terminis, vel saltem intra triginta dies illorum singulos immediate sequentes, pensionem prefatam per eos tunc debitam non persolverint cum effectu, lapsis diebus eisdem Carolo Cardinali, & Legato, seu Episcopo, vel Administratori Meten. & si Cardinalis, aut Antistes sit, Abbatem, ac Priorem, seu Commendatario huiusmodi ingressus Ecclesie interdictus existat, si vero Abbas, & Prior, seu Commendatarius inferiores Cardinali, & Antistite sint, aut Conventus fuerint, sententiam excommunicationis incurrant, cujus interdicti relaxatio nem huic interdictus, excommunicatus vero ab excommunicationis sententia huiusmodi absolutionis beneficium donec Collegio, vel Procuratori prefato de pensione prefata tunc debita integre satisfactum, aut alias cum Collegio, seu Procuratore huiusmodi amabiliter concordatum fuerit, praterquam in mortis articulo constitutus

Et decretum sit.

Recensibus solve Collegio annuo redditus su predictas pen- ni indicat.

nequeat obtinere. Si vero per sex menses dictos triginta dies immediate sequentes interdictus sub interdicto permanerit, excommunicatus vero prefate excommunicationis sententiam ejusmodi sustinerit, animo quod absit indurato, ex tunc effluxis mensibus ipsis interdictus a regimine, & administratione Ecclesie, ac Monasterii, & Prioratus huiusmodi, suspensus, excommunicatus vero prefati, ipso Monasterio, & Prioratu perpetuo privatus existat, illiusque commoda cessare, & ea cessante Monasterium, & Prioratus huiusmodi vacare ce- seantur eo ipso.

§.13. Quocirca dilectis Filiis Virdmen. & Tullen. & Meten. mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alios, presentes literas, & in eis contenta quacumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Caroli Cardinalis, & Legati, ac Caroli Ducis, necnon Collegii, illiusque personarum prefatarum, aut alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque, & illorum singulis in premissis efficacis defensionis presidio assistentes, faciant auctoritate nostra, presentes literas, & in eis contenta huiusmodi inviolabiliter observari, & illos, quos dictae literae concernant, omnibus, & singulis premissis pacifice frui, & gaudere, ac pensionem prefatam Collegio, aut Procuratori juxta reservationis, Constitutionis, & assignationis, & decreti prefatorum continentiam, & tenorem integre persolvi, non permit- tentes eos, aut eorum quemlibet per quoscumque quomodolibet indebiti molestari, perturbari, vel inquietari. Et nihilominus quemlibet, ex Carolo Cardinali, & Legato, ac Episcopo, seu Administratore Meten. ac Abbatibus, & Prioribus, seu Commendatariis, & Conventibus prefatis, quem interdicti, & suspensionis, aut excommunicationis sententias, & privationis poenam huiusmodi incurrisse eis constiterit, quoties super hoc pro parte Collegii prefati fuerint requisiti, tamdiu Dominicus, & aliis festis diebus in Ecclesiis, dum major inibi Populi multitudo ad divina convenerit, interdictum, & suspensum, vel excommunicatum, & privatum respective publice nuncient, & faciant ab aliis nunciari, Excommunicatumque ab omnibus arctius evitare, donec Collegio, vel Procuratori prefato de dicta pensione tunc debita fuerit integre satisfactum, ipseque interdictus, & suspensus relaxationem interdicti, suspensionis, aut excommunicatus ab excommunicationis sententia huiusmodi absolutionis beneficium meruerit obtinere. Contradictores quoslibet, & rebelles ac premissis non parentes, si Cardinales aut Antistites auctoritate nostra, si vero inferiores Cardinali aut Antistite sint, per sententias, & censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, illos in sententias, censuras, & poenas prefatas incurrisse declarando, ac etiam eas iteratis vicibus

Executores huius Constitutionis deputat.

bus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.14. Non obstantibus priori voluntate nostra prefata, & Lateranen. Concilii novissime celebrati unione perpetuas nisi in casibus a jure permittis fieri prohiben. ac fel. rec. Bonifacii Papae Octavi Prædecessoris nostri, etiam illa, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diocesim nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suae Diocesis ad iudicium, evocetur, seu ne iudices a Sede prefata deputati extra Civitatem, vel Diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel alii vices suas committere presument, ac de duabus diebus in Concilio generali edita, dummodo ultra tres dietas alicuius auctoritate presentium ad iudicium non trahatur, ac aliis Apostolicis, necnon in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, ac Ordinationibus Ecclesie Meten. & Monasteriorum, Prioratum, & Ordinum, ac Universitatum prefatorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, & immunitatibus ac literis Apostolicis, illis, illorumque Superioribus, Conventibus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere vel in specie, etiam consistorialiter quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent presentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus: contrariis quibuscumque. Aut si Carolo Cardinali, & Legato, ac Episcopo, seu Administratori Meten. & Abbatibus, Prioribus, seu Commendatariis, & Conventibus prefatis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod ad praestationem, vel solutionem pensionis alicujus minime teneantur & ad id compelli, aut quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, Indulgentiis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenoribus existant, per que presentibus non expressa vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quobus

Contrariis omnibus derogat.

modolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis.

§.15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, dismembrationis, separationis, concessionis, applicationis, appropriationis, reservationis, constitutionis, assignationis, statuti, electionis, institutionis, indulti, decreti, voluntatis, mandati, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis etc.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo septuagesimo secundo, Nonis Decembris, Pontificatus nostri Anno I.

CLXXXII.

Unio Beneficiorum Baliajorum ab Hæreticis recuperatorum Militiæ Sanctorum Mauriti, & Lazari.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. **D**ecet Apostolicam Sedem precipuam omnium Christianissimam matrem, que & ipsa Christianis quoque Principibus veluti columnis innitur, ex eis, illos uberiore gratia, ac benignitate complexi, quos præter temporalem potentiam, ac dignitatem majori pietate, ac Religionis amplificandæ studio eminere cognoscat. Cum itaque dilectus filius nobilis vir Emanuel Philibertus Sabaudia Dux Nobis exponi fecerit, pridem bonam partem eorum Baliajorum, aliarumque jurisdictionum, & locorum Ditionis suae temporalis, que vivente, clar. mem. Carolo Sabaudia Duce genitore suo a Bernensibus, aliisque finitimis Populis heretica pravitate pollutis occupata fuerant, de ipsorum voluntate recuperasse, & ad pristinum suam temporalem jurisdictionem revocasse, & quamquam speret sub suo Dominio, divina favente misericordia, Populos illos, erroribus relicis, Catholice fidei, extra quam salvus esse nemo potest, doctrinam ampleuros, nihilominus, quia ob inveteratam in ipsis hereticæ perditionis malitiam, quam fere omnes ab incunabulis imberunt, valde timendum est, eos ab hisce pravis opinionibus non ita brevi dimoveri posse, sed temporis beneficio ea in re utendum esse. Interim vero dum Religio Catholica in illis Regionibus restitui poterit, per commodum existimari, ut Ecclesie, Monasteria, Hospitalia, Beneficia, & bona Ecclesiastica prophanis nunc usibus impie subiecta, quando in pristinos usus, & officia restitui non possunt, saltem militiæ Sanctorum Mauriti, & Lazari sub Regula Sancti Augustini proxime a Nobis instituta, cujus ipse Emanuel Philibertus, & magnus Magister existit, ad laudem Dei, & Christianæ fidei propagationem aliquo pacto inserviant.

§.2. Cumque ob has causas, idem Emanuel Philibertus Dux, & magnus Magister Nobis humiliter supplicari fecerit, ut Militiæ huiusmodi propagationi, atque incre-

Sanctionem que penalem adicit.

D. P. An. I. Decemb.

Ex Reg. Lin. Secret. Bicov.

Exordium, & facti locis.

Unio Beneficiorum Militiæ SS. Mauriti, & Lazari.

ÓNOMA... ERAL DE E

mento ad fidei Catholicae defensionem, & haresum extirpationem paterne consulere, ac alias opportune providere de benignitate Apostolica dignemur; Nos pro certa spe, atque fiducia, quam de presenti ipsius Emanuelis Philiberti Ducis, & magni Magistri fide, ac Religione habemus, proque paterno in illum amore nostro ad annuendum, honestis huiusmodi desideris adducti, ac firmiter Nobis pollicentes fore, ut quemadmodum ipsa Baliagia illius auctoritate, ac virtute antiquae Ducatus Sabaudiae Ditioni, sunt restituta, ita eadem illo curante, & adjuvante veteris, & Orthodoxae Religionis nostrae cultui, & professioni prope diem reddantur. Ipsum Emanuelem Philibertum Ducem, & magnum Magistrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotuit exsistat, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratum, Hospitalium, & Beneficiorum Ecclesiasticorum omnium ditionum Baliagiorum, & Locorum qualitates, ordines, & dependentias, ac fructuum, reddituum, & proventuum bonorum eorumdem conditiones, quantitates, verosque annuos valores presentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura secularia, & quorumvis Ordinum regularia in Baliagiis, & Locis ab eius Nobilitate receptis consentientia, & si secularia, Canoniciatus, & Praeben. dignitates, etiam principales Personatus, Administrationes, & officia omnium Collegiarum Ecclesiarum, & Parochiales Ecclesiae, vel earum perpetuae Vicariae, Cappella, & Cappellaniae perpetuae; Regularia vero Beneficia huiusmodi Monasteria, non tamen consistorialia, Prioratus, Praepositura, Praepositus, Dignitates, etiam Conventuales, Personatus, administrationes Monachales, & Canonicales portiones, ac officia etiam curata claustralia, & electiva, nec non Hospitalia, leprosarum, Xenodochia fuerint, & alia quaecumque loca religiosa, eorumque membra, Granciae, Possessiones, & praedia, in quibus nullus Ecclesiasticus cultus secularis, aut regularis, seu Hospitalitas exercetur, nec de presenti saltem, quoad Parochiales Ecclesias, & alia Beneficia Ecclesiastica curata restitui potest, quae nullis canonice collata, aut commendata, seu commissa, nec unita, aut suppressa in Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, aut aliorum Piorum Locorum nunc vigentium, etiam extra Baliagia, & Loca praedicta consistentium commodum, & favorem sint, nec ab Ecclesiis, Monasteriis, Capitulis, Conventibus, Beneficiis, Hospitalibus extra illa consistentibus, veluti unita dependant, aut ad ea, veluti membra pertineant, quae omnia salva, & illaesa remaneant, quibusvis modis,

& ex quorumque personis, seu per liberam resignationem quorumvis de illis, aut de eorum regiminibus, & administrationibus cessiones in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & Testibus sponte factas, aut Constitutionem felicitis recordationis Joannis Papae XXII. Praedecessoris nostri, quae incipit: *Execrabilis*, vel asecutionem alterius Beneficii Ecclesiastici quavis auctoritate collati vacent, etiam si tanto tempore vacaverint, quod eorum collatio iuxta Lateranen. statuta Concilii, aut alias canonicas sanctiones legitime devoluta, ipsaque omnia, vel eorum aliqua dispositioni Apostolica specialiter, vel generaliter reservata existant, & ad illa consueverint olim qui per electionem assumi, eiusque cura etiam jurisdictionalis imminet animarum, ac cuiuscumque anni valoris ad quaecumque, etiam notabilissimam summam ascendentes eorum singulorum fructus, redditus, & proventus fuerint nomine, titulo, denominatione, ordine, statu, & essentia, etiam regulari in singulis illis, prout insunt perpetuo suppressis, & extinctis cum suis Ecclesiis, Domibus, bonis, proprietatibus, decimis, iuribus, jurisdictionibus, fructibus, censibus, pertinentiis, & actionibus omnibus, & quibuscumque Militiae praefatae Sanctorum Mauricii, & Lazari de Apostolica potestatis plenitudine unimus, annectimus, & incorporamus.

§.3. Ita quod liceat praedicto Emanueli Philiberto Duci, & magno Magistro, nec non dilectis filiis Conventui dicte Militiae illorum omnium corporalem possessionem per se, vel alium, seu alios propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, atque in eis, & ex eis Prioratus, Balivias, Praepositorias, aliaque Beneficia, & officia dicte Militiae erigere, & instituire, dotes assignare, & alias prout dicte Militiae usus, & utilitas suadebunt, eisque aequum visum fuerit, convertere, ac etiam interim dum erectiones, & institutiones huiusmodi fierent, fructus, census, decimas, & alia jura praedicta percipere, exigere, & levare, ac de illis in praedictos usus disponere, de Dioecesanorum locorum, & quorumvis aliorum licentia minime requisita, quin etiam ipsis ea omnia, quae post recuperationem Baliagiorum, & locorum praedictorum de facto percepta sunt ab ipso Emanuele Philiberto Duce, vel eius ordine cuiuscumque qualitates, & pretii illi, gratiose donamus, & remittimus.

§.4. Cum eo tamen, quod quamprimum eorum Baliagiorum, & locorum recuperatorum homines ad veritatis lumen per misericordiam Dei redierint, in quacumque ipsorum parte id contigerit, Parochiales Ecclesias, & alia Ecclesiastica loca ad exercitium cura animarum idonea ab Ordinariis locorum, quibus illa subsunt cum dote non minori quinquaginta ducatorum annuatim de proprietatibus bonorum praedictorum ad iustum, & competentem numerum instituant, illisque ab eisdem Ordinariis de Re-

Reservatio quoad Parochiales t. ecl. si Populi ab haresi respicerent.

Clausula.

storibus, & Pastoribus idoneis iuxta Concilii Tridentini dispositionem, & alias canonicas sanctiones provideat.

§.5. Districtius inhibentes, omnibus Abbatibus, Conventibus, & Prioribus Monasteriorum quorumvis Ordinum, & Regularium locorum, & Hospitalium, ac Militiarum superioribus, ceterisque, ad quos id quomodolibet pertinet, ne posthac audeant in dictis Ecclesiis, Monasteriis, Beneficiis, & officiis, aliisque suppressis praedictis, eorumque rebus, iuribus, & actionibus sese quomodolibet interponere, seu suppressionem, unionem, annexionem, & incorporationem, ceteraque alia praemissa, illarumque executionem, & effectus quomodolibet impedire; Ac decernentes Emanuelem Philibertum Ducem, & magnum Magistrum, ac Conventum praedictos ad verificandum causam, seu causas, propter quas Nos ad praedicta facienda inducimur, coram dictis Ordinariis locorum, vel aliis etiam tamquam a Sede Apostolica delegatis, aut alibi nunquam teneri, nec propterea, aut etiam, quia interesse habentes vocati non fuerint, praesentes per subreptionem obtentas praesumi, viribusque, & effectu propterea carere: Sicut per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos in quavis causa, & instantia, sublata eis quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & desiniri debere, nec non irritum, & inane, quid quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrationum

§.6. Non obstantibus praemissis, ac nostris de exprimendo vero annuo valore tam beneficii uniti, quam ejus, cui illud uniti petitur, necnon de unionibus committendis ad partes, vocatis, quorum interest, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a iure permittis fieri prohibentes, aliisque Apostolicis Constitutionibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Militiarum, Hospitalium, & aliorum quorumcumque locorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, & eorum singulis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac alias in genere, vel in specie quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, & expressa, ac ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si ad verbum inferrentur presentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliqui super

provisionibus sibi faciendis de huiusmodi, vel aliis beneficiis ecclesiasticis in illis partibus, speciales, vel generales dicte Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrarint, & si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos per eandem, ac inde secuta quaecumque, ad Ecclesias, Monasteria, beneficia, officia, Hospitalia, & alia praedicta volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad asecutionem beneficiorum aliorum praedictum generari, & quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis, specialibus, vel generalibus quorumcumque tenoribus existant, per quae presentibus non expressa, vel omnino non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differti, & de quibus, quorumque totis tenoribus ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, unionis, annexionis &c.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo septuagesimo quinto, Idibus Aprilis, Pont. nostri Anno III.

Dat. die 11 Aprilis 1575. An. III.

CLXXXIII.

Confirmatio Privilegiorum, & Indulgentiarum a Pio IV. concessorum Archiconfraternitati Sanctissimae Trinitatis de Urbe.

Ex Regest. in Secret. Ar. 1000

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

AD Apostolicae dignitatis apicem, merito licet imparibus divina dispositione vocati curis angimur assiduis, & debita meditatione pulsamur, ut charitatis, & misericordiae opera ubique locorum, praesertim in Alma Urbe exerceantur, & his, quae propterea per Christianos pie religioseque fieri consueverunt, libenter dum a Nobis petitur, ne aliquando de illis haesitari contingat, nostrae confirmationis robur adiciamus, ac circa ea, per quae salus votiva succedat, ac Ecclesiae, aliaque pia loca ad exercitium huiusmodi destinata ab ipsis Fidelibus in debita veneratione habeantur, credite Nobis potestatis auctoritatem favorabiliter impartitur, fidelesque ipsos ad id spiritualibus muneribus, Indulgentiis videlicet, & peccatorum remissionibus, frequenter invitamus.

Exordium.

§.1. Exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum Filiorum Confratrum Confraternitatis sub invocatione Sanctissimae Trinitatis in Alma Urbe canonice institutae petito continebat, quod alias postquam felic. Pius Papa IV. Praedecessor Noster institutionem Confraternitatis sub invocatione ejusdem Sanctissimae Trinitatis, in qua ut acceperat, dilecti Filii illius Confratres varia pietatis, & laudabilia opera exercebant, & in pauperibus Peregrinis, & Convales-

Facilius

Exceptio pro
consecratione
Indulgentiarum

Fides trans-
scriptorum

Dat. die 27.
Martii 1576.
An. IV.

Ex Reg. in
Secret. H. H. V.

Exordium

noce fuerint requisiti, presentes literas, ac earum transumpta servata forma dicti Concilii recipiant, & admittant, ac ab eis recipi, & admitti faciant.

§.9. Volumus autem quod si Ecclesiis, seu Capellis, vel Orationibus predictis, aut alias ut praefertur, aliqua alia indulgentia perpetuo, vel ad tempus non dum elapsum duratura per Nos concessa fuerint, praesentes literae, quoad indulgentiam per praesentes respective concessam huiusmodi nullius sint roboris, vel momenti.

§.10. Et quia difficile foret, easdem praesentes ad singula quaque loca deferri, volumus, & dicta auctoritate similiter decernimus, quod huiusmodi praesentium transumptis, etiam impressis manu Notarii dicte Archiconfraternitatis subscriptis, ac sigillo ejusdem Archiconfraternitatis munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quae ipsi originalibus adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, approbationis, confirmationis, adjectionis, concessionis, elargitionis, relaxationis, impartitionis, inhibitionis, mandati, voluntatis, & decretorum infringere, vel ei auso temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit &c.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo septuagesimo sexto, sexto Kal. Aprilis, Pontificatus nostri anno IV.

CLXXXIV.

Confirmatio erectionis Confraternitatis Nationis Bononien. in Urbe instituta cum facultate quot annis liberandi unum Carceratum &c.

**GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI**

Ad perpetuam rei memoriam.

SAcrofanctae Romanae Ecclesiae, quam supremi Patris filius Iesus Christus, pietatis auctor instituit, regimini meritis licet imparibus praesidentes pia, & salubria Fidei omnium, praesertim Nationis Bononien. patriae nostrae originaria sincere Nobis debita vota, ex quibus divini Cultus praecipue in Urbe augmentum, & animarum salus provenire sperantur, paterno prosequentes affectu, his, quae propterea provide facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuo, & illibata persistant, libenter cum a Nobis petitur, Apostolica confirmationis robor adiciamus, ut iuxta ipsius Romanae Ecclesiae praerogativam, & creditam Nobis ex alto caelestis thesauri dispensationem fideles ipsos, quorum merita pro demeritis penitus sunt imparia, novis honorum titulis, ac spiritualibus muneribus, Indulgentiis videlicet, & peccatorum remissionibus ad pia, & meritoria opera exercenda libenter invitamus, ut denique per eorumdem operum exercitium macula suorum abolita delictorum ad

aternali beatitudinis sine fine mansionem feliciter pervenire mereantur.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Confratrum Confraternitatis dicte Nationis Bononien. in praedicta Urbe pie instituta exhibita nuper petitio continebat, quod cum de proxime praeterito anno Domini millesimo quingentesimo septuagesimo quinto, quod sacrum Jubilaeum per Nos indictum in eadem Urbe celebravimus, quamplurimi Christiani fideles ejusdem Nationis pia devotione ducti ad Dei laudem, & obsequium, ac honorem, animarumque suarum salutem, convenientes in unum, & de cultu divino ampliando salubriter cogitantes, Deique fervitio ferventius sese mancipare cupientes unam utriusque sexus Christianissimorum Confraternitatem Nationis huiusmodi in Ecclesia Sancti Joannis Calybitae nuncupati in Insula dicte Urbis, ad id per eos acquisita cum sacris albis signum Crucis in cucula a parte anteriori habentibus erigendam, & instituendam duxerint, ac pro illius statu, & directione, ac gubernio, & regimine diversa statuta, ordinationes, & constitutiones condiderint, cupiantque ipsi Confratres, ut praedicti Christiani fideles ad praedicta magis incitentur, & eorum devotio magis accrescat, quo exinde majora spiritualia dona adipisci posse cognoverint, Confraternitatem, & Ecclesiam praedictas aliquibus muneribus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus decorari, quare iidem Confratres Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eis in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur pium, & laudabile propositum huiusmodi plurimum in Domino commendantes, ac ipsius Confraternitatis stabilimento, & decori, ac ampliatio, ac prospero successui paterno affectu consulere volentes, ipsosque Confratres, & eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, alisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes huiusmodi supplicationibus inclinati, ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine Confraternitatem praedictam, quam pridem die videlicet vigesima quarta mensis Septembris anni praeteriti sub invocatione S. Joannis Apostoli, & Evangelistae ad Dei laudem, & ejusdem Sancti honorem viva vocis nostrae oraculo denominavimus, sub eadem invocatione de novo denominamus, & perpetuo denominari volumus, ac Erectionem, & Institutionem Confraternitatis in Ecclesia Sancti Joannis Calybitae huiusmodi ut praefertur, factas auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque plenarie, & inviolabilis firmitatis robor adiciamus, omnesque, & singulos, tam juris, quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus, nec non Ecclesiam ipsam Confraternitati, & Confratribus

Facti fuer.

Confirmatio
& denominatio
Confraternitatis.

Privilegia
Confraternitatis
concessa.

tribus praedictis perpetuo concedimus, & assignamus.

§.3. Et nihilominus Confratribus Confraternitatis huiusmodi, nunc, & pro tempore existentibus deinceps, & quodcumque, ac pro ut eis videbitur, pro felicitate Confraternitatis huiusmodi regimine, & gubernio, ac statu, & administratione quacumque alia statuta, & ordinationes eis benevola, sacris tamen Canonibus, & Concilio Tridentino non contraria, ac alias licita, & honesta, & a dilecto filio praedictae Urbis Vicario approbata condendi, & tam illa, quam etiam alia, tam per eos haecenus, ut praefertur, facta pro temporum, personarum, & locorum qualitatibus mutandi, alterandi, corrigendi, emendandi, interpretandi, & in melius reformandi, illisque addendi, minuendi, ac etiam alia illorum loco de novo faciendi toties, quoties, ac prout, & quodcumque eis videbitur, nec non in festo ejusdem Sancti Joannis ante Portam Latinam die sexta mensis Maii celebrari solito, unum in Urbe Carceratum dicte Nationis Bononien., si pro tempore reperiat, quem maluerint, ex quocumque crimine damnatum, citra tamen haeresis, falsae monetae, falsificationis literarum, & supplicationum, ac commissionum, & aliarum gratiarum Apostolicarum, nec non laesae majestatis, & assassinii, ac propinacii veneni, ac etiam incendii Ecclesiarum, aut aliorum locorum Piorum, crimina, etiam si ultimo supplicio plerendum veniret, qui tamen ab haereditibus offensa pacem, seu veniam habuerit, ad eorundem Confratrum electionem quotannis a Carceribus educendi, & eductum liberandi, auctoritate, & tenore praedictis plenam, & liberam licentiam, & facultatem concedimus, & impartimus. Mandantes nunc, & pro tempore existentibus dicte Urbis Gubernatori, & Senatori, ac causarum Camerae Apostolicae generali Auditori, & eorum Loca tenentibus, nec non Conservatoribus, ceterisque justitiae ministris, administratoribus, & officialibus, ut ad omnem requisitionem, & simplicem petitionem, & instantiam Confratrum praedictorum unum Carceratum per eos, ut praefertur, eligendum eidem Confraternitati in dicto festo relaxent, ac realiter, & cum effectu relaxari faciant.

§.4. Ulterius Confraternitati, illiusque Confratribus, nunc, & pro tempore existentibus praedictis in perpetuum ut omnia, & singula praedicta quibuscumque aliis Confraternitatibus ejusdem Nationis Bononien. sub eadem invocatione Sancti Joannis Apostoli, & Evangelistae extra dictam Urbem, tam in Bononien., quam quibuscumque aliis Civitatibus, Oppidis, Terris, Castris, Villis, & Locis Nobis, & Romanae Ecclesiae praedictae, mediate, vel immediate subiectis, vel non subiectis, tam in Italia, quam extra illam, & in quibuscumque regionibus, ac mundi partibus pro tempore erectis, illarumque Confratribus, & Confratribus, ac Ecclesiis, Altaribus, seu Capellis, & personis communicare licite possunt.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

sint, eadem auctoritate Apostolica perpetuo concedimus pariter, & indulgemus, & instituiamus, ac facimus, constituimus, & deputamus.

§.5. Praeterea omnibus, & singulis utriusque sexus Christianissimilibus praedictae Nationis Bononien., qui ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus dictam Archiconfraternitatem solito illius Sacco induti pro tempore ingredientur, die primi illorum ingressus huiusmodi poenitentibus, & confessis, ac vere contritis, nec non tam illis, quam omnibus, & singulis aliis utriusque sexus Confratribus Archiconfraternitatis huiusmodi praesentibus, & futuris pro tempore decedentibus in mortis articulo, si vere poenitentes, & contriti fuerint, ut praefertur, ac unversis, & singulis aliis utriusque sexus Christianissimilibus, similiter vero poenitentibus, & confessis, qui Ecclesiam Sancti Joannis Calybitae praedictam in eisdem Sancti Joannis Apostoli, & Evangelistae vigesima septima Decembris plenariam, omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur; illis vero, qui eandem Ecclesiam in Sancti Joannis ante Portam Latinam praedictam, nec non dicti Sancti Joannis Calybitae, & Sanctorum Marci, ac Martae, nec non Audifacis, & Abachue, quorum Corpora in ipsa Ecclesia Sancti Joannis Calybitae requiescunt, decima nona Januarii mensium diebus celebrari solitis festivitatibus a primis Vesperis usque ad occasum solis cujuslibet die festivitatum earundem inclusive devote visitaverint annuatim, & pias inibi ad Deum preces pro praedicta S. R. E. conservatione, & haeresum extirpatione, ac mutua inter Christianos Principes servanda pace, & alias, pro ut unicuique suggeret devotio, effuderint, pro qualibet ultimo dictarum festivitatibus, qua id pro tempore egerint, septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, vel alias quomodolibet debitis poenitentibus misericorditer in Domino relaxamus.

§.6. Praesentibus perpetuis futuris temporibus duraturis. Volumus autem, quod si Archiconfraternitatem praedictam ingredientibus, & seu Confratribus dictam Ecclesiam Sancti Joannis Calybitae visitantibus praedictis aliqua alia indulgentia, in perpetuum, vel ad certum tempus nondum elapsum duratura per Nos concessa fuerit, eadem praesentes literae nullius sint roboris, vel momenti.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, denominationis, approbationis, confirmationis, adjectionis, suspensionis, assignationis, concessionum impartitionis, mandati, indulgentiarum, erectionis, creationis, facti, institutionis, constitutionis, deputationis, elargitionis, relaxationis, & voluntatis infringere. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

O.

Da-

Concessio In-
dulgentiarum.

Clausula.

1576. Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo septuagesimo sexto, Kalendis Aprilis, Pontificatus nostri Anno IV.

CLXXXV.

Ex Regest. in Secret. Brevium.

Communicatio, & extensio Indulgentiarum, & Privilegiorum concessorum Hospitali Joannis de Dios Granaten., ad quaecumque alia Hospitalia quibusvis in locis ad instar dicti Hospitalis instituentia.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN super eminenti Sedis Apostolicae specula disponente Domino constituti ea, quae pro Hospitalium, aliorumque piorum locorum felici statu, ac personarum ibidem fallacis huius mundi repudiatis illecebris sub suavi religionis jugo virtutum Domino famulantium, ac pietatis, & charitatis operibus vacantium animarum saluti provide concessa fuisse dicitur, libenter cum a Nobis petitur, ad alia ejusdem instituti Hospitalia, & personas, favorabiliter extendimus, ac alias super his providemus, pro ut locorum, & personarum qualitate pensata, id conspicimus in Domino salubriter expedire.

Facti scilicet.

§.1. Dudum siquidem per fel. record. Pium Papam V. Praedecessorem nostrum accepto, quod alias quondam Joannes de Dios, dum in humanis ageret, devotione ductus inter alia multa bona opera, quae exercuerat, ex eleemosynis, quae a Christianis sibi elargiebantur, non multo ante ejus obitum in Civitate Granaten. unum Hospitaliale insignie Joannes de Dios della Pot. nuncupat. de loci Ordinarii licentia instituerat, & post ejus obitum dictum Hospitaliale prope, & extra muros ejusdem Civitatis canonice translatum fuerat, & in praefati Hospitalis regimine, ac administratione aliis successerant, qui ejusdem Joannis exemplo, & simili devotione moti ipsius Hospitalis, & pauperum in eo decem gubernio, mantentioni, & sustentationi assidue incumbant, ac in illo aderant ducenti, & quinquaginta pauperes, vel circa, omni infirmitatum genere laborantes, neque in ea Civitate, nec etiam in toto Regno Granaten. aliquis similis reperiebatur locus, in quo charitatis opera ita abunde exercerentur, cum in eo annis singulis summa decem millium ducatorum, vel circa exponeretur, ex eleemosynis quoque, quae per dilectos filios Confratres ipsius Hospitalis colligebantur, & a Christianis ibidem erogabantur.

§.2. Et tunc proxime lapsis temporibus in Bello Granaten. praedicti Confratres multa bona opera erga christianos milites exercuerant, lectos, medicinas, & alia necessaria illis ministrando, infirmos, &

vulneratos medicorum cura supponendo, eosque bene tractando, ac semper magna charitate Christianorum exercitum sequendo, necnon infirmis, & vulneratis necessaria pro viribus ministrando, & ex singulari zelo servitii Dei omnem curam in praedicti Hospitalis pauperibus curandis absque aliqua mercede impendebant, idem Praedecessor, Motu proprio, non ad Confratrum ipsorum, seu aliarum personarum dicti Hospitalis pro eis dicto Praedecessori oblata petitionis instantiam, sed ex mera ejus liberalitate per suas literas omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis, tam extraneis, quam indigenis, ac tam pauperibus, quam divitibus in eodem Hospitali pro tempore pro sui cura existentibus, de se curari facientibus, qui die sexta Idus Augusti, vel etiam tempore publicationis dictarum literarum dictum Hospitaliale essent ingressi, infra tempus a dictis Confratribus post publicationem earundem literarum statuendum; qui vero deinceps ingrederentur, in principio illorum ingressus huiusmodi, & similiter Confratribus, administratoribus, servitoribus, & aliis personis dicti Hospitalis, qui pro tempore infirmarentur, etiam in principio infirmitatis, seu durante infirmitate huiusmodi, etiam quod ipsi, & alii omnes praedicti non essent in mortis articulo constituti, quod de cetero perpetuis futuris temporibus tam dicti Hospitalis, quam quemcumque alium presbyterum, tam secularem, quam cuiusvis Ordinis regularem a loci Ordinario approbatum in eorum possent eligere Confessorem, qui eorum confessionibus diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet, qui poenitentes existerent, a quibuscumque delictis, & criminibus quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam praedictae Sedi reservatis, necnon in literis die Coenae Domini legi solitis contentis, exceptis, tamen casibus Haeresis, schismatis, conspirationis in Romanum Pontificem, aut Statum Romanae Ecclesiae, falsificationis literarum, aut supplicationum, vel commissionum Apostolicarum, delationis armorum, & aliorum prohibitorum ad partes infidelium, ac injectionis manuum violentarum in Episcopos, aut Praelatos, vel superiores ecclesiasticos absolvere, eisque pro praemissis poenitentiam salutarem injungere auctoritate Apostolica posset, & valeret, indulget.

§.3. Utque Hospitaliale huiusmodi, & illius Ecclesiae congruis frequentaretur honoribus, ac in debita reverentia haberetur, necnon Christianis animarum saluti fructuosius consuleretur, ipsique Christiani eo libentius ad Hospitaliale, & Ecclesiam huiusmodi, devotionis causa visitandum consuerent, quo ex inde Coelestis gratiae dono uberius conspicerent se refectos, Motu simili omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis, qui pro tempore dictam Ecclesiam visitarent, & in ea preces, tam pro se, quam per modum suffragii pro defunctis Deo effunderent, quoties id egissent, quodcumque, etiam in quibuscum-

que diebus in perpetuum, toties centum dies & in diebus festis ducentos dies de iniunctis, seu alias quomodolibet debitis poenitentis in Domino misericorditer relaxavit. Quam relaxationem, etiam suffragari voluit iis, qui aliquam servitutem in praedicti Hospitali infirmis facerent, aut illos visitarent, qualibet vice quae id, seu ea, vel eorum quolibet pro tempore agerent.

§.4. Necnon omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis vere poenitentibus, & confessis, qui Ecclesiam praedictam, vel ejus Capellam in duabus diversis festivitibus in anno per dictos Confratres eorum arbitrio pro tempore eligendis a primis vesperis usque ad occasum solis cujuslibet diei festivitatum earundem inclusive devote visitarent annuatim, durante quinquennio tunc proximo venturo, & ibi pro pace inter Principes Christianos servanda, vel alias prout unicuique suggereret devotio, similiter ad Deum preces funderent, quoties id agerent, toties pro qualibet dictarum festivitatum septem annos, & totidem quadragenas vere indulgentiae de poenitentis praedictis relaxavit, & si pro defunctis visitarent, relaxationem huiusmodi, etiam eisdem defunctis per modum suffragii optulari voluit.

§.5. Ac insuper motu pari ejusdem Hospitalis administratoribus, Rectoribus, Gubernatoribus, confratribus, & ministris, ac servitoribus, & familiaribus utriusque sexus tunc, & pro tempore existentibus in perpetuum, qui vere poenitentes, & confessi in eodem Hospitali, sive etiam in eorum Domibus propriis, vel extra ubilibet. Pauperibus vero, & infirmis qui in dicto Hospitali pro tempore decederent, ac ipsius Hospitalis Benefactoribus, necnon etiam Confratribus Confraternitatis sub invocatione Sancti Spiritus in Ecclesia dicti Hospitalis canonice instituta, sive in ipso Hospitali, sive extra pro tempore decedentibus in eorum, & cujuslibet eorum mortis articulo plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem in Domino concessit, utque illam eo parius consequi possent, similiter omnibus praedictis, ut tam dicti Hospitalis Rectorem, quam quemcumque alium presbyterum idoneum etiam ab eodem Ordinario approbatum in eorum possent eligere Confessorem, qui eos, & eorum quemlibet a quibusvis delictis, & criminibus, etiam Sedi praedictae reservatis, ac etiam in literis die Coenae huiusmodi legi solitis contentis, casibus praedictis exceptis, absolvere valeret.

§.6. Necnon tam infirmis, & aliis pauperibus, quam Administratoribus, Rectoribus, Gubernatoribus, Confratribus, Ministris, Servitoribus, & Familiaribus, & aliis personis ejusdem Hospitalis tunc, & pro tempore existentibus peccata sua presbyteris dicti Hospitalis confitent., & ab eisdem Euchariis, & extrema Unctionis omniaque, & singula alia Ecclesiastica Sacramenta recipiendi, necnon Missas, & alia Divina Officia, ac omnes Horas Cano-

nicas nocturnas pariter, & diurnas in Hospitali, illiusque Ecclesia, & Capella, praedictis, tam alta, quam submissa voce per Capellanos ejusdem Hospitalis, & alios presbyteros, & clericos illic confluentes, & intervenientes palam, & publice celebrari, ac etiam tam pro illis, quam pro aliis occurrentis campanas pulsari, necnon etiam tempore interdicti, etiam dicta Apostolica auctoritate apposti, ac etiam cujuscumque cessationis a divinis, tam administratorum, Rectorum, Gubernatorum, Confratrum, Ministrorum, Servitorum, & Familiarium, quam infirmorum, & aliorum pauperum, aliarumque personarum dicti Hospitalis pro tempore decedentium Cadavera in loco Sacro cum pompa moderata juxta personarum qualitatem ecclesiastica sepulturae tradi, & in Altaribus Hospitalis, illiusque Ecclesia, & Capella huiusmodi Missas, & alia Divina Officia, clausis tamen januis, in supradictarum personarum praesentia per quoscumque presbyteros celebrari faciendi, necnon illa audiendi, similiter facultatem concessit.

§.7. Iis quoque, qui sive pro Defunctorum suffragio, sive alias ex devotionis fervore annis singulis prima Dominica quadagesima, ac Beati Joannis Baptistae, ac Domini nostri Jesu Christi Nativitatum festivitibus Hospitaliale praedictum visitarent, quoties facerent, toties centum dies, qui vero dicto Hospitali, & illius pauperibus pro sua devotione absque aliqua mercede pro tempore deservirent, quotiescumque Sanctissimum Euchariis Sacramentum sumerent, toties centum dies, ac insuper omnibus, & singulis utriusque sexus personis, quae dictum Hospitaliale cum aliquo panno laevo veteri pro infirmis curandis adjuvarent, pro qualibet vice centum dies, & in diebus festis ducentos dies similiter de poenitentis praedictis relaxavit.

§.8. Ac praeterea dictum Hospitaliale, & ejus personas, seu agentes a Parochialis infra cujus limites dictum Hospitaliale consistebat, & aliarum quarumvis Ecclesiarum, illarumque Rectorum, & in eis Benefactorum jurisdictione, & superioritate ratione perceptionis eleemosynarum, oblationum, legatorum, & relictorum piorum, ac aliorum jurium, & obventionum quorumcumque, quae eidem Hospitali Ecclesiaeque ipsius ex quorumcumque Christianis largitione, tam in omnium Sanctorum, & Commemorationis Defunctorum, quam aliis quibuscumque festivitibus, & diebus poenitentis, attentio, quod dictum Hospitaliale Rectorem proprium habebat, Ecclesiastica Sacramenta omnibus in eo existentibus ministrantem, ita quod Parochialis, seu aliarum ecclesiarum praedictarum Rectores, vel beneficiati nihil in dicto Hospitali agere tenerentur, etiam Motu simili perpetuo penitus eximit, & totaliter liberavit, ac dicti Hospitalis administratores ad aliquam eleemosynarum, & relictorum aliorumque praedictorum solutionem cuique faciendam minime teneri, nec cogi posse, sed elec-

Causa praesentis Constitutionis edenda.

mosynas, & relicta, aliaque praemissa in sustentationem, & subventionem pauperum dicti Hospitalis converti debere decrevit, inhibitione, & irritanti, ac etiam aliis decretis desuper appositis, prout in dictis literis plenius continetur.

§.9. Cum autem sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilecti filii majoris Confratris dicti Hospitalis petitio continebat, ad dicti Hospitalis instar unum in Hispanen, & aliud in Corduen, Civitatibus, aliudque in de Madrid, ac aliud in de Lucena Oppidis Toletan, & Corduven, Dioces. ac plura alia in diversis Indiarum maris Oceani Provincis similia Hospitalia, haecenus Deo auxiliante a diversis Christianis de bonis a Deo collatis pro similibus Christianis infirmis, & pauperibus recipiendis, alendis, & curandis ab eisdem Confratribus, qui ex Sedis Apostolica auctoritate, sub Regula Sancti Augustini Ordinem ejusdem S. Augustini expresse profitendo emittere solent, militare noscuntur non sine maximo & continuo charitatis exercitio Christianissimum pauperum languentium auxilio, & refrigerio, regi, & gubernari solito canonice instituta fuerint, ac etiam in dies Deo permittente, & Christianissimum charitate, crescente in futurum in diversis Orbis Christiani regionibus edificari sperentur, pro parte ejusdem majoris Confratris Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus praedictis Hospitalibus, haecenus, ut praemittitur, instar primo dicti Hospitalis instituis, & in futurum ubilibet instituendis omnia, & singula privilegia, facultates, indulta, exemptiones, libertates, immunitates, indulgentias, & peccatorum remissiones, relaxationes, & alias quascumque gratias, tam spirituales, quam temporales primo dicto Hospitali, ut praemittitur, concessa communicare, ac alias in praemissis opportuna providere de benignitate Apostolica dignarentur.

Extenso praedictorum Privilegiorum ad alia ejusdem Ordinis Hospitalia.

§.10. Nos igitur qui pietatis, & charitatis opera latius ubique propagari, sincere desideramus affectu, praedictum majorem Confratrem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium, dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinari omnibus, & singulis Hospitalibus praedictis, tam in Hispaniarum Regnis, quam in Indiis maris Oceani hujusmodi, & totius Christiani Orbis Civitatibus, Oppidis, & locis in posterum ad instar primo dicti Hospitalis canonice instituendis omnia, & singula privilegia, facultates, indulta, & gratias, tam spirituales, quam temporales primo dicto Hospitali, ut praemittitur, concessa, ita quod illis omnibus, & singulis Hospitalia hujusmodi, illorumque majores, & alii Confratres, ac infirmi, & aliae personae illis intervenientes, eaque, & eorum Eccle-

sias visitantes, ac in eis ab humanis decedentes, eorumque sepulturas ibidem eligentes uti, frui, potiri, & gaudere libere, ac licite valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si eis specialiter, & expresse concessa fuissent, Apostolica auctoritate tenore praesentium communicamus, ac ad illa extendimus, & ampliamus.

§.11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac primo dicti Hospitalis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, necnon omnibus illis, quae dictus Praedecessor in ipsis literis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.12. Ceterum quia difficile foret, praesentibus literis ad omnia, & singula quaeque Hospitalia, aliaque loca supra dicta, dum opus erit, defer. volumus etiam, & Apostolica auctoritate praedicta decernimus, quod earumdem praesentium transumptis, seu copiis impressis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo &c.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, communicationis, extensionis &c.

Datum Tascali, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo septuagesimo sexto, quarto Kal. Maii, Pont. nostri Anno IV.

CLXXXVI.

Institutio Congregationis Clericorum Secularium de Oratorio nuncupate, in Ecclesia S. Mariae de Vallicella de Urbe.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam

Copiosus in misericordia Dominus, & in cunctis gloriosus operibus, a quo omnia dona defluunt, ad hoc Nobis licet imperitis suae Sponsae universalis Ecclesiae regimen committere, & nostrae debilitati jugum Apostolicae servitutis imponere voluit, ut inter alias multiplices curas, operarios, quos ipse Dominus in messem suam, multitudinem utique magnam populorum ad fructum divinae gratiae dispositam, ne pereat, quotidie pro sua misericordia dignatur emittere, conducere non differamus, eosque ad suscipiendam ipsius Domini misericordiam in medio templi sui, ejusque vias Christianis demonstrandum, eorumque corda divinorum sermonum declaratione illuminandum, novas etiam interduum piorum virorum Congregationes propterea constituendo nostrae sollicitudinis ope, Apostolicisque favoribus propensius excitemus.

§.1. Dudum siquidem omnia beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura apud Sedem Apostolicam tunc vacantia, & in antea vacatura, dispositioni nostrae reservavimus. Decernentes ex tunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis au-

Derogatio constitutionum

Transumptorum fides.

Die, die 28. Aprilis 1576. An. IV.

Procurium.

Philippus Neri supplicat Papae pro erectione Congregationis Clericorum secularium de Oratorio nuncupanda in Urbe.

floritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Cum itaque postmodum Parochialis Ecclesia B. Mariae Vallicellae nuncupata, Regionis Pontis seu Parionis de Urbe, per liberam resignationem dilecti Filii Antonini de Adiuto, nuper ipsius Ecclesiae Rectoris, de illa quam tunc obtinebat in manibus nostris sponte factam, & per Nos admittam, apud Sedem eandem vacaverit, & vacet ad praesens, nullusque de illa praeter Nos hac vice disponere poterit, siue possit, reservatione, & decreto obfistentibus supra dictis. Et sicut dilectus Filius Philippus Nerius Presbyter Florentinus, ac Praepositus nonnullorum Presbyterorum, & Clericorum praefatorum nominibus Nobis nuper exposuit, hi in ipsa Ecclesia introduci cupiant, ac ita illis gratia assistente divina circa Missarum, & aliorum divinorum Officiorum in eadem Ecclesia celebrationem, & verbi Dei populo inibi interestenti praedicationem, aliaque salubria monita ad salutem animarum Christianissimum procurandam, & quamplurima pietatis opera exercenda intendere sperent, ut ex eorumdem Presbyterorum, & Clericorum laudabili vita, & doctrina dilecti Filii ipsius Ecclesiae Parochiani non parvam consolationem spirituales susceperint, si in eadem Ecclesia una Congregatio Presbyterorum, & Clericorum de Oratorio nuncupanda, perpetuo erigeretur, & institueretur, ipsaque Ecclesia cum onere curae animarum illius Parochianorum praefatorum eidem Congregationi concederetur, ex hoc profecto divinus cultus, ac Ministrorum Ecclesiasticorum numerus, in ea ad Dei laudem, & eorumdem Christianissimum animarum salutem maximum susceperet incrementum. Quare dictus Philippus asserens dictae Ecclesiae, & illi forsitan annexorum, fructus, redditus, & proventus, super quibus pensio annua quadraginta scutorum monet certa Personae Ecclesiasticae illam annuatim percipienti, Apostolica auctoritate, ut dictus Philippus etiam asserit, reservata existit, centum, & triginta ducatorum auri de Camera secundum communem estimationem valorem annum non excedere, eidem nominibus Nobis humiliter supplicavit, quatenus praemissis annuere de benignitate Apostolica dignarentur.

§.2. Nos igitur qui dudum inter alia volumus, quod semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, quique divini cultus augmentum, & Christianissimum animarum salutem sincere desideramus affectibus, piis, & laudabile Philippi Praepositi, ac Presbyterorum, & Clericorum praefatorum desiderium summopere commendantes, ipsosque Philippum Praepositum, ac Presbyteros, & Clericos a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum

Qui illam erigit.

serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, in dicta Ecclesia unam Congregationem Presbyterorum, & Clericorum secularium de Oratorio nuncupandam, sine alicujus praedicti, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo erigimus, & instituimus.

§.3. Illique sic erectae, & institutae Ecclesiam praefatam, siue praemissa, siue alio quovis modo, aut ex alterius cujuscumque persona, seu per similem resignationem dicti Antonini, vel cujusvis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & testibus sponte factam, aut Constitutionem sel. record. Joannis Papae XXII. Praedecessoris nostri, quae incipit, Execrabilis, vel assentionem alterius beneficii Ecclesiastici quavis auctoritate collati vacet, etiam si tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio juxta Lateranen. statuta Concilii ad Sedem praefatam legitime devoluta, ipsaque Ecclesia dispositioni Apostolicae specialiter, vel alias generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos sit, ejus statum praesentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo ejus dispositio ad Nos hac vice pertineat, cum onere curae animarum illius Parochianorum praefatorum, aliisque omnibus, & singulis oneribus, & honoribus, ac annexis, necnon omnibus bonis, censibus, jurisdictionibus, fructibus, redditibus, & proventus, aliisque juribus, & pertinentiis suis eidem Congregationi, auctoritate Apostolica, & tenore praefatis etiam perpetuo concedimus, & assignamus; ita quod liceat ipsi Congregationi illiusque Rectori, Presbyteris, Clericis, & Procuratoribus, seu Agentibus, vel deputatis per se, vel alium, seu alios, eorum, & dictae Congregationis nomine, Ecclesiae, & annexorum, ac honorum, jurumque, & pertinentiarum praefatorum corporalem, & realem, & actualem possessionem propria auctoritate libere apprehendere, & etiam perpetuo retinere, curamque animarum eidem Ecclesiae imminenter per seipsos Presbyteros seu, vel plures ex eis, siue per alium, vel alios Presbyteros, illis tamen prius a dilecto Filio nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis in dicta Urbe, & ejus districtu Vicario in spiritualibus generali, seu Sede praefata approbatis, exercere, vel exerceri, eidemque Ecclesiae in divinis deservire, seu deserviri facere, illiusque fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta quaecumque percipere, exigere, & levare, ac in suos & Congregationis, ac Ecclesiae praefatorum usum, & utilitatem convertere.

§.4. Necnon eidem Congregationi, illiusque Rectori, ac Presbyteris, & Clericis pro tempore existentibus, ut pro salubri statu, & directione Ecclesiae, & Congregationis hujusmodi illiusque personarum quaecumque statuta, & ordinationes rationabilia, honesta, ac Sacris Canonibus, & Concilio Tridentino non contraria edere, & edita reformare, limitare, & mutare, ac alia

Eique Parochialis in Urbe Ecclesia S. Mariae de Vallicella, cui omnibus sunt bonis, iurisdictionibus, & juribus concedit.

Facultatemque ordinationes pro salubri statu suo concedendi, & immutandi tribuit.

alia de novo condere, prout, & quoties eis secundum rerum, & temporum qualitates videbitur expedire, quæ quidem statuta, & ordinationes postquam edita, reformata, limitata, & mutata, ac de novo condita fuerint, a Sede præfata approbari, & per singulares personas de gremio dictæ Congregationis existentes inviolabiliter observari debeant, libere, & licite possint, & valeant, auctoritate Apostolica, & tenore præfatis indulgemus, liberamque desuper facultatem concedimus, & largimur.

Clausulas præservari præcipimus.

§.5. Decernentes præfatas literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, etiam ex eo quod interesse prætendentes vocati non fuerint, notari, impugnari, aut in jus, vel controversiam vocari nullatenus posse, neque debere, minimeque sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, annulationibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus a Sede præfata, etiam in favorem quorumvis quomodolibet emanatis, & emanandis nullatenus comprehendere posse, aut debere, necnon quoad concessionem, & assignationem prout est, & attentatum forsitan est hætenus, ac tam quoad illas, quam omnia alia supradicta ex tunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§.6. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchæ Alexandrin., ac Amerin. & Aquinaten. Episcopis per Apostolicam scriptam mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, præfatas literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Philippi Præpositi, ac Congregationis præfatorum, & singularum illius personarum, nunc, & pro tempore existentium, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præfatas literas, & in eis contenta quæcumque firmiter observari, ac singulos, quos ipse litera concernunt, illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque contra præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari. Contradictores auctoritate nostra appellatione postposita compescendo.

Contraria omnia revoc.

§.7. Non obstantibus priori voluntate nostra præfata, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, ac pie mem. Bonifacii Pape VIII. etiam Prædecessoris nostri, & aliis Apostolicis Constitutionibus, & Ordinationibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Venerabilis Fratris nostri Alexandro Episcopo Tusculan. Cardinali Farnesio nuncupato, ad quem ratione Ecclesiæ S. Laurentii in Damaso, etiam de Urbe, aut alias dictæ Ecclesiæ S. Mariæ Vallicellæ dum vacat, collatio, provisio, presentatio, & omnimoda alia dispositio pertinet, ac dilectis filiis Populo Romano sub quibuscumque tenori-

bus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoris, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia deque Apostolica potestatis plenitudine, ac fratrum nostrorum consilio, etiam iteratis vicibus, etiam per recol. mem. Leonem Papam X. aliosque Romanos Pontifices similiter Prædecessores nostros, ac forsitan etiam Nos, & Sedem præfata concessis, approbatis, & innovatis, illis præsertim, quibus inter alia caveri dicitur expresse, quod de quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis dictæ Urbis vacatione illorum pro tempore occurrente, aliis quam Civibus Romanis, & originariorum Civium Roman. filiis, & forsitan alias certo modo qualificatis provideri, vel alias disponi non possit, & aliter de illis etiam per Sedem præfata pro tempore facta collationes, concessionis, uniones, & alia dispositiones nullius sint roboris, vel momenti; quodque eisdem privilegiis, & indultis nullatenus, aut non nisi modo, & forma in illis expressis derogari, aut derogatum censeri possit, & si illis aliter derogari contingat, derogationes hujusmodi nemini suffragentur. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu alia quavis expressio habenda, aut aliqua etiam exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus. Quodque de gremio dictæ Congregationis diversæ personæ ex dicta Urbe oriunde, vel alias juxta dicta statuta qualitate non existant; contrariis quibuscumque. Aut aliqui super provisionibus sibi faciendis de hujusmodi, vel aliis beneficiis Ecclesiasticis in ipsa Urbe speciales, vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrarint; etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum. Quas quidem literas, & processus habitos per eandem, & inde sequuta quæcumque ad dictam Ecclesiam B. Mariæ volumus non extendi, sed nullum per hoc eis, quoad affectum beneficiorum aliorum præjudicium generari. Et quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis, generalibus, vel specialibus quorumcumque tenoribus existant, per que præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis, provisio, quod ipsa Ecclesiæ S. Mariæ debitis propterea non fraudetur obsequiis, & animarum cura in ea nullatenus negligatur, sed illius congrue supportentur onera consueta. Nulli ergo omnino, &c. Si quis autem, &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo septuagesimo quinto, Idibus Julii.

D. P. An.IV.
15. Julii.
gen-

gentesimo septuagesimo quinto, Idibus Julii, Pontificatus nostri Anno IV.

CLXXXVII.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Confirmantur Privilegia Militiæ Sanctorum Mauriti, & Lazari.

GREGORIUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PRO Apostolicæ servitutis onere, & Nobis commissa omnium Christi Populorum cura, magna cor nostrum exultat lætitia, cum in iis, quæ ad Dei fidem, & gloriam propagandam instituta, & directæ sunt, susceptum consilium re ipsa comprobatur & largiente Domino optatum cernitur incrementum. Quod nuper usu venisse comperit est de Militiis Sanctorum Mauriti, & Lazari sub Regula Sancti Augustini pridem a Nobis, postquam alteram institueramus, suadente necessitate conjunctis, ex quibus ut tam egregium de se virtutis specimen emicuit, ita majora in dies speramus Reipublicæ Christianæ commoda proventura.

Facti series.

§.1. Quidem ante biennium cum dilectus Filius Nobilis Vir Emanuel Philibertus Sabaudie Dux Magnus dictarum Militiarum Magister pro sua pietate, & prudentia consideratis diligenter periculis, quæ Sabaudie, & ceteris ditioni suæ Populis ab Hæreticis circumjacentibus, & præsertim ab Geneva hæresum fonte imminabant, Nobis exponi fecisset, se ad hæc mala propulsanda, & ad tuendam, augendamque Religionem Catholicam in locis sibi subiectis cupere, ut ex electis omnis generis Christiani Populi Militibus una ex sancta hujus Sedis auctoritate Militia sub B. Mauriti Martyris ejusdem Ducis, antecessorumque ipsius præcipui Protectoris nomine conficeretur. Nos optimo illius consilio, ac ipso, majoribusque ejus clarissimis, & præstantissimis Principibus digno animo commendato prospicientes, ipsam sic constituendam Militiam maximo usui, & præsidio fore non solum Sabaudie, & Pedemontis Provinciis, sed toti etiam Italiae ad sustinendos & propellendos quovis Hæreticorum, & Infidelium impetus, ac opportunissimum ibi propugnaculum, munimentum, & auxilium habituros, Nosque, & Ecclesiam Romanam, ac Universam Christianam, Republicam ex ipso Militiæ robore, maximeque talis Ducis virtute, ac summa rerum Bellicarum peritia, magnum adiumentum recepturos esse, dictique Emanuelis Philiberti Ducis supplicationibus inclinati, ad laudem, & gloriam Dei Omnipotentis, ac Fidei Catholicæ dictis Sabaudie, & Pedemontis Regionibus defensionem ac Universæ Italiae, totiusque Christianæ Reipublicæ salutem, & commodum, unam Militiam sub invocatione Sancti Mauriti Martyris, & Regula Cisterciens. per Uni-

versum Christianum Orbem, cujus suprema Sedes, & Militum Conventus in loco ab eodem Emanuele Philiberto Duce in Sabaudia statuendo, & assignando perpetuo esset, & in ipsa Militia unum Magistratum magnum vocandum supremam ejusdem Militiæ dignitatem pro uno Magistro, qui illius caput esset, cum eo, quo sibi expedire videretur, Militum, & Ministrorum numero, qui milites cum unica tantum, & virgine conjugati ad habitum, & professionem regularem admitti, seu qui pro tempore admitti forent, matrimonium cum simili virgine, & unica dumtaxat contrahere possent, alias vero ipsi castitatem conjugalem, & obedientiam expresse profiterentur cum mensa Magistrati, officii, juribus, jurisdictionibus, & insignibus consecutis, ad aliarum hujusmodi Militiarum instar, extunc prout postquam ipse Emanuel Philibertus Dux dotem annui redditus quindecim millium scutorum de propriis, & Patrimonialibus bonis suis illi constitueret, & e contra auctoritate Apostolica perpetuo ereximus, & institimus, ac illi sic erectæ, ejusque mensæ dictam dotem quindecim millium scutorum, etiam perpetuo applicavimus, & appropriavimus, itant liceret eidem Emanueli Philiberto Duci, & pro tempore existenti Magistro bonorum dictæ dotis corporalem possessionem, seu quasi libere apprehendere, & perpetuo retinere, fructusque, & proventus in suos, & dictæ militiæ usus, & utilitatem convertere, cujusvis licentia minime requisita.

§.2. Et nihilominus Magistratum prædictum ab ejus primæva erectione, vacantem cum omnibus juribus, & pertinentiis suis prædicto Emanueli Philiberto Duci, ejusque successoribus omnibus Sabaudie Ducibus, qui pariter Magni Magistrati essent, in perpetuum concessimus, & assignavimus ipsis præterea, & eorum singulis liberam facultatem tribuimus, ut quod illis visum forent Milites nobiles, aut optima virtute cognitos, vel alios pro eorum arbitrio, vel statuto qualificados ex omnibus nationibus post factam ab ipsis juxta formam literis nostris adnotatam Catholica Fidei professionem ad habitum, & regularem professionem admittere, ac etiam in quibuscumque Mundi partibus Prioratus, Bajulvatus, Præceptorias, & alia beneficia dictæ Militiæ erigere, eisque sic erectis patrimonialia, & laicalia bona eorum, qui illa relinquere voluissent, dotis nomine assignare. Jussatronatus fundatoribus, seu dotatoribus id petentibus valide reservare, quod sic reservatum idem robur, eandemque vim, & efficaciam obtineret, quam haberet, si a Nobis concessum fuisset. Necnon Provincias, & Nationes dividere, & ex erigendis dictæ militiæ beneficiis, quæ Prioratus, quæ Præceptorias, quæ superiora, vel inferiora beneficia esse, eaque, & eorum singula, quos fructus habere, & tam ipsa, quam illa obtinentes, quæ onera supportare, ad illa quoque admittendi, quibus qualitatibus suffulti, & quibus legibus subiacere

1575

cere deberent, aliaque ad usum militiae hujus necessaria decernere, & declarare, atque tam de praedictis, quam aliis quibuscumque rebus, & negotiis occurrentibus quacumque statuta condere, facere, & ordinare, illaque postquam condita, & ordinata forent, quotiescumque visum fuisset, pro eorum arbitrio, & voluntate interpretari, mutare, alterare, limitare, corrigere, seu in meliorem formam reducere, aut in totum delere, aliaque de novo edere, & quacumque poenas apponere, & ad illorum executionem procedere valerent.

Causa Constitutionis ordinis, de qua mentione facit.

§.3. Postea autem considerantes istam sic de novo erectam Militiam Sancti Mauriti magnos fructus tale praesertim ductore, atque Magistro fidei Catholica esse allaturam, sed multo tamen uberiores, si aliis succurreretur, & muniretur adiumentis, & auxiliis, ac propterea cernentes Militiam Hospitalis Sancti Lazari Hierosolymitan. sub Regula Sancti Augustini, jam pridem Magistri regimine destitutam, nobilem quidem, & antiquam, sed ipsa vetustate, ac temporum injuria valde dejectam, & prolapsum esse: optimum Nobis visum est, si hanc veterem illi novae, & recens nascenti adungeremus, ut quod una in ipso initio per se agere perfecte non posset, alterius adjuvata auxilio, & viribus geminatis fortior esset ad agendum, atque citius, & facilius optatos Ecclesiae Dei, & Christiano Populo fructus afferre possent: id vero facere institimus cum eo, quod Emanuel Philibertus, & pro tempore existens Dux, & Magister praedictae annexionis hujusmodi ratione duas triremes dictis Militibus instructas pro Sedis Apostolicae defensione contra Haereticos, Infideles, Piratas, & quoscumque alios ejus hostes continue de suo manutenere deberet. Quare motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolica potestate plenitudine Militiam Sancti Lazari praedictam, cum illius Magistratu, ac omnibus, & quibuscumque illius Prioratibus, Praeceptoribus, Hospitalibus, & aliis Beneficiis regularibus, earumque membris, Grangis, Castris, Villis, Domibus, possessionibus, proprietatibus, fructibus, & bonis, tam mobilibus, quam immobilibus, ac se moventibus, juribus, & actionibus universis, necnon Ecclesiis, Cappellis, terminis, & pertinentiis quibuscumque ad dictam Militiam Sancti Lazari spectantibus quacumque, quotcumque, qualiacumque essent, non tamen aliis Ecclesiis, Piiis Locis, & Militiis canonice unita, quae ab his, quae unita sunt, avocari, aut illorum ratione, quemcumque molestari volumus, eidem Militiae Sancti Mauriti, & Lazari nuncuparetur, ita perpetuo univimus, anneximus, & incorporavimus, ut postea in perpetuum praedictus Emanuel Philibertus, & pro tempore existens Sabaudiae Dux Militiae Sanctorum Mauriti, & Lazari Magister esset, & appellaretur. Ac Prioratus Praepositurae, & alia Beneficia Militiae Sancti Lazari, & ea obtinentes, aliaque Milites,

servientes, Cappellani, & Persona curae, gubernationi, & jurisdictioni ipsius Ducis, & magni Magistri in omnibus, & per omnia subessent, pro ut suo antea Magistro suberant, eique tamquam membra capiti obedirent, & obsequerentur; liceretque eidem Duci, & Magistro corporalem possessionem Militiae Sancti Lazari, ejusque Magistratus, & aliorum unitorum praedictorum per se, vel alium, seu alios, propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, fructusque, redditus, & proventus in suos, & dictae Militiae usus, & utilitatem convertere, Dicecensium loci, vel cujusvis alterius licentia, minime requisita.

§.4. Insuper iis, qui Praeceptorias Sancti Lazari in titulum, seu commendam, vel aliter quovismodo obtinerent, habitum per dictum Ducem, & Magistrum Militibus Sanctorum Mauriti, & Lazari designandum suscipiendi, & eidem Emanueli Philiberto Duci, & Magistro iis, qui habitum Sancti Lazari jam susceperant, & deserebant, novum dimisso antiquo volentibus tradendi: eos vero, qui dictum Sancti Lazari habitum nondum susceperant, ad novum habitum, ut praefertur, designandum suscipiendum, & deserendum opportunis remediis compellendi auctoritate concessimus, volentes etiam, & dicta auctoritate Apostolica statuentes, eundem Emanuelem Philibertum, & pro tempore existentem Ducem, & magnum Magistrum in perpetuum unionis illius ratione ad duas triremes dictis Militibus instructas pro nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis, ac Sedis Apostolicae, contra praedictos, & quoscumque alios defensione, continue manutenendas teneri, & ad id efficaciter obligatum esse. Postremo, ne post dictam unionem regularum diversitas incomodo esset, statuimus, ut deinceps Regula Sancti Augustini ab omnibus dictae Militiae Sanctorum Mauriti, & Lazari Militibus ubique servaretur, quemadmodum diversis nostris literis desuper confectis plenius continetur. Nos pro fiducia, quam in ipsius Emanuели Philiberti Ducis, & magni Magistri virtute, & progandae Religionis studio habemus, animum nostrum in id libenter intendimus, ut illum, & dictam Militiam Sanctorum Mauriti, & Lazari privilegiis, ut fert temporum ratio, faveamus.

§.5. Quare cum fel. rec. Pius Papa IV. quarto nonas Maii, Pontificatus sui anno sexto, multa privilegia, gratias, facultates, & indulta Hospitali Sancti Lazari, illiusque Magistro, Praeceptoribus, Fratribus, & Personis confirmaverit, & ampliaverit, & alia concesserit, eademque etiam Pius Papa V., quinto Idus Februarii, Pontificatus sui anno primo, motu proprio comprobaverit, paucis quibusdam recisis, aliis restrictis, ac rursus Religione Sancti Lazari ob copiam hujusmodi privilegiorum diffluente, idem Pius Papa V., septimo Kalendas Februarii, anno secundo ejusdem sui Pontificatus

Veterum privilegiorum confirmatio, & nova aliorum concessio.

catus

1575

1575

1575

catus, novam formam dictis privilegiis praescripserit, quibusdam sublatis, nonnullis moderatis, & declaratis, aliis vero mutatis, & antiquatis. Nos ne illa toties ante erectionem praedictae Militiae Sancti Mauriti ad usum, & commodum Hospitalis Sancti Lazari, illiusque locorum, & personarum dumtaxat concessa, reserta, & resceta cum praesentibus confusionem faciant, sed ut unica hac deinceps privilegiorum gratiarum, facultatum, & indulgentiarum formula Militiae Sanctorum Mauriti, & Lazari accommodata habeatur. De Apostolica potestate plenitudine, omnia privilegia, gratias, facultates, & indulta supra dicta, quibuscumque illa concepta sint modis, ac clausulis, & decretis roborata, ad praesentium formam omnino reducimus, decernentes iis dumtaxat praesentibus de cetero utendum esse, nec non irritum, & inane, quidquid fecus a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Ceterum cognita quotidie magis virtute dicti Emanuели Philiberti Ducis, & magni Magistri, propensoque in Nos, & dictam Rempublicam Christianam animo, cum in ceteris, tum maxime in comparandis sedulo dictis trementibus, eisdemque strenuorum militum manu instruendis, qui, & praefatio, & tutandis maritimis oris Rempublicam ipsam Christianam egregie adjuverunt, prosperos, & felices dictarum Militiarum successus ad Dei gloriam, & Sedis praedictae tutelam vehementer optantes, suscipimus in perpetuum sub nostra, & Beati Petri protectione, Nobisque, & dictae Sedi immediate subicimus Militiam praedictam Sanctorum Mauriti, & Lazari, ac illorum Magnum Magistrum, Priores, Praeceptores, milites Fratres, etiam Presbyteros, & personas, eorumque subditos, vassallos, colonos, & servitores intra regularia dictae Militiae loca degentes, ac etiam curam animarum exercentes, salvis tamen Concilii Tridentini Decretis, quandiu illam exeruerint, & in illorum obsequiis fuerint: nec non Prioratus, Praeceptorias, Ecclesias, Hospitalia, Domos, grangias, praedia, fabricas, molendina, animalia, & alia bona quaecumque ipsius Militiae Sanctorum Mauriti, & Lazari, & quae illi ab ea obtinent, & possident, ac in futurum dante Domino canonice obtinebunt.

Exemptio a Dicecensibus.

§.7. Ac juxta terminos dicti Concilii tantum, & salvis illius Decretis eximimus, & liberamus illos, illas, & illa ab omni jurisdictione, correctione, superioritate, dominio, & potestate quorumcumque Patriarcarum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Praelatorum, & locorum Ordinariorum, nec non Dominorum temporarium, quavis, etiam Ducali, regali, & Imperiali potestate fulgentium, ac etiam Universitatum, & illarum regentium, aliorumque, praeterquam Militiae praedictae Sanctorum Mauriti, & Lazari superiorum in quacumque dignitate, statu, gradu, ordine, & conditione, ac ubicumque gentium, Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

tam citra, quam ultra mare, & montes constitutorum, illorumque Vicariorum, Officialium, Locatenentium, & Judicum praesentium, & futurorum.

§.8. Necnon a solutione ratione passagii, arrearagii, gabella, datii, collectae, procuratoris, jucundi adventus, jurium etiam synodalium, censuum, decimarum, novallium, hortorum, pratorum, piscationum, & molendinorum, ac quod nulli eorum accessus directe, vel indirecte prohiberi possit, ac etiam terrarum, quas per se ipsos, vel etiam colonos, arrendatarios, emphiteotas, aut alios excolunt: ex Militia Sanctorum Mauriti, & Lazari dumtaxat, etiam ratione cujusvis oneris personalis, realis, & mixti, Ordinarii, vel extraordinarii, ubicumque, & ex quacumque causa impositi ad praesens, & pro tempore imponendi: ita ut Archiepiscopi, Episcopi, Praelati, Ordinarii, Vicarii, Officiales, Locatenentes, & Judices in spiritualibus, etiam ratione delicti, (cummodo illud non sit de atrocioribus) vel contractus, seu rei, de qua agitur, ubicumque comittatur delictum, iniatur contractus, vel res ipsa consistat, si persona ipsa intra regularia loca praedicta degant, & ibi aliquis a dictis Magistro, & Conventu, ad id etiam cum jurisdictione deputatus fuerit, temporales vero Judices, & Domini praedicti nullam in eos, eas, vel ea jurisdictionem, correctionem, & potestatem exercere, nec ipsa Ecclesiastica persona excommunicationis, aliaque sententias, censuras, & poenas promulgare, nec ulli omnino ratione personarum, animalium, rerum, & bonorum, (quae tamen patrimonialia, aut alia, quam Militiae praedictae Sanctorum Mauriti, & Lazari non sint,) ad aliquam solutionem ratione pontium, fontium, furnorum, vel murorum eos coarctare, aut alii cujuscumque Ecclesiasticae, vel mundanae dignitatis, praecminentiae, status, vel conditionis, etiam in Locis, & Terra S. R. E. mediate, vel immediate subjectis, ac etiam ad instantiam cujuscumque Principis, seu Communitatis, sub poenis excommunicationis latae sententiae, seu restitutionis quadrupli ultra damna, & expensas per contrafacientes eo ipso incurrendis, eos in judicio, vel extra super praemissis, vel eorum usu, seu possessione, vel quasi directe, vel indirecte, quovis quaesito colore, vel ingenio molestare, impedire, vexare, aut alias quomodolibet impetere audeant, sed Priores, Milites, & aliae personae Militiae Sanctorum Mauriti, & Lazari hujusmodi sic degentes de justitia coram solo magno Magistro, & Conventu, vel eorum deputato respondere debeant, & quicumque processus contra illos, vel eorum aliquem per ipsos locorum Ordinarios, vel eorum Vicarios, alias quam ut praemittitur, seu quovis alios pro tempore facti, & excommunicationis, vel suspensionis, aut quavis aliae sententiae promulgatae, nulla, & invalida, nulliusque roboris, & momenti sint, in delictis tamen atrocioribus inter magnum Magistrum, seu Deputatos

Necnon a solutione gabellae, datii &c.

ab

1575.

ab eo, ac locorum, tam in spiritualibus, quam temporalibus Ordinario, ita servetur, ut ejus sit in delinquentes jurisdictionis, qui praverint ex eisdem.

Non debent solvere decimas eod. privilegio, quo cetera Regular. Militia.

§.9. Sed nec aliquis ex dicte Militie Sanctorum Mauriti, & Lazari Militibus, Fratibus, donatis, servitoribus, vassallis, & colonis in Prioratibus, preceptoris, domibus, Hospitalibus, leprosiis, membris, aut aliis quibusvis prediis, sive grangis quomodocumque ab ipsa Milita dependentibus in quibuscumque locis sub quorumcumque Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Universitatum, Hospitalium, Rectorum Ecclesiarum limitibus, & jurisdictione constitutis, decimas, aut canonicam portionem, seu caritativum subsidium, aut quartas nuncupatas, seu alias quascumque collectas, aut contributiones, tam ex antiquis culturis, quam ex novallibus, & recentis cultis Militie, & ejus Beneficiorum predictorum alicui quovis modo solvere teneantur, nisi pro ut alii regulares cujusvis Militie milites generalibus, vel specialibus circa hoc privilegio gaudentes tenentur. Quin etiam bona, Magistri, Priorum, Preceptorum, & Fratrum, ac aliarum personarum hujusmodi ex fructibus, & rebus Militie predictae dumtaxat licite acquisita, ac acquirenda a die emisse professionis per eosdem Priores, preceptores, fratres, & personas ab omnibus decimis, & aliis oneribus, ad exemplum bonorum aliarum regularium militiarum libera, immunia, & exempta existant.

Facultas dispensandi de beneficiis.

§.10. Ut autem sublati, quoad potest, obstaculis Magnus Magister, Conventus, & Militia Sanctorum Mauriti, & Lazari, eorumque Priores, Preceptores, & persone possint de beneficiis ipsius Militie liberius disponere, statuimus, & ordinamus, ut Prioratus, Preceptoratus, & beneficia quaecumque dicte Militie Sanctorum Mauriti, & Lazari, deinceps quomodocumque, & quomodocumque, ac ubicumque, extra Romanam Curiam vacatura, sub quibusvis generalibus, vel specialibus reservationibus, seu affectionibus Apostolicis factis hucusque, & deinceps faciendis de quibusvis beneficiis ecclesiasticis, non tamen apud Sedem Apostolicam pro tempore vacantibus, nullatenus includantur, nec reservata, vel affecta existant, sed Hospitalium pauperum, que sub hujusmodi reservationibus non includuntur, quoad id fortiantur naturam, debeantque de illis per pro tempore existentem Magnum Magistrum, & Conventum predictos dumtaxat, & non alium juxta stabilimenta predicta fratribus dicte Militie Sanctorum Mauriti, & Lazari provideri.

§.11. Nec provisiones, commende, & alia dispositiones de hujusmodi prioratibus, preceptoris, & beneficiis, etiam per cessum, vel decesum, seu quamvis aliam dimissionem, vel amissionem illa pro tempore obtinentium, etiam de dicte Militie non existentium, aut alias quovis modo pro tempore vacantibus, aliis fieri possint, quam eis, qui possessionem per fratres dicte

Militie emitti solitam, expresse emiserint, & alias juxta illius stabilimenta, ac privilegia, & indulta Apostolica ei concessa qualificati fuerint, alioquin provisiones, commende, & alia dispositiones hujusmodi nullius sint prorsus roboris, vel momenti, & habeantur pro infectis, nec illis, quibus aliter fieri, ullum jus, ullumve titulum, etiam coloratum tribuen. possidendi.

Jurisdictione mixti imperii.

§.12. Ac etiam statuimus, & ordinamus, ut omnes, & quicumque Priores, Preceptores, fratres, & persone Militie predictae Sanctorum Mauriti, & Lazari, illorumque Vassalli, Servitores, & Subditi ubicumque, tam citra, quam ultra montes constituti, etiam commorantes presentes, & futuri Magistro, & Conventui predictis, & sub delegatis ab eo, vel eis tam personaliter, quam realiter, omni exceptione cessante firmiter parere, & obedire teneantur, quocumque, etiam a predicta Sede Apostolica pro tempore obtento indulto non obstante, ipsique Magister, & Conventus, juxta stabilimenta predicta, necnon hujus Militie laudabiles consuetudines, & mores plenam, & omnimodam, etiam meriti, & mixti imperii jurisdictionem, & superioritatem in omnes illos, necnon Prioratus, preceptorias, Domos, Hospitalia, membra, bona, loca, & alia predicta habeant, dictisque Magister contra rebelles, & suis mandatis non obediens servatis quatuor terminis ad docendum se paruisse, & satisfecisse in loco Conventus Militie hujusmodi ad multam, seu penam corporalem, vel ad privationem habitus, & beneficiorum, domorum, & prediorum per eos obtentorum, & alias juxta mores, & stabilimenta predicta, edita, & edenda procedere possit.

Jurisdictione Ordinaria.

§.13. Ac tam ipsi Magister, & Conventus, quam etiam Major Ecclesia, & ceteri omnes Priores, & Preceptores dicte Militie intra limites suarum quisque jurisdictionum veri Ordinarii juxta formam stabilimentorum, & privilegiorum predictorum sint, & esse censentur. Et preterea iidem Magister, & Conventus, quoscumque Priores preceptores, illorumque Prioratum, & preceptoriarum fratres, & religiosos delinquentes, vel inobedientes cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & preeminentie existentes, ac quavis etiam Apostolica exemptione fruentes, etiam in Imperatoris, Regum, aliorumque Principum, & etiam Ecclesiarum Curiarum (Romana excepta) & denique in quocumque alio loco quantumvis exempto, & qualicumque privilegio munito per se, aut suos officiales, & ministros capere, & carcerare, ac captos a se, vel eorum nomine liberare, ac ad Militiam Sanctorum Mauriti, & Lazari, & Magistrum, Conventumque predictos, ut ibi juxta eorum constitutiones, & stabilimenta puniantur, sub debita custodia transmittere libere, & licite possint. Qua in re tam ecclesiastici, quam seculares officiales, & locorum potestates, ad assistendum eidem Magistro, & Con-

1575.

Jurisdictione forensi usque ad tertiam definitivam sententiam.

Conventui, Prioribus, & preceptoribus in premissis, necnon auxilium, consilium, & favorem prestandum, sub excommunicationis, & aliis censuris, & penis ecclesiasticis teneantur.

§.14. Insuper ut omnes, & quaecumque querelae, questiones, lites, cause, & controversie inter fratres, & subditos dicte Militie SS. Mauriti, & Lazari presentes, & quae ex quibusvis causis, & occasionibus oriri, & moveri contigerit quovis, modo, cum omnibus suis incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, ac omnium cujusvis appellationis (praequam in defectus denegata iustitia, vel illati perperam contra stabilimenta, & consuetudines dicte Militie gravaminis casibus) remoto obstaculo per pro tempore existentem Magistrum, & Conventum predictos, seu illos ex fratribus, quibus ipsi Magister, & Conventus id commiserint, etiam usque ad tertiam definitivam sententiam audiantur juxta laudabiles consuetudines, & stabilimenta Militie, & alia, prout juris fuerit, debito sine decedendi.

§.15. Omnesque Priores, preceptores, milites, & fratres ipsius Militie postquam de mandato, seu auctoritate Magistri, & Conventus predictorum in quibusvis predictarum causarum contra eos intentarum ad comparendum eorum ipsi, & Commissariis per eos, ut referatur, deputatis in locis quantumcumque ab eadem Militia, ejusque Conventu predicto remotis citati fuerint, coram eisdem Magistro, Conventu, & commissariis prout contigerit, legitime comparere teneantur, juri, & iustitia secundum stabilimenta edita, & edenda, necnon approbationes, usus, & laudabiles consuetudines predictae Militie Sanctorum Mauriti, & Lazari patituri: qui vero ex Prioribus, preceptoribus, fratribus, & subditis predictis contra eorum aliquem super quibusvis querelis, rebus, & negotiis, praeterquam in predictis casibus coram alio quam Magistro, & Conventu predictis, ac per eos pro tempore datis commissariis in causam traxerint, & ad alium, quam ad eisdem appellationes quascumque interposuerint, causas hujusmodi prorsus perdant, reque super qua contenderint, privati existant eo ipso.

Facultas iudicandi in causis ad militiam spectantibus.

§.16. Nos autem predictis Magistro, & Conventui facultatem tribuimus, omnes causas, lites, & querelas nondum tamen coram aliis Iudicibus motas, & pendentes super quibusvis dicte Militie Sanctorum Mauriti, & Lazari beneficiis, ac etiam bonis, rebus, & pecuniis aereis, & fratrum quorumcumque ratione ipsius Militie dumtaxat, in quibus alter alterum, sive realiter, sive personaliter conveniet, ac etiam in quibus ipsi ab aliis, etiam clericis secularibus, vel regularibus, aut laicis conveniuntur, etiam per deputatos ab eis in locis, in quibus cause ipsae cognoscuntur, audiendi, & decidendi, & ad hunc effectum citandos, citandi, & illis, ac quibus, & quoties opus erit, etiam sub censuris, & penis ecclesiasticis. Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

ficiis inhibendi, itaut illorum sententia, & res iudicata per Priorem Ecclesiae dicte Conventus propositis etiam censuris, & penis ecclesiasticis debita executioni contra condemnatos, tam realiter, quam personaliter demandentur: nec hujusmodi cause, questiones, & querelae alibi quam in dictis Militia, & Conventu, aut extra illos ex Magistri, & Conventus predictorum commissione cognosci, & terminari valeant.

Jus appellationis ad Capitulum generale ipsius Militie.

§.17. Sed nec a sententiis per Iudices dicte Militie pro tempore latis ad alium, quam ad Magistrum, & Conventum predictos, seu Iudices ab eis deputatos in quavis instantia, beneficialibus causis exceptis, neque etiam a sententiis per ipsum Magistrum, & consilium latis, alibi quam ad generale capitulum, sive per ipsius Militie Fratres, sive per eorum subditos, & Vassallos, quoquo modo appellari possit, quinimmo illi usque ad tertiam sententiam, non tamen in causis beneficialibus hujusmodi, in eodem Conventu procedere teneantur, omnesque sententiae per eosdem Magistrum, & Conventum latae, omnes item commissiones, citationes, & omnia denique eorumdem rescripta ad omnes suae jurisdictioni subditorum, ac reliquorum, etiam quorum intererit, causas, lites, & querelas coram ipsis pertractandas directe exequi, nec ab ullis locorum, & terrarum Dominis, etiam Regali, aut Ducali dignitate fulgentibus alia qua ratione, etiam non expectati consensus, seu alio quovis modo colore in eorumdem executione impediri possint, servato tamen in eis dat. ordine, ita ut eorum ultimi primis nequant anteceri.

Facultas recuperandi bona Militie ab iniustus detentantibus.

§.18. Ad haec ut Magister, & Conventus predicti contra omnes, & quoscumque, etiam Clericos seculares, seu laicos, Priores, Preceptorias, Domos, Cameras Magistrales, & alia beneficia Militie hujusmodi, eorumque res, & bona, quocumque titulo, sine tamen consensu, & expressa licentia ipsorum Magistri, & Conventus indebite occupantes, seu illi, aut ejus communi aereis, seu fratribus occasione responsonum annuarum vacantium, mortuorum, annatarum, passagiorum, arretagiorum, seu alias quomodolibet, & ex quacumque alia causa debentes, siquidem illi actores sint modo, & forma, quibus contra ipsius Militie Sanctorum Mauriti, & Lazari fratres procedi consueverit, pro illorum recuperatione libere procedere, & eos Prioratibus, Preceptoris, Domibus, & aliis beneficiis hujusmodi, servata forma juris, & alias juxta privilegia predicta privare, si vero rei fuerint, coram ipsorum competentibus Iudicibus ad recuperationem alia predicta agere, & omnia juris remedia tentare, ac demum privatione hujusmodi legitime facta de Prioratibus, aliisque beneficiis predictis per privationem eandem vacantibus libere disponere valeant.

§.19. Salvis tamen literis predicti Pii Papae V. undecima Augusti Pontificatus sui P. 2 An-

Anno II. publicatis, per quas ipse rationem habens, volens immunitatis illorum Hospitalium, & religiosorum locorum, qua sub invocatione Sancti Lazari leproforum aliquando fundata, constructa, & instituta, deinde aut Ecclesiis, Monasteriis, Xenodochiis, Collegiis, Universitatibus, etiam studiorum generalium, diversisque aliis Sacris, & Religiosis locis unita, aut in eorum commoda suppressa fuerant, seu quorum curam, seu bonorum administrationem, seu fructuum dispensationem, vel ipsa Ecclesia, vel Conventus, vel venerabilium locorum sodalitates, vel honesti ciues, vel etiam privatim alii spectatae probitatis viri habebant, & aut in illis, aut ex illis praedictis Ecclesiis, Monasteriis, Xenodochiis, Collegiis, Universitatibus, piis locis, & pauperibus suarum quisque civitatum, & locorum ubi diverse, & multiformes charitatis, & misericordiae species suadere videbantur, varia item egestates, necessitatesque expectabant, pie, sancteque suppeditabant, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus inter alia omnes causas inter Magistrum, Conventum, & fratres praedicti Hospitalis Sancti Lazari, etiam collationem, comendam, aut aliam concessionem ab eisdem Magistro, & Conventu, ac quoscumque alios curam, regimen, & administrationem, ac possessionem Hospitalium, locorum, & bonorum praedictorum quocumque modo habentes super eisdem Hospitalibus, locis, & bonis eorumque regimine, & administratione, possessorio, spolio, rebusque aliis, & illorum occasione, ubicumque, & in quacumque instantia pendentes ad se advocavit, lites, penitus extinxit, ac perpetuum silentium imposuit.

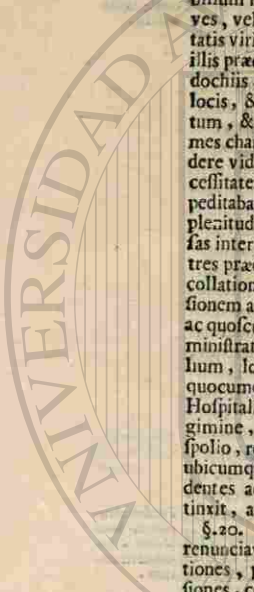
§.20. Praeterea specialiter, & expresse renunciavit omnes, & quascumque collationes, provisiones, comendas, concessionem, commissiones, & alias dispositiones de ipsis Hospitalibus, & locis ab eisdem Magistro, & Conventu, quibuscumque factas, inde secutaeque ab Apostolica Sede, etiam Motu simili confirmationes, vel novas provisiones, ac etiam concessionem, & facultates eisdem Magistro, & Conventui factas inter cetera continentes, quod Hospitalia, Leprosaria, & alia loca sub invocatione Sancti Lazari Leprosorum huiusmodi, & a Magistro, Conventu, & Fratribus praedictis non recepta, nec possessa, ubi aliquando fuerat vel esset Hospitalitas Leprosorum, seu Infirmorum Sancti Lazari nuncupatorum Hospitali Sancti Lazari, praedicto subiecta, & incorporata esse, atque ad jus, & proprietatem, omnimodamque dispositionem Magistri, & Conventus praedictorum iuxta ipsius Hospitalis Sancti Lazari stabilimenta pertinere censerentur, illaque per Fratres praedictos dumtaxat gubernari, & in signum recognitionis, superioritatis dicti Hospitalis canone, seu censu annuo illis respondere. Praeterea Hospitalia, & loca huiusmodi obtinentes responsiones, & iura annatarum vacantium, mortuorum, arreariorum, & passagiorum Hospi-

tali Sancti Lazari, & illius aetio communi solvere tenerentur: necnon quacumque alia privilegia, facultates, & indulta dictis Magistro, Conventui, Fratribus, & Personis Hospitalis Sancti Lazari, super reductione huiusmodi Hospitalium ad pristinam Hospitalis Sancti Lazari Hierosolymitani naturam, ac regimen, & administrationem. Volens idem Praedecessor illa omnia, vires, & effectum, de cetero non habere, ipsaque Hospitalia, & loca, eorumque res, & bona, deinceps ut antea regi, & gubernari, ac de illis disponi, nec ullo annuo censu, canone, subsidio, vel alio onere per Magistrum, Conventum, & definitores praedictos gravari, nec ad aliam responsionem, aut iura aliqua eis praestanda ullo umquam tempore teneri, nec sub aliquo alio iure Magistri, & Conventus, & Hospitalis Sancti Lazari huiusmodi consistere, decernentes sic per quoscumque iudicari debere, ac irritum, & inane quidquid secus per quoscumque contigerit attentari, censuris, & poenis tunc expressis in contrafacientes praepositis, pro ut in dictis literis plenius continetur.

§.21. Statuimus quoque ut nulla alienationes bonorum, proprietatum, fructuum, censuum, jurisdictionum, iurium, rerum, & actionum ad Prioratus, Praeceptorias, Hospitalia, Domos, Beneficia, & loca Militiae praedictae quocumque modo pertinentia fiant, & qui eas fecerint, in Excommunicationis sententiam eo ipso incurrant, & alienationes ipsae nullius sint roboris, vel momenti.

§.22. Utque Magister, & Conventus praedicti quoscumque locorum Ordinarios, ac alias personas in dignitate Ecclesiastica ubilibet constitutas, ipsorumque Ordinarium Officiales, seu Vicarios Generales in suos, & quorumcumque Priorum, Praeceptorum, & Fratrum Militiae praedictae eligere possent Conservatores, qui sic electi sub Excommunicationis poena cosdem Priores, Praeceptores, & Fratres, ac eorum singulos, non tamen extra Regularia dictae Militiae loca degentes, adversus inferentes eis, aut eorum Servitoribus, & Familiaribus iniurias, seu gravamina, vel damna in personis, rebus, & bonis, seu exigentes ab eis contra, ac supra scriptum est, vectigalia, dacia, pedagia, gabellas, collectas, aut alia onera defendere, & preservare, ac omnem in eos jurisdictionem exercere, necnon ubi executio realis, vel personalis, adversus reos fieri non poterit, & eorum contumacia id exegerit, praecedentibus legitimis monitionibus, & aliis servandis rite servatis, sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas contra Rebelles, & inobedientes cum effectu promulgare, ac privilegia Prioribus, Praeceptoribus, & Fratribus, praedictis pro tempore concessa, eis observari facere teneantur. nec Conservatores praedicti quamdiu Officium huiusmodi exercuerint, a quoquam quo minus illud exercent, aliquo praeceptu impediri, vel molestari possint.

§.23. In

UNI

U
A
NOMIA
ERAL DE B

§.23. In causis autem Militiae praedictae ejusque bonorum, & personarum, ubi aliae probationes non essent, eorum Magister, Priores, Praeceptores, Milites, Fratres, Vassalli, Subditi, Servitores, & aliae personae in testes recipi, & adhiberi valeant.

§.24. Statuimus etiam, ut iura mortuorum, & vacantium, necnon arreariorum, passagiorum, & aliorum quorumcumque solvantur, & quavis persona cuiuscumque dignitatis, Beneficia Militiae huiusmodi pro tempore obtinentes ad illa omnino teneantur, & ad id etiam sententias, censuris, & poenis Ecclesiasticis, ac aliis remediis, etiam privationis, & apprehensionis bonorum ad manus suas juxta privilegia praedicta cogi possint.

§.25. Quod, & iura Patronatus, & praesentandi personas idoneas ad Prioratus, Praeceptorias, Hospitalia, Domos, aliaque Beneficia, & loca Militiae praedictae a quadraginta annis citra, praeterquam in casibus, qui praedictis literis Pii Papae V. undecima Augusti publicatis exprimuntur, acquisita, & in futurum acquirenda, ex quavis causa, praeterquam ratione fundationis, & juxta dispositionem Concilii Tridentini, nisi previa diligenti cognitione a locorum Ordinariis habenda reperta fuerint, ob maximam evidentem Beneficiorum, & locorum necessitatem constituta esse, ab eisdem Ordinariis in totum revocentur, & restituito profus eo ab ipsis, propterea datum fuerit, in pristinam libertatem reducuntur, & ex nunc sine tamen damno illa canonice possidentium, liceat Magistro, & Conventui praedictis Prioratus, Praeceptorias, Hospitalia, Domos, Beneficia, & loca huiusmodi, cum primum vacabunt, conferre.

§.26. Insuper si quisquam Priorum, Praeceptorum, militum, & fratrum dictae Militiae Sanctorum Mauricii, & Lazari, aut quicumque alius, qui professionem per fratres dictae Militiae emitti solitam emisserint, quocumque pro servitiis dictae Militiae, aut alias vocatus, seu in solutione iurium communis aerarii morosus fuerit, & citatus coram dictis Magistro, & Conventu personaliter non comparuerit, ac illis obedientiam, aliaque iura debita non praestiterit, elapso tempore sibi ad id praesigendo, cessante canonico impedimento, habitu, dignitate, administratione, & beneficio, ac quocumque honore, & officio, alias juxta formam stabilimentorum, & privilegiorum praedictorum editorum, & edendorum per Magistrum, & Conventum praedictos privari possit. Nec ulla derogatio, aut exemptio realis, vel personalis, seu alia gratiae praeservativa, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus quomodolibet pro tempore facta, seu concessa contra praemissa valeant, nec ipsi Magister, & Conventus illis parere teneantur, sed illis non obstantibus de Prioratu, praepceptoriam, dignitate, officio, vel beneficio sic per privationem huiusmodi vacante juxta stabilimenta, & alia praemissa libere disponi, aut illud alias ab eo, vel eis, ad quem

Jurisdictione
nisi.

Bonorum alienatio
prohibetur.

Electio Conservatorum.

Qua de causa
quique honore
Militiae privari
possit.

seu quos ansianitatis, vel alio jure pertinebit, acceptari.

§.27. Decernentes praemissis, etiam per quascumque literas Apostolicas speciales, vel generales, etiam derogatoriarum derogatorias, aliaque clausulas efficaciores, & insolitas, ac irritantia, & alia decreta sub quacumque verborum expressione continentem, nullatenus derogari posse, nec quoad illa derogatum censeri, nisi tenor illarum ad verbum nihil penitus omisso insertus, & huiusmodi derogationes consistorialiter factae, & per trinas distinctas literas eundem tenorem continentem, tribus distinctis vicibus Magistro, & Conventui praedictis intimatae, & insinuatae fuerint, ac ipsorum Magistri, & Conventus ad id expressis accedat assensus: & aliter factas derogationes minime suffragari, ipsosque Magistrum, & Conventum ad parendum literis derogatoriis huiusmodi, & decretis super illis processibus, ac illorum executoribus, & subexecutoribus, eorumque mandatis, & monitionibus minime teneri, sed literarum huiusmodi executiones omnino impedire, nec ratione resistente censuris ecclesiasticis per eosdem executores, vel subexecutores latis innodari posse.

§.28. Insuper concedimus, ut Priores, praepceptores, fratres, & Capellani dictae Militiae Sanctorum Mauricii, & Lazari ab Ordinariis locorum, intra quorum Diocesum fines eorum Prioratus, Praeceptoriae, & alia loca fuerint, ac in quibus eos reside- re oportuerit, vel si ab Ordinariis praedictis legitime impeditis non poterint ab eis, nihilominus examinati, atque idonei secundum Canonicas Sanctiones reperti, & approbati, habitusque ab eis dimissorialibus literis, & a suis Superioribus licentia, & servata in omnibus forma Concilii Tridentini a quocumque Catholico Antistite sub Romanae Sedis obedientia constituto in propria Diocesi residente, aut in aliena pro Diocesano Pontificali exercente, diligenti praevio examine Sacros Ordines, & si id pro utilitate, aut necessitate Militiae, Conventus, Prioratum, Praeceptoriarum, & aliorum locorum huiusmodi eisdem Ordinariis, & Superioribus videbitur expedire, etiam extra tempora a jure statuta, tribus, nec paucioribus diebus Festivis suscipere possint.

§.29. Ac etiam concedimus dictis Magistro, & Conventui, ut liceat eis in suo Capitulo generali Praeceptorias, & alia Beneficia dictae Militiae ab ejus Militibus pro tempore obtentas congrua, & rationabili responsione ad necessarias impensas triennium instruendarum contra Prioratus, & alia onera Militiae in communi supportanda sine tamen divini Cultus, & debita Hospitalitatis diminutione gravare.

§.30. Ac Procuratorem Generalem in Romana Curia cum plena, aut limitata potestate, generali, vel speciali constituere. Liceat etiam ipsis in singulis Prioratibus Militiae Sanctorum Mauricii, & Lazari praedictae unum Vicarium cum facultate confere-

Clausulae.

Declaratio, ut
Milites Sacros
Ordines possint
suscipere.

reudi

rendi Præceptorias, & domos ejsdem Militiæ constituere, ac etiam per eundem censur, responsiones, jura, & onera omnia super hujusmodi præceptorias, & domibus, necnon leprosiis, & aliis beneficiis ejsdem imponi solita, a quibuscumque etiam Clericis Sæcularibus, eorumque Colonis, & Inquilinis, etiam Laicis, eo modo, quo a Fratribus ipsius Militiæ exigentur, exigere.

Facultas gerendi arma.

§.31. Liceatque ipsis Magistro, & Conventui cujuscumque generis animalibus, que Sanctis Mauritio, & Lazaro vel alteri eorum offerri contigerit, nolas, seu Campanas appendere, aut nota quapiam ea obfigurare. Permittimus insuper omnibus Prioribus, Præceptoribus, Militibus, & Personis dictarum Militiarum, eorumque familiaribus quæcumque arma pro sua defensione, & hostium dictæ Sedis offensione, ubique locorum gestare.

Facultas utendi insignibus Pontificalibus.

§.32. Ad hæc quoque Militiam hanc universam spiritualibus muneribus prosequi volentes indulgemus Priori Ecclesiæ dicti Conventus pro tempore existenti, ut Mitra, Annulo, Baculo Pastoralis, ceterisque insignibus, & indumentis Pontificalibus, tam in prædicta, quam in ceteris dictæ Militiæ Ecclesiis uti, & quoties voluerit, ibi Missam, aliaque divina Officia, etiam in Habitu Pontificali celebrare, ac post Missarum Solemnia, dummodo non sit præsens, aliquis Catholicus Antistes, alias de illius consensu Benedictionem solemnem Populo impendere.

§.33. Ac etiam indulgemus Fratribus dictæ Militiæ, ut in suis Ecclesiis Missas, & quæcumque alia divina Officia, etiam alta voce, ac etiam per alios Presbyteros idoneos, & approbatos celebrare, necnon servatis decretis prædicti Concilii Tridentini quo ad ea, que illa concernunt, omnibus, & singulis Christianis fidelibus, etiam leprosis, & aliis pauperibus infirmis in dictis Hospitalibus degentibus Ecclesiastica Sacramenta ministrare, ac eorum, & sine alicujus præjudicio, aliorum quorumcumque fidelium defunctorum id eligentium, ac petentium corpora in cæmeteriis, & Ecclesiis dictorum Fratrum Ecclesiasticæ tradere sepulture.

§.34. Ac eisdem decretis servatis verbum Dei debitis, & congruis temporibus in Parochialibus quidem Parochianis, & Populo, in aliis vero Ecclesiis suis Pauperibus ipsis, & leprosis per se, vel alium, seu alios idoneos proponere. Necnon Prioribus, & Procuratoribus quorumcumque Hospitalium, & Domorum ab ipsa Militia dependentium, & illam in caput suum recognoscendum die Dominica in Ramis Palmarum, & per ejus octavam si Presbyteri, & approbati fuerint, ut per se in suis Hospitalibus, ac Domibus prædictis tantum confessiones quorumcumque de consensu Ordinariorum locorum audire, & cum hujusmodi contentibus quibuscumque facultatibus, & Indulgentiis ad peccatorum remissionem eis auctoritate Apostolica con-

cessis, non tamen in casibus literis die Cœne Domini legi consuetis comprehensis uti, ac eisdem illis, de licentia tamen expressa Magistri, & Conventus quotannis renovanda impartiri, ac etiam alium, vel alios probos, & idoneos Presbyteros seculares, vel cujuscvis Ordinis Regulares a locorum Ordinariis approbatos ad id libere deputare, aliis vero temporibus ipsi sic sint, ut ceteri Sacerdotes, nullam a Sede prædicta facultatem habentes.

§.35. Ac eisdem Prioribus, Præceptoribus, Militibus, Fratribus, & personis intra regularia prædictæ Militiæ loca degentibus de superiorum suorum licentia, aliis vero extra ea degentibus, quo ad confirmationem sine Diocesani, quoad alia vero sine Parochialium Ecclesiarum, intra quorum limites eos degere contigerit, præjudicio, & servatis decretis Concilii Tridentini, liceat quæcumque Ecclesiastica Sacramenta a quocumque maluerint Catholico Antistite in sua Diocesi residente, aut alio pro eo Pontificalia officia exercente, si ve etiam alio illa licite ministrante, gratiam, & communionem dictæ Sedis habente, nihil oblato, vel soluto recipere.

§.36. Ac etiam omnibus Prioribus, Præceptoribus, ceterisque Militibus, Fratribus, & Ministris, etiam Presbyteris, & Beneficiis ejsdem Militiæ de quibuscumque immobilibus, & mobilibus bonis, pecuniariis summis, gemmis, & lapidibus pretiosis, aliisque rebus cujuscumque qualitatis, quantitatis, & valoris per eos ratione Beneficiorum, & rerum Militiæ prædictæ dumtaxat quomodolibet acquisitis, & ad illos quovis modo spectantibus, dummodo quintam illorum partem Conventui prædicto relinquunt, inter quoscumque Consanguineos, & alias personas testari, ac etiam per Codicillos, Donationes inter vivos, seu causa mortis, & alia quacumque via, que ipsis videbitur, disponere, ac alias illa etiam in non pios, licitos tamen usus erogare.

Facultas percipiendi legata.

§.37. Rursus prædictis Magistro, & Conventui legata, & donata, tam inter vivos, quam ultima, & quacumque alia voluntate exigere, & percipere. Adiacientes ut Notarii rogati de Testamentis, vel aliis voluntatibus, in quibus aliquid disponi contigerit, in favorem, & commodum dictæ Militiæ, hujusmodi dispositionem prædictis Magistro, & Conventui, vel alteri, per quem id poterit ad illorum notitiam deduci, sub pena Excommunicationis, quam primum intimare procurent.

§.38. Postremo dictis Prioribus, Præceptoribus, & Fratribus indulgemus, ut liceat eis cæmeteria in suis Parochialibus Ecclesiis habere, & quorumcumque Christianis fidelium Cadavera, etiam tempore interdicti, dummodo illi causam non dederint hujusmodi interdicto, sine alicujus præjudicio recipere, & sepellire.

§.39. Et Cappellanis ejsdem Militiæ examinatis, & approbatis ab Ordinariis locorum

Facultas audiendi confessiones.

corum Confessiones Priorum, Præceptorum, Militum, Fratrum, Familiarium, & Subditorum suorum intra regularia loca ipsius Militiæ degentium audire, penitentiam salutarem eis iniungere, Euchariæ, & alia Ecclesiæ Sacramenta ministrare, Missasque, & alia divina Officia, etiam tempore interdicti Ordinaria Auctoritate appositi, dummodo illi causam non dederint, ut præfertur, clausis Januis, Excommunicationis, & interdictis prorsus exclusis submissa voce celebrare. Declarantes quod neque Magister, neque alius quicumque Priorum, Præceptorum, Militum, & Fratrum, ceterorumque dictæ Militiæ propter ejus Regulam, Ordinationes, & Statuta, nunc, & pro tempore edita non observata, vel minus rite adimpleta in peccatum Mortale incidat, præterquam propter inobedientiam, & contumaciam pluries commissam, & continuatam, & ab ipsa Religione rebellionem, & Excommunicationis pœne sibi impostæ ac alios casus peccatum hujusmodi ex divinis præceptis, sacrisque Canonibus generantes.

Indulgentiarum concessio.

§.40. Denique ad salutem animarum Magistri, Conventus, Priorum, Præceptorum, Militum, Fratrum, & Personarum prædictorum intenti omnibus, qui tempore sumptionis habitus, & emissionis professionis regularis, ac etiam in articulo mortis constituti vere penitentes, & confessi fuerint plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem perpetuo concedimus, talesque facultatem habeant tempore susceptionis habitus, & emissionis professionis, ac mortis dumtaxat eligendi sibi Confessorem, qui sit ab Ordinario approbatus.

§.41. Ac tam prædictis, quam etiam omnibus aliis vere penitentibus, & confessis, qui Ecclesias domorum, & aliorum locorum Militiæ hujusmodi ubicumque existentes diebus festis suarum cujusque dedicationum a primis Vesperis, usque ad occasum solis diebus festorum hujusmodi devote visitaverint, & pro pace inter Principes Christianos conservanda, ter Orationem Dominicam, & totidem Salutationem Angelicam recitaverint, septem annos, & septem quadragenas de iniunctis eis, aut alias debitis penitentis misericorditer in Domino relaxamus. Decernentes Indulgentias prædictas, & præterea omnes facultates, & gratias prædictæ Militiæ, illiusque Magistro, Conventui, Fratribus, & Membris per eundem prædictam concessas, & concedendas, durante quacumque suspensione temporali Indulgentiarum, & gratiarum concessarum, & in posterum concedendarum, nisi de eis, & Militia prædicta mentio fiat, suspensionis non intelligi, sed in suo pristino robore, suaque firmitate manere.

§.42. Sed ne aliquando dubitari contingat, an Hospitalia, Beneficia, & loca ad Hospitalia Sancti Lazari quomodolibet pertinentia eodem modo post unionem prædictam Magistro Militiæ Sanctorum Mauriti, & Lazari subiecta esse censentur,

quo ante unionem ipsam Magistro Sancti Lazari subiacebant, neve per unionem ipsam juribus, titulis, prærogativis ad dictam Religionem Sancti Lazari, ante unionem ipsam legitime spectantibus derogatum, aut detractum fuisse: præsentium auctoritate declaramus omnia, & quæcumque Hospitalia, Beneficia, & alia loca ad dictum Hospitalia S. Lazari quomodolibet spectantia, prout literis unionis nostræ prædictæ, ac præsentibus comprehenduntur, Magistro Militiæ Sanctorum Mauriti, & Lazari, eodem modo, quo Magistro Hospitalis Sancti Lazari ante unionem prædictam subiecta erant, prorsus subiecta esse, nec per unionem hujusmodi quicquam de juribus, titulis, prærogativis, præminentis ad dictum Hospitalia S. Lazari, ante unionem ipsam legitime spectantibus detractum esse, Magnumque Magistrum Militiam, ac Milites Sanctorum Mauriti, & Lazari illis omnibus eodem modo frui, & gaudere posse, quo Magister, Hospitalia, Religio, & Milites Sancti Lazari gaudent, & fruereantur, ac frui, & gaudere possent, si unio ipsa facta non esset, sicque per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales in quavis causa, & instantia, sublati eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & definiti debere, irritumque fore, & inane quidquid secus per quoscumque scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Qui privilegii hujusmodi gaudere possint.

§.43. Volentes, ut illi dumtaxat privilegiis dictæ Militiæ Sanctorum Mauriti, & Lazari concessis gaudeant, qui a prædicto Magistro Magistro, seu de ejus licentia habitum susceperint, & professionem emisserint, seu de habitu suscipiendo, & professione hujusmodi emittenda, infra certum tempus arctati fuerint. Nullusque Priorum, Præceptorum, & fratrum prædictorum, absque mandato, seu licentia prædicti Magni Magistri, aut saltem sui Prioris, seu Procuratoris ipsius Militiæ Sanctorum Mauriti, & Lazari in prædicta Romana Curia existentis privilegii prædictis in eadem Curia uti valeant, nec illa absque hujusmodi licentia vacantibus suffragetur.

§.44. Utque tam præsentium, quam quorumcumque literarum Apostolicarum, seu earum transumptorum, & mandatorum Magistri, & Conventus prædictorum publicatio, & affixio in singulis Prioratibus, Præceptorias, membris, & beneficiis, religionis hujusmodi factæ, postquam diligentia de illis personaliter reperendis in hujusmodi locis facta fuerit, perinde actent, ac si contra contenta, sub eisdem personaliter facta forent.

Executores presentium literarum.

§.45. Postremo ut verbis in ipsorum Magistri, & Conventus literis circa habitum susceptionem, & professionem regularis emissionem, ac debitorum obsequiorum præstationem singularum fratrum Militum dictæ Militiæ appositis plena fides adhibeatur. Quocirca Venerabilibus Fratribus

tribus nostris, Archiepiscopo Thaurinen., & Maurianen., ac Bellinen. Episcopis, per Apostolica scripta mandamus, ut ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios presentes literas ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Magni Magistri, & Conventus, necnon Priorum, Præceptorum, Militum, Fratrum, & personarum dictæ Militiæ Sanctorum Mauriti, & Lazari, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisdem in præmissis effectis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra eisdem presentes literas, & in eis contenta quæcumque firmiter observari, ac eisdem Magistrum, Conventum, Militiam, Priores, Præceptores, Milites, Fratres, & personas, omnesque alios, quos ipsæ presentes literæ concernunt, illis pacifice frui, & gaudere, non permittere eorum quempiam desuper contra ipsarum presentium tenorem, quomodolibet molestari, perturbari, vel impediri. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & poenas ecclesiasticas, etiam pecuniarias eorum arbitrio moderandas, aliæque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimis super his habendis, servatis processibus, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Nos enim illis quoscumque, etiam per edictum locis publicis affigendum, consilio summarie de non tuto ad eos accessu, citandi, eisdemque, ac quibus, & quoties opus fuerit, etiam sub eisdem censuris, & poenis, ac per simile edictum inhi-bendi, interdictum ecclesiasticum apponendi, ac cetera omnia in prædictis, & circa ea necessaria, & opportuna faciendi, & exequendi plenam, & liberam eorumdem tenore presentium concedimus facultatem.

Derogatio contrariorum

§.46. Non obstantibus recolenda mem. Bonifacii Papæ VIII., etiam Prædecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diocesim, nisi in certis expressis casibus, & in illis ultra unam diem a fine suæ Diocesis ad iudicium evocetur, seu ne Judices a Sede prædicta deputati extra Civitatem, vel Diocesim, in quibus deputari fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vires suas committere præsumat, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate presentium ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis Constitutionibus, ac Militiæ, & Ordinum prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilitis, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, ac etiam Ordinariis locorum, & aliis Militiis, necnon quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, locis, eorumque personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam ad Imperatorum, Regum, Reginarum, Ducum, & aliorum instantiam, necnon

Motu proprio, ac etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omissis, & forma illis tradita observata inserti forent presentibus, pro expressis, & insertis habeantur, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem Sede indultum, quod interdicti, suspensio, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Fides transpocum.

§.47. Quia vero difficile foret, presentes, quocumque illis opus erit, perferre, volumus, & dicta auctoritate Apostolica decernimus, ut earum transumptis, etiam impressis, ac Magni Magistri, & Conventus dictæ Militiæ Sanctorum Mauriti, & Lazari sigillo munitis, ac eisdem Magni Magistri, & Conventus Secretarii manu subscriptis, distisque suis literis absque presentium in totum, vel in parte insertione, ea ubique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsi presentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostense. Nec ipsi Magister, & Conventus presentes, literis, seu gratis illarum vigore ab eo, vel eis conceden. inferere teneantur, & nihilominus gratia ipsæ ab eo, vel eis quibusvis personis juxta tenorem earundem presentium literarum pro tempore concessæ valeant, & illis suffragentur, ac fidem ubique faciant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si eadem presentes literæ in eis ad verbum insererentur.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ susceptionis, subiectionis, exemptionis, liberationis, statutorum, ordinationum, concessionum, declarationis, tributionis, permissionis, indulti, adiectionis, relaxationis, mandati, derogationis, voluntatis, & decretorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Dat. die 17. Octob. 1575. An.IV.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo septuagesimo quinto, Idibus Octo, Pont. nostri Anno IV.

CLXXXVIII.

Institutio Universitatis Studii generalis, diversarum scientiarum, bonarumque artium, in Collegio Presbyterorum Regularium Societatis Jesu, in Civitate Vilenensi, in Regno Poloniae per Valerianum illius Episcopum fundato, cum privilegiorum elargitione.

GREGORIUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium.

Um attenta considerationis indagine perscrutatur quam pretiosum sapientia, & scientia donum, per quod ignorantia, & vitiorum tenebræ profligantur, erroreque tolluntur, solliciti reddimur, & solertes, ut literarum, & pietatis studiosi debitis virtutum insigniantur honoribus, ac indefessis laboris ad Dei gloriam suscepti præmium tandem reportent.

Valerianus Episcopus Civitatis Vilenensis, erexit in eadem Collegium Presbyterorum Societatis Jesu, unde non modicus honorum moribus, scientiarumque profectus habitus est, maiorque operatur, si huiusmodi Universitatis Studii generalis a Papa instituitur.

§.1. Sane pro parte Venerabilis Fratris Nostri Valeriani Episcopi Vilen. Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod cum idem Valerianus Episcopus a decem annis, vel circa, ad Patriæ, & Diocesis suæ, quæ multiplici sectarum labe, ac schismaticis erroribus, itemque Mahometan. infidelitate obsidebatur, tutelam, & unum Collegium Presbyterorum Societatis Jesu in Civitate Vilen. canonice erigi, & institui, illudque nonnullis redditibus, & proventibus annuis dotari curaverit, ac a dicto tempore ex ipso Collegio in morum, & disciplinarum exercitio non tenuis profectus exortus spectetur, & numerus Scholarium mirum in modum accreverit, & singulis diebus benedicente Domino augmentetur, in optima Theologia ac Philosophiæ, necnon liberalium, moralium, Græcarumque lectionum studia cumulatissime versans, si in ipsa Civitate, quæ inter ceteras magni Lituaniæ Ducatus Civitates precelestis fertur, ac ampla Diocesi decoratur, una generalium, tam divinarum quam humanorum studiorum Universitas erigeretur, & institueretur, ac in dicto Collegio, Theologia, Philosophiæ, & artes liberales publice, & ea, quæ in Studiis generalium Universitatibus Poloniae, & aliorum Christianæ Fidei Regnorum perleguntur, ac explicantur, & auctoritate comprobantur, ad Fidei Orthodoxæ propugnaculum, Civitatis prædictæ ornamentum, felicissimum totiusque Provincia decus, per ipsos Presbyteros interpretarentur, & perlegerentur, necnon qui in ipso generali Studio, & Universitate, & alibi per tempus debitum studuisse, ac scientia profectis, ab eisdem Presbyteris prævio rigoroso examine in privato, seu adhibitis questionibus, & argumentis, quæ probotum ac doctorum virorum presentia confirmari solent, publico congressu comperiti fuerint, in Theologia, artibus, & Philosophiæ, Baccalaureatus, Licentiatuæ, Doctoratus, & Magisterii, & pro studio ratione, ac juxta decreta Sacri Concilii

Tridentini, & ipsius Societatis constitutiones, ac morem in illius Universitatibus receptum, & ad instar aliarum Universitatum huiusmodi gradus consequerentur, ipsique Scholares per tot studiorum labores præmiis honorificentia, & literariis iudicri favore donarentur, profecto proveci ardentiores fierent, plurimique huius vite studium spretis illecebris ad superna indagine mentis contemplanda se transferrent, idque carissimo Filio Nostro Stephano Poloniae Regi Illustri, cuius expressus ad hoc accessit assensus, gratum foret. Quare pro parte ejusdem Valeriani Episcopi Nobis fuit humiliter supplicatum, ut Fidei præsidio, ac Civitatis huiusmodi decori, necnon publica utilitati consulere de benignitate Apostolica dignaremur.

Micidco Pontifex Universitatis Studii generalis sui instituit.

§.2. Nos igitur attendentes quod ex literarum studio animatum salus maxime procuratur, eundem Valerianum Episcopum a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, ac poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, in dicto Collegio Studium generale Theologiae, & pro illius cognitione necessaria artium liberalium, & Philosophiæ, ac in illo Universitatem Studii generalis quod ibidem perpetuo futuris temporibus vigeat, ad instar aliarum Universitatum huiusmodi, ac juxta illarum statuta, & consuetudines, aliasque ipsius Societatis Constitutiones per Presbyteros Societatis huiusmodi in omnibus ac per omnia moderandam, & gubernandam, auctoritate Apostolica tenore presentium erigimus, & instituiimus.

Illique privilegia aliorum Studiorum generalium concedit.

§.3. Illique sic erectæ, & institutæ ac ejus pro tempore existentibus Rectori, Cancellario, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, Biddellis, Nunciis, & aliis Officialibus, & personis, tam in ipso Collegio residentibus, quam Universitatis huiusmodi studia frequentantibus, quod omnibus, & singulis privilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præminentis Universitatibus præfatis, illarumque pro tempore existentibus Rectoribus, singulis personis, & Officialibus, necnon membris, & subditis in genere vel specie, tam dicta Apostolica, quam alias rite Imperiali, & Regia auctoritatibus, aut alias quomodolibet concessis, seu legitime præscriptis, aut in posterum quovis modo etiam Motu proprio, & consistorialiter conceden., & præscriben., ac quibus illi, vel ille utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, & æque principaliter uti, potiri, & gaudere valeant. Quod illi qui in quavis aliarum Universitatum disciplinis, facultatibus, & artibus præfatis studere

1579. dere inceperint, studium itum in ea continuare, & tam ipsi, quam in dicta, vel alia Universitate per tempus debitum studuisse, ac scientia, & moribus idonei comperti fuerint, in artibus Philosophia ac Theologia, necnon facultatibus prefatis Baccalareatus etiam formali, Licentiarum, ac Lauree, necnon Doctoratus, ac Magisterii, ac quoscumque alios solitos gradus ab ipsius Universitatis Rectore, seu Cancellario, aut Doctoribus, Lectoribus, vel aliis personis per dicta Societatis Praepositum Generalem, aut de eius licentia per illius Provinciae Praepositum Provinciale deputandis, praevio riguroso examine, vel disputationibus peragatis iuxta Concilii prefati decreta, ipsiusque Societatis, & aliarum Universitatum constitutiones, consuetudines, & statuta, necnon alias, ut praefertur, recipere, ac graduum ejusmodi solita insignia sibi adhiberi facere, & postquam in ipsis facultatibus promoti fuerint, illas perlegere, & interpretari, ac in eis disputare, necnon quoscumque actus gradui, seu gradibus per eos receptis convenienter exercere, & alias omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, favoribus, prerogativis, & indultis, quibus alii in ceteris Universitatibus juxta illarum ritus, & mores ad gradus ipsos promoti de jure, vel consuetudine, aut alias utuntur, potuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, aequo principaliter uti, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si gradus hujusmodi in aliqua ex praefatis Universitatibus suscepissent.

Ex auctoritate statuta, & condendi, pro bono ipsius regimine.

Molestiam eide inferri, quibus prohibet.

§.4. Quoque pro felici Universitatis hujusmodi directione, regimine, ac literariae politionis forma, liceat pro tempore existenti eisdem Societatis Praeposito generali, salvo semper manente ipsius Societatis jure, per se, vel alium, seu alios quoscumque statuta, & ordinationes, iusta tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, dictisque Concilii decretis non adversantia facere, & edere, illaque pro rerum, temporum, & personarum qualitate alterare, immutare, & abrogare, & alia toties, quoties opus fuerit, de novo etiam cum impositione penarum condere, ac contumaces, & rebelles etiam quantumvis exemptos debite corrigere, auctoritate Apostolica concedimus.

§.5. Ac quibuscumque aliarum Universitatum ludi moderatoribus, & Praesidentibus, Rectoribus, Cancellariis, Praeceptoribus, & Magistris, ac quibuscumque aliis etiam Civitatum, & aliorum locorum in spiritualibus, vel temporalibus, aut mixtis Gubernatoribus, ne Rectorem, aut Universitatis hujusmodi personas, & Scholares in aliquo praemissorum quovis praetextu per se, vel alium molestare, vel inquietare audeant, seu praesumant, inhibemus. Nullumque loci Ordinarium, vel Metropolitanum quovis quaesito etiam conservacionis ac superioritatis colore, vel ingenio, seu titulo praemissis se ingerere, aut contravenire posse, nec debere, irritum quoque, & inane quicquid

secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictarum Universitatum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Universitatibus, ac quibuscumque personis, vel locis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogationibus derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam in illis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo, & forma in illis expressis derogari possit, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur praesentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus: ceterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, erectionis, institutionis, inhibitionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo septuagesimo nono, tertio Kalendas Novembris, Pontificatus nostri Anno VIII.

CLXXXIX.

Ordini S. Pauli Primi Eremitae confirmantur omnia Monasteria, seu Domus in Hungaria, Polonia, Istria, Dalmatia, & Sclavonia, eorumque jura, & privilegia, libertates &c.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM inter alios Religiosorum Ordines, quibus Fides Catholica quasi gemmis rutilantibus illustratur, Ordo quem Beatus Paulus primus Eremita, deserti loca petens vitae sanctimonia Institutis eximie instituit, singulari quodam splendore resurgat, convenit Nos illum, illiusque Monasteria omnia specialibus favoribus, & gratiis prosequi.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii, Generalis, & Monachi ipsius Ordinis, quod nonnulla ejusdem Ordinis Monasteria, seu Domus, ac loca, tam in Hungaria, & Poloniae Regnis, quam Istria, & Dalmatia, sive Sclavonia, dudum

Contrariis quibuscumque derogat.

Sanctionem penalem appoint.

D.P. An. VIII. 24. Octobris.

Excepta ex Quibusdam in Regiam P. Mal. 167. 26. para. 2. §. 154.

Exordium.

Petrus Generalis Ordinis, & Monachorum.

erecta, & instituta fuerunt, ipsique erectiones, & institutiones dictorum Monasteriorum, seu Domorum, ac locorum per Nos approbati, & confirmari desiderant. Quare pro parte eorundem Generalis, & Monachorum, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum desiderio in praemissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

Si quid fuerit in contrarium attentatū irritum declaratur.

§.2. Nos Monasteriorum, seu Domorum, aut locorum praedictorum situationes, qualitates, quantitates, denominationes, nuncupationes, & veros annuos valores, ac quatumcumque scripturarum desuper confectarum tenores praesentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati omnes, & singulas erectiones, & institutiones quorumcumque dicti Ordinis Beati Pauli primi Eremitae Monasteriorum, Domorum, seu locorum in Hungaria, & Poloniae Regnis, ac Istria, & Dalmatia, seu Sclavonia hujusmodi, eorumque privilegia, libertates, facultates, favores, gratias, immunitates & indulta, quatenus sunt in usu, & sacris Canonibus, ac praesertim Concilii Tridentini Decretis non adversentur: necnon quaecumque donationes, & legata honorum, & rerum illis per quoscumque facta, & inde secuta omnia, Apostolica auctoritate tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adiciamus: necnon omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus.

Praesentium literarum exequutores deputati.

Derogatio contrarium.

§.3. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§.4. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Zograbiensi, ac dilectis filiis nostro, & Sedis Apostolicae in illis partibus existenti Nunciis, ac causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori per praesentes mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Monachorum praedictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praemissa omnia observari: non permittentes Monachos, & quavis alias personas dictorum Monasteriorum, seu locorum, aut Domorum desuper a quoquam quomodolibet molestari. Contradictores quoscumque, ac rebelles in praemissis non parentes, per sententias censuras, & poenas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Transumptuosa fides.

§.5. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo quis vigore praesentium ad iudicium ultra tres dietas non trahatur. Aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Ordinationibus Apostolicis.

cis, necnon quibuscumque concessionibus, seu unionibus, aut applicationibus desuper factis, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica Sede sit indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.6. Ceterum quia difficile foret, praesentes literas ad singula quaeque loca, ubi necesse fuerit, deferri, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod transumpto praesentium literarum, sigillo alicujus Praelati Ecclesiastici munito, & manu Notarii publici subscripto eadem fides tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quae ipsis originalibus adhiberetur si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 25. Julii, 1583. Pontificatus nostri Anno XII.

Dat. die 25. Julii 1583. An. XII.

SIXTUS QUINTUS PAPA CCXXIX. ANNO CHRISTI MDLXXXV.

Frater Felix Perettus e Francisca-na Minorum Conventualium Familia, dictus Cardinalis a Montealto, Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum, electus est in Romanum Pontificem die 24. Aprilis anno 1585. tertio die postquam Cardinales Conclave ingressi fuerant. Sequentibus Kalendis Maii Sacra redimitus est Thiarā in Vaticana Basilica. Sedit annos V. Mens. IV.

1579. dere inceperint, studium itum in ea continuare, & tam ipsi, quam in dicta, vel alia Universitate per tempus debitum studuisse, ac scientia, & moribus idonei comperti fuerint, in artibus Philosophia ac Theologia, necnon facultatibus prefatis Baccalareatus etiam formali, Licentiarum, ac Lauree, necnon Doctoratus, ac Magisterii, ac quoscumque alios solitos gradus ab ipsius Universitatis Rectore, seu Cancellario, aut Doctoribus, Lectoribus, vel aliis personis per dicta Societatis Praepositum Generalem, aut de eius licentia per illius Provinciae Praepositum Provinciale deputandis, praevio riguroso examine, vel disputationibus peragatis iuxta Concilii prefati decreta, ipsiusque Societatis, & aliarum Universitatum constitutiones, consuetudines, & statuta, necnon alias, ut praefertur, recipere, ac graduum ejusmodi solita insignia sibi adhiberi facere, & postquam in ipsis facultatibus promoti fuerint, illas perlegere, & interpretari, ac in eis disputare, necnon quoscumque actus gradui, seu gradibus per eos receptis convenienter exercere, & alias omnibus, & singulis privilegiis, gratiis, favoribus, prerogativis, & indultis, quibus alii in ceteris Universitatibus juxta illarum ritus, & mores ad gradus ipsos promoti de jure, vel consuetudine, aut alias utuntur, potuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, aequo principaliter uti, potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si gradus hujusmodi in aliqua ex praefatis Universitatibus suscepissent.

Ex auctoritate statuta, & condendi, pro bono ipsius regimine.

Molestiam eide inferri, quibus prohibet.

§.4. Quoque pro felici Universitatis hujusmodi directione, regimine, ac literariae politionis forma, liceat pro tempore existenti eisdem Societatis Praeposito generali, salvo semper manente ipsius Societatis jure, per se, vel alium, seu alios quoscumque statuta, & ordinationes, iusta tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, dictisque Concilii decretis non adversantia facere, & edere, illaque pro rerum, temporum, & personarum qualitate alterare, immutare, & abrogare, & alia toties, quoties opus fuerit, de novo etiam cum impositione penarum condere, ac contumaces, & rebelles etiam quantumvis exemptos debite corrigere, auctoritate Apostolica concedimus.

§.5. Ac quibuscumque aliarum Universitatum ludi moderatoribus, & Praesidentibus, Rectoribus, Cancellariis, Praeceptoribus, & Magistris, ac quibuscumque aliis etiam Civitatum, & aliorum locorum in spiritualibus, vel temporalibus, aut mixtis Gubernatoribus, ne Rectorem, aut Universitatis hujusmodi personas, & Scholares in aliquo praemissorum quovis praetextu per se, vel alium molestare, vel inquietare audeant, seu praesumant, inhibemus. Nullumque loci Ordinarium, vel Metropolitanum quovis quaesito etiam conservacionis ac superioritatis colore, vel ingenio, seu titulo praemissis se ingerere, aut contravenire posse, nec debere, irritum quoque, & inane quicquid

secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictarum Universitatum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, eisdem Universitatibus, ac quibuscumque personis, vel locis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogationibus derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam in illis caveatur expresse, quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo, & forma in illis expressis derogari possit, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur praesentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus: ceterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, erectionis, institutionis, inhibitionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo septuagesimo nono, tertio Kalendas Novembris, Pontificatus nostri Anno VIII.

CLXXXIX.

Ordini S. Pauli Primi Eremitae confirmantur omnia Monasteria, seu Domus in Hungaria, Polonia, Istria, Dalmatia, & Sclavonia, eorumque jura, & privilegia, libertates &c.

GREGORIUS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM inter alios Religiosorum Ordines, quibus Fides Catholica quasi gemmis rutilantibus illustratur, Ordo quem Beatus Paulus primus Eremita, deserti loca petens vitae sanctimonia Institutis eximie instituit, singulari quodam splendore resurgat, convenit Nos illum, illiusque Monasteria omnia specialibus favoribus, & gratiis prosequi.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii, Generalis, & Monachi ipsius Ordinis, quod nonnulla ejusdem Ordinis Monasteria, seu Domus, ac loca, tam in Hungaria, & Poloniae Regnis, quam Istria, & Dalmatia, sive Sclavonia, dudum

Contrariis quibuscumque derogat.

Sanctionem penam apponit.

D.P. An. VIII. 24. Octobris.

Excepta ex Quibusdam in Regiam P. Mal. 167. 26. para. 2. §. 154.

Exordium.

Petrus Generalis Ordinis, & Monachorum.

Si quid fuerit in contrarium attentatū irritum declaratur.

erecta, & instituta fuerunt, ipsique erectiones, & institutiones dictorum Monasteriorum, seu Domorum, ac locorum per Nos approbati, & confirmari desiderant. Quare pro parte eorundem Generalis, & Monachorum, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum desiderio in praemissis annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos Monasteriorum, seu Domorum, aut locorum praedictorum situationes, qualitates, quantitates, denominationes, nuncupationes, & veros annuos valores, ac quaecumque scripturarum desuper confectarum tenores praesentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati omnes, & singulas erectiones, & institutiones quoruncumque dicti Ordinis Beati Pauli primi Eremitae Monasteriorum, Domorum, seu locorum in Hungaria, & Poloniae Regnis, ac Istria, & Dalmatia, seu Sclavonia hujusmodi, eorumque privilegia, libertates, facultates, favores, gratias, immunitates & indulta, quatenus sunt in usu, & sacris Canonibus, ac praesertim Concilii Tridentini Decretis non adversentur: necnon quaecumque donationes, & legata honorum, & rerum illis per quoscumque facta, & inde secuta omnia, Apostolica auctoritate tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adiciamus: necnon omnes, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus.

Praesentium literarum executionem derogat.

Derogatio contrarium.

§.3. Decernentes ex nunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§.4. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Zograbiensi, ac dilectis filiis nostro, & Sedis Apostolicae in illis partibus existenti Nunciis, ac causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori per praesentes mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Generalis, & Monachorum praedictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praemissa omnia observari: non permittentes Monachos, & quavis alias personas dictorum Monasteriorum, seu locorum, aut Domorum desuper a quoquam quomodolibet molestari. Contradictores quoscumque, ac rebelles in praemissis non parentes, per sententias censuras, & poenas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Transumptum hinc.

§.5. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo quis vigore praesentium ad iudicium ultra tres dietas non trahatur. Aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & Ordinationibus Apostolicis.

cis, necnon quibuscumque concessionibus, seu unionibus, aut applicationibus desuper factis, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica Sede sit indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.6. Ceterum quia difficile foret, praesentes literas ad singula quaeque loca, ubi necesse fuerit, deferri, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod transumpto praesentium literarum, sigillo alicujus Praelati Ecclesiastici munito, & manu Notarii publici subscripto eadem fides tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quae ipsis originalibus adhiberetur si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 25. Julii, 1583. Pontificatus nostri Anno XII.

Dat. die 25. Julii 1583. An.XII.

SIXTUS QUINTUS PAPA CCXXIX. ANNO CHRISTI MDLXXXV.

Frater Felix Perettus e Francisca-na Minorum Conventualium Familia, dictus Cardinalis a Montealto, Tituli Sancti Hieronymi Illyricorum, electus est in Romanum Pontificem die 24. Aprilis anno 1585. tertio die postquam Cardinales Conclave ingressi fuerant. Sequentibus Kalendis Maii Sacra redimitus est Thiarum in Vaticana Basilica. Sedit annos V. Mens. IV.

Menf. IV. dies III. Creavitque XXIII. Cardinales. Obiit die 27. Augusti 1590. & sepultus est in Vaticano, unde postea ejus Corpus translatum fuit ad Basilicam Liberianam, conditumque in Sacello, quod ipse construxerat. Vacavit Sedes dies XIX.

Ex Regest. in Secret. brev.

Erectio Studii generalis in Oppido Græcen. Salisburgen. Diocesis.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuum rei memoriam.

Proemium.

Celestis Patris ad summi Apostolatus apicem erecti, tamquam de excelso monte ad ima agri irrigui militantis Ecclesie nostrum dirigentes intuitum, ac considerantes, quod per literarum studia ad bene beatæque vivendum via præbetur, veritas agnosceretur, in ista ac litur, ceteraque virtutes illustrantur, ac humana prosperitatis conditio augetur, Fides Catholica, & cultus divinus protenditur, adea, perque studia hujusmodi, ubilibet maxime in regionibus, ubi major necessitas urget, propagentur, & humiles persone ad excelsum scilicet salutem pervenire cupientes in hoc pio eorum proposito utilius confoveri, ac laborum suorum honores, & præmia consequi valeant, præsertim dum Principum Christiano um vora, id exposcunt, licenter intendimus, & in his partes Apostolicæ providentiæ impendimus, pro ut in Domino conspicimus salubriter expedire.

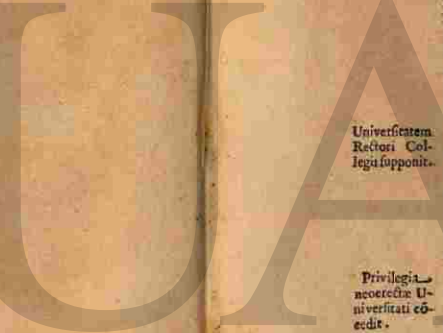
Gregor. XIII. Collegiæ S. Caroli Archiducis Austriæ dotatum erigit in Oppido Græcen.

§. 1. Sane exhibitæ Nobis nuper pro parte dilecti filii nobilis Viri Caroli Archiducis Austriæ, qui etiam Silesiæ, Carinthiæ, & Carniolæ Dux existit, petio continebat, quod postquam alias s. l. rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor noster in Oppido Græcen. Salisburgen. Diocesis, dicti Caroli Archiducis Dominio in temporalibus subiecto Collegium Presbyterorum Societatis Jesu propriis sumptibus ipsius Caroli Archiducis fundatum, & extructum auctoritate Apostolica perpetuo erexit, & instituit, ac inter alia eidem Collegio pro illius Magistrorum, Scholarium, & aliorum dictæ Societatis Religiosorum sustentatione, pensionem annuam duorum millium, & ducentorum florenorum Rhenensium super Bonis Monasterii, seu Domus de Militat nuncupati ejusdem Diocesis, quod seu, quæ olim Circestien., seu alterius ordinis, postea vero ordine ipso, ac statu, & essentia Regularibus, nec non Conventualitate, ac fonsan nomine Monasterii in eo suppressis, & extinctis, Militiæ, seu Ordinis Militaris Sancti Georgii, etiam tunc forsitan extinctæ, seu extincti, licet aliquot Sacerdotes in Militia, seu Ordine Militari hujusmodi adhuc tunc remanerent, & quod, seu quæ de jure patronatus, ejusdem Caroli, ac pro tem-

pore existentis Austriæ Archiducis, & seu prædictæ Carniolæ Ducis, ex fundatione, vel datione, aut ex privilegio Apostolico, cui non est hæcenus in aliquo derogatum, esse dignoscitur, ac in quo, seu qua a quadraginta annis, & ultra, ex quo Militia, seu Ordo Militaris hujusmodi defecit unus administrator constituit, & per eundem administratorem illud, seu illa gubernari, ac per ipsum de ejusdem Domus fructibus, redditibus, & proventus hujusmodi dicta auctoritate sub certis modo, & forma tunc expressis constituit, & assignavit, volens ut quomodocumque, & quoriscumque dictus Carolus Archidux, vel ejus Successores aliqua alia bona, etiam Monasterii, seu Domus hujusmodi, quorum annui redditus, deductis oneribus ad parem valorem ascenderent, ipsi Collegio assignarent, pensio prædicta cassata, & nulla censetur eo ipso, assignatio vero vim applicationis eadem auctoritate facta obtineret, pro ut in ejusdem Prædecessoris literis desuper concessis plenius continetur.

§. 2. Prædictus Carolus Archidux avitam, & a majoribus suis acceptam Catholicam Religionem sanctam rectam, & inviolatam in locis sibi subiectis, ubi viget, conservare, sicuti vero collapsa est, hac potissimum ratione restituere, suosque subiectos quamplurimos ad literarum studia, navandamque bonis artibus operam excitari cupiens, atque utraque in re prædictæ Societatis operam, & industriam, laboresque ea de causa susceptos, valde utiles, & fructuosos in dies magis expertus, ut ampliores manipuli ex diversarum Nationum, ac linguarum agris, quarum Provincias dictus Carolus Archidux possidet, optulante Deo colligi possit, Studii generalis Universitatem in dicto Collegio potissimum auctoritate prædicta erigi, ejusque curam, & regimen prædictæ Societati committi, & mandari desiderat: Cumque ad hunc effectum, etiam hortum ipsi Collegio contiguum pleno jure ad prædictam Carolum Archiducem spectantem, ac certam etiam tunc expressam quantitatem salis ex salinis ibidem ad eundem Carolum Archiducem pertinentibus per ejus Ministros eidem Collegio quot annis in certis terminis, similiter tunc expressis porrigendam, partem etiam tunc designatam Muræ fluvii, Oppidi Græcen. prædicti cum omnibus suis emolumentis, commodis, & juriibus, ut piscium copia eis non deesseret, eidem Collegio pie, ac liberaliter in perpetuum concesserit, & amplioribus etiam immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, privilegiis, & gratiis ipsam Collegium, & studium generale sic erigendum ornaverit, & cumlaverit, ac ad sustinenda onera, impensæque pro ipsius Studii generalis conservatione, & amplitudine Collegii prædicti redditus annuos augendos esse necessario existimet, & quantum in eo est, sedulo providere intendat: propterea Nobis humiliter supplicari fecit, quatenus subditorum suorum saluti, & commodo consulentes in prædicto Oppido, & adibus dicti Collegii Studii

Studium generale in eo institui petat Carolus, aut ad id dota.

Studii generalis Universitatem, in qua Societatis Religiosi hujusmodi Theologiam, Philosophiam, ac ingenuas artes publice profiterentur, & juvenes quoscumque docerent, auctoritate prædicta perpetuo erigere, & instituire, aliasque in præmissis opportuna providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Præfatus Status

§. 3. Nos igitur qui dudum inter alia volumus, & ordinavimus, quod litera reservationis, vel assignationis casusvis pensionis annua super alicujus Beneficii Ecclesiastici fructibus expediri non possent, nisi de consensu illius, qui dictam pensionem persolvere tunc haberet, prædictum Carolum Archiducem a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum prædictum dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore consentes hujusmodi supplicationibus inclinati in Oppido prædicto, & adibus dicti Collegii, ubi nunc Scholæ sunt, seu forsitan in ampliore formam construentur, Universitatis Studii Generalis in qua Religiosi Societatis hujusmodi Theologiam, Philosophiam, & ingenuas artes publice profiteantur, ac juvenes quoscumque doceant, ad instar aliarum Universitatum Studiorum generalium, tam in Transalpinis Provinciis, & Regnis, quam alias ubilibet erectorum, auctoritate Apostolica tenore præsentium sine alicujus præjudicio perpetuo erigimus, & instituiamus.

Universitatem Rectori Collegii supponit.

§. 4. Ipsamque Universitatem, ac Studium generale sic erectum, & institutum, cura, regimini, & administrationi Rectoris Collegii hujusmodi pro tempore existentis, qui totius Universitatis Rector existat, prædictæ auctoritate etiam perpetuo supponimus, & submittimus.

Privilegia necesse Universitati concedit.

§. 5. Ac eidem Universitati, illiusque Rectori, Magistris, Scholasticis, aliisque prædictis universis, & singulis, ut omnibus, & quibuscumque privilegiis, indulgiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, favoribus, gratiis, prærogativis, honoribus, & præminentibus hujusmodi Universitatibus, illarumque pro tempore existentibus Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholasticis, Procuratoribus, Bidellis, Nunciis, Officialibus, Ministris, & aliis personis in genere, vel in specie tam prædicta, quam Imperiali, Regia, aut Ducali auctoritatibus, ac alias quomodolibet pro tempore concessis, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & aequè principaliter in omnibus, & per omnia uti, potiri, & gaudere.

Rectori data facultas Lauream conferendi.

§. 6. Insuper Rectori ejusdem Universitatis, & Collegii pro tempore existentis ut illos, quos in ipsa erecta Universitate, vel etiam alibi in quavis alia parte debitum tempus studuisse, ac scientiæ, & moribus idoneos esse repererit, in prædictis facultatibus artium, & Theologiæ, ac Bacca-

laureatus etiam formati, licentiatum, laureæ, Doctoratusque, & Magisterii gradus servata forma Vienen. Concilii, & alias juxta Universitatum aliorum Studiorum, Generalium consuetudines, & erectæ Universitatis statuta promovere, & ipsorum graduum solita insignia eis exhibere, utque ad dictos gradus sic per illum promoti postea publice, & privatim etiam in omnibus aliis Universitatibus Studiorum generalium facultates prædictas interpretari, & alios docere, & de eis disputare, gradui, seu gradibus hujusmodi convenientes actus exercere, ac omnibus privilegiis, gratiis, favoribus, prærogativis, & indulgiis, quibus alii in prædictis, seu aliis Universitatibus, & alibi juxta illarum Constitutiones, & mores ad gradus prædictos promoti de jure, vel consuetudine, utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt in futurum in omnibus, & per omnia, perinde ac si gradus ipsos in Universitatibus hujusmodi juxta illarum mores, & constitutiones rite suscepissent, uti, potiri, & gaudere.

Præposito Generali Societatis ad iudicandum ius faciendum statuta, & Rectorum, ceterorumque Officialium eligendi.

§. 7. Necnon moderno, & pro tempore existenti dictæ Societatis Præposito Generali, ut per se, vel dictorum Collegii, & erectæ Universitatis Rectorem, aut alium, seu alios pro salubri, & felici directione dictæ Universitatis erectæ, ac Rectoris, Magistrorum, Procuratorum, Bidellorum, nuntiorum, & aliorum Ministrorum muneribus, & functionibus, modoque, & forma docendi, & alias sua officia exercendi, ac Scholarium mantentione quæcumque statuta, & constitutiones licite, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis non contraria edere, & promulgare, eaque pro temporum, serum, & personarum qualitate mutare, corrigere, & reformare, seu illa cassare, & abrogare, ac alia de novo edere, & super illorum observatione poenas ejus arbitrio imponere, dictæque erectæ Universitatis Doctores, Magistros, Lectores, Scholasticos, Procuratores, Bidellos, aliosque Ministros, & Officialia eligere, & amovere, seu electiones factas confirmare licite valeat auctoritate Apostolica tenore præsentium hujusmodi etiam perpetuo concedimus, & indulgemus.

Bona Collegii ab Archiduce assignata eidem confirmat Pontifex.

§. 8. Demum bona, & jura a prædicto Carolo Archiduce, ut præfertur, Collegio, & hujusmodi Universitati, per præfentes erectæ prædictis concessa, & donata auctoritate, & tenore prædictis, similiter perpetuo applicamus, & appropriamus.

Necnon ad Pensionem ad dictam Collegium Pensionem, mil. 2 & 100. Flor. gaudeat.

§. 9. Præterea in augmentum dotis Collegii, & erectæ Universitatis hujusmodi utque dictæ Societatis Presbyteri, & alii inibi pro tempore degentes commodius sustentari valeant, eis de alicujus subventionis auxilio providentes, ultra prædictam tunc, ut præfertur, assignatam aliam pensionem annuam aliorum duorum millium florenorum etiam Rhenensium, ita ut utraque pensio hujusmodi in universum & infumul ad summam quatuor millium, & du-

& ducentorum florenorum similibus ascen-
dat, super Monasterii, seu domus hujusmo-
di fructibus, redditibus, & proventibus,
etiam si super illis alia pensiones annua aliis
personis assignata existant, ac omnes pen-
siones hujusmodi simul eorundem fru-
ctuum, reddituum, & proventuum me-
diatatem excedant, ac omnes illos absor-
beant, pro tempore existenti Rectori, vel
alteri Superiori Collegii, ac erecta Univer-
sitaris hujusmodi vel eius procuratori ad
hoc ab eo speciale mandatum habenti per
pro tempore existentem Monasterii, seu
Domus hujusmodi administratorem, &
eius successores, Monasterium, seu Domum
hujusmodi pro tempore quomodolibet ob-
tinentes, aut eorundem fructuum, red-
dituum, & proventuum usufructuos, seu
alios Monasterii, seu Domus hujusmodi
Officiales annis singulis in quatuor terminis
singulo videlicet trimestri pro quarta parte
pensionum quatuor millium, & ducento-
rum florenorum hujusmodi prima solutione
in principio Mensis Januarii proxime præ-
teriti incipiente, & sic deinceps pro quarta
parte pensionis quatuor millium, & du-
centorum florenorum hujusmodi de trime-
stri in trimestre, & in fine cujuslibet tri-
mestris, non obstante quacumque muta-
tione ipsorum fructuum, reddituum, &
proventuum, aut bonorum quorumcum-
que, ad Monasterium, seu Domum hujus-
modi pertinentium, quibuscumque tempo-
ribus, vel causis contingente, quam pro-
pter quocumque modo, aut titulo fieri
contigerit, & quatenus eorundem Col-
legii, & erecta Universitatis fundati-
oni, ac ejusdem Caroli Archiducis ordina-
tioni, ac pensionum hujusmodi reserva-
tionibus, constitutionibus, & assignatio-
nibus præjudicet, subreptitiam, irritam,
& inanem, nulliusque prorsus roboris, &
momenti esse decernimus, integre persol-
vendam auctoritate Apostolica, tenore
presentium hujusmodi pariter perpetuo re-
servamus, constituimus, & assignamus.
Decernentes priorem pensionem a dicto
Prædecessore, ut præfertur, reservatam,
etiam non obstante ejusdem Prædecessoris
decreto prædicto per ipsum apposito pro-
pter præmissa, minime cessare, neque
priorem pensionem hujusmodi cassatam,
vel extinctam esse, ac fore, sed alias juxta
prioris reservationis formam, & tenorem
in dictis terminis persolvi debere, & in suo
robore permanere, perinde, ac si decre-
tum Prædecessoris hujusmodi appositum ab
initio non fuisset, ac præsentis literas nullo
tempore de subreptionis, vel obreptionis
vicio, aut intentionis nostræ, vel alio quo-
vis defectu notari, seu impugnari posse,
sæpe in præmissis universis, & singulis per
quoscumque Judices, ordinarios, & dele-
gatos quavis auctoritate fungentes, etiam
causarum Palatii Apostolici Auditores, ac
S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum
cuilibet quavis aliter judicandi, & inter-
pretandi facultate, judicari, & diffiniri de-
bere, irritum quoque, & inane, si secus

super his a quoquam quavis auctoritate scien-
ter, vel ignoranter contigerit attentari,
neque non administratorem prædictum, & Mo-
nasterii, seu Domus hujusmodi pro tem-
pore existentem ad integram solutionem
pensionis quatuor millium, & ducentorum
florenorum prædictis Rectori, vel Superio-
ri Collegii, & erecte Universitatis hujus-
modi faciendam juxta posterioris reserva-
tionis, constitutionis, & assignationis præ-
dictorum tenorem fore efficaciter obligatos,
ac volentes, & eadem auctoritate Aposto-
lica statuantes, quod ille ex administratore,
& successoribus suis prædictis, qui in dictis
terminis, vel saltem intra triginta dies il-
lorum singulos immediate sequentes pensio-
nem quatuor millium, & ducentorum flo-
renorum hujusmodi per eum tunc debitam
non persolverit, lapsis diebus eisdem senten-
tiam excommunicationis incurrat, a qua do-
nec Rectori, vel Superiori Collegii, & ere-
cte Universitatis hujusmodi, vel eorum,
Procuratori prædictis de pensione quatuor
millium, & ducentorum florenorum hujus-
modi per eum, tunc debita integre satisfac-
tum, aut alias cum dictis Rectori, vel
Superiore, seu eorum procuratore prædic-
to super hoc amicabiliter concordatum
fuerit, præterquam in mortis articulo con-
stitutus absolutiois beneficium, nequeat
obtinere, si vero per sex menses dictos tri-
ginta dies immediate sequentes sententiam
ipsam animo, quod absit, sustinuerit indu-
rato, ex tunc effluxis mensibus ipsius regimi-
ne, & administratione Monasterii, seu Do-
mus hujusmodi perpetuo privatus existat,
illudque, seu illa vacare censetur eo ipso.
§. 10. Quocirca Ven. Fratribus nostris
Salisburgen., & Amerin. Episcopis, ac di-
lecto filio causarum Camere Apost. Gene-
rali Auditore per Apostolica scripta manda-
mus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eor-
um per se, vel alium, seu alios faciant
pensionem quatuor millium, & ducento-
rum florenorum hujusmodi Rectori, vel
Superiori, vel eorum Procuratori prædic-
tis juxta posterioris reservationis, consti-
tutionis, assignationis, & decreti tenorem
integre persolvi, & nihilominus quemlibet
ex administratore Monasterii, seu Do-
mus, & successoribus suis prædictis, quem
hujusmodi excommunicationis sententiam
incurrisse eis constiterit, quoties super hoc
pro parte Rectoris, vel Superioris prædicti
fuerint requisiti, eisdem præsentem, & in
eis contenta quacumque solemniter publi-
cantes, tamdiu Dominicis, & aliis Festivis
diebus in Ecclesiis, dum major inibi populi
multitudo ad divina convenerit, excommu-
nicatum publice nuncient, & faciant ab aliis
nunciari, ac ab omnibus artius observari,
& evitari, donec Rectori, vel Superiori,
vel Procuratori prædictis de pensione qua-
tuor millium, & ducentorum florenorum
hujusmodi, que tunc debita, fuerit integre
satisfactum, ipseque excommunicatus ab
hujusmodi excommunicationis sententia
absolutiois beneficium meruerit obtinere,
contradictores, per censuras, & penas ec-
clesiasticas, & alias opportuna juris, &
facti remedia, appellatione postposita, com-
pescendo.

Contestatio
tollit.

§. 10. Non obstantibus voluntate prio-
ri, & ordinatione nostris prædictis, necnon
Constitutionibus, & Ordinationibus Apo-
stolicis, ac Monasterii, seu Domus, & il-
lius Ordinis, ac Universitatum prædicto-
rum, juramento, confirmatione Aposto-
lica, vel quavis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus, ceterisque
contrariis quibuscumque. Aut si admini-
stratori, & successoribus suis prædictis, vel
quibusvis aliis communiter, aut divisim ab
Apostolica sit Sede indultum quod præstati-
onem, vel solutionem pensionis alicujus
minime teneantur, & ad id compelli, aut
quod interdici, suspendi, vel excommuni-
cari non possint per literas Apostolicas non
facientes plenam, & expressam, ac de ver-
bo ad verbum de indulto hujusmodi men-
tionem.

Nulli ergo Sc.

Dat. die 1.
Maii 1585.
An.I.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno
Incarnationis Dominicæ, millesimo quin-
centesimo octuagesimo quinto, Kalendis
Maii, Pontificatus nostri Anno I.

II.

Ex Regestis
Secreti Brevis.

Erectio Ecclesiæ Cathedralis Vinden. in
Livonia.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad futuram rei memoriam.

Procurator.

Equum, & rationi congruum reputamus,
ut ea, que de Romani Pontificis gratia
procellerunt, licet ejus superveniente obi-
tu litera Apostolica desuper concessa non
fuerint, solum fortiantur effectum.

Livonia Pro-
vinciam Ste-
phanus Polo-
nia Rex ab
Hæreticorum
manu vindi-
cat.

§. 1. Dudum siquidem cum charissimus
in Christo filius noster Stephanus Polonia
Rex illustris provinciam Livonia olim sue
temporali ditioni subiectam, & post mo-
dum a finitimis Moscovitis, & forsitan
aliis Barbaris Nationibus occupatam, hæ-
reticisque misere pollutam, & disforma-
tam superna opitulante gratia recuperasset,
ac illius incolæ, & Habitatores discussa er-
rorum caligine, ad lumen Fidei, & Sa-
cri Baptismatis lavacrum, Sanctæque Ma-
tris Ecclesiæ gremium sensim accedere, &
exinde Religio Christiana, ipsaque Fides,
unde vera, ac etiam omnis spes redemptio-
nis pendebat, ibidem instaurari, & propaga-
ri cepisset.

Equo instan-
te Greg. XIII.
Vinden. Ec-
clesiam in
Cathedralem
Ecclesiam eri-
git.

§. 2. In Provincia autem prædicta longe,
lateque diffusa, & Cathedralibus Ecclesiis,
quibus præficus temporibus instructa erat,
Infidelium perversitate penitus suppressis, &
profanatis, nullus existeret Catholicus An-
tistes ad ea, que jurisdictionis, & muneris
Episcopalis erant, exercenda, & propterea
idem Stephanus Rex pro divini cultus ibi-
dem incremento, & animarum salute, Op-
pidum Vinden. in medietate dictæ Provin-

ciæ consistens, & incolarum multitudine
refertum, ac in illis partibus plurimum in-
signe in Civitatem, & Ecclesiam S. Joan-
nis Baptiste ejusdem Oppidi in Cathedrali
Ecclesiam erigi pio affectu exoptaret, felicit
rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor nos-
ter, qui in specula militantis Ecclesiæ dispo-
nente domino constitutus ad Universi Or-
bis Provincias, ut illatum felici statui, &
decori, animarumque salutis incolarum eo-
rundem consideret, aciem suæ considera-
tionis more vigilis Pastoris frequenter refe-
rebat: ac in Provinciis ipsis, prout neces-
sitas, & aliæ rationabiles cause id exige-
bant, novas Episcopales Sedes, atque Ec-
clesias pro excellenti Sedis Apostolica præ-
eminencia plantabat, ut per novas planta-
tiones hujusmodi nova populorum adhesio
eidem Militanti Ecclesiæ accresceret, reli-
gionisque Christianæ, & Catholicæ Fidei
professio inibi validius conflueret, dila-
reretur, ac loca, etiam humilia digniori-
bus titulis, illorumque Incole, & habita-
tores novarum sedium, & honorabilium Pre-
sulum assidua suffragia proficerent, semper
in Fide, & quod in temporalibus erant ade-
pti, non carerent in spiritualibus incre-
mento, habita super his per ipsam Præde-
cessorem cum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Car-
dinalibus, de quorum numero tunc era-
mus, deliberatione matura, ac de illorum
Consilio, & assensu, Apostolicæque pote-
statis plenitudine prædicto Stephano Rege,
super hoc per suas literas hujusmodi suppli-
cante, & instante sub dat. videlicet quinto
Idus Maii Pontificatus sui Anno Duodeci-
mo ad Omnipotentis Dei laudem, ac Be-
atæ Mariæ Virginis, & ejusdem S. Joannis
Baptiste, totiusque Coelestis Curie hono-
rem, necnon dictæ Fidei exaltationem, &
propagationem Oppidum Vinden. in Civi-
tatem Vinden. nuncupandum, & Ecclesiam
Sancti Joannis Baptiste hujusmodi in Cate-
dralem Ecclesiam, sub invocatione ejus-
dem S. Joannis Baptiste, que dictæ Sedi
immediate subiecta esset, donec alicui Ar-
chiepiscopo Metropolitico jure subiiere-
tur pro uno Episcopo Vinden. nuncupando,
qui illi præficeret, & ipsam Ecclesiam San-
cti Joannis Baptiste, seu illius structuras,
& aedificia ad formam Cathedralis Ecclesiæ
redigi faceret, ac Infideles ad cultum veræ
Fidei converteret, & conversos in eadem
Fide instrueret, & confirmaret, eisque Ba-
ptismi gratiam impenderet, ac Episcopa-
lem jurisdictionem, ceteraque omnia, que
ad munus Episcopale pertinebant, haberet,
& exerceret cum Sede, dignitate, mensa,
aliisque insignibus Episcopalibus, necnon
privilegiis, honoribus, immunitatibus,
præminentis facultatibus, gratiis, & ju-
ribus, quibus ceteræ Cathedrales Ecclesiæ
Regni Poloniæ, earumque Præsules, de
jure, vel consuetudine, aut alias quomo-
dolibet utebantur, & gaudebant, ac uti,
potiri, & gaudere poterant quomodolibet
in futurum.

§. 3. Insuper in eadem Ecclesia, sic in
Cathedralem erecta unam Præposituram.

Capitulum, &
Dignitates in
eadem insti-
tuit.

post Pontificalem majorem, unum Decanatum, unum Archidiaconatum, unam Cantoriam, unam Scholasticam, & unam Custodiam inferiores dignitates ibidem futuras, nec non sex Canonicatus, & totidem prebendas pro uno Praeposito, uno Decano, uno Archidiacono, uno Cantore, uno Scholastico, uno Custode, & ex sex Canonicis, qui omnes simul Capitulum dictae Ecclesiae Vinden. constituerent, ac in ea Missas, & alia Divina Officia celebrare, illisque interesse, ac alia onera, sibi pro tempore incumbenda supportare deberent cum mensa, arca, & sigillo, ceterisque insigniis Capitularibus, Apostolica auctoritate perpetuo crexit, & instituit.

Dioecesis eiusdem

§.4. Ac eidem Ecclesiae sic in Cathedralem erecta, & instituta Civitatem Vinden. pro Civitate, & totam Provinciam cum suis Castris, Villis, & Locis, eorumque Territoriis, & districtibus pro Dioecesi, necnon Ecclesiasticas pro Clero, saeculares vero personas in eisdem Civitate, & Dioecesi pro tempore degentes pro populo dicta auctoritate, etiam perpetuo concessit, & assignavit, Civitatemque Dioecesis, Clerum, & Populum huiusmodi si Episcopo Vinden. pro tempore existenti, quoad Episcopalem, & ordinariam jurisdictionem, ac Superioritatem eadem auctoritate similiter perpetuo subiecit.

Dotem Episcopo, Capituloque assignavit.

§.5. Nec non Episcopali, & Capitulari mensis praedictis pro earum dote, ac pro tempore existentium Episcopi, Praepositi, Decani, Archidiaconi, Cantoris, Scholastici, Custodis, & Canonicorum praedictorum sustentatione, onerumque eis incumbendum supportatione, tot proprietates, & alia bona stabilia, quae ad valorem annuum quatuor millium ducatorum auri de Camera ascenderent, ad id per praedictum Stephanum Regem in dicta Provincia assignanda, pro Episcopali videlicet duorum, pro Capitulari vero mensis praedictis iuxta eisdem Stephani Regis ordinationem, & divisionem inter dignitates, ac Canonicatus, & prebendas huiusmodi pro tempore obtinentes faciendam, aliorum duorum millium ducatorum praedictorum ex nunc prout ex ea die, & e contra postquam assignata forent, ut praefertur, auctoritate praedicta pariter perpetuo applicavit, & appropriavit.

Super eam Poloniae Regibus Juspatronatus tribuit.

§.6. Nec non Stephano, & pro tempore existenti Poloniae Regi praedicto jus patronatus, & praesentandi personas idoneas ad Ecclesiam Vinden., atque Praeposituram Archidiaconatum, Scholasticam, Cantoriam, ac duos tantum ex Canonicatibus, & Praebendis huiusmodi, tam ab eorum prima erectione praedicta, quam deinceps illorum vacatione quovis modo, etiam apud Sedem praedictam pro tempore occurrente, quoad Ecclesiam Vinden. videlicet una ipsi Praedecessori, & pro tempore existenti Romano Pontifici per eum in eisdem Ecclesia Episcopum, & Pastorem, ad praesentationem huiusmodi praeficiendam; quo vero ad Praeposituram, Archidiaconatum,

Scholasticam, Cantoriam, ac duos ex Canonicatibus, & Praebendis huiusmodi alias personas praedictas Episcopo Vinden. pro tempore existenti, similiter per eum ad praesentationem huiusmodi in illis instituendas dicta auctoritate itidem perpetuo reservavit, concessit, & assignavit, ac jus patronatus, & praesentandi huiusmodi Stephano, & pro tempore existenti Regi praedicto, ex meritis fundatione, & dotatione competere, illique coram per Sedem praedictam quacumque ratione derogari non posse, nec derogatum censeri, nisi ipsius Stephani, & pro tempore existenti Poloniae Regis ad hoc expressus accederet assensus, & si aliter quovis modo eidem derogari contingeret, derogationes huiusmodi cum inde secutis quibuscumque nullius roboris, vel momenti fore decrevit, Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Ne autem de erectione, institutione, concessione, assignatione, subiectione, applicatione, appropriatione, reservatione, & decreto praedictis, pro ea quod super illis dicti Praedecessoris eius superveniente obitu, litera confecta non fuerint, valeat quomodolibet haeritari, ipsique Stephanus, & pro tempore existentes Poloniae Reges, ac Vinden. Episcopi praefati illorum frustrentur effectu, volumus, & similiter dicta auctoritate decernimus, quod erectione, institutione, concessione, assignatione, subiectione, applicatio, approbatio, reservatio, & decretum Praedecessoris huiusmodi, perinde a dicta die quinto Idus Maii summi sortiantur effectum, ac si super illis dicti Praedecessoris litera sub eisdem diei data confecta fuissent, pro ut superius enarratur, quodque praesentes litera ad probandum plene erectionem, institutionem, concessionem, assignationem, subiectionem, applicationem, appropriationem, reservationem, & decretum Praedecessoris huiusmodi, ubique sufficienter, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam &c.

Non publicatis Gregorii literis Sixtus PP. non peritiam committat, ratumque habeat.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Kalendis Maii, Pontificatus nostri Anno I.

Por. die 1. Maii 1585. An. I.

III.

Erectione Universitatis Studii generalis, & Collegii in Oppido Mussipontan. Meten. Dioecesis.

Ex Regis in Secret. Breve.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Rationi congruit, & convenit honestati, ut ea, quae de Romani Pontificis gratia processerunt, licet eius superveniente obitu litera Apostolica desuper confecta non fuerint, suum sortiantur effectum.

Exordium.

§.1. Cum itaque in fundatione, & erectione

Erectio studii Mussipontan.

etione Universitatis Studii generalis diversarum Scientiarum, & Collegii Societatis Iesu, in Oppido Mussipontan. Meten. Dicecisi ad preces bon. mem. Caroli Cardinalis de Lotharingia nuncupati, & dilecti filii nobilis Viri Caroli Lotharingae, & Barri Ducis, jam pridem a fel. rec. Gregorio Papa XIII. Praedecessore nostro facta indultum fuisset per eundem Praedecessorem inter alia Rectori ejusdem Collegii, ac Superioribus, & Presbyteris dictae Societatis pro tempore existentibus, ut quoad Theologiam, Philosophiam, ac humaniores literas, illarum dumtaxat professorum, & Magistrorum deputaciones, ac Scholasticorum in eas incumbendum vitae, studiorumque disciplinam, correctionem, admissionem, & dimissionem, nec non regimen, & administrationem, ac promotionem ad gradus in dictis facultatibus, atque uno verbo totam politionem literarum formam iuxta eisdem Societatis instituta dirigerent, concessa in reliquis facultate dicto Carolo Cardinali, & personis ab eo nominandis pro eisdem Universitatis sic per eundem Praedecessorem erectae directione, quacumque statuta condendi, mutandi, corrigendi ejusdemque Universitatis Rectores, seu Protectores, Scholares, Procuratores, Bidellos, & Officiales, pro tempore eligendi, seu electiones aliis committendi.

Lotharingo vero Rectore Universitatis non electo decessit.

§.2. Ipse vero Carolus Cardinalis, sicut idem acceperat, morte praeventus, neque Rectorem Universitatis, unquam deputavisset, neque, facultates huiusmodi alicui personae nominatim delegasset, licet dicti Collegii Rector per octo annos, vel circiter Caroli Ducis praedicti permisso, etiam Universitatis Rectoris nomen, & officium obtinisset, idque an iure factum esset in controversiam revocari adivisisset.

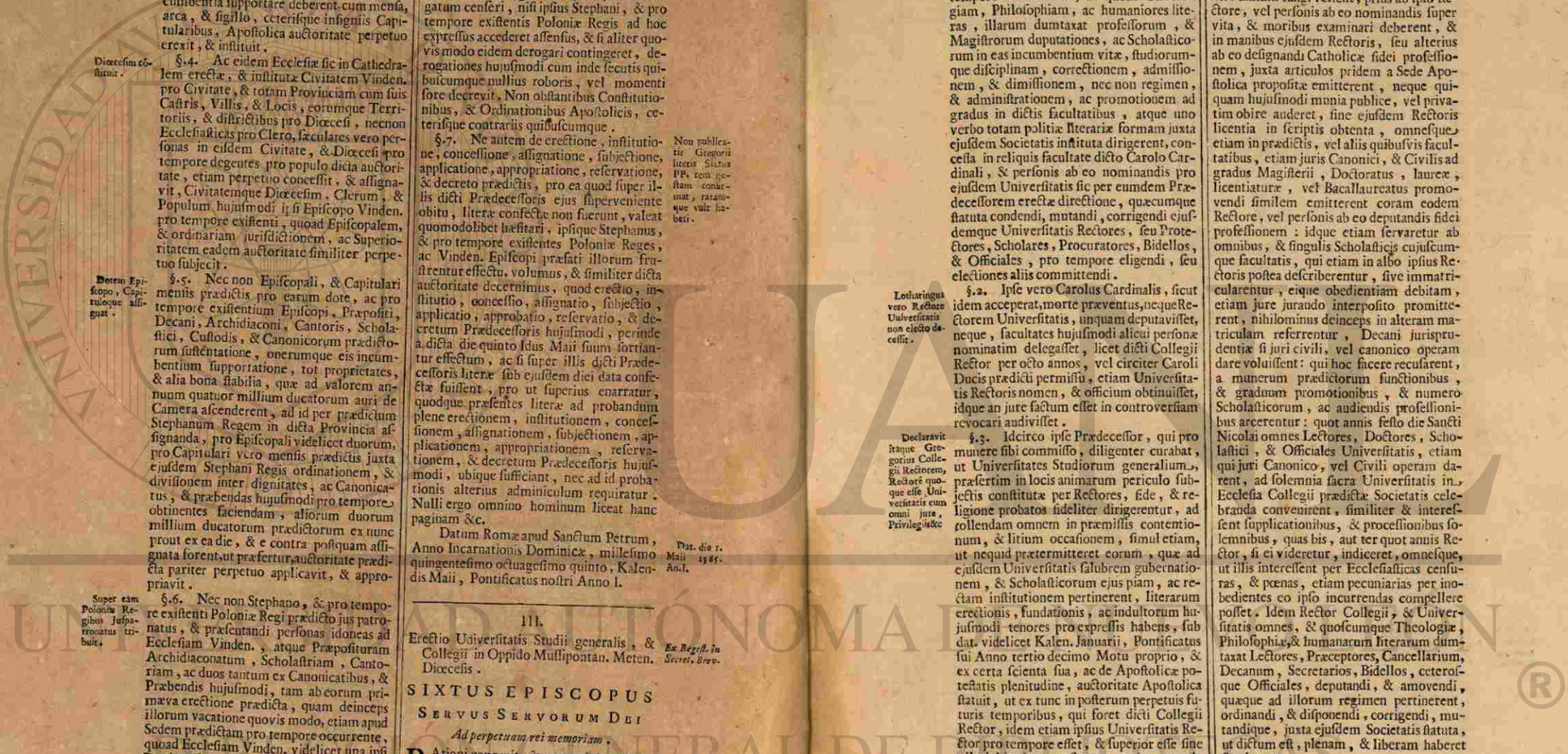
Declaravit itaque Gregorius Collegii Rectorem, Rectorem quoque esse Universitatis cum omni iure, Privilegio &c.

§.3. Idcirco ipse Praedecessor, qui promovere sibi commissio, diligenter curabat, ut Universitates Studiorum generalium, praesertim in locis animarum periculo subiectis constituta per Rectores, fide, & religione probatos fideliter dirigerentur, ad tollendam omnem in praemissis contentionem, & litium occasionem, simul etiam, ut nequid praetermitteret eorum, quae ad eisdem Universitatis salubrem gubernationem, & Scholasticorum ejus piam, ac rectam institutionem pertinerent, literarum erectionis, fundationis, ac indultorum huiusmodi tenores pro expressis habens, sub dat. videlicet Kalen. Januarii, Pontificatus sui Anno tertio decimo Motu proprio, & ex certa scientia sua, ac de Apostolica potestatis plenitudine, auctoritate Apostolica statuit, ut ex tunc in posterum perpetuis futuris temporibus, qui foret dicti Collegii Rector, idem etiam ipsius Universitatis Rector pro tempore esset, & superior esse sine ulla dubitatione censeretur, cui non modo Scholastici quicumque, & officiales; sed etiam omnes quoruncumque facultatum professores, etiam qui Decanus nuncupatur juris prudentiae ejusdem Universitatis, ceteraque persone, tamquam membra Ca-

piti subessent omnino, & obedirent; is quoque Rectoris nomen insignia, privilegia, facultates, praerogativas, ac sigillum ipsum cum hac inscriptione simpliciter: *Sigillum Rectoris Universitatis Mussipontan.* Quo nemo alius praeter ipsum, uti posset in quibuscumque actibus publicis, & privatis obtineret, omnes professores, seu lectores quoruncumque facultatum, etiam juris Civilis, & Canonici, qui publice, aut privatim docturi essent, etiam qui pedagogi munere tantum fungi vellent, prius ab ipso Rectore, vel personis ab eo nominandis super vita, & moribus examinari deberent, & in manibus ejusdem Rectoris, seu alterius ab eo designandi Catholicae fidei professionem, juxta articulos pridem a Sede Apostolica proposita emitterent, neque ququam huiusmodi munia publice, vel privatim obire auderet, sine ejusdem Rectoris licentia in scriptis obtenta, omnesque etiam in praedictis, vel aliis quibuscumque facultatibus, etiam juris Canonici, & Civilis ad gradus Magisterii, Doctoratus, laurea, licentiae, vel Bacallareatus promovendi similes emitterent coram eodem Rectore, vel personis ab eo deputandis fidei professionem: idque etiam servaretur ab omnibus, & singulis Scholasticis quicumque facultatis, qui etiam in alio ipsius Rectoris postea describerentur, sive immatricularentur, eique obedientiam debitam, etiam iure jurando interposito promitterent, nihilominus deinceps in alteram matriculam referrentur, Decani jurisprudentiae si juri civili, vel canonico operam dare voluissent: qui hoc facere recusarent, a munerum praedictorum functionibus, & graduum promotionibus, & numero Scholasticorum, ac audiendis professionibus arcerentur: quot annis festo die Sancti Nicolai omnes Lectores, Doctores, Scholastici, & Officiales Universitatis, etiam qui juri Canonico, vel Civili operam darent, ad solemnia sacra Universitatis in Ecclesia Collegii praedictae Societatis celebranda convenirent, similiter & interessent supplicationibus, & processibus solemnibus, quas bis, aut ter quot annis Rector, si ei videretur, indiceret, omnesque, ut illis interessent per Ecclesiasticas censuras, & poenas, etiam pecuniarias per inobedientes eo ipso incurendas compellere posset. Idem Rector Collegii, & Universitatis omnes, & quoscumque Theologiae, Philosophiae, & humanarum literarum dumtaxat Lectores, Praeceptores, Cancellarium, Decanum, Secretarios, Bidellos, ceteroque Officiales, deputandi, & amovendi, quaeque ad illorum regimen pertinerent, ordinandi, & disponendi, corrigendi, mutandique, juxta eisdem Societatis statuta, ut dictum est, plenam, & liberam haberet facultatem.

§.4. Insuper ipsam Universitatem dicto Carolo Duci, & ejus in Ducatu Successoribus commendans illum in Domino rogavit, ut inter ceteros labores, pericula, & curas, quae pro defensione Catholicae fidei as-

Ducibus Lotharingis jus eligendi Decanum, & Professores jurisprudentiae.

fidue fortiter subire non recusat, eundem quoque Universitatis patrocinium, & protectionem, quam pie susceperat, quamque ei omnino auctoritate Apostolica concessit, continuare non designaretur, eidem Duci tunc, & pro tempore existenti Decanum, & professores juris prudentie pro tempore eligendi, & amovendi plenam auctoritatem tribuendo.

§.5. Ceterum voluit, ut ipse Decanus juris prudentie, cum consilio aliorum Professorum libere posset omnes Officiales eidem facultati inservientes eligere, atque amovere, eustiam Decano jurisprudentie Professores omnes, atque Scolastici, & Officiales juris canonici, & civilis parerent, & obedirent, ac ab ipso regerentur, & ab eodem Decano jurisprudentie ad gradus, & insignia jurisdictionis, & civilis promoverentur, & promoti literas promotionum munitas eisdem sigillo, in quo esset inscriptio hujusmodi: *Sigillum Decani jurisprudentie Universitatis Mussipontan.*, ut moris erat, acciperent.

§.6. Præterea Venerabilibus Fratibus Nostri, tunc suis Meten., & Virdunen. ac Tullen. Episcopis, seu tribus aliis personis in dignitate ecclesiastica constitutis ab eodem Carolo Duce eligendis, eorumque cuilibet quoad facultatem jurisprudentie, ac pro salubri directione Scolasticorum in ea incumbendum, quacumque mutatione, correctione, emendatione, revocatione, ac etiam ex integro editione indigere cognovissent, reformandi, mutandi, corrigendi, & de novo condendi, condita Sacris Canonibus non repugnantia confirmandi, abusus quoscumque tollendi, ac quicquid statuisent, & ordinassent, utque ea ipsaque in literis Apostolicis, si desuper concessa fuissent, statuta, & ordinata forent, perpetuo observari faciendi; Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & penas ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias, atque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendi, legitimisque super his habendis servatis processibus censuras, & penas ipsas incurrisse declarandi, ipsasque censuras, & penas etiam iteratis vicibus aggravandi, ac interdictionem ecclesiasticam apponendi, auxiliiumque brachii secularis, ad ea si opus foret, invocandi, plenam similis auctoritate concessit potestatem.

§.7. Non obstantibus pia mem. Bonifacii Papæ octavi etiam Prædecessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis ad iudicium non traheretur, alisque Apostolicis Constitutionibus, ac dicta Universitatis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Decano, & Professoribus, Scolasticis, Officialibus, & aliis prædictis, quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus illis alias in suo robore permanentibus, ea vice dumtaxat ad effectum præmissorum, specialiter, & expresse derogavit. Contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possent per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem.

§.8. Ne autem de statuto, voluntate, cessione, & derogatione prædictis pro eo quod super illis eisdem Gregorii Prædecessoris literæ, ejus superveniente obitu concessæ non fuerint, valeat quomodolibet hæsitari, ipseque Rector, & alii prædicti illorum frustrentur effectu; volumus, & prædicta auctoritate similiter decernimus, quod statutum, voluntas, concessio, & derogatio Gregorii Prædecessoris hujusmodi perinde a dicta die Kal. Januarii suum sortiantur effectum, ac si super illis eisdem Gregorii Prædecessoris literæ sub eisdem die data concessæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentis litteræ ad probandum plene statutum, voluntatem, concessionem, & derogationem Gregorii Prædecessoris hujusmodi ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius administrandum requiratur.

§.10. Nulli ergo omnino hominum &c. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Kalendis Maii, Pontificatus Nostri Anno I.

IV. Exemptiones, & gratia Clericorum Regularium Congregationis S. Majori alias de Somascha a Gregorio XIII. elargite.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuum rei memoriam.

A Equum reputavimus, ac rationum consonum, ut ea, quæ de Romani Pontificis providentia, præsertim in personarum ecclesiasticarum commodum processerunt, licet ejus superveniente obitu, litteræ Apostolicæ desuper concessæ, non fuerint suum sortite effectum.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Gregorio Papa XIII. Prædecessori nostro pro parte dilectorum filiorum Præpositi, & Clericorum, aliarumque personarum Regularium Congregationis S. Majori alias Somaschæ, sub Regula S. Augustini canonice institutæ, & Apostolica auctoritate confirmatæ supplicato, quatenus eos specialibus favoribus, & gratiis prosequi, de benignitate Apostolica dignaretur, præfatus Prædecessor, qui circa statum personarum quarumlibet divino cultui emancipatarum salubriter dirigendum paterna sollicitudine libenter prospiciebat, ac earum oppressiones, & gravamina

Sed cum Gregorii literæ expresse non fuerint, prædicta omnia confirmat Sixtus.

Classica. Dat. die 1. Maii 1585. An. I.

Exordium.

Grego XIII. Congregationi a jurisdictione & superiortate, ac visitatione Ordinariorum, aliorumque Judicum concessit.

mina relevabat, ut quibuslibet perturbationibus semotis, facilius valeret Altissimo suum exhibere famulatum, eisdem Præpositum, Clericos, & personas regulares specialis gratia favore prosequi volens, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdictionis, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existebant, ad effectum infrascriptorum dumtaxat consequendum, harum serie absolvens, & absolutos fore censens, hujusmodi supplicationibus inclinatus sub dat. 3. idus Martii, Pontificatus sui Anno XIII. omnes, & singulas dictæ Congregationis, Præpositum generalem, Superiores, Officiales, Presbyteros, Clericos, ceterasque personas profectas, & non profectas, necnon familiares, & ministros, cum omnibus, & singulis Ecclesiis, Oratoriis, Coemeteriis, Capellis, Domibus, Conventibus, mobilibus, & immobilibus, presentibus, & futuris bonis, ac juribus, & jurisdictionibus quibuscumque, ac rebus, tam sacris, & religiosis, quam profanis ad ipsam Congregationem spectantibus, & pertinentiis, ac ubicumque existentibus, quæ de presenti legitime possident, & in posterum, Deo juvante, canonicè per eos acquiri contigerit, ab omni jurisdictione, dominio, potestate, superioritate, subiectione, visitatione, correctione quorumcumque Ordinariorum, quacumque dignitate, præminencia, & auctoritate fungentium, & aliorum Iudicum ecclesiasticorum, & secularium, Apostolica auctoritate in perpetuum exemit, & liberavit, & sub sua, & Sedis Apostolicæ, ac Beati Petri protectione immediate recipit. Ipsique Præposito generali, Clericis, & personis, ut iidem Ordinarii, & officiales, aut alii quicumque Judices, etiam ratione criminis, delicti, contractus, nullam in Præpositum, personas Congregationis, ac res, & bona præfata, jurisdictionem, potestatem, superioritatem, & dominium exercere possent.

§.2. Necnon quod omnes, & singuli ipsius Congregationis presbyteri regulares, a suis superioribus ad id specialiter approbati, eorumque licentia, vel consensu desuper requisito, & obtento, possent in Ecclesiis propriis ipsius Congregationis, vel in aliis, etiam quibuscumque, de licentia illorum Superiorum, Missas celebrare, confessiones quorumcumque Christianidelium, etiam alienæ Parochiæ subditorum audire, & sanctum Eucharistiæ Sacramentum ministrare, quibuscumque festivis, ac non festivis, ac Dominicis diebus, & omnibus temporibus, Paschatis dumtaxat exceptis, neque sub prætextu antiquæ consuetudinis, & ex eo quod Ecclesiæ, in quibus sacramenta hujusmodi ministrarent, & munera prædicta obtinent, aut alio modo eis deservirent, subdite essent alteri Ecclesiæ tamquam matri, ac cathedrali, seu titulari, vel alias, idcirco in aliquibus solemnitatibus, aut temporalibus juxta præfatum morem clericorum relevabat, ut quibuslibet perturbationibus semotis, facilius valeret Altissimo suum exhibere famulatum, eisdem Præpositum, Clericos, & personas regulares specialis gratia favore prosequi volens, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdictionis, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existebant, ad effectum infrascriptorum dumtaxat consequendum, harum serie absolvens, & absolutos fore censens, hujusmodi supplicationibus inclinatus sub dat. 3. idus Martii, Pontificatus sui Anno XIII. omnes, & singulas dictæ Congregationis, Præpositum generalem, Superiores, Officiales, Presbyteros, Clericos, ceterasque personas profectas, & non profectas, necnon familiares, & ministros, cum omnibus, & singulis Ecclesiis, Oratoriis, Coemeteriis, Capellis, Domibus, Conventibus, mobilibus, & immobilibus, presentibus, & futuris bonis, ac juribus, & jurisdictionibus quibuscumque, ac rebus, tam sacris, & religiosis, quam profanis ad ipsam Congregationem spectantibus, & pertinentiis, ac ubicumque existentibus, quæ de presenti legitime possident, & in posterum, Deo juvante, canonicè per eos acquiri contigerit, ab omni jurisdictione, dominio, potestate, superioritate, subiectione, visitatione, correctione quorumcumque Ordinariorum, quacumque dignitate, præminencia, & auctoritate fungentium, & aliorum Iudicum ecclesiasticorum, & secularium, Apostolica auctoritate in perpetuum exemit, & liberavit, & sub sua, & Sedis Apostolicæ, ac Beati Petri protectione immediate recipit. Ipsique Præposito generali, Clericis, & personis, ut iidem Ordinarii, & officiales, aut alii quicumque Judices, etiam ratione criminis, delicti, contractus, nullam in Præpositum, personas Congregationis, ac res, & bona præfata, jurisdictionem, potestatem, superioritatem, & dominium exercere possent.

corum deservientium in talibus ecclesiis subditis, ipsi Presbyteri, & Clerici regulares dictæ Congregationis majoribus hujusmodi Ecclesiis, vel locorum Ordinariis, & Episcopali, vel Archiepiscopali, aut majori dignitate fungentibus, etiam S. R. E. Cardinalibus, quocumque privilegio, & facultate suffultis, assistere, seu inservire, sive ullum personale servitium præstare, aut aliquo modo ministrare, neque ad funera defunctorum, nisi eorum, quos in Ecclesiis ipsius Congregationis sepelire contigerit, etiam vocati accedere tenerentur, neque ad id cogi, aut compelli ullo modo possent, de eadem auctoritate concessit, & indultit.

§.3. Præterea universis, & singulis, qui in ipsa Congregatione professionem emisserant, vel emitterent, ne in posterum ad quemcumque alium Ordinem, vel Congregationem, etsi arctior in eo vigeret Regularis Observantia, (Fratrum Minorum Capuccinorum nuncupatorum, & Cartusianorum dumtaxat Ordinibus exceptis) nisi obtenta prius a Superiore dictæ Congregationis licentia, transire valerent, & in singulos transeuntes apostolicæ penam, quam ipsos & illorum receptatores, etiam eorumque privilegii Apostolici prætextu, cui ad hunc effectum, idem Prædecessor specialiter, & expresse derogavit, excommunicationis sententiam, a qua non nisi per Roman. Pontif. pro tempore existentem absolvi possint, promulgavit.

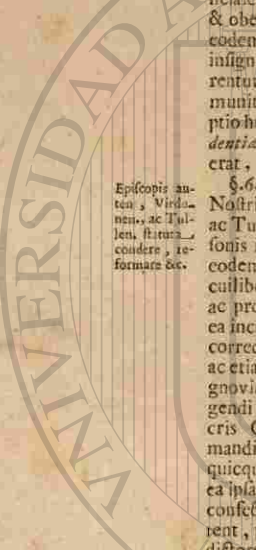
§.4. Postremo omnibus, & quibuscumque personis professionem regularem in dicta Congregatione emisseris, in ipso professionis emissionis die, ut aliquem dictæ Congregationis presbyterum possent sibi eligere confessorem qui ipsos, confessione eorum audita, a quibusvis excommunicationis, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure, vel ab homine, & in quibus infordecerent, & declarati, ac publicati forent, etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, & in Bulla dicte Cæne Domini legi solita contentis, facta prius debita satisfactione, & sine alicujus præjudicio, semel tantum injuncta salutari penitentia, absolvere possent, facultatem concessit, & indultit, ac cum eisdem super quacumque irregularitate ex quacumque causa (præterquam ex homicidio voluntario, ac bigamia) quomodolibet contracta, sive censuris præfatis ligati, Missas, & alia divina Officia, non tamen in contemptum clavium, celebrarent, vel alias divinis se mitterent, ita ut ea non obstante, nondum promoti, omnes, & singulos, etiam presbyteratus Ordines suscipere, & promoti in susceptis per eos Ordinibus hujusmodi, etiam in altaris ministerio ministrare libere, & licite valerent, eo ipso quod professionem emitterent, auctoritate præfata dispensavit.

§.5. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in provincialibus, & synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus, nec-

Transmissum ad alium etiam. auctoritate Ordinis præterquam Capuccinorum, & Cartusianorum, absque Superioris hujus Congregationis licentia, interdicit.

Emittentibusque professionem concessit, ut ea die Confessorem eligerent, qui ipsos absolveret, & cum eis dispensaret &c.

Quibuscumque non obstantibus.

Sublatis quibuscumque in contrariis obstantibus.

UNIVERSITATIS AUTONOMA GENERAL DE B

Hic modo 1585. rita licentia pcedit Gregorij XIII. ob eius mortem non expediat totaliter validat.

necon quibusvis decretis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Ne autem de absolutione, exemptione, liberatione, receptione, singulis concessionibus, indulgentiis, & dispensatione Gregorij Prædecessoris hujusmodi, pro eo quod super illis, ejus superveniente obitu licet concessa non fuerunt, valeat quomodolibet excitari, ipsique Præpositus Generalis, Clerici, & alie persone Congregationis hujusmodi illorum frustrentur effectu, volumus, & similiter Apostolica auctoritate decernimus, quod absolutio, exemptio, liberatio, receptio, singula concessionibus, indulgentiis, & dispensatione Gregorij Prædecessoris hujusmodi, perinde a dicta die Id. Martij suum sortiantur effectum, ac si super illis præfati Gregorij Prædecessoris literæ, sub ejusdem diei dat. concessæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præfentes literæ ad probandum plene absolutionem, exemptionem, liberationem, receptionem, singulas concessionibus, indulgentiis, & dispensationem Gregorij Prædecessoris hujusmodi ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

§.7. Nulli ergo omnino hominum liceat &c.
Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto. Kalen. Maii, Pontificatus nostri Anno Primo.

V.

Jubilei indicio, ad implorandum Dei auxilium, pro bono regimine Reipublicæ Christianæ.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Universis Christianis presentes literas inspecturis, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causa indicationis hujus Jubilei.

Virum nostrarum infirmitati pastoralis officii molem nuper impositam considerantes, non possumus susceptum tante administrationis munus non maxime formidare. De illius tamen benignitate non desperantes, qui operari dignatur in Nobis, non desinimus ejus auxilium implorare, eique mentis nostre sensus, ne alius extollantur, humiliter subicere; illud agnoscentes, & vere confitentes, unius Dei clementiam, nullis præcedentibus meritis, nostri in imbecillitate nostra memorem, magna in Nobis fecisse mirabilia, quos tot, & tantis gratiarum donis cumulat honoris Principis Apostolorum admirabili dignatione voluit esse consortes. Quam tamen dignitatem, & potestatem, cum multæ graves curæ consequantur, valde sollicitamur, tum quod de collatis in Nos ma-

ximis beneficiis, quæ Dei benignitati referimus accepta, nullam dignam gratiam, quam ejus clementiæ persolvamus, nostra potest instantia reperire; tum etiam quod sub tanto pondere exiguas vires initio contremiscere, ac pene jam corruere sentimus, non tamen animo deficientes ad summam Dei bonitatem confugimus, fideliumque, & Deum timentium, quorum ipse (ut speramus) voluntatem faciet, orationes expetimus, quibus Omnipotenti Deo semper benedicendo, gratiisque misericordiæ ejus agendis adjuvemur, viribusque a cælesti rege subministratis, suffulta nostra infirmitas commissa Nobis curarum, & salutarium Reipublicæ Christianæ officiorum partes, orantis simul populi instantia promerente, valeat sustinere, operumque agitata, & ubique fere depressæ Catholicæ Religioni suppeditare, ne cum in altitudinem maris venerimus, tempestate demergamur, sed potius horribiles tot peccatorum status, & excitatas toto mari procellas discutientes, cum credito Nobis grege optatum cursum, & æternæ salutis portum teneamus.

§.1. Omnes igitur, & singulos utriusque sexus Christiani ubique existentes monemus, ac in Domino requirimus, ut qui in hac Alma Urbe sunt, proxime sequenti hebdomada, aut altera protinus post eam item sequenti; qui vero extra Urbem degunt cum primum harum notitiam habuerint, prima, aut secunda itidem immediate sequenti, hebdomada, conscientia sua diligenti prius examinatione discussa, peccata sua omnia humili, & contrito corde consistantur, & ante Festum Pentecostes ejusdem hebdomadæ quarta, & sexta feria, & Sabbatò (cum hoc tempore jejunia non indicantur) elemosynas erogent, piaque earum largitione, quantum pro sua cuique facultate visum fuerit, Christi pauperum, egestatem, & inopiam sublevent, orationibusque a Deo impetrare studeant, ut Nobis lumen suum ostendat, pares tanto oneri vires præbeat, omnesque actiones nostras dirigat, ac hostium Ecclesiæ suæ conatus infringat. Die vero Dominica, quæ dictas elemosynas, atque orationes proxime sequetur, Sacrosanctam Eucharistiam devote accipiant. Ita, ut qui post Festum Pentecostes voluerint infra dicenda Indulgentiæ beneficio frui, dictis tribus diebus præter orationes, & elemosynas, etiam jejunare teneantur. Et nihilominus, ut Deum magis propitium Nobis, & populo Christiano reddere, ipsique quantum nostre tenuitati conceditur, gratias agere valeamus, & ad tantum onus sustinendum vires impetremus. Nos ipsi supplicationes, processionesque una cum Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, omnibusque Prælatibus, & Romanæ Curie Magistratibus, die Lunæ, qui erit 27. dies præsentis mensis Maii ab Ecclesiâ S. Mariæ in Aracoeli, usque ad Basilicam S. Mariæ Majoris habere, atque incedere statuimus. Ceterum ut fideles ipsi ad hæc omnia peragenda magis idonei efficiantur, de tradita nobis a

Forma confectionis Jubilei.

VI.

Revocatio exemptionum omnium, ab onerum Cameralium solutione, quibuscumque personis, quomodolibet concessarum.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Inter varias curas, quæ ex Pastoralis officii ministerio Nobis incumbunt, illa potissimum animum nostrum pulsât, atque perturbat, ut Nobis, & Romanæ Ecclesiæ subditi, præsertim, pauperes, prætextu exemptionum, aliarumque similibus gratiarum a Sede Apostolica concessarum, nullatenus graventur, neque id totum, quod a potentioribus, & majores facultates habentibus eximitur, in pauperiorum caput, eorumque damnum, & præjudicium accrescat.

§.1. Unde ex his, & aliis rationabilibus causis adductis ac nonnullorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inherentes, Motu proprio, & certa nostra scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, omnes, & singulas exemptiones, concessionibus, gratias, & immunitates a solutione omnium, & singulorum dationum, pedagiorum, gabellarum, collectarum, impositionum, & quomodolibet aliorum onerum personalium, mixtorum, ordinariorum, & extraordinariorum, solitorum, & insolitorum, aliarumque exactionum etiam Cameralium, quibusvis Communitatibus, Universitatibus, Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis Status nostri Ecclesiastici, ac etiam quibusvis Feudatariis, Censuariis, Dominis locorum, Baronibus, Comitibus, seu quorumcumque nomine nuncupatis, & quacumque etiam Ducali, vel alia dignitate, & auctoritate, seu etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui Castra, & Jurisdictiones infra limites districtus Ecclesiastici possident, etiam qui nihil ratione Castro, & Jurisdictionis hujusmodi Sedi Apostolicæ annuatim, seu alias persolvunt, & tam incolis quam extraneis atque forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se moventia habentibus, & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum Colonis, & laboratoribus, per Prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam, ejusque etiam de latere Legatos, seu Vicelegatos, & Cameram Apostolicam, ejusque Præsidentes, ac alias quomodocumque sub quibusvis formis, & verborum expressionibus etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus (præterquam ob susceptionem liberorum juxta juris dispositionem, & ob causam vere effectualis, & congrue exbursementis pecuniarum, seu ex aliis causis per Nos cognoscendis, & approbandis) perpetuo, seu ad certum tempus concessas, ac etiam pluries confirmatas, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur presentibus, pro expressis habentes, Apostolica auctoritate tenore presentium perpetuo cassamus, revocamus, & annul-

Causa hujus revocationis.

Revocatio quæcumque exemptionum, a solutione onerum Cameralium, exceptis hic enunciatis.

Jubilei confectionis.

Justo publicandi ubique die Jubilei.

Derogatio contrariorum.

Fides exemplorum.

Dat. P. An. I. 25. Maii.

Domino potestatis plenitudine Ecclesiæ thesauros, quorum divina favente clementia dispensatores effecti sumus, copiose, ac benigne aperientes, omnibus Christianis fidelibus supradictis, ut hac vice tantum Confessores idoneos Presbyteros, seculares, vel cujusvis Ordinis Regulares, ab Ordinariis tamen approbatos eligere, qui eorum Confessionibus diligenter auditis, eos a quibusvis peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam in casibus Sedi Apostolicæ reservatis, ac in literis die Cœnæ Domini quotannis legi solitis contentis, in foro conscientia dumtaxat, ac etiam a sententiis, censuris, & poenis Ecclesiasticis per eos quomodolibet incurris, inuncta inde eis pro culpa modo poenitentia salutari absolvere, ac quæcumque per eos emissa vota (præterquam castitatis, & religionis) in alia pietatis opera commutare valeant, per presentes concedimus.

§.2. Nos enim omnibus, qui præmissa devote adimpleverint, de ejusdem Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, plenissimam omnium peccatorum remissionem, ac eandem, quæ Christianis fidelibus Anno Jubilei hujus Alme Urbis Ecclesiæ, & extra eam deputatas statutis diebus devote visitantibus concessa est, misericorditer in Domino largimur, eos quoque, qui morbo, vel aliquo alio impedimento detenti præmissa adimplere nequiverint, si alia pia opera fecerint, in quæ arbitrio suorum Confessorum (quibus super hoc facultatem impartitur) commutata fuerint; ac etiam illos, qui in itinere fuerint, si cum primum iter perfecerint, præmissa exequi studerint, ipsi Indulgentiæ, & doni, ac aliorum prædictorum participes fieri volumus.

§.3. Præcipientes universis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & quibusvis aliis Ecclesiarum Prælatibus, & locorum Ordinariis, ut statim cum præfentes literas, seu earum transcriptum authenticum, etiam impressum ad eos deferri contigerit, solemnes Processiones tribus diebus, scilicet quarta, & sexta feriis, ac Sabbatò prædictis, juxta locorum opportunitatem ad effectum præmissorum indicant, & celebrent, ac eisdem præfentes, seu earum transcriptum per suas quisque Provincias, Civitates, & Dioceses sine ulla fraude, aut lucro publicent, & per Ecclesiarum Rectores publicari faciant.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Quia vero præfentes ad omnia loca, quibus illis opus esset, præferri nequeunt, decernimus, ut illarum transcriptis, &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, octavo Kalendas Junii, Pontificatus nostri Anno primo.

annullamus, ac viribus omnino evacua-

§.2. Necnon exemptiones, cessiones, gratias, & immunitates predictas, nulli penitus, nec in petitorio, nec in possessorio suffragari posse, sed predictos omnes exemptos ad omnium, & singulorum predictorum onerum impositionem, ac gabelarum solutionem, & contributionem, perinde ac si exemptiones predictae eis concessa non fuissent, pro rata ipsos tangente a datum presentium decurrenda, realiter, & cum effectu contribuere, eorumque bona accatari, allibrari, describi, seu annotari facere quamprimum debeant, & teneantur, etiam perpetuo statuimus, & declaramus.

§.3. Ac omnes, & quascumque, tam per sel. rec. Pium V. quam alios Romanos Pontifices Praedecessores nostros, super praemissorum revocatione quomodolibet editas Constitutiones similiter perpetuo confirmamus, approbamus, & innovamus.

§.4. Et insuper quascumque lites, & causas super praemissis, & eorum occasione ubilibet motas atque pendentes, illarum status, & merita, nominaque, & cognomina Judicium, & colligantium etiam presentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, ad Nos harum serie advocamus, litesque hujusmodi penitus extinguimus, & annullamus, ac pro extinctis, & annullatis haberi volumus.

§.5. Sique per quoscumque Judices etiam Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam dicte Camera Clericos, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§.6. Quocirca dilecto Filio Nostro Philippo S. Angeli in Foro piscium, Diacono Cardinali Vastavillano nuncupato, moderno, & pro tempore existenti, nostro, & ipsius Romanae Ecclesiae Camerario, per Apostolica scripta mandamus, quatenus per se, vel alium, seu alios ejus nomine, praeter Ordinariam sui Camerariatus Officii Jurisdictionem, omnes, & quoscumque supradictos exemptos, per censuras Ecclesiasticas, ac etiam privationis feudorum, & inhabilitatis ad illa, aliasque etiam pecuniarias penas, ad realem, & actualem cujusvis summae, tam haecenus debite quam debenda solutionem juxta taxas haecenus impositas cogat, & compellat: ac pro faciliiori exactione, & satisfactione consequenda eidem Philippo Cardinali, & pro tempore existenti Camerario quoscumque, quatenus opus fuerit, citandi, & etiam ad personaliter comparendum monendi, etiam per edictum publicum, confitto summarie, & extrajudicialiter de non tuto

accessu, necnon quoscumque inobedientes, & rebelles, censuras, & penas comminatas incidisse, & incurrisse servata forma Concilii Tridentini, declarandi, aggravandi, reagravandi, & interpretandi, auxiliumque brachii secularis invocandi, & relaxandi, aliasque omnia, & singula faciendi, quae in praemissis, & circa ea necessaria fuerint, seu alias quomodolibet opportuna, plenam tenore presentium concedimus facultatem.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac pia mem. Bonifacii Papa VIII. etiam Praedecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, necnon quibusvis immunitatibus, exemptionibus, aliisque praemissis, ac aliqua possessione, vel forsam, usurpatione de non solvendo, & contribuendo, necnon nostra de non tollendo Jure quasto aliisque Cancellariae Apostolicae regulis: privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, quibusvis personis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque clausulis, & decretis, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus etiam Motu simili, ac alias in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialiter, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio habenda esset, illorum tenores presentibus pro sufficienter expressis habentes, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus specialiter, & expresse harum serie derogamus. Aut si aliquibus, communiter, vel divisim a predicta sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem.

Nulli ergo omnino hominum, &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, tertio Kalendas Julii, Pontificatus nostri Anno I.

VII.

Prohibitio alienandi per subditos Status Ecclesiastici, in non subditos, & forenses, bona in eo existentia, aut sortalitia, & castra, absque Sedis Apostolicae licentia.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Solicitudo, paternusque affectus, quo Sedis Apostolicae subditos prosequimur, Nos inducunt, ut ea diligentis cura prospiciamus, quae ad illorum conservationem, statusque Ecclesiae utilitatem, & commodum pertinent.

§.1. Acce-

Declaratio, quod a Data praesentium revocatio officiat.

Confirmatio Bullae Pii V. & aliorum Pontificum.

Lites quascumque desuper ortas extinguunt.

Sic, & non aliter iudicari mandant.

Executores deputat.

Clausulas derogatorias apponit.

§.1. Accepimus liquidem, quod in diversis Civitatibus, Terris, Oppidis, & Castris, Nobis, & dicte Sedis temporali ditioni subiectis extant statuta prohibentia, res, ac bona stabilia in forenses, & non subditos alienari. Nihilominus nonnulli Cives, & Incola Civitatum, Terrarum, Castrorum, & locorum hujusmodi bona stabilia aliis personis extraneis vendere, & alienare praesumunt in maximum praedictum, & damnum Civium, & Incolarum praedictorum.

§.2. Quocirca Nos considerantes quantum statuta praefata utilia, & favorabilia sint, quantumque Reipublicae interfit dicta bona in illius Cives, & habitatores conservari, Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, & certa scientia, statuta hujusmodi, etiam si non sint in usu, Apostolica auctoritate tenore presentium de cetero observari mandamus.

§.3. Et nihilominus, quod perpetuis futuris temporibus, Universitates, Civitates, Collegia, Feudatarii quicumque, ac personae cujusvis status, gradus, ordinis, qualitatis, & conditionis existant, etiam si Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quavis auctoritate, & dignitate, etiam Ecclesiastica, quae specialem, & individuum mentionem requireret, praediti sint, nullatenus sine nostra, & Sedis praedictae licentia, audeant, seu praesumant Civitates, Oppida, Castra, feuda, Jurisdictiones, ac bona quaecumque stabilia, vel immobilia in dicto Statu Ecclesiastico existentia cujuscumque qualitatis, quantitatis, & valoris per eos, nunc, & pro tempore possessa vendere, permutare, ultra triennium locare, in emphyteusim, feudum, livellum, pignus, seu precarium concedere, in aliquam Communitatem, Universitatem, Collegium, vel personam extraneam, seu forenses, quae Nobis, & dicte Sedi ratione temporalis jurisdictionis, status nostri subditi, & supposita non sit, vel que domicilium legitime non contraxerit in dicto nostro statu, cujuscumque dignitatis, status, gradus, conditionis, & qualitatis existat, etiam si, ut praefertur, Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quavis auctoritate, & dignitate, etiam Ecclesiastica, quae specialem, & individuum mentionem requireret, praeditus sit.

§.4. Insuper quia decens, & conveniens existit, quod si vendantur, vel permutentur, seu etiam donentur Civitates, Castra, & Oppida, multo magis sortalitia, id ad notitiam Principis deducatur, & praesertim si feuda, & jurisdictiones feudales, ea omnia, nec in exteros, nec in alios quoscumque nisi de expressa precedente nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis eadem supradicta licentia, vendi, permutari, vel donari valeant.

§.5. Neque etiam extraneis, aut subditis originariis, bona hujusmodi in dicto statu habens, & in eo habitans, si ab illo discedat amplius, ad ipsum non reversurus, il-

Confirmatio Statutorum prohibentium alienationem bonorum in non subditos.

Prohibitio alienandi bona in Statu Ecclesiastico existentia, aliis, quam Vassillis, absque Sedis Apostolicae licentia.

Prohibitio alienandi Castra, & sortalitia, & sortalitia, absque simili licentia.

Preceptum, quod non revertentur ad Statum Ecclesiasticum illa, vendant infra biennium.

la retinere possit, sed intra biennium, ex quo ipse demigraverit, ea vendere, seu pro aliis extra dictum statum existentibus permutare, aut alias transferre in alium, immediate subiectum teneatur, auctoritate, & tenore presentium, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, perpetuo statuimus, & ordinamus.

§.6. Licitum tamen erit omni dicti status habitatori, sive extraneo, sive subdito, de bonis suis in eodem statu positis, vel in consanguineos, vel in alios de dicto statu non existentes, quocumque alio, quam venditionis, seu permutationis, vel donationis titulo disponere, ac suis, etiam ab intestato heredibus pariter licebit in illis succedere: qui tamen intra triennium, vel in eundem statum habitatum veniant, vel bona ipsa in alium, seu alios habitatores, & subditos, ut praefertur, transferant. Quod etiam illis extraneis, ad quos bona hujusmodi ex quibuscumque aliis, quam venditionis, seu permutationis, aut donationis hujusmodi causis pervenerint, illave acquisiverint, censetur permissum.

§.7. Bonorum autem praefatorum appellatione, neque census, neque portiones, seu loca montium, nec mulierum dotes, sed neque Urbem nostram, quae communis patria est, cum ejus decem passuum millia circuitu, volumus comprehendere: filii tamen, & heredes dictarum mulierum soluto matrimonio, si extranei fuerint, aut in eodem statu ad habitandum, aut vendendum, seu permutandum, ut dictum est, sint adstricti.

§.8. Decernentes, Communitates, Universitates, Collegia, vel personas extraneas, seu forenses hujusmodi ad dictorum bonorum pro tempore contra earundem presentium tenorem alienationem acquisitionem omnino inhabiles: necnon quoscumque contractus, venditiones, & alienationes contra hujusmodi prohibitionem quocumque modo, vel causa pro tempore faciendas, nullas, & invalidas existere, nullumque jus per eas emptoribus attributum esse, seu tribui posse. Necnon omnes scripturas desuper conficiendas, ac inde secuta quaecumque nullius roboris, vel momenti esse, nec ex illis audiri, agi, & excipi posse, in iudicio, vel extra, ipsaque bona alienata ad eos, ad quos de jure pervenire debeant, spectare, & pertinere.

§.9. Sique per S. R. E. Cardinales, etiam Legatos, ac Vicelegatos, necnon Sacri Palatii Apostolici Auditores, Gubernatores, seu illorum Locatenentes, aliosque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, necnon irritum, & inane, quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.10. Mandantes eidem Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, ac Judicibus, nunc, & pro tempore in toto statu praedicto

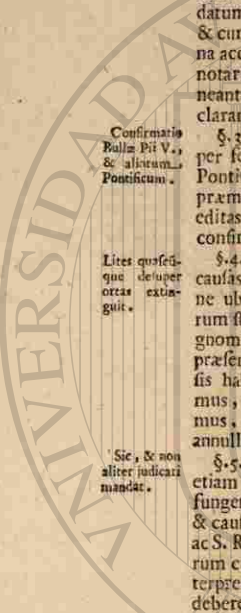
Declaratio circa supradictas prohibitiones.

Declaratio bonorum, ut supra alienari prohibitorum.

Contravenientium poenae, & contractuum annullatio.

Clausula sublata, & Decretum irritans.

Preceptum de observantia hujus Constitutionis.

existentibus, & eorum cuilibet, ut statum, & ordinationem, & alia praemissa perpetuo ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, per censuras Ecclesiasticas, & alia eis benevola remedia observari faciant, & mandent.

Claufula derogatorie.

§.11. Non obstantibus nostris de non tollendo jure quaesito, aliisque Apostolicis Constitutionibus, nec non Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum praedictorum statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quacumque alia firmitate munitis, ac etiam immemorabili, & quocumque tempore pacifice observatis, necnon civilitatibus, Civitatumque juribus, privilegiis, exemptionibus, & indultis Apostolicis, illis, eorumque Dominis praedictis, ac quibusvis aliis per quoscumque Romanos Pontifices ac Nos, & dictam Sedem quomodocumque, & quocumque concessis, confirmatis, & innovatis, quae omnia, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, omnino tollimus, & abrogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Forma, & effectus publicandi hanc Constitutionem.

§.12. Volumus autem eandem praesentibus, quoniam in Consistorio nostro, & de consilio praedicto promulgata sunt, a die date ipsarum quocumque, tam praesentes quam absentes, & ubicumque etiam extra dictum statum existentes perinde obligare, ac si cuique singulatum intimatae fuissent. Et nihilominus ut illa amplius innotescant, mandamus eas valvis Ecclesiae Sancti Joannis Lateranensis, & Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, aliisque locis consuetis appendi, & in libris dictae Camerae describi. Ac etiam volumus, ut ipsarum exempla, etiam impressa edantur, eaque Notarii publici manu, & sigillo cujuscumque Curiae, Ecclesiae, aut personae in dignitate Ecclesiastica constituta obfignata, eam ipsam prorsus fidem ubique locorum, in iudicio, & extra illud faciant, quam ipsa praesentibus facerent, si essent exhibita, vel ostensa.

Sanctio personalis. Dat. P. An. I. 7. Julii.

§.12. Nulli ergo omnino hominum &c. Datum Romae apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Kal. Junii, Pontificatus nostri Anno I.

Pape subscribitur.

Ego Sixtus Catholicae Ecclesiae Episcopus.

Sequuntur Cardinalium subscriptiones.

VIII.

Quod Clerici Regulares Congregationis S. Pauli Decollati, ad processiones, & actus publicos accedere non cogantur, ex indulto Gregorii XIII.

Hujus Congregationis institutionem, & cetera quae eam concernunt, vide in Clem. VII. Const. XLV. Vota fol. 103. Tom. IV. Par. I.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Rationi congruit, & convenit honestati, ut ea, quae de Romani Pontificis

gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu, litera Apostolica desuper confecta non fuerint, suum sortiantur effectum.

§.1. Dudum siquidem per sel. rec. Gregorium Papam XIII. Praedecessorem nostrum accepto quod licet dilecti filii, Clerici, Presbyteri, Superiores, & persona Congregationis Clericorum Regularium Sancti Pauli Decollati, a quinquaginta annis, vel circa, auctoritate Apostolica instituta, a principio institutionis Congregationis hujusmodi, ut juxta pium eorum institutum, a quibuscumque occupationibus expediti, animarum saluti libere consulere, & invigilarent, ad publicas processiones, quae in Civitatibus, & locis, in quibus ipsa Congregatio propagata erat, fiebant, & celebrabantur, ac ab Ordinariis locorum indicabantur, convenire non consueverunt, attamen bonae memoriae Carolus tituli S. Praxedis Presbyter Cardinalis Borromaeus nuncupatus, Ecclesiae Mediolanensis ex dispensatione Apostolica Praesul, S. Barnabae Mediolanensis, & Beatae Mariae Virginis Corobioli nuncupati Oppidi Modoetiae Mediolanensis, Diocesis domorum dictae Congregationis Clericos, Presbyteros, Superiores, & personas ad processiones hujusmodi comitandum induerat, cui ipsi Clerici, Presbyteri, Superiores, & persona ob singularem observantiam, qua eum prosequerentur, obtemperaverant, quibus quoque idem Carolus Cardinalis locum in hujusmodi processibus post omnes quorumvis Ordinum Regulares constituerat, quod Canonici Regulares se agere molestae ferre cum plurimis protestationibus significarent, prout tunc temporis praedicto Carolo Cardinali, sicut Domino placuerat, vita functo, id patii nullatenus se velle protestabantur. Idcirco cum eorundem Clericorum, Presbyterorum, Superiorum, & personarum institutioni non conveniret, ad similes processiones accedere, ne quae propria erant eorum instituti, praetermittere cogentur, idem Praedecessor ex incumbenti sibi Apostolica sollicitudinis studio, circa statum personarum Ecclesiasticarum quarumlibet divino cultui emancipatarum salubriter dirigendum, libenter prospiciens, & intendens, ac earum quas suavi Religionis juno venerat esse suppositas, ut quibuslibet perturbationibus semotis, facilius valerent suum Altissimo exhibere famulatum, oppressiones, & gravamina relevans, necnon quacumque scandala, quae praecedentia causa inter Clericos, Presbyteros, Superiores, ac personas, necnon Canonicos Regulares hujusmodi, ac forsitan alios intercedere possent, tollere volens, ac Congregationem, illiusque Clericos, Presbyteros, Superiores, & personas hujusmodi eorumque singulos, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum dumtaxat infra scriptorum consequens, absolvent, & ab-

Gregor. XIII. ex causis hic expressis, concessit hinc Congregationi, ne ejus Clerici ad processiones, & actus publicos invitati accedere cogantur.

& absolutos fore censens, sub datis videlicet Idibus Martii, Pontificatus sui anno tertio decimo, Motu proprio, non ad Congregationis, illiusque Clericorum, Presbyterorum, Superiorum, & personarum praedictorum, vel aliorum pro eis ipsi Praedecessori super eo oblata petitionis instantiam, sed de sua mera liberalitate, Congregationi, necnon Clericis, Presbyteris, Superioribus, & personis praedictis, quod ex tunc de cetero perpetuis futuris temporibus, quibuscumque processibus, & aliis quibuslibet actibus publicis quocumque tempore, de more, vel consuetudine, aut alias pro tempore fiendis, & celebrandis, ac ab Ordinariis praedictis indicendis, interesse minime tenerentur, nec ad id ubique locorum per quoscumque Ordinarios, aliasque personas invitati cogi, & compelli possent, Apostolica auctoritate praedicta perpetuo concessit, & indulgit, ac quicquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decrevit.

Obstantibus, quae derogant.

§.2. Non obstantibus pia memoriae Bonifacii Papae VIII., etiam Praedecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diocesim, nisi in certis imbi expressis casibus, & in illis ultra unam diem ad iudicium extrahatur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati extra Civitatem, vel Diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel alii vices suas committere praesumant, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, necnon quibusvis Apostolicis, ac in provincialibus, & synodalibus Conciliis editis, specialibus, & generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus communitate, vel divisim ab eadem esset Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes poenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Hic Pontifex literas Gregorii XIII. eius superveniente obitu non expeditas, validas, & servari mandavit.

§.3. Ne autem de absolute, concessione, indulto, & decreto praedictis, pro eo quod super illis ipsius Gregorii Praedecessoris, ejus superveniente obitu, litera confecta non fuerint, valeat quomodolibet haeritari, ac Congregatio, necnon etiam Clerici, Presbyteri, Superiores, & persona hujusmodi illarum frustrantur effectus, volumus, & similiter Apostolica auctoritate decernimus, quod absolutio, concessio, indultum, & decretum Gregorii Praedecessoris hujusmodi, perinde a dicta die Id. Martii suum sortiantur effectum, ac si super illis ipsius Gregorii Praedec. litera, sub eisdem diei data confecta fuissent, prout superius enarratur. Quoque praesentes litera ad probandum plene absolute, concessionem, indultum, & decretum hujusmodi, ubique sufficienter, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Executores, quae deputat.

§.4. Quocirca dilectis filiis Archiepiscopo Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

shytero Ecclesiae Mediolanensis, & Vicariis Venerabilium fratrum nostrorum Papien., ac Lauden. Episcoporum in spiritualibus generalibus, per Apostolica scripta mandamus Motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios eandem praesentes literas, & in eis contenta quacumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Congregationis, & Clericorum, Presbyterorum, Superiorum, & personarum praedictarum, aut pro eis agentium fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra, Congregationem, ac Clericos, Presbyteros, Superiores, & personas, necnon pro eis agentes, praedictis concessione, indulto, & decreto, aliisque praemissis juxta eandem praesentium continentiam, & tenorem pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, aut eorum aliquem desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari, aut impediri. Contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, illos sententias, censuras, & poenas hujusmodi incurrisse declarando, ac eandem censuras, & poenas, etiam iteratis vicibus aggravando, & interdictum ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, non obstantibus omnibus supra dictis.

Sanctio personalis.

§.5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam &c. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum &c. Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Kal. Maii, Pontificatus nostri Anno I.

Dat. P. An. I. 1. Maii.

IX.

Innovatio omnium Constitutionum a Romanis Pontificibus hactenus editarum, contra exules, bannitos, aliosque facinorosos homines, eorumque receptatores, & fautores: & multarum impositio poenarum in eisdem, necnon contra Communitates, & alios, sua territoria ejusmodi secessis hominibus expurgata non custodientes.

Quo ad primam partem, est in hoc opere Const. X. Pii II. Ad retinendas. T. III. P. III. fol. 110. Const. IV. Pauli II. Vitos. ibidem. fol. 120. Const. XVII. Innocentii VIII. Licet ea. ibidem. fol. 219. Const. VIII. Julii II. Cum homines. ibidem. fol. 269. Const. XXXIX. Leonis X. Omnes. ibidem. fol. 472. Const. IX. Clementis VII. In Sancta. Tom. IV. Par. I. fol. 44. Const. XXII. Julii III. Cum Civitates. ibidem. fol. 297. & Const. XXXV. Cum sicut. ibidem. fol. 312.

libertatibus, indultis, exemptionibus, immunitatibus, realibus, & personalibus, necnon Ducatibus, Principatibus, Marchionatibus, Comitibus, Civitatibus, terris, oppidis, castris, dominiis, vicariatus, guberniis, locis, jurisdictionibus, dignitatibus, etiam Ecclesiasticis, honoribus, juribus, officiis, pensionibus, beneficiis, & fructibus ecclesiasticis, ac etiam quibuscumque feudis, & concessionibus, quae a Rom. praedicta, & quibuscumque aliis Ecclesiis obtinent, & in futurum obtinebunt, ceterisque etiam immobilibus, mobilibus, & se moventibus bonis, juribus, & actionibus, eo ipso privatos, ipsosque, & illorum filios ad illa, & quaelibet alia in posterum obtinenda, ac quoscumque actus legitimos exercendos inhabiles, & indignos fore, atque esse: Necnon a toto Statu Ecclesiastico, una cum eorum familiis perpetui exilii poena damnari, domosque, aedificia, arces, & fortalia eorumdem demoliri, & solo aequari, seu alii dicte Cam. iuribus adscribi debere, nec illis portam ullius dignitatis ecclesiasticae, vel mundanae unquam patere decernimus, & declaramus. Vassallos vero, Custodes, Capitaneos, Officiales, Populos, & subditos eorumdem, a fidelitatis juramento, ac homagii, & quocumque alio jure, quo ipsis quomodolibet adstricti fuerint, ex tunc penitus absolvimus, & liberamus. Ducatus autem, dominia, vicariatus, gubernia, feuda, Civitates, Terras, Oppida, Castra, ceteraque bona praedicta, necnon jura, & actiones, cum fructibus, & emolumentis eorumdem, Fisco nostro, & Camera praedictae ipso facto absque aliqua declaratione, citatione, Judicis sententia, seu decreto, vel alia juris, & facti solemnitate habenda, etiam in praedictum filiorum descendendum, & aliorum quorumcumque agnatorum in investituris, concessionibus, seu aliis dispositionibus comprehensivum, in omnibus, & per omnia, perinde, ac si per ipsum temporis illorum concessionis, & finitam lineam ad ipsam Cameram redissent, seu devoluta essent, confiscamus, applicamus, & incorporamus, illaque sic Nobis, & pro temporibus existentibus Romanis Pontificibus, & Camera praedictae aperta, devoluta, confiscata, applicata, & incorporata sub Constitutione ejusdem Pii V. Praedecessoris de huiusmodi dominiis, & jurisdictionibus in feudum, aut alias non concedendis minime comprehendi, etiam declaramus. Necnon quaecumque fideicommissa, substitutiones, & alias dispositiones sub quacumque verborum forma, etiam cum expressa alienationis prohibitione, aliisque strictissimis clausulis, & cautelis conceptas, ad hoc, fructus bonorum huiusmodi fideicommissis subiectorum durante vita naturali delinquentis, etiam in contumaciam ex praedictis causis condemnati, Fisco applicentur, & in dicte Camera usum convertantur, proprietatesque dictorum bonorum quamdiu ipse delinquens naturali-

ter vixerit per Fiscum, & Cameram huiusmodi possideantur, & detineantur, tollimus, & abrogamus.

§.9. Ad hac, Communitates, & Universitates huiusmodi, si homines facinorosos praedictos receptaverint, toleraverint, cibis, comenatu, auxilio, consilio, vel favore, aut quocumque alio modo, etiam ut evadant, per se, vel alios juverint, omnibus poenis supradictis supponimus, eorumque res, & bona omnia, necnon fructus, & emolumenta eidem Fisco, modo, & forma praemissis applicamus, & appropriamus.

§.10. Particularibus autem hominibus, qui ad facinorosos praedictos capiendos, & apprehendendos, iustitiae ministris tradendos sufficientibus viribus fuerint destituti, nisi eosdem illico propalaverint, officialesque, populos, & finitimos, ita ut nullo modo evadant, convocaverint.

§.11. Ac demum iis, qui aliquem in praemissis culpabilem sciverint, nec Nobis, vel Successoribus nostris, seu alicui per quem ad Nos, vel dictos Successores fideliter deferatur, intra trium dierum spatium revelaverint, poenam arbitrio Iudicis pro modo culpa, etiam usque ad mortem inclusive infligendam statuimus.

§.12. Decernentes super omnibus, & singulis praemissis per accusationem, delationem, inquisitionem, & quovis alio meliori modo procedi posse.

§.13. Ac quaecumque vetusta privilegia, sive exemptiones, etiam immemorabiles, vel alias quaecumque preensiones de recipiendis, & non consignandis huiusmodi bannitis, & aliis facinorosis hominibus, nemini contra praesentium tenorem suffragari, etiam si de eis specialis, & individua mentio facta esset.

§.14. Neque receptatores, fautores, auxiliares, consiliores, & alios quoscumque, praesentibus nostris, ac Praedecessorum nostrorum literis, ut praesertim, approbatis, & innovatis quomodolibet contravenientes, quocumque praetextu, etiam agnationis, & cujuscumque consanguinitatis, etiam in primo gradu, aut unice, & non dolose, & penitus inculpate, nec ad malum finem receptionis ullatenus excusari, cum beneficium publicum sit private necessitudini preferendum, nec dolus absit ab eo, qui ipsis nefariis hominibus, & publicis inimicis quoquomodo se amicum praestat, genusque hominum huiusmodi facile cognoscatur. Eum quoque qui sese vi, & metu, ad manifestum, & insians vitae periculum evitandum, de quotamen per legitimas probationes docere teneatur, eis receptum dedisse, sive victum, & alia praestitisse asseruerit, nequaquam excusari, nisi quamprimum se subripere, vel alio transmittere poterit, nulla interposita mora, de transitu, vel statione dictorum facinororum hominum vicinum locum, illiusque Magistratus, & officiales certioraverit.

§.15. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fun-

Communitates eos tolerantes, eisdem poenis incurrunt.

Particulares autem eos capere non valentes, illico propalare, & convocare debent.

Sciunt in praemissis aliquem esse culpabilem, teneantur, & revereantur.

Iudices procedant etiam per inquisitionem &c.

Privilegia de non consignandis bannitis revocantur.

Receptatores non excusantur praeterea agnationis, vel consanguinitatis, aut con-dolose receptionis.

Clausula sublata &c.

ter fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & definiti debere, necnon irritum, & inane, quicquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.16. Et nihilominus, ut praemissa suum debitum (prout ex intimo cordis nostri affectu exoptamus) consequantur effectum, dilectis filiis ejusdem S. R. E. Camerario, Urbis Governatori, causarum Curiae Camerae praedictae generali Auditori, necnon Provincialium nostrarum Legatis, de quibus plurimum confidimus, ac Vicelegatis, & Praesidibus, Civitatibus, & aliorum locorum praedictorum Rectoribus, & Officialibus, ac ceteris omnibus singularum Constitutionum, & literarum praedictarum executoribus similiter in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae poena per Apostolica scripta mandamus, ut quicquid pro se ad omnimodam praesentium, ac aliarum literarum, & Constitutionum praedictarum, necnon poenarum omnium in eis contentarum executionem omnino procedentes, illas omnes, & in eis contenta quaecumque semper, & ubique per omnia loca praedicta, ac ab omnibus sub illis comprehensis inviolabiliter observari. Capitalesque sententias praedictas a iustitia ministris absque alicujus irregularitatis incursum exequi mandent, & faciant, ac pro executione poenarum pecuniarum contra Communitates, Universitates, Dominos temporales, & alios praedictos propter eorum inobedientiam represalias concedant, realiterque, & irremissibiliter dictas poenas pecuniarias exigant.

§.17. Non obstantibus fideicommissis, investituris, concessionibus, substitutionibus, testamentis, & aliis dispositionibus, necnon privilegiis, exemptionibus, ac aliis praemissis, quorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent praesentibus, haberi volumus pro expressis, & insertis, necnon omnibus, quae in singulis literis praedictis concessum est non obstat: ceterisque contrariis quibuscumque.

§.18. Rogamus quoque, & hortamur attente in Domino, omnes, & singulos quaecumque jurisdictionem temporalem extra Stat. Ecclesiasticum praedictum exercentes, etiam Regia, Ducali, vel alia quacumque mundana, vel ecclesiastica auctoritate, superioritate, & excellentia fulgentes, velint pro sua in Nos, & hanc Sanctam Sedem Apost. devotione, & observantia, reique ipsius aequitate providere, ne posthac in provinciis, dominiis, & locis suis perduelliones, homicidia, & alii facinorosi praedicti illo modo recipiantur, assententur, vel tuti reddantur: quinimo si ipsos ad illa declinare, aut ibidem reperi contigerit, per suos iustitiae ministros, & executores capi, & apprehendi, ac ad Praesides, & Governatores Provincialium,

& locorum nostrorum, unde ipsi originem traxerint, vel delictum commiserint, liberare conduci, & remitti, eisque consignari mandent, & procurent. Ac quoscumque salvos conductus, & alias assentationes revocent, & annullent, prout Nos vice versa idipsum contra huiusmodi facinorosos homines a dictis eorum provinciis, & dominiis bannitos, fieri, & observari curabimus; sperantes hac optima ratione omnino futurum, ut ejusdem S.R.E., & cuiusque eorum ditionis, status, annuente Domino, expurgeretur, Populique Nobis, & illis subditi, pacis, & tranquillitatis dulcedine fruantur.

§.19. Ut autem praesentes literae omnibus innotescant, & ne quisquam illarum ignorantem allegare possit, jubemus illas valvis Ecclesiae S. Joannis Lateranen., & Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Florae appendi, easque detrahis illarum exempla, etiam impressa in eisdem locis affixa relinqui, factaque huiusmodi publicatione volumus ipsas praesentes hic in Urbe publicatas die sequenti, extra eam vero post decem dies quoscumque perinde arctare, atque efficere, ac contrafacientes poenas, & alia supradicta omnino incurrere, ac si eis singulis praesentibus in propriis eorum personis, & locis intimata fuissent.

§.20. Insuper eorumdem praesentium exempla, etiam impressa, Notarii publici manu, & Camerarii praedicti, aut alterius personae in dignitate Ecclesiastica constituta sigillo obsignata, eandem prout fidem ubique locorum in iudiciis, & extra illa facere, quae ipsamet praesentes facerent, si forent exhibita, vel ostensa.

§.21. Necnon quod quaelibet Communitas, Universitas, & Populus quorumcumque Civitatum, Oppidorum, Castrorum, & locorum praedictorum, sub indignationis nostrae, ac mille ducatorum dicte Camerae applicandorum poenis per contrafacientes eo ipso incurrendis, statim cum praesentes literae nostrae huiusmodi, sive earum transumptum, etiam impressum ad eorum notitiam pervenerit, convocato publico consilio, in praesentia officialium, syndicatorum, & curam malefactorum habeantium, eas una cum aliis Praedecessorum nostrorum Constitutionibus, sic ut praesertim, confirmatis, & innovatis, ibi alta, & intelligibili voce, etiam vulgari sermone illas declarando, ut melius, & facilius ab omnibus percipi, & intelligi possint, legi facere, & deinde in eorum Archivio publico diligenter custodiri curare omnino debeant, ac singulis annis successive in principio cuiuslibet anni perpetuis futuris temporibus similiter easdem literas praesentes, & alias innovatas in eodem publico consilio legendo reiterare teneantur. Alioquin loci Governator, Rector, & quilibet alius iustitiae minister quocumque nomine nuncupatus, contra eos ad executionem poenarum huiusmodi, sine mora irremissibiliter procedat.

Executores deporcato, & facultates.

Clausula derogatoria.

Hereticis extra statum ecclesiasticum, temporalem jurisdictionem habentes, ut bannitos non assententur, sed capiant, & remittant.

Forma, & effectus publicandi hanc Constitutionem.

Fidei exemplum.

Communitates publicent hanc Constitutionem in eorum publicis consiliis, in Archivio custodiant, & quolibet anno eam cum aliis hic nominatis in publico consilio recitent.

Datum

Datum Romae apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Kal. Julii, Pontificatus nostri Anno I.

Ego Sixtus Catholicae Ecclesiae Episcopus.

Sequuntur Cardinalium subscriptiones.

X.

Quod Festum Praesentationis B. M. Virginis die vigesima prima mensis Novembris duplici officio celebretur.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam

Inemerate Matris Dei Mariae, ex cujus purissimis viscibus, salva per Spiritus Sancti virtutem integritate virginitatis, auctoris vitae nasci dignatus est, salutariter fecunditatem humiliter veneramur, & quaeque ultimis orientis adhuc Ecclesiae, aliisque temporibus a Sanctis Patribus in eius honorem instituta fuerunt, nostrae imbecillitatis ope tueri, atque augere, & si quid fuerit praetermissum, ipsa adiuvante, quae supra Choros sedet Angelorum, renovare studemus, ut spiritualium gaudiorum crebritate devota Nobiscum plebs lateretur, & cujus splendorem Angelici coetus admirantur in Coelis, ejus in terris per sacras festivitates recolenda, laudanda, atque invocanda pia memoria non praetermittant. Aliis igitur celebritatibus perpetuae Virgini, quae ab aeterno preparata, & Prophetis testimoniis praenunciata, nondum tamen Mater Dei Angelo nunciante fuerat effecta, a Catholica Ecclesia consecratis, ejusdem quoque, quae Templum Dei futura erat, & Sacrarium Spiritus Sancti, in templum Praesentationem ab antiquissimis usque temporibus summa ubique gentium cum veneratione observatam adscribi volumus, & sicuti intermissa est, restitui, ac jugiter custodiri.

§.1. Quare hac perpetua Constitutione mandamus, ut Praesentationis B. Mariae semper Virginis festus dies undecimo Kal. Decembris, per omnes totius Orbis Ecclesias duplici officio, prout in Nativitatis die, sumpto Praesentationis vocabulo peragatur, idemque in Calendario cum duplici adiectione inseratur.

§.2. Praecipientes omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiarum Praelatis in universi Orbis ambitu constitutis, ut in suis quisque Ecclesiis, Provinciis, Civitatibus, & Diocesis praesentes nostras solemniter publicari faciant, ab omnibusque ecclesiasticis personis, secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus omnino observari, licet adnotatio hujus celebritatis in postremis Breviariis, & Missalis reformationibus fuerit praetermissa.

§.3. Volumus quoque, ut praesentium

exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis &c.

Datum Romae apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Kal. Sept. Pontificatus nostri Anno I.

XI.

Quod Festum S. Francisci de Paula, Ordinis FF. Minorum institutoris, singulis annis die secunda mensis Aprilis duplici officio celebretur.

Canonizationem hujus Sancti habes in Leonis X. Const. XXI. Excelsus Tom. III. P. III. fol. 475. Et de dicto ejus Ordine attende Const. I. Sixti IV. Sedes ibidem fol. 136.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

In Coeli Throno cui sedet Rex Omnipotens, terramque scabellum pedum suorum calcat, supremo e folio pusillorum servorum respicit humilitatem, eosque, in quibus illa elucet, ad excelsa sublimium honorum, & gaudiorum culmina extollit. Quod in Sanctis suis omni tempore demonstravit, recenti vero patrum nostrorum memoria in B. Francisco de Paula, ample testificari dignatus est. Is enim ab ineunte aetate caelestium sermone incensus ex minimo, qualem se in Dei hominumque conspectu fecerat, magnus evasit; interque alia, quibus claruit virtutum ornamenta, unam mirifice amplexus est Regi regum semper acceptam humilitatem, quam sicuti noverat primum ingressum fuisse Christi Salvatoris nostri in mundum, ita in angusto ad pietatem, & sanctitatem introitu, patefaciendo primam sibi, & ducent, & sociam acievit. Hac atque aliis divinae gratiae praesidiis Beatus Confessor munitus, apud magnos Principes, & Reges, cum adhuc in mundo, quasi hospes, peregrinaretur, in patria vero caelestes inter choros post absolutam peregrinationem a Deo, cui fideliter servierat, seque in primis humiliaverat, est exaltatus, magnaeque virtutes, ut etiam in vita cum summa omnium, qui viderunt, vel audierunt, admiratione, meruit operari.

§.1. Quibus virtutibus Fratrum Minorum congruente suae humilitatis denominatione, Ordinem, quem vivens instituerat, mirum in modum auxit, ita ut ex sancti viri imitatione, devotisque Fratrum ipsorum studiis multis jam in Italia, quae de ejus nativitate, atque in Gallia, quae de sancta obdormitione in Domino gloriantur, totiusque Christiani Orbis regionibus aedificatis Templis Canonicisque constructis, ejus memoria in dies magis propagetur.

§.2. Ipse autem a fel. rec. Leone Papa Decimo Praedecessore nostro, Sanctorum, quos Catholica veneratur Ecclesia, catalogo solemniter adscriptus, in Coelo pro ipsa semper Ecclesia, assiduisque Pastoralis servitutis,

Ideo eius Praesentationis festus celebrari mandatur.

Jussu publico, & observandi.

Fides exemplum.

Dat. P. An. I. 1. Septemb.

B. Franciscus de Paula, multus virtutibus, & miraculis clarus.

Ordinem FF. Minorum instituit.

Leo X. illum canonizavit.

tutis, & sollicitudinis nostrae laboribus apud Deum, una cum omnibus Sanctis, & sibi cognomine, atque aeterna felicitatis consortibus Beato Francisco, Ordinis Fratrum Minorum fundatore intercedit.

§.3. Quare Nos ejus nomen, & sanctitatem, dignis, quantum nostra patitur infirmitas, honoribus decorare volentes, hae praesenti Constitutione mandamus, ut ejusdem Beati Francisci de Paula Confessoris gloriosi dies festus, qui Quarto Non. Aprilis peragitur, duplici posthac, & proprio, & ubi propria non erunt, de communi Confessorum non Pontificum officio, per cunctas totius Christiani Orbis Ecclesias, quotannis celebretur, & in Calendario cum duplici festi adiectione inseratur.

§.4. Praecipientes omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiarum Praelatis in universo Terrarum Orbe constitutis, ut faciant in suis quisque Ecclesiis, Provinciis, Civitatibus, & Diocesis, praesentes nostras solemniter promulgari, & ab omnibus ecclesiasticis personis secularibus, & quorumcumque Ordinum regularibus omnino observari.

§.5. Volumus quoque, ut praesentium exemplis &c.

Datum Romae apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Pontificatus nostri Anno I.

XII.

Renovatio Studii generalis in Civitate Firmi Status Ecclesiastici, olim a Bonifacio VIII. instituti, cum privilegiis, & indultis aliorum Studiorum generalium.

Quoad Lectores, & Scholares Studiorum ejusmodi, vide etiam Concil. Trident. cap. 1. sess. 6. & Constit. CII. Pii IV. In sacrosancta. Tom. IV. Par. II. fol. 201.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Muneris nostri debito incumbit, ut ad ea propensiori cura intendamus, per quae literarum studia propagentur, Studiorumque generalium Collegia, & Universitates, unde scientia ipsa, & praesertim juris utriusque prudentia, sine qua Respublica rite administrari nequiret, & per quam justitia undique colitur, & omnis prosperitas humanae eruditionis augetur, instituantur, & his quae propterea a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris, Civitatibus, illarumque Civibus, & personis, praesertim Nobis, & Sedis Apostolicae temporali ditioni subiectis, provide processerunt, ut firma, perpetua, & illibata libenter impertiamur, illaque nonnumquam innovemus, aliasque desuper disponamus, prout Civitatum, & hominum praedictorum, singularis erga dictam Sedem devotio, & me-

Hic modo Praesentationis festus duplici officio celebrari jubet.

Observarique mandatur, & promulgari.

Exemplis Bullae cuncti praecipit. Dat. P. An. I.

Procurium

rita exposcant, atque requirunt, & Nos conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§.1. Sane cum sicut accepimus, alias postquam fel. record. Bonifacius Papa VIII. Praedecessor noster, certis tunc expressis causis adductus, ac supplicationibus dilectorum filiorum tunc existentium. Communitatis, & hominum nostrae, tuae suae Firmanae inclinatus, per quasdam statuerat, & ordinaverat &c. Residuum omittitur, quia tota Bulla est in Pontificatu Bonifacii VIII.

§.2. Piae memoriae Callistus Papa III. etiam Praedecessor noster, per alias suas literas inter alia statutum, & ordinationem Bonifacii Praedecessoris hujusmodi, ita ut ipsi Communitas, & homines Firmani, Studiumque generale in Civitate praedicta retinere valerent, approbaverit, & confirmaverit, prout in singulis literis praedictis plenius continetur.

§.3. Et licet Studium generale hujusmodi in dicta Civitate Firmana, vigore dictarum literarum catenus introductum fuisse credatur, tamen temporum injuria, vel ex quavis alia causa, illud intermissum, seu extinctum esse reperitur ad praesens. Unde Communitas, & homines praedicti per dilectos filios Sigismundum Tosium, & Casarem Ostinellum, Cives Firmanos, utriusque Juris DD. ad Nos ab eis ad effectum infra scriptum destinatos Oratores, quos libenter vidimus, & benigne audivimus, Nobis exponi curarunt, quod ipsi dictum generale Studium in praedicta Civitate restitui & stabiliri cupientes, sumptuosa quadam aedificia publica, valde ampla, & capacia, ac apprime ad hoc commoda, in platea dictae Civitatis consistentia, animo, & intentione Theologiam, & utriusque juris prudentiam, ac Medicinam, Philosophiam, aliasque artes liberales, & quasvis licitas facultates, per viros eruditos ibidem legi, doceri, & interpretari faciendi, destinaverint, & assignaverint. Et pro manutatione pro tempore existentium Rectoris, & Lectorum Universitatis Studii generalis hujusmodi, aliorumque exinde incumbendum onerum supportatione, annum redditum duorum millium scutorum ex propriis proventus, & juribus ad eisdem Communitatem, & homines legitime spectantibus, applicaverint, & appropriaverint.

§.4. Nos qui eidem Ecclesiae Firmanae, dum Cardinalatus honore fungebamur, ex dispensatione Apostolica praesumimus, dignum, & rationi consentaneum censentes, ut postquam divina Majestas Nos ad summi Sacerdotii fastigium eiecit, nostri in eisdem Nobis benemeritos grati, benevoli animi affectus, quos possumus, non libenter modo, sed etiam liberaliter addamus, ita quod in dicta Civitate, quam singularis benevolentiae affectu complectimur, & in quoniam insigni Collegium utriusque juris Doctorum ab immemorabili tempore institutum extitit, unam Universitatem Studii generalis institui, Collegiumque praedictum structuris, atque aedificiis capacioribus pro-

Bonifacius VIII. in Civitate Firmi Status Ecclesiastici, Studium generale creavit ad instar studii Bononiensis.

Callistus III. praedicta confirmavit die 26 Junii 1455 sed ejus Bullam, volens praetermissi.

Communitas Firmana pro hujus Studii renovatione Praesentem supplicavit, cuius praesentis ad hoc ampla constitutio praedicta, & annuum redditum assignavit.

Hic modo Praesentationis festus duplici officio celebrari jubet. Bonifacius VIII. & Callistus III. approbat.

Congregationibus, sessionibus, deambulationibus, aliisque officiis necessariis construere, & ampliari, ipsosque Communitatem, & homines, specialibus favoribus, & gratiis protegi volentes, ac Communitatis, & hominum huiusmodi singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotati existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, hactenus serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon literarum Bonifacii, & Callisti Prædecessorum huiusmodi tenores etiam anteriores, ac dat. presentium pro expressis habentes, eorumdem Prædecessorum nostrorum vestigiis inhaerendo, Motu proprio, non ad ipsorum Communitatis, & hominum, vel alterius pro eis super hoc oblate petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa scientia, deque Apostolica potestatis plenitudine, omnes, & singulas Bonifacii, & Callisti Prædecessorum huiusmodi literas, omniaque, & singula in illis, & earum singulis contenta, quoad ea, que infra scriptis, ac decretis Concilii Tridentini non repugnent, Apostolica auctoritate, tenore presentium approbamus, & confirmamus, ac etiam illa innovamus, omnemque, & singulos, tam juris, quam facti, ac solemnitatum, etiam substantialium, & quoscumque alios defectus, si qui intervernerint in eisdem, supplemus.

§.5. Et insuper in ipsa Civitate Firmana, unam Universitatem Studii generalis, in qua aliqui Magistri, & Doctores, seu alii docti, & eruditi professores, Theologiam, Jus canonicum, & civile, medicinam, & artes liberales, necnon alias quascumque licitas facultates publice legant, doceant, & interpretentur, & quicumque Scholares, sive Laici, sive Clerici, Sæculares, vel quorumvis etiam Mendicantium Ordinum Regulares, ubicumque oriundi, & undecumque advenientes, in eisdem facultatibus studeant; necnon illis, qui Catholici, & ad id idonei reperti fuerint, Baccalaureatus, Licentiatum, Doctoratus, & Magisterii, ac alii cujuslibet licite facultatis gradus, & insignia conferantur, & concedantur: cum arca, sigillo, & aliis insignibus Studii generalis, ad instar Bononiensis, Paduanensis, Perusinae, Senensis, & Maceratenensis, ac aliarum quarumcumque Universitatum Studiorum generalium, tam in Italia, quam extra eam consistentium, auctoritate, & tenore præfatis, perpetuo erigimus, & instituiamus.

§.6. Illique sic erecto, & instituto, ac ejus pro tempore existent. Rectori, Magistris, Doctoribus, Professoribus, Lectoribus, Præceptoribus, Scholaribus, Bidelibus, Nunciis, & aliis Officialibus, Ministris, & Personis, necnon ibidem ad quoscumque gradus promotis, quod omnibus, & singulis, ac quibuscumque privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, prærogativis,

antelationibus, præeminentiis, favoribus, honoribus, dignitatibus, concessionibus, indultis, & aliis universis gratiis spiritibus, & temporalibus, quibus Bononiensis, Paduanensis, Perusinae, & Maceratenensis, ac quaecumque alie Universitates, tam in Italia, quam extra eam consistentes prædicte, illarumque pro tempore existentis Rectorum, Magistrorum, Doctorum, Professorum, Lectorum, Præceptorum, Scholarum, Bidelium, Nunciorum, ac aliorum Officialium, Ministrorum, & personarum, necnon ibidem ad quoscumque gradus promoti, de iure, vel consuetudine, aut ex privilegiis, & concessionibus Apostolicis, & Imperialibus, necnon Conciliis generalibus, seu universalibus, provincialibus, & synodalibus, ac alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possent, & poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, & æque principaliter, absque ulla proflus differentia uti, potiri, & gaudere, perinde ac si eis specialiter, nominatim, & expresse concessa fuissent.

§.7. Præterea illis, qui in ipsa Universitate Studii generalis Firmana, vel alibi studuerint in Theologia, ac utroque, vel altero iure, & medicina, necnon artibus liberalibus, aliisque facultatibus prædictis, Baccalaureatus, Licentiatum, Doctoratus, & Magisterii, ceterosque omnes solitos gradus, si per Magistros, vel Doctores illius facultatis, in qua voluerint promoveri, ad hoc præfatis, & debito prævio examine, assistentibus ibidem aliquibus Doctoribus, seu Magistris in eadem facultate ibi legitibus, vel de gremio prædicti Collegii Doctorum ipsius Civitatis Firmanae existentibus, desuper facien, ac alias servatis servandis idonei reperti fuerint, a pro tempore Episcopo Firmano, seu ejus Vicario in spiritualibus generali, aut quocumque alio, quem ad hoc ipse Episcopus duxerit deputandum, dicta vero Ecclesia Firmana pro tempore Pastore carente, ab eo qui per Capitulum Ecclesie Firmanae huiusmodi deputatus fuerit, emissis prius per promovendos huiusmodi in ejus manibus Fidei Catholica professione iuxta articulos pridem a Sede Apostolica ad hoc propostos, ac formam, quam sub Bulla nostra mittimus introclusam ipsorum graduum solita insignia recipere, illaque sibi exhiberi facere.

§.8. Necnon postquam huiusmodi gradus, & illorum insignia susceperint, facultates, in quibus promoti fuerint, ubicumque, absque alio examine, vel approbatione legere, & interpretari, ac in eis disputare, necnon quoscumque alios gradus per eos receptos & convenientes exercere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis, de speciali gratia indulgemus, si que etiam statuimus, & ordinamus.

§.9. Necnon Universitati Studii generalis Firmanae, ac illius Rectori pro tempore existenti, pro salubri, & felici ejusdem Universitatis Firmanae, ac illius personarum, rerum, bonorum, & jurium regimine, directione, & conservatione, reique

Deforandique forum præscribit.

Promoti in eo, facultatem ubique legendi, & elargitur.

Rectori statuta condendi pro d. studii regimine, auctoritatem tribuit.

Studiumque prædictum innovat.

Illique sic innovato, ejusque personis, ac ibi promotis, privilegia omnium aliorum Studiorum generalium concedit.

literaria progressu, quacumque statuta, & ordinationes, licite tamen, & honeste, ac sacris Canonibus, & dicti Concilii decretis non contraria, eis benevola, a moderno & pro tempore existente Episcopo Firmano examinanda, & approbanda, condenda, illaque postquam condita fuerint, prout temporum, locorum, personarum, vel rerum, aut alia qualitates exegerint, mutandi, corrigendi, & reformandi, ac etiam declarandi, & interpretandi, illisque addendi, & minuendi, seu etiam ea in totum abrogandi, ac alia illorum loco de novo edendi, & faciendi, quæ omnia postquam pro tempore condita, mutata, correctæ, reformata, declarata, interpretata, aucta, vel diminuta, & de novo edita fuerint, ab Ordinario loci, vel pro tempore existente Romano Pontifice approbati debeant, plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

§.10. Decemtes presentes literas, etiam ex eo quod Paduanensis, Perusinae, Senensis, & Maceratenensis, & aliarum Universitatum prædictarum Rectores, Officiales, Doctores, Professores, seu Lectores, Procuratores, Defensores, Protectores, vel agentes, aut alias quomodolibet interesse habentes, vel putantes, ad hoc vocati non fuerint, aut ex quavis, vel quibusvis aliis causis, occasionibus, vel prætextibus, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostre, vel quovis alio defectu notari, vel impugnari, aut alias infringi, vel quomodolibet retractari, seu etiam per Nos, ac Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, aut Sedem præfatam, vel illius Legatos, etiam de Latere, aut quoscumque alios quavis auctoritate revocari, suspendi, restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces, existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, perpetuo, & invariabiliter observari debere, necnon Universitatem Studii generalis Firmanae huiusmodi, illiusque Rectorem, Officiales, Doctores, Lectores, Professores, Scholares, Ministros, ceterosque prædictos super præmissis omnibus, & singulis, vel illorum occasione, etiam per alias Universitates prædictas, vel quoscumque alios, quavis auctoritate, quomodolibet molestari, perturbari, inquietari, vel impediri nequaquam posse, ac etiam Communitatem, & homines præfatos, aut quoscumque alios ad probationem, seu verificationem literarum Bonifacii, & Callisti Prædecessorum huiusmodi, ac in eis, & etiam eisdem presentibus literis narratarum nullatenus unquam teneri, nec ad id in iudicio, vel extra cogi, seu compelli posse; & nihilominus easdem literas, & in eis contenta huiusmodi semper valere, ac eisdem Universitati, & hominibus suffragari, si que in præmissis ab omnibus censeantur.

§.11. Ac ita per quoscumque Judices, Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

& Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, eorumque Locumtenentes, ac Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

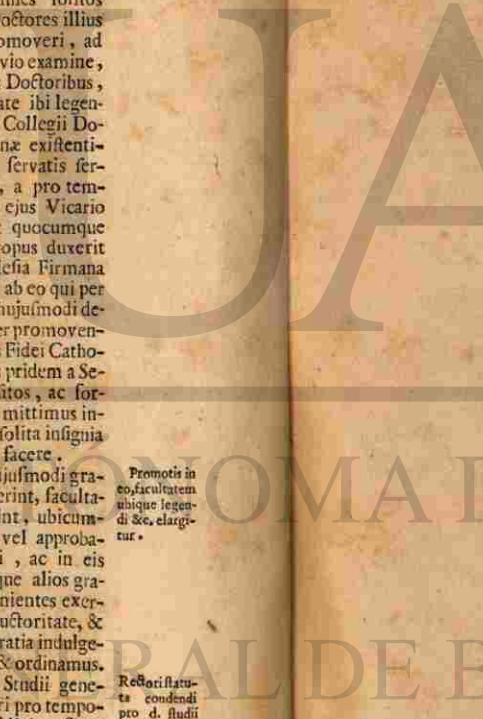
§.12. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostra de iure quales non tollendo, ac aliis Apostolicis, & etiam in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, editis, & edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Firman., Bononiensis, Paduan., Perusinae, Senensis, & Maceraten. prædictarum, ac quarumvis aliarum Universitatum, & Gymnasiorum, etiam publicorum, Provinciaeque nostræ Marchie Anconitanæ, & totius Status Ecclesiastici, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, decretis, & etiam novis reformationibus, legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, Ducalibus, & municipalibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, & eorum superioribus, & personis cuiuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, in genere, vel in specie, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam in vim contractus imbi stipulati, & jurati, ac etiam statuti perpetui, & perpetuæ legis inducentibus, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet, etiam pluries, & iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis, ac etiam in posterum concedendis, confirmandis, & innovandis, quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse, motu simili derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.13. Ceterum volumus, quod eorumdem presentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Communitatis, seu Studii generalis Universitatis Firmanae huiusmodi, aut alicujus Ecclesiasticæ, vel secularis curiæ, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, prout fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si exhibitæ forent, vel ostensa.

1585. Clausula sublata.

Derogatio contrariorum

Fides transumptorum.

Dir. P. An. I. 13. Septemb.

§. 15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam &c. Datum Romae apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominice, millesimo quingentesimo octyagesimo quinto, Idibus Septembris, Pontificatus nostri Anno I.

XIII.

Ex Reg. in Secret. Breu.

Confirmatio Julii Papa Secundi super bono regimine Castrorum Comitatus Ariminensis, novaeque Declarationes ad exortas lites componendas, futurasque evitandas.

Dilecti filii Comitatus omnium Castrorum Comitatus nostri Ariminensis.

SIXTUS PAPA V.

Dilecti filii salutem. & Apostolicam Benedictionem.

Exortium.

Sciant a Julia II. 13. pro regimine Comitatus Ariminensis.

§. 1. Constantia, & eximia devotionis affectus, quo Nos, & Romanam reverentissimi Ecclesiam, promeretur, ut his, quae pro vestris tranquillitate, commodo, & utilitate gesta, & concessa fuerunt, ut eo firmiter persistant, Apostolici muniminis praesidium impartiamur.

§. 2. Sane Nobis usque per dilectum filium Nicolaum Moronum laicum Ariminensem. Agentem vestrum exponi fecistis, quod alias se rec. Julius Papa Secundus Praedecessor noster postquam Civitatem nostram Ariminensem, & illius Comitatum suo, & Sedis Apostolice patrocinio immediate subiecerat, dilectorum filiorum Communitatis, & hominum dictae Civitatis precibus adductus, quieti, & tranquillitati ejusdem Comitatus consulendo inter alia ne a vestris operibus litium occasione distraberemini, concessit, & voluit, quod in damnis datis a quadraginta solidis infra, recurretur ad officialem loci damni dati; Praeterea, quod deputatio Capitaneorum, Potestatum, & Vicariorum Castrorum dicti Comitatus, ad tollendam inconvenientiam, qua in dies oriri possent ex imbusulatione, ne daretur vobis materia querelae de malo regimine, fieret perpetuis temporibus in hunc modum, videlicet, quod occurrente vacatione, officii unius Castrum, homines illius Castrum deberent pro quolibet officio nominare tres Cives Ariminenses idoneos, nominatos vero, Consulibus dictae Civitatis praesentare, Consules vero infra quindecim dies a die praesentationis hujusmodi computandos, unum ex dictis tribus in eorum consilio eligere, qui electus intelligeretur, quando ad partitum haberet majora suffragia, & plures voces, & non posset talis persona ad tale officium amplius nominari, nisi elapso triennio, & sic electum Gubernator dictae Civitatis teneretur confirmare, & deputare absque aliqua solutione, nisi duorum carlenorum papalium pro suis patentibus literis. Et quod tale officium non posset durare ultra annum, nec exerceri per substitutum idoneum, qui non foret per Gubernatorem, & Consules praedictos, ac massarios loco-

rum approbatus decrevit, & ordinavit. Insuper, ut Comitatus praedictus libertatis Ecclesiasticae particeps fieret, ac in fide & devotione ejusdem Ecclesiae perseveraret, quod remitteretur vobis de Terzariis, & solitis solutionibus faciendis Vicariis Ariminensibus, tertia pars futuris temporibus ad hoc etiam, ut militibus de taxis facilius respondere valeretur, non possetis cogi, nec astringi ad solvendum nisi duas partes ejus, quod soliti eratis solvere quolibet anno Vicariis Ariminensibus, de Malatefis per suas literas Apostolica auctoritate concessit, prout in ipsis literis plenius continetur.

§. 3. Et sicut eadem expositio subiungebat, nonnulli ex dictis Civibus, retroactis temporibus, praetextu cujusdam Decreti per bo. me. Hieronymum tituli S. Georgii Presbyterum Cardinalem de Capite ferreo nuncupatum, tunc Provincia Romandiole, de latere Legatum facti, ausi sunt, pro damnis, etiam minimis datis in eorum possessionibus non sine magna rei, & temporis iactura expensis, & laboribus consumendo, ad dictam Civitatem contra dictarum literarum tenorem evocare, ortaque postmodum inter vos, & Cives praedictos praemissorum occasione materia quaestionis iis, & causa coram Praefide dictae Provinciae, seu Auditore desuper pendet indecisa, nonnullique ex Civibus praedictis in Capitaneos, Vicarios, seu Potestates dictorum Castrorum ex consuetudine electi apud eadem Castra residere negligunt, aut recusant, ex quo probavit eventus, quod saepius in eisdem Castris, in cuiusque, quod suum est reddendo, iustitia debite executionis ministerio careat: quodque cum vos haecenus dictarum literarum notitiam non habueritis, semper integram tertiarium praedictarum taxam solveritis. Quare Nobis humiliter supplicari fecistis, quatenus in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur quieti, & indemnitati vestris consulere volentes, ac vos, & quolibet vestrum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innovati existitis, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon causam hujusmodi ad Nos harum serie advocantes, & litem penitus extinguentes, ac vobis, & Civibus praedictis desuper perpetuum silentium imponentes, necnon dictarum literarum tenores, praesentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinari, eadem literas, auctoritate praedicta, tenore praesentium, approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuae firmitatis robur adiciamus, & quatenus opus sit, quod de cetero pro damnis datis, quae summam quadraginta bon. non excedunt, etiam si in possessionibus dictorum Civium illa inferri contingat, non amplius per extimatores damnorum datorum Ci-

Causa nove edenda Conclationis.

Declarationes de quibus in rubrica.

XIV.

De electione Praelatorum Congregationis S. Bernardi in Italia Monachorum, Ordinis Cisterciensis Regularis observantiae, de cetero facienda ex universo numero Sacerdotum dictae Congregationis, qui minora officia laudabiliter biennio exercuerint.

Aliter in hoc disposuerat Gregor. XIII. in sua Constitut. LXXXVI. Romanus. Tom. IV. Par. III. fol. 369.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Abbatis Cistercii, Cabilonen. Diocesis, generalis Ordinis Cisterciensis necnon Abbatum, Praelatorum, & Conventuum, Monasteriorum dicti Ordinis fuit Nobis expositum, quod alias regimen ipsius Congregationis medio tempore, inter unum, & alterum Capitulum solebat de universo Sacerdotum numero propriae Provinciae, auctoritate Apostolica illos eligere ad Praelaturas vacantes, quos magis idoneos, magisque dignos judicabat; in qua quasi possessione sic eligendi per longum tempus perseveraverit, donec de anno 1579. scilicet Gregorius Papa XIII. Praedecessor noster, inter alia statuta ad reformationem Monachorum dicti Ordinis pertinentia decrevit, & mandavit, ut de cetero Capitulum dictae Congregationis fieret de triennio in triennium; & in primo futuro Capitulo pro qualibet Provincia, tot Sacerdotes, quot essent in ea Praelatura, & insuper alii quatuor Sacerdotes habiles ad Praelaturas exercendas, in quaque Provincia approbarentur; qui etiam ad Visitatoris majoris officium similes, & approbati esse intelligerentur; quodque in tantum ad Praelaturas, & Visitatoris majoris officium hujusmodi approbati deberent, qui officia minora, nempe Cellerariatus, & Prioratus digne gradatim, saltem per biennium in quolibet officio fideliter exercuissent, atque ut semel approbati, semper habiles fore censerentur. Praeterea ut deficienti approbatorum hujusmodi numero, five per obitum illorum, five per privationem ob commissa delicta, in proximo futuris Capitulis, & non aliter, alii in illorum locum sufficerentur; ita quod semper numerus quatuor tantum, extra Praelaturas a quolibet Capitulo haberetur. Et si intra triennium aliquem Praelatorum decedere, aut a Visitatoribus, vel a Capitulo ob aliqua demerita privati contingeret, alius extra numerum approbatorum praedictorum, minime assumi posset, ac alias prout in praedictis Praedecessoris nostri literis latius fuit expressum.

§. 1. Sed quia sicut eadem expositio subiungebat, ab eo tempore, usu, & experientia compertum est, numerum hujusmodi ad quatuor tantum simul nominatos restrictum Universitati dictae Congregationis nequaquam expedire, tum quia dicti quatuor electi postquam secuti sunt se omnino futu-

Congregatio consuevit ad Praelaturas eligere viros magis idoneos ex universo numero Sacerdotum.

Sed comperto, quod eiu modi decretum est Congregationi damnum.

Executores huiusmodi declarationum deputati.

Derogatio contrarium.

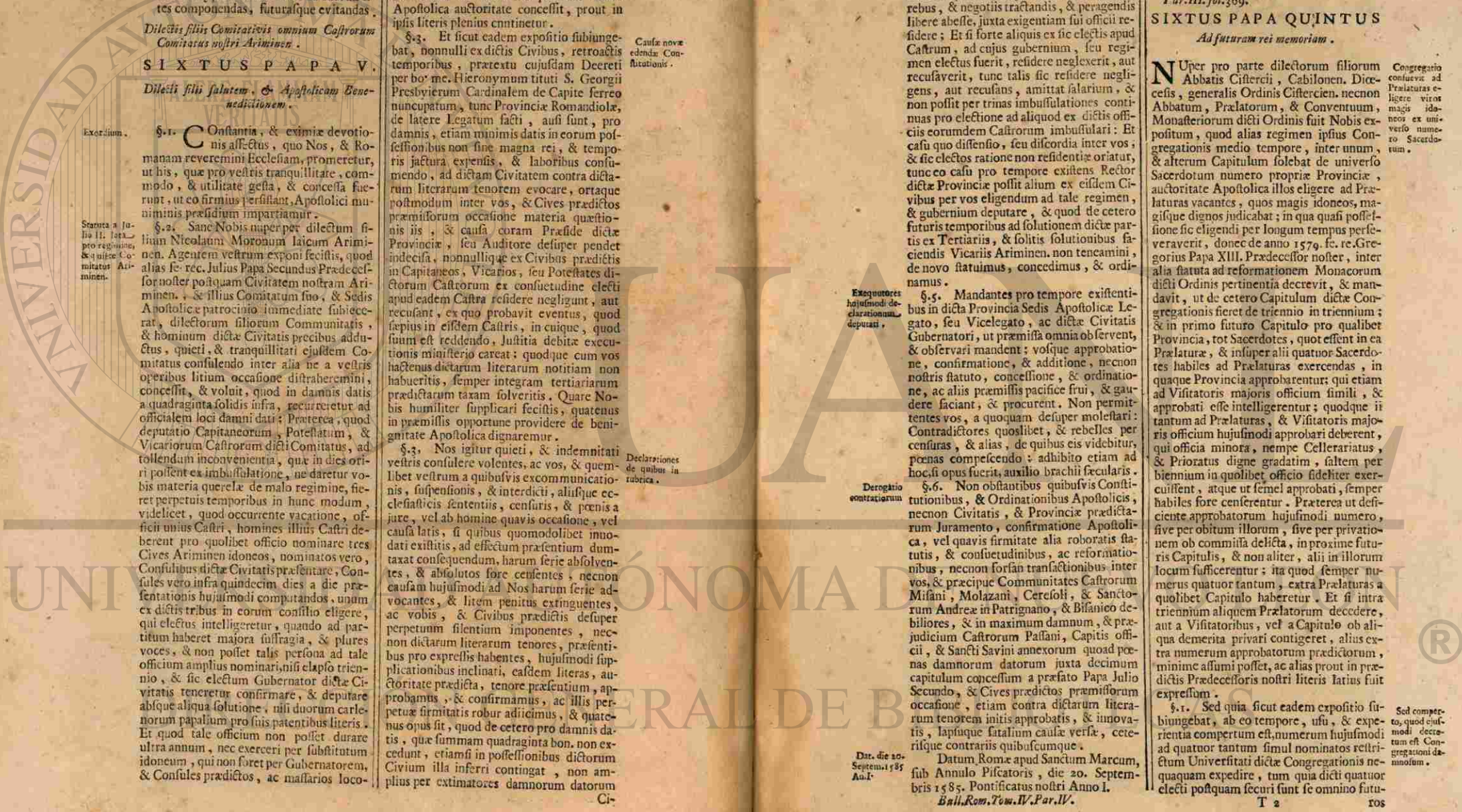
Dat. die 20. Septembris 1585. An. I.

Civitas, sed Castrorum eorumdem videantur, & extimentur, & de mandato Iudicum eorumdem locorum restarentur, iuxta formam statutorum locorum, Castrorum praedictorum, & aliarum reformationum super damnis datis, quodque illi ex eisdem Civibus sic in Capitaneos, Vicarios, aut Potestates Castrorum hujusmodi electi teneantur apud eadem Castra per se ipsum, & non per alium, ita tamen, quod singulo trimestri possint per quindecim dies pro suis rebus, & negotiis tractandis, & peragendis libere abesse, iuxta exigentiam sui officii residere; Et si forte aliquis ex sic electis apud Castrum, ad cuius gubernium, seu regimen electus fuerit, residere neglexerit, aut recusaverit, tunc talis sic residere negligens, aut recusans, amittat salarium, & non possit per trinas imbusulationes continuas pro electione ad aliquod ex dictis officiis eorumdem Castrorum imbusulari: Et casu quo dissensio, seu discordia inter vos, & sic electos ratione non residentiae oriatur, tunc eo casu pro tempore existens Receptor dictae Provincia possit alium ex eisdem Civibus per vos eligendum ad tale regimen, & gubernium deputare, & quod de cetero futuris temporibus ad solutionem dictae partis ex Tertiaris, & solitis solutionibus faciendis Vicariis Ariminensibus, non teneantur, de novo statuimus, concedimus, & ordinamus.

§. 5. Mandantes pro tempore existentibus in dicta Provincia Sedis Apostolicae Legato, seu Vicelegato, ac dictae Civitatis Gubernatori, ut praemissa omnia observent, & observari mandent; vobisque approbatione, confirmatione, & additione, necnon nostris statuto, concessione, & ordinatione, ac aliis praemissis pacifice frui, & gaudere faciant, & procurent. Non permitteat vos, a quoquam desuper molestari: Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & alias, de quibus eis videbitur, poenas compescendo; adhibito etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 6. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Civitatis, & Provinciae praedictarum Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac reformationibus, necnon forsitan transactionibus inter vos, & praecipue Communitates Castrorum Misani, Molazani, Ceresoli, & Sanctorum Andreae in Patrignano, & Bisancio debiliores, & in maximum damnum, & praedictum Castrorum Passani, Capituli officii, & Sancti Savini annexorum quoad poenas damnorum datorum iuxta decimum capitulum concessum a praefato Papa Julio Secundo, & Cives praedictos praemissorum occasione, etiam contra dictarum literarum tenorem initis approbatis, & innovatis, lapsisque fatalium causa versa, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 20. Septembris 1585. Pontificatus nostri Anno I. Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Exequutores
hujusmodi li-
terarum de-
putat.

adiicimus, vobisque de novo concedimus & indulgemus.

§.5. Quocirca pro tempore existentibus ejusdem Provinciae Legato, & Vicelegato ac Governatori per presentes committimus, & mandamus, quatenus vobis in praemissis de opportuna defensionis praesidio assistentes, vos literis, necnon privilegii, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, Indulgentiis, concessionibus, Indultis, & Constitutionibus, aliisque praemissis juxta eorundem praesentium contentiam, & tenorem pacifice frui, uti, & gaudere faciant, ac permittant.

Derogat con-
trariis.

§.6. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciae, & Collegii praedictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegii quoque, Indultis, & literis Apostolicis Legato, & Vicelegato, ac Governatori praedictis, necnon quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & infelicitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis specifica, individua, & expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorumque tenores, ac si de verbo ad verbum inferrentur praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, ad effectum praesentium specialiter, & expresse derogamus, ac sufficienter derogatum esse decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 2.
Octob. 1585.
An.I.

Datum Romae apud Sanctum Marcellum sub annulo Piscatoris die 2. Oct. 1585. Pontificatus nostri Anno I.

XVI.

Ex Regest. in
Secret. brev.

Confirmatio literarum diversorum Romanorum Pontificum super bono regimine Civitatis Anconitan., & confirmatione Immunitatum, ac Privilegiorum ejusdem Civitatis.

Dilectis filiis Anconitanis, ac Communitati, & Hominiibus Civitatis nostrae Anconitan.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Dilecti filii salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium.

Meritis vestrae devotionis, qua Nos, & Romanam reveremini Ecclesiam adducimur, ut votis, ac desideris vestris, praesertim ad antiquorum jurium, statutorumque vestrorum, ac concessionum Apostolicarum conservatione, & approbatione spectantibus, quantum cum Deo possumus, favorabiliter annuamus.

§.1. Exponi itaque Nobis nuper fecistis per dilectos filios Comitem Joannem Baptistam Ferretum J. U. D., & Franciscum Tordinum Oratores vestros ad Nos in hac nostra, meritis licet imparibus ac summi Apostolatus apicem assumptione destinatos, quod dudum se. rec. Pius Papa IV. Praedecessor noster accepto per eum, quod pie me. Paulus Papa IV. Praedecessor noster statuta vestrae Civitatis, quatenus essent honesta, & licita, ac contra Ecclesiasticam libertatem non tenderent, approbaverat, & confirmaverat, & praesertim reintegrationem ad honores, officia, bona, & alia jura per se. rec. Paulum III. vobis faciam, & per Julium etiam III., & Paulum IV. confirmatam; necnon quo caveri assereratis, quod nullus, qui esset de dicta Provincia Marchiae Anconitan. posset eligi, vel assumi in Potestatem, aut Judicem appellationum, vel Militiae locum, aut Notarium dictae Civitatis, & si Potestas, vel Judex praefatus, aut eorum aliquis duceret, vel teneret aliquem Judicem, vel militem socium, vel Notarium, qui esset de dicta Provincia, puniretur, & condemnaretur in centum ducatis pro quolibet ipsorum Judicum, Militum, Sociorum, & Notariorum, & similiter, quod nullus de dicta Provincia esset officialis in dicta Civitate, seu inibi aliquod officium exerceret. Ac ipsius Civitatis Anconitan. Regulatores non essent, neque deberent curare, quod fieret aliqua proposita ad eligendum, seu assumendum dictos officiales, seu eorum aliquem contra formam ipsius statuti sub poena viginti quinque ducatorum auri pro quolibet, & qualibet, vice, & nullus super dicta proposita in vestro consilio attingere, vel consulere posset, aut aliquis de dictis officialibus assumere, ipse quoque Pius praemissa, necnon omnia, & singula alia statuta, ordinationes, consuetudines, & Reformationes ipsius Civitatis, licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus non contraria, ac cum omnibus, & singulis in eis contentis clausulis per literas Apostolicas desuper in forma Brevis concessas approbavit, & confirmavit: vosque dummodo consuetum esset, quolibet anno quadringentas dumtaxat salmas frumenti, quod in Territorio vestro colligebatur, absque tracta, aut resigna solutione extrahere, & quo velitis per Terram, sive per aquam exportare libere valeatis juxta tenorem literarum pie me. Sixti Papae IV., & Praedecessoris nostri vobis, ut etiam assereratis, concessarum, & conventionem, quam cum Camera Apostolica in Dohanarum vestrarum conductione habebatis. Et cum pecunia, ex maleficiis dictae Civitatis provenientes pro duabus tertiis partibus ad vos pertinerent, vobisque illae semper applicatae fuissent, quod dicta Civitatis Governatores, vel locateneres pro tempore existentes sub reparationis, vel cuiusvis alterius impensa in vestro Palatio facien., aut quovis alio praetextu in dictis duabus maleficiorum partibus nullatenus se intromittere, aut aliquid ex eis percipere (prout

1585.
Nonnullae co-
cessiones Ro-
manorum Pon-
tificum favore
Civitatis An-
conitan.

In esp. de
Refor.

(prout sub talibus praesentationibus saepe factum dicebatur) absque vestro interventu possent, sive deberent, & ut extorsionibus, & fraudibus, quae exinde fieri solebant, obviaretur, quod Barisellatus, aliaque similia dictae Civitatis officia ex quavis causa nequaquam vendi, seu super eis pensio, seu solutio aliqua imponi, seu exigi possent, sive deberent, & pro tempore existentes Governatores, Colonelli, & Castellani dictae Civitatis, illiusque Arcis ratione carnum, Piscium, & aliarum rerum ad viduum necessarium per eos in dicta Civitate pro tempore emendarum, illudmet solvant, ac solvere debeant, quod pro eis Civives, aut alii incolae ipsius Civitatis solent, ac etiam pro tempore existentes Praefectus, seu Castellanus Revellini dicti Portus nullatenus impediret, quin Naves, & alia ligna dicto Revellino, aut ejusdem Portus mollo adhaerent, neque propterea aliquid exigerent, nisi pro unaquaque Navi lignis onusta, unum lignum tantum, ac similiter, quod Castellanus, seu Praefectus Arcis ejusdem Civitatis ratione transitus per ipsam Civitatem nihil praeter unum lignum pro quolibet salma lignorum petere, seu exigere possent, aut deberent. Item cum oporteret ad conservationem maritimi commercii ad quascumque Naves, & alia navigia Barcas nuncupatas ea Biscotti quantitas ex dicta Civitate exportare posset, quae pro nautarum in illis existentium usui sufficeret. Cumque a certis tunc mensibus citra, a tunc dictae Provinciae Marchiae Thesaurariis quaedam nova impositio trium paulorum, a Governatore dictae Civitatis unius alterius pauli pro quolibet salma ipsius Biscotti facta fuisset, ac plerique, & pauperes praesertim homines conquire, & lamentari cogenterent, & Portus exinde infrequentior redderetur.

Idcirco dictus Pius Praedecessor omnia nova vectigalia hujusmodi, contra solum imposita subulit, revocavit, cassavit, & annullavit. Ita ut nihilominus de cetero eorum occasione solveretur, aut a quopiam exigeretur, & quod solo, & simplici Dohanariorum bulletino, ut antea semper factum esse etiam assereratis, extrahi posset, voluit, & commisit.

Deinde re: me. Pius Papa V. etiam Praedecessor noster accepto, quod hoc me: Guido Ascarius Sanctae Mariae in Via-lata tunc Sanctorum Viti, & Modesti Diaconus Cardinalis de Sancta Flora nuncupatus Sanctae Romanae Ecclesiae Camerarius de mandato se: re: Pauli Papae III. Praedecessoris nostri sibi super hoc, ut assereretur, viva vocis oraculo facto, & auctoritate sui Camerariatus officii, ac ex decreto in Camera Apostolica edito vos ad honores, & officia (secretorum tamen excepto) ac mobilia, & immobilia bona, datia, & gabellas, ac omnem alium solum introitum, quibus ante annum millesimum quingentesimum trigesimum secundum, tam in Civitate Anconae, quam ejus Comitatu gaudebatis, iuxta certa expressa Capitula, & inter cetera,

quod vos pro custodia, & aliis expensis Arcis istius Civitatis mille, & ducentorum, & pro Governatoribus futuris, qui officium Governatoris, & Praetoris ibi exercerent, & eorum familia sexcentos, & pro uno Judice appellationum in civilibus per vos eligendo, & per Apostolicum Breve confirmando, qui Statuta dictae Civitatis in omnem casum observare tenerentur, ac uno Notario, & uno exequutore per ipsum Judicem teneo. ducentos, & quinquaginta, & pro uno Barisello cum octo familiis ducentos, nec non pro Scribanis, & Guardianis Portarum, & Portellarum, centum quinquaginta ducatos ad rationem decem juliorum pro quolibet mense eorum ratam solvere, & ulterius quolibet anno trium millium ducatorum similibus summam in fortificationem, & reparationem murocorum, & aliorum necessarium dictae Civitatis (prout per ipsum Praedecessorem, & Successores suos ordinaretur) exponere deberetis, per eas literas reintegraverat, idem Praedecessor ad preces vestras inter alia reintegrationem hujusmodi, ac prout illius concernebant, omnia, & singula in dictis literis contenta, & inde secuta quacumque per suas literas approbavit. Et pro posteriori cautela vos ad honores, officia, bona, & jura praedicta modo, & forma, ac prout per ipsum Guidonem Ascarium Cardinalem, & Camerarium reintegrati fueratis, de novo plenarie etiam reintegravit, & reintegratos esse decrevit: Dicitur autem Paulus IV. Praedecessor noster accepto, quod re: me. Julius Papa III. similiter Praedecessor noster postquam praefata omnia per suas literas in forma Brevis confirmaverat, pecunias per vos, ut praefertur, solven., & exponen. monti Iulio in eadem Civitate per ipsum Julium Praedecessorem erecto, etiam perpetuo applicaverat, & ne dicta Civitas ob defectum ipsarum pecuniarum detrimentum pateretur, pro solutionibus per vos, ut praemittitur, facien. nonnullas pecuniarum summas ad Cameram Apostolicam spectan., in locum dictarum pecuniarum monti Iulio applicatarum concesserat, & assignaverat, idem Paulus IV. Praedecessor ad similes preces reintegrationem, decretum, concessionem, mandatum, inhibitionem Pauli, ac confirmationem Julii Praedecessoris hujusmodi, ac prout illa concernebant, omnia, & singula in eorum literis contenta, & inde secuta quacumque, necnon quatenus essent licita, & honesta, & contra libertatem Ecclesiasticam non tenderent, Statuta ipsius Civitatis, privilegia, indulta, ac literas Apostolicas illi, & vobis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros eatenus concessa, quorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum inferrentur, idem Paulus IV. Praedecessor haberi voluit pro expressis, per suas literas ex certa scientia approbavit, & confirmavit, ac illis plenum, & perpetuum firmitatis robur adiecit, supplens omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui forsitan intervenissent in eisdem, ac summas pecuniarum

vobis, ut praefetur, per eundem Julium Prædecessorem assignatas pro eisdem Civitatis custodia, & aliis impensis Arcis Gubernatore, Juce appellacionum, & extraordinario loco Notarii, necnon exco...

UNIVERSITATIS PATAVINAE NOMINA

Deinde fel. rec. Gregorius Papa XIII. etiam Prædecessor noster ad instar eorumdem Prædecessorum nostrorum prædictorum nedum decreta, concessiones, privilegia, exemptiones, immunitates, favores, Indulta, reintegrationem, commisionem, mandatum, revocationem, annullationem, aliasque gratias per eosdem Prædecessores concessas, & factas, ac præsertim, quod pecunia ex maleficiis dicte Civitatis provenien. pro duabus tertiis partibus ad vos pertineant, vobisque ille, ut

praefetur, applicate sint: quodque ipsius Civitatis Gubernatores, Locatenentes, & alii Officiales sub quovis prætextu, & colore de pecuniis ex dictis maleficiis pro duabus tertiis partibus hujusmodi provenien. vos, vestramque Civitatem defraudare in nullo possent, literasque desuper confectas & in eis contenta quaecumque per ipsas literas confirmavit, & approbavit, eisque plenaria, & inviolabilis firmitatis robur adiecit, ac omnes, & singulos, tam Juris, quam facti defectus, si qui in eis intervenissent, supplevit, sed etiam accepto, quod præter, & contra vestra Civitatis privilegia, libertates, & Jura Baricelli, & Procuratores Fisci jam in dicta Civitate instituti, eorumque Officia pretio affectu ad examen reorum, etiam per constitutum absque Judicis interventu procedere audebant, mandavit, quod Gubernator dicte Civitatis provideret, ne Procurator Fiscalis, & Baricelli pro tempore suis abuterentur Officiis, neve Castellani Arcis Rocche nuncupate ad Portus prædictus ex lignis, & fructibus per portas in dictam Civitatem delatis contra privilegia vobis concessa, ac morem, & consuetudinem aliquid acciperent, cumque contra solitum cogere mini ad solven. ades pro habitatione Colonnelli, uti Capitanei Battaliarum, vos attento quod Battalias hujusmodi idem Gregorius Prædecessor removerat, & revocaverat, a talibus insolitis gravaminibus liberavit, & exemptis ac voluit, quod in futurum Locatenentes, Auditores, & alii Officiales dicte Civitatis rationem administrationis Officiorum suorum privilegia, & Indulta vobis concessa, ac morem antiquum ante eorum illinc discessum redderent, nec illinc nisi sententia per Syndicatos lata, discedere possent, & si cautionem idoneam præstiterint: statuit quoque, & ordinavit, ut Civitates, Terræ, & loca Provincie nostre Marchie Anconitanæ secundum ordinationem a dicto Paulo IV. Prædecessore præscriptam in fabricam dicti Portus pro rata eorum contribuant, in qua contributione communitas ipsa confert scut. tria milia, his computatis, quæ pro quarta parte ex mercibus in dictam Civitatem afferantur per Cavum Malii, ita quod pecunie usque in hunc diem decuria, & non soluta, ad eorum manus, ad quas devenire solebant, devenirent, & alias, prout in singulis literis dictorum Prædecessorum plenius continetur.

§.2. Quæ quidem omnia dicti Oratores nomine vestro Nobis humiliter supplicarunt, ut nostro etiam munimine roborare, ac alias in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos itaque igitur, qui vos, Civitatemque vestram Anconitan. eximie semper dileximus, observantiam, & devotionem vestram erga Nos, & Sedem præstatam per dictos Oratores vestros, Viros probatos, fidos, & industrios, Nobis inculenter declaratam libenter agnovimus, ac prosperum statum, & salubrem directionem

Tales concessiones immunitates, privilegia &c. confirmati a Sixto perone Oratores Anconitan.

Benevolentia Pontificis.

ncm

nem Civitatis nostre prædictæ illiusque Officiorum sincero affectu desideramus, vos, & vestrum quemlibet a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati estis, ad effectum presentium dumtaxat conservandum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon omnium, & singulorum prædictorum, & inde secutorum quorumcumque tenores, presentibus pro sufficienter expressis habentes hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula decreta, statuta, concessiones, necnon privilegia, exemptiones, immunitates, favores, Indulta, reintegrationes, commisiones, mandata, revocationes, voluntates, annullationes, aliasque gratias per Paulum III. Julium etiam III. Paulum IV., & Gregorium XIII. Prædecessores nostros prædictos, literasque desuper confectas, & in eis contenta quaecumque Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetua, & inviolabilis firmitatis robur adicimus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus, si qui forsitan intervenierint in eisdem, supplemus.

§.4. Quocirca Ven. Fratribus Anconitan., Alculan., & Recanaten. Episcopis, per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se vel alium, seu alios presentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque, & Deputatis vestris in præmissis omnibus, & singulis efficacis defensionis præsidio assentes faciant auctoritate nostra vos illis pacifice frui, & gaudere, non permitcentes vos, aut Deputatos vestros, seu vestrum aliquem contra presentium tenorem quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari, contradicentes quoslibet, & rebelles etiam si Episcopali, vel majori præfulgeant dignitate per quascumque censuras, & poenas Ecclesiasticas ac etiam pecuniarias, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententiis, censuris, & poenis ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Auditoribus, Commissariis, & aliis quibusvis personis, ac locis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam Motu proprio quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & sin-

Executores, Deputatoresque designat.

Derogat contrariis.

UNIVERSITATIS PATAVINAE NOMINA

UNIVERSITATIS PATAVINAE NOMINA

ncm

gulis illorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur presentibus, pro sufficienter expressis habentes; illis aliis in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris die 8. Octob. 1585. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. die 8. Octob. 1585. An.I.

XVII.

De regimine Studii generalis Valentini ab Alexandro VI. instituti, & applicatione Beneficiorum Ecclesiasticorum &c.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Copiosus in misericordia Dominus, & in cunctis suis operibus gloriosus, a quo omnia bona desluunt, ad hoc Nobis, licet immeritis, sue Sponsæ universalis Ecclesie regimen committere, & nostra debilitati jugum Apostolicæ servitutis imponere voluit, ut tamquam de summo vertice montis ad hujus mundi infima reflectentes intuitum, quid pro hujusmodi illustranda Ecclesia ad fidei Orthodoxæ, divinique cultus, & beneficiorum propagationem conferat, quidve statui, & profectui, animarumque saluti fidelium quorumlibet conveniat, attentius prospiciamus, fidelesque ipsos ad quærenda literarum studia, per qua militantis Ecclesie respublica geritur, divini nominis, ac ejusdem Fidei cultus protenditur, omnique prosperitas humane conditionis augetur, nostre sollicitudinis ope excitemus, ac in id pro nostri Pastoralis officii debito propensus incumbamus, ut singula Studiorum generalium Universitates, præsertim in locis Maurorum, & aliorum infidelium, non ita pridem ad Christi fidem conversorum progenie refertis constituta, Lectores fide, & eruditione probatos, ad aliorum instructionem, & sanæ doctrinæ conservationem nanciscantur, ac eisdem Lectoribus pro suis necessitatibus, fructuosisque eorum instituti prosecutione, & exercitio congruæ subventionis auxilia favorabiliter subministrantur.

Exordium

Præpositura Ecclesie Valentini vacat.

§.1. Dudum siquidem omnia officia, ceteraque beneficia Ecclesiastica apud Sedem Apostolicam tunc vacantia, & inantea vacatura, collationi, & dispositioni nostre reservavimus, decernentes ex tunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contingeret attentari. Cum itaque postmodum Præpositura mensis Februarii in Ecclesia Valentini per liberam resignationem dilecti filii Thomæ de Boria Canonici Ecclesie Toletan. & nuper Præpositi mensis Februarii in dicta Ecclesia Valentini, de illa, quam tunc obtinebat, in manibus nostris sponte factam, & per Nos admittam, apud Sedem præfatam vacaverit, & vacet ad præsens, nullusque de illa præter Nos, hac vice

UNIVERSITATIS PATAVINAE NOMINA

UNIVERSITATIS PATAVINAE NOMINA

ncm

vice disponere poterit, siue possit, reservatione, & decreto obliuiscens supra dictis. Et sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Consulum juratorum, Rationalis, & Syndici Civitatis Valentini. petitio continebat, ex duodecim singulorum mensum Præposituris, olim in dicta Ecclesia Valentini. pro totidem Præpositis, qui annuatim fructus, redditus, & proventus eisdem Ecclesie Valentini. Mensis Capitularis recollerent, ac inter illius Canonicos pro tempore residentes, iuxta certam taxam ad id præscriptam singulis mensibus distribuere instituitis, dicta Præpositura mensis sola ibidem remanente, omnes alie aliorum mensium Præpositura huiusmodi, pridem Apostolica auctoritate perpetuo suppressæ, & extinctæ, illarumque fructus, redditus, & proventus, prædictæ mensis Capitulari dicta auctoritate, etiam perpetuo applicati, & appropriati fuerint, ac ex fructuum, reddituum, & proventuum mensis huiusmodi augmento ipsius Ecclesie Valentini, Canonici decentem eorum gradum commode sustinere possint.

Alexand. VI. generale statutum instituit, sed propter tenuitatem reddituum Lectorum salarias solvere non valet unde mali hic descripta occurrunt.

§.2. Universitas vero Studii generalis Valentini. a Felice Alexandro PP. VI. Prædecessore nostro, ad quarumque personarum, tam Ecclesiasticarum, quam secularium, in Theologia, utriusque juris prudentia, Medicina, & Artibus liberalibus, ac quibusvis aliis licitis facultatibus instructionem, & profectum instituta, propter illius reddituum, & proventuum quingentorum ducatorum auri de Camera secundum comm. expens. valor. annuum non excedentium tenuitatem, tantis necessitatibus, & angustiis prematur, ut neque competentem mercedem singularum facultatum huiusmodi Lectoribus prætare, nec multorum aliorum onerum illi iugiter incumbentium gravitatem sustinere possit, & exinde utriusque juris prudentie lectiones ibidem saltem ex professo, hætenus haberi commode non potuerint, illiusque Regni indigenæ, harum usu, & commodo destituti, desideratos in huiusmodi facultatum studiis progressus consequi nequeant, vel pro illis capessendis ad alias longinquas, & remotas Studiorum generalium Universitates, non sine magno personarum, ac rerum suarum incommodo, & dispendio se transferre cogantur, quin etiam in univ. so Regno Valentie, quod præ ceteris Hispaniarum Regnis, Maurorum noviter ad Fidem conversorum multitudine refertum, ac spectate fidei, & doctrine viro- rum copia, pro ipsis Mauris, & infidelibus ad Religionis, & Fidei Catholice cultum convertendis, ac conversis in eadem religione, & Fide instruendis, & confirmandis, maxime indigere dignoscitur, nullum Seminarium a locorum Ordinariis, iuxta formam Concilii Tridentini hucusque institutum existat, si dicta Præpositura mensis Februarii, que nullum amplius ibidem servitium, aut obsequium requirit, perpetuo suppresseretur, & extingueretur, ac ex illius sic suppressæ, & extinctæ fructibus,

redditis, & proventibus, decem, & octo alie Præpositura, in eadem Ecclesia Valentini. pro totidem Præpositis Cathedralicis nuncupandis, qui apud eandem Ecclesiam Valentini. residerent, ac in illius Choro Missarum solemnibus, & aliis divinis officiis assisterent, quorumque sex Theologiam, & alia sex Canonica, reliqua autem sex civilia iura, imbi in totidem publicis dicta Universitatis Cathedralis, eis ad id assignandis, pro una videlicet matutinis, altera vero partibus Præpositorum huiusmodi pomeridianis horis, legere, & interpretari teneantur, ex hoc profecto nedum ipsius Ecclesie Valentini. dignitati, & decori, ac divini cultus, ministrorumque, & beneficiorum Ecclesiasticorum in ea augmento confuleretur, verum etiam in ipsa Universitate literarum studia, per amplius propagarentur, ac doctissimorum, & in huiusmodi facultatibus exercitissimorum viro- rum concursus, pro ipsis lectionibus habendis, in dies major fieret, eorumque opera, eruditione, & doctrina, tam dicti Regni Indigenæ in patrio solo, absque longo peregrinationis labore, quam undecumque advenientes ibidem tamquam uberissimo fæcerantur, ac aliarum optimarum Scientiarum Seminario, in Theologia, & utriusque juris prudentia facultatibus huiusmodi, instrui, & edoceri, seque in illis exercere, ac tandem emeritis gradus, & honores consequi, necnon Reipublice decori, & ornamento, sibi que, & aliis utiles esse possent.

§.3. Quare pro parte Consulum juratorum, Rationalis, & Syndici prælatorum asserentium, Universitatem prædictam, eorum cura, & gubernio maxime dirigi, ac illius Professorum, Lectorum, Præceptorum, Bachelorum, aliorumque officialium, & ministrorum electionem, & deputationem, necnon publicarum Cathedralium, huiusmodi, ac salariorum, & mercedum assignationem, atque distributionem, ad se & nonnullos alios de ipsorum consilio existentes pertinere, ac dicta Præpositura mensis Februarii fructus, redditus, & proventus, qui omnes pro una videlicet, Petro Ludovico Galcerando, etiam de Boria, Magistro Militie S. Marie de Montefà, & S. Georgii Cisterciensis Ordinis in dicto Regno Valentie instituta, pro altera vero illorum medietatibus Joanni similiter de Boria, Præceptoris præceptorie majoris dicte Militie ipsius Petri Ludovici nato, ex dispensatione Apostolica; necnon super eisdem pensio annua ducentorum ducatorum auri de Camera, Petro Ferrar pariter de Boria Clerico, dilectis filiis, illos, & illam annuatim percipientibus dicta auctoritate reservari existunt, quatuor millium, & quadringentorum ducatorum auri similium se ext. prædictam valorem annuum non excedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus præmissis, ac aliis infra scriptis annuere, & desuper opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur, qui dudum inter alia

Universitas ergo Valentini supplicat pro concessione dicte Præpositura, pro lectionibus dicti Studii &c.

Hic modo Pontifex petita concedit.

voluimus, quod petentes beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimeretur verum annuum valorem se. ext. præfatam, etiam beneficii, cui aliud unire peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, quique hodie reservationem medietatis fructuum, reddituum, & proventuum Petro Ludovico factam huiusmodi, quo ad summam quingentarum librarum moneta Valentini. dumtaxat eadem reservatione, quo ad reliquam partem medietatis fructuum huiusmodi, ipsi Petro Ludovico, salva, & illa remanente, eisdem Petri Ludovici ad hoc expresso accedente consensu, cassari, & extingui, cassamque, & extinctam fore, & esse decerni, ac prædicto Thomæ partem fructuum, reddituum, & proventuum suppressæ Præpositura mensis Februarii huiusmodi cassate similem, que ad valorem annuum dictarum quingentarum librarum ascenderet, ex tunc, ita tamen, quod omnes, & quæcumque alie assignationes sibi per dictum Petrum Ludovicum ex huiusmodi fructibus, redditibus, & proventibus, hætenus quomodolibet factæ, etiam cassæ, & extinctæ essent, & esse censerentur, nec dictus Thomas quicquam ultra quingentas libras huiusmodi a Petro Ludovico, & Joanne prædictis, ex fructibus, redditibus, & proventibus eis reservatis huiusmodi, quovis etiam alimentorum, vel congrue sustentationis prætextu pretendere, ac huiusmodi partem, que ad summam quingentarum librarum similium dumtaxat ascenderet, simul, vel successive, in toto, vel in parte, in dicta Curia, vel extra eam, etiam in mortis articulo, vel alias quomodocumque sibi placeret, etiam absque aliqua literarum Apostolicarum desuper consensu, ac præsentium insinuatione, in unam, vel plures personas Ecclesiasticas, etiam quæcumque, quotcumque, & quacumque beneficia Ecclesiastica obtinere, & expectare, per eundem Thomam nominandas absque Præpositorum Cathedraliticorum prædictorum, vel quorumvis aliorum desuper præstando, vel requiringo consensu, transferre valerent; reservari, concedi, & assignari, necnon Consulibus Juratis, Rationali, & Syndico prædictis, omnes, & singulas expensas in supplicationis per Nos super præsentibus gratis signate, ac desuper consensu, & præsentium literarum expeditione pro tempore factas quovis summa, & quantitatis forent, absque eo quod quicquam a Thoma, & Petro Ludovico, ac Joanne, & Petro Ferr. prædictis repetere possent, solvendi, & præstandi licentiam largiri concessimus. Consules Juratos, & Rationalem, & Syndicum prædictos, eorumque singulos a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotati existunt, ad effectum præ-

sentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, prædictam Præposituram mensis Februarii quæ inibi beneficium, seu officium simplex, aut personatus, vel administratio existit, & personalem residentiam non requirit, siue præmissis, siue alio quovis modo, aut ex alterius cuiuscumque persona, seu per similem resignationem dicti Thomæ, vel cuiusvis alterius de illa in Romana Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & rebus sponte factam, aut allocationem alterius beneficii Ecclesiastici, quavis auctoritate collati, vacet, etiam si tanto tempore vacaverit, quod ejus collatio iuxta Lateranen. Statuta Concilii ad Sedem Apostolicam legitime devoluta, ipsaque Præpositura mensis Februarii dispositioni Apostolicæ specialiter, vel alias generaliter reservata existat, & super ea inter aliquos lis, cujus statum præsentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo ejus dispositio ad Nos hac vice pertineat, dicta Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo suppressimus, & extinguimus, ac illius, & aliarum suppressarum Præpositurarum prædictarum loco, in dicta Ecclesia Valentini. decem, & octo alias Præposituras, que ibidem simplicia officia, seu beneficia existant, ac etiam per Canonicos dictæ Ecclesie, seu dignitates, aut Cappellanas, vel alia simplicia beneficia Ecclesiastica ibidem obtinentes, etiam una cum ipsius Ecclesie Valentini. Canonicatibus, & præbendis, seu dignitatibus, vel Cappellanis, aut aliis beneficiis huiusmodi absque dispensatione Apostolica obtinere possint, pro totidem Præpositis, sex videlicet primariis, & sex secundariis, ac reliquis sex tertiariis Cathedralicis nuncupandis, qui habitum, & insignia per olim Præpositos mensium huiusmodi deferri solita gestare, & deferre, ac illorum instar stallum in Choro, necnon locum in processionibus, ceterisque actibus publicis, & privatis, omnibus, & quibuscumque, non tamen capitularibus dictæ Ecclesie Valentini. immediate post illius Canonicos, iuxta ordinem ad id eis præscribendum habere, necnon apud dictam Ecclesiam Valentini. residendo, & divinis officiis interessendo, omnibus, & singulis distributionibus quotidianis, tam diurnis, quam nocturnis, aliisque juribus, obventionibus, & emolumentis, in quibuscumque rebus consistentibus, & quocumque nomine nuncupatis (non tamen ex fructibus, redditibus, & proventibus aliarum undecim Præpositurarum huiusmodi prædictæ mensis Capitulari applicatis, & appropriatis provenientibus) necnon privilegiis, indultis, facultatibus, honoribus, præminentis, prærogativis, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, ceterisque gratis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus Præpositi mensium huiusmodi, qui pro tempore fuerint, ratione dictarum Præpositurarum suppressarum, apud ipsam Ecclesiam Valentini. re-

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

V 2

viden-

fidendo, & divinis officiis interessendo, frui, potiri, & gaudere poterant, & debebant, patiformiter, & absque ulla profus differentia uti, potiri, & gaudere possint, & debeant. Et quorum sex in primis, & alii sex in secundis, ac reliqui sex in tertiis singularum facultatum Theologiae, & utriusque Juris prudentiae hujusmodi Cathedralis eis ad id assignandis eadem facultates, pro una videlicet matutinis, altera vero medietatibus decem, & octo Praepositorum hujusmodi pomeridianis horis, publice legere, & interpretari teneantur, auctoritate, & tenore praefatis, etiam perpetuo erigimus, & institimus. Illisque sic erectis, & institutis, pro eorum dote, ac illas pro tempore obtinentium sustentatione, omnia, & singula fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta suppressae Praepositurae mensis Febr. hujusmodi per dilectos filios Capitulum dictae Ecclesiae Valentinae inter Praepositos Cathedraliticos praefatos tantum modo, & forma infra scriptis distribuenda, & repartienda, eisdem auctoritate, & tenore, similiter perpetuo applicamus, & appropriamus. Quodque omnia, & singula, fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta suppressae Praepositurae mensis Febr. hujusmodi, deductis prius illius oneribus quibuscumque, & salvis omnibus supradictis, in duodecim aequales partes, ac ex eis quinque inter primarios, & alia quatuor inter secundarios, ac reliqua tres partes hujusmodi inter tertiarios Praepositos Cathedraliticos praefatos proportionabiliter ad praedictis Capitulo singulo quoque quadrimetri, ut praefatur, dividi, & repartiri debeant. Ita tamen, quod eorum singuli pro cuiusque lectionis sibi incumbentis omnimoda legitimo impedimento cessante, ratam partem portionis, qua illius ratione facto iusto calculo, alias ad ipsos pertineret, omnino amittant, illaque per Censorem, seu Punctatorem ad id pro tempore deputatum retineri, ac pro una Reptori Universitatis, & alia ipsi Censori, seu Punctatori, reliqua vero partibus Confraternitati pauperum Scholarium d. Universitatis irremissibiliter applicari debeat. Si vero Rector, aut Censor, seu Punctator praefati ratam partem eos tangentem acceptare recusaverint, eadem dictae Confraternitati cedat.

§.5. Et quia singulis triennii unus ex Lectoribus Cathedralitici dictae Universitatis in illius Rectorem per Consules Juratos Rationalem, & Syndicum, ac nonnullos alios de eorum consilio existentes praefatos, haecenus eligi consuevit, & ex longo rerum usu compertum sit non expedire, ut dictus Rector, a gremio Lectorum Cathedralitico hujusmodi assumatur; quod ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus, pro tempore existentes Consules Jurati, Rationalis, & Syndicus praefati, & alii, ad quos electio hujusmodi pertinet, unum ex Canonicis dictae Ecclesiae Valentinae, seu aliquam illius Dignitatum obtinentibus, non tamen de gremio Praepositorum Cathedra-

draticorum praefatorum existentibus, in Rectorem ejusdem Universitatis de triennio in triennium, cum omnibus, & singulis honoribus, favoribus, gratiis, prerogativis, praeminentiis, facultatibus, jurisdictionibus, libertatibus, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, gratiis, oneribus, & emolumentis pro tempore existenti Reptori dictae Universitatis de jure, vel consuetudine, aut ex privilegio tam Apostolica, quam Imperiali, & Regia auctoritate concessis, aut alias competentibus, & competituris, eligere debeant; ipseque sic electus triennio sui Rectoreatus elapso, in eo continuari, seu confirmari, aut ad aliud triennium immediate subsequens iterum eligi nullatenus possit.

§.6. Quodque omnes, & singula Praepositurae praefatae tam hac prima vice a primava erectione hujusmodi, quam deinceps, quoties illas, & earum quamlibet per cessum, etiam ex causa permutationis, vel decessum, seu quamvis aliam dimissionem, vel amissionem, aut privationem pro tempore existentium Praepositorum Cathedralitico- rum praefatorum, vel alias quovis modo etiam apud Sedem praefatam, ac etiam in aliquo ex mensibus, in quibus vacantium officiorum, & beneficiorum ecclesiasticorum collatio, & quavis alia dispositio Nobis, & dictae Sedi, etiam per Constitutiones Apostolicas, seu Cancellariae Apostolicae regulas reservata existit, seu pro tempore fuerit, aut etiam Ordinariis collatoribus per easdem constitutiones, seu regulas, vel literas alternatarum, aut alia privilegia, & indulta concessis haecenus, & in posterum concedendis, simul, vel successive vacare contigerit, sex primarium, & sex secundarum, ac sex tertiarum Cathedralium Theologiae, & utriusque Juris prudentiae, hujusmodi Lectoribus per Consules Juratos, ac Rationalem, & Syndicum, necnon alios, ad quos electio, & deputatio eorundem pertinent, previo diligenti, & rigoroso examine, ac alias juxta ipsius Universitatis instituta, & laudabiles consuetudines eligendis, & deputandis, perpetuo affectae sint, & esse censeantur, ac illis nominationem, & electionem Consulum Juratorum, Rationalis, & Syndici, ac aliorum intervenire debentium, & solitorum praefatorum sine aliquo obstaculo, ac omni impedimento, & tergiversatione cessante (postquam in eius manibus Catholica Fidei professionem, juxta articulos pridem a Sede praefata propositos expresse emisserint) conferantur, & assignentur, ac conferri, & assignari debeant; nec duae ex eis per unum insimul nullatenus obtineri debeant. Quodque singula Praepositurae hujusmodi sub nullis, specialibus, vel generalibus, etiam mentalibus, reservationibus, affectationibus, etiam in corpore Juris clausis, necnon expectativis, coadiutoris, mandatis, facultatibus, indultis de providendo, commendando, aut alias disponendo, vel aliis gratis preventivis, per Nos, aut Praedecessores nostros Romanos Pontifices pro-

Collationis etiam in futurum hinc inde modum praefatur.

tempore existentes, & dictam Sedem, vel ejus Legatos, etiam consideratione, & intuitu, ac contemplatione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, Reginarum, ac etiam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, vel aliorum Principum, & ex quacumque causa quantumlibet urgenti pro tempore factis, comprehendantur, nec etiam tamquam vacantes apud Sedem praefatam, aut ulla alia ratione, generaliter, vel specialiter reservari, nec illorum vacatione per resignationem, etiam ex causa permutationis, etiam apud Sedem eandem pro tempore occurrente, per Nos, aut pro tempore existentem Romanum Pontificem, vel Sedem hujusmodi de illis provideri, aut alias quoquomodo disponi possit, & quaecumque collationes, provisiones, commenda, & alia dispositiones, quas ex nunc de cetero de Praeposituris praefatis quibusvis personis alias quam per dictum Rectorem, ad nominationem, & electionem Consulum Juratorum, Rationalis, Syndici, ac aliorum jus nominandi, & eligendi hujusmodi habentium, quovis modo, etiam per Sedem praefatam fieri contigerit, nullae, & invalidae, nulliusque roboris, & momenti sint, & esse censeantur, ac pro nullis, & infectis habeantur; nec cuiquam jus, seu etiam coloratum possidendi titulum tribuant. Ad haec nullus omnino Praepositorum praefatorum, Praeposituram per eum pro tempore obtentam in alterius quam dicti Rectoris manibus, & id quidem libere, resignare, aut dimittere, seu juri sibi in eis, vel ad illas competenti cedere, nec reservationem fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum, aut quotidianarum distributionum ejusdem Praepositurae, seu alicujus partis eorum, aut pensionis annuae, super eisdem consentire possit. Et quicumque ex ipsis Praepositis, per tres menses continuos a legendi munere sibi pro tempore incumbente, legitimo cessante impedimento, per Rectorem, Consules Juratos, Rationalem, & Syndicum praedictos approbando cessaverit, ex tunc dictis tribus mensibus elapsis, Cathedra sibi assignata, & illi affecta Praepositura pro ipso jure, & facto, absque alia declaratione perpetuo privatus sit, & esse censeatur, indeque sine spoliis, & attentatorum vitio amoveri, ac Consules Jurati, Rationalis, & Syndicus cum ceteris in electione intervenire solitis, alium in illius sic privati, & amoti locum, ad Cathedram hujusmodi previo examine, ac alias modo, & forma praemissis eligere, & deputare; Rector vero praedictus sic electo, & deputato Praeposituram eadem Cathedra affectam, tamquam per privationem, & amotionem hujusmodi vacantem, nullo alio facto examine, omnique exceptione, & tergiversatione cessante, conferre, & de illa etiam providere, ipsamque in corporalem possessionem Cathedrae, & illi affectae Praepositurae hujusmodi, juriumque, & pertinentiarum suorum quorumcumque, inducere debeat. Quodque singuli Praepositi

praedicti intra sex menses a die habitae per eos possessionis suae cuiusque Praepositurae, duodecim ad minus conclusiones, earum facultatum, quas lecturi sunt, coram loci Ordinario, tamquam ejusdem Universitatis Cancellario a Sede praedicta deputato, ac praedictis Capitulo tueri teneantur; alioquin eisdem sex mensibus elapsis, omnibus insignibus, ipsis ratione suarum Praepositorum hujusmodi competentibus donec, & quousque easdem conclusiones, ut praefatur, sustinuerint, desituti remaneant.

§.7. Ceterum ut virtutis emulatione majores fructus, & progressus ibidem proveniant, ac cognita, & spectate cuiusque doctrinae convenientia praemia conferantur, quilibet Praepositorum praedictorum de inferiori ad superiorem Cathedram, per mutuum concursum, singulo quoque triennio admitti, & si rigoroso examine previo, magis idoneus repertus fuerit, ad superiorem Cathedram hujusmodi ascendere, & eo casu Praeposituram eidem superiori Cathedrae affectam, tamquam ipso jure, & facto vacantem consequi, alter vero evictus, ad aliam sibi adjudicandam Cathedram, & illi affectam Praeposituram transire debeat. Singuli quoque Praepositi Cathedralitici praefati, examini eorum, qui ad Baccalaureatus, Licentiatum, Doctoratus, & Magisterii gradus, in sua cuiusque facultate pro tempore promoventur, intervenire possint; ac eandem portionem ex emolumentis inde provenientibus, quam singuli alii examinatores, percipere debeant.

§.8. Et tam ipsi Praepositi quam dictus Rector, omnibus illis horis, & temporibus, quibus suis officiis, & functionibus vacabunt, aut Scholarium disputationibus, examibus, promotionibus, aliisque actibus publicis suae cuiusque facultatis, & professionis assistent, & intervenient, ad residendum in dicta Ecclesia Valentina, & illius Choro, ac interessendum divinis officiis minime teneantur, & nihilominus distributiones quotidianas percipiant, & lucrentur cum ea integritate, qua illas perciperent, & lucrentur, si statutis horis, & temporibus hujusmodi in ipsa Ecclesia Valentina, & illius Choro residerent, & divinis officiis interessent.

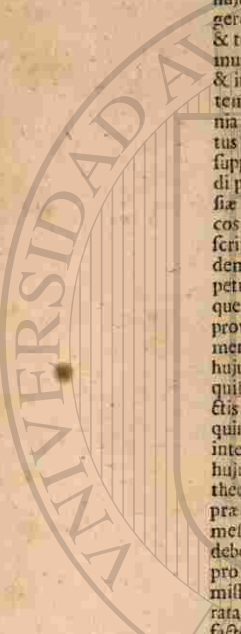
§.9. Qui vero Praepositorum primarum Cathedralium hujusmodi pro tempore obtinerint, quando, & quoties a praefatis Capitulo requisiti fuerint, in omnibus, & singulis litibus, causis, & negotiis Ecclesiae Valentinae, illiusque Capituli hujusmodi, tam conjunctim quam divisim, (non tamen contra Universitatem Studii generalis, ac Communitatem, & Rempubicam Civitatis Valentinae, hujusmodi) advocare, & patrocinari, ac consilium, & operam fideliter prestare; Theologi vero, verbum Dei in ipsa Ecclesia Valentina, predicare, & concionari gratis, & absque ulla profus mercede debeant, & teneantur, auctoritate, & tenore similibus pariter perpetuo statuimus, & ordinamus.

§.10. Necnon pro tempore existentibus Ar-

Lectorum admisionis normam ponit.

Lectoribus, distributiones quotidianas pro tempore quo legant, concedit.

Lectorum munus circa lectos, & praedicationes.

Reptoris Scditi eligendi formam praefatur.

UNIVERSITATIS VALENTINAE

1585. Archiepiscopo, & aliis dat facultate condendi statuta & circa seditionum servitia, &c.

Archiepiscopo Valentin. tamquam Cancellario, seu ejus Vicario, ac Reftori Universitatis, necnon Juratis Consulibus, Rationali, & Syndico Civitatis Valentin. ceterisque jus eligendi hujusmodi habentibus, ut vocatis, & adhibitis secum aliquibus dista Ecclesie Valentin. Canonis, literarum scientia ac rerum usu praeditis, quos ad hoc duxerint eligendos, ac alias juxta facultatem eis a praefato Alexandro Praedecessore concessam, quacumque alia statuta, ordinationes, & decreta, ad electionem, deputationem, qualitates, onera, & servitia Lectorum Cathedralium hujusmodi pertinentia, ac alias in praemissis, & circa ea necessaria, & opportuna, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non contraria, condere, eaque postquam condita fuerint, quoties pro illorum, ac rerum, & temporum qualitate, vel alias expediens videbitur, mutare, corrigere, reformare, alterare, moderari, interpretari, ac in toto vel in parte revocare, atque alia de novo edere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore praefatis de speciali gratia indulgemus.

Claufulas praeservandas apponit.

§.11. Decernentes praemissa omnia, necnon praesentes literas nullo unquam tempore, etiam ex eo quod cause, propter quas emanarunt, coram Ordinario loci, etiam tamquam Sedis praefata delegato, vel alibi examinate, verificata, & approbata, ac ad id interesse habentes vocati non fuerint, neque ipsi illis confenserint, aut alio quocumque pretestu, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quocumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari possent nec sub quibusvis unionum, annexionum, incorporationum, suppressionum, extinctionum, separationum, dismembrationum, applicationum, appropriationum, etiam effectum non sortitarum, aliarumque similium, vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per Nos, seu alios Romanos Pontifices Successores nostros, aut Sedem hujusmodi, etiam cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis pro tempore factis, etiam si de eisdem praesentibus, ac earum toto tenore, & data, specialis, specifica, expressa, & individua mentio fiat, comprehendi: sed tamquam in Fidei Catholica, & divini cultus favorem, ac publicam utilitatem, & salutem concessa, semper valida, & efficacia fore, ac quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea erant, statum, restituta, reposita, & plenarie reintegrata, ac de novo, etiam sub data per Consules Juratos, Rationalem, & Syndicum praefatos, eorumque successores, ac alios, quos ip-

se praesentes literae concernunt, & concernent in futurum, eligenda, concessa esse.

§.12. Sicque per quoscumque Judices Ordinarios, vel delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis causa, & instantia, judicari, ac definiti debere: irritum quoque, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Claufula sub-lata &c. addit.

§.13. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopo Valentin., & Episcopo Oriolen. ac dilecto Filio Archidiacono Ecclesiae Valentin. per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes literas, & in eis contenta quacumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte, pro tempore existentium Consulum Juratorum, Rationalis, & Syndici, ac Praepositorum praedictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra, easdem praesentes, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari: ipsosque Consules Juratos, Rationalem, & Syndicum, ac Praepositos pro tempore existentes, ceterosque omnes, quos eadem praesentes quomodolibet concernunt, & concernent in futurum, illis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, vel quempiam ex ipsis, desuper per quocumque quomodolibet indebite molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliisque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Executores hujus Constitutionis deputat.

§.14. Non obstantibus priori voluntate nostra, & aliis praemissis, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permittis, fieri prohibentis: necnon pia mem. Bonifacii Papae Octavi etiam Praedecessoris nostri, etiam illa qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Dioecesim, nisi in certis expressis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suae Dioecesis ad judicium evocetur; seu ne Judices a Sede praefata deputati extra Civitatem, vel Dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere debeant, seu praesumant; & in Concilio generali edita, de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas, aliquis auctoritate praesentium ad judicium non trahatur; aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, specialibus, vel gene-

Claufula derogatoriorum derogat.

generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus: necnon Ecclesiae Valentin., & Universitatis hujusmodi, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, ac ipsius Ecclesiae Valentin. Praesuli pro tempore existenti, necnon Capitulo, Reftoribus, Consulibus Juratis, Rationali, & Syndico praedictis, ac quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, vel aliorum Principum instantiam, seu etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis: quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de Officiis dictae Ecclesiae Valentin. speciales, vel aliis beneficiis Ecclesiasticis, in illis partibus generales, dictae Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processum habitos per easdem, ac inde secuta quacumque, ad dictam Praepositorum mensis Februarii volumus non extendi: sed nullum per hoc eis quo ad affectuonem officiorum, vel beneficiorum aliorum praedictorum generari: & quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis, quorumcumque tenorem existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit de verbo ad verbum in nostris literis mentio specialis, aut ita quibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspensi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

D. P. An. I. 30. Octobris.

Nulli ergo omnino &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto. 3. Kal. Novemb., Pontificatus Nostri Anno I.

Ut in Ordine Beatae Mariae de Mercede Redemptiois Captivorum observetur reformatio edita a Commissariis deputatis per Pium V., & Gregorium XIII. cum declarationibus Sixti Papae V.

Ex Reg. in Secret. brev.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

UT cuncti fideles praesertim vero Religiosi mutuo invicem fraterna dilectionis vinculo copulati unanimes in pace, ac tranquillitate altissimo famulentur, quae inter eos dissidii, scandali, aut dissensionum occasionem praesent libenter, quantum in Nobis est, nostra auctoritate interposita, declarare, & diffinire studemus, sicuti ad hoc paterna charitas, & pastoralis muneris sollicitudo Nos admonet.

Exordium.

§.1. Dudum siquidem se. re. Pius Papa Quintus Praedecessor noster fide dignarum personarum testimonio certior factus, Fratres Ordinis B. M. de Mercede Redemptiois captivorum reformatione indigere, ut Pastoralis officii debito satisficeret, Philippo de Menezes tunc Reftori Collegii S. Gregorii Oppidi Vallisoletii Palentin. Dioecesis in Provincia Castella, & dilecto filio Guilielmo Montano tunc Priori Domus Gerunden. Fratrum Praedicatorum Principatus Cathaloniae in Provincia Regni Aragonum juxta morem distorum Ordinum dedit in mandatis, ut eisdem Fratres B. Mariae de Mercede, eorumque Domos, Conventus, Superiores, & singulas personas visitarent, corrigerent, reformarent, & tam Capitulum generale in loco eis benevolito convocandi, quam statuta condendi, aliasque amplissimas facultates eis concessit.

Pias V. Philippo Nenezes, & Guilielmo Montano commisit reformationem hujus Ordinis.

§.2. Quo Philippo Reftore re infecta, defuncto pie me. Gregorius Papa XIII., etiam Praedecessor noster dilectum filium Ferdinandum del Castillo tunc Priorem, Domus Beatae Mariae de Atoca Ordinis Fratrum Praedicatorum Toletan. Dioecesis in illius locum quoad curam visitandi, & reformandi facultates, & alia supradicta subrogavit.

Philippo defuncto Ferdinando del Castillo successit Gregorius XIII.

§.3. Qui ambo in Oppidum de Guadaxara dictae Toletan. Dioecesis legitime convenientes, atque inibi Capitulo Generali Fratrum dicti Ordinis B. Mariae de Mercede congregato, reformationem opportunam, & novas quasdam constitutiones, inter alia de loci futuri Capituli Generalis, deque Magistri Generalis electione promulgarunt, quae omnia per eundem Gregorium Praedecessorem confirmata fuerunt, qui eadem illa mandavit inviolabiliter observari, prout in singulis distorum Praedecessorum literis in forma Brevis concessa latius continetur.

Commissarii costituti Capitulo Generali novas Constitutiones fecerunt, quas exequi mandavit praefatus Gregorius.

§.4. Verum & si omnes Fratres dicti Ordinis B. Mariae de Mercede ubique existentes illis acquiescere debuissent, tamen super designatione dicti loci pro Capitulo Generali celebrando, necnon electione, &

Attemo super tali reformatione nonnulli inter Fratres exortae sunt controvversiae.

modo eligendi Magistrum Generalem, & aliis forsitan rebus variis controversias, diffensiones, & forsitan lites exortas adhuc, etiam super literis hujusmodi, distorumque Prædecessorum meritis, & voluntatis declaratione in Romana Curia pendere accipimus indecisas.

Quibus ad se advocatis prædictam reformationem omnino observari præcipi Sixtus.

§.5. Ad tollendam igitur nostra potissimum interpretatione, ut par est, super nostrorum Prædecessorum voluntate, & intentione disceptandi occasionem, simul etiam ut conciliemus inter ipsos Religiosos concordiam, & unionem, quos pia contemplationi, & Divino cultui intentos esse decet potius, quam controversiis, & litibus implicari, ne ii sumptus, qui in redemptionem captivorum juxta eorum Instituta fieri deberent, in lites convertantur, diligenter, & accurate consideratis, & perpenis iis omnibus, quæ in hujusmodi negotio consideranda erant, deque universo Statu, ac meritis causarum, & controversiarum hujusmodi plene informati, Motu proprio, & ex certa scientia, easdem controversias, & lites omnes, & quascunque in dicta Curia, & in Palatii Apostolici Auditorio, & alibi etiam extra dictam Curiam coram quibuscumque Judicibus super præmissis pendentes, etiam instructas, in quibuscumque statu, & terminis reperiantur, ab eisdem Judicibus ad Nos harum serie advocantes, illasque penitus cassantes, & extinguentes, ac omnibus, & quibuscumque Fratibus ejusdem Ordinis B. Mariæ de Mercede, & eorum Superioribus, & quibusvis aliis super præmissis contententibus, seu id sua interesse prætendentibus perpetuum desuper silentium imponentes, auctoritate earumdem præsentium præcipimus, & mandamus dictam reformationem a prædictis Guilielmo, & Ferdinando in dicto loco de Guadalaxara se. rec. Pii auctoritate factam, & a similiter se. re. Gregorio Prædecessore, ut præfertur, confirmatam, cujus tenorem præsentibus haberi volumus pro expresso, in omnibus, & per omnia inviolabiliter observari debere.

Magistri Generalis electionem quilibet lexennio fieri statuit.

§.6. Et nihilominus ulterius considerantes, & providere volentes, adducti exemplo aliarum bene, & recte Institutarum, & approbatarum Religionum, cum satis absurdum sit, quod in illis observatur, huic Ordini denegari, nempe, ut cum Capitulum Generale Ordinis simul congregari contigerit, ei tunc decernendi, & statuendi de loco, tempore, & aliis, quæ ad futura Capitula celebranda ac Superiores Ordinis eligendos pertinent, libera sit deliberatio, Motu simili statuimus, & ordinamus, ut in posterum Capitulum Generale tertio quoque anno celebretur, in quo Generalis Magister ad aliud triennium, & non ultra confirmetur, ita ut quolibet sexto anno novus eligatur.

Defuncto Ministro Generali antecessoris Capituli Priori Monasterii Barchinonensi nonnulli iure

§.7. Quod si forte intra primum, vel intra secundum Triennium per dicti Magistrum Generalis decessum, vel alio modo Magistratus, seu administratio hujusmodi vacare contigerit, si per quatuor menses an-

te festum Pentecostes id evenerit, Capitulum fiat dicto primo tempore dicti Festi, si autem successerit mors, vel alia ut præfertur, vacatio intra tempus quatuor mensium ante dictum Festum, tunc similiter ad tempus Pentecostes non ejusdem, sed sequentis anni post vacationem differatur: Interim autem donec Capitulum, novaque electio fiat, Prior Monasterii Barchinonensis, quod primum erectum, ac constructum in hac Religione fuit, semper sit caput, & totius ordinis Vicarius generalis.

§.8. Primum Capitulum generale dicti Ordinis Fratrum B.M. de Mercede in Civitate Casaraugustana quam primum congregetur.

§.9. Et tam in eo, quam deinceps in unoquoque Capitulo primum quidem de ipsius Magistrum Generalis electione, seu confirmatione; Deinde vero electione, seu confirmatione Magistrum Generalis expedita de loco sequentis, & statim post triennium futuri Capituli per libera, & secreta suffragia, ejus qui electus fuerit Generalis, & Diffinitorum, ac aliorum vocalium, ad quos spectat, deliberetur, ac statuatur.

§.10. Semper autem quidquid super his ab ipso postremo Capitulo generali ordinatum, & decretum fuerit, omnino sancte, & inviolate observetur nulla loci alicujus distinctione habita, neque personarum exceptione, sed Dei tantum honorem præ oculis habentes, Fratres Capitulares, qui ferendi in Capitulo generali suffragii jus habent, quos vocales appellant, nihil aliud spectent, nisi, ut talis eligatur persona, quæ ad regimen, & gubernationem ipsius Ordinis administrandum, ipsosque Fratres in officio, & disciplina regularis observantia continendos maxime idonea, talis etiam locus, qui, & libertati electionis, & commoditati totius Ordinis, & singularum Provinciarum illius magis opportunus videbitur, ceteris autem in suo robore permanens.

§.11. Decernentes presentes literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostre, vel quovis alio defectu, etiam ex eo quod ii, quorum interest modis legitimis vocati, & auditi non fuerint, aut alias quovis prætextu impugnari, aut invalidari non posse, sicque in præmissis universis, & singulis per quoscunque Judices & Commissarios, etiam Palatii Apostolici Causarum Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quavis causa, vel instantia judicari, & definiti debere, ac irritum & inane, quidquid secus super his a quocunque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.12. Non obstantibus nostra de non tollendo jure quæsito, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, necnon prædictis, & aliis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam

AN. CH. 1585.
suo Vicarius Generalis.

Primum Capitulum in Civitate Casaraugustana cogendum.

In quolibet Capitulo loco, & tempore futuri Capituli, & electione Magistrum Generalis tractandum.

Quidquid in hujusmodi Capitulo fuerit statutum, firmiter teneandum.

Præsentium literarum tenentibus.

Obstantium derogatio.

etiam per modum pactorum, & conventionum inter ipsos fratres initorum editis, etiam ab immemorabili tempore pacifice observatis, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis dicto Ordini, illiusque Domibus quibuscumque, illorumque Prioribus, fratribus, seu quibusvis locis, illorumque Magistratibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitius clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam Motu proprio, vel alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac individua, non autem per clausulas generales idem importantes habenda mentio, seu expressio, aut quavis alia exquisita forma servanda foret, tenores hujusmodi pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, ad effectum præsentium, dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 9. Novembris. Anno.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 5. Nov. 1585. Pontificatus nostri Anno I.

XIX.

Ampliatio Collegii septem Notariorum Sedis Apostolicæ antiquitus instituti, ad numerum duodecim, cum gratiarum, & privilegiorum extensione, pro ipsis septem Notariis.

Hi Notarii, Prothonotarii nuncupantur, in Constit. IV. Pii II. Cum servare Tom. III. Par. III. fol. 97. ubi de ipsorum, & Episcoporum præcedentia definitio habetur.

Prædictis septem Notariis hic idem Pontifex exemptionem a gabella pro sex dolis vini elargitus est, in alio speciali diplomate sub die 22. Februarii 1586. expedito; quod hic inserere consulo prætermisi.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Romani Pontifex, Christi Vicarius, uti prudens pater familias provide animadvertens in agro Dominico multam messem esse, & ut opus Domini recte, & sine confusione adimpleatur, singulis curas partitur, & Officia distribuit, & ea nonnumquam pro felici ipsius agricultura, & directione adauget, prout in Domino conspicit salubriter expedire.

Collegium 7. Prothonotariorum institutum fuit ad gesta Ecclesiæ describenda.

§.1. Hinc est quod Nos volentes Collegium Notariorum Sedis Apostolicæ de numero participantium, quod olim per fel. rec. Clementem I. Antherum etiam I. & Julium similiter I. Prædecessores nostros, ad res Martyrum, & quæcumque ad Ecclesiam pertinerent, fideliter describenda, & descripta Scribis Ecclesiæ recondenda in Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

stitutum, ordinatum, & destinatum fuit, ad Romanæ Ecclesiæ decorem, & ornamentum (ut par est augere) dictis, & aliis rationabilibus de causis animum nostrum moventibus.

Quod hic Pontifex modo extendit ad Duodecim.

§.2. Ultra septem Notariorum de numero participantium officia ad præsens in dicto Collegio existentia, quinque alia similia officia, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus pro duodecim Notariis. Ita quod deinceps quinque alii viri per Nos, & pro tempore existentem Roman. Pont. eidem Collegio Notariorum adscribendi, & deputandi, una cum ex nunc existentibus Notariis unum corpus, & Collegium integrum, & indistinctum constituant, & efficiant, & duodecim officia pro duodecim Notariis, omni prorsus inter eos sublata differentia, omnino similia, & æqualia, in omnibus, & per omnia, ejusdemque juris, potestatis, jurisdictionis, & auctoritatis existant.

Omnesque istidem gratias, & privilegia pariter conferret extorcat.

§.3. Ipsamque Collegium sic auctum, & institutum, & in unum corpus prorsus redactum, & duodecim Notarii prædicti pro tempore existentes, eisdem privilegiis, exemptionibus, facultatibus, prærogativis, & gratiis quibuscumque, ubique indifferenter potiantur, urantur, & gaudeant, quibus antea ipsum Collegium, & septem illius Notarii quovis modo, conjunctim, vel separatim, potiebantur, utebantur, & gaudebant; necnon redditus, proventus, emolumenta, & omnia alia singula tam ex communi massa, quam alibi, quocumque tempore debita, & debenda, ordinaria, & extraordinaria, æqualiter percipiant, ac munera, functiones, & officia, tam publica quam privata, semper sortiantur, & obtineant, exerceant, & assequantur, prout prius ante auctoritatem ad duodenarium numerum hujusmodi Collegium ipsum, & illius septem Notarii habebant, percipiebant, & obtinebant, perinde, ac si principio Collegium prædictum sic auctum, ac cum antiquo confusum, unitum, & incorporatum, & illius officia pro duodecim Notariis instituta fuissent. Statuentes quod perpetuis futuris temporibus dict. Collegium habeat duodecim Notariatuum officia inter se promiscua, & confusa; ita quod quinque Notarii eidem Collegio adscribendi cum aliis septem nunc existentibus omnino pares, & æquales existant, & nullum inter eos discrimen, neque differentia prioritatis, potioritatis, & antiquioritatis adsit, quo posteriores a prioribus, vel aliter ab altero discernantur. Ita quod adveniente vocatione sive antiquorum, sive augmentatorum semper in supplicatione exprimat, quod unum ex duodecim ex officiis Notariorum, alioquin Notarii nequaquam admittere teneantur.

Annuum red-ditum eis assignat.

§.4. Et insuper ut duodecim Notarii prædicti onera sibi incumbens supportare, & juxta ipsorum qualitatem, & dignitatem decentius se sustentare valeant, providere

volentes, redditum annuum mille nonigentorum, & octuaginta scut. moneta ex fructibus, redditibus, & proventus Dohana, & Theauraria nostri patrimonii per pro tempore existentem Dohanerium, & Theaurarium ejusdem patrimonii singulis mensibus pro rata massa communi d. Collegii persolvendum. Ita quod liceat eidem Collegio, & duodecim illius Notariis posthac, una cum aliis ipsius Collegii redditibus, proventus, juribus, obventionibus, & emolumentis sibi hucusque assignatis, seu in futurum assignandis, aut quovis modo proveniendis, illam percipere, exigere, & levare, ac inter eos aequis portionibus distribuere, & dividere, motu, & auctoritate similibus perpetuo applicamus, illumque cum omnibus aliis redditibus, & emolumentis confundimus. In recompensam vero dicti annui redditus Dohana, & Theauraria predictis, affictum, seu redditum annuum terra nostre Bladae Viterbiensis Diocesis, qui est scutor. mille centum, & octuaginta, & alia octingenta scuta similia ex residuo gabellae Civitatis nostra Spoletanae dictam summam scutor. mille nonigentorum, & octuaginta constituta, etiam pro majori ipsius Dohanerii, & Theaurarii cautela perpetuo concedimus, & assignamus. Decernentes praedicta omnia, & singula ab omnibus, ad quos spectat, prorsus observari, & adimpleri debere, & praesentes literas vim validi, & efficaci contractus inter Sedem, & Cameram Apostolicam, ac Nometipsos, & Successores nostros Rom. Pont. ex una, & Collegium, ac singulos duodecim Notarios hujusmodi, illorumque Successores, vel causam ab eis habentes, ex altera partibus solemniter, & legitime stipulati perpetuo obtinere, dictamque Cameram ad eosdem Notarios omnes, & singulos in iuribus praedictis tuendos, & ab omni incommodo, lesione, lite, causa, & controversia immunes, indemnes, & exemptos conservandos teneri, & obligatam esse.

Clausula sub-lata.

§.5. Et sic per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublati eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & defini debere. Irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Affertorio dicta assignationis.

§.6. Et pro praedictis omnibus, & singulis firmiter observandis, & adimplendis, ac pro potiori Collegii duodecim Notariorum praedictorum, tam pro pecuniis, quas pro Camera, & Sedis praedictarum occurrentibus necessitatibus jam solverunt, & in posterum solvent, quam pro fructibus, redditibus, & proventus sibi assignatis, quae nunquam in sortem principalem computari volumus, ac damnis, expensis, & interesse passis, factis, patiendis, & faciendis, omnia, & singula d. Camera bona mobilia, & immobilia, jura, actiones, & emolumenta, ac redditus, proventus, praesentia,

& futura, ita quod liceat propria ipsius Collegii auctoritate nullo alio a Nobis, seu pro tempore existente Romano Pontifice desuper expectato mandato, licentia, seu decreto, dictorum honorum, reddituum, seu proventus pro dictis pecuniis, damnis, expensis, & interesse, possessionem capere, & retinere Motu, & auctoritate similibus obligamus, & hypothecamus.

Executoris hujus Bullae deputatio, & facultates.

§.7. Quocirca Venerabili fratri nostro Alexandro Episcopo Ostiensi Card. Farnesio nuncupato, ejusdem S. R. E. Vicecanc. per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios, faciat quinque Notarios praedictos sic auctos, si & postquam per Nos, aut pro tempore existentem Romanum Pont. ad id deputati fuerint, ad quinque officia hujusmodi ad instar aliorum septem Notariorum abique aliqua prorsus differentia, eorumque liberum, exercitium, necnon honores, onera, salaria, & emolumenta, iuxta praesentium tenorem, & continentiam admitti, eisque de emolumentis praedictis integre responderi, ac easdem praesentes literas ab omnibus ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari. Non permittens Collegium, & duodecim Notarios praedictos, seu eorum aliquem a quoquam desuper molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles, per censuras, & alias, de quibus ei videbitur, poenas compellendo; adhibito, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausula contrarium derogatoria.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac nostrae Cancellariae regula de non tollendo jure quaesito, necnon Camera, & Collegii praedictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, necnon privilegiis, indulgiis, & literis Apostolicis, Camera, Collegio, & Notariis praedictis, sub quibuscumque tenoribus, & formis quomodolibet concessis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi praesentibus pro sufficienter expressis, & totaliter insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, decimo sexto Kal. Decembris, Pontificatus nostri Anno I.

D. P. An.I. 16. Novemb.

Sc.

Sequuntur privilegia pro supradictis septem Notariis antiquioribus.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Laudabilis Sedis Apostolicae restitudo, quae in suis actibus provida circumspectione dirigitur, non immerito eos gratia, & favore prosequitur, quos sibi operose eorum diligentiae studium continuo impendere cognoscit; ac ea quae illis per praedictam Sedem concessa fuisse dicuntur, ut firmiora persistant, Romanus Pontifex in eadem Sede constitutus libenter approbat, & confirmat, aliasque desuper disponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Collegium 7. Notariorum Sedis Apostolicae institutum.

§.1. Sane cum sicut accepimus Collegium septem Notariorum de numero participantium nuncupatorum, olim per felicem record. Clem. I. Antherum etiam I. & Julium similiter I. Rom. Pont. Praedecessores nostros, ad martyrum gesta, & quaecumque ad Romanam Ecclesiam pertinerent, fideliter describenda, & descripta reconcedenda, ordinatum, & institutum fuerit, ipsique in septem Urbis regionibus divisae, tam a praedictis, quam aliis Romanis Pontificibus, etiam Praedecessoribus nostris, ut creditur, quamplurima privilegia, honores, gratiae, praerogativa, & praerogativa concessa fuerint, ipsique Notarii abinde citra, omnibus Romanis Pontificibus praefatis, tam in eorum Cappella, quam in aliis publicis locis, ubi iidem Pontifices interfuerint, uti illorum Praelati domestici inservierint, & ad diversas legationes, & officia missi, illa laudabiliter exercuerint.

Cui hic Pontifex confirmat emolumenta, & privilegia alias concessa.

§.2. Propterea non solum praedictum Collegium in sua antiquitate, & nobilitate, ut par est, conservare, sed etiam majoribus favoribus, & gratiis prosequi volentes, Motu proprio non ad dictorum Notariorum, seu alicujus eorum, vel etiam alterius pro eis Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate Collegio hujusmodi, eisdemque septem Notariis nunc, & pro tempore existentibus, & eorum cuilibet omnia, & singula privilegia, gratias, exemptiones, libertates, immunitates, favores facultates, praerogativas, antelationes, praerogativas, decreta, declarationes, & indulta quaecumque per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros ipsi Collegio, & illius Notariis concessa, quatenus sint in usu, & Concilii Tridentini decretis minime contraria, nec sub ullis revocationibus comprehensa, nec non omnia, & singula redditus, jura, & emolumenta quaecumque dicti Collegii per ipsos septem Notarios hucusque habita & percipi solita, sicuti ea iuste & pacifice possident, Apostolica auctoritate, tenore praesentium confirmamus, illaque eis de novo concedimus, & innovamus.

Doctorandi que facultate concedit.

§.3. Ac nunc & pro tempore existentibus Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

bus Notariis de dicto numero, & eorum cuilibet, quoscumque qui in Jure canonico, & civili, seu altero eorum per diligentem examinationem per se adhibitis, & assumptis secum duobus, aut tribus illius scientiae & facultatis doctoribus, scientia, & moribus idonei, & sufficientes fuerint, in utroque seu altero juri hujusmodi, quos vero in Theologia non tamen alicujus Ordinis regulares, seu artibus, vel medicina, aut alia licita facultate studuisse, ac per similem examinationem duorum, aut trium etiam per eos eligendorum Doctorum, seu Magistrorum facultatis, in quibus studuerint, coram eis, vel aliquo eorum habendam, ad fidelem Magistrorum, seu Doctorum eorundem attestationem eis faciendam peritos, ac scientia, & moribus praefatis, ad hoc idoneos, & sufficientes esse repererint, de eorundem Doctorum, seu Magistrorum, quoad praemissa omnia consilio, & assensu in Theologia, seu artibus, vel medicina, aut alia licita facultate hujusmodi ad Baccalaureatus, Licentiatum, Doctoratus, & Magisterii gradus promovendi, & illis in eis legendi, & alios actus ad personas in hujusmodi gradibus constitutas quomodolibet pertinentes, faciendi, auctoritatem concedendi, & ipsorum graduum solita insignia eis, qui eisdem auctoritatibus, facultatibus, & privilegiis, acsi hujusmodi gradus in aliqua etiam famosa Universitate susceperint, praeterquam quo ad habilitatem ad Cathedrales Ecclesias utantur, & gaudeant, conferendi.

Notarios esse creandi.

§.4. Notarioque, & Tabelliones publicos creandi, ac creatos de Tabellionatus, & Notariatus officio hujusmodi per pennam, & calamare, ut moris est, recepto prius ab eis solito juramento investendi.

Spurios legitimum ad faciem honorem etiam loci.

§.5. Cum spuris, bastardis, manuscriptis, incestuosis, & aliis ex quovis illicito, & damnato coitu procreatis, ut in parentum, & aliorum bonis, tam ex testamento, quam ab intestato, sine tamen praedictio venientium ab intestato, aut ex fideicommissio, vel alia de jure valida dispositione, & citra bona emphyteutica, & feudalia ecclesiastica, aut ex fructibus, aliisque rebus ecclesiasticis concessa, vel per Ecclesiam acquisita, necnon derogationem Constitutionis sel. rec. Pii Papa V. similiter Praedecessoris nostri in illegitimos emanata, succedere, & quoscumque actus legitimos exercere, & ad quovis honores, dignitates, & officia publica vel privata assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, acsi de legitimo Matrimonio procreati essent, libere, & licite valeant dispensandi.

Statuta pro Collegio condendi.

§.6. Necnon statuta, & ordinationes dicti Collegii prosperum statum concernentia condendi, & pro tempore condita restringendi, ampliandi, & quoties expedire videbitur, in totum, vel partem delendi, & alia de novo ordinandi, eaque sub pecuniariis eidem Collegio applicandi, & aliis etiam suspensionis a perceptione emolumentum.

X 2

1585.

lumentorum distribuendorum arbitrio dicti Collegii penes per deputandos per ipsum Collegium exigendis, observari faciendi auctoritate, & tenore praedictis tribuimus facultatem, & potestatem.

§.7. Eisdemque Notarios de numero hujusmodi veros, & indubitatos familiares, continuos commensales, ac Praelatos domesticos nostros, & pro tempore existentis Rom. Pont. existere, eisdemque privilegiis, & gratis, quibus veri, & intimi familiares, utuntur, potiuntur, & gaudent, non ad eorum instar, sed pariformiter, & aequo principaliter sine ulla differentia uti, potiri, & gaudere posse.

§.8. Ac illis panem honoris, ejusdem bonitatis, & qualitatis, prout eisdem intimis familiaribus, & dilectis filiis Camera Apostolicae Clericis dari consuevit, dandum, ac ipsis, & eorum cuilibet, obitus, & Coronationis Rom. Pontificis temporibus vestes lugubres ratione obitus, & violaceas ratione Coronationis hujusmodi assignandas esse; & in cavalcatis Pontificalibus duos ex ipsis Notariis equitare cum Mantelionibus immediate post Praelatos assistentes si voluerint, libere posse decernimus.

§.9. Eisdemque Notariis pro tempore existentibus, ut singula pro eorum quolibet littere Apostolicae, etiam sub plumbo, super omnibus, & singulis quoruncumque cum cura, & sine cura, secularium, vel quorumvis Ordinum Regularium, Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam si Canonici, & praebendae, dignitates, personatus, administrationes, vel officia, & dignitates ipsae in Cathedralibus, etiam Metropolitanis, post Pontificales majores, vel Collegiatis, aut aliis Ecclesiis principales fuerint, & ad dignitates, personatus, administrationes, vel officia hujusmodi consueverint, qui per electionem assumi, eisque cura imminuat animarum, ac etiam ipsarum Cathedralium, vel Metropolitanarum, aut Patriarchalium Ecclesiarum provisionibus, commendis, ac fructuum, reddituum, & proventuum Ecclesiasticorum, necnon pensionum annuarum super eisdem fructibus, redditibus, & proventibus, reservationibus, & aliis gratis, etiam per Cameram, vel Cancellariam Apostolicam gratis expedire possint, de speciali gratia indulgemus.

§.10. Et insuper, quod pro singulis quaruncumque Cathedralium Metropolitanarum, & Patriarchalium Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, ceterorumque beneficiorum Ecclesiasticorum pro tempore facien. expeditionibus, quarum ratione taxa dicto Collegio solvi solet, semper eidem Collegio jura praedicta omnino solvi debeant: ita quod in quibuscumque gratis, & mandatis a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice emanandis, etiam si per ea expeditiones hujusmodi, sive per Cameram, sive per Cancellariam, aut viam secretam gratis ubique fieri concessum sit, nihilominus jus semper integrum, & illud praedicto Collegio reservatum esse censetur, nec expeditio fieri possit nisi

Familiares Pape, & eius Praelati domesticos dicitantur.

Panem Vestes & locum in Cavalcatis habeant.

Littere Apostolicae gratis pro eis expeditantur.

Emolumenta hie assignantur nisi quoniam eis dicitantur.

prius solatis juribus praefati Collegii; quodque nullo modo, nulloque tempore praemissis quamquam per Nos, & Successores nostros praedictos specialiter, & expresse, ex quavis causa illis derogatum fuerit, derogatum esse praetendi valeat; quinimo jura ipsa dicto Collegio integre, ut praefertur, solvi omnino debeant, auctoritate, & tenore praemissis, etiam perpetuo statuiamus, & ordinamus.

§.11. Praeterea eorumdem septem Notariorum, & cujuslibet eorum Consanguineis, affinis, & familiaribus continuis commensalibus actu inservientibus, quod quilibet arma, non tamen brevioris mensurae alias prohibita, tam per Urbem, quam totum Statum Ecclesiasticum hujusmodi absque aliqua speciali licentia deferre possint, quibusvis prohibitionibus, & bannimentis nequaquam obstantibus, a quibus semper exempti, & excepti sint, & esse censentur, ipsorumque litis desuper dandis ministri iustitiae Urbis, & locorum status hujusmodi credere, & acquiescere debeant.

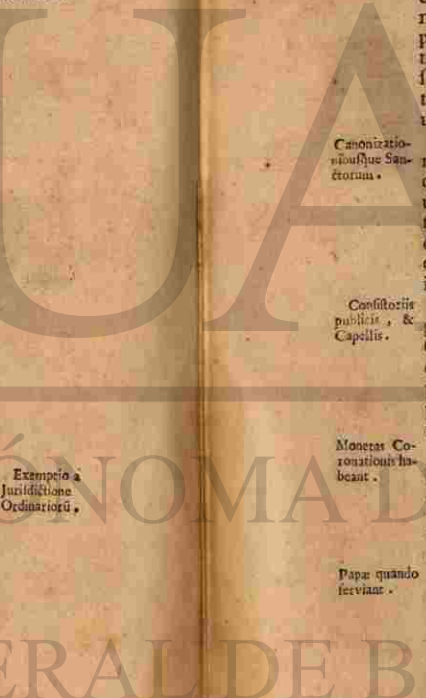
§.12. Eisdem Notariis, & eorum cuilibet, ut de quibuscumque eorum bonis, mobilibus, & immobilibus per eos tam ex Ecclesiis, aut aliis beneficiis Ecclesiasticis etiam Hospitalis, vel aliis piis locis, cujusvis etiam privilegiati Ordinis, seu Militiae existentibus per eos obtentis, ac obtinendis, aut alias quomodolibet, licite tamen acquisitis, & acquirendis etiam si iuxta praemem. Sixti IV. Julii II. Leonis X., & aliorum Romanorum Pontificum, etiam Praedecessorum nostrorum desuper expeditas litteras immobilia bona non possederint, etiam in dicta Romana Curia, & extra eam testari, & de eis inter quoscumque personas utriusque sexus, non tamen illegitimas, aut alias incapaces, gratis, & absque aliquo compositionis solutione disponere, testari, codicillari, & ea etiam inter vivos erogare, concedere, & donare, ac testamenta, dispositiones, & concessionis hujusmodi, etiam dimisso Notariatus Officio usque ad summam duorum millium ducatorum auri de Camera, quoad bona ex Ecclesiis, & aliis beneficiis praedictis acquisita, facere libere, & licite valeant, plenam, & liberam, auctoritate, & tenore praedictis concedimus licentiam, & facultatem.

§.13. Eisdemque Notarios a quorumcumque Ordinariorum locorum, & aliorum omnium iudicum jurisdictione, potestate, superioritate, & dominio, ita ut Ordinarii, & alii praedicti, eorumque Officiales, & Vicarii, ac quicumque alii Iudices nullam in eos, etiam ratione delicti, contracti, aut rei de qua agi contigerit, superioritatem, potestatem, jurisdictionem, vel dominium valeant exercere, aut Excommunicationis, vel alias sententias, censuras, & poenas proferre, nisi de nostro, seu pro tempore existentis Romani Pontificis mandato, ipsique in fragranti aliquo delicto deprehendantur, penitus eximimus, & totaliter liberamus, ac nostrae, & Sedis Apostolice

Licentia deferendi arma, pro ipsis, & eorum familiaribus.

Facultas testandi etiam de bonis Ecclesiasticis pro dicitantibus mille.

Exemptio a Jurisdictione Ordinarii.

stolica jurisdictioni, & potestati dumtaxat immediate subicimus, & subhibentes locorum Ordinarii, & alii cujuscumque qualitatis, & dignitatis Iudicibus, ne praedictos Notarios aliquo colore vel causa, nisi de nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis mandato, vel in fragranti delicto, ut praefertur, repertos, aliquo modo molestare, inquietare, capi facere, processare audeant, vel praesument, irritum & inane decernentes quicquid, si fecerint ipsi, aut eorum quilibet praesumpserit attentare.

§.14. Quodque dicti septem Notarii Collegialiter congregati, unum Notarium quolibet anno sine Notariorum praedictorum participantium praedictio, & absque exemptionibus, & privilegiis ipsis septem Notariis concessis, ita quod illis non gaudeant, creare.

§.15. Necnon, qui ex dictis septem Notariis utriusque juris Doctores fuerint, utriusque Signaturae Referendariorum numero adscribantur, & unus ex eis antiquior in Signatura gratiae semper assistere possit.

§.16. Ac in quibuscumque actibus in Consistorio publico pro tempore faciendis unus sit accersendus Notarius, qui, & alii ibi praesentes Notarii si rogentur, instrumentum ad perpetuam rei memoriam, conficiant: cui omnibusque aliis instrumentis, & scripturis quibuscumque acta publica; quibus intervenierint concernentibus, unus ex eisdem Notariis manu subscriptis, ac suo sigillo munitis etiam absque testibus, plenaria fides in iudicio, & extra ubique locorum omnino adhiberi debeat.

§.17. Et cum Notariatus Officia hujusmodi ad res Martyrum describendas antiquitus, ut praefertur, instituta sint, quod unus eorumdem Notariorum in Canonizatione Sanctorum, ac etiam in fabricando desuper processu conjunctim una cum uno ex causarum Palatii Apostolici Auditoribus intervenire, & procedere.

§.18. Illisque omnibus; & eorum singulis Consistoria publica, & Cappella, & Curforibus intimari, ac eis in Cappella, & omnibus actibus Candelae, Agnusdei, & palmas ejusdem qualitatis, & quantitatis, prout Episcopis assistentibus de more fieri solet.

§.19. Necnon aureas, argenteasque monetas in die Coronationis cujuslibet Romani Pontificis dictae Camerae Clericis dari solitas eisdem septem Notariis, & eorum singulis in signum honoris distribui, & dari.

§.20. Duoque ex illis si Principes, & eorum Oratores, & Patriarchae, necnon Archiepiscopi, & Episcopi assistentes desint, a Magistris ceremoniarum ad nostram, & pro tempore existentis Romani Pontificis eandem deferendam ceteris Praelatis in illis actibus, in quibus ad ipsos spectat, & Baronibus postpositis assumi.

§.21. Et qui ex eis in Presbyteratus ordine constituti fuerint, in Missis solemnibus mitra, & quibusvis aliis Pontificalibus infir-

mitibus, etiam in Cathedralibus Ecclesiis, de illorum tamen Praesulum, si praesentes sint, si vero absentes absque illorum consensu, etiam illis irrequisitis extra dictam Curiam uti.

§.22. Necnon quilibet eorumdem septem Notariorum nunc, & pro tempore existentium, ut sibi habere liceat Altare portatile cum debita reverentia, & honore, super quo in locis ad hoc convenientibus, & honestis, etiam non sacris, ac etiam Ordinaria, vel Apostolica, seu utraque auctoritate, ex quavis causa interdictis, seu etiam tempore cessationis a divinis, dummodo causam interdicti hujusmodi non dederint, etiam ante diluculum, & etiam circa meridiem in illius, & domesticorum, & familiarium suorum praesentia Missam pro se, vel quemcumque saecularem, vel cujusvis Ordinis regularem Sacerdotem idoneum, ab Ordinario approbandum, celebrari facere, illique interesse, & eam audire, libere, & licite valeat.

§.23. Quodque iidem nunc, & pro tempore existentes septem Notarii, & eorum singuli, qui jam per decennium Officium Notariatus hujusmodi obtinuerint, quique in futurum saltem per praedictum tempus a die quo in Collegium eorumdem Notariorum admissi fuerint, computandum, illud obtinuerint, si forte illud resignaverint, nihilominus Notarii sint, & vocentur, eisdemque honoribus, praecminentis, elevationibus, privilegiis, immunitatibus, & exemptionibus, aliisque omnibus praemissis ad quinquennium tantum utantur, perinde ac si in dicto Collegio adhuc essent; qui tamen Rocchettum, praeterquam extra Urbem non deferant, nec locum in Capella habeant, alios tamen Praelatos immediate post Notarios incedendo, praeterquam causarum dicti Palatii Auditores, & Camerae Apostolicae Clericos, praecedant, auctoritate, & tenore praemissis concedimus pariter, & indulgemus.

§.24. Mandantes dilectis filiis Vicecancellario, Camerario, Summatore, & dictae Camerae generali Auditori, Clericis, Thesaurario, ac ejusdem Urbis Gubernatori, & Senatori, necnon Legatis, Vicelegatis, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, & Gubernatoribus quaruncumque Civitatum, Castrorum, & locorum dicti Status Ecclesiastici per Collegium dictorum septem Notariorum pro tempore existentium, & eorum singulos eligendis, & eorum singuli, per se, vel alium, seu alios, auctoritate nostra dictis septem nunc, & pro tempore existentibus Notariis in praemissis omnibus, & singulis efficacis defensionis praesidio assistant, faciantque eos, & eorum singulos, quoties pro ipsorum parte super hoc fuerint requisiti, omnibus, & singulis praefatis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, & eorum aliquem, per quoscumque desuper quomodolibet inlehibite molestari, inquietari, aut impediri. Contradictores, quolibet, & rebelles cujuscumque status, gradus,

Altareque portatile.

Post decennium etiam dimisso officii Notarii remaneat.

Executorem huius Bullae deputato, & facultates.

Institutio Archiconfraternitatis Chordigerorum S. Francisci, chordam per Fratres ejus Ordinis gestari solitam devote deferentium, cum indulgentiarum concessione, & alias Confraternitates aggregandi facultate.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

EX superna dispositionis arbitrio gregi Dominico praesidentes, inter curas multiplices, quae ex Pastoralis officii ministerio Nobis incumbunt, illam libenter amplectimur, per quam omnium Christianissimum, praesertim sub laevi Religionis jugo, & vexillo, Altissimo famulantium, animarum salus cum divini cultus incremento proveniant; ipsosque Christianissimos, ut eorum vota ad id facilius concurrant, spiritualibus muneribus, indulgentiis videlicet, & peccatorum remissionibus, in apricum eis adducendo, iustos variis signis, & miraculis coruscantes, invitamus, & confovemus, ac alias desuper disponimus, prout ad eorundem Christianissimorum spiritualem devotionem conspicimus in Domino salubriter expedire.

§.1. Cum itaque B. Franciscus, a quo Ordo dilectorum filiorum fratrum Minorum institutus fuit, quique inter ceteros in numerum Sanctorum cooptatus, signis, & miraculis maxime claruit, ita vixerit, ut pene omnes ad sui devotionem, & imitationem pertraxerit, multique ex ipsis Christianissimilibus Chordam similem ei, qua ipse dum in hoc saeculo versaretur, cinctus erat, hodie deferant; quin etiam plures ejus laudabile institutum amplecti, & sub suavi jugo Religionis ab eo instituta diversisque S. R. Catholicae Ecclesiae Praelatis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, & postea ad summi Apostolatus apicem evehitis illustratis, militantes, tantumque Virum imitati, in numerum eorundem Sanctorum relati fuerint.

§.2. Nos qui etiam a teneris annis singularem devotionis affectum erga ipsum S. Franciscum, cujus corpus sub Altari majori Ecclesiae, Domus Fratrum Ordinis Fratrum Minorum Conventualium nuncupatum Assisen., quae inibi insignis, maximeque celebris, & diversis privilegiis decorata existit, requiescit, sub habitu dicti Ordinis sui incedentes gessimus, cupientes domum, & Ecclesiam hujusmodi amplius decorari, pietatisque, & Christianae caritatis opera, ubique cum divini cultus augmento, ac ad ejusdem S. Francisci honorem, & venerationem, animarumque salutem exerceri, fidelesque ipsos ad faciendum ea, per quae ad aeternam beatitudinem valeant facilius pervenire, mediis opportunis excitare, infra scriptum fratrem Clementem Magistrum Genetalem, ac singulares per-

Procurium.

B. Franciscus Ordinis Minorum institutor, miraculis claruit, & Sanctorum numero scriptus fuit a Gregorio IX.

Hic Pontifex ejusdem Ordinis professor ad decorandam Ecclesiam in qua requiescit corpus d. Sancti, & fideles ad majorem devotionem excitandum Archiconfraternitatem Cordigerorum in dicta Ecclesia.

personas Conventus Domus praedictae a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes. Motu proprio non ad alicujus Nobis desuper oblatae petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & certa scientia, in Ecclesia domus, & ad Altare hujusmodi, unam Archiconfraternitatem utriusque sexus Christianissimorum, qui Chordam per ejusdem Ordinis Fratres geri solitam, ex illorum devotione deferant, ac illa cingantur, sub invocatione ejusdem S. Francisci, Apostolica auctoritate, tenore praesentium; perpetuo erigimus, & instituiimus. Ut autem ipsa Archiconfraternitas Confratrum Chordigerorum praefatae Chordae, numero in dies magis ampliata decoretur, ipsique Confratres ad piorum operum exercitium propensiores reddantur, ac ad Ecclesiam, & Altare hujusmodi devotionis causa confluant, quo per hoc se majora caelestis gratiae dona cognoverint adipisci; De Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate consisi.

Indulgentiam Confratribus elargimur pro die ingressus.

Aliisque Indulgentias Fratrum Conventualium, & Confraternitatis Confraternitatis.

Generali Magistro Conventualium dat facultate aggregandi alias Confraternitates.

§.2. Omnibus, & singulis utriusque sexus Christianissimilibus, qui vere poenitentes, & confessi, ac praefata Chordam, quae prius a superioribus dicti Ordinis benedicti debeat, ad reverentiam, & memoriam ejusdem S. Francisci gerentes, sacraque Communionem refecti, praefatam Archiconfraternitatem ingrediuntur, die primi illorum ingressus, ac in mortis ipsorum articulo, Nomen Jesu, ore, vel corde invocantibus, si etiam vere poenitentes, & confessi fuerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem.

§.4. Et insuper eidem Archiconfraternitati, illisque Confratribus, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac relaxationes Archiconfraternitati Confraternitatis B. Mariae Virg. in Ecclesia S. Luciae de Urbe instituta, necnon praedicto Ordini, ac illius fratribus, & personis, quandocumque, & per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac etiam per Nos concessas, quoad illas tantum, quae haecenus revocate non fuerunt, Motu, & auctoritate, ac tenore similibus, etiam perpetuo concedimus, & elargimur, ac communicamus.

§.5. Postremo, dilecto filio Fratri Clementi Bontadosio nunc, & pro tempore existenti dicti Ordinis Generali Magistro Ordinis Fratrum Minorum Conventualium nuncupatorum, quascumque Confraternitates utriusque sexus Christianissimorum Chordigerorum hujusmodi in quibuscumque Ecclesiis Domorum tam Minorum Conventualium, quam Capuccinorum, & de Observantia nuncupatorum Fratrum praedictorum, in quibuscumque mundi partibus, &

locis pro tempore erigendis, & instituendis, erigendi, & instituendi, illasque postquam erectae, & institutae fuerint, praefatae Archiconfraternitati per praesentes erectae, & institutae, cum omnibus, & singulis Indulgentiis, peccatorum remissionibus, & relaxationibus aggregandi, ac ipsas indulgentias, illis, & earum Confratribus communicandi, pariterque concedendi, plenam, liberam, & omnimodam facultatem, & auctoritatem damus, & concedimus, prout Nos easdem omnes Confraternitates, ex nunc prout ex tunc, postquam erectae, & institutae fuerint, ipsi Archiconfraternitati per praesentes erectae, & institutae hujusmodi aggregamus, praefataeque Indulgentias illis, & earum Confratribus communicamus, & concedimus.

Classulae praesentiae.

§.6. Decernentes easdem praesentes literas, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut intentionis vitio, vel intentionis, seu quopiam alio defectu, notari, impugnari, vel retractari aut revocari ullatenus posse, neque debere; sed semper, & in perpetuum validas, & efficaces existere, suorumque plenarios effectus sortiri debere.

Classulae derogatoriae.

§.7. Non obstantibus praemissis, ac Regula nostra de Indulgentiis ad imitar non concedendis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo &c.

D. P. An. 19. Novemb.

Datum Roma apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, 13. Kal. Decembris, Pont. nostri Anno I.

Sequitur extensio dictae Constitutionis.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Divinae caritatis altitudo eminentissima, & summi amoris Seraphici inexhausta bonitas, &c. Omissis relatio ejusdem Bullae.

Hic Pontifex edidit Constit. praeced.

§.1. Ne autem de praemissorum validitate ullo unquam tempore dubitari contingat nostram denuo in praemissis auctoritatem interponere, ipsiusque Archiconfraternitatis auctoritatem extendere, ac pium dictorum Confratrum Chordigerorum propositum amplius promovere, eosque spiritualibus muneribus, Indulgentiis videlicet, & peccatorum remissionibus prosequi cupientes, supplicationibus dicti Clementis hac in parte inclinati, Institutionem hujusmodi, Apostolica auctoritate praefata, tenore praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus, suppletes omnes, & singulos, tam juris quam facti defectus, si qui interverint in eisdem; Ipsamque Archiconfraternitatem in caput omnium Confraternitatum Chordigerorum hujusmodi, ubilibet institutarum, & instituendarum, etiam perpetuo, auctoritate, & tenore praemissis erigimus, & instituiimus.

Et munda omnia in a contenta a. probat, & dictam Archiconfraternitatem caput a. institutarum, constituit.

§.2. O.

Classulae derogatoriae.

§.25. Non obstantibus Sanctae memoriae Symmachi, & Innocentii IV., Pauli II., & aliorum Romanorum Pontificum, etiam Praedecessorum nostrorum contra exemptos editis, & praedictis, aliisque Apostolicis, ac in Generalibus, & Provincialibus, Synodalibus, & praesertim Tridentini non tamen quoad exemptionem ab eo sublatam Concilii editis generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, legibus, statutis nostris, & aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, vel alius Extrayagantibus, quibuscumque editis generalibus Constitutionibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & lris Apostolicis, quibuscumque Romanae Curiae officialium Collegiis, eorumque personis per quoscumque Praedecessores nostros, etiam motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus, efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis declarationibus, & decretis, etiam talibus, quod illis nullatenus, vel nisi de eorum, quorum interest, expresso consensu, & Fratrum nostrorum consilio, etiam consistorialiter habito, aliisque modis, & formis ibi traditis usquequaque servatis derogari possit; etiam si inter alias cavetur expresse, quod si eis derogari contingat, derogatio hujusmodi non valeat, nisi talis intentio derogandi aliquibus personis tunc expressis per divertas in forma Brevis literas cum intervallo unius mensis, seu alterius temporis eis praesentata prius, & intimata, ac insinuata fuerit, ac alias quomodolibet concessis, & concedendis. Quibus, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur praesentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, & ad effectum praemissorum omnium harum serie specialiter, & expresse, motu pari derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

D. P. An. I. 5. Februarii.

§.26. Volumus autem, quod praesentium transumptis &c. Datum Roma apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Nonis Februarii, Pontificatus nostri Anno I.

1485. Indulgentias Fratrum Minorum iterato concedit.

§.2. Omnesque, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones Religionis, & Ordini Fratrum Minorum hujusmodi per quoscumque Rom. Pont. Prædecessores nostros, ac Nos concessas, quoad eas dumtaxat, quæ hæcenus non sunt revocate, nec sunt ullis revocationibus comprehensa, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo approbamus, & confirmamus, ac illis perpetua, & inviolabilis firmitatis robur adhecimus.

Alia hic expressis aliis dicitur.

§.3. Illasque Archiconfraternitati, & Confratribus Chordigerorum hujusmodi similiter perpetuo concedimus, ac communicamus, & ad illas extendimus, seu Indulgentias, & peccatorum remissiones, & relaxationes Religionis, & Ordini Minorum prædictis, ut præfertur, concessas Archiconfraternitati, & Confratribus Chordigerorum hujusmodi sub eisdem modo, & forma, quibus illæ Religionis, & fratribus præfatis concessas fuerunt, dummodo (ut præfertur) non fuerint revocate, etiam perpetuo concedimus, etiamque, & communicamus. Necnon de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, utriusque sexus Confratribus Chordigerorum hujusmodi, præter Indulgentias Religionis præfate concessas, in mortis articulo, necnon quoties processionibus Archiconfraternitatis Chordigerorum hujusmodi, singulis mensibus fieri solitis interfuerint, eisdem quidem Confratribus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem perpetuo concedimus.

Et non Confratribus aliis dicitur.

§.4. Aliis vero non Confratribus, qui processionibus hujusmodi interfuerint, centum annos de injunctis eis, vel alias quomodolibet debitis penitentis misericorditer in Domino relaxamus. Ac præfatis Confratribus, qui aliis dictæ Archiconfraternitatis processionibus, aut dum B. Mariæ, vel quodvis aliud divinum officium per ipsos Confratres Chordigerorum recitabitur, interfuerint, ac quoties Sanctissimum Christi Corpus, dum infirmis defertur, vel defunctum ad sepulturam associaverint, aut alicui miserabili personæ subvenerint, vel pacem inter inimicos composuerint, seu aliquod horum fecerint, toties centum dies, de eis injunctis, seu alias, quomodolibet debitis penitentis etiam misericorditer in Domino relaxamus. Eisdemque Confratribus Chordigerorum, ut Indulgentias, & peccatorum remissiones præfatas, per modum suffragii, pro fidelibus, qui in gratia Dei decesserint, consequi, & impartiri valeant.

Alia Confraternitates aggregandi facultatem concedit.

§.5. Necnon quascumque Confraternitates utriusque sexus Christianissimum Chordigerorum hujusmodi, in quibuscumque Ecclesiis Domorum, tam Minorum Conventualium, quam de Observantia, & Capuccinorum nuncupatorum fratrum præfatorum, in quibuscumque mundi partibus, & locis pro tempore erigendas, & institutas, postquam erectæ, & institutæ fuerint, Archiconfraternitati illorum aggregandi, illisque omnes, & singulas eorum Indul-

gentias, & peccatorum remissiones, & relaxationes communicandi, & concedendi, plenam, liberamque facultatem præfate, ac pro tempore existenti Generali disti Ordinis Minorum Conventualium, auctoritate, & tenore præfatis concedimus.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac nostra de Indulgentiis ad instar non concedendis, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque, præfatis perpetuis futuris temporibus valentibus.

§.7. Volamus autem, quod præsentium transumptis &c. Nulli ergo &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Nonis Maii, Pontificatus nostri Anno II.

Clausula derogatoria.

Transumptum cum fidei.

D. P. An. II. 7. Maii.

XXI.

Confirmantur Privilegia a Romanis Pontificibus Civibus Genuensibus concessa, quorum vigore extra Urbem Januam ad Judicium vocari non possunt.

Dilectis filiis Nobili Viro Duci, & Gubernatoribus Reipublicæ Genuen.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem.

Præstantissima pietas, ac devotio, quas omni tempore, & quidem in rebus maximis, & gravissimis erga Sanctam Ecclesiam Romanam, magna vestra cum laude declaratis, & paternis amor, ac præcipua charitas, qua Vos Romani Pontifices semper sunt prosecuti, Nosque peculiari erga vos animi affectus, haud dubie postulant, ut gratias, indulta, & privilegia vobis ab eisdem Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa, non modo rata, & firma esse velimus, sed alia etiam cum ulius veniat, illis addamus.

Exordium a meritis Reipublicæ Romanæ Seden. desumptum.

§.1. Itaque cum per dilectos filios Oratores vestros, qui ad præstandam Nobis, & Sanctæ huic Sedi obedientiam nuper missi sunt, exponi feceritis, quod alias felicis recordationis Innocentius IV., Alexander IV., & Nicolaus IV., ac Nicolaus V. Romani Pontifices Prædecessores nostri Communitati, ac Civibus Genuensibus, ut nemo eorum etiam vigore quarumvis literarum Apostolicarum plenam, & expressam de indulto hujusmodi mentionem non facientium, extra Civitatem, & districtum Genuen. ad Judicium invitari trahi, utque nullus delegatus, seu subdelegatus, aut executor, vel Conservator Apostolicus in eos, & dictam Civitatem excommunicationis, vel interdicti sententias promulgare possent indulserunt.

Nonnulli Privilegia concessere Genuen. ut extra Civitatem Genuen. ad Judicium vocari nequeant, nec excommunicari, aut interdicti.

§.2. Et pia mem. Calixtus III., Sixtus IV., Innocentius VIII., Alexander VI., & Julius II., etiam Romani Pontificis Prædecessoris nostri indulta prædicta approbarunt, & innovarunt: Ac præterea dictus Calixtus, ut per nullas etiam Apostolicas literas, in quibus de indulto hoc specialis, & expressa men-

Alii Pontifices eadem privilegia confirmarunt.

mentio non fieret, derogatum ei esset, aut censeretur, decrevit. Ac postmodum re: me: Leo Papa X. Communitatis, & Civium prædictorum assentium nonnullos Conservatores, & Delegatos, aliasque personas contra indultum hujusmodi attentare præsumpsisse supplicationibus inclinatus omnes, & singulas super præmissis confectas, præsertim compertas Sancti Georgii concernentes literas, per suas sub Plumbo confectas literas approbavit, & confirmavit, ac demum Paulus III., & Paulus IV., ac Pius IV., & Gregorius XIII. Prædecessores nostri, singulas literas prædictas per alias suas in forma Brevis ex certa scientia confirmarunt, & approbarunt, ac perpetua firmitatis robur obtinere, & ab omnibus inviolabiliter observari debere statuerunt, illaque denuo gratiose concesserunt, prout in singulis literis Prædecessorum hujusmodi plenius dicitur contineri.

Confirmat quoque Sixtus.

§.3. Nos supplicationibus vestro nomine super his per eisdem Oratores humiliter porrectis inclinati, vosque, & Rempublicam vestram omni gratia, & favore amplecti volentes, singulas literas Prædecessorum hujusmodi, quarum veriores tenores præfatis pro expressis habeantur, cum omnibus, & singulis in eis contentis, indultis, concessionibus, decretis, & clausulis auctoritate Apostolica tenore præsentium ex certa scientia approbamus, & innovamus, ac plena, & inconcussa roboris firmitate subsistere, vobisque in omnibus, & per omnia etiam quo ad hoc ut executores in eisdem literis deputati, ad earum executionem juxta illarum continentiam, & tenorem procedere possint, & debeant, suffragari, & ab omnibus inviolabiliter observari decernimus, atque ea omnia vobis de novo gratiose concedimus.

Derogatio contrariorum.

§.4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinacionibus, nec non omnibus illis, quæ dicti Prædecessores nostri in suis literis voluerunt non obtinere, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 6. Decem. 1585. An. I.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub annulo Piscatoris d. 6. Decemb. 1585. Pontificatus nostri Anno I.

XXII.

Confirmat literas Prædecessorum Pontificum, ac præcipue Gregorii XIII. quibus ad refranandos scelestos homines, tam Laicos, quam Ecclesiasticos læsæ majestatis criminis reos Ecclesiasticæ immunitatis, in Civitate Genuen. restringit limites.

Ex Regest. in secret. Brevis.

Dilectis filiis, Nobili Viro Duci, & Gubernatoribus Reipublicæ Genuen.

SIXTUS PAPA V.

Dilecti filii Nobiles Viri, salutem, & Apostolicam benedictionem.

§.1. Alias a sel. rec. Gregorio Papa XIII. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequenti videlicet a tergo Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Litteræ Gregorii XIII. emanant.

§.2. Dilectis filiis Nobili Viro Duci, & Gubernatoribus Reipublicæ Genuen. intus vero Gregorius Papa XIII. Dilecti filii salutem, & Apostolicam benedictionem. Romani Pontifices Iustitiæ Auctores, & Cultores præcipui privilegium Clericis concessum, & Ecclesiarum, ac Cemeteriorum immunitatem ita limitare, & restringere consueverunt, ne Clerici ipsi privilegio magis, quam par sit, committentes publicam quietem, & pacem, præsertim in Civitatibus perturbent, neve aliqui spe nanciscendi impunitatem ducti alii cum animarum suarum pernicie injuriam inferant. Unde ad eum finem jam statuis, & ordinatis, cum a Nobis petitur, libenter auctoritatis nostræ robur adhecimus, ac circa illa, quantum Nobis in Domino conceditur, opportune providemus.

1585. Tenor litterarum Gregorii XIII.

Alias siquidem per vestre Reipublicæ Genuen. tunc temporis Ducem, & Gubernatores sel. rec. Clementi PP. VII. Prædecessori nostro exposito, sepius contingere, ac experientia comprobatum esse, quod nonnullæ personæ Ecclesiasticæ seculares, & diversorum Ordinum Regulares, etiam in sacris Ordinibus constituta, suorum status, professionis, gradus, dignitatis, & salutis immemores, ac Dei timore postposito, contra regimen, & statum ejusdem Reipublicæ verbis, consilio, operibus, & factis venire non timebant, ac vehementer dubitabant, nisi ea in re contumtus fuisset, ne pax, & quies publica ejus Civitatis perturbaretur, ac diversa scandala in dies subsequerentur in grave ipsius Reipublicæ detrimentum. Quodque nonnulli etiam dictæ Civitatis in Minoribus ordinibus constituti, ac Beneficiati, in habitu seculari, ac sine tonsura Clericali incedere, & Officium Divinum, prout ratione beneficiorum per eos obtentorum, tenebantur, omittere non verebantur, in ipsius Clericali Ordinis opprobrium, animarumque suarum perniciem, & plurium perturbacionem: Idem Prædecessor Venerabili Patri Archiepiscopo Januen. seu dilecto filio ejus in spiritualibus Vicario generali mandavit, ut quoties pro parte Ducis, & Gubernatorum prædictorum, seu pro eis agentium fuisset requisitus, ac per inditiam legitima Archiepiscopo, vel Vicario prædictis constitisset, quod aliqua persona Ecclesiastica, etiam in sacris Ordinibus constituta, secularis, & cujusvis Ordinis, vel Congregationis regularis, etiam ab omni jurisdictione quomodolibet exempta, ac cujuscumque dignitatis, gradus, status, sexus, conditionis, & qualitates, non tamen Pontificalis dignitatis fuerit, quæ aliquid contra ipsam Rempublicam, & illius statuta, & potestatem moliretur, contra talem personam ad Capturam, ac præcedentibus sufficientibus indicibus, ad torturam, ac si culpabilis reperta fuisset ad poenam exilii procedere possent, facultatem concessit.

Clementis VII. facultate Archiepiscopi concessit procedendi contra Ecclesiasticos quosdam multos contra Rem. consuetudine, ac etiam ex illis poena puniendi ad intantum Ducis.

Et deinde pia mem. Paulus Papa III. etiam Prædecessor noster ab his qui Ducis, & Gubernatorum muneribus eadem in Republica

Paulus III. Homicidas, & decoquentes Immunitate Ecclesiastica privavit.

publica fangebantur, accepto Jure cautum esse, homicidas, & Mercatores decoquentes, seu falsos, ut dicitur ad Ecclesias, seu ad earum Cemeteria confugientes, tatos esse, ac ibi capi, aut inde extrahi non posse, usu vero, & experientia superiorum annorum edoctos esse, eam Ecclesiarum, & locorum immunitatem in illa vestra Civitate, & ejus Dioecesi sceleratis, & improbis iuventum delinquendi, ac Mercatoribus non parvam decoquendi occasionem praeuisse, & in dies praebere, ac existimare, quod si ea immunitas observaretur, boni, ac recte viventes maxima damna, & incommoda paterentur, ac subirent, graviaque scandala verisimiliter ibidem orientur, eisdem, ac Republicae praedictae, illisque pro tempore Duci, & Gubernatoribus, quod per Officiales, seu Ministros vestros, omnes voluntarios homicidas, & Mercatores, qui decoxissent, ad aliquas Ecclesias, seu Cemeteria ejusdem Civitatis, illiusque Dioecesis confugientes in eisdem Ecclesiis, seu Cemeteriis Archiepiscopi, vel Vicarii praedictorum prius petita, licet non obtenta licentia, & inde sine tamen sanguinis effusione extrahi, ac iustitia mediante, puniri, ac si extra Ecclesias seu earum Cemeteria capti fuissent, necnon decoctos ad satisfaciendum creditoribus omnibus Juris remediis compellere, & eorum bona inter Creditores, prout Juris fuerit, dividi facere, libere, & licite valeret, concessit.

Gregorius quomodo XIII. concessit, ut per quendam Tribunal mixtum processu possent eorum ad extremum supplicium contra Ecclesiasticos eos iustitiam majestatis.

& probato, eos, quos dicitur Ordinarius, aut persona praedicta culpabiles reperisset in praemissis, prout delictorum, & criminum qualitas exigisset, condemnare, vel ubi poena sanguinis, aut ultimi supplicii pro atrocitate delicti imponenda veniret, praevia degradatione, eosdem puniendos Curiae Seculari tradere libere possent, nec propterea Ordinarius, aut persona praedicta, ac Judices, & Cives assistentes praedicti aliquas censuras incurrisse censerentur, auctoritate, & tenore praedictis indulgimus, & aliis, prout in variis dictorum Praedecessorum ac Nostris super his confectis literis latius continetur.

Nunc autem denuo Nobis exponi curasti, eandem Civitatem, & illius civitatem a facinorosis hominibus hoc tempore maxime vexari, & perturbari, & licet Vos pro vestro erga Iustitiam insigni zelo, ac prudentia multa his malis, & incommodis remedia curaveritis adhiberi, tamen ob Ecclesiarum, Cappellarum, Cemeteriorum, aliorumque piorum locorum, quae de jure communi ecclesiastica immunitate gaudere noscuntur, quibus Civitas vestra, ita referta est, ut in unaquaque via ejus Civitatis, aliqua Ecclesia, sive Capella, vel sacer locus sit immunitatis privilegio praeditus, ac una, vel pluribus cratibus ferreis, vel eujusvis alterius generis etiam ornatus, ob quorum frequentiam delinquentes, vel in illa se recipiunt, aut manibus dictas crates tenent, ita ut Magistratus, eorumque familiam illos persequentem eludant, & frustrantur, ex quibus plerumque, etiam evenit, ut impunitatis spe ducti scelerati homines facinororum suorum poenas plerumque subterfugiant, sicutque majores animos ad delinquendum sumant, liberiusque delinquant, propterea publica auctoritate suadente, Nobis humiliter supplicari fecistis, ut facultatibus, tam per Nos, quam Praedecessores nostros concessis, ut praefertur, & aliis in dictis literis contentis cum firmitus illa subsistere noscantur, quo fuerint Apostolica auctoritate communita, vim, & robur Apostolica confirmationis adiacere, & adversus contrarias forsitan dispositiones, illa restituere, aliasque in praemissis incommodis, & malis ejus Civitatis occurrere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur vestris honestis votis, quantum cum Deo possumus, paterne annuere volentes, ac singularum literarum hujusmodi tenores praesentibus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, literas praedictas, & in eis contentas, quaecumque Apostolica auctoritate tenore praesentium, ita ut perpetuis futuris temporibus observentur, vobisque, & pro tempore Duci, & Gubernatoribus, ac Republicae vestrae suffragantur, approbamus, & confirmamus, illisque perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adiacimus, ac praesentis scripti patrocinio communitimus, eisdem literas adversus quaecumque revocationes, limitationes, suspensiones, & contrarias dispositiones restituimus, reponimus,

Postea non solum praenarrata omnia confirmavit.

Lege utilitate.

Sed etiam reos Ecclesiarum, Cappellarum &c. Crates apprehendentes Ecclesiasticas immunitate non minus feci declaravit.

nimus, & plenarie reintegramus, illaque de novo, quatenus opus sit, concedimus, & indulgemus.

Et insuper ad reprimendam facinororum hominum temeritatem, & audaciam, auctoritate, & tenore praedictis declaramus, ad Ecclesias, Cappellas, Cemeteria, & alia pia loca proprius accedentes, ac illorum crates apprehendentes, vel manibus constanter easdem retinentes, non tamen Ecclesias, & loca praedicta ingredienti, & propterea inde abstrahi nequaquam posse contententes, vel praetendentes, immunitate Ecclesiastica minime frui, aut gaudere potuisse, neque posse, nec si inde extracti sint, eadem ecclesiastica immunitate se tueri, ut in eum, unde extracti sint, locum, vel alias restitui, aut quodcumque aliud privilegium obtinere valeant. Verum sic dictis Ecclesiis, & aliis piis locis propius accedentes, & cratibus appensos, vel illas manibus retinentes, per vestros Magistratus, illorumque Judices, & familiam absque aliquo conscientiae scrupulo, nec sententiarum, censurarum, aut poenarum incurfu, capi, & apprehendi, ac carceribus mancipari, & condignis poenis pro delictorum qualitate, omni prorsus impedimento, & difficultate remotis affici libere, & licite valere, statuimus.

Decernentes praesentes perpetuis futuris temporibus vobis vestraeque Republicae suffragari, ac sub quibusvis similibus, gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus minime comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse, & censeri, nec de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel quovis alio defectu notari, vel impugnari, nullo unquam tempore posse; Sicutque per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate iudicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus praemissis, ac omnibus his, quae dicti Praedecessores, Nosque in literis praedictis volumus non obstat, ac generalis Concilii, ac quibusvis alii Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis Ordinibus, Monasteriis, & aliis locis quibuscumque, illorumque Superioribus, & personis exemptionem secularium, & Regularium personarum, Ordinum, Monasteriorum, Ecclesiarum, & Sacrorum locorum praedictorum, necnon Congregationum in se continen, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, ac alias quomodolibet etiam, iteratis vicibus concessis, & approbatis, ac Bull. Rom. Tom. II. Par. II.

sepius innovatis. Quibus, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum inferrentur praesentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque Datum Roma apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 12. Julii 1576. Pontificatus nostri Anno V.

§.3. Has autem literas cum nuper Nobis oratores vestri humiliter supplicaverint, ut nostra etiam auctoritate pro firmitate illarum subsistentia roborare dignaremur.

§.4. Nos qui ob singularem vestram erga Nos, sanctamque hanc Sedem reverentiam, & devotionem, petitionibus vestris, quantum cum Deo licet, libenter annuimus, vos, ac vestrum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, supernarratas literas Gregorii Praedecessoris, & in eis contenta quaecumque, auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, ac praesentis scripti patrocinio communitimus.

§.5. Decernentes illas vobis, Reipublicaeque vestrae omnino suffragari, ac ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari debere, irritum quoque, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac omnibus his, quae in dictis Praedecessoris literis concessum fuit non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die 10. Decembris 1585. Pontificatus nostri Anno I.

Hujusmodi literas a Sixto confirmari petunt Oratores Reipublicae Praefatus Pontifex.

Sicque perpetuo praecipit observare.

Obstantia tollit.

Dat. die 10. Decembris 1585. An.I.

XXIII.

Jurisdicção Consulm Artis Lane in Urbe, & privilegia Mercatorum ejusdem Artis.

Hanc jurisdictionem primo concessit Pius V. in sua Constit. LXIV. Ut ad Artis. Tom. IV. Par. II. fol. 396.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

CUM alias considerantes artem Lane, quam in multis Italiae Civitatibus insignibus, in decus, & ornamentum illarum, publicamque utilitatem exerceri accepimus, ejus esse industriae, ut facile omnes generis personae ex ea, & ejus exercitio vivere, & se manuteneant possent. Cupientesque exercitium hujusmodi in hanc nostram Urbem introducere, seu jam alias introductum, hodie tamen pene extinctum renovare, ut sic

Hic Pontifex ad renovandam Artem Lane in Urbe, Cardinalem Sanctae Romanae deparavit.

pauperes, & miserabiles persona, etiam vagabunda utriusque sexus, huius nostre Urbis haberent, in quo se exercerent, & exercendo victum sibi compararent, Dilectum filium nostrum Prosperum, tituli S. Clementis Presbyterum Cardinalem de Sancta Cruce nuncupatum, desuper deputaverimus.

§.1. Et dilecti filii Alexander Capocelanus, & Fenizius Alfano, Mercatores Lanæ, sese eidem obtulerint, & paratos esse dixerint, id onus, & hanc curam artis Lanæ, & illius exercitium in dictam Urbem introducendi, & ut panni cuiuscumque generis conficiantur, curandi suscipere, sub iis conditionibus, capitulis, & statutis nimirum.

§.2. Quod per Cameram nostram Apostolicam duodecim millia scuta eis mutuo, & in contanti (idonee per eos canto de illis infra decem annos proxime venturos restituendis) darentur.

§.3. Et præterea alia mille scuta ex pecuniis eiusdem Camere ad satisfactionem, & seu commoditatem eorundem Alexandri, & Fenizii pro edificio purgamenti, vulgo dicti il Purgio, quod dudum tempore Pontificatus sel. rec. Pii PP. V. Prædecessoris nostri, prope fontem Trivii de Urbe conceptum fuit, & tinctura, ac instrumentis ad dictam artem necessariis statim exponerentur, nec ipsi Alexander, & Fenizius ad horum mille, nec aliorum mille scutorum, quæ tempore prædicto pro eodem edificio a dicta Camera data fuerit, aliter restituere tenerentur: sed ipsa bis mille scuta commoda, & beneficio dictæ artis omnino cederent.

§.4. Et statuta Collegii, sive societatis Mercatorum artis Lanæ huiusmodi necnon statuta, & alia præmissa ipsis confirmarentur.

§.5. Nec qui de dicta Arte essent, tenerentur pro eorum creditis concernentibus materiam, & exercitium Lanæ, atque tinctura, eiusque membra decoctis debitoribus cum aliis creditoribus dissentire: sed semper præferantur, prout, & quemadmodum Mercatores Ripæ præferuntur.

§.6. Dilectique Alexander, & Fenizius, ac pro tempore existentes Consules dictæ artis Lanæ ad tres annos proximos, & continuos confirmarentur, ut sic melius, & commodius ipsi formam, & modum introducendi artem, & exercitium Lanæ, atque tinctura cum suis annexis, & dependentiis tradere, ac statuta Collegii, sive Societatis prædictæ ad usum, & observantiam reducere.

§.7. Nec prædicta duodecim millia, & alia mille scuta ipsis Alexandro, & Fenizio, per succedentes eis Consules, aut alios quoscumque dictæ artis auferri possent.

§.8. Quodque Consules huiusmodi pro tempore existentes quemcumque in ulla assidua pœna, etiam in causa criminali, vel mixta absque voto assessoris ipsorum, ex omnibus qui de dicta arte extiterint, ad tempus eis bene visum eligendi condemnare nequirent.

Qui cum hominibus dictæ Artis convenire quod.

Camera munitur Arti sc. decem millia.

Alia bis mille Arti donat.

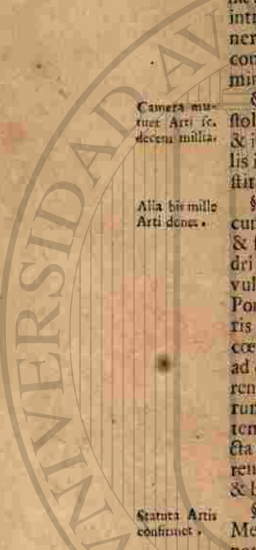
Statuta Artis confirmat.

Præferantur mercatores Artis, in bonis debitorum sicut mercatores Ripæ.

Consules huius temporis ad triennium confirmantur.

Pecunia penes eos exstat.

Consules utitur voto Assessoris in pœnis assiduis.

UNIV

harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, capitula, & conditiones, ac nova huiusmodi, necnon vetera Collegii prædicti statuta, & ordinationes, felix regimen & gubernium ipsius Collegii, seu Societatis concernentia, ac alias licita, & honesta, nec sacris Canonibus, aut Concilio Tridentino contraria, quæ descripta sunt in quodam eisdem Collegii libro in membrana manuscripto, & cooperaturis ligneis corio rubro tectis compacto, cum quatuor non cartulatis, sic incipien. (Cum hoc sit, quod ex forma cuiusdam statuti, ac finien. in hunc modum, & onera sustinendo recipiant, & honores, & aliis 150. cartis, seu foliis cartulatis, ut præfertur, scriptis, & sic pro rubrica incipien. Incipiunt statuta Mercatorum artis Lanæ, & deinde hæc verba subiunguntur. In nomine Dei Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & ad honorem, &c. Quæ quidem verba nigro colore sine atramento sunt scripta, in fine autem eisdem libri, videlicet ultimo fol. subsequens Notarii recognitionis finem facit. Die 21. Jan. 1574. D. Horatius Fuscus Notarius medio iuramento tactis, &c. recognovit prædicta statuta esse Universitatis artis lanæ Urbis in forma auctoritate Apostolica per præfentes perpetuo approbamus, & confirmamus, suppletes singulos, tam juris, quam facti defectus, siqui deluper intervenerint.

§.12. Ac insuper, nunc, & pro tempore existentibus dicti Collegii Consilibus, ut in eorum Congregatione, statuta, & ordinationes prædictæ, toties quoties pro rerum, & temporum qualitate expediens fuerit, reformare, corrigere, & in toto, vel in parte mutare, & de novo condere: Ac de omnibus, & singulis causis, tam civilibus, quam criminalibus, seu mixtis, etiam ratione præteritorum lanæ artem concernentibus, iuxta prædicta statuta, & ordinationes in futurum recognoscere, easque decidere, & terminare, ac etiam pœnas per dicta statuta contra non observantes illa, aut alias impositas augere, seu immutare libere, & licite valeant. Ita quod causæ prædictæ per modernos, & pro tempore existentes dictæ Urbis Gubernatorem, & Senatorem, & Conservatores, aliosque Capitulos Judices, & ceteros etiam majores Magistratus quovis prætextu, vel colore reassumi non possint. Quodque dum ipsi Consules in unum convenerint, aut totum Collegium prædictum congregabunt, pro negotiis dictæ artis lanæ licentiam a dilectis filiis dictæ Urbis Conservatoribus petere minime teneantur, licentiam concedimus, & facultatem, eisdemque ad hunc effectum in Judices ordinarios idoneos, & competentes, coram quibus solis, qui dictam artem lanæ exercuerint, etiam pro creditis eorum ab Hebræis consequendis, non autem coram Urbis prædictæ Vicario, aut eius Vicegerente, nunc, & pro tempore existente, vel quoquam alio conveniri, & ipsos Hebræos convenire debent, perpetuo constituimus, ac deputamus.

§.13. Decernentes præfentes literas sem-

Consilium concedit facultatem de statuta mutandi, & cognoscendi causas artem lanæ, etiam quoad Hebræos.

Et modo idem Pontifex ordinationes prædictas, & etiam statuta Concilii Tridentini non contraria confirmat.

Clausula præservativa.

per, & in perpetuum ab omnibus ubique inviolabiliter observari, ac sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum a Nobis & Successoribus nostris Romanis Pontificibus, Sedeque Apostolica pro tempore emanatis revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & ad quorumvis instantiam, & etiam Motu proprio concessis comprehendere: sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & de novo etiam sub data per eosdem Collegium, seu Societatem eligenda concessas, ac validas, & efficaces esse, & ceteri.

§.14. Et sic per quoscumque Judices, ordinarios, & delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sub iata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane quicquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.15. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon tam dictæ Urbis, quam aliarum quarumcumque Civitatum, & locorum dicti Status nostri mediate, vel immediate subsectorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac clausulis in contrarium forsan quomodolibet concessis. Quibus omnibus etiam si de illis specialis, specifica, & ad verbum expressa mentio habenda esset, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 18. Decembris 1585. Pontificatus nostri Anno I.

XXIV.

De visitandis certis statutis temporibus, Sanctorum Petri, & Pauli de Urbe liminibus &c. ab Episcopis, Patriarchis, & aliis Ecclesiarum Primatibus.

Ipsi Prælati Romano Pont., aut Congregationi Cardinalium super Interpretatione, & executione Concilii Tridentini instituta, de Statu suarum Ecclesiarum rationem reddant, ut infra in Consl. Immenla.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, Beatissimi Petri Apostolorum Principis Successor, in altissima militantis Ecclesiæ specula, divina dispositione collocatus, ex credito sibi Apo-

Decretum irritant.

Clausula derogatoria.

D. P. An. I. 18. Decemb.

Procurator.

ROMA DE B

Apostolicæ servitutis officio omnium Ecclesiarum sollicitudinem habere, totiusque Dominici Gregis, qui unius sanctæ Catholicæ, & Apostolicæ Ecclesiæ per universum Orb. terrarum diffusæ, sacro ovili concluditur, curam gerere tenetur. Hujus vero tam gravis, & ingentis oneris, Angelicis plane humeris formidandi magnitudinem, ut facilius ferre posset, venerabiles fratres suos Catholicos Episcopos in partem sue sollicitudinis advocavit: qui tamquam seniores in populo Dei, pleni sapientiæ spiritu, in sua quisque pastoralis vigilia excubantes, illius supremi in terris pastoris immensos labores sublevent, in quo uno, Deo auctore, plenitudo residet potestatis. Nimirum, ut Episcoporum opere, & adjuvamento, ubique locorum gregis sui commissi vultum agnosceret, & spiritualium ovium morbos intelligeret, curationesque adhiberet: atque ex sui muneris officio, perditam requireret, abiecta reduceret, confracta alligaret, infirma consolidaret, pingua, & fortia custodiret: denique assiduis pastorum vocibus admonitus, de toto Ecclesiarum singularum statu certior redderetur, ne quicquam omnino illum lateret earum rerum, quas ad Dei gloriam augendam, ad Christianam religionem propagandam, ad animarum salutem procurandam necessario eundem scire, atque intelligere oportet, ut omnibus cogitis, & examinatis, pro ea, quæ sibi a Christo Domino tributa est, summa potestate, alia in vinea Domini Sabaoth evellat, alia plantet, alia edificet, alia destruat, quemadmodum ex rerum, & temporum conditione salubrius in Domino viderit expedire.

Episcopi de. ex auro quo in. stitutum. certis. temporibus. limina. apostolicum. visitate. curabant.

§.1. Ob quas sane causas jure optimo, & Spiritus Sancti instinctu, a sanctissimis Pontificibus Prædecessoribus nostris jam ab antiquissimis temporibus institutum est, & per multas ætates magno Ecclesiæ Dei commo- dō observatum, ut singuli Episcopi, Archiepiscopi, Primates, & Patriarchæ, certis præscriptis temporibus, per se ipsos, vel per certum eorum Nuncium, omni occasione seposita, Beatissimum Apostolorum Petri, & Pauli, qui hanc Almam Urbem suo sanguine consecrarunt, limina, tamquam fidei petram, & totius sacerdotalis unitatis fontem jure intrando se visitatos pollicerentur, atque ita S. R. E. matris sue complexu recreati, & paterno Summi Pontificis colloquio roborati, ad Ecclesias suas regendas, alacriores, & instructiores redirent.

Sed variis ex. causis hoc in. stitutum re. frigit.

§.2. Ceterum hæc tam salutaris, atque necessaria constitutio, partim antiqui humani generis hostis astutia, variis, etiam insurgentibus temporum calamitatibus, valde refrigit, aliis alia atque alia impedimenta prætextentibus, in grave animarum suarum periculum, & quibus præsumunt, Ecclesiarum detrimentum. Nec vero dubitandum est, quod sine maximo animi mœrore commemorare non possumus, perniciosissimas hæreses, quibus multis jam annis, hominum peccatis ita promoventibus,

Ecclesia vexatur, & Christi Domini vestis dilaceratur, ex ejusmodi saluberrimæ visitationis intermissione partim ortas esse, partim latenti progressionē magnum incrementum accepisse. Nam si celeriter in ipso nascentis mali initio, ab ipsis Episcopis pro rei gravitate ad Romanum Pontificem relatum esset, sane illius providentia, & auctoritate, statim venenate stirpes ex agro Domini evulsæ essent, & diabolici ignis scintille subito oppressæ, atque restinctæ, in tot flammis, & luctuosa incendia non erupissent.

§.3. Hæc, atque alia gravissima incommoda, cum primum ad Summi Apostolatus apicem, meritis licet imparibus, Deo ita volente, vocati sumus, attentius considerantes, non solum ex intimis animi fluctibus indolimus, sed statim de adhibendo remedio, divina gratia adiutrice, cogitare coepimus. Urget enim Nos Dei timor, & acres animo nostro stimulos, dies noctesque, quemadmodum in tremendo illius iudicio, administrationis nostræ rationem reddamus. Nam si huic tanto malo, quod magis quotidie ingravescit, non occurramus, non possumus Nobis ipsis non valde timere, cum crebro in mentem veniant, & quasi aures nostras personent sacra ille voces comminationis, & terroris plena. Filii hominis speculatorem dedi te domui Israel, & sanguinem ejus de manibus tuis requiram. Et quod Petro a Domino dictum est. Confirma fratres tuos. Et illud Apostoli Pauli, quod tanto magis ad Nos pertinet, quanto majorem præter ceteros, pastoralis officii curam sortiti sumus. Attendite vobis, & universo gregi, in quo vos Spiritus Sanctus posuit Episcopos regere Ecclesiam Dei, quam acquisivit sanguine suo. Quocirca eorundem Prædecessorum nostrorum vestigiis inherentes, simulque modum, & temporum spatia Ecclesiarum earundem Præsulibus, pro cuiusque intervallo, & locorum distantia moderantes, hac perpetua Constitutione sancimus, decernimus, & mandamus, ut omnes Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, Episcopi, per universum terrarum Orbem constituti a Nobis deinceps ordinandi, etiam si Cardinalatus honore præfulgeant, antequam manus consecrationis suscipiant, seu eis consecratis Pallium Beati Petri corpore sumptum tradatur, aut si ad aliam Ecclesiam transferantur, antequam illius regimini, & administrationi se immisceant, siquidem præsentibus in Curia fuerint, in manibus S. R. E. Diaconi Cardinalis ordine prioris, si vero absentes in manibus Antistitis, qui ad impendendum munus prædictum, aut ad tradendum Pallium hujusmodi a Sede Apostolica delegabitur, jurent juxta formulam in libro Cancellariæ Apostolicæ quintero appellato, nuper descriptam, se Beatissimorum Apostolorum Petri, & Pauli limina, statutis in hac nostra Constitutione temporibus, personaliter, ac per se ipsos visitaturos, ac Nobis, & Successoribus nostris pro tempore existentibus Romanis

Hic ideo P. G. tificæ præcipit omnibus Præsulibus ad Ecclesiam primum veniis, aut transferendis, quod limina Apostolorum hanc hie tēperibus visitate jurent, & etiam Pontifici de Pallio hie certum officio rationem reddere, & mandata Apostolica diligentiissime exequi.

Pontificibus rationem reddituros de toto eorum pastoralis officio, deque rebus omnibus ad ipsarum, quibus præsumunt, Ecclesiarum statum, ad Cleri, & Populi disciplinam, animarum salutem, quæ illorum fidei credite sunt, saltem quovis modo pertinentibus, & vicissim mandata Apostolica recepturos, & quam diligentissime executuros.

Et legitime impediti, per certum Nuncium hanc adimplerent.

§.4. Quod si legitimo impedimento detenti fuerint, jurent se prædicta omnia adimplenturos per certum nuncium ad id speciale mandatum habentem, de gremio suorum capitulorum, aut aliam in dignitate ecclesiastica constitutum, seu alias personatum habentem, aut si hujusmodi hominem ecclesiastica dignitate, & personatu præditum non habeant, per dioecesanum sacerdotem, & si Clero careant, omnino per aliquem alium presbyterum, secularem, vel regularem spectata probitatis, & religionis, de prædictis omnibus plene instructum. De hujusmodi autem impedimento docere debeant per legitimas probationes, ad dictum primum Diaconum Cardinalem, per prædictum Nuncium transmittendas.

Idem Pontifex hortatur, ut opera ipsorum Episcoporum, aut aliorum, a Sede Apostolica auxiliis, & subsidia petant.

§.5. Quin etiam Principes temporales, si quid pro eorum pietate, & erga hanc Apostolicam Sedem observantia Romano Pontifici voluerint significare, eosdem, si ve Episcopos, si ve alios, qui ab eis mittentur, fidos habeant nuncios, ac relatores, quorum opera, ab eadem Sede pro illorum dominiis, ditionibus, & rebus firmandis, ac stabilendis, & cum Dei, & sanctæ Religionis causa, sine qua tuto consistere haud possunt, coniungendis, opportuna sinceræ caritatis officia, consilia, atque subsidia expectare certo poterunt.

Tempus præfinitur omnibus Præsulibus ad implendum hoc visitationis officium.

§.6. Ad hoc autem debitum visitationis officium commode explendum prædicti omnes Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, & Episcopi, Itali videlicet, vel ex Italicis lulis, unde in Italiam commodius traici potest, veluti Siculi, Sardi, Curii, & alii adiacentium Provinciarum Italiæ, ac etiam Dalmatiæ, & Græcarum, quæ e regione ipsi Italiæ, & Siciliæ oris sunt, tertio anno, Germani vero, Galli, Hispani, Belgæ, Bohemi, Ungari, Angli, Scoti, Ihermi, & ceteri omnes, qui in Europa sunt citra mare Germanicum, & Balticam, ac omnium Insularum Maris Mediterranei, quarto anno, & qui intra Europeæ fines sunt, his Provinciis remotiores, ac etiam Africanis littoribus nostris adversi, ac insularum Maris Oceani Septentrionalis, & Occidentalis Europe, & Africæ citra continentem novi Orbis, tam qui nunc sunt, quam qui ad Catholicam fidem per misericordiam Dei aliquando redierint, quinto anno, Asiatici vero, & qui extra Asiam, & in aliis novis terris Orientalibus, Meridionalibus, Occidentalibus, & Septentrionalibus, tam in Insulis quam in continentibus, & denique in quibuslibet mundi partibus decimo anno iter suscipiant: & Deo concedente perficiant. Idemque inti-

tutum tertio quoque, quarto, quinto, & decimo anno repetant, & observent. Hæc autem annorum spatia tempore suscepti muneris consecrationis, vel pallii traditionis, aut translationis, ut præferat, incipiant. Quæ ne longius differatur, Volumus quod tempus qualecumque excursum alicui ex prædictis Præsulibus, quæ five morte præventus, si ve alia quacumque de causa ob non finitum tempus ei præscriptum dicta limina non visitaverit, ita illius successori effluxisse, & excurrisse intelligatur, ut termino ipso juxta Prædecessoris sui iusjurandum completo debitam tantæ visitationem quamprimum consecrare teneatur.

Obsequium Præsulibus indicit.

§.7. Hi vero ex prædictis Antistitibus, qui hæcenus ab hac sancta Sede ordinati sunt, aut dictum pallium ab ea susceperunt, aut ad aliam Ecclesiam translati sunt, prout cuique distantia locorum, & temporum intervalla præscripta sunt, ad prædicta omnia observanda a die publicationis præsentis Constitutionis omnino teneantur. Jubeamus igitur in virtute sanctæ obedientiæ prædictis omnibus Antistitibus præsentibus, & futuris, ut visitationem prædictam, sibi, siquæ Ecclesiæ adeo utilem, ac necessariam, juxta præscriptam formulam omnino conficiant.

Inobedientibus poenitentiam ponit.

§.8. Si vero, quod absit, non egerint, eos ab ingressu Ecclesiæ, ac etiam ab administratione, tam spiritualium quam temporalium, necnon a præceptione fructuum suarum Ecclesiarum, a Capitulis eorum omni exceptione, & mora cessante, interim libere exigendorum, & in opus fabricæ, seu ornamentorum Ecclesiæ emptionem, prout major exegerit necessitas, insumentorum, ipso facto tamdiu suspensos esse volumus, donec a contumacia resipiscentes relaxationem suspensionis hujusmodi a Sede prædicta meruerint obtinere.

Clavulas cōtratorum derogatorias apponit.

§.9. Non obstantibus privilegiis, absolutionibus, indulgentiis, & aliis concessionibus de non visitandis liminibus ejusmodi quibuscumque Ecclesiarum Præsulibus, & per quoscumque Rom. Pon., ac etiam Nos, & dictam Sedem ex quibusvis causis, perpetuo, vel ad tempus, concessis, extensis, & innovatis, quæ omnia contra præmissa quicquam nolumus suffragari, aliique contrariis quibuscumque. Ceterum Nos saluti, & conscientiæ securitati eorum Præsulum, qui ad hujusmodi visitationem obligati, eam contra iusjurandum hucusque distulerunt, consulere volentes, eos singulos a perjurii reatu, & a Canonici, Apostolicique omnibus sententiis, quas propterea incurrerint, auctoritate præsentium absolvimus, quos tamen pro excessu hujusmodi elemosynam, quantam, & cui, vel quibus eorum Confessarius statuerit applicandam, volumus erogare.

Exemplis cre, di jubet.

§.10. Quia vero difficile nimis esset, præfentes literas quocumque illis opus perferri, volumus quoque, ut earum exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici, & sigillo persone in dignitate ecclesiastica constitutæ

tute obignatis, eadem prorsus adhibea-
tur fides, quae eisdem praesentibus, etiam
in d. quinterno describendis haberetur, si
essent exhibitae, vel ostensa.

Nulli ergo &c.

Dat. P. An. I.
20. Decemb.
Incarnationis Dominicae, millesimo quin-
gentesimo octuagesimo quinto, 13. Kal. Jan-
uarii, Pontificatus nostri Anno I.

XXV.

Innovatio festivitatis S. Nicolai de Tolentino,
Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti
Augustini, duplici Officio die decima
Mensis Septembris celebranda.

Canonizationem Sancti Nicolai & sua Festi-
vitate primaeam institutionem. fecit
Eugenius IV. ut in eius Const. XXXVI. Licet.
Tom. III. Par. III. fol. 55.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.
S ANCTA Romana Universalis Ecclesia,
quos Omnipotens Deus sicut Sol in con-
spectu suo fulgentes in Caelo coronat, pio
cultu, & admirabili honore, per anni cir-
cuitum, die ut plurimum, qua eos ad Coe-
lestia regna migrare contigit in terris vo-
luit venerari, ut eorum Christianae glori-
osa memoria incendi, & exemplis inflam-
mati per exercitium bonorum operum, viis
etiam suffragiis adiuti, divinae Majestatis
gloriam in Sanctis suis agnoscere, & ipsius
beneficia promereri facilius valeant.

§. 1. Ad hunc itaque laudabilem San-
ctorum numerum B. Nicolaus Tolentinus,
de cuius vita, conversatione, & sancta ob-
dormitione in Domino Tolentinas glori-
antur, regularia S. Augustini Eremitarum
instituta amplevit, cum tanta vitae pu-
ritate, & integritate contendit, ut insus-
virii Sanctitas longe lateque per diversas
Mundi regiones ad Indos usque Occidenta-
les propagata, diffusaque sit.

§. 2. Hunc itaque miraculorum signis,
in quo inexhausta Dei benignitas, in vita ac
post mortem operari voluit, adducti, fel-
rec. Joannes XXII., & Innocentius VI. primo
in numerum Sanctorum referre concu-
rerunt, & deinde pia mem. Eugenius IV.
Romani Pontifices Praedecessores nostri
eorumdem Sanctorum Catalogo solemniter
ritu adscripsit.

§. 3. Post cujus relationem inter nume-
rum Sanctorum celeberrimum, maxi-
mumque illud miraculum extitit, quod
Ecclesia Romana jam per annos amplius
quingenta schismatum dissidiis graviter
afflicta, hujus Beati viri meritis, & inter-
cessione sublatis erroribus, pacem, praeter
spem, summam consecuta est.

§. 4. Quare Nos, qui Ecclesiae Firmanae,
in cuius Diocesi Oppidum S. Angeli, ubi
Sanctus ipse Nicolaus est ortus, consistit, in
minoribus constituti praesumus, nomen &
sanctitatem ipsius B. Nicolai dignis, quan-

Joannes XXII
& Innocentius VI. illius
Canonizationem cepe-
runt, & Eugenius IV. per
fuit.

Postea omne
schisma ces-
savit.

Hic Pontifex
illius festum
duplici officio
agi jubet.

tum nostra patitur infirmitas, honoribus de-
corare volentes, hac praesenti nostra Con-
stitutione mandamus, ut ejusdem B. Nico-
lai Confessoris gloriosi dies festus 4. Idus Se-
ptem. pie agatur, duplicique posthac, & pro-
prio, & ubi propria non erunt, de Comuni
Confessorum non Pontificum officio per
cunctas totius Christiani Orbis Ecclesias
singulis annis perpetuis futuris temporibus
celebretur, & in Calendario Romano cum
duplicis festi adjectione inserbarur. Sicubi
vero festus Beati Nicolai dies supradictus,
ex fidelium devotione, seu consuetudine,
praecepto, aut indulto Apostolico, majori
aliqua celebrari consueverit observantia,
ea omnino ibidem retineatur.

§. 5. Mandantes omnibus Patriarchis,
Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ec-
clesiarum Praelatis in toto Orbe terrarum
constitutis, ut faciant in suis quibusque Ec-
clesiis, Provinciis, Civitatibus, & Dice-
cesibus, praesentes nostras litteras solemniter
publicari, & ab Ecclesiasticis personis
secularibus, & quorumvis Ordinum regu-
laribus omnino observari, quamvis in
ultimis Breviariis, & Missalis reformationi-
bus adnotatio hujus solemnitatis posita non
fuerit.

§. 6. Volumus quoque, ut praesentium
exemplis &c.

Datum Roma apud S. Petrum, Anno
Incarnationis Dominicae, millesimo quin-
gentesimo octuagesimo quinto, 10. Kal. Jan.,
Pontificatus nostri Anno I.

XXVI.

Contra exercentes artem Astrologiae judi-
ciariae, & alia quaecumque divinationum
genera, librosque legentes, vel tenentes.

De ejusmodi divinationum, ac sortilegiorum
materia extant plures Praedecessorum Con-
stitutiones indicatae in Const. I. Innoc. VIII.
Summis Tom. III. Par. III. fol. 191.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam

§. 1. Caeli, & Terrae Creator Deus, quem
unum Omnipotentem corde credi-
mus ad justitiam, & ore confitemur ad salu-
tem, etiam homini, quem ad imaginem, & simi-
litudinem suam creavit, mentem dederit,
quae non solum divino fidei lumine illustrata,
mysteria illa cognosceret, quae huma-
nam intelligentiam superant, sed etiam na-
turae suae vi magno licet cum labore, pre-
clara multa investigaret, atque intelligeret,
tamen ut superbum animal homo non altum
saperet, sed timeret, & immensam Condito-
ris sui majestatem humi stratus veneretur,
sibi soli eorum, quae eventura sunt, scien-
tiam, & futurarum rerum cognitionem
reservavit. Solus enim ipse, cujus oculis
omnia nuda, & aperta sunt, & ad intimas
hominum cogitationes penetrat, & conse-
quenter eorum actiones intuetur, solus ip-
se,

Praelatis in-
jungit, ut ob-
servari faciat.

Transumptis
credi jubet.

Dat. P. An. I.
23. Decemb.

Multa ma-
la proveniunt
ex arte Astro-
logiae judicariae,
Magice, Negro-
mancie & similibus.

se, qui vocat ea quae non sunt, tamquam
ea quae sunt, omnia praesentia, & ante ocu-
los posita habet, solus denique omnia, &
singula quaecumque totius temporis decur-
su, & saeculorum aetatibus futura sunt, ab
omni aeternitate novit, & admirabili provi-
dentia disposuit, quae non modo humanae
mentis imbecillitas ignorat, sed nec daemo-
nes ipsi praesentire possunt. Quare idolo-
rum in futuris annunciandis falsitatem, &
imbecillitatem, & eorum, qui eis cultum
adhibebant, vanitatem irridet Spiritus San-
ctus apud Isaiam illis verbis. Annunciate
quae ventura sunt in futurum, & sciemus,
quia Dii estis vos: & in novo testamento
Christus Dominus discipulorum suorum de
futuris eventibus paulo cupidius inquirentium
interrogationem gravi illa respon-
sione retulit, quae etiam omnium fidelium
suorum curiositatem coercuit. Non est ve-
strum scire tempora, vel momenta, quae
Pater posuit in sua potestate. Nec vero ad fu-
turos eventus, & sortitos casus praenoscen-
dos (futuris eventibus ex naturalibus causis
necessario, vel frequenter provenientibus,
quae ad divinationem non pertinent, dum-
taxat exceptis) ullae sunt verae artes, aut
disciplinae, sed fallaces, & vanae improbo-
rum hominum astutia, & demonum frau-
dibus introductae, ex quorum operatione,
consilio, vel auxilio omnis divinatio dima-
nat, sive quod expresse ad futura mani-
festanda invocentur, sive quod ipsi pravitate
sua, & odio in genus humanum, occulte
etiam praeter hominis intentionem se
ingerant, & intrudent vanis inquisitionibus
futurorum, ut mentes hominum perniciosi-
sime vanitatibus, & fallaci contingentium
praenunciatione implicentur, & omni im-
pietatis genere depraventur. Quae quidem
ipsis cognita sunt, non divinitate aliqua,
nec vera futurarum rerum scientia, sed na-
tura subtilioris acuminis, & aliis quibusdam
modis, quos hominum obtusior intelligentia
ignorat. Quamobrem dubitandum non
est, in hujusmodi futurorum contingentium,
& fortuitorum eventuum inquisitione,
& praecognitione, diaboli operationem
se fallaciter immiscere, ut sua fraude, ac
dolus miseris homines a via salutis avertat,
& laqueo damnationis involvat. Quae cum
ita sint, nonnulli haec fideliter, & religio-
se, ut debent, non attendentes, sed curio-
sa sectantes, graviter Deum offendunt, er-
rantes ipsi, & alios in errorem mittentes:
tales in primi sunt Astrologi olim Mathe-
matici, Genethliaci, & Planetarii vocati,
qui vanam, falsamque syderum, & astrorum
scientiam profitentes, divinaeque disposi-
tionis ordinationem suo tempore revelan-
dam praevinire audacissime satagentes, ho-
minum nativitates, seu genituras ex mo-
tu syderum, & astrorum cursu metiuntur,
ac judicant futura, sive etiam praesentia, &
praeterita occulta, atque ex puerorum ortu,
& natali die, sive quavis alia temporum,
& momentorum vanissima observatione,
& notatione, de uniuscujusque hominis sta-
tu, conditione, vite cursu, honoribus, di-

vitibus, sobole, salute, morte, itineribus,
certaminibus, inimicitis, carceribus, cae-
dibus, variis discriminibus, aliisque pro-
speris, & adversis casibus, & eventibus
praecognoscere, judicare, & affirmare tem-
mere praesumunt, non sine magno periculo
erroris, & infidelitatis; cum S. Augustinus
praecipuum Ecclesiae lumen, eum, qui haec
observat, qui attendit, qui in domum reci-
pit, qui interrogat, Christianam fidem,
& baptismum praevaricasse affirmet, ut il-
los merito Apostolus arguat, atque incre-
pet illis verbis: Dies observatis, & mensis,
& tempora, & annos, timeo vos ne forte
sine causa laboraverim in vobis. Hi igitur
levissimi, & temerarii homines in miseran-
dam animarum suarum ruinam, grave fide-
lium scandalum, & Christianae fidei de-
trimentum, futuros rerum eventus, &
quaecumque prospere, vel adverse even-
tura sunt, ac actus humanos, ea denique
quae ex libera hominum voluntate profici-
sunt, astris, syderibusque adscribunt, eis-
que eam facultatem, vim, seu virtutem,
& efficaciam tribuunt significandi futura:
& ad praecognita ita inclinandi, ut sic omni-
no, nec aliter eventura sint, atque ob eam
causam de his rebus omnibus judicium facere,
prognostica, praedictiones, & praecognitio-
nes sibi assumere, & palam venditare non
dubitant: quibus pauci rudes, & imperiti,
aliique nimis creduli, & imprudentes tan-
tam fidem praestant, ut ex hujusmodi judi-
ciorum, & praedictionum praescripto, ali-
quid certo esse credant, aut sperent: quo-
rum sane, & mendacium Magistorum teme-
ritas, & infelicitium discipulorum credulitas
magno opere deploranda est, qui vel divinis
litteris admoniti non intelligunt hominis
praesentiam, cui Caeli, & Stellae, & claris-
sima Caeli sydera, Sol, & Luna, Deo ita
disponente, non imperant, sed inserviunt,
sic enim Moyses populum Dei, ut hunc er-
rorem caveret, praemonebat. Ne forte eve-
ntus oculis ad Caelum, videas Solem, &
Lunam, & omnia astra Caeli, & errore
deceptus adores ea, & colas, quae creavit
Dominus Deus tuus in ministerium cunctis
gentibus, quae sub Caelo sunt. Sed quid sy-
dera mirandum est homini servire? nonne
nobilissima intelligentiae Angeli ipsi, omnes
sunt administratorii spiritus, in ministerium
missi propter eos, qui hereditatem
capiunt salutis? nam rationales oves, ita
diligit Deus, ut non solum Episcopos, quem-
admodum a S. Ambrosio scriptum est, ad
tuendum gregem ordinaverit, sed etiam
Angelos destinaverit. Praclare etiam,
S. Hieronymus: Magna dignitas animarum,
ut unaquaeque habeat ab ortu nativitatis in
custodiam sui Angelum delegatum. Quod
si Angeli homines custodiunt, quid adver-
sus Angelorum custodiam, & tutelam astra
moliri, aut efficere poterunt, quae cum ipsis
Angelis nullo modo sint comparanda? Nec
sane hoc loco praetereunda est eximii Eccle-
siae Doctoris, & Beatissimi Pontificis Ma-
gno Gregorii sententia, qui Priscillianistas
haereticos unumquemque hominem sub

Constitutionibus stellarum nasci putantes, magno rerum, & verborum pondere confut. Absit, inquit, a fidelium cordibus, ut aliquid esse Fatum dicant, vitam quippe hominum solus hanc conditor, qui creavit, administrat, neque enim propter stellas homo, sed stella propter homines facta sunt, etsi stella fatum hominis esse dicitur, ipsis suis ministeriis subesse homo perhibetur. Utinam insani homines hanc saperent, & intelligerent, ac Dei monitis obtemperarent in Levitico dicentis, Non declinetis ad Magos, nec ab Ariolis aliquid sciscitemini, ut polluamini per eos. Neque enim que Christiana, & vera pietas repellit, ac damnat, tanto studio investigarent, iisdemque misere se decipi, atque irretiri paterentur. Sunt etiam inanes quidam homines, & curiosi, vel impii, & irreligiosi, qui futuram, & occultam aliarum rerum notitiam adeo anxie habere student, ut ob eadem praeoscenda, & investiganda in divina legis offensionem multipliciter incurrant. Alii enim Geomantiae, Hydromantiae, Aeromantiae, Pyromantiae, Onomantiae, Chiromantiae, Negromantiae, aliisque sortilegiis, & superstitionibus, non sine Demonum saltem occulta societate, aut tacita pactioe operam dare, seu illis, ac fortibus illucitis taxillorum, granorum triticeorum, vel fabarum jactu uti non verentur. Alii vero aliquas pristinæ, & antiquatæ, ac per Crucis victricem prostratæ idolatriæ reliquias retinentes, quibusdam, auguriis, auspiciis, similibusve signis, & vanis observationibus ad futurorum divinationem intendunt. Alii autem sunt, qui cum Morte foedus incunt, & pactum faciunt cum Inferno, qui similiter ad occultorum divinationem, ad inveniendos thesauros, vel ad alia facinora perpetranda, etiam expressa cum Diabolo pactioe facta, in manifesta suarum perniciem animarum, nefarias magicæ artis incantationes, instrumenta, & veneficia adhibent, circulos, & diabolicos characteres describunt, Demones invocant, aut consulunt, ab eis responsa petunt, aut accipiunt, eis preces, & thuris, aut aliarum rerum suffimenta, seu fumigationes, aliave sacrificia offerunt, candelas accendunt, aut rebus sacris, vel Sacramentis, aut Sacramentalibus sacrilege abutuntur, adorationis, genuflexionis, aut quævis alia impietatis obsequia præstant, cultum venerationemve tribuunt; aut annulum, vel speculum, aut parvas phyalas sibi fabricant, aut fabricari curant ad Demones in eis alligandos, seu includendos, ut putant, ad responsa ab ipsis inde petenda, aut habenda. Alii præterea etiam in corporibus obsessis, vel lymphaticis, & phantasticis mulieribus Demones, de futuris, vel occultis rebus, aut factis exquirunt, ut merito ab eis, quos Dominus in Evangelio tacere imperavit, vanas mendacesque referant responsiones. Alii quoque præstigiatores, frequentius vero muliercule quædam superstitionibus deditæ, in phyalis, seu vasculis vitreis aqua plenis, vel in speculo

accensis candelis, etiam benedictis sub nomine Angeli Sancti, & Albi, Diabolum omnium malorum fatorem supplices adorantes, vel in unguibus, aut palma manus, quandoque etiam oleo perunctis eundem omnium fallaciarum Architectum orant, ut similiter futura, vel occulta quævis per spectra, & apparentes imagines, seu phantasticas visiones sibi ostendat, aut ab eodem patre mendacii Diabolo aliis incantationibus, aut variis superstitionis observationibus, futurorum, & occultorum hujusmodi veritatem quærunt, & hominibus prædicere contendunt. Quorum omnium, quos supra enumeravimus consimilis impietas parem exitum habet, nimirum, quod Demonis præstigiis, ac dolis, tum qui divinant, tum qui divinationem expetunt illusi, ac delusi miserime reperiuntur. Itaque cum futuros eventus in seipsis considerare, antequam fiant, sit Dei proprium, illud necessario consequitur, ut Astrologi, & alii prædicti, qui hujusmodi futura prænuunciare, aut præoscere quocumque modo, nisi Deo revelante audent, injuste, atque impudenter, quod Dei est, sibi assumant, & usurpent. Sic fit, ut dum ab eis, quod solus est Creatoris, speram creaturis tribuitur, divina majestas graviter lædatur, fidei integritas violetur, & animabus pretioso Christi Sanguine redemptis, peccatis, atque exitium importetur.

§.2. Et licet jam pridem regulis Indicis librorum prohibitorum ex decreto Sacri Generalis Tridentini Concilii confecti, illud inter cetera constitutum fuerit, ut Episcopi diligenter providerent, ne hujusmodi Astrologiæ judicariæ libri, tractatus, & indices legerentur, vel haberentur, qui de futuris contingentibus successibus, fortuitive casibus, aut iis actionibus, quæ ab humana voluntate pendent, certo aliquid eventurum affirmare audent, præmissis tamen judiciis, & naturalibus observationibus, quæ navigationis, agriculturæ, sive medicæ artis juvanda gratia conscripta fuissent. Libros vero omnes, & scripta Geomantiae, Hydromantiae, Chiromantiae, Negromantiae, sive in quibus continentur sortilegia, veneficia, auguria, auspicia, incantationes artis magicæ, profusus reiici, & aboleri curarent. Non tamen errorum, corruptelarum, delictorum, & abusu prædictorum extirpationi usque adeo provisum est, quin etiam adhuc in nonnullis locis, & apud plurimos curiosos vigant, cum valde frequenter, detectis diaboli insidiis, divinationum, sortilegiorum, & variarum superstitionum omnia plena esse in dies detegantur.

§.3. Nos igitur, qui pro nostro Pastoralis Officii munere fidei integritatem inviolatam conservare debemus, & animarum salutem prospicere, quantum divina gratia adiutrice possumus, ex paternæ caritatis visceribus optamus, damnantes, & reprobantes omne genus divinationum, quæ diabolo auctore ad fidelium deceptionem prædictis curiosis, vel perditis hominibus fieri

Ordinatio ideo iustum, fuit, ut eiusmodi artium, & librorum extirpatione per facta non fiat.

Hic transiit Pontifex Astrologi, Mathematicos, Divinatores, &c. ab Ordinariis, & ab Inquisitoribus severe coerceri mandavit.

fieri solent. Cupientes præterea sanctam illam Christianæ Religionis simplicitatem, præsertim ubi agitur de summa Creatoris Dei potestate, sapientia, & providentia, ab omni erroris labe integram atque incorruptam, ut par est, retineri. Volentes quoque prædictæ falsæ credulitati, ac hujusmodi illicitarum divinationum, & superstitionum, detestabili studio, & execrandis flagitiis, atque impunitatibus occurrere, ut de Christiano populo merito dici possit, quod de antiquo Dei populo scriptum est. Non est augurium in Jacob, neque divinatio in Israel: hæc perpetuo valitura Constitutione, Apostolica auctoritate statuimus, & mandamus, ut tam contra Astrologos, Mathematicos, & alios quoscumque dicte judicariæ Astrologiæ artem, præterquam circa agriculturam, navigationem, & rem Magicam in posterum exercentes, ut facientes judicia, & nativitates hominum, quibus de futuris contingentibus successibus, fortuitive casibus, aut actionibus ex humana voluntate pendentibus aliquid eventurum affirmare audent, etiam si id se non certo affirmare asserant, aut proferantur, quam contra alios utriusque sexus, qui supradictas damnatas, vanas, fallaces, & perniciosas divinatorum artes, sive scientias exercent, profertur, & docent, aut discunt, quive hujusmodi illicite divinationes, sortilegia, superstitiones, veneficia, incantationes, ac præmissa detestanda scelera, & delicta, ut præfertur, faciunt, aut in eis se quomodolibet intromittunt, cuiuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, tam Episcopi, & Prælati, Superiores, ac alii Ordinarii locorum, quam Inquisitores hæreticæ pravitatis ubique gentium deputati, etiam si in plerisque ex his casibus antea non procedebant, aut procedere non valebant, diligentius inquireant, & procedant, atque in eos severius canonicis poenis, & aliis eorum arbitrio animadvertant.

§.4. Prohibentes omnes, & singulos libros, opera, & tractatus hujusmodi judicariæ Astrologiæ, Geomantiae, Hydromantiae, Pyromantiae, Onomantiae, Chiromantiae, Necromantiae, Artis Magicæ, aut in quibus sortilegia, veneficia, auguria, auspicia, execrabiles incantationes, ac superstitiones continentur, ac ut supra in memorato Indice interdictos sub censuris & poenis in eo contentis a quibuscumque Christianis legi, aut quomodolibet retineri, sed illos Episcopis, & Ordinariis locorum, vel Inquisitoribus prædictis presentari, & consignari debere. Et nihilominus eadem auctoritate statuimus, mandamus, ut contra scienter legentes, aut retinentes libros, & scripta hujusmodi, seu in quibus talia continentur, similiter idem Inquisitores libere, & licite procedant, ac procedere, & poenis condignis punire, & coercere possint.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Ut autem presentes nostræ literæ ad communem omnium notitiam facilius deducantur, jubemus illas in valvis Basilicarum S. Joannis Lateranen., & Principis Apostolorum de Urbe, ac in acie Campi Floræ affigi, seu appendi, eisque detractis, ipsarum exempla etiam impressa eisdem in locis affixa reliqui.

§.7. Et insuper universis, & singulis Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, locorum Ordinariis, & Prælati, necnon Inquisitoribus hæreticæ pravitatis ubilibet constitutis, per hæc committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districte precipiendo mandamus, ut per se, vel alium, seu alios eisdem presentes literas, postquam eas receperint, seu earum notitiam habuerint, in suis, & singulis Parochialibus Ecclesiis, dum in eis populi multitudo ad divina convenerit, deinde vero semel in anno, & quoties eis expedire videbitur, vulgari sermone publicent, aut publicari faciant.

§.8. Quia vero difficile foret Sc. Nulli ergo Sc. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Nonis Januarii, Pontificatus nostri Anno I.

XXVII.

Quelibet proprietas in Congregatione Canoniorum Regularium Sancti Georgii in Alga Venetiarum interdicitur.

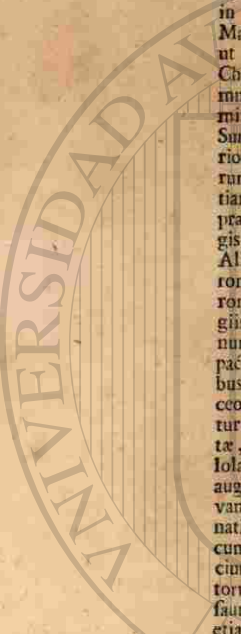
SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Pro Pastoralis Officii. Nobis divinitus commisso, præcipua semper sollicitudine intendimus, ut Religiosi, & Claustales Viri, qui tamquam scintilla fulgere, & in arundinetis hujus sæculi discurrere debent, non tantum juxta præscripta regularis discipline observantiam cum omni castitate, paupertate, & obedientia sobrie, juste, & pie Creatori nostro famulentur, sed ita etiam luceat lux eorum coram hominibus, ut alii in omnibus ipsorum operibus Patrem nostrum, qui in Cœlis est, glorificare possint.

§.1. Sane cum, licet Nobis innotuit, inter plures Canonicos, seu fratres Congregationis Sancti Georgii in Alga Venetiarum Ordinis Sancti Augustini contra expressum paupertatis votum, quod Deo in emissionem professionis, disertis verbis præstiterant, detestandi abusus irrepserint, habendi proprium, & retinenda proprietatis plerumque etiam male acquiritorum bonorum, & pecuniarum. Nos huic tanto malo quanto citius occurrere cupientes extirpanti omnino abusu hujusmodi volumus, ut ita Dei honori, & dictorum fratrum animarum salutem consulatur, ac simul etiam provideatur pluribus necessitatibus, præsertim vero dissolutioni æris alieni, quo ipsa Congregatio universa gravata est, non tam

Justo publicandi in Urbe
Ex extra.
Fides exemplorum.
Dat. P. An. I. 9. Januarii.
Ex Regest. in Secret. Brev.
Procemium.
Inter alios abusus proprietas inter Canonicos hujus Congregationis irreplevit.
Z 2 inii

UNIVERSITÀ

ONOMAMA D
AL DE B

injuria temporum, quam culpa eorum, qui dum diversa munera obierunt, proprium lucrum publice utilitati anteposcentes, aut sibi usurparunt, quae communia erant, aut etiam neglexerunt.

§.2. Itaque, tradita Nobis Apostolica potestate, universos, & singulos ejusdem Congregationis Fratres, seu Canonicos, ac Priores etiam generales privato, & proprio rerum, bonorumque omnium mobilia, & semoventium dominio, usu, usufructu, possessione, proprietate, ac etiam pecuniis, & quocumque peculio quomodolibet acquisitis, vel obventis perpetuo privamus, dictaque possessione amovemus, ac privatos, & amotos invidiamus, eademque supradicta in eisdem Domus, cujus Canonici, seu Fratres illa hactenus detinuerunt, communes usus convertenda concedimus, Juraque, & actiones, ac facultates exigendi quascumque pecunias, necnon census, redditus, aut pensiones annuas tam quoad fructus ipsos, & census antiquitatis provenientes, quam quoad sortem ipsam principalem, seu capitalem, ac denique nomina debitorum, seu certos redditus Domorum singularium, quae taxa appellatur, cuilibet Canonico, vel Fratri privatim competentis quovis pretextu, colore, vel titulo, etiam oneroso, ac ratione sumptuum factorum pro communi utilitate, vel necessitate urgenti Domus alicujus seu totius Congregationis, cui forsitan aliquis de eorum propriis redditibus subvenit, aut pecunias mutuis dedit, ac in eandem impenarum compensationem, & solum auctoritate quovis Superiorum, etiam generalis sigillatim assignata, & delegata, vel alias quocumque modo, causa, vel occasione cuivis eorum concessa ab ipsis singularibus personis ad commune usum ejus Domus, cui eadem persona fuerit adscripta transferimus.

§.3. Ac omnia, & quaecumque privilegia, dispensationes, licentias, permissiones, Indulta tam Apostolica, quam dictorum Superiorum etiam generalis Prioris, vel Capituli auctoritate, etiam per viam contractus, assignationis, vel obligationis, & ratione expensarum, vel alias ex necessaria causa, & quocumque Officii intuitu super dictis bonis, pecuniis, rebus, Juribus, & actionibus prosequendis, ac nominibus, seu taxis ad proprium commodum exigendis cuicumque Canonico, vel Fratri etiam saepius concessa, confirmata, & innovata, quibuscumque clausulis, & decretis suffulta, etiam Juramento roborata, quorum tenores, pro expressis habemus, simili auctoritate revocamus, cassamus, & annullamus, irritaque, & invalida esse, & nemini imponere prodesse volumus.

§.4. Prohibentes omnino ne quis Frater, vel Canonicus ejusdem Congregationis quocumque Officio, vel dignitate etiam Prioris generalis fungens tam premissis

rum pretextu, quam inveterata, ac etiam a primava institutione, & fundatione Congregationis introducta, & continuata consuetudinis, quae corruptela potius voto contraria censenda est, proprium quidquam, aut peculiare habeat, ac a ceteris separatim sibi vindicet, aut possideat nomina debitorum, seu taxas, aut redditus assignatos praedicta ne exigat, neve ea imposturam cuiquam sigillatim percipienda, & exigenda assignentur, neve prorsus tales licentiae, seu permissiones seorsum ab aliis aliquid proprium habendi, per quoscumque dictae Congregationis superiores, aut etiam per praedictum Capitulum generale alicui unquam concedatur, neque assignationes, licentiae, Indulta, aut permissiones ipsae valeant, aut vires, seu effectum habeant.

§.5. Ceterum statuimus, ut omnia omnibus communia, & indivisa sint tamquam veros, & unanimis Fratres Christiana, & religiosa charitate coniunctos, sublata prorsus omni differentia, sicut inter illos mei, & talis nullum sit omnino discrimen.

§.6. Atque ad hunc effectum praecipimus, & mandamus, ut praedicta bona, res, pecuniae, & nomina, seu redditus assignati vel taxa, & aliae omnia, & quaecumque unquam sigillatim, etiam intuitu personae donata, vel relicta, aut undecumque etiam propria industria, & labore acquisita, necnon census, & redditus annui, etiam super bonis habitibus specificata, & in scriptis redacta quantitate, & summa tam ipsorum censuum, & reddituum annuatum debitorum, quam sortis, pretii, seu capitalis, cujus ratione debentur, & fundi, seu rei immobilis super qua impositi sunt, nomina denique omnium creditorum, & debitorum similiter descripta per singulos Fratres, seu Canonicos tam in domibus, quam in Villis, & membris, aliisque locis degentes, qui aliquid tale privatim habuerint, Priori, & Deputatis ad hoc congregandis in unaquaque Domo atque invicem per ipsos Priorem, ac Deputatos, & si ipsi quoque quidpiam hujusmodi separatim hactenus detinuerint, aliis, qui per reliquos Fratres, seu Canonicos ejus Domus communi consensu ad id delecti erant, cum primum praesentes literae in ipsa Domo publicatae fuerint, nulla interposita mora, 24. horarum intervallo exhibeantur, & quoad Dominum, possessionem, & usum, re ipsa, & cum effectu non autem sile, & perfundiorie in commune conferantur, tradantur, consignentur, ac unusquisque eorum omni, & cuicumque Juri, & actioni, ac facultati exigendi census, nomina debitorum, seu taxas, aut redditus hujusmodi sibi nominatim, ut praesertim, assignata in usum, favorem, commodum, & utilitatem communem ipsius Domus, cujus Canonicus, seu Frater fuerit, expressis item in specie, & palam descriptis illorum quantitate, & circumstantiis universis libere cedat, & renunciet, ea omnia in tuto loco communiter a Priore, & Fratribus cuicumque Domus desi-

Omnia communia esse praecipit.

Census, assignationes &c. Priori cuicumque Domus tradituri, qui nequeat eorumdem exactio nem antiquis committere possessionibus.

designando actu, & re ipsa deponatur, amotis omnino, & abdicatis a detentione, seu custodia, & facultate exigendi, & communi nomine continuanda rerum, bonorum, & pecuniarum eorundem illis fratribus, seu Canonicis, in quorum potestate prius tamquam propriis erant, quibus perfectis, statim unusquisque Prior cujuslibet Domus Generalem Priorem de his omnibus diligenter certiore faciat, transmissio ad eum Inventario, in quo praemissa omnia antea privatim retenta, deinde vero in communi collata, descripta sint.

§.7. Detum ipse Prior Generalis vicium, & vestitum, & quantum rei convenientis praesens necessitas videbitur postulare, cuicumque Canonico, seu Fratri, congrue suppeditare curet, id autem omne, quod reliquum erit, in extinctionem aris alieni quo singula Domus, vel tota Congregatio communiter obstricta est, convertatur, aut ipsis Domibus vel universae Congregationi ad communes usus, & necessitates sublevandas perpetuo applicetur, ac tandem in proximo sequenti Capitulo generali illorum omnium ac etiam universae administrationis sive publicae, & privatae rationem reddere teneatur.

§.8. Quicumque autem his literis non continuo obtemperaverint, vel ante illam publicationem, pecunias, & alia praedicta occultaverint, sive intra, vel extra Domos praedictas deposuerint, aut extraneis personis etiam laicis tradiderint, aut etiam in pias causas converterint, aut pro alicui loco assignaverint, quique alios Canonicos, seu Fratres inobedientes non statim Superioribus, ut supradictum est, denunciaverint, in poenam privationis dignitatum, & Officiorum suorum incidant, & ad ea imposterum obtinenda, inhabiles, & infames censentur, & pro crimine tamquam fures seve re puniantur: prout Nos ex nunc illos privatos, inhabiles, & infames declaramus, & in eos singulos excommunicationis sententiam serimus eo ipso, a qua non nisi in mortis articulo constituti ab alio quam Romano Pontifice absolutionis beneficium valeant obtinere.

§.9. Decernentes irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.10. Non obstantibus praedictis ac nostra de non tollendo Jure quaesito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ejusdem Congregationis jramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, & quibuslibet privilegiis, & literis Apostolicis Generalibus, vel Specialibus dictae Congregationi, illiusve singularibus personis, & aliis Ordinibus, ad quorum instar gratiarum hujusmodi, quorum forte participes effecti sunt, quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quorumcumque tenorem existant, per quae praesentibus literis non expressa, vel totaliter non inserta effectus earum impedire valeat quo-

Prior vero Generalis singulis subministrare secundum necessitatem reliquum in bonum totius Congregationis edat.

Pecunia contra inobedientes statuitur.

Præsentium literarum firmitas.

Derogatio contrariarum.

modolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis. Quae omnia nolumus cuiquam adversus praedicta in aliquo suffragari.

§.11. Ceterum, ut haec literae amplius innotescant, volumus, ut earum exempla unusquisque Prior in ea Domo, cui praesertim, quamprimum Fratribus, seu Canonicis omnibus simul congregatis publicet, ipsaque exempla manu alicujus Notarii publici subscripta, & sigillo persona in dignitate Ecclesiastica constituta munita, eandem prorsus fidem ubique faciant tam in iudicio, quam extra illud, quam ipsae praesentes facerent, si essent exhibitae, vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 8. Januarii 1586. Pontificatus nostri Anno I.

XXVIII.

Quod Festum S. Antonii Lusitani, de Padua nuncupati, sub die 13. mensis Junii duplici officio de cetero celebretur.

Hanc Sanctum Canonizavit Gregor. IX. ejusque felicitatem iussit in ejus Constitutione XXXI. Cum dicant Tom. III. fol. 271.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

Immensa divina sapientiae altitudo, cuius inscrutabilia sunt iudicia, dignata est olim per Prophetam revelare, Deum in Sanctis suis laudari velle. Quod Nos ad eorundem Sanctorum memoriam debita solemnitate celebrandam eo magis invitat, quia dum eorum merita recensentur, virtutum quoque exempla fidelibus imitanda proponantur, ut per ea fideles ipsi gradientes, ad caelestem beatitudinem eorundem Sanctorum suffragiis adjuti facilius valeant pervenire.

§.2. Quapropter Nos considerantes quod inter multos sanctitate, & doctrina praeciosos viros, qui S. Francisci vestigia secuti fuerunt, Beatus Antonius Ulybonensis, Patavinus nuncupatus, eximie sanctitatis vir fuit, qui ab incunte aetate mundum, ejusque illecebras veluti venenum aspidum fugiens, Deo se dicavit, ipsiusque Seraphici Francisci institutum, magna cum spe, desiderioque martyrii religiose est complexus, in suscepta vitae disciplina progrediens, cooperante Domino, mundi, carnis, & diaboli humani generis hostium egregius dimicationibus triumphum reportavit, divina praeterea imbutus sapientia, multisque, variisque Provinciis peragratis, maxima hominum ab eo, qui lux via, veritas, & vita est, abertantium copia praeclearis Christianarum virtutum exemplis illustravit, ac verbi Dei, quod velut imber de Coelo descendens, terramque inebrians facit eam germinare, pia, foecundaque praedicatione mentes hominum salutaribus praecipis fecundavit.

Primum d. unino pro prietatem a. dunt Sixtus.

Omnia super hoc privilegia Dispensationes &c. irritat.

Generali, & Capitulo quocumque in contrarium licentiam concedendi admittit facultate.

Fidelis exemplis dunda.

Dat. die 8. Janu. 1586. An.I.

Exordium.

S. Antonii de Padua merita, & laudes recensentur.

R

cundavit, multoque ad Catholicae doctrinae lucem, & verbis, & consequentibus signis perduxit, ac demum diversis in vita, & post obitum miraculis clarus, ad permanentem illam, nullique mutationi obnoxiam patriam, recto atque incitato cursu evolavit, ubi in aeternis caelestis regni mansionibus Beatus perfruitur.

§.2. Ipse autem a fel. rec. Gregorio Papa Nono Praedecessore nostro, Sanctorum quos Catholica veneratur Ecclesia, catalogo solemniter adscriptus, in Caelo pro ipsa semper Ecclesia apud Deum, una cum omnibus Sanctis ejusdem gloriae consortibus alludat, & pro peccatoribus intercedit.

§.3. Quare ut eisdem Beati Viri, qui Ordinis ipsius S. Francisci professor fuit, memoria a fidelibus crebrius recolatur, celebrique totius Ecclesiae veneratione celebraretur, Nos, & divinis illius meritis adducti, & praecipue erga illum nostrae devotionis studio excitati, hac praesenti Constitutione praecipimus, & mandamus, ut eisdem Beati Antonii de Padua nuncupati Confessoris gloriosi dies festus Idibus Junii, quo die ex hoc collacrymabili saeculo ad caelestem patriam abiit, solemniter peragatur, ac sub duplici minori, & proprio officio, atque ubi propria non erunt, de Communi Confessorum non Pontificum posthac perpetuis futuris temporibus in omnibus universi Orbis Ecclesiae rite celebretur, & in Calendario cum duplici festi adjectione inscribatur; sicubi vero dies supradictus ex fidelium devotione, seu consuetudine, aut praeepto, vel indulto Apostolico majori observantia, etiam duplici majoris in die festi, & duplici minoris per octavam celebrari consueverit, ut apud Fratres ejusdem Ordinis Sancti Francisci, id omnino ibidem retineatur.

§.4. Praecipientes Universis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiarum Praeclatis, ac quorumcumque regularium locorum, & Ordinum superioribus, quatenus in suis quibusque Ecclesiis, Provinciis, Civitatibus, & Diocesis, ac regularibus locis praesentes literas solemniter publicari, & ab omnibus Ecclesiasticis personis, tam secularibus, quam quorumvis Ordinum regularibus, secundum ritum S. R. E. officium persolvantibus, omnino observari faciant, etiam in Breviariis, & Missalis reformationibus nuper editis praefata solemnitas apposita non fuerit.

§.5. Quoniam autem difficile esset, easdem praesentes ad singula Orbis loca pervenire, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, ut earum transumptis, & exemplis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides ubique gentium, & locorum adhibeatur, quae ipsis praesentibus literis adhiberetur, si essent exhibite, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quinquagesimo sexto, decimo nono Kalendas Februarii, Pontificatus nostri Anno I.

gentesimo octuagesimo sexto, decimono nono Kalendas Februarii, Pontificatus nostri Anno I.

XXIX.

Innovatio indulti Capituli Sacrosanctae Lateranensis Ecclesiae de Urbe concessi, dandi licentiam in eius locis, erigendi Loca Pia, accedente licentia Ordinariorum, quibus subiecta remaneant.

Hac Lateranensis Ecclesiae, supremam locura obtinet super omnes Urbis, & Orbis Ecclesias, & centenaria gaudet praescriptione, ut videtur in Gregorio XI. Constitut. IV. Super Tom. III. Par. II. fol. 335.

Dilecti filii Capituli Sacrosanctae Basilicae Lateranensis de Urbe.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Dilecti filii, salutem, & Apostolicam benedictionem.

In cunctis per Orbem terrarum diffusas Ecclesias in eorum iuribus, & privilegiis libenter conservare studemus, multo magis, & ampliori sollicitudine erga Sacrosanctam Basilicam nostram Lateranensem de Urbe, quam Summi Romani Pontifices illorum Patriarchum esse voluerunt, id facere tenemur, ac proinde quae ab eisdem, pro decore, & commodo illius, necnon divinis obsequiis ibidem instituentur emanarunt, si quandoque revocata fuisse constat, quantum cum Deo possumus, adhibito moderationis remedio innovare congruum censuimus.

§.1. Sane cum dudum fel. rec. Bonifacius Papa IX. Praedecessor noster, qui singularem devotionis affectum ad eandem gerebat Basilicam, cuius Archiepiscopatum dum minori officio fungebatur, ex concessione Apostolica obtinuerat, considerans ex quorundam Romanorum Pontificum declaratione ipsam omnibus aliis Urbis, & Orbis Ecclesiis anteferri, volens propterea specialis alicujus prerogative privilegio eam decorare, tunc Archiepiscopato, & Capitulo, singularibusque personis, & Ministris illius, ac aliis quibuscumque personis utriusque sexus, ut in quibusvis fundis, terris, possessionibus, & locis ad eorundem Archiepiscopatu, & Capitulu mensam Capitulari spectantibus, Diocesani loci, aut alterius licentia minime requisita, Ecclesias, Monasteria, Oratoria, Prioratus, Dignitates, Personatus, officia, & alia beneficia Ecclesiastica, cum cura, vel sine cura, necnon Conventus, Hospitalia, & Pia loca quaecumque fundare, construere, instaurare, erigere, edificare, & dotare, toties quoties placeret, valeret, (jura tamen Parochialis Ecclesiae, & alterius cujuslibet alias in omnibus semper salvo) auctoritate Apostolica indullerit, statuens, & ordinans, quod postquam praedicta fundata, constructa, erecta, edificata, & dotata essent, permanerent, ac essent, & esse deberent, cen-

conferenturque immediate subesse sub ipsorum Archiepiscopatu, & Capituli, dominio, protectione, jurisdictione, defensione, auctoritate, & potestate, ac eorum plenum jus, dominium, merumque, & mixtum imperium, necnon institutio, destitutio, collatio, provisio, praesentatio, & quaevis alia dispositio, ad ipsos solum, & in solidum pertinerent in perpetuum, atque spectarent, prout eisdem Praedecessoris literis, quarum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

§.2. Et sicut nuper exposuimus, Capitulum, & Canonici ipsius Basilicae, qui postmodum fuerant, literis patentibus a se sub hoc eorum titulo, & nomine tantum expeditis, licentias, & facultates Ecclesiarum, Monasteria, ceteraque praenarrata fundandi, instaurandi, erigendi, & faciendi, diversis etiam sub praestante, seu solutione census perpetuo in recognitionem directi domini annuati sibi facienda concesserint, atque concedere continuaverint, donec rec. mem. Pius Papa IV. itidem Praedecessor noster Motu proprio, omnia, & singula privilegia, facultates, & indulta, per eum, & Sedem Apostolicam sive Romanos Pontifices Praedecessores, erigendi, & instituendi Ecclesiarum, Capellas, Capellanias, Oratoria, Altaria, Societates, & Confraternitates, illaque in gratias, vel membra recipiendi, & certis aliis tunc expressis, in specie, vel genere quomodolibet concessa cassaverit, irritaverit penitus, & aboleverit, aliaque statuerit, & ordinaverit, prout literis suis hac de re promulgatis, quarum pariter tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro plene, & sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur, humiliterque supplicaveritis, ut adversus hujusmodi cassationem, & abolitionem vos restitueret dignemur.

§.3. Nos moti tam praenarrata Bonifacii Papae Praedecessoris consideratione, quam praecleara memoria Imperatoris Constantini, cuius morbum suscepto hic olim Baptismo protinus divina gratia sanavit, vestris humilissimi supplicationibus benigne annuentes praenarrataeque Bonifacii Papae literas, cum omnibus, & singulis decretis, clausulis, & aliis in eis contentis Apostolica auctoritate (modificationibus infrascriptis semper salvo) harum nostrarum serie revalidantes, & innovantes, vosque ad illarum pristinum usum adversus supradictas Pii IV. literas revocatorias restituentes, & plenarie reintegrates, ex speciali gratia indulgemus, quod perpetuis futuris temporibus, literis vestris patentibus, sub solitis titulo, & nomine supradictis, etiam absque praesentium nostrarum insertione expediendis, licentiam, & facultatem liberas quibuslibet bene visis, in fundis, terris, & locis mensae vestrae Capitularis, ac alias juxta eorundem Bonifacii Papae Praedecessoris literarum formam, quaecumque Monasteria, Prioratus, Conventus, Ecclesias, dignitates, persona-

tus, officia, & alia beneficia ecclesiastica, cum cura, vel sine cura, necnon Hospitalia, & alia pia loca fundandi, erigendi, edificandi, dotandi, ac alia quomodolibet in illis contenta faciendi, quae quidem dominio, protectioni, jurisdictioni, defensionem, ac potestati vestris immediate subint, necnon earundem plenum jus, dominium, merumque, & mixtum imperium, institutio, insuper, destitutio, collatio, provisio, praesentatio, & quaevis alia dispositio ad vos solum, & in solidum perpetuo spectet, dummodo Episcoporum in quorum Civitatibus, seu Diocesis illa fuerint, licentia expressa ad hoc accedat; Ecclesiaeque, & illa ut praefertur, fundanda, erigenda, edificanda, & dotanda, atque illa pro tempore obtinentes, libertatis, immunitatis, & exemptionis, privilegium aliquod a jurisdictione, & superioritate ipsorum Episcoporum, aliterve contra formam decretorum, & ordinationum sacri Concilii Tridentini propterea non acquirant, licentiam, & facultatem, liberas ut prius in omnibus, & per omnia, perinde, ac si literae hujusmodi revocatoriae nullatenus emanassent, concedere valeatis.

§.4. Non obstantibus dicti Pii Quarti literis revocatorias, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, statutis quoque, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, in contrarium quomodolibet, etiam iteratis vicibus, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & individua mentio habenda esset, tenores illorum, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro plene, & sufficienter expressis habentes latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volentes demum, & statuente quod harum nostrarum exemplis a Notario publico subscriptis, & sigillo vestro Capitulari obsignatis, eadem prorsus fides ubique, in iudicio, & extra adhibeatur, quam originales literae ipsae facerent, si exhiberentur.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 15. Januarii 1586. Pontificatus nostri Anno I.

XXX. Prohibitio transeundi ab Ordine Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia, ad Fratres Capuccinos. Transitum hujusmodi inter Capuccinos, & Fratres Minimos S. Francisci de Paula interdidit etiam Pius V. ut in eius Con. LXVI. Sedis Tom. IV. Par. II. fol. 299.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam. PRO ea, quam praecipuam gerimus erga Sanctum Franciscum, devotione, illius

Canonizatio ejusdem refertur.

Instituto duplici officio.

Fuisse can. observandi.

Fides transumptum.

D. P. An. I. 24 Januarii.

Procurium.

Bonifacius IX. statuit quod quilibet in locis ad Ecclesiam Lateranensem spectantibus, loca pia erigere possit, illaque sub iure, & mixto imperio, & dispositione Capituli, & Archiepiscopatu extant, sed Bonifacii Bullam hic non habes.

Hic modo praesentibus innovat d. indultum a Bonifacio IX. concessum, addita modificatione, quod accedat licentia Ordinariorum, & loca erigenda cum personis subint. iisdem Ordinariis.

Clausula derogatoria.

Fides transumptum.

Dat. P. An. I. 15 Januarii.

Causa hujus prohibitionis.

Paulus III., & Julius III. transiunt Fratrum de Observantia ad Capuccinos vocantur in eorum Bullis ut minus necessarias omittant.

Hic Pontifex idem prohibet.

Contravenitium poena.

Clausula pre- servativa.

lius familiam universam paterno amore complectentes, ea studemus de medio tollere, quae dissidii inter ipsos Religiosos, ejus regulam sectantes occasionem praebent, aut iis, qui levitate animi, minus constantes persistunt in obedientia, cui se ipsos dicaverunt, ab ea se subtrahendi viam aperiunt.

§.1. Sane jam pridem sel. recor. Paulus Papa III., & Julius etiam III. Romani Pontifices Praedecessores nostri iustis de causis adducti prohibuerunt, ne ullo modo Fratres de Observantia, sine suorum Generalium, vel Provincialium licentia in scriptis habita, ad Congregationem Capuccinorum se transferre, sive ab ipsis Capuccinis recipi, aut in illorum domibus retineri possent, vel deberent, certis etiam gravioribus poenis adiectis, prout in illorum literis plenius continetur.

§.2. Quare Nos quoque eorundem Praedecessorum exempla secuti, toto negotio cum quibusdam ex venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus communicato, ac diligenter considerato, litterarum hujusmodi tenores praesentibus pro expressis habentes, de eorundem Cardinalium consilio, etiam de novo auctoritate Apostolica, per praesentes districtius interdici- mus, tam ipsis Capuccinis, ne quemquam eorundem Fratrum de Observantia, post emissam professionem regularem juxta in- situta ejusdem Ordinis de Observantia, ad eos quovis habitu, & quacumque de cau- sa transeuntem, sine nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis licen- tia speciali, per literas Apostolicas ex- pressam, & in specie, non autem per clau- sulas generales idem importantes, praesentis prohibitionis mentionem, & derogationem continentes, aut eorundem Genera- lis, vel Provincialium ministrorum Fra- trum de Observantia licentia in scriptis, ut praefertur, obtenta, admittere, recipere, & retinere, quam Fratribus de Observantia praedictis, ne quisquam eorum ad Congre- gationem Capuccinorum sine hujusmodi licentia se transferre in futurum praesumant.

§.3. In singulos vero Capuccinorum Superiores, Provinciales, Ministros domo- rum, Guardianos, Vicarios, seu Praesides necnon ipsos Fratres de Observantia, qui in praemissis quoquomodo contravererint, excommunicationis sententiam ferimus, eoque omnibus, & quibuscumque dignita- tibus, administrationibus, & officiis per eos pro tempore obtentis auctoritate praesentium privamus, & ad futura, ac quos- cumque actus legitimos exercendos inhabi- les esse volumus eo ipso. Decernentes re- ceptiones, admissiones, & retentiones qual- cumque de illis ex quavis causa sine dicta licentia faciendas, nulla omnino firmitate subsistere, neminemque penitus ulli voto, aut promissioni, etiam juramento, aliave solemnitate roboratis obligare posse.

§.4. Praesentisque literas, de subre- ptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, aut sub praetextu quod contra alias Apo- sto-

licas, ac canonicas sanctiones jampridem usu receptas (quod scilicet unicuique regu- lari, ad arctiorem regulam, & religionem transeundi, petita dumtaxat, ac etiam non obtenta superiorum licentia, transitu li- bere, & licite permittatur) aut alias quovis praetextu, seu quaesito colore, in jus, & controversiam revocari, aut invalidari, ac ad terminos juris reduci non posse, sed semper validas, & efficaces existere.

§.5. Sicque in praemissis universis, & singulis per quoscumque Judices, & Com- missarios, ordinarios, & delegatos, ac San- ctae Romanae Ecclesiae Cardinales, ac cau- sarum Palatii Apostolici Auditores, subla- ta eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & au- thoritate judicari, & definiri debere, nec- non irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Mandantes universis, & singulis locorum Ordinariis, ut quando ubi, & quoties opus fuerit, ac pro parte alicujus ex fratribus de Observantia hujusmodi fuerint requisiti, praesentes literas solemniter pub- licantes, eisque in praemissis efficacis de- fensionis praesidio assistentes, non permit- tant quemquam ex praedictis, siqui forsan in posterum se de facto transferre praesumpserint, contra eorundem praesentium conti- nentiam, & tenorem, in aliqua domo, seu loco ipsorum Capuccinorum admitti, reci- pi, & retineri. Contradictores quoslibet, & rebelles, eisque auxilium, consilium, vel favorem, directe vel indirecte quomodolibet praestantes, per censuras, & poenas ecclesiasti- cas, aliaque opportuna juris, & facti re- media, appellatione postposita, compescen- do, legitimisque super his habendis serva- tis processibus, sententias, & censuras ipsas etiam iteratis vicibus aggravando; invoca- to etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Con- ciliis etiam generalibus editis, ac Ordinis, & Congregationis Capuccinorum praedictorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis sta- tutis, & consuetudinibus, necnon facultati- bus, dispensationibus, & indultis, ipsi Congregationi Capuccinorum, eorumque Superioribus, & personis, aut domibus qui- buscumque recipiendi, vel retinendi Fra- tres de Observantia, etiam suorum Supe- riorum licentia petita dumtaxat, & non obtenta, aut non petita transcentes, tam expresse, & principaliter quam per com- municationem ad instar aliorum Ordinum, & Congregationum, quorum gratiarum, & indultorum ipsi forsan Capuccini participes effecti sunt; etiam si pariformiter, & aequae principaliter ipsa communicatio, & exten- sio facta fuerit per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores, aut Successores nostros, etiam Motu proprio, ac de Apo- stolice potestatis plenitudine, ac de eorum- dem Cardinalium consilio pro tempore con-

Clausula sub- lata &c.

Executorum de- putatio.

Clausula de- rogatoria.

cessis, approbatis, & innovatis: quae om- nia, ac desuper confectas literas, proces- susque habitos per easdem, quatenus praemissis in aliquo adversantur, abrogamus, cassamus, & annullamus. Aut si ipsis Ca- puccinis, eorumque Praelatis, & Superio- ribus, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod literis revocatoriis, sub quacumque formula editis nullatenus, vel nisi modis, & formis in hujusmodi indultis contentis parere, & ob non partitionem aliquas sen- tentias, censuras, & poenas incurrere, aut alias interdicti, suspendi, vel excommu- nicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, exemptionibus, & literis Apo- stolicis generalibus, vel specialibus, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessis, quorumcumque teno- rum existant, per quae praesentibus non ex- pressa, vel totaliter non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel dif- ferri; & de quibus, quorumque totis teno- ribus habenda sit in nostris literis mentio specialis. Quae omnia volumus nemini con- traria praedicta in aliquo suffragari, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, ut praesentium exemplis &c.

Dat. Romae apud S. Petrum, sub An- nulo Piscatoris die 28. Januarii 1586. Ponti- ficatus nostri Anno I.

XXXI.

Confirmatio, & ampliatio Indultorum, ac Indulgentiarum Rosarii B. Mariae Virgini- nis; Et facultatis Magistri Generalis, & Vicarii Ordinis S. Dominici, in erigen- dis Capellis, & instituendis Confraterni- tatibus Rosarii, pro quibus alia etiam gratia, & Indulgentia conceduntur.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

DUM ineffabilia meritorum insignia, quibus Dei Genitrix Beata Virgo Ma- ria Regina Coelorum gloriosa, sedibus pra- lata sydereis, tamquam stella matutina praerutilat, devote considerationis indagine perferatamur, & inter arcana pectoris re- volvimus, quod ipsa utpote Mater miseri- cordiae, Mater gratiae, & pietatis, huma- ni generis amica, & consolatrix, pro salu- te fidelium, qui delictorum culpa praegra- vantur, sedula exoratrix, & pervigil ad Regem, quem genuit, & maternis lacta- vit uberibus, intercedit, dignum, quin po- tius debitum arbitramur, ut Ecclesias, & Capellas, ac Confraternitates in eius hono- rem erectas, & institutas gratiosis remis- sionum profectu impendamus, ac Indul- gentiarum muneribus decoremus, ac per Romanos Pontifices Praedecessores nostros, eidem Confratribus concessas Indulgentias, Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

& privilegia, nostrae approbationis munimi- ne robaremus, easque innovemus, prout fa- lubrius cognoscimus expedire.

§.1. Attendentes itaque quam Religio- ni nostrae fructuosum fuerit sanctissimi Plä- terii, Rosarii nuncupati, gloriosa semper- que Virginis Mariae, Almae Dei genitricis institutum, per Beatum Dominicum Ordi- nis Fratrum Praedicatorum auctorem, Spi- ritu sancto, ut creditur, afflatum, excogi- tatum, quantaque exinde mundo provenie- rint, & in dies proveniant bona, & quod propterea utriusque sexus Christianissimum. Confraternitates sub invocatione Rosarii ejusdem B. Mariae Virginis in diversis Orbis Ecclesiis, ac Capellis, & Altaribus cano- nice instituta.

§.2. Earumque Confratres, ac Sorores, a quamplurimis, & praesertim sel. rec. Ur- bano IV., & Joanne XXII., ac Sixto etiam Quarto, necnon Innocentio VIII., & Ale- xandro VI., ac Julio II., & Leone X., ac Adriano VI., & Clemente VII., & Paul. III. ac Julio etiam III. ac Paulo IV., & Pio etiam Quarto, ac Pio V., & postremo Greg. XIII. Romanis Pont. Praedecessoribus nostris, ac nonnullis Sedis Apostolice, cum potesta- te Legati de latere, Nunciis, nedum con- firmationem, & augmentum eorundem Confraternitatum, sed etiam Indulgentias, ac privilegia, & indulta merito obtinere meruerint.

§.3. Nos dictorum Praedecessorum ve- stigis inherendo, ac eodem, quo ipsi Prae- decessores nostri, devotionis affectu divini- tus excitati, necnon dilecti filii nostri Mi- chaelis tituli Beatae Mariae super Minervam presbyt. Card. Alexandrini nuncupati sup- plicationibus inclinati, singularum litera- rum praedictarum tenores, & formas praesentibus pro sufficenter expressis, & insertis habentes, omnia, & singula privilegia, im- munitates, & exemptiones, concessionem, indulta, Indulgentias, etiam plenarias, & peccatorum remissiones, ac relaxationes, omnibus, & singulis Confraternitatibus dic- ti Rosarii ubicumque terrarum canonice institutis, earumque Confratribus, & So- roribus, tam per dictos Praedecessores no- stros, & Sedem praedictam, seu illius Nun- cios, cum potestate Legati de latere con- cessa, elargita, & confirmata, ac cum om- nibus, & singulis in eis contentis clausulis desuper confectas literas praedictas, & viva- vocis oraculo, aut alias quomodolibet ema- natas, auctoritate Apostolica, tenore praesentium perpetuo confirmamus, & ap- probamus, illaque omnia, & singula prout per ipsos Praedecessores nostros, & alios praedictos concessa fuerunt, perpetuae firmitatis robari obtinere, ac inviolabiliter obser- vari debere decernimus, omnesque, & sin- gulos tam juris, quam facti defectus, si qui forsan incurrerint in easdem, supplemus.

§.4. Et potiori pro cautela, omnes, & singulas Indulgentias, etiam plenarias, & peccatorum remissiones, ac relaxationes, exemptiones, facultates, concessionem, alia- que privilegia, & indulta praedicta, omni- bus, A a bus,

Diaberi, seu Rosarium B. Virginis a S. Dominico institutum.

Sodalitas Ro- sarii gratias, & indulgen- tias a multis Pont. obti- nuit.

Hic Pontifex omnes gratias, & indulgen- tias, & indulta, confirmat, & innovat.

Et innovat.

bus, & singulis Confraternitatibus dicti Rosarii, in quibusvis Ecclesiis, & Cappellis, ac Altaribus ubicumque Terrarum canonice erectis, earumque Confratribus, & Sororibus, necnon Officialibus, & Ministris eisdem modo, & forma, quibus per eandem Praedecessores nostros, & dicta Sedis Nuncios concessa fuerunt, dicta auctoritate Apostolica de novo concedimus, & innovamus, ac omnibus, & singulis Confraternitatum Rosarii huiusmodi Confratribus, & Sororibus, nunc, & pro tempore existentibus suffragari debere, eosque illis perpetuo uti, potiri, & gaudere posse, decernimus, & declaramus.

§.5. Et insuper ut omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus, per Magistrum, & Vicarium generales dicti Ordinis Praedicatorum, & eorum quemlibet pro tempore deputandis, in quibusvis Civitatibus, Oppidis, Terris, & locis ubicumque existentibus, ut in eorundem Praedicatorum, vel aliorum Ordinum, Monasteriorum, seu Domorum Ecclesiarum, Cappellis, & Oratoriis, & etiam in secularibus Ecclesiis, in quibus nulle Confraternitates eiusdem Rosarii adhuc erectae existunt, de Superiorum, & Ordinariorum licentia Confraternitates eiusdem Sanctissimi Rosarii, ad Dei, & eiusdem Beate Virginis laudem, & gloriam, erigere, & instituire libere, & licite possint, & valeant, plenam, & liberam licentiam, & facultatem dicta Apostolica auctoritate tenore praesentium concedimus.

§.6. Ac postquam erectae fuerint, ut omnibus, & singulis privilegiis, indultis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, concessionibus, Indulgentiis etiam plenariis, & peccatorum remissionibus, ac relaxationibus, & gratiis quibusvis aliis eiusdem Rosarii Confraternitatis, earumque Confratribus, ac Sororibus, per praedictos, & quoscumque alios Romanos Pontifices, etiam Praedecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem praedictam eiusque Nuncios, & etiam de latere Legatos, haecenus quomodolibet concessis, ac concedendis, & quibus Confraternitates huiusmodi, earumque Confratres, & Sorores quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, & aequae principaliter, in omnibus, & per omnia, ac perinde, ac si illis specialiter, & expresse, ac nominatim concessa fuissent, uti, potiri, & gaudere, libere, & licite possint, pariter concedimus, & indulgemus: ac privilegia, indulta, facultates, exemptiones, immunitates, concessionem, Indulgentias, etiam plenarias, ut praefertur, concessas, & concessas, ad ipsas Confraternitates erigendas, illarumque Confratres, & Sorores pro tempore existentes perpetuo extendimus, & ampliamus.

§.7. Ut autem animarum Christianissimum Confraternitatum, tam erectarum, quam per Fratres deputandos huiusmodi erigendarum, eisdem Confraternitates ingredi volentium spirituali consolationi per am-

plius consulatur, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Confratribus singularum Confraternitatum Rosarii huiusmodi, tam haecenus erectarum, quam in posterum erigendarum, ut praefertur, ubicumque, nunc, & pro tempore existentibus, & in dictis Confraternitatibus pro tempore descriptis, & describendis, itinerantibus, vel navigantibus, ac servantibus, totum Rosarium, infirmis vero, aut alias legitime impeditis, tertiam eius partem, devote recitantibus, necnon temporibus debitis, & ab Ecclesia statutis, consistendi, & communicandi firmum propositum habentibus, qui Cappellam B. Mariae Rosarii, in Ecclesia ipsius Beatae Mariae supra Minervam de Urbe eiusdem Ordinis Praedicatorum institutam, vel alias Ecclesias, seu Cappellas ubicumque dicta Confraternitas canonice fundata fuerit, his diebus, quibus festa mysteriorum eiusdem Rosarii celebrantur, visitare, & processioni, qua prima Dominica cuiuslibet mensis fieri solet, interesse non poterint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, auctoritate, & tenore praedictis, concedimus, & largimur: illisque omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, etiam plenarias aliis Confratribus, & Sororibus, Cappellis, seu Ecclesiis Rosarii huiusmodi dictis diebus visitantibus, ac dictae processioni interessentibus specialiter, vel generaliter concessas, & in futurum concedendas, in omnibus, & per omnia, perinde, ac si dictas Cappellas, seu Ecclesias dictis diebus personaliter visitarent, & processioni huiusmodi interessent, auctoritate, & tenore praedictis communicamus, ac communicatas esse, specialiter, vel generaliter, decernimus, & declaramus.

§.8. Quia vero difficile foret praesentes literas etc.

§.9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Anno Piscatoris, die 30 Januarii 1586., Pontificatus nostri Anno I.

XXXII.

Innovatio Festivitatis S. Januarii Episcopi, & Martyris, & Sociorum eius, die 19. Septembris simplici officio celebranda.

SIXTUSEPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Plura Sanctorum Patrum providentia institutum est in Ecclesia Dei, & posteris traditum, ut complurium Martyrum insignium memoria statis diebus, solemnibusque caeremoniis, atque anniversariis sacris in cunctis Ecclesiis recolatur. Ita enim, & illis

Transumptis huius Bullae credi debet. Quibuscumque non obstantibus. Dat. P. An. I. 30 Januarii.

illis honor debitus tribuitur, & fideles ad eorum imitanda exempla pro suo quisque modulo invitantur.

§.1. Proinde Nos opere pretium duximus efficere, ut Sanctorum Martyrum Januarii Episcopi, & Sociorum eius, qui post vincula, & carceres gloriosam martyrii coronam propter Christi nominis confessionem sunt donati, jucundam recordationem diu intermissam renovando, plebem Dei hilareremus: cujus quidem Beati Januarii sanctitatem Deus Omnipotens multis, iisque clarissimis editis miraculis ad nostram usque aetatem in Neapolitana potissimum Civitate, in qua ejus Corpus sepultum religiose aservatur, celebrissime apud omnes gentes testatum esse voluit: adeo ut non immerito, tum in divinis officiis, tum in ipso Sacrificio ab universo fidelium coetu eorum commemoratio fieri debeat, prout ante novam reformationem Romani Missalis, & Breviarii fieri consueverat.

§.2. Hac igitur nostra perpetuo valitura Constitutione praecipimus, ut eorundem Sanctorum Januarii, & Sociorum eius dies Festus, 13. Kal. Octobris, in totius Orbis terrarum Ecclesiis simplici officio de communi plurimorum Martyrum celebretur, ac decernimus, ut in novo etiam quo nunc utimur, sicut antea in veteri Calendario ad eum diem Sanctorum eorundem nomina, & simplici nota adscribatur.

§.3. Mandantes omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiarum Praelatis in universo Orbe constitutis, ut in suis quisque Ecclesiis, Provinciis, Civitatibus, & Diocesis, praesentes nostras solemniter publicari faciant, ab omnibusque Ecclesiasticis personis, secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus omnino observari, licet adnotatio huius celebritatis in postremis Breviarii, & Missalis reformationibus fuerit praetermissa.

§.4. Volumus autem, ut praesentium exemplis etc. Datum Romae apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Kalendis Februarii, Pontificatus nostri Anno I.

XXXIII.

Renovatio Pontificalium Cappellarum in Basilicis, certisque Almae Urbis Ecclesiis, Dominicis Quadragesimae, & Adventus, aliisque statis solemnibus diebus, celebrandarum.

SIXTUSEPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Gregia Populi Romani pietas, magnis Sanctorum Patrum laudibus celebrata, postea quam terrarum Princeps civitas, beatissimis Apostolis Evangelium lucem annunciantibus, suave Christi jugum accepit, & per Beati Petri Sedem vere caput Orbis Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

terae effecta, latius cepit praesidere potestate divina, quam dominatione terrena, praecleara adhuc, singulari Dei benignitate, religiose antiquitatis monumenta conservat, inter qua vetus admodum est, ab Apostolicis usque ducta temporibus, sacrarum Stationum consuetudo; in quibus fidelium multitudo ad Apostolorum sepulchra, & fortissimorum Martyrum memorias conveniens, hymnis, & canticis spiritualibus Deum in Sanctis suis mirabilem laudabat, & salutaribus Immaculatae Hostiae sacrificiis placabat, & adversus multiplices antiqui hostis oppugnationes, tamquam in castris Dei, Statione tutissima consistebat.

§.1. Quam memoriam a majoribus acceptam, nunc etiam Roma antiquissimis Urbis Basilicis, & Martyrum Ecclesiis visitandis, statis Dominicis, aliisque solemnibus diebus, in primis vero sacro Adventus Domini, & Quadragesimae tempore, magna populi frequentia anniversaria celebritate devote observat. Nos autem, quibus pro nostra Pastoralis sollicitudine, nihil optabilius est quam animas Christo lucrari, tam pium, ac salutare institutum, non solum retinere cupimus, sed etiam ornare, ac omni Religionis officio propagare summo opere studemus, his praesertim luctuosis Christianae Reipublicae temporibus, quae ad placandam Dei iram, ad detestabiles haereses extirpandas, ad pacem, & tranquillitatem Ecclesiae obtinendam, ad vitia, & peccata hominum corrigenda, crebriora penitentiae, & pietatis opera, ac multiplicatas Sanctorum cum Christo regnantium preces, & intercessionem maxime requirunt, sed potissimum Sanctorum omnium Reginae, Dei nostri Genitricis, semperque Virginis Mariae Christiani populi Advocatae, Coelestis patrocinium desiderant.

§.2. Et vero cum multis antiquis, & religiosissimis Ecclesiis, quas majorum pietas magnifice extruxit, haec Alma Urbs ornatissima sit, tum illa potissimum intra, atque extra moenia posita, septem Basilicae, quas veteri instituto fideles, pia ac salutari peregrinatione obire solent, magnam jure optimo, non solum apud Cives, sed apud externos populos venerationem habent; sunt enim antiquitate, Religione, Sanctorum Martyrum venerandis Reliquiis, sacris Indulgentiis, & denique mystica septenarii numeri ratione celeberrimae; nam, quemadmodum Joannes Apostolus admirabilem illam Apocalypsim septem Asiae Ecclesiis scribens universam Ecclesiam adumbravit, quam Deus caelestibus Spiritus Sancti donis perficit, & in qua una habitat, & requiescit, ita Romae septem Ecclesiae magno ejusdem numeri Mysterio sunt instituta, ut totius Ecclesiae unio, & perfectio, in ipso capite unde omnium Ecclesiarum unitas dimanat, illustrius appareret.

§.3. Quod cum ita sit, sane non possumus non dolere; numquam fere nostris quidem temporibus, apud eas, una Vaticana excepta, Pontificales Cappellas celebrari, cum tamen primarias illas Urbis Basilicas

Roma hanc Stationum consuetudinem retinet, & observat, antiquas Basilicas, & Ecclesias devote certis respectibus visitant.

Septem praefectam Basilicam in Urbe, admodum celeberrimas.

In quibus antiqui Pontifices divina celebrare solebant.

toto terrarum Orbe illustres a Summo Romano Pontifice, & sacro Cardinalium Collegio ita interdum adiri debere, ut ibi quoque divina Missarum officia solemniter fiant, & ipsarum Ecclesiarum majestas, in quibus divina gratia redundat, & Pontificalis officii ratio, & majorum exempla id a Nobis omnino requirere videantur. Notum est enim ex Ecclesiastica antiquitatis monumentis, veteres illos Sanctissimos Pontifices Praedecessores nostros, in his Basilicis frequenter admodum divina officia, cum Clero, & Populo obivisse; quod duorum praesertim Beatissimorum Pontificum, quos ob sanctitatem, & rerum gestarum gloriam merito magnos appellamus, Leonis, & Gregorii sermones complures, divina quadam spiritus eloquentia pleni, inter ipsarum Missarum solemnia ad populum habiti, aperte declarant.

§.4. Quare cum septem sint (Paschali connumerata) Quadragesima Dominica, & rursum quatuor illae Adventus, cum Natali, Circumcisione, & Epiphania Domini, septenarii item numerum conficiant, in quibus omnibus ecclesiasticis Cappella, in Apostolico Palatio, aut in Basilica Vaticana, de more fieri solent, decrevimus de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum, verbo cum eis ea de re in Consistorio nostro secreto mature facta, ad Dei, & Sanctorum gloriam, & Ecclesiarum ipsarum venerationem, ac fidelis populi devotionem augendam, senectuti nostrae nequaquam parentes, sed Pastoralis officii manus exequentes, tametsi gravissimis pro universa Ecclesiae cura occupationibus dislineamur, in eisdem Basilicis solemnes Missarum Cappellas facere, uno ex S. R. E. Cardinalibus Missam celebrante, idque quotiescumque in eisdem Basilicis Cappella Pontificalis fieri, ritu perpetuo observabitur. Sermo item temporari accommodatus, ad divinas Sanctorumque laudes praedicandas, & audientium pietatem inflammandam, de more, semper habebitur, ut duplicato septenarii numero, sacrosancta sacrificia, & septiformem Sancti Spiritus gratiam Christiano populo a Deo impetrent.

§.5. Ad quas quidem venerandas Basilicas, ut commodius, & decentius adiri possit, atque ut in eis frequentius celebrandis populi religio augeatur, jam vias latas, & directas patefecimus.

§.6. Ceterum cum Ecclesia S. Sebastiani Martyris vetustissima illa quidem, & religiosissima cum propter loci distantiam, tum etiam angustiam, aliaque incommoda, minus idonea sit ad Pontificalium Missarum celebrationem. Decrevimus in ejus locum Ecclesiam S. Mariae, quae de Populo dicitur, substituere, non solum amplitudine, & loci commoditate opportunam, sed magna, etiam Religione venerabilem, saepe enim, & pluribus locis ad Sanctissimam illam gratiarum Matrem, & misericordiae parentem recurramus est, ut ibi potissimum ubi populi nomine insignita, & ubi multa illius

clementiae extant monumenta, precibus nostris invocata pro populo oret, pro clero interveniat, & pro devoto femineo sexu intercedat. Nec vero Ecclesiae S. Sebastiani sua privilegia, & Indulgentias adimimus, quae etiam in altera novem Ecclesiarum visitatione, quas pia multorum fidelium devotio lustare solet, suo loco, atque ordine permanebit. Sed Ecclesiae S. Mariae de Populo eandem Indulgentias concedimus, quemadmodum nec ulla stationum translatione, aut mutatione, in Quadragesima, sive in Adventu, ceterisque diebus quicquam detrahimus, sed gratias gratis cumulamus, ut apud plures Ecclesias, majore pietatis zelo, Deo, & Sanctis ejus honor, & cultus tribuatur. Ipsas vero Pontificales Cappellas hoc ordine distribui volumus.

§.7. In Quadragesima, Dominica prima ad S. Mariam de Populo, secunda ad S. Paulum, tertia ad S. Laurentium extramuros, quarta ad S. Crucem in Hierusalem, quinta ad S. Mariam Majorem, sexta in Palmis ad S. Petrum, Dominica Paschae ad S. Joannem in Laterano, ubi Populo solemniter benedicemus. In Adventu vero, Dominica prima ad S. Laurentium, secunda ad S. Joannem, tertia ad S. Crucem in Hierusalem, quarta ad S. Paulum, in Natali Domini ad S. Mariam Majorem, ad Praesepe Domini more antiquissimo, in Circumcisione Domini ad S. Mariam de Populo, in Epiphania ad S. Petrum.

§.8. Praeterea cum Festi anniversarii dies advenerint Sanctorum illorum, quorum nomine Basilicae ipsae Deo dicatae sunt, apud eas pariter Pontificales Cappellas faciemus; nimirum in Assumptione Beatissimae Virginis ad S. Mariam Majorem, de more; in ejus Nativitate ad S. Mariam de Populo, in Inventione S. Crucis ad S. Crucem in Hierusalem, in Natali S. Petri in Basilica ejus Vaticana, in Conversione S. Pauli in ejus Basilica, in Natali S. Jo. Baptiste in Basilica Lateranen. in die Festo S. Laurentii Martyris in ejus Basilica extra mœnia. Missam item Annunciationis Beatissimae semper Virginis Mariae ejusque Pontificalem Cappellam faciemus apud Ecclesiam S. Mariae supra Minervam, dotisque de more pro maritandis puellis distribuemus; in tribus vero celebratibus, hoc est in die Ascensionis Domini, quo etiam die Romanus Pontifex populo solemniter benedicit, item Pentecostes, & omnium Sanctorum, Pontificales Cappellae sicut in Basilica S. Petri; in die vero Festo Sacratissimi Corporis Christi post Missam solemnem, quae de more in Cappella Palatina habebitur, erit Pontificalis processio, & Sacrosanctae Eucharistiae depositio in eadem Basilica Vaticana; ceteris Festis, solemnitatibusque diebus, Missae in Cappella Palatii Apostolici, de more celebrabuntur.

§.9. Ut igitur hunc sacrum, solemnemque ritum Pontificales Cappellas apud nobilissimas Basilicas celebrandi, sanctissimorum Pontificum Praedecessorum nostrorum vestigiis insistentes, & venerandae vetustatis memo-

Cappellam quo in diebus septem Ecclesiarum celebrandum ordinis subnectit.

Aliaque Cappellae alio in festis Sanctorum, quorum nomina ipse Basilicae dicatae Deo sunt celebrari jubet.

Aliam quoque Cappellam in prima die Quadragesimae in Ecclesia S. Sabinae Card. Mar.

Hic itaque Pontifex ad ipsorum Basilicarum venerationem, & populi devotionem augendam in eisdem Basilicis solemnes Missarum Cappellas Pontificales, in futurum celebrari decernit, uno ex Cardinalibus Missam celebrante.

Et ideo ad divinas Basilicas vias aperuit.

Et modo in locum Ecclesiae S. Sebastiani, ad hujusmodi celebrationes incommode, Ecclesiam S. Mariae de Populo subrogat.

Lauretani Oppidi Provinciae Picenae, in Civitatem sublimatio, ejusque Collegiatae Ecclesiae in Cathedrali, & Episcopalem erectio.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Pro excellenti praerogativa Sedis Apostolicae, in qua post Beatum Petrum, Apostolorum Principem, quamvis imparibus meritis, pari tamen auctoritate, constituti sumus, in exigua militantis Ecclesiae agro, novas Episcopales Sedes, Ecclesiasticae plantare digni arbitratur, ut per hujusmodi novam plantationem, popularis augeatur devotio, divinus cultus effloreat, & animarum salus subsequatur, ac humilia loca dignioribus titulis, & condignis favoribus illustrentur, necnon propagatione novae Sedis, honoratque Praesulis assistentia, & regimine, cum Apostolicae potestatis plenitudine, & Orthodoxae fidei profectum, & exaltationem, Populi ipsi profectum eis aeternae felicitatis premium facilius valeant adipisci.

§.1. Considerantes itaque Oppidum Lauretanum in Provincia Piceni situm nullius Diocesis, Sedi Apostolicae immediate subiectum, in toto Orbe celeberrimum, & in eo unam insignem Collegiatam Ecclesiam sub invocatione B. Mariae Virginis Dei Matris fundatam excellere, in ejus medio inest illud sacrum cubiculum divinis mysteriis consecratum, in quo dicta Virgo Maria nata fuit, & ibidem ipsa ab Angelo salutata, Salvatorem Mundi de Spiritu Sancto concepit, ministerio Angelorum illic transfatum, & ad dictam Ecclesiam ob miracula, quae in dies Omnipotens Dominus, intercessione, & meritis ejusdem B. Mariae Virginis in eodem cubiculo operari dignatur, Christiani ex omnibus mundi regionibus, devotionis, & peregrinationis causa confluerent.

§.2. Et propterea cupientes, Oppidum, & Ecclesiam hujusmodi dignioribus titulis, & nominibus decorare, habita super hoc cum Fratris nostris deliberatione maturata, de eorum consilio, & assensu, ac Apostolica potestatis plenitudine, ad ejusdem Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, & ipsius B. Mariae Virginis honorem, necnon Christianissimorum devotionis augmentum, Oppidum in Civitatem Lauretanam nuncupandum, Ecclesiam vero in Cathedrali, sub eadem invocatione, pro uno Episcopo Lauretano nuncupando, qui jurisdictionem Episcopalem habeat, & exerceat in spiritualibus, cum mensa Episcopali, arca, sigillo, aliisque insignibus, & honoribus, & privilegiis, quibus alii Episcopi, de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet in eisdem spiritualibus utuntur, possunt, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere quomodolibet possunt, Apostolica auctoritate teno-

Summi Pontificis auctoritate Ecclesiam instituit, & eam hujus institutionis.

Lauretanae Ecclesiae laudes.

Lauretani Oppidi in Civitatem sublimatio, ejusque Collegiatae Ecclesiae in Cathedrali, & Episcopalem erectio.

1586. jote Penitentiariorum Missam cantare, celebrari, ceterisque per ipsum Pontificem benedici, & spargi decernit.

memoriam renovantes, felicius, ac religiosius inchoemus, quarta proxima feria in capite junii Ecclesiam S. Sabinae Martyris non modo de more superiorum Pontificum adhibimus, sed Card. Majoris Penitentiariorum, ut mos est, Missae sacrum faciente, una cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in eadem Ecclesia consistemus, sacrosque cineres a Nobis, solemni more benedictos, supra capita ad penitentiae testificationem spargemas, ac deinde sequentibus Dominicis diebus, ad Basilicas, & Ecclesias supra notatas, Missarumque celebrationem cum sacro Cardinalium Collegio, & aliorum Praetorum praesentia convenimus; idemque suo tempore in Adventu, ceterisque Festis diebus, Deo auctore, praestabimus. Quem ritum statum, atque solemnem, & Nos quamdiu disponente Domino vixerimus, perpetuo annis singulis observare statuimus, & a Successoribus nostris servari optamus, ac sane etiam pro eorum pietate, & rei concordantiam speramus.

Hortatur etiam Christianissimos, ut in temporibus Quadragesimae in jejuniis & lacrymis convertantur ad Dominum.

§.10. Quod igitur ab omnibus Christianis acceptabili Quadragesimae tempore, quod jam advenit, ubique terrarum, faciendum est ut in toto corde suo, in jejuniis, & lacrymis convertantur ad Dominum, id quidem Romae, ubi Religionis est domicilium, ubi sacrarum Indulgentiarum thesauri uberius dispensantur, ubi innumera Martyrum, quorum sacra corpora apud Nos magno Dei munere requiescunt, peculiari patrocinio sublevantur, multo certe impensius, & devotius faciendum est, atque, ut re ipsa fiat, pro nostra erga hanc Almam Urbem paternam, & praecipua caritate, omnes in Domino etiam atque etiam hortamur, zelo incensi domini Dei, quam decet sanctitudo, Satanæ astutias non ignorantes.

Stationalesque Ecclesias vere penitentes, & calidius pieque visitent.

§.11. Illud quoque vehementius admonemus, ut omnes, & singuli stationales Ecclesias, cum omni timore, & tremore, ut vere penitentes, corde, & pie astant, nemini dantes ullam offensionem; ne illis in locis, illis diebus, quibus aliorum temporum culpa, piis operibus, & castis jejuniis redimenda sunt, inter ipsa Martyrum sepulchra Deus ad iracundiam magis provocetur, sed contra potius hujus Civitatis penitentia, elemosynis, orationibus, sanctiorumque intercessionibus placatus Pater misericordiarum Deus, Nobis & cunctis populis curae nostrae commendatis (omnes enim unum sunt in Christo) propitius, & placabilis efficiatur, & quorum fides Apostolico ore laudata est, & in universo mundo annuntiat, eorum etiam modestia, & disciplina ad pietatis, & sanctitatis exemplum omnibus nationibus proponatur. Nulli ergo &c.

Dat. P. An. I. 13. Februarii.

Datum Roma apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, 1586. Id. Februarii, Pontificatus nostri Anno I.

Ego Sixtus Catholicae Ecclesiae Episcopus.

Sequuntur Cardinalium subscriptiones.

tenore presentium, perpetuo erigimus, & instituiamus, illasque sic erectas, necnon Episcopum Lauretanum pro tempore existentem, ac ipsius Ecclesie Capitulum, dictae Sedi immediate, etiam perpetuo subiciamus, & sub protectione Beatorum Petri & Pauli Apostolorum suscipimus. Necnon cum nuperrime unionem olim de Ecclesia Recanaten., & Ecclesia Maceraten. eadem auctoritate perpetuo factam, de consilio, & potestatis plenitudine similibus dissolverimus, & Venerabilem fratrem nostrum Galeatum Episcopum Maceraten. a vinculo quo dictae Ecclesiae Recanaten. cui tunc ratione unionis huiusmodi praerat, tenebatur, absoluerimus, ac in dicta Ecclesia Recanaten. nomen, & titulum Cathedralis, necnon Sedem, dignitatem, & mensam Episcopales suppresserimus, ipsamque Ecclesiam Recanaten. in Collegiatam reduxerimus, Civitatem tamen Recanaten. titulum, & denominationem Civitatis propterea non amississe, ita ut illius habitatores, cives nominari, & privilegia Civium uti possent, decernendo Castrum Ficardi ab Anconitana, & S. Mariae in Calciano ab Auximana, & Montis Luponi Oppida, a Firmana Diocesis, quibus in spiritualibus subiecta sunt, auctoritate, & tenore praemissis, similiter perpetuo dismembramus, & dividimus, & separamus, illaque sic dismembrata, & separata, ac eorum incolae, & habitatores, ab omni iurisdictione, & potestate, & subiectione Anconitan., Auximan., ac Firman. Episcoporum pro tempore existentium, necnon solutione decimarum eisdem Episcopis per eos debitam, ex tunc de cetero facienda, itidem perpetuo eximimus, & liberamus.

Dioecesis designatio.

Dote duorum millium scutorum pro Lauretano Episcopo assignatio.

§.3. Necnon ipsa, ac Civitatem Recanaten. praedictam, illiusque, & Castrum Ficardi, ac oppidorum praedictorum territoria, pro Dioec. d. Episcopi Lauretani, illos vero necnon Civitatis Lauretanae ecclesiasticas personas pro clero, & habitatores per populo, auctoritate, & tenore praemissis, similiter perpetuo concedimus, & assignamus.

§.4. Ac pro Episcopi Lauretani pro tempore existentis dote, quam summam duorum millium scutorum dictae Provinciae constituere debere declaramus, omnia, & singula fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, & emolumenta, in quibusvis rebus, & actionibus, & ubique locorum consentientia, & provenientia: & ad quamvis summam ascendente dicta mensa Episcopalis Recanaten. sic suppressa, & extincta, & quae ad illam quomodolibet spectant, & pertinent, ac ante illius suppressionem, & extinctionem huiusmodi quovis iure spectabant, & pertinebant, spectareque, & pertinere poterant, necnon Castrum Ficardi, & oppidorum territoriorum huiusmodi decimas Episcopis Anconitan., Auximan., & Firman. solvi solitas, residuum vero dictorum duorum millium scutorum pro dote dictae Ecclesiae Lauretanae constitutorum huiusmodi, ex tot praediis, & pos-

sessionibus dictae domus Lauretanae per dilectum filium nostrum Philippum S. Angeli in foro Piscium Diaconum, Card. Vastavillanum nuncupatum, dictae Domus Protectorem, eius arbitrio declarandis, & assignandis, etiam perpetuo concedimus, & assignamus.

§.5. Necnon in dicta Ecclesia Lauretana, in qua unus Archipresbyteratus, qui ante erectionem huiusmodi inibi principalis existebat, pro uno Archipresbytero, ac una Praepositura, pro uno Praeposito, ac unus Decanatus dignitates, pro uno Decano, necnon duodecim Canonicatus, & totidem Praebendae pro duodecim Canonicis, ac etiam duodecim Beneficiatis, & totidem Clericatus, nuncupata perpetua simplicia beneficia, pro totidem personis eidem Ecclesiae Lauretanae deservientibus, erecta, & fundata existunt, unum Archidiaconum, qui inibi dignitas maior post Pontificalem existat pro uno Archidiacono, qui in choro, & Capitulo ipsius Ecclesiae Lauretanae, ac processionibus, aliisque actibus capitularibus primum locum, ac primam vocem, ante obtinentes alias dignitates praedictas habeat, auctoritate, & tenore praemissis, etiam perpetuo erigimus, & instituiamus. Ac Praepositura in Primiceriatum pro uno Primicerio, Decanatus vero dignitatum huiusmodi denominationes, in Thesaurarium pro uno Thesaurario commutamus, necnon Archipresbyteratum secundam pro uno Archipresbytero qui secundum, & Primiceriatum tertiam pro uno Primicerio qui tertium, ac Thesaurarium quartam inibi dignitates pro uno Thesaurario, qui quartum locum in choro, Capitulo, processionibus, & actibus praedictis ante Canonicos praedictos habeant, necnon Canonicatus, & Praebendas, ceteraque Beneficia praedicta, alias juxta collationes, & provisiones de illis eorum possessoribus factas, pro Capitulo ejusdem Ecclesiae Lauretanae remanere declaramus.

Dignitatum ejusdem Ecclesiae distinctio.

Jurisdictionis ad praesentandum Archipresbyterum reservatio pro hujus Pontificis familia Petra.

Clause de rogatione.

§.6. Ac insuper Motu proprio non ad alicujus desuper Nobis oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, Familiae nostrae de Peretis de Monte alto iuspatronatus, & praesentandi personam idoneam ad Archipresbyteratum praedictum quoties illum, per obitum aut resignationem, vel alias quovis modo, etiam apud Sedem praedictam vacare contigerit, Episcopo Lauretano pro tempore existenti, per eum ad praesentationem huiusmodi instituendam, auctoritate, & tenore praedictis pariter perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus.

§.7. Non obstantibus nostra de non tollendo iure quaesito, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Lauretan. Recanaten. Maceraten., Auximan., Anconitan., & Firman. Ecclesiarum praedictarum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis, illis, earumque Praesulibus, Capitulis, & personis, sub quibuscumque tenore

noribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu simili, & consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si pro sufficienti illorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si ad verbum inlererentur praesentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse, ceterisque quibuscumque Motu simili derogamus.

Dat. P. An. I. 17. Martii.

Nulli ergo &c.
Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, 16. Kalend. Aprilis Pont. nostri Anno I.

XXXV.

Approbatio Congregationis Clericorum, Regularium Ministrantium infirmis, in Hospitalibus, & extra degentibus Romae nuper instituta, cum habitus assignatione.

SIXTUS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Institutio Societatis Ministrantium infirmis.

EX omnibus Christianae caritatis officiis, quibus aeterna filius per gratiam Dei comparatur, illa Redemptori nostro Jesu Christo, vel maxime placere credimus, per quae pauperes Christi infirmi, & in Hospitalibus existentes, in necessitatibus suis spiritualibus, & corporalibus adjuvantur. Quod genus officii dilectus filius Camillus de Lellis Presbyter Theatin. Dioec., & alii ejus socii, quam Deo gratum, & saluti animarum necessarium esse intelligentes, hiis diebus erga pauperes Christi, in Hospitalibus Urbis nostrae existentes, non minori affectu, quam mater erga quem unice educavit filium, demonstrarunt, quotidie hos modo cum omni qua decet mansuetudine, & caritate ad patientiam, alios ad sacramentorum ecclesiasticorum susceptionem commovendo, alios in articulo mortis constitutos consolando, & denique ad bene moriendum die nocturne horando demonstrant non cessant. Idemque praestare intendunt, tempore etiam, quod absit, pestilentiae.

Petitione Congregationis a Papa.

§.1. Hi itaque Camillus, & socii infirmi, & in communi, sub paupertate, castitate, & obedientia, ita tamen, ut voto adstricti non sint vivere, & Altissimo, ac eius pauperibus famulari proponentes, unam inter se Societatem, seu Congregationem, sub vocabulo, seu nomine Ministrantium infirmis, cujus principale institutum est,

speciali quodam caritatis fervore, infirmis praedictis inservire, sub nostro, & Sedis Apostolicae beneplacito inierunt, sperantes ex hoc multis incommodis, & periculis, in quae saepenumero dicti infirmi ob defectum talium ministrorum inciderant, obviam iri, ac salutem animae, & corporis multaque Christi fidelibus commoda parati.

Confirmatio dictae institutionis.

§.2. Nos eorum supplicationibus inclinati, ac de huiusmodi pio proposito, & vivendi modo, quo ipsi intendunt uti, plene, etiam ex relatione dilectorum filiorum nostrorum S. R. E. Cardinalium super consultatione, & causis Episcoporum, ac regularium, ac visitatione Apostolica deputatorum informati, ex certa nostra scientia, Congregationem, sub vocabulo, seu nomine Societatis Ministrantium infirmis, per unum majorem ministrum, seu superiorem (qui presbyter esse, ac per eandem Congregationem de triennio in triennium per majorem partem suffragiorum eligi debeat) regendam, & gubernandam, Apostolica auctoritate tenore praesentium, perpetuo approbamus, & confirmamus, suppletentes omnes, & singulos, tam juris quam facti defectus, si qui intervenerint in eisdem.

Licentia elemosynas colligendi in Urbe, ministrandique infirmis & auctoritate eorum confirmationes &c.

§.3. Et quia dicta Congregatio proprietate rerum temporalium carere instituit, Nos pariter Camillo, & praefatis, ac pro tempore existentibus ipsius Congregationis sociis, & aliis ab eis deputatis, & deputandis, quod elemosynas ubicumque, praeterquam intra Ecclesias, Monasteria, & pia loca, colligere, ac in dicta Congregationis communes usus convertere, Vicarii Urbis, seu cujusvis alterius licentia desuper minime requisita. Dictaque pietatis opera erga quoscumque infirmos, in quibuscumque Hospitalibus, seu aliis dictae Urbis locis a distictorum Hospitalium, seu locorum praefatis, vel administratoribus vocati, seu de eorum licentia, vel consensu exercere, ipseque Superior, vel major Minister, qui ut praefatur, Presbyter esse debet, & alii ejusdem Congregationis presbyteri, dummodo alias sint idonei, & ab Urbis Vicario approbati, infirmorum, & agrotantium in dictis Hospitalibus, & locis existentium confessiones audire (sine praesudicio eorumdem Hospitalium aut locorum, vel eorum officialium, seu administratorum) libere, & licite valeant, tenore praesentium facultatem concedimus, & indulgemus. Ita tamen, ut tam Superior quam alii dictae Congregationis socii, ipsius Congregationis instituta, & ordinationes jam factas, & pro tempore faciendas, (dummodo illa, quamdiu ab Apostolica Sede approbata non fuerint, per ipsius Congregationis Protectorem revisa, & approbata sint) in communi, ex dictis priorum elemosynis vivant.

®

§.4. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clause de rogatione.

Dat. Romae apud S. Petrum, sub Anno Incarnationis, die 18. Martii 1586. Pontificatus nostri Anno I.

Dat. P. An. I. 18. Martii.

Sequi-

Sequitur assignatio Habitus.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Petitio habi-
tus.

CUM Nos nuper Societatem, seu Con-
gregationem, sub vocabulo, seu no-
mine ministrantium infirmis per dilectos fi-
lios Camillum de Lelis Presbyterum Thea-
tin. Diocesis, & alios ejus socios, sub nostro,
& Sedis Apostolicæ beneplacito initam,
Apostolica auctoritate approbaverimus, &
confirmaverimus, prout in nostris die 18.
Martii proxime præteriti desuper, in forma
Brevis confessis literis plenius continetur.
Ipsique Camillus, & socii pro feliciori di-
ctæ Societatis, seu Congregationis dire-
ctione pie desiderant, sicuti eorum Institu-
tum ab aliis distinctum est, ita eorum habi-
tum ab aliis distingui.

Habitus con-
cessio.

§.1. Nos tenores dictarum literarum
præsentibus pro expressis habentes, de con-
silio de eorum Fratrum nostrorum Sanctæ
Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super statu
Regularium dicta auctoritate deputatorum,
Camillo, & aliis prædictis, ac pro tempo-
re existentibus Superiori, & personis dictæ
Congregationis, Crucem ex crassiori pano-
sulvi coloris, (qui vulgo Tane appellatur)
super eorum vestibus a latere dextero
perpetuo deferendi licentiam, & facultatem,
auctoritate Apostolicâ tenore præsen-
tium concedimus.

Derogatio
contrariarum

§.2. Non obstantibus quibuscumque Consti-
tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis,
ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. II.
26. Junii.

Datum Romæ apud S. Petrum: sub
Annulo Piscatoris, die 26. Junii 1586. Pon-
tificatus nostri Anno II.

XXXVI.

Confirmatio Constitutionis Pii V. de non
infeudandis, & alienandis Castris, & locis
S. R. E.

Hanc Const. Pii V. habet in Tom. IV. Par. II.
fol. 364. Admonet. ubi ejus extensiones,
& declarationes tibi indicavi. Et hic Pon-
tif. die 16. Januarii 1589. ex decreto in
Consistorio habito, (quod hic ponere non cu-
ravi) declaravit, sub dictâ Bulla Pii V.
comprehensis, etiam gubernia locorum Se-
dis Apost. ultra triennium, affirmans idem
statuisse Gregorium XIII.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus
constitutio-
nis Bullæ Pii
Quinti.

QUANTA Apostolica Sedis dignitati de-
trimenta, & ejus subditis incommoda,
ex Civitatibus, Terrarum, & locorum
Status Ecclesiastici distractione obvenerint,
assidua mentis nostre cogitatione obvenerint,
Pastoralis sollicitudinis Nobis divinitus
commissa zelo urgemur, illorum conserva-
tioni solertioris diligentia studio incumbere.

re, & quæ propterea a Prædecessoribus no-
stris maturo consilio, ac optima ratione
sunt sancita, approbationis nostre robore
communitæ. Alas siquidem a fel. rec. Pio
Papa V. Prædecessore nostro emanarunt
literæ tenoris subsequenti. Pius Episcopus
&c. *Omittitur tenor hujus Constit. quia
habetur in Tom. IV. Par. II. Admonet.*

Confirmatio
ejusdem Bul-
læ editæ a
Gregor. XIII.

§.3. Et deinde pie mem. Gregorius Pa-
pa XIII. etiam Prædecessor noster, literas
prædictas, Apostolica auctoritate approba-
vit, & confirmavit, prout in ipsius Gre-
gorii Prædecessoris literis desuper concessis
plenius continetur.

Confirmatio
d. Constitu-
tionis Pii V.
nunc editæ
ab isto Pon-
tificæ.

§.2. Quocirca ne literæ Pii Prædecesso-
ris hujusmodi labentis temporis cursu va-
leant labefactari, sed eo validius subsistant,
quo multiplici firmitatis vinculo sepius fuerint
firmatæ, vestigiis ipsorum Prædecesso-
rum inhaerendo, eisdem literas Pii V.
Prædecessoris, & in eis contenta quæcum-
que ex certa scientia nostra, auctoritate
prædicta tenore præsentium approbamus,
& confirmamus, ac etiam innovamus, eas-
que inviolabilis firmitatis robur obtinere,
ac perpetuo observari debere volumus, &
mandamus.

Nulli ergo &c.
Datum Romæ apud S. Petrum, Anno
Incarnationis Dominicæ, millesimo quin-
centesimo octuagesimo sexto, 15. Kalend.
Aprilis, Pont. nostri Anno I.

Dat. P. An. I.
15. Martii.

XXXVII.

Confirmatio Statutorum, & Stabilimento-
rum Hospitalis Sancti Joannis Hierosoly-
mitani.

Ex Reges. in
Secret. Bre-
vium.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

ALUBRI Regularium Personarum qua-
rumlibet directioni solertis studii in-
tendentes, iis, quæ ad id tendere digno-
scuntur, nostre approbationis robur libenter
adiicimus, aliasque desuper disponimus,
prout in Domino conspicimus salubriter ex-
pedire.

Procurium.

§.1. Sane pro parte dilectorum Filio-
rum Ugonis de Louben. Verdala Magni
Magistri, & Capituli Generalis Hospitalis
Sancti Joannis Hierosolymitani Nobis nuper
exhibita petitio continebat, quo licet alias
fel. rec. Paulus Papa III. Prædecessor noster
stabilimenta, concordias, statuta, consue-
tudines, usus, & naturas dicti Hospitalis
in unum Volumen redacta, & per non-
nullos tunc S. R. E. Cardinales examinata
per suas literas approbaverit, & confirma-
verit, ac dictarum literarum suarum pat-
rocinio communitæ, supplens omnes, &
singulos defectus, si qui intervenerint in
eisdem, eaque voluerit, & mandaverit
imposterum inviolabiliter observari, de-
cernens tunc, & pro tempore existentes
Magistrum, & Fratres dicti Hospitalis, seu
ejus Religionis ad eorum dumtaxat, ex in-
stitutis regularibus, stabilimentis, statutis,
con-

Paulus III.
Constitutiones,
& stabilimen-
ta hujus Mil-
itæ confirma-
vit.

consuetudinibus, usibus, & naturis, quæ
hactenus vigerant, in ipso Hospitali obser-
vationem teneri, & obligari, quæ in ea
nova eorum moderatione, & Ordinatione
continebatur, & non aliorum, quæ utpo-
te inutilia, & superflua, aut alias inobserva-
bilia tenta fuerant, & si in eorum, & fratres
receptione de illorum observationis, pro-
missionis, Juramento, & voto se atrinxif-
sent, prout in eisdem literis, in quibus tenor
de novo Ordinatum Statutorum, & Stabi-
limentorum, concordiarum, usuum, &
consuetudinum de verbo ad verbum inser-
tus fuit, plenius continetur.

Nonnullis ob-
secrationibus ab
istis novum a-
stutorum co-
stitutum volu-
mus.

§.2. Nihilominus ipsi Ugo Magister, &
Conventus considerantes, quod in eisdem
Statutis, Stabilimentis, & Consuetudinibus
plura erant, quæ cum tunc temporis
moribus non satis conveniebant, aut con-
fusa, & obscure posita reperiebantur, &
propterea licibus viam dabant, alia vero in-
ter se dissidebant, & contrarium sensum,
præferre videbantur, ac complura ad rem
nihil omnino faciebant, opera nonnullorum
ipsius Hospitalis Fratrum illius nego-
ciorum peritissimorum ad id specialiter de-
putatorum effecerunt, ut sublatis quantum
fieri potuit, difficultatibus, & omni ambiguo
intellectu dilucidatis obscuris, & iis,
quæ dissidere videbantur, in unum sensum
adductis, & quibusdam non necessariis re-
secatis, ac adjectis permixtis aliis Stabili-
mentis ad Divini Cultus augmentum, &
ipsius Hospitalis utilitatem, ac salubrem il-
lius personarum directionem tendentibus,
quæ postmodum per quam Joannem de Val-
letta tunc in humanis agentem, & ipsius
Hospitalis Magistrum, & dictum Ugonem
ac alios ipsius Hospitalis Magistros succes-
sive edita fuerunt, & ab omnibus desidera-
bantur, & efflagitabantur Statuta, Stabili-
menta, & consuetudines hujusmodi in unum
novum volumen sub nomine ipsius Ugonis
Magistri redigerentur, & compilarentur.

Per Oratoris
Magni Magi-
stri Sixti Pon-
tifici oblatum

§.3. Quare Joannes Baptista Rondinel-
lus dicti Hospitalis Frater, & prædicti Magi-
stri, & Capituli prædictorum Nobis humi-
liter supplicavit, ut statutis, Stabilimen-
tis, & Consuetudinibus in unum novum
Volumen, ut præfertur, redactis, & com-
pilatis pro eorum subsistentia firmiori robur
nostre approbationis adiacere, aliasque in
præmissis opportune providere de benigni-
tate Apostolica dignaremur.

Hujusmodi
statuta con-
firmat Pon-
tifex.

§.4. Nos igitur ad præclara Religionis
hujusmodi merita debitum respectum ha-
bentes, & considerantes, illius Fratres Fi-
dei Catholice indefessos propugnatores, cul-
tores, & defensores existere, hujusmodi sup-
plicationibus inclinati Stabilimenta, Statu-
ta, & Consuetudines in unum novum vo-
lumen sub nomine ipsius Ugonis Magistri,
ut præfertur, redacta, & compilata, quæ
per dilectum Filium nostrum Antonium ti-
tuli Sanctorum Joannis, & Pauli Presbyte-
rum Cardinalem Carrafam inspici, & exa-
minari fecimus, & de quorum continentia
Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

ab eodem Antonio Cardinale fidelem ha-
buimus relationem, Apostolica auctorita-
te tenore præsentium approbamus, ac illis
perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur
adiicimus, suppletes omnes, & singu-
los tam Juris, quam facti defectus, si qui
forsan intervenerint in eisdem, eaque om-
nia perpetuis futuris temporibus valida, &
efficacia fore, suosque plenarios effectus
sortiri, & ea solum, & non alia antiqua ab
omnibus inviolabiliter observari debere de-
cernimus.

Obstantis tol-
lit.

§.5. Non obstantibus præmissis, ac Con-
stitutionibus, & Ordinationibus Apostoli-
cis ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 20.
Martii 1586.
An. I.

Datum Romæ apud S. Petrum sub An-
nulo Piscatoris die 20. Martii 1586. Pon-
tificatus nostri Anno I.

XXXVIII.

Annorum reddituum concessio Archicon-
fraternitati B. Mariæ Virginis Consulo-
nis de Urbe, nuncupatæ, cum facultate
ubique elemosynas colligendi, ad
Christianorum redemptionem ab infidelium
captivitate.

Hoc piissimum redemptionis opus huic
Archiconfraternitati delegavit Greg. XIII. ut
in sua Const. CXXX. Christianæ. supra
fol. 2. Et alia, quæ eandem concernunt
Archiconfraternitatem, attende in ejusdem
Gregorii Const. LVII. Pastoris. Tom. IV.
Par. III. fol. 319.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium.

CUM benigna Mater Ecclesia filios suos,
qui in teterrima infidelium captivitate
constituti, non solum corporum, sed etiam
animarum discrimen patiuntur, adeo inti-
mis misericordie suæ visceribus comple-
ctatur, ut pro illis in libertatem reducen-
dis, facultates suas libenter exponat, sa-
crisque rebus, & præciosis vasibus materna
liberalitate non parcat. Nos qui ipsius Ec-
clesiæ administrationem curæ nostræ divina
dispositione commissam gerimus, magno-
pere adstrictos esse cognoscimus, ut eorum-
dem Captivorum, qui in baptismatis fonte
Christum induerunt, templumque Dei
facti sunt, miserandis calamitatibus, &
tormentis, quibus in odium Christiani
nominis sævissime excruciantur condolen-
tes, illorum libertatem dilectione ac reli-
gione ipsa procuremus, & quæ propterea pie
facta fuisse comperimus, ut firmiora per-
durent, confirmanda, & innovanda fore
censeamus: ac ne tam pium opus, quod ce-
teris corporalibus misericordie operibus
anteceat, & in quo uno fere omnia quasi
per compendium simul exercentur, neces-
sariis subsidiis deferatur, operarias manus in-
terponendas, Christianique fidelibus agros ube-
res, in quibus caritatis semina mittant,
messim in Regno Cælorum amplissimam
expectaturi, toto cordis affectu offerendos
B b esse

Gregor. XIII.
Redimendorum
captivorum.
Sciam Ecclē-
siastici opus in
Urbe infirmis,
& Archiconfrat-
ternitati Con-
salonis, com-
munit, ut in
eius Nulla cie-
in tub.

esse judicavimus, illos spiritualibus mun-
eribus, Indulgentiis videlicet, & peccatorum
remissionibus invitantes, ut ad tantam,
& tam salutaris operationis exercitium ve-
hementius excitentur, promptioresque
reddantur, & piis eorum elemosynis re-
dempti, gratiarum Deo referant actiones.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Grego-
rius Papa XIII. Prædecessor noster, qui mi-
serorum Captivorum, & præsertim eorum,
qui suæ, & Sedis Apostolicæ temporali di-
tioni subiecti erant, oppressionibus, ne lan-
guescente carnis infirmitate, ac verbi Dei
predicatione, & Sacramentorum solatio
destituti, desperationi succumbentes, ad
susceptam in Baptismo fidei desertionem (uti
non raro, proh dolor, solet contingere)
inducerentur, succurrere volens, redimen-
dorum Captivorum opus jamdiu in alia Or-
bis loca diffusum, etiam in Alma Urbe sa-
lubriter instituit, illiusque onus universum,
quod magnum esse intelligebat, curæ, &
solicitudini Venerabilis Archiconfraterni-
tatis Consalonis Gloriosissime Virginis Ma-
rie, antiquitate, & nobilium Virorum co-
pia admodum insignis, Motu proprio im-
posuit: ad hoc ut ipsa Archiconfraternitas,
illiusque Custodes, & Confratres pro tem-
pore existentes, quoscumque Christianos
dictæ Urbis, ac Provinciarum, Civitatum,
Terrarum, & locorum dictæ ditioni media-
te, & immediate subiectorum, in dira infi-
delium servitute detentos redimerent,
elemosynasque, & oblata quaecumque in
omni loco eidem ditioni, ut præfertur, subie-
cto, quaererent, & acciperent, prout in
eiusdem Prædecessoris literis desuper con-
fessis plenius continetur.

§.2. Cum autem, sicut accepimus, di-
lecti filii Magister Hieronymus Avila juris
utriusque Doctor, literarum Apostolica-
rum Corrector, & Abreviator, ac in utra-
que Signatura nostra Referendarius, & Præ-
latus noster domesticus, Paulus Matthejus,
Carolus de Maximis, & Ulysses Lanceri-
nius Patritij Romani, moderni ipsius Ar-
chiconfraternitatis Custodes, & alii Con-
fratres maximo pietatis zelo ducti in hujus-
modi tam pio opere se pro viribus exercere
intendentes, ac eorundem Captivorum ne-
dum liberationem, sed etiam spirituales
consolationem, & animarum salutem qua-
rentes, Redemptores inter quos duos Or-
dines Fratrum Minorum Cappuccinorum
nuncupatorum professores, qui non solum
Captivos redimerent, sed illos spiritualiter
eorum confessiones audiendo, & Sacra-
menta Ecclesiastica illis ministrando juvare,
afflictis solatium præbere, debiles in fide
consolidare, dubios, & vacillantes con-
firmare, & eos, qui doctrina indigerent, eru-
dire, ac denique ubi majus periculum im-
mineret, ibi sese diligentiores Christi Mini-
stros exhibere possent, & deberent, Alge-
rium de ipsius Prædecessoris licentia mis-
erunt. Illi autem profecti, ac de eorundem
Captivorum libertate, & animarum salute
soliciti, verbo, & exemplo eos illuminan-
tes, multa, ad proximorum utilitatem, &

edificationem, ac Fidei Catholice exalta-
tionem, Domino cooperante, in medio
operationis prave, & perverse fecerunt,
qui demum pestis contagione affecti cum
maximo Captivorum gemitu, & dolore ac
lacrymis obdormiverunt in pace.

§.3. Nos igitur illius, qui sui præciosissi-
mi sanguinis effusione genus humanum de
manibus adversarii quaerentis quem devo-
ret, eripere dignatus est, exemplo docti,
ac de statu filiorum, more pii patris cogi-
tantes, cupientesque ut hujusmodi Redem-
ptionis opus, etiam in Urbe, & toto Statu
Ecclesiastico hujusmodi sic feliciter ince-
ptum, ab eisdem Custodibus, & Confratri-
bus in Domino promoveatur, ipsique Custo-
des, & Confratres, Redemptores ac alios
Religiosos ad eandem infidelium partes
præfocifaciant, ne filii Status Eccle-
siastici in misera servitute degentes, qui
alios conceptivos de tenebris, & umbra
mortis educi quotidie vident, se solos ibi
perpetua oblivioni traditos, & derelictos
existiment, Custodes, & Confratres, præ-
dictos, eorumque singulos a quibusvis ex-
communicationis, suspensionis, & inter-
dicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, cen-
suris, & poenis, a jure vel ab homine, qua-
vis occasione vel causa latis, si quibus quo-
modolibet innodati existunt ad effectum
presentium dumtaxat consequendum, har-
um serie absolventes, & absolutos fore-
censentes, ac literarum Gregorii Præde-
cessoris, hujusmodi tenores etiam veriores,
presentibus pro expressis habentes. Motu
proprio non ad Custodum, & Confratrum
prædictorum, seu alicuius eorum, aut al-
terius pro eis Nobis super hoc oblata peti-
tionis instantiam, sed ex mera liberalitate,
ac scientia nostris, deque Apostolicæ pote-
statis plenitudine, institutionem, & ere-
ctionem Redemptionis Captivorum hujus-
modi per eundem Prædecessorem, ut præ-
fertur, factas, Apostolicæ auctoritate, te-
nere presentium approbamus, & confir-
mamus, illisque perpetua firmitatis robur
adiicimus, ac omnes, & singulos, tam
juris quam facti defectus, si qui interve-
nerunt in eisdem, supplemus. Et nihilominus
hujusmodi opus Redemptionis
Captivorum, in dicta Urbe, totoque Statu
Ecclesiastico, ut præfertur, mediate, &
immediate subiecto, quod Redemptio Cap-
tivorum Sedis Apostolicæ, & Status Ec-
clesiastici, mediate, & immediate subie-
cti Archiconfraternitatis Consalonis nun-
cupetur, de novo auctoritate, & tenore
prædictis perpetuo erigimus, & institui-
mus.

§.4. Illudque sic erectum, & institutum
solerti cura, & sollicitudini ejusdem Ar-
chiconfraternitatis, quam singulari dile-
ctione prosequimur, & cujus Confratres
laudabiles caritatis effectus continuo produ-
cere non cessant, committimus, & deman-
damus. Ita quod ipsius Archiconfraterni-
tatis, nunc, & pro tempore existentes
Custodes, & Confratres, ac ab eis deputa-
ti, quoscumque Christianos ejusdem Sta-
tus, in infidelium servitute detentos redi-
mere

Hic Pontifex
dictam insti-
tutionem Re-
demptionis
captivorum
confirmat.

Cumque di-
ctæ Redem-
ptionis eidem
Archiconfra-
ternitati iterum
concedit.

mere, & propterea in dicta Urbe ac omni
& quocumque alio loco dictæ ditioni me-
diate, & immediate subiecto, elemosy-
nas, & oblata quaecumque quaerere, & ac-
cipere.

Facultas de-
prendi qua-
tores in Sta-
tu Ecclesiasti-
co ad colligē-
dum elemo-
synas pro di-
ctæ Redem-
ptionis indul-
get.

§.5. Ac ad id Quætores probos, quot eis
videbitur, deputare, qui elemosynas obla-
tiones, legata, & quaecumque alia subsidia
hujusmodi in toto Statu prædicto, ut præ-
fertur, subiecto, pro hujusmodi Redemptio-
ne, & causis ad eam pertinentibus perqui-
rant, pecuniaque inde congerendas penes
publicum mercatorem fide, & facultati-
bus idoneum, donec ille in Redemptio-
nem Captivorum hujusmodi arbitrio ipso-
rum Custodum, & Confratrum erogentur,
libere, & licite possint, & valeant.

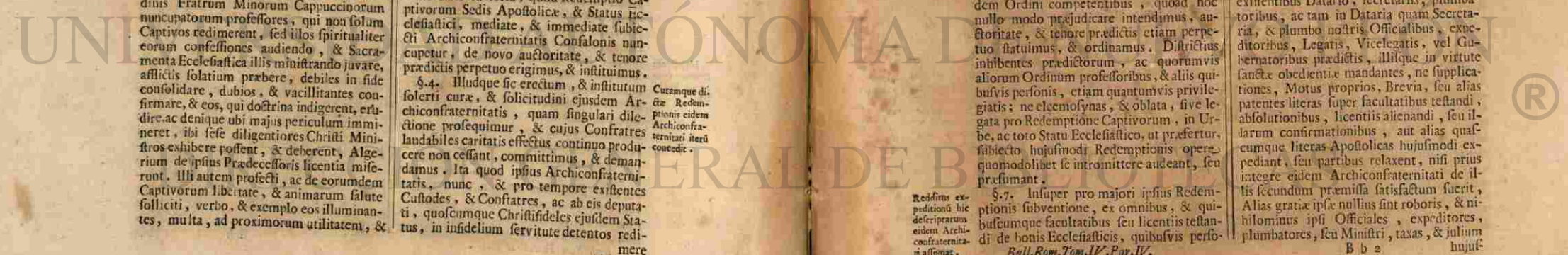
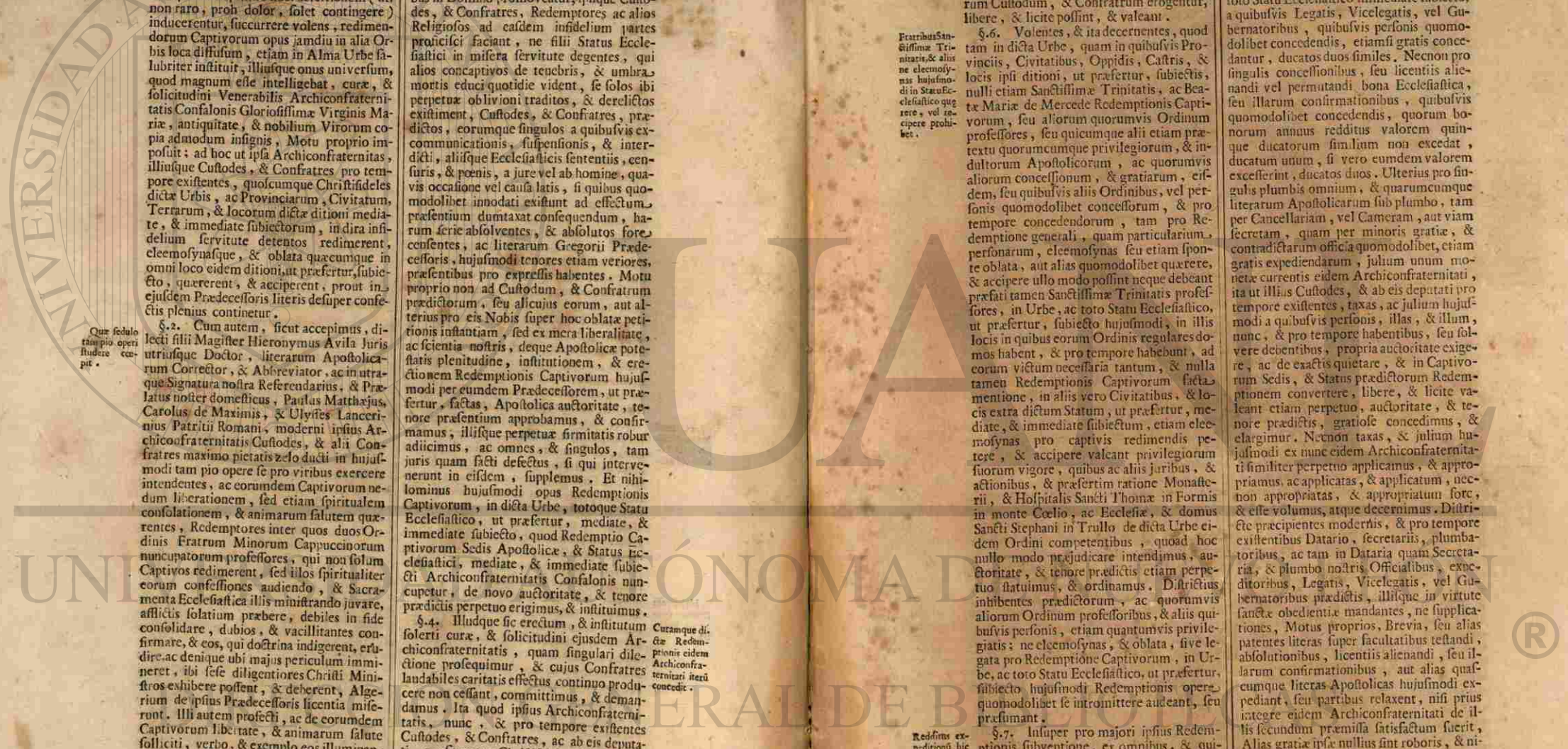
Fratribus San-
ctissime Tri-
nitatis, & aliis
ne elemosy-
nas hujusmo-
di in Statu Ec-
clesiastico qua-
ere vel ac-
cipere prohibe-
ret.

§.6. Volentes, & ita decernentes, quod
tam in dicta Urbe, quam in quibusvis Pro-
vinciis, Civitatibus, Oppidis, Castris, &
locis ipsi ditioni, ut præfertur, subiectis,
nulli etiam Sanctissime Trinitatis, ac Be-
ate Marie de Mercede Redemptionis Capti-
vorum, seu aliorum quorumvis Ordinum
professores, seu quicumque alii etiam præ-
textu quorumcumque privilegiorum, & in-
dultorum Apostolicorum, ac quorumvis
aliorum concessorum, & gratiarum, eisdem,
seu quibusvis aliis Ordinibus, vel perso-
nis quomodolibet concessorum, & pro
tempore concedendorum, tam pro Re-
demptione generali, quam particularium,
personarum, elemosynas seu etiam spon-
te oblata, aut alias quomodolibet quaerere,
& accipere ullo modo possint neque debeant
præfati tamen Sanctissime Trinitatis profes-
sores, in Urbe, ac toto Statu Ecclesiastico,
ut præfertur, subiecto hujusmodi, in illis
locis in quibus eorum Ordinis regulares do-
mos habent, & pro tempore habebunt, ad
eorum victum necessaria tantum, & nulla
tamen Redemptionis Captivorum facta
mentionem, in aliis vero Civitatibus, & lo-
cis extra dictum Statum, ut præfertur, me-
diate, & immediate subiectum, etiam elemo-
synas pro captivis redimendis petere,
& accipere valeant privilegiorum
suorum vigore, quibus ac aliis juribus, &
actionibus, & præsertim ratione Monaste-
rii, & Hospitalis Sancti Thomæ in Formis
in monte Coelio, ac Ecclesiæ, & domus
Sancti Stephani in Trullo de dicta Urbe ei-
dem Ordini competentibus, quoad hoc
nullo modo præjudicare intendimus, au-
thoritate, & tenore prædictis etiam perpetuo
statuimus, & ordinamus. Distinctius
inhibentes prædictorum, ac quorumvis
aliorum Ordinum professoribus, & aliis qui-
busvis personis, etiam quantumvis privile-
giatis, ne elemosynas, & oblata, sive le-
gata pro Redemptione Captivorum, in Ur-
be, ac toto Statu Ecclesiastico, ut præfertur,
subiecto hujusmodi Redemptionis opera
quomodolibet se intromittere audeant, seu
presumant.

Reditus ex-
peditionis hic
descriptarum
eidem Archi-
confraternita-
ti assignat.

§.7. Insuper pro majori ipsius Redem-
ptionis subventionem, ex omnibus, & qui-
buscumque facultatibus seu licentiis testan-
di de bonis Ecclesiasticis, quibusvis perso-
nis per Nos, & Sedem prædictam quomo-
dolibet concedendis (non tamen S. R. Ec-
clesiæ Cardinalibus, nec aliis quibus simi-
les facultates, gratias, & absque alicujus
compositionis solutione de mandato nostro
& pro tempore existentis Romani Pontificis
concedentur) ducatum unum auri in auro
pro quolibet centenariis. Si vero hujusmo-
di facultates fuerint usque ad quamcumque
summam, solvatur similiter ducatus unus
pro quolibet centenariis, habita ratione
compositionis Datario pro tempore existen-
ti persolvenda. Ac pro singulis absolutio-
nibus ab homicidii reatu, tam in Dataria
nostra, seu per Breve expediendis, quam
toto Statu Ecclesiastico immediate subiecto,
a quibusvis Legatis, Vicelegatis, vel Gu-
bernatoribus, quibusvis personis quomo-
dolibet concedendis, etiam gratis concedan-
tur, ducatus duos similes. Necnon pro
singulis concessionibus, seu licentiis alienan-
di vel permutandi bona Ecclesiastica, seu
illarum confirmationibus, quibusvis
quomodolibet concedendis, quorum bo-
norum annuus redditus valorem quin-
que ducatorum similium non excedat,
ducatus unum, si vero eundem valorem
excesserint, ducatus duos. Ulterius pro sin-
gulis plumbis omnium, & quarumcumque
literarum Apostolicarum sub plumbo, tam
per Cancellariam, vel Cameram, aut viam
secretam, quam per minoris gratia, &
contradictarum officia quomodolibet, etiam
gratis expediendarum, julium unum mo-
netae currentis eidem Archiconfraternitati,
ita ut illius Custodes, & ab eis deputati pro
tempore existentes, taxas, ac julium hujus-
modi a quibusvis personis, illas, & illum,
nunc, & pro tempore habentibus, seu sol-
vere debentibus, propria auctoritate exige-
re, ac de exactis quietare, & in Captivo-
rum Sedis, & Status prædictorum Redem-
ptionem convertere, libere, & licite vale-
ant etiam perpetuo, auctoritate, & te-
nere prædictis, gratiose concedimus, &
elargimur. Necnon taxas, & julium hu-
jusmodi ex tunc eidem Archiconfraternita-
ti similiter perpetuo applicamus, & appro-
priamus ac applicatas, & applicatum, nec-
non appropriatas, & appropriatum fore,
& esse volumus, atque decernimus. Distri-
ctè præcipientes moderatis, & pro tempore
existentibus Datario, secretariis, plumbato-
ribus, ac tam in Dataria quam Secretaria,
& plumbo nostris Officialibus, excep-
toribus, Legatis, Vicelegatis, vel Gu-
bernatoribus prædictis, illisque in virtute
sanctæ obedientie mandantes, ne supplica-
tiones, Motus proprios, Brevia, seu alias
patentes literas super facultatibus testandi,
absolutionibus, licentiis alienandi, seu il-
larum confirmationibus, aut alias quas-
cumque literas Apostolicas hujusmodi ex-
pediant, seu partibus relaxent, nisi prius
integre eidem Archiconfraternitati de il-
lis secundum præmissa satisfactum fuerit,
Alias gratia ipse nullius sint roboris, & ni-
hilominus ipsi Officiales, expeditores,
plumbatores, seu Ministri, taxas, & julium
hujus-

modi concedendis (non tamen S. R. Ec-
clesiæ Cardinalibus, nec aliis quibus simi-
les facultates, gratias, & absque alicujus
compositionis solutione de mandato nostro
& pro tempore existentis Romani Pontificis
concedentur) ducatum unum auri in auro
pro quolibet centenariis. Si vero hujusmo-
di facultates fuerint usque ad quamcumque
summam, solvatur similiter ducatus unus
pro quolibet centenariis, habita ratione
compositionis Datario pro tempore existen-
ti persolvenda. Ac pro singulis absolutio-
nibus ab homicidii reatu, tam in Dataria
nostra, seu per Breve expediendis, quam
toto Statu Ecclesiastico immediate subiecto,
a quibusvis Legatis, Vicelegatis, vel Gu-
bernatoribus, quibusvis personis quomo-
dolibet concedendis, etiam gratis concedan-
tur, ducatus duos similes. Necnon pro
singulis concessionibus, seu licentiis alienan-
di vel permutandi bona Ecclesiastica, seu
illarum confirmationibus, quibusvis
quomodolibet concedendis, quorum bo-
norum annuus redditus valorem quin-
que ducatorum similium non excedat,
ducatus unum, si vero eundem valorem
excesserint, ducatus duos. Ulterius pro sin-
gulis plumbis omnium, & quarumcumque
literarum Apostolicarum sub plumbo, tam
per Cancellariam, vel Cameram, aut viam
secretam, quam per minoris gratia, &
contradictarum officia quomodolibet, etiam
gratis expediendarum, julium unum mo-
netae currentis eidem Archiconfraternitati,
ita ut illius Custodes, & ab eis deputati pro
tempore existentes, taxas, ac julium hujus-
modi a quibusvis personis, illas, & illum,
nunc, & pro tempore habentibus, seu sol-
vere debentibus, propria auctoritate exige-
re, ac de exactis quietare, & in Captivo-
rum Sedis, & Status prædictorum Redem-
ptionem convertere, libere, & licite vale-
ant etiam perpetuo, auctoritate, & te-
nere prædictis, gratiose concedimus, &
elargimur. Necnon taxas, & julium hu-
jusmodi ex tunc eidem Archiconfraternita-
ti similiter perpetuo applicamus, & appro-
priamus ac applicatas, & applicatum, nec-
non appropriatas, & appropriatum fore,
& esse volumus, atque decernimus. Distri-
ctè præcipientes moderatis, & pro tempore
existentibus Datario, secretariis, plumbato-
ribus, ac tam in Dataria quam Secretaria,
& plumbo nostris Officialibus, excep-
toribus, Legatis, Vicelegatis, vel Gu-
bernatoribus prædictis, illisque in virtute
sanctæ obedientie mandantes, ne supplica-
tiones, Motus proprios, Brevia, seu alias
patentes literas super facultatibus testandi,
absolutionibus, licentiis alienandi, seu il-
larum confirmationibus, aut alias quas-
cumque literas Apostolicas hujusmodi ex-
pediant, seu partibus relaxent, nisi prius
integre eidem Archiconfraternitati de il-
lis secundum præmissa satisfactum fuerit,
Alias gratia ipse nullius sint roboris, & ni-
hilominus ipsi Officiales, expeditores,
plumbatores, seu Ministri, taxas, & julium
hujus-

Bonorum etiam
emphyteuti-
corum dispo-
sitiones ad fa-
vorem dictae
Archiconfrat-
ernitatis pro
hac Redem-
ptione fieri
posse decla-
rat.

Legata in Sa-
culis ecclesiis
co (non tam-
en per ali-
qua ex parte
sona, seu re-
gulari loco)
pro Redem-
ptione capti-
vorum, Re-
demptio pra-
dicta applicat

Ecclesiasticis
personis (ter-
tia parte Ar-
chiconfrater-
nitatis soluta)
usque ad seu-
ta 100. dispo-
nere posse in-
dulgēt.

hujusmodi eidem Archiconfraternitati ut
praeferatur, debitas, & debitum de eor-
um proprio solvere teneantur, & obligati
existant.

§.8. Necnon ut quaecumque, & qualia-
cumque bona etiam emphyteutica eidem
Archiconfraternitati pro Redemptione Cap-
tivorum praedictorum, tam inter vivos
quam mortis causa, seu testamento, vel
codicillis dari, co necdi, seu relinqui libe-
re possint, dummodo ipsa Archiconfrater-
nitas ad eadem onera, ad quae donator, seu
testator hujusmodi occasione bonorum eor-
undem tenebatur, & quaecumque alia,
quae ipsa donator seu testator etiam impo-
suerit, omnino teneatur. Et si ad certum
numcrum generationum, aut nominatio-
num eadem bona concessa fuerant, ipsa
Archiconfraternitas, non perpetuo, sed
per viginti annos pro qualibet generatione
seu hujusmodi bona praedicta tenere, illa-
que locare, & dislocare, ac illorum red-
ditus in Redemptionem Captivorum hujus-
modi convertere possit, quae finitis ipsis an-
nis ad eorum directos dominos devolvantur,
etiam perpetuo statuimus, & ordinamus.

§.9. Declarantes, quod quaecumque lega-
ta, & aliae dispositiones pro Redemptione
Captivorum a quibusvis personis, tam
in dicta Urbe, quam in toto Statu Eccle-
siastico, mediate, & immediate sub-
scito, non tamen in favorem certa perso-
nae, seu alicujus regularis loci, vel Sanctis-
sime Trinitatis, aut Beatae Mariae de Mer-
cede Redemptionis Captivorum Ordinum
hactenus facta, & non soluta, & pro tem-
pore quomodolibet faciendae, censentur,
& intelligantur facta fuisse, & esse ad fa-
vorem Redemptionis Captivorum, Sedis, &
Status praedictorum, illaque ab eis, ad quos
spectat, & pro tempore quomodolibet spe-
ctabit, Custodibus, seu ab eis Deputatis pra-
dictis ad effectum praemissorum realiter, &
absque aliqua exceptione solvi omnino de-
beat.

§.10. Insuper omnibus, & singulis, ac
quibuscumque personis Ecclesiasticis, seu
beneficia Ecclesiastica obtinentibus, ut de
illorum bonis, mobilibus, & immobilibus,
ac semoventibus, etiam ex fructibus
beneficiorum Ecclesiasticorum, ac alias quo-
omodolibet, etiam propriis labore, & in-
dustria acquisitis, usque ad summam tre-
centorum ducatorum similium in eisdem
Archiconfraternitati pro ipsa Redemptione,
seu in aliarum quarumcumque, etiam
extranearum (non tamen incapacium, &
de jure prohibitarum) personarum favo-
rem disponere, ipsaque bona usque ad di-
ctam summam, tam ex testamento, quam
donatione inter vivos, aut alia quavis di-
spositione Archiconfraternitati, seu perso-
nis praedictis relinquere, dummodo si in
aliorum, ut praefertur, quam in ipsius Ar-
chiconfraternitatis favorem disposuerint,
tertia pars dictorum bonorum ad eandem
Archiconfraternitatem deveniat, alias di-
spositiones hujusmodi nulla sint eo ipso, li-
centiam, & facultatem impartimur.

§.11. Praeterea eidem Archiconfrater-
nitati, illiusque Custodibus, seu ab eis de-
putatis, quod in quibuscumque Cathedrali-
bus, etiam Metropolitanis, Collegiatis,
Parochialibus, & aliis quibusvis seculari-
bus, & quorumvis Ordinum regularibus
Ecclesiis, ac in quibuscumque Maritimis,
& aliis Partibus, tam dictae Urbis, quam
Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, cas-
trorum, & locorum quorumlibet totius
Status Ecclesiastici, mediate, & immedia-
te subiectis, captae pro colligendis fidelium
elemosynis pro ipsa Redemptione tenere,
& manutene, ac a dilecto filio moderno,
& pro tempore existente nostro Vicario in
spiritualibus generali in dicta Urbis, illius-
que districtu, ac ab aliis locorum Ordina-
riis, illorumque Vicariis, & Officialibus,
in eorum Civitatibus, & Diocesium Eccle-
siis, secularibus, & quorumvis Ordinum
regularibus, etiam quantumcumque privi-
legiatis, & exemptis, necnon a Gubernato-
ribus, & aliis officialibus, & ministris, in
dictis partibus, ac aliis ejus benevisis locis,
contradictione, seu reclamacione quibus-
cumque postpositis, perpetuo manuteneri
facere libere valeant, ipsique locorum Or-
dinarii, ac nos, & eorum Vicarii, &
Officialis, Gubernatores, & Ministri om-
nino debeant, & teneantur, nec super pra-
missis dicta Archiconfraternitas, illiusque
Custodes, & Deputati praedicti ab aliquo
quovis praetextu impediti possint, etiam
perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.12. Hortamur denique, & per Red-
emptionis humani generis sacramentum
obtestamur universos, & singulos Archie-
piscopos, Episcopos, Abates, Priores, &
alios Ecclesiarum Praelatos, necnon Recto-
res Parochialium Ecclesiarum, ac nostrum
in dicta Urbe, illiusque districtu, eorumque
Vicarios, & officiales, ac ceteras ecclesias-
ticas, seculares, & quorumvis Ordinum
regulares personas, nunc, & pro tempore
existentes, quatenus huic operi favent,
illudque per seipsos, vel alium, seu alios,
etiam adhibitis verbis Dei concionatoribus
in suis quisque Ecclesiis, plateis, & locis,
ac ubicumque opus fuerit, etiam saepe, &
saepius, ac quoties pro parte Custodum pra-
dictorum, seu ab eis deputatorum, aut ali-
cujus eorum requisiti fuerint, omnibus
Christifidelibus publicent, atque denuncient,
illosque ad conferendum elemosynas obla-
tiones, & legata praedicta, studio, & cari-
tate accedant, & efficacibus hortationibus
inducant.

§.13. Et in super supra dictos omnes lo-
corum Ordinarios, ac alios jurisdictionem
exercentes vehementer suademus, quod
aliquam portionem poenarum delinquenti-
bus imponendarum, tam pio operi appli-
cent, ut miseris, & afflictis Captivis, quo-
rum animarum periculum imminet, copio-
sus succurratur. Ceterum ut pium hoc
opus salubribus institutis dirigatur, Custo-
dibus, & Confratribus praedictis quaecum-
que statuta, ordinationes, & decreta, li-
cita, & honesta, ac sacris Canonibus, &
Con-

Capitulum ad col-
ligendā ele-
mosynas in
Statu Eccle-
siastico depu-
tandi facultate
d. Archi-
confraternita-
tis concedit.

Ordinarios, &
alios horta-
tur, ut huic
operi favent.

Poenasque de-
linquentium
in aliquo par-
te huic operi
applicent.

Indulgentia-
que hic ex-
pressis Archi-
confraternita-
ti, & aliis ei
aggregandis
Confraterni-
tibus, ceteris-
que perso-
nis respective
concedit.

Concilio Tridentini decretis non contraria,
ab eodem nostro Vicario approbanda ad
factum, & incolumen statum ipsius operis
rite, & recte custodiendum condere, ac
condita, quoties opus fuerit, mutare, & al-
terare, aliaque de novo edere, etiam ab
eodem nostro Vicario approbanda, cetera-
que in praemissis quomodolibet necessaria,
& opportuna facere, exequi, & exercere,
licentiam tribuimus, & facultatem.

§.14. Ut autem tam ipsius Archicon-
fraternitatis, illique aggregatarum, & pro
tempore aggregandarum Confraternitatum
utriusque sexus Confratres, nunc, & pro
tempore existentes, quam alii Christifideles
in hujusmodi instituto alacrius persistant,
quo ex hoc, dono coelestis gratiae conspex-
erint se uberius esse refectos, de Omnipoten-
tis Dei misericordia, ac beatorum Petri,
& Pauli Apostolorum ejus auctoritate con-
fisi, omnibus, & singulis Archiconfrater-
nitatis, & Confraternitatum praedictarum
Confratribus, ac aliis utriusque sexus Chri-
stifidelibus, qui Orationi quadraginta hor-
arum quomodocumque ab eadem Archicon-
fraternitate, & singulis Confraternitatibus
praedictis haberi contigerit, vere poeniten-
tes, & confessi, ac sacra communione re-
fecti devote interfuerint, & ibi pro S. Ma-
tris Ecclesiae exaltatione, Captivorum in fi-
de Catholica constantia, ac hujus instituti
progressu, & augmento pias ad Deum pre-
ces effuderint, bis in anno quolibet, ple-
nariam omnium, & singulorum peccato-
rum suorum indulgentiam, & remissionem
misericorditer in Domino concedimus, &
elargimur. In aliis vero vicibus quibus hujus-
modi oratio habebitur, centum annos. Ac
tam Archiconfraternitatis, quam singula-
rum Confraternitatum praedictarum Con-
fratribus, & aliis utriusque sexus Chri-
stifidelibus, qui Captivis praedictis, dum ad
Urbem veniunt, processionaliter obviam
iverint, vel illos ad visitandum limina Apo-
stolorum, aut aliam dictae Urbis Ecclesiam
pro gratiarum actione eorum liberationis
processionaliter comitari fuerint, vel ipsas
processiones, seu earum alteram associave-
rint, & ut praefertur, oraverint, pro quali-
bet processione hujusmodi, decem annos,
& totidem quadragenas. Necnon, tam
Confratribus, quam aliis Christifidelibus
praedictis, qui in hoc pio negotio operam
suam quoquomodo posuerint, quocumque
die quo id fecerint, etiam decem annos,
& decem quadragenas. Illis vero, qui eor-
undem Captivos, tam in itinere post eorum
liberationem, dum omnes simul ad Urbem
veniunt, quam in ipsa Urbe hospitio excep-
erint, ac fraternam in Domino caritate tra-
staverint, & adiverint, illisque inter-
verint, quoties id fecerint, decem annos,
& totidem quadragenas, de iniunctis eis,
aut alias quomodolibet debitis poenitentis,
etiam misericorditer in Domino relaxa-
mus.

Clause pre-
servative.

§.15. Praefertur, quas sub quibusvis
similibus, vel dissimilibus gratiarum, con-
cessionum, & indulgentiarum revocationi-

bus, limitationibus, suspensionibus, de-
rogationibus, ac aliis contrariis dispositio-
nibus, quavis auctoritate, etiam per Nos,
& pro tempore existentes Romanos Pontifi-
ces Successores nostros, ac Sedem eandem,
aut alias ex quacumque quantumvis urgen-
tissima, ac necessaria causa, etiam in fa-
vorem Basilicæ Principis Apostolorum de
dicta Urbe, Cruciatæ Sanctæ, vel expedi-
tionis contra infideles, ac etiam Motu,
scientia, & potestatis plenitudine similibus,
in genere, vel in specie, & alias quomo-
dolibet factis, & emanatis nullatenus um-
quam comprehensas, sed semper ab illis
exceptas, & quoties illa emanabunt, toties
in pristinum, & validissimum statum refi-
tutas, & plenarie reintegratas, ac de novo,
etiam sub posteriori data per pro tempore
existentes ipsius Archiconfraternitatis Custo-
des eligenda, concessas fore, & esse, ac
censeri. Ipsisque Custodibus, & Confratri-
bus, ac aliis supra dictis suffragari debere,
decernimus, perpetuis futuris temporibus
duraturis, etiam si Archiconfraternitati, &
singulis Confraternitatibus, ac aliis fide-
libus praedictis pro praemissis peragendis, aut
alias aliqua alia indulgentia, perpetuo, vel
ad tempus nondum elapsum duratura, per
quotiescumque Romanos Pontifices Prae-
decessores nostros, & Sedem eandem conce-
ssa fuerit. Et ne praesentes literae sub revo-
cationibus, limitationibus, suspensionibus,
derogationibus, ac aliis dispositionibus
praedictis comprehendantur, ipsique Custo-
des, & Confratres, ac ab eis Deputati su-
per praemissis, aut eorum aliquo, a quo-
cumque molestentur, seu perturbentur, eas-
dem praesentes nullo unquam tempore,
etiam ad quorumvis instantiam ex quacum-
que causa revocari, suspendi, alterari, li-
mitari, aut ad juris terminos reduci, vel
illos contra eas in integrum restitui, neque
easdem literas, de subreptionis, vel obre-
ptionis, aut nullitatis vitio, seu intentio-
nis nostrae, vel quovis alio defectu notari
posse, nec causam, seu causas, propter
quam, seu quas ille emanarunt, coram lo-
corum Ordinariis, etiam tanquam a dicta
Sede delegatis, vel aliis quibusvis judi-
cibus verificari debere, neque propterea, aut
ex eo quod interesse habentes, seu praten-
dentes ad hoc vocati non fuerint, per subre-
ptionem obtentas praesumi, & viribus
catere.

§.16. Sicque per quoscumque Judices
Ordinarios, & delegatos quavis auctoritate
surgentes, etiam causarum Palatii Aposto-
lici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sub-
lata eis, & eorum cuilibet quavis aliter ju-
dicandi, & interpretandi facultate, & au-
thoritate, ubique judicari, & definiti de-
bere, irritum quoque, & inane, quicquid
seus super his a quoquam quavis auctori-
tate scienter, vel ignoranter contigerit at-
tentari, decernimus.

§.17. Et nihilominus venerabilibus fra-
tribus nostris Ravennaten., & Bononiens.
Archiepiscopis, ac dilecto filio Curiae cau-
saram Camerae Apostolicae generali Audi-
tori,

Decretum in-
stituit.

Executum
hujus Consti-
tutionis depo-
sitione, & fa-
cultates.

tori, Motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios presentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Custodum, vel Confratrum, seu ab eis deputatorum praedictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem presentes literas, & in eis contenta quaecumque ab omnibus, semper & ubique, firmiter, & inviolabiliter observari, suosque plenarios, & integros effectus in omnibus, & per omnia fortiri, ac debite executioni demandari. Non permittentes quemquam ipsorum per quoscumque super praemissis quomodolibet molestari, perturbari, vel inquietari, Contradiatores, molestatores, & perturbatores quoslibet, ac praemissis non parentes, per sententias, censuras Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias, eorum, & cujuslibet ipsorum arbitrio imponendas, ac eidem Redemptionis operi applicandas penas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, quaecumque appellatione postposita, compescendo. Nos enim illis, & eorum cuilibet, omnes, & singulos sua in praemissis quomodolibet interesse putantes, etiam per edictum publicum constituto summarie, & extrajudicialiter de non tuto accessu citandi, eisdemque, ac quibus, & quoties opus fuerit, sub similibus, vel dissimilibus sententiis, censuris, & poenis inhibendi, ac legitimis super his habendis servatis processibus, ipsos sententias, censuras, & penas praedictas incurrisse declarandi, Illaque etiam sepius aggravandi, & interdictum Ecclesiasticum apponendi, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis, plenam, & liberam auctoritate, & tenore praemissis concedimus facultatem. Ac ut tam salutare opus in dies augetur, universos, & singulos Reges, Duces, Marchiones, Comites, & Principes seculares, & alios Dominos, ac Magistratus temporales Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castellorum, & locorum quorumlibet, illorum communitates, Universitates, & homines rogamus, requirimus, & per viscera misericordiae Dei nostri obsecramus: eisdem in remissionem peccatorum iniungentes, quod in praemissis, custodibus, Confratribus, Quaeoribus, & Deputatis praedictis, ac cuilibet ipsorum assistant, summeque favorem, & auxilium praesent, ac illos, & eorum quemlibet a malignorum incursum defendant, nullisque molestiis, datis, gabelis, & exactionibus quibuscumque affligi, seu pergravari aliquo modo sinant, atque permittant, impediendes etiam temporalibus poenis efficiant.

Clause de rogatoris.

§.18. Non obstantibus quatenus opus sit, una de jure quae sit non tollendo, & altera Cancellariae nostrae regulis, per quam volumus, quod in literis indulgentiarum apponatur clausula, quod si Ecclesiae, aut Ecclesiis, vel personis, quibus indulgentia conce-

duntur, aliqua alia indulgentia foret concessa, de qua inibi specialis mentio facta non esset, hujusmodi literae essent nullae: ac pie memoriae Bonifacii Papae Octavi, etiam Praedecessoris nostri, qua caveatur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diocesim ad iudicium evocetur, seu ne Judices a Sede praedicta deputati extra Civitatem, vel Diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vices suas committere audeant, vel praesumant, & in Concilio generali edita de duobus diebus, dummodo ultra tres dietas alicuius auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Conciliis quoque universalibus, etiam facultatum quae suandi revocatoris, necnon prohibitionibus desuper factis, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, piorum locorum Collegiorum, & aliarum Confraternitatum, necnon Sanctis Trinitatis, & B. Mariae Redemptionis Captivorum, aliorumque Ordinum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, indulgiis, & literis Apostolicis, illis eorumque superioribus, & personis, ac Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, Potestatibus, & aliis officialibus, & ministris, necnon fabrica Principis Apostolorum de dicta Urbe, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolentis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam ad quorumvis instantiam, aut etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac etiam consistorialiter, & alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum, & nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, exprimerentur, & infererentur praesentibus, pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse, ad effectum omnium praemissorum, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus derogamus, & ad plenum derogatum esse volumus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod in iudicio, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto hujusmodi mentionem.

§.19. Volumus autem, quod praesentium transumptis &c. Nulli ergo &c. Fides transumptorum. Da-

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Kal. Aprilis, Pont. nostri Anno I.

Sequitur extensio d. facultatis colligendi eleemosynas pro ejusmodi Redemptione.

SIXTUS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Redemptio- nis captivo- rum opus piis- simum.

CUM adeo pium Redemptionis captivorum opus ceteris misericordiae operibus antecellat, ut captivum redimendo omnia quasi per compendium adimpleri videantur, quodque omnium maximum est, a periculo abnegandae fidei Christianae animae liberentur, ac propterea tanta pietatis operi ita favent omnia jura, ut non quancumque profana sive temporalia bona, sed argentum, aurum, & sacra templi vasa pro redimendis captivis distrahi, venditarique decernant. Quis enim est adeo durus, & humanae conditionis profusus oblitus, ut sine maximo gemitu, & lacrymis considerare possit, quot arumnas, quot infirmitates, quot vincula, & tormentorum genera Christiani in dira infidelium captivitate detenti, fame, & siti, frigore, & nuditate pene consumpti continuo patiantur.

Gregor. XIII. huic solliciti delegavit, & hic Pontifex approbavit, & extendit, ut sup.

§.20. Nos haec omnia cogitantes, & dolenter examinantes, tanti doloris contemplatione accensi, redimendorum captivorum opus alias per sel. rec. Gregorium Papam XIII. Praedecessorem nostrum in Alma Urbe, ac toto Statu Ecclesiastico meditate, & immediate subiecto erectam, & institutum, ac curam, & sollicitudini venerabilis Archiconfraternitatis Confalonis Gloriosissime Virginis Mariae impositum, & demandatum, confirmavimus, & approbavimus, ac etiam de novo creximus, diversaque tam spiritualia quam temporalia gratias, facultates, & indulta pro ipsius operis incremento, & subventionem eidem Archiconfraternitati concessimus, prout in nostris inde confectis literis plenius continetur.

Solutas ideas multas captivo- rum redemptio-

§.21. Unde tunc existentes ipsius Archiconfraternitatis Custodes, & alii Confratres, cupientes in agris uberibus dicti operis caritatis semina mittere, messem amplissimam in Regno Coelorum expectaturi, ex Algerii, & aliis Africae partibus ducentos, & ultra, pauperes captivos non sine maximis laboribus, ac nummaria quantitate, singulari, ac praecipua pietate, & caritate redemerunt: illoque postquam ad Urbem venerunt, ad venerandam ipsius Gloriosissime Virginis Confalonis imaginem in Basilica B. Mariae Majoris existentem in Capella Pontificali ejusdem Basilicae coram Nobis, & Sacro Cardinalium Collegio, ac multis Praelatis divina peragebantur, processionaliter ad agendum gratias humani generis Redemptori cum maxima

Populi frequentia, & Christianissimum ingenti letitia associarunt: quibus ad pedes nostros in eadem Capella provolutis Dei benedictione letantes benediximus.

§.22. Quare Nos eorumdem Custodum, & Confratrum singularem pietatem plurimum in Domino commendantes, ac pro his gratias agentes Deo, volentesque ut tam pium opus fidelium eleemosynis subveniatur, ac latius diffundatur, & propagetur, & nedum ipsius Archiconfraternitatis Confratres, verum etiam omnes, & singuli quorumcumque Confraternitatum eidem Archiconfraternitati hactenus aggregatarum, & pro tempore aggregandarum Confratres, aliisque utriusque sexus Christiani in hujusmodi pio opere se exercere, illudque eleemosynis, ac ope, & operibus augere contendant, atque procurent: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, eidem Archiconfraternitati, illiusque nunc, & pro tempore existentibus Custodibus, & Confratribus, ut nedum in dicta Urbe, ac toto Statu Ecclesiastico, ut praesertim, subiecto hujusmodi, sed etiam extra dictum Statum eleemosynas, & oblata quaecumque pro redemptione Captivorum querere, & accipere, ac ad id Confraternitates, eidem Archiconfraternitati hactenus agregatas, & pro tempore aggregandas, illarumque Confratres, ac alios quaelibet, quot eis videbitur, deputare, qui eleemosynas, oblationes, legata, & quaecumque alia subsidia pro hujusmodi redemptione, & causis ad eam pertinentibus perquirere libere, & licite possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore praesentium licentiam, & facultatem, ac omnimodam potestatem perpetuo concedimus, & impartimur, eisque desuper de speciali gratia indulgemus.

Hic propterea Pontifex eidem Archiconfraternitati extra Statum Ecclesiasticum pro d. opere colligendi eleemosynas.

Episcopis, & aliis mandatis ut eidem valeant.

§.23. Mandantes in virtute sanctae obedientiae universis, & singulis Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque locorum Ordinariis, & Ecclesiarum Praelatis, ac dilectis filiis illorum Officialibus, & Vicariis, necnon Abbatibus, Prioribus, Capitulis, Conventibus, Parochialiumque Ecclesiarum Rectoribus, & illorum Vicariis, ac quorumcumque Ordinum, etiam Mendicantium Generalibus, Provincialibus, & aliis Superioribus, ac verbi Dei concionatoribus, & quibusvis aliis, tam exemptis, quam non exemptis Ecclesiasticis personis, tam in Urbe, & toto Statu Ecclesiastico hujusmodi, quam per universum orbem Christianum constitutis, quatenus omnes, & singulos utriusque sexus Christiani ad conferendum eleemosynas, oblationes, & legata omni studio, & caritate accendant, & efficacioribus hortationibus inducant, suasque literas ad id favorabiles, & hortatorias absque alicujus praemii, vel mercedis exactione tradant.

Clause hujus concessio- nis praeservativa.

§.24. Praesentibus, quas sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum, & facultatum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, derogationibus, & aliis contrariis

trariis dispositionibus, etiam per Nos, & pro tempore existentes Romanos Pontifices Successores nostros, ac Sedem eandem, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet pro tempore factis, & emanatis, nullatenus unquam comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub posteriori data per toto tempore existentes Custodes, & Confratres praefatos eligenda, concessas fore, & esse, ac ceteri, ipsisque Custodibus, Officialibus, & Confratribus, ac aliis praedictis suffragari debere decernimus, perpetuis futuris temporibus duraturus.

§.25. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Mendicantium, & non Mendicantium Ordinibus, Archihospitalibus, Hospitalibus, ac locis Pii, necnon fabricae Basilicae Principis Apostolorum de dicta Urbe, Cruciate Sanctae, & aliis quibuscumque contra praemissa, aut alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda esset, illorum omnium, & singulorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat hatur serie specialiter, & expresse Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.26. Volumus autem quod praesentium transumptis &c.
Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Aprilis 1588., Pontificatus nostri Anno III.

XXXIX.

Moderatio Constitutionis editae a Pio V. quoad electionem Visitatoris generalis, & exemptionem Fratrum Tertii Ordinis de Poenitentia S. Francisci, a superioritate Ministrorum Provincialium Fratrum Minorum de Observantia in Italia.

De hoc Ordine dixi ad Const. XLVH. Leon. X. Inter Tom. III. Par. III. fol. 497.

SIXTUS PAPA QUINTUS
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. **R**omani Pontificis Providentia circumsperta, nonnunquam ea, quae per Praedecessores suos rationabilibus, & honestis suadentibus causis, pro quibuscumque Ecclesiae Ordinibus, vel in sua integritate continendis, vel ad institutum revocandis, statuta, & ordinata fuerunt, ex aliis non minus iustis causis moderatur, & revocat, prout id conspicit in Domino salubriter expedire.

§.1. Alias siquidem fel. rec. Pius Papa V. Praedecessor noster, officia Ministrorum, & Visitatoris generalis Tertii Ordinis S. Francisci de Poenitentia nuncupati perpetuo extinxit, & abolevit, ac Ministrum, Visitatorem, & Vicarium generalem ejusdem Ordinis officio, usu, & exercitio commode interdixit; Edicto quoque prohibuit, ne ullus Minister, Vicarius, & Visitator generalis de dicto Ordine haberetur.

§.2. Insuper universos, & singulos Fratres, Sorores, professos, & conversos, necnon Domos, Monasteria, & loca virorum, & mulierum, ac custodias, & Provincias per universum orbem constitutas, gregemque ipsum Universum Tertii Ordinis utriusque sexus. Generali, & Provincialibus Ministris Ordinis Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum, prout in eorum Provinciis consistebant, ita perpetuo supposit, ut Minister Generalis in Universo Ordine, Provincialis vero Ordinis Minorum de Observantia in suis quisque Provinciis plenum jus, liberamque auctoritatem, in spiritualibus, & temporalibus, jurisdictionem omnimodam haberet, Domos omnes, ac Monasteria, & loca quaecumque, necnon personas utriusque sexus, tam in capite, quam in membris visitandi, & corrigendi, vagantes, & quoscumque alios puniendi, carcerandi, mutandi, transferendi, Ordinibus, officiis, & administrationibus deponendi, excommunicandi, suspendendi, interdicens, restituendi, ac etiam super iis, & ceteris omnibus Ordinem ipsum, illiusque Domos, & personas utriusque sexus quomodolibet concernentibus, eorum tamen regula, & sacris Canonibus, & literis tunc desuper confectis non contrariis, statuendi, mutandi, innovandi, & exequendi, quemadmodum illis erat in suo proprio Ordine attributum, ac alia statuit, & ordinavit, prout in ipsis Praedecessoris literis sub Data videlicet quinto Nonas Julii Pontificatus sui anno tertio, desuper confectis, quarum tenorem praesentibus haberi volumus pro expresso, plenius continetur.

§.3. Nos itaque, quibus nuper innouit, quod Fratres Tertii Ordinis hujusmodi sub obedientia Magistrum generalis, & Provincialium Fratrum de Observantia praedictorum manentes, nihil in Vinca Domini profecerunt, immo in eodem Tertio Ordine varii abusus tam circa Regulae observationem, quam etiam Fratrum dicte Regulae transgressorum, & alias delinquentium castigationem irreperunt. Ac considerantes, quod si Fratres ipsi Tertii Ordinis eorum Visitatorem Generalem juxta sua regularia instituta, prout ante literas dicti Praedecessoris faciebant, eligere possent, & sic electo tamquam eorum superiori obedirent, praemissis, & aliis malis, quae occurrere possent, plurimum consultum foret. Propterea ex his, & aliis causis animi nostrum moventibus, de Nobis attributa potestatis plenitudine ipsos Fratres

1586.
Pius V. editit reformationem hujus Ordinis.

Eumque suppositum Ordini de Observantia.

Hic Pontifex eam moderatur, & innovat, quo ad Fratres Italicos circa electionem Visitatoris generalis &c.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 29. Martii 1586., Pontificatus nostri Anno I.

XI.

Reformatio Officii, & emolumentorum Secretarii Domestici Summi Romani Pontificis; Cum indultorum Collegii Secretariorum concessione, & ampliacione.

De Institutione, & extensione dicti Collegii, & de Officio hujus Secretarii, & emolumentorum clarificatione, vide in Bulla XV. Juno. VIII. Non debet Tom. III. Par. III. fol. 212.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. **R**omani Pontificis providentia circumsperta, ea nonnunquam alterat, & immutat, quae rerum, temporum, ac personarum qualitate pensata, vel evidens suadet utilitas, vel cogit necessitas reformari. Industrios quoque, & doctrina probatos viros honoribus, & favoribus prosequitur opportunis, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

§.1. Sane licet alias fel. rec. Innocentius Papa Octavus Praedecessor noster, Collegium dilectorum filiorum Secretariorum Apostolicorum instituerit, & certo tunc expresso probatorum virorum numero, qui & Romanae Curiae decori, atque ornamento essent, ac expeditioni Brevium, & aliarum literarum Apostolicarum, quae per Secretarios Apostolicos expediri consueverant, accuratius, & diligentius attenderet, constare voluerit: eidemque Collegio, & Secretariis diversos annuos redditus, & emolumenta, inter singulos Secretarios pro tempore existentes, aequis portionibus dividenda, & distribuenda assignaverit, & in quaternio ejus manu subscripto adnotari mandaverit. Ita tamen, quod liceret ipsi Innocentio, & pro tempore existentibus Romano Pontifici ultra numerum ab eo tunc praescriptum, unum Secretarium, Domesticum nuncupandum habere, qui sua, & Romanae Ecclesiae negotia secreta, aut Orthodoxae fidei statum concernentia dumtaxat expedire possent, & deberet, quique duabus integris portionibus dictorum emolumentorum ultra numerum Collegiatorum faciendis contentus, ab omnibus, & singulis aliis emolumentis, & expeditionibus officium Secretariorum quomodolibet concernentem, penitus abstineret.

§.2. Et recol. me. Pius Papa V., etiam Praedecessor noster, post diversos alios Romanos Pontifices, etiam Praedecessores nostros, tunc suos, literas Innocentii Praedecessoris praefati approbaverit, & confirmaverit, ac etiam innovaverit, aliaque etiam de novo concesserit, voluerit, & ordinaverit, prout in ipsorum Pii, & Innocentii Praedecessorum praefatorum literis plenius continetur.

§.3. Nihilominus temporis successu, C c mul-

Tertii Ordinis adversus literas dicti Praedecessoris (illis quoad Protectoris deputationem in suo robore permanentibus,) in pristinum, & cum, in quo antequam ipse litera emanassent, erant, statum restituentes, & plenarie reintegrantes, eisdem Fratribus Tertii Ordinis per Universam Italiam existentibus, quod perpetuis futuris temporibus juxta eorum regularia instituta singulo Triennio Capitulum generale dicti Tertii Ordinis convocare, & celebrare, ac in eo Visitatorem generalem, & alios Ministros, & Officiales (non tamen Commissarium generalem) eisdem modo, & forma, quibus antequam litera praedicta emanassent, consueverant, eligere, eundemque Visitatorem generalem praefato Triennio hujusmodi in alio Capitulo Generali postea faciendo confirmare libere, & licite valeant, perpetuo Apostolica auctoritate concedimus, & indulgemus.

§.4. Decernentes Visitatorem sic electum omnimodam potestatem, auctoritatem, jurisdictionem, & superioritatem in omnes, & singulos dicti Tertii Ordinis Fratres, & Ministros, & officiales per Universam Italiam consistentes, eorumque domos & loca, ac res, & bona habere, necnon Fratres, & Ministros, ac Officiales Tertii Ordinis hujusmodi ei sic electo tamquam vero Superiori morem gerere, ejusque mandatis salubribus omni tempore obedire teneri, ipsosque per Ministrum Generalem, ac alios Fratres de Observantia, quo minus ad electionem praedictam, prout ante dictas literas faciebant, procedere valeant, nequaquam impediri, aut molestari posse. Et ita per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter, contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus literis praedictis, quibus, ac omnibus aliis, quae praemissis obesse possent, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod dictus Visitator eligendus, infra duos menses a die suae electionis computandos confirmationem, electionis hujusmodi a Ministro Generali de Observantia petere omnino teneatur; qua petita, & non obtenta, vel denegata, idem Visitator Tertii Ordinis Apostolica auctoritate confirmatus censetur, quodque dictus Minister de Observantia per se ipsum dumtaxat, una cum duobus aliis sui Ordinis professoribus, possit singulo quadriennio post Visitacionem a Visitatore Tertii Ordinis hujusmodi factam, & non ante, Tertium Ordinem, ac Fratres, Domos, Loca, res, & bona praedicta, visitare, eaque tam in capite, quam in membris prout opportunum fuerit, juxta regularia instituta dicti Tertii Ordinis corrigere, & moderari.

§.6. Ac quod praesentium transumptis &c.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Hac moderatio est facta ex causa etiam ad Provinciam Dalmatiam, & Justinopolitanam.

Clausula de cogitacione.

Transumptum fides.

1586.
Dat. P. An. I. 29. Martii.

Exordium.

Innoc. VIII. Collegium Secretariorum Apostolicorum eorum numerum praesens, certisque annuos redditus assignavit, facultatemque sibi reservavit deputandi unum Secretarium domesticum.

Pius V. praedicta confirmavit.

1586. Sed etiam Secretarius domesticus scilicet a Collegio quorundam emolumenta percipere solent.

Hic legitur Prefectum officium Secretarius domesticus nunc suppressum, et iudicium curam Collegio concedit.

Facultatem dictum Secretarium domestice a Pontifice approbandum, deputandi, &c. Mansionesque in Palatio Apostolice assignat.

multiplicato Secretariorum domesticorum numero pro Romanorum Pontificum arbitrio, ipsi Secretarii domestici præter dictas duas portiones, diversa alia emolumenta seorsum a Collegio percipere consueverunt, necnon Collegii in Curia, seu forsan per defectudinem effectum fuit, ut nonnulla alia ex emolumentis præfatis, his præsertim quæ in quintero dicti Innocentii notata reperuntur, a debitoribus non exigantur.

§.4. Cum autem Nos circa Officium Secretariatus domesticæ, quod dilectus filius Joannes Baptista Canobius clericus Bononiensis, pro nutu, & voluntate nostra nunc exercet, novam rationem iure constituissemus, Collegium præfatum, in quo virtutibus, experientia, ac usu rerum, & negotiorum ad Romanam Curiam confluentium, & ad dictam Officium pertinentium, insignes viri connumerantur, se Nobis obtulit ipsius Officii, cujus ratione pleraque ad ipsum Collegium spectantia emolumenta exigi consueverunt, ac eorum, quæ in eorum, curam omnem, cogitationemque suscipere, idque munus, qua decet, fide, & integritate, per idoneos, & peritos, ab ipso Collegio electos, & per Nos approbatos viros, obire &c. Nos igitur, &c. ipsumque Collegium, & Secretarios gratioso affectu prosequi volentes, singularum Innocentii, & Pii, aliorumque Prædecessorum præfatorum literarum tenores, acsi de verbo ad verbum infererentur præsentibus, pro expressis habentes, Motu proprio, non ad dicti Collegii, aut alienius pro eis Nobis desuper oblata petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate, & scientia nostris, deque Apostolice potestatis plenitudine, Officium Secretariatus domesticæ, quod dictus Joannes Baptista, ut præsertim, exercebat, penitus, & omnino perpetuo suppressimus, & extinguimus, ita quod nullo unquam tempore per Nos, aut Romanum Pontificem pro tempore existentem, & Sedem Apostolicam in statum pristinum restitui, aut reintegrari valeat.

§.5. Curam autem, & exercitium dicti suppressi Officii, ac custodiam Registorum Brevium, & literarum Apostolicarum, via qua secreta appellatur, expeditarum, & pro tempore expediendarum, in mansionibus Palatii Apostolice in Vaticano, quas dictus Joannes Baptista, sui que famuli, & Scriptorum habitant, asservandorum, deinceps per unum, ex numero dicti Collegii Secretarium, aut aliam aique idoneam personam, a Nobis, & Rom. Pont. pro tempore existente approbandam, seu approbandam, ad ipsius Collegii nutum, & liberum arbitrium nominandum, & deputandum, ac removendum, juxta ipsius Collegii præscriptum, haberi, teneri, & administrari, ipsaque mansiones, in octo cubicula partim supra distributas, quibus per duas portas patet ingressus, & ab uno Dataria Apostolica, ab altero mansiones Substituti ipsius Datarii coherent, cum cella vinaria, sub Officio Registri supplicationum, & aliis suis pertinentibus, per Secretarium, aut perso-

nas a Collegio præfato deputandas inlabitari volumus, & mandamus: curamque, & exercitium hujusmodi, & Registorum custodiam, mansionumque præfatarum, usum, & habitationem Collegio, & persona ab eo deputanda hujusmodi, ex nunc perpetuo concedimus, & assignamus.

§.6. Et insuper unam integram ex duabus portionibus emolumentorum dicti Collegii, extra numerum, ut præsertim, facientis, & Secretario domestico olim ab Innocentio Prædecessore præfato assignatis, ab ipso Officio Secretariatus domesticæ, etiam perpetuo dismembramus, & separamus, illamque, necnon quatuor alias partes cibariorum, pro victu, & alimento quotidiano Secretarii, aut personæ, ut præsertim, ad curam, & exercitium hujusmodi deputandæ, ac trium famulorum, & unius equi, eisdem modo, & forma, quibus præfato Joanni Baptista dari hæcenus consueverunt, Collegio præfato, pro Secretario, vel persona deputanda hujusmodi, perpetuo concedimus, & assignamus, & per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, dari, præstari, & assignari volumus, & mandamus.

§.7. Necnon medietatem omnium, & singularum aliorum emolumentorum, quæ hæcenus præfatus Joannes Baptista Canobius pro se, & aliis duobus Secretariis domesticis, percipere, exigere, & levare consuevit, ita ut alia medietas emolumentorum hujusmodi, una cum altera ex dictis portionibus pro uno, vel duobus, aut pluribus Secretariis domesticis salva remaneat, sive illa ratione taxarum literarum Apostolicarum, via qua secreta appellatur, expediendarum, sive secularium propositionum Ecclesiarum, aut Monasteriorum, vel sententiarum a Romano Pontifice pro tempore latorum, aut investiturarum ab eo quomodolibet factarum, percipiantur, seu quovis alio nomine nuncupentur, Collegio præfato pariter concedimus, & assignamus.

§.8. Ita quod liceat ipsi Collegio, per se vel alium, seu alios eius nomine præfata curæ atque exercitii, & integræ portionis hujusmodi, necnon mansionum, registorum, portionum cibariorum, & aliorum emolumentorum præfatorum possessionem propria auctoritate vigore presentium, apprehendere, seu forsan interim apprehensam perpetuo retinere, nec desuper, a Secretario domestico uno, vel pluribus (pro quo, seu quibus altera dumtaxat integra portio emolumentorum ex duabus illi, ab Innocentio Prædecessore præfato assignatis, ac reliqua medietas aliorum emolumentorum supradictorum salva remaneat) quomodolibet molestari possit.

§.9. Ita tamen quod Collegium Secretariorum, seu ad exercitium hujusmodi Deputatus, ipsis Secretariis domesticis rationes, & computa ostendere, & reddere teneantur.

§.10. Ipsi Secretariis domesticis pro tempore existentibus, sive unus fuerit, sive plu-

Unam ex duabus portionibus ab Innocentio VIII. reservatis pro Secretario domestico, prædicto Collegio concedit.

Medietatemque emolumentorum, quæ Secretarius domesticus seorsum a Collegio percipere consuevit eidem Collegio tribuit.

Licentiam quoque dat Collegio possessionem prædictorum propriam auctoritate capiendi.

A Collegio deputandus, computa Secretariis ostendat.

Secretarii domesticæ ne se ultra hæc contenta ingerat.

plures, sub mille ducatorum auri, & aliis arbitrio nostro, poenis, eo ipso, pro qualibet vice, qua contravenerint, incurrendis, districtius inhibentes, ne aliquas literas in forma Brevium, aut etiam sub plumbico expedire audeant, vel præsumant, præter illas, quæ Romani Pontificis pro tempore existentis, & Romanæ Ecclesiæ negotia secreta, aut orthodoxa Fidei statum concernent, & emolumentis sibi, ut supra, remanentibus contenti, nihil aliud, etiam occasione eorum hujusmodi Officii, a quoquam percipere possint, sed quicquid lucris ex supradictis taxis Bullarum per viam secretam expediendarum, & quibusvis aliis regalibus prædictis percipiuntur, ad Custodem Brevium, seu emolumentorum, ab eodem Collegio deputandum desinent, ac omnino transmittant, quæ quidem omnia, & singula, ut inviolabiliter observentur, sub eisdem poenis præcipimus, & mandamus.

Collegii facultates deputandi, & removendi tres personas, ad scribendum, Reciviam, & regillandum Bullas secretas, & cibaria dictis scriptoribus assignantur.

§.11. Præterea eidem Collegio liberam tribuimus facultatem, & auctoritatem nominandi, eligendi, & deputandi tres idoneas personas, pro scribendis literis in forma Brevis per dictum Deputatum expediendis, & tam illis, quam literis Apostolicis, via, qua appellatur secreta, expeditis, resistendis, dictaque personas, ad ipsius Collegii nutum removendi, & alias remotarum, recedendum, vel decedendum in locum subrogandi, & deputandi, quibus sic electis, & deputatis personis singulas portiones cibariorum, ex Palatio Apostolice, prout illas hæcenus habuerunt, & percipere consueverunt, iisdem auctoritate, & tenore, perpetuo concedimus, & assignamus, ac ab iis, ad quos spectat dari, concedi, & præstari volumus, & mandamus: pari auctoritate, & facultate præfato Collegio attributis hujusmodi loca personis ab eo electis perpetuo vel ad tempus, ex nunc prima vice, & deinde quotiescumque loca ipsa pro tempore vacare contigerit, pro pretio inter ipsi Collegium, & personas hujusmodi convento vendendi, seu pignorandi, vel alias de locis ipsis disponendi, ac pretium hujusmodi in dicti Collegii usus, & utilitatem convertendi.

Taxasque ab Innoc. VIII. dicto Collegio assignatas hic Pontifex de novo assignat, easque singulis sex mensibus incipiendo a die 1. Julii 1586. solvi præcipit.

§.12. Insuper omnes, & singulas taxas Officiorum Romanæ Curie, & quorumvis aliarum Terrarum, Provinciarum, Communitatum, & locorum totius Status Ecclesiastici in quintero Innocentii Prædecessoris præfati adnotatas, & designatas, & Collegio præfato applicatas, & assignatas, etiam si de presentibus non solvantur, pro quibus Collegium ipsum debitam recompensam, in genere vel specie non confiterit recepisse, ipsi Collegio, eisdem modo, & forma, quibus per dictum Innocentium assignate, & applicate fuerunt, de novo applicamus, & assignamus, & Officiales, & Ministros Urbis, & Provinciarum, ac Communitatum, Terrarum, locorum, ac præsertim per Almam Urbem, & Civitatis nostræ Bononiæ. (post tamen præfentes, qui pro tempore extiterint Governatores, & eo-

rum Locatenentes) necnon tam præfentes quam pro tempore existentes Provincia nostra Marchiæ Thesaurarium, etiam ratione propriæ ejus taxæ, etiam de pretio, non obstante decreto ad Motum proprium pie memoriæ Gregorii Papæ XIII. etiam Prædecessoris nostri, super præfata concordia inter Collegium præfatum, & dilectum Filium Franciscum Sangalietum, ad cuius commodum pro pecuniis ab ipso etiam solutis hujusmodi concessio cedit, ac Cameram Apostolicam adiecio, & quovis alios, integre, & absque ulla diminutione, juxta formam quinterni, & literarum Innocentii Prædecessoris hujusmodi, singulis sex mensibus in principio sub poenis in literis dicti Innocentii contentis, incipiendo a prima Julii post datam præsentium, & successive singulis sex mensibus in principio, persolvi volumus, & mandamus, sine tamen præjudicio quorumcumque jurium dicto Collegio pro præteritis taxis competentium, præsentium respectu litium huc usque motarum.

§.13. Insuper quoque eidem Collegio liberam tribuimus facultatem, & auctoritatem, singula queque Officia quarumvis Provinciarum, Terrarum, Communitatum, & locorum Romanæ Ecclesiæ, post publicationem quinterni ab Innocentio Prædecessore confecti, quomodolibet incorporatorum, & in posterum incorporandorum juxta facultatem ab eodem Innocentio Prædecessore Collegio prædicto attributam, & cum consilio dilecti filii Benedicti Justiniani moderni, & pro tempore existentis Thesaurarii Generalis, taxandi, taxasque impostas hujusmodi, ab illis exigendi, & recipiendi, modo, & forma ab ipso Innocentio Prædecessore, quoad alios præscriptis, quas quidem taxas de novo imponendas, ipsi Collegio perpetuo etiam applicamus, concedimus, & assignamus.

§.14. Ut autem Collegium ipsum præcipua aliqua honoris, & dignitatis prerogativa a Nobis etiam decoretur, & qui pro tempore fuerint Secretarii Apostolice de numero participantium, per amplius honorentur, singulos Secretarios de numero præfati, præfentes, & futuros, qui in utroque jure, aut in decretis ad doctoratus gradum in aliqua publica Universitate fuerint promoti, & vigesimum quintum suæ ætatis annum exceperint, si habitu Prælatorum, juxta Innocentii Prædecessoris præscriptum incedere voluerint, ex nunc, prout ex tunc, & e contra postquam habitum Prælatorum susceperint, eo ipso, absque alia approbatione, & admisione, Referendarios perpetuos utriusque Signaturæ nostræ, & Rom. Pont. pro tempore existentis, creamus, constituimus, & deputamus, ac creatos, constitutos, & deputatos fuisse, & esse declaramus, & nunciamus, eisque, & eorum cuilibet de omnibus, & singulis privilegiis emolumentis, immunitatibus præminentibus, facultatibus, gratiis, & indulgentiis, aliis utriusque Signaturæ Referendaris, quomodolibet concessis, & quibus ipsi

Taxasque aliorum locorum post publicationem quinterni, Innoc. VIII. Sedis Apostolice incorporatorum concedit.

Secretarios doctores post annum æt. in habitu Prælatorum incedentes, utriusque Signaturæ Referendarios esse decernit.

Secretarium ex dictis Re-ferendaris antiquioribus, in- gulis Papa Si- gnaturis in- teruenire pos- se, concedit.

Habitu eis delictis, & in Cappella locum assi- gnat.

Pi V. concessio- nes, confir- mat, cum sup- plemento des- sum.

Clausula hujus Bullae per servatas apponit.

utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter uti, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant, concedimus, & indulgemus.

§.15. Ille vero Secretariorum eorumdem, qui antiquior, Doctor, & Referendarius fuerit, ut singulis nostris, & Romani Pontifici pro tempore existentis Signaturis, nomine Collegii Secretariorum, eo ipso intervenire valeat, pariter indulgemus. Quod si ab Urbe absens, vel alias impeditus fuerit, vel antiquior Secretarius alia ratione, vel causa dictae Signaturae intervenire habuerit, qui post illum erit antiquior Secretarius, & Referendarius indulto hujusmodi eo ipso potiatur.

§.16. Cumque Secretarii ipsi, qui Clerici erunt, nostri, & Romani Pontificis pro tempore existentis sint Praelati domestici & familiares, ac continui commensales, teneanturque juxta praescriptum Innocentii Praedecessoris praefati, nisi in majori fuerint dignitate constituti, Notariatus habitum suscipere, & deferre, ne quod pro ornamento, & decore Romanae Curiae provide institutum est, negligentia, & delictu ne abrogetur, praesentium auctoritate volumus, singulisque Secretariis praefatis praesentibus, & futuris, praecipimus, & mandamus, quatenus: qui Clericali militia ascribi voluerint, viginti quinque annis majores, habitum, & insignia deferant Notariorum Apostolicorum, etiam si voluerint, violacei coloris: qui vero fuerint primae tonsura dumtaxat Clerici, in aliis ordinibus nondum constituti, seu saeculares, etiam coniugati, vestibus utantur, si eis placuerit, etiam violaceis, prout Cubiculae Apostolice de honore nuncupati. Habeant etiam qui Notarii fuerint Sedis Apostolice, locum in Cappella, & alius adibus publicis, in quibus cum capis, & rochetis interfuerint, eorum dignitati congruentem, quem ipsis assignari curabimus.

§.17. Et nihilominus literas Pii Praedecessoris praefati, ut supra, eidem Collegio super confirmatione, & approbatione literarum Innocentii, & aliorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, tunc suorum, rebusque aliis in eis contentis concessas, auctoritate, tenore, scientia, & Apostolica potestatis plenitudine similibus, approbamus, & confirmamus, illisque perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adiciamus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti defectus supplemus.

§.18. Praesentesque, & in eis contenta quaecumque, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari, aut per Nos, vel Romanum Pontificem pro tempore existentem suspendi, revocari, limitari, moderari, seu ad juris terminos reduci non posse, neque debere, sed validas, & efficaces perpetuo existere, ac dicto Collegio, & Secretariis pro tempore existentibus, in omni-

bus, & per omnia, etiam perpetuo suffragari, ac vim validi, initi, & stipulati contractus inter Nos, & Sedem, ac Camera Apostolicam ex una, & Collegium praefatum ex altera partibus, habere debere, ipsumque Collegium ad verificationem, seu justificationem praemissorum, vel partis eorum, aut ad registrationem, vel adnotationem praesentium in Camera, juxta Constitutionem pia mem. Pii Papae IV. etiam Praedecessoris nostri faciendam, minime teneri, nec ob non registrationem hujusmodi, praesentes nullitatis, aut invaliditatis vitio subiacere, sed valere, & ipsi Collegio, & Secretariis suffragari debere, perinde ac si in ipsa Camera registrata fuissent, Constitutione praefata non obstante.

§.19. Et sic in praemissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, definiendi, & interpretandi facultate, iudicari, defini, & interpretari debere, & quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus &c.

§.20. Non obstantibus praemissis, ac Pauli II., & Pii etiam II., & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis de bonis Ecclesiasticis non alienandis, quatenus ad sint, & nostra de non tollendo jure quaesito in Cancellaria Apostolica publicata, necnon statutis, quavis firmitate roboratis, & consuetudinibus, exemptionibus, immunitatibus; privilegiis quoque, indulgiis, & literis Apostolicis, Provincialibus, Communitatibus, Terris, & locis praefatis, illarumque incolis, & personis quomodolibet concessis, & quibus forsitan potiuntur, & gaudent, quomodolibet contrariis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum inferrentur praesentibus, pro expressis haberi volentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Aprilis 1586. Pontificatus nostri Anno I.

XII.
Quod Festum S. Petri Martyris, duplici Officio de cetero celebretur.

Hunc Sanctum canonizavit, ejusque festum pro die 29. Mensis Aprilis instituit Inno. IV. in ejus Const. XXXI. Magnis Tom. III. fol. 330.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam.

Invidiosorum Christi militum numerus ingens propriam vitam contempsit, pra-

Decretum irritans.

Clausulas derogatorias subdit.

Dat. P. An. I. 1. Aprilis.

Exordium.

S. Petrus Martyr Praedicatorum professor fuit.

Inquisitoris- que officio functus, & haereticos mirabiliter per- fecutus.

Martyri quo- que coronam suscepit sanguinem pro Fide Christi effundendo.

Iusto ejus festum duplici officio celebrandi.

studio tuenda; propagandaque Christianae Fidei, ideoque immarcescibili gloriae corona donatus in Coelo, iure, etiam pia veneratione colitur, & celebratur in terris, sed non minus ad ejusdem fidei firmitatem profuit Beati Petri Martyris virtus, qui pro Catholica Religione strenue militans eam conservavit, ac defendit adversus dolos atque insidias inimicorum, occulto veneno longe plus nocentium, quam sit hostium infesta oppugnatio, qui aperto impetu nefarium Ecclesiae Dei bellum indicunt.

§.1. Quare ex promissione Omnipotentis Dei nomine facta fortiter pugnantis, cum eorum laudes cantet Ecclesia, est etiam invicti hujus martyris concelebranda solemniter memoria. Is enim praefatus Ordinis Praedicatorum alumnus, inexplebilem extirpanda haeretica perfidia cupiditatem, eam inde a puero tota penitus mente combibit: qua in re mirari debemus singulare erga illum Dei beneficium, cum credibile non sit, sine divina ope potuisse eum haereticorum parentum domestica exempla tam sancte detestari.

§.2. Immo vero imitatione accensus Beati Patris Dominici, ut ille perpetuis, & concionibus, & disputationum congressibus, officioque Inquisitionis, quod ei primum Praedecessores nostri Innocentius III., & Honorius III. commiserant, contra haereticos mirabiliter se gessit, ita ipse cum nullo in perditionis filii monendis locum in omni sermone umquam reliquisset, tum in obediendo inquisitoris munere sibi literis Apostolicis commisso, mira quadam diligentia illos infestari, atque urgere non desistit.

§.3. Demum vero eorum in se odiis concitatus arripuit summa constantia, atque animi magnitudine oblatam sibi divino permisso martyrii occasionem, cujus quidem martyrii antea piis precibus, ac votis a Deo expectati, praecipuo desiderio exarserat. Quamobrem post B. Dominicum non immerito Princeps appellari debet sacrosancti officii Inquisitionis, cum ipse primus illad suo sanguine consecraverit; quo factum est, ut etiam nostris potissimum, hujusque Sanctae Sedis ministris, qui in haec turbulenta, & calamitosa tempora inciderunt, seu potius sunt divina providentia reservati, quasi facem praetulerit, ac viam monstravit, quam ejus exemplo ingressi audeant quaecumque pericula pro munere commisso, fortiter subire, ac sanguinem ipsum, si ita res ferat, vicamque pro Catholica fide gloriose profundere.

§.4. Dignam itaque Pontificio munere cogitationem suscepturi videmur, si sancti hujus viri memoriam majori veneratione recolamus; ita enim fiet ut ei de Ecclesia Dei optime merito honor debitus tribuatur. Deinde, ut ejus in officio Inquisitionis successores ad prosequenda fortissimi Ducis vestigia incitentur. Praecipue vero decet, ut ad conciliandam Nobis Coelestem gratiam imploremus illius opem, quem propter miram antea vitae sanctitatem, castimoniam, innocentiam martyrio con-

summatam, apud Deum maxime gloriosum intelligimus; & satis compertum est ejusdem Ecclesiae amantissimum esse, pro qua gravissimos labores, dies noctesque perpassus est. Quare hac nostra perpetua Constitutione mandamus, ut ipsius Sancti viri dies festus, 3. Kal. Maii, per omnes totius Orbis terrarum Ecclesias duplici Officio de Communi unius Martyris, ubi proprium deest, celebretur; ac decernimus ut in Calendario ad eum diem S. Petri Martyris nomen, cum specificatione Ordinis Praedicatorum, ac duplici nota adscribatur.

§.5. Praecipientes omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiarum Praelatis in universo terrarum, Orbe constitutis, ut faciant in suis quibusque Ecclesiis, Provinciis, Civitatibus, & Dioecibus, praesentes nostras solemniter publicari, & ab omnibus ecclesiasticis personis, saecularibus, & quorumcumque Ordinum regularibus, omnino observari.

§.6. Volumus quoque, ut praesentium exemplis &c.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Id. Aprilis, Pontif. nostri Anno I.

XLII.

Confirmantur sententiae latae super Confinitibus Communitatum Perusia, Urbevetan., & Tudertin.

SIXTUS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

Romanum decet Pontificem illis, qui pro litium, & controversiarum inter Populos suos vigentium compositione, & terminatione ex ejus speciali mandato provide gesta fuerint, ut perpetuam roboris firmitatem obtineant, etiam siue specialis confirmationis praedictum adiacere, aliasque desuper providere, prout subditorum suorum utilitati, & commodo conspicit in Domino expedire.

§.1. Datum siquidem cum accepissemus inter dilectos filios Communitates, & homines Civitatum nostrarum Perusinae, Urbevetan., & Tudertin. quamplurimas lites, & controversias ratione confinium earumdem Civitatum, illarumque Territoriorum, & Districtuum ab hinc trecentis, & ultra annis motas, & etiam forsitan in nostro Rote Auditorio, & eorum pluribus diversis Iudicibus, magno ipsarum partium impendio agitatas, & illarum occasione incur- siones, depopulationes, devastationes, dir- reptiones, rixas, & homicidia subsecuta fuisse.

§.2. Volentes pro nostro Pastoralis officio, ut litibus hujusmodi, & tot scandalis, populorumque nostrorum detrimen- tis, & jacturis finis imponeretur, oportune providere, ipso Pontificatus nostri initio, dilectum filium Magistrum Joannem Petrum Ghislerium in utraque signatura nostra

Et hanc Bullam publicandi, & observandi.

Fides transi- ptorum. Dat. P. An. I. 13. Aprilis.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Exordium.

Cum nonnullae Cause pre- dete inter hu- jusmodi Communitates,

Eorum deci- sionem Pontifex commisit Petro Ghislerio.

fra Referendarium, & in Consulta nostra
Prelatum nostrum Domesticum probitate,
doctrina, integritate, prudentia, & rerum
gerendarum usu praeditum, atque proba-
tum, ad loca differentiarum praedictarum
designavimus, cum facultate causas, & dif-
ferentias hujusmodi audiendi, cognoscen-
di, decidendi, & sine debito terminandi,
& alias prout in nostris desuper confectis in
forma Brevis literis plenius continetur.

§.2. Qui quidem Joannes Petrus manda-
tis nostris inhaerendo, causas differentia-
rum praedictarum audivit, cognovit, at-
que per ejus diffinitivas sententias compo-
suit, & terminavit.

§.4. A quibus quidem sententiis, neu-
tra partium appellavit, nec reclamavit,
quinimmo Communitates ipsae Urbevetan.,
& Tudertin. illas in eorum pleno consilio
generali acceptarunt, approbarunt, &
emolgarunt.

§.4. Cum autem ea pleniorum obtineant
firmitatem, quae Sedis Apostolicae prae-
sidio fuerint roborata, Communitates, & ho-
mines praedicti Nobis humiliter supplicari
fecerunt, ut praemissa confirmare, de be-
nignitate Apostolica dignaremur.

§.5. Nos igitur, qui pacem, & quietem
inter Populos nostros vigere, & quae
ad hunc effectum statuta, & ordinata sunt,
inviolabiliter observari paterno desideramus
affectu, literarum praedictarum, necnon
sententiarum, ut praefertur, latarum, &
terminationum subsecutarum, & Territo-
riorum adjudicationum, ac quarumcum-
que scripturarum desuper confectarum teno-
res, necnon consinium praedictorum si-
tuaciones, praesentibus pro expressis habentes,
hujusmodi supplicationibus inclinati,
sententias super consiniis praedictis latas
praedictas, ac terminationes, & adjudica-
tiones factas, & declaratas juxta illarum
contentum, & tenorem, & quaecum-
que alia inde secuta, auctoritate Apostolica
tenore praesentium confirmamus, & ap-
probamus, illisque perpetuae, & inviolabi-
lis firmitatis robur adjuicimus, atque omnes,
& singulos juris, & facti defectus, si
qui forsitan intervenerint in eisdem, sup-
plemus.

§.6. Necnon sententias praedictas, &
inde secuta quaecumque, ab eisdem Com-
munitatibus, & hominibus perpetuo ob-
servari debere, nec ab illis ullo umquam
tempore, & quovis quaesito colore rescindi
posse, per quoscumque Judices Ordina-
rios, & delegatos, etiam Causarum Pala-
tium Apostolice Auditorum, & S. R. E. Cardi-
nales, etiam Umbriae, & Perusiae legatos,
etiam de latere, ac Civitatum praedictarum
Gubernatores, sublata eis, & eorum cui-
libet quavis aliter judicandi, & interpre-
tandi facultate, & auctoritate, judicari, &
diffiniri debere, irritum quoque, & inane
quicquid secus super his a quoquam quavis
auctoritate scienter, vel ignoranter conti-
gerit attentari, decernimus, ac ipsis parti-
bus super praemissis perpetuum silentium
imponimus.

§.7. Quocirca ven. frat. Perusin., &
Urbevetan., ac Tudertin. Episcopis per
praesentes mandamus, quatenus ipsi, vel
duo, aut unus eorum per se, vel alium,
seu alios praesentes literas, & in eis conten-
ta quaecumque ubi, & quando opus fuerit,
ac quoties pro parte Communitatum, &
hominum praedictorum fuerint requisiti, so-
lemniter publicantes, ac illis, & eorum
singulis in praemissis efficacis defensionis
praesidio assistentes faciant auctoritate nostra
illos, & eorum singulos confirmatione, ap-
probatione, supplicatione, adjectione, de-
creto, & impositione, aliisque praemissis
pacifice frui, & gaudere. Non permittentes
eos, seu eorum aliquem desuper per
quoscumque quomodolibet indebite mole-
stari, perturbari, aut inquietari, contra-
dictores quoslibet, & rebelles censuris, &
poenis ecclesiasticis aliisque Juris, & facti
remediis eadem auctoritate nostra, appella-
tione postposita, compescendo, ac legitimis
super his habendis servatis processibus, il-
los sententias, censuras, & poenas hujus-
modi incurrisse declarando, ac easdem cen-
suras, & poenas, etiam iteratis vicibus ag-
gravando, & Interdictum ecclesiasticum
apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus
fuerit, auxilio brachii saecularis.

§.8. Non obstantibus praemissis, ac se-
rec. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nos-
tri de una, & Concilii generalis de qua-
bus dietis, dummodo aliquis earumdem
praesentium vigore, ultra tres dietas ad
Judicium non trahatur, ac nostra de non
tollendo Jure quaesito, & aliis quibusvis
Apostolicis Constitutionibus, & Ordina-
tionibus, necnon dictarum Civitatum,
etiam Juramento, confirmatione Aposto-
lica, vel quavis firmitate alia roboratis sta-
tutis, & consuetudinibus, ceterisque con-
trariis quibuscumque. Seu si aliquibus com-
muniter, vel divisim ab Apostolica sit Se-
de indultum, quod interdicti, suspendi,
vel excommunicari non possint per literas
Apostolicas non facientes plenam, & ex-
pressam, ac de verbo ad verbum de indulto
hujusmodi mentionem.

Datum Romae apud S. Petrum, sub
Annulo Piscatoris die 15. Aprilis 1586.
Pontificatus nostri Anno I.

Obstantibus
derogat.

Dat. die 15.
Aprilis 1586.
An. I.

XLIII.

De decies centenis millibus nummum au-
reorum, in Arce S. Angeli repositis, &
nullo umquam tempore, nisi in praescri-
ptis casibus detrahendis.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD clavum Apostolicae servitutis in
puppi Militantis Ecclesiae, non meri-
tis nostris, sed divinae voluntatis dispo-
sitione, difficillimis his temporibus consi-
tuti, non solum praesentes fluctus, quibus
B. Pe-

Pluribus de
causis necesse
est, Sedem
Apostolicam
aliquid Theo-
saurum habe-
re.

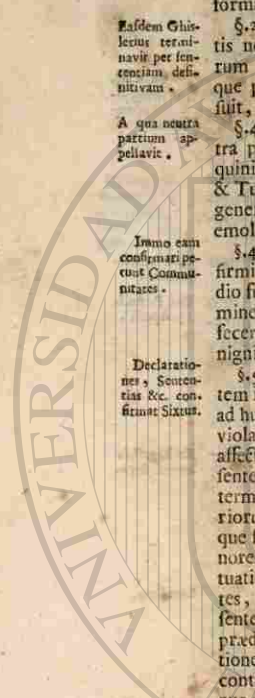
B. Petri navicula sapius jactatur, mente
pervigili circumspicimus, sed procul etiam
atque a longe impendentem tempestates,
non sine magna animi sollicitudine prospici-
mus, casusque consilio, & vigilantia,
quantum cum Domino possumus, prae-
verere, ac vitare studemus. Circumstant
Nos undique multorum generum pericula,
mala intestina quotidie magis ingravescent,
bello ardent Provinciae, Haeretici implaca-
bili odio inflammati in Nos rapiuntur, ho-
stis terretimus, & potentissimus Turca,
Astar virga furoris Domini cervicibus no-
stris semper imminet, quique communes
sunt Catholicae Religionis, & Christiani no-
minis inimici, iidem Romanam in primis
Ecclesiam, & Apostolicam hanc Sedem fi-
dei petram, & fidelium omnium matrem
acerbissime oderunt, ejusque auctoritatem
amplitudinem, statum convellere, quod
Deus avertat, ac labefacere, vehemen-
ter atque avide concupiscunt. Et Nos qui-
dem dubios rerum eventus, & occulta di-
scrimina, quae non sine causa timere cogi-
mur, saepenumero expendent, non in
Nobis ipsis spem collocamus, neque carnem
ponimus brachium nostrum, sed oculos in
caelum sustollimus, ad custodem Israel,
cumque ipsum, qui numquam dormit, ne-
que dormitat saepe, cum lacrymis excita-
mus, ut aliquando e somno exurgens ma-
ri, & ventis imperet, & tranquillitatem
faciat: sed tamen ab eodem, in quo spes
omnes nostra resident, edocti sumus noctu
vigilandum esse patrifamilias, ne fures do-
mum perfodiant, servumque supra ejus fa-
miliam constitutum, non solum fidelem
esse debere, sed prudentem; nec temere
tentandum Dominum, ut in iis quae consi-
liis nostris, & ratione gubernari possunt,
non tam divinam opem, quae semper ex-
petenda est, quam miracula requirere vi-
deamus. Quare ad humane prudentiae sub-
sidia ita confugimus, ut in Deo potissimum
speremus, ad cuius gloriam, atque ad San-
ctae Romanae Ecclesiae utilitatem, populo-
rumque nostrorum quietem, & defensionem
omnia dirigimus. Nam cum illius vicem
in terris, licet immeriti geramus, qui
Rex pacificus, & Sacerdos est in aeternum,
utraque potestate Sacerdotali, & Regali eor-
um praecipue commodis, & inclamitati
consulere debemus, qui sub peculiari tute-
la, & ditione hujus sanctae Sedis sunt con-
stituti: in quo quidem pastoris etiam officium
exercemus, ut praecare Nos admonet
Beatissimus Pontifex Gregorius, a quo
pastores obiurgantur, qui de externa gre-
gis utilitate non sunt solliciti. Pastores, in-
quit, sic erga interiora studia subditorum
suorum ferveant, quatenus in eis exterioris
quoque vitae providentiam non relin-
quant.

§.1. Quod igitur a Nobis Pastoralis pro-
videntiae debitum requirit, providere cupi-
entes, ne aliquando repentina aliqua
& improvisa vi, quod superiorum tempo-
rum luctuosa monent exempla, Nos, suc-
cessore nostri, & populi Nobis subiecti

opprimantur, neve ad dubios casus a pec-
unia omnino imparati simus, quae in ipso
motu, & trepidatione difficulter admo-
dum, non sine magno Civitatum, & Pro-
vinciarum incommodo conficitur, quibus
parcere cupimus, & quod gravius est, jam
spera, & inopportuna diligentia saepius fru-
stra, & inutiliter conficitur, quaeque si in
tempora curata, & praeparata sit, ad copias
aliaque praesidia comparanda, magno usui,
& adiumento esse potest; ob eas causas de-
crevimus certam pecuniae summam, bene-
dicente Domino, nullo nostrorum extraor-
dinario onere congestam, sed praeter alias
recte colligenda pecunia vias, nostra etiam
paclimonia, frugalitateque Pontificia com-
paratam, hoc est ad decies centena millia
aureorum nummum seponere, tanquam
sacrum Ecclesiae Romanae peculium, & prae-
cipuum ararium, quod bonorum immo-
bilium instar sit, atque ad certos casus, hac
nostra ordinatione praescriptos erogandum,
fideliter, integreque reservatum, ac prae-
clare paratum ipsa Sedes Apostolica, Ec-
clesiae Romanae habeat. Etenim inter
omnia praesidia, ac firmamenta, quae ad
Reipublicae defensionem, & conservatio-
nem necessaria, sapientum judicio putan-
tur, magnam sapientissimum Salomon, vim
& facultatem pecuniae tribuit verbis illis.
Utilior est sapientia cum divitiis, & magnis
prodest, sicut enim protegit sapientia, sic
protegit pecunia. Quod sane divino consi-
lio a veteris testamenti Patribus factum esse
animadvertimus, cum in Dei etiam tem-
plo, magnam auri argentique copiam, in-
gentemque thesaurum ad necessitates refer-
vatum esse, sacris libris, & Regum, &
Machabeorum testatum sit. Habuit etiam
Christus Dominus oculos, & quae a sibe-
libus oblata erant, reservavit, ut Ecclesiae
necessitatibus subveniret, sique formam
instituit ecclesiasticae pecuniae servandae, in-
quit Sanctus Augustinus: habet etiam Ec-
clesia aurum, & Beatus Ambrosius, ut cum
necesse est, illud tunc non servet, sed serva-
tum erogat, & ex eo tempore, quo prima
Christiana Religio jacta fuerunt funda-
menta, Sanctus Sixtus Praedecessor noster
& Martyr, Levita Laurentio, qui marty-
rio insignis fuit, Ecclesiae thesauros tradi-
derat aservandos; quos idem Christi athle-
ta fortissimus, ex manibus Tyranni, qui
praeter Christianorum innocentem sangui-
nem, & aurum Ecclesiae stitabat, in pau-
peres celeriter distribuendo eripuit.

§.2. His itaque rationibus, & causis,
aliisque ad Dei gloriam atque Ecclesiae uti-
litatem spectantibus Nos adducti, Motu
proprio, & ex certa nostra scientia, habita
super hoc cum venerabilibus fratribus no-
stris S. R. E. Cardinalibus in Consistorio no-
stro secreto matura consultatione, de eor-
um consilio, & unanimi assensu, hac no-
stra perpetuo valitura Constitutione, atque
ordinatione, supradictam a Nobis simul
congestam pecuniam summam, in Pontifi-
cia S. Angeli arce, certo sanctiori ararii
loco, quem eo nomine constituimus, in qui-

Et modo in
Arce S. Ange-
li pro Sede A-
postolicae prae-
sidio reponit,
Deoque, & e-
jus Virginis
Marii Mariae,
& Apost. Pe-
tro, & Paulo
dicat, inde-
que prout
(praeterquam
in casibus hic
exceptis) pro-
hibet.

quibusdam certis designatis scriiniis collocamus, reponimus, asseruamus atque asseruamus, eamque ita collocatam, & asseruatam, Christi Domino, cuius in terris vires gerimus, Beatissima Virgini Dei genitrici Mariae, ac Sanctis Apostolis Petro, & Paulo, ea lege offerimus atque dicamus, ut inde, ne Nobis quidem eam, neque totam nec vero partem aliquam, etiam minimam promi unquam liceat, praeterquam si pro recuperatione Terrae sanctae, & generali contra Turcas, expeditione bellum aliquando suscipiendum erit: tuncq. etiam postquam Christianus exercitus comparatus erit, ac mare ad ipsorum Turcarum fines traiecerit. Si praeterea tanta Annona, & rei frumentariae inopia sit, ut fames populo interitum allatura videatur, aut si pestilentiae lues grassetur. Si manifestum periculum imminet, ne aliqua ex Christianis Provinciis ab infidelibus, & Catholica Ecclesia hostibus occupetur, tuncque subsidii tantum ferendi causa. Si bellum contra statum S. R. E. in Italia inferretur, tuncque dumtaxat cum iustus atque integer exercitus in ipsos etiam Ecclesiasticae ditionis fines pervaserit, vel prope iam sit, ut qui loca finitima invaserunt, ad occupandum Civitates, & loca ditionis ecclesiasticae irumpant. Si belli sumptus faciendus erit pro Civitate, qua temporali ditioni Sanctae Romanae Ecclesiae subiecta, ab ipsius obedientia, (quod Deus avertat) defecerit, recuperatione, & conservatione, aut pro Civitate, ac ditione, qua ad Sedem Apostolicam devolveretur, recuperanda, & conservanda. Si quando quis in eam se intruderet, seu occuparet, aut occupationis, & intrusionis periculum instaret atque urgeret. In his autem omnibus casibus praescriptis, ac permixtis, in quibus aliqua pecuniae portio, semel aut saepius sumi licebit, id semper moderate fiat, eaque cautio ratioque adhibeatur, ut omnino saltem integra medietas constituta huius ararii pecuniae remaneat. Praeterea consensum duarum saltem ex tribus partibus Cardinalium, qui Consistorio interfuerint, praestari, decretumque ipsum eorumdem Cardinalium consentientium subscriptione roborari volumus.

Idque se servatorem iurando vovet, & eius Successores di-ctum iuramentum ligare declarat.

§.3. Extra hos autem praescriptos casus, omnem huius pecuniae, Deo ut supra dicat, vel omnino, vel aliqua ex parte amovenda, aut eroganda potestatem a Nobis prorsus abdicamus, abdicatamque plane esse volumus. Statuentes quemadmodum supradictum est, ut instar bonorum immobilium Ecclesiae sit, & habeatur; eandemque sic asseruatam, & repositam, ac Deo dicatam, Nos integram conservaturos esse, ac perinde omnino atque res, & bona Ecclesiae immobilia Nos habituros esse promittimus, juramus, & vovemus. Cujus rei servandae vinculo, sicut Nos adstringimus, ita successores etiam nostri se eodem devinctos esse norint, tum boni publici casu, quod summo studio procurare debent, tum Pontificalis muneris religione, qua ob-

strictos non modo non rescindere, sed inviolate observare oportet, quae a Praecessoribus utiliter sancteque constituta esse vident, tum deique divinae iustitiae lege, ex qua intelligant se, prout divinae literae, exempla quoque significant, ac Patrum documenta declarant, gravissimas poenas duros esse, si rem Deo dicatam, aliter, ac praescriptum est, dispensarint.

§.4. Cujus rei non minus insignis, quam tremendum exemplum in Machabeorum historia memoria traditum est, de impio atque audaci Heliodoro, qui cum pecuniam a sacro templi Dei arario auferre moliretur, armato quodam equite, aspectu terribili subito divinitus apparente, equi calcibus impetitus a duobus quoque juvenibus, Dei item iustis apparentibus flagellis verberatus, ac plagis gravissimis affectus est. At vero Nos religiosa eorum conscientia, Pontificiaeque caritate confisi, non modo non dubitamus, sed plane speramus fore, ut ararium hoc nostrum, quod nostra Pontificali sollicitudine partum, ac Deo dicatum ad necessarios praescriptos casus reservavimus, ita diligentissime referent, ut Nos maxime facturos esse profecti sumus, ac profitemur.

§.5. Si vero alii casus aliquando incidere, qui etiam majorem ex arario promenda pecuniae rationem haberent, nolumus tamen, quod de his certis casibus constitutum, & praescriptum, ullo unquam tempore, nec etiam dum Sedes Apostolica per obitum Romani Pontificis vacaverit, ad illos qui majoris rationis vim habere viderentur, extensionem fieri, aut ullo modo de illis interpretari licere. Sed nostram hanc Ordinationem, Constitutionemve ad litteram intelligi debere decernimus. Nam Successoribus nostris aequae ac Nobis etiam, si qui alii casus incidere, in quibus magne, etiam impense infumendae aliquando erant pecuniae, opes aliunde non deerunt, quibus conservata hac in hoc a Nobis constituto, & sancto arario summa, occurrere necessitatibus incidentibus poterit. Etenim si a Nobis, qui in hoc ipso Pontificatus nostri ingressu multis difficultatibus oppressi, ad sublevandam Annona inopiam ad exules, facinorososque homines publice quietis perturbatores coercendos, atque ob Basilicas religiosissimas, & toto terrarum Orbe celeberrimas rescindendas, atque instaurandas, cultumque divinum in hac Alma Urbe, quae Christianae Religionis Sedes est, & domicilium, novis, etiam sacris aedificiis, atque ornamentis amplificandum, tum etiam ob salubris, & copiosae aquae ad loca Urbis acclivia, quae illa maxime indigent, operosam deductionem, aliaque gravissimas ob causas multiplices, & maximas impensas subire coacti sumus, ararii huius pecuniae, nostra sedulitate, & diligentia reposita, & ad certos praescriptos casus reservata non esset, sed in varios alios usus a Nobis pro iusto arbitratu nostro erogaretur, nullus quidem locus iuste adversus Nos quarela successoribus nostris relin-

Exemplum quoque eiusd. propit. Heliodori, qui pecuniam ab arario Templi Dei auferre molire, acriter percussus, & verberatus fuit.

Casus hic praescriptos, ad alios etiam majores rationis vim habentes, non extendi, sed ad litteram intelligi debere decernimus, ex causis hic expressis.

linqueretur, & nihilominus pro necessitatibus, etiam quae de repente incidere, sumptus subire, & eis providere cogerentur. Propterea iis durum videri nullo modo debet, si conservata ararii praedicti summa, quae faciliorem ad alios nummos sibi comparandos viam munit, aliunde pecuniam sumere debeant, quam in sumptus, pro temporum varietate necessarios erogent.

Pecuniam dicti casibus acceptam, quam pecunia repa-ri jubet.

Claves sex ad custodiam dictae pecuniae institutas sex personis hinc nominatis assignat, praestito juramento de observando praemissa sub poena excommunicationis.

§.6. Immo vero illud rationi valde consentaneum est, ut quam inde pecuniae partem in praescriptis illis casibus sumperint, eam integram cum primum sumptus in iis faciendi occasio cessaverit, plane in ipsum ararium unde acceperunt, restituant, ac reponant.

§.7. Et vero ut ob causas tantum supra plane praescriptas, ex eodem arario pecunia iuste legitimeque sumatur, ad illius custodiam sex claves adhiberi jubemus, quarum tres Cardinalibus item tribus, qui ordinum capita dicuntur, quique in Romana Curia praesentes adsint, illis vero absentibus, tribus aliis, qui in eisdem ordinibus eis proximi erunt, eorumque locum eo tempore gesserint, sigillatim assignentur, quarta S. R. E. Camerario, quinta Decano Clericorum Camerae Apostolicae, a quo illam alias tradi non liceat, nisi praesentibus, & consentientibus ejusdem Camerae Clericis duobus, sexta denique Thesaurario generali. Claves vero duae portarum ararii huius sic a Nobis constituti, altera Collegii Cardinalium Decano, eoque absente antiquiori in ordine Cardinali in Urbe existenti, altera nostro, & pro tempore existenti Romani Pontificis Thesaurario secreto asseruanda tradantur; qui omnes jurabunt, se neque claves duros, neque extractioni praefata pecuniae consenturos, nisi in casibus supra praescriptis, & tunc nisi consensu duarum partium Cardinalium, ut supra interveniente.

Praefatus Cardinalis Sancti Angeli pecuniam servari iurat.

§.8. Volumus insuper ab eisdem Castri Sancti Angeli, nunc, & pro tempore Praefecto iuramentum deferri, atque ad illud praestandum in manibus S. R. E. Camerarii teneri, se non permitturum, quavis iussione, & quibusvis clandestinis munita non obstante, ex arario per Nos constituto aliquam pecuniarum quantitatem auferri, nisi forma per Nos tradita observata. Si vero contra hoc iuramentum fecerint, pecuniaeque ex arario partem aliquam, vel minimam contra huius Ordinationis, Constitutionisque nostrae praescriptum sumi, promi, detrahique permiserint, anathematis poenam ipso facto subeant.

Constatum tentantes poenas hic dicitur incurant.

§.6. Id quoque statimus, & sancimus, ut omnes, & singuli, tam saeculares quavis dignitate, etiam Ducali, aut Regia fulgentes, quam ecclesiastici, cujuscvis ordinis, & dignitatis, etiam Episcopi, vel Archiepiscopi, vel Cardinales, qui de pecuniis ex eodem arario, praeter casus, & formam supra praescriptos, sumendis, amovendisve tractarint, consuluerint, insinuerint, suaserint, aut suadere tentarint, eo ipso sententiam excommunicationis incur-

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

rant, a qua nisi ab ipso Pontifice, praeterquam in mortis articulo absolvi nequeant, ac praeterea S. R. E., Sedisque Apostolicae iidem rebelles, laesque majestatis rei esse censentur, omnibusque Ecclesiis, Monasteriis, & aliis per eos quomodolibet obtentis ecclesiasticis beneficiis eo ipso privati, cum ad illa, tum ad alia in posterum obtinenda inhabiles existant. Quod si aliquando eos reintegrari contigerit, nihilominus infames etiam remaneant, nec vero unquam iis ad honores, gradus, dignitatesque in posterum aditus pateat.

§.10. Volumus autem quod sicut omnes, & singuli Cardinales praesentes Constitutionem huiusmodi, quantum in eis erit, observare, illique non contravenire, nec Pontificibus contrafacientibus consentire, aut absolutionem a iuramento praestito non petere, nec oblatam aut concessam acceptare in Consistorio nostro secreto promiserint, & juraverint, idem per absentes Cardinales a Consistorio in habitatione eorum, & a Romana Curia, ut quodocumque ad eandem Curiam se contulerint, ac per futuros pro tempore Cardinales in assumptione plicis promitti, & jurari debeat, ac promissionem, & iuramentum huiusmodi in formula iuramenti per eosdem Cardinales praestari soliti, adungi, & inscribi debere, ac contrafacientes poenam perituri, & perpetuae infamiae, juris, & facti eo ipso incurtere decernimus.

Cardinales omnes in assumptione vel accessu ad Curiam, observationem huius Bullae curent.

§.11. Praeterea quod ipsi Cardinales occurrente Apostolicae Sedis vacatione, in Conclavi quando de observando ferre. Praecessorum nostrorum Iulii II. Itheris super electione Romani Pontificis, & Pii V. ne Civitates, & loca S. R. E. infeudentur, & aliis Constitutionibus iuramentum praestare solent, etiam de inviolabiliter observanda praesenti Constitutione nostra, per quemlibet eorum, qui in Romanum Pontificem electus fuerit, & postmodum idem ad Summi Pontificatus fastigium assumptus, post ejus assumptionem hoc ipsum promittere, ac jurare, & deinde post coronationem suam promissionem, & iuramentum huiusmodi per literas suas speciales harum confirmationis reiterari debeat. Quod si illud a Pontifice, quod credendum non est, recusabitur, aut differetur, tunc dicti Cardinales in primo Consistorio secreto, & praecipue eorum Decanus, & Capita Ordinum apud eum omni cum instantia, & instantissime pro praesentium observatione petere, & rogare, ac obtentari non cessent. Quod si semel atque iterum enixe rogatus ejusmodi iuramentum praestare diutius etiam distulerit, tunc demum omnes singulosque Cardinales ea lege adstringimus, ut in singulos annos quinquies, in die scilicet Natali Domini, in Pascha Resurrectionis, in festo solemnium S. Petri, die praeterea Anniversario Creationis, & Coronationis ipsum Pontificem instantanter, instantius, atque instantissime rogent, orent, obsecrent, atque obtententur, ut de sancto hoc arario, quod Deo obtulimus, & dicavimus, ad praescri-

In Conclavi idemque Cardines, & etiam Pont. post coronationem iuramento praestent.

D d ptum

Hæc Bulla in
Conclavi legi-
tur, & in
quinterno Ca-
pitulo de-
claratur.

Transumptis
credatur.

Si successores
contraverint
agere poterit
et
Cardinalium
consentientium
conjunctione.

Sanctio pec-
nalis.

Dat. P. An.I.
21. Aprilis.

ptum custodiendo servandoque sancte juret, idque ut omnino efficiat tamdiu quod plene effecerit, diligentissime curare studeant, statuimus, & ordinamus.

§.12. Has vero nostras literas in libellum redigi, & post prædictas Julii II., & Pii V. literas, quæ in ipso Conclavi legi solent, aliisque Constitutionibus Apostolicis adjungi, & in quinterno etiam Cancellarie Apostolicæ una cum aliis Constitutionibus nostris describi, & in valvis Basilicæ B. Petri Principis Apostolorum, & in Cancellaria nostra Apostolica, ac in acie Campi Floræ publicari.

§.13. Earumque transumptis, & exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis & sigillo alicujus Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem fidem ubique haberi, in judicio, & extra, quæ præsentibus habentur, volumus, & jubemus.

§.14. Si quis autem fortasse nostrorum Successorum, id quod minime credimus, huic nostræ Constitutioni omnino, aut aliqua ex parte derogare, aut contra statuere voluerit, aut depromptam pecuniam, ut supra sanctum est, in idem ararium non restituerit, admodum post derogantis, aut contra statuentis, contraque facientis obitum, liberum esse Successoribus ea derogatione, & quibusvis aliis, quæ contra statuta sunt, non obstantibus, pro pecunia contra hujus Constitutionis præscriptam sumpta, ac deprompta recuperanda adversus Pontificis derogantis, & contrafacientis, & Cardinalium idem consentientium posteros, seu conjunctos omnes, quibus ab ipso Pontifice, aut Cardinalibus bona quovis titulo, vel quavis ratione obvenierint, agere, & possessionem honorum, quæ ad ipsos posteros pervenerint, adipisci, retinerique, donec quicquid pecuniæ depromptum est, id omne in ararium referatur, & restitatur, eaque ipsa bona, si quo modo, ut supra dictum est, a forma per Nos constituta recedi contigerit, hujusmodi obligationi, atque oneri obnoxia, & addicta esse volumus, singulis quæ in nostris literis adversari possent, vel quomodo obesse, penitus remotis, ac non obstantibus.

§.15. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Constitutionis, collocationis, repositionis, asservationis, assignationis, oblationis, dicationis, abdicationis, promissionis, juramenti, voti, professionis, sanctionis, adstrictionum, decretorum, statutorum, ordinationis, iustionum, admonitionis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, undecimo Kalendas Maii, Pontificatus nostri Anno I.

✱ Ego Sixtus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus promitto, voveo, & juro.

De ventre matris meæ tu es Deus protector meus.

- ✱ Ego A. Cardinalis Farnesius Episcopus Officia. Vice-Cancellarias, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Jacobus Cardinalis Sabellus Episcopus Portuen., promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Joannes Antonius Cardinalis Sancti Georgii, Episcopus Tusculanus, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Jo. Franciscus Card. de Gambara, Episcopus Prænestin., promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego M. S. Card. de Altaempi, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Innocentius Avolanus Cardinalis de Aragonia, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Marcus Antonius Cardinalis Columna, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego P. Cardinalis Santacrucis, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Fr. Michael Bonellus Cardinalis Alexandrinus, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Ludovicus Cardinalis Aludracius, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego N. Cardinalis Senonesis, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Justus Antonius Cardinalis Sancti Severini, promitto, voveo, & juro.
- ✱ P. Cardinalis Cæsius, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Hieronymus Cardinalis Rastencius, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Jo. Hieronymus Cardinalis Albanus, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Philippus Boncompagnus Cardinalis Sancti Sixti, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Hieronymus Cardinalis Simoncellus, promitto, voveo, & juro.
- ✱ P. Cardinalis Deza, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Antonius Cardinalis Caraffa, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Jo. Antonius Cardinalis Sanctiorum Quatuor, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Jo. Baptista Cardinalis Sancti Marcelli, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Vincentius Cardinalis Montis Regalis, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Scipio Cardinalis Lancellotti, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Vincentius Cardinalis Gonzaga, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Henricus Cardinalis Cajetanus, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Jo. Baptista Cardinalis Castencius, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Federicus Cardinalis Cornelius, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Dominicus Cardinalis Pinellus, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Decius Cardinalis Azzolinus, promitto, voveo, & juro.

✱ Ego

Cardinalium
subscr.

- ✱ Ego Hippolytus Cardinalis Alabrandinus, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Ferdinandus Cardinalis de Medicis, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Philippus Cardinalis Vastavillanus, promitto, voveo, & juro.
- ✱ Ego Franciscus Cardinalis Sfortia, promitto, juro, & voveo.
- ✱ Ego Alexander Cardinalis Montaltus, promitto, juro, & voveo.

XLIV.

Confirmatio Congregationis Beatae Mariae Faliensis strictioris observantiae Monachorum Ordinis Cisterciensis Sancti Benedicti, cum gratiarum elargitione.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Religiosos viros, qui divino spiritu aucti arctiorem, quam ab initio professi fuerint, ac priscis Sanctorum Patrum moribus magis similem vite rationem sibi ipsis suapte sponte præscribunt, in suo laudabili proposito conservare, & ita alios ad eorum imitanda vestigia incitare, pro Pastoralis officio divinitus commisso, plurimum semper intendimus.

§.1. Sane cum ad Nos nuper perlatum fuerit, in vestro Monasterio, sublati quibuscumque pravibus abusibus, institutionem, & disciplinam monasticam in longe meliorem formam restitutam, & reintegratam, Vosque Religionis, & pietatis amore ita incensos, existere, ut non solum ab esu carnium quibuscumque temporibus, etiam ab Ecclesiæ permittis, & a potu vini abstineatis, sed etiam in laboribus, jejuniis, orationibus, carnis maceratione, & mortificatione, aliisque penitentiae operibus exercendis, strictiorem, & severiorem, quam reliqui Monachi Sancti Benedicti Cisterciensis Ordinis Regulam observare studeatis.

§.2. Nos vestram hanc piam, & salutarem intentionem plurimum in Domino commendantes, quo magis pacato, & tranquillo animo in humilitatis spiritu divinis obsequiis insistere, piumque institutum prosequi absque impedimento possitis, vestris supplicationibus inclinati, ritus, mores, vita normam, & reformationem ad arctiorem regularis disciplinae observantiam in istud Monasterium nuper introductam, dummodo sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ac supradictæ Sancti Benedicti Regulæ jampridem auctoritate Apostolica approbate consona sint, auctoritate præsentium approbamus, & confirmamus, illaque præsentium literarum patrocinio communitimus, vobisque ac illis, qui perpetuis futuris temporibus in isto Monasterio regularem professionem emisserint, ut ea observare licite possitis, licentiam concedimus.

§.3. Interdicimus etiam dilectis filiis Abbati Monasterii Cistercii, Cabilonensis Diocesis, ceterisque Superioribus pro tempore.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. II.

In Monasterio S. Mariae Faliens. strictior observantia Monasticæ disciplinae mox introducta fuit.

Hic Pontifex eam approbat

Superioribus 4. Ordinis interdicimus, ne a dicta vivendi norma ipsos recedant.

pote existentibus ejusdem Ordinis, ne vos, aut eos, qui posthac erunt in isto Monasterio recepti, & ad professionem admitti, ad relaxandum, & remittendum aliqua ex parte rigorem istius observantiae, utendumque, indulgentis, & dispensationibus Apostolicis, quibus vetustam vestri Ordinis, & primævam institutionem, illiusque austeritatem diverſi nostri Prædecessores, mansuetudine quadam temperarunt, laxiorem, honestam tamen vivendi normam permisissent, & benigne indulserunt, quovis prætextu, aut quaesito colore, invitos cogere, vel compellere, aut vos in præmissis molestare, aut impedire audeant, vel præsumant. Quod si quid tale attentaverint, aut vobis injungere, præcipere, & mandare præsumperint, Vos, ac pro tempore futuros istius Monasterii Abbatem, & Monachos, ad obediendum talibus illorum præceptis, & jussibus minime teneri decernimus. Ita ut nihilominus, etiam illis contradicentibus, absque alicujus poena, vel censura Ecclesiastica incurſo in hoc vestro instituto perseverate, libere, & licite valeatis.

§.4. Ceterum volumus, ut in reliquis, quæ præmissis vestris arctioribus institutis, & disciplinae regulari non erunt contraria, eorum visitationi, correctioni, omnimoda jurisdictioni, & superioritati, sicuti hæcenus fuistis, & in posterum vos, vestrique Successores subiecti sitis, & ab illorum obedientia nequaquam tali occasione recedatis.

§.5. Quod si unquam controversia, dubitatio, seu discordia exorta erit super præmissis, utrum scilicet vestri mores, vestrumque vivendi genus prædictæ S. Benedicti Regulæ adversentur, talis controversia cognitionem, definitionem, & decisionem, Nobis dumtaxat, & Romano Pontifici pro tempore existenti reservamus.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, & prædictorum, ac aliorum quorumvis Ordinum, & Monasteriorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentis, & literis Apostolicis, illorum Superioribus, & Generalibus, ceterisque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus illorum tenores pro expressis habentes, ad effectum præsentium dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 5. Maii 1586, Pontificatus nostri Anno II.

Superioritatem voveo, & omnem jurisdictionem eis reservat.

Cognitionem dubii circa vivendi normam oriundi subrevertat.

Contrariis quibuscumque derogat.

D. P. An. II. 5. Maii

Ex Regest. in
Secret. brev.

XLV.
Prohibitio quod de cetero nulla Corpora Defunctorum praterquam Regalia, in Choris, & aliis locis intra septa, & Clausuram Monasteriorum Monialium in Regnis Hispaniarum sepeliri valeant.

**SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI**

Dilecto Filio vestro, & Sedis Apostolicae in partibus Hispaniarum commoranti cum potestate Legati de latere Nuncio, Salutem, & Apostolicam benedictionem.

Pontificatus in servanda Monialium clausura.

Circa Pastoralis Officii curam Nobis, meritis licet imparibus, desuper commissam, quantum Nobis ex alto permittitur invigilantes assidue ad ea, per quae pernitiosis abusus, & exinde provenientius scandalis obvietur, ac in Monasteriis singulis, praesertim foeminae sexus debita clausura servetur, & Sanctimonialium in eis sub Religionis jugo Christo Salvatore in castitatis holocausto famulatum affectantium, quieti, & animarum saluti consulatur, libenter intendimus, ac in his nostrae vigilantiae partes propensius impartimur, prout in Domino salubriter expedire conspicimus.

Causa facienda prohibitionis, de qua in subscris.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, nonnullae persona laica in Regnis Hispaniarum degentes saepius eo temeritatis deveniant, ut sub praetextu, quod alias suorum defunctorum corpora in certis eorum Cappellis, seu Monialium Choris, vel aliis locis intra septa, & clausuram Monasteriorum Monialium S. Augustini, vel alterius Ordinis, sub cura, & regimine Fratrum, & Superiorum Ordinis Fratrum Praedicatorum viventium existentibus sepelire, seu deponere consueverint, ab huiusmodi scandaloso abusu desistere non curantes, murum Chori Ecclesiarum Monasteriorum huiusmodi pro introducendis Cadaveribus rumpere, & Clausuram huiusmodi violare praesumant in non modicum Christifidelium scandalum.

Prohibitio.

§.2. Nos pro nostri pastoralis officii munere scandaloso abusu, & pernicioso exemplo huiusmodi obviare, ac Monasteriorum Clausuram, & Monialium, in illis degentium quieti, & animarum saluti, quantum cum Deo possumus, providere volentes, ac certam de praemissis notitiam habentes, Motu proprio non ad alicujus desuper Nobis oblatae petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione discretionaria per Apostolica scripta committimus, & mandamus, ut auctoritate nostra prohibeas, & statuas, quod de cetero perpetuis futuris temporibus, nulla prorsus defunctorum corpora, praterquam regalia in Choris, Capellis, Capitulis, vel aliis locis intra septa Ecclesiarum huiusmodi existentibus quovis praetextu, aut colore sepeliri aut deponi perpetuo, vel ad tempus, neque tumbae, aut sepulturae infra septa, & Clausuram huiusmodi cum scemmatibus,

aut insignibus, vel alias quomodolibet, exceptis Regalibus fieri, aut construi, vel refici possint, aut valeant quocummodo.

§.3. Et quod de praesenti forsan constructae ex dictis locis intra clausuram huiusmodi existentibus, penitus, & omnino amoveri, & ad alium locum, in Ecclesiis Monasteriorum praedictorum, extra tamen, Clausuram arbitrio Superiorum praedictorum, & partium interesse habentium transferri debeant.

Si qua sepultura intra clausuram constructa fuerit, alio transferenda.

§.4. Si qua vero Cappella, etiam ad aliquas particulares personas quovis iure spectantes intra eandem clausuram reperiantur, ad quas pro Defunctorum Corporibus inibi sepellendis ex ipsa Ecclesia non nisi diruto muro pateat ingressus, earundem Cappellarum janua, quae de praesenti intra eandem clausuram aperte existunt, occludi, & illis penitus clausis alia Ostia extra Clausuram huiusmodi in eadem Ecclesia aperiiri, & fieri debeant, itaque pro ingressu cappellarum huiusmodi, vel alias quomodolibet nullo modo eadem, clausura de cetero violetur.

Cappellarum Janua extra clausuram aperienda.

§.5. Ac etiam ita in futurum sub excommunicationis majoris late sententia ipso facto per contravenientes incurrendae poena, a qua non nisi per Nos, aut Successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes absolvi possint, perpetuo observari eadem auctoritate praecipias, & mandes, Monialesque, & Conventus Monialium, seu Domorum huiusmodi super praemissis a quoquam, etiam praetextu cuiuscumque consuetudinis etiam immemorabilis, quam eadem auctoritate revoces, & annullas, aut alias quovis colore nullatenus molestari, perturbari, aut inquietari posse, necnon quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernas, Contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Opportuna ad id Apostolice Nuncio concessa facultates.

§.6. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit nostra de non tollendo iure quaesito, necnon felicitis recordationis Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, & Dioecesim in quibus deputati fuerint contra quoscumque, nisi in certis casibus, & in illis, ultra unam diem a fine suae Dioecesis ad iudicium evocetur. Seu ne iudices a Sede praedicta deputati extra Civitatem, & Dioecesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vicibus suas committere praesumant, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque Conti-

Obstantium derogatio.

Date die 7. Maii 1586. An. II.

Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Statutis, & Consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis. Contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim a supradicta sit Sede indultum quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Nonis Maii Pontificatus nostri Anno II.

Extensio ad quoscumque unione beneficiorum hic non exceptorum.

XLVI.

Approbatio, declaratio, & extensio Constitutionum editarum a Pont. Praedecessoribus, circa solutionem Annatarum, Communium, & Quindenniorum, de beneficiis ecclesiasticis R. Cam. Apost. debitorum.

De hac materia, ultra ea quae sunt in extra-rogantibus, extant in hoc opere Pauli II. Const. VII. Decret. Tom. III. Par. III. fol. 126. Innoc. VIII. Const. IV. Apostolica ibidem fol. 200. Julii II. Const. VI. Romani ibidem fol. 265. Clem. VII. Const. XXI. Cum sicut. Tom. IV. Par. I. fol. 98. Julii III. Const. XXVII. Cupientes ibidem fol. 304. Pauli IV. Const. XVI. Incumbentia ibidem fol. 336., & Const. XXV. Decens ibidem fol. 351. necnon Pii V. Const. LVI. Apostolica Tom. IV. Par. II. fol. 369.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius Constitutionis.

Camerae nostrae Apostolicae, & Collegii Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & officialium Romanae Curiae, de annatis, & quindennis participantium indemnitati, prout tenemur, consulere, & eorum iura illaesa praeservare volentes, ea, quae propterea a Praedecessoribus nostris provide statuta fuerunt, & ordinata, ut inviolate observentur, confirmationis nostrae munimine roboramus, & innovamus, & alias desuper disponimus, prout rationi consentaneum esse, & in Domino conspicimus expedire.

Confirmatio Bullarum Pauli II. & IV. & Pii V. & aliorum Pontificum.

§.1. Itaque Motu proprio, & ex certa scientia nostra, quascumque, tam sub plumbico quam in forma Brevis, & Motus proprii litteras felicitis recordationis Pauli Secundi, & ejusdem nominis Tertii, Pauli Quarti, ac Pii Quinti, necnon quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum super solutione annatarum, communium, quindenniorum, & aliorum iurium, ratione provisionum, & seu unionum perpetuarum quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum, per Sedem Apostolicam factarum, & faciendarum, editas, confirmatas, & innovatas, cum omnibus clausulis, decretis, derogationibus, ac censuris, & poenis in illis conten-

tis, necnon omnia, & singula per quoscumque Iudices, executores, & Commissarios, in praemissis, & circa ea quomodolibet gesta, & executata, ac inde secuta quaecumque, auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, necnon illis perpetuae, & irrefragabilis firmitatis robur adijcimus, omnesque, & singulos juris, & facti, ac solemnitate, & alios defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem, supplementis, atque illas, quatenus opus sit, innovamus.

Extensio ad quoscumque unione beneficiorum hic non exceptorum.

§.2. Praeterea quoniam quindenniorum usus, & solutio ratione beneficiorum unionum constituta sunt, quia illorum vacatio amplius non speratur, & ut propterea damnum ex hoc Camerae Apostolicae, & Collegio Cardinalium, & Romanae Curiae officialibus praedictis emergens sarciantur; Nos attendentes, quod tantumdem detrimenti Camerae, Collegio, & officialibus praefatis, ex unionibus quae ab Ordinariis locorum, & aliis sunt, provenit, ac propterea equum esse censentes, ut quod in unionibus per Sedem Apostolicam factis obtinet, illud idem, & fortius in unionibus per ipsos Ordinarios factis, & faciendis observetur; licetque in Constitutionibus, & litteris Praedecessorum praefatorum comprehendere videatur, tamen, ut cuiusvis tandi occasio praecedatur, Motu, & scientia similibus, ac de Apostolica potestate plenitudine, tenore praesentium statuimus, decernimus, & declaramus, quod uniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & submissiones, de quibuscumque beneficiis ecclesiasticis, tam secularibus quam regularibus, etiam si Monasteria Monialium, & Hospitalia fuerint, quae tamen tempore ipsarum unionum cura Conventu, & Hospitalitate caruerint, & quorum singulorum, vel si plura beneficia unice literis comprehensa sint, quorum quodlibet annuus valor viginti quatuor ducatos auri de Camera, secundum communem estimationem non excedat, dummodo tamen omnium insimul illum transcendat, cuiuscumque Ecclesiae, Monasterio, Collegio, domui, Societati, Congregationi, Ordini, Militiae, Hospitali, Seminario, aut alio loco pio, tam per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, necnon Sedes praefatae Legatos, Nuncios, & alios quoscumque subdelegatos, & alias quomodolibet auctoritate Apostolica, quam per quemcumque loci Ordinarium, in qualibet mundi parte, hactenus facta, & faciendae, etiam si manualia, & de iure patronatus laicorum, etiam Imperatoris, Regum, Ducum, Marchionum, Baronum, Comitum, & aliorum nobilium, & illustrium illa beneficia fuerint, sub dictorum Praedecessorum constitutionibus, ac declarationibus omnino comprehendantur, & includantur, ac ab omnibus comprehensa, & inclusa censentur. Et propterea omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, Collegiarumque Ecclesiarum Capitula, Congregationes, Societates, Uni-

Extensio ad quoscumque unione beneficiorum hic non exceptorum.

veritates, Collegia, Seminaria, Hospitalia, Monasteria, & pia loca hujusmodi, & quibus alii, in quorum favore uniones, annexiones, incorporaciones, applicationes, & submissiones hujusmodi facte reperientur, aut posthac fient, quantumcumque exempta, & privilegiata existant, etiam si se superinde in Camera Apostolica non obligaverint, dummodo beneficia ipsa possideant, ad solutionem quinquenniorum praefatorum eidem Camere, ac Collegio, & officialibus, ratione unionum, annexionum, incorporationum, applicationum, & submissio-
 §.3. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, & defini debere, irritumque, & inane quicquid fecerit super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.
 §.4. Mandantes dilecto filio Magistro Alexandro Glorierio, Clerico dista Camere, quem super cognitione, & decisione causarum, tam occasione praemissorum, quam annatarum beneficiorum pro tempore vacantium, per illorum provisos dictis Camera, Collegio, & officialibus, debitum, & debendarum, pendentes, & movendas iudicem deputavimus, ac aliis in eius locum, per Nos, vel Successores nostros subrogandis iudicibus, ut pro faciliiori indagatione unionum praefatarum, omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiarum Ecclesiarum Capitula, & Collegia, necnon tam virorum, quam mulierum, secularis, & quorumvis Ordinum regulares, Congregationes, seu Collegia, Seminaria, & pia loca, eorumdemque Praelatos, Procuratores, ad iudicandum, & profitendum medio juramento, omnia, & singula Monasteria, Prioratus, Praeposuras, Praepositarum, Parochiales Ecclesias, & alia quaecumque beneficia ecclesiastica, etiam si manualia, & de iure patronatus, ut praefertur, fuerint, quae ipsa Collegia, Seminaria, Congregationes, & alia pia loca praefata possideant, illorumque annuos veros valores, sub privationis, & aliis in literis in forma Motus proprii Pauli IV., & Pii V. Praedecessorum hujusmodi contentis sententiarum, censurarum, & poenis, in Romana Curia, & extra eam, moneat, & requirat. Dantes eis plenam, & liberam facultatem pro eorumdem quinquenniorum, & iurium exactione, omnes, & singulos illorum debitores sub singulis praefatis, & praesentibus nostris literis comprehensos, etiam per

Decretum irritans.
 Iudicis deputatio & facultates, in causis, & exigentis amata- rum &c.

edictum publicum, constituto summarie de non tuto accessu, tam in dicta Curia quam extra eam, citandi, moneandi, & requirendi, ac eis, & aliis, quibus, & quoties opus fuerit, etiam sub censuris, & poenis ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis, Alexandri, & subrogandorum praefatorum arbitrio ferendis, statuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam privationis beneficiorum unitorum, etiam simili edicto inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum beneficia unita, & solvendum quinquennia decursa, etiam si ad id in Camera Apostolica non se obligaverint, constituto tamen de sortito effectu unionum per similes sententias, censuras, & poenas, etiam interdicti, tam localis quam personalis appositionem, per Alexandrum, & subrogandos praefatos, quoties opus fuerit, ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, reddituum, & proventuum beneficiorum ecclesiasticorum, quae ipsi debitores possidebant, pro quantitate eorum debiti sequestrationem, & alia opportuna iuris, & facti remedia, etiam cum invocatione auxilii brachii secularis, cogendi, & compellendi, ac in praemissis omnibus, & singulis, etiam summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicii, sola facti veritate inspecta, ac alias more Camerali procedendi, ac eos qui sententias, censuras, & poenas praefatas, ut praemittitur, incurserint, ab eisdem censuris, & poenis, praevia satisfactione absolvendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quae in praemissis necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna.
 §.5. Non obstantibus quacumque censualia, etiam completa, & etiam majori a iure statuta praescriptione, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon privilegiis, exemptionibus, indultis, & literis Apostolicis, Capitulis, Congregationibus, Collegiis, Seminariis, Hospitalibus, & aliis piis locis praefatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu, & scientia similibus, ac de Apostolica potestate plenitudine, etiam consistorialiter, & ex causa iniuri contractus, aut alias quomodolibet concessis, ac iteratis vicibus approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum infererentur praesentibus, pro plene, & sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, necnon omnibus illis quae Praedecessores praefati, in singulis eorum literis voluerunt non obtinere; ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausula derogatoria.

§.6. Volumus autem, ut praesentium transumptis &c.
 Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 14. Maii, 1586. Pont. nostri Anno II.

XLVII.

Confirmatio, & nova concessio gratiarum, & privilegiorum Ordini Cisterciensi, eiusque Abbatibus, Monachis, & Monasteriis a Gregorio IX., Innocentio IV., Sixto IV., Innocentio VIII., Pio IV., Pio V., Gregorio XIII., & aliis Summis Pontificibus concessorum.

Institutionem hujus Ordinis, & omnia ipsam concernentia inspicere in Paschali II. Constitut. III. Deheridum Tom. II. fol. 112. Similem autem Statutorum Ordinis, & privilegiorum confirmationem habere in Pii Quartii Constitut. LXXXIV. In eminenti Tom. IV. Par. II. fol. 162. & Gregorii XIII. Constit. XXVIII. Superna T. IV. P. III. f. 273.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Pontifex Romanus primarius Christi Dei & Domini nostri in terris gerens vices, sicut totius Dominici gregis pacendi curam, & onus sustinere dignoscitur, ita in eos, quos gravius laborare, & suo praecipuo auxilio indigere perspexerit, propensius, & favorabilis incumbere debet. Cum primis vero Religiosorum Monachorum, qui mundanis abjectis illecebris in spiritu humilitatis Altissimo famulantur, paternam curam gerere, curantemque illorum statum, quantum ex alto conceditur, ceteri ac salubri munimine fulcire.

§.1. Sane sicut pro parte dilecti filii Edmundi a Cruce Abbatis Monasterii Cistercii Cabilonen. Diocesis totius Ordinis Cisterciensis. Generalis, necnon dicti Ordinis Capituli generalis Nobis fuit expositum, quod Cisterciensium Monachorum Ordo a Divo Roberto institutus, & a Divo Bernardo illustratus, ceterisque eorum Successoribus propagatus, multorum virorum sanctimoniam praecedens, tam a Praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus, quam etiam ab Imperatoribus, Regibus, Ducibus, & aliis Principibus, tot, & tantis privilegiis, gratiis, & favoribus meruit decorari, ut nullo quovis temerario ausu, nullaque temporis diuturnitate, privilegia, exemptiones, & gratias hujusmodi a quoquam violari, aut modo aliquo infringi posse viderentur. Sed tamen ea est quorundam hominum improbitas, talisque rerum humanarum conditio, ut nisi saepius eadem iterentur, & legum poenis fulciantur, hujusmodi hominum audacia, & temporis injuria, optima leges, & privilegia conculcentur. Quo factum est, ut quemadmodum eadem expositio subijungebat, multi pia mem. Praedecessores nostri, praecipue vero Paschalis II., Callistus etiam II., Eugenius III., Alexan-

Exordium.

Praesentium Summi Pontificis Ordinis Cisterciensis diversas gratias, & privilegia concesserunt.

der III., Lucius similiter III., Honorius etiam III., Gregorius IX., Innocentius IV., Alexander etiam IV., Urbanus IV., Clemens IV., Gregorius X., Nicolaus IV., Bonifacius VIII., Clemens V., Joannes XXII., Benedictus XII., Clemens VI., Urbanus V., Joannes XXIII., Martinus V., Eugenius IV., Nicolaus V., Callistus III., Pius II., Sixtus IV., Innocentius VIII., Leo X., Pius IV., Pius V., & Gregorius XIII. Romani Pontifices privilegia, praerogativas, immunitates, exemptiones, libertates, indulgentias, conservatorias, facultates, & alias gratias, Monasterio, seu Abbati Cistercii, necnon Firmitatis Pontiniaci, Clarevallensis, & Morimondi, Cabilonen. Antifiodorens., & Lingonen. respective Diocesis quatuor ipsius Monasterii Cistercii filibus appellatis, totique Ordini Cisterciensi, & Capitulo generali ejusdem concesserint, & indulerint.

§.2. Inter cetera vero Gregorius IX. ne ullus Episcopus, aut quilibet alia persona cujuscumque dignitatis, & praerogativa existat, regularem electionem Abbatum ipsius Ordinis impedire, aut in ea se quomodolibet ingerere.

§.3. Innocentius IV. eisdem Episcopis, ne Monachos, & Abbates Religionis ejusdem, etiam ratione cujuscumque delicti, causa fidei dumtaxat excepta, ad sua iudicia, & tribunalia trahere.

§.4. Sixtus IV. Commendatariis Monachorum numeri taxationem, & novitiorum receptionem, & benedictionem in Monasteriis commendatis prohibuit, atque eas rei curam penes Abbates, aliosque Ordinis Superiores remanere voluit.

§.5. Innocentius VIII. ne quisquam ex Abbatibus, & Monachis ipsius Ordinis, in habitu, & vivendi ritu longo usu passim recepto, se ab aliis difformare praesumeret.

§.6. Pius IV., Pius V., & Gregorius XIII. Commendatariis eisdem, eorumque Ministris, ceterisque personis secularibus quovis titulo ipsius Ordinis Monasteriorum, fructus, atque proventus percipientibus, ne templa, & alia loca regularia, & ad Monachorum usum destinata, Abbatiarum hujusmodi, & Monasteriorum quomodolibet occuparent, aut profanarent, neve in illis mulieres cujuscumque conditionis introducerent, nec sese in bonis per Monachos pro tempore decedentes relictis, illorumve spoliis quomodolibet intrmitterent, aut bona ipsa sibi appropriarent, respective statuerunt, mandarunt, & districtius praecipiendo veterunt.

§.7. Ac etiam alii Romani Pontifices Praedecessores nostri alias, & aliter in favorem Ordinis ejusdem statuerunt, ordinarunt, concesserunt, indulerunt, prohibuerunt, & inhibuerunt, prout in singulis, tam praedictorum, quam aliorum quorumcumque Praedecessorum nostrorum literis, sub quacumque forma, & data respective (quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis) expeditis, & emanatis latius dicitur contineri.

§.8. Quare ipsius Ordinis Cisterciensis. af-

Gregorius IX. figurat Abbatis electionem a nemine impediti iussit.

Innocent. IV. Ordinem a jurisdictione Episc. eximit.

Sixtus IV. Commendatariis nonnulla prohibuit.

Innocent. VIII. diffinitatem habitus vetuit.

Pius IV. Pius V., & Gregor. XIII. alias Commendatariis prohibuerunt.

Nonnulli alii Pontifices, quorundam alia Ordinis concesserunt.

1586. Hic modo p[er] t[er]m[in]os omnia...

Et Sedis Legatis, ac Nunciis, ubicumque existentibus...

§.12. Non obstantibus premissis, ac sanctae memoriae Bonifacii Papae VIII...

Clausulas p[er] servatas ap[er]t[ur]as...

Clausulam subiacam...

Executores deputat.

hoc servanda foret, illorum veriores tenores, formam, datas, & decreta...

§.13. Ceterum quia difficile foret &c. Datum Romae apud S. Petrum...

XLVIII.

Confirmatio Constitutionum Congregationis Fratrum Sancti Ambrosii ad Nemos...

Procurator.

Romanum decet Pontificem ea, quae pro felici regimine, & salubri directione...

Rektor Generalis, & Cardinalis Protector...

Contrarius derogat.

Eadem Pontificia auctoritate firmari potest.

Eadem confirmat Pontifex.

Perpetuoque servari praecipit.

Cardinalem Protectorem ad eam executionem jubet incumbere...

Contrarius tollit.

nalem Protectorem, ac Generalem, & Priorem praedictos die 15. Mensis Aprilis...

§.2. Quare praedictus Franciscus Cardinalis Protector tam suo, quam Generalis...

§.3. Nos de omnibus in eisdem constitutionibus contentis informati, huiusmodi supplicationibus inclinatis...

§.4. Eisdemque constitutiones per Generalem, ac Priores, & Fratres dictorum Ordinis...

§.5. Mandantes eidem Francisco Cardinali moderno, & pro tempore existenti Protectori...

§.6. Non obstantibus premissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus...

E e sis,

sis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 20. Maii 1586. Pontificatus nostri Anno II.

XLIX.

Institutio Artis conficiendi fericum in Urbe, & toto Statu Ecclesiastico cum nonnullis ordinationibus.

SIXTUS PAPA V.
Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. CUM sicut accepimus, dilectus filius Petrus Valentinus Prentin, Civis Romanus de introducenda arte conficiendi fericum, necnon artificii texendi, & componendi aulea in Urbe nostra, ejusque Districtu, ac Civitate nostra Beneventan., & Univerfo Statu Ecclesiastico Nobis immediate subiecto excepta Civitate, & Dominio Bononien., necnon in Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis Domicellorum Nobis mediate subiectorum apprime cogitaverit.

§.2. Nos conficiendi fericum, & auleum præclarum inventum ad commune commodum, & Populorum solatium, Pauperumque recreationem, & inopie subventionem, in maximam subditorum nostrorum, & Camere Apostolicæ utilitatem cedere, & in dies magis cessurum esse animadvertentes, ac primarias Orbis Civitates, atque Provincias, in quibus artificia hæc vigent, illis maxime illustrari, ac ejusmodi artes non mediocri illorum decori, & ornamento esse conspicientes, quo idem Petrus eam in curam totis viribus magis, magisque incumbat, nostra in primis auctoritate, ac uberiori Sedis Apostolicæ magnificentia suffultus, Motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, artem conficiendi fericum, ac artificium texendi aulea, & fragula in Urbe prædicta, ac in univerto Statu Ecclesiastico, ac singulis in Civitatibus, Terris, & locis Nobis mediate, vel immediate subiectis perpetuo introducimus, & institui-

§.3. Ac quo ex ea introductione optati fines sequantur, statuimus, unamquamque personam Status nostri Ecclesiastici prædicti in termino, quod per publicum Decretum quam primum innotescat ad districtam fere plantare unam arborem celsi, vel mori pro quolibet petio vineæ, horti, seu Caneti, & tam Vinearum exiguarum, quam arboribus constatarum, & quinque arbores pro quolibet rubro terræ ad rationem rubri Romani ad mensuram cathenæ, quæ dici-

tur, in omnibus Casalibus, Sylvis, Communitatibus, & Possessionibus, quomodolibet nuncupatis, consistentibus in Pratis, Vallibus, aut Collibus, in quibus frumentum feri non solet.

§.4. De quarum quidem Arborum fossis producendis ipsa Camera nullum commodum sentire debeat, sed super fericum tantum commodum percipiat, ipsaque arbores insimul in uno arboreto, vel divisim, prout illis magis placuerit, dummodo præordinatum numerum constituent, & in locis, qui commode, seu artificiose saltem quater in anno, quatenus opus fuerit, aquis irrigari possint, & per quadraginta palmos ab invicem distantes plantentur, sive plus, vel minus, habito respectu, & consideratione qualitatis terreni.

§.5. Et quamdiu hujusmodi Arbores parvæ fuerint, & ignis, ac Animalium, necnon siccitatis, & ariditatis temporum, ac locorum, aliisque periculis exponantur, Domini Vinearum, Possessionum, Casalium, Prædiorum, & aliorum prædictorum illas custodire, & spinis, ac sapibus circumdare, & vallare, ac ab omnibus periculis accurate defendere teneantur.

§.6. Quodque pro beneficio Camere, necnon Communitatum, & Universitatum, ac Domicellorum, & præcipue locorum, & honorum Ecclesiasticorum in omnibus Casalibus, Sylvis, Communitatibus, & Terrenis Camere, Communitatum, Universitatum, aliorumque hominum prædictorum plantari debeant, numero quinque Arbores celsi, seu mori, pro singulo rubro Terræ, ipsaque Camera, ceteris prædictis exemplo existens primam huic operi manum apponere debeat, quibus accedere tepentur omnes supranominati conjunctim, vel divisim, & ubi Dobana Patrimonii plantari debeant de consensu, & ubi Dobanerii pro tempore vendicabunt, & eis beneficium fuerit.

§.7. Insuper constituimus quinque Arbores plantandas fore pro quolibet rubro omnium quantitatum Terrarum, & Sylvarum, Communitatum nunc existentium, quæ nisi mensurate fuerint, eas mensurare faciant iuste, & fideliter, ac ipsas celsos, & moros quinque videlicet pro quolibet rubro Terræ hujusmodi plantatas, a Communitatibus, & Universitatibus, aliisque personis Ecclesiasticis prædictis, etiam si Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarii, Præpositi Societatis Jesu, seu Abbatissæ, & quævis alia personæ titulo Religionis insignite fuerint ad Communitates, & Universitates, necnon Archiepiscopos, & Episcopos Abbates, Commendatarios, necnon loca pia, singulasque alias personas Ecclesiasticas hujusmodi pertinere, Domicellos, autem, & Barones prædictos nullam ipsarum arborum partem eidem Camere præstare teneri declaramus, immo vero illis, necnon Senatori, Populoque Romano, ac Communitati, & hominibus Civita-

De hujusmodi Arboribus Camera Apostolicæ fructum percipere debet, sed tantum de fericum.

Tales Arbores a Dominis terreni cultu dienda.

A Communitatibus, Locis Pias, & Camere Apostolicæ quinque Arbores plantandæ pro singulo Rubro Terreni.

Ab hujusmodi Arboribus nullam Camere beneficium, sed Communitatibus hinc indicat.

vitatis nostræ Sabinen., necnon Universitatibus, Choræ, Vitorchiani, ac Barbarani, & Malleani, Castrorum, seu Oppidorum Sabinen., & aliarum Dicecesum, unam earum arborum in sylvis, & Territoriis suis necnon alteram earundem arborum medietatis, per eorum subditos, & vassallos plantandarum in Terris, & locis ab ipsis ad firmam, seu in arrendam, seu quamvis aliam locationem conductis loco, ac in recompensam Terrarum per eos pro præmissis concedendarum, utque solertes, ac pervigiles sint, quod eorum Vassalli, & Subditi præfati arbores hujusmodi diligenter plantent, concedimus.

§.8. Si vero infra quadriennium proximum a die constituti Seminarii, & plantarii hujusmodi computandum in omnibus Civitatibus, Provinciis, & locis prædictis, etiam Episcopi, necnon Communitates, & Universitates, ac alia personæ privata, tam Ecclesiasticæ quam sæculares prædictæ non plantaverint, seu plantari fecerint, saltem tertiam partem celsorum, & mororum, ad quam tenebuntur, incidant in pœnam mille scutorum hujusmodi pro qualibet personæ etiam si privata, Baro, & Domicellus, seu Communitas, & Universitas fuerint, distaque Camere officiales, & personæ, easdem arbores per se ipsos plantare, seu plantari facere possint, sumptibus, & expensis Episcoporum, ac omnium aliorum prædictorum, ipsaque Camera fructus suos faciat, nedum earundem arborum, verum etiam casalium, & Sylvarum hujusmodi durante quinquennio, celsi autem, & mori hujusmodi per ipsam Camera plantatæ, cultivatæ, & gubernatæ ad illam in perpetuum spectare, & pertinere dignoscantur.

§.9. Præterea si Incolæ, Populi, & habitatores, & subditi ejusdem Status negligentia usi fuerint, & saltem ipsarum tertiam partem intra dictum quadriennium non plantaverint, Communitates, & Universitates hujusmodi illas sumptibus, & expensis Civium, & Oppidanorum, ac Incolarum, aliorumque prædictorum in eorum terris, & possessionibus plantare valeant, ac arborum perpetuo, terrarum vero, & possessionum earundem fructus, & proventus ad quinquennium, ad ipsas Communitates, & Universitates ipso facto pertineant.

§.10. Volumus autem, quod cum primum enascantur folia arborum celsorum, & mororum hujusmodi in Territoriis, & locis prædictis tunc detur principium, ubi adhuc datum non est, in mantentione educandi Vermes pro directione, & exercitio harum artium, illudque successive augeatur juxta augmentum foliorum earundem, prout Petro, ac heredibus, & Deputatis prædictis visum fuerit.

§.11. Sed quia in Urbe, ac Districtu, & Statu Ecclesiastico prædictis maxima celsorum, & mororum adeat copia, ex quibus a nonnullis parum commodi, & utilitatis percipitur, ipsaque Camera ex illis nullum

fructum sentit, & cum Republica interfit, ne bona dissipentur, ideo volentes artes erici, & aulei ad omnium, præsertim pauperum, & egentium, necnon piorum locorum, ceterorumque utilitatem quam primum introducere, statuimus, & ordinamus, quod nunc deputari debeant Regens, & Vicegerentes supradictarum artium una cum Notario, & computatoribus pro commo, & utilitate Camere, necnon Civitatum, & Universitatum, aliorumque omnium supradictorum, & quando educantur vermes prædicti, debeant illi ab eorum stercoribus, & immunditiis, necnon foliis consumatis, & confectis mundari, & recte gubernari, quæ quolibet triduo ab eorum receptaculis cum curribus, seu alio decentiori modo extrahantur, ac proiciantur in Flumen in locis ad hoc deputandis in Civitatibus vero, ac Terris, & locis significantis, sub pœna centum scutorum similitium pro qualibet vice.

§.12. Item in recompensationem terrarum eidem Petro ad effectum præmissorum concedendarum, & assignandarum, & pro publica utilitate, utque aliquid commodum capiatur ex Terris incultis, & inutilibus prædictis sub pœna mille scutorum similitium, necnon amissionis terrarum, & possessionum hujusmodi præcipimus, & mandamus, quod in locis, in quibus præfatus noster Motus proprius executione demandatus non est, ille sedulo exequatur præterquam a Porta Pinciana usque ad Portam Flaminiam vulgo dictam B. Mariæ de Populo juxta vero propugnacula, & aggeres, ac muros dicte Alme Urbis ad ulnas juxta Constitutiones Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, necnon Populi Romani, & quod quilibet Patronus vinearum, seu prædiorum, & possessionum hujusmodi illas sepibus circumvallare, quatenus illis nondum circumdate sint, & mantenerere debeant.

§.13. Insuper omnes Terras intra, & extra dictam Urbem nostram prope aggeres, & muros dicte Urbis, & etiam omnia & singula loca publica intus, & circum, quamlibet antiquitatem intra, & extra dictam Urbem consistentia, etiam si Terræ, & alia antiquitates, quæ nondum alienata, aut appropriate legitime fuerint, dummodo de illarum venditionibus, & concessionibus per publica documenta, ac instrumenta a Camera, seu Populo Romano prædictis, ac confirmationibus a Romanis Pontificibus, & Camere prædictis factis legitime non constet, etiam si argui, Colles, Ripæ Fluminum, & paludam, vel ipsæmet paludes, possessiones, ac loca inutilia, & deserta, ac derelicta, seu alia loca publica fuerint, exceptis Plateis, & viis publicis, quibus miliones, cum malis, & aliis animalibus cum sarcinis uti, & redæ, seu carpenta commode vehi posse volumus, necnon etiam portibus, & ripis ad navigationem limborum, cimbularum, & scasarum commodis, & conductibus in Tyberim, Anienem, & alia flumina, quæ vir-

gandas ab immunditiis, quæ ex Vermium educatione proveniunt.

Quibus in locis Arbores plantari non debeant.

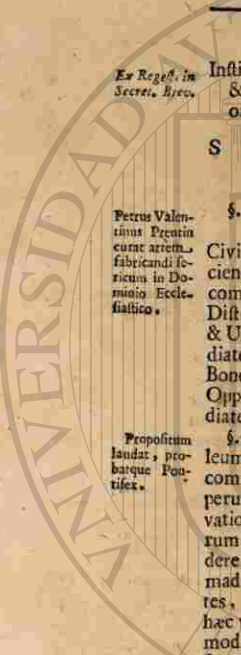
Nonnulla loca conceduntur Senatori Romano ad plantandas Arbores.

Si tales Arbores intra quinquennium non fuerint plantatæ, incedentes incendantur pœnam mille scutorum, castaque plantæ Cam. Apostolicæ.

Quid faciendum si subditi Communitatum Arbores non plantaverint, & quam pœnam singuli subire debeant.

Cum primum enascantur folia educandi Vermes juxta modum a Petro præfati.

Regens, Notarius, & Computatores deputandi ad præmissorum effectum, & Civitates expu-

Ex Reges. in Secret. Exec.

Petrus Valentinus Prentin curat aream fabricandi fericum in Dominio Ecclesiastico.

Propositum laudat, probatque Pontifex.

In singulis Vicinis, Mattis, Pratis & Arboribus Celsi plantari jubet.

ONOMASTIC GENERAL DE P

delicet illas in districtu ipsius Urbis, & territorii Chorix, Barbarani, Vitorchiani, & Malleani Senatui, & Populo predictis concedimus, & condonamus, ad hoc, ut ipse Populus disponat ad commodum publicum, & concordet, ac conveniat cum ipsarum terrarum, ac possessionem, & rerum vicinarum, & adiacentium Dominis, & Patronis, vel aliis sibi benevolis personis, & ibidem celsos, & moros viginti palmos ab invicem distantes, & in terminis, aliisque antiquitatibus Populi predicti esse, ac ad illum pertinere volumus, ut illas concedant Calderariis, id est sericum ex globis extrahentibus, & aliis opificibus aliquem affictum pro locatione exinde soluturis.

§.14. Utque facilius reperiantur computa serici, & aulei conficiendi in ipsius Camera necnon Communitatum, & Universitatum, ac Baronum, & Domicellorum commodum, ne ipsi desuper defraudentur, ac universale, & particulare beneficium, & similiter omnes aquas fontium jam Constitutorum, & in posterum etiam ex aqua felice nuncupata conficiendorum, & que perducuntur, eidem Populo concedimus filatoria, & torcitoria serici, & aulei, ita ut ipsa filatoria, torcitoria, & caldaria ad usum serici, & aulei huiusmodi conficiendi ad ipsam Populum pertinere, nullumque preter Populum huiusmodi, seu ab eo deputatos filatoria, & torcitoria, seu aeneas caldaria ad eum usum conficere posse statuimus, ac id ipsum fieri intelligimus, & exequi volumus in omnibus Civitatibus, Terris, & locis predictis intra, & extra eorum mania, propugnacula, & aggeres, ac in eorum Territoris, necnon in locis publicis, in quibus arbores predictae site, sive plantatae fuerint ex concessione populorum predictorum, per eos plantandarum, & celsis, sive moris unam quartam Romanam, & aliis Populis predictis, reliquam vero quartam de celsis, sive moris tantum partes ipsi Camera concedimus, reliquis vero duas quartas partes vicinis, seu colonis, qui dicias arbores plantarint, seu fecerint plantari: hac tamen ratione, ut ipsa divisio fiat in globis sericeis, & auleis, seu pecunia numerata, prout fiet cum ipsarum arborum plantatoribus, & ex commodis proventuris ex locationibus adificiorum publicorum, & aliarum antiquitatum, vel caldariorum, & filatoriorum, ac torcitiorum aquatiliam unam Populis, alteram vero medietatem Camera predictis assignamus, quibus quidem Populis in primis de expositis, & impensis per eos cum interventu, & consensu Petri, seu ab eo deputandorum predictorum, & non alias satisfieri debeat, quod si Populi predicti expensas in recuperatione, & redemptione terrarum, & antiquitatum, ac adificiorum, necnon caldariorum, ac filatoriorum, & torcitiorum huiusmodi, aliarumque rerum, & adificiorum desuper utilium, & necessariorum, ac refectionem expensarum desuper factarum infra quinquennium a die sibi factae intimationis per Petrum, seu de-

Quid agendum non est modo, & in demeritate Dominationis dicitur Arborum.

UNIV

putatos predictos computandum negligentis fuerint, illa omnia non redempta, & recuperata, ac restaurata ad ipsam Camera pertineant, & ipsi Populi de non redemptis, & recuperatis, restauratis nihil commodi exinde sentire possint: si vero aliquis Episcopus, Archiepiscopus, vel alia Ecclesiastica, seu mundana, aut quantumvis nobilis, seu privata persona a plantatione celsorum, & mororum huiusmodi debitis temporibus facienda defecerit, illis omnes, & singulos fructus penes quoscumque affictuarios, & locatarios existentes eo ipso sequetramus, ipsosque ad plantandum arbores huiusmodi omnibus viis juris cogi, & compelli volumus, quod si in hoc negligentis extiterint, debitis affici penis, necnon Calalium, & Terrarum predictarum, Dominos ad solutionem expensarum in huiusmodi plantationibus faciendarum profus tenei decernimus: Si vero aliqua Communitas, seu Universitas, aut Ecclesiastica, seu alia persona huiusmodi celsos, seu moros numerum quinque pro quolibet rubro Terra huiusmodi excedentes plantaverit, ille ad ipsosmet plantantes spectent, omnesque, & singulos cuiuscumque status, conditionis, & praeminentiae existentes, ut praefertur, celsos, & moros in Statu Ecclesiastico huiusmodi ad praesens possidentes illas Notariis subscriptis intra quindecim dies a die significationis edicto publico sciende in notam dari tenere, & an velint vermes nutrire, & alere, ac sericum, & auleum conficere declarare, quod si id facere recuserint, seu neglexerint predicta, & eorum animam eidem Notario quotannis infra dictum tempus patefacere volentes, illa emere possint illorum Patroni ad illorum venditionem iusto, & rationabili pretio facien. sub pena centum aureorum pro singula cella, seu moro cogere, & ipsos praemissa non denunciante, & non declarante ipsa folia vendere sub eisdem penis cogi, & compelli posse mandamus, ipsaque folia in Plateis per Cardinalem Protectorem deputari, & per Urbem publicae commoditati, cum licentia tamen in scriptis obtenta, revendi posse volumus, omnesque, & singuli vineas, hortos, cannetos, calalia, praedia, possessiones, castra, & sylvas ementes hoc ipsum eidem Notario una cum numero petitorum, & mensurarum reducendarum ad mensuram rubri Cathedrae Romanae huiusmodi facere teneantur, insique vineas, & hortos, aliaque supradicta in affictum, arendam firmam, seu locationem desinentes notam authenticam ipsarum locationum eidem Notario una cum mensuris cuiuslibet vineae, & horti, aliorumque supra specificatorum, ac etiam numero celsorum, seu mororum inibi plantandarum, seu iam forsitan plantatarum dare teneantur, ac ad tenendum librum rationum, qui sit in contri Camera huiusmodi per personam idoneam deputari debeat ab ipsamet Camera, omnemque ratam illam tangentem in omnibus locis supradictis recipere teneantur, qui bonum, & fidele computum serici,

ci, & aulei ad Camera, & Populos predictos spectantis, ac tam vestigialis, & danti, quam arborum bonorum Ecclesiasticorum, & etiam Communitatum, & Universitatum, aliorumque Populorum predictorum reddere teneantur, & omnes supradicti cuiusvis status, gradus, ordinis, vel conditionis existant, quolibet anno in mense Septembris in notam fideliter dare debeant omnes celsos, seu moros plantatas in eorum Calalibus, Territoriis, vineis, cannetis, possessionibus, & iurisdictionibus quibuscumque sub penis predictis, ac centum scutorum pro qualibet planta celsorum, aut mororum deficientium ex numero dato, & assignato, & insuper ordine servato, & in catastro omnes mensuras quarumlibet terrarum predictarum, numerum quoque singularum arborum plantatarum in Civitatibus, & Locis predictis distincte tenere, ac certo scire debeant, ut ipsa Camera exploratum habeat quid, & ex quibus sit perceptura, necnon omnium locationum, & affictuum, seu arrendationum antiquitatum, seu adificiorum aquatiliam ad torcendum, necnon subinandum sericum, & auleum, ac eandem Camera, ut dum ipsa licentiam, & facultatem impartietur exportandi ab Urbe, seu Statu Ecclesiastico huiusmodi Mari, seu Terra sericum crudum, & olofericum, auleum, seu pannos cum serico, quod illa exigit indifferenter ab unoquoque quatuor scuta vestigialis pro quolibet centenario. Statuimus denique quod nullus cuiuscumque status, gradus ordinis, conditionis, & praeminentiae existens, & quacumque praesalget dignitate, audeat, seu praesumat extrahere globos, sive pollicellos sericos extra dictum Statum Ecclesiasticum, seu eos Bononiam transportare in parva, seu mediocri, aut magna quantitate sub duorum millium ducatorum pro qualibet vice qua praemissis contravenient fuerit, eidem Camera, & pro una quarta portione exploratori, & accusatori applicandorum penis, ac quod nemo cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, & praeminentiae, ut praefertur, existens, ac sericum, vel auleum conficiens audeat, seu debeat illud extra globos huiusmodi amovere, neque ad caldarios id est sericum extrahentes deferre, minusve ex dictis globis per se ipsos submovere, nisi prius toto serico, seu auleo delato in globis ad officium Notarii actum serici, & aulei pro tempore deputati in omnibus Civitatibus, Terris, Oppidis, Castris, Locis, Status predicti, & ex dictis globis quatuor libras datii, & vestigialis pro quolibet centenario ipsius Camera nomine, & pro ea solvendo incumbit onus instrumentum quietantiae, & receptionis huiusmodi vestigialis eius signo munitum ad hoc, ut illo cognito sericum, seu auleum ipsum ex huiusmodi globis libere extrahi possit, nullusque Domicellus, Baro, nollaque alia persona, etiam quantumvis qualificata in suis Ditionibus temporalibus audeat habere, seu tenere caldarios ad conficiendum, & extrahendum

ONOMA D

ERAL DE BI

sericum, seu auleum sub pena decem millium aureorum similium pro quolibet eorum, ac amissionis sericorum, & auleorum, necnon privationis privilegiorum eis pro tempore desuper concessorum, alia vero privata persona, si sericum, seu auleum huiusmodi in eorum statu, ac Dominio confecturi erunt, pena capitis, & honorum, per eos possessorum, ac dictis penis, sed sericus, seu aulea per eos, seu alios eorum nominibus conficienda tam ad eos, quam eorum vassallos, & subditos in eorum statu ad officia Notarii huiusmodi extrahenda mittere teneantur, ad quatuor libras pro quolibet centenario Datii nomine ipsimet Notario eidem locis viciniori quietantiam ejusdem Camera nomine, atque bolletiam, ut idem caldariis illud ex dictis globis extrahant, postea confecturos, quodque nullus caldariarius possit, seu debeat removere sericum, seu auleum ex ipsis globis cuiusvis personae, etiam quantumvis insignis intuitu absque speciali permisso ejusdem Notarii in scriptis obtento, & signo suo desuper statuendo obsignato sub caldariis, & aliorum supellectilium, necnon sustigationis, & tritemium respective penis, & quando celsorum, & mororum huiusmodi folia super exereverint, statuimus, & ordinamus, quod nemo illa, minusve sericum crudum, seu auleum extra Urbem, Statumque Ecclesiasticum predictos sine expressa licentia Cardinalis Protectoris predictorum desuper extrahenda quoquomodo deferre, ad effectum illos inibi inter pannos, seu olotericos ganlapina, & villosa, necnon polimita, necnon vela, seu caligas laborandi sub pena amissionis sericorum, & auleorum, ac mille, & quingentorum scutorum pro quolibet vice, & tunc temporis constitui, & deputari debeant Consules huiusce artis in omnibus Civitatibus, Terris, & locis supranominatis cum institutionibus, Constitutionibus, Ordinationibus, & legibus perpetuis Longobardiae, & aliis Civitatibus, etiam cum solitis ministris concessis. Ac volumus omnes gratias, facultates, & concessionis a Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore emanandas, apud ipsam Notarium, & in eius officio registrandas esse, alioquin illas nullius roboris, vel momenti fore, & esse decernimus: Quodque nullus per se, vel alium, seu alios extrahi facere possit plantas celsorum, seu mororum huiusmodi, vel illarum frondes extra dictum Statum Ecclesiasticum, seu illas ab eo abducere nec minus eas ex una Provincia in aliam extra Statum ipsum conducere neque editione temporali Baronum, seu aliorum Domicellorum predictorum ad alia loca extra dictum statum constituta, sine licentia Notarii in scriptis obtenta huiusmodi, & subscripta a Rege, seu Vicegerentibus, & Successoribus, vel nominatis, deputatis predictis exportare, & qui secus fecerit, pro quolibet planta, & quovis centenario librarum frondium huiusmodi centum scutorum similium & decem Camera cum effectu applicandorum, & tritemium penis su-

subiacere volumus, omniaque edicta, Constitutiones, & Ordinationes, ac statuta desuper necessaria, & opportuna per Cardinalem Protectorem, & pro eius parte fieri, necnon Communitates, & Universitates, ac Barones alios lacuum, fluminum, & paludum Dominos ad plantandum circum lacus, & paludes huiusmodi cessos, & moros viginti ulnas, vel circa, & quadraginta palmos ab invicem, prope Ripas vero fluminum quatuor ulnarum cum eadem, seu minori distantia ab invicem distantes, ut major illarum numerus ibidem plantari queat, omnibus juris remediis astringi, obligarique volumus, ex quibus globis volumus, & precipimus sericum, & auleum huiusmodi extrahi, & ex Benevento, necnon Romanodiola, & Marchia Anconitana, & insuper Umbria, ac aliis Provinciis Status Ecclesiastici huiusmodi Romam deduci ad constitutum telaria ad texendum olivacea, gantapina, & villosa, aliave exercitia dictarum artium, aliosque pannos, ut quantocitius artes predictae hic in dicta Urbe introducantur in maximam dictae Urbis utilitatem, utque illius loca antea vacua, & derelicta inhabitentur, volumus insuper quod in Civitatibus Perusin., & Spoletan., ac Fulginate, necnon Camerinen., aliisque predicti Status Ecclesiastici Civitatibus, in quibus huiusmodi artes exerceri non mediocriter cupimus, tot fieri, & aulei remaneant, quot pro introductione, & continuatione, atque augmento ipsarum artium opus, & necessarium fuerit: In Civitate autem Perusin., & aliis ubi iam ars texendi serica introducta existit, & illa, quae Consulatus bene formatos, & erectos cum eorum residentis, & statatis habent, eius artificis reddant, nolumus in eis Vicegerentes per introductorem, seu inventorem deputari, sed tantummodo Notarium, & computatorem ad hoc illi artem etiam texendi aulea seminaria, & plantumaria ceterisque supradictas ordinationes executioni, & perfectioni demandari curent, & postremo Communitati, & Homini Civitatis nostrae Bononicae huiusmodi nihil damni afferri volentes, quod Notarios artium huiusmodi, qui electus, & deputatus fuerit, nihil datii, seu vestigialis ex globis sericis, & auleis huiusmodi a Communitate, & hominibus dictae Civitatis Bononien., sed dumtaxat ex foliis cellorum, & mororum huiusmodi provenientibus in bonis, & possessionibus Ecclesiasticis, & locis Patis predictis petere, seu exigere possit, statuimus, & declaramus.

§.15. Ac tandem dilectum filium nostrum Joannem Baptistam tituli S. Mariae in Ara-Caeli Presbyterum Cardinalem Castrocium nuncupat. ipsarum artium, ac dicti Inventoris, Introductoris, suorumque heredum, & Successorum, seu ab eisdem deputatorum Protectorem cum potestate, facultate, & auctoritate omnia, & singula, quae ad officium Protectoris alicujus artis de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet spectant, & pertinent, faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, & exequendi

Cardinalis Castrocium huiusmodi Artium, & Periti Inventoris Protector constituit.

facimus, creamus, constituimus, & deputamus, ac nonnulla alia Capitula, pacta, facultates, statuta, ordinationes, & decreta desuper edidimus, prout in aliis nostris literis plenius continetur.

§.16. Necnon concessionem, & indulgentiam, aliaque omnia praemissa, necnon praesentes literas nullo unquam tempore quovis quasito colore, vel ingenio de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, aut sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, vel derogationis similibus, vel dissimiliis concessionum, & aliarum gratiarum a Nobis, & Sede Apostolica, etiam cum quibusvis derogatoriis derogatoris, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitius clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu pari pro tempore emanatis comprehendere posse, sed illa semper valida, & efficacia fore, ac quoties illa emanabunt, toties in praesentium, & validissimum statum restituta, reposita de novo etiam sub data per Petrum, ac heredes, & Successores, ac ipsius Camerae Officiales, aliosque praedictos eligenda concessa fore, ac vim validi, & efficacis contractus inter Nos, & Sedem eandem, ac illos desuper habere, & obtinere.

§.17. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegates, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eisdem Romane Ecclesiae Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

§.18. Mandantes propterea per praesentes pari modo praedicto Joanni Baptista Cardinali, & Protectori, ac omnibus, & singulis totius Status praedicti Legatis, & Vicelegatis, necnon Gubernatoribus, & Potestatibus, ac aliis Magistratibus quibuscumque nominibus censentur ac quibusvis praesulgeant dignitatibus, necnon quibusvis aliis quavis auctoritate fungentibus faciant auctoritate nostra omnia, & singula praemissa ab omnibus inviolabiliter observari.

§.19. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis, necnon Civitatum, Terrarum, Cathrorum, Oppidorum, & locorum, necnon Status Ecclesiastici praedictorum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegii quoque, Indultis, & literis Apostolicis, etiam Motu simili, ac etiam consistorialiter concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam de illis specialis, specifica, expressa, & individua non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda esset, illis alias in suo robore permanentis, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus,

Præsentes literas nullo unquam vitio notanda.

Si per quoscumque Iudices iudicandum.

Pro praedictorum executione Commisarii deputati.

Derogatio contrarium.

Fides transumptum. Dat. die 28. Maii 1586. An.II.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Procurator.

Causa fidei communitatis.

Concessio facultatis, de qua in rubrica.

Facultas Confraternitatis habendi Processionem infra Octavam Corporis Christi.

Obstantium derogatio.

mus, ceterisque contrariis quibuscumque. §.20. Et quia difficile foret &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 28. Maii 1586. Pontificatus nostri Anno II.

I. Facultas Archiconfraternitati SSmi Sacramenti in Ecclesia S. Petri de Urbe commutandi cuique Confraternitati aggregatae, & aggreganda primam Dominicam mensis ad processionem habendam, in aliam Dominicam, prout unicuique huiusmodi Confraternit. expedire iudicaverit.

SIXTUS PAPA QUINTUS
Ad perpetuam rei memoriam.

Fidelium votis, quae ad spiritualem animarum consolationem, & ad maiorem SSmi Eucharistiae Sacramenti celebritatem, & honorem tendere consueverunt, quantum cum Deo possumus, libenter annuimus.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, quampures Societates extra Urbem, quae aggregate sunt Archiconfraternitati Sanctissimi Sacramenti in Basilica Santi Petri de Urbe jam pridem instituta quaedam Indulgentias consequantur, Processionem prima Dominica cujuslibet mensis celebrando: multis vero in locis contingat, ut eodemmet die processio Rosarii, seu alterius Societatis fiat; unde Populo in partes diviso, minori frequentia ejusdem SSmi Sacramenti processio celebratur.

§.2. Nos Officialium Archiconfraternitatis praedictae precibus inclinati, ipsis Officialibus, ut dictam primam Dominicam mensis ad processionem habendam, in aliam Dominicam arbitrio suo, prout magis cuique Confraternitati aggregatae, vel aggregandae expedire iudicaverint, commutare possint cum omnibus privilegiis, gratiis, & Indulgentiis in eadem prima Dominica concessis auctoritate Apostolica tenore praesentium facultatem concedimus.

§.3. Praeterea quoniam in festo Corporis Christi, quo die in Ecclesia Dei indutus fuit mos, ut praesens, & Venerabile Sanctissimae Eucharistiae Sacramentum singulari veneratione, ac solemnitate celebratur, atque in processionibus reverenter & honorifice per vias, & loca publica circumferatur, in dicta Basilica Processio a dicta Archiconfraternitate non haberetur, cum a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice una cum Collegio Cardinalium, ac Praelatis, & Officialibus omnibus Romanae Curiae majori, qua fieri possit, celebrata fiat, Confraternitatibus, ut praesentur, aggregatis, ut processionem ipso die Corporis Christi, aut Dominica, vel alio die infra octavam ejusdem celebritatis, prout a Prioribus, seu Administratoribus ipsarum Societatum honori Sanctissimi Sacramenti magis convenire iudicatum fuerit, habere possint, eisdem auctoritate, & tenore potestatem facimus.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac literis

aggregationum huiusmodi, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut ipsarum praesentium transumptis &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris die 30. Maii 1586. Pontificatus nostri Anno II.

II. Quod Eremitae S. Romualdi Montis Coronae, Ordinis Camaldulensis sub Regula S. Benedicti, alterius Ordinis Religiosos recipere possint. Ipsi vero ad alium etiam Eremiti Camaldulensis transire nequeant.

Ad hoc vide notata in Clem. VII. Const. XXVI. Vestrum. Tom. IV. Par. I. fol. 76.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Ea est Congregatio Eremitarum Sancti Romualdi Ordinis Camaldulensis Montis Coronae austeritas, & observantia, ut quemadmodum non solum relatu aliorum, sed propriis etiam interdum oculis vidimus, & percepimus, merito, & vere eam sub strictiori regula custodiri, quam omnes aliae, quae in tota Italia reperiuntur, dici, & censei possit.

§.1. Quo etiam fit, ut nonnulli parum cauti, & constantes, ac minus fortes ad resistendum pravis tentationibus, ab ipsa Congregatione ad alios Ordines se transferre non verentur, cum magno plurimorum scandalo, & animarum suarum periculo.

§.2. Hinc est quod Nos his malis occurrere, eandemque Congregationem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, omnes gratias, indulta, & privilegia eidem Congregationi, & illius Eremitis a Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris, super recipiendis quibuscumque quarumvis Religionum, & Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium Religiosis ad ipsos transire volentibus concessa, rata, & firma esse volentes, & quatenus opus sit, auctoritate Apostolica tenore praesentium innovantes, omnibus, & singulis Eremitis praedictae Congregationis nunc, & pro tempore existentibus, & cuilibet eorum in virtute sanctae obedientiae, ac sub Excommunicationis majoris eo ipso incurrendae, a qua nullus praeter Romanum Pontificem pro tempore existentem, praeterquam in mortis articulo, absolutiois beneficium impendere possit, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, necnon apostasie reatus, suspensionis a divinis, aliisque arbitrio Majoris ejusdem Congregationis pro tempore existentis moderandis, infligendis, & declarandis poenis, ne ad alios quoscumque Ordines, nec etiam ad Sacrum Eremitum ejusdem Camaldulen. Ordinis Aretin. Diocesis sine expresso consensu, & licentia ab eodem Majori pro tempore existente supradictae Congregationis in scriptis petita, & obtenta, transire, & transire audeant, vel audeat, eisdem auctoritate, & tenore interdicens, & prohibemus.

Fides transumptis danda. Dat. die 30. Maii 1586. An.II.

Congregatio Eremitarum S. Romualdi est strictior observantia ceteris in Italia existentibus.

Unde aliqui minus fortes ad alios Ordines transire non verentur.

Hic ideo Pontifex, huius Congreg. indultum recipendi quascumque aliorum Ordinum Religiosorum transire, & ex ea ad alios etiam fieri Eremiti Religiosos transire prohibet.

®

§.3. Vo-

§.3. Volumus etiam quod ultra supra dictas penas, qui contrafecerint persona- liter capi, & apprehendi, necnon incarce- rari, puniri, & etiam ad redeundum cogi- libero predicti Majoris pro tempore exi- stentis arbitrio possint, & valeant.

§.4. Eidemque Majori pro tempore existenti predicta omnia, & singula, per se, vel alium, seu alios sibi beneficos faciendi, exercendi, & effectualiter, ac omni- no exequendi, & brachii secularis auxi- lium, si opus fuerit, invocandi omnimoda, plenam, amplam, & absolutam auctoritate Apostolica predicta tenore presentium licentiam, auctoritatem, & facultatem concedimus, & impartimur.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon indul- tis, privilegiis, & exemptionibus aliis Religionibus, Congregationibus, & Or- dinibus, Eremitis, & Eremiticis quibus- cumque, quocumque modo, & sub quibus- vis verbis, & clausulis concessis, & ite- ratis vicibus approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifi- ca, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem im- portantes mentio, seu quavis alia exquisi- ta forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores ac si de verbo ad verbum infererentur presentibus, pro expressis ha- bentes auctoritate predicta eorumdem te- nore presentium, quas perpetuis futuris tem- poribus valere decernimus, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Julii 1586. Pontificatus nostri Anno II.

Confirmatio Privilegiorum Doctorum, & Legentium Universitatis Bononien., ac praesertim applicationis Datii Mercium.

SIXTUS PAPA QUINTUS

§.1. E Xpositum Nobis nuper fuit pro parte dilectorum filiorum Do- ctorum Collegiatorum, tam in Decretis, & legibus, quam artibus, & medicina in Universitate Studii Bononien. quod dudum f. l. rec. Eugenius Papa IV. Praedecessor nos- ter literas bo. me. Marci tunc Episcopi Avi- nionen. in Civitate nostra Bononien. pro Se- de Apostolica in spiritualibus, & tempora- libus Gubernatoris, per quas ipse Marcus Episcopus, & Gubernator tunc, & pro tempore existentibus Rectoribus, & Legen- tibus hujusmodi pro suorum salutarum so- lutione datium Gabella grossae mercantia- rum d. Civitatis cum omnibus emolumentis suis obligaverat, & assignaverat, appro- bavit, & datium ipsum Doctoribus, & legen- tibus predictis de novo perpetuo concessit.

§.2. Et cum Doctores, & legentes pra- dicti datium ipsum libere percipere non- possent, sed salaria, & solutiones hujus-

modi per manus Theaurarii, seu Deposita- rii, aut forsan aliorum officialium dictae Civitatis non integre, ut decebat, reci- perent, pia mem. Julius Papa II. literarum Marci Episcopi, & Eugenii Praedecessoris hujusmodi, ac dicti Datii assignationem ap- probans voluit, ut absque subbafatione, aut alia solutione, seu onere subbafationis dictum datium ad Doctores, & legentes praedictos pertineret, ac quod singulis an- nis duo Doctores Collegiati Juris Canonici, & duo Juris Civilis, ac duo artium, & me- dicinae electi per Doctores Collegiatis, & confirmati per Legatum, seu Gubernatorem dictae Civitatis, licentia regiminis minime requisita, datium, seu gabellam hujusmo- di, & illius redditus per se, vel alios ab eis deputandos a quibuscumque personis petere, & exigere, ac depositarium red- dituum hujusmodi deputare possent, ac sub excommunicationis lata sententia pena quibusvis personis inhibuit, ne in gabella, seu illius redditibus quoquo modo se intro- mittere praesumerent, & deinde re. mem. Leo X. praemissa omnia approbans, etiam voluit, quod electio sex syndicorum fieri deberet quotannis perpetuo post decimam quintam diem Decembris ante festum Nati- vitaris Domini nostri Jesu Christi, ac ele- ctiores prius jurarent in manibus Prioris di- ctorum Doctorum, & quod non posset eli- gi, qui non fuisset matriculatus in dicto Collegio per decem annos adminus, quod- que in ipso regimine gabella nullos alios magistratus dictae Civitatis agnoscerent, aut eis parere tenerentur, sed solum Roma- num Pontificem praemissorum occasione in superiorem agnoscerent, inhibuitque Ma- gistratibus dictae Civitatis ne in Datio, seu illius redditibus sub pena excommunicati- onis se intrormittere possent.

§.3. Postea san. me. Clemens Papa VII. praemissa omnia approbando, & denuo con- cedendo voluit, quod dicti Doctores depu- tati unum alium quemcumque collectorem seu Depositarium ad percipiendos redditus datii, seu gabella hujusmodi deputare pos- sent, & quartam partem datii hujusmodi auxit erigens montem pro Camera Aposto- lica, quod augmentum datii per eandem Do- ctorem Syndicos erigeretur, & exerceretur, & cum quondam Julius de Malvetiis ex con- cessione forsan dicti Julii Praedecessoris, & consensu eorumdem Doctorum, quandiu vi- xit, Depositarius dictorum proventuum no- minatus fuisset, & dilecti filii Pirrus, & Hercules fratres, etiam de Malvetiis dicti Julii de Malvetiis ex fratre nepotes asse- rent dictum Depositariatus officium per de- cessum dicti Julii vacaturum per eundem Leonem Praedecessorem concessum fuisse, decrevit, & declaravit, quod Pirrus, & Hercules praedicti occasione praemissorum illa omnia, & singula, quae dictus Julius ex concessione Julii II., ac ipsi Pirrus, & Hercules ex concessione Leonis Praedeces- sorum praedictorum habebant, & nullatenus aliud quidquam habere possent, ipsique Doctores ad eorum libitum personam, quae red-

Contravent- res ultra a- lias penas, ad Congrega- tionem redire debere praeci- pit.

Majori d. Co- greg. contra eos procedere posse indul- get.

Quibuscum- que non ob- stantibus.

D. P. An. II. 9. Julii.

Ex Reg. in Secret. brev.

Alia Datium Mercium Do- ctoribus assi- gnati eb tu- gatio PP. IV.

Idem Datium eisdem Ju- lius II. novis Legibus addi- xit.

UNIVERSITATIS BONONIENSIS

GENERAL DE B

Paulus III. Privilegia omnia confir- mavit, & curam Canalii concessit.

Paulus IV. & Pius IV. cre- di Montis cu- ram Collegio Doctorum vin- dicarunt.

Demus Pius V. omnia, & sin- gula Privile- gia eisdem co- firmavit.

Causa nove huius scien- da confirma- tionis.

redditus hujusmodi gabellae recipere debe- ret, & quodcumque eis placeret, eligere, & deputare valerent, derogando omnibus privilegiis eisdem Herculi, & Pirro concessis

§.4. Praeterea Paulus III. omnia, & sin- gula concessa tam a dictis Pontificibus, quam Imperatoribus, & Principibus ipsis Doctoribus approbavit, & canale navigii ad curam ipsorum pertinere voluit.

§.5. Paulus vero IV. crexit montem su- per augmento Datii per dictum Clementem Praedecessorem facto, ita ut exactio reddi- tum ejusdem Abbatiae ad Doctores Colle- giatos spectarent, necnon Pius IV. cupiens egregium, & laudabile opus Gymnasii dic- tae Civitatis per dilectum filium nostrum Petrum Donatum Cardinalem de Casis nun- cupatum tunc Episcopum Narnien., & dic- tae Civitatis Vicelegatum inceptum ad si- nem debitum perducere, officium Depositarii Gabellae hujusmodi quod quondam Hercul- es Malvetius Civis Bononien., dum vive- ret, obtinebat, Motu proprio auctoritate Apostolica penitus, & omnino per mor- tem dicti Herculis vacans suppressit, & ex- tinxit, necnon salarium, & provisionem, ac omnes, & singulos redditus, & proventus dictae Gabellae videlicet tres quadrantes lagiorum cujuslibet librae argenteae reddi- tum dictae Gabellae pro tempore existenti Depositario dicti officii illius ratione solvi solita massa reddituum dictae Gabellae, ac monti trium millium scutorum per eum- dem Pium IV. Praedecessorem in dicta Civi- tate antea erecto cum obligatione dictorum Doctorum, & legentium solvendi credito- ribus dicti Montis summam ducentorum, & quadraginta scutorum, ut in dictis Pii Papa literis, ac Instrumento desuper con- fecto latius continetur, applicavit, & appro- priavit.

§.6. Postremo pia mem. Pius Papa V. Praedecessor noster omnia, & singula privile- gia, & gratias hujusmodi, quatenus essent in usu, & prout tunc reperiebantur, licita tamen, & honesta, ac sacris Canonibus, non contraria similiter approbavit, & confir- mavit.

§.7. Nuper vero iidem Doctores hae- des quondam Cornelii de Malvesta, & Ju- lium de Malvesta cohaeredem in Deposita- rios reddituum Gabellae hujusmodi vigore praemissorum, ac ex eorum antiqua, & ca- tenus observata consuetudine, ac alias quo- modolibet ad septennium, & deinde ad eor- um beneplacitum nominarunt, & deputa- runt, prout in diversis eorum Praedecesso- rum literis, ac duobus Instrumentis publicis super nominatione, & deputatione deposita- riorum hujusmodi confectis plenius continetur. Cum autem nuper Nos certis tunc expressis causis adducti dilectum filium Pir- rum Malvetium civem nobilem Bononien. Depositarium praedictae Gabellae cum emol- limento annuo trecentorum scutorum auri in auro, ac facultatibus, privilegiis, praerogativis, honoribusque solitis, & con- fectis, quod vitam duceret, fecerimus, con- stituerimus, & deputaverimus, in grave

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV. F F

dictorum Doctorum, & legentium prae- judicium, & gravamen, sante maxime obligatione solvendi eisdem Creditoribus dictam summam ducentorum, & quadra- ginta scutorum. Pro parte eorumdem Do- ctorum, & legentium Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eos in possessio- ne suorum privilegiorum praedictorum ma- nutenere de benignitate Apostolica digna- remur.

§.8. Nos igitur eosdem Doctores, & legentes specialibus favoribus, & gra- tiis prosequi volentes, ac lite rarum om- nium praedictarum, & privilegiorum teno- res praesentibus pro expressis habentes, eos- que, & eorum quemlibet a quibusvis ex- communicationis, suspensionis, & interdi- cti, aliisque ecclesiasticis sententis, cen- suris, & penis a jure, vel ab homine qua- vis occasione, vel causa latis, si quibus quo- modolibet innodati existant ad effectum, praesentium dumtaxat consequendum ha- rum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus in- clinati, deputationem dicti Pirri in Depo- sitarium dictae Gabellae cum emolumento dictorum trecentorum scutorum, ac facultatibus, privilegiis, praerogativis, ac hono- ribus, praedictis per Nos ut praesertur, factam, necnon literas desuper die 22. Junii Pontifi- catus nostri anno primo confectas, ac illa- rum intimationem, omniaque, & singula inde sequuta Apostolica auctoritate tenore praesentium revocamus, cassimus, & an- nullamus, ac cassa, irrita, & inania, ac nullius roboris, vel momenti fuisse, & esse, nec quodquam jus in dicta Depositaria per deputationem hujusmodi acquisitum, fuisse, aut esse, sicque per quoscumque Ju- dices, & Commissarios, etiam eaularum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Car- dinales, ac Legatum, Vicelegatum, & Gu- bernatorem, necnon quadraginta viros dic- tae Civitatis, solvata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretan- di facultate, & auctoritate, ubique judi- cari, & definiti debere, necnon irritum, & inane quicquid sitis super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: eidemque Pirro sub excommunicationis, aliisque ecclesiasticis, ac pecuniariis penis, ne in dicta Deposita- ria ejusdem Gabellae quoquomodo, vigore, aut praetextu deputationis per Nos, ut praesertur, factae, aut alias quomodolibet se in- gerere audeat, vel praesumat, inhibemus.

§.9. Et nihilominus omnia, & singula privilegia, & facultates, immunitates, praerogativas, libertates, gratias, & indulta, prout per eosdem Romanos Pontifi- ces Praedecessores nostros praedictos, eisdem Rectoribus, & legentibus concessa, approbata, & innovata fuerint, eisdem auctoritate, & tenore approbamus, confir- mamus, & etiam de novo concedimus, ac omnes defectus juris, & facti, si qui inter- venerint in eisdem, supplemus.

§.10. Quocirca venerabilibus fratribus Archiepiscopo Bononien., & Episcopo Imo- len.,

Depositarium a Doctoribus constitutum, & confirmatum Sixtus.

Vetera omnia confirmat privilegia.

Commissarios deputat.

len., ac dilecto filio causarum Curie Camerae Apostolicae generali Auditori per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Doctorum, & legentium praedictorum fuerint requisiti, eisdem in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra eisdem Doctores, & legentes revocatione, cassatione, annulatione, Decreto, inhibitione, confirmatione, approbatione, concessione, supplicatione, aliisque praemissis juxta eorumdem praesentium contentum, & tenorem pacifice frui, & gaudere, eaque omnia perpetuo firmiter observari: non permittentes eos desuper a quoquam quomodolibet indebite molestari: contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit.

Dat. die 30. Julii 1586. An. II.

§. 11. Non obstantibus praemissis, ac nostra de non tollendo jure quaesito, quatenus opus sit, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quae dicti Praedecessores suis literis voluerunt non obstat, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum, sub Anno Piscatoris die 30. Julii 1586. Pontificatus nostri Anno II.

LIII.

Confirmatio, & extensio Jurisdictionis Consulum Artis Pistorum, & Praefecti Annonae Almae Urbis, in rebus ipsam Artem tangentibus, ac privilegiorum, & gratiarum eorumdem Pistorum.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Proximum.

Celestis Pater ad hoc Nos Universalis Ecclesiae Rectorem constituit, & Nobis oves suas pascendas commisit, ut omnibus personis praecipue Romanam Curiam sequentibus, ne indebitis molestiis afficiantur, sed pro earum qualitate iustitia ministraretur, quantum cum Deo possumus, salubriter provideamus, & ea, quae pro ipsarum personarum facili regimine, & gubernatione a nostris Praedecessoribus provida consideratione emanarunt, ut eo firmitus illibata persistant, quo frequentius Apostolice fuerint stabilita praesidio, nostra approbationis munimine, dum a Nobis petitur, robaremus.

Leo X. & Julius III. de auctoritate leguntur in Bulla Julii III. sic cit.

§. 1. Sane pro parte dilectorum Filiorum Universitatis Pistorum Urbis nostrae, Nobis nuper exhibita petitio continebat,

quod alias postquam fel. rec. Leo Papa X. Praedecessor noster, &c.

§. 2. Et deinde per recol. mem. Julium Papam III. Omittitur relatio Bullae Julii III. quia ipsam habes in Tom. III. Part. III. & quia ibi relata Bulla Leonis ideo hic ommittitur ejusdem relationis repetitio.

§. 3. Cum postmodum antiqua Statuta ipsius Urbis, de mandato sanctae memoriae Gregorii Papae XIII. &c. Omittitur etiam relatio Bullae Greg. XIII. quia est in Tom. III. Part. III. fol. 437. Alam.

Gregor. XIII. aliam edidit Constitutionem hic indicatam

§. 4. Cum autem eadem petitio subingebat, plerique dubitent, aliqua artis Pistorum hujusmodi statuta, & praesertim illud quo dispositum est, quoscumque artem praedictam exercere, & cibarium habere volentes, priusquam ad hoc admitti possint, ad solutionem trium scutorum pro una Consulibus artis hujusmodi, & restitui, duabus partibus Hospitali Beatae Mariae de Laureto de dicta Urbe applicandorum teneri, per praedictas literas Gregorii Praedecessoris hujusmodi declarationis, & reintegrationis jurisdictionum artium, earumque Collegiorum, & Consulum hujusmodi nullatenus reintegrata fuisse. Quare pro parte Universitatis Pistorum hujusmodi Nobis humiliter fuit supplicatum, ut literis Praedecessorum hujusmodi robor nostrae approbationis adiacere, aliaque in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Art modo supplicat Papa pro uberiori provisione.

§. 5. Nos igitur Universitatem Pistorum hujusmodi, illiusque singulares personas, quarum quietem, & commodum, non minori, quam Praedecessores nostri praedicti paternae dilectionis affectu prosequimur, a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis censuris, & poenis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolutos, & absolutos fore censentes, necnon singularum literarum praedictarum tenores veriores praesentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati statuta, & Ordinationes dictae Universitatis, ac singulas etiam reintegrationis jurisdictionum literas Praedecessorum hujusmodi, ac in eis contenta quaecumque, praedicta auctoritate, & tenore praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus.

Hic ideo Praefectus omnes Praedecessorum Constitutiones ad favorem Pistorum Urbis confirmat.

§. 6. Ac insuper eisdem nunc, & pro tempore Pistoribus, ut facilius, & minori cum dispendio jura sua consequi possint, in omnibus, & singulis eorum causis, litibus, controversiis, & differentiis, ratione panis per eos crediti, & rerum ad artem hujusmodi spectantium, de cetero movendis, videlicet, quae triginta ducatos auri de camera non exceperint, Consules pro tempore existentes dictae artis, contra quoscumque ejusdem Urbis Cives, opifices, habitatores, ac alias quascumque personas seculares: in aliis vero usque ad quancumque summam, Praefectum pro tempore

Jurisdictione Consulibus in causis usque ad duc. 30. & inde supra Praefecto Annona contra quoscumque concedit.

cxl.

existentem Annonae Judices, contra quoscumque S. R. E. Cardinales, Episcopos, Praelatos, Oratores, proceres, & alios Ecclesiasticos, vel temporali dignitate fungentes, dictae Urbis originarios, vel externos, auctoritate, & tenore praedictis perpetuo constitutum, & deputatum, eisdemque nunc, & pro tempore existentibus Pistoribus, facultates omnes, qui eis occasione crediti panis ac aliarum rerum artem ipsam concernentium debitores fuerint, pro consequenda satisfactione, ad iudicium coram Consulibus, & Annona Praefecto Judicibus hujusmodi evocandi, dictis vero Consulibus, & Annona Praefecto pro tempore existentibus, singulas causas hujusmodi summarie, simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura iudicii, manumque Regia, ac sola facti veritate inspecta, & prout in exactione pecuniarum praeiugrati, eisdem Pistoribus ab Officialibus ejusdem Camerae Apostolicae pro tempore dati, contra eosdem piores procedi solet, audiendi, cognoscendi, decidendi, sineque debito terminandi, necnon citandi, & in forma inhibendi, omnibusque aliis facultatibus necessariis, & opportunis, auctoritate, & tenore similibus, etiam perpetuo tribuimus.

Pistorum crediti occasione panis in difficultatibus non venire, sed ceteris conditionibus quibusvis obligacionibus Cameralibus ante res esse debeat.

§. 7. Quodque debita cum ipsis Pistoribus ratione panis crediti, & aliarum rerum hujusmodi contracta, ad honorem, & hereditatum quarumvis personarum, etiam cuiuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentium, coram quibusvis Judicibus dictae Urbis, tam Ordinariis, quam delegatis, & subdelegatis, pro tempore faciendis discussiones nullo pacto trahi possint. Quinimmo ipsi Piores, pro consequenda debitorum hujusmodi satisfactione, in omnibus eorum litibus & causis, etiam si priores, & potiores creditores non sint, primum, & potiorum locum obligationibus etiam in forma Camerae Apostolicae, etiam juramento vallatis, ac privilegiis, ceterisque in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque habere, & obtinere omnino debeant, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo statuimus, & ordinamus: necnon sententiarum, mandatorum executivorum, & decretorum per Consules, & Annona Praefectum, Judices praefatos pro tempore latarum, & relaxatorum executionem, & quovis pretextu, etiam quarumcumque appellationum, recursuum, inhibitionum, & significationum etiam dotalium nullo modo impediri posse, sed easdem significationes, & inhibitiones, per Governatorem, & alios dictae Urbis Judices, ad quos ipsi appellantes, & recurrentes recursum habuerint, denegandas esse, easque concessas, illico revocatas, & ipsis recurrentibus minime suffragari volumus.

Appellacione a scitis roborata ad conservatores permissa.

§. 8. Decernentes a sententiis, declarationibus, & decretis eorumdem Consulum, ad Conservatores: & non alios quovis iudices appellari posse, & appellaciones non nisi in causis, & litibus super ma-

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

jori quam decem scutorum summa vertentibus, admittendas esse, nec a decem infra recursus ad aliquos Judices haberi, minusque concedi posse.

Decretum irritans apponit.

§. 9. Ac praesentes literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, mentisque, aut intentionis nostrae defectu notari, aut impugnari nullatenus posse. Irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarius derogat.

§. 10. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictae Urbis statutis, legibus, & Consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Auditori Camerae, seu obligationibus Cameralibus, ac quibusvis dictae Urbis Judicibus ordinatis, & extraordinariis, ac delegatis, illorumque tribunalibus, & quibusvis aliis personis, etiam locis piis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, etiam, motu simili, etiam consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia ex qua forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo &c.

D. P. An. II. 19. Augusti.

Datum Romae apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, quarto decimo Kalendas Septembris, Pontificatus nostri Anno II.

LIV.

Jurisdictione S. R. E. Cardinalis, & Judicis causarum Archiconfraternitatis B. Mariae Virginis de Urbe Consalonis nuncupatae, ad Redemptionem Captivorum ad infidelium servitute, aliaque pia opera exercenda dudum instituta.

Alia, quae hanc Solidaritatem concernunt, vide in Greg. XIII. Pastoris. T. IV. P. III. fol. 319. SIXTUS PAPA V.

Motu proprio &c.

CUM sicut accepimus Venerabilis Archiconfraternitatis Consalonis Gloriosissimae Virginis Mariae, ejusque pro tempore existentes Custodes, Camerarius, Officiales, & Ministri, ob lites, quaestiones, & controversias civiles, profanas, spirituales, meras, & mixtas per diversa Urbis Tribunalia, occasione locutionum, censuram, &c.

Causa concessa.

F 2 suum,

suum, donationum, hereditatum, legatorum, dotium, & diversarum aliarum rerum ejusdem, tam agendo pro ipsa Archiconfraternitate, quam eam defendendo, vel alias jugiter implicati existant, ex quo sepiusse quamplura damna, & interesse patiuntur, ac impensa liti valorem rei, de qua ex tempore agitur, sepe numero superet.

Hic Pontifex volens Archiconfraternitatem Consilio ab expensis hinc sublevare, dicit facultatem esse Custodibus quatuor Praelatos nominandi, Cardinali Protectori, qui ex eis unum eligat Judicem causarum d. Archiconfraternitatis, cuius potestate eas summariè cognoscendi.

§.1. Nos Archiconfraternitatem praefatam, quam singulari dilectione prosequimur, & in qua diversa pietatis, caritatis, & misericordiae opera, etiam elemosinas pauperibus erogando, ac miserabilibus Puellis dotes elargiendo, necnon Captivos a durissima infidelium servitute maxima cum caritate redimendo, continuo impendi spectantur, necnon dilectos filios Magistrum Hieronymum de Avila U. J. D. literarum Apostolicarum Correctorem, & Abbreviatorem, ac in utraque Signatura nostra Referendarium, Praelatum nostrum domesticum, Paulum de Mattheis, Carolum de Maximis, ac Ulissem Lanzerinum paritios Romanos, necnon Franciscum Covarucium ipsius Confraternitatis modernos, & pro tempore existentes Custodes, & Cameraarium ab hujusmodi dispensis, quantum cum Deo possumus, sublevare volentes. Motu simili, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine. Quod de cetero perpetuis futuris temporibus, moderni, & pro tempore existentes dictae Archiconfraternitatis Custodes quatuor ex Referendariis utriusque Signaturae nostrae, & pro tempore existentis Romani Pontificis, moderno, & pro tempore existentis ipsius Archiconfraternitatis Protectori nominare, & proponere possint, & valeant, ad effectum ut ex illis quatuor, unus per eundem modernum, & pro tempore existentem Protectorem eligi, seu deputari debeat, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo statuimus, & ordinamus. Ac eidem Referendario sic pro tempore electo, & deputato, ex nunc prout ex tunc, & e contra, post electionem, & deputationem hujusmodi omnes, & singulas causas, lites, quaestiones, & controversias inter dictam Archiconfraternitatem, sive illius Custodes, Cameraarium, Officiales, & Ministros nunc, & pro tempore existentes, ac quascumque alias, tam laicas, quam Ecclesiasticas personas, cujuscumque gradus, status, ordinis, dignitatis, conditionis, vel praeminentiae existentes, etiam Cardinalatus honore praesulgentes, Universitates, Societates, Congregationes, Collegia, ac tam virorum, quam Mulierum Monasteria, Hospitalia, aut alia loca Pia, etiam si coram nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Cameraario, Clericis, & Praesidentibus Camerae Apostolicae, & ejusdem Camerae causarum Auditori generali, necnon Vicario, Governatore, & Senatore dictae Urbis, illorumque Locatenentibus, Collateralibus Judicibus, ac Appellationum causarum Palatii Apostolici Auditoribus, ac ejusdem S. R. E. Cardinalibus, & aliis quibuscumque Judici-

bus ordinariis, ac a Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus specialiter quomodocumque Commissariis deputatis, & delegatis, ac deputandis, & delegandis, nunc, & pro tempore motas, & pendentes, ac quomodolibet movendas, & pendendas, de & super quibuscumque locationibus, venditionibus donationibus, legatis, fidei commissis, testamentis, hereditatibus, & illarum discussionibus, ac quibusvis aliis dispositionibus, ad favorem tam ejusdem Archiconfraternitatis, quam Redemptionis Captivorum dictae Archiconfraternitati, per Sedem Apostolicam iniuncta factis, ac dotibus, & quoruncumque jurium, & actionum cessionibus, aliisque quibuscumque inter vivos, ac causa mortis, & quasi contractibus, etiam vigore obligationis in forma Camerae, executionibus, revocationibus, bonis, rebus, juribus, & actionibus ipsius Archiconfraternitatis, ejusque Custodes, Cameraarium, Officiales, & Ministros praefatos, eorumque liti consortes, tam conjunctim quam divisim, & tam active, quam passive, tam secundario, quam principaliter interesse concernentes, & ad ipsam Archiconfraternitatem, etiam per viam necessariae defensionis, & alias quomodolibet spectantes, & pertinentes, in quacumque instantia, quorum omnium status, & merita, ac Judicium, & colligantium nomina, & cognomina, & qualitates, ceteraque etiam de necessitate exprimenda, praesentibus pro expressis habentes, in statu, & terminis, in quibus ad praesens reperiuntur, & quomodocumque reperientur, harum serie, ad Nos, & Sedem Apostolicam advocantes, illaque omnes, & singulas alias, similes, vel dissimiles causas quomodolibet nunc, & pro tempore motas, & pendentes, ac quas dicta Archiconfraternitas, illius Custodes, Cameraarius, Officiales, & Ministri habere, & movere volent contra easdem personas, Universitates, Societates, Congregationes, Collegia, Monasteria, Hospitalia, aut alia aequae, vel magis pia loca, etiam quomodolibet, & qualitercumque privilegiata, & exempta, pro ipsius Archiconfraternitatis rebus, bonis, hereditatibus, legatis, juribus, & actionibus hujusmodi, tam agendo pro ipsa Archiconfraternitate, & quacumque persona ab ea causam habente, quam etiam si contra ipsam Archiconfraternitatem, ad instantiam quarumcumque personarum, qualitercumque qualificatarum, & privilegiatarum quomodolibet agatur, eidem Referendario, ut praefertur, electo, & deputato, una cum omnibus, & singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, summarie, simpliciter, & de plano, & sola facti veritate inspecta, ac sine strepitu, & figura iudicii, & absque tela iudiciali, ac aliquorum terminorum substantiam observatione, aut alicujus Registri, vel extractus confectione, per se ipsum, vel in ejusa dicta Urbe absentia, aut alias ex quavis causa, per alium ab eisdem Custodibus, accedente, ut supra dicti Protectoris approbatione,

batione, durante absentia, seu alias quomodolibet eligendum, usque ad finalem sententiarum executionem inclusive, audiendas, cognoscendas, sineque debito terminandas, ac etiam alibi introducendas, seu committendas, reassumendas, &c. auctoritate, & tenore praefatis, etiam perpetuo committimus, & mandamus.

Citandique, & inhibendique tam in Curia quam extra, & quibuscumque Judiciis.

§.2. Ipsumque Referendarium, ut praefertur, electum, & deputatum in dictis causis, tam pro ipsa Archiconfraternitate quam contra illam motis, & pendentibus, & in futurum movendis, in Judicem Ordinarium, & Apostolica auctoritate deputatum, cum facultate easdem causas usque ad finem, absque tamen alicujus propinae receptione, cognoscendi, decidendi, atque terminandi, ac etiam cum potestate citandi, & inhibendi quos, quibus, ac quoties opus fuerit, etiam per se, vel alium, seu alios quoscumque, tam in Romana Curia, quam extra eam, etiam per edictum publicum, consilio sibi etiam summarie de non tuto accessu, eisdemque, & praedictis, ac quibuscumque aliis ejusdem Urbis Curiarum, seu Tribunalium Judicibus, & personis, tam Ecclesiasticis quam secularibus cujuscumque dignitatis, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, quibus, ac quoties opus fuerit, etiam sub sententiis, censuris Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis penis, prout sibi videbitur, inhibendi, & in eventum non partitionis contra inobedientes, contumaces, & rebelles, ad declarationem incursum censurarum, & poenarum hujusmodi, illarumque aggravationes, & reagravationes, ac alias prout sibi melius expedire videbitur, seu placuerit, servata forma Concilii Tridentini procedendi, sententiaque, seu mandata, per eum pro tempore lata, seu relaxata, debita executioni demandandi, sive demandari faciendi.

Contradictores etiam coartendi.

§.3. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac praemissis quovis pretextu non parentes, per censuras Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias poenas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendi, auxiliumque brachii secularis ad hoc, si opus fuerit, invocandi, aliaque omnia, & singula in praemissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna faciendi, gerendi, & exequendi, ac cum aliis facultatibus ad id quomodolibet necessariis, auctoritate, & tenore praedictis similiter perpetuo facimus, constituimus, & deputamus, sibi que plenam, liberam, & amplam super praemissis licentiam, & facultatem, atque auctoritatem etiam concedimus, & impartimus.

Appellatio ab eius sententia semel tantum, & non suspensiva, ad alium Judicem a Protectoris deputati admittatur, & res nullatenus tantum opponi possint.

§.4. Decernentes quod a pro tempore existentis Referendarii, ut praefertur electi, & deputati sententiis, mandatis, ordinationibus, & decretis, nullatenus suspensive appellari, reclamari, de nullitate dicti, sive quomodolibet adversus illa ad effectum impediendi executionem aliquod remedium attentari possit. Devolutive autem semel tantum liceat appellare, & alia remedia intentare coram alio Judice praedicto

pro tempore existenti Protectori, ut praefertur, nominando, & ab eo approbando. Secundo autem, vel ulterius sublata sit omnis, & quaecumque appellatio, sed praedictae duae sententiae plenariam executionem obtineant, ac firmae, & illibatae permaneant, ac si essent tres conformes, ac nullitas aliqua, exceptis tribus substantialibus opponi nullo modo possit.

Judicis facultas in causis discussionum.

§.5. Et licet ad instantiam quoruncumque haeredum sive quorumbet aliorum committatur in futurum, vel etiam modo pendeat commissa causa discussionis alicujus hereditatis, & dictae Archiconfraternitati, seu illius Custodibus, Cameraario, Officialibus, & Ministris, etiam virtute commissionis fuerit inhibendum, tamen ne exactio creditorum in praedictum ipsius Archiconfraternitatis protrahatur, data idonea cautione per dictos Custodes, Cameraarium, Officiales, seu Ministros, de restituendo summam debitam in eventum succumbentiae prioribus, & potioribus creditoribus, pro tempore existens Referendarius praedictus, eosdem haeredes sive alios quoscumque debitores, seu ipsorum quemlibet, ex quacumque causa cessionarios, vel ab eis quomodolibet, & ex quocumque titulo causam habentes, ad satisfaciendum integraliter dictae Archiconfraternitati de ejus credito, uris, & facti remediis cogat, & compellat.

Singulisque diebus, & horis proceden-

§.6. Ac in omnibus, & singulis causis praedictis ad dictam Archiconfraternitatem, ut praefertur, quomodolibet spectantibus, singulis diebus, & horis, feriatis & non feriatis, praeterquam in honorem Dei, procedat.

Notarium deputandi.

§.7. Et Notarium actuarium per eosdem Custodes eligendum, ac ab eis, & eorum arbitrio, ac ad eorum nutum ponendum, & amovendum, quem eis placuerit, habeat: qui teneatur dare idoneam cautionem eidem Custodibus in ejus deputatione, de restituendo absque aliqua pecuniarum solutione, & fraude, ac omni mora, & dilacione, atque exceptione, seu excusatione postposita, quoties ab eisdem Custodibus, ab hujusmodi Notariatus officio amotus fuerit, omnes, & singulas scripturas ad dictam Archiconfraternitatem, ut praefertur, quomodolibet spectantes, per eosdem Custodes facto de illis Inventario, Notario successoris, ab eisdem Custodibus deputato consignandas.

Citationes facti possint per quoscumque Mandatarios.

§.8. Quodque citationes in causis praedictis etiam per Curiam Capitolii, seu alios quoscumque etiam dictae Archiconfraternitatis Mandatarios, fieri possint.

Executores omnes exequi debeant mandata praedicti Judicis.

§.9. Ac quod quicumque Executores Curiarum, seu Tribunalium dictae Urbis, possint, & debeant exequi, & effectualiter executioni demandare omnes, & singulas sententias, decreta, & mandata pro tempore existentis Referendarii hujusmodi, sive in ejus absentia, aut alias ipso impedito, ab eisdem Custodibus eligendi, ac ut supra, nominandi, ac a Protectore approbandi, quae non obstante Regula Cancellariae sub ejus parvo sigillo expediri possint.

§.10. Ac

Alii Judices hanc causam non cognoscant.

§.10. Ac insuper Archiconfraternitatem predictam, ejusque Custodes, Camerarium, Officiales, & Ministros, & nunc deinceps occasione praemissorum principaliter, seu secundario alibi quam coram pro tempore existente Referendario, ut praefertur, electo, & deputato conveniri, aut ad alios conveniendum construngi non posse, & processus, sententias, mandata, & decreta per alium, sive alios, tam ordinarios, quam etiam specialiter deputatos, & delegatos Judices, quavis auctoritate fungentes, in causis praedictis quomodolibet pro tempore formatos, in quacumque instantia latis, & facta cum inde sequutis quibuscumque nulla, irrita, & inania, nulliusque roboris, & momenti fore.

Clausula reservativa.

§.11. Praesentem quoque Motus proprii cedulam, sub quibuscumque similibus, vel dissimilibus gratiarum, aut concessionum, revocationibus, suspensionibus, moderationibus, seu limitationibus, etiam per Nos, & Successores nostros Romanos Pontifices, ac Sedem praedictam, vel ejus etiam de latere Legatos, & per Cancellarium Apostolicae Regulas pro tempore factas, etiam in favorem Fabricae Basilicae Principis Apostolorum de dicta Urbe nullatenus comprehensam, sed semper ab illis penitus, & omnino exceptam, ac quoties illa emanant, toties praesentem cedulam in pristinum robur restitutam esse, & censeri debere, nec eidem cedulae per quascumque clausulas generales, vel speciales, etiam derogatorias derogatorias efficaciores, & insolitas, ac etiam irritantia decreta, sub quacumque verborum expressione in se contentas, derogari possent, & si illi ulla unquam tempore ex aliqua etiam quantumvis necessaria, & urgenti causa derogari contingat, nisi tenor cedulae hujusmodi de verbo ad verbum nihil penitus omisso insertus, & hujusmodi derogatio consistorialiter facta, & per trinas distinctas literas, eandem tenorem continentes tribus similibus distinctis vicibus, Custodibus, Camerario, & aliis Officialibus Archiconfraternitatis hujusmodi legitime insinuata, & intimata fuerit, eorumque ad id expressus accedat assensus, derogationes hujusmodi nemini suffragari debere, & si acquoties illa aliquo alio modo revocari, aut alias illi derogari contigerit, toties in pristinum statum restitutam, & de novo etiam sub posteriori data, per praedictos Custodes, Camerarium, & Officiales eligenda, concessam, & stabilitam esse.

Decretum irritans.

§.12. Et sic per quoscumque Judices etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiti debere, irritum, quoque & c. attentari.

Declaratio quod sub eodem iudice, sicut omnes res, & puelle ab Archiconfraternitate datae.

§.13. Volumus etiam, & mandamus, quod omnia, & singula praemissa, habeant locum ad favorem quarumcumque pauperum Paellarum, quae a praedicta Archiconfraternitate dotem habuerint pro dictorum dotium consecutione, ac quorumcumque

ab eadem Archiconfraternitate redemptorum; ita quod sint & esse intelligantur sub dicta jurisdictione in omnibus, & per omnia, acsi principaliter cum illis, & quolibet illorum agendo, seu defendendo de interesse praedictae Archiconfraternitatis ageretur.

§.14. Inhibentes expresse moderno, & pro tempore existenti Signaturae Justitiae Praefecto, aut alias pro tempore Justitiae Signaturam habenti, necnon Regenti Cancellariae, qui pro tempore erit, omnibusque, & singulis Referendariis, ne de cetero, ad instantiam, & requisitionem cujuscumque, supplicationem aliquam recipere, referendariare, seu proponere Praefecto Signaturae Justitiae audeant, vel praesumant, & similiter Signaturam facienti non signet, sive avocatoriare, sive simplicis Justitiae, sive appellatoriare, & similem. neque in initio neque in medio litis, & signatae nullius sint roboris, & momenti, nullamque tribuant jurisdictionem, neque ipse iudex, cui fuerint commissa, audeat illarum virtute citare, inhibere, vel quomodolibet procedere; irritum, & inane quicquid scienter, vel ignoranter fecerit factum fuerit, ipso jure decernimus, salva semper nostra manu propria signata, sine qua omne rescriptum censetur, & sit invalidum, & a nostra voluntate alienum. Et nihilominus Referendarius, sicut praemittitur, deputatus a praedicta Archiconfraternitate, absque vitio attentatorum procedere possit, & valeat.

Praefectus Signaturae Justitiae, Regentis, & Regis, & Reipublicae, non signent commissiones contra formam praesentium, & iudices quibus essent commissa nullatenus procedant.

§.15. Et insuper ne propter difficultatem habendi, seu recuperandi Instrumenta publica super testamentis, seu aliis quibuscumque dispositionibus piorum Christianissimum, per Notarios, & Tabelliones confecta, & stipulata, in quibus per ipsos Christianissimos in eisdem Archiconfraternitatis, seu Redemptionis Captivorum favorem diversa legata facta, illisque bona relicta, & erogata fuerint, & de quibus illius Custodes, Camerarius, Officiales, & Ministri praedicti notitiam habere non possunt, ipsa Archiconfraternitas varia in temporalibus damna, & detrimenta sustineat, & patiatur, eidem Referendario, ut praefertur, electo, & deputato, omnes, & singulos, etiam quorumcumque Tribunalium, ac Curiarum dictae Urbis, & in Archivio Romanae Curiae, & Capitolii descriptos Notarios, & Tabelliones publicos, etiam quantumcumque privilegiatos, & exemptos, qui deinceps perpetuis futuris temporibus quaecumque Instrumenta publica super testamentis, codicillis, & quibusvis tam inter vivos, quam causa mortis dispositionibus, omnibusque utriusque sexus Christianissimilibus, conscienter, aut stipulabunt, vel de quibus ipsi Notarii, & Tabelliones pro tempore rogati fuerint, in quibus pia legata, etiam iure donationis perpetuae, vel fideicommissi, seu cujusvis alterius dispositionis, aut quocumque alio titulo eidem Archiconfraternitati, sive Redemptioni Captivorum per Christianissimos de eorum bonis in toto, vel in parte haecenus quomodolibet, facta fuerunt, & in futurum fient, seu quae utilita-

Judex praefectus cogere possit Notarios omnes, ad sibi consignanda instrumenta concernentia aliquid interesse Archiconfraternitatis, seu Redemptionis Captivorum.

litatem, vel commodum, aut augmentum honorum, jurium, & emolumentorum Archiconfraternitatis, seu Redemptionis Captivorum hujusmodi; tam conjunctim, quam divisim, & tam activae, quam passivae, ac tam secundario quam principaliter concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, aut in Archiconfraternitatis, seu Redemptionis Captivorum hujusmodi utilitatem cesserint, vel cedant, ad dictorum Instrumentorum, seu illorum particulam interesse, dictae Archiconfraternitatis, seu Redemptionis, ut praefertur, concernentem, copiam authenticam, & fide dignam, in forma juris valida, & probante, seu instrumentum publicum, postquam ad id per ipsam Archiconfraternitatem, illiusque Custodes, Camerarium, Officiales, & Ministros, coram eodem Referendario requisiti fuerint, & post testatorum obitum, sub poena falsi, ac excommunicationis, aliisque sententiis, & censuris Ecclesiasticis, ac etiam pecuniariis poenis, per contrafacientes eo ipso incurrendis, ac arbitrio ejusdem Referendarii insigendis, & exequendis, eidem Archiconfraternitati, sive illius Custodibus, Camerario, Officialibus, seu Ministris, soluta per eosdem Custodes, Camerarium, Officiales, seu Ministros ipsis Notariis, & Tabellionibus mercede, pro scriptura ipsius copiae authentica, seu instrumenti publici tantum, omni mora, & dilatione, aut subterfugio cessantibus, ac quacumque appellatione, seu recursu postpositis, realiter, & cum effectu, ac sine aliqua fraude dandum, tradendum, & consignandum, auctoritate nostra moneat, omnibusque sibi visis remediis opportunis, usque ad omnimodam partitionem cogat atque compellat.

Clausula derogatoria.

§.16. Non obstantibus praemissis, ac fel. rec. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri de una, & Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Fabricae praedictae, ac personarum, Universitatum, Societatum, Congregationum, Collegiorum, Monasteriorum, & Hospitalium hujusmodi, aliorumque quorumcumque piorum locorum, & Ordinum, etiam exemptorum, ac qualitercumque privilegiatorum, etiam juramento, & c. roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, conservatoriis, exemptionibus, & literis Apostolicis, illis ac dilectis filiis Populo Romano, necnon Judicibus, Notariis, Tabellionibus, Curis, seu Tribunalibus, eorumque personis, & Collegiis quibuscumque, & Romanae Curiae Officialibus, per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos & distam Sedem, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac alias sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium, etiam in vim contractus, aut alias

quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, necnon Reformationibus noviter factis, & paribus Motu, & scientia approbatis, etiam si in eis caveatur expresse, quod causa hujusmodi ad forum, seu Curiam Capitolii, & seu Auditoris dictae Camerae, vel Vicarii, aut aliorum ejusdem Urbis Tribunalium reassumi debeant, ac alias in contrarium praemissorum quomodolibet disponentibus. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialibus, specificis, expressis, & individua, ac de verbo ad verbum, & nihil penitus omisso, nec per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum expressi, & forma in illis tradita observata inserti forent praesentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expresse eisdem Motu, scientia, & potestatis plenitudine derogamus, & sufficienter derogatum esse decernimus, contrariis quibuscumque. Aut si personis, Universitatibus, Societatibus, Congregationibus, Collegiis, Monasteriis, Hospitalibus, aliisque piis locis praedictis, eorumque Administratoribus, Officialibus, seu Ministris, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultam, quod interdicti, suspendendi, vel excommunicari, aut extra, vel ultra certa loca, Curias, & Tribunalia, ad iudicium trahi non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & quibusvis aliis privilegiis, indultis, ac literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorum existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, jurisdictionis ipsius pro tempore existentis Referendarii, ut praefertur, deputati explicatio, sive executio impediri valeat quomodolibet, vel differri. Et de quibus, quorumque totis tenoribus specialibus, specificis, expressis, & de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis.

Sola signatura sufficit.

Fides exemplorum.

§.17. Volumus istam praesentis Motus proprii signaturam sufficere, & ubique fidem facere in iudicio, & extra.

§.18. Quodque eadem Motus proprii exempla, etiam impressa, Notarii publici, sive ejusdem Archiconfraternitatis Secretarii manu subscripta, & sigillo dictae Archiconfraternitatis, vel illius Protectoris sive Referendarii pro tempore, ut praefertur, electi, & deputati ob signata, eandem prorsus, in iudicio, & extra illud fidem ubique faciant, quam ipse Motus proprius faceret, si foret exhibitus, vel ostensus, regula contraria quacumque non obstante.

Fiat Motu proprio F. Datum Romae apud S. Marcum die 19. Augusti, Anno II.

D. P. An. II. 19. Augusti.

Ere

Ex Reg. in Secret. Brev.

Erectio Universitatis Studii generalis in Civitate de Quito Provincia S. Michaelis Indiarum Occidentalium Ordinis Eremitarum S. Augustini cum facultatibus aliis Universitatibus concedi solitis.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium.

Intelligentes, quam Domino grati, Christianaeque Republicae uberes fructus ex assidua Verbi Dei predicatione, aliorumque piorum operum exercitio ex domibus regularibus Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini in partibus Indiarum Occidentalium fundatis in dies producantur, facile inducimur, ut eorundem Fratrum votis per quae ne ob locorum nimiam distantiam tam ipsi, quam alii dictarum partium Cives, & incolae sacrarum literarum cognitione privati remaneant, provideri valeant, libenter annuamus, eaque favoribus prosequamur opportunitis.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Provincialis, & Fratrum domus Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini Civitatis de Quito Provincia S. Michaelis partium Indiarum Occidentalium Nobis exhibita petitio continebat, quod cum in dicta Civitate, domus dicti Ordinis in suis structuris, & aedificiis satis commoda existat, ac proximior dictae Civitati Studii Generalis Universitas per nonaginta miliaria, & ultra distet, unde dicti Ordinis Fratres in eadem, ac aliis dictae Provinciae domibus commorantes, necnon Cives, & incolae sacrarum literarum studio non sine maximo incommodo, ac dispendio incumbere possint. Et sicut eadem petitio subiungebat, si in Domo dictae Civitatis Universitas Studii generalis, in qua omnes scientiae, & facultates a jure permixtae per Lectores deputandos a superiore, vel Capitulo Provinciali ejusdem Provinciae publice legi, & interpretari, atque in eisdem facultatibus Baccalaureatus, Licentiatu, Doctoratus, & Magisterii gradus conferri possent, & deberent donec, & quoscumque alia studii generalis Universitas in dicta Civitate ad instantiam charissimi in Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, qui etiam dictarum partium Dominus existit, instituitur, erigeretur, & institueretur, ex hoc ipsorum Fratrum, Civium, Incolarum, & aliorum studentium commoditati plurimum consuleretur.

Petitio P. Provincialis.

§.2. Quare pro parte Provincialis, & Fratrum praedictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus dictam Universitatem in praedicta Domo ejusdem Civitatis, ut praefertur, institueret, aliasque in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Erectio, de qua in rubr.

§.3. Nos igitur considerantes quantae utilitatis in eisdem partibus sit, quod dicti Ordinis professi, & alii ibidem commorantes studendi commoditatem habeant, ut exinde in Vinca Domini utilius se exercere

valeant, ipsosque Provinciales, & Fratrum praedictorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, in praedicta ipsius Civitatis Domo unam Universitatem Studii Generalis, in qua aliqui Magistri, & eruditi Professores a Superiore Provinciali, vel Capitulo Provinciali dicti Ordinis eligendi, & deputandi Theologiam, Jus Canonicum, & artes liberales, necnon alias quascumque licitas facultates, & scientias publice legant, doceant, & interpretentur, ac ipsius Ordinis Fratres, & alii quicumque scholares sive laici, sive clerici seculares, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium Regularum ubicumque oriundi, & undecumque advenientes in eisdem facultatibus, & scientiis studeant.

Facultas concedenda Lau- ree.

§.4. Necnon illis qui Catholici, & ad id idonei reperti fuerint, Baccalaureatus, Licentiatu, Doctoratus, & Magisterii, ac alii cujuslibet licite facultatis gradus, & insignia conferantur, & concedantur cum Archa, Sigillo, & aliis insignibus Studii Generalis donec, & quoscumque alia Studii Generalis Universitas in dicta Civitate ad instantiam ipsius Philippi Regis instituta fuerit, Apostolica Auctoritate tenore praesentium erigimus, & instituiamus.

Privilegia ceterarum Universitatum concessa.

§.5. Illique sic erecta, & instituta ac ejus pro tempore existentibus Rectori, ex ab eodem Superiore vel Capitulo Provinciali eligendo, & deputando, Magistris, Professoribus, Lectoribus, Praeceptoribus, Scholaribus, Bidellis, & aliis Officialibus, Ministris, & personis, necnon ibidem ad quoscumque gradus promotis. Quod omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, non tamen a Jurisdictione Regia, prorogativis, antelationibus, praeminentiis, favoribus, honoribus, dignitatibus concessionibus, indultis, & aliis quibuscumque gratis, quibus aliae Studiorum generalium dictarum partium Universitates, illarumque pro tempore existentes Rectores, Magistri, Professores, Lectores, Praeceptores, Scholares, Bidelli, ac alii Officialis Ministri, & personae, necnon ibidem, ad quoscumque gradus promoti de jure, vel consuetudine, ac alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, & aequae principaliter uti, potiri, & gaudere possint, & debeant, perinde ac si eis specialiter, & expresse concessa fuissent.

Privilegia Studiorum.

§.6. Praeterea illis, qui in ipsa Universitate Studii generalis de Quito, vel alibi studuerint Theologia, vel artibus liberalibus, aliisque facultatibus praedictis, Baccalaureatus, Licentiatu, & Magisterii, ceterof-

terofque omnes solitos gradus, si per Magistros, vel Doctores illius facultatis, in qua voluerint promoveri, ad hoc praesentati, & previo debito examine assentibus ibidem aliquibus Doctoribus, seu Magistris in eadem facultate legentibus desuper faciendo, aut alias servatis servandis idonei reperti fuerint, a pro tempore existenti Superiore Provinciali, seu ab alio per Caputulum Provinciale eligendo, & deputando, emissis prius per promovendos hujusmodi in ejus manibus Fidei Catholicae professione juxta articulos pridem a Sede Apostolica ad hoc propositos ipsorum graduum solita insignia recipere, illaque sibi exhiberi facere, necnon postquam hujusmodi gradus, & illorum insignia susceperint, facultates in quibus promoti fuerint, ubicumque absque alio examine, vel approbatione legere, & interpretari, ac quoscumque actus graduum per eos receptorum, & convenientium, exercere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore praedictis de speciali gratia indulgemus.

Facultas Rectori concedenda statutis.

§.7. Necnon Universitati Studii Generalis de Quito, ac illius pro tempore existentis Rectori pro salubri, & felici ipsius Universitatis, ac illius personarum, rerum locorum, & Jurium regimine, directione, & conservatione, reique literariae progressu, quacumque Statuta, & Ordinationes, licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, ac Concilii Tridentini Decretis non contraria a loci Ordinario approbata, condendi, illaque postquam condita fuerint, mutandi, corrigendi, & reformata ab eodem Ordinario approbati debeant, plenam, & liberam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

Præsentium literarum firmitas, & observantia.

§.8. Decernentes praesentes literas, etiam eo quod interesse habentes, seu praetendentes ad hoc vocati non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quovis alio defectu notari, vel impugnari, aut alias infringi non posse, sed illas donec alia Universitas Studii Generalis in dicta Civitate, ut praefertur, instituta fuerit, validas, & efficaces existere, suosque effectus sortiri, siquae ab omnibus cense, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Exequutores deputati.

§.9. Quocirca dilectis Filiis Universis, & singulis in dignitate Ecclesiastica constitutis tam secularibus, quam quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium Regularibus personis in illis partibus nunc, & pro tempore commorantibus per praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium seu alios praesentes literas, & in eis contenta quacumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Provincialis, & Fra-

trum, ac Rectoris, Magistrorum, Lectorum, Scholarium, & aliorum praedictorum fuerint requisiti, solemniter publicantes faciant praemissa omnia per eos, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, donec alia Universitas in dicta Civitate, ut praefertur, instituta fuerit, observari. Non permittentes Provinciales, & Fratres, ac Rectorem, Magistros, Lectores, Scholares, & alios praedictos super praemissis per quoscumque quomodolibet molestari, contraditores quoslibet, & rebelles, ac praemissis non parentes per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita, consequendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Derogatio contrariorum.

§.10. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac aliarum quarumcumque Studiorum Generalium Universitatum, etiam Jramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium, praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores, praesentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede Indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Dat. die 20. Augusti 1586. Pontificatus nostri Anno II.

LVI.

Jurisdicchio S. R. E. Cardinalis Protectoris, & Judicis causarum Collegii Cantorum Cappellanorum Romani Pontificis, cum privilegiorum, & gratiarum concessione.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

IN superna militantis Ecclesiae cathedra, nullis nostris meritis, sed sola Redemptoris nostri benignitate constituti, ad universa per Orbem terrarum diffusa loca cultui dicata divino, provisionis nostrae remedia tenemur extendere; praecipue circa Cappella nostrae Pontificiae, cujus cura strictiori

Causae hujus Constitutionis.

jure Nobis incumbit, prosperum statum, & felicem directionem Nos convenit intendere, & providentia nostra studium propensius adhibere, ut in ea Missarum solemnibus, & alia divina officia continue decantentur, illiusque Cantores ad eum numerum, qui ejusdem Cappellae decori, & servitio satis sit, reducti, congruis facultatibus pro eorum vite subsidio, valeant communiri.

Reductio numerum Cantorum Cappellae Pontificiae.

§.1. Quocirca huic rei sedulo incumbere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestate plenitudine, quorum nomina, & cognomina in calce praesentium describuntur, Apostolica auctoritate, tempore eorumdem praesentium reducimus, & contrahimus, reliquos vero tres Cantores Cappellanos ibidem non descriptos illorum rationem aliorum habituri, ab ipsius Cappellae servitio, & canendi onere, Cantorumque Cappellanorum hujusmodi numero, & consortio absolvimus & amovemus.

Erectio Collegii viginti unius Cantorum Cappellanorum, & descriptio qualitarum eorumdem.

§.2. Necnon in eadem Cappella, unum Collegium viginti, & unius Cantorum Cappellanorum, ut praefertur, descriptorum, loco quorum pro tempore deeedentium, vel recedentium, alii artis Musica peritia, & vocis suavitate pollentes, ab aliis de gremio Collegii hujusmodi existentibus, praevidio diligenti examine, ac alias juxta laudabilem consuetudinem hactenus observatam eligi debeant, se tamen quod dictum numerum viginti, & unius numquam excedant, & quorum unus dictae Cappellae Magister existat.

Concessio privilegiorum, & reddituum.

§.3. Et tam ipse, quam alii pro tempore existentes Cantores Cappellani, de gremio Collegii hujusmodi existentes sint, & esse censentur, prout hactenus semper fuerunt, nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis, veri, & indubitati Familiars, continui commentales, ac ex Palatio Apostolico solitam portionem panis, & vini percipere, & habere debeant, cum massa communi ex Monasterio S. Mariae de Cresciano Ordinis S. Benedicti Tarentin. Civitatis, seu Dioecesis, eidem Cappella per Nos nuper ad usum, & sustentationem ipsorum Cantorum Cappellanorum dumtaxat dicta auctoritate uniti, ac aliis eisdem massis usque ad valorem annuum trium millium scutorum monetae assignandis, fructibus, redditibus proventibus, rebus, & bonis, ac etiam, quoad de totidem reddituum annuorum summa, illi a Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus provifum fuerit, ex Camera Apostolicae pecuniis eisdem, Cantoribus Cappellanis, loco salarii, per menses singulos, deducta rata parte fructuum Collegii, & illius massae communis hujusmodi praestandis conficienda, ac inter ipsos viginti, & unum Cantores Cappellanos proportionabiliter, prout desuper ab ipsius Collegii Protectore pro tempore existente, ordinatum fuerit, dividendo, ex qua

tamen Diacono, & Subdiacono, qui olim substituti nuncupatis in dicta Cappella quotidie non tamen in praesentia nostra ministrantibus, ac Scriptori, & custodi Librorum ejusdem Cappellae congruam portionem loco salarii arbitrio ipsius Protectoris assignare. Nec de cetero quicquam a Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Missam in eadem Cappella pro tempore celebrantibus, etiam praetextu cujuscumque consuetudinis, quantumlibet inveterata, petere, & exigere, aut etiam sponte oblatum recipere debeant, auctoritate, & tenore praedictis perpetuo erigimus, & instituiimus.

Concessio insignium Collegii, ac facultatis eligendi de eorum gremio Magistrum Cappellae, & alios Ministros.

§.4. Illique sic erecto, & instituto, arcam, sigillum, aliaque Collegialia jura, & insignia, necnon facultatem, & auctoritatem Magistrum dictae Cappellae de ipsius Collegii gremio existentem, qui per quindecim annos, eidem Cappella deservierit, vel saltem ex antiquioribus personis dicti Collegii existat, & quem duae ex tribus partibus illius cantorum Cappellanorum hujusmodi ad hoc idoneum judicaverint, ceterosque officiales, & ministros necessarios ad tempus desuper statuendum eligendi.

Statutaque pro bono Collegii regimine condendi.

§.5. Necnon pro felici statu, regimine, & gubernio dicti Collegii, illiusque personarum, rerum, & bonorum, tam spiritualium quam temporalium, ac super electionibus, qualitatibus, oneribus, servitiis, & Ministeriis Magistri Cappellae, aliorumque Officialium, & Ministrorum ejusdem Collegii, quaecumque statuta, ordinationes, & decreta Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis non contraria, condendi, & condita quoties pro illorum, ac rerum, & temporum qualitate, vel alias expediens videbitur, mutandi, corrigendi, reformandi, alterandi, moderandi, in toto vel in parte revocandi, ac de novo edendi, eaque omnia, dummodo Apostolica, vel saltem ipsius Protectoris pro tempore existentis auctoritate approbata fuerint, ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, sub penis pecuniariis arbitrio ejusdem Collegii infligendis, & illi applicandis, observari faciendi, concedimus, & elargimur.

Elargitio exceptionis ab omni superioritate Ordinariorum, & Judicum in Urbe & extra.

§.6. Insuper Collegium praedictum, illiusque pro tempore existentes particulares personas, Officiales, & Ministros, ac eorum res, bona quaecumque, mobilia, & immobilia, praesentia, & futura, cujuscumque qualitatibus, & quantitatis existentia, & tam in dicta Urbe, quam extra eam ubicumque locorum consistentia, ab omni jurisdictione, dominio, superioritate, & potestate pro tempore existentis Vicarii, Senatoris, Conservatorum, & Reformatorum Urbis, ac Auditoris Causarum Curiae dictae Camerae, necnon Ordinariorum locorum, aliorumque Judicum, & Officialium quorumcumque, in ipsa Urbe vel extra eam ubilibet constitutorum, etiam perpetuo eximimus, & liberamus, ac sub Beati Petri, & nostrae, Sedisque Apostolicae protectione suscipimus, ac Nobis, & eisdem Sedi immediate subicimus.

§.7. Om-

Confirmatio, & innovatio quorumcumque privilegiorum hactenus concessorum.

§.7. Omniaque, & singula privilegia, exemptiones, libertates, praerogativas, facultates, gratias, tam spirituales, quam temporales, & indulta eisdem Magistro, & Cantoribus Cappellanis, in genere, vel in specie, per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac etiam Nos, & dictam Sedem hactenus quomodolibet concessa, approbata, & innovata, quoad ea videlicet decretis praedicti Concilii contraria, & sub ullis revocationibus comprehensa non sunt, approbamus, confirmamus, & innovamus.

Privilegium quod Cantores de Collegio non annoveant nisi data eis prius equivalenti re-compensa, si 25. annorum spatio deservierint, vel legitime impediti fuerint.

§.8. Praeterea statuimus, & ordinamus, ut illi ex Cantoribus Cappellanis praedictis, qui spatio vigintiquinque annorum Cappellae praedictae deservierint, ex tunc de cetero ab omni illius onere, & servitio sint, & esse censentur excusati, exempti, & liberati, neque ipsi, nec alii quicumque eorumdem Cantorum Cappellanorum, quos deinceps gravi aegritudine, aut corporis, seu vocis imbecillitate, vel alio legitimo impedimento detineri contigerit, ab ipso Collegio, illiusque Cantorum Cappellanorum numero, & consortio amoveri, neque alii in eorum locum subrogari ullatenus possint, nisi eis prius de aequivalenti re-compensa fuerit omnino provifum.

Quodque privilegia Cantorum etiam a motordi perpetua sint.

§.9. Quodque tam per Nos, ut praefertur, amoti, quam deinceps propter hujusmodi aut similia impedimenta amovendi, omnibus, & singulis, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, praerogativis, facultatibus, gratiis, & indultis, quibus alii Cantores Cappellani de gremio, & consortio Collegii hujusmodi existentes utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed aequae principaliter, & pariformiter, in omnibus, & per omnia uti, potiri, & gaudere libere, & licite possint.

Depositiio Protectoris d. Collegii cum facultate praedicta ordinandi, & gubernandi.

§.10. Ut autem ipsius Collegii conservationi, & bono regimini consulatur, ipsique Cantores Cappellani ab indebitis molestiis praeserventur, dilectum filium nostrum Decanum tituli Sancti Matthaei in Merula Presbyterum Cardinalem Azzolinum nuncupatum, ejusdem Collegii, & illius particularium personarum, rerumque, & bonorum quorumcumque Protectorem, defensorem, conservatorem, & Judicem ordinarium, cujus consilio, & ope, omnia supradicta, & alia quaecumque, ad electionem Magistri Cappellae, aliorumque Officialium, & Ministrorum, necnon receptionem, & admissionem Cantorum Cappellanorum praedictorum spectantia, & alias quomodolibet necessaria agantur, statuantur, & ordinentur.

Jurisdictione, quae causas omnes d. Collegii, & ejusque personarum cognoscendi committit appellationeque remota etc.

§.11. Cum plena, & omnimoda potestate, & auctoritate omnes, & singulos dicti Collegii, ejusque personarum, Officialium, & Ministrorum pro tempore existentium causas, etiam beneficiales, profanas, meras, & mixtas, tam active, quam passive motas, & movendas, per se ipsum vel ejus Auditorem, aut alium, seu alios ei Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

bene vivos, exclusive quoad omnes alios Judices, tam ordinarios quam delegatos, etiam summarie, simpliciter, & de plano ac sine strepitu, & figura judicii, manumque Regia, & nulla tela judiciaria servata, sed sola facti veritate inspecta, ac etiam, omni, & quacumque appellatione remota, audiendi, cognoscendi, decidendi, & sine debito terminandi, ac quibus, & quoties opus fuerit in forma, etiam sub pecuniariis, & aliis ejus arbitrio infligendis poenis, & in subsidium juris censuris Ecclesiasticis inhibendi, quaecumque mandata etiam executiva decernendi, & relaxandi, censuras, & poenas praedictas etiam iteratis vicibus aggravandi, auxiliumque brachii secularis invocandi, ac alia omnia, & singula in praemissis, & circa ea ac alias quomodolibet necessaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, & exercendi, ceterisque facultatibus ad id requisitis, quae etiam ad ipsius Decani Cardinalis in Officio Protectoris hujusmodi successores perpetuo se extendere, auctoritate, & tenore similibus, constituiimus, & deputamus.

Clausula praeservativa.

§.12. Decernentes praemissa omnia, & singula, ac praesentes literas, nullo unquam tempore, ex quavis causa quantumvis legitima, & urgenti, de subreptionis, vel obreptionis vicio, seu intentionis nostrae, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus vel controversiam revocari, seu ad terminos juris reduci posse, sed semper valida, & efficacia existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & inviolabiliter observari, & Cantoribus Cappellanis, & aliis supradictis perpetuo suffragari.

Decretum irritans.

§.13. Sicque per quoscumque Judices, ordinarios, & delegatos etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. Ecclesiae Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique & in quavis instantia judicari, atque definiti debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.14. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon stylo Palatii, ac Urbis, Camerae, & locorum praedictorum etiam juramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac etiam novis reformationibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, ac Vicario, Auditori, Senatori, Conservatoribus, Reformatoribus, Ordinariis, aliisque Judicibus, & Officialibus praedictis, & quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestate plenitudine similibus, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & in-

& innovatis, quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores huiusmodi presentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo, &c. Si quis autem &c. Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Kal. Sept. Pontif. nostri Anno II.

LVII.

Hortatio ad omnes Christianos, ut Rhenensi Collegio pro Catholicis Anglis a Sede Apostolica instituto, pie, & liberaliter subveniant, & ad Imperatorem, Reges, & Principes Christianos, ut Anglos propter Iustitiam persecutionem patientes, juvent, & foveant.

Similem hortationem fecit Gregorius Decimus, ut supra in eius Const. CXXXIV. Omnipotens fol. 8. Qui jam in Urbe Collegium pro Catholicis Anglis instituit, ut in alia eius Bulla LXXXI. Quoniam. Tom. IV. Par. III. fol. 399.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Universis Christianis presentes
litteras inspecturis, salutem, &
Apostolicam benedictionem.

Afflicta, & crudeliter vexata Anglorum, qui in Catholica Fide perseverant reliquit, communi piorum moerore, ac luctu, animos cunctorum mortalium in sui misericordiam, & admirationem convertunt. Quocirca Nos, qui Pontificii muneris nostri esse putamus, cunctarum Ecclesiarum, etiam quae Dei beneficio pace fruuntur, curam gerere, multo etiam magis solliciti sumus de ovibus perditis quaerendis, & afflictis populis, & personis pro viribus sublevandis, sevit enim in dies acrius dita haereticorum immanitas, in eos praecipue ecclesiastici Ordinis viros, qui de ipsa orthodoxa fide vocem paulo liberorem mittere, aut hisce re audent, ita ut plerique novis, & ante hunc diem inauditis tormentorum generibus dilacerati, atque membra- tim discepti, exquisitis suppliciis trucidentur. At quibus divina benignitas annuit e crentis impiorum manibus elabi, il vero quasi functi tan-ae cladis nuncii, ad augendum nostri doloris acerbiam em missi, vix aliquod arumarum suarum solatium reperiunt, nam extorres patriis finibus, bonis, ac fortunis suis spoliati, summa rerum omnium egestate misere premuntur, ac dispersi incertis sedibus vagantes, externa-

Dat. P. An. II.
3. Septemb.

Anglorum haereticorum immanitatis atrocitas.

rum, atque ignotarum gentium, sed Fidei, ac communionis Catholicae faciarum opem implorant. Et cum divitias, & ampla atque opulenta patrimonia possiderent, quibus in patria secundum carnem abunde affluentes frui poterant, si a vera pietate declinassent, maluerunt divino spiritu ducti ea praede, ac direptioni sacrilegorum domi relinquere, quam Fidem negare.

§.1. Numquam ergo satis Anglorum Catholicorum laudari potest constantia, dum praestudio Religionis, illi acerbissimos cruciatus, & necem, hi vero exilium, mendicitatem, quaeque ultima censetur in malis data optione cunctis huius seculi deliciis, & commodis anteponunt. Neque sane est, quod miseri exules a suis necessariis, & amicis in patria relictis opem aliquam expectent, ipsi namque nefarii edictis deterriti, aut paribus depressi angustiis, suas nequeunt miseras tolerare, nedum aliis adiumento esse.

§.2. Quare horum calamitatis miserata Sedes Apostolica, per omnes Christiani Orbis partes dispersis Angliae populis, iis praesertim qui in Collegium Rhenense hac ipsa de causa auctoritate Apostolica institutum se receperunt, superioribus annis cooperat aliquid auxilii suppeditare, quod pium institutum Nos quoque persolvendo ex arario nostro, in singulos menses certum subsidium prosequi non cessamus, nec sine magno fructu, siquidem ex sancto illo Anglorum, illuc pietatis, & Catholicae disciplinae capeffende causa profugientium Seminario, multos fere quotidie prodire audimus, qui Deo juvante in Angliam ad confirmandos Catholicorum animos redeunt, gloriosos, apud posteros quoque illustribus futuris martyris, suam erga Catholicam Fidem, & hanc Sanctam Sedem devotionem usque ad sanguinis, & spiritus effusionem testentur. Horum autem eximia virtus, & infracti animi robur sevilissimos haereticos urit, spemque eis eripit, quam de Catholicorum nomine ad internecionem delendo, aut certe penitus profligando, animo conceperunt. Sed cum haud desinant propterea pios omnes vexare, excreffente in dies exulum numero, idem Collegium Rhenense in maximas difficultates est adductum, ac ne ipsius quidem ararii Apostolici ingentibus oneribus gravati tenuitas sufficere potest tot necessitatibus sublevandis, cum praesertim Nos turbulentissimis temporibus ad Ecclesiae gubernacula vocati, imminenti- bus undique periculis circumfessi, ex toto terrarum Orbe ad Nos confluentium fidelium pauperum necessitatibus succurrere, pro communi Christianae Reipublicae bono, ingentes sumptus facere, & gravissima onera sustinere assidue cogamur.

§.3. Primum igitur confugimus ad divinam opem implorandam, ut Deus Omnipotens cohibeat tandem aliquando effrenatae tyrannidis in caede, ac strage piorum debacchantis furorem, & nobilissimam nationem verae Religionis studio quondam florentem, ac beatam, & adhuc pro sua ab-

Anglorum Catholicorum praedicta laudatio.

Collegii Rhenensis pro Catholicis Angliae a Sede Apostolica instituti, bonorumque fructuum inde provenientium enumeratione, & commendatione.

Pontificis ad Deum oratio pro Angliae liberatione.

LVIII.

Quod Fratres Minores Ordinis S. Francisci de Observantia licite retineant loca, quae etiam sine titulo possident, dummodo Ordinarium consensum accedat, quo ad ea quae possident a decem annis citra.

Alia de his Fratr. videri possunt in Co. XXVI. Leonis X. lre Tom. III. Par. III. fol. 450.

SIXTUS PAPA V.

Dilecti filii, salutem, & Apostolicam benedictionem.

CUM sicut Nobis nuper exposuisti, tu annis proxime lapsis pro inuncto tibi Ministeriatus tui generalis Ordinis Fratrum Minorum de Observantia onere, omnes, & singulas praefati Ordinis Provincias, tam in Italia quam extra eam existentes visitaveris, multasque domos, Ecclesias, & loca Ordinis praefati, ab eorum Ministris, Custodibus, seu Guardianis, & Fratribus retineri repereris, absque eo quod ipsi Ministri, seu Guardiani, & Fratres de aliquo Ecclesiarum, & domorum, ac locorum huiusmodi titulo, seu concessione a Sede Apostolica, vel alias legitime habita, & facta docere valeant, cum dictae concessiones aut non obtenta, vel non expedite, seu dictarum domorum Ministrorum, Guardianorum, seu Custodum incuria, sive etiam ob bella, aut depopulationes, vel alios casus sinistros, aut alias deperditas sint, quamvis domus, & Ecclesiae, ac loca praedicta, ab eorum Ministris, sive Guardianis, & Fratribus bona fide, ac pacifice, & quiete possideantur. Tuque Nobis humiliter supplicasti, ut potiori pro dictorum Ministrorum, Custodum, sive Guardianorum, & Fratrum conscientiarum securitate, & cautela, tibi, dictisque Ministris, Custodibus, sive Guardianis, & Fratribus in praemissis de aliquo opportuno nostro, & Sedis Apostolicae remedio providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.1. Nos igitur pro nostri pastoralis officii munere, tuisque supplicationibus in hac parte inclinati, in praemissis opportune dictarumque domorum, & Ecclesiarum, ac locorum qualitates, & quantitates, aliaque necessaria exprimenda hic pro plene, & sufficienter expressis habere volentes, teque ac dictos Ministros, Guardianos, seu Custodes, & Fratres a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodo- libet innodati existitis, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, tibi, ac ceteris Ministris, Custodibus, seu Guardianis, & Fratribus dicti Ordinis, nunc, & pro tempore existentibus, ut quaecumque loca, domos, & Ecclesias, quae vos iu hanc usque diem, in quibuscumque Mundi partibus, ac etiam Insulis, & Regnis novi-

Generalis Minister exponit quod multa loca, & Ecclesiae ipsi possident, licet de legitimo titulo, seu concessione, ex causis hic expressis doctere nequeat.

Hic itaque Pontifex eisdem concedit, ut ea libere, & licite retinere valeant dummodo habeant consensum Ordinarii, quo ad loca quae habeat a decem annis citra.

Eiusdem praedicti Collegii subventiones ad Christianos exhortatio.

haereticorum intolerabili iugo liberatione, usque ad sanguinem gloriosissime concertantem, tali peste, ac pernicie liberet, ac in pristinam quietem, & tranquillitatem vindicet.

§.4. Mox imitati felicitis recordationis Gregorium Papam XIII. nostrum Praedecessorem, ejus exemplo, ut plus ponderis habeat duplicata Romanorum Pontificum commendatio, Nos quoque denuo praesentes universos Christianos exhortamur, & obsecramus in Domino, cuius causa nunc maxime agitur, ut sublevent Anglorum fidelium, praesertim dicti Collegii Rhenensis, supplices manus tendentium, inopia pia, & liberali pro suarum quisque facultatum modo elemosynarum largitione, nec denegent eis, vel a dilecto filio Guglielmo Alano Rectore ejusdem Collegii moderno, ac pro tempore existente deputatis, promptum auxilium, ne quos divina misericordia incolumes defendit ab efferrata crudelissima tyrannidis sevitia, eos nunc in media Christianorum Republica, enectos fame, nudos, macie, & squallore confectos tabescere, ac perire summa cum ignominia patiantur.

Ecclesiasticorum cum praesentibus literis publicandi, & elemosynas colligendi.

§.5. Mandamus praeterea universis, & singulis Ecclesiarum Praelatis, & Rectoribus, ceterisque personis Ecclesiasticis quibuscumque, ut curent praesentes literas, earumque authentica exempla in suis quisque Ecclesiis, & locis, ac etiam concionibus publicari, spectataeque integritatis viros, non autem Quaeitores deligant, qui elemosynas, & oblata caritatis subsidia colligant, ac sine lucro, & fraude, dicto Rectori, vel ab eo de putatis fideliter tradant, ex quibus idem Rector modernus, & pro tempore futurus, ubi ejusdem Collegii necessitatibus satis esse provifum noverit, ceteris Anglis exulibus dispersis presbyteris opportune subveniat.

Hortatio ad Principes Christianos Anglorum exules recipiant, & foveant.

§.6. Demum carissimos in Christo filios Imperatorem, cunctosque Reges, ac reliquos Principes Christianos, etiam atque etiam rogamus, & monemus, ut eosdem Anglos exules, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, Christianorum quidem Principum patrocinio dignissimos, juvent pro viribus, & foveant, vel in eis potius ipsum Christum, cuius nutu omnia regna, & dominia sibi ab eo tradita regi meminerint.

Fides transitoria.

§.7. Et quia praesentes nostrae litterae ad singula loca, ubi illis opus est, deferri nequeunt, decernimus, ut eorum exemplis &c.

D. P. An. II.
3. Septemb.

Datum Romae apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, tertio Nonas Septembris, Pont. nostri Anno II.

Indiarum Occidentalium, & Orientalium, quomodolibet, ea videlicet quae a decem annis supra, quae vero a decem annis citra de consensu Ordinariorum possidetis, libere, & licite, ac absque aliquo conscientiarum vestrarum scrupulo, aut censura, & poenarum incurfu, etiam si de illorum concessionibus a Sede Apostolica, vel alias quomodolibet factis, ac fieri necessariis nullibi, ut praemittitur, appareat, perpetuo retinere, & possidere, ac in eorum quieta, & pacifica possessione remanere, illamque in omnibus, & per omnia, perinde, ac si antequam loca, domus, & Ecclesiae huiusmodi, & eorum singula recepta fuissent, de illis recipiendis competens, & sufficiens facultas a Sede Apostolica, & locorum Ordinariis, in quorum Civitatibus, & Diocesis constitunt, obtenta fuisset, continuare valeatis, Apostolica auctoritate, praesentium tenore concedimus.

Indulgentias, que, & privilegia eidem concedit, quae concessa fuerant locis, & Ecclesiis a principio licite receptis, & edificatis.

§.2. Necnon Ecclesiis, domibus, & locis praedictis, illorumque Ministris, & Guardianis, seu Custodibus, & Fratribus nunc, & pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, prerogativis, anrelationibus, praerogativis, indultis, favoribus, gratis, concessionibus, indulgentiis, & peccatorum remissionibus, & relaxationibus, quibus alia dicti Ordinis Ecclesiae, domus, & loca, quae a principio de eisdem Sedis Apostolicae, & Ordinariorum locorum licentia recepta, & edificata fuerunt, eorumque Ministri, Guardiani, seu Custodes, & Fratres, ac aliae personae, tam de Jure, usu, consuetudine, privilegio, & concessione, quam alias quomodolibet in genere, vel in specie utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ipsi similiter, ac pariformiter, & sine ulla penitus differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, indulgemus.

Ampliatio super praedicti Indultu.

§.3. Decernentes insuper te, ac Ministros, Custodes, seu Guardianos, & Fratres Ecclesiarum, domorum, & locorum praedictorum de cetero, ad docendum de facultate sive licentia recipiendi Ecclesias, domos, & loca praedicta ab eadem Sede, & locorum Ordinariis obtenta, alias quam per praesentium ostensionem, quam ubique, tam in iudicio quam extra, praeter quam quod ad docendum de dicto consensu Ordinariorum, in his quae possidetis a decem annis citra, sufficere volumus pro sufficienti, & plena probatione omnium, & quorumcumque necessario probandorum, ad effectum consequendi praemissa, hisque omnibus plenarie fruendi, minime teneri nec obligatos existere.

Decretum irritans.

§.4. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios ordinarios, & delegatos, etiam Palatii Apostolici causarum Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, definiendi, & interpretandi facultate, ju-

dicari, defini, & interpretari debere, ac quicquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus.

Clausula derogatoria.

§.5. Non obstantibus praemissis, ac fel. rec. Bonifacii Papae VIII. Praedecessoris nostri, de novis locis per Mendicantes, absque dictae Sedis licentia non recipiendis, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fides.

§.6. Volumus autem, quod praesentium transumptis &c. praedicti Ordinis, eaque concernentibus prope diem, te auctore in Typographia Romana dilecti filii Domini Basilae cudendo, aut etiam separatim imprimendis, & a te, seu pro tempore existente Ministro, seu Commissario generali Ordinis praefati separatim imprimendis, subscriptis.

Datum Romae apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 5. Septemb. 1586. Pont. nostri Anno II.

D. P. An. II. 3. Septemb.

LIX.

Confraternitas S. Annae Varaviae erigitur in Archiconfraternitatem cum eisdem facultatibus, & privilegiis, quae habet Archiconfraternitas Confalonis de Urbe.

Ex Regest. in Secret. Brev.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proclara, ac insignia charitatis, & pietatis opera, quae dilecti filii Prior, seu Senior, Camerarius, deputati, alique Confratres Societatis S. Annae, quae gloriosissima Virginis Salvatoris Nostri Jesu Christi genitricis Matrem esse, & appellari commerita fuit, ad gloriam Dei, & Animarum Christi fidelium salutem quotidie exercent, Nos inducunt, ut eandem Confraternitatem, quae non solum Lomze, Vinea, Carinae, Scampis, Varaviae, Varte, Leopoli, sed etiam per universam Poloniam, Lituaniam, & Russiam tam apud fratres S. Francisci de observantia, quam apud alias plebsque Ecclesias, atque Sacella eiusdem Sanctae Annae erecta, & instituta reperitur, ampliori, ac digniori nomine, ac titulo decoremus, ac illustremus, favoribusque, gratis, & prerogativis prosequamur opportunitis.

Exordium a piis operibus, quae per Confratres huiusmodi exercentur desumptum.

§.1. Itaque Charissima in Christo filia nostra Annae Poloniae Reginae illustris eiusdem Societatis Patronae, ac Protetricis supplicationibus hac in parte inclinati Confraternitatem S. Annae praedictae Varaviae existens in Archiconfraternitatem, & caput omnium Confraternitatum sub eadem invocatione in quibuslibet Civitatibus, Terris, Oppidis, & locis Regni Poloniae, ac aliis Dominiis, & ditionibus praedictae Reginae Annae constitutis erectarum, & erigendarum, & aliarum cuiusvis alterius nuncupationis eiusdem tamen instituti eidem Archiconfraternitati pro tempore aggregandarum

Confraternitas in Archiconfraternitatem erigitur, ceteraque eiusdem nuncupationis Confraternitates ei subiungantur.

Seniori Confraternitati statuta condendi facultas conceditur.

Aliisque Confraternitatibus aggregandi, propterea, Privilegia, Indulgentias &c. communicandi.

Communicantur eidem Privilegia &c. Summus Pontificibus concessa Archiconfraternitati Confalonis.

Contraria omnia tolluntur.

Dat. die 14. Septem. 1586. An. II.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Exordium.

rum auctoritate Apostolica perpetuo erigimus, & instituiamus.

§.2. Ac Priori, seu Seniori, Camerario, ceterisque Deputatis Archiconfraternitatis huiusmodi, quaecumque statuta, Decreta, & Ordinationes, licita tamen, & honesta, ac Sacrorum Canonum dispositioni, & praesertim Concilii Tridentini Decretis minime contraria faciendi, & condendi, & jam facta, edita, seu condita matura consideratione, & deliberatione super illis per eos adhibita, nostro nomine confirmandi, & approbandi.

§.3. Necnon quascumque Confraternitates ubicumque existentes tam sub dicto nomine Sanctae Annae, quam alterius nuncupationis, idem tamen Institutum circa praedictae charitatis, & pietatis opera tenentes ipsi Archiconfraternitati aggregandi, ac omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, & alias quascumque gratias spirituales eidem Archiconfraternitati per Nos, & alios Romanos Pontifices Praedecessores nostros quomodolibet concessas, & in futurum concedendas dictis Confraternitatibus, quarum ipsa Archiconfraternitas S. Annae caput existit, impartiendi.

§.4. Necnon omnia privilegia, indulta, prerogativas, facultates, Archiconfraternitati Confalonis de Urbe per Nos, & alios Romanos Pontifices Praedecessores nostros, praesertim illa, quae in libro statutorum eiusdem Archiconfraternitatis continentur, quorum tenores hic pro expressis haberi volumus, data, tributa, & concessa tam respectu facultatis aggregandi Confraternitates, & alia pia loca, Indulgentiasque, & aliis communicandi, quam orationes 40. horarum, & Indulgentias ad instar stationum Urbis certis anni temporibus indicandi, nec non cetera omnia, prout ipsa Archiconfraternitas Confalonis de Urbe facit, & gerit, faciendi, & gerendi in dicto Regno Poloniae facultatem, & auctoritatem tenore praesentium damus, concedimus, & impartimur.

§.5. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac aliis Constitutionibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 16. Septembris, 1586. Pontificatus nostri Anno II.

LX.

Confirmatio Erektionis Provinciae Hispaniarum Fratrum Ordinis Beatae Mariae de Monte Carmelo cum transitu eiusdem ad Discalceatos.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam

Quae a Praedecessoribus nostris pro personarum maxime Religiosorum bono regimine, & mutua quiete, ac concordia inter eas conservanda salubriter ordinata fuerunt, ea, ut firmiora persistant, libenter cum a Nobis petitur, nostram interponimus auctoritatem.

§.1. Alias siquidem post confirmationem Regulae Fratrum Eremitarum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, quae de mandato fel. re. Innocentii PP. IV. nostri Praedecessoris a bo. mem. Hugone Tituli S. Sabinae Presbytero Cardinale, & Guilielmo Episcopo Antedarien. correctae, & declarata, ac deinde juxta correctionem, & declarationem huiusmodi ab eodem Innocentio Praedecessore comprobata fuisse asseritur, pie mc. Eugenius PP. IV. etiam Praedecessor noster rigorem illius mitigans, & regulam ipsam moderans ordinasse, & concessisse inter alia dicitur, quod eiusdem Ordinis Professores tribus dumtaxat diebus singulorum hebdomadarum, & quibus junctae juxta eandem Regulam essent astricti, praeterquam in Adventu, quadragesima, & aliis generaliter prohibitis diebus, carnis vestici, & horis congruis in eorum Ecclesiis manere, ac per claustra, & eorum ambitus deambulare libere, & licite valerent. Decernens eosdem Fratres circa praemissa ad arctiorem observantiam, quae superius praemittitur occasione professionis in dicto Ordine emissa, vel imposterum emittende minime teneri, & alias prout latius in dictorum Praedecessorum literis dicitur contineri.

Post conditas Ordinis huiusmodi Constitutiones sub Innocentio IV., Eugenio IV., & Gregorio IV. de clavis, Carmentis non tamen nisi ad jejunia ecclesiastica, & triduum in quibuslibet hebdomada &c.

§.2. Ac demum cum re. mc. Gregorio PP. XIII. similiter Praedec. nostro expositum fuisset, quod de anno Domini 1565. sen alio veriori tempore nonnulli Professores dicti Ordinis cum licentia sui Prioris Generalis tunc in partibus Hispaniarum existentis aliquot Fratrum, & Monialium eiusdem Ordinis Monasteria, in quibus primitiva regula praedicta cum omni observantia, & rigore retineretur in Hispaniarum Regnis, sub obedientia tamen Provincialis fundare, & edificare coeperant, quodque Regulam, & observantiam huiusmodi tam fundatores praedicti, quam alii, qui ex mitigatis pro tempore admittebantur, renunciano mitigationi, & relaxationi dicti Eugenii Praedecessoris transacto probationis anno denno, ac etiam alii de saeculo venientes profitebantur, ac numerus Religiosorum, qui Discalceati nuncupantur, primitivam huiusmodi Regulam profitentium, & observantium magnopere, uti tunc expressum fuit, excreverat, quodque iidem Religiosi Discalceati ultra contenta in dicta Regula de licentia ipsius Prioris Generalis, & eiusdem Vicarii per eundem in Provincia Castellae deputati, & cum approbatione Visitorum Apostolicorum dictae Religionis quaedam alia Instituta ad carnis mortificationem, & Populi aedificationem ab initio suae Institutionis observare inceperant, veluti Discalceatos incedere, indui sacco, dormire super tabulis, ad sublevandam suam inopiam manibus propriis operari, multum se in oratione exercere, divinumque officium sine cantu, & sine modulatione recitare. Idem Gregorius Praedecessor Charissimi in Christo filii nostri tunc sui Philippi Hispaniarum Regis Catholici, qui ac etiam eorundem Fratrum Discalceatorum

Gregorius autem XIII. Fratrum Hispaniarum mitigationi huiusmodi, ad Discalceatorum Ordinem transiisse, & Priori Generali subesse, ac in Provincia redigi permittit, cum nonnullis alii privilegia hic adnotata.

rum precibus annuens de consilio venerabilium fratrum nostrorum, tunc suorum S. R. E. Cardinalium super visitatione Apostolica consultatione Episcoporum, & Regularium reformatione deputatorum, de quorum numero Nos quoque in minoribus constituti, & Cardinalatus honore fungentes tunc eramus, institutum huiusmodi, quod iuxta primitivam Regulam predictam ipsi Fratres profitebantur laudando, & approbando dictos Fratres, & Moniales primitivam huiusmodi Regulam in Regnis Hispaniarum observantes Discalceatos nuncupatos, eorumque Domos, Conventus, Monasteria, & loca tunc, & pro tempore existentia a Provinciis Fratrum, & Monialium ejusdem Ordinis Beate Mariae de Monte Carmelo Regulam per dictum Eugenium Praedecessorem mitigatarum tunc, & pro tempore observantium, qui mitigati nuncupantur, penitus, & omnino in perpetuum, auctoritate Apostolica, sejunxit, separavit, & dismembravit, ipsosque Discalceatos ab omni, & quacumque jurisdictione, visitatione, correctione, & Superioritate, quae Prioribus Provincialibus, ceterisque Praelatis, & superioribus mitigatis in ipsos Discalceatos competeat, perpetuo exemit, & liberavit, ac eorumdem Fratrum, & Monialium Discalceatorum Domos, Monasteria, & loca quacumque catenus erecta, & instituta, & ex tunc in futurum erigenda, & instituenda in unam Provinciam de per se Discalceatorum nuncupant, per unum Priorem Provinciale, qui in Capitulo ipsius Provinciae ex eisdem Discalceatis, ut praefertur, eligi deberet, regendam, & gubernandam, in perpetuum crexit, & instituit, ipsam Provinciam Fratrum, & Monialium Discalceatorum sub obedientia, & superioritate Prioris Generalis totius Ordinis ad instar aliarum Provincialium ejusdem Ordinis perpetuo subiectam remanere, subesse, & subiacere voluit. Qui Prior Generalis per se ipsum tantum, vel per alium virum idoneum ex ipsis Discalceatis, & iuxta eorum primitivam Regulam, ac Regularia instituta ab ipsis Discalceatis observari solita, eos visitare, reformare, corrigere, & punire possit in Monasteriis tamen, Domibus, & locis ipsorum Fratrum Discalceatorum, extra quae nullatenus ipsi Discalceati, vel aliquis eorum ab eodem Priore generali quovis pretextu, vel occasione amoveri, assignari, mutari, extrahi, seu transferri, aut ad alias Provincias mitti, aut retineri possent, nisi aliter in eorum Capitulo provinciali fuisset ordinatum, ipsi vero dicta Provinciae Discalceatorum Fratres in praemissis perpetuo eidem Priori generali parere, & obedire, & cum ipsum ad eorum Monasteria, Domos, & loca divertere, aut pro visitatione huiusmodi, vel alias accedere contingeret, cum omni humilitate & reverentia benigne recipere, & pertractare tenerentur, & deberent. Priori vero Provinciali ejusdem Provinciae Fratrum Discalceatorum ipsos Fratres, & Moniales Discalceatos, illorumque Domos, Monasteria, & lo-

ca quacumque regendi, puniendi, & castigandi, ac Captulum Provinciale suis loco, & tempore indicendi, convocandi, congregandi, & celebrandi, quoscumque officiales necessarios una cum Capitularibus eligendi, ac quacumque statuta, & ordinationes pro bono regimine ipsius Provinciae, & Dei servitio in eodem Capitulo condendi, mutandi, alterandi, ac in totum, si videbitur, abrogandi, & etiam de novo edendi, dummodo Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, eorumque primitivae Regulae, & Instituti praedicti non adversarentur, & abusus quoscumque tollendi, & emendandi: Monasteria item, Domos, & Conventus tam virorum, quam mulierum ejusdem Provinciae in quibusvis locis, cujusvis licentia desuper non requisita, de consensu dictorum Capituli, & alias servata forma ejusdem Concilii constructi, & edificari faciendi, ipsique Priori Provinciali, postquam electus fuisset, officium suum exercendi absque alia confirmatione, quam tamen a Priore generali totius Ordinis mox petere teneretur, plenam, & liberam facultatem concessit, ac prohibuit perpetuo ne Fratres, & Moniales Discalceati ad suum Fratrum mitigatorum, vel alium Ordinem, praeterquam Carthusianorum sine apostasia nota transire possent, nisi Sedis Apostolicae licentia obtenta, atque inhibendo sub poena excommunicationis Priori generali, Provincialibus, & Commissariis, aliisque Praelatis, ministris, aut officialibus, ne eosdem Fratres, vel Moniales Discalceatos super praemissis quocummodo molestant, ipsi etiam Discalceatis indulget, ne eis ullo modo parere, aut deferre tenerentur, salva tamen in reliquis obedientia Prioris generalis totius Ordinis, cui eos perpetuo subiectos esse, & subiacere voluit, aliaque nonnulla eisdem Discalceatis sub certis modo, & forma tunc expressis concessit, & indulget cum de sic iudicando, & irritanti, aliisque Decretis, & clausulis praeservativis, & derogationibus adjectis, certis etiam Judicibus sive etiam Executoribus deputatis, prout in literis Gregorii Praedecessoris huiusmodi sub datum die 28. Junii anni Dom. 1580. in forma Brevis expeditis latius continetur.

§. 3. Ad quarum literarum executionem cum sicut iidem Fratres discalceati Nobis exponi fecerunt, jam processum, & usus ipse doceat in dies magis juvante Domino ex illarum dispositione plura nomina ad honorem divini nominis, & ejusdem Provinciae, atque adeo totius Ordinis, salubrem directionem, statumque pacificum, & tranquillum redundare. Propterea Nobis fuit humiliter supplicatum, ut hac ipsa pro eorum subsistentia validiori, de novo auctoritate Apostolica roborare de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur dicti Philippi Regis, ac eorum Discalceatorum supplicationibus inclinati dictas Gregorii Praedecessoris literas, quarum tenorem praesentibus haberi volumus pro expresso, tam quo ad praemissa, quam

Ad hoc cum processerint di-
cti Fratres
confirmentur
a Sixto
Pontifice.

Confirmat
Pontifex.

quam reliqua in eis contenta, ac processus habitos per eandem, & inde secuta omnia, & quacumque auctoritate Apostolica perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuae inviolabilis, & inconcussa firmitatis, & approbationis Apostolicae robur adiciamus, eaque universa, & singula praesentis scripti patrocinio communimus, ac omnes, & quacumque Juris, & facti, vel solemnitatum, aut alios defectus etiam substantiales, si qui intervenerint in eisdem, supplemus, eaque de novo per praesentes, alias tamen iuxta formam, & tenorem praedictarum Gregorii Praedecessoris literarum concedimus, indulgemus, statuimus, & ordinamus, ac per eos, ad quos spectat, firmiter, & inviolate observari in omnibus, & per omnia praecipimus, & mandamus.

Si quid se-
cus atre-
tur, declarat
irritum.

Recitationem
Breviarum Ro-
mani iuxta
novam refor-
mationem eiu-
dem concedit.

Roma au-
tem Procura-
torem Gene-
ralem habet.

Huiusce Cou-
stitutionis Ex-
equutores de-
putat.

§. 5. Decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentatum forsitan est habitus, vel imposterum contigerit attentari.

§. 6. Ac insuper eorumdem Discalceatorum precibus in hoc quoque annuente, Universis, & singulis Fratribus, ac Monialibus Discalceatis praedictis tam professis, & in Sacris etiam Presbyteratus Ordinationibus constitutis, quam aliis quibuscumque, ut in eorum Ecclesiis, Domibus, Monasteriis, & locis tam in Choro, quam extra Chorum horas Canonicas diurnas, & nocturnas secundum usum, ritum, & morem Romanae Ecclesiae iuxta formulam Breviarum Romani novissime ex Decreto dicti Tridentini Concilii reformati, & pia memoriae Pii Papae V. etiam Praedecessoris nostri iussu editi publice, & insimul, etiam privatim, & sigillatim dicere, & recitare libere, & licite valeant, ita ut amplius ad dicendas horas Canonicas secundum ritum, & morem dicti Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo minime teneantur, & nihilominus precepto, & obligationi satisficiant.

§. 7. Quodque eisdem Discalceatis in Romana Curia Procuratorem suae Provinciae Discalceatorum ad tractanda ejusdem Provinciae negotia ex numero ipsorum Discalceatorum destinare, & perpetuo habere liceat auctoritate praedicta de speciali gratia concedimus, & indulgemus.

§. 8. Quocirca Venerabilibus Fratribus Toletan., & Hispalen. Archiepiscopis, & Episcopo Palentin., ac dilecto Filio Caesarum Curiae Camerae Apostolicae Auditori generali, ac universis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Praelatis, necnon quibuscumque in dignitate Ecclesiastica constitutis per Apostolica scripta mandamus, ut ipsi, vel plures, aut duo, vel unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes, ac praedictas Gregorii Praedecessoris huiusmodi literas, & in eis contenta quacumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Discalceatorum, vel aliorum, quorum intererit, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisdemque Discalceatis in praemissis
Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

sis efficaciae defensionis praesidio assistentes faciant praemissa omnia, & singula iuxta praesentium, ac praedictarum Gregorii Praedecessoris literarum tenorem per eos, quos illa concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, debita executioni demandari, & ad unguem perpetuo, & firmiter observari. Non permittentes quemcumque desuper quocummodo indebite molestari, perturbari, aut inquietari. Contradictores ac inobedientes, eisque auxilium, consilium, vel favorem directe, seu indirecte, vel alias praestantes quoscumque status, gradus, Ordinis, vel conditionis fuerint, per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compellendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, ac in Conciliis, etiam generalibus editis, distique Ordinis, ac illius Provincialium juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiisque quoque, Indultis, & literis Apostolicis eisdem Mitigatis, vel Discalceatis, aut universo Ordini, vel praedictis, aut aliis illorum superioribus, ceterisque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus illorum tenores praesentibus pro expressis habentes specialiter, & expresse derogamus, atque omnibus iis, quae in dictis Gregorii Praedecessoris literis concessa fuerunt, non obstante, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 20. Sept. 1586. Pontificatus nostri Anno II.

Contraria tollit.

Dat. die 20-
Septem. 1586
An. II.

LXI.

Praefinitio numeri, & qualitatum Praelatorum Referendariorum utriusque Signaturae Romanae Pontificis, cum privilegiorum concessione.

Ampliora concessit indulget Paulus III. in sua Const. XXVIII. Debita. Tom. IV. Par. I. fol. 174. De officio autem Referendariorum, vide in Pii IV. Const. Cum super. Tom. II. Par. II. ubi etiam notari de materia Signaturae Iustitiae, & Gratiae.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuum rei memoriam.

Quemadmodum providus agriculor, quod uberiores eius futuram frugem, temporum vires sollicite observat, arborum ordine disponit, & ne illarum vires latius diffuse evanescant, nimiam frondium, ramorumque frequentiam comprimit, & refecat, ac ibidem inordinata, & indisposita, si qua sint, ad meliorem formam reducere fatagit; ita Nos agri Dominici curae, superna

Iste Pontifex ex causis hinc expressit.

H h perna

perna dispositione prepositi, efficacem, & fructuosam operam in illius cultura impendere credimus, cum ad ea vigilantie nostre studium sedulo convertimus, per quae huius Sedis Apostolicae dignitates, & Officia, praesertim nostram Gratiae, & Iustitiae Signaturam concernentia, tamquam feraces plantae in ipso agro Dominico consistant, ut illi, & commoda rerum dispositione salubriter dirigantur, & ex eorum administratione sperati fructus ad Dei gloriam, & illius gregis utilitatem, dictaque Sedis decorem majori in dies cum senore proveniant, abusus vero, qui in illis passim, absque personarum defectu conferendis irreperunt, resectis, & veluti putatis ramis sterilibus, de medio submoveantur. In quam curam cogitationemque pro Officii nostri debito incumbentes, opportunum, immo necessarium esse censuimus, ut ad eisdem Signaturae tam Gratiae quam Iustitiae ministeria, non nisi cognite, & spectatae virtutis viri assumantur, & proinde illius Referendariorum coetus nimia praeteritorum temporum indulgentia, & quorundam instantia supra modum, non sine pristinae suae dignitatis diminutione adauctus, resecata illorum multitudine, ad certum, & determinatum numerum, inque compositum ordinem redigatur, ne multitudo ipsa rebus gerendis confusionem, & impedimentum afferat, & spes uberioris fructus, quae in eorum numeribus rite, & fideliter obeundis posita esse debet, Nos atque ipsos frustraretur.

§.1. Itaque opportuna circa haec remedia adhibere volentes, Motu proprio &c., & ex certa scientia nostra ac de Apostolica potestate plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione statuimus, & ordinamus, quod nullus deinceps in Referendariorum alterutrius Signaturae praedictae, etiam cedentibus vel decedentibus, aut alias deficientibus, qui nunc sunt, Referendarius praefatis, omnino admittatur, donec, & quousque omnium Referendariorum huiusmodi numerus imminutus, & ad centum dumtaxat reductus fuerit. Illo autem sic reducto, & imminuto, praescriptus centenarius numerus Referendariorum huiusmodi, nullo unquam tempore augeatur. Sed neque inter hos omnes ultra septuaginta Signaturae Gratiae Referendarii esse possint.

§.2. Nec ullus numero, & consortio Referendariorum Iustitiae de cetero adscribatur, nisi sit ex legitimo matrimonio, honestique parentibus procreatus, & clericali characterem insignitus, ac utriusque, vel alterius iurium Doctor, in aliqua Studii generalis Universitate promotus, & in Rom. Curia habitus, & tonsura clericalibus incedendo, per biennium versatus, vitaeque integritate, ac morum probitate commendatus, & saltem in viginti quinque aetatis suae annis constitutus, habeatque in bonis temporalibus, vel beneficiis Ecclesiasticis, unde in ipsa Curia dignitatis suae gradum valeat decenter sustinere.

§.3. Porro antequam ad ipsius admissionem procedatur, per eisdem Signaturae

Referendariorum numerum ad centum praefinit.

Admittendorum ad Signaturam Iustitiae qualitates praescribit.

Admissionem que fornam.

Iustitiae Praefectum, vocatis, & congregatis ad id sex antiquioribus Referendariis, secreto examinari, & ad hunc effectum saltem binas supplicationes, seu commissiones sibi ad ipso Praefecto ex tempore porrectas proponere debeat; quod si collectis Praefecti, & sex antiquiorum Referendariorum praefatorum suffragiis, super quibus eorum conscientiam oneramus, taliter in huiusmodi propositione se habuerit, ut relatione super hoc, per dictum Praefectum Nobis, aut pro tempore existenti Romano Pontifici facta, mererit commendari, & approbari, tunc, & non alias in Referendariatum eisdem Signaturae Iustitiae admittatur, praefecto prius per eum in manibus eiusdem Praefecti solito iuramento.

§.4. Ad Signaturam vero Gratiae nemini pateat ascensus, nisi saltem triennio in Signaturae Iustitiae fuerit laudabiliter versatus, exceptis dumtaxat causarum Palatii Apostolici Auditoribus, & Camera Apostolicae Clericis, quorum quisque ad utramque Signaturam quovis tempore adfiscii valeat.

§.5. Insuper, quod eidem Signaturae Gratiae semper decem, & octo Referendarii in Curia praesentes, nec legitimo impedimento detenti, duodecim videlicet antiquiores, penes quos sententia dicenda in ipsa Signaturae gratiae suo quisque loco, & ordine, facultas existit, & alii tres, quibus onus libellos supplices proponendi incumbit, reliqui vero tres successively proposituri, necnon Thesaurarius generalis, & etiam generalis Auditor causarum Curiae dictae Camerae, ac unus ex Palatii Apostolici Auditoribus, & unus ex eiusdem Camerae Clericis, alternatis vicibus, item nostri in Urbe Vicarii, & causarum Curiae praefatae Auditoris Locatenentes, necnon Secretarius Apostolicus, ac in eadem Signaturae Gratiae proponendi munus a Referendariorum Decano ad ceteros omnes per turnum, iuxta suae cuiusque receptionis, & admissionis ordinem, deducatur.

§.6. In Signaturae vero Iustitiae circa rationem proponendi ibidem servari solitam, nihil ducimus innovandum.

§.7. Ne autem, quo quisque tempore in Signaturae, tam Iustitiae, quam Gratiae sit admissus, hasitari contingat, singuli Referendarii nunc existentes, quibus suum cuique locum, & ordinem salvum, & illis esse volumus, intra tres menses a data praesentium computandos, alii vero in futurum admittendi, ante cuiusque eorum admissionem, literas Apostolicas, sub plumbo super concessione sui officii Referendariatus huiusmodi expedire teneantur, quae nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis Datarum manu subscriptae, eandem prorsus roboris firmitatem obtineant, quam obtinerent, si iuxta styllum Cancellariae Apostolicae, seu dictae Camerae per omnes, & singulos officiales, & alios, ad quos literarum Apostolicarum expeditio pertinet, rite, & legitime forent expeditae.

§.8. Ceterum, ut Referendarii praefati, ad su-

Et in ea veritate per triennium, ad Signaturam Gratiae admitti posse declaratur.

Assistentibus Signaturae Gratiae numerum & ordinem ponit.

Rationem proponendi non mutat.

Referendarios super concessione Referendariatus infra tres menses literas Apostolicas expedire praecipit.

ad su-

ad suscipiendos pro dicta Sede labores eo promptiores reddantur, quo exinde, spiritualibus, & temporalibus gratis se cogoverint uberius esse refertos, omnes, & singulos nunc, & pro tempore existentes Referendarios, utriusque, vel alterius Signaturae huiusmodi, in nostros, & pro tempore existentis Romani Pontificis familiares, continuos commensales, gratiose recipimus, & ab omni iurisdictione Ordinariorum locorum quorumcumque eximimus, & totaliter liberamus, ac Nobis, & dictae Sedi immediate subicimus, nobilitatisque titulo decoramus, ac veros, & indubitatos familiares, continuos commensales nostros, & pro tempore existentis Romani Pont. ut praefertur, liberos, exemptos, & Nobiles esse, seq. tales in quibuscumque Apostolicis, & aliis literis, scripturis, & actibus, tam publicis, quam privatis scribere, & nominare, ac ab aliis inscribi, & nominari debere decernimus, & declaramus, eisdemque Referendariis, nunc, & pro tempore existentibus, in signum honoris, & verae Nobilitatis, insignia nostra gentilitia, una cum suis armis, & insigniis gestare, ac omnibus, & singulis privilegiis, praerogativis, indultis, immunitatibus, honoribus, & gratiis, quibus alii veri, & indubitati Nobiles ex nobilium, etiam Illustrium genere, ex utroque parente procreati, tam in iudicio, quam extra ubicumque locorum de iure, vel consuetudine, ac alias quomodocumque utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, in omnibus, & per omnia, perinde ac si de Nobilium etiam Illustrium genere, vere & non fide procreati & geniti forent, uti, & potiri, & gaudere.

§.9. Necnon in Monasteriis per eos in Commendam pro tempore obtentis, quorum praerogativa Abbates mitra, & alii Pontificali insigniis, ex privilegio Apostolico, aut alias uti consueverunt, etiam mitra, annulo, & baculo, ceterisque Pontificalibus insigniis, & ornamentis perinde, ac si eisdem Monasteriis, tamquam Abbates praesent, etiam uti, necnon post Missarum, & aliorum divinarum officiorum solemniam, populo tunc interessenti solemniter; dummodo inibi praesens non sit aliquis Antistes, seu dictae Sedis Legatus, aut si praesens fuerit ad id ejus accedat assensus, benedicere, & libere, & licite valeant.

§.10. Necnon aliquem idoneum presbyterum saecularem, vel cuiusvis Ordinis regularem ab Ordinario approbatum, in suum possint eligere Confessorem, qui omnium peccatorum, de quibus corde contriti & ore confessi fuerint, semel in vita, & in mortis articulo plenariam remissionem, & indulgentiam, eis sacra communione refectis, & in Catholicae fidei sinceritate, Romanaque Ecclesiae unitate, ac Romani Pontificis canonice intrantis obedientia perseverantibus, dicta auctoritate concedere possit.

§.11. Liceatque eisdem Referendariis, ubi negotiorum, & temporum ratio exponatur, Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Et in suis Monasteriis mitra &c. utendi, & populo benedicendi facultatem clargitur.

Confessoremque ab Ordinario approbatum eligendi, qui semel in vita, & in articulo mortis plenariam eis concedat indulgentiam.

Celebrandi, que, ac celebrandi faciendi.

fulabit, Missas antequam eluceat dies, circa tamen Auroram, necnon si forsan ad loca Ecclesiastico interdictione, tam ordinaria, quam Apostolica auctoritate lapsa sita eos declinare contigerit, in illis submissa voce, clausis januis, & non pulsatis campanis, ac excommunicatis, & interdictis exclusis, in sua familiariumque suorum domesticorum, & trium aliarum personarum eorum arbitrio eligendarum praesentia, dummodo ipsi, & qui praesentes fuerint, causam non dederint interdictione, neque eis specialiter interdictum fuerit, similiter Missas, & alia divina officia per seipsos, si Presbyteri fuerint, vel per proprium, aut alium idoneum Sacerdotem, ab Ordinario approbatum, celebrare, & celebrari facere, illaque audire, & eis interessere, necnon tempore interdicti huiusmodi sacram Encharistiam, & cetera Sacramenta recipere, ipsique dicto tempore decedentibus eorum corpora ecclesiastica sepulture, etiam cum funebri pompa, Christiano ritu tradi possint.

§.12. Necnon Quadragesimali, & aliis temporibus ac diebus Stationum Basilicarum, & Ecclesiarum dictae Urbis, extra ejus muros, si in iis locis in quibus eos etiam Roma esse contigerit, duas Ecclesias aut unius, vel diversarum Ecclesiarum eorum arbitrio eligendas visitaverint, ac ibidem Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam saltem ter devote recitaverint, omnes, & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones consequantur, quas consequerentur, si eisdem temporibus, & diebus Stationum Basilicarum, ac Ecclesiarum Urbis, & extra ejus muros huiusmodi, ad id deputatas, personaliter visitaverint.

§.13. Eidem quoque Quadragesimali, & aliis temporibus, quibus eius carnium, ovorum, & lacticiniorum usus de iure, vel consuetudine est prohibitus, eisdem carnibus, ovis, & lacticinis de consilio utriusque Medici, ac secreto, & sine scandalo uti, & vesci libere, & licite valeant, dicta auctoritate tenore praesentium concedimus, & indulgemus.

§.14. Praeterea Constitutionem fel. rec. Bonifacii Papae Octavi Praedecessoris nostri, quae incipit Statutum, ad eisdem Referendarios, nunc, pro tempore existentes extendimus, ita ut ipsi omnes sint, & esse censentur Ecclesiastica dignitate praediti, & iuxta dispositionem Constitutionis huiusmodi qualificati, etiam ad hoc ut in eorum tamquam personarum in dignitate ecclesiastica constitutarum manibus pensiones ab iis qui sufficienti ad hoc facultate suffulti fuerint, transferri valeant, ac translationes pensionum ab ipsis faciendae huiusmodi validae, & efficaces existant, suoque effectus sortiri debeant.

§.15. Decernentes praesentes literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, aut in jus, vel controversiam revocari, nec sub quibusvis similibus, vel

circa auroram & etiam in locis interdictione ecclesiastica supplicatis.

Stationes Urbis dictae Referendariis visitantibus Ecclesiis ab eis eligendas concedit.

Carnibus quando vesci possint.

Dignitate gaudent, de qua in capite Statutum de Rescriptis in 6.

Clausulas praeservativas apponit.

diffimilium gratiarum revocationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, validasque, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit observari, sicque per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 16. Quocirca universis, & singulis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, necnon dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, & quibusvis aliis personis in dignitate Ecclesiastica, & ubicumque locorum constitutis, per presentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum perse, vel alium, seu alios presentes literas, & in eis contenta quacumque, ubi, & quando opus fuerit, aut quoties pro parte Referendariorum predictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praedio assistentes, faciant auctoritate nostra presentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ipsosque Referendarios, ac eorum singulos illis pacifice frui, & gaudere, nec permittere eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliasque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compellendo, necnon legitime super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 17. Non obstantibus praemissis, ac praefati Bonifacii Praedecessoris de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, necnon Lateranen. etiam novissime celebrati, & praefati generalis, & aliorum Conciliorum, ac pie memorie Innocentii IV., Sixti etiam IV., Innocentii VIII., Pauli II., & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, contra exemptos editis, necnon Pii IV. similiter Praedecessoris nostri, de gratiis interesse dicte Camera concernentibus, in eadem Camera registrandis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Camerae praefate, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum quorumcumque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque,

indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Praefulis, Capitulis, Abbatibus, Conventibus, & personis, necnon praefatis locorum Ordinariis per quoscumque Rom. Pont. Praedecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac alias quomodolibet, etiam iteratis, & multiplicatis vicibus concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia ex qua sita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, & forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis habentes illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, & ad effectum praemissorum omnium, harum serie specialiter, & expresse derogamus, aut si aliquibus communitur, vel diversim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§. 18. Verum quia difficile foret praesentes literas &c.

Datum Romae 10. Kal. Octob. Anno Secundo.

LXII.

Nonnulla statuuntur pro Ecclesiis Calaguritan., & Calceaten. super receptione filiorum patrimonialium in Beneficiatos dictarum Ecclesiarum.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum de rebus, & personis Ecclesiasticis peculiarem, ut par est, curam geramus, ad ea providentiae nostrae partes libenter impendimus, per qua Beneficia Ecclesiastica non precibus, non favoribus, nec consanguinitate conjunctis, sed magis idoneis personis conferantur, obstacula quaeque hinc submovendo, ac alias desuper disponendo, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Nuper siquidem ad Nos relatum fuit, quod cum in Civitatibus, & Dioecesis Calaguritan., & Calceaten. invicem, seu alias perpetuo unitis cuncta fere Beneficia Ecclesiastica tam in receptivis, quam numeratis Ecclesiis nuncupatis consistentia, aut illorum fructuum, reddituum, & proventuum supercrecentium certa portiones Clericis filiis patrimonialibus, seu naturalibus, quorum scilicet Pater, aut Mater, Avus,

Executores hujus Constitutionis deputat, & facultates concedit.

Clausulas derogatorias addit.

Transumptis credi jubet. D. P. An. II. 22. Sept.

Ex Regis. in Secretis. Brev.

Procurator.

Causa forensis Legis.

Avus, vel Avia, aut Proavus, vel Proavia saltem continuato decennio in Civitate, vel loco Beneficii, sive Ecclesiae habitaverint, & Ecclesiae, vel Ecclesiis hujusmodi, in qua, vel quibus Beneficia consistunt, saltem per decennium Decimas solverint, aut natis, & Baptizatis in illo loco viventibus ibi Patre, & Matre, tanquam vicinis Ecclesiae, vel Ecclesiis hujusmodi juxta constitutiones Synodales conferri, vel concedi soleant, ac in Ecclesiis, in quibus certus Beneficiorum numerus existit, quae numerata dicuntur, ad Beneficia hujusmodi praesentatio, sive electio personae ex eisdem filiis patrimonialibus ad eisdem Clericos in eadem Ecclesia Beneficiatos spectat, & in aliquibus ex numeratis, & forsitan receptivis Ecclesiis praedictis, qui primo cantabit Epistolam, Evangelium, aut missam, admittendus sit: Institutio vero personae sic praesentata, sive electa, seu admittenda ad loci Ordinarium pertinet, in receptivis autem per receptionem Beneficiorum, qui integra possident Beneficia, nulla per Ordinarium facta institutione recipi consueverint, unde ipsi Clerici Beneficiati, qui ut praefertur, eligendi, seu praesentandi Jus habent plerumque Dei timore postposito, ac suorum secundum carnem propinquorum, affinium, aut consanguineorum praecipuam rationem habentes neglectis, aut repulsis magis idoneis, ac doctrina, moribus, & virtute conspicuis consanguineos, & propinquos suos, & minus habiles, indoctos, & indignos, aut in perili aetate nonnumquam constitutos eligunt, atque praesentant, admittunt, vel recipiunt, saepe etiam in praedictis Ecclesiis receptivis unum Beneficium in plures portiones, quarum singula singulis Clericis, ut plurimum consanguineis, vel amicis ea intentione conferantur, vel assignantur, ut deinceps occurrente alias vacatione ii, qui portiones sic dissectas obtinent, integras accipiant, ceteris non amicis, neque consanguineis exclusis, dissecant, atque dividunt eisdem filios patrimoniales, ac naturales ad fructuum vacantium sive super exercitium hujusmodi perceptionem, & possessionem inficere atque irrequisto loci Ordinario admittendo, & recipiendo, aliasque pactiones alter alteri complacendo omnino illicitas, & detestabilem simoniam habere redolentes, aut quae prohibitam hereditariam in Beneficiis Ecclesiasticis successione sapient, ineundo, aliasque quamplura absurda, & pravi abusus, quoad praemissa inoleverunt non sine magno divini cultus detrimento, ac animarum periculo, & scandalo plurimorum, cum praesertim loci Ordinarium curam animarum alicui ex hujusmodi Beneficiatis suo arbitrio deligendo demandare ad tempus consuevit, & teneatur, neminem interdum reperiat ad id munus idoneum: Cumque tunc existentes Episcopi Calaguritan. post Concilii Tridentini confirmationem, decretis ipsius Concilii inhaerendo, ut ipsi filii patrimoniales praevio examine ab ipso Episcopo juxta formam dicti Concilii habendo ad Beneficia

hujusmodi reciperentur, & admittentur, instarent, ipsique Beneficiati in Ecclesiis receptivis, se ad Beneficia hujusmodi nullo praecedente examine recipere, & admittere posse praetenderent, diversae, sicut accepimus, lites, controversae, & discordiae cum b. m. Joanne de Quinones, ac forsitan ejus Praedecessoribus Calaguritan. Episcopis, & novissime cum ven. fratre nostro Joanne moderno Episcopo Calaguritan. super praemissis, & forsitan aliis rebus latius deductis tam in partibus coram tunc existente Metropolitano, ac etiam Nuntio Apostolico, quam etiam in Romana Curia in eorum Palatii Apostolici Auditorio introductae fuerint: ac postmodum praedictus Joannes modernus Episcopus sed evitandum lites, ac ut ejus conscientiae securitati, & dictorum Beneficiorum quieti consulere, Sedem Apostolicam, & Congregationem Cardinalium dicti Concilii interpretum, qui declararunt neminem esse admittendum, & recipiendum tam in receptivis, quam in numeratis Ecclesiis praedictis, nisi examine, & approbatione Episcopi praecedentibus, recursum habuerit, ac propterea Vicarius dicti moderni Episcopi eisdem Beneficiatis, ut declarationem hujusmodi observarent, praeeperit, a quo praeepto, licet ipsi Beneficiati illi acquiescere debuissent: nihilominus ad Sedem eandem appellarunt, & recursum habuerunt ad modernum nostrum, & dicte Sedis in illis partibus Nuntium, qui mandavit praedictam declarationem servari: unde ipsi Beneficiati iterum ad Nos, & Sedem eandem appellarunt, causamque appellationis hujusmodi dilecto filio Marcello Bubalo causarum dicti Palatii Auditori, & Cappellano nostro committi obtinuerunt, coram quo causa hujusmodi introducta fuit, & adhuc indecisa pendet.

§. 2. Nos pro debito Pastoralis officii tandem praemissis occurrentium, & congruum remedium adhibendum fore censentes, ac ut Beneficia ipsa dignioribus, ac virtute, & bonis moribus praeditis personis conferantur, unde alii eorum exemplo ad literarum studia accensi idonei in eorum Ecclesia ministri, ac quibus etiam cura animarum demandari, seu committi possit efficiantur, providere volentes, necnon causam, & causas, seu controversias, & molestias hujusmodi coram dictis, vel aliis quibuscumque Judicibus ordinariis, vel etiam in vim specialis rescripti Apostolici delegatis, aut subdelegatis in dicta Curia, vel extra eam in prima, vel alia quavis ulteriori Instantia, etiam per viam quarumcumque appellationum, a quibusvis Judicibus interpositarum super praemissis, vel illorum occasione, ut praefertur, motas, in quibuscumque statu, & terminis reperiantur, etiam si jam instructae sunt, quarum omnium status, & merita, necnon ipsorum Judicium, & colligantium nomina, cognomina, gradus, & qualitates haberi volumus pro expressis, ab eisdem Judicibus ad Nos harum serie advocantes, illaque omnes, & singulas

Statuta circa collationem Beneficiorum, examen faciendum coram Ordinario a praesentibus, aliasque nonnulla ad invictos tollendos abusus.

las penitus, & omnino cassantes, & extinguentes, eisdemque Judicibus, ne in eis ad ulteriora procedant, districtius inhibentes, ac utrique parti perpetuum silentium imponentes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblata petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, quod de cetero perpetuis futuris temporibus quando, & quotiescumque Beneficia Ecclesiastica integra, seu dimidia, vel quarta, aut alias quomodolibet nuncupata patrimonialibus, & naturalibus hujusmodi filiis conferri, aut alias concedi solita in quibusvis Ecclesiis receptivis, vel numeratis, aut alias nuncupatis in Calaguritan., & Calcearen. Civitatibus, & Dioecesis praedictis consentientia quomodolibet vacare, seu super excrecentibus fructibus, vel alio quocumque modo aliorum filiorum patrimonialium, novae receptioni, & admisioni locum fieri contigerit, nullus admittatur, aut recipiatur, nisi previo examine, ad quod omnes filii patrimoniales, & naturales, qui se ad hujusmodi Beneficia, vel portiones fructuum superexcrecentium opponere voluerint, per edicta publica vocentur, eodem modo, quo vocantur filii patrimoniales in Burgen., seu Palentin. Civitatibus, & Dioecesis, ut intra tempus in edictis praefigendum compareant, & se opponant coram Episcopo, vel Vicario Generali, quo termino elapso, illi, quos confiterit legitimos esse oppositores per tres examinatores in Synodo Dioecessana deputatos, & per unum nominatum a Beneficiatis Ecclesiae, in qua Beneficium vacat, vel fructuum superexcrecentium facienda est admisso, quem intra sex dies a die vacationis, si nominare voluerint, nominare teneantur, & interim, quo Synodus congregatur, per examinatores a moderno Episcopo deputatos examinentur, & adnotetur uniuscujusque sufficientia, quo examine facto, detur Beneficiatis, ad quos praesentatio, vel receptio pertinet, copia Oppositorum, & adnotationis sufficientia uniuscujusque, ut ex illis praesentent, aut recipiant antiquiorem Ordine, si duo, pluresve, reperti fuerint aequae idonei, si autem minus antiquus ordine fuerit repertus magis habilis, scientia, moribus, & vita, talis praeseratur, prout Constitutio Synodalis de Institutionibus per bo. me. Joannem Ortega dum vixit Episcopum Calaguritan. edita, quam praesentium tenore confirmamus, & innovamus, ac eisdem Beneficiatis, & filios patrimoniales, tam in numeratis, quam receptivis Ecclesiis praedictis observari mandamus, etiam praedicti Beneficiati praesentaverint, aut nominaverint ad Beneficia, vel ad portiones fructuum superexcrecentium juxta praedictam formam, Episcopus instituat sic nominatum, aut praesentatum, vel recipiendum, tam in numeratis, quam in receptivis Ecclesiis hujusmodi: Si vero non praesentaverint, aut nominaverint juxta praedictam formam Episcopus instituat eum, qui juxta hujusmodi formam erat praesentandus, aut nominandus, vel recipiendus.

Volumus autem, quod ceteris paribus Praesbyter Diacono, Diacono Subdiacono, Subdiacono Minoribus Ordinibus initiato praeseratur, Apostolica auctoritate eorundem praesentium tenore, perpetuo statuimus, & ordinamus.

Decernentes quascumque electiones, praesentationes, nominationes, admisiones, receptiones, aut alias dispositiones de supraedictis Ecclesiis, seu Beneficiis, tam in numeratis, quam in receptivis nuncupatis Ecclesiis praedictis, aut illarum fructuum portionibus, aliterque servata forma praesentis nostri statuti, & cujuscumque constitutionis, privilegii, & consuetudinis etiam immemorabilis, aut alio quovis praetextu faciendas, ac reliqua omnia inde pro tempore secuta quaecumque, nulla & invalida, ac nullius roboris, vel momenti fore, prout ea omnia ex nunc, prout ex tunc & contra revocamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu evacuamus, ac irrita, nulla, & inania fore, & esse nunciamus, & declaramus, neque cuiquam, suffragari, aut prodesse, neque per illas, aut illa jus in re, vel ad rem, seu in Possessorio, seu Petitorio titulum saltem coloratum possidendi, acquiri, vel tribui posse, neque ipsos Clericos filios patrimoniales, aut naturales praeter, & contra formam praesentis statuti pro tempore admittos, & receptos fructus suos facere, aut regulis de annali, vel triennali possessione, aut alio juris remedio in favorem possessorum edito frui, seu gaudere, sed tanquam meros, & nudos detentores, & intrusos, etiam non citatos, neque auditos, absque vitio spoliis libere, & licite inde amoveri, ac expelli posse, & debere, eosdemque intrusos, necnon Beneficiatos, qui illos sic recipere, & admittere temere praesumpserint, singulos poenam privationis omnium, & quorumcumque Dignitatum, Officiorum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum, per eos quomodolibet obtentorum, inhabilitatisque ad illa, & alia in posterum obtinenda, eo ipso incurrere.

§.3. Sicque in praemissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Card., sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Quo circa venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopo Burgen., & Episcopo Calaguritan., ac moderno, & pro tempore existenti in Regno Hispaniarum nostro, & dista Sedis Nuncio per praesentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorum, quorum intererit, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque efficacis defensionis praesidio

Clausa ad Ordinationem hujusmodi perpetuam firmitatem stabilitam.

Deputati Exequutores.

dio in praemissis assistentes faciant statutum, Ordinationem, & Decretum, ceteraque superius disposita per eos, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, perpetuo firmiter, & inviolabiliter observari, Non permittentes quemquam contra eorundem praesentium tenorem in praedictis Ecclesiis, aut ad beneficia hujusmodi quoquo modo, aut quovis praetextu recipi, & admitti, receptos vero, seu admittos tanquam temere, & de facto intrusos, ac illicitos detentores quam primum inde realiter expelli, & amoveri curent. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac praemissis non parentes, eisque auxilium, consilium, vel favorem directe, vel indirecte quomodolibet praestantes per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariis derogatio.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in generalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, & etiam Ordinationibus Ecclesiarum, quas numerus appellant de modo, & forma providendi de Beneficiis, ac de providendo, ut dicitur per cantamentum, etiam Apostolica auctoritate confirmatis, necnon dictarum, & aliarum quarumcumque Ecclesiarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alla roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore pacifice observatis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, Beneficiatis, necnon Communitatibus, Universitatibus, & hominibus, ipsisque filiis patrimonialibus, & naturalibus, aut personis quibuslibet sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis ad instantiam Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, vel aliorum quorumcumque Principum, etiam per modum statuti perpetui, & stipulati contractus, aut concordatorum inter homines dictatum Civitatum, & Dioecesium, Sedemque Apostolicam initorum, vel etiam motu simili, & Constitorialiter, ac alias per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & Sedem praedictam concessis, & saepius approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si in eis caveatur expresse, quod illis derogari non possit, nisi eorum totis tenoribus ad verbum insertis, aut vocatis, & auditis, iis, quorum interest, vel alias pro eorum sufficienti derogatione quavis alia expressio, seu forma requiratur, illorum tenores pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis, & formam pro servata habentes, illis quoad reliqua in suo robore permanentibus, ad effectum praesentium dumtaxat motu pari derogamus, contrariis quibuscumque, seu si

eisdem Capitulis, Beneficiatis, & ceteris praedictis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romae apud Sanctum Marcum sub annulo Piscatoris die 24. Septemb. 1586. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Dat. die 24. Septem. 1586. Annl.

LXIII.

Communitates Status Ecclesiastici pro aliis obligate, infra annum ab eorum obligationibus liberentur. Et de cetero pro aliis se obligare, & eorum bona alienare, ac praeterquam ratione locationis obligare, vel Oratores sumptibus publicis ad Pontificem mittere, nequeant.

Constat Const. XXI. Pii IV. Tom. IV. Par. II. fol. 49. in qua decrevit, Vassallorum obligationes pro eorum Dominis esse nullas, Dominosque teneri Vassallos ab obligationibus pro eis factis relevare, & pecunias solatas restituere.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Inter varias, ac multiplices sollicitudines quas pro communi utilitate Universae Christianae Reipublicae, nostra cura divina providentia commisit, dies noctesque suscipimus, id potissimum Nobis cordi est, ut subditorum S. R. E. commodis paternam caritatem, & praecipua quadam ac singulari vigilantia consulamus, quod illos quasi nostros peculiare eximique caros, & acceptos, ac praeter ceteris dilectos filios, in nostram clientelam, ac fidem receptos, speciali quadam, & propria paterni amoris praerogativa complecti, aequum censemus.

Exordium.

§.1. Quare cum eos ab omni iniuria, & violentia tutos, & illesos defendere, & custodire pro viribus studeamus, sicuti ad id vel ab initio nostri Pontificatus opportuna remedia quaecumque potuimus, non sine magno fructu, Deo annuente, comparavimus, ita etiam nunc eodem erga illos pietatis effectu permoti, duximus omni studio occurrendum dolis callidorum hominum, qui privatis suis lucris intenti, plerumque commune bonum, ac publicam nostrarum Civitatum, & Oppidorum utilitatem non mediocriter laedunt. Quoniam vero in tota fere ditone, & Statu temporali hujus Sanctae Sedis, pravus inolevit abusus, ut plerumque ex levissimis, minime necessariis, neque utilibus, ac forsitan etiam magnopere damnosis causis, dilecti filii Communitates, sive Universitates, & homines eorundem Civitatum, & Oppidorum, respective, ad instantiam, & suavis quorundam, qui privatim suae rei familiaris ac domesticae, etiam cum communi aliorum dispendio lucrum querere non erubescunt, universi, ac publico nomine se, suaeque bona obligare, & hypothecare, aut pro aliis

Causae hujus Constitutionis.

aliis fidejubendo, seu principaliter pro suo interesse confueverint, & contractus celebrare, magno olim eisdem Universitatibus & Communitatibus detrimento, & damno futuros, siue etiam expensas minime necessarias, interdum vero prorsus superuacaneas facere, sicuti jam in multis Communitatibus, & Universitatibus ingenti are alieno gravatis, ararisque earam plane exaustis, res ipsa, & experientia docuit.

§.2. Nos propterea indemnitati illorum & huic malo, antequam latius serpat, & graviora afferat damna, & incommoda, quamprimum providere cupientes, de attributa Nobis Apostolice potestatis plenitudine, tenore presentium precipimus, & mandamus uniuersis, & singulis personis, quavis dignitate, & auctoritate fulgentibus, pro quarum utilitate, commodo, & interesse, directo vel indirecto, aliqua Universitas, seu Communitas cuiuscumque Civitatis, Terrae, Oppidi, Castell, Ville, aut alterius loci nostrae, & dictae Romanae Ecclesiae ditioni mediate vel immediate in temporalibus subiecti, vel subiectae, uniuersi in simul ex quacumque causa, & quocumque modo fideiussisse, vel alias etiam uti principales obligati haecenus fuisse reperientur, ut ipsi, & eorum unusquisque debeant ac teneantur intra annum a die denunciationis, vel intimationis, in vim presentium literarum eorum cuilibet faciende, etiam si ipsi ex eadem Civitate, & loco, vel aliunde oriundi sint, atque inibi, vel alibi domicilium habeant, bonaque stabilia cuiuscumque valoris etiam maximi possideant, eaque minime dilapident, ab huiusmodi fideiussione, & alia quacumque obligatione reali, & personali, vel hypotheca generali, aut speciali, etiam a modico tempore citra contractis, eisdemque Communitatem, seu Universitatem, earumque res & bona penitus exemisse, & liberasse, curentque vel castatis penitus, & extinctis ipsis obligationibus, & instrumentis desuper confectis, aut dato alio expromissore in locum ipsius Communitatis, vel Universitatis, aut alias quoquomodo re ipsa efficere, ut in quorum favorem ipsa Communitates, aut Universitates se obligaverint, illarum liberationi sponte, & expresse consentiant.

§.3. Cuiusmodi consensum, si nec ipsi in quorum favorem Communitates, vel Universitates praedictae se suaque bona obligaverint, praestare ullo modo voluerint, & ea fuerit contractus, vel obligationis natura, ut neque etiam facta aliqua oblatione, aut solutione ad consentiendum, ipsi inviti cogi, seu alias obligationes ipse cassari, & annullari possint, tunc dictae personae, a quibus eadem Communitates, & Universitates, occasione talium obligationum indemnes relevanda sunt, alios fideiussores, & expromissores arbitrio pro tempore existentis Gubernatoris, seu Legati, cui ipsa Universitas, vel Communitas mediate, seu immediate suberit, de conservando eisdem Communitates, vel Universitates indemnes, praestare teneantur.

Communitates pro quibuslibet personis obligatis, infra annum a die denunciationis libertentur.

Et si obligationes sint eius naturae, ut ipsi creditores ad eas extinguantur, tunc eisdem Communitatibus idonei relevatores dentur.

§.4. Liceatque ipsarum Communitatum seu Universitatum Magistratibus, Procuratoribus, Agentibus, seu etiam particularibus personis ad praemissa, contra quocumque vigore presentium literarum eorum quocumque Judge agere, & iudicio experiri, ac ipsi iudici unica citatione procedente, mandatum exequutivum in rem, & personam contra eum pro quo est facta fideiussio, vel obligatio, statim elapso praedicto anno, exequendum relaxare, perinde, ac si eadem persona ad id expresse in specie atque efficaciter se obligassent, etiam si hoc ipsum natura, & substantia contractuum, quorum occasione obligationes huiusmodi inire fuerint, omnino repugnet, & adversetur, aut alias ne quis ad extinguendum, & redimendum census super bonis suis stabilibus venditos creatos, & impositos, cogi, aut compelli queat, Apostolicis Constitutionibus expresse cautum fuerit.

§.5. Ceterum hac nostra in perpetuum valitura Constitutione prohibemus, ne in posterum sine nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis, vel Camerae Apostolicae licentia speciali, ulla Communitas, aut Universitas ex quacumque causa etiam iustissima, & omnipino necessaria, & in evidentem utilitatem, aut necessitatem, bona sua immobilia, seu iura percipiendi quocumque fructus, redditus, proventus, ac introitus annuos, distrahat, vendat, quovis modo alienet, hypothecet, aut super illis census annuos creet, imponat, seu vendat, vel illa alias quam ratione locationis, nec ultra decennium alicui obligationi, vel hypothecae subiciat, aut supponat, neque etiam mutui, depositi, vel alias quocumque titulo, in rem, nec in personam, immediate, vel per interpositam personam se obliget, aut quoquomodo are alieno se obstringat.

§.6. Pro alio vero quocumque incola, seu originario, vel forensi, aut vicissim Universitas, seu Communitas una pro altera, nequaquam ex quavis occasione, vel causa umquam fideiubeat, aut tamquam principalis alienae obligationi quoquomodo accedat.

§.7. Decernentes nihilominus omnes, & singulas distractiones, alienationes, hypothecas, fideiussiones, accessiones, etiam cum clausula principaliter insolidum, nec non uti principales, & tam personales, quam reales, & alias quascumque obligationes, & promissiones, ac renunciationes, & pacta de non petendo liberationem, & exemptionem huiusmodi, in vim supradicti nostri mandati, & praeccepti, per dictas Universitates, seu Communitates, earumque Procuratores, aut Magistratus, etiam speciale ad id mandatum habentes, etiam in ampliori forma Camerae Apostolicae, cum iuramento censurarum, ac mandati exequutivi etiam susceptione, & quavis submissione, cautela, & promissione etiam jurata, ac de non utendo remedio presentium nostrarum literarum ultro, & sponte, seu ad preces, & in-

Communitates, & particularibus personis ad praemissa agere valeant, iudicio unico citatione procedente, mandatum exequutivum, post annum a die denunciationis exequendum relaxent.

Communitates in futurum absque licentia, bona alienare, vel praeterquam ratione locationis, & non ultra decennium obligare nequeant.

Nec pro aliis fideiubeant.

Obligaciones, alienaciones, & c. contra hanc Constitutionem de cetero a Communitatibus quovis modo, etiam in eorum utilitatem fieri, & invalidae erunt.

& infantiam, ac commodum, vel utilitatem aliorum quocumque modo posthac faciendas, sub quibuscumque verborum formulis, & clausulis, etiam efficacissimis, & insolitis concipiendas, & instrumenta desuper conficienda, etiam guarantee, jurata, vel alias sub dicta forma Camerae Apostolicae celebranda, nulla, irrita, & invalida, nulliusque roboris, vel momenti esse, aut fore, nullam fidem facere, neque ullam actionem, aut exceptionem, aut officium iudicis, neque obligationem, civilem seu naturalem parere, vel ullum omnino effectum, aut vires habere posse, sed neque ipsas Communitates, & Universitates, etiam si id omne, quod gestum est, in eorum utilitatem versum esse constiterit, ullo modo, aut obligationis, vel iuramenti vinculo teneri. Et ita per quocumque iudicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Ac ne easdem Communitates, seu Universitates sumptibus minime necessariis nimium gravari contingat, districtius interdicens, ne qua Communitas, aut Universitas ex praedictis, Legatos sive Oratores ad Nos, & Sedem Apostolicam, ex quacumque etiam urgente, & similiter necessaria, ac utili occasione, vel causa sumptibus publicis mittat, neve quis huiusmodi munus obeat, vel suscipiat, nisi prius simili licentia a Nobis, vel pro tempore existente Romano Pontifice, vel dicta Camera, ut praefertur, obtenta, revocantes omnes, qui ad praesens deputati reperiantur.

§.9. Quod si quis Magistratus dictarum Communitatum, vel Universitatum fuerit negligens, quoad utendum remedio presentium literarum, & petendum suas Communitates, vel Universitates ab ipsa fideiussione, vel obligatione eximi, & liberari, aut alias contra dictam prohibitionem eadem Communitates, & Universitates, illarumve bona obligare attentaverit, aut Legatos, vel Oratores mittere, seu aliquis munus huiusmodi suscipere sine dicta licentia praesumpserit, eos singulos, qui in culpa fuerint, poenam nostro, & Romani Pontificis, aut Gubernatorum vel Legatorum, seu Praesidentium praedictorum arbitrio infligendam eo ipso incurrere volumus.

§.10. Literis sel. record. Pii Papa IV. quoad Communitates, aut Universitates, quae pro suis Dominis temporalibus fideiussissent, aut se obligaverint (quibus nequaquam derogando haec omnia supradicta addimus) & statutis novissimis Urbis Romae, per quae certa forma obligationibus, & contractibus per dilectos filios nostros Senatum Populumque Romanum celebrandis praescribitur, nihilominus in suo robore permanentis.

§.11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quarumcumque Provincialium, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castellorum, Villarum, & c. Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Communitates ad Pont. sumptibus publicis sine licentia mittere nequeant.

Contravenientes punientur ut hic.

Pii IV. Constitutio illa est in Tomo IV. Par. II. & Statutum istud est in lib. 3. cap. 31.

Clausula de rogatorie.

rum, & locorum, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, earumque Communitatibus, Universitatibus, Magistratibus, quorumcumque nomine nuncupatis, & aliis personis, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de similis potestatis plenitudine, aut consistorialiter, vel per modum statuti perpetui, vel inter illos ex una, & Nos, Sedemque praedictam ex altera partibus, initi, & stipulati contractus, vel alias quomodolibet concessis, approbatis, innovatis, generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorum existant, quae omnia & eorum tenores presentibus pro expressis habentes, quatenus praemissis in aliquo adversentur, omnino tollimus, & annullamus, ac nolumus cuiquam ullatenus suffragari; ceterisque contractibus quibuscumque.

§.12. Ut autem praesentes literae amplius innotescant, volumus, ut exemplis & c.

§.13. Mandamusque uniuersis, & singulis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, eorumque Locatentibus, ac etiam Ducibus, Marchionibus, aut aliis Baronibus, & Domicellis, ac Dominis temporalibus, Nobis, & eidem Sedi in temporalibus, mediate, vel immediate subiectis, ut in Civitatibus, Terris, Castellis, Villis, & locis eorum cuique subiectis, & consiliis, vel congregationibus generalibus earumdem Communitatum, & Universitatum, presentium literarum exempla in vulgarem sermonem versa, quamprimum publicari, ac deinceps inviolate observari omnino curent.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, pridie Kalen. Octobr. Anno II.

LXIV.

Unio Hospitalium Congregationis Joannis Dei in unum corpus cum nonnullis Ordinationibus.

SIXTUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

ET si pro debito Pastoralis Officii, cui Nos licet immeritos praetulit Divina majestas, fideles cunctos, praesertim vero Religiosos contemptis huius transitorii saeculi pompis, suos in Coelo Thesaurus reponentes, paterna dilectione conservemus, eos tamen promptius in viis Domini dirigimus, qui quasi novelle plantationes, & teneri palmites in vinea Domini uberes quidem proferunt, ac Deo gratas proximoque utiles fructuum primitias, sed tamen indigent magis irrigatione Sancti roris, quo altioribus actis radicibus, firmius adolecant, qua in re exemplum etiam sectamur Coelestis Patris familias, qui operatis in vineam suam necdum primo mane ac tertia, & sexta, sed nona quoque, decima, & undecima hora missis, dummodo solliciti, & solertes sint, uberissimam mercedem esse largitus.

I i §.1. Du-

Fides transumptis adhibetur. Haec Constitutio in vulgarem sermonem versa, in consiliis publicetur, & inviolabiliter observetur.

D. P. An. II. 30. Septemb.

Ex Regest. Secret. Breu.

Exordium.

®

Prius nonnulli Confratres in Hospitalium partibus concessit, ut per servientes eleemosynas colligerent pro pauperibus Hospitalia erigerent, &c.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster, certior factus, per tunc existentem Confratrem majorem Hospitalis Joannis Dei nuncupati Granaten. in certis tunc expressis locis Hispaniarum esse nonnulla alia ejusmodi Hospitalia, quæ singula per unum majorem nuncupatum, & propterea aliquos alios Confratres eidem majori Confratri obedientiam præstantes, Eleemosynasque, & oblata a Christianis charitatis subsidia colligere solitos ad commodum, & subventionem pauperum, & miserabilium personarum administrarent; concessit licentiam, & facultatem pro tempore existentibus Confratribus etiam iis, qui singuli in quolibet Hospitali Presbyteri forent, deferendi certum habitum tunc designatum, quo facilius a ceteris internosci possent, utque eis liceret colligere Eleemosynas, & pium Hospitalis exercitium continuare, dummodo degerent sub regula Sancti Augustini, & sub obedientia Ordinarii ejus loci, in quo Hospitalia ipsa consisterent, aliaque nonnulla quoad eosdem Confratres, eorumque Hospitalia indulserit, & ordinavit, prout in dictis literis latius continetur.

§.2. Ac deinde sicut Nobis nuper expositum fuit ad illorum exemplum, & imitationem ab eo tempore usque in hodiernum diem Hospitalia complura ad numerum duo de viginti non solum in Hispaniis, sed in Italia quoque, & forsitan aliis Provinciis creata, & instituta fuerunt, Confratrum quoque eodem nomine, & habitu utentium numerus, benedicente Domino, valde auctus exitit, & in dies magis crescit, non sine magna cunctorum fidelium, in quorum Civitatibus, & locis consistunt, spiritali consolatione, ac bona fama odore, ac præsertim Christi pauperum agrotorum ad eos confugentium adiumento, qui ab eis personaliter ministrantibus præcipua quadam charitate excipiuntur, & curantur, eademque opera alii fideles, a quibus Confratres prædicti eleemosynas colligant, ad sublevandos pauperes tali exemplo, & occasione non mediocriter incitantur, sicuti, & in hac Alma Urbe nostra in Hospitali S. Joannis Calybitæ in Insula, pia hujusmodi operamagno cum fructu exerceri videntur.

§.3. Quia vero iidem Confratres licet plerique sub dicta Regula degentes tria vota substantialia, ac etiam quartum de juvandis Infirmis egenis emittant, certum tamen Superiorem, qui generaliter cunctis hospitalibus, & Confratribus præsit, non habent, neque etiam Constitutiones, aut vivendi normam sui Ordinis proprias unquam condiderunt, maximeque convenit, ut qui habitus, nominis, & pii exercitii similitudine conjuncti sunt, ii quoque non dissimili Ritu, ut cuique libitum est, ac pene cuiusque Hospitalis, proprio, sed sub uno eodemque capite, optima, & uniformi regularis observantia disciplina communi consensu, atque unanimi spiritu præscripta ad veram Deo acceptam, religiosisque per-

Certe tamen ab illis temporibus Hospitalia, & Confratrum numerus non solum in Hispaniis, sed etiam in Italia.

Unum tamen Superiorem, & eandem Regulam esse minime habent.

sonis maxime consentaneam unitatem redigantur.

§.4. Idcirco ipsi Confratres salutari desiderio permoti ad rectam Institutionem, Sanctamque conservationem sui Ordinis valde pertinere existimant, si ad instar ceterarum rite institutarum Congregationum Regularium, ipsi quoque in unam Congregationem redigantur, eorumque capitulum generale nunc primum, deinde statuti temporibus convocetur, in eoque generalis aliquis Superior totius Ordinis deligatur, & Congregatio ipsa propriis, iisque optimis Institutis temperetur, atque informetur. Delegerunt autem sibi hæc prima vice hospitale ipsum Sancti Joannis Calybitæ, in quo cupiunt, generale Capitulum quamprimum convocari, hic enim locus maxime opportunus videtur, in quo ipsius Congregationis, quasi quedam primordia firmius stabiliantur, atque promptiora ab hac Sede, sine qua tuto aliquod determinare vix queunt, consilia, & subsidia habere possint, & sicuti ipsius Romana Ecclesia communis matris, & magistræ auctoritate primum fundata est eorum Religio, ita quoque ejusdem Sedis patrocinio feliciora in dies suscipiat incrementa, atque purissimis Apostolica Ecclesia fontibus sinceram hauriat sine aliquo offensionis periculo regularis observantia disciplinam.

§.5. Nos itaque eorum laudabile propositum plurimum in Domino commendantes, omnia prædicta Hospitalia Joannis Dei nuncupata, tam in Italia, quam ceteris quibusvis Provinciis etiam transalpinis, aut transmarinis nunc consistentia, & in futurum erigenda tanquam diversa, & distincta membra in unum commune corpus conjungimus, & unimus, ac instar aliarum approbatarum Monachorum, aut Regularium personarum Congregationum, & ex eorum sic inter se unitorum personis unam Congregationem Confratrum Joannis Dei nuncupandam, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

§.6. Et jam nunc in dicto Hospitali Sancti Joannis Calybitæ de Urbe Capitulum generale de eorum Confratrum omnium de mensè Maii proxime venturi celebrandum, simili auctoritate indicimus.

§.7. Præcipimusque in virtute sanctæ obedientia universis, & singulis majoribus, & ceteris Confratribus Hospitalium quorumcumque Joannis Dei, ut præsertim, nuncupatorum ubilibet gentium, aut locorum consistentibus, etiam si aliquibus Hospitalibus hujusmodi tria vota substantialia nondum aliquis Confratrum emiserit, nec certæ Regule, aut voto se obstrinxerit, dummodo habitum prædictum gestent, & Confratres Joannis Dei nuncupentur, uti ad dictam diem binos, aut saltem singulos ex singulis Hospitalibus hujusmodi Confratres ad Capitulum prædictum generale transmittant, iique de regulari disciplina, institutis, consuetudinibus, aut vivendi norma, seu Ritu, quæ in unoquoque hospitali hujus-

Unum infirmum petiere, ac Capitulum Generale Romanæ cogere, in eoque Constitutiones edicere.

Hospitalia omnia in unum Corpus unum Sixtus.

Primum Capitulum Romanæ in Hospitali S. Joannis Calybitæ haberi permittit. Ad illud binos Confratres e singulis Hospitalibus præcipit transmitti.

Ab aliquo eos impediri prohibet.

Facile nonnullas primo hinc, ceterisque concedit Capitulis.

hujusmodi serventur, plene instructi, possint, etiam de his omnibus in dicto Capitulo reddere rationem.

§.8. Distincti inhiabentes sub pena indignationis nostræ quibuscumque personis quavis dignitate, & auctoritate fungentibus, & cujusvis status, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, ne eis ad Urbem tali de causa iter suscipientibus impedimentum aliquod adferre audeant, vel præsumant. Quinimo omnibus locorum Ordinariis, in quorum Civitatibus, aut Diocesis Hospitalia ipsa consistunt, & eorum cuilibet per easdem præsentibus mandamus, ut Confratres ipsos hac ad tempus prædictam, ut præmittitur, præfixam mittere procurent.

§.9. Quod quidem Capitulum, ut deinceps majori cum fructu celebretur, eisdem Confratribus ex unoquoque Hospitali singulis sic, ut præsertim, in Capitulo generali congregandis, atque adeo ipsi Capitulo Evangelicæ, atque Apostolicæ doctrinæ, Sacrorumque Canonum, & generalium Conciliorum decretis, ac Sanctorum Patrum traditionibus, ac dictis Pii Prædecessoris literis, ceterarumque Religionum approbatarum salubribus exemplis, & institutis inherendo, omnia, & quæcumque ad bonum regimen, certamque administrationem dictorum Hospitalium pertinentia, aut que ad vitam, ritus, mores, & disciplinam Confratrum ipsorum bene, ac pie instituedos, aut reformandos expedire videbuntur, perpetuo statuendi, & ordinandi, statumque, Regulas, formam, instituta, regimen, statuta, consuetudines tam cujusvis Hospitalis singularem si correctione, revocatione, renovatione, aut ex integro editione indigere videbuntur, mutandi, & corrigendi, quam illa, ac etiam totius Congregationis generalia de novo condendi, sicuti aliqua statuta laudabilia, & Sacris Canonibus non repugnantia edita jam fuerint, confirmandi, abusus quoscumque tollendi, regulas, institutiones, observationes, disciplinam Religiosis personis congruentem præscribendi, ipsosque Confratres ad debitum, & honestum vitam modum dirigendi, ac quidquid statutum, & ordinatum fuerit, etiam sub censuris, & penis per eos definiendis perpetuo observari faciendi, Congregationemque ipsam in plures, si videbitur, Provincias, quæ tamen cuncta tanquam membra capiti, & generali Superiori subint, distinguendi, Generalem quoque, & alios Superiores Confratrum, Hospitalium, ac Religiosorum omnium, totiusque Congregationis, vel singularum etiam Provinciarum ad tempus beneficium eligendi, necnon eidem generali Capitulo sic congregato, ac Superioribus in eo delectis, qui postea dimisso Capitulo, Hospitalia hujusmodi frequenter visitare, & Confratrum, ac ceterorum ministrorum in eis degentium reformationi, tam in capite, quam in membris incumbere teneantur, durante eorum officio, eandem auctoritatem in quæcumque dictæ Congregationis Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Hospitalia, & Confratres, aliosque Regulares in eis commorantes, quam Præfides, & Visitatores in ceteris habere solent Ordinibus regularibus in omnibus, & per omnia gerendi, & exercendi plenam liberam, & omnimodam facultatem, & potestatem, simili auctoritate concedimus.

§.10. Decernentes nihilominus statuta, & ordinationes in hujusmodi generali Capitulo promulganda, aliaque præcepta, aut decreta etiam singulorum Hospitalium interesse concernentia, necnon auctoritatem, jurisdictionem, & potestatem Superioris generalis in eo deligendi vim, & robur obtinere, & se extendere etiam quoad ea Hospitalia, eorumque Confratres, e quorum numero nemo fortasse ad ipsum Capitulum accedere voluerit, aut potuerit, eoque nihilominus jussionibus, statutis, & auctoritati Superiorum hujusmodi obedire teneri, & Capitulum generale per eos tantum, qui ad dictam diem convenerint, etiam si ex multis Hospitalibus Confratres nulli venerint, nihilominus legitime celebrari posse, & Capitulum ipsum per eos, qui convenerint, universonum reputari, & que inibi disposita fuerint, inviolate observari debere etiam in Hospitalibus, post hac sub hujusmodi nomine, habitu, & Regula erigendis, & per Confratres cunctos habitum gestantes etiam non professos, aut post hac suscepturos, perinde ac si cuncti, nemine deficiente, concorditer in id consensissent, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Hospitalium juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, usibus, & naturis, etiam ab eorum primæva fundatione editis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis dictis Granaten, & aliis Hospitalibus, eorumque majoribus, vel aliis Confratribus, & personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus alias in suo robore permanentibus, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, hac vice tantum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.12. Per hoc autem jurisdictioni, & auctoritati, quæ cuique loci Ordinario in hospitalia, & personas suæ Diocesis per literas dicti Pii Prædecessoris tributa est, non intendimus in aliquo derogare.

§.13. Volumusque, ut præsentium, quas ubicumque iis opus esset, circumferri difficile foret, transumptis etiam impressis Notarii publici &c.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 1. Octobris 1586. Anno II.

Decreta præsentis Capituli perpetuo observari jubet.

Contraria tollit.

Ordinarii auctoritati nil detrimet per presentes decreti declarat.

Transumptis sedem addit.

Dat. die 1. Octob. 1586. An. II.

LXV.

Quod omnes etiam S. R. E. Cardinales, beneficia, & pensiones Militie S. Joannis Hierosolymitani, etiam ex Sede Apostolica provisione obtinentes, ad solutionem jurium communis ararii omnino teneantur, Receptoresque propria auctoritate exigere valeant, ex indulto Pii V.

Multa qua de hac Militia in hoc opere habentur, indicata sunt in Const. XV. Anastasii IV. Christianae. Tom. II. fol. 346.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Pius V. con-
fuit privilegia
Militie ap-
probata, &
extendere.

Quum arbitramur, & congruum, ut ea, quae de Romani Pontificis gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu litera desuper confecta non fuerint, suum debitum consequantur effectum. Dudum siquidem fel. rec. Pius Papa V. Praedecessor noster sollicita considerationis indagine perscrutans, quantis periculis, quantisque bellorum turbis tunc agitata fuerit Insula Melevitan. menteque recolens, quam in defesse, & viriliter dilecti filii Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Milites, in illa a Christianae fidei hostibus defendenda se praestiterant, dignum quin potius debitum reputavit, ut ea quae a Romanis Pontificibus illis liberaliter concessa fuerant, non solum confirmationis suae munimine roborarentur, verum etiam illa, quae suam utilitatem, & commodum concernent, si minus generaliter facta viderentur, ita extenderet, ut propter illa omnis in posterum dubitandi materia tolleretur.

Cum itaque
caveretur sta-
tuti, & pri-
vilegiis hujus
Ordinis, quos
cumque etiam
a Sede Apo-
stolica provi-
sionibus, certa
jura communi
erato solve-
re, certaque
onera subire
deberet.

§. 1. Accepto igitur per eundem Praedecessorem, quod licet alias, stabilimentis, usibus, & naturis Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani hujusmodi, seu privilegiis, indultis, & literis Apostolicis eidem Hospitali, & dilectis filiis illius Magistro, & Conventui concessis, expresse cautum fuerat quod etiam Apostolica auctoritate, etiam per resignationem in manibus pro tempore existentis Romani Pontificis factam provisi, ac provisiones, commendas, seu alias dispositiones, etiam Apostolicas, de praepositoris, seu alius beneficiis dicti Hospitalis, sibi pro tempore factas, prosequentes, certa jura vacantia, seu mortuaria, aut alias nuncupata, forsitan duplicata, communi Hospitalis praedicti Thesauro, seu alias persolvere, ac quadam alia tunc expressa onera subire tenerentur. Quodque de redditibus, & proventus hujusmodi Praepositoriarum, primo, & secundo, ac forsitan aliis annis proventus disponere, seu illos percipere minime possent, sed illo dicto Thesauro, ac alias in usum, & utilitatem Hospitalis, ac illius Militum, seu mense applicari, & pro illius necessitatibus sublevandis, ac tuitione Fidei adversus Turcas, Christiani nominis Hostes, distribui deberent. Ac insuper Prioratus, Bajulivatus, Castellania, Emposta, Praepositorias, & alia illius beneficia quaecumque pro tempore qualitercumque obtinentes, certas responso-

ac ordinarias, extraordinarias impositiones eidem communi Thesauro annis singulis solvere tenerentur. Ipsisque Prioratibus, Bajulivatus, Castellaniis, Praepositoris, & beneficiis, per obitum seu resignationem, etiam in manibus praedicti Romani Pontificis, aut alias quomodolibet pro tempore vacantibus, illorum fructus, redditus, & proventus, si per resignationem, juxta vero novam reformationem usque ad festum SS. Jacobi, & Philippi, de mense Maii, ex tunc immediate sequentis pro mortuario, & vacantibus ab eodem Festo, usque ad aliud proximum ejusdem Sancti Joannis Baptista, seu ut praefertur, SS. Jacobi, & Philippi de dicto mense respective, eidem Thesauro cederent.

§. 2. Cum tamen sepe contingeret, nonnullorum potentium ambitionem ita se extendere, ut Sedis Apostolicae liberalitate non contenti, etiam ea quae in magnum dictae Religionis praedictae tendere conspiciantur, a Sede praedicta extorquere, Romanumque Pontificem ob ejus innumeras occupationes, ad aliquas gratias sibi concedendas impellere non erubescerent, quas si plene cognovisset, eas profecto illis non concessisset.

§. 3. Attendens itaque dictus Praedecessor, quanta, & quam gravia discrimina dicta Insula passa fuerat, & quam graves Magister, & Conventus praedicti, tam in illa defendenda, quam in Civitate nova per eos constructa, munimenta, & reparanda subierant expensas, & incommoda, quod si ipsi, qui pro expensis hujusmodi supportandis, certa jura, quae super quibuscumque dicti Ordinis Prioratibus, Bajulivatus, Castellaniis, Praepositoris, & aliis beneficiis praedictis exigere consueverant, ab illorum exactione desisterent, illorum vires non parum debilitarentur, considerantque.

§. 4. Quod postquam pia mem. Pius Papa IV. etiam Praedecessor noster, tunc suus, unam S. Jacobi in Platea Nurfia Spoletina, & alteram Sanctissimae Trinitatis Tuderinae, respective Diocesis dicti Hospitalis Praepositorias, tunc certo modo vacantes, tunc dilecto filio Simoni Brombilla Clerico Bergomeni, sub certis modo, & forma commendaverat, & seu de illis per suas literas providerat, dictisque Simon, sub eadem, seu aliarum literarum praetextu, per quas stabilimentis, usibus, & naturis, privilegiis, & indultis praedictis per eundem Pium IV. Praedecessorem derogatum esse praetendebat, fructus earundem Praepositoriarum, & iura illarum ratione dicto communi Thesauro, ut praefertur, debita solve- re, & relaxare recusaverat, & recusabat, eundem Pium IV. Praedecessorem, Motu proprio, non ad Magni Magistri, aut Conventus, seu Hospitalis Fratrum praedictorum sibi pro eis desuper oblata petitionis instantiam, sed ex suis certa scientia, & Apostolica potestatis plenitudine, per suas in simili forma Brevis desuper confectas literas, declarasse, per derogationem hujusmodi aliquod vel minimum Thesauro hu-

Et nonnulli
a Sede Aposto-
lica provisio-
nem extor-
querent.

Pius praedi-
ctus conside-
rans quod hac
via, debilita-
rentur vires
ipsius Ordinis.

Quandam e-
jus provisionem,
dictis statu-
tis & indultis
non praedictis
de-
claravit.

Et quocumque
etiam S. R. E. Car-
dinales bene-
ficia, & pen-
siones obtine-
ntes d. Ordinis,
quavis a Sede
Apostolica
provisio, ad
dictam solu-
tionem teneri
distinguit.

jusmodi praedictum asseri noluisse, & alia fecisse, prout in ipsius Pii IV. Praedecessoris literis plenius continetur.

§. 5. Idem Pius V. Praedecessor, tam Pii IV. Praedecessoris hujusmodi vestigiis inherens, quam praemissis de causis Motus, omnia, & singula in eisdem Pii IV. Praedecessoris literis contenta approbans, & confirmans, illisque perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adiciens, omnesque, & singulos, tam juris quam facti defectus, si qui forsitan intervenissent in eisdem, supplevit, necnon quarumcumque litium, & inter venerabiles fratres Nostros, tunc suos, S. R. E. Cardinales, & Religionem praedictam pendendum, status, & merita, in qua pendebant instantia, pro expressis haberi, Motu, & scientia similibus, ac de Apostolica potestatis plenitudine, sub datum videlicet duodecimo Kal. Aprilis, Pontificatus sui Anno II., decrevit, & declaravit, omnes, & singulos Prioratus, Bajulivatus, Castellaniis, Praepositorias, & alia beneficia hujusmodi, seu illorum membra, & ab aliis dependentia obtinentes, & ab illis regressus, accessus, coadiutorias, & alias gratias, tam a Sede Apostolica, quam quavis auctoritate concessas habentes, necnon illorum fructus, & proventus, aut alia jura loco pensionis annuae, seu pensiones ipsas, super eorumdem fructibus, redditibus, & proventus, quavis de causa impositas, & imponendas percipientes, pro rata fructuum, & pensionum eorumdem, de omnibus, & singulis Annatis, vacan- mortuariis, & aliis quibuscumque juribus per eos dicto communi Thesauro quomodolibet debitis satisfacere, nec quacumque literas statutorum, stabilimentorum, usum, ac privilegiorum, indulgentiarum, etiam, quod Praepositoriarum fructus, redditus, & proventus, & aliorum dicti Hospitalis beneficiorum, pro primo, & secundo annis, vel alias, communi Thesauro dicti Hospitalis, pro mortuariis, seu aliis causis applicatis essent, & esse censerentur, seu applicari deberent.

Ordinemque
ipsam auctori-
tate propria
percipere, &
de illis dispo-
nere posse de-
crevit.

§. 6. Dictisque Hospitalis Praepositores, seu Receptores, aut alii pro eis Agentes, illos propria auctoritate exigere, & percipere, ac interim possessionem Praepositoriarum, & beneficiorum praedictorum, nomine dicti Hospitalis apprehendere, & retinere, ac hujusmodi fructus de facto exigere, & alias de illis, certis modo, & forma tunc expressis disponere possent, disponendi, vel aliis illorum totali insertione, vel cum decreto, quod pensiones ipsae a quocumque onere mortuario, & passagio, vel alias quomodolibet nuncupato, quavis etiam Apostolica, seu Magni Magistri dicti Hospitalis pro tempore existentis auctoritate exempti essent, vel titulares beneficiorum, ratam partem ipsos pensionarios tangentem, pro solutione pensionis hujusmodi sibi retinere valerent, & ad solutionem pensionis hujusmodi minime tenerentur, ac alias hujusmodi titulares renunciaissent, omnesque illam solvendi in se suscepissent,

in quibuscumque gratis, committendis, provisionibus, regressibus, accessibus, ingressibus, coadiutoris, ceterisque dispositionibus de Prioratibus, Bajulivatus, Castellaniis, Praepositoris, & aliis beneficiis hujusmodi quovis modo, etiam apud eandem Sedem vacantibus, necnon fructuum & pensionum hujusmodi reservationibus, per eum, etiam Motu simili, & quorumvis etiam Imperatoris, vel Regum intuitu, ac etiam quibusvis catenus factis, & in posterum faciendis, quibusvis personis quibuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, nobilitatis, & praeminentiae existentibus, etiam forsitan Cardinalatus honore, & Officio fungentibus, per eum quomodolibet catenus concessis, & in posterum concedendis derogatorias, ac desuper confectas, & pro tempore conficiendas literas Apostolicas, etiam quascumque generales, vel speciales, etiam derogatorias derogatorias, & efficaciores, & insolitas clausulas, necnon irritantia decreta, sub quacumque verborum expressione in se continentia, personas, quibus Prioratus, Bajulivatus, Castellania, Praepositorias, seu ab illis dependentia beneficia praedicta, aut illorum membra collata, seu ad vitam commendata fuerant, seu fructus, redditus, & proventus, aut pensiones annuae, reservatae, & assignatae fuerant, aut in quorum favorem de illis dispositum extiterat, vel illa commendarentur, seu conferrentur, aut fructus vel pensiones reservarentur, & assignarentur, vel alias disponerentur, a solutione, & praestatione fructuum, censuum, passagiorum, annatarum, vacationum, & mortuorum, aut aliorum quorumcumque jurium, se responso, aut ordinariarum, vel extraordinariarum impositionum, vigore dictorum stabilimentorum, & privilegiorum debitorum, in toto vel in parte, eximere, vel liberare, aut alias communi Thesauro Hospitalis hujusmodi, seu illius juribus in aliquo praedictis, nec per illas praedictatum, seu praedictum aliquod generatum fuisse, vel esse, vel in posterum fore, seu derogatorias ipsas, ad effectum validitatis collationum, commendarum, & aliarum dispositionum hujusmodi dumtaxat, processisse, & suffragari debuisse, illasque in quantum communi Thesauro, & illius juribus in aliquo praedictis aut praedictis, a se, & Sede Apostolica, per occupationem, & circumventionem, praeter, & contra voluntatem suam extortas, ac nullius roboris vel momenti fuisse, & esse, & in posterum fore, illisque non obstantibus, omnes, & singulas hujusmodi derogationes, tunc, & pro tempore habentes, & prosequentes, etiam a jurisdictione Magni Magistri, & Conventus praedictorum, & aliorum quorumcumque Judicum, Apostolica auctoritate praedicta exempti, ac ei, & Apostolica Sedi immediate subiecti essent, ad exhibitionem, & relaxationem fructuum, ac pensionum hujusmodi, ut praefertur, eidem communi Thesauro faciendam teneri, & adiri.

adstrictos fore, in omnibus, & per omnia, perinde ac si provisiones commendarum, & regressus, accessus, coadiutorie, & alie dispositiones, necnon fructuum, & pensionum reservationes, non a Sede Apostolica, sed a Magistro, & Conventu predictis emanassent, & ad id etiam per censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia cogi, & compelli posse.

Clausulas dicitur sue Constitutionis per servatas apponit.

§.7. Literasque tunc desuper conciliandas, & in eis contenta quaecumque, nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis sue defectu, notari, vel impugnari, minusve sub quibusvis revocationibus, suspensionibus, & limitationibus similibus, vel dissimiliis gratiarum comprehendi ullatenus posse, sed quoties ille emanarent, toties in pristinum, & validissimum, ac eum, in quo antequam illa emanarent, statum, restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque data per Magistrum, & Conventum bene visa, toties quoties opus esset, concessas esse censeantur. Sicque in premissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam S. R. E. Cardinales, ac Causarum sacri Palatii Apostolice Auditorum, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, denuntiandi, & interpretandi facultate, iudicari, definiti, & interpretari debere, & quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decrevit. Et nihilominus pro potiori cautela, supradictas, & alias derogatorias clausulas in quibuscumque literis appositas, in quantum communi Thesauro huiusmodi, quoad premissa prejudicare videbantur, revocavit, cassavit, irritavit, & annullavit, ac toties quoties concessa essent, quoad iura vacantia, & mortuaria, ratione gratiarum, per eum, & quoscumque Romanos Pontifices Predecessores nostros, tunc suos, concessa, quoad ea quae suum tempus nondum effluerant tantum, toties pro nullis, & infectis haberi, nullamque prorsus in iudicio, vel extra, fidem facere, vel effectum sortiri debere, & Constitutionem suam de non tollendo iure quaesito adversus tunc conciliandas literas predictas, locum sibi vindicare non posse, ac illis minime suffragari voluit.

Clausulas derogatorias ad didit.

§.8. Non obstantibus premissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ipsorum Prioratum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium forsitan quomodolibet concessis. Quibus omnibus etiam de illis specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, illis alias in suo robore permaneris, ea vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Ne autem de decreto, declaratione, revocatione, cassatione, irritatione, annulatione, voluntate, & derogatione, dicti Pii Predecessoris, pro eo quod super illis, ipsius Predecessoris eius superveniente obitu, literae confectae non fuerunt, valeat quomodolibet habitari, ac Magnus Magister, Conventus, & Fratres, seu Milites Hospitalis predicti illarum fruantur effectu, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod decretum, declaratio, revocatio, cassatio, irritatio, annulatio, voluntas, & derogatio dicti Pii Quinti Predecessoris, a dicta die duodecima Kal. Aprilis suum sortiantur effectum, perinde, ac si super illis, ipsius Predecessoris litera sub eisdem diei data collectae fuissent, prout superius enarratur. Quodque praesentes literae ad probandum plene decretum, declarationem, revocationem, cassationem, irritationem, annulationem, & derogationem dicti Pii Quinti Predecessoris ubique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requiratur.

Et quis haec Pii V. Constitutio, eius superveniente obitu non fuit expedita, ideo hic Pontifex eam validae a die suae datae.

§.10. Quocirca venerabilibus fratribus Archiepiscopo Toletano, & Episcopo Parisiensi, sive eorum officialibus, ac dilecto filio Curiae Causarum Camerae Apost. generali Auditori per praesentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes literas, & in eis contenta quaecumque valere decernentes, ac pro tempore existenti Magno Magistro, Conventui, & Fratribus predictis in premissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra, praemissa omnia ab omnibus, quos illa concernunt, integre, & inviolabiliter observari, illosque eis pacifice, & quiete uti, frui, & gaudere. Non permittentes eos, aut eorum aliquem, contra earumdem praesentium tenorem quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris remedia, appellatione postposita, compescendo; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus omnibus supradictis.

Executoresque deputat. d. Constitutionis.

Datum Romae apud S. Petrum, sub anno Piscatoris, die 1. Maii, 1586., Pont. 1. Maii nostri Anno I.

Sequitur alia Constitutio, quae praecedentem ampliat.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Universis, & singulis nostris, & Apostolicae Sedis, in quibusvis Nobis, & Romanae Ecclesiae immediate subiectis Provinciis, Civitatibus, Terris, & locis, etiam de latere Legatis, ac singularum Provinciarum, Civitatum, Terrarum, & locorum huiusmodi Gubernatoribus, aliisque in eis jus dicentibus, & iustitiae Ministris, necnon quorumcumque Regum, Ducum, Marchionum

ebionum, & aliorum Christianorum Principum Magistratibus, & Officialibus, ac eorum cuilibet, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Receptores huius Militiae pro consecratione iurium communis rariis possessionibus beneficiarum &c. capere solent.

§.1. CUM sicut accepimus saepius contingat, ut Receptores Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, in singulis illius Prioratibus pro tempore deputati, Prioratus, Bajulivatus, & Praeceptorias dicti Hospitalis, ac alia beneficia per fratres, eiusdem Hospitalis obtineri solita, tam per ipsos fratres quam ex concessione, seu dispensatione Apostolica per clericos seculares, in titulum, aut commendam, aut alias pro tempore obtenta, ob non solutionem passagiorum, spoliarum, responsionum, vacantium, & mortuorum, ac aliorum iurium per eos communi Thesauro predicti Hospitalis pro tempore debitorum, ad manus suas, iuxta formam stabilimentorum, & laudabilium consuetudinum dicti Hospitalis, ac privilegiorum, & indultorum Apostolicorum eis desuper concessorum recipere, & usque ad integram passagiorum, spoliarum, responsionum, vacantium, & mortuorum, ac aliorum iurium praedictorum satisfactionem, pro dicto Hospitali, seu communi Thesauro, retinere, ac ad huiusmodi effectum, possessionem Prioratum, Bajulivatum, Praeceptoriarum, & aliorum beneficiorum praefatorum capere, & apprehendere, eorumque fructus, redditus, proventus percipere, colligere, & levare, seu Prioratus, Bajulivatus, Praeceptorias, & beneficia huiusmodi, eorumque fructus, redditus, & proventus aliis locare, & arrendare habeant.

Hic ideo Pontifex mandat, ut Officiales omnes & Principes eis habeant, & assistant.

§.2. Nos cupientes quod Praeceptores praedicti officium suum contra fratres, & alios non solventes praedictos libere exercere, & facultatibus eis per Sedem Apostolicam contra eosdem non solventes concessis, sine aliqua difficultate uti possint. Vos & vestrum quemlibet per praesentes requirimus, vobis videlicet, Nobis, & Sanctae Romanae Ecclesiae subditis, in virtute sanctae obedientiae, & sub indignationis nostrae poena districte praecipientes, & mandantes, Vos vero, qui Nobis subiecti non estis, in Domino hortantes, quatenus vos, & vestrum singuli, quoties pro parte Praeceptorum praefatorum, seu alicujus eorum, aut Procuratorum suorum, vel pro eis Agentium desuper requisiti fueritis, vel eos, vel alium, seu alios, brachium vestrum seculare eisdem Receptoribus, seu Procuratoribus, vel Agentibus ad hoc ut Prioratus, Bajulivatus, Praeceptorias, & beneficia praedicta, iuxta stabilimenta, & consuetudines, ac privilegia, & indulta huiusmodi, quoties illis locus fuerit, ad manus suas recipere, & usque ad integram passagiorum, spoliarum, responsionum, vacantium, & mortuorum, ac aliorum iurium praedictorum satisfactionem, pro Hospitali, seu Thesauro praedicto retinere, ac ad huiusmodi effectum, possessionem Prioratum,

Bajulivatum, Praeceptoriarum, & aliorum beneficiorum huiusmodi capere, & apprehendere, eorumque fructus, redditus, & proventus percipere, colligere, & levare: vel Prioratus, Bajulivatus, Praeceptorias, beneficia, ac eorum fructus, redditus & proventus huiusmodi plus offerentibus locare, & arrendare, necnon census, seu affectus annuos locationum, & arrendationum huiusmodi exigere pro rata debiti, possint, statim, & incontinenti, omni dilatione, seu exceptione remota, praestare, & exhibere, praestarique, & exhiberi faciant.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis provisionibus, seu commendis, aut aliis dispositionibus per Nos, & Sedem Apostolicam de eisdem Prioratibus, Bajulivatus, Praeceptorias, & beneficiis, quibusvis personis, & dicti Hospitalis, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existentibus pro tempore factis, necnon omnibus illis, quae privilegiis, & indultis praedictis concessum, sicut non obstante, quae praesentibus specialiter, & expresse repetitis haberi volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi debet. D. P. An. II. 1. Octobris.

§.4. Volumus autem, quod praesentium transumptis &c. Datum Romae apud S. Marcum, sub anno Piscatoris, die 3. Octobris 1586 Pontificatus nostri Anno II.

LXVI.

Erectio Collegii Montis Alti in Civitate Bononien.

Ex Regest. in Secret. Br. vian.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

Cathedram militantis Ecclesiae meritis licet insufficientibus regentes in terris ad ea libenter intendimus, ut in singulis locis, ac Civitatibus praesertim insignibus erigantur, & instituantur Collegia, in quibus Clerici, & Scholares, ac aliae personae scientiae Margaritam acquirere possint, & literarum exercitio huiusmodi longe melius Reipublicae consulatur.

Procurantur.

§.1. Cum itaque Nos alias postquam acceperamus, quod se. re. Gregorius PP. XIII. Praedecessor noster in Civitate nostra, tunc sua Bononien. quasdam aedes animo, & intentione unum Collegium Scholarium nationis Germanicae in eis instituendi nomine, & impensis Camerae Apostolicae pretio septem millium scutorum auri, vel alterius valoris summae emi, & acquiri curaverat, morteque praeventus huius mentis suae conceptus executioni demandare nequiverat, in Civitatibus, & aedibus praedictis unum Collegium de Monte Alto nuncupandum pro viginti Scholaribus, quorum undecim per dilectos filios Montis Alti, unde originem duximus, & tres per Parculae, ac alios tres

Collegium pro Germanica Natione erigere statuerat Gregorius XIII. Sixtus V. pro Populis Marchiae Anconitanae costruit Alumnorum praesentis numero, a Communitatibus nominandos, utique nullis Beneficiis Ecclesiasticis, prout licet.

tres Patrignoni, necnon reliquos alios tres per Montis novem Oppidorum Provinciae nostrae Marchiae Universitates, & homines ex eisdem suis Oppidis, si tot ibidem idoneos, & aptos reperirent, alioquin ex aliis ipsius Provinciae Indigenis arbitrio suo eligi, & nominari, sicque electi, & nominati in ipso Collegio Montis Alti recipi, ac ibidem sub unius Rectoris cura, & gubernio ali, atque confoveri deberent, erigi, & institui, ipsique Collegio sine Cura Ecclesiam, Abbatiam nuncupat. seu S. Benedicti, & alterius Ordinis Conventu carens Monasterium Sancti Michaelis de Castro Britorum Bononien. Dioecesi, quam, seu quod h. me. Alexander Episcopus Viglevanen. in titulum, vel commendam, necnon Prioratum non Conventualem S. Mariae de Angelis nuncupatae prope, & extra muros Bononien. Camaldulen. Ordinis, quemq. Achilles Torphanus Clericus etiam in commendam ad eius vitam ex concessione, seu dispensatione Apostolica, dum viverent, obtinebant, Ecclesiam videlicet per dicti Alexandri Episcopi de Februarii, seu Monasterium, ac Prioratum huiusmodi commendis praedictis per eorundem Alexandri Episcopi, & Achilles de Junii mensibus proxime praesentis extra Romanam Curiam defunctorum obitus, cessantibus adhuc iis, quibus ante Commendas huiusmodi vacabunt modis, vel alias tunc vacan. uniri, annecti, & incorporari Motu proprio concesserimus.

Dictum Collegium transfertur ad Sedem Ecclesiamque S. Antonii Ordinis S. Augustini, Prioratumque ipsi unit.

§.2. Nos qui dudum inter alia volumus, quod petentes Beneficia Ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annum valorem etiam Beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis, quorum interesset, erectionem, institutionem, unionem, connectionem, & incorporationem, concessione huiusmodi ex quibusvis causis, & simili motu, ac ex certa scientia, & de Apostolica potestate plenitudine cum quibusvis clausulis derogatoriis factam, etiam si illa effectum sortita fuerit, Apostolica auctoritate, tenore praesentium ex certa nostra scientia revocantes, cassantes, & annullantes, ac penitus, & omnino dissolventes, ac pro nulla, & infecta, ac viribus vacua haberi decernentes motu simili, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine Prioratum S. Antonii Bononien. Ordinis S. Augustini, quem dilectus filius Antonius de Janerinis ipsius Prioratus Prior utriusque Juris Doctor obtinet, ac in eo nomen, titulum, & denominationem Prioratus, ordinemque ipsum S. Augustini ac omnem essentiam Regularem perpetuo de ipsius Antonii consensu auctoritate, & tenore praemissis suppressimus, & extinguimus, ac in Palatio, & aedificiis suppressi Prioratus huiusmodi praedictum Collegium Montis Alti pro totidem Scholaribus iuxta Ordines, & statuta desuper facienda, & statuenda qualitat. per Universitates, & homines huiusmodi,

modo praemisso eligendis, & nominandis, ut in ipso Collegio Montis Alti recipi. ibidem que sub unius Rectoris cura, & gubernio ad quinquennium, vel aliud tempus desuper statuendum, & non ultra alendis, atque confovendis, necnon in Universitate studii generalis dictae Civitatis Theologiae, ac utriusque Juris, artiumque studii, ac aliis scientiis, & Disciplinis pro cuiusque capacitate operam navaturis ibidem perpetuo erigimus, & instituimus, ipsique Collegio Montis Alti Ecclesiam eisdem suppressi Prioratus, necnon aedes praedictas cum earum situ, ambitu, circuito, structuris, aedificiis, & pertinentiis universis, etiam perpetuo concedimus, & assignamus, applicamus, & appropriamus.

§.3. Insuper eidem Collegio Montis Alti pro illius dote, ac Rectoris, & Scholarium praedictorum sustentatione, onerumque illis pro tempore incumbendum Ecclesiam, seu Monasterium S. Michaelis, & Prioratum S. Mariae de Angelis huiusmodi, quibus cura non imminet animarum, ac quorum, & illis forsan annexis infimul fructus, redditus, & proventus nongentorum ducat. auri de Camera secundum communem estimationem valoris annui, ut etiam accepimus, non excedunt, quibusvis modis, & ex quorumcumque personis, seu per liberas resignationes quorumvis de illis seu regimine, & administratione dicti Monasterii in dicta Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & testibus sponte factas vacent, etiam si tanto tempore vacaverint, quod eorum Collatio iuxta Lateranen. statuta Concilii ad Sedem praedictam legitime devoluta, ac Ecclesia, & Prioratus S. Mariae huiusmodi dispositioni Apostolicae specialiter reservati existant, ac praedicti Monasterii proviso ex quavis causa ad Sedem eandem specialiter, vel generaliter pertineat, & super eis inter aliquos, cuius status praesentibus haberi volumus pro expresso, pendeat indecisa, dummodo tempore data praesentium non sit in Ecclesia, & Prioratu huiusmodi alicui specialiter Jus quaesitum, ex dicto Monasterio de Abbate provisum, aut illud alteri commendatum canonice non existat, & de dicto Monasterio consistorialiter disponi consueverit, seu debeat, cum annexis huiusmodi, ac omnibus iuribus, & pertinentiis suis perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus. ita quod liceat ipsius Collegii Montis Alti Rectori pro tempore existenti illorum omnium corporalem possessionem per se, vel alium, seu alios nomine dicti Collegii Montis Alti propria auctoritate, etiam absque alicujus mandato, vel Decreto, ac spoliis, & attentatorum vitio libere apprehendere, & perpetuo retinere, eaque regere, & administrare, ac fructus, jura, obventiones, & emolumenta eorundem in communes dicti Collegii Montis Alti usus, utilitatem, & necessitates convertere, necnon Sancti Michaelis, seu Monasterii, aut Prioratus huiusmodi Ecclesiam, Presbyteros idoneos ad nutum pro tempore existen-

Alia quoque unius Beneficia hic expressa.

existentis Rectoris dicti Collegii Montis Alti vel alias iuxta Statuta desuper edenda ponendos, & amovendos, & ab Ordinario loci approbandos in divinis deserviri facere, Dioecesi loci, vel cuiusvis alterius licentia desuper minime requisita, ac in Monasterio, & Prioratu praedictis Ordinis huiusmodi omnemque illorum statum, essentiam, & dependentiam Regulares pariter perpetuo supprimimus, & extinguimus.

Ipsam a quocumque iurisdictione, onere, datio & exemptione de clarat, & sub Sedis Apostolicae protectione recipit.

§.4. Praeterea Collegium Montis Alti huiusmodi, illiusque pro tempore existens Rectorum, Scholarum, & Economos, Officiales, Ministros, necnon ejusdem Collegii Montis Alti bona mobilia, & immobilia, praesentia, & futura cuiuscumque qualitatis, & quantitatis existentia, & ubilibet consistentia ab omni Jurisdictione, dominio, superioritate, & potestate pro tempore existentis Nostrae, & Sedis Apostolicae in dicta Civitate Bononien. Legati de latere, & Archiepiscopi Bononien., necnon Gubernatoris, Auditoris Turroni, Antianorum, Vexilliferi, & Potestatis dictae Civitatis Bononien., ac Rectoris Universitatis Studii Generalis ejusdem, aliorumque Legatorum, Archiepiscoporum, Episcoporum, locorum Ordinariorum, Gubernatorum, & Potestatum, eorumque Vicelegatorum, Locatenen. Officialium, Judicum, & quarumcumque aliarum personarum ubilibet consistentiarum, ac quavis auctoritate, & dignitate tam Ecclesiastica, quam mundana, etiam Cardinalatus honore fulgentium, necnon Collegium ipsum Montis Alti in propriis ejus bonis, & rebus, ac illius ratione Rectorum, Scholarum, Economos, Officiales, ac Ministros, aliasque personas in eo degentes, & cum eis contrahentes a solutione, & exactione quorumcumque, pedagiorum, dationum, vectigalium, angariarum, bollettinorum, Decimarum, & quorumcumque aliorum onerum ordinariarum, & extraordinariorum tam in Bononien. quam aliis Civitatibus, & Dioecesis, necnon universo Statu Ecclesiastico & alias ubilibet quavis occasione, vel causa etiam de necessitate exprimentia hactenus quomodolibet impositorum, & imponendorum, etiam ratione Carnium, Vini, granorum, lini, lanae, serici, librorum, cartarum, & quarumcumque aliarum rerum ad humanum usum necessariorum ex toto Statu Ecclesiastico, & quibusvis aliis locis extra dictum Statum consistentibus ad dictum Collegium Montis Alti, tam per Terram, quam per Mare, & aquam dulcem, & alias quomodolibet conducendorum, ac pro ipso Collegio Montis Alti in quantumvis magna quantitate emendorum, necnon a contributione quorumcumque aliorum etiam iuxta Decreta Concilii Tridentini ubilibet institutorum, & institutorum Collegiorum, etiam Seminariorum Puerorum Ecclesiasticorum, & alias quomodolibet nuncupatorum, vel qualificatorum similiter perpetuo extinguimus, & liberamus, ac sub Beati Petri, & dictae Sedis Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

dis, atque nostra protectione suscipimus Nobisque, & eidem Sedi immediate subiacimus.

§.5. Ipsis quoque Collegio Montis Alti, Rectori, Scholaribus, Economis, Officialibus, Ministris, & personis, ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus libertatibus, facultatibus, Indultis, ceterisque gratis, quibus Universitas Studii generalis Bononien. huiusmodi, necnon alia Collegia in dicta Civitate instituta, illorumque Rectorum, Scholares, Economos, Officiales, & Ministri, ac personae de Jure, vel consuetudine, aut ex privilegio, vel alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed aequè principaliter, & pariformiter in omnibus, & per omnia uti, potiri, & gaudere valeant, itidem perpetuo de speciali gratia indulgemus, illaque eis communicamus.

§.6. Districtus inhibentes Legatis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon Gubernatoribus, Auditoribus, Antianis, Vexillifero, Potestatibus, Legatis, Locatenentibus, Vicariis, Officialibus, Judicibus, & aliis praedictis, ac etiam S. R. E. Camerario dictae Camera Praesiden. Clericis, Thesaurariis, & Commissariis, necnon Pedagogorum, Dationum, Vectigalium, Gabellarum, Angariarum, Decimarum, & aliorum onerum praedictorum Appaltatoribus, Dohaneris, & exactoribus pro tempore deputatis, ne quarumvis literarum, eis sub quibuscumque tenoribus, & formis concessarum praetextu Collegium Montis Alti, illiusque Rectorum, Scholarum, Economos, Officiales, & Ministros huiusmodi, seu eorum aliquem super praemissis quovis modo molestare, perturbare, vel inquietare audeant, seu praesument.

§.8. Ut autem ipsius Collegii Montis Alti regimini, gubernio, & conservationi opportune consulatur, dilectum filium nostram Alexandrum S. Hieronymi Illiicorum Diaconum Cardinalem de Monte Alto nuncupatum ex sorore germana secundum Carnem Pronepotem nuncupatum, coque cedente, vel decedente, & in alios eventus alium ex S. R. E. Cardinalibus, quem Rector, & Scholares praedicti seu eorum major, & sanior pars pro tempore duxerint eligendum, ejusdem Collegii Montis Alti, illiusque personarum, rerum, Bonorum, & Jurium, ac privilegiorum Protectorum, & Defensorum, ac Conservatorum, cujus consilio, & ope omnia supra dicta, & quaecumque alia in his, & circa ea quomodolibet necessaria agantur, statuuntur, & ordinantur, constituimus, & deputamus.

§.8. Necnon Alexandro Cardinali, & pro tempore existenti Protectori dicti Collegii Montis Alti Rectorum, Economos, Officiales, Advocatos, Procuratores, ceterosque Ministros ipsius Collegii Montis Alti deputandi, & amovendi, ac loco amovendorum alios sufficiens, ac quocumque

Eidem aliorum Collegiorum, ipsiusque Universitatis Bononien. Privilegia concedit.

In huiusmodi Privilegiis quomodolibet molestari illud vacat.

Cardinalium de Monte Alto deputat in Protectorum.

Facultas Protectioni conceditur.

Statuta, Ordinationes, & decreta tam circa eisdem Collegij Montis Alti, illiusque rerum, & bonorum, Spiritualium, & temporalium curam, directionem, regimen, & administrationem, quam Scholarium predictorum receptionem, & admissionem, eorumque aetatem, qualitates, victum, amictum, instructionem, & disciplinam, Studijque cursum, ac tempus, per quod in dicto Collegio Montis Alti ali, & consueverit debeant, ac alias in praemissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna, licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, & decretis dicti Concilii non contraria faciendi, & edendi, ac illa quoties pro eorum, & temporum qualitate, seu alias expediens videbitur, immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, interpretandi, ac etiam alia ex integro condendi, quae postquam edita, immutata, correctata, moderata, reformata, & condita fuerint, eo ipso dicta auctoritate Apostolica confirmata, & approbata sint, & esse censentur, ac ab omnibus, ad quos pro tempore spectabit, etiam sub poenis in contravenientes statuendis, observari debeant, plenam, liberamque facultatem concedimus.

§.9. Decernentes omnia, & singula praemissa, ac praesentes nullo unquam tempore sine pro eo, quod cause, propter quas haec omnia facta sunt, coram locorum Ordinariis, etiam tamquam dicta Sedis Delegatis, vel alibi examinata, verificata, & approbata, ac quicumque interesse habentes, ad id vocati non fuerint, nec eisdem praemissis consenserint, sine aliis ex quibuscumque causis de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, aut in jus, vel in controversiam vocari, seu ad terminos Juris reduci, vel adversus illa quodcumque Juris, facti, vel gratiae remedium impetrari posse, nec quemquam ad easdem praesentes in Camera praedicta juxta Constitutionem praemem. Pii Papae IV. etiam Praedecessoris nostri desuper editam, aut alias quodcumque praesentandum, insinuandum, & registrari faciendum teneri, neque propterea illas irritas esse, sed omnino valere, ac si Constitutio praedicta, & alia contraria, minime emanassent.

§.10. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios, etiam Camerarum Palatii Apostolici Auditores, ac dictae S. R. Ecclesiae Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate ubique iudicari, & definiti debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.11. Non obstantibus priore voluntate nostra praedicta, aut aliis praemissis, nec non Lateranen. Concilii novissime celebrati unionem perpetuas, nisi in casibus a Jure permixtis fieri prohiben., ac nostra de

non tollendo Jure quaesito, aliisque Apostolicis, necnon in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Monasterii, Ordinum, Camerae, & Prioratus suppressi praedictorum Monasteriorum, vel aliorum Regularium locorum, a quibus vacans, & suppressus Prioratus hujusmodi forsitan dependent, Civitatumque, Provinciarum, & locorum quorumcumque, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Ordini, & Prioratui praedictis, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis quomodocumque concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, illorum tenores, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque.

Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de Prioratibus hujusmodi specialibus, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus generales dictae Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & Decretum, vel alias quomodolibet sit processum, quas quidem literas, & processus habitos per easdem, & inde sequuta quacumque ad Ecclesiam, seu Monasterium, & Prioratum hujusmodi volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quo ad affectionem Prioratum, seu Beneficiorum, aliorumque praedictorum generari, & quibuslibet aliis privilegiis, Indulgentiis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenoribus existant per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus eorum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumcumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis.

§.12. Volumus autem quod propter unionem, annexionem, & incorporationem praedictam Ecclesia debitis non fraudetur obsequiis, & Monasterium hujusmodi in spiritualibus non laedatur, & in temporalibus detrimentum non sustineat, sed eorum congrue supportentur onera consueta, Et insuper ex nunc irritum decernimus, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae revocationis, cassationis, annullationis, dissolutionis, suspensionis, extinctionis, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, extinctionis, exemptionis, liberationis, susceptionis, subie-

Presertim litterarum hinc.

Et observantia perpetua.

De rogatio contrariorum.

Ecclesia, & Prioratus onera supportanda per Collegium.

Clausula personalis.

subiectionis, Indulti, communicationis, inhibitionis, concessionis, deputationis, derogationis, voluntatis, & decretorum infringere, vel ei ausa temerario contraire, si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, nonis Octobris, Pontificatus nostri Anno II.

LXVII.

Erectio officii Commissariatus Rev. Camerae Apostolicae in officium perpetuum vacabile, cum jurisdictionis, emolumentorumque, & indultorum concessione.

Hodie hoc officium non est perpetuum, sed ad nutum Pontificis Commissarius deputatur. Et de ejus munere, & auctoritate, vide in Pii IV. Const. LXV. Romanus Tom. IV. Par. II. fol. 122. & Pii V. Const. XCIII. Cum de literis Tom. IV. Par. III. fol. 30. & in alia Const. I. Attendentes ibidem fol. 1. Et in specie quod in casu cambiorum illicitorum in Urbe contractorum, ad ejus instantiam procedatur vide in Pii IV. Const. I. Cum sicut Tom. IV. Par. II. fol. 1.

SIXTUSEPISCOPI SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD excelsum universalis Ecclesiae culmen, nullis nostris meritis sed sola Dei benignitate sublevati, in eam curam, cogitationemque ex Pastoralis officii nostri debito propensius incumbere Nos convenit, ut Camera Apostolica a rerum suarum iustis facta teclaque praeservetur, & quae pro felicitati illius juris tuitione, negotiorumque prosecutione, ac officiorum ad id institutorum decore, & stabilimento sunt maxime profutura, nostris auspiciis ordinentur, ipsaque officia egregiorum virorum prudentia, & industria commissa personis votivis jugiter proficiant incrementis.

§.1. Cum itaque pro tempore existentibus dictae Camerae Commissario generali graviorum ipsius Camerae negotiorum cura incumbat, & ex frequenti illius mutatione eadem Camera, in rebus, & juribus ad eam spectantibus, plurimum damni, & incommodi patiatur, expediensque sit, ut pro negotiorum, rerum, & jurium eorumdem votiva directione, prosecutione, & defensione officium Commissariatus hujusmodi, quod dilectus filius Joannes Bernardinus Piscina, ad id a Nobis ad beneplacitum nostrum deputatus, ab initio nostri Pontificatus usque huc obtinuit, seu exercuit, aliquo certo, & firmo statu constituitur, illudque pro tempore obtinens non amovibilis, ut hactenus, sed donec officium Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Commissarius officium, quod Bernardinus Piscina ab ipso Summo Pontifice ad ejus beneplacitum deputatus, vacavit, quia ipse Civitatis Nursiae, & totius Montis Praefectus ab eodem Pontifice deputatus fuit.

cium ipsum per ejus cessum, vel decessum, aut alias vacet, perpetuus existat, ac speciali honoris, & dignitatis prerogativa fruatur. Nos qui nuper dictum Jo. Bernardinum in Civitatis nostrae Nursiae, pro Nobis, & Sancta Romana Ecclesia Gubernatorem in temporalibus constituimus, praemissorum consideratione, & ex certis aliis causis inducti, ejusdem Camerae indemnitati, & utilitati, ac officii Commissariatus hujusmodi stabilimento, & incremento, prout sollicitudinis nostrae partes requirunt, consulere, & quae ad illud pertinent, quibusvis facultatibus, & gratiarum muneribus potiri debeat plenius explicare volentes, necnon beneplacitum nostrum praefatum harum serie revocantes, illudque cessare, & expirare decernentes.

§.2. Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblate petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestatis plenitudine, officium Commissariatus hujusmodi in officium perpetuum ad instar Clericatum dictae Camerae, & aliorum officiorum Romanae Curiae vacabile, pro uno Clerico vitae ac morum probitate praedito, & utriusque, vel alterius juris Doctore non conjugato futuro, ejusdem Camerae Commissario generali, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo erigimus, & instituiamus.

§.3. Ac ipsi Commissario generali pro tempore existenti, omnes ad ejus officium hujusmodi pertinentes, & illi per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, dictamque Sedem, ceteris omnibus, & singulis aliis Commissariis concessas facultates, jurisdictiones, & prerogativas.

§.4. Ac etiam eas facultates, praecipuamque curam, & administrationem Archivii scripturarum dictae Camerae, ita ut sine expressa ejusdem Commissarii licentia aliqua scriptura ad Camerae praefatam spectantes ex ipso Archivio extrahi, ac eorum exempla extra eandem Camerae, aliisque illius Cameralibus dari, & consignari non possint, ipsiusque Archivii Archivista, & Ministri, nunc & pro tempore existentes, illi de dicto Archivio, ac omnibus ejus scripturis rationem reddere, & ejus ordinationes ac mandata, necnon statuta, & decreta, quae per eum pro bono gubernio, & regimine dicti Archivii pro tempore fieri contigerit, observare omnino teneantur.

§.5. Necnon plenam, & liberam facultatem, omnes, & singulas alias scripturas ad Camerae praefatam spectantes, & extra Archivium hujusmodi, in quocumque loco, vel penes quoscumque existentes, recuperandi, ac contra quoscumque eandem scripturas indebite detinentes, ac scientes, & non revelantes, eos a quibus detinentur pro illarum recuperatione, tam in Urbe, quam in omnibus Terris, & locis Sedi Apostolicae mediate, vel immediate subiectis, Civitate nostra Bononiensi etiam comprehensa, summarie, manu regia, &

Illud itaque ipsum Pontifex in officium, perpetuum, & vacabile ad instar alicuius Romanae Curiae officiorum erigit.

Facultates solitas et concessit.

Archivii scripturarum Camerae Apostolicae administrationem eidem annectit.

Detinentes scripturas Camerae ubique, & scientes, & non revelantes eorum detinentem concedit.

via executiva; telaque judiciaria omnia, etiam per censuras, & poenas Ecclesiasticas, ac etiam juxta Constitutiones sel. rec. Julii Secundi, & Julii Tertii, ac quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum contra dictas scripturas indebite detinentes, & occultantes, aut scientes, & non revelantes, non tamen privative quoad alios, quibus per dictas constitutiones fuerit hujusmodi facultas tributa, procedendi. Propterea super præmissis illas facultates, quas pie memorie Pius Papa V. etiam Prædecessor noster olim pro recuperatione scripturarum Camera, & Sedis præfatarum bon. mem. Carolo de Grassis Episcopo Montis Flascen. & quon. Honophrio Camajano dictæ Camere Præsidenti dum in humanis agent, per cedulam Motus proprii sub datum videlicet 14. Septembris Pontificatus sui Anno tertio, concesserat.

Prelatosque & Clericos, ingentes se in beneficiis, ante expeditionem litterarum Apostolicarum coarctandi juxta Const. Julii II., & Julii III.

§.6. Ac etiam facultatem contra Prelatos, & Clericos possessionem Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum quorumcumque, cum cura, & sine cura, secularium, & quorumvis Ordinum Regularium, absque litterarum Apostolicarum super provisionibus, commendis, concessionibus, & aliis dispositionibus, sibi de illis dicta Apostolica auctoritate factis, expeditione, præterquam vigore brevis de eorumdem possessione, nomine dictæ Camere capienda apprehendentes, & in illis se quomodolibet immiscentes, similiter summarie, etiam via executiva, ac per censuras, & poenas Ecclesiasticas, in Julii II., & Julii III. Prædecessorum, & aliorum Romanorum Pontificum similiter Prædecessorum nostrorum Constitutionibus desuper editis contentas, & alias juxta hujusmodi Constitutionum tenorem, sine tamen præjudicio facultatum ejusdem Camere Generali Thesaurario, super fructibus male perceptis concessarum, & competentium, etiam procedendi, auctoritate, & tenore præfatis concedimus.

Portionem... continetam panis &c. nec non salaris, regalii, & solita emolumenta concedit.

§.7. Necnon eidem Commissariatus Officio, ut præfertur erecto, pro ejus dote, & illud pro tempore obtinentis sustentatione portionem panis, vini, esculentorum, & aliarum rerum per ipsius Camere Commissarium Generalem pro tempore existentem, dictam ex Palatio Apostolico percipi, & ei præstari solitam, cum ea integritate, quam ipse illam percipiebat, & percipere poterat, necnon omnia, & singula jura, regalia, salaria, redditus, proventus, exemptiones, immunitates, & emolumenta quæcumque, ordinaria, & extraordinaria quomodolibet nuncupata, quæ dictus Commissarius pro tempore existens quocumque titulo vel causa, ac undecumque, & quomodocumque habere, consequi, lucrari, frui, potiri, & percipere consuevit, seu etiam potuit, & debuit, cujuscumque qualitatibus, & annui valoris sint vel fuerint, eidem auctoritate, & tenore etiam perpetuo, applicamus, & appropriamus.

Referendarius utriusque Signaturæ, ipsi Commissarij creati, & Referendariorum, & familiariorum, necnon, & Clericorum, & Cameralium privilegia Commissario tribuit.

§.8. Ipsumque Commissarium pro tempore existentem in nostrum, & Romani Pontifici pro tempore existentis, verum, indubitatum, & non fictum familiarem, & continuum Commensalem domesticum, ac utriusque Signaturæ nostræ Referendarium, auctoritate, & tenore similibus creamus, & constituimus, ac deputamus, aliorumque nostrorum, & pro tempore existentis Romanorum Pontificum familiarium, cotinuum Commensalium, ac Prælatorum domesticorum, & utriusque Signaturæ præfate Referendariorum numero, & consortio favorabiliter aggregamus, ac pro vero, indubitato, & non ficto, nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis familiari, continuo Commensali, & Prælato domestico, ac utriusque Signaturæ hujusmodi Referendario, haberi, & reputari volumus, & mandamus: sibi que ut in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam quam justitiam concernent. se nostrum, & pro tempore existentis Romani Pontificis familiarium, continuum Commensalem, & Prælatum domesticum, ac utriusque Signaturæ hujusmodi Referendarium nominare, & inscribere, ac ab aliis nominari, & inscribi facere, habitumque, & insignia Referendariorum utriusque Signaturæ hujusmodi gestare, & deferre, ac in utraque Signatura prædicta continuo intervenire, & assistere, necnon omnibus, & quibuscumque, ac prorsus similibus privilegiis, præmiis, indulgiis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, facultatibus, honoribus, antelationibus, prærogativis, favoribus, concessionibus, & gratiis, tam spiritualibus quam temporalibus, quibus ceteri familiares, continui Commensales ac Prælati, & Referendarii præfati, necnon dictæ Camere Clerici Præsidentes, & alii Camerales, de jure, statuto, consuetudine, vel aliquo speciali privilegio, seu alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, tam in iudicio quam extra ubique locorum, absque ulla prorsus differentia, non ad illorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, in omnibus, & per omnia, ac illa Officio Commissariatus hujusmodi, illudque pro tempore obtinenti, specialiter, & expresse per præfatos concessa fuissent, uti potiri, & gaudere.

Indultum ceteris pensiones tribuit.

§.9. Necnon ut quicumque loci Ordinarius, seu utriusque, vel alterius Signaturæ hujusmodi Referendarius, aut Metropolitanus, vel alterius Cathedralis Ecclesie Canonicus, seu persona in dignitate Ecclesiastica constituta ad id per ipsum Commissarium pro tempore existentem, eligendus seu eligenda quascumque pensiones annuas super quarumvis mensuram Episcopatum, vel Archiepiscopatum, seu aliarum Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, Prioratum, dignitatum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, secularium, & quorumvis Ordinum

num Regularium fructibus, redditibus, proventus, juribus, obventionibus, emolumentis, ac etiam distributionibus quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, & proventus, jura, obventiones, emolumenta, & distributiones hujusmodi, eidem Commissario pro tempore existenti, Apostolica auctoritate reservatas, & reservatas, usque ad summam quingentorum ducatorum auri de Camera, in dicta Curia vel extra eam, etiam in mortis articulo de ipsius Commissarii pro tempore existentis expresso consensu, cassare, & extinguere, ac postquam cassata, seu cassata fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, proventus, juribus, obventionibus, emolumentis, & distributionibus, seu fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta hujusmodi, usque ad summam præfatarum, uni vel pluribus personis ad id per eum nominandis, & quæcumque, quotcumque, & quacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, eisdem modo, & forma, ac cum clausulis, decretis, & obligationibus, quibus ipsi Commissario pro tempore existenti reservata, seu reservata fuerint, etiam absque consensu solvere habentium pensiones, seu obtinentium Ecclesias, Monasteria, Prioratus, Dignitates, & alia beneficia hujusmodi, dicta auctoritate reservare, constituere, concedere, & assignare, ac etiam transferre, libere, & licite valeat: reservationesque, & translationes pensionum, seu fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum hujusmodi, vigore præsentium facien. valeant, plenamque roboris firmitatem obtineant in omnibus, & per omnia, perinde ac si per Nos, seu pro tempore existentem Romanum Pontificem de consensu solvere habentium pensiones, seu obtinentium Ecclesias, Monasteria, Prioratus, Præposituras, Dignitates, & alia beneficia hujusmodi facta fuissent, auctoritate, & tenore præfatis, concedimus, & indulgemus.

Habitu, & locum in Camera, & adibus Cameralibus, Visitationibus, Carcerum, & Capella, & Consistoriis, & aliis actibus publicis assignat.

§.10. Insuper statuimus, & ordinamus, quod Officium Commissariatus hujusmodi pro tempore obtinentes, in Camera præfata, aliisque actibus Cameralibus, & Carcerum visitationibus, habitum per Clericos, Præsidentem, & alios Prælatos Camerales deferri solitum gestare, & in Camera præfata immediate post ipsum Præsidentem, ac in Carcerum visitationibus, post Clericum Carcerum Præsidentem, in Capella autem Pontificia, & Consistoriis publicis, necnon Processionibus, equitationibus, aliisque actibus, tam publicis, quam privatis in loco Palatii Apostolici Auditoribus, ac dictæ Camere Clericis assignato immediate post illos sedere, & incedere debeat.

Resignandi facultatem concedit.

§.11. Dictumque Officium Commissariatus in favorem cujuscumque personæ ut præfertur, qualificatæ, quandocumque sibi placuerit, resignare, nec resignationis hujusmodi receptio vel admittio per Roma-

num Pontificem ex quavis causa denegari, vel differri, neque pro signatura concessionis ejusdem, per hujusmodi resignationem vacantis, quicquam ultra summam eorum florenorum auri de Camera ab eo, cui de illo sic vacante providebitur, exigi possit; quodque literæ Apostolicæ super supplicatione concessionis dicti Officii Commissariatus conficiendæ, etiam si in ea de Officio Referendariatus hujusmodi nulla esset facta mentio, nihilominus expediantur tam in Cancellaria præfata, quam per Camera secretam, cum expressione concessionis dicti Officii Referendariatus: neque possit aut debeat, per nostrum, & pro tempore existentis Romani Pontificis Datacium, seu quemcumque alium pro signatura hujusmodi supplicationis, licet vim concessionis duorum Officiorum, Commissariatus videlicet, & Referendariatus hujusmodi habeat, aliquid ultra id, quod superius est expressum, omnino exigi, sed sicut per concessionem Commissariatus venit pariter concessio Referendariatus Officiorum hujusmodi, sic per unicam solutionem signaturæ supra scriptam sit integre satisfactum, quasi de unica concessione.

Expeditiones pro Commissariis gratis fieri jubet.

§.12. Ulterius quod omnes, & singulæ literæ Apostolicæ sub plumbo, ac etiam in forma brevis, tam super præsentibus quam aliis quibuscumque gratis, indultis, facultatibus, & concessionibus, tam gratiam quam justitiam concernent. per præfatum Commissarium pro tempore existentem, a Nobis, & Successoribus nostris, ac Sede præfata pro tempore impetratis, seu etiam Motu simili concessis, in omnibus, & singulis Cancellariæ, Camere, & Curie præfatarum Officiis, necnon plumbo, & registro, ac ubilibet gratis, etiam absque annatarum communium, jocalium, & aliorum quorumcumque jurium, & taxarum solutionem, ad instar Clericorum ejusdem Camere expediri, & Rescribendarius ad taxandas Apostolicas, cum subscriptione gratis pro persona Commissarii Generalis Camere Apostolica subscribere, & tam ipse quam alii Scriptores, & Sollicitatores litterarum Apostolicarum, necnon Cubicularii, Scutiferi, & quicumque alii dictæ Curie Officiales expeditioni litterarum hujusmodi pro tempore Præsidentes, & Ministri, etiam in annatis communibus, jocalibus, & aliis juribus Camere hujusmodi participantes, eisdem literas personam dicti Commissarii concernentes, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac privationis, & suspensionis suorum officiorum, necnon perceptionis emolumentorum eorumdem poenis, per eos, ad quos pertinuerit, & qui eas gratis subscribere, vel concedere noluerint, eo ipso incurrendis, absque alio nostro, aut Successorum nostrorum, & Sedis præfate ulteriori mandato, omnino gratis, & absque aliqua annatarum, jocalium, vel aliorum jurium prædictorum solutione, & exactione, in omnibus, & per omnia usque ad plumbum, & alia necessaria inclusive, om-

Joffredo Lomellino U. S. Referendario, officium Commissariatus, cum jurisdictionibus, & emolumentis predictis ad eum vitam concessit.

omni contradictione cessante expediri, ac subscribi, & expediri facere, & permittere debeant, & teneantur.

§. 13. Ut autem officium Commissariatus hujusmodi viro idoneo, qui rebus ad illud pertinentibus jugiter incumbat, cuiusque virtus, & industria Nobis precipue sit cognita, quanto citius concedatur, de dilecti Filii Magistri Joffredi Lomellini Clerici Januensis U. J. D., & in utraque Signatura nostra Referendarii, ac Prælati nostri domestici, summa fide, integritate, probitate, & doctrina plurimum in Domino confidentes, ipsamque Joffredum a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutorum fore censentes, necnon erectionis, & institutionis Commissariatus generalis, ac quorumcumque aliorum Officiorum, prædictorum, necnon privilegiorum, indulgentiarum, facultatum, exemptionum, immunitatum, & aliarum gratiarum, illis ac eorum singulis concessorum, & inde secutorum quorumcumque tenores, juriumque regalium, salariorum, taxarum, emolumentorum, portionum panis, & vini, esculentorum, & aliarum rerum per pro tempore existens Commissarios generales dictæ Camere percipi solitorum, & eis debitorum qualitates, quantitates, denominationes, & veros etiam annuos valores, presentibus pro expressis habentes, Motu simili eidem Joffredo officium Commissariatus hujusmodi a primæva ejus erectione sic vacans, per eum quoad vixerit, ad instar aliorum Officiorum Sedis, & Curie prædictarum tenendum, regendum, & gubernandum, cum portione panis, & vini, esculentorum, & aliarum rerum ex dicto Palatio, ut præmittitur, percipi solita, ac aliis illi annexis, necnon omnibus, & singulis juribus, jocalibus, regalibus, sportulis, taxis, proventibus, obventionibus, honoribus, emolumentis, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, præminentis, antelationibus, prærogativis, jurisdictionibus, favoribus, gratiis, indultis, & facultatibus superscriptis, & quibuscumque aliis Commissariis generalibus dictæ Camere Apostolicæ hucusque concessis, & assignatis, auctoritate, & tenore prædictis, concedimus, & assignamus; ipsamque Joffredum ad Officium Commissariatus hujusmodi, ejusque liberum exercitium, ac omnia, & singula supradicta, ex nunc recipimus, & admittimus, ac per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, recipi, & admitti, receptumque, & admissum, in eis quoad vixerit, manuteneri, sibi que de eisdem integre responderi debere volumus, & mandamus.

Clausula præservativa.

§. 14. Decernentes presentes literas nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut in-

tentione nostra, vel alio quovis defectu, etiam ex eo quod interesse forsan habentes ad id vocati non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis legitima, urgenti, & juridica, etiam necessario exprimen. notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, in jus vel contraversionem revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, minusque sub similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendere, sed semper ab illis exceptas, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, statum resitutas, repositas, & plenarie, etiam sub quacumque data per Joffredum, ejusque hæredes ac successores prædictos eligenda, reintegratas, ac de novo concessas, validasque, & efficaces fore, & esse, vim validi, & efficacis contractus, inter Nos, & ipsam Cameram ex una, & Joffredum ejusque hæredes, & successores prædictos ex altera partibus, rite, & recte initi, & stipulati, ac etiam utrimque jurati habere, & perpetuo obtinere, dictamque Cameram, ac Joffredum, ejusque hæredes, & successores prædictos in juribus hujusmodi tuendos, & ab omni incommodo, damno, læsione, lite, causa, & controversia immunes, indemnes, & exemptos conservandos, teneri ac obligatam esse, & fore.

§. 15. Sicque, & non aliter, per quoscumque Judices Ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definituri debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 16. Quocirca Venerabilibus Fratribus Amerin., & Materan. Episcopis, ac dilecto Filio Causarum Curie Camere Apostolicæ Generali Auditori, Motu simili per Apostolica scripta mandamus, quateenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios præfentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Joffredi, ejusque successorum prædictorum, vel aliquis eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eis que in prædictis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra presentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ac Joffredum, ejusque hæredes, & successores prædictos illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes ipsos, vel eorum quempiam per quoscumque desuper quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, com-

Decretum irritans.

Executorum & defensorum deputatio, & facultates.

ÓNOMA

ERAL DE B

pe

Clausula derogatoria.

pendendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§. 17. Non obstantibus præmissis, ac de prestando consensu, in pensionibus, & jure quæsito non tollendo necnon revocatoria facultatum percipiendi præteritum Officiorum dictæ Curie, & gratiis ad instar non concedendis, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, ac etiam in crastinum assumptionis cuiusque Romani Pontificis ad summi Apostolatus apicem edendis, necnon fel. rec. Bonifacii Pape VIII. Prædecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem vel Diocesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam diem a fine suæ Diocesis, ad iudicium evocetur, seu ne Judices a Sede prædicta deputati, extra Civitatem, vel Diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut aliis vices suas committere præsumant, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate presentium ad iudicium non trahatur, necnon quatenus opus sit rec. mem. Symmachi, & Innocentii Tertii, ac Pauli Secundi, & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac etiam in nostris, de rebus Ecclesiæ, seu Camere, & Sedis prædictarum non alienandis, necnon super reformatione, numero, & qualitatibus distorum Referendariorum, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus, tam Apostolicis, quam in Provincialibus, Synodalibus, & generalibus Conciliis, specialiter, vel generaliter, contra præmissa, vel eorum aliqua quomodolibet editis, & edendis, necnon Ecclesiæ, & Monasteriorum, etiam in quibus beneficia hujusmodi forsan fuerint, ac Ordinum, Militiarum, & Hospitalium, etiam quorum illa extiterint, necnon Camere Urbis, officiorum, & Collegiorum prædictorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, usibus, naturis, stabilimentis, & etiam novis reformationibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus, & literis Apostolicis illis, eorumque Præfibus, Capitulis, Conventibus, Officialibus, Appaltatoribus, & quibusvis aliis personis, etiam per modum statuti, ac initi, & stipulati contractus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter; ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, ac quantocumque tempore observatis. Quibus omnibus, etiam pro eorum suffi-

cienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, presentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§. 18. Nulli ergo omnino hominum liceat &c.

Siculis præfatis. D. P. An. II. 12. Octobris.

Datum Romæ apud S. Marcum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, quarto Idus Octobris, Pontificatus nostri Anno II.

LXVIII.

Damnatio contractuum Societatis, securitatem capitalis, aut certam responsionem, aut aliter usurariam pravitatem continentium.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Detestabilis avaritiæ ingluviæ, & insatiabilis lucrandi cupiditas malorum omnium radix, usque adeo exacerbat mortalium mentes, ut multi nimis avidè lucro inhiantes, in laqueos & insidias diabolici misere incidant; irreperit enim versute, & callide antiquus humani generis hostis per varios dolos, & fallacias, & incautos homines quæstus dulcedine captos, & delinitos opprimit, atque eo perducit, ut se ipsos in usurarum voraginem, Deo hominibusque odiosam, sacris canonibus damnatam, & Christianæ caritati contrariam sædè immergant, & dum vanas, & terrenas divitias quærunt, veras ac cœlestes amittant, sicuti nuper cum magno dolore audivimus, hoc malum in quâdam Provinciâ pervasisse. Nam multi speciosum, & honestum societatis nomen, suis sceleratissimis contractibus prætexendo, hoc quasi colore, & fuco, mercatoribus, opificibus, negociatoribus, & aliis personis super eorum mercibus, officinis, tabernis, panariis, aliisque rebus, ac bonis, pecuniis suas, aut alias res, societatis nomine conferunt; vel greges, armenta, aut certa animalia agricolis, seu terrarum cultoribus pastoribus, aliisque rusticis, seu quibusvis personis dant in societatem sive ad soccidam, ut vocant, ea conditione, ut fors ipsa seu caput, quod vulgo dicitur ca-

Compendium pastorum illorum, quæ in contractibus societatis apponi contingit.

Forma Societatum de cetero contrahendarum.

pitale, tam pecuniarum, quam animalium, & rerum, saluum semper, & integrum existat pro eo, qui non industriam aut operas, sed pecunias, animalia, aut res huiusmodi in societatem confert, utque omne periculum, & damnum ab altero socio recipiente substatueatur, contra equitatem, & societatis iustitiam diversimode paciscuntur: eosdemque socios cum quibus contrahunt, plerumque pauperes, & egenos, suoque labore, & industria victitantes ad sortem, seu capitale restituendum, quicumque tandem casus, & rerum eventus consequatur, pacto, & obligatione obstringunt, simulque etiam certam lucri quantitatem, & summam, veluti tot pro quolibet centenario, in singulos annos, aut menses per alterum socium, durante societate solvendam, praesunt, ac praescribunt; eamque summam, & quantitatem non subdactis rationibus accepti, & expensi, quod in codices, seu tabulas societatis referri solet, neque facto calculo, vel computo, pro ipsius lucri, vel damni modo variabilem, sed laborem, & curam computandi, & calculandi se invicem remittere, & renunciare asserentes, quovis tempore certam constituunt.

Dammario illicitarum pactio num in societatis apponendarum.

§.1. Proinde Nos, qui hoc potissimum munus, nostraeque pastoralis sollicitudinis maxime proprium arbitramur, ut gregem Dominicum fidei nostrae creditum ab omni offensione, & aeternae vitae discrimine tutum, in via salutis, coelesti gratia adiutrice, dirigere nitamur, huiusmodi morbi contagionem antequam in communem fidelium perniciem latius serpat, quantum Deo favente possumus, tollere cupientes, de attributa Nobis Apostolica potestate plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione damnamus, & reprobamus omnes, & quoscumque contractus, conventiones, & pactiones posthac ineundas, seu ineundas, per quos, seu quas cavebitur personis, pecunias, animalia, aut quaslibet alias res societatis nomine tradentibus, ut etiam si fortuito casu quamlibet iacturam, damnum, aut amissionem sequi contingat, fors ipsa seu capitale semper saluum sit, & integrum a socio recipiente restituatur, sive ut de certa quantitate, vel summa in singulos annos, aut menses, durante societate respondeatur. Statuimusque huiusmodi contractus, conventiones, & pactiones, usurarios, & illicitos posthac ceteri debere; atque in posterum non licere iis, qui pecunias vel animalia, aut alias res in societatem tradent, de certo lucro, ut praesertim, percipiendo, inter se pacisci, & concordare; neque etiam, sive ad certum sive ad incertum lucrum convenerint, socios qui ea recipient, ad sortem, seu capitale saluum, & integrum, ubi illud casu fortuito perierit, vel amissum erit, reddendum, quovis pacto, aut promissione sibi obligare. Ac ne de cetero societates ineantur sub huiusmodi pactis, & conditionibus, quae usurariam pravitatem sapiunt, districte interdiximus, & prohibemus.

§.2. Sed potius cancti noverint societates huiusmodi, cum in posterum unus pecuniam, animalia, aut alias res, & bona, alter vero operam, vel industriam confert, pure, sincere, & bona fide sicut decet, iustis, & aequis conditionibus, & pactis, secundum juris dispositionem, ac sine ulla proflus fraude, palliatione, aut usurariae pravitatis labe, aut suspitione, ineundas seu contrahendas esse: ita ut non ad certam summam, aut quantitatem, ab omni periculo, & damno, ut praesertim immunem, lucri nomine persolvendam, neque ad capitale, si casu fortuito perit, restituendum, socius accipiens teneatur. Si vero finita societate ipsum capitale extat, ei qui illud in societatem contulerit, restituatur, nisi socio recipiente fuerit communicatum, aut aliter inter ipsos contrahentes, super eo legitime conventum sit. Ac praeterea iidem contrahentes, fructus, expensas, & damna in commune conferant, & prout aequum & iustum fuerit, sibi communicent, atque dividant.

§.3. Decernentes, siqui contractus, conventiones, & pactiones in futurum, contra nostram huiusmodi prohibitionem de facto iniit fuerint, nullam ex eis, tamquam per hanc eandem Constitutionem nostram, damnatis, & reprobatis, etiam si juramento, aut in forma Camerae Apostolicae, vel alias quomodolibet roborati fuerint, obligationem civilem, aut naturalem oriri, nullamque actionem realem, aut personalem, aut iudicis officium, neque aliud quodcumque ius cuiquam competere, neque quo ad sortem, seu capitale integrum recuperandum, quod casu fortuito perierit, aut amissum sit, neque quoad certas summas, & quantitates in singulos annos aut menses lucri socialis nomine promissas.

Contravenitium poena.

§.4. Si qui vero in posterum sub praedictis conditionibus, & pactis contrahere temere praesumpserint, aut praetextu similitudinis contractuum, conventionum, & pactionum societatis nomine initorum, qui hucusque durant, ad exactionem, dictae sortis, seu capitalis, sive illius precii, & valoris, postquam illud in toto vel in parte casu fortuito perierit, aut amissum sit, aut certa summa, vel quantitatis annuae, aut mensurae sibi promissae in futurum, procedere ausi fuerint, eos universos, & singulos in poenas contra manifestos usurarios, & feneratoros, a sacris Canonibus, & Conciliis generalibus latis, & promulgatas, eo ipso, incurrere, & contra illos, uti manifestos usurarios, & feneratoros, via juris, aliisque opportunis remediis procedi posse, & debere.

Decretum irritans.

§.5. Sicque ab omnibus ceteri, & ita quoad praemissa universa, & singula per quoscumque Iudices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judi-

Deputatio, & facultates executorum, huius Const.

judicari, & desiniri debere, necnon irritum, & inane, si secus super his per quoscumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Mandamus vero universis, & singulis locorum Ordinariis, per quascumque Provincias, & Regna Christiani Orbis constitutis, & quibusvis nostris, & Sedis Apostolicae, etiam de latere Legatis, ac Vicelegatis, ceterisque officialibus, praesertim Provincialium, & locorum Status nostri Ecclesiastici, ut in suis quisque Civitatibus, Diocesis, Provinciis, & locis praesentem nostram Constitutionem publicari, & inviolate observari curent, & contra personas, quae in futurum, praeter & contra prohibitionem hanc nostram pacisci, aut exigere ausu fuerint, tamquam publicos usurarios, & feneratoros per viam accusationis, vel denunciationis, aut inquisitionis, & ex meo officio, prout eis videbitur, procedant, eosque culpabiles reprobos condignis poenis, ut supra dictum est, afficiant; invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausula derogatoria.

§.7. Non obstantibus quarumcumque Civitatum, Provincialium, & locorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quorumcumque tenorum existant, sive per modum Constitutionis, & legis perpetuae quomodolibet concessis, etiam saepius approbatis, & innovatis, quae omnia nolumus cuiquam de cetero suffragari.

Iussio publicandi hanc Bullam.

§.8. Ut autem praesentes literae ad omnium notitiam deducantur, neve aliquis earum ignorantiam praetendere valeat, volumus, ut illae in valvis Basilicarum Principis Apostolorum de Urbe, & Sancti Joannis Lateranen., & Cancellariae Apostolicae, atque in acie Campi Florae, per aliquem ex nostris Curatoribus de more publicentur, dimissis, & affixis earum exemplis in acie, & valvis praedictis.

Fides transumptorum. D. P. An. II. 21. Octobris.

§.9. Earumque transumptis etiam impressis, &c. Nulli ergo &c. Datum Romae apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, decimo secundo Kalendas Novembris, Pontificatus nostri Anno II.

LXIX.

Ex Regest. in Secretis. lxxv.

Concessio Privilegiorum Hebraeis in Statu Ecclesiastico commorantibus, iisque, qui in eodem Statu vel mansionem, vel commercium fixerint.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Christiana pietas infelicem Hebraeorum statum commiserans, illos apud se patitur diversari, ac etiam singulari complectitur humanitate, ut crebro illorum Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

intuitu Passionis Domini memoria Fidelium oculis frequentius obversetur, ipsique Hebraei huiusmodi pietate compuncti, suos agnoscant errores, ad verum lumen, quod est Iesus Christus, perveniat claritatis.

Sixtus nonnulla Privilegia Hebraeorum Universitati concessit.

§.1. Unde, & Nos, qui Hebraeis ipsis nostra praesidia poscentibus ex iniuncto Nobis Apostolicae servitutis Officio Christianae pietatis mansuetudinem non denegamus, fel. rec. Pii Papae IV., & plurimorum aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum vestigia secuti, statui Universitatibus Hebraeorum opportune providere volentes Motu proprio, non ad ipsorum, vel alicujus eorum, aut alterius pro eis super hoc Nobis oblatae petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine infra scripta privilegia, Indulta, & gratias vulgari idiomate expressa, ut facilius illa unusquisque eorum intelligere possit, tenore praesentium perpetuo eidem Hebraeis concedimus, & elargimur. Tenor autem privilegiorum, Indultorum, & gratiarum huiusmodi talis est, videlicet:

Faciles et data in Statu Ecclesiastico permanenti, ac quaecumque Aetate extiterint, necnon videlicet Christiana recipiendi.

§.2. Concediamo generalmente, che ogni Ebreo di qualsivoglia sesso, grado, condizione, e stato possi ora, e da qui inanti a loro beneplacito venire, e praticare per tutto lo Stato Ecclesiastico, ed abitare nelle Città, Castelli grossi, e Terre di esso Stato, eccettuato le Ville, e Borghi, vivendo conforme alle presenti Constitutioni, e possino liberamente fare ogni forte di arte, esercizio, traffico, e mercanzia, di Grano, Frumento, Vino, Socita de animali, e seminare de grani: E similmente possino fare con Cristiani partiti, ed avere pratiche, familiarità, ed amicizie con essi per le occasioni sudette, valendosi delli mestieri, uffici, esercizi, e manualità de' Cristiani con pagare le loro oneste, e debite mercedi: E particolarmente de' Macellari Cristiani, quali siano tenuti darli Carne secondo si usa in Ancona, ed altri luoghi al prezzo, che pagano li Cristiani: Non possino però tener servitori, o serve Cristiane, ne farli fare cose, che a essi Cristiani sia proibito, conforme alle Constitutioni de' Pontefici.

In locis, Opibus, ac Civitatibus honesto pretio eis locanda Domus.

§.3. Nelle Città, Castelli, e Terre, ove verranno novamente ad abitare essi Ebrei li siano assegnate case, abitazioni, e luoghi commodi, ed atti al Rito, vivere con famiglie, traffichi, mercanzie, e simili negozj loro con ordine, che li affitti nel principio siano onesti secondo il solito, nè mai più si possino accrescere, o alterare, conforme anco alle lettere di Pio IV.

Ufus proprii Ritus eis concessus: ceteraque praesentibus huiusmodi, ut tractuod nil solvere teneatur.

§.4. Ancora ci compiaciamo di tollerare essi Ebrei, e li loro Riti, Constitutioni, e Leggi, e similmente permettiamo, che possino tener tutti li libri Hebraici, spurgati che siano, o vero purgati che nell' avvenire faranno dalle blasfemie contro Santa Chiesa, e con la mutazione delli nomi, secondo fu già nel Concilio Tridentino, e da Pio Quarto, e di parere di Pio V. L. I. allo.

allora Cardinale Alessandrino stabilito, ed ordinato, come appare nell'Indice, e per scritture del Secretario di detto Concilio: Nè mai sia astretto alcun' Ebreo negli giorni Festivi, o delle loro Solennità comparire in Giudizio per cause Civili, nè fare cose, che siano contro li loro Riti, e Leggi. Quelli Ebrei, che di nuovo entreranno, e verranno per l'avenire ad abitare nello Stato Ecclesiastico pagando li Maschi dall'età di quindici anni, sino alli sessanta venti giulj per testa subito, che entreranno per entrata, poi similmente dodici giulj ogni anno per testa alla Reverenda Camera Apostolica, fin che essi vi faranno, o verranno, pagandosi la metà delli sudetti dodici giulj in fine di ciascuno semestre, cominciando li sei mesi del pagamento del primo semestre, dal primo di, che entreranno. Non siano tenuti mai a pagare, o conferire per altre gravozze, pesi, vigime, imposte, o balcelli di qualsivoglia sorte, o causa messi, o imposti, o che si mettesero, o che s'imponessero, eccettuato il pagamento annuo, che si fa in Campidoglio per il giogo di Nagone, Testaccio, o Palj: ma possono godere negli luoghi, ove staranno, quelle utilità, commodi, e privilegi, che godono l'istessi Cristiani per le cose, di che essi Ebrei saranno capaci: meno siano tenuti quelli, che di nuovo entreranno pagare residui de vigesima alcuna, caso ve ne fossero, nè soddisfare ad alcuni debiti d'Università, o Comunità passati, ma solamente ogni particolare Ebreo sia tenuto a soddisfare suoi privati, e particolari debiti, conforme alla ragione.

Nota faculta Synagoga a petendi, & Coemeteria construendi.

§.5. Gl' Ebrei, che di nuovo entreranno nel sudetto Stato possono avere, ed aprire le Scole, e Sinagoge, ove dicono, e compiscono li loro Offici, e Riti, in quella Città, Castelli, e Terre, dove n'erano prima aperte, pagando per l'avenire solamente per le scole, che s'apriranno, e s'useranno, alla Casa de' Catecumeni in Roma il loro Ordinario: non essendo però tenuti per il tempo passato, o per altre non aperte o già debitorie, o fallite a soddisfare cosa alcuna: Insieme li sia lecito, e permesso recuperare li luoghi, dove seppellivano i morti, pagando alli Possessori, e Patroni, che l'avranno comprati il loro prezzo, e che possono novamente comprarne a questo effetto con assenso degl'Ordinari: Similmente possono l'Ebrei usare li Terreni comprati al detto effetto di tempo in tempo le parti bisognevoli per le sepolture, ed il resto goderlo a modo loro, o affittarlo.

Telonia si aperiantur, quid sit hebraei.

§.6. Erigendosi di nuovo Banchi nelle Città, Castelli, o Terre di detto Stato godino li Banchieri, e osservino quelli Capitoli, e tolleranze, che sono già in convenzione con la Camera Apostolica confermati da Pio IV., ed altri, ove secondo, che conveniranno con le Comunità delli luoghi, ma però con partecipazione, e assenso della Reverenda Camera Apostolica,

ca, non intendendo essi Ebrei vendere le pgni prima de' dicitto mesi, nè riscuotere interessi de' interessi, nè fare cosa contra l'onesta.

§.7. Li Vescovi residenti nelle Città, e negli altri luoghi, li Governatori, o vero Ministri principali delle Terre, o Castelli rispettivamente siano Giudici competenti, e nelle liti, che verteranno si tra essi Ebrei, come tra essi, e Cristiani, amministrino la Giustizia ma nel procedere osservino li statuti de' luoghi, ed il modo, che si osserva tra Cristiani soli. E nel giudicare sia terminato conforme alla ragione, e giustizia, o leggi, considerata però la qualità delle persone, differenze, e cause: E possono servirsi de' Notari, Sollecitatori, Procuratori, e Avvocati Cristiani, satisfacendosi per li loro rogiti, scritture, patrocinio, e fatiche le giuste, ed oneste mercedi, come pagano i Cristiani. Non si possi ad alcuna sorte di credito presente, passato, o futuro delli Ebrei apponere, & allegare altra prescrizione di tempo, che quella, qual' è stabilita, o terminata di ragione &c., come anco altre volte li è stato concesso.

§.8. A tutti li Ebrei universalmente, e singolarmente concediamo assoluzione generale d'ogni debito in qualsivoglia modo fin qui commesso, purchè sopra di esso non ssi carcerato, processato, o inquisito al presente, eccettuato l'omicidio, falsità moneta, ribellione, o sacrilegio, qual' assoluzione nell'avenire si farà come era solito farsi da' Pontefici passati, massime da Pio IV., e per mezzo della Camera Apostolica a tempo di Pio V. e da Gregorio XIII. Nè per cause, o delitti presenti criminali possono nell'avenire essere molestati in giudizio passato un'anno, come anco Pio IV. li grazia, eccettuati però li delitti sudetti, e l'interesse della parte.

§.9. Li Ebrei tutti di qualsivoglia sesso, e stato negli viaggi loro possono liberamente, e continuamente andare, e ritornare senza segno alcuno, e similmente senza esso andare alle fiere, starvi, e ritornarne nel modo, che li Ebrei di Roma vanno, ed usano, conforme all'istromento fatto con la Reverenda Camera Apostolica dei 21. Aprile 1581. purchè fermandosi in Fiore, o Terra più di un di debbano portare il segno. Andando generalmente li Ebrei per viaggio non siano tenuti nè attretti pagare passaggi, gabelle, datii, o pedaggi per le loro persone, nè meno per li loro beni, robbe, o mercanzie, se non come quello, e quanto li Cristiani, il che anco li fu altre volte concesso da' Pontefici. Nessun' Ebreo navigando per Mare così nell'andare, come nel ritornare possi essere preso per Schiavo, nè spogliato, o privato de' suoi beni, o mercanzia &c., confermandosi li Brevi di Paolo III. e di Gregorio XIII. sopra ciò concessi. E possono portare, condurre, o mandare liberamente Mercanzie non proibite delle parti di Levante in Cristianità, e di Cristianità in Levante, come fan-

Causa ab Ordinarum locorum, alique iudicibus a processandis iuxta salutarium.

Quibus in criminibus contra Hebraeos ad Statum Ecclesiasticum accedere processus possit.

Alla Privilegia eis concessa.

Predecessorum Pontificum Privilegia, & Constitutiones confirmat.

com fan-

me fanno li Cristiani. Non sia lecito ad alcun Cristiano di qualsivoglia grado, sesso, e condizione Battezzare, far violenza, o far Battezzare alcuno Ebreo di qual sesso si sia, non avendo licenza, o comandamento dalli suoi Ordinarij, e ciò conforme all'ordini, e disposizioni de' Sacri Canoni, Concilii, e Costituzione de' Pontefici.

Quando tenentur Concionari Christiani audire.

§.10. Li Uomini maschi Ebrei siano tenuti andare ad udire Prediche, e Sermoni di Cristiani tre volte l'anno, quando saranno invitati, o chiamati da' Predicatori, e tre altre volte l'Anno in qualche Solennità, quando paresse, o fossero invitati dalli Ordinarij, nel resto del tempo niuno sia astretto, ma possi andarvi a suo beneplacito anco non invitati.

Medici Hebraei approbati Infermorum Christianorum curam suscipere possunt.

§.11. Ogni Medico Ebreo, che da Noi, e dalla Sede Apostolica averà licenza, possa medicare Cristiani liberamente senza serupolo di Cristiani, conforme alle licenze, & assensi de' Pontefici.

Præmissa omnia servari præcipit.

§.12. Decernentes præmissa omnia, & singula in præsentibus nostris literis contenta inviolabiliter observari: sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sedis Apostolicae de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique iudicari, ac diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Præsentium Exequutores deputati.

§.13. Quo circa dilectis filiis nostro, & S. R. E. Camerario, ac etiam nostro in Alma Urbe, ejusque districtu in spiritualibus Vicario Generali, & Curie Causarum Camerae Apostolicae generali Auditori, motu simili per presentes mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios presentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum Hebraeorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra concessione, indulto, voluntate, permissione, liberatione, absolutione, decreto, confirmatione, approbatione, aliisque præmissis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper contra presentes litteras tenorem quomodolibet molestari, contradictores quoslibet, ac rebelles, & præmissis non parentes per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Predecessorum Pontificum Privilegia, & Constitutiones confirmat.

§.14. Confirmantes, & approbantes omnia, & singula privilegia, Constitutiones, gratias, indulta, & literas per Nos, & alios Romanos Pontifices Predecessores nostros in parte, & partibus dictis Hebraeorum Universitatibus quomodolibet concessa, & de prædictis loquentia.

Bull. Rom. Tom. IV. Part. IV.

§.15. Non obstantibus fe. re. Pauli Papae IV. sub dat. videlicet Prædie Idus Julii Pontificatus sui anno Primo, necnon pie me. Pii Papae Quinti illius confirmatoria sub dat. videlicet tertiodecimo Kal. Maii, & alia quarto Kalendas Martii Pontificatus sui respective I., & IV. annis, ac dicti Pii IV. de registrandis gratis interesse Camerae Apostolicae concernentibus in libris ejusdem Camerae infra certum tunc expressum tempus, ac aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Predecessorum nostrorum Constitutionibus, & Ordinationibus, privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum formis, & clausulis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis quibuslibet Terris, Oppidis, & locis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, illorum tenores, presentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque.

Contrarius derogat.

Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.16. Ceterum, quia difficile foret &c. Datum Romae apud S. Petrum sub anulo Piscatoris die 22. Octobris 1586. Pontificatus nostri Anno II.

Transumptis credi jubet. Dat. die 22. Octobris 1586. An. II.

LXX.

De temeraria tori separatione, ac publicis adulteriis, stupris, & lenociniis, in quibusdam casibus severius in Alma Urbe puniendis.

Quo ad lenocinia, & stupra in Urbe continentia vide etiam in Pauli IV. Con. XXVI. Sanctissimus. Tom. IV. Part. I. fol. 354.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD compescendam quantum in Nobis est, carnis in lasciviam prolapsis petulantiam, præcipue vero continendos in Officio sanctissimis pudicitia, & honestatis legibus subditos nostros, libenter omnem curam, & sollicitudinem adhibemus. Nam, & hoc ipsum arbitramur paternae caritatis, & providentiae proprium, maximeque congruum munus, exquisita quadam diligentia, nova quotidie remedia, & sub-

Procuriam.

1586. Clausula derogatoria.

§.12. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dicta Urbis statutis, reformationibus, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, Populo Romano, vel Curialibus, aut aliis personis, etiam Motu proprio, & consistorialiter, seu alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, & quibuslibet aliis indulgentiis, generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorem existant, per quae praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus, habenda esset in eisdem nostris literis mentio specialis. Quae omnia nemini volumus adversus praemissa, in aliquo suffragari, atque illis ad effectum earumdem praesentium dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut ipsarum praesentium transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud habeatur, quae eisdem originalibus haberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Forma & effectus publicandi hujus Constitutionis

Sanctio pontificalis.

D. P. An. II. 50. Quobis.

Publicatio.

§.13. Quodque eadem praesentes ad valvas Lateranen. & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, ac in acie Campi Florae, de more publicentur, affixis, & dimissis inibi earum exemplis, quodque post decem dies, ab hujusmodi publicatione numerandos, statim incipiant, unumquemque arctare, perinde, ac si personaliter omnibus intimata forent, cum non sit verisimile a quoquam id ignorari, quod tam patenter cunctis fuerit intimatum.

§.14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statutorum, ordinationis, onerationis, decretorum, mandati, derogationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, tertio Kal. Novembris, Pontificatus nostri Anno Secundo.

Anno a Nativitate Domini 1586. indit. 14. die vero 3. mensis Novembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Sixti divina Providentia Papa V. Anno II. retroscripta littera Apostolica lecta, affixa, & publicata fuerunt, & per aliquod temporis spatium dimissa in valvis, seu portis Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Sancti Petri Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariae Apostolicae, per nos Joannem Barlavant, & Orlavium Tagliettum Sanctissimi D. N. Papae Cursores, necnon in acie Campi Florae, per eisdem Cursores. Alex. Parabiacus Mag. Curs.

Jurisdictione Judicis Causarum, Beneficialis confidentia, & simoniae, & cum eis connexitatem habentium, in Romana Curia movendarum, aut per appellationem a Judicibus extra Curia introduendarum.

De ejusmodi materiis attende Constitut. IX. Cum detestabile, Pauli II. de Simon. Tom. III. Par. III. fol. 10. & Constit. XCIX. Pii IV. Romanum To. IV. Par. II. fol. 190. atque Pii V. Constit. CXVII. Intolerabilis Tom. IV. Par. III. fol. 67. cum ibi notatis, ubi Constitutiones dictorum Pii IV., & Pii V. extenduntur ad Regnum Galliae.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Divina Dei providentia, quae cunctorum fidelium coetum per diversa tribunalia statuit in reformatione gubernandum, in superno iustitiae throno, meritis licet imparibus constituti, nunc in muneribus, & officiis ad ipsius iustitiae cultum instituentis, nunc pro personis idoneis ad illa assumendis, & condignis titulis decorandis, aciem nostrae mentis sedulo convertimus, & quae ad officiorum, & personarum hujusmodi stabilendam jurisdictionem, salubremque directionem pertinere noscuntur, ne propter varios diversorum Judicum, & Tribunalium concursus, & varias procedendi formas desuper dubitari contingat, ex Pastoralis nostri officii debito constitimus, ac in his ejusdem officii nostri partes favorabiliter impartimur, prout rerum & causarum circumstantiis debite pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Procurium.

§.1. Cum itaque alias fel. rec. Pius Papa V. Praedecessor noster, omnium causarum confidentialium pro tempore movendarum cognitionem, & decisionem, ac litterarum Apostolicarum a pia mem. Pio Papa IV., etiam Praedecessore nostro super hujusmodi confidentiis emanatarum, executionem sibi, & Successoribus suis reservaverit, & postmodum ob varias, & continuas pro tempore existen. Rom. Pont. in gravissimis, & arduissimis totius Reipublicae Christianae negotiis occupationes, causa ipse in Romana Curia pro tempore mota, & introducta per particularem Judicem, ex delegatione Apostolica, audiri, decideri, & cognosci consueverint, ipse autem Judex nedom solo Romani Pontificis nutu amovibilis, sed etiam sibi contra ordinarios collatores Episcopos, & alios superiores Praelatos hac confidentiali labe plerumque infectos, procedendi facultas praclusa existat, qui etiam in hujusmodi causarum prosecutione, ut plurimum delegantur, diverse simoniae pravitates, & aliae illicitae passionis, quae licet ex istis confidentiis resultent, seu illis mixtae, & conjunctae sint, tamen a nonnullis praetenditur eas sub facultatibus praefato Judici concessis, minime com-

Pii IV. Pii V. Constitutiones istae, sunt indicatae hic in rubra.

Erectio officii Auditoratus causarum confidentialium.

comprehendi, nec in illis ab ipso sine speciali Sedis Apostolicae rescripto posse procedi. Unde fit ut modo ipsius Judicis mutatione, quae interdum contingit, nunc facultatum suarum angustia, ac etiam delinquentium cavillationibus, & subterfugiis, ejusdem Judicis auctoritas saepius illudatur, ac ea, quae ad purgandam hac contagione Dei Ecclesiam a distis Praedecessoribus sapientissime sunt sancita, ut plurimum debito effectu careant in animarum perniciem, & scandalum plurimorum.

§.2. Nos hujusmodi incommodis, pro nostri Pastoralis officii debito obviare cupientes, operae pretium fore duximus, praefati Judicis personam, speciali titulo, & denominatione decorare, illiusque jurisdictionem ampliare, ut in tribunali suo, tum judicia, tum cetera ad id munus pertinentia perpetuo stabiliantur, ac ad certum debitumque finem ordinentur, necnon litterarum, & Constitutionum Pii IV., & Pii V. Praedecessorum hujusmodi, ac praefatorum aliorumque privilegiorum, indultorum, gratiarum, & facultatum, pro tempore existentium Judici causarum confidentialium hujusmodi concessarum, ac sententiarum desuper forsan latarum, & inde secutorum quorumcumque tenores, necnon litium, & causarum hujusmodi status, & merita, nomina, & cognomina colligantur, praesentibus pro expressis habentes, Motu proprio non ad alicujus Nobis super hoc oblate petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, & certa scientia nostra, ac de Apostolica potestatis plenitudine, unum officium Auditoratus generalis quarumcumque confidentialium, etiam simoniae pravitate, & quamcumque aliam illicitam passionem inducentium, seu connexitatem aliquam cum confidentia habentium, rerumque omnium inde resultantium, pro uno generali illarum Auditore, qui omnium, & singularum causarum hujusmodi ordinarius Judex existat, & officium ipsum ad ejus vitam obtinere, illudque in nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis manibus quodcumque resignare licite possit, ad instar aliorum Romanae Curiae, & dictae Sedis officiorum vacabilium, & resignabilium, Apostolica auctoritate tenore praesentium, perpetuo erigimus, & instituiamus.

Emolumentorum & reddituum assignatio.

§.3. Ibi sic erecto, & instituto pro illius dote, decimam partem omnium, & singulorum fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, ac etiam distributionum quotidianarum, etiam solis praesentibus, & divinis officiis interessentibus dari, & percipi solitarum, & aliorum quorumcumque emolumentorum, ac etiam pensionum annuarum, cum interventu confidentiae, vel alias simonicae, aut alia illicita passione interveniente, seu qua commissis confidentiis aliquam dependentiam, vel connexitatem habeat, indebite perceptorum, ad quorum restitutionem, quocumque per ipsius Auditoris sententiam condemnari, etiamsi postmodum per

alios Judices causam fortasse revideri, & dictam sententiam confirmari, seu reformari, ac etiam super quibus, post litem desuper in officio hujusmodi intentatam, quomodolibet componi, vel alias concordari contigerit. Necnon omnia, & singula alia jura, salaria, regalia, & emolumenta quaecumque, ordinaria, & extraordinaria, undecumque, & quomodocumque provenientia, etiam sportulas, vel alio quocumque nomine nuncupata, quae Judices causarum confidentialium hujusmodi in dicta Curia pro tempore deputati, quomodolibet, & quocumque titulo, vel causa habere, consequi, lucrari, & percipere consueverunt, seu etiam potuerint, ac debuerint, cujuscumque qualitatis, quantitatis, & valoris fuerint, auctoritate, & tenore praesentis, etiam perpetuo applicamus, & appropriamus.

Privilegiorum omnium quae veri familiares Pontificis continuae, & Praelati domestici, Sedis, quae Apostolicae Noctae habeant concessio.

§.4. Necnon quod de cetero pro tempore existens Auditor praedictus, statim a die concessionis sibi de hujusmodi Auditoratus Officio, dicta auctoritate facta, sit, & esse censetur nosser, & pro tempore existens. Romani Pontificis verus, indubitatus, & non fictus familiaris, continuus Commensalis, & Praelatus domesticus, ac dictae Sedis Notarius, aliorumque familiarium continuorum Commensalium, Nobis & dicto Romano Pontifici in Palatio Apostolico servientium, ac Praelatorum domesticorum, & ejusdem Sedis Notariorum numero, & consortio favorabiliter aggregatus, ac pro vero, indubitato, & non ficto, nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis familiari, continuo Commensali, & Praelato domestico, Sedisque hujusmodi Notario haberi, & reputari debeat, habituque, & insigniis dictorum Praelatorum, & Notariorum, per quamcumque personam in dignitate Ecclesiastica constitutam, quam ad hoc duxerit eligendam, sibi, recepto prius ab eo fidelitatis, & obedientiae solito juramento, exhibendis, & conferendis, omnibusque, & singulis ac prorsus similibus privilegiis, praeminentiis, indultis, immunitatibus, libertatibus, exemptionibus, facultatibus, honoribus, antelationibus, praerogativis, favoribus, indultis, concessionibus, & gratiis, tam specialibus quam temporalibus, quibus ceteri nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis veri, indubitati, & non ficti familiares, continui Commensales, ac Praelati domestici, dictaeque Sedis Notarii, etiam de numero participantium existentes, etiam si habitum, & rochetum Notariorum Sedis hujusmodi non deferat, de jure, statuto, usu, consuetudine, vel aliquo etiam speciali privilegio, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possint, & poterunt quomodolibet in futurum, in iudicio, & extra, ac ubique locorum absque aliqua prorsus differentia, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & aequae principaliter, in omnibus, & per omnia, perinde ac si eadem Auditori pro tempore existentis specialiter, & ex-

& expresse per presentes concessa fuissent, sine tamen ipsorum Prælatorum domesticorum, & Notariorum de numero participantium præjudicio, uti, potiri, & gaudere libere, & licite possit, & valeat.

Jurisdictionis cognoscendi quascunque causas confidenciam, &c. concessio.

§.5. Ipseque Auditor pro tempore existens, omnes, & singulas dictarum confidentiarum symoniacam pravitatem, vel quamvis aliam illicitam passionem inducentium, seu aliquam dependentiam vel connexitatem habentium, rerumque omnium inde resultantium causas hujusmodi in eadem Curia quomodocumque, & qualitercumque, ac etiam quascumque personas, etiam Cardinalatus honore, ac Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali dignitatibus fungentes, etiam per viam Inquisitionis, aut ex Officio, seu Apostolica delegatione, vel alias quomodolibet motas, & movendas, ac etiam que per viam appellationis a sententiis definitivis, vel interlocutoris vim definitivæ habentibus, per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, ac etiam dictæ Sedis Legatos, vel Nuncios pro tempore latis, & promulgatis, ad Sedem præfatam pro tempore interpositæ, seu reclamationis judicialis aut nullitatis, ad Sedem eandem hætenus devoluta sunt, vel in posterum devolventur, ita ut cause appellationum hujusmodi per eum solum cognosci, nec alteri, nisi per commissionem in Signatura Gratiæ, vocato ipso Auditore propositam, & manu nostra signatam, committi possit, summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura judicii, sola veritate inspecta, etiam manu regia, ac terminis substantialibus, qui de stylo seu ordinatione Palatii Apostolice observari consueverunt, penitus omittis, ac etiam quibusvis appellationibus, nullitatibus, & aliis diffugiis prorsus semotis procedendo, una cum omnibus, & singulis earum incident. dependen. emergen. annexis, & connexis, ac etiam toto negotio principali, audien. cognoscendis, decidendis, sineque debito terminandis, etiam singulis diebus, & horis, præterquam in honorem Dei feriat; necnon super omnibus, & singulis confidentiis, etiam aliquam dependentiam, vel connexitatem cum symoniaca vel alia illicita passione habentibus, seu mixtis hujusmodi, rebuque omnibus inde resultantibus, tam ad Procuratoris fiscalis denunciationem, & promotionem, quam etiam partium accusationem, seu ex mero Officio inquirendi, omnesque, & singulas hujusmodi confidentialem, & symoniacam pravitatem, vel quamvis aliam illicitam passionem inducentium, seu aliquam dependentiam, vel connexitatem habentium, rerumque inde resultantium causam, coram quibusvis Judicibus etiam Palatii Apostolice Causarum Auditoribus, inter quascumque personas motas, & movendas, ad se, & suum tribunal advocandi; ac omnes, & singulos dictarum confidentiarum auctores, machinatores, confisos, complices, & alios, quos opus fuerit, ac sua quomodolibet interesse

putantes, etiam per edictum publicum, si ad eos tutus non pateat accessus, citandi, & confiso sibi quantum sufficere videbitur, de judiciis, ad personaliter, vel alias legitime comparandum, sub Excommunicationis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ac privationis omnium, & singulorum beneficiorum, & Officiorum per eos obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia quacumque in posterum obtinenda, necnon pecuniariis, aliisque ejus arbitrio, etiam juxta demeritorum exigentiam corporis afflictivis pœnis, monendi; eisque ac quibusvis Judicibus, tam ordinariis quam commissariis, etiam quacumque auctoritate fungentibus, & functionis, sub similibus sententiis, censuris, & pœnis tam in dicta Curia quam extra eam ubilibet inhibendi, detinentes quoscumque libros, scripturas, computa, instrumenta, & alia documenta publica, vel privata dictarum confidentiarum, causas etiam, ut præfertur, mixtas quomodolibet concernentia, ad illa exhibenda, necnon quoslibet testes ad se examini subiciendum, ac veritatis testimonium perhibendum, etiam ex Officio, vel alias, prout sibi videbitur, per similes censuras, & pœnas cogendi, & compellendi, eosque, necnon contraditores quoslibet, & rebelles, sententiis, censuras, & pœnas, etiam privationis hujusmodi incidisse, servata forma Concilii Tridentini, declarandi, auxiliumque brachii secularis invocandi; necnon unum Locumtenentem in hujusmodi causis, cum simili, vel limitata potestate, quoties sibi videbitur, constituendi, & deputandi, eumque revocandi, ac alium ejus loco subrogandi; necnon literas seu Constitutiones Pii IV., & Pii V. Prædecessorum hujusmodi super hujusmodi confidentiis editas, ac omnes, & singulas sententias in dictis causis confidentiarum, tam hætenus per earum Judices, qui pro tempore fuerint, latis, quam in posterum per futurum Auditorem hujusmodi, ejusque Successores ac Locumtenentes ferendas, via executiva, nulla tela judiciaria servata, & quacumque appellatione remota, ac alias juxta literarum, seu Constitutionum præfatarum, ac etiam facultatum dictis Judicibus, per Nos, & Prædecessores nostros quomodolibet concessarum formam, continentiam, & tenorem, plenarie, & totaliter exequendi, & executioni demandandi, mandataque executiva, & alia quomodolibet necessaria, & opportuna decernendi, & relaxandi; ac generaliter omnia, & singula alia, que in præmissis omnibus, & singulis quomodolibet necessaria, & opportuna fuerint, faciendi, dicendi, gerendi, exercendi, mandandi, decernendi, statuendi, ordinandi, & exequendi, plenam, liberam, & omnimodam facultatem, potestatem, & auctoritatem habeat, & habere debeat.

§.6. Et quod Officium Notariatus eorumdem causarum de cetero perpetuis futuris temporibus, ad meram, & liberam pro tempore existentis Auditoris prædicti dispo-

Notariatus Officium, ad Auditoris Officium predictum applicatio & concessio.

dispositionem spectet, & pertineat; ipseque pro tempore existens Auditor Officium Notariatus hujusmodi, quod dilectus Filius Prosper Vacca ad hoc a Nobis deputatus ad præsens exercet, cum primum percessum, vel decessum, aut privationem, vel amotionem dicti Prosperi, aut cujusvis alterius, qui illud pro tempore quomodolibet obtinebit, aut alias quovis modo vacaverit, quibusvis personis, de quibus sibi videbitur, per suas patentes literas, sigillo Officii sui Auditoratus, gratis, vel pro pretio reperibili concedere, & assignare, ac soluta sibi solita compositione resignationis de dicto Officio Notariatus pro tempore faciendæ, nec non personam, cui Officium ipsum Notariatus pro tempore concesserit, & assignaverit, ad illud, illiusque liberum exercitium, absque alia nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis concessione, & assignatione, recipere, & admittere, ac per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, recipi, & admitti, ac illi de solitis, & consuetis juribus, & emolumentis responderi facere, libere, & licite valeat, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo statuimus, & ordinamus.

Auditoratus Officium personam Alexandri Catalani Clerici Romani, J. U. D. ac literarum Apostolicarum majoris præfidentie Abbreviatoris, & in utraque Signatura nostra Referendarii, fide, integritate, probitate, & doctrina, Nobis præcipue in Judicis eorumdem causarum munere jam dudum exercendo, & obeundo, cognita atque perspecta, specialem in Domino fiduciam obtinentes, ipsamque Alexandrum a quibusvis Excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis, sententiis, censuris, & pœnis, a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore consentes, eidem Alexandro Officium Auditoratus generalis causarum confidentialium, vel alias, ut præfertur, mixtarum, a primava ejus electione vacans hujusmodi, per eum, quoad vixerit, ad instar aliorum Officiorum Curie, & Sedis prædictarum tenendum, regendum, & gubernandum, cum decima parte fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum, & aliorum emolumentorum, ac pensionum indebite perceptorum, & percipiendorum hujusmodi, & aliis illi annexis, necnon omnibus, & singulis juribus, regalibus, jocalibus, sportulis, taxis, proventibus, obventionibus, honoribus, emolumentis, privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, præminentibus, antelationibus, prærogativis, jurisdictionibus, favoribus, gratiis, indultis, ac de dicto Officio Notariatus disponendi, & illius resignationes admittendi, ceterisque facultatibus supradictis, auctoritate, & tenore similibus, concedimus, & assignamus, ipsamque Alexandrum ad Officium Auditoratus causarum

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

confidentialium hujusmodi, illiusque liberum exercitium, necnon decimam fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, distributionum, emolumentorum, & pensionum hujusmodi partem, ac jura, regalia, sportulas, taxas, proventus, obventiones, honores, privilegia, facultates, ceteraque omnia, & singula supradicta, ex nunc recipimus, & admittimus, ac per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, recipi, & admitti, receptumque, & admissum in eis, quoad vixerit, manuteneri, sibi que de eisdem integre responderi debere volumus, & mandamus, &c.

§.7. Ac easdem presentes literas nullo unquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio defectu, etiam ex eo quod interesse forsan habentes ad id vocati non fuerint, vel ex quavis alia causa quantumvis legitima, & juridica, etiam necessario exprimenda notari, impugnari, invalidari, ad terminos juris reduci, in jus, vel controversiam revocari, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, minusque sub quibusvis illarum, aut similibus, vel dissimulium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illa emanabunt, toties illæ in pristinum, & eum in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenarie, etiam sub quacumque data, per Alexandrum ejusque Successores præfatos eligenda, reintegratas, & de novo concessas, validasque, & efficaces fore, & esse, vimque validi, & efficaciæ contractus inter Nos, & Cameram ex una, & Alexan. ejusque Successores præfatos ex altera partibus, rite, & recte initi, & stipulati, ac etiam utrimque jurati habere, & perpetuo obtinere, distamque Cameram ad Alexan. & ejus Successores præfatos, in juribus, & aliis præfatis tuendos, & ab omni incommodo, damno, læsione, lite, causa, & controversia immunes, indemnes, & exemptos conservandos teneri, & obligatam esse, ac fore.

Clausula præscriptivæ.

§.8. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatii Apostolice Auditores, ac eisdem S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.9. Quocirca venerabilibus Fratribus nostris Amerin., & Marturanen. Episcopis, ac dilecto Filio causarum Curie Camere Apostolice generali Auditori, Motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, presentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi & quando quando opus fuerit, ac quoties pro parte

Executorum & defensorum deputatio, & facultas.

M m

dicti Alexan. & eius in officio Auditoratus huiusmodi Successorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in premissis efficacis defensionis presidio assistentes, faciant auctoritate nostra presentes literas, & in eis contenta huiusmodi, ab omnibus, ad quos spectat, & per tempore spectabit, inviolabiliter observari, ac Alexandrum, & Successores prefatos illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes ipsos, seu eorum quempiam, per quoscumque quavis auctoritate fungentes desuper quomodolibet molestari, perturbari, vel inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & penas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando: invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausula derogatoria.

§. 10. Non obstantibus premissis, & de certo nominatorum predictorum numero, necnon quatenus opus sit, rec. mem. Symmachi, & Innocentii III., & Pauli II., & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum, etiam Predecessorum nostrorum, de rebus Ecclesie, seu Camere, & Sedis predictarum non alienantur, aliique Apostolicis, ac in Provincialibus, Synodalibus, & Generalibus Conciliis editis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, disteque Cancellarie Regulis editis, & edendis, etiam de gratis ad instar non concedendis, eisque, & diste Camere, ac earum Officiorum, & Collegiorum, necnon Urbis Romae, illiusque Tribunalium, & Curiarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, statibus, usibus, naturis, stabilitimentis, & etiam novis reformationibus, privilegiis quoque, indultis, exemptionibus, immunitatibus, & literis Apostolicis, illis necnon ordinariis iudicibus, & personis supradictis, & quibusvis aliis, etiam per modum statuti perpetui, initi, & stipulati contractus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliiisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel specie, per quoscumque Romanos Pontifices Predecessores nostros, ac Nos, & Sedem predictam, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo, ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores huiusmodi, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, presentibus pro expressis habentes,

illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque: aut si aliquibus communiter vel divisim, ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.

§. 11. Volumus autem quod presentium transumptis &c. Nulli ergo &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominice, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, Calendis Novembris, Pontificatus nostri Anno II.

Fides transumptorum, & factio penalis. D. P. An. II. 1. Novemb.

LXXII.

Montis Alti Oppidi in Provincia Marchia in Civitatem sublimatio. Eisque Collegiate Ecclesie in Cathedralam, & Episcopalem erectio.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Super universas Orbis Ecclesias, eo disponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, meritis licet insufficientibus constituti, levamus in circuitu atri Dominici oculos nostra mentis, more pervigilis pastoris inspecturi, quid Ecclesiarum ipsarum praesertim Cathedralium statui, & decori congruat, & quid operis circa illas, eorumque statum prosperum, & felicem impendi debeat, & divino fulti presidio, quo cuncta aequa benignitate pro populorum suorum fidelium salute disponentur, ad ea, quae statui Ecclesiarum huiusmodi congruant, nostri Officii partes salubriter, & milititer intendere curamus, prout in Domino conspicimus expedire.

Causa huiusmodi ecclesiarum.

§. 1. Sane cupientes Terram Montis Alti, Ripanae Diocesis, quae felicem nostris dedit ortum natalibus, ac in celeberrimo, & eminenti loco sita, & Muris undique, cincta est, & in qua secularis, & Collegiata Ecclesia S. Mariae ad Collem elegantem constructa, & duas dignitates, & decem Canonicatus, & totidem prebendas, ac Sacristiam, aliaque ad cultum divinum necessaria habens, & duae aliae Ecclesiae, una scilicet S. Gregorii, & S. Petri, & altera Oratorium nuncupata S. Nicolai, in qua Confraternitas sub invocatione Sanctissimi Sacramenti canonice instituta reperitur, necnon domus circiter trecenta nobiliter aedificata ac platea lateribus strata existunt, ac singula quaque quarta Feria cujuslibet Hebdomadae emporium, ad quod ex omnibus locis circumvicinis fit magnus concursus, celebratur, & ex qua denique viri, & in Theologia, ac jure, & Medicina aliique scientiis excellentes prodierunt, ac secularem ac Collegiatam Ecclesiam huiusmodi dignioribus titulis, & nominibus decorare, habita super his cum fratribus nostris

Montis Alti Oppidi in multis commendario, & separatio Montis Alti &c. a Diocesi Asculana, Firmiana, & Ripana.

Clausula derogatoria, & factio penalis.

stris matura deliberatione, & de illorum consilio, ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac ejusdem Beatae Mariae honorem, ac Christifidelium devotionis augmentum, praedictam Montis Alti, & Porticulae, ac Patrignonis, necnon Montis de Noven., & Rotelle, ac Furciae a dicta Ripana, necnon Montis Elpari, Communatiae, ac Montis Monachi a Firmiana, & denique Castagnoni Terras, seu loca, aut Castra, eorumque omnium Territoria ab Asculana Diocesi, quibus in spiritualibus subiectae sunt, Apost. auctoritate, tenore presentium perpetuo separamus, & dismembramus, illaque, & eorum incolae, & habitatores, Ecclesiarum Rectores, Beneficiatos, Priores, & alia inibi beneficia Ecclesiastica obtinentes, ac Monasteria, & Domo Fratrum, aliaque pia loca ab omni jurisdictione, potestate, & subiectione Venerabilium Fratrum nostrorum Ripanae, Firmiana, & Asculanae Episcoporum, nunc, & pro tempore existentium, necnon solutione decimarum eisdem Episcopis per eas debituram, ac de cetero facien. perpetuo eximimus, & liberamus.

Erectio in Civitatem, & Episcopatum.

§. 2. Necnon Terram Montis Alti in Civitatem, secularem Collegiatam Ecclesiam huiusmodi in Cathedralam sub invocatione eadem ejusdem Beatae Mariae Virginis pro uno Episcopo Montis Alti nuncupando, qui jurisdictionem Episcopalem habeat, & exerceat in spiritualibus, cum mensa Episcopali, arca, sigillo, aliisque insignibus, honoribus, & privilegiis, quibus alii Episcopi de jure vel consuetudine, aut alias quomodolibet in eisdem spiritualibus utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere quomodolibet poterunt in futurum, de simili consilio, auctoritate, & tenore premissis erigimus, & institimus. Ac Civitatem, & Cathedralam Ecclesiam, sic erectas, & institutas necnon Episcopum Montis Alti pro tempore existentem, ac ipsius Ecclesiae Montis Alti capitulum, Sedi Apostolice immediate subiectimus, & sub protectione Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum subiectimus.

Dotis pro Episcopo assignatio.

§. 3. Eidemque Ecclesiae sic in Cathedralam erectae, & institutae pro sua, seu mensae suae Episcopalis dote Monasterium Beatae Mariae de Monte Sancto Ordinis S. Benedicti diste Asculanae Diocesis certo, quem haberi volumus pro expresso, modo vacans, similiter perpetuo unimus, anneximus, & incorporamus, ac Silvam, seu Tenutam Bonettini concedimus, necnon Terras, & Territoria pro Diocesi Montis Alti, illorum vero, necnon diste Civitatis Montis Alti Ecclesias, personas pro Clero, & habitatores pro populo, etiam perpetuo assignamus, ac eos quoad superioritatem, jurisdictionem, & jura Episcopalia Montis Alti subesse, & tamquam membra capiti obsequentes de juribus Episcopalibus responderi volumus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attentari.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

§. 5. Non obstantibus nostris de unionibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, ac exprimendo vero valore, & de non tollendo jure quaesito, ac Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ripan. Firman., & Asculan. Ecclesiarum, iuramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illarumque Praefulibus, Capitulis, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda foret, illarum tenores presentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. II. 24. Novemb.

Nulli ergo, &c. Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominice, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, octavo Kalendas Decembris, Pontificatus nostri Anno II.

LXXIII.

Erectio Custodiae S. Gregorii Ordinis Fratrum Minorum de Observantia Discalceatorum nuncupatorum in Insulis Philippinis, in Provinciam.

Ex Regest. in Secret. Arcan. vium.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Um ad Uberes fructus, quos Religiose persone, praesertim vero Fratres Minores de observantia Discalceati nuncupati Custodiae S. Gregorii in Insulis Philippinis Indiarum Occidentalium quasi in agro dominico, seduli operarii ad Dei gloriam, & spirituales salutem Populorum, in remotissimis Terris degentium, & magno a Nobis locorum intervallo disjunctorum assidue sua industria Deo juvante colligunt, convertimus oculos nostrae mentis, dignum, quin potius debitum reputamus, ut ad eorum commodum, & propagationem Apostolice favoris gratiam benigne impartiamur, eosque amplioribus privilegiis decoremus praesertim cum id a Nobis Catholicorum Regum votis postuletur.

Procuriam.

§. 1. Sane Charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus tam suo, quam dilectorum filiorum Custodis, & aliorum Fratrum Custodiae S. Gregorii in Insulis praedictis nominibus Nobis exposuit, quod alias Fratres Provinciae Sancti Josephi ejusdem Ordinis in Regnis

Quibus rationibus custodiam Sancti Gregorii in Provinciae erigi petatur.

M m 2 gnis

Indis, non nullis excep-
tus.

gnis Hispaniarum instituta, a qua Custodia Sancti Gregorii praedicta dependebat, in Capitulo nuper celebrato in Oppido de Cada-
hasso Toletan. Dicecessis provide confide-
rantes se non posse huiusmodi Custodiam
sine notabili sua diminutione sustinere pro-
pter continuas Fratrum Missiones, quas
sepe annuatim facere cogebantur, nec Re-
ligionem in illis partibus propagari, aut
novas domus, seu Conventus fundari, &
institui posse, nisi Custodia praedicta in
Provinciam erigeretur, decreverunt, Nobis
humiliter supplicare, quatenus Custodiam
praedictam Provinciae nomine decorare, alias-
que in praemissis opportune providere de
benignitate Apostolica dignemur.

Erectio, de
qua in rubr.

§.2. Nos itaque, qui etiam ex dilecti fi-
lii Francisci Gonzage Ministri Generalis
totius Ordinis de observantia insinuatione
accepimus, propter huiusmodi creationem
nulli praedictum inferri, ac Custodiae pra-
edictae, Patres sub debita regulari obser-
vantia magno cum fructu gratum Domino
famulatum praestare, eos condignis favo-
ribus exornare volentes, necnon Ministrum,
& Fratres praedictos, & eorum quemlibet
a quibusvis Excommunicationis, sus-
pensionis, & interdicti, aliisque Ecclesia-
sticis sententiis, censuris, & poenis a iure,
vel ab homine quavis occasione, vel causa
latis, si quibus quomodolibet innodati exi-
stant, ad effectum praesentium dumtaxat
consequendum, harum serie absolventes, &
absolutos fore censentes, huiusmodi sup-
plicationibus inclinati Custodiam S. Grego-
rii praedictam in Provinciam Disceatorem
S. Gregorii in insulis Philippinis de ce-
tero nuncupari, ita quod deinceps per unum
Ministram Provinciale ab ipsius Provin-
ciae Fratribus in eorum Capitulo Provin-
ciali ad instar aliarum Provinciarum, ejus-
dem Ordinis eligendum sub obedientia tam-
en Ministri Generalis totius Ordinis Fra-
trum de observantia praedictorum, ac Com-
missarii Generalis Indiarum in Curia Regis
praedicti pro tempore residentis, atque eor-
um Commissariorum ad praedictam Provin-
ciam specialiter deputatorum, seu de-
putandorum, prout sunt, & alia eorum-
dem partium Provinciae, regi, & gubernari
debeat, auctoritate Apostolica, tenore pra-
esentium, erigimus, & instituimus.

Neo-Erectio
Provinciae ce-
terarum Pro-
vinciarum Pri-
vilegia comu-
nicantur.

§.3. Dictaeque sic erectae Provinciae, il-
liusque pro tempore existenti Provinciali
Ministro, & singulis Fratribus, ut omni-
bus, & quibuscumque privilegiis, & fa-
cultatibus, favoribus, gratiis, & Indul-
gentiis, etiam spiritualibus, quibus ceterae
dicti Ordinis Provinciae haecenus ubilibet
instituta, & existentes, earumque Mini-
stri Provinciales, & singuli Fratres tam de
iure, quam consuetudine, aut alias quo-
modolibet utuntur, potiantur, & gaudent,
uti, potiri, & gaudere libere, & licite
valeant, auctoritate, & tenore praefatis
concedimus, & elargimur.

Provinciali
data facultas
novas erigendi
domos in

§.4. Decernentes custodiam praedi-
ctam in Provinciam sic erectam pro tali ha-
beri, & ut praefatur, regi, & gubernari de-

inceps debere, necnon pro tempore existen-
ti dictae Provinciae Sancti Gregorii Ministro
Provinciali, ut tam in ipsis Insulis Philip-
pinis, quam in aliis quibusvis Terris, &
locis Indiarum praedictarum ac Regnorum
della China nuncupatorum, in quibus con-
versio Gentilium ad Fidem Catholicam,
commode curari, & tractari poterit, novas
Domos, & Conventus pro Fratribus dicti
Ordinis recipiendis ad Dei laudem, & glo-
riam, nostra aut Romani Pontificis, vel Or-
dinariorum locorum, aut cuiusvis alterius
licentia minime requisita fundare, & in-
stituere, eosque ad inhabitandum recipere,
& Fratres in illis introducere libere, & li-
cite valeat, facultatem, auctoritate, & te-
nore similibus impartitur. Ita tamen, ut
Minister Provincialis Provinciae noviter
erectae huiusmodi a fundatione, & institu-
tione novarum Domorum, & Conventuum
in Malachan, & de Sian, ac de Chochin
Chinae Regnis, five Provinciis, & eorum
dominiis, necnon in Terris illis, & locis
ad que dudum dictus Franciscus Genera-
lis Minister quosdam alios Fratres, etiam
Minores de observantia Provinciae Portu-
gallicae, seu Custodiae Sancti Thomae in In-
dis Orientalibus instituta pro erigenda alia
Custodia in posterioribus Regnis, seu Pro-
vinciis, ac eorum dominiis praedictis cum
suis Patentibus literis destinavit, cujus
commissio, & auctoritas salva sit, & esse
censeatur, omnino abstineat, nec in Domi-
bus, aut Conventibus in Civitate Mala-
chan, aut locis praedictis jam fundatis, &
institutis, vel cum Fratribus, & personis
in illis degentibus se ullatenus intromittat,
aliasve in eas, & eos jurisdictionem, aut
superioritatem exercere praesumat.

Ecclesiae Pro-
vinciae huius
visitationibus
proposita In-
dulgencia.

§.6. Praeterea universis, & singulis utri-
usque sexus Christianis vere poenitentibus,
& confessis, ac Sanctissimo Euchari-
stiae Sacramento refectis, qui aliquam ex
Ecclesiis Provinciae praedictae erectis, seu
erigendis in duabus anni Festivitatibus per
Provinciale pro tempore specificandis a
primis vespere usque ad occasum Solis, ea-
rumdem Festivitatibus singulis annis perpetuis
futuris temporibus devote visitaverint,
& ibi pro Christianorum Principum concor-
dia, gentilium conversione, Haereticum ex-
tirpatione Sanctaeque Matris Ecclesiae exal-
tatione pias ad Deum preces effuderint, quo-
ties id fecerint, plenariam omnium, & sin-
gularum peccatorum suorum Indulgentiam,
& remissionem misericorditer in Do-
mino concedimus, & elargimur.

Præsentium
literarum Er-
mitas.

§.7. Necnon praesentes literas nullo un-
quam tempore de subreptionis, vel obre-
ptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel
quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod
alias Provincia illiusque Fratres vocati non
fuerint, aut erectio huiusmodi extra Gene-
rale Capitulum ipsius Ordinis, facta fuerit,
notari, impugnari, vel alias invalidari nul-
latenus posse, sicque per quoscumque Judi-
ces, & Commissarios, etiam S. R. E. Car-
dinales, ac Causarum Palatii Apostolici
Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet
quavis

Derogatio
contrariorum

quavis aliter iudicandi, & interpretandi
facultate, & auctoritate, iudicari debere,
irritum quoque, & inane si secus super his
a quoquam quavis auctoritate scienter, vel
ignoranter contigerit attentari.

§.8. Non obstantibus fel. rec. Gregorii
Papa X. in Generali Concilio Lugdunen.
edita, qua expresse cavetur, ne cuiusvis Or-
dinis Mendicantes Doinos ad inhabitandum
de novo recipere valeant absque Sedis Apo-
stolicae licentia speciali, ac aliis diverso-
rum Romanorum Pontificum nostrorum
Praedecessorum, quod Regulam dicti, &
cuiusvis Ordinis in partibus huiusmodi trans-
marinis, praesertim Indiarum pro tempo-
re degentes sub obedientia Ministrorum
Provincialium Provinciarum ceterarum
omnino subserint, ac reliquis Apostolicis,
necnon in aliis etiam Generalibus, seu Pro-
vincialibus, & Synodalibus Conciliis editis
specialibus, vel Generalibus Constitutioni-
bus, & Ordinationibus, ac etiam Juramento,
confirmacione Apostolica, vel quavis
firmitate alia roboratis statutis, & con-
suetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis,
& literis Apostolicis eidem Ordini, illius-
que Provinciae antiquitus erectis, necnon
Superioribus, & personis sub quibuscum-
que tenoribus, & formis, & cum quibus-
vis etiam derogatoriis, derogatoriis,
aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis,
irritantibusque, & aliis decretis etiam Mo-
tu proprio, & ex certa scientia, ac de Apo-
stolicae potestatis plenitudine, necnon con-
sistorialiter, & de Fratrum nostrorum con-
silio quomodolibet in genere, vel specie
concessis, confirmatis, approbatis, & in-
novatis, etiam de non erigendo Custodiam
in Provinciam, nisi certum, & determi-
natum Domorum five Conventuum nume-
rum contineat. Quibus omnibus, etiam si
de illis, eorumque totis tenoribus specialis,
specificae, & expressae mentio habenda, seu
quavis alia expressio, aut exquisita forma
ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi,
ac si de verbo ad verbum, nihil penitus
omisso, & forma in illis tradita observata
inforti foret praesentibus, pro expressis ha-
bentes, illis alias in suo robore perman-
suris, hac vice dumtaxat specialiter, & ex-
presse derogamus, ceterisque contrariis
quibuscumque.

Dat. die 21.
Novem. 1586
An. II.

Datum Romae apud Sanctum Petrum,
sub Annulo Piscatoris, die 15. Novembris
1586. Pontificatus nostri Anno II.

LXXIV.

S. Severini Oppidi in Provincia Piceni in
Civitatem sublimatio, eiusque Collegia-
tae Ecclesiae in Cathedrali, & Episco-
palem erectio.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius
erectionis.

Superna dispositione, cujus inscrutabili
providentia incrementum suscipiunt

universa, pro Sedis Apostolicae excellenti
praeminentia, dignum arbitramur in irri-
guo militantis Ecclesiae agro novas Episco-
pales Sedes, & Ecclesias plantare, ut per
huiusmodi novam plantationem, singulo-
rum Christianissimum augeatur devotio, di-
vinus cultus effloreat, & animarum salus
subsequatur, humiliaque loca dignioribus,
& eminentioribus titulis, ac condignis fa-
voribus illustretur, ut propagatione novae
Sedis, honoratque Praefatis assistentia, &
regimine, cum Apostolica potestatis am-
plitudine, ac orthodoxae fidei profectu,
& exaltatione, ipsi Christiani aeternae
felicitatis praemium, nostri Redemptoris
inestimabili caritate media valeant ad-
ipsi.

Oppidi Sancti
Severini co-
mendatio.

§.1. Sane cum Oppidum S. Severini in
Agro Piceno Camerinen. Dicec. inter cetera
partium illarum Oppida satis insigne, ac
percelebre, necnon benedictente Domino
habitatorum, ac incolarum multitudine
refertum existat, ac dilecti filii illius Uni-
versitas, & homines, pro eorum, ac Op-
pidi huiusmodi, necnon eius Cleri singulo-
rumque habitatorum, & incolarum praedi-
ctorum decore, & amplitudine, ac divini
cultus incremento, & animarum salute,
Oppidum ipsum Civitatis nomine, &
Cathedrali Ecclesiae honore decorari
summo opere desiderant, iidemque Univer-
sitas, & homines, pro secularis, & Col-
legiate Ecclesiae dicti Oppidi, in qua una
dignitas, qua inibi Principalis dignitas exi-
stet, Prioratus nuncupata, ac sex Canonici-
catus, & totidem praebendae fore noscuntur,
si in Cathedrali Ecclesia erigeretur,
mensis Episcopalis dote, redditum annuum,
seu censum mille scutorum monetarum
partium, decem julis pro quolibet scuto
huiusmodi computatis, super Molendinis
eiusdem Oppidi, ad ipsos Universitatem,
& homines legitime spectantibus, assignare
parati sint.

Separatio di-
cti Oppidi a
Dicecesi Ca-
merinen.

§.2. Nos pium, & salutare Universita-
tis, & hominum propositum, & deside-
rium huiusmodi volentes amplecti, illique
favere, ac cultum divinum augere, & spi-
rituali animarum profectui huiusmodi, quem
extinde speramus provenire, salubriter pro-
movere intendentes, ipsosque Universita-
tem, & homines, ac eorum singulos a
quibusvis excommunicationis, suspensio-
nis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis
sententiis, censuris, & poenis, a iure, vel
ab homine, quavis occasione, vel causa la-
tis, si quibus quomodolibet innodati exi-
stant, ad effectum praesentium dumtaxat
consequendum, harum serie absolventes,
& absolutos fore censentes, matura super
his cum fratribus nostris deliberatione pra-
habita, necnon Universitate, & hominibus
praefatis, Nobis super hoc humiliter sup-
plicatibus, de eorumdem fratrum consilio,
& Apostolica potestatis plenitudine, ad
Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac
Gloriosissimae eius Genitricis Virginis
Mariae, totiusque Curiae coelestis honorem,
ac Fidei Catholicae exaltationem, & habi-
ta-

tatorum, ac incolarum prædictorum animarum salutem, Oppidum prædictum cum illius Comitatu, & Territorio, necnon omnibus, & singulis Castris, Villis, locis, terminis, districtibus, ac Clero, personis, Ecclesiis, Monasteriis, Prioratibus, præposituris, præpositatibus, & aliis piis locis, ac beneficiis ecclesiasticis, cum cura, & sine cura, facultatibus, & Ordinum quorumcumque regularibus, à Diocesi Camerinen. prædicta Apostolica auctoritate perpetuo separamus, & dismembramus, ac ab omni jurisdictione, superioritate, correctione, visitatione, dominio, & potestate venerabilis fratris nostri moderni, & pro tempore existentis Camerinen. Episcopi ac dilectorum filiorum Capituli Ecclesie Camerinen. eorumque Vicariorum, & Officialium, ac quorumcumque aliorum; necnon a solutione quorumvis jurium, Episcopo, & Capitulo hujusmodi per Oppidum, ac singulorum Castrorum, Villarum, locorum hujusmodi habitatores, & incolas, ac Clerum, personas, Ecclesias, Monasteria, & alia beneficia hujusmodi, ratione jurisdictionis, & superioritatis prædictarum respective debitorum, dicta auctoritate, ac de simili consilio, etiam perpetuo penitus eximimus, & totaliter liberamus.

Oppidum Sancti Severini in Civitatem sublimis, quæ Collegio, & Ecclesie in Episcopatu erigatur.

§.3. Necnon Oppidum S. Severini prædictum in Civitatem S. Severini nuncupandam, ac in ea Cathedrali Ecclesiam pro uno Episcopo S. Severini, etiam nuncupando, qui ipsi Ecclesie S. Severini præsideat, ac in illa, & Civitate prædicta, ipsique Ecclesie S. Severini assignanda Dioc. omnia, & singula, quæ ordinis, & jurisdictionis, ac cujuscumque alterius muneris Episcopalis sunt, exerceat, cum Sede, & mensa, aliisque insigniis, ac jurisdictionibus Episcopalibus, necnon privilegiis, immunitatibus, & gratiis, quibus alie Cathedralis Ecclesie, & earum Præsules de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, de pari consilio, eadem auctoritate similiter perpetuo erigimus, & instituimus.

Diocesis assignatio.

§.4. Ac Oppidum Civitatis, & Ecclesiam Cathedralis, necnon Comitatum Sancti Severini hujusmodi, ac illius Territorium universam Dioc. incolas vero, & habitatores prædictos, civium nomine, & honore decoramus; eidemque sic erecte Ecclesie S. Severini Oppidum prædictum, ut præfertur, in Civitatem erectum, pro Civitate, & universum Comitatum, ac illius Territorium hujusmodi, cum omnibus illius Castris, Villis, locis, & districtibus per eosdem Universitates, & homines specificandis, & statuendis, pro Dioc. ipsarum Civitatis, & Diocesis S. Severini, & habitatores pro Clero, & populo concedimus, & assignamus.

Dote seu annui redditus scutorum mille pro Episcopo assignatio.

§.5. Necnon dicta Ecclesia S. Severini mensa Episcopali, pro illius dote reddituum annuum, seu censum mille scutorum hujusmodi, per ipsas Universitates, & ho-

mines, ut præfertur, assignandum, ex nunc prout ex tunc, & e contra, postquam assignatus fuerit, pariter perpetuo applicamus, & appropriamus, ac S. Severini, aliisque ejusdem Comitatus, Oppidi, & Comitatum ipsum, singulaque illius Castra, Villas, loca, Territorium, Clerum, & populum hujusmodi eidem Episcopo Sancti Severini, qui pro tempore fuerit, quoad omnem ordinariam jurisdictionem, & superioritatem perpetuo subiciamus.

Privilegiis concessio.

§.6. Et insuper Capitulo, Clero, Civitati, & Diocesi S. Severini hujusmodi, ipsarumque Civitatis, & Dioc. incolis, & habitatoribus, ac eorum singulis, ut omnibus, & etiam singulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, gratiis, favoribus, & indultis, quibus aliarum Ecclesiarum Cathedralium Capitula, aliæque Civitates, & Dioc., ac eorum Clerus, incola, & habitatores utuntur, & potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere quomodolibet poterunt in futurum, uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate prædicta indulgemus.

Clausula derogatorie.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, 6. Kal. Decembris Pont. nostri Anno II.

D. P. An. II. 26. Novemb.

LXXV.

Divisio Burgi a regione Pontis, & Transyberim, & erectio illius in Regionem Castellum S. Angeli nuncupat. &c.

De Reg. in Secret. Brev.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam

§.1. **U**T primum potestas data est augenda, atque amplianda, dignitatis Burgi Urbis nostre, in quo Beatus Petrus Apostolorum Princeps sibi, & successoribus suis Romanis Pontificibus hanc Sanctam Apostolicam Sedem cui summa Dei beniguitate præsumus, collocavit, nihil profecto prætermisimus in eo ornando, atque honestando, quod vel ad honorificandum gloriosissimum Domini Nostri Jesu Christi nomen, aut ad excolendam in cordibus nostris durissimæ Passionis sue memoriam spectaret. Id autem ex eo potissimum cognosci potest, quod nuper Sacratissimam ejus Crucem non sine ingentibus nostris, & Camera Apostolicæ sumptibus, tametsi maxima cum spirituali non solum nostra, & Romanorum Civium consolatione, sed etiam cum incredibili universi fere Christiani Populi gaudio in Emporio, olim superstationem Ethnicarum sordibus contaminato, nunc caelestem benedictionum, & Indulgentiarum muneribus refertissimo obelisco, ad Dei Omnipotentis gloriam, & hujus nostre Urbis insigne ornamentum extolli curavimus.

Sixtus Animum suum ad exornandum Burgi S. Petri præparat. ostendit.

§.2. Quare Nos in præsentiarum contentanem, ac decens arbitantes ipsum Burgum, quod nedom ipsius Urbis compendium, verum etiam nova propemodum Civitas dici potest, tum propter augustissimam ejusdem Beati Petri Basilicam, tum propter eximia, & præclara, quæ inibi existunt, ædificia, quoque nova in dies extruuntur, tum propter manitissimam nostram Sancti Angeli Arcem, in qua ararium publicum ingenti pecunia a Nobis autum conditur, & aservatur, ab aliis tresdecim ejusdem Urbis Regionibus distingui, & seungi, & in peculiarem, & propriam Regionem erigi, atque ascisci.

Et in Regionem decimam quartam erigit dato proprio statumate.

§.3. Motu proprio, & de Apostolica potestatis plenitudine Burgum ipsum cum prædicta S. Angeli Arce, a Regione Pontis ex uno, ex altero vero lateribus a Regione Transyberim, quibus prius suberat Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo sejungimus, dividimus, & separamus, itaut Pontis regio intra Cancellos ipsius Pontis, Transyberim autem regio usque ad portam Sancti Spiritus vulgo Portones nuncupatam exclusivè terminetur, & concludatur, illudque sic divisum, sejungtum, & separatim in decimam quartam Regionem, sicut antiquitus ipsa Urbs, quod in confesso est ex decima quarta Regione constabat cum vexillo, cui pro suo stemmate, & insigni Leo anteriori pede dextero stellam super tribus montibus sustinens uti vigilantissimus Sacri Thelauri custos, reliqua vero posteriore corporis parte anæ capite innixus juxta exemplar, quod præsentibus insertum demonstratur, cohereat, erigimus, creamus, & instituimus, ac titulo, & nomine Regionis Castellum Sancti Angeli perpetuo insignimus, & decoramus.

Aliarum Regionum Privilegia ei concedit.

§.4. Necnon eidem Regioni Castellum sic erectæ, creatæ, & institutæ hujusmodi, ac illius pro tempore existentis Præfecto, qui caput Regionis Castellum nuncupabitur, ut omnibus, & singulis privilegiis, facultatibus, immunitatibus, gratiis, favoribus, præminentis, & honoribus, quibus alie tresdecim Regiones hujusmodi gaudent, fruuntur, & potiuntur, ac gaudere, frui, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, & æque principaliter uti, frui, & potiri, ac gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore præmissis de speciali gratia indulgemus.

Secus attendenda iterat.

§.5. Decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Camera Ap. & Populi Romani Officialibus data. consilio prædicta exequenda.

§.6. Ac insuper mandantes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub nostro, & successorum nostrorum arbitrio imponendis poenis dilectis filiis tam modernis, quam pro tempore existent. Camera Apostolica Camerario, Vice-Camerario, Thesaurario generali, Clericis, & aliis ejusdem Camere officialibus, necnon prædictæ Urbis Nostre Conservatoribus, Priori, & aliis ejusdem Populi Romani Ministris, ut dicto

Præfecto, seu capiti Regionis Castellum, aut pro eo prædicti Populi Romani Camerario de omnibus, & singulis salariis, provisionibus, Regalis, aliisque emolumentis quocumque nomine nuncupatis, solitis tamen, & consuetis respondeant, & responderi faciant, eisdem modo, & forma, ac in omnibus, & per omnia, prout aliis capitibus Regionum prædictarum, seu pro eis ejusdem Populi Romani Camerario per prædictos officiales, & Ministros de eis responderi usque ad præsentem diem solitum, & consuetum fuit.

Obstantibus derogatio.

§.7. Non obstantibus nostra de non tollendo Jure quaesito, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Urbis Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, eidem Urbi, ac illius Senatori, Conservatoribus, ac quibusvis aliis Officialibus, & personis sub quibuscumque formis, & tenoribus, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, Sedemque Apostolicam concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 1. Decem. 1586. Pontificatus nostri Anno II.

Datum Romæ apud S. Petrum sub anno Piscatoris die 1. Decem. 1586. Pontificatus nostri Anno II.

LXXVI.

De S. R. E. Cardinalium creatorum præstantia, numero, ordine, ætate, & qualitatibus, & de optione sex Cathedralium Ecclesiarum, quæ Cardinalibus conferuntur.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam

Postquam verus ille atque æternus Pastor, & Episcopus animarum, Christus Dominus ad gubernandam universalem Ecclesiam, quam suo pretioso Sanguine acquisivit, Apostolorum Principi B. Petro ecclesie simul ac terrene tradidit plenitudinem potestatis, eique suas in terris vices commisit, sicut in cathedra ipsius Petri successor, & verus Christi Vicarius Romanus Pontifex divina præordinatione, ejusdem supremæ Apostolicæ dignitatis fastigium, & locum in terris tenet, ita etiam sacrosanctæ Romanæ Ecclesie Cardinales representantes personas Sanctorum Apostolorum, dum Christo Salvatore regnum Dei prædicanti, atque humane salutis mysterium operanti ministrarent, eidem Pontifici in executione Sacerdotalis officii, & in dirigenda ipsa Ecclesia Catholica, cui præ-

Pontifex est verus Christi Vicarius, & Cardinales Apostolorum per sonas representantes, & sunt Pontificis Consilii, & Coadjutores. Et pro exaltationem Catholice Religionis sanguinem, & spiritum effundere debent.

praest, consiliarii, & coadiutores allifunt, quasi oculi, & aures, ac nobilissima sacri capitis partes, & praecipua illius membra a Spiritu Sancto constituta, qui in hac ipsa Ecclesiastica Hierarchia divina dispositione, instar illius caelestis, cui ex altera parte respondet, ordinata, ad altissimum gradum effecti cum ipso Romano Pontifice communi patre ac pastore, ad quem ex omnibus undique gentibus ac nationibus, in gravissimis, maximeque arduis rebus fideles omnium generum, omnium ordinum, summi, infimi quotidie conflunt, tanti ponderis molem atque onus populorum sustineant, & pro animarum salute, pro fide, pro iustitia, pro unitate assidue invigilent ac laborent, qui circa ipsum universali Ecclesia serviendo, singularum Ecclesiarum commoditatibus se impendant, quorum consilio idem Pontifex agenda disponat, quorum opera, & necessaria, & plurimum fructuosa universae Reipublicae Christianae in secundis rebus ornamento, & commodo, in dubiis praesidio, & adiumento esse possit. Qui denique pro exaltatione Catholicae Religionis, pro pace, & quiete Christiani Populi, pro augmento, & honore Sanctae Sedis Apostolicae sanguinem, si ita res ferat, & spiritum constanter effundant.

Pontifex igitur viros optimos & legitimos Cardinales creare debet.

§.1. Cum itaque ipsi veri cardines sint, & clarissima Ecclesiae lumina, templi Dei bases, firmamenta, & columnae Christianae Reipublicae singulari quadam pietate ac doctrina, nec vulgari, aut mediocri, sed insigni atque eximia virtute abundare debent, ut, quam gerunt, personam digne, & honorifice valeant sustinere. Ac quemadmodum praecipue sunt partes summi Romani Praesulis in iis ascendendis exquisitam adhibere diligentiam, & accurata circumspicione providere, ut viri optimi, ac lectissimi assumantur, & vel in hoc potissimum necessitati atque utilitati totius Ecclesiae sibi commissa consulatur, ita etiam Praelati ceteraque personae Ecclesiasticae ad tante dignitatis sublimitatem promovendi, antea vitae laude, atque excellenti quadam, & rara meritorum commendatione praeter ceteris fulgeant, necesse est, ut hoc amplissimo honore digni habeantur. Siquidem eorum vita ac mores ceteris exemplo esse debent, verba, & responsa pro oraculis, monita ac praecipua ab universis Christianis regula, & norma recte vivendi, recteque sentiendi existimantur, ab iis quasi sapientissimis magistris Ecclesiasticae disciplinae forma suscipiuntur, quae ad mores, vitamque cunctorum fidelium componendos longe lateque diffusa propagatur. Ipsi denique vere sunt sal terrae, ac lucernae posita super candelabrum, ut inter sanguinem, & sanguinem, causam, & causam, lepram & lepram discernant, ac doctrinae opportunitate, & veritate, infirma confirmant, disrupta consolident, depravata convertant, luceant omnibus qui in domo Domini habitant, ac primae huic Sedi assistentes cunctos pastores, dum in gravioribus ne-

gotiis eandem Sedem consulunt, ejusve opem implorant, suo iudicio, consilio, & auctoritate instruere, dirigere, ac docere non cessent. Ceterum cum non solum ad eos spectet plurima, & maxima momenti negotia, & causas, quae eis in dies committuntur, praecleara fide, & prudentia cognoscere, ac Legationibus in Provinciis gubernandis, & in gravioribus rebus, saepius ad Reges, & Imperatores perungi.

§.2. Sed, quod omnium caput, & summa est, ex eorum corpore, numero, & Collegio, ille ipse, qui cunctis pastoribus est praeficiendus, ac totius Domini gregis curam habiturus, Summus Pontifex deligatur, iidemque illum suis suffragiis creent, qui tunc demum publico bono Christiani populi, optimus sine ulla dubitatione existet, si e numero, & suffragiis bonorum deligatur, in hac sacra electione censendi sunt veri interpretes, atque interuentii voluntatis Dei, cuius spiritu sicut universum Ecclesiae corpus sanctificatur, & regitur, ita maxime hoc totum huiusmodi electionis opus ejusdem afflatu, & instinctu absolvi certissimum est, atque omnibus exploratum, ut vel ex hoc ipso perspicui possit, quanta in eis requiratur puritas, & sinceritas ab omni carnis affectu, privatorum commodorum cura, & factionum studiis aliena, quorum pectora, & voces, templa, & organa futura sint Spiritus Sancti, & ex quibus quasi seminibus is sit proditurus, in quem totius Apostolicae potestatis plenitudo Deo annuente merito conferatur.

§.3. Qua propter, ut tanti muneris amplitudo ea, qua decet, observantia, & admiratione apud cunctos mortales honoretur, & in quos ob celsitudinem gradus, omnium oculi, omnium ora convertuntur, in eis summae dignitati par claritas, & splendor eluceat, atque in eis glorificetur Deus, honorificetur sacerdotale ministerium, & animae fidelium laetificentur, certe sacris amplissimis huius honoris insignibus idem decorandi videntur, qui eximia eruditione, innocentia, ac sanctitate, & omni virtutum genere a vero solidorum bonorum largitore Deo supra ceteros fuerint illustrati. Proinde Nos, postquam placuit divinae bonitati imbecillitatem nostram ad summi Apostolatus apicem vocare, inter ceteras, quas pro bono universalis Ecclesiae his maxime turbulentis temporibus, dies noctesque suscipimus, curas, & cogitationes hanc ipsam Pontificia nostra sollicitudine dignissimam iudicavimus, ut ad communem salutem, & profectum Christiani populi nostrae curae crediti, ac ad ipsius Sanctae Romanae Ecclesiae decus, & ornamentum circa Cardinalium electionem, atque assumptionem, tam a Praedecessoribus nostris, quam a Nobis haecenus editas sanctiones, & decreta expendere, in quibus licet pleraque salubriter, ac prudenter disposita, & ordinata fuerint, quia tamen res humanae facile in deterius prolabantur, nisi sit qui eas assidue renovet, atque conservet, easdem illas sanctiones, & decreta

Praefertim, quia ex Collegio Cardinalium creandus est Summus Pontifex.

Ideo hanc de super edicta Constitutionem videlicet.

partim innovando, partim declarando, partim pro rerum, & temporum exigentia supplendo, & in melius reformando, habita super his cum venerabilibus fratribus nostris ejusdem S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, de eorundem fratrum consilio, & unanimi consensu, hanc nostram perpetuo valituram Constitutionem duximus promulgandam, qua & nosmetipsos in re tam gravi nostri muneris admonemus, & quam Nobis legem imponimus, eandem nostris successoribus indicamus, quos, & sui officii non immemores fore confidimus, & se aliquando in districto, ac tremendo Dei iudicio suae villicationis rationem esse reddituros, Apostolo dicente: Omnes stabimus ante tribunal Christi, & unusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo.

Cardinales non sint plures quam septuaginta, & electio promovendorum ultra hunc numerum nulla sit.

§.4. Primum igitur, cum ita exposcente rerum, ac temporum qualitate, & occasione recessum fuerit a veteri illo more admodum paucos viros in sacrum Collegium adscribendi, jamque plures nostra aetate Cardinales, quam antiquitus in ipsum Collegium cooptari consueverint, tum ut juxta generalis Concilii Tridentini decretum omnium Christianitatis Nationum ratio habeatur, tum quia in eodem Collegio multi, quae est humanae corporis infirmitas, senectute, vel morbis frequenter gravati, haud commode tanto oneri assidue sustinendo sufficere queunt, ut in hoc moderatio congrua adhibeatur, & certi limites praeficiantur, ne vel ad veterem illam praecitatem eos redigamus, vel rursus eorum honorum nimia, ac superflua numerositate vilescat, quod interdum, & Nos ipsi dum in minoribus essemus, vidimus, & experti sumus. Ac ut veteris Synagoga figura Sanctae, & Apostolicae Ecclesiae veritati respondeat, sequi cupientes mandatum Domini factum ad Moysen, de congregandis septuaginta viris de senibus Israel, quos nosset senes populi esse, & magistratos, ut secum onus populi sustentarent, & non ipse solus gravaretur, super quos ad ostium tabernaculi ductos, loquente Domino, Spiritus requievit de praedictorum fratrum nostrorum consilio, perpetuo statuimus, & ordinamus, ut in posterum connumeratis omnibus cuiusque ordinis Episcopis, Presbyteris, & Diaconis Cardinalibus, qui nunc sunt, & quique in futurum creabuntur, cuncti simul numerum Septuaginta nullo unquam tempore excedant, ac talis numerus quovis praetextu, occasione, vel causa etiam urgentissima minime augeatur. Quod si unum, vel plures a Nobis, vel pro tempore existente Romano Pontifice in futurum ultra dictum numerum eligi in Cardinalem aut creati, aut pronunciarum contigerit, discernimus huiusmodi electionem, creationem, & pronunciationem nullam, irritam, & inanem fore, & censendam esse, nullumque jus, seu titulum re aut nomine electo, seu electis acquiri, neque eorum quemquam pro Cardinali haberi, aut reputari posse, aut debere, neque dictam electionem, creationem, & pronunciationem ab initio invalidam, & ultra numerum factam, si postea ad praescriptum numerum moriente uno, vel pluribus Cardinalibus ipsum Collegium redigatur, propterea ex post facto convalescere, sed uti a principio sic deinceps in perpetuum nullius fore roboris, vel momenti.

§.5. Quoniam vero jam inde ab antiquissimis etiam Apostolorum temporibus Diaconorum ordo ad intervendum, & ministrandum in Ecclesia Dei ex magna providentia dignoscitur institutus, & pro temporum varietate modo major, modo minor numerus esse consuevit, ita ut aliquando septem, interdum quatuordecim, quandoque vero decem, & octo Diaconi fuerint, & tamen hoc tempore tum propter eorum parvum numerum, tum propter aliquorum absentiam a Romana Curia, adeo pauci reperiantur, ut eorum officio satisfacere nequeant, immo saepius Presbyteri Cardinales loco Diaconorum, contra Patrum instituta Pontifici assistere, & ministrare cogantur. Idcirco statuimus, ut ex praedicto numero Cardinalium, Diaconi quatuordecim, reliqui omnes praeter sex Episcopos, Presbyteri sint, & esse debeant.

Siquis ex eis Episcopi sex, Presbyteri 10, & Diaconi 14.

§.6. Neque posthac quisquam in Diaconum Cardinalem assumi possit, nisi saltem in vigesimo secundo suae aetatis anno fuerit constitutus, ita ut omnino intra annum ad sacrum Diaconatus ordinem valeat, & debeat promoveri, alioquin si anno elapso ad ipsum Diaconatus ordinem promotus non fuerit, eo ipso tam in consistorialibus, & omnibus aliis actibus, & negotiis Cardinalitatis, quam etiam juxta Constitutionem, fel. rec. Pii Papae Quarti Praedecessoris nostri super reformatione Conclavis editam, in electione Romani Pontificis voce activa, & passiva omnino careat, ac privatus existat.

Diaconi Cardinales non sint minores ann. 22, & infra annum ad Ordinem Diaconatus promoti debent, alius voce caret activa, & passiva.

§.7. Diaconorum autem numerus sic praefinitus perpetuo retineatur, ac Diaconi in eodem semper remaneant, & si qui eorum ex devotionis fervore ad Presbyteratus ordinem promoti fuerint, semper tamen in eodem Diaconatus ordine, & officio ministrent, & suum locum inter Diaconos Cardinales teneant, donec ex Cardinalibus de novo creandis sive eligendis, alii Diaconi praedictum numerum suppleant, & in eorum locum subrogentur, ac substituantur. Quo casu antiquiores Diaconi ad Presbyteratus ordinem promoti, ad Presbyteros Cardinales transire, atque inter eos sedere valeant, & connumerari.

Diaconi ex fervore devotionis ad Presbyteratus ordinem promoti, remaneant inter Diaconos, quousque ex Card. de novo creandis suppleatur numerus 14. Diaconorum.

§.8. Ut vero Diaconos Cardinales, qui in sua vocatione permanferint, & in ministerio ordinis sui perseveraverint, maioribus honoribus prosequamur, volumus ut cum aliquam ex sex Cathedralibus Ecclesiis, quibus Episcopi Cardinales praesunt, primo, secundo, & tertio per obitum, vel translationem, aut alias pro tempore vacare contigerit, antiquior quidem Presbyter Cardinalis praesens, salvo cuique Episcopo Cardinali jure transeundi ad eam, dimissa prio-

Diaconorum Prior aut sequens si sit, legitime aetatis, in quarta vacatione, sex Ecclesiarum Episcopatum, promovetur ad Ecclesiam vacantem, & in illis tribus vacantiis antiquior Presbyter promovetur.

re cui praeerat, ut moris est, promoveatur, sed ubi post tres vacationes, tres itidem ex ipsis Presbyteris Cardinalibus in Episcopos perfecti fuerint, tunc si quarta alicujus harum Ecclesiarum vacatio contigerit, excluso, ea tantum vice, antiquiore Presbytero, Prior Diaconorum Cardinalium, qui praesens fuerit, & in etate legitima constitutus, vel si ille noluerit, aut nequiverit assumi, sequens Diaconus eisdem qualitatibus praeditus, ad eam promoveatur, & ita deinceps in hujusmodi vacationibus sex Ecclesiarum praedictarum perpetuo observetur, ut post tres Presbyterorum ad dictas Ecclesias promotiones, quarta occurrente vacatione, Prior Diaconorum, aut sequens, ut praefertur, in Episcopum praeficiatur.

Intra LXX. Cardin. praefatos, assumentur saltem quatuor Magistri in Theologia.

Creari possint Card. in diebus Jejuniorum mensis Decembris dumtaxat.

Promoveanturque idonei ex omnibus Nationibus Christianitatis quantum commode fieri poterit.

Illegitimi erunt per se iure matrimonium legitimum, aut si per defectu naturalium auctoritate Apostolica dispensatione consecrati ad Cardinalatum inhabiles sint.

§.9. Inter hos Septuaginta Cardinales, praeter egregios utriusque juris, aut Doctorum Doctores, non desint aliquot insignes viri in sacra Theologia Magistri, praesertim ex Regularibus, & Mendicantium Ordinibus assumendi, saltem quatuor, non tamen pauciores.

§.10. Antiquum vero Clementis, Anaclei, Evaristi, Alexandri, & aliorum Sanctorum Pontificum Praedecessorum nostrorum morem, per sexcentos, & amplius annos continuata serie observatum sequi volentes, ac decretum alias per Nos in nostro Consistorio editum innovantes, perpetuo sancimus tempus creandorum Cardinalium, seu promotionis ad Cardinalatus honorem faciendae, mense Decembri dumtaxat in ipsis temporibus, seu diebus jejuniorum, & non aliis esse debere.

§.11. Ut autem ipsi Cardinales in regimine universalis Ecclesiae Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici utiliter assistere valeant, ac de omnibus Christianorum Regnorum, Provinciarumque moribus, rebus, & negotiis prompte, & fideliter certa ab eis notitia, pro rerum emergentium opportunitate habeatur, praedicti Concilii Tridentini decreto inherentes, statuimus, ut ex omnibus Christianitatis nationibus, quantum commode fieri poterit, idonei assumantur.

§.12. Praeterea, qui Cardinales creandi erant, legitimis, & honestis sint exorti natalibus, neque ulla prorsus labe, aut illegitimi natalium suspicione, quovis modo laborent, sed omni macula, & impuritate careant, alioquin ad tam eminentem dignitatis gradum, penitus inhabiles, & illis incapaces sint, & esse censentur. Quocirca considerantes, quod licet tanta sit vis, & efficacia Sacramenti Matrimonii, quod Apostolo teste, Magnum est in Christo, & in Ecclesia: ut qui antea geniti erant, ex soluto, & soluta, inter quos rite Matrimonium constare poterat, post illud contractum legitimi habeantur, in nonnullis tamen Provinciis, & Dominis, nobilitatis privilegii non gaudent, nec ad secularia officia, honores, & dignitates, neque ad nobilium feudorum, & statuum successiones admittuntur, quodque multo magis

indecorum videretur, & ab Apostolica Sedis dignitate alienum, si hujusmodi illegitimi per sequens Matrimonium, ut praefertur, legitimi, in Cardinales assumantur, ac Cardinalatus celsitudo, & splendor, qui dignitati Regiae comparatur, facile deprimi, commaculari, aut quodammodo in obscurari posset. Ideo ut puriori dignitati puriores natales respondeant quocumque illegitime natos, quorumvis, etiam Magnorum Principum, etiam Ducali, aut majori, etiam Regia, & Imperiali auctoritate fulgentium filios quocumque gradu, dignitate, & praeminentia praeditos, etiam genitos ex soluto, & soluta, inter quos tunc Matrimonium constare poterat, ac postea per subsequens Matrimonium, etiam rite, & solemniter in facie Ecclesiae contractum, vel alias legitimatos, & quomodolibet habitatos, & natalibus restitutos, ac quorumvis honorum capaces effectos, etiam si cum eis, ut hanc ipsam dignitatem obtinere valeant, super defectu natalium fuerit expresse, & in specie auctoritate Apostolica quomodolibet dispensatum, nihilominus praedictae Cardinalatus dignitatis prorsus incapaces, & ad eam obtinendam perpetuo inhabiles decernimus, ac declaramus.

Et nec illi, qui ad sacros Ordines promovendi non possunt.

§.13. Sed, & insuper prohibemus, ne ii, quos propter defectus, vitia, aut impedimenta quaecumque ad sacros ordines secundum canonicas sanctiones promovendi fas non est, etiam si cum ipsis dicta auctoritate Apostolica fuerit dispensatum, neve alicujus criminis, aut infamiae nota respectu, in Cardinales ullo umquam tempore assumantur.

Promovendi ad Card. doct. in a vice prohibita, & alius qualitatibus a jure requisitis, praesentibus debent.

§.14. Ceterum, ut non solum honore, sed etiam re ipsa cardines sint, super quibus ostia universalis Ecclesiae tuto nitantur, divinaeque, & humanae ministeria sibi commissa utilius exequi possint, statuimus, ut lectissimi, & praecellentes viri in ipsum Collegium adscribantur, & quorum vitae probitas, morum candor, praestans doctrina, & eruditio, eximia pietas, & erga salutem animarum ardens studium, & zelus, in dandis consiliis sincera fides, & integritas, in rebus gerendis singularis prudentia, constantia, & auctoritas, & aliae qualitates a jure requisitae, tam ipsi Pontifici, quam universo Collegio cognita, & probatae sint.

Clericali etiam characteri insigniti, & in 4. minoribus Ordinibus constituti per annum saltem ante promotionem habitum, & tonsuram gerere tenentur.

§.15. Ac proinde ne homines sacrarum rerum plane imperiti, & rudes atque Ecclesiasticarum functionum ignari, quasi in Ecclesia Dei hospites, & peregrini statim hujusmodi muneri praeficiantur, juxta decretum jam pridem a Nobis in praedicto Consistorio nostro sancitum, quod pariter iarum serie innovamus, districte interdiciamus, ne quis ullatenus ad Cardinalatus honorem assumi queat, nisi qui antea clericali characteri insignitus, & in quatuor minoribus ordinibus constitutus, per annum saltem habitum, & tonsuram gestaverit clericalem.

§.16. Cum autem ad honorem adeo subli-

bli-

blitem promovendi omni virtutum, & praesertim castimoniae laude supra ceteros plurimum eminerere debeant, qui vero filios, etiam legitimos, ex uxore sua alias dignoscitur suscepisse, certum nequeat suae testimonium continentiae exhibere, & pater erga proprios filios naturali affectu nimia quadam propensione feratur, verendumque sit ne propterea variis propriae domus negotiis, ac multiplici liberorum cura distractus, Ecclesiae negotia sibi credita, aut negligenter tractet, aut minus solcite, & fideliter quam par est, ejusdem Ecclesiae jura tueatur, prohibemus, ne aliquis, qui utriuslibet sexus filium, seu filios, etiam ex legitimo matrimonio susceptos, vel nepotem, seu nepotes ex eis habeat, ullatenus in Cardinalem assumi, aut promoveri possit.

Filius utriuslibet sexus, etiam ex legitimo matrimonio, vel ex eo nepotem habentes, promovendi nequeat ad Cardinalem.

Frater, etiam ex uno parente germanus, vel patruelis consobrinus, aut amicus alicujus Cardin. viventis, Card. esse non possit.

§.17. Insuper, ut factionum fomitem, & simulationum anam, ex sacro hoc coetu, quantum cum Domino sumus, amputemus, decretum pie mem. Julii Papae III. Praedecessoris nostri in sacro olim Consistorio editum approbantes, & declarantes, similiter perpetuo interdiciamus, ne ullo umquam tempore assumatur aliquis posthac in eisdem S. R. E. Cardinalem, qui frater ex utroque, vel alterutro parente germanus existat alterius Cardinalis viventis, ita ut eodem tempore duo fratres germani in eodem Collegio nullatenus esse possint. Quinimmo idem decretum extendentes, & ampliantes, prohibemus quoque ne patruelis, vel amitino, aut consobrinus Cardinale vivente, alter ejus patruelis, vel amitinus, aut consobrinus ad Cardinalatum valeat promoveri.

Patruus, aut avunculus nepotis ex fratre vel sorore. Card. viventis prohibetur assumi ad Card. & e. co. vero talis nepos patris, & avunculi.

§.18. Sed, & pari ratione sancimus, ne patruus, aut avunculo Cardinali vivente, ejus ex fratre, vel sorore nepos, nec rursus nepote ex fratre, vel sorore Cardinali existente, illius patruus, aut avunculus, nec ullus denique alius, qui primo, aut secundo tantum consanguinitatis gradu alicui Cardinali viventi conjunctus sit, quamdiu is vixerit, in Cardinalem assumi possit. Ita ut omnes, & singuli praedicti tam pater filios, aut nepotes habens, quam fratres germani, patruelles, amitini, consobriini patruus, avunculus, nepos ex fratre, vel sorore, & quivis ut supra primo, aut secundo gradu conjunctus alter altero Cardinali vivente, ad Cardinalatum inhabiles, & illius incapaces sint, & censentur, neque eorum aliquis Cardinalis creari valeat, neque adversus hanc prohibitionem ex quacumque etiam urgentissima causa cum eis liceat dispensari. Et nihilominus electio creatio, ac pronuntiatio Cardinalium hujusmodi contra praesentem probationem, aut interdictum facta, & attentata, nulla, irrita, & inanis sit eo ipso, ac cum omnibus inde secutus nullus sit roboris, vel momenti.

Absentes a Curia ad Card. promovendi, creari debent adjecta conditione, ut id.

§.19. Postremo attendentes proprium esse eorumdem Cardinalium munus assistere, ut praemittitur, Christi in terris Vicario, eique in regenda Ecclesia Catholica Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

consilium, & operam assidue praestare, atque cum eo Ecclesiae necessitatibus providere, ipsosque tum ad id ex ipsis officii debito, tum ex sanctorum Patrum decretis teneri, ac propterea absurdum esse Cardinales procul ab ipso Pontifice vitam agere, & locum mansionemque suam in Ecclesia Dei adeo praecellam contra hujusmodi officii debitum, & in suarum perniciem animarum negligere, ac deserere, inherentes decreto similiter a Nobis in Consistorio nostro dudum desuper promulgato, de eorumdem Fratrum consilio statuimus, & ordinamus, nequis in posterum a Romana Curia absens Cardinalis creetur, aut pronuncietur, nisi hac adiecta conditione, ut intra annum in Romanam Curiam venire, & Apostolorum limina visitare teneatur, necnon, antequam Biretum rubrum, quod a Romano Pontifice de more benedici, ac per certum nuncium mitti solet, ei tradatur, illiusve capiti imponatur, juret in manibus persona alicujus in dignitate ecclesiastica constituta, cui id negotii datum fuerit, se intra annum a die praestiti juramenti numerandum omni mora postposita, & impedimento remoto, ad Urbem, vel alio, ubi Rom. Cur. eo tempore fuerit, personam adventurum, ut sistat se Nobis, aut pro tempore existenti Rom. Pontifici, & Sanctae Sedi Apost. cujus obsequiis erit adscriptus, & quamdiu ipsi Pontifici visum fuerit, muneri suo incumbat: atque ita de legibus, moribus, consuetudinibus, ac toto statu ejusdem Sedis plene instruat, atque ad Ecclesiae, seu Provinciae, cui forsitan praerit, necessitates sublevandas, abusus tollendos, mores reformandos, ecclesiasticam disciplinam, siqua ex parte labefacta fuerit, restituendam opportuna, & salutaria consilia ab ipsis Pontificis paterna caritate, sapientia, & vigilantia recipiat, & pro viribus exequatur. Cujus quidem juramenti postquam per eum praestitum fuerit, publicum inde instrumentum conficiatur, & in forma authentica ad Nos, vel nostri pro tempore successorem nulla interposita mora transmittatur. Quod si forte id jure recuserit, volumus, ut biretum rubrum ei omnino denegetur, ac nequaquam tradatur, sed ipso facto, absque alia declaratione, vel decreto Cardinalatus honore privatus existat, atque habeatur, in omnibus, & per omnia, ac si numquam in Cardinalem assumptus, vel promotus fuisset. Inhabilis quoque ad eandem dignitatem postea obtinendam, & illius incapax efficiatur. Sin autem juret, ac biretum rubrum accipiat, sed tamen postea ad Urbem, & Romanam Curiam, ut praefertur, intra annum a die praestiti juramenti non comparuerit, tunc pariter absque alia declaratione Cardinalatus dignitate, officio, titulo, denominatione, atque omnibus, & quibuscumque illius insignibus, facultatibus, privilegiis, aut auctoritatibus careat eo ipso, & perpetuo privatus sit, & esse censetur, perinde, ac si numquam inter Cardinales cooptatus fuisset, nec biretum rubrum

fra annum Apostolorum limina visitare teneatur, & ante constitutionem bireti rubri eis a Pont. transmittendi, id facere juret, & observent, alias Cardinalatus honore privati censentur.

Decretum irritant.

brum accepisset. Quod quidem biretum post id tempus confectum deponere omnino teneatur.

§.20. Decernentes sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ipsos S.R.E. Cardinales: in quavis causa, & instantia, subblata eis, & eorum cuique quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clause de rogatorie.

§.21. Non obstantibus Apostolicis, ac in generalibus conciliis editis Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam certum alium eorumdem Cardinalium numerum præscribentibus, aut alias super præmissis disponentibus, quas omnes quatenus præfenti Constitutioni in aliquo adversantur, illarum tenores pro plene, ac sufficienter expressis habentes, etiam si de illis specialis, speciosa, expressa, ac individua de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio facienda esset, omnino abrogamus, abolemus, & annullamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Forma publicandi.

§.22. Ceterum ut præfentes literæ omnibus innotescant, mandamus illas ad valvas Lateranensis, & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, atque Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ more solito publicari, & inibi affigi, & per aliquod temporis spatium dimitti, eisque detractis earum exempla eo in loco reliqui. Ac volumus, ut illarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Prælati, vel personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, in iudicio, & extra iudicium, ubi opus fuerit, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio penalis.

§.23. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam, &c. si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum &c.

D. P. An.II. 5. Decembr.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, tertio nonas Decembris, Pont. nostri Anno II.

Papæ subscript.

✱ Ego Sixtus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

De ventre matris meæ tu es Deus protector meus.

Cardinalium subscriptiones.

- ✱ Ego A. Card. Farnesius Vice-Cancellarius Episcopus Ostien.
✱ Ego Jac. Card. Sabellus Episc. Portuensis.
✱ Ego Jo. Anto. Card. S. Georgii Episcopus Tusculan.
✱ Ego Jo. Franciscus Card. de Gambara, Episcopus Praenestinus.
✱ Ego Iun. Avalus Card. de Aragon. Episcopus Subinensis.

- ✱ Ego Marcus Sitticus Card. de Altagemp.
✱ Ego Marcus Ant. Card. Columna.
✱ Ego P. Card. Sanctiæruccius.
✱ Ego Gabriel Card. Paleottus.
✱ Ego Frater Michael Bonel. Card. Alex.
✱ Ego Ludovicus Card. Madrutiensis.
✱ Ego Nicol. Card. Senon. tr. S. Praxedit.
✱ Ego Jul. A. Sanctiorius Car. S. Severina.
✱ Ego Hieronymus Card. Rusticentis.
✱ Ego Jo. Hieronymus Card. Albanus.
✱ Ego Hieronymus Card. Simoncellus.
✱ Ego P. Card. Deza.
✱ Ego Jo. Antonius Card. Carassa.
✱ Ego Jo. Antonius Card. SS. Quattuor.
✱ Ego Jo. Baptista Card. S. Marcelli.
✱ Ego Julius Card. Cananias.
✱ Ego Antonius Card. Salviatus.
✱ Ego Augustinus Card. Verona.
✱ Ego Vincentius Card. Montis realis.
✱ Ego Philippus Card. Spinola.
✱ Ego Georgius Card. Raziivil.
✱ Ego Scipio Card. Lancellotus.
✱ Ego Vincentius Card. Gonzaga.
✱ Ego Jo. Baptista Castrucius Signatura Justitiæ Profect.
✱ Ego Federicus Card. Cornelius.
✱ Ego Hippolitus de Rubis Card. Pavia.
✱ Ego Decius Card. Azzolinus.
✱ Ego Hippolytus Card. Aldobrandinus Major Fanitius.
✱ Ego Ferd. Card. Medicis.
✱ Ego Philippus Vast. Card. Camerariensis.
✱ Ego Andreas Card. Battorius.
✱ Ego A. Card. Montaltus.

Sequitur declaratio d. Constitutionis.

§.24. Sanctissimus D. N. dixit, quod cum in Constitutione, seu Bulla Sanctitatis Sux alias super creatione Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, edita, volens Diaconos Cardinales, qui in sua vocatione permanserint, & in ministerio sui ordinis perseveraverint, majoribus honoribus prosequi, inter alia statuerit, ut post tres vacationes sex Ecclesiarum Cathedralium, quibus Episcopi Cardinales præsumt, quarta vacatione alicujus ex eis occurrente, prior Diaconorum Cardinalium, qui præfens fuerit, & in ætate legitima constitutus, vel si ille noluisse, aut nequivisset assumi, sequens Diaconus eisdem qualitatibus præditus, ad Ecclesiam hujusmodi Cathedrali, ut præfertur, vacantem promoveretur, & ita deinceps servaretur, prout in eadem Constitutione plenius continetur.

Enarratio dicitur in Bulla in parte hic declaranda.

§.25. Agnoscentesque idem SS.D.N. mentis suæ in ea Constitutione fuisse, non ut novus, vel forte paucos ante annos creatus Diaconus Cardinalis, ad aliquem ex dictis Episcopatibus, seu Ecclesiis, quibus seniores Presbyteri Cardinales præfici solent, promoveretur, sed qui diu in suo ordine, & vocatione (ut verba ejusdem Constitutionis aperte demonstrant) permanserit, & in ministerio sui ordinis perseveraverit, in tali Ecclesia præficiatur, ac providere cupiens, ne forte in futurum dubitari contingat,

Dubium posset excitari circa tempus, quo Diaconus Cardinalis debeat perseverare in Diaconatu antequam possit promoveri ad Episcopatum, de quibus in d. Bulla.

Declaratio d. Dubii.

gat, de quanti temporis cursu perseverantia illa in Diaconatus ordine, & in ministerio intelligatur.

§.26. Eadem Sanctitas Sua, in eodem Consistorio suo secreto habito supradicta die, de venerabilium Fratrum suorum, S. R. E. Cardinalium unanimi consilio, & assensu, sua Apostolica auctoritate declaravit, & decrevit, ut prior Diaconorum Cardinalium, seu alias, sive immediate seu successive sequens Diaconus Cardinalis quarta occurrente vacatione, ut præmittitur ad dictam Ecclesiam seu Episcopatum ex sex prædictis vacantem assumi, seu promoveri possit, exigi, & requiri debere, ut integros annos saltem decem, & non pauciores in suo Diaconatus ordine permanserit, & in illius ministerio perseveraverit, etiam si numerus 14. Diaconorum Cardinalium non sit expletus, dummodo ad minus decem Diaconi tunc existant, prout declarat, & decrevit.

Clause subblata aliter iudicandi potestate.

§.27. Ac sic in præmissis &c. per quoscumque &c. etiam ipsos S. R. E. Cardinales &c. subblata eis &c. aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, necnon irritum, & inane quicquid secus &c. contigerit attentari similiter decrevit.

Actu P. An. V die 15. Nov.

Datum Romæ apud S. Petrum, die Mercurii 25. Novembris 1586. in Consistorio secreto.

LXXVII.

Tolentini Oppidi in Provincia Picena, in Civitatem sublimatio, ejusque Collegiata Ecclesiæ in Episcopalem erectio.

Ex hac Civitate prodit S. Nicolaus Tolentinus nuncupatus, de cujus canonizatione, & festivitatis videre est in Eug. IV. Constit. XXXVI. Licet militans. Tom. III. Par. III. fol. 55.

SIXTUSEPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Super universas Orbis Ecclesias, eo disponente qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, quamquam sine nostris meritis constituti, levamus in circuitu agrum Dominici oculos nostræ mentis, more pervigilis pastoris inspecturi, quid provinciarum, & locorum quorumlibet statui congruat, ac desuper disponi debeat, unde divino fultu præsidio, dignum, quia potius debitum arbitramur, in irriguo militantis Ecclesiæ agro, novas Episcopales sedes, & Ecclesias plantare, ut per hujusmodi novas plantationes popularis augeatur devotio, divinus cultus floreat, & animarum salus subsequatur, loca insignia, præsertim, quorum incolæ benedicente Domino multiplicari noscuntur, dignioribus titulis, & condignis favoribus illustrentur, ipsique incolæ honoratorum Præfulum ad-

sistentia, regimine, & doctrina suffulti, in via Domini magis magisque in dies proficiant.

§.1. Sane attendentes Oppidum Tolentini, Camerinen. Dicec. in agro Piceno, & territorio fructifero, ac loco satis amano, & pervio situm, admodum celebre, ac muris firmiter circum, plurium adificiorum ornatu decorum, copioso incolarum numero habitatum, ac mille ad minus ultra Castra Colmurani sibi suppositi focularia sive domus continere; ac in eo unam S. Mariæ cum Campanili campanis, organo, choro, Sacristia, Plebano, ac Canonicis, & aliis ad Cathedrali Ecclesiam requisitis, ac alteram Ecclesiam Collegiatam S. Jacobi, cum Priore, & Canonicis, præterea S. Catervii, S. Augustini Canonicorum regularium, in qua ejusdem S. Catervii, S. Septimie, ac S. Bassi corpora reperiuntur, necnon S. Nicolai de Tolentino nuncupati, Fratrum Eremitarum ejusdem S. Augustini, in qua existit unum brachium Innocentium, & corpus ejusdem S. Nicolai, qui ob vitam sanctimoniam, in vita, & post ejus obitum miraculis coruscans numero Sanctorum meruit adscribi, cujus etiam festum nuperrime in toto Statu Ecclesiastico celebrari, & custodiri mandavimus. Ad hæc S. Francisci Fratrum Minorum Conventualium, & S. Mariæ Cisoloni Fratrum Minorum de Observantia, ac S. Petri Fratrum Capuccinorum nuncupatorum, necnon S. Hieronymi Fratrum ejusdem S. Hieronymi ac S. Agnetis Monial. S. Clare Ord. Monasteria, & regulares domos, ac quampures alias Ecclesias, ac duo Hospitalia pro pauperibus, & infirmis recipiendis satis commode extructa adesse, & ex eo Cardinales, Episcopos, Referendarios, & strenuos milites, Capitaneos, & Duces generales Status Ecclesiastici, aliosque Illustris, & egregios, ac religione, & doctrina præclaros viros produisse.

Oppidi Tolentini, in multis commendatio.

Oppidi Tolentini, ab ecclesiis & beneficiis Diocesis Camerinen. separatio.

§.2. Nos cupientes Oppidum Tolentini præfatum, cujus, dum Cardinalatus honore fungeremur, protectores, & fautores fuimus, cujusque dilectos filios communitatem, & homines singulari dilectione prosequimur, necnon Collegiatam Ecclesiam S. Mariæ hujusmodi dignioribus titulis, ac nominibus decorari, habita super his cum Fratribus nostris deliberatione matura, de illorum consilio, & assensu, ac de Apostolica potestatis plenitudine ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, ac ejusdem Beatæ Mariæ Virginis honorem, & Christianidelium devotionis augmentum, Oppidum, & castrum hujusmodi, ac Villas Comitatus Tolentini, eorumque territoria a dicta Dicec. cui in spiritualibus subiecta sunt, Apostolica auctoritate tenore presentium perpetuo separamus, & dismembramus, illaque separata, & dismembrata, ac illarum incolæ habitatores, Ecclesiarum Rectores, Beneficiatos, Priores, & alios inibi beneficia Ecclesiastica obtinentes, Monasteria, Domos regulares, aliaque pia loca omnia ab omni jurisdictione

ne Episcopi Camerinen. necnon solutione decimarum eidem Episcopo per eos debitum de cetero facienda, auctoritate, & tenore predictis etiam perpetuo eximimus, & liberamus.

§.3. Insuper Oppidum Tolentini in Civitatem Tolentini, & Collegiatam Ecclesiam S. Mariae hujusmodi in Cathedrali sub invocatione ejusdem S. Mariae, ac in ea dignitatem, Sedem, & mensam Episcopalem pro uno Episcopo Tolentino nuncupando, qui eidem Ecclesiae Tolentinae praesit, ac jurisdictionem Episcopalem habeat, & exerceat, cum omnibus privilegiis, honoribus, juribus, & insignibus debitis, & consuetis, ac quibus alii Episcopi, de jure, vel consuetudine, aut alias quomodolibet in spiritualibus utuntur, notantur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere quomodolibet poterunt in futurum, necnon plebaniam illius in Archidiaconatum, qui inibi dignitas major post Pontificalem existat, eidem auctoritate, & tenore similiter perpetuo erigimus, & institimus, ipsamque Ecclesiam sic in Cathedrali erectam Sedi Apostolicae immediate subiciimus, ac sub protectione BB. Petri, & Pauli Apostolorum suscipimus.

§.4. Praeterea Canonice ejusdem Ecclesiae sic in Cathedrali erectae, ut alumnitas per Canonicos aliarum Cathedralium Ecclesiarum deferri solitas, deferre libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore predictis, pariter perpetuo indulgemus.

§.5. Ipsamque Ecclesiam sic in Cathedrali erectam cum Ecclesia Maceraten. unimus, ita ut pro tempore existens Episcopus Maceraten. sit ambarum Ecclesiarum usitatum hujusmodi Episcopus, & licet vocetur Episcopus Maceraten. tamen in literis, & expeditionibus pertinentibus ad Civitatem, & Dioec. Tolentini ordinarie se suscipere debeat Episcopus Maceraten, & Tolentini.

§.6. Teneanturque retinere unum Vicarium in dicta Civitate Tolentini, qui non recognoscat Superiorem, nec ab eo habeatur recursus ad Vicarium dictae Civitatis Maceraten. sed tantum ad ipsum Episcopum.

§.7. Eidemque Ecclesiae Tolentini. sic in Cathedrali erectae pro illius mensa Episcopalis dote, redditum annuum quadringentorum scutorum monetae Marchiae per Episcopum Tolentini. propria auctoritate percipiendum de semestre in semestre, & in fine cujuslibet semestris, vel in fine cujuslibet mensis pro rata, arbitrio ipsius Episcopi, quem praefata Communitas Tolentini eidem Ecclesiae sic in Cathedrali erectae super redditibus molendini ipsius Communitatis, quousque tot praedia ipsa Communitas emat, & eidem Ecclesiae sic in Cathedrali erectae assignet, quorum fructus ad dictam summam quadringentorum scutorum ascendant, constituerunt, & assignarunt, ac domum contiguam dictae Ecclesiae Tolentinae, pro usu, & habitatione ipsius Episcopi Tolentini applicamus.

§.8. Ac ipsi Ecclesiae sic in Cathedrali erectae Civitatem Tolentini, ejusque incolae, & habitatores pro Civitate, & civibus, necnon terras, villas, & castrum Colmurani praefata, eorumque territoria pro ejus Dioec. ac etiam Clerum, & Populum Civitatis, & Dioec. Tolentini. pro Clero, & Populo, auctoritate, & tenore predictis etiam perpetuo assignamus.

§.9. Decernentes ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.10. Non obstantibus Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas nisi in casibus a jure permisis fieri prohibentis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictae Mariae, & Camerinen. Ecclesiarum praedictarum juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, ac literis Apostolicis, illis, eorumque Praesulis, Capitulis, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, etiam Motu proprio, ac consistorialiter, & alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo sexto, quarto Idus Decemb. Pont. nostri Anno II.

LXXXVIII.

Reformatio circa immoderatos sumptus, qui in Alma Urbe fieri consueverunt, circa vestes, dotes, ornamenta, indumenta, & convivia.

Similem reformationem vide in Pii V. Constit. LX. Quoniam. Tom. IV. Par. II. fol. 389.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

Cum in unaquaque bene, & recte instituta Republica, & Civitate, soleat sumptibus Civium, & privatorum hominum moderatio aliqua adhiberi, idque non solum redundet in utilitatem singularum personarum, & familiarum, ne hac de causa immutato patrimonio sive re familiari absumpta, ad paupertatem redigantur, & plurima exinde damna, & pericula proveniant, sed etiam ad universam Rempublicam pertineat, cujus interest Civem habere locupletes, & ne privati rebus suis male utantur, praecipue hoc ipsum observandum est in hac Alma Urbe nostra, ex qua tamquam ex communi omnium patria, frugalitatis, modestiae, ac bonorum morum exempla ad externos manare convenit, ut quae tot

Dioecesis praefata, & Clero assignatio.

Decretum irritant.

Clausula derogatoria, & sanctio penaliter.

D. P. An. II. 10. Decemb.

Pontifex iste ex paterno erga Almam Urbem affectu, & ex causis hic expressis Justitiae Conservatoribus Populi Romani, ut reformationes faceret, oportunas, circa immoderatos sumptus.

Reformatio ejusdem Oppidi in Civitatem, & ejus Ecclesiae S. Mariae in Cathedrali, & concessio privilegiorum.

Concessio Alumnitatis pro Canonicis dictae Cathedralis.

Unio d. Episcopatus cum Episcopatu Maceraten.

Vicarius exerceatur in Civitate Tolentini, qui solum Episcopum in Superiorem recognoscat.

Assignatio dotis.

donis ac prerogativis excellit, eadem optimis institutis, legibus, & consuetudinibus sit temperata, sicuti jam inde a praefatis etiam florentis Reipublicae saeculis, mox Imperatorum, ac deinceps posterioribus Rom. Pontificum, praesertim fel. rec. Clementis VII., Pii IV., & Pii V. Praedecessorum nostrorum temporibus, in eadem Urbe Roma complures leges, ac statuta de sumptibus immoderatis coercendis, salubriter edita fuerunt. Quae eum successu temporum minime fuerint observata, & hac etiam tempestate, tum in constituendis dotibus puellarum, quae in Matrimonium collocantur, tum in supervacaneis plerumque, & minime decentibus ornamentis, tam circa Mundum muliebrem, quam circa indumenta etiam virorum, tum in conviviis, & aliis hujusmodi rebus, superflui ac pro modo facultatum excessivi sumptus fiant. Idcirco pro eo, quem gerimus erga eandem nostram Civitatem, illiusque populum paternae dilectionis affectu, in primis Nobis cordi fuit, hujusmodi abusus, antequam latius serpaat, de medio tollere, & exemplo nostrorum hujusmodi Praedecessorum, similibus remediis uti. Ideoque dilectis Filiis Camerae ejusdem Urbis, ac Populi Romani Conservatoribus, & Magistratui commisitimus, & mandavimus, ut ad moderandos sumptus hujusmodi, opportunas conficerent reformationes.

§.1. Qui mandato nostro parentes, una cum civilibus aliquot ex unaquaque dictae Urbis Regione ad id deputatis, eas praesentium temporum conditioni, & moribus accommodatas composuerunt, ac postea tam a Magistratu quam a deputatis praedictis subscriptas, Nobis praesentarunt.

§.2. Nos vero cupientes rem ipsam accurate, & debita circumspectione absolvi, dilectis Filiis nostris Julio Antonio S. Bartholomaei in Insula S. Severinae, necnon Scipioni S. Simeonis Lancellotto, ac Henrico S. Pudentiana Caetano, mox istis duobus ultimo dictis absentibus, Hippolyto S. Paneratii Aldobrandino, ac novissime Antonio Mariae Salvati S. Mariae in Aquiro, Titulorum Presbyteris Cardinalibus nuncupatis, dedimus in mandatis, ut eadem reformationes diligenter reviderent, & examinarent, qui postmodum convocatis dicto Magistratu, quatuor Praelatis utriusque Signaturae nostrae Referendariis Romanis, & septem ex dictis per singulas regiones deputatis, saepius insimul hac de causa respective congregati, eidem reformationibus diligenter excussis, ac sigillatim examinatis, alia emendarunt, alia explanaverunt, nonnulla addiderunt, easque in meliorem ordinem redactas Nobis exhibuerunt. Ac demum cum hujusmodi reformationes, in privato publicoque Consilio ejusdem populi proposita nuper, & perlectae fuerunt.

§.3. Nos cupientes illas inviolate observari, Motu &c. simili, & ex certa nostra scientia, reformationes ipsas, prout inferius descriptae sunt, cum omnibus, & quibuscumque

que in eis contentis, auctoritate Apostolica perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adicimus, easque praesentis scripti patrocinio communimus, omnesque, & singulos juris, facti, & solemnitate etiam substantialium in eis forsitan omisarum defectus, siqui intervenerint, supplemus, & pro illarum substantia firmiori, quaecumque in praedictis reformationibus continentur, de novo eadem auctoritate perpetuo statuimus, & ordinamus, ac omnes, & quascumque personas utriusque sexus cujusvis status, gradus, conditionis, & praesentis fuerint in eadem Urbe habitantes, etiam advenas, & curiales, ad eandem reformationum observationem teneri, & illis omnino obligari decernimus, & declaramus.

§.4. Necnon dilectis filiis ejusdem Urbis Governatori, & Senatori, ac Conservatoribus praedictis, nunc, & pro tempore existentibus, in solidum districte praecipiendo mandamus, ut tam Governator, & Senator praedicti, & eorum quilibet, quam etiam ipsi Conservatores curent, & faciant reformationes hujusmodi perpetuo, & inviolabiliter observari, & ad illarum executionem, etiam quoad poenas, sine ulla spe remissionis, procedi. Volentes nihilominus, ut cujusvis Curiae, aut Tribunalis dictae Urbis executores, quascumque utriusque sexus personas, quas hujusmodi reformationibus contravenire deprehenderint, notare, ac dictis Judicibus deferre, & denunciare.

§.5. Necnon decernimus, quod hujusmodi nostri Motus proprii sola signatura sufficiat, isque etiam non registratus, in iudicio, & extra illud plenam fidem faciat, regula contraria non obstante. Et quod inferius descriptis reformationibus, ac praesentis nostro Motui proprio, ac dispositioni, etiam per Nos, & Successores nostros nunquam sufficienter derogatum censetur, nisi prius accedente expresso consensu eorumdem Conservatorum pro tempore existentium, & ipsius Populi in Consilio publico congregati, ac deinde publica Signatura nostra proposita per aliquem Referendarium supplicatione, cum hujusmodi nostri Motus proprii insertionem, per supplicationem aut alium Motum proprium, nostra, seu Romani Pontificis pro tempore existentis manu signatum, derogatio fuerit concessa, & quod idem Motus proprius, una cum dictis Reformationibus, manu scriptus sive impressus reponatur, & perpetuo retineatur post libros Statutorum Urbis, inter alias ejusdem Urbis, & Camerae Populi Romani reformationes, privilegia, & indulta, quae in eorum proprio volumine continentur.

§.6. Quodque ejusdem Motus proprii, & reformationum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Governatoris, aut Senatoris, vel Conservatorum praedictorum, vel alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem fides adhibea-

Executores Reformationis deputent, & jurisdictionem eidem concedant.

Clausula praesentis ap. ponit.

Transumptis credi jubet.

Illi haec Reformationem statuerunt, & Summo Pontifici dediderunt.

Et Cardinales & alii ab eodem Pontifice deputati eam absolverunt, & perfecerunt.

Confirmatio modo idem Pontifex dictam Reformationem.

Forma & effectum publicandi huius Constitutionis.

Decretum irritans.

Clausula derogatoria.

Papae subscript. D. P. An. II. 25. Decemb.

beatu in iudicio, & extra, quae ipsi originalibus huiusmodi adhiberetur, si forent exhibitae; vel ostensa.

§.7. Ac quod in palatii Capitolini, Conservatorum eorumdem, ac audientia causarum Palatii Apostolici valvis, & in acie Campi Florae, dimissis inibi copiis affixae omnes, & singulos, ita afficiant, & ardeant, ac si illis personaliter intimata fuissent.

§.8. Sicque in praemissis, & infrascriptis, omnibus, & singulis, per quoscumque Iudices, & Commissarios, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctae R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definituri debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aliisque dictae Urbis reformationibus, statutis, consuetudinibus, etiam novissime editis, iuramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis eisdem Conservatoribus, & aliis Magistratibus, Populo, Civibus, & incolis, aut ceteris personis, in genere, vel in specie, quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Fiat Motu proprio F. Datum Romae apud Sanctum Marcum, decimo Kalendas Januarii, Anno II.

Sequitur tenor dictae Reformationis.

Riforma del vestire, delle doti, & d'altre spese, da osservarsi in quest'Alma Città di Roma, da ciascuna persona di qualsivoglia stato, grado, condizione, o preminenza si sia, fatta per ordine di Nostro Signore dalla Congregazione de' Deputati da Sua Santità.

Modo da osservarsi nel vestire degl'Uomini.

Moderatio circa vestes virorum.

IN primis, non sia lecito di portar nelle berrette, o cappelli medaglie, né gioje, né perle, né vere né false, né puntali, né rosette, né altro ornamento d'oro o d'argento, né buono, né falso, né piume, né pennacchi, né ricami, né smalti, eccetto un cordon di velo, o di seta intorno.

Item non sia lecito di portar collane al collo, se non à Cavalieri di alcun'Ordine Militare, o altri fatti da Principi, per portare attaccata la croce, o medaglia.

Item non sia lecito di portar camiscie lavorate d'oro, o d'argento.

Item non sia lecito di portar giubbone con altra guarnizione, eccetto, che con imbottitura di seta semplice, difesa per traverso, o per lungo senz'altro lavoro, ed si possa trinciare con taffetà sotto.

Item non sia lecito in sajo, casacca,

colletto, o simile forte di vestimenti di panno, o di drappo, mettere altra guarnizione, che una banda intorno all' busto, maniche, e falde di drappo non proibito, larga al più un terzo di palmo per di fuori, o dentro, ovvero un rivetto, o passamano, o frangetta, o trina di seta mezzo dito larga intorno all'estremità, la qual banda non possa aver più di sei imbottiture, e si possa compartire in tre liste, o rivetti al più con due imbottiture per ciascuno, con le mostre di ermefino, o taffetà, né sia lecito di portar bottoni, né puntali d'oro, né d'argento, né di gioje, né di perle vere, né false, né si possa foderare d'altro drappo, che di taffetà schietto, e non si possa mettere drappo sopra drappo, eccetto, che taffetà, o ermefino nell'estremità.

Dichiarando, che li drappi proibiti s'intendano tutti quelli ne quali entri oro, o argento, buono, o falso, e tanto tessuti quanto non tessuti.

Item non sia lecito di portar nella cappa altra guarnizione, che una banda intorno, di dentro, o di fuori di drappo non proibito, largo mezzo palmo al più, nella quale non si possano fare più di sei imbottiture, con un passamano, o frangetta, o trina intorno alla estremità, la qual banda possa compartirsi in due, o tre liste, o rivetti, con due imbottiture per ciascheduna, e la cappa, cappotto, tabarro, o serajolo, non possano esser foderati d'altro, che di roverso, o taffetà, o di pelli non proibite, le quali pelli proibite s'intendano zebellini, lupi cervietti, armellini, e martore eccettuata la cappa, la quale possa esser foderata di velluto, senz'altra guarnizione.

Item non sia lecito usare calzoni o cosciali di drappi proibiti, né in quelli oro, o d'argento, buono o falso, né ricamo, o intaglio di forte alcuna, né disegno di ricamo, ma possano usarsi li cosciali con trinci di drappo non proibito, schietti senza forte di alcun'altro ornamento, che della fodera di tutto il cosciale di raso, doletto, toletto, ermefino, o taffetà, e così li cosciali di drappo non proibito, purchè non sia seta sopra seta.

Item nelle calzette di seta, o ligacci non possa portare oro, o argento, vero, né falso.

Item non sia lecito nelle scarpe di velluto portare trapuntatura di seta d'altro colore, che quello delle scarpe, né farvi altra forte d'ornamento.

Item le cinte delle spade non si possano portare se non di corame, o di velluto, senza ricamo, e senza oro, o argento vero, o falso, né smalto, ma possano ben le fibie esser indorate, o inargentate; e similmente le guarnizioni delle spade.

Item, perchè non solo nel vestir delle proprie persone, ma ancora nelle livree dei servitori, ed ornamenti de cavalli si eccede in molte spese, per questo si proibisce il vestir servitori, staffieri, o paggi di casacca, sajo, colletto, giubbone, cappotto, cosciali, calzoni di qualsivoglia drappo di seta, ma se li

Moderatio circa vestes Sponsarum.

se si possa permettere una banda di drappo, ovvero al più due bande di drappo, che non eccedano un terzo di palmo intorno alla cappa, cappotto, casacca, sajo, colletto, o calzoni, con una trina, o passamano schietto senz'altro ornamento. E si proibisce inoltre, che non si possano vestire di livrea più di quattro persone tra servitori e paggi.

Item non sia lecito di portare gualdrappa, o coperta di velluto, né di panno, che sia guarnita di velluto, eccetto che d'una frangia, o trina di seta nell'estremità.

Item nelle selle di velluto non si possa portare guarnimento d'oro, o d'argento, vero o falso, né ricamo, eccetto frange, trina, o passamani di seta del medesimo colore.

Item non possano portare finimenti di cavalli se non di corame senza fiocco di forte alcuna, né manco miniati d'oro, o d'argento, non proibendo che le fibbie, borchie, briglie, sproni, o staffe possano esser indorate, o inargentate.

Modi da osservarsi nel vestir delle Donne, e prima dell' Abito delle Spose.

NON sia lecito alle Spose di portar in testa, né ciuffi, né fiori, veri né artificiosi, né ricci finti, né piume, né pennacchi, né magnofelle, né altra simil portatura alta, ma debbano portar la tela, o panno listato, che arrivi alla fronte al principio de i capelli ancorchè vadino in cocchio.

Item non possano portare altri ornamenti in testa, che perle ad oncia, ed una frontezza di gioje, e perle, che non ecceda il valor di ottanta scudi.

Item non possano portare pendenti da orecchia con gioje, eccetto, che con perle, o d'oro smaltato.

Item non possano portate camiscie, colletti, né altre cose lavorate d'oro, o d'argento eccetto li fazzoletti.

Item non possano portar guanti profumati, ma solamente d'acque odorifere.

Item non possano portare più d'uno ovvero due anella nelle dita, che ambidue non passino il valor di cento cinquanta scudi.

Item non possano portare maniglie alle braccia ornate di perle, camci, o qualsivoglia altra forte di gioje.

Item non possano portare canacche, né corone di profumo né d'altra forte al collo, né traverso le spalle, né alcuna forte di banda, eccetto che al collo un vezzo di perle di un filo solo, il cui prezzo non passi scudi trecento, o catena d'oro senza gioje, che non ecceda il valore di settanta scudi.

Item non possano portare cintura con gioje, o con perle, né che la fattura ecceda trenta scudi.

Item nelle vesti, o zimarre di drappo Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

non possano portare altra guarnizione d'oro o d'argento, vero o falso, largo più d'un dito tanto nelli busti, quanto nell'estremità, né possano esser vestiti, né zimarre trinciate, né ricamate, e similmente non possano portar pianelle con passamano d'oro, o d'argento, vero o falso.

Item non possano farsi né portare più d'una veste d'oro, o d'argento semplice, schietto, non trinciata, né ricamata, e senza guarnizione, eccetto che di una pita-gna distesa, o trina larga mezzo dito al più nell'estremità.

Item non possano portare la veste con strascino, che passi un palmo.

Item non possano portare sottane d'oro o d'argento, né dove sia in qualsivoglia modo oro, argento, vero o falso, o forte alcuna di guarnizione, eccetto una o due liste, o una trina di seta, larga al più mezzo dito, al busto, maniche, ed estremità.

Item nelle vesti non possano portare rosette, bottoni, o puntali d'oro, né d'argento, né gioje, né perle, vere o false, o smalto.

Item non possano portar vesti, zimarre, traverso, panni da testa, o qualsivoglia altra forte di rete, eccetto cuffie, colletti, e panni di spalle.

Item non possano portare berretta, ma solamente il cappello, con un passamano, o trina d'oro, o d'argento intorno, senza piume o ricamo, senza puntali, rosette, medaglie, o gioje, vere o false.

Item non possano portar veli, o buratti trasparenti senz'altra veste di sotto.

Item non possano andare in maniche di camiscie per Roma, né a piedi, né in cocchio.

Dichiarando che l'esser Sposa s'intenda per due anni dal giorno, che sarà andata a marito, e non più, per tutto il qual tempo possa portare li sopraddetti ornamenti, il qual passato, sia obbligata di mettersi in panni.

Item che tutto quello, che è proibito alle Spose, s'intenda ancora esser proibito alle Zitelle di qualsivoglia età, alle quali in oltre si proibiscono ancora le gioje vere o false, le vesti d'oro o d'argento, vero o falso, ricami, ed intagli.

Dell' Abito delle Maritate messe in Panni.

S I ordina, e dichiara, che tutto quel che è proibito, come di sopra alle Spose, s'intenda espressamente proibito ancora alle Maritate messe in panni.

Item a nessuna Donna maritata, e messa in panni sia lecito di portare alcuna veste, o sottana, o zimarra di drappo, né trincio, né ricamo, né intaglio, né guarnizione d'oro né d'argento vero o falso, eccetto crespone, o buratto doppio, né trasparente.

Item non possano portare alcuna forte di pendenti all' orecchie, né canacca, né catena di gioje o d'oro, né cintura d'oro, o di gioje, o di smalto, né corone di profumo.

Moderatio circa vestes mulierum conjugatarum.

(R)

fumo,

fumo, nè al collo, nè alla cintura, nè in mano, eccetto che quando anderanno a nozze, o a feste un vezzo di perle di un filo solo del prezzo come di sopra.

Item non possano portare fazzoletti, o colletti lavorati d'oro o d'argento, vero o falso, o di seta di colore.

Item nelle vesti di sopra, o zimarre non possano mettere altra guarnizione, che una pistagna, trina, o passamano negro o pavonazzo, che non sia largo più di mezzo dito, e solamente intorno alli busti, maniche, ed all' estremità.

Item non possano portar pianelle con alcuna sorte di ornamento, ma semplici, con un passamano di seta.

Item non possano andar fuori di casa, nè a piè nè in cocchio, senza portar soprajetto o panno listato, steso, e senza pizzo.

Item andando a nozze, ed a feste, possano portar le camiscie lavorate di seta di un color solo, ed una veste di drappo semplice.

Del vestire, ed Abito delle Vedove.

Non sia lecito alle Vedove di portare altri panni, che roggi, o tinti di colore, che non sia più oscuro, che roggio, ed il panno listato non avanzi fuori della fronte più, che uno o due dita, e le lor vesti vedovili siano senza busti, e se sono aperte al petto, abbino la pezzetta roggia sotto con il panno di spalla di sopra, e con la cinta folita di tela bianca: e le lor vesti siano semplici, senza ornamento o guarnizione di forte alcuna, e le maniche delle vesti siano di maniera, che non si possano vedere le maniche delle sottane, eccetto se le dette maniche fossero nere.

Moderazione delle Doti.

Se bene altre volte fu fatto particolar statuto sopra la moderazione delle Doti, e quello confermato per Motu proprio dalla santa mem. di Papa Pio Quinto, nondimeno non essendo nella debita osservanza, massime per domandarne continuamente derogazione, e tuttavia aumentandosi le dette Doti; per provvedere con nuova moderazione, conveniente a questi tempi, a tal' eccesso, che è causa di molti disordini, e inconvenienti, ed ha molto bisogno di riduzione.

Si ordina che nessuna persona di qualunque stato, grado, o preminenza si sia, ardisca nè presuma costituire, promettere, pagare, ricevere ancorchè la Donna fosse erede, tanto in denari contanti, quanto in argento, oro, gioje, provenzioni, o altre cose eziandio mobili, e fementi, raggioni, ed azioni, dote, ed acconcio, in una o più volte, che passi o ecceda, e computata eziandio cassa bianca, bacile, e boccale, la somma di feudi cinque mila, e cinquecento di moneta, nè sia lecito a questo contravenire per alcun patto o con-

Moderatio circa vestes & habitum Viduarum.

Moderatio dotium. Frequentissimi dicitur majores dotes, prævia supplicacione & gratia Papæ.

sentimento, etiam giurato, da farsi per li contraenti, ed altre persone terze, per causa, ed occasioe di accrescer somma dotale, costituire pegno, o in qualunque modo far fraude a questa ordinazione, ad effetto, che il marito o la donna o altri per essi, vengano ad aver più della detta somma di feudi cinquemila, e cinquecento in alcun modo, o via diretta o indiretta, alla pena di mille feudi simili, da incorrerli per ciascuno, che contrarà, e di applicarsi per la quarta parte all' accusatore, qual sarà tenuto secreto, l' altra parte all' essecutore, e per il resto alla fabrica del Palazzo de' Conservatori della Camera di quest' Alma Città di Roma, e nientedimeno pagata o non pagata la detta pena, tutto quello, che oltre la detta somma si desse, ovvero ancora con intervento di terze persone, sotto qual color si sia di donazione, parafreno, o altro titolo, etiam in persona della donna, qual similmente si proibisce sotto la pena predetta, ipso facto sia applicato alla fabrica del Palazzo della Conservatori.

Ed ancora si ordina, che colui che costituisce, dà, ovvero promette in alcun modo oltre la somma predetta, o suo erede o successore, ovvero la donna, per la quale fusse data per verun tempo, venendo in caso della restituzione, non possa ridomandare il soprapiti, ed abbi perduto ogni azione, che in ciò, e sopra ciò gli competesse, e detto sopra più s' applichi ipso jure alla fabrica predetta, come di sopra, e che tutti simili contratti o private scritture, quali sopra ciò si faceffero, siano quanto alla detta quantità eccessa, ipso jure nulli, e invalidi, e per vigore di essi non se ne possa fare alcuna essecuzione, quanto alla quantità eccedente li feudi cinquemila, e cinquecento. Ancora si proibisce a tutti, e singoli Notari, che non ardiscono nè presumano rogarsi d' alcun istromento, qual sia contra la proibizione soprascritta nè far scrittura, o che si riferisca a quella, cedola privata, o qualunque altra scrittura o arbitrio d' uomo, sotto pena del falso, e di feudi duecento per ciaschedun di loro, che contrarà, d' applicarsi come di sopra, e detti contratti siano nulli, ed invalidi ipso jure, & nullius fidei, ed essi Notari s' intendano nondimeno privati in perpetuo de loro officij, e similmente si proibisce, che nessuna persona possa in ciò, come mezzano intravenire, o altrimenti presuma far cedola privata, ovvero esser testimonia in contratto o cedola, che fusse contra la proibizione predetta, alla detta pena da incorrerli, ed applicarsi come di sopra. Si ordina ancora, che nelle soprascritte proibizioni, e pene siano compresi Baroni, Cortigiani, e Forastieri, che apparenteranno con Romani, tanto originarij, come fatti Cittadini, e incolti di Roma, ancorchè siano Chierici, tanto dando, e promettendo, quanto rievendo, e stipulando, ovvero come mezzano, Notaro, testimonia, fidejussore, e promissore, o in qualunque altro modo s' intromettano, purchè uno delli con-

conforti, cioè, o sposa o marito, o sposo o moglie sia Romano originario, ovvero fatto Cittadino, o pure incolta di Roma.

Moderazione del donare nelle Nozze.

Moderatio donacione in nuptijs.

Non sia lecito a padre o madre, o altra congiunta persona della Sposa, donare allo Sposo o ad altri per lui, direttamente o indirettamente, nel tempo della subarrazione, o prima, o poi alcun vaso, bacile, o boccale, coppa, nappo, catena, o altro dono, tanto d'oro come d'argento, denari, gioje, perle, drappi, o altra cosa, eziandio non simile alla pena di feudi cinquecento, e perdita delle robbe, d' applicarsi come di sopra.

Item a nessuna persona senza eccezione di parente alcuno, sia lecito nel giorno, ed atto dell' arraglia, o pubblicazione del contratto del matrimonio per verba de presenti, nè inanzi, donare cosa alcuna di qualsivoglia sorte alla sposa, ma passato il detto giorno sia lecito solamente alli parenti sino al secondo grado di consanguinità, & affinità, computato secondo il jus canonico inclusive.

Item non sia lecito allo sposo mandare alla sposa in Natale alcun presente in robbe che ecceda il valore di feudi venti.

Item non sia lecito allo sposo donare alla sposa più di due vesti, le quali però non siano di drappo proibito.

Moderazione de' Banchetti, e Conviti.

Moderatio circa Convivia.

Volendo anco limitar le soverchie spese, che sono introdotte nel far nozze, e banchetti.

Si ordina, che non sia lecito ad alcuno che farà Nozze, o Banchetti, dove siano più di dieci persone, dare altro, che l' infraferite vivande, cioè un' antipasto di cose fredde, e una portata in tavola di cucina d' arrosto, e d' alleffo insieme, nella quale non si possano dar pavoni, nè lavori di pasta, nè più di tre sorte di carne, e di tre sorte di ucellami, e dandosi polli d' India, non si possa dar Fagiani, ed essendo Fagiani non si possi dar polli d' India, e si possa dare un altro servizio di credenza, una sorte di confezione, con frutti, cialdoni, e ciamelette, torte, e cose simili, nè si possa mettere oro, argento, nè muschio in altro che cotognate, o fiori.

E si proibisce ancora per occasione di battesimo, far colazioni, che ecceda dieci feudi di spesa,

Moderazione de' Letti nuziali.

Moderatio circa Lettos nuptiales.

Non sia lecito ad alcuna persona per occasione di nozze, o di donne di parto, comprare o far di nuovo Letto, che ecceda il valore di feudi duecento, si permette però, che chi al presente li ha in casa fitti possa adoprarli.

Proibizione nel donare, nel farsi Compari, e Comari.

Non sia lecito al Compare, o Comare di fare alcuna sorte di presenti, nè al Compare nè alla Comare, nè al putto, così nel Battesimo, come nella Cresima, sotto pena della perdita del dono a chi lo riceve, e della valuta di esso a chi lo dona.

Prohibitio do nandi inter Comparas & Comarum.

Moderazione de' Cocchi.

Non sia lecito ad alcuna persona alli Cocchi, o Carrozze, che farà di nuovo, far coperte, matarazzi, cuscini, spalliere, e copertine de' cavalli, se non di panno o feltro, o corame semplice, con frangia sola nell' estremità, senz' alcuna sorte di drappo per fodera di dentro, e li finimenti de' cavalli non possano coprire di cosa alcuna, ed il cocchio non possa avere indoratura manco ne' pomi.

Moderatio circa Carroz.

E perchè farebbe di molta spesa a chi si trova il Cocchio o Carrozza già fatti avere a rifarli subito di nuovo, conforme alla presente riforma, se li concede, che possa servirsene, finchè siano consumati, non ostante detta riforma, nè sia lecito di farli di nuovo dopo la pubblicazione della presente riforma, se non nel modo sudetto.

Moderazione de' Funerali.

Non sia lecito all' Essequie di accompagnare il morto alla Chiesa con più di tre servitori vestiti semplicemente di lutto.

Moderatio circa Funeralia.

Non sia lecito ad alcuna donna nel giorno dell' essequie di star nella medesima stanza, nella quale starà il corpo del defunto, e si esorta ciascuna di portar quell' abito modesto, che si conviene, e richiede in tal atto di condoglienza.

Delle Pene de' trasgressori della presente Riforma.

Si notifica a ciascuno, che le pene delli trasgressori della presente Riforma, faranno per ciascuna volta, che si contraverà, la perdita delle robbe, delle quali sarà contravenuto, & inoltre di cento feudi d' applicarsi la quarta parte all' accusatore, qual sarà tenuto secreto, e li tre quarti alla Camera del Popolo.

Contraven-tium pœna.

Dichiarando, che nel trasgredire, che si farà da alcuna gentil donna maritata contro la presente riforma, l' essecuzione si farà contro i lor mariti, la qual pena si eseguirà irremissibilmente, ed anderà a diminuzione della lor dote.

Ed acciochè la sopradetta riforma si osservi inviolabilmente da ogn' uno, e si tolga ogni occasione, che potesse farli impedimento, si comanda espressamente a tutti gl' Orefici, Sarti, Banderari, Setaroli, Ricamatori, e ad ogn' altro artista che dalla pubblicazione della presente riforma nessuno ardisca far lavoro diverso della

della sopradetta riforma, nè manco trovare ò mettere in uso alcuna maniera d'invenzione, ò lavoro nuovo, di seta ò di bottoni, ò di cuscitura, quali infino adesso non siano stati usati, sotto pena di tre tratti di corda, e scudi venticinque, e la perdita del loro lavoro per ciascheduna volta che contraverrà, la qual pena s'applicarà come di sopra, e si eseguirà irremissibilmente.

Dichiarando che le sopradette riforme solamente sopra li vestimenti già fatti, si abbiano da osservare passati sei mesi dopo la pubblicazione della presente riforma, e nel resto dopo il giorno della pubblicazione sopradetta.

E che le vesti, sottane, e zimarre di donne, ed altri abiti proibiti, che si trovano già fatti, si possano fare acconciare per li figlioli, e figliole sin' all' età di dieci anni.

E per dar tempo à forastieri, che possano accommodare, e pigliare recapito degli abiti, e vestimenti, che si trovano già fatti, si dichiara che passati li sei mesi sopradetti alli forastieri che verranno per divozione, ò per altri negozj, si concede tempo di un' altro mese di poter accommodare li suoi abiti, secondo la presente riforma.

E per osservanza della presente riforma, si ordina al Senatore, e Conservatori insolidum pro tempore esistenti, i quali abbiano cura che si metta in esecuzione quanto in essa si contiene, e se gli da sopra di questo in ogni caso delli sopradetti, piena autorità di procedere, e far eseguire le pene sopradette contra li trasgressori.

- Marcellus Niger Deputatus.
Sebastianus Varus Deputatus.
Ego Hieronymus Alterius Deputatus.
Marius Altabicus Deputatus.
Andreas Vellius Deputatus.
Sebastianus Paparonius Deputatus.
Hieronymus Picens Deputatus.

- Jo. Dominicus Ninus Conservator.
Liovis Astracinus Conservator.
Mercurius Amadens Conservator.
Petrus Benzonus Prior.

LXXIX.

Ampliatio Congregationis sub invocatione Annunciationis Beate Mariae Virginis, alias in Urbe instituta, pro Scholaribus insistentibus Studiis Collegii Societatis Jesu instituta, ad quoscumque alios etiam non studentes. Et factas alias Congregationes aggregari, eiusque indulgentias communicandi.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam,

Superna dispositione ejus inscrutabili providentia ordinationem suscipiant

universa, in supereminenti Apostolica dignitatis specula, meritis licet imparibus constituti, & pia, & salubria Christianissimum vota, quae ad Confraternitatum, seu Sodalitatum praesertim in hac Urbe nostrae rite institutarum laudem, & gloriam, cum animarum salute tendere dignoscuntur, libenter exaudimus, ipsasque Confraternitates, seu Sodalitates condignis titulis extollimus, ac alias desuper disponimus, prout in Domino conspicimus eisdem Christianissimibus salubriter expedire.

§.1. Alias siquidem pro parte dilecti filii Claudii Aquavivae Praepositi generalis Societatis Jesu felicitis recordationis Gregorio Papa XIII. Praedecessori nostro exposito, externos Scholares ad Collegia ejusdem Societatis &c.

Omissis narratione hujus Const. quia est in Tom. IV. Par. II. Omnipotentis.

§.2. Cum autem, sicut exhibitum Nobis nuper pro parte dicti Claudii Praepositi petito continebat, ex Congregationibus seu Sodalitibus hujusmodi, novi dies, atque eo majores, quo plures sunt Sodales, fructus provenire noscantur, & in multis Collegiis pro Sodalium frequentia ac disparitate opus fuerit, non unam tantum, sed plures in eodem Collegio Congregationes hujusmodi instituire, quin etiam in eisdem Collegiis, ac etiam domibus dictae Societatis, alia non studiorum Scholarium, sed aliorum piorum Christianissimum Sodalitum seu Congregationes passim instituantur.

§.3. Ut igitur tam Scholares, quam ceteri Christianissimos eo promptiores ad hujusmodi Congregationes, vel Sodalitum ingredienda reddantur, & ad piorum operum exercitia magis excitentur, ac excitati mantentantur, quo amplioribus celestis gratiae donis, se ac eorum Congregationes seu Sodalitum decoratos, ac resectos, ac decorata, & resecta esse conspexerint, pro parte dicti Claudii Praepositi Nobis humiliter supplicatum, quatenus sibi, ac pro tempore esistenti praedictae Societatis Praeposito, seu Vicario generali, ut in quibusvis dictae Societatis Ecclesiae, seu Domibus, ac Collegiis, tam in Urbe, quam extra eam per universum Orbem, nunc, & pro tempore erectis, seu erigendis, qualvis alias, sive Scholarium tantum, sive aliorum Christianissimorum, sive utrorumque simul, tam sub eodem Beatae Mariae Annunciate, quam alio quovis titulo, & invocatione Congregationes, seu Sodalitum dicta auctoritate perpetuo erigendi, & instituendi facultatem, & licentiam concedere, aliaque in praemissis opportune providere, de benignitate Apost. dignemur.

§.4. Nos igitur qui dudum inter alia volumus, quod littere super indulgentiis non expediantur ad instar, nisi specificarentur, ac animarum salutem nostris potissimum temporibus, sinceris desideramus affectibus, Claudium Praepositum, seu Vicarium praedictum, ac eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sen-

Gregor. XIII. instituit Congregationem pro externis Scholaribus, in Ecclesia Collegii Societatis Jesu de Urbe, ut in sua Const.

Sed plures in eodem Collegio, & non solum Scholarium, sed etiam aliorum erigi oportet Congreg.

Praepositor ergo Praepositi d. Societatis supplicat Pontifici, pro facultate eas instituendi.

Hic idem Praeposito concedit.

sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, posterioribus supplicationibus hac in parte Nobis porrectis inclinati, eidem Claudio, & pro tempore esistenti dictae Societatis Praeposito, seu Vicario generali, ut in quibusvis ejusdem Societatis Ecclesiae, seu domibus, ac Collegiis, tam in dicta Urbe, quam extra eam, per universum Orbem, nunc, & pro tempore erectis, seu erigendis, & instituendis, qualvis alias, sive Scholarium tantum, sive aliorum Christianissimorum tantum, sive utrorumque simul, tam sub eodem Beatae Mariae Annunciate, quam alio quovis titulo, & invocatione, Congregationes, seu Sodalitum, unum scilicet, vel plura, in singulis locis, vel Ecclesiis, pro personarum frequentia, seu qualitate, auctoritate nostra sine alicujus praesudicio, perpetuo erigere, & instituere.

§.5. Necnon Congregationes, seu Sodalitum hujusmodi jam nunc, & pro tempore erecta, & instituta eidem Primariae Congregationi seu Primario Sodalitio, auctoritate Apostolica, & vigore praesentium litterarum, etiam perpetuo aggregare, eisque sic erectis, institutis, & aggregatis respective, eorumque Sodalibus Scholaribus, & non Scholaribus, omnes, & singulas, tam plenarias, quam alias indulgentias, & peccatorum remissiones ac relaxationes, necnon exemptiones, immunitates, ceterasque gratias, facultates, indulgentias, & privilegia, spiritualia, & temporalia, tam dictae Primariae, quam singularis alius in quibusvis dictae Societatis Collegiis, vel domibus, aggregatis, vel aggregandis, Scholarium, & aliorum Congregationibus seu Sodalitibus hactenus, tam per dictum, quam alios quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, Nosque, & Sedem Apostolicam, ac etiam Regiam, & Imperialem auctoritate, ac tam per viam extensionis quam alias quomodolibet, & quomodocumque concessas, & concessas hactenus ac in posterum concedenda quibuscumque alius sive Scholarium dumtaxat, sive aliorum Christianissimorum tantum, sive utrorumque simul, ac mixtim, Congregationibus, seu Sodalitibus, in quibuslibet Collegiis, aut domibus dictae Societatis hucusque institutis, ac in posterum instituendis, eorumque Sodalibus Scholaribus, & non Scholaribus, auctoritate Apostolica, & vigore praesentium hujusmodi, etiam perpetuo communicare, illasque, & illa ad eandem omnes Congregationes, seu Sodalitum, eorumque Sodales etiam non Scholares, indifferenter, & aequè principaliter extendere, ac etiam illis concedere, & elargiri libere, & licite valeat, ita quod nunc, & quomodocumque in futurum ipsi Sodales Scholares, & non Scholares quicunque sint, faciendo, & observando ea, quae Sodales Primariae, & aliarum Congregatio-

Facultatem eidem tribuit alius Congregationes hujus Primariae Congregationi Annunciate de Urbe aggregari, & eius gratias, & indulgentias communicandi.

nam, seu Sodalitiorum praedictorum, pro indulgentiis, peccatorum remissionibus relaxationibus, & aliis gratiis praedictis consequendis facere, & exequi teneantur, ipsas indulgentias etiam plenarias, & alias hujusmodi gratias plenarie, & integre consequantur, ac illis fruantur, & potantur, ac si illae eis specialiter, & ab initio concessae fuissent, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo indulgemus, dictique Gregorii Praedecessoris literas, & immunitates, exemptiones, facultates, privilegia, & indulta, necnon in eis contenta quaecumque, tam respectu dictarum Congregationum seu Sodalitiorum hujusmodi, quam dicti, & pro tempore existentis Praepositi, seu Vicarii generalis dictae Societatis ad praedictas Congregationes, seu Sodalitum, Scholarium, & non Scholarium, etiam Christianissimorum quorumcumque tam erectas, quam in posterum, ut praefertur, erigendas, instituendas, ac aggregandas, pater perpetuo extendimus, ita ut omnia in illis contenta, & praesentibus literis hujusmodi concessa, indulta, & elargita, ac si specialiter de verbo ad verbum eisdem praesentibus inserta, eorumque toti tenores expressi forent, concessa esse intelligantur.

§.6. Decernentes easdem praesentes litteras sub quibuscumque similibus, vel dissimilibus indulgentiarum, vel aliarum gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam in favorem Basilicae Principis Apostolorum de dicta Urbe, seu Civitate Sanctae, aut etiam per Nos, seu alios Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac dictam Sedem, etiam Motu proprio, etiam potestatis plenitudine, seu ad quorumvis Imperatorum, & Regum instantiam, pro tempore quomodolibet factis, minime comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties ille emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas esse, & censeri debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus praemissis, ac voluntate nostra praedicta, necnon Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod si dictae Congregationes, aut Sodalitum, vel eorum quaecumque aliquo modo eidem Societati, vel Domibus, seu Collegiis, aliquid impedimentum, seu praesudicium pro tempore attulerint, idem Praepositus, seu Vicarius, illas, vel illa, aut eorum singulas, vel singula dissolvere possit.

§.8. Quodque praesentium transumptis etiam impressis, manu Secretarii ipsius Societatis, aut Notarii publici subscriptis, & personae alicujus in dignitate Ecclesiastica constituta, seu ipsius Praepositi, aut Vicarii generalis pro tempore existentis ejusdem Societatis sigillo munitis, eadem pro-

Clausula praeservativa.

Clausula derogatoria.

Fides danda transumptis.

sus fides ubique locorum in iudicio, & extra illud adhibeatur eidem presentibus, si forte exhibita, vel ostensa.

D. P. An. II. 4 Januarii.

Datum Roma apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominice millesimo quingentesimo octuagesimo septimo Nonis Januarii, Pont. nostri Anno II.

LXXX.

De Incestis quibusdam casibus ultimo supplicio in Statu Ecclesiastico puniendis.

SIXTUS PAPA V.

Motu proprio &c.

Causa hujus Constat.

Volentes, quantum in Nobis est, comprimere estranatas, & flagitiosas hominum libidines, ex quibus prater gravem Divinae Majestatis offensam, multa, & magna in dies scandala, cum ingenti animi nostri dolore exoriri videmus, ac subditos potissimum nostros, quorum salutis precipuam, & peculiarem gerimus sollicitudinem, peccandi licentia remota, ad pudicitiam, & castimoniam studia salubribus editis incitare. Ac attendentes, gravia quaedam incestus crimina, tum naturali lege damnari, sicuti legimus Ruben, quia violavit torum patris sui, primogenituram, & illius benedictionem perdidisse, tum, & ab ipso Domino in lege prohiberi inter alias incestas cum affinis, vel consanguineis conjunctiones, ne quis uxoris patris sui, neve nurus suae, neque uxoris fratris sui turpitudinem discoperiret, neque sororem uxoris suae in pelliculam acciperet, ea adhuc vivente, poenas quoque gravissimas in eadem lege inflictas fuisse, cum dicit, eos, qui cum noverca sua, vel cum nuru sua dormierint, vel supra uxorem filiam duxerint matrem ejus, omnes morte mori debere. Insuper Apostolum acriter reprehendisse Corinthios ob hujusmodi causam illis verbis: Omnino auditur inter vos fornicatio, qualis nec inter gentes, ut uxorem patris sui aliquis habeat. Legibus etiam saeculi inter affines, veluti inter socerum, & nurum, socerum, & generum, vitricum, & privignam, novercam, & privignum, levirum, & uxorem fratris, atque alias hujusmodi incestas conjunctiones, variis poenis vetitas fuisse, sed & incestum cum his personis fornicarie committentes, graviore animadversione coerceri. Praeterea visum esse eam mulierem non recte facere, quae in patris concubinato fuit, deinde in filii, vel nepotis esse coepit, vel contra quod nefaria sit talis conjunctio, & ideo hujusmodi facinus prohibendum sit. Itidemque sus poena stupri inderictum esse ne liberi concubinas parentum suorum uxores ducerent: Ac demum secundum Sacras Canones affinitatis, non modo si ex legitimo matrimonio, verumetiam si ex fornicario, & illicito coitu proveniat, rationem habendam esse, eodem Apostolo dicente:

Tab. tit. de Incest. sup. de Nup. & l. de Nup. leg. Dig. de Rit. Nup.

De hoc pen. de leg. quod vig. consan. ubi DD.

An nescitis, quoniam qui adhaeret meretrici, unum corpus efficitur? Erunt enim, inquit, duo in carne una: adeo ut inter personas hujusmodi affinitate conjunctas, usque ad certos gradus matrimonia constare non possint, & propterea nequaquam tolerabile videri, ut homines cum quibusvis personis, sine ullo earum delectu, & distinctione, nulla etiam ratione habita reverentiae, erga eas praecipue personas, quibuscumque hujusmodi arcto affinitatis vinculo conjuncti sunt, nedum divino, sed, & naturali quodam jure debita, more belluarum impune, ac temere miscantur. Et ne eorum impunitatis exemplo, alii deinceps in abominandam hanc libidinem prolabantur, sed potius, ut qui, Dei benignitate eos ad poenitentiam expectante, non corriguntur, condigna punitione coercentur.

§.1. Motu simili, & ex certa scientia &c. auctoritate Apostolica, perpetuo statuimus, & ordinamus, ut in posterum in Alma Urbe nostra, vel in quacumque alia Civitate, Oppido, vel loco, nostra, & Romanae Ecclesiae ditioni in temporalibus subiectis, quicumque ausu nefario, scienter matrem, & filiam, sive duas sorores germanas carnaliter cognoverit, etiam si, ea, earumve altera publice meretrices fuerint, sive clam, sive palam, aut figura matrimonii tale crimen admiserit, sive etiam cum altera earum legitimo matrimonio conjunctus extiterit, poena ultimi supplicii pleatur.

Vir scienter matrem, & filiam, sive duas germanas cognoscit

§.2. Quia itidem poena mulier puniatur, quae sciens matrem, aut filiam vel sororem suam cum aliquo viro rem habuisse, eidem viro ipsa quoque sui corporis copiam fecerit.

Mulier peccans cum eo, cum quo scit matrem, aut filiam, aut sororem suam rem habuisse.

§.3. Similiter volumus unamquamque mulierem, etiam si instigante humani generis hoste, eo deveniret impudentiae, ut corpore publice quaelum faciat, quae cum patre, & filio, sive cum duobus germanis fratribus, scienter se carnaliter commiscuerit, sive a praedictis sciens se carnaliter cognosci permiserit, etiam si eorum alteri legitimo toro copulata fuerit, poena ultimi supplicii puniri.

Mulier cum patre & filio, vel duobus fratribus scienter peccans.

§.4. Idque etiam in eum virum volumus observari, qui sciens, patrem aut filium, vel fratrem suum cum muliere aliqua rem habuisse, ipse etiam eandem mulierem carnaliter cognoscere non erubuerit.

Vir sciens eum patrem, vel filium, aut fratrem cum muliere peccasse, si cum eodem ipse peccaverit, & ultimi supplicii poenam incurvat.

§.5. Decernimus, sic in praemissis universis & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, in quavis causa, & instantia judicari, & definituri debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Judicium auctoritatis procedendi contra in praedictos delinquentes eorumque fautores, juxta formam hujus Constat.

§.6. Et nihilominus mandamus universis, & singulis dicte Urbis, ac totius Status nostri Ecclesiastici Judicibus ordinariis, quavis dignitate, & auctoritate fungentibus modernis, & pro tempore existentibus quibus

con-

LXXXI.

Præfinitio Titulorum, & Diaconiarum pro Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteris, & Diaconibus Cardinalibus.

Cardinalium numerum, ordinem, statum, officium, & qualitates edixit hic idem Pontif. sup. in Constitut. LXXVI. fol. 279. ubi cetera de Cardinalibus notavi.

SIXTUSEPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Religiosa Sanctorum Pontificum Praedecessorum nostrorum providentia institutum olim fuit, tam inde a vetustissimis temporibus, & posteris traditum, ut Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteris, certae in Urbe Roma Ecclesiae, Tituli appellatae, quasi quaedam cujusque propriae Dioecese: Diaconibus vero, Urbis regiones ad Christianae Religionis propagationem, & conservacionem assignarentur. Quae quidem Sancta institutio plurimum saeculorum continuata serie, ac pro temporum varietate susceptis incrementis, ad nostram usque aetatem servata, ita viget, ut praeter sex Episcopos Cardinales, qui certis Cathedralibus Ecclesiis Urbis finitimis praesunt, singulis Presbyteris, & Diaconibus Cardinalibus propria in Urbe Ecclesiae Tituli videlicet, & Diaconiae cum suis Clero, & Populo, ac quasi Episcopali jurisdictione in spiritualibus, & temporalibus regenda, & administrande committantur.

Ex antiquissima institutione, sicuti quaedam Cathedralis Ecclesiae Urbis finitimae assignantur Cardinalibus Episc. de alia Urbis Ecclesiae Tituli, aliaeque Card. Presbyteris, aliaeque Card. Diaconibus.

Pontifex iste Ecclesiarum Titulos, & Diaconias poenis determinavit.

§.1. Proinde Nos, postquam per nostram nuper editam Constitutionem, creatorum Cardinalium numerum, computatis sex Episcopis praedictis, quatuordecim Diaconis, reliquis vero Presbyteris Cardinalibus, ad septuaginta praescriptis, nunc quoque ad Dei honorem, atque ad ipsius Sanctae Romanae Ecclesiae decus, & ornamentum, ac Romani Cleri, & Populi bonum regimen, salubremque directionem, eisdem Presbyteris, & Diaconibus Cardinalibus totidem titulos, & Diaconias, ipsorum amplitudini, & dignitati maxime congruentes, duximus assignandos. Ac licet pleraque ex antiquis Ecclesiis in titulos, & Diaconias concedi solitis, aut a Praedecessoribus nostris successu temporum additis, adhuc integrae, & illa se permaneant, tamen quia nonnullae, tum diuturnitate, & injuria temporum, tum diversis, quae olim contigerunt, ejusdem Urbis direptionibus, incendiis, & ruinis collapsae sunt, Nos antiquae pietatis, & Religionis Christianae monumenta conservare cupientes, sicuti Sacrosanctas Basilicas, & augustiora templa antiquitate ipsa veneranda, nedum facta custodia, sed & ingenti nostro sumptu refici, instaurari, & ornari in dies magis curamus, ita etiam primo quidem loco veteres, & nobiles Ecclesias, praesens temporibus in titulos Presbyterorum Cardinalium, ut praefertur, institutas delegimus, easque omnes, quae adhuc

ex-

Clausula de rogatorie.

Forma de officio publicationis hujus Constat.

Officiales eurent in eorum locis hanc Constitutionem publicari.

Exemplis edatur.

D. P. An. II. 5. Aprilis.

Papae subser.

Publicatio.

contra reos talium criminum jurisdictioni competet, vel in futurum competet, ut de cetero perpetuis futuris temporibus, in eos, qui juxta praemissa criminosi, & delinquentes fuerint, ut supra dispositum est, animadvertant, contumaces, rebelles, & inobedientes, eisque auxilium, consilium, vel favorem praestantes, per opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam, vel adhibito ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§.7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, districte Urbis, & aliarum ejusdem Status, Provinciae, Civitatum, Oppidorum, & locorum statibus, novis reformationibus, consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illarum Civitatis, Incolis, Populis, & Magistratibus, aut aliis personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem ut praesentis Motus proprii sola signatura sufficiat, & ubique tam in iudicio, quam extra illud, & tam in Rom. Curia quam extra eam, plenam, & indubitam fidem faciat, regula contraria non obstante.

§.8. Utque in valvis Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, & in acie Campi Florae, more solito affigatur, & eo detracto, illius exempla etiam impressa, inibi affixa relinquantur, factaque hujusmodi publicatione, hic in Urbe post quindecim, extra vero eam, post triginta dies, quoscumque perinde ardet, & afficiat, acsi eorum unicuique personaliter intimatus fuisset.

§.9. Sed, & quo facilius possit ad singulorum notitiam pervenire, mandamus omnibus, & singulis Legatis, Vicelegatis, Praesidentibus, & Gubernatoribus Provinciae, & Civitatum quarumcumque districte nostrae ditionis Ecclesiasticae, ut in sua quisque residentia, & in aliis Terris, & Oppidis eis bene visis, curent eundem Motum proprium, illiusve transumpta, in locis consuetis, de more publicari.

§.10. Ac decernimus ipsis transumptis etiam impressis manu Notarii publici subscriptis &c.

Datum Roma apud Sanctum Petrum, Non. Aprilis, Anno II.

Fiat Motu proprio E.

Anno a Natio. D. 1587. indici. 15. die vero 8. mensis Maii, Pont. 55. in Christo Patris, & D. N. D. Sixti divina providentia Papa V. anno ejus tertio, retrospectiva litterae affixae, & publicatae fuerunt ad valvas Basilicae Principis Apost. de Urbe, & in acie Campi Florae, per me Jo. Baptistam Bagui, & Ovarium Taglietum Cons. Alex. Parabacus Mag. Curf.

extant, volumus omnino in titulos pro modernis, & futuris Presbyteris Cardinalibus retinere. Deinde ex iis, quae recentior memoria in titulos erectae fuerunt, praeiudicium quibusdam, propter loci incommoditatem, aut alias minus idoneis, ceteras itidem retinere, ac demum, ne titulorum numerus Presbyteris Cardinalibus desit, exemplo nonnullorum nostrorum Praedecessorum, alias partim antiquas, nondum tamen huiusmodi honore decoratas, partim vero recentiores, celebres tamen Ecclesias, dignitate Praesulum maiorem in modum illustrare, & in similes titulos erigere, & instituire, ac pro numero Presbyterorum Cardinalium tot Titulos addere, & supplere, ex Diaconiis quoque antiquis institutis, quatuordecim magis insignes pro totidem Diaconis Cardinalibus eligere, & congrua distinctione consilium perpetuo tollere decrevimus, eosdem nimirum Titulos, & Diaconias proprios cuiusque ordinis certos, & distinctos assignando, ita ut nunquam in posterum, quod haecenus saepe factum est, Presbyteris Diaconiae, neque Diaconis Tituli Presbyterales, perturbato ordine, aut promiscue concedantur. Quod quidem rationi consentaneum videtur, ut quemadmodum Summus Pontifex universali Ecclesiae praesidens, & omnium totius Orbis Ecclesiarum sollicitudinem gerens, specialiter tamen Urbis Romae Episcopus existit, & in ea divina dispositione supremam Sacerdotalis potestatis Cathedram tenet, pari quoque ratione Cardinalibus, quos uti speciales S. R. E. filios, in Apostolici muneris functione, atque in universae Reipublicae Christianae administratione praecipuos, sibi quae maxime conjunctos habet consiliarios, & cooperatores in eadem Urbe Roma, quae olim Beati Petri Sede in ea constituta, ipsius, & Coepostoli ejus Pauli doctrina, martyrio consecrata, & caput Christiani Orbis, & Religionis effecta est certa Sedes, mansionem & locum unicuique proprium assignet, cuius quidem loci concessione, iidem Cardinales, & sui officii admoneantur, & residentiae, quam assistendo ipsi Romano Pontifici servare debent, & vel ex hoc magis tamquam in unum corpus compacta membra, sacro capiti connexa esse, & ab illo dependere clarius dignoscantur.

§.2. Habita igitur cum Venerabilibus fratribus nostris ejusdem S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, de eorum consilio, & assensu, statimus, & ordinamus in posterum perpetuis futuris temporibus, Presbyteris Cardinalibus has tantum, quae infra descriptae sunt, Ecclesias, neque alias in Titulos assignari debere, videlicet, ex antiquis S. Crucis in Hierusalem, SS. Marcellini, & Petri, SS. Quatuor Coronatorum, SS. Joannis, & Pauli, S. Anastasiae, S. Sabinae, S. Stephani in Coelio monte, S. Clementis, SS. Nerei, & Achillei, S. Susanna, S. Pudenciana, S. Sixti, Sancti Petri ad Vincula, S. Martini in Montibus, S. Eusebii, S. Prisca, Sancti Vitalis,

Titulosque hic descriptos pro quinquaginta Presbyteris Cardinalibus ordinat, & eis assignat.

S. Marci, S. Marcelli, S. Laurentii in Lucina, Basilicae duodecim Apostolorum, S. Laurentii in Damaso, quae S. R. E. Vicecancellario pro tempore existenti perpetuo concessa, & assignata est, S. Balbinae, Sanctae Ceciliae, & Chrysoconi, S. Praxedis, S. Mariae Transiberim. Ex posterioribus vero SS. Quirici, & Julitae, & Joannis ante Portam Latinam, S. Agnetis in Agone, S. Laurentii in Palisperna, S. Thomae in Parione, S. Silvestri in Campo Martio, S. Pancratii, S. Bartholomaei in Insula, S. Mathaei in Merulana, S. Mariae de Araceli, S. Mariae in Via, S. Mariae supra Minervam, S. Mariae Angelorum in Thermis Sancti Hieronymi Illyricorum, necnon quas supradictis antiquis, & posterius institutis addimus, & ex nunc in Titulis Presbyterorum Cardinalium, cum honoribus, insignibus, privilegiis, auctoritatibus, & praeminentiis debitis, & consuetis, instar aliarum Ecclesiarum, quae in similes Titulos per nostros Praedecessores antiquitus erectae, & institutae fuerunt, sine alicujus praedicio, perpetuo erigimus, & institutumus, ac Titulorum nomine, & dignitate insignimus, & decoramus, S. Honorii in Ianiculo, mutato illius statu ex Diaconia, quae haecenus fuit, in Titulum Presbyteralem, S. Augustini, S. Mariae de Populo, S. Alexii in Aventino, S. Blasii de Annulo, S. Mariae de Pace, S. Salvatoris de Lauro, S. Petri in Monte Aureo, Sanctissimae Trinitatis in Monte Pincio, S. Mariae Transpontinae.

§.3. Ex Diaconiis vero antiquis statimus retinenda esse tantummodo quatuordecim infra scriptas, videlicet Sanctae Mariae in Aquiro, S. Mariae in Cosmedin, Sanctorum Cosmae, & Damiani, S. Mariae Novae, S. Hadriani, S. Mariae in Via lata, S. Mariae in Porticu, S. Angeli in foro Piscario, Sancti Nicolai in Carcere Tulliano, S. Mariae in Dominica, S. Eustachii, S. Viti in Macello, S. Agathae, ac S. Georgii ad Velabrum Ecclesias, quae insigniores existunt, & praescriptum a Nobis Diaconorum Cardinalium numerum exaequant.

§.4. Ita ut computatis Ecclesiis Cathedralibus, videlicet Ostiensi, & Veliterna invicem unitis, Portuensi, & S. Rufinae itidem unitis, Albanensi, Sabinesi, Tusculanae, & Praenestinae, quibus sex Episcopi Cardinales praesunt, & Titulis Presbyterorum superius designatis, numerum septuaginta Ecclesiarum constituant.

§.5. Et alter praeterea Titulus supra numerum additus sit, ut si quando contingat Diaconum, vel Episcopum Cardinalem Vicecancellarium esse, & ideo eundem dictae Ecclesiae Sancti Laurentii in Damaso, quae Vicecancellario pro tempore existenti per literas sel. recor. Clementis Papae VIII. Praedecessoris nostri perpetuo, ut praesertur, concessa, & assignata fuit, praesse, alicui Presbytero Cardinali proprius Titulus non desit.

§.6. Omnes vero illas Ecclesias, quae per praesentem nostram Constitutionem pres-

Diaconias quoque hic enarratas, & pro 14. Diaconis Cardinalibus ordinat, & eis assignat.

Episcopatus pro sex Episcopis Card. delegat.

Alium etiam pro Vicecancell. statuit.

Ecclesias quae aliter quam ut supra, & etiam aliae pres-

Presbyteris Cardinalibus in Titulos assignate sunt, nunc vero a Diaconis Cardinalibus etiam forsitan ex dispensatione Apostolica, pro Diaconia obtinentur: itidem omnes, & quascumque ex quatuordecim superius enumeratis Diaconiis, quae Presbyteris Cardinalibus in Titulos forsitan, etiam ex simili dispensatione concessae alias fuerunt, & ab iis obtinentur: demum omnes, & quascumque Ecclesias superius non expressas, ipsis Presbyteris, aut Diaconis Cardinalibus, in Titulos, aut Diaconias commissas, & assignatas, ac per ipsos obtentas volumus, & decernimus per praesentes, ex nunc eo ipso vacare, & quascumque illarum assignationes, concessionem, necnon dispensationes desuper, etiam Motu proprio, & consistorialiter, ac de simili fratrum consilio expeditas, quae a Praedecessoribus nostris, quaeque a nobismetipsis emanarunt, literasque Apostolicas desuper concessas, processusque habitos per eandem, & inde secuta quaecumque cassamus, irritamus, & annullamus, irritaque, & nulla, ac nullius roboris, vel momenti esse nunciamus, mox assignaturi eisdem Cardinalibus, ex quorum personis Ecclesiae in Titulos, aut Diaconias per eos haecenus obtentae, vigore huius nostri decreti vacant, & eorum cuilibet alios Titulos, aut Diaconias ex supradicto numero, proprio cuiusque ordini congruentes.

§.7. In aliis vero, praeterquam supra nominatis Ecclesiis, etiam si earum aliqua in Titulos Presbyterorum, aut denominationes Diaconorum Cardinalium concedi solite sunt, & Cardinales iis praefici consueverunt (quarum singularum situationes, & invocationes praesentibus haberi volumus pro expressis) nomina, insignia, denominationes, & statum huiusmodi Titulorum, aut Diaconiarum perpetuo supprimimus, & extinguimus; ac districte, etiam interdicimus, ne de cetero unquam perpetuis futuris temporibus, alia quam ex supra scripta numero Ecclesia, in Titulum, aut denominationem Cardinalatus, cuiuspiam Presbytero, aut Diacono Cardinali, concedatur, aut assignetur, neque aliis quam supranominatis Titulis, aut Diaconiis, presbyteri, vel diaconi Cardinales praeficiantur, neve unquam aliqua ex supradictis Diaconiis, Presbytero, neque contra, ullus ex dictis Titulis Diacono Cardinali quomodolibet concedatur, vel assignetur, neque cum iis, aut eorum aliquo, ex quavis causa, desuper dispensetur.

§.8. Sed & decreta alias in Consistorio super hoc edita, innovantes, & ampliantes, pari ratione, etiam perpetuo prohibemus, ne in posterum alicui Presbytero, aut Diacono Cardinali, qui alterum Titulum, aut Diaconiam quomodolibet affectus fuerit, quive ex ordine Diaconorum ad ordinem Presbyterorum, vel ad Episcopalem dignitatem transierit, aut ex ordine presbyteratus in Episcopum pariter promotus fuerit, licentia, & facultas retinendi priorem Ecclesiam sui Tituli, vel Diaconiae in Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Ecclesiasque praedictas tantum & nomina, & Diaconiam, Cardinales, modo & forma praedictis institutum assignari praecipit.

Licentias retinendi Ecclesiam prioris Tituli, vel Diaconiae Cardinalibus, eodem prohibet.

administrationem, aut in Titulum, neve Canoniatum, & praebendam, dignitatum, officiorum, aut beneficiorum dimissi Tituli, vel Diaconiae collatio, neque Palatii, domus, vineae, hortorum, aut fructuum, reddituum, & proventuum, aut jurium quorumcumque ad huiusmodi Titulos, seu Diaconias pertinentium, ad tempus, seu ad vitam retentio, aut ulla alia reservatio, quovis praetextu, occasione, vel causa, etiam melioramentorum, & sumptuum in illarum reparationem, necessitatem, sive utilitatem factorum, concedantur: sed volumus ut ipsi Tituli, & Diaconiae, cum illis annexis, iuribusque, & pertinentiis suis universon libere dimittantur.

§.9. Insuper praecipimus, & perpetuo ordinamus, ut de cetero in quibuscumque literis Apostolicis, in quibus Cardinalium subscriptio manu propria facienda erit, iidem Cardinales, etiam Tituli, seu Diaconiae, vel Episcopatus sui Cardinalatus nomine expresso se subscribant.

§.10. Decernentes per huiusmodi erectionem, & institutionem, decem praedictas per Nos in Titulos erectas Ecclesias tantummodo, novis privilegiis, & dignitate auctas, decoratas, & insignitas, nihil autem omnino praedicii cuiquam illarum, nihil alieni juris detractum, aut immutatum censeri posse, aut debere: sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cardinales praedictos, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & in quavis causa, & instantia, iudicari, & definiti debere, necnon irritum, & inane, si secus super praemissis, eorumque aliquo a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum supradictarum, & aliarum quarumcumque, necnon Ordinum Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, ac quibusvis personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.12. Sic igitur ipsi Cardinales, quibus huiusmodi Ecclesiarum regimen, cura, & administratio pro tempore commissa erunt, eas in spiritualibus, & temporalibus solite, fideliter, & prudenter, regant, & gubernent, ac iuxta Constitutionem pie mem. Leonis Papae Decimi Praedecessoris nostri, in Concilio Lateranensi novissime celebrato, editam, frequenter visitent, circa cultum divinum invigilent, mores, ac vitam Cleri, & populi eis subiecti diligenter explorent, eosque ad recte, & honeste vivendum paterno moneant affectu: bonorum, ac temporalium reddituum curam gerant, sic ad Dei gloriam, & fidelis

Cardinalesque in subscripto literis Apostolicis, aut Diaconiae, aut Episcopatus sui nomine debent. Decretum irritant.

Clausa de rogatoria.

Cardinales circa istarum Ecclesiarum regimen, & administrationem.

populi ædificationem, pia, & magna
structura, & fabrica, suas quique Ec-
clesias instaurare studeant, & exornare, &
tam in vita quam in mortis articulo, pro
divini cultus augmento, & salute anima-
rum suarum, ac congrue sustentandum ali-
quem presbyterum, qui inibi in divinis de-
serviat, sive alias erga ipsas Ecclesias, si
reparatione indigeant, vel alia subventio-
ne, de bonis sibi a Deo collatis, prout cui-
que pro modo facultatum conscientia dista-
verit, manifestos se exhibeant, & libera-
les, ut earumdem Ecclesiarum decora, &
ornamenta, tantorum Præfulum respon-
deant dignitati, ac ipsæ Ecclesiæ tam su-
blimibus personis gaudeant se commissas,
& eorum amplitudine illustratas. idemque
Cardinales exinde ipsius S. R. E., cuius no-
bilissima membra sunt, maiestatem, sua
pietate, sollicitudine, & prudentia in dies
magis extollant, & reverentiam omnium
gentium erga illam exemplis bonorum ope-
rum insigniter augeant, ac denique præter
æternæ retributionis præmia, digna quo-
que laudum præconia, a Nobis, & Aposto-
lica Sede valeant promereri.

Inno descri-
bendi hanc
Constit. in
quodam Ca-
cell. Apost.
Sanctio pen-
nalis.

§. 13. Mandamus vero, ut præsentis
literæ in quinterno Cancellariæ Apostolicæ
de more describantur.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum li-
ceat hanc paginam, nostrorum statutorum,
ordinationum, erectionis, institutionis,
insignitionis, decorationis, voluntatum,
decretorum, cassationis, irrationis, an-
nullationis, nunciationis, suppressionis,
extinctionis, interdicti, innovationis, am-
pliationis, prohibitionis, præcepti, deroga-
tionis, & mandati infringere, vel ei au-
tu temerario contraire. Si quis autem hoc
attentare præsumpserit, indignationem
Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, &
Pauli Apostolorum eius, se noverit incur-
surum.

D. P. An. II.
13. Aprilis.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno
Incarnationis Dominicæ, millesimo quin-
gentesimo octuagesimo septimo, Id. Apri-
lis, Pont. nostri Anno II.

LXXXII.

De Regest. in
Secret. Bre-
vium.

Confirmantur Constitutiones Collegii Bor-
romeorum Papien.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium.

Romanum decet Pont. ea que pro Col-
legiorum quorumlibet ad publicam
Christifidelium amore scientiæ flagrantium
utilitatem institutorum provido regimine
solicite facta, & ordinata esse dicuntur,
quo facilius ab eis, ad quos spectat, promptio-
rique obedientia recipiantur, & firmius
observentur, ac illibata persistant, Aposto-
lici muniminis præsidio roborare.

S. Carolus
Borromeus
huiusmodi
Collegii eri-
git, relecta
sibi facultate
sua con-
stituit.

§. 1. Sane sicut dilectus filius Federicus
ex Comitibus de Borromeis Clericus Me-
diolanen. Cubicularius secretus, & familia-
ris, ac continuus commensalis noster mo-
dèrnus Collegii Borromei nuncupati in Ci-
vitate Papien. erecti Administratores Nobis su-

per exponi fecit, alias bo. mem. Carolus ti-
tuli Sanctæ Prædixis Presbyter Cardinalis
Borromeus nuncupatus volens rem litera-
riam, cuius ab ineunte ætate studiosissimus
fuit, multis Beneficiis ornare, atque auge-
re, ac ut Pauperes Adolentes literarum
studiis dediti, etiam vitæ morumque exem-
plo in Academiis publicis aliorum studen-
tium animos, non solum ad literarum stu-
dia, verum etiam ad recte Christianeque
vivendum excitare possent, in Civitate Pa-
pien. ad quam maximus studiosorum homi-
num concursus esse solet, & in qua ipse Ca-
rolus Cardinalis Juris civilis scientiæ ope-
ram dedit, Collegium Borromeum nuncu-
patum, tam in antiquis Borromeorum,
quam aliis ædibus, earumque situ de licen-
tia Sedis Apostolicæ contrivit, illudque
de ejusdem Sedis auctoritate juxta ordina-
tionem, ab ipso Carolo Cardinale, vel de
ejus voluntate præscribendam erexit, atque
instituit, reservata tamen sibi facultate con-
dendi statuta, & ordinationes pro ipsius
Collegii regimine, ac illius bonorum ad-
ministracione.

§. 2. Ac voluit, quod si ipse aliqua de
causa præpeditus dictas Constitutiones
edere non posset, tum Constitutiones, &
Ordinationes per quon. Joannem Baptistam
Castellum, & Thomam Odescalcum, ac
dilectum filium Ludovicum Moneta Pres-
byterum Mediolanen. subscriptam in lucem
proferendi ab ipsius Collegii administrato-
re, Rectore, Collegialibus, singularibus di-
cti Collegii personis omnino servarentur,
ac alias prout in hujusmodi fundacione, &
aliis scripturis plenius dicitur contineri.

§. 3. Cum autem, sicut eadem petitio
subjungebat dictis Constitutionibus trinitime
extensis, & subscriptis Joannes Baptista, &
Thomas prædicti, ipso Carolo Cardinale
adhuc tunc in humanis agente decesserint,
ac deinde idem Carolus Cardinalis, etiam
ab hac luce migraverit, solusque Ludovi-
cus prædictus, ut præfertur, unus ex tribus
per prædictum Carolum Cardinalem nomi-
natis adhuc vivens remanserit, qui post di-
cti Cardinalis obitum Constitutiones, &
Ordinationes pro ejusdem Collegii recta ad-
ministrandi, gubernandique ratione juxta
dicti Caroli Cardinalis mentem, & volun-
tatem eidem Ludovico cognitam edidit,
extensaque, & manu propria subscriptas
publicavit.

§. 4. Cupiatque dictus Federicus Consti-
tutiones, & Ordinationes per eundem Lu-
dovicum sic, ut præfertur, editas, & sub-
scriptas pro illarum subsistentia firmiori, ac
ut inviolabiliter ab ipsius Collegii Admi-
nistratore Rectore, Collegialibus, & aliis
ad quos pro tempore quomodolibet specta-
bit, observentur, Nostro, & Apostolicæ
Sedis munimine roborari, pro parte dicti
Federici Nobis fuit humiliter supplicatum,
quatenus dictas Constitutiones, & Ordina-
tiones confirmare, & approbare, aliasque
in præmissis opportune providere de beu-
gnitate Apostolica dignaremur.

§. 5. Nos igitur, qui ipsius Collegii ab
eodem

Quæ nisi ipse
edecet, voluit
ut observare-
tur Constitu-
tiones compi-
lata a perso-
nis hic desi-
gnatis.

Ceteris præ-
meritis solus
Ludovicus
Moneta illas
edidit.

Federicus Bor-
romeus est
dum auctori-
tate Aposto-
lica firmari
petit.

Essem con-
firmat Pontif-
icæ.

eodem Carolo Cardinale, cujus memoria,
ut pie creditur, in benedictione est, præci-
pua sua pietate, & charitate; quemadmo-
dum insignis laudibus, & imitatione digna
fuit, erecti, & instituti profectum, felixque
regimen, & augmentum sinceris exopta-
tus affectibus, ac Constitutionum, & Or-
dinationum prædictarum tenores, de quibus
per dilectum filium nostrum Scipionem ti-
tuli Sancti Simeonis Presbyterum Cardi-
nalem Lancelottum nuncupatum, cui il-
larum revisionem demandavimus Nobis
facta relatione ad plenum informati sum-
mus, ac certam scientiam habemus, præ-
sentibus, ac si de verbo ad verbum nihil
penitus omisso, ipsorumque Constitutio-
num, & Ordinationum singula capitula
eidem præsentibus inserta fuissent, pro
expressis, & insertis habentes, ipsamque
Federicum a quibusvis excommunicatio-
nis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ec-
clesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a ju-
re, vel ab homine quavis occasione, vel
causa latis, si quibus quomodolibet inno-
datus existit, ad effectum præsentium dum-
taxat consequendum harum serie absol-
ventes, & absolutum fore censentes, hu-
jusmodi supplicationibus inclinati consti-
tutiones, & ordinationes prædictas per
Ludovicum editas, & subscriptas, & etiam
per Scipionem Cardinalem prædictum reco-
gnitas, ac etiam subscriptas, omniaque
& singula in eis contenta pro optimo ipsius
Collegii, illiusque Collegialium, ac re-
rum, & bonorum regimine, & admini-
stratione, Apostolica auctoritate, tenore
præsentium ex certa nostra scientia perpe-
tuo confirmamus, & approbamus, ac illis
perpetue, & inviolabilis firmitatis robur
adiicimus.

Singulos de-
fectus supplet.

Ad eorum
observacionem
omnes tenere
debeat.

Sic a iudici-
cibus definit
mandat.

Exequutores
præsentium
deponat.

§. 6. Omnesque, & singulos, tam juris
quam facti defectus, si qui intervenerint
in eisdem, omnino supplemus.

§. 7. Ipsiusque Collegii Administrato-
rem, Rectorem, & Collegiales, aliasque
dicti Collegii personas nunc, & pro tem-
pore existentes ad earumdem Constitutio-
num, & Ordinationum observacionem ten-
neri, & obligatos existere, ac ob illarum
non observacionem pœnas in eisdem Con-
stitutionibus, & Ordinationibus contentas
incurrere volumus.

§. 8. Et ita per quoscumque Iudices, &
Commissarios quavis auctoritate fungentes,
etiam causarum Palatii Apostolici Audito-
res, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, &
eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, &
interpretandi facultate, & auctoritate ju-
dicari, & definiti debere, irritum quoque
& inane, quidquid secus super his a quo-
quam quavis auctoritate scienter, vel igno-
rante contigerit attentari, decernimus, &
declaramus.

§. 9. Et nihilominus Venerabilibus Fra-
tribus nostris Archiepiscopo Mediolanen.,
ac Papien., & Lauden. Episcopis per præ-
sentem committimus, & mandamus, qua-
tenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per
se, vel alium, seu alios Constitutiones, &
Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Ordinationes prædictas ab eisdem Collegii
Administratore, Rectore, Collegialibus,
& aliis illius personis nunc, & pro tempo-
re existentibus etiam sub censuris, & pœ-
nis, tam Ecclesiasticis, quam pecuniariis,
eorum, & cujuslibet ipsorum arbitrio mo-
derandis, & applicandis, reclamacione, re-
cursu, aut exceptione quibuscumque ces-
santibus, inviolabiliter observari faciant,
contradictores quoslibet, & rebelles, ac
ejusdem Constitutionibus, & Ordinationi-
bus non parentes, per eisdem censuras, &
pœnas, appellacione postposita, compescen-
do, ipsalque censuras, & pœnas etiam ite-
ratis vicibus aggravando, invocato, etiam
ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secu-
laris.

Contraria
tollit.

§. 10. Non obstantibus fel. rec. Bonifa-
cii PP. VIII. Prædecessoris nostri de una, &
Concilio generalis de duabus dietis, dum-
modo ultra tres dietas aliquis auctoritate
præsentium ad iudicium non trahatur,
aliisque Constitutionibus, & Ordinationi-
bus Apostolicis, ac dicti Collegii, etiam
juramento, confirmatione Apostolica, vel
quavis firmitate alia roboratis statutis, &
consuetudinibus, privilegiis quoque, in-
dultis, exemptionibus, Conservatoriis, &
aliis literis Apostolicis sub quibuscumque
tenoribus, & formis, ac cum quibusvis
etiam derogatoriis derogatoriis, aliis-
que efficacioribus, & insolitis clausulis:
irritantibusque, & aliis decretis in genere,
vel in specie, & ac alias quomodolibet in
contrarium præmissorum concessis, confir-
matis, & innovatis. Quibus omnibus,
etiam si de illis, eorumque totis tenoribus
specialis, specifica, expressa, & individua,
non autem per clausulas generales idem
importantes mentio, seu quavis alia ex-
pressio habenda foret, illorum tenores,
ac si de verbo ad verbum exprimerentur,
& infererentur præsentibus, pro sufficien-
ter expressis, & insertis habentes, illis alias
in suo robore permaneris, hac vice dumta-
taxat specialiter, & expresse derogamus, con-
trariis quibuscumque. Aut si Administrato-
ri, Rectori, Collegialibus, & personis
prædictis, vel quibusvis aliis eorum, vel
divisim ab eadem sit Sede indultum, quod
interdicti, suspendi, vel excommunicari
non possint per literas Apostolicas non fa-
cientes plenam, & expressam, ac de verbo
ad verbum de indulto hujusmodi mentio-
nem.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Die 24.
sub annulo Piscatoris die 24. Aprilis 1587.
Pontificatus nostri Anno II.

Die 24.
Aprilis 1587.
An. II.

LXXXIII.

Contra non restituentes, aut revelantes scripturas ad Rev. Cameram Apostolicam quomodolibet spectantes a Commissario ejusdem Camere coercendos.

Similem edidit Constit. Sixt. V. de qua, & de officio Commissarii vide hic supr. in Constit. LXVII. Ad excelsum fol. 259.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Motu proprio, &c.

Non sine maxima animi molestia accepimus, a quamperturbis annis citra plures libros Camere Nostrae Apostolicae, & illius ministrorum, ac diversarum scripturas, instrumentaque publica, & privata, ad eandem Cameram spectantia, ab aliquibus personis, tam ex Archivo dictae Camere, quam ex officio Notariorum illius, & aliis locis clam subrepta, & occultata fuisse, ac etiam alias diversimode amissa, seu deperdita, ad variarum personarum manus devenisse, & per easdem personas temere, & indebite detineri, in animarum suarum periculum, dictaeque Camere, & diversarum personarum interesse habentium damnum, ac jacturam non modicam.

Scripturas Cam. Apost. detinentes, & intra sex dies non restituentes, seu scientes, & non revelantes penam hic descriptam incurrit.

§.1. Motu igitur simili, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, omnes, & singulas personas, tam Ecclesiasticas, quam seculares, & cuiuscumque status, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, etiam quavis amplissima dignitate fungentes, quae aliquos libros, vel scripturas, seu instrumenta quaecumque publica, vel privata, ad praefatam Cameram quomodolibet spectantia, & pertinentia, undecumque subriperint, vel ab aliis subrepta, seu deperdita, vel alias quomodolibet ad manus suas habuerint, & penes se detinuerint, vel detineant de presenti, aut illorum detentores sciverint, vel sciant, in Domino monemus, eisque nihilominus in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis majoris latae sententiae poena, a qua non nisi a Nobis, vel Successoribus nostris Rom. Pont. praeterquam in mortis articulo constituti absolvi possint, privationisque omnium, & singulorum officiorum, & beneficiorum suorum, sique obtinent, inhabilitatisque ad illa, & alia, in posterum obtinenda, injungimus, & mandamus, ut intra sex dierum proxime futurorum terminum, quorum duos pro primo, duos pro secundo, & reliquos duos dies pro tertio, & peremptorio termino assignamus, libros, scripturas, & instrumenta praefata, qui illos, & illa habent, dilecto filio Joffredo Lomellino Notario, & familiari nostro, ac dictae Camere generali Commissario, cui, sui officii ratione, hujusmodi scripturarum cura, & pro illis procedendi facultas, per alias nostras literas praecipue demandata est, restituant. Atque vero scientes penes quos illa fuerint, vel sint, eidem revelent, & significent cum effectu. Nos enim qui libros, qui scripturas, seu instru-

menta praefata retinuerint, aut occultaverint, seu illa retinentes non revelaverint, dicto termino elapso ipso facto, & absque aliqua citatione, & declaratione, poenas praefatas incurrisse, & ad illarum executionem devenire posse, & debere decernimus, & declaramus, ac volumus, & mandamus.

§.2. Mandantes propterea eidem Joffredo Commissario, ut elapso dictorum sex dierum termino, contra habentes, seu detinentes libros, scripturas, & instrumenta hujusmodi, ac illa, & illas in dicto termino non restituentes, vel ubi, seu penes quem, seu quos illa sint, scientes, & non revelantes, tamquam contra fides, etiam juxta eius ordinarias facultates, etiam ex officio, & per inquisitionem, ad illorum incarcerationem, & examina, pro reperienda veritate, ac prout juris fuerit, ad eorum condemnationem, illiusque, & praefatarum poenarum executionem, etiam omnibus aliis juris & facti viis & remediis opportune procedat.

Commissarius Cam. Apost. post sex dies, contra praedictos tanquam contra fides procedet.

§.3. Ut autem haec omnibus innotescant, tam praesentes, quarum solam signaturam sufficere volumus, quam Motum proprium facultatum, quas pie mem. Pius Papa V. Praedecessor noster olim, pro recuperatione scripturarum Camere, & Sedis Apostolicae bon. mem. Carolo de Grassis Episcopo Montisfalconen. & quondam Honuphrio Camajano, dictae Camere Praesidenti, dum in humanis agerent, sub Data videlicet 14. Kalen. Septemb. Pontificatus sui anno tertio, concesserat, de quarum publicatione non constat, quasque facultates Nos nuper in personam dicti Joffredi Commissarii, per eandem nostras innovavimus, in valvis Basilicae S. Petri de Urbe, & Camere Apostolicae, necnon Cancellariae nostrae Apostolicae, & in acie Campi Floriae, per unum ex nostris Curatoribus publicari, earumque exempla, veluti impressa de more affigi mandamus, publicationemque hujusmodi eos, quos praemissa concernunt, afficere, perinde, ac si unicuique eorum personaliter intimata fuissent, decernimus, cum eorum, quae tam publice notificantur, nulli valeat probabilem ignorantiam allegare.

Forma publicandi hanc Bullam, & aliam Pii V. hic confirmatam.

§.4. Ac etiam volumus, & mandamus, quod praesentium exempla, etiam ut praemittitur, impressa, manuque dicti Joffredi Commissarii subscripta, & eius sigillo sigillata, eandem ubique locorum fidei faciant, quam praesentes facerent, si in medium exhibere essent, vel ostense. Et nihilominus, etiam mandamus literas Apostolicas, sive sub plumbo, sive in forma Brevis, quandocumque expediri posse.

Fides transumptum.

Pope subter.

Registrata in Cam. Apost. lib. 1. Signaturarum S. D. N. fol. 178. penes me inscriptum dictae Camere Notarium, & Custodem Tydous de Marchis.

Die 27. Aprilis 1587. superscripta Motus proprii cedula, affixa, & publicata fuit, una cum alia superius narrata alterius Motus pro-

Registratio in Camera.

Publ. An. III. 25. Aprilis.

propria cedula in locis superscriptis, ut moris est, per me Jo. Andream Panizzam, Sanctissimi D. N. Papae Cursorem.

Alex. Parabiacus Mag. Curf.

LXXXIV.

Erectio Typographiae Vaticanae.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Proemium ab utilitate ac necessitate erigendi hujusmodi Bibliothecam dictam.

EAM semper ex omnibus immenso muneris, quod subtinemus, incumbenti-bus curis, potissimum ob oculos habendam, ac ibi solertius invigilandam, & praecipue urgendum esse duximus, ubi, vel ad haereticorum execrabiles errores detegendos, & conculcandos, vel ad Religionem latius propagandam locum opportunum patefieri posse agnosceremus. Considerantes etenim ex illa parte, illos paulatim suis erroribus serpentes, sensusque, & veritatem sacrarum scripturarum insanis eorum fictionibus pervertentes, & pro illorum arbitrio contra eum sensum, quem tenet, & tenet Sancta Mater Ecclesia contorquentes, librolque etiam, prout impiarum mentium furor illis suavit, imprimentes praesentem veritatem, novis eorum mendaciis sub verborum nubibus involvere, & corrumpere, ac corruptam per universum disseminare, & gregem Domini a recto tramite in eorum perniciem seducere, & ipsum veneno insidere ausos esse, hac ratione exitiosam admodum pestem perverfarum praecipue scripturarum corruptis editionibus in Christianam Rempublicam impii immanitate evomuisse: Ex altera vero intuentes miserandam plurimorum Populorum calamitatem, ad quos in longinquis, & remotis Orbis partibus, vel Infidelium Regionibus existentes, veluti in tenebris versantes, Catholicae fidei fulgentes radios (obstantibus sibi, vel haereticae pravitatis, vel Gentilis coecitatis nubibus) penetrare, illorumque mentes illustrare adhuc datum non fuit, non potuimus non assiduo salutaria pro praemissis remedia sollicite conquirere, & providere. Unde Nobis, Deo juvante, ex tot, quot animo diu agitavimus, praclarum, & optimum nuper oblatum est, quo mediante utrumque, ad quem anhelamus, praemissorum finem feliciter consequi in Domino speramus.

Libri 82. ea edendi quae cumque Linguae ad puritatem Catholicorum dogmatum conservandam.

§.1. Itaque perfectam, & omni ex parte pro totis viribus nostris absolutam, & elaboratam (conquisitis ad hoc peritis, & integris viris) officinam, seu Typographiam in hac Alma Urbe nostra perfectam, quam nunquam antea instituisse, certamque illi Sedem, & locum in Vaticano apud Nostrum Palatium Apostolicum decernere, & constituere proposuimus, prout ex nunc harum serie decernimus, & constituimus, in qua, ut puritas Evangelii sublatis erroribus, suo illud candore perpetuo conservetur, Libri Sacri, Sanctorumque Patrum Traditiones, Vitae, Gestae, & Miracula, ac

pure Doctrinae Christianae Dogmata, & alia sacra opera, non modo Latinae, & Italicae, verum etiam ad communem cunctorum Populorum universarumque Nationum commoditatem, & salutem diversarum Barbararum linguarum idiomate, incisis, & fabricatis ad hoc Typis, singulis, quos juvare studuimus, externis Populis, aptissime congruis (quod operoso labore praestitum est) imprimantur, & in lucem edantur: ad hoc, ut sic impressa, & edita ad Haereticorum confusionem omnibus mendis, & erroribus expurgata, puraque veritatis nitore micantia in lucem prodentia uno, & eodem tempore, illorum latentes maculas, & laqueos patefaciant, & per diversas regiones per manus piorum Religionum, eo ferventi charitate peregrinantium circumferantur, disseminentur, & distribuuntur, illisque sic ubique diffusis odore coelestis doctrinae excitati in errores, & obliquas opiniones prolapsi erigantur, sive infirmi sanentur, imbecilliores confirmantur, rudes imbuantur, & in tenebris ambulantes, ad veritatis semitas arripandas illuminentur, ac denique omnes Sanctorum doctrina, & exemplis sursum elati, quid vere sibi sequendum, quidve vitandum sit, agnoscentes animarum suarum saluti securius consulere possint.

Si Praepositus Dominicus Bala.

§.2. Quocirca negotium hujusmodi Ecclesiae Dei ingens decus, & incrementum mirifice asserens alacriter amplexi delecto ad hoc, & vocato dilecto filio Dominico Bala Veneto valde perito, & plurimum in officio hujusmodi versato, cuius fides, & integritas Nobis jam pridem perfecta, ac probata fuit, illique cura officinae praedictae totaque summa hujusmodi rei commissa, & demandata extitit, prout illum ei etiam harum serie committimus, & demandamus, & ex eo, quia Nos illa praemissa concessimus, prout tenore praesentium concedimus cum omnibus honoribus, oneribus, juribus, lucris, & emolumentis, inde quomodolibet proventuris, seu quae provenire posse sperantur.

Si mutuaia Cam. Apost. viginti millia auroe praecipue, intra decennium restituenda: ita tamen ut Motus non vacabilis extigat post viginti annos omnino extinguentis ex pecuniis sic restituti.

§.3. Et quia etiam eidem suppeditare promissimus ad ingentes sumptus idcirco necessarios facilius subeundos, scuta viginti millia monetae tradenda, & consignanda ipsi Dominico Bala, & per eundem infra decennium a data praesentium proximum in manibus Theaurarii nostri Generalis pro tempore existentis ad effectum extinctionis infra dicenda integre, & libere restituenda: ideo idem Dominicus Bala, primum erga Nos, & Cameram Nostram, pro restitutione hujusmodi viginti millium scutorum se, suosque Haeredes, & Successores, ac bona omnia solemniter obligare, ac idoneas cautiones propterea praestare, necnon etiam pro subventionem Sedis Apostolicae, quot annis dicto decennio durante scuta mille, & ducenta monetae pariter in manibus nostri Theaurarii Generalis, pro tempore existentis se soluturum, & ad id similiter, ut supra obligaturum, & cautionem praestitorem libere obtulit. Nos propterea

pterea pectitentes summam dictorum viginti millium scutorum pro dicto effectu parandam, absque nostro, vel alicujus detrimento, vel incommodo facillime provideri, & cum nostra, & Camera cautela omnes, qui pecunias huic negotio contulerint, & Nobiscum propterea contrahent, abunde cautos reddi posse, siquidem dicta scuta mille, & ducenta quot annis per dictum Basam solvenda applicentur eidem Camera nostra, & e converso totidem ex emolumentis vestigialium, & proventuum nostrorum, & Cam. predicta constituenta, parem superius applicate summam scutorum scilicet mille, & ducentorum congerantur, & fecernantur ab ipsa Camera, que propterea stante dicta applicatione, & subrogatione, nullam emolumentorum diminutionem, nullumque detrimentum patietur. Et super illis ita concessis, & separatis pro majori contrahentium securitate, & animi eorumdem quiete, & satisfactione, unus Mons non vacabilis pro dicta summa scutorum viginti millium, exigentium quot annis ad rationem scutorum sex pro quolibet loco, dictam summam scutorum mille, & ducentorum erigatur, extinguendus postea, prout ex nunc extingui volumus, & ordinamus infra decennium, ex dictis scutis viginti millibus per prefatum Basam eo tempore solvendis, que ad hunc extinctionis effectum ex nunc dicta Camera Apostolica, & eius nomine Thesaurarius nostro Generali pro tempore existenti assignamus, concedimus, applicamus, & appropriamus, ac appropriata, & applicata esse volumus, adeout dictas Thesaurarius Generalis pro tempore existens illa recipere, & de receptis quietare, & eadem in extinctionem hujusmodi Montis absque ulteriori nostro, vel Sedis Apostolice ordine, vel licentia convertere possit, & omnino debeat.

Talem Montem erigitur.

§.4. Volentes itque hujusmodi nostram Universae Christianae Republicae salutarem deliberationem ad optatum exitum perducere, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, deque tradite Nobis Apostolice potestatis plenitudine, unum Montem vulgariter Stampam Vaticanam nuncupandum viginti millium scutorum moneta decem Julii pro scuto comparatis super emolumentis, & proventibus Thesaurariatus nostre Provincie Campanie ad rationem hujus summe ac ejus portiones, & loca non vacent, & quorum queque non minor centum scutis similibus sit, que quidem loca Montis hujusmodi resignabilia sint, & nunquam vacent ad instar aliorum montium non vacabilium, prout Montis Fidei, Alumeriarum, Religionis, Pacis, ceteraque ejusdem Urbis Montium non vacabilium portiones, & loca, que inter stabilia reputantur, auctoritate Apostolica tenore presentium erigimus, & institimus.

Pro fructibus dicti Montis redditus Thesaurarius Provincie Campanie assignat.

§.5. Illique sic erecto, & instituto pro illius Dote, ac eorum, qui nostram, & Romani Pontificis fidem secuti, pecunias in hujusmodi monte contulerint, & col-

locaverint annua responsione, & honesto fructu, cujuscumque illi sint qualitatis, & conditionis, dignitatis, vel status, Sæculares, vel Ecclesiastici, etiam regulares cujusvis ætatis, etiam illegitimi, incapaces, & inhabiles; necnon Ecclesie, & alia quocumque loca Religiosa, & profana summam scutorum mille, & ducentorum similibus ex tribus millibus, & quingentis viginti quinque scutis, que annuatim rediguntur ex prædicta Thesauraria Provincie Campanie appaltu, ad quorum solutionem in manibus nostri Depositarii generalis pro tempore existentis faciendam dilecti filii Horatii, & Hieronymus Sabelli, Marcellus, & alii de Filonardis d. appaltus conductores tenentur, & obligati existunt ex Instrumento die 15. Septembris Anni Domini 1587. in actis dilecti filii Scipionis Pevelli ejusdem Camere Notarii, ex quibus scutis tribus millibus quingentis viginti quinque, deductis scutis mille, & quingentis pro diversis sumptibus, & oneribus, ut in dicto Instrumento assignatis libere devolvant in Manus dicti nostri Depositarii Generalis scuta duo millia, & paulo plus, & ex illis sic liberis remanentibus, prædictam summam scutorum mille, & ducentorum huic Monti assignatam ab omnibus oneribus ordinariis, & extraordinariis defalcationibus, diminutionibus, presentibus, & futuris liberam, immunem, & exemptam esse volumus, & eximimus, & liberamus, ita ut iidem omnes, qui pecuniam in dicto Monte collocaverint pro rata centum scutorum, singulis annis summam, scutorum sex, ac finito unoquoque bimestri incipiendo a Kal. mensis Junii proxime futuri ratam ejusdem portionis parte absque ulla prorsus diminutione percipiat, applicamus, & appropriamus, eandemque summam scutorum mille, & ducentorum super emolumentis dicti Thesaurariatus Provincie Campanie, ut præfertur, constitutam, & assignatam titulo venditionis, & alienationis eidem Monti, & locorum ejusdem emptoribus, quos hic pro singulariter nominatis haberi volumus, pro se ipsis, & quibuscumque ab eis quocumque nominandis, etiam utriusque sexus personis, illarumque hereditibus, & successoribus, qui inter se Collegium constituent, uti singulis, & universis perpetuo assignamus, ac in illos omne Jus, potestatem, & auctoritatem, in qua Nos ipsi, & Camera Apostolica est, transferimus, ipsique in nostram, & Camera prefata locum, Jus, & actionem quoad dictam summam scutorum mille, & ducentorum, illiusque exactionem, & perceptionem ponimus, & subrogamus, dictamque summam scutorum sex pro quolibet loco per quemcumque libere, & licite exigi, ac in sortem minime computari posse intendimus.

Montis dote Privilegium Secretarii sibi eligendi.

§.6. Cum facultate etiam dictis Montistis, eorumque Collegio ad instar aliorum Montium Urbis Secretarium ejusdem Montis ab ipsis eligendum, qui literas patentes Credi-

Creditoribus descriptis in dicto Monte conficiat, & subscribat, & sigillo ejusdem Montis munias, illis concedat, & consignet, ac jura ejusdem Collegii in notam recipiat, & conservet, deputandi, & eligendi, qui tamen pro expeditione literarum patentiulm ultra Julios duos percipere, & exigere minime debeat.

Depositarius prædictum ad statum summam persolvendam, se suaque bona vult obligati.

§.7. Necnon contrahentium Nobiscum, & Camera prefata securitati consulere volentes, quod dilectus filius Joannes Augustinus Pinellus noster Depositarius Generalis, & ejus in hujusmodi munere pro tempore futuri successores sese ipsos, ipsorumque hæredes, & bona, donec, & quocumque Officium Depositarii prædictæ retinuerit, pro dicta summa huic Monti, ut supra supposita scutorum mille, & ducentorum annuatim integre, & singuli bimestris in fine incipiendo a Kal. mensis Junii proxime, ut supra pro rata absque ulla prorsus retentione, seu diminutione ejusdem Montis pro tempore creditoribus, & illorum cuilibet pro rata locorum, seu creditorum ad unumquemque ipsorum spectantium, vel eorum nomine in manibus Mercatoris in Depositarium dicti Montis per dictum Dominicum Basam pro prima vice, & postea per Collegium, & Montistas prædictos nominandi, & eligendi, prout ex nunc Dominico, & Collegio prædictis, & cuilibet illorum respective facultatem concedimus, libere persolvenda, in forma dictæ Camere, & aliis artibus obligationum vinculis obligare teneantur, statimus, illisque id expresse injungimus per presentes.

Aliis cautiones Montistis prædictis assignat.

§.8. Neenon eam summam, que nemini adhuc assignata, & ab omnibus oneribus libera ex dicto appaltu remanet, & superest ultra dicta scuta mille, & ducenta huic Monti assignata, ac etiam ulterius annua scuta octingenta moneta redigenda ex novo appaltu propediem faciendæ Vestigialis cartæ extrahendæ ex Statu Ecclesiastico, & insuper dicta scuta mille, & ducenta annuatim per prædictum Dominicum Basam dicto Depositario Generali solvenda, & dicta Camera Apostolica per Nos ut supra applicata specialiter præceteris, & præterea etiam omnia, & quocumque emolumenta dictæ Officina, seu Stampæ Vaticanæ, & quocumque ejusdem augmenta inde quomodolibet pro tempore resultantia, ac denique omnia, & singula ejusdem Camere Mobilia, & immobilia, & semoventia bona, juraque, res, & actiones presentia, & futura ubique locorum, & gentium existentia prædicto Monti, illiusque Collegio, & personis, uti singulis, & universis pro præmissorum omnium observatione insolidum specialiter, & generaliter, obligamus, atque hypothecamus, ac ad conservandum eosdem indemnes semper teneri, ac ejusdem Camere Ministros, & agentes ad eximendum personas prædictas ab omni molestia, & detrimento obligatos quoque volumus.

Hujusmodi Montistis ceterorum Mō.

§.9. Et insuper eisdem Montistis, eorumque hæredibus, & successoribus quibus-

cumque, tam respectu personarum, quam ipsius Montis, ac annui redditus, ut supra assignati, necnon libera perceptionis, & dispositionis tam inter vivos, quam in ultima voluntate, & aliorum quorumcumque Montistas, & successores prædictos quomodolibet concernentium, ut omnibus, & singulis immunitatibus, libertatibus, prærogativis, privilegiis, gratis, favoribus, honoribus, exemptionibus, facultatibus, & indultis, quibus Fidei, Alumeriarum, Religionis, & Pacis Montes in Urbe pridem institui, quibuscumque illa sint concepta tenoribus, formulis, aut confirmationibus, & innovationibus valla-ta, que ac si de verbo ad verbum infere-rentur presentibus, haberi volumus pro expressis. Quibusque eorumdem Montium descripti creditores utuntur, potiuntur, & gaudent, ac quocumque in futurum utentur, potiuntur, & gaudebunt, etiam si notam magis specialem requirerent, quam presentibus sit expressa, uti potiri, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, concedimus, & indulgemus, ac Montem prædictum, illiusque loca, & portiones respectu summe illis assignate omnino reductionibus, diminutionibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam præ-textu enormissimæ læsionis, urgentis necessitatis, seu evidentis utilitatis, aut alia quacumque causa sive in genere, sive in specie faciendis obnoxia, sed firma perpetuo & inviolata persistere, nec quemquam ex ipsius Montis deinceps creditoribus, aut ab eis causam, & Jus habentibus super integris fructibus, & emolumentis prædictis quocumque modo turbari, vel impediri, quinimmo in illorum pacifica, & quietâ, libera fructuum perceptionis, & pretii dispositionis possessione, vel quasi, contra quocumque defendi, conservari, & perpetuo manuteneri debere, etiam si officina, seu Stampam prefata ex quocumque opinato, vel inopinato eventu effectum in toto, vel in parte minime sortiretur, seu illo sortito, nunc, seu quocumque deficeret, cessaret, seu penitus quomodocumque sublata esset, unde dicta Camera de subrogatione dictorum mille, & ducentorum scuto-rum loco totidem dicto Monti supposito-rum, nec inde, nec aliunde consultum, aut provisum remaneret, quoniam fidem nostram scutos ejusdem Montis creditores prædictis, vel aliis quibuscumque opinatis, vel inopinatis futuris casibus nullo modo subiacere, nec minus eosdem ad probandum, vel docendum in judicio, vel extra pecunias in dicto Monte collocatas, aut illarum partem in causam superius expres-sam, vel in aliam dictæ Sedis, vel Camere necessitatem, vel utilitatem conversas fuisse nullo unquam tempore teneri, seu quomodolibet obligatos esse volumus, sed illos ex nunc a præmissis penitus absolvimus, eximimus, & liberamus.

Aliis quoque concedi Privilegia.

§.10. Quinimo etiam si nulla ex præmissis utilitas Sedi, vel Camere Apostolica resultaret, sed contrarium penitus apparere ullo

ullo unquam tempore posset, nihilominus ne quisquam fide Nobis credita defraudetur, sed e contra semper letus, & contentus acquiescere possit, omnes, & singulos dicti Montis pro tempore existentes creditores sola, & simplici presentium ostensione perpetuo securos remanere volumus, absque eo, quod aliud ulterius demonstrare, quærere, vel introspicere teneantur, quia ita motu, scientia, & auctoritate predictis omnino volumus, & statuimus, atque has nostras literas vim validi, & efficacis contractus inter Nos, successoresque nostros, jusque, & causam ab illis habuerint solemniter iniri, & stipulati obtinere, eundemque ab omnibus observari debere, neque ab illo sub quocumque quæsito colore, vel ingenio resiliiri possit, aut in iudicium, vel controversiam deduci, necnon quibuscumque oppositionibus non obstantibus dictum Thesaurarium generalem, ac etiam Depositarium Generalem, & quocumque illorum successores ad præstandam summam prædictam, ut præfertur, Monti assignatam statuis temporibus libere, & expedite teneri, & obligatos esse, & ad id juris, & facti remediis opportunis cogi, & compelli posse, facultate tamen redimendi dictum Montem pro eodem pretio Nobis, & Successoribus nostris perpetuo reservata.

Præsentibus perceptorum ad die limitatum

§. 11. Sicque in omnibus, & singulis prædictis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere necnon irritum, & inane, quidquid fecerit super his, quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & ordinamus.

Novi Montis ProteSor Thesaurarius Rev. Camera constituitur.

§. 12. Demum, ut omnia pro executione præmissorum necessaria rectius suo ordine procedant, dilectum filium Guidum Peppulum Thesaurarium nostrum Generalem dicti Montis Protectorem, & Administratorem cum plena, & ampla facultate, & absoluta auctoritate omnia, & singula, quæ ad ipsius Montis progressum, defensionem, & utilitatem spectare dignoverit, gerendi, administrandi, curandi, & exequendi, ac etiam in hac prima erectione literas patentes emptoribus locorum ejusdem, donec Collegium inter se se constituant, sub ejus nomine, & sigillo concedendi, & expediendi, & interim pariter secretarium prædictarum eligendi instituiimus, & deputamus.

Obstantium derogatio.

§. 13. Non obstantibus præmissis, ac fec. rec. Pii PP. IV. Prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratis, indultis, & concessionibus in Camera Apostolica intra tres menses præsentandis, & registrandis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, aliisque omnibus, & singulis, quæ minime obstare volumus, & quæ latius expressa, & specificata fuerunt in aliis literis nostris erectionis Montis pa-

cis, quæ his pro repetitis, & iterum specificatis haberi volumus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus quoque, ut presentium transumptis etiam impressis, & manu alicujus Notarii, publici, vel defensoris pro tempore existentis Collegii dicti Montis subscriptis, & sigillo ejusdem Montis, vel cujusvis personæ in dignitate Ecclesiastica constituta munitis, eadem, profus fides adhibeatur in iudicio, & extra, regula, seu Constitutione quacumque contraria edita, vel edenda non obstante, si ejus originalibus literis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub anno Piscatoris die 27. Aprilis 1587. Pontificatus nostri Anno II.

Dat. die 27. Aprilis 1587. An. II.

LXXXV.

Institutio Hospitalis pauperum Mendicorum in Urbe, ad eos pie alendum, eorumque animæ, & corpori salubriter consulendum, cum annuorum reddituum, & privilegiorum assignatione.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

Quamvis infirma, & varia mortalium conditio, ita divina providentiæ inscrutabili dispensatione ordinata, & quasi in quosdam gradus distincta sit, ut secundum propriam vocationem, aliqui in hoc mundo temporalibus copiis abundant, aliqui mediocrem, aut tenuem vitam degant, quidam autem pauperes, & miserabiles sunt, qui aliena divitum ope ad sui sustentationem indigeant, quod & ita semper fore. Moyses populum Israel præmonuit, dicens. Non deerunt pauperes in terra habitationis tuæ: idcirco ego præcipio tibi, ut aperias manum fratri tuo egeno, & pauperi, qui tecum versatur in terra: Et Dominus discipulis suis confirmavit illis verbis: Semper pauperes habebitis vobiscum. Ipse tam rerum divinarum atque humanarum rector ac moderator Deus, qui vitæ subsidia, & opes sic inæqualiter hominibus distribuens, ac dividens, non ideo iniustus, aut iniquus, quod absit, dici potest, nec sine causa efficit, ut alii affluant, & abundant, alii vero hæc ipsa desint, & illis egeant, sed ut hac via divites quidem suæ benignitatis, ac fidelis administrationis præmia accipiant, pauperes vero per virtutem patientiæ coronati digna mercede honorentur, voluit pro sua immensa in universum genus humanum caritate, ac beneficentia, potissimum erga pauperes, & egenos, eam specialem, ac perpetuam curam diligenter adhiberi, ut neque indigerent, neque mendicare cogentur, quemadmodum, & prædicto populo Israel per eundem Moysen expresse mandavit: Omnino indigens, & mendicus non erit inter vos, ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in terra, quam traditurus est tibi in possessionem. Et inter Christianifideles, in ip-

Pauperi subventio, pietas & misericordia commendatur.

in ipso nascentis Ecclesiæ initio, sub Sanctis Apostolis plene servatum esse, eorundem Apostolorum acta testantur. Neque enim, inquit, quisquam egens erat inter illos. Quare idem Dominus noster Jesus Christus volens mundo universo, ac præcipue fidelibus suis aperte demonstrare quanti faceret humilitatis eximiam virtutem, & quam sibi cara, & dilecta esset paupertas, ac pariter docere, ne a divitibus, & opulentis hominibus pauperes despicerentur, eorumque cura negligere, primum quidem ipsemet, quando iuxta præclara vaticinia Prophetarum e Cælo in terras, humana carne assumpta, descendit, non regiam diadema, aut sublime aliquid decus, quod mundo ostentaret, & hominum oculis obicerent, secum detulit: sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, ac pauper in stabulo nasci, locum in diversorio non habere, pauperis præsepis angustis contineri, pauperem demum vitam, quam pro Nobis suscepit, eligere, ac usque in finem retinere dignatus est, ut non immerito dixerit: Vulpes foveas habent, & volucres Cæli nidos, filius autem hominis non habet, ubi caput reclinet. Et per os Davidi Prophetæ: Ego autem mendicus sum, & pauper: Et Apostolus scripserit: Scitis enim gratiam Domini nostri Jesu Christi, quoniam propter vos egenus factus est, cum esset dives, ut illius inopia vos divites essetis. Deinde etiam pauperum, & miserabilium personarum, dum in mundo conversatus est, singularem quandam sollicitudinem gessit, eosque divinis gratis, & beneficiis multipliciter adjuvit, quod passim Evangelica testatur historia, dum pauperes sibi discipulos delegit, dumque cæcis visum, surdis auditum, mutis loquelam, claudis gressum, aridis, & paralyticis corporis, & membrorum integritatem reddidit, leprosus mundavit, dæmoniacos liberavit, aliosque variis languoribus, & infirmitatibus laborantes, & oppressos curavit, pauperum quoque sequentium turbas Cælesti verbo sæpius pavit, & instruxit, & eas quandoque esurientes, etiam corporalibus mirabiliter satiavit alimentis. Et confirmat Apostolus Jacobus, dicens: Nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo, divites in fide, & hæredes regni, quod repromisit Deus diligentibus se? Ac præterea misericordiam, & eleemosynas, quæ pauperibus sunt, tamquam sibi factas recipit, & acceptas refert. Unde & a Sanctis, & piis viris pro pauperibus peregrinis, & mendicis, non Angelos, modo, sed Angelorum Dominum sæpius hospitio susceptos fuisse legimus: quod, & Apostolus ad Hebræos memorat dicens: Hospitalitatem nolite oblivisci, per hanc enim placuerunt quidam Angelis hospitio receptis. Ac denique fideles cunctos, ad sublevandas pauperum necessitates, monitis, & præceptis, & maximis etiam propositis premiis, in scripturis factis vehementer inflammat: aut enim per Isaiam: Erange esurienti panem tuum, & egenos, vagosque

induc in domum tuam: cum videris nudum operi eum, & quæ sequuntur. Ac rursus paulo infra: Cum effuderis esurienti animam tuam, & animam afflictam repleveris, orietur in tenebris lux tua, & tenebræ tuæ erunt sicut merides, & requiem tibi dabit Dominus Deus tuus semper, & implebit splendoribus animam tuam, & ossa tua liberabit, & erit quasi hortus irriguus, & sicut fons aquarum, cujus non deficient aquæ. Atque in Evangelio per seipsam Veritas dicit: Cum facies convivium, voca pauperes, debiles, claudos, & cæcos, & beatus eris, quia non habent retribuere tibi: retribuetur enim tibi in resurrectione justorum. Et iis demum testatur, se in novissimo die æternæ beatitudinis præmia paravisse, qui misericordiam opera in pauperes, & egenos exercuerunt, ipsi namque dicitur est. Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi. Esurivi enim, & dedistis mihi manducare: sitivi, & dedistis mihi bibere: hospes eram, & collegistis me: nudus, & operuistis me: infirmus, & visitastis me: in carcere eram, & venitis ad me: & rursus, Amen dico vobis, quamdiu fecistis uni de his fratribus meis minimis, mihi fecistis.

§. 1. Quæ quidem Nos attentius considerantes, ac recolentes in quadam aliquando Synodo pie constitutum fuisse, ut unaquæque Civitas pauperes, & egenos incolas suos alimentis congruentibus pasceret, secundum vires, ut tam vicini presbyteri, quam cives omnes suum pauperem pascere, quo fieret, ne pauperes ipsi per alienas Civitates vagarentur, atque olim hujusmodi Hospitalia, in quibus Pauperes, & Mendici alerentur, in multis Civitatibus extitisse, & in aliquibus etiam in Italia adhuc vigere, simulque egenorum calamitates, quorum ingens quotidie numerus Nobis ante oculos versatur, paternam caritate miserati, tum Christianæ pietati, tum etiam nostro pastoralis officio consentaneum esse duximus, in hac Alma Urbe pietatis, & caritatis altrice, ad quam ex omnibus totius Orbis terrarum regionibus, quasi communem patriam, & tutissimum refugium, in sinum, & gremium S. R. E. plurimi pauperes fame, frigore, nuditate, rerumque omnium inopia confecti, ac variis morbis, & incommodis consuetati se recipiunt, Domum hospitalem instituire, in quam omnes benigne excipiantur, alantur, vestiantur, paratos habeant lectos, cibos, potum, aliæque ad imbecillia corpora conservanda, & recreanda opportuna, hæc demum ratione provideatur, ne ulterius mendici per vias, & plateas tota Urbe dispersi, ac vagantes, victum queritando defatigentur, ne, non modo publica loca, aut privatarum ædium vestibula, sed ipsa quoque templa gemitibus, & ejulatibus compleant, ne suis clamoribus obstrepant fidelibus, dum divinis officiis, aut Missæ sacrificio intenti sunt, ne in Ecclesiis, in quibus debet esse quieta conversatio, qua-

The Pontifex ob causas hæc capessit.

rimoniis, lamentis, ac vociferationibus tumultus excitent; ne ipsa divina officia, & circumstantium devotionem importunis, ac molestis vocibus perturbent; ne, quod precipue Nobis cordi est, dum incertis sedibus Urbem peragrans, proprium Parocham non agnoscentes, absque alicujus divini precepti, aut bonorum morum notitia, tanquam bruta animalia rationis expertia, cibo tantum quaerendo, & ventri pacendo intenti, aberrent: ita ut nemo illis Sacramenta Ecclesiastica ministrandi, nemo eorum salutis spiritualis curam specialem gerat. Postremo, ut eadem opera, cunctis, quos in publicum questum incerta mendicitas vocaverit, inspectis, exploretur, in singulis integritas corporum, & robur annorum, atque inertes quidam, & sine ulla debilitate internoscantur, eorumque ignavia, & nequitiæ via precludatur, qui simulata infirmitate, seu pretextu fidei, aut per socordiam, & otium affectata paupertatis, alimoniam vere infirmis, ac pauperibus præcipiant, ac simulandi morbi infamem quandam, dolosam, & fraudulentam artem faciant, mox bene valentes, robusta, & valida totius corporis firmitate, ludis, comestationibus, aut illicitis aliis rebus vacant, cum salutis suae dispendio, multorumque scandalo, & offensione.

Hospitalis Mendicorum in Urbe erigitur, & Ministri quatuor ad ejus regimen singulis annis eligi mandatur.

§.2. Ut igitur eorumdem Mendicorum anima, & corporis saluti consulatur, hocque tam salutare, & necessarium opus, alias a nonnullis Prædecessoribus nostris inchoatum, semper tamen, ex eo quod certos redditus pro alimentis inopum non assignarunt, inefficaci conatu relictum, & dimissum, nunc demum nostra auctoritate, nostraque ingenti, pia tamen impensa, ut prosperiores successus, optatumque effectum sortiatur, & perpetuo subsistat, scandalisque, & incommodis prædictis occurratur, ac Sedis Apostolicæ, quæ omnes affectus materno sinu semper complectitur, pietas, & benignitas in dies magis eluceat: habita super hoc cum Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, deliberatione matura, de eorum consilio, & assensu, ad Dei Omnipotentis gloriam, pauperum Mendicorum commodum, & salutem, ac piorum operum incrementum, in eadem Alma Urbe, in ædibus prope Pontem Sixtum ad Tyberis ripam sitis, quas ad hoc nostris pecuniis, magno pretio emimus, ut ad usum eorumdem pauperum, instauratione, & fabrica opportuna accommodari curavimus, unum Hospitale pauperum Mendicorum utriusque sexus, in quo tamen seorsum viri a mulieribus manere, & commorari debeant, pro ipsorum perpetuis receptione, habitatione, & sustentatione, cum suis Oratorio, Sacristia, Cœmeterio, humili Campanili, & Campanis, ac distinctis, & separatis, pro eisdem utriusque sexus personis, refectoriis, dormitoriis, hortis, arboribus, & officinis, congrua suppellectili, utensilibus, aliisque rebus necessariis, non mediocri

nostro sumptu comparatis, sufficienter instructum, per quatuor viros clericos, aut laicos idoneos, & probatos, quorum duo a Populo Romano in publico Consilio, & duo reliqui a dilectis filiis Confratribus Archiconfraternitatis Sanctissimæ Trinitatis Convalescentium, & Peregrinorum, cujus Oratorium ibi proximi via intermedia constitutum existit, ex suo corpore annis singulis eligantur, & deputentur, regendum, administrandum, & gubernandum, ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, tenore præsentium erigimus, & instituímus.

§.3. Ac ipsi Hospitali pauperum Mendicorum, erecto, & instituto, dotis nomine, & ad sustentandos pauperes redditum annuum novem millium scutorum monete Romanæ, julii decem pro quolibet scuto hujusmodi computatis, ita constituímus, & assignamus, ut videlicet pro nunc in præsentis operis inchoatione super exactione, seu Gabella lignorum combustibilium, ac redditibus ex ea annuatim provenientibus ad hunc potissimum usum a Nobis nuper destinata quinque millia scuta annuatim perpetuo percipiantur: Reliqua vero quatuor millia scuta annua ex pensionibus per Conductores alterius nove gabellæ super attractione, seu conductione Navium, & Navicularum, quæ per Tyberim flumen cum Bubalis, Jumentis, vel aliis animalibus deducuntur annuatim persolvendis. Quoniam nostris sumptibus, tam dicta utensilia, & suppellectilia, ut præfertur, pro usu ipsius Hospitalis, quam etiam alia in præsentiarum necessaria pro victu, & vestitu eorumdem mendicorum empta jam, & comparata, ac satis abunde provisa sunt, nunc demum in eisdem Hospitalis usus erogari, & converti volumus, & mandamus, ubi, & quando ad urgentes illuc confluentium necessitates majori impensa opus esse compertum erit, ac emolumenta tam ex primodieta, quam si opus erit, ex secundo dicta Gabellis proventura, Mendicorum hujusmodi necessitatibus perpetuo dicamus, applicamus, & appropriamus: Inhibentes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pena excommunicationis per singulos contravenientes eo ipso incurrenda prædictis Thesaurario, & Commissario generalibus nunc, & pro tempore existentibus, & aliis, ad quos spectat, ne prædictos ex hujusmodi gabellis sic per Nos assignatos, & applicatos annuos redditus in alios quamvis pios, & necessarios usus erogare, aut convertere audeant, vel præsumant, & quod Nobis licere non patimur, id ipsum nostris Successoribus indicamus. Eandem assignationem, & applicationem juramento a Nobis præstito de rebus Ecclesiæ non alienandis nequaquam adversari arbitantes, tum quia provenit ex gabellis de novo institutis, quas dicta Camera hæcenus nunquam habuit, & in quarum reddituum percipiendorum, seu exigendorum possessione, vel quasi nunquam fuit: tum quia, quod Pauperibus erogatur, Deo ipsi, qui Nobis omnia tribuit, dari censendum est.

Redditusque, & annuus proventus assignat.

§.4. Vo-

§.4. Volumus autem Hospitale Pauperum Mendicorum prædictum, ac illius pro tempore existentes Administratores, Officiales, Ministros, & alios servientes, ratione ipsius Hospitalis dumtaxat, Pauperesque in eo degen. necnon ejusdem Hospitalis pauperum Mendicorum bona mobilia, & immobilia, cujuscumque qualitatis, & quantitas, in dicta Urbe, & extra, ac alias ubique locorum consentientia exempta esse ab omni jurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, & potestate pro tempore existentium dictæ Urbis Gubernatoris, Senatoris, Conservatorum, Reformatorumque, ac nostri, & Romani Pontificis pro tempore existentis in dicta Urbe in spiritualibus Vicarii, necnon causarum curiæ Camere Apostolicæ generalis Auditoris, & cujuscumque Ordinarii locorum, aliorumve quorumcumque Indicum, & officialium in ipsa Urbe, vel alias ubilibet constitutorum.

§.5. Ipsumque Hospitale pauperum Mendicorum, & quoscumque in propriis eorum rebus, & bonis cum eo contrahentes a solutione, & exactione quorumcumque, ut vocant, pedaggi, gabellæ, bollettini, decimarum, & cujuscumque alterius, tam ordinarii, quam extraordinarii oneris, ex quacumque causa impostorum, & imponendorum, eximimus, & prorsus liberamus, ac sub Beati Petri, & Sedis Apostolicæ, atque nostra protectione suscipimus, & collocamus, Nobisque, & dictæ Sedi immediate subiicimus, ac liberos, immunes, & exemptos declaramus. Necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Vice-Camerario, Præsidentibusque, & Clericis Camere Apostolicæ, Senatori, Conservatoribus, Reformatibus, aliisque Officialibus, Judicibus, & personis prædictis, & quibusvis ad exactionem decimarum, & aliorum onerum prædictorum pro tempore deputatis, ne quorumcumque literarum, eis sub quibuscumque tenoribus, & formis concessarum pretextu, Hospitale pauperum Mendicorum Administratores, Officiales, Ministros, & servientes prædictos, personasque in eo degentes super præmissis, quovis modo molestant, seu molestari permittant, districtius inhibemus.

§.6. Præterea pauperibus Mendicis in eodem Hospitali pro tempore degentibus, quorum infirmitas, vel nimis imbecilla valetudo, aut corporis habitudo, jejunium, seu carniem, & lacticiniorum abstinentiam ferre non poterit, ut de utriusque medici consilio, quibusvis quadragesimalibus, & quatuor anni temporibus, ac vigiliis, & aliis diebus, in quibus jejunium ab Ecclesia indictum, aut carniem, ovorum, & lacticiniorum usus, de jure, vel consuetudine, seu alias prohibitus existit, vel fuerit, carnis, ovis, butyro, lacticinii, & aliis cibis prohibitis hujusmodi uti, & vesci.

§.7. Singuli quoque Presbyteri, Seculares, & cujuscumque Ordinis Regulares, qui ad hoc a Gubernatoribus, & Administrato-

ribus, seu Deputatis pro tempore existentibus Hospitalis Mendicorum hujusmodi electi, & a prædicto in Urbe Vicario approbati fuerint, singulos pauperes, ministros, & servientes ejusdem Hospitalis Mendicorum, & a quibusvis excommunicationis etiam majoris, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & penis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, quibus innodati fuerint, necnon quibuscumque eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam talibus, de quibus dicta Sedes merito consulenda foret, videlicet in casibus, tam Ordinariis locorum quam etiam Sedi Apostolicæ quomodolibet reservatis, non autem in iudicium deductis, neque contentis in literis die Cœnæ Domini legi solitis, semel in ingressu Hospitalis, & iterum ab omnibus supradictis, nullo prorsus excepto in mortis articulo, confessione eorum diligenter audita, in foro tantum conscientie absolvere, injuncta inde eis pro modo culpe, suo arbitrio, penitentia salutari. Quodque pauperibus, ministris, & servientibus Hospitalis Mendicorum hujusmodi, Sacramenta Ecclesiastica administrare, & defunctorum corpora in proprio Cœmeterio sepelire libere, & licite valeant, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.8. Ceterum volumus, ut in Hospitali prædicto, sic per Nos erecto Pauperes, & Mendici advenæ per Urbem transeuntes, si eo divertere voluerint, benigne recipiantur, ac eis tres refectioes subministrantur, & inde cum Dei benedictione ad iter suum prosequendum dimittantur.

§.9. Præcipimus vero quatuor Administratores, seu Deputatis prædictis, ut ipsi singulis mensibus ab Economis, Procuratoribus, Officialibus, Ministris, & quibusvis personis dicti Hospitalis pauperum Mendicorum, rationes accepti, & expensi ejusdem Hospitalis diligenter exigant, & inspiciant, eosque ad hujusmodi rationes reddendas cogant omnino, & compellant, prout eorum unumquemque ad id teneri volumus, & decernimus.

§.10. Ac insuper ut ipsius Hospitalis pauperum Mendicorum conservationi, bonoque regimini eorumdemque pauperum indigentis opportunus consulatur, dilectos filios nostros, & Camere Apostolicæ Thesaurarium, & Commissarium generales, nunc, & pro tempore existentes, eisdem Hospitalis pauperum Mendicorum Gubernatores, & superintendentes constituímus, & deputamus, quorum consilio, & ope quatuor Administratores, seu Deputati prædicti curam, & gubernium eorumdem Mendicorum, ac dicti Hospitalis, illiusque reddituum, proventuum, jurium, actionum, & bonorum mobiliarum, & immobilium, oblationumque, & elemosynarum administrationem gerant. Denique cetera omnia ad pietatem, & caritatem

1587. administrationem Sacramentorum, pro Mendicis, Ministris, & servientibus Hospitalis Mendicorum hic expressè concessit.

Peregrinos in eodem Hospitali benigne, etiam recipi mandatur.

Rationes eorumdem ab Officialibus singulis mensibus exigi præcipitur.

Thesaurarius, & Commissarius generales, eisdem Hospitalis Gubernatores deputati.

exercendam pertinentia, peragant, ordi-
nent, ac decernant. Mandantes eisdem
Thefaurario, & Commissario, modernis
& pro tempore existentibus, ut una cum
ipsis quatuor Administratoribus, seu De-
putatis, tam iterum predictas, quam alias
quascumque rationes, & computa dicti
Hospitalis, illiusque debitorum, saltem
tertio quoque mense, & praeterea quo-
ties opus fuerit, exigant, accurate vi-
deant, examinent, & solident. Dantes
illis, & concedentes plenam, & liberam
facultatem, & auctoritatem, predictos
Economos, Procuratores, Officiales, Mi-
nistros, servientes, debitores, & alios
quoscumque, quorum intererit, ad reddend-
das huiusmodi rationes, opportunis iuris,
& facti remediis cogendi, & compellendi,
& eos qui satis fecerint, quietandi, absolven-
di, & liberandi, ac similiter cum interven-
tu eorundem quatuor Administratorum,
seu Deputatorum, pro salubri directione,
& conservatione dicti Hospitalis pauperum
Mendicorum, illiusque honorum, & ju-
rium temporalium, & spiritualium, quos-
cumque Officiales, Procuratores, Mini-
stros, & servientes, in eo deputandi, &
amovendi, aliosque eorum loco sufficien-
di, ordinationes, & statuta, licita tamen
& honesta, sacrisque Canonibus, & gene-
ralis Concilii Tridentini decretis non con-
traria faciendi, & edendi, eaque cum vi-
sum fuerit, revocandi, immutandi, cor-
rigendi, aliaque de novo condendi. Quae
quidem statuta sic facta, edita, revocata,
immutata, & correctata, postquam per Nos
aut Romanum Pontificem pro tempore exis-
tentem, approbata fuerint, ab omnibus
supradictis Gubernatoribus, Administra-
toribus, seu Deputatis, Economis, Proc-
uratoribus, Officialibus, Ministris, ser-
vientibus, & aliis quibuscumque inibi pro
tempore receptis, inviolabiliter observari
volumus, ac iuxta eorundem dispositio-
nem a quibusvis Iudicibus, sublata eis qua-
vis aliter iudicandi facultate, iudicari, &
definiri debere, & si secus super his a quo-
quam, quavis auctoritate scienter, vel
ignoranter attentari contigerit, irritum, &
inane decernimus.

§.11. Non obstantibus Constitutionibus,
& Ordinationibus Apostolicis, ac dictae
Urbsi iuramento, confirmatione Aposto-
lica, vel quavis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus, privilegiis
quoque, indultis, & literis Apostolicis,
eisdem Urbis Gubernatori, Senatori, Con-
servatoribus, Reformatoibus, Vicario,
Auditori causarum Curiae dictae Camerae,
aliisque superius nominatis, necnon praedi-
cta Urbsi, & Populo Romano, sub qui-
buscumque tenoribus, & formis, ac cum
quibusvis clausulis, & decretis, etiam ite-
ratis vicibus concessis, approbatis, & in-
novatis, quibus omnibus illorum tenores
praesentibus, pro sufficienter expressis habentes,
illis alias in suo robore perman-
suris, hac vice dumtaxat specialiter, & ex-
presse derogamus, ceterisque contrariis
quibuscumque.

Clausula de-
rogatoria.

Horatio ad
Ministros Ho-
spitalis be-
ne ministrant.

§.12. Ut autem hoc pium, & salutare
opus feliciora in dies, Deo favente, sus-
cipiat incrementa, eosdem Gubernatores,
Administratores, seu Deputatos, Econo-
mos, Procuratores, Officiales, & Mini-
stros dicti Hospitalis enixe hortamur, &
monemus, ut curam ipsius Hospitalis pau-
perumque Mendicorum, qui in eo reci-
pientur, ita alacriter, & prompte susci-
pian, pauperes ipsos Mendicos sincera in
Domino caritate tractent, bona tempora-
lia ejusdem Hospitalis fideliter, & pruden-
ter dispensent, & administrent, ac demum
piis huiusmodi operibus, ad Dei gloriam,
pauperumque utilitatem, & salutem se fer-
venter exercent, ut exinde, praeter coe-
lestis regni praemia, etiam nostram, & Se-
dis Apostolicae benedictionem, & gratiam
consequi mereantur.

§.13. Et quia difficile foret praesentes li-
teras ad singula loca ubi eis opus fuerit,
deferre, volumus ut earum transumptis,
etiam impressis, manu publici Notarii sub-
scriptis, & sigillo persona in dignitate Ec-
clesiastica constituta munitis, eadem prorsus
fides in iudicio, & extra illud ubique
adhibeatur, quae adhiberetur ipsis originali-
bus, si essent exhibita, vel ostensa.

Nulli ergo omnino hominum &c.
Datum Rome apud Sanctum Petrum, D. P. An. III.
Anno incarnationis Dominicae millesimo
quingentesimo octuagesimo septimo, quin-
to idus Maii, Pont. nostri Anno III.

Ego Sixtus Episc. Catholicae
Ecclesiae ff.

Sequuntur Card. subscriptiones.

LXXXVI.

Declaratio, quod suppellectilia ad cultum
Divinum destinata per obitum Praelato-
rum in Regnis Hispaniarum relicta, Ca-
pitula debeant de manibus generalis Col-
lectoris spoliarum Camerae, non autem
propria auctoritate recipere.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, cui universalis Ec-
clesiae cura a Domino commissa est,
super iis, quae in favorem Ecclesiarum, &
Divini cultus, ac alias a Praedecessoribus
suis facta, ac sancita sunt, si hominum ma-
litia, atque audacia aliter quam par est, &
contra verum illorum sensum interpreten-
tur, ipsique homines sinistre eisdem urantur,
novis Constitutionibus declarat, ac statuit,
& ne in Ecclesia Dei, quam decet omnis
sanctitas, abusus irrepant, aut si jam ir-
reperant, ut inde removeantur, studio
providet diligenti, prout ipsa rerum expe-
riencia docet, ac suadet esse faciendum.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, post-
quam sel. rec. Pius PP. V. Praedecessor nos-
ter quadam sua perpetua valitura Constitu-
tio-

Fides exem-
plorum.

D. P. An. III.
21. Maii.

Ex Regest. in
Secret. Brevo.

Provisionem.

Pius V. Sacra
Suppellectilia
apud, Eccles-
iasticas de-
fensionis re-
pe-

ribilia in Hi-
spania, Ec-
clesiarum Ca-
pitula ad huc
per ipsa Ca-
pitula propria
auctoritate
capienda.

Civito Ca-
pitula preter-
tales Consti-
tutionis ut
suscipiant etiam
alias res ad
Cam. Apol-
tatione spoli-
pertinentes.

Sixtus V. ius-
sue per Colle-
ctorum spoli-
arum decia-
randum esse,
quae res cultui
divino sunt
adhaere.

Ex sic teles
res Capitula
de manu dicti
Collectoris
percipere de-
bent.
Iussit quoque
ut certa solu-
tiones ab Ec-
clesiarum Prae-
latis ipsis Ec-
clesiis fieri so-
liz, sicut in-
capa bicentium
cape posses-
sionis sub pe-
na calunitatis
contra eas ip-
sus Ecclesias,
& Capitula,
quibus huius-
modi solutio-
nes scienda
erant.

tione de spoliis inter alia declaraverat, ac
statuerat, quod de cetero omnia, & singu-
la ornamenta, & paramenta, ac vasa, &
alia res, ac bona per quoscumque Patriar-
chas, Archiepiscopos, Episcopos, Abba-
tes, & alios quoscumque ad usum, & cul-
tum Divinum, etiam in eorum privatis
aediibus, & Cappellis destinata, tempore eor-
um obitus ex testamento, vel ab intestato
relicta sub appellatione spoliarum minime
venirent, sed ad singulas Ecclesias, Mo-
nasteria, & Beneficia, quae tales personae
Ecclesiasticae viventes obtinissent, omnino
spectarent, & illis postquam ipse personae
obissent, incorporata censerentur, ipsarum-
que Ecclesiarum Capitula, illa propria au-
thoritate retinere possent, ut in dicta Con-
stitutione plenius dicitur contineri, non
deserint, nec desint de praesenti ex Capitu-
lis Ecclesiarum in Regnis Hispaniarum
constitutum, qui diversae res, & bona ex
spoliis Archiepiscoporum, & Episcoporum
post illorum obitum sub preterito, quod
illa tanquam Divino cultui dicata ad ipso-
rum Ecclesias spectent, auctoritate propria
& de facto usurparunt, & sibi appropria-
runt in grave etiam Camerae nostrae Apo-
stolicae praedictae, & ipsorum usurpantium
animarum periculum.

§.2. Ad horum igitur reprimendam
audaciam praesenti nostra Constitutione
perpetuo quoque valitura Apostolicae Sedis
auctoritate declaramus, statuimus, decer-
nimus, & ordinamus, quod ex nunc de-
inceps perpetuis futuris temporibus per
nunc, & pro tempore existentem Camerae
praedictae, illiusque iurium, & spoliarum hu-
iusmodi in Regnis, & partibus Hispaniarum
Generalem Collectorem, aut ab eo depu-
tatum dumtaxat videri, ac declarari debeat,
quae ex rebus, & bonis quorumcumque
Archiepiscoporum, Episcoporum, Abba-
tum, Commendatariorum, & aliarum
quarumcumque personarum Ecclesiasticarum
in eisdem partibus, & Regnis Hispaniarum,
& in quibus dictus Collector de-
putatus fuerit, pro tempore decedentium
servitio, & cultui Divino vere destinata,
ac dicata sint.

§.3. Ita quod Capitula ipsarum Ecclesia-
rum illa de manu ipsius Collectoris, aut ab
eo deputati, non autem propria auctoritate
recipere, & habere possint, ac debeant.

§.4. Insuper quia ad aures quoque nostras
pervenit, Episcopos, & alios Praelatos ear-
undem Ecclesiarum in dictis Regnis, &
partibus Hispaniarum, qui ad ipsas Eccles-
ias, illarumque regimina promoti certa
regalia, quae solutiones capparum, seu
boni ingressus appellant. Capitulis earum-
dem, ac ipsismet Ecclesiisolvere tenentur
solutiones huiusmodi, vel usque ad diem
sui obitus, vel quamdiu possunt differre so-
lutos esse, non sine ejusdem Camerae nostrae
dampo, & praedictio, hac eadem Consti-
tutione nostra ordinamus, ac volumus,
quod omnes, & singulae huiusmodi solutio-
nes, sive praedictae, sive alio quocumque
nomine nuncupentur, per quoscumque

Archiepiscopos, Episcopos, & Praelatos,
ac alios partium, & Regnorum praedictorum,
ad quos quomodolibet spectat, intra unum,
aut ad summum duos annos a die adepta
per ipsos regiminis, necnon honorum, vel
majoris partis eorum quarumcumque Ec-
clesiarum Cathedralium, etiam Metropol-
itanarum, ac Monasteriorum, & aliorum
Beneficiorum, ac locorum ubilibet in di-
ctis partibus, & Regnis existentium, in
quorum Superiores, & Praelati ad aliquas
hujusmodi solutiones tenentur, possessionis
computandos, omnino, & integraliter fieri,
quin etiam tempore praedicto durante
Capitula, & Canonici, ac alij, quibus il-
lae debentur easdem exigere, & recuperare
debeant, alias tempore praedicti elapso,
omnis actio, quae desuper contra dictam
Camerae praedictae possit, eo ipso cesset,
aut cessare intelligatur, necjam Capitulis,
Canonici, & aliis super spoliis, ac bonis
Praelati pro tempore defuncti quomodoli-
bet praetendentibus ullum proflus jus, ul-
laque actio super eisdem solutionibus, illa-
rumque exactione, & recuperatione com-
petat, nec remaneat.

§.5. Decernentes sic in praemissis omni-
bus, & singulis per quoscumque Iudices,
Commissarios quavis auctoritate fungentes
sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter
iudicandi, & interpretandi facultate, at-
que auctoritate, iudicari, & definiri debere,
ac irritum, & inane, quidquid secus super
his a quoquam quavis auctoritate scienter,
vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus Apostolicis, ac
in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis
editis generalibus, vel specialibus Consti-
tutionibus, & Ordinationibus, ac Eccle-
siarum Monasteriorum, & locorum praedi-
ctorum, juramento, confirmatione
Apostolica, vel quavis firmitate alia robo-
ratis statutis, & consuetudinibus, ceteris-
que contrariis quibuscumque.

Datum Rome apud S. Petrum sub an-
nulo Piscatoris die 15. Maii 1587. Ponti-
ficatus nostri Anno III.

LXXXVII.

Indultum, ut Commissarius Generalis Or-
dinis Fratrum Minorum de Observantia
nunc, & pro tempore existens in parti-
bus Indiarum, habeat vocem activam,
& passivam in Capitulo Generali.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam

§.1. CUM ad regendos Fratres Minores
de Observantia degentes in parti-
bus Indiarum, sive totius novi Orbis Charis-
simi in Christo filii nostri Philippi Hispania-
rum Regis Catholici Ditioni subiectarum
praeter duos Commissarios, & Ministros
Provinciales, & duos Custodes, qui toti-
dem Provinciis illarum partium praesunt
etiam unus Commissarius Generalis depu-
tari soleat secundum Statuta in Congrega-
tio-

Et sic in per-
petuum jubet
observari.

Contraria
tollit.

Dat. die 15.
Maii 1587.
An. III.

Ex Regest. in
Secret. Brevo.

Causa dandi
Privilegi.

tione Toletana instituta, qui supremam in omnes personas Regulares dicti Ordinis, in illis Regionibus potestatem habeat, ac licet in Capitulis Generalibus ejusdem Ordinis, quae pro tempore celebrantur, praedictum Commissarium Generalem pro tempore existentem interesse deceat, ac ejus praesentia, ex eo quod de rebus, & negotiis, deque statu, & indigentis ipsius Ordinis plene instructus, & informatus esse, solet sit admodum fructuosa, & quodammodo necessaria. Vocem tamen activam, & passivam in dicto Capitulo generali juxta literas sel. rec. Leonis Papa X. nostri Praedecessoris, & forsitan alia ipsius Ordinis Statuta minime habeat, non mediocriter expedire, & rationi consonum esse judicamus, ut quoniam ex Ministris Provincialibus, & Custodibus quam plures ob locorum intervallum, ac distantiam ad Capitula Generalia accedere non possunt, & plerumque eorum aliquis deest saltem Commissario Generali praedicto Vox activa, & passiva concedatur, praesertim cum hoc ipsum valde gratum, & acceptum praedicto Philippo Regi fore existimemus, & tam ultramontani, quam Cismontani fratres communitate in hoc concurrant.

Declaratio, de qua in rubrica.

§.2. Quare Nos bono regimini ejusdem Ordinis consilium volentes, ac de Religionis zelo, aliusque probitatis, & virtutum meritis dilecti filii Hieronymi de Guzman moderni Commissarii plurimum in Domino confisi, Motu proprio tam eidem Hieronymo, quam cuivis alteri pro tempore futuro Commissario Generali dicti Ordinis in partibus praedictis, ut in Generali in Domo B. Mariae de Araceli de Urbe jam Congregato Capitulo, & quibuslibet aliis Capitulis Generalibus Congregationibus, & in omnibus eorum Capitularibus, quae in futurum ubilibet in locis celebrabuntur, in electione Generalis Ministri, & alias in omnibus, & per omnia vocem activam, & passivam, ac locum congruentem, prout aliis Commissariis Generalibus dicti Ordinis dari solet, omnino habeat, & sua voce uti, & locum retinere libere, & licite valeat, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Clausula.

§.3. Decernentes praedictum Hieronymum, ac pro tempore existentem Commissarium Generalem ad vocem activam, & passivam, & locum hujusmodi per eos, ad quos spectat, omnino, & quacumque contradictione, appellatione, aut recursu remotis, recipi, & admitti debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§.4. Non obstantibus dictis Leonis Praedecessoris literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam tales voces cuiquam alteri, quam certis personis tunc expressis concedi prohibentibus: privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Aposto-

licis eidem Ordini, aut illius superioribus, ac personis quomodolibet concessis, a probatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda foret, tenores hujusmodi pro expressis, ac ad verbum insertis habentes, ad effectum praesentium dumtaxat, latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris die 15. Maii 1587. Pontificatus nostri Anno III.

Dat. die 15. Maii 1587. An.III.

LXXXVIII.

Statuitur, quod Capitulum Generale Ordinis Fratrum Minorum Santi Francisci de Paula de cetero de sexennio in sexennium celebrari debeat.

Ex Regest. in Secret. Breu.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

DESacrarum Religionum quarumlibet salubri directione solliciti, ea pro Pastoralis Officii nostri debito constitutum, per quae illarum profectibus occurritur, & dispendiis obviatur.

Proemium.

§.1. Cum itaque sicut accepimus Capitulum Generale Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Paula singulis trienniis in Festivitate Pentecostes juxta ipsius Ordinis statuta, seu privilegia, & indulgentia illi a Sede Apostolica concessa celebrari, & in eo Corrector Generalis, ejusque Collegae, ac Zelosus dicti Ordinis non nisi ad triennium eligi consueverint. Ordo autem praedictus, benedicente Domino, ita excreverit, ut frequentes illius Domus in variis Mundi Provinciis instituta, & propagata repantur, & propter locorum distantiam Domus ipsae in suis Provincialibus, & aliis Religiosis ad dictum Capitulum Generale unoquoque triennio transmittendis maxima rerum, & impensarum dispendia subire cogantur, nec infra triennium hujusmodi ab eodem Correctore generali commode visitari possint. Singuli vero Correctores dictarum Domorum, qui annales dumtaxat existunt, antequam de statu eorumdem Domorum, ac rebus ad illarum curam, & administrationem pertinentibus instrui possint, Officiis suis destituti remaneant, & hujusmodi annales eorum mutatio, domibus praedictis plurimum damni, & incommodi adferat.

Capitula Generalia singulis trienniis celebrari solent, sed propagata hujusmodi Ordine tam frequentia Capitula nova esse coeperunt.

§.2. Nos ex his, & aliis causis animum nostrum moventibus opere praetium fore arbitrati, ut provisionis nostrae ministerio incommodis, & dispendiis praedictis aliqua commoda ratione occurratur. Motu proprio, non ad alicujus Nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, & certa scientia nostra, ac de Apostolica potestate plenitudine statuimus, & ordinamus, quod ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus dictum Capitulum Generale in Festivitate Pentecostes hujusmodi de sexennio in sexennium, non

Statuit itaque Pontifex, ut in posterum singulis sexenniis cogantur.

non autem quolibet triennio, ut haecenus observatum fuit, congregari, & fieri, & tam dilecti Filii Gregorius Carbonellus a Paula Corrector Generalis, ejusque Collegae, ac Zelosus in Capitulo generali novissime celebrato electi, quam qui deinceps ad Correctoris Generalis, ejusque Collegarum, ac Zelosi ejusdem Ordinis Officia pro tempore eligentur, in suorum hujusmodi Officiorum functione per integrum sexennium a die electionis de sua cujusque persona facta computandum, & usque ad ejusdem Ordinis Capitulum generale post electionem hujusmodi proxime futurum insistere, & perseverare. Singula autem Domus praedictae, lapsis Anno administrationis modernorum earum Correctorum annaliis, non amplius per annales, sed biennales Correctores de biennio, in biennium eligendos, & deputandos regi, & gubernari debeant, servata tamen alias forma, in electionibus tam Generalis, quam aliorum Correctorum, necnon Zelosi, & Collegarum hujusmodi haecenus observari solita, quam salvam, & illaem esse volumus.

Clausula.

§.3. Decernentes praesentes literas nullo unquam tempore, etiam praetextu, quod ad id ipsius Ordinis Capitulum generale specialiter inditum, & interesse habentes vocati non fuerint, seu ex quavis alia quantumvis legitima causa de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quovis defectu notari, impugnari, seu invalidari, aut ad jus, vel controversiam revocari posse: sique per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantium derogatio.

§.4. Non obstantibus praemissis, & Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ordinis, & domorum hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, & quantumcumque tempore observatis, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Generali, & aliis Correctoribus, necnon Zeloso, Collegis, Fratibus, Religiosis, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, distamque Sedem etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, vel alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro eorum sufficienti derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica,

expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso a & forma in illis tradita observata inserti forent praesentibus, pro sufficienter expressis habentes; illis alias in suo robore permanens, ad hoc ut praesentes literae suum omnino consequantur, & consequi debeant effectum, specialiter, & expresse derogamus, ac sufficienter derogatum fore, & esse decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 4. Junii 1587. Pontificatus nostri Anno III.

Dat. die 4. Junii 1587. An.III.

LXXXIX.

Ereccio Cappellae ad Praesepe Jesu Christi in Basilica S. Mariae Majoris de Urbe, cum Praepositi, Sacristae, Cappellanorum, & Beneficiorum institutione, atque Cardinalis Protectoris, & Judicis causarum ad eos spectantium jurisdictione.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

GLoriose, & semper Virginis Dei genitricis Mariae salutiferam fecunditatem humiliter venerantes, intra cujus castissima viscera, virtute Altissimi mirabiliter obumbrante, divina sapientia sibi domum edificavit, summas illius laudes, & praecleara in universum genus humanum, sed in Nos potissimum merita, & verbis, & factis, quantum pro humana imbecillitate possumus, libentissime praedicamus. Hanc enim Beatissimam Virginem gratiae, & misericordiae parentem ab ipsa pene infantia Nobis Advocatam delegimus, cujus patrocinio, & intercessione, multis periculis erepti fuimus, & multa beneficia a bonorum omnium largitore Deo accepimus.

Pontifex iste ab infancia, B. Virginem sibi Advocatam delegit, cujusque patrocinio multis periculis evasit.

§.1. Itaque cum alias ejusdem Sanctissimae Virginis nomine, & miraculorum splendore illustres Ecclesias semper in honore habuimus, tum in primis erga celeberrimam ejus in Alma Urbe Basilicam ad Praesepe Domini, quae S. Mariae Majoris appellatur, praecipua quadam, & pia devotione affecti sumus.

Ejus ideo Ecclesiam, & oratione Basilicam S. Mariae Majoris devotissime admodum coluit.

§.2. Cumque considerarem Sancti Dominici Praesepis Sacellum in eadem Basilica situm, ob sacras illius Praesepis reliquias in quo Rex gloriae nasci non abhorruit, & infans jacuit, magna in veneratione merito habitum minus decenter pro loci dignitate, & sanctitate ornatum, & extractum esse. Nos cupientes tam eximium, & religiosum monumentum debito cultu, decentique ornatu augere, ac nobili adificio circumseptum communire, opus sane viribus nostris, & facultatum nostrarum illo quidem tem-

Praesepis itaque Sacellum in d. Basilica minus decenter extractum videtur, dom. Card. ante, B. Virginis ope fractum, insignem sibi aedificavit.

tempore tenuitate majus, freti ope ejusdem
Deipare semper Virginis, & animo suscepi-
mus, & re ipsa aggressi sumus. Nam jam-
pridem cum S. R. E. Cardinalatus honore
fungemur, loco a dilectis filiis Capitulo
ejusdem Basilicæ, interveniente etiam au-
ctoritate fel. rec. Gregorii Papæ XIII. Præ-
decessoris nostri Nobis concessio, insignem
Cappellam, & spatii amplitudine, & sub-
structionis magnificentia, templi instar,
cepimus a fundamentis edificare.

In eadem
capella
quædam
adificata
est
capella
in
honoribus
S. Lucie
& S. Martini
Martyris
et
S. Hieronymi
Confessoris
et
S. Praxedis
Virginis
et
S. Agathe
Virginis
et
S. Juliane
Virginis
et
S. Ursule
Virginis
et
S. Katerine
Virginis
et
S. Margarete
Virginis
et
S. Apollonie
Virginis
et
S. Agathe
Virginis
et
S. Juliane
Virginis
et
S. Ursule
Virginis
et
S. Katerine
Virginis
et
S. Margarete
Virginis
et
S. Apollonie
Virginis

§.3. Cumque edificatio feliciter proce-
deret, ecce divina sic disponente clementia,
nullis nostris meritis, sed ipsius Beatissime
Virginis precibus, in Apostolica Sedis sa-
ligio locati sumus. Quare inchoatum opus
tanto impensius urgentes, nullisque quam-
vis maximis sumptibus parcentes, Cappel-
lam ipsam testudine sublimi plumbi laminis
extrinsecus testam, & pretiosis crustis, &
tegumentis marmorum, atque opere tecto-
rio marmorato, egregisque picturis, &
Sacris Imaginibus, & loco ipso congruen-
exornatam, ita demum benedicente Domi-
no perfecimus, atque omni ex parte absol-
vimus, ut ipsa antiqua venerandi Præsepis
adicula, multis catenationibus, colligatio-
nibus, & sustentis circum adhibitis, ne pa-
rietes dissolvi, neve opus ulla ex parte la-
befactari posset, magna ergatarum, & tra-
ctoriarum machinarum vi, ingenti labore,
atque artificio tota simul solida, ac prorsus
integra, quod factu difficillimum videbat-
ur, veteri Sede convulsa, & in altum sub-
blata, in medium ipsius novæ Cappellæ
gremium, sub ejus pavimento in locum
subterraneum translata, atque asportata
fuerit, ubi & specus circumcirca humili
fornice concameratus, per quem circumiri
possit, extrusus est gradibus ad commo-
dum descensum in eandem Sacri Præsepis
adiculam, & dictum specum hinc inde ante
positis, ut Christiani fideles viri tantum, lau-
des, & preces Deo offerre, & Presbyteri in
Altari ibidem sito Missas devote celebrare
valeant.

Et Altare Ma-
jus ad Missas
Pontificias ce-
lebrandas co-
stituit.
Alia duo Al-
taria ad limi-
na d. Capellæ
adjunxit.

§.4. Altare item supra ipsius adicule
fornicem constituto, & ad Missas Pontifi-
cias celebrandas.

§.5. Duo præterea minora, sed tamen
insignia Altaria, sive Sacella, nostra itidem
impensa edificata eodem modo picturis, &
ornamentis magnifice exulta ad ipsius
Cappellæ limina ab utraque parte adjun-
ximus.

Unum S. Lu-
cie, ubi duo
SS. Innocen-
tium Corpulcu-
la recondi vo-
luit.

§.6. Unum videlicet sub S. Lucie Vir-
ginis, & Martyris invocatione dicatum,
cujus festus dies, idem Natalis noster est,
& quam ab ineunte ætate, omni studio vene-
deret, magna cum fiducia assidue præcati
sumus, sub ejus etiam Altari in Arca mar-
morea duo Sacra Beatorum Innocentium
corpulcula, a Basilica S. Pauli extra Portam
Ostiensis nostro jussu translata, rite re-
condi curavimus, ut ad Christi infantis cu-
nabula, iidem Sancti Innocentes, (fiores,
primitiæ Martyrum, Deoque gratissima
victima) quodammodo excubare videantur.

§.7. Alterum vero in honorem, & me-
moriæ S. Hieronymi præstantissimi Eccle-
siæ Doctoris, cujus Titulus in Ecclesia Il-
lyricorum fuit Nobis in nostra assumptione
ad Cardinalatus honorem assignatus, &
perpetuo retentus, quique Præsepis Domini
ita vivens coluit, ut ex hoc mundo dece-
dens per illud tamquam vitæ januam ad cœ-
lestem patriam commigravit.

Post perfectū
opus hujus
Capellæ, cō-
pertum est,
tam esse simi-
lem veteri Ca-
pellæ ad Præ-
sepis Domini
in Ecclesia
Bethleemica,
na, quod ex
inspiratione
divina id Præ-
sepis facile
videatur.

§.8. Cum igitur, Deo favente, pium
hujusmodi opus jam absolutum, & ad te-
ctum perductum foret, compertum est tan-
dem, relatione, ac testimonio fide digno-
rum virorum, qui ex peregrinatione Ter-
re Sanctæ nuper in Urbem advenerunt, No-
bis nihil tale umquam cogitantibus, non
humano consilio, sed plane divino instinctu
ita contigisse, ut hæc nostra Capella, ve-
teri Cappellæ ad Præsepis Domini positæ in
Ecclesia Bethleemica, quæ est in Palestina,
adificio, substructione, ac præcipuis suis
partibus admodum similis evaserit: nam &
a sinistra parte Ecclesiæ uti hæc nostra sita
est, & habet adiculam Præsepis Dominici
subterraneam, nostræ consimilem, testam
testudine, opere vermiculato ornatam, fi-
cuti & hæc est, ad quam, & per gradus
descensus patet: habet quoque illa Capella
marmoream, uti & hæc nostra, pavimen-
tum. Altaria etiam proxima in memoriæ
Sanctorum Innocentium, S. Catharinæ Vir-
ginis, & Martyris, & S. Hieronymi extru-
cta, quemadmodum, & nostra unum in
S. Lucie, cum reliquis Sanctorum Inno-
centium, & alterum in ejusdem S. Hiero-
nymi memoriæ pariter erecta, ita ut ipsa
Gloriosa Virgo, quæ olim primis Sanctæ
hujus Basilicæ fundatoribus, certos fines,
& locum Nivibus, quæcumque memoria in ho-
diernum usque diem religiose colitur, mi-
rabiliter præscripsit, ac designavit, nunc
etiam in nostra Cappellâ quasi dictæ Basilicæ
appendice extruenda, divinitus mentem
nostram inspiraverit, simulque suæ, ac divi-
næ voluntatis, & providentiæ, admirabilem,
minimeque obscuram dederit signifi-
cationem.

In eadem Ca-
pellâ idem
Pontifex se-
pulchra ma-
gnifice extra-
xit. Alterum
Pio Papæ V.
a dextris Ca-
pellæ. Alteri
tibi a sinistris.
Aliud etiam
in vestibulo
pro suis con-
sanguineis se-
peliem. posit.

§.9. Demum vero Nos ad Dei Omnipotentis,
& Intemeratæ Virginis Partus glori-
am, fidelisque Populi erga Cœlorum Re-
ginam devotionem augendam, eandem
Cappellam solemnî Ritu consecrari, & de-
dicari curavimus, atque in ea duo sepul-
chra conquistissimis columnis, & lapidum
varietate, opere sumptuoso, ac magnifi-
co extruximus, quorum alterum Sanctæ
memoriæ Pio Papæ V. nostro etiam Præ-
decessori, de Christiana Republica, deque
Nobis optime merito, a dextris ejusdem
Cappellæ posuimus, ut perpetuo nostri
erga eum grati, & pii animi apud posteros
monumentum extet. Alterum a sinistris ad
nostram sepulturam reservavimus. Ter-
tium vero separatim in vestibulo dictæ Ca-
pellæ, & in ipsa Navi Basilicæ, illi conti-
gua, pro nostris dumtaxat consanguineis se-
deliendis assignavimus.

Et modo ad
laudem ejus-
dem B. Virgi-

§.10. Ut autem in eadem Capella no-
stra ad ipsum Sanctum Præsepis, ubi An-
ge-

nis, & d. Præ-
sepis venera-
tionem, unam
Sacristiam,
quatuor Ca-
pellas, &
quatuor Cle-
ricos in di-
ctâ Capella
erigit, & in-
stituit.

gelorum Chori, Deo gloriam, & homini-
bus pacem annunciarunt, & ubi Nos ano-
no præterito, cum venerabilibus fratribus
nostris S. R. E. Cardinalibus, ac aliis Epi-
scopis, & Prælatibus, in Natalis Domini no-
ste, Missarum solemniam celebravimus, as-
sidue incrementum salutaris hostiæ sacrifi-
cium, pro nostra, & totius populi Chri-
stiani salute offeratur, & divinæ laudes,
atque officia persolvantur: ob eam causam
certos Presbyteros, & Clericos, qui in
Capella, duobusque ei conjunctis Sacellis,
seu Altaribus prædictis Deo inserviant, con-
stitere decrevimus. Cum itaque, sicut
accepimus, S. Joannis de Pyro Policastren.,
& S. Leonardi Salernitan. Civitatum, vel
Dioc. Monasteria, Ordinum S. Basilii, &
S. Benedicti, quæ bon. mem. Petrus Epi-
scopus Caetanus, & quondam Ludovicus
Blanchettus Clericus, ex dispensatione, &
concessione Apostolica, in Commendam,
dum viverent, respective obtinebant, utra-
que Commenda hujusmodi, per obitum
Petri Episcopi, & Ludovici prædictorum,
qui apud Sedem prædictam diem clausurunt
extremum, cessante, adhuc eo quo ante
Commendam ipsam vacabant, modo va-
caverint, & vacant ad præsepis, & dilectus
filius noster Philippus tituli S. Sabine Præ-
byter Cardinalis Spinola nuncupatus, qui
Monasterium S. Nicolai de Butramo dicti
Ordinis S. Basilii Hieracen. diocesis, ex si-
mili concessione, & dispensatione in Com-
mendam ad ejus vitam nuper obtinebat, pos-
teriori Commendæ hujusmodi, ac omni,
& cuiuscumque juri sibi in dicto Mona-
sterio S. Nicolai, illiusque regimine, &
administratione, vel ad illa quomodolibet
competenti, hodie in manibus nostris spon-
te, & libere cesserit. Nos concessionem hujus-
modi admittentes, ac Capellam nostram
prædictam ad ejusdem Redemptoris nostri
laudem, & honorem, & gloriosissime il-
lius Genitricis, dictique Sancti Præsepis
memoriæ, & venerationem, ac divini
cultus incrementum, competenti benefi-
ciorum, & Ministrorum Ecclesiasticorum
numero stabilire, annisque redditibus pro
congrua eorum sustentatione, & manu-
tentione, onerumque illis, ac dictæ no-
stræ Capellæ, necnon illius fabricæ, & Sa-
cristiæ pro tempore incumbentium suppor-
tatione necessariis dotare volentes, verum-
que, & ultimum dictorum Monasteriorum
vacationis modum, etiam si ex illo que-
vis generalis reservatio, etiam in corpore
juris clausa resulset, præsentibus pro expres-
sis habentes, Motu proprio, non alicujus No-
bis super hoc oblatæ petitionis instantiam,
sed ex mera deliberatione, & certa scientia
nostra, ac de Apostolica potestatis plen-
itudine in Capella nostra prædicta unam
Præposituram, quæ in ipsa Basilica, secun-
da Dignitas existat, hoc est prima post Ar-
chipresbyteralem, pro uno Præposito,
utriusque, vel alterius juris Doctore, seu
in Theologia Magistro, & in presbyteratus
ordine constituto, ac unam Sacristiam pro
uno Sacrista, & quatuor perpetuis Capella-

nis Presbyteris, & quatuor alia Clericatus
nuncupanda perpetua simplicia beneficia
ecclesiastica pro totidem alijs Clericis nun-
cupandis perpetuis beneficiatis: quorum si-
quidem Sacristæ, Capellanorum, & Bene-
ficiatorum, qui Clerici nuncupantur, di-
ctus Præpositus caput existat, ac in rebus,
negociis, & actibus per eos tractandis,
& faciendis, primum, & digniorem lo-
cum habeat, ibidemque præsit: ac tam ipse
quam prædicti Sacrista, Capellani, & Be-
nificiati dictæ Capellæ, prout inferius de-
scriptum erit, deserviant, Apostolica au-
toritate tenore præsentium, perpetuo eri-
gimus, & instituimus.

§.11. Ac eidem Capellæ nostræ illiusque
fabricæ, & Sacristiæ, necnon communi
massæ ipsorum Præpositi, Sacristæ, Capel-
lanorum, & Beneficiatorum, pro eorum
manutentione, & sustentatione, ac onerum
illis incumbentium supportatione, singula
Monasteria prædicta, quæ Conventu
carent, ac quorum fructus, redditus, &
proventus S. Joannis videlicet ad quadra-
ginta, S. Leonardi vero ad quinquaginta
florenos auri, in libris Camera Apostoli-
cæ taxati reperiuntur, S. Nicolai autem, ac
illi perpetuo annexorum, S. Mariæ de Pi-
gliano, & ejusdem S. Mariæ de Canis
quingentorum, & quinquaginta ducatorum
auri de Camera secundum communem exi-
stimationem valorem annuum, ut etiam
accepimus, non excedunt, quibusvis modis,
& ex quorumcumque personis, seu per li-
beras quorumvis cessiones, de illorum re-
giminibus, & administrationibus in Roma-
na Curia, vel extra eam, etiam coram
Notario publico, & testibus sponte factas
vacent, etiam si tanto tempore vacaverint,
quod eorum provilio iuxta Lateranen. statu-
ta Concilii, aut alias canonicas sanctiones
ad Sedem prædictam legitime devoluta exi-
stat, & illa ex quavis causa ad Sedem eam-
dem, specialiter, vel generaliter perti-
neat, & de illis consistorialiter disponi
conferat, seu debeat, ac super regiminibus,
& administrationibus Monasteriorum hujus-
modi inter aliquos lis, vel eorum possesso-
rio molestia, cujus litis statum, etiam præ-
sentibus haberi volumus pro expresse, pen-
deat indecisa, cum prædictis, & forsan
aliis illis annexis, eorumque membris,
grangis, prædiis, possessionibus, deci-
mis, primitiis, vineis, terris, agris, censibus,
fructibus, redditibus, proventibus,
juribus, obventionibus, emolumentis,
pertinentiis, rebus, & actionibus universis,
ceterisque bonis mobilibus, & immobili-
bus, ac se moventibus, cujuscumque qua-
litate, præter, & valoris annui existent., ac
ubique locorum consisten. eorumque pro-
prietate, & dominio. Ita quod liceat Col-
legio Præpositi, Sacristæ, Capellanorum,
& Beneficiatorum hujusmodi, per se, vel
alium, seu alios, eorum, & dictæ nostræ
Capellæ, illiusque fabricæ, & Sacristiæ,
sueque mensæ, seu massæ communis no-
minibus corporalem, realem, & actua-
lem possessionem Monasteriorum, an-
ne-

Pro illorum
que sustentatione,
redditus benefici-
torum hic de-
scriptorum,
qui assignat.

xorum, membrorum, grangiarum, prædiorum, possessionum, decimarum, primitiarum, vinearum, terrarum, agrorum, censuum, jurium, pertinentiarum, rerum, actionum, & bonorum hujusmodi, propria auctoritate absque spoliis, & attentatorum vitio, ac cujuscumque iudicis, decreto, vel ministerio libere apprehendere, & perpetuo retinere, illaque regere, & administrare, necnon fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta eorumdem percipere, exigere, & levare, illaque in suos, secundum ordinationem inferius per Nos descriptam, & dictæ Capellæ nostræ, illiusque fabricæ, & Sacristiæ usus, utilitatem, & necessitates omnino convertere, Diocæsani loci, vel cuiuscumque licentia desuper minime requisita, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuo annuis, annectimus, & incorporamus, ac in eisdem Monasteriis sic unitis, eorumque Ecclesiis, annexis, membris, & grangiis, dignitates Abbatiales, illarumque titulos, nomina, & denominationes, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo supprimimus, & extinguimus.

Preposito & Capellani prædictis quasdam Missas, & Anniversaria celebrandi curam injungit.

§.12. Statuentes, & ordinantes, ut Prepositus, & Capellani prædicti, singulis diebus Dominicis, & festiuis, Missas quatuor, aliis vero diebus tres Missas, alternis vicibus, seu hebdomadam, iuxta providam dispositionem, & ordinationem desuper ab eis faciendam celebrare, & quotannis tria Anniversaria officia mortuorum, unum videlicet pro dicti Pij Prædecessoris, & aliud pro nostra, postquam viam universæ carnis ingressi fuerimus, reliquum autem, pro parentum, & propinquorum nostrorum, ac infrascriptorum patronorum animabus; que tamen non intra dictam Capellam nostram, sed extra eam in illius vestibulo, quod est in eisdem Basilicæ navis eidem Capellæ continua peragantur, ne ubi vita auctor, & mortis victor, ac triumphator est ortus, ibi caltra doloris Cenotaphia paltea, feretralia, & alia mortuorum, ac funeralium officiorum insignia conspiciantur.

Sacristæ, celebrationis Officiorum, & Capellæ suppellestis, & ornamentorum cura assignat.

§.13. Sacrista vero curam celebrationis Anniversariorum officiorum, & Missarum hujusmodi, necnon custodiam sacræ suppellectilis, ac ornamentorum, & paramentorum ad dictæ Capellæ nostræ usum pro tempore pertinentium habere.

Beneficiis, que onus in præmissis assilendi, & divinis interserviendi imponit.

§.14. Alii autem Beneficiati prædicti, eisdem Preposito, Sacristæ, & Capellanis in præmissis assistere, eisque in divinis interservire, ac alia obsequia, & onera sibi pro tempore imposta præstare debeant, & teneantur. Ac omnes simul unum Collegium inter se cum archa, massa, & sigillo communibus, aliisque Collegialibus insignibus, ad instar aliorum similium Collegiorum, tam in prædicta, quam aliis quibusvis dictæ Urbis Basilicis, & Ecclesiis institutorum, constituentur.

Eisque omnibus ceteris redditibus, & proventus cedat.

§.15. Necnon annis singulis ex dictis fructibus, redditibus, proventus, juri-

bus, obventionibus, & emolumentis, ipsius nostræ Capellæ Præpositus quadringenta, Sacrista centum, & quinquaginta, singuli Capellani, etiam centum, & quinquaginta, singuli vero alii Beneficiati Clerici inibi pro tempore existentes, quinquaginta scuta moneta Romanæ percipere, ipsique insimul similiter annis singulis unum Thesaurarium, seu Camerarium, qui de eorum gremio existat, & ad quem peculiaris cura recuperationis, exactiois, distributionis, & repartitionis omnium, & singulorum fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, & emolumentorum ad dictam Capellam nostram, illiusque fabricam, & Sacristiam, atque ad communem massam Collegii hujusmodi, nunc, & pro tempore spectant, pertineat, eligere, & deputare; necnon ut soluta Preposito, Sacristæ, ac singulis Capellanis, ac Beneficiatis prædictis rata parte, seu portione eos, ut præfertur tangente, & deductis omnibus impensis ad usum Capellæ nostræ, illiusque fabricæ, & Sacristiæ hujusmodi necessarias, totum id, quod supererit, in emptionem tot locorum Montium non vacabilium, aut aliorum bonorum stabilium erogare, illorumque necnon inde provenient. fructus postquam ad summam centum scutorum similibus ascenderit, pro una inter se proportionabiliter dividere, & repartiri; pro altera vero medietatibus, eorumdem super excrementum fructus, in usum, necessitates, & ornamenta Capellæ nostræ, illiusque fabricæ, & Sacristiæ hujusmodi convertere debeant; ita tamen ut Thesaurarius aut Camerarius pro tempore existens, de receptis, & administratis per eum, rationem, & computa eidem Collegio in fine cuiuscumque anni reddere omnino teneatur.

Et in Choro locum eidem quandoquidem que si adesse voluerint, assignat.

§.16. Ac insuper ubi, quoties, & quandoque eis placuerit, libere eorum arbitrio, sine ullo tamen onere, aut obligatione, & sine ullo impedimento, stallum, & locum in dicta Basilica, & illius choro habere, omnibusque, & singulis horis Canonicis, ac alijs divinis officiis, necnon processionibus, ceterisque publicis actibus, non tamen Capitularibus, dictæ Basilicæ interesse, ita ut neque ad interessendum præmissis unquam cogi, vel compelli, nec si sponte accedere voluerint, impedire quovis prætextu possint. Et ibidem Prepositus, videlicet cappam, aut costam cum rochetto, prout temporis qualitas exegerit, ad instar Canonicorum eisdem Basilicæ, Sacristæ autem, & Capellani, ac alii Beneficiati Clerici nuncupati prædicti, habitum per alios Beneficiatos, & Clericos ipsius Basilicæ gestari solitum respective deferre, necnon attempta antiquitate, nobilitate, & præstantia eisdem Sancti Præsepis Domini, a quo tamquam præcipua, & primaria parte, tota Basilica etiam ad Præsep Domini olim dicta fuit, & cum hac ipsa per Nos erecta dignitas Sacristæ, Capellanæ, & Beneficia pro divino cultu, & servitio eisdem Præsepis fuerint instituta, Præpositus immediate, post Vicarium Archiep-

by-

byteri dictæ Basilicæ, & ante omnes illius Canonicos supradictos, Sacrista vero, & deinde Capellani post ipsos Canonicos, & ante omnes Beneficiatos Basilicæ, alii autem eisdem Capellæ nostræ Beneficiati Clerici appellati, post Beneficiatos, & ante Clericos Basilicæ hujusmodi immediate sedere, & accedere libere, & licite possint.

Et ne propterea aliquid emolumentis percipiat, interdicat.

§.17. Per hoc tamen eisdem Basilicæ Capitulo, Canonicis, Beneficiatis, & Clericis, quoad distributiones, & alia emolumenta per eos dum horis Canonicis, divinisque officiis, ac processionibus, & aliis actibus hujusmodi intersunt, percipi, & lucrari solita, aliqua ex parte præjudicare nequaquam intendimus; quinimmo dictis nostræ Capellæ Præposito, Collegio, Sacristæ, Capellanis, & Beneficiatis, Clericis nuncupatis, & eorum cuilibet auctoritate, & tenore prædictis inhibemus, ne ipsi, eorumve aliquis, sive propter eorum præsentiam, interessentiam, & assistentiam in choro horis Canonicis, diurnis, & nocturnis, Missis etiam solemnibus, & alijs divinis officiis, etiam in festivitibus majoribus, & quocumque anni tempore, aut processionibus, vel anniversariis mortuorum, sive propter aliam quamcumque causam, vel occasione proppiam, paruum, aut magnam, etiam pro eorum rata, aut pro virili de ipsius Basilicæ Capitulo Beneficiatorum, & Clericorum prædictorum mensa, massa, distributionibus, aut emolumentis, ordinariis, vel extraordinariis, etiam incertis, & ut præfertur, personaliter interessentibus tantum dari solitis, ullo modo, aut quæsito colore, vel ingenio percipere, aut quomodolibet prætere audeant, vel præsumant.

In d. Capella aliud sepulchrum, seu tumulum pro quavis persona fieri prohibet.

§.18. Deinde ne in ipsa Capella nostra, illiusque situ, seu ambitu, solo, aut pavimento, muris, structuris, & ædificiis præter supradicta monumenta aliud sepulchrum, aut sepulture locus, seu tumulus, alteri persone cuiuscumque status, gradus, qualitatis, & conditionis fuerit, sive per viam depositi, sive alias quomodolibet concedi, vel assignari possit, aut debeat, districtè interdicimus, & omnino in perpetuum prohibemus.

Capellani ipsi, & eius Sacristam, Præpositum, Sacristam, Capellanos, & Clericos, eorumque bonis, ab aliorum jurisdictione eximit.

§.19. Præterea eandem Capellam nostram, illiusque fabricam, & Sacristiam, necnon Præpositum, Sacristam, Capellanos, & Beneficiatos, Clericos nuncupatos, pro tempore existentes, ipsamque Collegium, ac prædicta, ceteraque omnia, & quæcumque illius, & eorum bona mobilia, & immobilia cuiuscumque qualitatis, & quantitatis in dicta Urbe, & locis, & extra, ac alias ubique locorum consistentia, ab omni jurisdictione, correctione, visitatione, dominio, superioritate, & potestate, nunc & pro tempore existentis Urbis Vicariis, ac Archiepysyteri dictæ Basilicæ, eisque Vicariis, & Capituli, & cuiuscumque Ordinarii loci, aliorumve quorumcumque Judicum, & officialium, in ipsa Urbe, vel alias ubilibet constitutorum, perpetuo eximimus, Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

& liberamus, ac sub Beati Petri, & Sedis Apostolicæ, atque nostræ protectione suscipimus, Nobisque, & dictæ Sedi immediate subicimus.

Privilegiaque aliis in Ecclesiis Urbis dignitate hujusmodi habentibus concessa, prædictis etiam cedit.

§.20. Ad hæc, Præposito, Sacristæ, Capellanis, & Beneficiatis, Clericis nuncupatis prædictis; illorumque Collegio, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, præminentis, prærogativis, favoribus, facultatibus, indultis, & alijs gratiis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus alii dignitates, Capellanias, & alia beneficia in dicta Sanctæ Mariæ Majoris, & alijs eisdem Urbis Basilicis, & Ecclesiis, pro tempore obtinent, eorumque Collegia, de jure, vel consuetudine, aut ex privilegio, vel alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed æque principaliter, & pariformiter, in omnibus, & per omnia, uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant, auctoritate, & tenore prædictis indulgemus.

Officialibus omnibus, ne eos molestent, præcipit.

§.21. Necnon tam prædictis in Urbe Vicario, Archiepysytero, eisque Vicario, & Capitulo, locorum Ordinariis, quam alijs quibuscumque personis, quavis auctoritate, & dignitate fungentibus, ne quorumcumque facultatum, privilegiorum, aut literarum eis, sub quibuscumque tenoribus, & formis concessorum prætextu, Præpositum, Sacristam, Capellanos, aut Beneficiatos, qui Clerici appellantur, prædictos, sive eorum aliquem in præmissis quomodolibet molestent, aut molestari permittant, districtè inhibemus.

Protegentemque, & eorumdem Defensorem Alexandrum Peretrum Cardinalem de Monte Alto, ejus pronepotem, & eo defuncto, alios hic designatos deputat.

§.22. Ut vero Capella nostræ, illiusque fabricæ, & Sacristiæ, ac Collegii hujusmodi, felici, & prospero regimini gubernio, & conservationi opportune consulatur, utque promptum, & paratum sit eis auxilium, dilectum filium Alexandrum Sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconum Cardinalem de Montealto nuncupatum, ex sorore germana, secundam carnem, pronepotem nostrum, & eo vita functo, antiquiorem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem, ex nostra familia, & parentela, vel in ejus defectum ex Provincia Marchæ Anconitanæ oriundum, seu si nullus eorum fuerit, primum Presbyterum Cardinalem pro tempore existentem eisdem Capellæ nostræ, illiusque personarum, rerum, bonorum, & jurium Protectorem, & Defensorem, ejus consilio, & ope omnia supradicta, & quæcumque alia in his, & circa ea quomodolibet necessaria agantur, statuatur, & ordinentur, constituimus, & deputamus. Ac volumus, & declaramus, quod licet nullo existente nostri sanguinis Cardinale, alius ad id, ut præfertur, vocatus Cardinalis munus Protectoris hujusmodi subire, & exercere inceperit, nihilominus si postmodum contingat, aliquem nostræ familie, & parentelæ, ac Cardinalatus honorem assumi, is in eisdem muneris functione præferri debeat, & constitutio, R r 2

Jurisdictione
eius Praepo-
situm, Sacri-
stam, Capel-
lanos, & Clo-
ricos, & eor-
um lites ei-
dem tribuit.

to, ac deputatio de cuiusvis alterius perso-
na in Protectorem huiusmodi facta eo ipso
cessare, & expirare censentur.

§.23. Dantes, & concedentes eidem
Alexandro Cardinali moderno, & pro tem-
pore existenti eiusdem nostrae Capellae Pro-
tectori, plenam, & liberam facultatem,
& auctoritatem, differentias, lites, con-
troversias inter quascumque personas, tam
Praepositi, quam Sacristae, Capellanorum,
& Beneficiorum, Clericorum nuncupa-
torum dictae Capellae, eorumdemque litem
confortes, seu ab eis causam habentes pro
tempore exortas summarie, simpliciter, &
de plano, sine strepitu, & figura iudicii,
appellatione remota, decidendi, definiendi,
terminandi, & exequendi: ac denique eam-
dem prorsus jurisdictionem, superiorita-
tem, & potestatem in Capella nostra, il-
liusque Altaribus, atque universis, & sin-
gulis personis praedictis libere exercendi, in
omnibus, & per omnia, quam pro tempore
existens Archiepiscopus dictae Basilicae,
eiusque Vicarius in ipsa Basilica, illiusque
Altaribus, Capitulo, Canonicis, Benefi-
ciis, & Clericis, vel Ministris, de iure,
consuetudine, aut ex privilegio, aut alias
quomodolibet exercere possit, & debet,
sive in futurum poterit, & debeat, etiam
quoad ea univ[er]sa, & singula, quae ex p[ar]te
sua, & concessione requirunt magis
specialem, quaque sub generali huiusmo-
di concessione non comprehenduntur.

In patronatus
& praesentan-
di personas
praedictas, Mi-
chaeli Peret-
tae eius pro-
prietatis, illius-
que descenden-
tibus conce-
dit.

§.24. Insuper ius patronatus, & praesentan-
di personas idoneas etiam alienigenas ad
Praeposituram videlicet, Protectori, ad
Sacristiam vero, ac quatuor Capellanas,
& alia beneficia Clericatus nuncupata huius-
modi Praeposito pro tempore existentibus
praedictis, tam hac prima vice, ab eorum
primae erectione, & institutione huius-
modi apud Sedem praedictam vacantia,
quam quoties ex nunc de cetero illa quibus-
vis modis, & ex quarumcumque personis,
etiam nostri, aut Romani Pontificis pro
tempore existentis, seu cuiusvis Cardinalis
etiam tunc viventis familiaribus continuis
commensalibus, seu Romanae Curiae offi-
cialibus, aut alias quomodolibet reserva-
tionem inducentibus, semper liberis, vel
ex causa permutationis resignationes de il-
lis in dicta Curia etiam in manibus nostris,
vel Romani Pontificis pro tempore existen-
tis, vel extra eam quomodolibet factas, &
admissas, ut affectionem alterius benefi-
cii Ecclesiastici, quavis auctoritate collati,
seu illa pro tempore obtinentium deces-
sum, vel quamvis aliam dimissionem,
amissionem, privationem, religionis in-
gressum, matrimonii contractum, aut alias
quomodocumque, & qualitercumque,
etiam apud Sedem praedictam, simul, vel
successive vacare contigerit, per Protecto-
rem, & Praepositum praedictos ad praesentan-
tionem huiusmodi in forma solita insti-
tuendas, dilecto filio Michaeli Peretto
Burgi S. Petri, & Militum custodiae nostrae
moderno Praefecto similiter nostro, secun-
dum carnem, ex sorore dicta pronepoti,

eiusque masculis, ex masculis descenden-
tibus legitimis, & naturalibus, ac ex legiti-
mo matrimonio natis, & procreatis, ita
tamen, quod praesentatio fieri debeat so-
lum a primogenito, & ipsius primogeniti
primogenito usque in infinitum hoc modo
videlicet. Si dictus Michael plures filios
masculos habuerit, praesentatio pertineat
ad natu majorem tantum, qui si etiam plu-
res susceperit filios masculos, natu major
eorum tantum praesentet: & sic ius praesentan-
di huiusmodi semper transeat de primo-
genito in primogenitum usque in infinitum,
& deficiente linea masculorum totaliter,
linea masculorum ex masculis descenden-
tibus a dicto primogenito praesentatio mo-
do, & forma praemissa ad secundo genitum,
si superstes fuerit, sin minus ad majorem
natu masculum ex masculis descendentibus
ab eodem: & sic de primogenito masculo,
ad primum genitum masculum similiter us-
que in infinitum, & deficiente linea mascu-
lorum ex masculis descendentibus a secun-
do genito, ius praesentandi huiusmodi tran-
seat ad tertio genitum, praedicto ordine
servato, & sic successive de una linea ad
aliam, ad omnes descendentes a dicto Mi-
chaele.

§.25. Et deficientibus omnibus mas-
culis descendentibus a dicto Michaeli,
succedat filia primogenita dicti Michae-
lis, si fuerit superstes, vel si ea non ex-
tabit, ab ea descendentes masculi, do-
nec extabunt, transeundo de primogenito
in primogenitum, modo, & forma praem-
issa, & deficientibus omnibus masculis,
ex masculis descendentibus ab omnibus fi-
liis dicti Michaelis, succedant masculi
descendentes ex nepotibus eiusdem Michae-
lis. Deficientibus autem omnibus masculis,
& foeminis a dicto Michaeli descendentibus,
ius patronatus, & praesentandi huiusmodi
transeat ad dilectam in Christo filiam Fla-
viam etiam Perettam dicti Michaelis soro-
rem germanam, si extabit, & post eam,
vel si ipsa non extabit, ad filios masculos
ipsius, & ab eis masculos descendentes us-
que in infinitum, & cessantibus masculis,
ad foeminas a dictis masculis descendentes.
Et cessantibus omnibus, tam masculis,
quam foeminis descendentibus a dicta Fla-
via, succedat dilecta in Christo filia Ursula
similiter Peretta eiusdem Michaelis etiam
soror germana, & post eam, vel si ipsa
tunc non extabit, eius filii masculi, & mas-
culi ex masculis descendentibus usque in in-
finitum, & deficientibus masculis, & mas-
culis descendentibus, succedant foeminae ab
eis descendentes. Deficientibus autem om-
nibus, & singulis masculis, & foeminis de-
scenden. a dictis Michaeli, Flavia, & Ur-
sula, tunc succedat in dicto iure patronatus,
qui Nobis fuerit sanguine proximior, ser-
vato semper in omnibus casibus supra dictis,
ordine primogeniturae, transeundo scilicet
de primogenito in primogenitum, & praer-
ferendo lineam primogeniti lineae secundo
geniti, & masculos ex masculis descenden-
tes natis ex foeminis, ac masculos ex foe-
minis

Eis autem de-
ficientibus ius
patronatus ad
Flaviam Per-
ettam d. Mi-
chaelis sorore
germanam,
illiusque de-
scendentes, &
ultimo eis o-
mnibus defi-
cientibus ad
ipsius Pontifi-
cis sanguine
proximiorum,
devenire de-
cent.

minis ipsi foeminis, ac alias in omnibus,
ac per omnia, prout in linea filiorum, & de-
scenden. a dicto Michaeli ordinatum est,
ita quod ius praesentandi huiusmodi ad
unum solum successorem insolidum, &
post illum ad alium semper deveniat, abs-
que eo, quod inter plures successores divi-
di possit, motu, & scientia similibus, aucto-
ritate, & tenore praedictis pariter per-
petuo reservamus, concedimus, & assi-
gnamus.

Ius illud pa-
tronatus, lai-
corum nobi-
lium, & illu-
strium esse, &
dicta patronis
non ex privi-
legio, sed ve-
ta fundacione
& dacione
competere de-
clarat.

§.26. Decernentes ius patronatus, &
praesentandi huiusmodi, laicorum Nobi-
lium, & Illustrium existere, ac Michaeli,
& aliis futuris patronis praedictis, non ex
privilegio, sed ex veris, primae, reali,
actuali, plena, integra, ac omnimoda
fundacione, & perpetua dacione compe-
tere, & ad illos pertinere, illudque vim,
effectum, naturam, substantiam, essen-
tiam, qualitatem, validitatem, & robo-
ris firmitatem obtinere, ac Michaeli, &
aliis futuris patronis praedictis, & eorum
cuiuslibet perpetuo suffragari debere in om-
nibus, & per omnia, absque ulla prorsus
differentia, perinde, ac si illis, & eorum
cuiuslibet ratione verae, realis, actualis, ple-
nae, & integre fundacionis, ac perpetuae
dacionis per eos de eorum propriis, & me-
re patrimonialibus, & laicalibus bonis
dumtaxat competeret, & concessum esset.

Clausulas prae-
servatas appo-
nit.

§.27. Ac ut tale sub quacumque detro-
gatione, etiam cum quibusvis pregnantif-
simis, & efficacissimis verbis, clausulis, ac
decretis, etiam cum clausula. Quorum tenores,
in quacumque dispositione, etiam
per viam Constitutionis, Legis, Regulae
Cancellariae Apostolicae, aut alias quomodo-
cumque facta nullatenus comprehendi,
nec illi ullo umquam tempore, etiam ratio-
ne cuiusvis litis pendente, vel vaca-
tionis Praepositurae, Cappellaniarum, Sa-
cristiae, & aliorum Beneficiorum huiusmodi
apud Sedem praedictam, etiam ex causa per-
mutationis, vel devolutionis, seu alio quo-
cumque praetextu, & ex quacumque cau-
sa quantumvis urgenti, & legitima, per
Nos, seu quoscumque alios Romanos Pon-
tifices pro tempore existentes, vel Sedem
praedictam, aut illius Legatos etiam de la-
tere, etiam motu, scientia, & potestatis
plenitudine similibus, seu cuiusvis intuitu,
& contemplatione per quascumque literas
Apostolicas, etiam in forma Brevis, & qua-
vis etiam derogatoriarum derogatorias, ac
fortiores, & insolitas clausulas, necnon ir-
ritantia, & alia contraria decreta quacum-
que derogari, aut derogatum censeri posse,
neque debere, nisi in illis de toto tenore, ac
data praesentium, necnon patroni pro tem-
pore existentis nomine, cognomine, &
qualitate, specialis, specifica, & individua
mentio facta fuerit, ac eiusdem patroni pro
tempore existentis ad hoc expressus accesserit
assensus, & aliter factas derogationes,
necnon quascumque collationes, provisio-
nes, commendas, praesentationes, institu-
tiones, vel alias dispositiones, de Praepo-
situra, Sacristia, Cappellaniis, & aliis Be-

neficiis praedictis, ut praesertur, vel alias
quovis modo, etiam apud Sedem eandem
pro tempore vacan. quibusvis personis alias,
quam ad praesentationem Michaelis, & alio-
rum Patronorum praedictorum, seu de eor-
um expresso consensu, etiam cum speciali,
& expressa derogatione Iurispatronatus hu-
iusmodi pro tempore factas, processusque
desuper habitos, ac inde pro tempore secu-
ta quaecumque, nulla, & invalida, nullius-
que roboris, vel momenti, fore & esse, ac
pro nullis, & infectis haberi, & censeri,
nec ius, aut coloratum titulum possidendi
cuique tribuere, vel per illa acquiri posse,
sed praesentationes per Michaeli, & alios
futuros Patronos praedictos pro tempore fac-
tas, & subsecutas institutiones, validas, &
efficaces fore, suosque effectus sortiri, ipsi-
que praesentatis, & institutis, tale jus in
re, & ad rem acquiri debere, quale acquiri-
tur praesentatis, & institutis ad beneficia de
vero, & reali Iurispatronatus laicorum no-
bilium, & illustrium, ratione primae, &
integre fundacionis, ac perpetuae dacionis
ex bonis mere laicalibus, & patrimonialibus
dumtaxat existentia, necnon Praeposituram,
Sacristiam, Cappellaniis, aliaque Beneficia,
Clericatus nuncupata huiusmodi, sub quibus-
vis specialibus, vel generalibus reserva-
tionibus, unionibus, annexionibus, incor-
porationibus, suppressionibus, extinctionibus
etiam perpetuis, vel temporalibus expecta-
tivis, & aliis etiam preventivis gratis, ac
uniendi, annexendi, & incorporandi, nec-
non conferendi, providendi, & aliis facultatibus,
concessionibus, literis, mandatis,
etiam de providendo, & indultis quibus-
cumque, illorumque, & illarum revalida-
tion. quibusvis personis, etiam praedictae
Romanae Ecclesiae Cardinalibus, etiam mo-
tu, scientia, & potestatis plenitudine simi-
libus, ac cum quibusvis suspensivis, res-
titutivis, ac etiam derogatoriis deroga-
toris clausulis, irritantibusque, & aliis
etiam vim contractus inducentibus decre-
tis, atque alias quomodolibet nunc, & pro
tempore concessis, necnon quibusvis Con-
stitutionibus, & Ordinationibus Apostoli-
cis, ac dictae Cancellariae regulis quomodo-
libet, & cum quibusvis clausulis, & decre-
tis quantumvis amplissimis, ac pregnantif-
simis, etiam cum clausula: Quorum tenores,
editis, & edendis nullatenus compre-
hensa esse, aut fore, minimeque compre-
hendi posse, aut debere, sed semper ab illis
excepta, & exclusa esse, & censeri debere,
ac omnia, & singula praemissa, necnon
praesentes literas nullo umquam tempore,
de subreptionis, vel obreptionis, seu nulli-
tatis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio
quovis defectu, etiam ex eo, quod cause
propter quas eadem praemissa facta sunt, coram
locorum Ordinariis, etiam tamquam
Sedis praedictae Delegatis examinatae, verifi-
cate, & ab eis approbate, ac interesse
forfan habentes ad id vocati non fuerint,
nec desuper suum consensum praestiterint,
seu ex quavis alia causa, vel quocumque
praetextu, quavis colore, vel ingenio no-
tari,

tari, impugnari, invalidari, retractari, ad terminos juris reduci, seu in jus, vel controversiam vocari; aut adversus illa quodcumque juris, facti, vel gratie remedium impetrari posse, nec sub ullis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendere, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea erant statum, restituta, reposita, & plenarie reintegrata, ac de novo, etiam sub Data per Michaellem, & futuros Patronos praedictos quodcumque eligenda, concessa, valida, & efficacia fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac perpetuo suffragari.

Decretum irritans adit.

§.28. Sicque in praemissis universis, & singulis, per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, ac interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis causa, & instantia iudicari, & desiniri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§.29. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Ostiensi, Sabiniensi, & Tusculano Episcopis, Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte pro tempore existentium Protectoris, & Patroni, necnon Praepositi, Sacristae, Cappellanorum, & aliorum Beneficiatorum praedictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praesentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, necnon Protectorem, Patronum, Praepositum, Sacristam, Cappellanum, & Beneficiatos pro tempore existentes, eorumque singulos illis pacifice frui, & gaudere. Non permittentes ipsos, vel quempiam ex eis, per quoscumque desuper quomodolibet molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando. Invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausula ex-
trationum de-
rogatorias ap-
ponit.

§.30. Non obstantibus praemissis, ac pia memoriae Bonifacii Papae Octavi similiter Praedecessoris nostri, etiam qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diocesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam a fine suae Diocesis ad iudicium evocetur, seu ne iudices a Sede praedicta deputati extra Civitatem, vel Dio-

cesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel alius vias suas committere audeant, seu praesument, & in Concilio generali edita de duabus dietis, necnon quatenus opus sit, nostris de non tollendo jure quaesito, & unionem committendo ad partes vocatis, quorum interest, ac exprimendo vero anno valore, tam Beneficii uniti, quam illius, cui sit unio, Lateranensisque ultimo celebrati, & quorumcumque aliorum generalium Conciliorum uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permisis fieri, ac etiam beneficia unius Diocesis uniri prohiberi, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis, editis, & edendis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Basilicae Sanctae Mariae Majoris, ac Monasteriorum, & Ordinum praedictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, ac Archiepiscopo, & Capitulo praedictis, necnon Abbatibus, Superioribus, Conventibus, & Religiosis Ordinum hujusmodi, illorumque, ac quibusvis aliis personis, etiam praedictis Cardinalibus, ac etiam dilectis filiis Populo Romano, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, irritativis, annullativis, cassativis, revocativis, modificativis, reservativis, exceptivis, declarativis, mentis attestativis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & distam Sedem, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, seu etiam ad Imperatoris, Regum, Ducum, & quorumvis Principum instantiam, seu eorum intuitu, & contemplatione, & per modum statuti perpetui, seu contractus iniri, ac etiam juramento vallati, & alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis, etiam si in eis caveatur expresse, quod Dignitates, Cappellaniae, & alia Beneficia Ecclesiastica distae Urbis, non nisi Civibus Romanis, ac Civium Romanorum filiis originariis, & alias certo tunc expresso modo qualificatis conferri possint, & alias de illis etiam per Sedem praedictam pro tempore factae collationes, & provisiones, ac quavis alia dispositiones, nullius sint roboris, vel momenti, quodque eisdem statutis, privilegiis, indultis, & literis ulla tenus, aut non nisi sub certis modo, & forma in eis expressis derogari possit, & si illis aliter derogari contingat, derogationes hujusmodi nemini suffragentur. Quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad

bo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo roore permaneris. hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque, aut si aliquibus praedictorum, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim, ad eadem sit Sede, indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem praedictas, Monasteria hujusmodi, in spiritualibus non laedantur, & in temporalibus detrimenta non sustineant, sed eorum congruae supportentur onera, consueti.

D. P. An.III.
9 Junii.

Nulli ergo &c.
Datum Roma apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, quinto Idus Junii, Pontificatus nostri Anno III.

XC.

Damnatio coniugiorum per Eunuchos, & Spadones contractorum, & contrahendorum.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Venerabili Fratri Episcopo Nivariensi, nostro, & Sedis Apostolicae in Regionibus Hispaniarum Nuncio.

Dubium exortum super validitate conjugiorum, quae contrahuntur Eunuchi.

CUM frequenter in istis regionibus Eunuchi quidam, & Spadones, qui utroque teste carent, & ideo certum ac manifestum est, eos verum semen emittere non posse, quia impura carnis tentigine, atque immundis complexibus cum mulieribus se commiscant, & humorem forsan quemdam similem semini, licet ad generationem, & ad matrimonii causam minime aptum effundunt, Matrimonia cum mulieribus, praesertim hunc ipsum eorum defectum scientibus contrahere praesumant, idque sibi licere pertinaciter contendunt, & super hoc diverse lites, & controversiae, ad tuum, & Ecclesiasticum forum deducantur, requisivit a Nobis Fraternitas tua, quid de hujusmodi connubiis sit statuendum.

Declaratio quod ea nulli sint in futurum.

§.1. Nos igitur attendentes, quod secundum Canonicas sanctiones, & naturae rationem, qui frigidae naturae sunt, & impotentes, iidem minime apti ad contrahenda matrimonia reputantur, quod praedicti Eunuchi, aut Spadones, quas tamquam uxores habere non possunt, easdem habere ut foecores nolunt, quia experientia docet, tam ipsos dum se potentes ad coeundum iactant, quam mulieres, quae eis nubunt, non ut caste vivant, sed ut carnaliter invicem conjugantur prava, & libidinosa intentione, sub praetextu, & in figura Matrimonii turpes hujusmodi commixiones affectare, quae cum peccati, &

scandali occasionem praebent, & in animarum damnationem tendant, sunt ab Ecclesia Dei prorsus exterminandae. Et insuper considerantes, quod ex Spadonum hujusmodi, & Eunuchorum coniugis nulla utilitas provenit, sed potius tentationum illecebra, & incentiva libidinis oriuntur, eidem Fraternitati tuae per praesentes committimus, & mandamus, ut coniugia per dictos, & alios quoscumque Eunuchos, & Spadones, utroque teste carentes cum quibusvis mulieribus, defectum praedictum, sive ignorantibus, sive etiam scientibus, contrahi prohibeas, eosque ad Matrimonia quomodocumque contrahenda inhabiles auctoritate nostra declares, & tam locorum Ordinariis, ne hujusmodi conjunctiones de cetero fieri quoquomodo permittant, interdicas, quam eos etiam, qui sic de facto Matrimonium contraxerint, separari cures, & Matrimonia ipsa sic de facto contracta, nulla, irrita, & invalida esse decernas.

Declaratio quo ad conjugia iam contracta.

§.2. Eos etiam qui sic jam contraxerunt, si appareat illos non ut caste simul vivant, contraxisse, sed actibus carnalibus, & libidinosis operam dare, simulve in uno, & eodem lecto cum praedictis mulieribus dormire convincantur, omnino similiter separari cures.

Clausula sublata.

§.3. Nos enim ita in praemissis, & non aliter, per quoscumque iudices, & Commissarios, quacumque auctoritate, & dignitate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, in quacumque causa, & instantia iudicari, & desiniri debere, & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter attentatum forsan est haecenus, vel attentari in posterum contigerit, irritum, & inane decernimus.

Clausula derogatoria.

§.4. Non obstantibus cujusvis Civitatis, Provinciae, aut Regni statutis, legibus municipalibus, aut consuetudinibus, quae abusus potius, & corruptelae sunt, etiam si ab immemorabili tempore observata dicuntur, ceterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An.III.
27 Junii.

Datum Roma apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, vigesima secunda Junii, Pontificatus nostri Anno III.

XCI.

Provincia Hispaniae Ordinis Carmelitarum Discalceatorum erigitur in Congregationem datis ei nonnullis Statutis, concessisque Privilegiis.

Ex Regest. in Secretis Brevium.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

CUM de Statu, ac bono regimine omnium Religiosorum paternam quaerimus sollicitudinem, tum eorum salubris directio Nobis praecipue cura est, qui sanctiora, & praeis Sanctorum Patrum Regulis prorsus similia vitae instituta sectantes, ar-

Procurium.

Etiam Regularis disciplina observantiam profitentur, eoque libenter in suo laudabili proposito confirmemus, ut sine ullo impedimento perseverent, atque in dies magis proficiant.

Gregor. XIII. separavit a quacumque Provincia in Fratribus, qui regulam secundum antiquam observantiam observant, eos in distinctis conventibus Provinciarum constituit.

§.1. Alias siquidem fel. rec. Gregorius Papa XIII. Prædecessor noster intelligens complures Domo, seu Monasteria Ordinis Fratrum, & Monialium Beatae Mariae de Monte Carmelo in Hispaniarum Regnis existere, in quibus vigeat observantia primitiva ejusdem Ordinis Regula, cum omni rigore juxta primæva instituta, de mandato pie mem. Innocentii Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri confirmata, non autem secundum mitigationem, quæ a re. me. Eugenio Papa IV. nostro pariter Prædecessore dicitur impetrata. charissimi in Christo Filii nostri tunc in Philippis Hispaniarum Regis Catholici precibus inclinatus Institutum hujusmodi super observantia primitivæ Regula approbando, ipsos Fratres, & Moniales eandem primitivam Regulam sic observantes Discalceatos nuncupatos, eorumque Domo, Conventus, Monasteria, & loca tunc, & pro tempore existentia a privilegiis Fratrum, & Monialium ejusdem Ordinis secundum Regulam per dictum Eugenum Prædecessorem, ut præfertur, mitigatam pro tempore degentium penitus, & omnino in perpetuum, auctoritate Apostolica sejunct, & separavit, ipsos Discalceatos ab omni, & quacumque visitatione, correctione, & superioritate Priorum Provincialium, ceterorumque Superiorum secundum mitigatam Regulam degentium exemit, & liberavit, & eorum fratrum, & Monialium Discalceatorum Domo, Monasteria, & loca quæcumque eatenus erecta, & instituta, ac ex tunc in futurum erigenda, & instituenda in unam Provinciam de per se Discalceatorum nuncupandam per unum Priorem Provinciale, qui in Capitulo ipsius Provincie ex eisdem Discalceatis, ut præfertur, eligi deberet, regendam, & gubernandam in perpetuum crexit, & instituit.

Item vero Priori Generali Ordinis subiecti.

§.2. Ac ipsam Provinciam Fratrum, & Monialium Discalceatorum sub obedientia, & superioritate Prioris Generalis totius Ordinis ad instar aliarum Provinciarum ejusdem Ordinis perpetuo subiectam remanere, subesse, & subiacere voluit: Cui Prior Generalis per se ipsum tantum, vel per alium virum idoneum ex ipsis Discalceatis, & juxta eorum primitivam Regulam, ac Regularia instituta ab ipsis Discalceatis observari solita, eos visitare, reformare, corrigere, & punire possit.

Extra vero Monasteria, & Domo talis Provincie extrahi, vel mutari, quæquam ipsinet Priori Generali prohibuit, nisi talis mutatio fiat in Capitulo Provinciali.

§.3. In Monasteriis tamen, Domoibus, & locis eorum Fratrum Discalceatorum, extra quæ nullatenus ipsi Discalceati, vel aliquis eorum ab eodem Priore Generali, quovis prætextu, vel occasione, amoveri, assignari, mutari, extrahi, seu transferri, aut ad alias Provincias mitti, aut retineri possent, nisi aliter in eodem Capitulo Provinciali fuisset ordinatum, prout in ipsius Gregorii Prædecessoris literis, quæ jam-

pridem debite executioni demandatæ, uti receptæ, & per Nos nuper approbatæ fuerunt, plenius continetur.

§.4. Cum autem, sicut nuper audivimus, numerus Fratrum hujusmodi, & Monialium Discalceatorum non mediocriter auctus fuerit, & in dies majora, benediciente Domino, suscipiat incrementa, cum Divini Cultus augmento, bonæ famæ odore, ac spirituali fructu, & consolatione animarum tum ipsorum Religiosorum, tum etiam aliorum Christianidelium, qui piis eorum exemplis in viam salutis dirigitur, jaque non modo per universam fere Hispaniam, sed etiam in Indiis complura Monasteria, & Domo, aliæque Regularia loca Discalceatorum instituta, & erecta fuerint, quæ omnia per unum Priorem Provinciale non ita commode regi, & gubernari queunt: Propterea ejusdem Philippi Regis nomine, ac pro parte etiam eorumdem Fratrum Discalceatorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.5. Nos igitur volentes pro debito Pastoralis officii, eorumdem Religiosorum pio desiderio, bono regimini, ac propagationi, ut par est, consulere, habita super hoc cum Ven. Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus super negotiis regularium deputatis, matura deliberatione, hujusmodi precibus in hac parte annuentes, necnon universos, & singulos fratres, & moniales dicte Provincie Discalceatorum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interditi, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie abolventes, & absolutos fore censentes, dilecto filio moderno Priori Provinciali dicte Provincie fratrum Discalceatorum Ordinis præfati per præfentes committimus, & mandamus, ut Capitulum Provinciale juxta facultatem per ipsas Gregorii Prædecessoris literas sibi attributam, & secundum morem ejusdem Provincie suis loco, & tempore indicat, convocet, & congregari faciat.

§.6. In eoque Capitulo postquam erit legitime congregatum, volumus, ut primum quidem per suffragia, seu vota eorum, qui in electione Prioris Provincialis in hujusmodi Capitulo Provinciali vocem habere hæcenus consueverunt, post Diffinitorum electionem, ut fieri solet, statim unus Vicarius generalis de novo erigenda Congregationis Fratrum Discalceatorum eligatur.

§.7. Si electus Vicarius præfens in Capitulo erit, statim ipsi Capitulo præfideat, si absens, idem, qui nunc est, Prior Provincialis illius vice gerat, & in Capitulo præfideat, ac de voto eorumdem Provinciam ipsam, quæ hæcenus fuit Discalceatorum, prout Domo, & Monasteriorum numerus, ac locorum opportunitas suadebit, & alias

Dilatata vero talis Provincia, antequam Dominus, itaut eorum regimen usque Provincialis impar sit;

Sixtus Capitulum Generale congruo tempore cogi mandavit;

In eoque Vicarium Generale erigendam Congregationem Fratrum Discalceatorum eligat;

Qui talem Provinciam in plures Provincias dividat, novaque erigat juxta Monasteriorum, & locorum exigentiam.

& alias videbitur expedire, in plures partes, & Regiones distinguat, & convocandi Vicarius generalis curam habeat, qui etiam in illo præfideat. Ad ipsum Capitulum generale dicte Congregationis præter Vicarium generalem cuncti, & singuli Priores Provinciales cum singulis focis, Diffinitoribus etiam Capitulo electis, & sex itidem Consiliarii accedere teneantur.

Tales autem Provincie in Congregationem eriguntur.

Vicarius Generalis eam super illas concedit jurisdictionem, quæ fruatur Prior Generalis supra totum Ordinem.

In futuro Capitulo eligentur Priores Provinciales, nec non Priores Domo, ac demum Consiliarii, quorum consilio, & suffragio uti debet dictus Vicarius Generalis.

Officium Vicarii sexennale, Priorum vero Provincialium, ceterorumque triennale: necnon vero eorum eligi potest nisi post alium sexennium, vel triennium.

Capitulum Generale Congregationis Discalceatorum nuncupandum tertio Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

quoque anno celebretur, illudque in singula triennia indicendi, & convocandi Vicarius generalis curam habeat, qui etiam in illo præfideat. Ad ipsum Capitulum generale dicte Congregationis præter Vicarium generalem cuncti, & singuli Priores Provinciales cum singulis focis, Diffinitoribus etiam Capitulo electis, & sex itidem Consiliarii accedere teneantur.

§.13. Atque in eodem Capitulo generali singulis trienniis novi Priores, tam Provinciales, quam singularum Domo, & Monasteriorum novi etiam Consiliarii, ac etiam Diffinitores eligantur alternis trienniis & sic sexto quoque anno in Capitulo generali per vota eorumdem Vicarii generalis, necnon Priorum Provincialium, Sociorum, Diffinitorumque, & Consiliarium primum quidem novi Vicarii generalis: deinde vero ceterorum hujusmodi superiorum electiones celebrentur.

§.14. Idemque Vicarius generalis ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus cum primum a plurimis, qui vocem in Capitulo generali Congregationis habere debent, seu eorum majori parte in Vicarium generale, ut præfertur, electus extiterit, eo ipso ordinaria sui officii exercere tantummodo possit: graviora, vero, vel atrociora non nisi postquam a Priore generali approbatus, & confirmatus fuerit gerere, aut exequi valeat.

§.15. Dimisso generali Capitulo infra decimum octavum mensem quisque Prior Provincialis sue Provincie Capitulum convocari curet, atque inibi focis Prioris Provincialis ad generale Capitulum Congregationis cum eo iturus, & Diffinitores ejus Provincie eligantur.

§.16. Si ante finitum gerendi officii tempus Priorem aliquem Provinciale, aut cuiusvis Domo, vel Monasterii ab humanis decedere, aut alias quomodolibet officium ipsum dimittere, vel amittere contingat, Vicarius generalis cum primum ejus rei notitiam habuerit, de voto dictorum Consiliarium, & Capitulii generalis præfati Diffinitorum, alium in ejus locum sufficiat, & subroget, cujus potestas, & auctoritas usque ad Capitulum generale proxime celebrandum duret.

§.17. Si vero ipse Vicarius generalis ante finitum sexennium, & antequam generale Capitulum sit congregatum e vita migraverit, tunc primus Diffinitor Capitulii præcedentis, aut secundus, & sic successive de reliquis Diffinitoribus in defectum præcedentium toti Congregationi præfideat, qui interim quousque Capitulum generale celebretur, & in eo novus Vicarius generalis eligatur, generalis Vicarii locum, & potestatem habeat, & si tempus celebrando Capitulo generali, ut dictum est, præfixum ultra biennium expectandum esset, curet etiam ante tempus præfixum cum primum id commode fieri poterit, Capitulum generale indici, & convocari, & in eo novum Vicarium, pro sexennio sequenti eligi.

but sint celebranda.

Quid in his sit faciendum.

Vicarius Generalis officii sui ordinariæ functionem exercet, graviora vero post acceptam a Priore generali confirmationem.

Quando celebranda Capitula Provincialia?

Deo volente, aliquo Priore Provinciali, vel Domo alicujus aut Capituli Generalis, Vicarius Generalis alium debet subrogare dai consilio Diffinitorum.

Decedenti vero Vicario Generali ante sexennium succedit primus Diffinitor.

1587. Vicarii Generales possunt condere Statuta pro bono Congregationis regimine, notos Conventus ceterosque...

§.18. Insuper eidem Vicario generali pro tempore futuro tam in hoc primo, quam quocumque alio dictae Congregationis pro tempore celebrando Capitulo generali statuta quaecumque, & ordinationes, ad Dei honorem, salubrem reformationem, & bonum regimen dictae Congregationis pertinentia condendi, mutandi, alterandi, in totum si videbit, abrogandi, de novo condendi, dummodo Sacris Canonibus, Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon primitivae Regulae, ac eorum Institutis non adversentur, abusus quocumque tollendi, eaque ab omnibus, & quibuscumque etiam Prioribus, Provincialibus, aut aliis officialibus, Praelatis, & Superioribus, ceterisque personis dictae Congregationis perpetuo, & inviolabiliter observari praecipendi, Monasteria, Domos, & Conventus tam viciorum, quam mulierum ejusdem Congregationis in quibusvis locis, cujuslibet licentia desuper minime requisita, & sine consensu generalis Capituli totius Ordinis erigendi, seu construendi, & edificari faciendi, aut jam constructa ad inhabitandum recipiendi, suaeque vices pro quibuscumque rebus sibi beneficiis, & ad suum officium pertinentibus alii, nec aliis fratribus Discalceatis praefatis demandandi.

§.19. Ita tamen, ut Priores Provinciales, & alii fratres sine expressa licentia Vicarii generalis, novas Domos, aut Monasteria recipere, erigere, aut construere minime audeant.

§.20. Dictis quoque Prioribus Provincialibus similiter statuta, tam in suo Capitulo provinciali pro tota Provincia, quam in visitatione singulorum Monasteriorum, & Domorum pro fratribus, seu Monialibus ejus Domus, vel Monasterii, durante ipso Prioris Provincialis officio observanda, dummodo generalis Capituli totius Congregationis statutis non repugnent, condendi, ac denique de cetero, ipsis Prioribus Provincialibus postquam electi fuerint, & a Vicario generali confirmati, statim officia sua, quaeque ad illa quomodolibet pertinent, gerendi, exercendi, exequendi, etiam quoad ea universa, & singula, quae Provinciales Priores totius Ordinis praedicti mitigatam Regulam profitentes respective in suos subditos de jure, consuetudine, vel privilegio facere possunt, seu debent, dummodo de primitivae Regulae, & dictae Congregationis statutis non repugnent, ac nisi eorumdem Provincialium Priorum ab ipso Vicario generali fuerit limitata potestas, & juxta tenorem praesentium literarum dumtaxat, plenam, liberam, & absolutam facultatem, auctoritate, & tenore praemissis, concedimus, & impartimur.

§.21. Ceterum volumus, ut tam praedicta Congregatio, quam praedictus Vicarius generalis ipsi Priori generali tanquam universali, & Superiori capiti totius Ordinis juxta tamen formam in his literis descriptam subiaceant. Qui Prior generalis totius Ordinis praefati Domos, & Monasteria dictae Congregationis Discalceatorum, eorumque Conventus, & singulares personas solus per seipsum personaliter, & associatus duobus sociis, & uno scriba, seu Secretario ab ipsa Congregatione Discalceatorum eligendis, & juxta ejusdem Congregationis primitivae, & novissima statuta, nec alias visitare, corrigere, reformare, & delinquentes punire possit, idque de consilio praedictorum sociorum, & intra Monasteria, Domos, & loca ipsorum Discalceatorum dumtaxat, extra quae nullatenus ipsi Discalceati, eorumve aliquis ab eodem Priore generali totius ordinis amoveri, vel alio transferri, neque quisque illorum loco mutari, aut poni, neque Priores, aut alii Officiales eorumdem Domorum, Monasteriorum, & locorum Congregationis Discalceatorum pro tempore eis Praesidentes a suis officiis amoveri, neque alii eorum loco substitui, nisi ob enormem excessum, qui iuste tolerari nequiret, & tunc in defectum Vicarii generalis ipsius Congregationis, & de consensu dictorum sociorum nec alias ullo modo valeat.

§.22. Prohibemus quoque, ne idem Prior generalis aliquas gratias particulares Fratribus Discalceatis concedat, neve per impositionem, aut taxas eorum Domos, & Monasteria aggravet, quae quidem impositiones, & concessiones nulla sint eo ipso, neve quidquam penitus ex ipsa visitatione praeter necessarium Viaticum, habita ratione tenuitatis Domorum, & Monasteriorum Discalceatorum moderandum, & in itinere ipso visitationis dictae Congregationis Discalceatorum consumendum recipiat, aut erigat.

§.23. Vicarius autem praedictus cum duobus sociis eligendis in Capitulo Congregationis, Capitulo generali totius Congregationis interesse, ibique vocem, tam activa, quam passivam, & locum sibi congruentem tam Vicarius, quam Socii vocati habere teneantur.

§.24. Prior autem generalis praedictus quoad visitanda Monasteria, Domos, & loca Discalceatorum statutis, & privilegiis ejusdem Congregationis in omnibus, & per omnia se conformet, nihilque contra illa innovare, aut alterare praesumat, praedictae quoque Congregationis Discalceatorum, ut praefertur, Monasteria, Domos, loca, & personas visitare valeat, & antequam visitationem incipiat, hoc ipsum in Capitulo generali dictae Congregationis Discalceatorum intimare, & denunciare teneatur, ad effectum, ut inibi praefati socii visitationis, uti superius dispositum est, deputentur.

§.25. Et tandem praedicto Vicario generali, ac Congregationi hujusmodi respective quaecumque privilegia, indulta, & facultates Provinciae, ac Priori Provinciali dictae Provinciae Discalceatorum a Nobis, vel aliis Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris concessa fuerint, competere, statuimus, & declaramus.

§.26. Decernentes praesentes literas nullo unquam tempore sub ullis similibus, vel

Quae vero eisdem interdictione.

Deputatio Commissariorum pro executione.

Vicarius Generalis interit Capitulo Generali Ordinis cum duobus sociis.

Visitatio Monasteriorum per Priorem Generalem faciendi praevia denunciatione &c.

Vicario Generali, & Congregationi Non-erecta communicatur Privilegia alia Provincialia, & Provincialia concessa.

Derogatio constitutionum.

Classula pro hujusmodi Constitutionis firmitate.

diffimilium gratiarum, revocationibus, alterationibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus a Nobis, & quibusvis aliis Romanis Pontificibus, vel dicta Sede nunc, & pro tempore emanatis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & cum, in quo ante praemissa erant, statum restitutas, & de novo etiam sub posteriori data per pro tempore existentem Vicarium generalem Congregationis hujusmodi eligenda, concessas esse, & fore, ac ita, & non aliter per quoscumque Judices, tam ordinarios, quam delegatos, & mixta auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, dictae Sedis Legatos etiam de Latere, & Nuncios, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique, & in quavis instantia interpretari, iudicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.27. Quocirca Venerabilibus Fratribus Universis Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis eorum Vicariis in Spiritualibus, aut Officialibus Generalibus, & Causarum Curiae Camerae Apostolicae Generali Auditori, necnon Abbatibus, Prioribus, Praepositis, Decanis, Archidiaconis, Canonis, Capitulis, ac aliis, ad quos quomodolibet spectat, & spectabit per presentes, auctoritate Apostolica, mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictorum Fratrum Discalceatorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes faciant auctoritate nostra, praesentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, dictisque Fratres Discalceatos illis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, contradicere quoscumque, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, atque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc sui opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§.28. Non obstantibus praemissis, ac pia mem. Bonifacii Papa VIII. etiam Praedecessoris nostri de una, & duabus dietis, dummodo ultra tres dietas quis vigore praesentium ad iudicium non trahatur, necnon etiam ejusdem Bonifacii VIII. Praedecessoris praefati prohibitione, qua prohibetur ne Fratres dicti Ordinis in aliqua Civitate, Castro, Villa, aut alio quocumque loco, Domos, sive loca de novo accipere, aut

capta, mutare praesumant absque dictae Sedis speciali licentia faciente plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de prohibitione hujusmodi mentionem, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodali-bus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon praedicti Beatae Mariae de Monte Carmelo, & quorumvis Ordinum, ac Religionum, etiam Juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Superioribus, & personis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem, & Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si in eis caveatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, ac pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialibus specificis, & expressa mentio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent praesentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possit per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

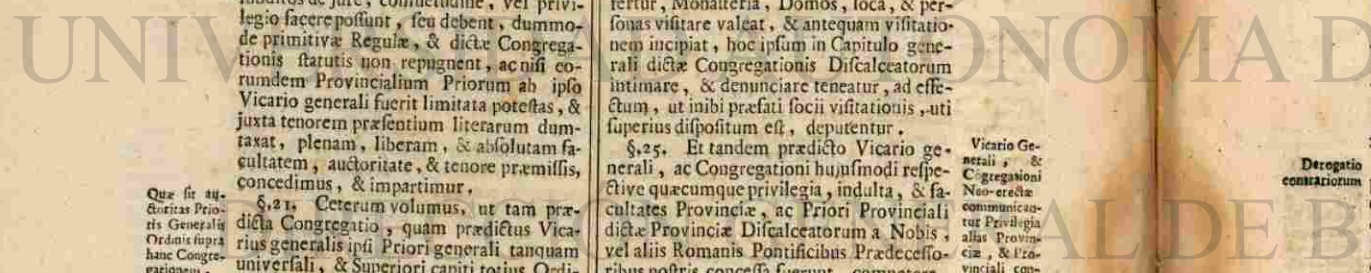
§.29. Volumus autem, quod praesentium transumptis &c. Datum Romae apud S. Marcum sub anno Piscatoris die 10. Julii 1587. Pontificatus nostri Anno III.

XCII.

Institutio Collegii honestarum Viduarum, & Puellarum, sub regimine Confratrum Congregationis Sancti Bernardi religiose educandarum, cum indultorum concessione, praesertim quo ad pia eis relicta. Et jurisdictione Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalis Protectoris, & Judicis causarum ad eas spectantium.

SIXTUSEPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

Acrosanctae militantis Ecclesiae gubernacula ex Summis Sacerdotii Cathedra Nobis, licet meritis imparibus demandata, S f a tencn-

tenentes, ad ea libenter intendimus, per
quae Cenobia, & alia religiosa Loca, in
quibus prudentes Virgines accensis lampadibus se
preparent obviam iturae Sponso Jesu, in quarum
Societate aliae quoque Mulieres spretis mundi
vanitatibus, gratum, & debitum Deo exhibeant
famulatum, ubique gentiam, sed praesertim in hac
Alma Urbe nostra, in qua sicut in universi Orbis
magistra, verae fidei, & religionis documenta
relucent, ita universa divinae Majestati accepta
opera exerceri summopere desideramus, construuntur,
& eriguntur: idque ut facilius succedat, ac personae
ad id opportuna auxilia exhibentes a Nobis gratias,
& favores reportasse letentur, operam, & operam
impendimus efficaces, ac in his Officii nostri partes
libenter impartimur, prout conspiciamus in Domino
salubriter expedire.

Causa hujus
Collationis.

§.1. Sane cum sicut accepimus, alias postquam
Nos Ecclesiam Sanctorum Viti, Modesti, & Crescentiae
Martyrum Regionis Montium de Urbe, Confraternitati
Sacerdotum, & aliorum utriusque sexus Christiani-
fidelium Sancti Bernardi de dicta Urbe canonice
institutae, cum facultate, & licentia pro eisdem
Confratribus ibidem erigendi Monasterium Monialium
sub Regula Sancti Benedicti Congregationis S. Bernardi
Cisterciensis Ordinis, pro pauperibus Puellis, quae
spretis mundi illecebris, Christo earum, sponso
perpetuum famulatum exhibere optarent, concesserimus,
prout in nostris de super confectis literis plenius continetur,
dilecti filii Prior, & Custodes, ac Confratres
ejusdem Confraternitatis ibidem Monasterium,
cum Choro, Dormitorio, Hortis, Hortaliis, & aliis
necessariis, construi, & aedificari procuraverint,
illudque adeo commodum reddiderint, ut infra octavam
Conceptionis Beatae Mariae Virginis proxime
praeterite nonnullae Puellae Deo dicatae, per
Deputatos ejusdem Confraternitatis approbatae,
in Moniales ipsius Monasterii, juxta laudabilem
illius normam receptae, admittantur, & introductae
extiterint. Tamen quia sicut etiam accepimus, ultra
trecentas per ipsos Deputatos jam visitatas in
eadem Urbe, alius ingens, ac infinitus numerus
pauperum Puellarum minorum aetate infra annum
probationis juxta Concilii Tridentini decreta
expressam professionem emittente, ac in Moniales
recipi nequeant, reperitur, & pleraque adfunt,
quae si aetate decem annorum excedant, vel utroque
parente orbate, seu Neophytae, aut illegitimae
genitae non sint, aut si habeant parentes, & consanguineos
honestae conditionis & famae, ab Archihospitalis
Sancti Spiritus in Saxia, Sanctorum Quatuor Coronatorum,
S. Catharinae de Rosa, alias miserabilium, & S. Basilii
Neophytarum respective nuncupatarum praedictae
Urbis Monasterii, juxta eorumdem Monasteriorum
statuta, privilegia, & indulta eis de super concessa
penitus excludantur, Puellaeque hujusmodi, ac etiam
nonnullae honestae viduae, quae a maritali vinculo solutae
in coelibatu sub claustrum pudoris, & continentiae,
vitam calibem sibi libenter statuerent, si in aliquo
Monasterio, Collegio, aut loco recipi possent; quo fit,
ut locum receptionis non inveniunt, non sine maximo
earum virginitatis, honoris, & pudoris periculo in
saeculo remanere cogantur. Quibus (sicut pariter
accepimus) dicti Confratres permoti, habita inter eos
pluries matura deliberatione, cogitarunt, quod si
Collegium unum, in quo pauperes Puellae, & Viduae
honestae hujusmodi, quae in aliis praedictis
Monasteriis recipi non possunt, reciperentur, &
admitterentur, ac cum timore Dei una cum aliis
Puellis dicto Collegio minime onerosis, quae ibidem
sicut in pluribus aliis Monasteriis, & Locis Pii
consequitur, recipi, & admitti possent, educarentur,
erigeretur, & institueretur, ac construeretur, &
una duorum millium ex testamento quondam
Marci Antonii Mureti Junioris Clerici Lemovicensis
Dioecesis, sub die vigesima nona Septembris
proxime praeteriti condito pauperibus Puellis vitam
regularem profiteri cupientibus legata, & arbitrio
dilectorum filiorum Ludovici Rivaldi Presbyteri
dictae Dioecesis, & Marci Antonii Lanfranci
Veronensis dicti Marci Antonii haeredum, &
executorum, ac altera mille, pauperibus Puellis
orphanis, nuptui tradendis arbitrio eorumdem
Ludovici, & Marci Antonii Lanfranci juxta tractatum,
seu conventionem, inter Priorem, Custodes, &
Confratres, necnon Ludovicum, & Marcum Antonium
Lanfrancum hujusmodi desuper initam, seu initam,
seu factam, necnon reliqua summa trium millium
respective scutorum de Julis decem pro quolibet
scuto, Collegio sic erigendo hujusmodi per dilectam
in Christo filiam Magdalenam Stroziam Anguillarum,
sub certis modo, & forma in Instrumento
donationis desuper confecto donatae, necnon quaecumque
res, & bona per quoscumque Christianos, etiam
causa testamenti, codicillorum, donationis, aut
alias ipsis viventibus donata, & concessa, seu
donanda, & concedenda eidem Collegio erigendo,
applicarentur, & applicarentur, profecto, non
solum publice utilitati consuleretur, sed exinde
plures ex dictis Puellis Domino famulatum
perpetuum exhiberent, reliqua vero facilius
nuptui traderentur, elemosynaeque, & alia
pietatis opera, tam ab ipsis Confratribus, quam
a aliis utriusque sexus Christianis verisimiliter
in dies ibidem erogarentur, & auferentur.

§.2. Nos igitur, qui nostris potissimum temporibus,
quantum cum Deo possumus, quascumque virgines,
& honestas Viduas in numero prudentum adscribi,
ac dictae Confraternitatis incremento consilere
sinceris desideramus affectibus, Priorem, Custodes,
& Confratres praedictos, ac eorum singulos quibusvis
excommunicationis, suspensionis, & interdicti,
aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, &
penis, a jure, vel ab homi-

brevis Collegio pauperum Virginum, & honestarum Viduarum in Monasterio S. Bernardi.

homine, quavis occasione, vel causa laetis, si quibus
quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium
dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, &
absolutos fore censentes, necnon testamentorum,
codicillorum, ac inter Priorem, Custodes, &
Confratres, ac Ludovicum, & Marcum Antonium
Lanfrancum, ac etiam per Magdalenam praedictas, ut
praefertur, in totum, & transactorum, aliorumque
quorumcumque instrumentorum, & donationum
factorum tenores, & veriores, praesentibus pro
expressis habentes, Motu proprio non ad Prioris,
Custodum, & Confratrum praedictorum, vel
alicujus eorum pro eis super hoc Nobis oblata
petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate
in dicto Monasterio Sancti Bernardi, ut praefertur,
construatur, seu prope illud, aut alibi, ubi pro
tempore forsitan transferri contingerit, unum
Collegium pauperum Puellarum virginum, &
honestarum Viduarum bone, & honestae conditionis
& famae, in quo puellae, & Viduae ipsae, ne
paupertate oppressae, damnatae arte in vitiorum
sordes prolabantur, recipi, ac separatim a commercio
Monialium pie, & caritative regi, & educari,
ac sub Domini timore, virtutumque exercitiis,
ac Christianis moribus, & institutis instrui,
necnon inibi quousque juxta cujuslibet earum
inclinationem, voluntatem, ac devotionem, sive
alia honesta ratione, per dictae Confraternitatis
Confratres provivum fuerit, habitum per Moniales
dicti Monasterii gestari solitum susceperint,
& professionem per eadem emitti solitam
expressis emittente proposuerint, aut alias
nupserint, permanere possint. Ita tamen quod
quoties aliquam ex dictis Puellis, & virginibus,
ac Viduis e dicto Collegio, vel voti religionis,
vel matrimonii contrahendi causa egredi
contingerit, liceat Priori, & Visitatoribus, ac
Confratribus ejusdem Confraternitatis, nunc &
pro tempore existentibus, aliam Puellam &
virginem, seu Viduam modo praemissa
qualificatam loco egressae, aut alias juxta
facultates dictae Confraternitatis, ipsorumque
Prioris, Visitatorum, & Deputatorum
arbitrio ibidem collocare, subrogare, &
substituere pro eorumdem Puellarum, ac
Viduarum, perpetuis usu, & habitatione,
una cum Ecclesia praefata Sanctorum Viti,
Modesti, & Crescentiae Martyrum, vel
alia ubi pro tempore, ut praefertur,
dictum Collegium, & Monasterium
transferri contingerit, ad eorumdem
Monasterii, & Collegii usum, in qua
Missae celebrari, ac Sacramenta
Ecclesiastica ministrari, cadavera, tam
ipsarum quam etiam ejusdem Monasterii
Monialium Ecclesiasticae sepulture
tradi, & verbum Dei praedicare
valeant, cum campanis, & campanis,
necnon refectorio, Dormitorio,
hortis, & hortaliis, aliisque
necessariis ad ejusdem Collegii usum
jam constructis, & construendis.
Ita quod in dicto Collegio sic
erigendo nonnullae aliae Puellae
Virgines, & honestae Viduae
eidem Collegio minime onerosae,
sed potius utiles, atque etiam per

pro tempore Visitatores ejusdem Collegii
approbandae, pro salubri earumdem
educatione, ad instar aliorum
Monasteriorum similes Puellas
recipientium, & admittentium,
recipi, & admitti valeant sine
alicujus praedicti, Apostolica
auctoritate tenore praesentium,
perpetuo erigimus, & institui-
mus.

§.3. Ac eidem Collegio sic erecto, omnes,
& singulas pecuniarum summas per
Marcum Antonium Muretum
juniorum, juxta sui testamenti
dispositionem, ac etiam
Instrumentorum, conventionum,
inter dictos Priorem, &
Confratres, ac Ludovicum,
& Marcum Antonium Lanfrancum
praefatos, quam etiam Legati,
donationis dictae Magdalenae,
ut praefertur factorum, necnon
quaecumque res, & bona quoscumque
Christianos eidem Collegio
relinquenda, & eroganda. Ita
quod dictae Confraternitatis
Prior, Visitatores, & Confratres,
nunc & pro tempore existentes,
seu ab eis deputati, vel
deputandi illorum omnium
corporalem, realem, &
actuale possessionem libere
apprehendere, & perpetuo
retinere, illaque omnia ad
Monasterii, & Collegii usum,
necnon personarum inibi
pro tempore existentium,
& degentium manutentionem
convertere valeant, cujusvis
licentia minime requisita,
auctoritate, & tenore
praefatis, etiam perpetuo
applicamus, appropriamus,
concedimus, & assignamus.

Applicatio honorum e largitorum, & eligendorum a Christianis libas.

§.4. Eisdemque Priori, Officialibus, Confratribus, ut sacerdotes
ex approbatis ab examinatore
pro tempore existentis dictae
Urbis Vicarii provectae etatis,
doctrina, vita munditia, &
morum honestate, religionisque
zelo praeditos, & a Protectore
dictorum Collegii, & Monasterii
pro tempore existente approbandos,
qui personarum omnium in dictis
Monasterio, & Collegio erecto
hujusmodi, ut praefertur,
degentium confessiones audiant,
Ecclesiastica sacramenta
administrent, quique, & de
idoneis verbi Dei concionatoribus,
qui illas in spiritualibus
preceptis, & documentis, ac
sanctis consiliis ad viam
Domini instruere possint,
omnino providere. Quique una
cum ejusdem Confraternitatis
Priore, Custodibus, Visitatoribus,
& aliis officialibus pro tempore
existentibus, & ad id forsitan
deputatis, de qualitatibus
puellarum, & viduarum inibi,
etiam pro educatione recipiendarum,
& admittendarum cuiuscumque
status, gradus, ordinis, conditionis,
vel nationis fuerint, accurate,
& diligenter quoties id a praefata
Confraternitate, sive illius
Officialibus, Visitatoribus, &
Confratribus praefatis requisiti
fuerint, inquirere. Ac denique,
circa examen, & approbationem
earum, quae nedom educationis
hujusmodi causa, verum quoque
pauperum puellarum, & honestarum
viduarum hujusmodi, quas ibidem
pro tempore educari, ac ad
susceptionem habitus regularis,
& professionem admitti, necnon
matrimonio collocari contingerit,
consulere debeant.

Concessio honorum Officialibus dicti Monasterii, & Collegii pro ejusdem regimine.

beant. Ac pro feliciori dictorum Monasterii, & Collegii gubernio, & statu, ac ut puella pauperes, & honeste viduae hujusmodi facilius instruantur, & educantur, de consensu, & consilio tamen dilecti filii nostri Michaelis tituli Sanctae Mariae supra Minervam Cardinalis Alexandrini nuncupati, moderni, ac pro tempore existentis dicte Confraternitatis, Protectoris, & Visitatorum hujusmodi unam ex eis in Abbatissam, quae caput omnium existat, post tamen dilectae in Christo filiae Maurae Perfectae Machabae, alias de mandato nostro ex Monasterio Monialium S. Caeciliae Regionis Transiberim de eadem Urbe Ordinis Sancti Benedicti, in quo triginta octo annos laudabiliter vixerat, pro eisdem puellis, & mulieribus in sic noviter erecto, & instituto Monasterio, receptis, & pro tempore recipiendis in vita, & institutis regulariis dicti Ordinis instruendis, necnon ipsius Monasterii cura, & administratione gerendis, & suscipiendis translata. Et nuper in illius Abbatissam benedictae, & consecratae obitum. Quam ex nunc ob ejus virtutum merita, bonosque mores, & exemplarem vitam, ac attento quod elapso primo, & subsequenti triennio nulla Monialis in praefato noviter constructo Monasterio, juxta dispositionem Concilii Tridentini, pro illo, ut convenit, regendo forsitan qualificata reperitur, nec aliqua alia regularem disciplinam in eo cum bono odore, & spiritali consolatione personarum in illo existentium introductam manuteneat melius quam eadem Maurae poterit, eidem noviter erecto Monasterio in Abbatissam ad ejus vitam dicta auctoritate praeficimus, sibi que illius curam, regimen, & administrationem, in spiritalibus, & temporalibus plenarie committimus, una cum congruo aliarum officialium, & ministrarum numero ad certum tempus eis benevisum eligendi, ac etiam quoties opus, & expediens erit, concurrente majori, vel saniori parte Monialium pro tempore existentium ejusdem Monasterii juxta formam dicti Concilii confirmandi, & etiam confirmationem reiterandi, vel tempore hujusmodi finito illas omnino amovendi, & postmodum alias amotarum hujusmodi loco subrogandi, & deputandi: Ita tamen, quod electio hujusmodi, tam juxta formam, & tenorem regulae Ordinis Sancti Benedicti, quam Constitutiones, & Ordinationes, ac decreta jam forsitan per Confratres dicte Confraternitatis, & seu Visitatores deputatos ejusdem desuper edita, & edenda. Et quoad gubernium, constitutionem, & educationem Monialium, & puellarum, ac viduarum hujusmodi, ac exercitia, tam spiritalia, quam temporalia inibi jam forsitan praescripta, & a dicto Michaeli Cardinale Protectore approbata, seu praescribenda, & approbanda, necnon pro felici regimine, gubernio, & administratione confratrum Confraternitatis, Monasterii, & Collegii praefatorum, aliarumque personarum omnium, rerum, & bonorum Confraternitatis Mo-

nasterii, & Collegii hujusmodi Priori, Officialibus, & aliis ad id ab eadem Confraternitate deputatis, & pro tempore deputandis, quaecumque statuta, licita tamen, & honesta, ac sacris canonibus, praesertim decretis ipsius Concilii non contraria, toties quoties, & quando expediens videbitur, edendi, condendi, & faciendi, illaque edita, condita, & facta, prout ratio, vel utilitas exegerit, aut fuerit necessitas, pro tempore mutandi, alterandi, & in melius reformandi, aliaque etiam de novo faciendi licentiam, & facultatem, eisdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo concedimus, & elargimur. Quae postquam condita, alterata, & mutata, ac edita, & reformata, ac a praefato nunc, & pro tempore existente Protectore approbata, & confirmata fuerint, eo ipso dicta Apostolica auctoritate confirmata sint, & esse censentur.

§.5. Ac spem jam conceptam habentes, quantum Urbis nostrae praefatae, & universae Christianae Reipublicae utilitatis afferent Monasterium, & Collegium sic per Nos erecta, & instituta, illa ac eorum personas, res, & bona, ipsamque Confraternitatem, & Confratres Sancti Bernardi, sub nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis, & Sedis Apostolicae praefatae, in spiritalibus, & temporalibus protectione pariter perpetuo recipimus, & admittimus, ac ab omni jurisdictione, superioritate, visitatione, correctione, dominio, & potestate Venerabilis fratris nostri Jacobi Portuensis Cardinalis de Sabellis nuncupati, moderni, ac etiam pro tempore existentis in eadem Urbe Vicarii generalis, & illius Vicegerentis, ac Locatenentium, & Officialium quorumcumque, necnon Abbatum, Visitatorum, & Superiorum totius Ordinis S. Benedicti, & praesertim Congregationis S. Bernardi dicti Ordinis, ac pro tempore existentis Rectoris Parochialis Ecclesiae, in qua Monasterium, & Collegium hujusmodi nunc sita sunt, & pro tempore erunt, etiam circa sacramentorum administrationem, penitus, & omnino, ac perpetuo eximimus, & liberamus, ac Monasterium, & Collegium hujusmodi prorsus exempta, & libera a Vicarii nostri, ac Abbatum, Visitatorum, & Superiorum praefatorum, ac Parochialis jurisdictione, & superioritate, esse & fore statuimus, & decernimus.

§.6. Et insuper, ut Monasterium, & Collegium hujusmodi, non solum manuteneantur, verumetiam in dies incrementum suscipiant, tam Ecclesias S. Bernardi prope Columnam Trajanam, & Sanctorum Viti, Modesti, & Crescentiae praefatas, ac alias Ecclesias pro tempore dictorum Confraternitatis, Monasterii, & Collegii existentes, necnon tam Confraternitatem, Monasterium, & noviter erectum Collegium, quam illorum Protectorem, Priorem, Custodes, Visitatores, aliosque Officiales, & Confratres, necnon Abbatissam, Moniales, aliasque ipsius Collegii novi-

Exemptio a jurisdictione, & superioritate etc. Vicarii Urbis & aliorum omnium.

Elargitio Indulgentiarum pro visitationibus Ecclesiarum, vel ibi celebrantibus, ac celebrari facientibus.

noviter erecti personas, & nunc, & pro tempore existentes, universosque alios utriusque sexus Christianissimos, S. Bernardi, & Sanctorum Viti, Modesti, & Crescentiae Ecclesias praedictas, ut supra devote visitantes, necnon missas in eis, vel earum aliquibus celebrantes, seu celebrari facientes, quovis modo, & quocumque totius anni die in perpetuum, ad communicationem & participationem, etiam per extensionem omnium, & singulorum privilegiorum, facultatum, immunitatum, exemptionum, praeminentiarum, antelationum, indulgentiarum, etiam plenariorum, & peccatorum remissionum, ac quorumcumque aliorum favorum, & gratiarum, tam spiritalium, quam temporalium, tam dicte Confraternitatis Cathecumenorum, quam quibusvis Cisterciensis, & Sancti Benedicti respective Ordinibus, eorumque Monasteriis, & Conventibus, domibus, Abbatibus, Monachis, Fratribus, Protectoribus, pueris, puellis, Confessoribus, & Monialibus, ac eorum, & earum Ecclesiarum, Capellis, aliisque Ministris, & Officialibus, necnon etiam Christianissimis dictas Ecclesias, seu Capellas visitantibus, & visitaturis, per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices, & praecipue fel. record. Paulum Tertium, suo Dat. Romae 13. Id. Februarii, Pontificatus sui anno septimo, quomodolibet obtentorum, & concessorum, quoad ea, quae hactenus revocata non fuerunt, nec sub ullis revocationibus sunt comprehensa, ac quibus dicte Ecclesiae Confraternitas, & loca pacifice hucusque usi sunt, ac utuntur, & gaudent, & quae eidem Concilio non sunt contraria, similiter perpetuo recipimus, & admittimus, ac illa eis communicamus, & ad eos ea extendimus, ac etiam de novo quatenus opus sit, eis concedimus, in omnibus, & per omnia, perinde, ac si dictis Ecclesiis, & Capellis Sancti Bernardi, ac Sanctorum Viti, Modesti, & Crescentiae Martyrum, necnon Confraternitati, Monasterio noviter erecto, & Collegio praedictis, ac eorum Protectori, Priori, Custodibus, Officialibus, Confratribus, Abbatissae, Monialibus, Confessoribus, & aliis pueris, & puellis, ac personis, necnon Christianissimilibus supra dictas Ecclesias S. Bernardi, ac Sanctorum Viti, Modesti, & Crescentiae, ac alias Ecclesias, ut supra visitantibus, ac missas, in eis, vel earum aliqua, celebrantibus, vel celebrari facientibus, concessa forent.

§.7. Praeterea ne Confraternitas, Monasterium, & Collegium hujusmodi, divertiis Urbis Tribunalibus venterent, dictum Michaellem Cardinalem, & pro tempore existentem dictorum Confraternitatis, Monasterii, & Collegii Protectorem, ac Priorem, Custodum, ac aliorum Officialium, Confratrum, ac Ministrorum, necnon Abbatissae, Monialium, Puellarum, aliarumque personarum eorumdem, pro tempore, quo in dictis Monasterio, & Collegio steterint, quoad omnes, & singulas lites, causas, quaestiones, controversias, differen-

Jurisdiclio Card. Protectoris & Judicis omnium causarum dicti Monasterii & Collegii, eorumque personarum etc.

tias, & molestias civiles, & criminales, ac mixtas, tam active, quam passive hactenus forsitan motas, & in futurum quomodocumque movendas, super bonis, rebus, juribus, & actionibus quibuscumque ad Confraternitatem, Monasterium, Collegium, & Ecclesias Sanctorum Bernardi, Viti, Modesti, & Crescentiae, ac alias Ecclesias praedictas, ac ad Moniales, Puellas, & alias personas supra dictas, nunc, & pro tempore quomodolibet spectantia, in Judicem ordinarium, cum eisdem facultatibus, indultis, privilegiis, antelationibus, & potestatibus quibus Protectores Confraternitatum Orphanorum, Cathecumenorum, S. Catherinae de la Rosa, ac Sanctissimi Crucifixi, ac deputati fabricae Basilicae Principis Apostolorum de dicta Urbe utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum. Ita etiam quod in causis discussionum, & alias quando de restituendo res, & bona quaecumque de cetero eidem Monasterio, & Collegio relicta, & donata, seu vigore praesentium, aut alias quomodolibet acquisita, prioribus, & posterioribus creditoribus agi consuevit, Confratres, ipsi nisi coram dicto Michaeli Cardinale, & pro tempore dicte Confraternitatis Protectore ad iudicium trahi non debeant, sed facta obligatione per Priorem, Custodes, & Camerarium dicte Confraternitatis, in eventum, quod alia bona ubilibet sita, & quovis modo possessa non reperiantur, & Michaeli Cardinale, & pro tempore existens Protector hujusmodi illa eidem Confratribus, & respective creditoribus, etiam de facto, & sine strepitu, vel figura iudicii, neque expectata sententia, aut sine liti, tradi, & consignari mandet, & procuret, etiam perpetuo constituimus, & deputamus.

§.8. Et ne etiam Monasterium, & Collegium hujusmodi dum cura in temporalibus dicte Confraternitati, ejusque Confratribus, & Officialibus commissa est, in spiritalibus aliquid detrimentum sentiant, eidem Confratribus pro triennio, seu alio eis benevisio tempore, tres Sacerdotes auctoritate, & rerum gerendarum experientia, pietateque graves, qui Visitatores nuncupentur, & nostras, ac dicti Vicarii, Vicegerentis, Locatenentium, & illius officialium hujusmodi vices gerant, dictisque Monasterio, & Collegio, illius Abbatissae, Monialibus, puellis, personis, rebus, & bonis praefatis in spiritalibus praesint (salva tamen in omnibus supra dictis jurisdictione Urbis Vicarii in casibus, in quibus Episcopi, tamquam Sedis Apostolicae delegati, auctoritate dicti Concilii in Monasteria, quantumvis exempta, & praecipue circa eorum clausuram, jurisdictionem exercent, & ad eos specialis, & particularis approbatio Sacerdotum, & Confessorum electorum spectet, & pertineat eligendi, & deputandi, ac postquam electi fuerint, electionis, & deputationis hujusmodi confirmatio ad Nos, & successores nostros, vel dictum Michaellem Cardinalem, & pro tempore existentem dicte Confraternitatis Pro-

Facultas Visitatorum Monasterii & Collegii praedictorum.

Protectorem pertineat, quotiesque sibi videbitur, finito triennio, seu alio tempore deputacionis hujusmodi illos, prout tempus, & necessitas exposulaverit, confirmandi, ac etiam amovendi, & illorum loco alios collocandi, & deputandi facultatem impartitur, Nosque hac prima vice pro proximo triennio, ab hodie incipiendo, & ut sequitur, finiendo, de Michaelis Cardinalis Protectoris prefati assensu, idem munus dilectis filiis Petro Fulvio Presbytero Romano utriusque juris Doctori moderno Priori, Joanni Daddo Canonico Basilicae S. Mariae Majoris, & Annibali Summano Sacrae Theologiae professori dictae Confraternitatis Confratribus committimus. Ipsosque in eorundem Collegii, & Monasterii Visitatores, Correctores, & Moderatores creamus, constituimus, & deputamus. Dantes eis auctoritatem omnia, & singula faciendi, mandandi, corrigendi, puniendi, reformandi, & exequendi, quae ad spirituale regimen personarum in dictis Monasterio, & Collegio degentium, illorumque felix incrementum, & gubernium expedire, atque opportunum esse censuerint. Ita ut persona in dictis Monasterio, & Collegio vitam degentes, in pia, & religiosae vitae sinceritate, & puritate, per sollicitam eorum operam foveantur, & conserventur, temporalia vero bona ex circumscripta dictae Confraternitatis cura bene atque utiliter administrantur.

Privilegium pauperum puellarum, quod ad admittendum ad subiditum dicitur, quae per Confraternitatem, & loca pia danti solentur.

§.9. Porro ipsas puellas quas paupertate oppressas in hujusmodi Collegio collocari contigerit, speciali privilegio insignire intendentes, quod ubi pauperes puellae hujusmodi aliena expetere auxilia coactae fuerint, quibus adveniente aetate legitima, qua, vel Monasteria ingredi, vel matrimonio collocari censuerint, quascumque dotes, & auxilia pia, tam ab Annunciationis Beatae Mariae supra Minervam, Conceptionis, Consolationis, & alii Archiconfraternitatibus, & Confraternitatibus, necnon Ecclesiis, Oratoriis, & locis piis, quam quibuscumque utriusque sexus personis, usque ad summam honestam, & eisdem Priori, & Visitatoribus bene visam petere, impetrare, obtinere, seque ad hunc effectum in rotulis, & listis Archiconfraternitatum, Confraternitatum, Ecclesiarum, Oratoriorum, locorum piorum, necnon personarum hujusmodi adscribi facere, & procurare, & deinde postquam dictae puellae, seu earum aliqua, dotes, & auxilia hujusmodi obtinuerint, seu ad id adscriptae fuerint, quod tam illae, quae dictum Monasterium ingredi, & jam ingressae sunt, quam etiam quae matrimonio collocari voluerint, dotes, & auxilia hujusmodi eis quomodolibet procurata, promissa, & acquisita omnino lucrari, percipere, & exigere debeant. Illaque omnia una cum praemissis dotibus, & legatis, factis, & faciendis, eisdem Monasterio, & Collegio perpetuo concedimus, pauperesque hujusmodi puellas, dotium, auxiliorum piorum, ac legatorum, & donationum praefatorum factorum, & faciendorum quibuscumque, etiam Motu pari emanatis prohibitionibus, vel statutis, etiam

juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, non obstantibus, capaces omnino facimus, & declaramus. Mandantes omnibus, & singulis Custodibus, Camerariis, & quibuscumque Officialibus dictarum Archiconfraternitatum, quae dotes, & auxilia pia hujusmodi pauperibus puellis dare, & assignare consueverunt, quod ex nunc dotes promissas puellis jam dictum Monasterium ingressis, & profiteri cupientibus, & statim postquam professae fuerint Priori, Custodi, & Camerario pro tempore existentibus dictae Confraternitatis Sancti Bernardi, acsi ipse dictum Monasterium ingressae, seu matrimonio collocatae, de consensu, & licentia Archiconfraternitatum, & locorum piorum hujusmodi extitissent, dare, & cum effectu persolvere, ac deinceps pauperes ipsas puellas in dicto Collegio pro tempore degentes, ad subventionem dotium, & auxiliorum, hujusmodi admittant, & admitti procurent, & deinde tam puellis profiteri cupientibus, quam matrimonio collocandis, dotes eis promissas, & deinceps promittendas Priori, & Officialibus hujusmodi, dare, & cum effectu solvere debeant, nec ad id, & sub praetextu decretorum, privilegiorum, aut aliorum quorumcumque statutorum, Archiconfraternitatum, Confraternitatum, Ecclesiarum, Oratoriorum, & piorum locorum hujusmodi quomodolibet concessorum, contradicere audeant, seu praesumant, etiam licentia eorundem Confraternitatum, & locorum piorum hujusmodi minime obtenta, neque petita. Ne autem super praemissis, vel illorum aliquo, in futurum quomodocumque, vel quavis de causa pro validitate dubitari contingat.

§.10. Volumus, ac etiam mandamus, quod quaecumque ordinationes, instrumenta, donationes, tam inter vivos, quam causa mortis, testamenta, codicilli, & quaecumque alia documenta, scripturae, & folia, facta, & facienda, per, & inter quascumque utriusque sexus personas, etiam si mulieres nuptae, ac minores viginti annis fuerint, ac testatae, vel intestatae decesserint, etiam de bonis suis disponere prohibita, nisi adhibita certa forma, & solemnitate requisita, a jure, vel ab homine, seu statutis, novisque reformationibus Urbis, seu obtenta a Romano Pontifice desuper licentia, de quibusvis eorum bonis quomodocumque acquisitis, & acquirendis, de quibus in favorem Confraternitatis, Monasterii, & Collegii hujusmodi testari, legari, codicillari, vel inter vivos, aut causa mortis, aut alias quomodolibet disponi contigerit. Quodque tam Marci Antonii junioris Strozzi de Anguillaria, aliaque, ut praefertur, facta, & legata, quam quaecumque alia donationes, testamenta, codicilli, voluntates, instrumenta, scripturae, & documenta ad favorem Monasterii, Collegii, & Confraternitatis hujusmodi jam facta, & facienda, perinde valeant, ac si eorum sortiantur effectum, acsi coram Notario publico, & legitimo testium numero, adhi-

Invalidum circa relicta Monasterio, & Collegio praedictis, & eorum validitatem.

adhibitisque omnibus de jure requisitis, qualitatibus, & solemnitatibus facta fuerint, nec Monasterium, Collegium, & Confraternitas hujusmodi de eisdem bonis in testamentis, legatis, codicillis, donationibus, & aliis voluntatibus, ac dispositionibus, instrumentis, documentis, & scripturis eisdem Monasterio, Collegio, & Confraternitati pro tempore relicti, donatis, datis, cessis, & applicatis, aliquam partem Camerae Apostolicae, vel Monasterio Convertitarum in eadem Urbe, etiam juxta dispositionem indultorum fel: record: Leonis Decimi, Clementis Septimi, & Pauli Tertii, aliorumque Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, seu Fabricae dictae Basilicae Principis Apostolorum, aut quibusvis aliis personis, & Ecclesiis dare minime teneantur, sed bona ipsa, ut supra pro tempore relicta, vel donata Confratres ipsi libere, & integre recipere, ac eorum possessionem apprehendere, & perpetuo retinere, ac in eorundem Monasterii, Collegii, & Confraternitatis usus, & utilitatem convertere libere, & licite valeant, etiam cujusvis licentia minime requisita.

Approbatio ordinationum factarum, & faciendarum a Confraternitate, etiam si regulae S. Bernardi sint contrariae.

§.11. Decernentes Ordinationes, Constitutiones, & Statuta hucusque a praefata Confraternitate facta, necnon Instrumenta, donationes, testamenta, codicillos, scripturas, ac etiam, prout illa concernunt, omnia, & singula in dictis Ordinationibus, Constitutionibus, Statutis, Capitulis, Instrumentis, donationibus, testamentis, codicillis, tam factis, quam faciendis, & aliis scripturis contenta, & inde secuta quaecumque, licita tamen, & honesta, maxime ea circa licentiam edendi carnes, & alios cibos in refectorio quolibet die Dominico, tertia, & quinta ferriis, & aliis diebus arbitrio praedictorum Visitatorum, & circa usum omnium pannorum lini, & etiam cubilis, videlicet cum subucula tantum, & linteaminibus, ac etiam Breviarii Romani cum proprio Congregationis Sancti Bernardi dictae Cisterciensis Ordinis, ita quod ad recitationem Officii Beatae Virginis Mariae non teneantur. Quo vero ad praescriptionem horarum ad divina officia, tam diurna, quam nocturna recitanda, & quaecumque alia exercitia, spiritualia, & temporalia anno singulo facienda juxta Visitatorum, & Abbatiae hujusmodi dispositionem, & ordinationem, ac ea quae jam forsan decreta, & descripta in libro Constitutionum, & Statutorum ipsius Confraternitatis in pergamento, etiam quod sint contrariae regulae Sancti Benedicti, hujusmodique praesentium tenore approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuae firmitatis robur adhaeremus, fieri, & observari debere.

Validatio dispositionum favorabilium eisdem Monasterio, & Collegio.

§.12. Ac suppletes omnes, & singulos juris etiam communis, & municipalis, & facti etiam quarumcumque solemnitatum, in eis forsan ex dispositione Juris, vel Statutorum, sive novarum reformationum Urbis circa validitatem donationum in genere, etiam respectu consensus propinquorum, parentum insinuationis, & testium, ac donationum in subscriptionibus, & in specie Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

contractuum mulierum, & omnia alia forsan requisitis, omittis, & omittendis, praesertim quo ad dicti Marci Antonii Junioris, & desuper inter Confratres, & Officiales Confraternitatis Sancti Bernardi, ac Ludovicum, Antonium Lanfrancum praefatos, necnon donationis per dictam Magdalenam, aliaque omnia, & singula legata, donationes, instrumenta, testamenta, codicillos, scripturas, documenta, & alia quaecumque quomodolibet facta, & facienda, aliosque defectus, siqui in praemissis omnibus, & singulis, seu eorum aliquo intervenerint, aut intervenire possint quomodolibet in futurum. Inhibentes nunc, & pro tempore existentibus Praesidenti, & Deputatis Fabricae dictae Basilicae Principis Apostolorum, ac quibusvis aliis officialibus, ministris, & personis cujusvis status, gradus, & conditionis existant, etiam si Cardinalatus honore prafulgeant, ne Priorem, Officiales, & Confratres nunc, & pro tempore existentes, in omnibus, & singulis praemissis, & praesertim super dictis pecuniis per dictum Marcum Antonium Muretum legatis, & per Magdalenam Stroziam donatis, omnibusque, & singulis aliis legatis, donationibus, testamentis, & codicillis pro tempore per quascumque personas quomodolibet, & ex quacumque causa factis, & faciendis, in rebus, vel bonis dictae Confraternitatis quovis quasito colore, vel ingenio, directe, vel indirecte molestare, perturbare, aut inquietare audeant, vel praesumant. Et etiam decernentes omnia, & singula praemissa, & inde secuta, & inde sequenda quaecumque, valida, & efficacia fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & inviolabiliter ab omnibus observari debere.

Chinola sublata.

§.13. Et sic per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, ac Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & desiniri debere. Necnon quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum hujus Bullae depositario, & auctoritas.

§.14. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Patriarchae Alexandrino, ac Marturanensi, & Venusino Episcopis per Apostolica scripta Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Prioris, Custodum, ac Confratrum praefatorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes faciant, auctoritate nostra Priorem, Custodes, & Confratres praefatos, ac eorum singulos, eisdem praesentibus, & in eis contentis quibuscumque pacifice, frui, & gaudere, ac praesentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, quos illa concernunt, & quomodolibet concernent in futurum, inviolabiliter observari. Non permittentes eos, vel eorum aliquem desuper per quoscumque quo-

modolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, & censuras ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias poenas eorum arbitrio imponendas, & moderandas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausula de regitio.

§. 15. Non obstantibus de non tollendo jure quaesito, ac de non concedendo indulgentias, & privilegia ad instar, necnon quibusvis aliis etiam Pauli Secundi, & Pauli Quarti, ac Pii Quinti de rebus ecclesiasticis non alienandis, & male alienatis recuperandis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, Cancellariaeque Apostolicae Regulis, ac Monasterii, Collegii Cisterciensis, & Sancti Benedicti Ordinum hujusmodi statutis, & juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, tam Monasterio, ac Cisterciensi, & Sancti Benedicti, quam quibusvis aliis etiam praefatis dictae Urbis Monasteriis, & illorum Ordinibus, Superioribus, Conventibus, & personis, necnon Praesidenti, & Deputatis dictae fabricae, aliisque omnibus, & singulis Collegiis, Fabricis, Monasteriis, & locis piis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque decretis, in genere, vel in specie quomodolibet concessis, etiam si in eis expresse caveatur, quod illis derogari nequeat, nisi derogationes hujusmodi, & causae in eis forsan expresse, & specialiter infererentur, ac de consensu Superiorum, Monasteriorum, Ordinum, Collegiorum, Fabricarum, & aliorum priorum locorum hujusmodi fierent, & aliis factae derogationes hujusmodi nemini suffragentur. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permanentis, hac vice dumtaxat harum serie pari Motu specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Transumptum fidei.

§. 16. Volumus autem, quod earundem praesentium transumptis etiam impressis, ac manu Prioris, seu Visitatorum, aut Custodum, ac Secretarii dictae Confraternitatis subscriptis, ac praefati Michaelis Cardinalis nunc, & pro tempore existentis dictae Confraternitatis Protectoris, vel ipsius Confraternitatis sigillo munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibite, vel ostense. Nulli ergo &c.

ternitatis sigillo munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibite, vel ostense. Nulli ergo &c.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, Id. Julii, Pontificatus nostri Anno tertio.

XCIII.

Statutum quod Officia Generalis, Visitatorum, Priorum, Vicariorum, & Procuratorum Congregationis Sancti Georgii in Alega sint triennialia, & Capitulum generale celebretur de triennio, in triennium, & in electionibus nulla habeatur ratio absentium.

Ex Reg. in Secret. Brev.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam

AD exequendum nostri Pastoralis Officii debitum, vigilantibus studiis intendentes, ad ea, per quae Congregationum quarumlibet, praesertim personarum sub saevi Religionis iugo Altissimo famulantium felici successu, ac directioni, ac ipsarum personarum opportunis gubernio, & regimini cum divini cultus incremento valeat salubriter provideri, nostra diligentiae studium libenter convertimus, ac in his ejusdem Officii partes favorabiliter impartimur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Procurium.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, ex veteri consuetudine, & etiam statutis Congregationis S. Georgii in Alega statutum, & praesertim servatum fuerit, ut in omnibus electionibus, etiam Generalis Prioris ad eas omnes conventus mittant vota literis inclusa cujuscumque Canonici obsequata, ita ut unumquodque Collegium suam litteram cum votis mittat, qui Ritus servatur in electionibus Socii Capitularis, & Officialium particularium conventuum, & tamen vota absentium tantummodo in primo Scrutinio olim valebant, in ceteris vero reiciebantur in totum, & quot annis celebrabatur Capitulum generale, & quando placet unicuique Collegio, eligitur Socius Capitularis, dum modo eligatur post completas secundas Visitaciones, & Dignitates in ipso Capitulo decretae non se extendunt amplius quam per annum, neque Generalis Prior, neque Visitatores, & Priores anno sequenti confirmari, praeterquam Prior S. Salvatoris in Lauro de Urbe nuncupatus, & S. Mariae ab Horto Venetiarum quem sequentem annum confirmari solebant: Reliqui in totum vacabant, & erant contumaces ad praedictas Dignitates, nisi saltem vacarent ad Prioratum, & Visitatoratum duobus mensibus, & ad Generalatum tribus annis, & si aliquam Ecclesiam per cessum, vel decessum infra annum contingeret vacare, Canonici Ecclesiae vacantis eligebant unum e Collegio, quem dicunt Socium Capitu-

Causa hujusce edoneae Constitutionis.

ONOMAMA D RAL DE B

pitularem, cujus munus est deferre vota inclusa, & obsequata ad S. Georgium in Alega, ubi una cum Collegio illius Conventus, & Patribus novem computatis votis delatis a Socio Capitulari praedicto, perscitur electio Ecclesiae Vacantis, & subrogatio Visitatorum ad Collegium S. Georgii in Alega cum Patribus novem pertinet. Et postquam sel. rec. Pius Papa V. Praedecessor noster Apostolica auctoritate mandaverat, & ordinaverat, ut in eorum Capitulis tam Generalibus, quam particularibus celebrandis super electione Prioris Generalis, aliorumque Officialium vota absentium secreto reciperentur, & quod ipsa vota licet in primo Scrutinio Capitulari electio, de qua ageretur, non persciceretur, nihilominus in omnibus aliis sequentibus Scrutiniis, prout in primo, & usque ad perfectam electionem, firma, & valida permanerent, ac eandem vim, & robur haberent, prout in primo, idem Pius Praedecessor mandato, & ordinationi hujusmodi, certis de causis tunc expressis derogando, ut dictorum absentium vota in totum reciperentur, juxta formam antiquam Congregationis, ultra primam vicem, & primum scrutinium, nullam vim, & robur in aliis sequentibus scrutiniis haberent, sed invalida remanerent, etiam mandaverit, & ordinaverit, & postmodum pie me. Gregorius Papa XIII. etiam Praedecessor noster, simili auctoritate, mandaverit, & ordinaverit, quod cum Canonici praedicti in dictis eorum Capitulis tam generalibus, quam particularibus celebrandis super dicta electione Prioris generalis, aliorumque Officialium vota absentium reciperentur, & ipsa vota non solum in primo, verum in omnibus aliis sequentibus scrutiniis, & usque ad perfectionem Capituli, & electionis Prioris generalis fienda, eandem vim, & robur haberent, firmaque, & valida, prout in primo Scrutinio permanerent, & dicta vota absentium non reicerentur, vel comburentur, antequam dicta Prioris generalis electio absoluta non fuisset, prohibuerit. Ita, quod si durante eodemmet Capitulo generali electio Prioris gen. per obitum, vel cessionem nuper electi, aut alias iteranda, vel pluries habenda fuisset absentium vota semper attenderentur, validaque, & efficacia cum praesentium in Capitulo suffragiis connumerarentur, & ex illis omnibus simul junctis, & computatis, si quis medietatem excederet, is in primo statim scrutinio Prior generalis creatus, publicaretur; si nullus vero medietatem praedictam excederet, tunc secundo, & tertio scrutinio a Capitularibus iterato, connumeratis, & votis absentium semper in omni scrutinio computatis, qui plures haberet voces, is Prior generalis electus esse censeretur, & si contingeret, ut omnium vota in partes dividerentur aequaliter, tunc eo casu, qui in Congregatione antiquior Canonici esset, omnium consensu Prior generalis designatus esse intelligeretur, necnon, ut vota praedicta secreto porrigerentur, etiam praeeperit, & mandaverit, ut quicumque votum electivum ha-

berentium Capitulo generali, vel particulari personaliter interessent, ibi per suffragia, & fabas, palluctas, ut vocant, in pixides testas sua cujusque manu non autem aliena immitterent, alioquin nulla immittenda sua vota declararent: Qui vero absentes forent singuli in singulis schedulis, vel chartulis nomen eligendorum in summa chartula, suum vero nomen in ima chartula describerent, quae chartulae ab una parte complicate, ita obsequarentur, & occluderentur, ut eligentium nomina a nemine prorsus sciri possent: eligendorum vero nomina a scrutatoribus juxta antiquorum Statutorum ejusdem Congregationis formam deputandis legi, notari, & numerari possent, dictaque forma, & in Capitulis Conventualibus, in quibus aliae electiones essent fienda, omnino observarentur, prout in ipsorum Praedecessorum diversis literis desuper concessis plenius continetur.

Statuta, de quibus in rubrica.

§. 2. Nos cupientes salubri dictae Congregationis directioni, & regimini juxta temporum varietates, ac prout his praesertim temporibus ratio postulat, & exigit, providere, & ne in hujusmodi Capitulis, & electionibus, tam generalibus, quam particularibus per Canonicos praedictos celebrandis aliqua fraus, aut vis adhibeatur, sed illa libere, & canonice celebrentur, nec non pro eorumdem Canonico communitatibus, totiusque Congregationis, & illius Monasteriorum minori dispendio, ac Sacri Concilii Tridentini Decretis inherere volentes, dictatumque literarum veriores tenores, praesentibus pro expressis habentes, ipsorum Congregationes, & Canonicos specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, Motu proprio, non ad Canonicorum, aut Congregationis hujusmodi, aut alterius pro eis super hoc Nobis oblatae petitionis instantiam, sed ex mera voluntate, certa scientia nostris, ac de Apostolica potestatis plenitudine volumus, ac praedicta auctoritate perpetuo statuimus, & ordinamus, quod deinceps perpetuis futuris temporibus, Prioris generalis, Visitatorum, Priorum, Vicariorum, & Procuratorum officia, dignitates usque ad triennium se extendant, & Capitulum generale protrahatur, ac celebretur de triennio in triennium, & electio Sociorum Capitularium in anno, quo celebrandum erit, Capitulum generale fiat ad omnibus in omnibus Conventibus aliquo ex diebus hebdomadae incipien, a Sabbatho Dominicae Passionis usque ad Sabbathum Dominicae Palmarum, & in posterum nulla habeatur ratio votorum absentium Canonico, quos tali prerogativa privamus, & tam in electione Generalis, quam in aliis, ut solummodo habeant jus eligendi illi, qui personaliter intererunt electioni, quodque in posterum praedictum Capitulum generale omnimodam habeat electionem Prioris generalis, & aliorum Officialium, & si per cessum, vel decessum contingerit vacare aliquam Ecclesiam, tunc temporibus a jure statutis Prior generalis accedat ad Conventum Ecclesiae vacantis, & si ipse ad

T t a

illum

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

illum accedere nequiverit, possit mittere alium nomine suo, qui fungatur vicibus suis ad Conventum Ecclesie vacantis, ac congreget omnes vocem habentes, & eligant Priorem, in qua electione vocem, etiam habeat ipse Prior generalis, vel eius Vicegerens, si dicte Ecclesie presens fuerit. In subrogando autem Visitatore servetur ordo consuetus, ut Capitulum Sancti Georgii in Alega cum Patribus novem eligant.

§.3. Necnon voluntatem, Statutum, Ordinationem, & declarationem nostra hujusmodi, ac presentes literas nullo unquam tempore revocari posse, sed semper valida, & efficacia existere, illaque suos plenarios effectus sortiri, ac ab omnibus inviolabiliter observari; Sicque per quoscumque Judices, Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Sancte Romane Ecclesie Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon etiam Locorum ordinarios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & diffiniri debere, ac quid quid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus.

§.3. Quocirca venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis eorum Vicariis in spiritualibus, & officialibus generalibus, nec non dicte Congregationis, & aliis Abbatibus, & Prioribus, & aliis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, per eandem presentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum ubi, & quando expedierit, & quoties pro parte Congregationis, aut Canonicorum hujusmodi, seu alicujus eorum fuerint requisiti, per se, vel alium, seu alios faciant auctoritate nostra presentes nostras literas ab omnibus inviolabiliter observari; Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellacione postposita, compescendo.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Congregationis hujusmodi etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, illiusque superioribus, & personis, & quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad

verbum nihil penitus omisso, ac servata eorum forma, infererentur presentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romae apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 15. Julii 1587, Pontificatus nostri Anno III.

XCIV.

Confirmatio gestorum in Dieta in Monasterio de Pace de Urbe habita pro Congregatione Lateranen.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Licet Capitulum Generale dilectorum filiorum Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini Congregationis Lateranen., singulo quoque triennio per illius Rectorem generalem, & Diffinitores, Abbates, Praelatos, & Socios Capitulares iuxta Ordinationes, & literas record. Gregorii Papae XIII. Praedecessoris nostri post tertiam Dominicam a festo Paschalis Resurrectionis Domini Nostri Iesu Christi sequentem celebrari debeat, nihilominus id hoc anno adveniente sine triennio, & instante tempore dicte generalis Capituli, de more solito congregandi, Communitatis dicte Ordinis ad Monasteria, & loca eidem Congregationi subiecta visitandum, & causas propter quas ipsa Monasteria, seu Abbates, & Priores illorum onera eis incumbenda solvere cessarunt cognoscendum, transmissis, rationabilibus causis celebrari non valuit, & loco ejusdem Capituli Generalis de consensu Venerabilis fratris Marci Antonii Episcopi Praenestini. Cardinalis Columnae nuncupati, ac dicte Congregationis Protectoris, qui Nobis dicte impedimenta significaverit, & praecipue de nostra licentia, verbo concessa, per dilectos filios Petrum Franciscum Rivam Veronen. Rectorem Generalem, & Diffinitores quarta Dominica post dicte festa Paschalia in Monasterio Beatae Mariae Pacis de Urbe dictorum Ordinis, & Congregationis dieta habita fuit.

§.2. In qua, ut Nobis relatum est, idem Rector, & Diffinitores dilectum filium Andream Cremonen. in Visitatorem, & plures alios in Abbates Monasteriorum S. Petri de Pado Cremonen., S. Modesti de Benvenuto, ac S. Viti prope, & extra Muros Mantuan., & Priorem S. Mariae de Creta creaverunt, & deputarunt, & alia tractarunt, & gesserunt, quae dicte Congregationi duxerunt expedire.

§.3. Et post hanc dietam quond. Cherubinus

Dat. die 15. Julii 1587. An.III.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Cam Generale Capitulum cogi nequiverit de licentia PP. celebrata est Dieta.

In ea electus Visitator Generalis, nonnulli Abbates, & Priores.

nus Reparus dicte Monasterii Beatae Mariae Abbas, & ipsius Congregationis Procurator Generalis in ultimo Capitulo in Civitate nostra Ravennaten. celebrato insolidum cum dicto Rectore generali, & cum amplis facultatibus in actis Hieronymi a Porta Notarii publici Ravennaten. die trigesima Aprilis anni Dom. milleseximi quingentesimi octuagesimi quarti nuper diem clausit extremum, & dictum mandatum ad triennium dumtaxat factum expiravit: unde negocia, lites, & Cause dicte Congregationis vix tractari, expediri, & legitime defendi posse videntur, ut magnum inde potest damnum, & incommodum resultare.

§.4. Cipientes itaque ejusdem Congregationis indemitati consulere, ipsamque specialibus favoribus, & gratis profectui, ac dicte Marci Antonii Episcopi, & Cardinalis supplicationibus hac in parte inclinati, ex certa nostra scientia, & de Apostolica potestatis plenitudine, creationem, & denominationem Visitatoris, Abbatum, & Prioris praedictorum, & quocumque in ipsa Dieta gesta Apostolica auctoritate tenore praesentium approbamus, illaque de voluntate, & consensu nostro facta fuisse, & plenissimum firmitatis robar habere decernimus, perinde ac si in ipso Capitulo generali legitime celebrato praemissa omnia gesta fuissent. Alios quoque Visitatores, Abbates, Priores, Praepositos, ceterosque Praelatos, & Officiales Monasteriorum, & locorum dicte Ordinis nunc existentes, cum omnibus facultatibus, & jurisdictionibus solitis, & consuetis confirmamus, & quatenus opus sit, de novo deputamus, ita ut eorum officium, gubernium, administrationem, & regimen donec in primo Capitulo generali de aliis officialibus, ut moris est, per Congregationem ipsam provisorium fuerit, exercere, ac continuare valeant.

§.5. Et insuper ne defectu dicte mandati generalis, vel propter dubium illius validitatis, ipsa Congregatio, aut ejus Monasteria in suis negociis, rebus, litibus, & causis damnum, vel praedictum, aut impedimentum aliquod patiantur, vel incurant, immo ut possint omnia incumbenda utiliter expedire, & praesertim ut contractus, qui nomine dicte Congregationis cum dilecto filio Jo. Baptista Lurago, & quondam Pompilio fratribus germanis super extinctione censuum valoris quadringentorum millium scutorum auri celebrati, & per Nos in forma Brevis die 12. Mensis Jul. 1587. confirmati fuerunt, adimpleri, eidem Petro Franciscum, quem in Rectorem Generalem, atque Procuratorem, & Administratorem dicte Congregationis suorumque Monasteriorum, bonorum, & jurium confirmamus, & de novo deputamus ad eandem omnes facultates, & auctoritates, quae in dicto Instrumento Mandati ex actis ipsius Hieronymi confecto, cujus tenorem, ac si de verbo ad verbum infereretur presentibus, haberi volumus pro expresso, plenius continetur, ac ad omnia, & singula negocia, res, lites, & causas active, &

passive, necnon ad omnia, & singula Congregationem ipsam; suaque Monasteria, & loca, ac eorum quodlibet concernentia, & demum omnia in dicto Mandato contenta tractandum, & expediendum, ac quoscumque veteres census redimendum, & novos utilior conditione creandum, & vendendum super quibuscumque dictorum Monasteriorum bonis, & alia faciendum pro dicto contractus cum Joanne Baptista, & Pompilio praedictis adimplemento necessaria, & opportuna, ipsumque Petrum Franciscum quo ad praemissa omnia, & singula in locum dicte Cherubini ponimus, & subrogamus, & insuper eidem Petro Franciscum, & duobus Visitatoribus quocumque Procuratorem totius Ordinis praedicti generalem cum eademmet auctoritate, & mandato, quae ei solet conferri per Capitulum generale, prout in actis ipsius Capituli generali, per dictum Hieronymum authenticatis constat.

§.5. Et Abbates, Priores, Praepositos, Praelatos, & Officiales in locum Defunctorum, & vacantium prout necessitas, vel occasio postulat, usque ad Capituli Generalis celebrationem iuxta eorum Constitutiones, necnon factis prius verbo cum dicto Marco Antonio Episcopo Cardinale, Protectore dicte Congregationis, & de ejus consensu quoscumque Praelatos, Abbates, Priores, Praepositos, sive quoscumque alios quovis nomine nuncupatos superiores ad regimen quorumlibet Monasteriorum quomodocumque vacantium, etiam non expectata illorum renunciatione, si actu Praelati fuerint, aut Abbates, seu Priores eligendi, & deputandi, seu electos confirmandi, etsi ita expedire visum fuerit, pro quiete subditorum, aut utilitate Monasteriorum praedictorum de consensu Protectoris, & duorum Visitatorum praedictorum quocumque Abbatem, Priorem, Praepositum, aut alium superiorem a regimine unius Monasterii amovendi, & ad alterius regimen, & gubernium transmittendi, plenam, & amplam auctoritatem concedimus, & impartimur.

§.6. Decernentes omnia, & singula gesta, & gerenda per ipsum Petrum Franciscum, & ab eo desuper substituendos in quibuscumque contractibus, distractibus, rebus, negociis, & litibus perpetuo valida, & efficacia, ac legitima fore, suosque effectus sortiri debere.

§.7. Praeterea literas eidem Congregationi a Nobis in forma Brevis contra eos, qui onera suorum Monasteriorum a praedicta Congregatione imposita non solvissent, anno proximo praeterito concessas, & emanatas executioni demandari nolumus, earumque effectum pro hac vice tantum omnino suspendimus, donec, & quousque per Marcum Antonium Episcopum, & Cardinalem, ac Petrum Franciscum, necnon Visitatores, & Commissarios praedictos de mandato nostro eandem Congregationem visitantes, cause propter quas onera hujusmodi per eos soluta non fuerint, cognite sint

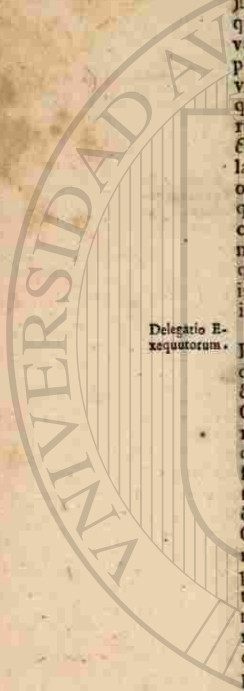
Pontifex A. in d. Dieta confirmat, electionesque omnes in ea factas approbat.

Novum deputat Procuratorem Generalem.

Nonnulli et coelecti fuerunt.

Validitatem addit, quae ab eo fieri continget.

Constitutione sum de solvendis oneribus Monasteriorum suspendit.

UNIVERSIDAD PADUA

UNIVERSIDAD PADUA

UNIVERSIDAD PADUA

sint, & pro veris, legitimis, & necessariis reperta fuerint. Et quod nullo umquam tempore Abbates, Priores, Praepositi, seu quocumque alio titulo nuncupati Praelati, Ministri, & Officiales, qui propter legitimas, & rationabiles causas per Protectorem, Generalem, & Commissarios sua onera solvere non potuisse reperti fuerint, molestari, seu perturbari occasione dictarum nostrarum literarum a quocumque Iudice, & a Sede Apostolica delegato possint, omnino penitus contradictione, & oppositione remotis.

Clausula.

§.8. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios ordinarios, & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubi que iudicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrarium

§.9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, usibus, & naturis dictae Congregationis, ac etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis ipsi Congregationi, illiusque, ac dictorum Monasteriorum Superioribus, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam irritantibus, etiam motu proprio, ac consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, illorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 1. Augusti 1587. An.III.

Datum Romae apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris die 1. Augusti 1587, Pontificatus nostri Anno III.

Ex Regest. in Secret. Breve.

XCV.

Statutum, quod libri linguae Arabicae, Turcicae, Persicae, & Caldaicae etiam Sacrae Theologiae, & quaecumque facultatum imprimendi, ante quam imprimantur debeant per Cardinales super Congregatione Indicis deputatos examinari, & corrigi &c.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Gregor. XIII. Grammaticas linguarum Arabicarum, Turcicarum, Persicarum, & Chaldaicarum imperari iussit pro Collegiis a se erectis.

§. A lias fel. rec. Gregorius Papa XIII. Praedecessor noster dilectum filium nostrum Ferdinandum Sanctae Mariae in Viata Diaconum Cardinalem de Medicis nuncupatum Protectorem linguae Arabicae con-

stituit, & deputavit, eique, ut praedictae, ac Turcicae, Persicae, & Caldaicae linguarum usus, & exercitium in Collegiis ab eodem Praedecessore in Urbe institutis quanto citius introducerentur, grammaticales Institutiones, & dictionaria ipsarum linguarum fideliter conscribi, & exarari, conscriptaque, & exarata, & alios libros linguis praedictis compilatos, & compilandos, ac interpretandos imprimi, & Typis excudi faciendi curam demandavit, prout in literis ipsius Praedecessoris in forma Brevis desuper confectis plenius continetur.

Hinc alii etiam Librarii compati sunt a Cardinali de Medicis.

§.2. Cum autem, sicut accepimus, hoc negotium, spatio quatuor annorum, & ultra, non sine dicti Ferdinandi Cardinalis maxima impensa, ac laboribus, & vigiliis personarum ab eodem Ferdinando Cardinale ad hoc deputatarum eo redactum sit, quod non solum praedicti, sed etiam omnes alii libri praedictarum, & aliarum partium Orientalium linguarum etiam Sacri, & quaecumque aliarum facultatem de facili imprimi poterunt.

Caver itaque Sixtus, ne tales Libri imprimantur in consuetudine Sac. Congregationis Indicis.

§.3. Nos sperantes, quod ex huiusmodi impressione librorum, & dictarum linguarum apud Christianos cognitione, in partibus Infidelium fides Catholica, quae antiquis temporibus inibi floruit, verbi Dei praedicatione, dictorumque librorum lectione, dante Domino, restitui poterit: Ac propterea tam laudabile, & Reipublicae Christianae salutiferum opus, quantum in Nobis est, confovere, utque praemissa omnia quanto citius, & sub ea, qua decet correctione, sublatis impedimentis quibuslibet, publicari, & in lucem poni possint, providere volentes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc oblatae Nobis petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra volumus, & Apostolica auctoritate statuimus, & ordinamus, quod libri praedictarum linguarum etiam Sacrae Theologiae, & utriusque Juris scientiae, nec non aliarum quaecumque facultatum de cetero imprimendi, antequam imprimantur, a dilectis filiis Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, & aliis personis super Congregatione Indicis a Nobis, & Successoribus nostris deputatis, & deputandis examinentur, & corrigantur, qui sic examinati, & correcti possint a Deputatis ab eodem Ferdinando Cardinale libere, & absque alicujus impedimento imprimi, ac impressi ubique locorum teneri, legi, & vendi.

Clausula.

§.4. Decernentes Deputatos ab eodem Ferdinando Cardinale super praemissis per quoscumque quomodolibet molestari, perturbari, seu inquietari non posse, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrarium

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac privilegiis, indulgentiis, & literis Apostolicis quibusvis personis etiam ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, etiam motu, & scientia similibus, etiam consistorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet concessis,

cessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda esset, tenores huiusmodi acti de verbo ad verbum insererent, praesentibus, pro expressis, & insertis habentes: illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 1. Augusti 1587. An.III.

Datum Romae apud S. Marcum sub Annulo Piscatoris die 1. Augusti 1587, Pontificatus nostri Anno III.

XCVI.

De Constitutionibus Pii IV. & Pii V. circa Confidentias beneficales editis, in Regno Galliae exequendis, cum moderacione poenarum.

Hanc bullam Pii IV. n.99. habes in Tom. IV. P.II. fol.190. Romanum & Pii V. n.107. habes in T.IV. P.III. Intolerabiles fol.67. Et de materia confidentiarum. & Simoniarum beneficium vid. superius in Con. LXXI. Divina sup. fol.270.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium.

Pastoralis officii sollicitudo Nos admo- net, ut quae ad Dei laudem, animarumque salutem a Praedecessoribus nostris provide statuta fuisse noscuntur, debite executioni demandari curemus, & si quando opus sit, illa etiam moderentur, prout personarum, & locorum qualitate pensata id in Domino conspiciamus salubriter expedire.

Pii IV. Bulla est cit. in rub.

§.1. Sane felicitis recordationis Pius Papa Quartus Praedecessor noster, ad tollendam fiduciarie mancipationis beneficiorum Ecclesiasticorum corruptelam, statuit, & decrevit &c. Omissionis residuum huius narrationis, quia ipsa est citata in rub.

Pii V. Bulla est cit. in rub.

§.2. Et deinde recolendae memoriae Pius Papa Quintus etiam Praedecessor noster, ad tam nefarium crimen facilius detegendum, & profligandum, similiter statuit, & decrevit &c. Omissionis residuum huius narrationis, quia bulla citata est in rub.

Hic modo Pontifex mandavit in Regno Franciae distas Bullas executioni demandari ab Ordinariis &c.

§.3. Cum autem sicut accepimus, literae praedictae in Regno Galliae ob temporum injuriam, aliasque varias subortas difficultates, diversaque impedimenta adhuc debite executioni non fuerint demandata, ac propterea, tam perniciosum confidentiae vitium, quod celeriter extirpari, & eradicari oportuerat, in dies magis serpere, ac propagari noscatur in maximam animarum periculum, ac scandalum plurimorum. Nos ad hanc corruptelam e Regno illo, quod non ita dudum omni Christianarum virtutum genere florebat, & adjuvante Domino etiam in posterum florebit, tollendam, ac profus eliminandam, animarumque salutem in primis consulere volentes, omnibus, & singulis dicti Regni Archiepiscopis, &

Episcopis, eorumque Officialibus, & ad quos de jure, & consuetudine pertinet, per praesentes mandamus, ac sub interminatione divini iudicii districtius injungimus, ut in suis quibusque Ecclesiis, Civitatibus, Diocesis, & locis etiam exemptis, ad praedicta studiose attendant, & in eos, qui in confidentiae crimine, praesertim vero in aliquo ex casibus superius expressis, etiam per praesumptiones, & conjecturas praedictas deliquisse constiterit, severe animadvertant. Qui si in praemissis exequendis negligentiores fuerint, eorum negligentiam suppleri volumus a Capitulis Ecclesiarum Metropolitanarum, & Cathedralium, ac etiam Collegiatarum, ubi de beneficiis ipsarum Collegiatarum Ecclesiarum agatur, ac etiam ab Abbatibus, seu Prioribus, Clausralibus, & Conventibus Monasteriorum, aliorumque regularium locorum, ubi de eorumdem Monasteriorum, seu locorum officis, & beneficiis questio extiterit.

Appellationem non suspensam coedit.

§.4. Et nihilominus appellationes a sententis, quas contra delinquentes huiusmodi fieri contigerit, ad proximos superiores juxta canonicas sanctiones devolvi, executionem tamen sententiarum praedictarum minime impedire, aut retardare.

Beneficia ex hoc crimine vacantia per Ordinarios d. Regni concessi indulget.

§.5. Beneficia vero occasione confidentiae huiusmodi ad praesens vacantia, & in posterum vacatura ab ipsorum beneficiorum ordinariis collatoribus, perinde, ac si dispositioni dictae Sedis Apostolicae minime reservata fuissent, libere conferri, & de illis provideri posse, & debere decernimus, dum tamen talium criminum participes, aut consentientes non fuerint. Quo casu, ac etiam ubi iidem ordinarii collatores per sex menses a die detectae, & comprobatae, seu convictae confidentiae beneficia ipsa, ut praefertur, vacantia, canonice conferre, & de illis providere neglexerint, beneficiorum eorumdem Collatio, & proviso ad proximos superiores devolvatur. Quae vero beneficia de jure patronatus laicorum fuerint, ad eorumdem patronorum praesentationem, dummodo in crimine huiusmodi non fuerint participes, conferri. De Ecclesiis vero, ac Monasteriis, aliisque beneficiis Ecclesiasticis, ac carissimis in Christo filii nostri Henrici Tertii Francorum Regis Christianissimi nominationem spectantibus, novam ipsius Regis nominationem juxta concordata, seu indulta a Sede Apostolica ei concessa volumus expectari.

Fructus eorundem usui Ecclesiarum applicari jubet.

§.6. Fructus vero ex Ecclesiis, Monasteriis, & aliis beneficiis praedictis male, & indebite perceptos, in usum, ac reparationem Ecclesiarum, Monasteriorum, & beneficiorum praedictorum, super quibus confidentia huiusmodi contracta, & commissa fuerit, per Archiepiscopos, Episcopos, seu Officiales, aliosque praedictos converti, & applicari posse volumus, ac decernimus.

Hortatur Regem ad executionem.

§.7. Magnopere hortantes, & enixe in Domino requirentes eundem Regem Christianissimum, ut omne studium, operam, &

& auctoritatem ad praedicta peragenda, & exequenda praestare, & impertiri velit.

§.8. Absolutionem autem a censuris, & poenis, ac irregularitatibus propter crimen confidentiae huiusmodi quomodolibet incurris pro tempore existentis nostro, & Sedis Apostolicae apud Regem praedictum Nuncio, & quo ad Provinciam sub Legatione Avinionen. comprehensas eidem Legato, cum facultate etiam alios subdelegandi, de quorum pietate, & prudentia magis confidant, per praesentes committimus, & demandamus.

§.9. Non obstantibus Pii Quarti, & Pii Quinti Praedecessorum praedictorum literis, quas quo ad dictum Regnum in superius expressis diximus relaxandas, & moderandas, illis nihilominus quo ad alia Regna, & loca in suo robore duraturis, aliisque Apostolicis Constitutionibus, privilegiis quoque, & indultis, generalibus, vel specialibus quorumcumque tenorem existant, per quae praesentibus non expressa, aut in totum non inserta praesentium effectus, & executio impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.10. Volumus autem, ut praesentium exempla etiam impressa edantur, eaque Notarii publici manu, & cuiusque curiae Ecclesiasticae ejusve Praelati sigillo obfirmata, eandem illam prorsus fidem in iudicio, & extra ubique locorum fiant, quam ipse praesentes facient, si essent exhibitae, vel ostense.

§.11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum mandati, injunctionis, decretorum, hortationis, requisitionis, commissionis, demandationis, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo Idus Augusti, Pont. nostri Anno III.

XCVII. Studii generalis Almae Urbis regimen Collegio Advocatorum Consistorialium confertur, cum antiquorum Privilegiorum, confirmatione, & Praecedentiae concessione.

De huius Studii erectione, & indultis, vide in Bonif. VIII. Const. XVI. in supremae. Tom. III. Par. II. fol. 95. De Advocatis autem Consistorialibus, vide in Bull. IV. Martini V. in Apostolicae Tom. III. Par. II. fol. 428.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. Acri Apostolatus ministerio, meritis licet insufficientibus, superna dispositione

presidentes, inter ceteras curas, quae animam nostram delectant illam libenter suscipimus, per quam nostrae provisionis auspiciis, officia singula, praesertim in hac Urbe nostra consistentia, illorumque regimina, viris committantur idoneis, quorum opere, & auxilio adolecentes, studii bonarum artium causa, & diversis mundi partibus ad ipsam Urbem confluentes, eorum animos, virtutibus, & bonis moribus feliciter excolere valeant, ac desuper officii nostri partes interponimus, prout in Domino conspiciamus salubriter expedire.

§.1. Sane licet alias officium Rectoratus Gymnasii Almae Urbis, uni ex Praelatis Romanae Curiae ad eius vitam concedi, & assignari solitum fuerit, &c. Nihilominus attendentes, quod si dictum Officium Collegio dilectorum filiorum sacrae Aulae nostrae Consistorialis Advocatorum perpetuo uniretur, annecteretur, & incorporaretur, idem officium feliciter gubernaretur, ac utilitati publicae, & ipsius Gymnasii plenius confisteretur, cum in dicto Collegio semper adsint viri literarum scientia, rerum experientia, ac usu, & prudentia praestantes. Idcirco quaslibet concessiones, alienationes, ac alias dispositiones de dicto officio per Nos, ac praedictum, ac quosvis alios Praedecessores nostros, dictis, & aliis quibuscumque personis hactenus factas, praemissis, & certis aliis rationabilibus causis adducti, harum serie specialiter, & expresse revocantes, cassantes, irritantes, & annullantes, illaque proflus, & omnino revocatas, cassas, irritas, & annullatas esse, & censei debere declarantes, easdemque personas a praedicto officio penitus amoventes, ac utilitati publicae prospicere, ipsamque Collegium, ac illius singulares personas, a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdictionis, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac dislarum literarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes.

§.2. Motu proprio non ad Collegii praedictorum, vel aliorum pro ipsis Nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicae potestatis plenitudine, Officium Rectoratus Gymnasii Urbis huiusmodi, per ipsos Collegium regendum, & gubernandum, juxta providam dispositionem, & ordinationem, per eos, vel eorum majorem partem faciendam, & toties, quoties eis, vel eorum majori parti expedire videbitur, mutandam, cum omnibus, & singulis illius fructibus, redditibus, proventibus, juribus, obventionibus, & emolumentis universis, & quibuscumque tam ordinariis, quam extraordinariis, & quae alii, qui pro tempore fuerint Rectores dicti Gymnasii, quovis modo habuerunt, seu habere potuerunt, ac quibuscumque honoribus, on-

onibus, praerogativis, jurisdictionibus, auctoritatibus, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, & exemptionibus, privilegiis, & indultis, solitis, ac consuetis, & quibuscumque aliis concessionibus, & gratiis, tam ultimis, quam alii Rectores dicti Gymnasii, quavis ratione, vel causa, usi, gavisi, & potiti fuerint, ac uti, gaudere, & potiri potuerunt, Collegio Advocatorum huiusmodi, ita quod liceat ipsis Collegio, per se, vel alium, seu alios eorum, & Collegii huiusmodi nominibus, corporalem, realem, & actualem possessionem dicti officii apprehendere, ac perpetuo retinere, illiusque fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta percipere, exigere, & levare, & in suos, ac Collegii, & officii huiusmodi usus, & utilitatem convertere. Ipsamque officium per se, & quemlibet eorum exercere, regere, & gubernare, ac omnia, & singula quoad huiusmodi officium, ejusque liberum exercitium spectant, & pertinent, gerere, & facere cujusvis licentia desuper minime requisita, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus &c.

§.3. Ac, ut Collegium, & Advocati huiusmodi, qui majoribus occupationibus detinentur, majoris etiam dignitatis titulo decorentur, omnibus, & singulis praedictae Aulae Consistorialis Advocatis, ut ipsi universos, & quoscumque Advocatos, Procuratores, Doctores, etiam antiquiores, & quoscumque alios, tam in Romana Curia, quam extra eam praecedant.

§.4. Omniaque, & quaecumque privilegia eidem Collegio, & Advocatis, per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, & praecipue per pie memoriae Julium Papam Tertium etiam Praedecessorem nostrum, super facultate Doctores creandi, etiam private quo ad alios, quae privilegia, & literas Apostolicas desuper concessas, eorum tenorem praesentibus etiam pro expressis habentes, auctoritate, & tenore praedictis confirmamus, & innovamus, & quatenus opus sit, de novo concedimus, Motu, scientia, ac potestatis plenitudine, praedictis. Ac universis, & singulis cuiuscumque conditionis, status, gradus, dignitatis, & honoris, ne sub indignationis nostrae, aliisque arbitrio nostro imponendis poenis, eisdem Collegium Advocatorum, in praemissis, vel circa ea, aut in eorum aliquo quomodolibet impedire, molestare, perturbare, seu inquietare, contra praesentium continentiam, & tenorem ullatenus audeant, vel praesumant, districtius inhibemus, necnon omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, ut haec omnia plene observent, & observari faciant, praecipimus.

§.5. Decernentes unionem, annexionem, incorporationem, applicationes, indultum, inhibitionem, ac praecceptum praedicta, praesentisque literas, nullo unquam tempore, etiam ad praedictorum, & aliorum quorumvis instantiam, etiam ex quacumque

Revocatio concessio regimini Sedi cuiusque concessi.

Præcedentia ante alios Advocat. & Doctores etiam antiquiores eidem datur.

Doctores et alia quaecumque privilegia confirmantur.

Concessio dicti regimini cum suis oneribus, honoribus & emolumentis, Collegio Advocatorum Consistorialium.

Clausula praefata.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

que, & inexcogitata causa, etiam sub praetextu, quod in forma juris facta non fuerint, revocari, alterari, limitari, modificari, aut ad terminos juris communis reduci, vel quempiam adversus illa in integrum restitui, seu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut alio quovis defectu notari, vel impugnari posse, dictosque Collegium ad causam, seu causas, propter quas illa emanarint, coram quocumque verificandum non teneri, nec propterea, aut ex eo quod interesse praetendentes vocati non fuerint, per subreptionem, vel obreptionem obtenta praesumi, aut alias viribus carere, ac illorum quasvis revocationes, suspensiones, derogationes, vel limitationes, pro tempore factas, & emanatas, pro nova illorum concessione haberi, ac quoties illa emanabunt, toties renovata, & de novo concessa, etiam sub datum per eisdem Collegium eligenda censei, ac Collegium huiusmodi eorumdem locorum emptores, & quoscumque alios in praemissis interesse quomodolibet praetendentes, ad probandum, seu verificandum praemissa, & in quos usus praedicta summa conversata fuerit, nullo unquam tempore tenen. nec locorum huiusmodi proventus, in sortem principalem computari.

§.6. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores huiusmodi, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de latere Legatos, ac alios quoscumque, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis instantia iudicari, & desiniri debere, & irritum &c.

§.7. Quocirca dilecto filio Magistro Evangelista Palotto, Datario, & Praelato domestico nostro, Motu simili per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse, per se, vel alium, seu alios faciat auctoritate nostra, Collegium, ac illius Advocatos praedictos unione, annexione, incorporatione, permissione, concessione, impartitione, confirmatione, innovatione, inhibitione, & decreto, aliisque praemissis, pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos, & eorum quemlibet desuper contra praesentium tenorem quomodolibet, per quoscumque indebite molestari. Contradictores per censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo.

§.8. Non obstantibus praemissis, ac nostra de non tollendo jure quaesito, & aliis Cancellariae Apostolicae regulis, ac quatenus opus sit, Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permittis fieri prohiben., & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Urbis, & Advocatorum, ac Gymnasii, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Urbi, Collegiisque, & Tribunalibus, ac Gymnasii illius, ipsorumque Superioribus, & per-

U

& personis, ac dilectis filiis Populo Romano. sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, per quoscumque Prædecessores nostros, etiam hereditatis vicibus, aut alias quomodolibet in contrarium concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem &c. Nulli ergo &c.

D. P. An. III. 23. Augusti.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ 1587. Decimo Kalend. Septembris, Pontificatus nostri Anno tertio.

XCVIII.

Declaratio circa proprietatem, olim Congregationis Canonicorum secularium, Sancti Georgii in Alga Venetiarum, absolute interdictam.

Alia de institutione, & statu hujus Congregationis videnda sunt in Constitut. II. Gregorii XII. Illius Tom. III. Par. II. fol. 405.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad futuram rei memoriam.

Procurium.

Circumspecta Romani Pontificis benignitas, fideli quorumlibet sub regulari observantia pie vite studio vacantium, necessitatibus, & commoditatibus intendens, nonnunquam ab eo provide statuta moderatur, ac que sacrarum Religionum, & sanctionum decreta generaliter interdicit, fidelibus ipsis ex Apostolica potestate plenitudine sibi tradita relaxat, & specialiter permittit, prout illorum statui, & conscientie purificationi conspiciat salubriter expedire.

Hic Pontifex Canonice, & fratris Congregationis proprietatem stricte interdixit, & vestitiis eis subministrari iusserat.

§. 1. Sane licet alias Nos, ut abusus habendi proprium, & retinenda proprietatis pecuniarum, ac honorum, etiam plerumque male acquiritorum, qui inter plures Canonicos, seu Fratres Congregationis Sancti Augustini, contra expressum paupertatis votum ab eis emissum irreperat, extirparetur, & simul dissolutioni ari alieni, quo universa Congregatio gravata erat, ac aliis illius necessitatibus provideretur, universos, & singulos ejusdem Congregationis Fratres, seu Canonicos, ac Priores etiam generales, privato, & proprio rerum, bonorumque omnium, mobilium, & se moventium dominio, usu, usufructu, possessione, proprietate, & etiam pecuniis a quocumque pecunio quomodolibet acquiritis, vel obtentis, per alias nostras literas perpetuo privaverimus, ac omnia, & quæcumque privilegia, dispensationes, licentias, permissiones, &

indulta unicuique eorum tam Apostolica, quam suorum Superiorum, etiam Generalis, Prioris, vel Capituli dictæ Congregationis auctoritate desuper concessa, confirmata, & innovata, revocaverimus, & annullaverimus, ac omnino prohibuerimus ne quis Frater, vel Canonicus ejusdem Congregationis, quocumque officio, vel dignitate, etiam Prioris generalis fungens, proprium quicquam, aut peculiare haberet, & a ceteris separatim sibi vendicaret, aut possideret, nec similes licentias, seu permissiones per quoscumque dictæ Congregationis Superiores, aut etiam Capitulum generale alicui unquam desuper concederetur. Insuper præceperimus, & mandaverimus, ut res, pecunie, debitorum nomina, redditus, taxa, ac alia omnia, ut quæcumque bona supradicta, per singulos Fratres, seu Canonicos, qui aliquid tale privatim possiderent, in uno loco communiter a Priore, & Fratribus cujuscumque domus designando actu, & re ipsa intra certum tunc expressum tempus deponerentur, & quo ad dominium, possessionem, & usum in commune conferrentur, hisque perfectis, statim uniuscuique Prior cujuslibet domus generalium Priorem de his omnibus diligenter certiorum faceret, transmissis ad eum inventario, in quo præmissa omnia antea privatim retenta, deinde vero in commune collata descripta essent. Demum ipse Prior generalis, vicem, & vestitum, ac quantum rei convenientis præfens necessitas videretur postulare, cuique Canonico, seu Fratri congrue suppeditari curaret. Id autem omne, quod reliquum esset, in extinctione aris alieni, quo singule domus, vel tota Congregatio communiter obstricta erat, converteretur, aut ipsius domibus, vel universæ Congregationi ad communes usus, & nec sinitas suble vandas perpetuo applicaretur.

§. 2. Quicumque autem literis nostris prædictis continuo non obtemperarent, vel ante illarum publicationem, pecunias, & alia prædicta occultarent, sive intra, vel extra domus prædictas deponerent, et etiam in pias causas converterent, aut alicui pio loco assignarent, quique alios Canonicos, seu Fratres inobedientes, non statim Superioribus, ut præfertur, denunciarent, in pœnam privationis dignitatum, & officiorum suorum inciderent, & ad ea in posterum obtinenda inhabiles censerentur, ac pro crimine etiam tanquam fures severe punirentur, & excommunicationis sententiam incurrerent eo ipso, a qua non nisi in mortis articulo constituti, ab alio quam Romano Pontifice absolutionis beneficium valerent obtinere, prout in literis prædictis plenius continetur.

§. 3. Nihilominus cum sicut accepimus, literæ ipse fuerint debite executioni, quantum commode fieri potuit, demandate, etiam ari alieno hujusmodi propemodum dissoluto, opere pratium fore censemus, circa prohibitionem nostram prædictam in omnes paulo severius interpositam, moderationis remedium adhibere, ac in futurum pro-

Contravenitibusque penas imponeret, ut in eius Bulla quam, ubi hic iusticiam ponere nolui.

Nunc idem Pontifex ex causis hic expressis, de eius prohibitionis moderatur, & reducit ad terminos Concilii Tridentini, & Constitutionum ipsius Congreg.

prosperare, ne stante prohibitione hujusmodi multorum animæ censuris prædictis in salutis suæ perniciem illaqueate remaneant, & non solum Fratres, seu Canonici prædicti a rebus, pecuniis, & bonis ad vitam remedium, suis industria, & labore acquirendis, sed etiam eorum parentes, consanguinei, ab elemosynis, donationibus, legatis, relictis, & aliis subventionibus eis privatim faciendis retrahantur, & exinde Congregatio ipsa, rerum, bonorum, donationum, legatorum, relictorum, & subsidiorum hujusmodi successione destituatur, ac graviora dispendia, & expensarum onera subire cogatur in sublevandis necessitatibus eorundem Fratrum, seu Canonicorum, qui alias sine suæ cujusque domus incommodo, & dispendio se possent commode sustentari. Quocirca de Nobis attributa potestatis plenitudine, omnes & singulas censuras, & pœnas in proprietariis, & alios prædictos, dictarum literarum series promulgatas, ad eas dumtaxat, quæ decretis sacrorum Canonum Concilii Tridentini, ac Ordinis, & Congregationis prædictorum regulis, & Constitutionibus contra tales statuta sunt, Apostolica auctoritate, tenore præsentium reducimus, & moderamus, ac prohibitionem, & alia prædicta, necnon omnia, & singula in eisdem nostris literis contenta, ad hoc ut deinceps Prior generalis pro tempore existens, necnon ii ex dictis fratribus, seu Canonicis, quibus id ab ipso Priori generali, aut aliis eorum Superioribus specialiter permittitur, aut indultum fuerit, ex pecuniis, rebusque, & bonis unicuique eorum sigillatim intuitu personæ suæ donatis, vel relictis, ac in posterum donandis, vel relinquentis, aut suis labore, & industria, vel alias undecumque, licite tamen, & legitime, acquiritis, ac acquirendis, exceptis pecuniis per eisdem Fratres, & Canonicos vigore dictarum literarum ubicumque depositatis, quas in Monasteriorum, & Congregationis hujusmodi utilitatem omnino cedere volumus eam partem, & portionem, quæ pro eorum moderato victu, & vestitu, ac occurrentibus necessitatibus, secundum cuiusque gradum, & qualitatem necessaria videbitur, privatim percipere, habere, retinere, ac in suos usus, & necessitates hujusmodi convertere libere, & licite, sine alicuius pœnæ, vel censura incurfu, possint, & valeant, Apostolica auctoritate, & tenore præsentium relaxamus, eisque desuper indulgemus.

Superioribusque Ordinis facultate concedit remittendi penas incurfas.

§. 4. Necnon Priori generali, & aliis Superioribus Congregationis hujusmodi, ut quoscumque illius Fratres, seu Canonicos, qui hæcenus præmissorum occasione excommunicationis vinculis, & aliis censuris prædictis irretiti, ad ipsos humiliter recurrerint, & absolutionem petierint, prævia debita restitutione, seu satisfactione, si quæ fuerit facienda, ab excommunicationis, & aliis censuris propterea incurfis absolventi, & totaliter liberandi, dictasque pœnas eis remittendi, & condonandi, omnemque inhabilitatis, & infamie maculam, sive notam Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

contra eos præmissorum occasione quomodolibet insurgentem ab eis abdicandi, ipsosque, & eorum singulos in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restituendi, reponendi, & plenarie reintegrandi, plenam, & liberam eisdem auctoritate, & tenore concedimus facultatem.

Clausula derogatoria.

§. 5. Non obstantibus prohibitionibus, aliisque præmissis, & Apostolicis, ac in Provincialibus, Synodalibus, & universalibus Conciliis editis, specialibus, vel Synodalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Congregationis, Ordinis, & domorum hujusmodi, etiam juramento, confirmationem Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quod earundem præsentium transumptis &c.

Fides exemplorum. D. P. An. III. 5. Septemb.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris, die 5. Sept. 1587, Pontificatus nostri Anno III.

XCIX.

Prohibitio admittendi ab Beneficia Regni Valentie, alienigenas Regnorum Hispanie, in quibus ipsi Valentini ad similia non admittuntur.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Sacrosancto Beati Petri Principis Apostolorum Solio, nullis nostris meritis, sed sola Redemptoris nostri benignitate constituti, in universi Orbis Regionibus, & Provinciis, præsertim Infidelibus, & barbaris nationibus adjacentes, aciem nostræ meditationis more vigilis Pastoris Dominici grege passim reflectimus, & ut ibidem divini nominis, ac Catholicæ Religionis cultus feliciter conservetur, & effloreat, illarumque indigenæ fidei, & devotionis erga Sanctam Sedem sinceritate Apostolicis favoribus, ac spiritualibus, & temporalibus adiumentis jugiter consoventur, opem, & operam libenter intendimus, ac in his Pastoralis Officii nostri partes favorabiliter interponimus, prout Regionum, & Provinciarum hujusmodi publicæ utilitati, & felici statui, ipsorumque indigenarum ad Ecclesiasticæ ministeria, & literarum studia, directioni, & commoditati cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Procurium.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, Regnum Valentie in citeriori Hispania consistens angustissimos fines habeat, & nihilominus populi multitudine refertum, & in illius Metropoli Universitas Studii generalis celeberrima a fel. rec. Alexandro Papa VI. Prædecessores nostro inde oriundo ad ipsius Regni indigenarum, & quorumcumque aliorum ibi confluentium, necnon Theologia, ac utriusque juris, & aliis optimis scientiis vacare affectantium instructionem, atque profectum instituta, & ab eo, ac etiam nuper

Crusa hujus Constitutionis.

per a Nobis variis amplissimisque privilegiis, & gratiis ornata existat, & alienigena, praesertim ex Hispaniarum Regnis, Provinciis, & dominiis, & illis adjacentibus insulis oriundi, dignitates, Canonicatus, praebendas, & alia beneficia Ecclesiastica in dicto Regno Valentiae constituta ambientes, si qui de illis provideri, ac fructus eorumdem, & seu pensiones desuper reservari procurent, & passim absque ullo obstaculo ad beneficia, fructus, & pensiones huiusmodi recipiantur, & admittantur, ipsius vero Regni Valentiae indigena in aliis Regnis, Provinciis, dominiis, & insulis praedictis, praetextu quorundam privilegiorum, & indultorum Apostolicorum, seu Constitutionum, aut sanctionum, pragmaticarum nuncupatarum, vel consuetudinum ibidem vigentium ab affectione quorumcumque beneficiorum, & perceptione fructuum, & pensionum omnino excludantur, ac repellantur, & exinde plerique eorum, qui assiduis laboribus, & vigiliis, maximisque impensis in dicta Universitate tamquam ingeniarum artium, ac sacrarum, & aliarum scientiarum uberissimo seminario, virtutis, & doctrinae semina susceperunt, & in agro Dominico, si ad illius culturam vocarentur, salutaria germina, quae Altissimo lectissimos fructus suo tempore redderent, producere, sibi que ipsi, & aliis ad salutem, ac Catholicam Religionis, Fideique propagationem, & conservationem proficere possent, nequeentes beneficia Ecclesiastica, aut fructus, vel pensiones pro eorum decenti sustentatione, neque in patria solo, propter exterorum illa occupantium frequentiam, minusque extra illud assequi, exacta iam aetate, & facultatibus suis contumptis, veluti inertes erumnosam, & miserabilem vitam ducere, ac paupertatem in senectute (quod durissimum est) tolerare cogantur, alii vero illorum, conditione perterriti, & spe affectionis beneficiorum huiusmodi desituti, se clericali militiae adscribi, ac in disciplinis, & ministeriis Ecclesiasticis, sacrarumque literarum studiis se exercere non curent. Et denique proceres, nobiles, & alii incolae ejusdem Regni Valentiae a beneficiorum fundatione, ac iurium eorumdem, libertatisque Ecclesiasticae defensione, & tuitione quodammodo retrahantur.

Ad beneficia Regni Valentiae quovismode vacante, indigena ejusdem Regni in eo velle nati, & non alienigena alicuius Regni Hispaniae admittantur.

§.2. Nos statui indigenarum Regni Valentiae huiusmodi paterna caritate compatiens, ac equum, & rationi consonum esse censentes, ut ipsi in beneficiorum ejusdem Regni affectione exteris preferantur, aut saltem ad beneficia aliorum Regnorum, Provinciarum, Dominiorum, & Insularum huiusmodi ad instar incolarum eorumdem aequo jure admittantur, ac eandem conditionem experiantur, ac propterea pro Pastoralis officii nostri munere, praemissis incommodis occurrere, & desuper opportune providere volentes, ipsosque indigenas, ac eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, necnon beneficiorum in dicto Regno Valentiae consistentium qualitates, quantitates, innovationes, nuncupationes, denominationes, situationes, & illorum fructuum veros annuos valores praesentibus pro expressis habentes, Motu proprio, non ad indigenarum praedictorum, vel alicujus ipsorum, aut alterius, seu aliorum pro eis Nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, & certa scientia nostra, ac de Apostolicae potestatis plenitudine, hac nostra in perpetuum valitura Constitutione statuimus, & ordinamus, quod ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, omnia, & singula beneficia Ecclesiastica in universo Regno Valentiae huiusmodi, nunc, & pro tempore consistentia, etiam si Canonicatus, & praebenda, dignitates etiam majores post Pontificales, & principales personatus, administrationes, & officia, etiam curata, & electiva, in Metropolitana, & aliis Cathedralibus, ac Collegiatis Ecclesiis, necnon Parochiales Ecclesiae, seu earum perpetuae Vicariae, ac in Romana Curia, vel extra eam litigiosa, & de jure patronatus, etiam Regum, Ducum, vel aliorum laicorum, etiam nobilium, & illustrium, seu eorum, & Clericorum mixtum, etiam ex fundatione, vel donatione, aut indulto Apostolico seu alias quomodolibet qualificata sint, vel fuerint, quoties illa per cessum, etiam ex causa permutationis, vel decessum, seu quamvis aliam dimissionem, vel amissionem, aut privationem ea pro tempore obtinentium, seu jus in illis, vel ad illa habentium, aut alias quovis modo etiam apud Sedem praedictam, ac etiam in aliquo ex mensibus, in quibus vacantium beneficiorum Ecclesiasticorum a dispositione Nobis, & Sedi Apostolicae etiam per Constitutiones Apostolicas, seu Cancellariae Apostolicae, regulas est, vel pro tempore fuerit reservata, vel etiam Ordinariis Collatoribus per eandem Constitutiones, seu regulas, vel litteras alternatarum, aut alia privilegia, & indulta concessis hactenus, & in posterum concedendis, simul vel successive vacare contigerit, etiam si actu nunc, ut praesertur, vel alias quibusvis modis, & ex quorumcumque personis vacent, ac ex eo quod beneficia ipsa obtinentes, seu in illis, vel ad illa jus habentes, nostri, & quorumcumque aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum, seu Successorum nostrorum, aut S. R. E. Cardinalium, etiam viventium, & in dicta Curia praesentium familiaris, continui commensales, seu dictae Sedis Notarii, Subdiaconi, Acolythy, Cappellani, literarum Apostolicarum Abbreviatores, Scriptores, Cubicularii, Scutiferi, proventus, & iurium Camerae Apostolicae debitorum Collectores, & Subcollectores, seu quicumque alii Curiae, & Sedis praedictarum officiales, etiam sub diversis

Collatoribus, qui in praemissis contravenientes penitus hic expressis officentur.

§.3. Necnon quicumque Ordinarii, & alii inferiores collatores, ac etiam patroni, qui contra praemissa quicquam attentare praesumpserint, a quorumcumque beneficiorum collatione, provisione, electione, praesentatione, institutione, & quacumque alia dispositione, prout cuique competierit, tamdiu suspensi remaneant, donec remissionem a Romano Pontifice pro tempore existente meruerint obtinere. Et nihilominus si sic suspensi conferre, providere, eligere, praesentare, instituire, aut alias quomodolibet disponere ausi fuerint, excommunicationis latae sententiae poenam eo ipso incurrant, nec ullus alius quam Romanus Pontifex pro tempore existens, sive absolutiois, sive relaxationis beneficium, excepto mortis articulo, valeat eis impartiri.

Notarii quoque supra admissa possessione beneficiorum dicti Regni Valentiae per alios, quos Natus d. Regni scripturam aliquam conficientes penitus hic descriptis praesententur.

§.4. Notarii vero, & tabelliones, etiam Apostolica, vel Imperiali aut Regia, seu alia quacumque auctoritate creati, qui super adipsenda possessione cujuscumque beneficii in dicto Regno Valentiae pro tempore rogabuntur, nisi prius eis fide dignorum testimonio, aut alias legitime constiterit, cum, cui possessio ipsa fuerit tradenda, vere, realiter, & non sicut in eodem Regno Valentiae natum fuisse, nullum omnino super actu possessionis huiusmodi instrumentum publicum, aut quancumque aliam etiam privatam scripturam conficere, seu in protocolium redigere minime valeant,

& si secus fecerint, crimen falsi eo ipso etiam incurrant, necnon ad huiusmodi, ac quaecumque alia munera, & officia, publicaeque functiones similiter inhabiles existant.

§.5. Et quicumque Iudices Ordinarii, vel delegati, coram quibus litem contra quemcumque alienigenam in quovis beneficio contra praesentium tenorem intussum, tam in dicta Curia, quam extra eam moveri contigerit, cum primum sibi legitime constiterit, beneficium ipsum ab alienigena detineri, possessionem, ac fructus, redditus, & proventus ejusdem beneficii, donec iis, ad quos de jure spectabunt, adiudicentur, sequestrare, ac sub arcto, & firmo sequestro ponere debeant, & teneantur. Ita tamen, ut in fundationibus beneficiorum de jure patronatus laicorum, seu illorum, & clericorum, mixtum, ut praesertur existentium, caveatur expresse, quod non nisi per clericos, seu presbyteros de ipsorum fundatorum genere, & familia oriundos obtineri possint, eo casu etiam alienigena, de genere, seu familia fundatorum huiusmodi ad illa praesentari, ac in eis institui libere possint, nec sub praesenti statuto quo ad affectionem talium beneficiorum comprehendantur.

Alienigena autem praedicti ad admittendum ad beneficia juris patronatus si in fundationibus ea, vacante per oriundos de genere fundatorum duntaxat illa obtineri possit.

§.6. Et quatenus ullo unquam tempore licuerit, & permittum fuerit praedictis indigenis beneficia, fructus, & pensiones in aliquo ex aliis Regnis, Provinciis, Dominis, & Insulis praedictis, libere, & indifferenter absque aliquo obstaculo, perinde, ac si ibidem nati essent, obtinere, & percipere, ipsi quoque alienigena ex tali Regno, seu Provincia, vel Dominio, aut Insula orti ad similia beneficia, ac fructus, & pensiones in dicto Regno Valentiae vicissim admitti debeant, & ad illa habiles, & capaces censentur.

Et etiam alienigena alicuius Regni Hispaniae in quo ipsi Valentini ad beneficia admittuntur.

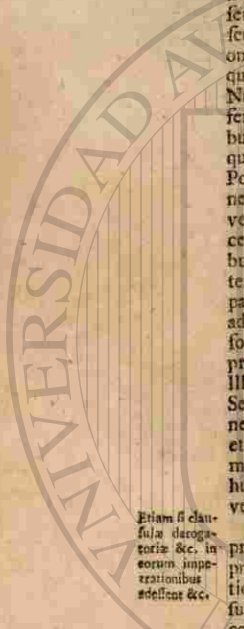
§.7. Decernentes omnes, & singulas collationes, provisiones, commendas, electiones, acceptationes, praesentationes, institutiones, & quavis alias dispositiones de quibuscumque beneficiis dicti Regni Valentiae, ut praesertur, vel alias quomodolibet qualificatis, ac reservationes illorum fructuum, reddituum, proventus, & pensionum super eisdem in favorem dictorum alienigenarum, contra praesentis statuti formam, & tenorem, etiam per Nos, & quoscumque alios Romanos Pontifices Successores nostros, dictamque Sedem, ac illius Legatos etiam de Latere, & Nuncios, omnesque, & singulos alios jus, & facultatem conferendi, providendi, commendandi, eligendi, praesentandi, institutiendi, & alias quomodolibet de huiusmodi beneficiis disponendi, illorumque fructus, redditus, proventus, & super eis pensiones reservandi ab ipsa Sede habentes, necnon Ordinarios, & alios inferiores collatores, etiam ad Patronorum praesentationem, seu de illorum consensu pro tempore factas, ipso jure nullas, & invalidas, nulliusque roboris, vel momenti fore, & esse, ac pro nullis, & infectis haberi, nec per eas cuiquam jus, vel

Collationes, & provisiones quaecumque ad favorem alienigenarum, contra d. statuti formam, nullae erunt.

vel etiam coloratum possidendi titulum tribui posse, ipsosque alienigenas illarum prorsus usu, & commodo carere, nec Cancellaria Apostolica regulas, seu Constitutiones de annali, & triennali possessoribus etiam propter quantumvis diuturnam continuatam possessionis tollerantiam, aut quodcumque aliud jus, vel beneficium ullo tempore illis suffragari, sed beneficia huiusmodi, ut prius vacare, & quae ex illis tempore dispositionis Apostolicae dictis alienigenis facta eidem dispositioni reservata, seu affecta fuerint, sub eadem reservatione, seu affectione remanere, & illa, quam etiam omnia alia non reservata neque affecta, de quibus a dicta Sede, vel illius Legatis, seu Nunciis, aut aliis ius, & facultatem conferendi dicta Sede, ut praefertur habentibus in huiusmodi alienigenas quodcumque dispositum fuerit, ad novam Romani, Pontificis pro tempore existentis dispositionem dumtaxat pertinere, ab Ordinariis vero, & aliis inferioribus collatoribus, cessantibus reservationibus, seu affectionibus Apostolicis, eisdem alienigenis pro tempore collata, ac etiam ea, quae de iure patronatus huiusmodi fuerint, si contingat ad illa quomquam contra praesentis statuti formam praefertur, devolutioni ad Sedem praedictam immediate eo ipso subiacere, Illaque omnia ab alienigenis dicti Regni, & Sede praedicta dumtaxat impetrari posse, nec ius ullum ad resignantes, seu cedentes, etiam si in possessione, etiam diutina remanserint, & resignationes, seu cessiones huiusmodi publicata non fuerint, redire, vel penes eos remanere.

§.8. Impetraciones vero, ac Motu proprio concessiones, quae de eisdem beneficiis pro tempore fieri, quibuscumque derogationibus fuerint suffulta, nunquam sub clausulis generalibus, aut vacationum modis conditionalibus, vel implicitis comprehendendi, sed specialiter, & expresse ad non servatam praesentis statuti formam, cum declaratione nominum, & cognominum ipsorum alienigenarum, dispositive, & non conditionaliter, nec per aequipollens omnino fieri debere, eisdemque praesentibus literis per quascumque alias literas Apostolicas, etiam quasvis generales, vel speciales, etiam derogatorias derogatorias, aliasque efficaciores, & insolitas clausulas, & irritantia, & alia decreta sub quibuscumque verborum formis concepta, in se continentibus, nullatenus derogari posse, nec derogatum censeri, nisi earundem praesentium tenor de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertus, ac urgens, & sufficiens causa expressa, ac per trinas distinctas in forma Brevis literas earundem praesentium tenorem continentes, tribus distinctis vicibus, cum unius mensis intervallo, Ordinibus trium statuum Regni Valentiae prius legitime intimata, & insinuata, ac derogationes ipse Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, Consistorialiter, & de S.R.E. Cardinalium pro tempore existentium consilio facta fuerint, & Or-

Etiamsi clausula derogatoria &c. in eorum impetracionibus essent &c.

dinum trium statuum Regni Valentiae huiusmodi ad hoc expressus accesserit affectus, appareatque Rom. Pont. illis expresse derogare voluisse, & aliter factas derogationes nemini suffragari, & clausulam implicitae derogationis, videlicet, quod eorum, vel earum, seu praesentium tenores latissime extendi, & eadem praesentes, ac desuper conficienda litterae, earumque tenores habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in quibusvis supplicationibus, concessionibus, gratiis, & literis, a Nobis, & Successoribus nostris, pro tempore emanatis, appositam, nihil penitus operari, nec in Literis Apostolicis desuper conficiendis quicquam, ultra quod in supplicationibus, concessionibus, & gratiis huiusmodi specificis fuerit expressum, narrari posse, nec quemquam ad parendum literis derogatoriis huiusmodi, & decretis super illis processibus, ac eorum executoribus, & subexecutoribus, illorumque mandatis, & monitionibus minime teneri, sed illis firmiter resistere, & literarum earundem executionem omnino impedire, nec ratione resistente huiusmodi aliquibus censuris, vel poenis Ecclesiasticis, seu pecuniariis, per eosdem executores, & subexecutores innodari. Necnon eisdem praesentes literas, etiam eo quod cause, propter quas emanarunt, coram locorum Ordinariis, etiam tamquam a Sede praedicta delegatis, vel alias quomodolibet examinatae, iustificatae, verificatae, purificatae, & approbatae, ipsique Ordinarii, & alii inferiores collatores, ac patroni, & alienigenae, necnon quicumque interesse habentes ad id legitime vocati non fuerint, neque praemissis consenserint, seu etiam enormis & enormissima laesionis, vel alio quocumque praetextu, aut ex quavis alia causa quantumvis legitima, urgenti, & iudiciali de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quocumque alio defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus eas quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari posse, nec sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, a Nobis, vel quibuscumque aliis Romanis Pontificibus, ac dicta Sede, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus pro tempore emanatis comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum, & cum, in quo antea quomodolibet erant, statum, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub Data posteriori per Ordines trium statuum Regni Valentiae huiusmodi eligenda, concessas, validasque, & efficaces fore, & esse, ac vim validi, & efficacis contractus, inter Nos, & dictam Sedem ex una, ac Ordines trium statuum Regni Valentiae huiusmodi ex altera partibus rite, & recte in ius, stipulati, ac etiam utrimque jurati habere, & perpetuo obtinere,

neri, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac ab omnibus inviolabiliter observari.

Decretum irritans.

§.9. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eisdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis causa, & instantia iudicari, ac definiti debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilectis filiis causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditori, & Archidiacono Ecclesiae Valentinae, ac Abbati Monasterii Beatae Mariae Valisignae, Cisterciensis Ordinis, Valentini. Dioc. per Apostolica scripta Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes literas, & in eis contenta quaecumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte indigenarum praedictorum, seu alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praesentes literas, & in eis contenta huiusmodi, ob omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ipsosque indigenas illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, vel quempiam ex illis desuper quomodolibet indebite molestari, Contradictores quoscumque, & rebelles, per sententias, censuras, & poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clausula derogatoria.

§.10. Non obstantibus praemissis, ac pie mem. Bonifacii Papae VIII., etiam Praedecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diocesim, nisi in certis exceptis casibus, & illis ultra unam diem, a fine suae Dioc. ad iudicium evocetur, seu ne Iudices a Sede praedicta deputati extra Civitatem, & Diocesim, in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel aliis vires suas committere audeant, seu praesumant, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, necnon quatenus opus sit, nostra de non tollendo iure quaesito, aliisque Apostolicis, ac in provincialibus, synodalibus, & universalibus Conciliis editis, specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiarum, in quibus beneficia huiusmodi fuerint, ac Regnorum, Provinciarum, dominiorum, & insularum huiusmodi iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam quantumvis longissimo tempore observatis, ac le-

gibus, etiam municipalibus, & pragmaticis, aliisque sanctionibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam super facultate beneficia praedicta ipsis alienigenis conferendi, seu de illis providendi, & alias quomodolibet disponendi, ipsosque alienigenas ad beneficia, fructus, & pensiones huiusmodi recipiendi, & admittendi, eisdem Ecclesiis, illarumque Praesulibus, & Capitulis, necnon, Provinciis, Dominis, & Insulis praedictis, eorumque Communitatibus, Universitatibus, hominibus, incolis, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam vim validi, & efficacis contractus, seu statuti perpetui, vel legis habentibus, & inducentibus, per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, seu etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, seu aliorum Principum instantiam, vel eorum contemplatione, & intuitu, in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, & pluries concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§.11. Ceterum, ut statutum, ordinatio, & alia praemissa, ac eadem praesentes literae ad eorum, quorum interest, notitiam deducantur, nullusque possit aliquam illorum ignorantiam praetendere, vel excusationem allegare, sed illa perpetuo firma, & illibata permaneant, volumus, ut eadem praesentes literae in Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariae Apostolicae valvis, & acie Campi Florae per aliquem ex Curatoribus nostris affixae, copia illarum ibidem dimissa, ab eadem die omnes, & singulos perinde afficiant, & ardeant, ac si illis ipsis fuissent personaliter intimatae.

§.12. Quodque earum exemplis, etiam impressis &c.

§.13. Nulli ergo &c.

Datum Romae apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, Non. Septembris Pont. nostri Anno III.

Firma & effectus publicationis huius Constitutionis.

Fides exemplorum. Sanctio patris. D.P. An.III. 5. Septembr.

Am-

Re Reges. in
Secretis. Bre-
vium.

Ampliatio Collegii Clericorum Camerae ad
numerum duodenarium.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Progenium.

Scilicet humani plerumque fallit incertitudo
Judicii, dum futuris eventibus certam
normam praefigere nititur, ut quae utilia ab
initio videbantur, temporis successu, ines-
ficacia dignoscantur; unde Romanus Ponti-
fex singula quoque mature perpendens, se-
pius a Praedecessoribus suis constituta, ratio-
nabilibus suadentibus causis, in melius re-
format moderamine certo, prout, rerum,
& temporum qualitate pensata, in Domino
conspicit salubriter expedire.

Pius V. nu-
merum Cle-
ricorum Ca-
merae auxit
ad duodena-
rium.

§. 1. Sane cum felic. recor. Pius Papa V.
Praedecessor noster attendens Collegium
Clericorum Camerae Apostolicae negotiis
pertractandis, litibusque dirimendis Prae-
sidentium, quod antea a p. memor. Eugenio
Papa IV. etiam Praedecessore nostro
ad septenarium numerum redactum fuerat,
adeo arctatum, & angustatum fuerat, ut si-
qui Clericorum praedicti, vel ad versa vale-
tudine laborarent, aut aliis dictae Sedis in-
gruentibus occupationibus distracti, seu quo-
piam simili impedimento detenti forent;
reliqui Clerici imminuta pertractare nego-
tia, & muneri suo competenter satisfacere
minime valerent: Idem Pius Praedecessor
per his, & aliis rationabilibus causis adduc-
tus, uno Clericatus officio, quod tunc per
obitum Julii Sauli olim dictae Camerae Cle-
rici vacabat, suppresso, & extincto, eius lo-
co de Fratrum suorum, de quorum numero
tunc eramus, consilio, sex alia similia offi-
cia perpetuo crexit, & constituit, qui cum
aliis sex, tunc supersubstitibus Clericis con-
juncti, numerum duodenarium adimplerent,
assignato dictis novis Clericis reddito an-
nuo novem millium scutorum auri in auro
ex pecuniis Thesaurariae Provinciae Roman-
diolae, ejusque Cancellariae, necnon proven-
tuum maleficiorum, tractarum frumenti,
augmenti salis, & aliorum subsidiorum, &
reddituum dictae Provinciae exigendo.

Postea redu-
xit ad dena-
rium.

§. 2. Et deinde idem Pius Praedecessor,
novis emergentibus causis, alia in eundem con-
silio, Collegium praedictum, de duodenario,
duobus officiis Clericorum tunc vacantibus
suppressis, ad denarium numerum reduxit,
fructusque, & emolumenta duorum Cleri-
catuum sic suppressorum pro rata eis obve-
niente dictae Camerae perpetuo applicavit.

Gregor. XIII.
cum pius ad
octo reduxit
numerum post-
modum resti-
tuit.

§. 3. Successive vero rec. me. Grego-
rius Papa XIII. Praedecessor noster nonnul-
lis de causis adductis de numero Clerico-
rum hujusmodi reducendo consilium susce-
pit: Quare uno per bon. mem. Hieronymi
Episcopi Gadicensis, & altero ex officiis praedi-
ctis per quon. Francisci Bandovini obitus
tunc vacantibus, illa sic vacantia perpetuo
extinxit, & suppressit, fructusque, & emo-
lumenta eidem suppressis officiis assignata,
ad summam trium millium, & octingentorum
scutorum auri in auro taxata ab eodem

Collegio separavit, & Camerae ipsi applica-
vit: denique aliud officium hujusmodi per
obitum bon. me. Hieronymi Episcopi Mace-
raten. postmodum vacans iterum occasio-
nem dedit eidem Gregorio Praedecessori de
Collegii praedicti statu, & numero alia cogi-
tandi, ideoque officium sic vacans praedi-
ctum pariter extinxit, & abolevit, illius au-
tem loco tria Clericorum hujusmodi officia
pariter crexit, & instituit, ceterisque tunc
existentibus Clericis addens dictum Colle-
gium denario numero de cetero constare,
decrevit, summamque trium millium, &
octingentorum scutorum praedictam ab eo-
dem Collegio, ut praefertur, separatam, &
Camerae hujusmodi applicatam de novo a
dicta Camera separavit, & segregavit, una
cum fructuum, & emolumentorum ultimo
extincti officii supra dicti, integra portione
eidem Collegio pro dictis tribus officiis de
novo auctis restituit, & applicavit, prout
in diversis Pii, & Gregorii Praedecessorum
litteris, & cedulis Motu proprio sub signa-
turam solam signaturam iidem Pius, &
Gregorius Praedecessores sufficere volue-
runt, latius continetur.

Quae causa
si non fuerit
cogitandi de
augendo hu-
jusmodi nu-
mero ad duo-
denarium.

§. 4. Sed ea est humanarum rerum con-
ditio, ut nihil adeo constans sit, atque per-
petuum, quod non temporari subiaceat, &
nascentibus casibus immutetur. Hinc Nos
postquam, Divina favente Clementia ad
Summi Apostolatus Apicem assumpti fu-
imus, ex urgentibus rationabilibus causis ani-
mum nostrum moventibus, ipsius Pii Prae-
decessoris exemplo innitentes, in eam
venimus sententiam, ut Collegium praedi-
ctum ad duodenarium numerum restitui
quam maxime expediret, ob idque primis
Pontificatus nostri temporibus, Collegium
praedictum ad numerum undecim Clerico-
rum ampliatum, undecimum officium hu-
jusmodi Ven. fratri Annibali Episcopo Fa-
ventino, per alias litteras Nostras concessi-
mus, & assignavimus. Porro Cameraria-
tus S. R. E. per obitum bon. mem. Philippi
Sancti Eustachii Diaconi Cardinalis olim
ejusdem S. R. E. Camerarii apud Sedem Apo-
stolicam defuncti vacans ansum Nobis praebuit,
cogitationem praedictam ad effectum
perducendi, tot ex redditibus dicti Came-
rariatus separando, quot pro congrua duo-
decim Clerici sustentatione absque Sedis
Apostolicae jactura sufficerent competenter.

Quod cogita-
tur exequitur.

§. 5. Quamobrem, habita super his de-
liberatione matura, Collegium supra dictum
ad duodenarium numerum ab eodem Pio
Praedecessore praefinitum restituendum du-
ximus. Porro litterarum, & cedularum
praedictarum omnium tenores, acsi de ver-
bo ad verbum inserti forent, pro expressis
habentes, ac reductionem, & suppressio-
nem, necnon ampliationem praedictas per
Pium, & Gregorium Praedecessores, ut praefertur,
factas, & alia quaevis effectum praesentium
impedientia penitus tollentes, &
abrogantes, Motu proprio, & ex certa no-
stra scientia, ac de Apostolicae potestatis plenitudine,
Collegium praedictum ad duo-
denarium numerum praedictum auctoritate

Apo-

Cl.

Quod Franciscus Medices Magnus Dux He-
truriae, & Magnus Magister Militiae Or-
dinis S. Stephani, erigere valeat in Com-
mendas dictae Militiae, Hospitalia per lai-
cos regi solita, ad hospitalitatem institu-
ta, in Hetruria exsistentia, de quibus Sedes
Apostolica disponere non consuevit.

Instituta fuit haec Militia a Cosmo Francisci
Patre, ut videre est in Pii IV. Consti-
tuti. LXX. His quae. T. IV. P. II. fol. 138.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Dilecto filio Nobili viro Francisco Medices,
Magno Hetruriae Duci. Dilecte filii Nobilissimi
Vir, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Enunciatio
Laudum Ma-
gni Ducis E-
truriae.

Proclara devotionis sinceritas, & eximia
fidei constantia, quae tibi divinitus conce-
ssa, ex tuorum progenitorum quasi here-
ditate videntur accepta, quibusque in nostro,
& Apostolicae Sedis conspectu, de qua con-
tinuo, ut obedientiae filius benemereri non
cessas, fulgere dignosceris, Nos supra mo-
dum invitant, suaviterque alliciunt, ut vo-
ris tuis, quae, ut Christianum Principem,
debet, Religionis propagationi, ac fidei Ca-
tholicae defensionem aspirare conspiciamus,
gaudenter annuamus, eaque favoribus op-
portunis libentissime prosequamur.

Qui quod hinc
Pontificem in-
stituit pro Fran-
cia erigendi
in commendas
Ordinis
Sancti Stephani
Hospitalia,
de quibus in
rubr.

§. 1. Sane pro parte tua Nobis nuper ex-
positum fuit, quod cum in diversis tuae di-
tioni subjectis Civitatibus, Terris, Oppidis,
& locis, quamplurima Hospitalia per laicos
regi, gubernari, & administrari solita, quae
de jure patronatus tuo, & seu Magistratum,
Communitatum, Universitatum, & homi-
num, Civitatum, Terrarum, Oppidorum,
& locorum praedictorum, seu etiam laico-
rum, ex fundatione, vel donatione, aut alias
existunt, in quibus tum ob locorum distan-
tiam, seu incommoditatem, tum etiam ob
illorum fructuum tenuitatem, parum aut ni-
hil hospitalitatis servatur, illorumque fru-
ctus in prophanos, & illicitos usus converti
solent, diversaque interdum in illis patran-
tur scelera: Unde si in dictis Hospitalibus, &
eorum Ecclesiis, de dictorum laicorum pa-
tronorum consensu unum, vel duo, aut plu-
ra ex eis insimul perpetuo uniendo, & incor-
porando, seu etiam supprimendo, tot quot
volueris, Praeceptorum Militiae S. Stephani,
cujus tu Magnus Magister existis, ad instar
aliarum dictae Militiae Praeceptoriarum eri-
gerentur, & instituerentur, eorumdemque
Hospitalium fructus, redditus, & proven-
tus, servata hospitalitate, & aliis supporta-
tis oneribus, remanentes dictis Praecepto-
riis, sic erigendis, & instituendis, etiam
perpetuo applicarentur, ex hoc profecto cis-
dem Militibus de congrua subventione pro-
videretur, ipsaque Hospitalia melius, ac
decentius gubernarentur. Quare Nobis hu-
milter supplicare fecisti, quatenus tibi Ho-
spitalia praedicta insimul, ut praefertur, unien-

Clausula ad
obitum.

Derogatio
contrariorum

Apostolica tenore praesentium perpetuo re-
stituimus, & ampliamus pro duodecim Cle-
ricis, ita quod novus, ut praefertur deputan-
dus, & propediem adscribendus Clericus
una cum nunc existentibus decem Clericis
antiquum unum corpus, & Collegium inte-
grum ex omni parte aequali, & inseparabile
efficiant, & constituent, ex redditibus ve-
ro, & emolumentis Camerariatus praedicti
summam duorum millium, & ducentorum
scutorum monetae Julii decem pro quolibet
scuto computatis perpetuo separantes,
& segregantes, eandem summam sic sepa-
ratam, & segregatam eidem Clerico nomi-
nando praedicto, concedimus, & assigna-
mus: Ita quod liceat eidem Collegio reddi-
tus, & emolumenta praedicta e manibus De-
putarii Camerariatus hujusmodi per Nos
deputati, vel deputandi percipere, exigere,
& levare, ac in communi massa ipsius Col-
legii ponere, una cum aliis eorum emolu-
mentis inter ipsos undecim Clericos parti-
cipian, dividere, ac in suos usus, & utilita-
tem convertere, cujusvis licentia desuper
minime requisita.

§. 6. Sicque per quoscumque Judices
Ordinarios, & Delegatos, & ejusdem S. R. E.
Cardinales, ac Causarum Palatii Apostolici
Auditores in quacumque causa, & instantia,
sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter
judicandi, & interpretandi facultate, & au-
thoritate judicari, ac diffiniri debere, nec-
non irritum, & inane quidquid secus super
his a quoquam, quavis auctoritate scienter,
vel ignoranter contigerit attentari, decer-
nimus.

§. 7. Non obstant. eorumdem Eugenii,
& Pii, ac Gregorii aliorumque Rom. Pont.
Praedecessorum nostrorum decretis, statu-
tis, Constitutionibus, & ordinationibus, ac
regulis Cancellariae, & de non tollendo Jure
quasito, Juramento, confirmatione Apo-
stolica, vel quavis firmitate alia roboratis
statutis, & consuetudinibus, privilegiis quo-
que, Indultis, & litteris Apostolicis generalibus,
vel specialibus Co. legio, & Clericis su-
pra dictis, etiam ex causa onerosa, & interven-
nien. quacumque pecuniarum quantitate,
etiam rationabili, ac per modum statuti per-
petui, etiam solemniter initi, & stipulari
contractus, ac cum quibusvis etiam deroga-
toriiis, aliisque fortioribus, efficacioribus,
& insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis
decretis concessis, confirmatis, & innova-
tis. Quibus omnibus etiam si de illis specia-
lis, & expressa mentio habenda esset, illo-
rum omnium tenores praesentibus pro ex-
pressis habentes, illis alias in suo robore
permanens, hac vice dumtaxat specialiter,
& expresse derogamus, ceterisque contra-
riis quibuscumque.

Dat. die 5.
Septem. 1587.
An. III.

Datum Romae apud Sanctum Marcum
sub Annulo Piscatoris die 5. Septembris
1587. Pontificatus nostri Anno III.

di, & incorporandi, seu etiam supprimendi, & in illis, vel eorum Ecclesiis, tot, quot volueris. Præceptorias dictæ Militiæ, ut præfertur, eligendi, & instituendi, eorundemque Hospitalium fructus eisdem Præceptoris applicandi, licentiam, & facultatem concedere, ac alias in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignamur.

Ipsæ igitur Pontificæ ob causas hic expressas, dictam licentiam concedit.

§. 2. Nos ipsius Militiæ, quæ a claræ memoriæ Cosmo Medices, dum vixit, Magno Etruriæ Duce progenitore tuo, ad Maris Mediterranei incurribus infidelium infestati custodiam, & defensionem instituta fuit, incrementum paternis exoptantes affectibus, ac attendentes, quod illius Milites tamquam indefessi Jesu Christi athletæ pro fide Catholica, etiam vitæ, ac salutis incolumitati non parcentes, dictæ Militiæ tremibus per maria undique discurrent, ac publica quieti invigilantes, piratarum, sive maritimarum latruncolorum infidiis, & fraudibus occurrere, ac Christianifidelium tum bona tum corpora, & animas ab illis tutari atque defendere non cessant: Hujusmodi supplicationibus inclinati, tibi, ut omnia, & singula prædicta Hospitalia, & eorum Ecclesiis ad hospitalitatem servandam, non autem pro infirmis recipiendis instituta, & de quibus per Sedem Apostolicam disponi non consuevit, quæ de jure patronatus tuo, & seu dictorum Magistratum, Communitatum, Universitatum, & Hominum, seu etiam aliorum laicorum prætorum, ut præfertur, sunt, de illorum patronorum laicorum consensu, si vero de jure patronatus dictorum Magistratum, Communitatum, vel Universitatum, & hominum prædictorum fuerint, etiam absque illorum consensu, ac etiam Ordinarii loci, vel cujusvis alterius licentia minime requisita, perpetuo unire, annectere, & incorporare, seu aliqua ex eis supprimere, ac in eisdem hospitalibus, & eorum Ecclesiis, ut præfertur, unitis, annexis, & incorporatis tot, quot volueris, & prout tibi melius videbitur, & placuerit, Præceptorias Militiæ hujusmodi, ad instar aliarum dictæ Militiæ Præceptoriarum per illius Milites obtineri solitarum, quæ per te, & pro tempore existentem dictæ Militiæ Magnum Magistrum, ad præsentationem illorum patronorum, vel de illorum consensu concedi, & assignari debeant, etiam perpetuo erigere, & instituere, eorundemque Hospitalium fructus, redditus, & proventus (servata hospitalitate, & aliis illorum oneribus supportatis) remanentes, dictis Præceptoris sic erigendis, & instituendis, etiam perpetuo applicate, & appropriare libere, & licite possis, & valeas, plenam, & liberam, ac omnimodam Apostolicam auctoritate tenere præsentium facultatem, potestatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur, tibi que desuper de speciali gratia indulgemus.

Clausula dicta concessio præfertur.

§. 3. Decernentes in eisdem præmissis, & circa ea per te faciendâ, & terminandâ, semper, & perpetuo valere, ac ab illis ullomquam tempore, quovis prætextu resiliiri

non posse, & quascumque concessionem in contrarium faciendas, nullius roboris, vel momenti existere. Declarantes presentes literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari nullatenus posse, sed incommutabilis voluntatis, & intentionis nostræ fuisse, & esse. Sicque, & non aliter, per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate, fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definituri debere: irritum quoque, & inane, quicquid fecerit super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac dictorum Hospitalium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, & indulgentiis, exemptionibus, Conservatoriis, & aliis literis Apostolicis, sub quibusvis clausulis, & decretis, in genere, vel in specie eisdem Hospitalibus, vel illorum Rectoribus, etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus etiam de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, & ad plenum derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausula extraxorum derogatorie.

Datum Romæ apud S. Marcum sub Anno Piscatoris die 11. Septembris 1587. Pontificatus nostri Anno III.

D. P. An. III. 11. Septemb.

CII.

Privilegia, & Immunitates pro adificanti- bus, vel habitantibus in Via Felici, & in Via Pia Urbis.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem post multas, & graves Pastoralis sui officii curas, hanc quoque non negligere, ut Alma Urbs Roma, in qua non sine Dei voluntate a Vicario suo Beato Petro Apostolorum Principe, sancta Sedes Apostolica, ad omnium Christianifidelium commoditatem, Religionisque incrementum constituta extitit, & ad quam olim Orbis nunc etiam Christianæ Religionis caput, magnus sit concursus, non

Hic Pontifex pro commodiori aditu, ad venerandas Urbis Basilicas, plures vias latas aperuit, & stravit, & antiquum ritum de Capellis in eisdem Basilicis celebrandis renovavit.

non modo salutaribus legibus, bonisque moribus in meliorem statum reformetur, sed novis etiam viarum, vicorum, regionum, atque adificiorum incrementis, ad Populi in dies, benedicente Domino excrecentis, & confluentium advenarum commodum assidue dilatetur. Quod dum ab initio nostri Pontificatus sedulo meditaremur, simul etiam, ut ad venerandas ejusdem Urbis Basilicas, toto Orbe terrarum celebres commodius, & decentius adiri posset, atque in eis frequentius visitandis Populi devotio augetur, præsertim veteri more sanctorum Pontificum nostrorum Prædecessorum, in Stationibus, & Pontificalibus Capellis, nostra præsentia celebrandis per Nos renovato, vias conplures latas, & directas ad eisdem Basilicas patefecimus.

Fontemque aquæ felici ad superiores Colles Urbis perducit stat.

§. 2. Necnon uberrimum, & copiosissimum nitidæ, & saluberrimæ aquæ fontem, quæ Felix nuncupatur, nostra sollicitudine, & ingenti impensa, difficili, & laborioso opere, magnæque industria ad superiores partes Collium ipsius Urbis, cum maximis totius populi gaudio, & applausu, ad publicam utilitatem, Deo favente, perducimus, ut cives, & incolæ ejusdem Urbis, viarum, & fontium commoditate, simul etiam aeris salubritate, atque ipsius loci eminentioris, & patentioris amœnitate perfrui possint, construendisque adibus ad commodiorem habitationem, spatia habeant latiora, ac nobilissima pars Urbis non modo sumptuosius veterum substitutionum vestigiis, sed Religiosis etiam Christianæ antiquitatis monumentis insignis, novis adificiis, & incolarum frequentia, in pristinum decus, & celebritatem, nostris potissimum temporibus restituatur.

Et modo adificanti- bus, in Via Felici, & Via Pia concedit, quod adificia construenda, ex quocumque præterquam læsæ Majestatis delicto cõficiari nequeant.

Cupientes igitur eorumdem incolarum, & Civium, necnon Curialium, & quorumcumque Peregrinorum eo concurrentium commodis plenius consulere, eosque ad hujusmodi partem Urbis, cum omni quiete, & tranquillitate inhabitandam, novisque Domibus replendam Apostolicæ benignitatis favoribus, & gratis invitare. Motu proprio, & ex certa nostra scientia, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, perpetuo statuimus, & ordinamus, quod quæcumque domus, & adificia, quæ per qualvis personas, cujuscumque status, gradus, ordinis, vel conditionis existentes, in via nova, Felici nuncupata, ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Majoris usque ad Ecclesiam Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio, per Nos strata, ac directa, necnon in via Pia per Nos etiam æquata a Palatio nostro in Monte Quirinali, usque ad Ecclesiam S. Sufannæ, & in vicis prope dictas vias dirigendis pro tempore construantur, ex quocumque delicto quantumvis gravi (crimini tamen divine, & humanæ Majestatis læsæ tantum exceptis) consecrari non possint, sed eorum Dominis, vel in eis jus habentibus, & successoribus suis, perinde, ac si delicta non commisissent, firma, & illæsâ remanere debeant.

§. 3. Ac propterea, quod ii qui per bien- Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

nium continuum dictas Dòmos, seu adificia in viis prædictis consentientia inhabitaverint, iidem immunitatibus, & exemptionibus, quibus veri, & originarii cives Romani, de jure, vel consuetudine, vel ex privilegio, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, vel uti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum eorum instar, sed pariformiter, & æque principaliter, ac absque ulla proflus differentia uti, potiri, & gaudere, libere, & licite valeant.

Inhabitantes ibidem pro debitis curatibus extra statum non molestentur.

§. 4. Quodque ii, qui Dòmos, seu adificia in dictis viis constituta pro tempore habitant, ratione aris alieni, aut cujusvis contractus, obligationis, instrumenti etiam jurati, etiam sub Camera Apostolica, vel alia quavis forma, & conceptione verborum, extra tamen loca ditioni nostræ ecclesiasticæ in temporalibus subjecta, initi, & celebrati, seu contracti, quamdiu adificia, vel Dòmos hujusmodi inhabitant, vigore mandati cujuscumque Judicis, Curie, vel Tribunalis, in personam, vel in rem, molestari minime possint nec debeant.

Privilegia fori Capitolini gaudeant.

§. 5. Ac insuper privilegio fori Capitolini civibus Romanis competenti, perinde, ac si veri originarii, & indubitati cives Romani forent, in omnibus, & per omnia gaudeant, atque instar civium Romanorum, causas suas coram quocumque Judice, Tribunali, aut Curia pro tempore motas, juxta formam statutorum ejusdem Urbis novissime editorum, ac literarum Apostolicarum desuper confectarum, ad Curiam Capitolinam trahere, ac reassumi facere valeant, Motu, scientia, auctoritate, & tenore prædictis, perpetuo concedimus, & indulgemus.

Artifices eadem adificia incolentes, a Collectis per Consilium imponendis, ac ab onere exco- cubias tempore pestis &c. faciendi, exempti sint.

§. 6. Demum universos, & singulos artifices, seu opifices, cujuscumque artis, Dòmos, seu adificia hujusmodi in viis prædictis pro tempore incolentes, ab omni, & quocumque onere, seu collecta, aut gravamine per Consules ejusdem artis ratione ipsius Consilatus pro tempore impositis similiter perpetuo eximimus, & liberamus, eisque pariter indulgemus, quod nec præmissis contribuere, nec quicquam, vel minimum tali de causa perfolvere teneantur. Ac tempore pestis, aut belli (quod Deus avertat) aut cujuscumque alterius sinistri, & inexcogitati casus fortuiti, ad custodias, seu exco- cubias faciendas nequaquam sint obligati, neque ad præmissorum quippiam cogi, vel compelli possint, aut debeant, liberi- que, immunes, & exempti ab omnibus supradictis sint, & esse censeantur.

Decretum irritans.

§. 7. Decernentes omnia, & singula præmissa, valida perpetuo, & efficacia fore, suorum plenarios effectus sortiri debere, ac in singulis, quos illa concernunt, suffragari. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definituri debere, irritum quoque,

Executoriū & decretorū de- putatio & fa- cultates.

& inane, si secus super his, a quoquam qua- vis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Quocirca dilecto filio nostro Hen- rico Tituli Sanctæ Pudentiæ Presbytero Cardinali Cajetano nuncupato, moderno, ac pro tempore existenti prædictæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Camera Apostoli- cæ Præsidentibus Clericis per præsentis committimus, & mandamus, quatenus ipsi, per se, vel alium, seu alios, præsentis lite- ras, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte alicujus prædictorum fuerint requisiti, so- lemnius publicantes, ac Domorum, seu ædificiorum hujusmodi conductoribus, ha- bitatoribus, incolis, dominis, eorumque hæredibus, & successoribus, artificibus, & quibusvis aliis prædictis, in præmissis effi- caciis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, per eos, ad quos spectat, & spectabit in futurum, perpetuo, firmiter, & inviolabiliter observari, illas- que debite executioni demandari procu- rent. Contradictores per censuras Eccle- siasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescen- do, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Clause de- rogatois.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ur- bis, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam novissime refor- matis, privilegiis, indultis, & literis Apo- stolicis eidem Populo Romano, ejusque Ma- gistratibus, ac Consularibus Artium, aut illarum Consulibus pro tempore existentibus, vel quibuslibet aliis personis Civibus, Provincis, Terris, & locis, sub quibuscum- que tenoribus, & formis, etiam Motu, & scientia similibus, ac de Apostolicæ potesta- tis plenitudine concessis, approbatis, & in- novatis, quibus omnibus etiam pro illor- um sufficienti derogatione, de illis, eorum- que totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac de verbo ad verbum infererentur, præ- sentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse dero- gamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pec- nalis.

§. 10. Nulli ergo omnino hominum liceat &c. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, Idibus Septembris, Pontificatus nostri anno tertio.

Confirmatio declarationis, correctionis, & reformationis Constitutionis Magalottæ in Provincia Romandiolæ obser- vanda.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN omnibus rebus humanis nihil tam per- fecte institui, nihil ullis legibus, san- ctionibusque tam diligenter muniri potest, quin id prava quorundam intelligentia per- vertere, seu in aliam sensum, atque sanc- tum est, contorquere moliarur. Unde Nos ad hujus præcellæ dignitatis fastigium evecti decet, & expedit providere, ut pravo sen- su hujusmodi eliminato, illa, prout facta sunt, intelligantur, & observentur, & refor- mata fuerint, approbare, & confirmare.

Procurium.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, non- nulli abusus pravi intellectus, & corrupte- læ adversus germanam intelligentiam cu- jusdam Constitutionis, ac præter, & extra- eam, quam alias quam Gregorius Magalot- tus Præsens Provincie nostræ Romandiolæ edidit, & promulgavit, & postmodum per diversos Romanos Pontifices Prædecessores nostros forsitan confirmata fuit, & que in viridi observantia fuit, & est, versetur, & pluries coram diversis dictæ Provincie Le- gatis, Præsidentibus, & seu aliis Apostoli- cæ Sedis Ministris fuerit tractatum, & ma- ture discussum pro extirpandis, & penitus abolendis hujusmodi abusibus, & corrupte- lis, & tandem dilecti filii Communitates, & homines Civitatum, Terrarum, Castro- rum, & locorum dictæ Provincie coram dilecto filio nostro Julio tituli Sancti Eusebii Presbytero Cardinali Cananio nuncupa- to, ac nostro, & dictæ Sedis tunc tem- poris de Latere Legato, ad hunc, & eundem effectum convenerunt, ac nego- tium hujusmodi diu, & mature inter ipsos dis- cussio quasdam ordinationes, & declara- tiones, ac reformationes ediderint, illaque per dictum Julium Cardinalem approbate, & ad Nos pro majori illarum robore, & subsistentia munienda transmissæ fuerint.

Causa hujus- modi edenda- rum Decla- rationis, quæ fecit Cardini- alis Cuna- nius.

§. 2. Nosque attendentes multa in Com- munitates, & homines prædictos commo- da ex nova hujusmodi ordinationum, de- clarationum, & reformationum approba- tione esse profectura, Dilecto filio nostro Prospero tit. S. Clementis Presbytero Car- dinali de S. Cruce nuncupato mandavimus, ut convocato dilecto filio Magistro Jofredo Lomellino Cam. Apost. generali Commissario, dictas ordinationes, declarationes, & reformationes diligenter excuterent, & examinaient, & quæ viderentur, corrige- rent, deleterent, atque emendarent, ipsique sæpius congregati illis diligenter visis, & singulatim examinatis, matureque discus- sis, parum, aut nihil immutaverint, deni- que ipsi Prosper Cardinalis, & Jofredus omni studio, & diligentia ab ipsis de man- dato

Earundem examen com- mitti Sixtus Card. de S. Cruce, & Com- missario Gen. Cam. Apost.

Abrogatisque omnibus con- fuerudinibus, interpretationibus Consti- tutionis Magalottæ, & hinc Declarationibus ceteris;

dato nostro adhibita postremam illis ma- num imposuerint.

§. 3. Nos, quibus Prosper Cardinalis præ- dictus, præmissa sæpius retulit, volentes, quæ tanto labore, impensis, ac maturita- te ad publicam utilitatem digesta sunt, in- violabiliter observari, ac tenorem Consti- tutionis Magalottæ præsentibus pro suffi- center expresso habentes, Motu proprio, non ad dictorum Communitatum, & ho- minum, aut aliorum pro eis Nobis desu- per oblata petitionis instantiam; sed ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ po- testatis plenitudine omnes, & quæcumque intelligentias, consuetudines, & longissi- mos usus, stylos, ac declarationes, etiam juramentis, literis, confirmationibus, & ap- probationibus Apostolicis, vel quibusvis aliis firmitatibus roboratas, & dictis Con- stitutionibus Magalotti, ac hujusmodi de- clarationibus, ordinationibus, & refor- mationibus in aliquo adversantes, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo a- brogamus, tollimus, & penitus abolemus, neminemque ad illas deinceps obligari vo- lumus.

Quidquam contra easde fieri, vel ju- dicari prohibe- tur.

§. 4. Præcipientes in virtute sanctæ obe- dientie, ac sub excommunicationis sen- tentia per contrafacientes eo ipso incurren- da, ne imposterum aliquis Provincie præ- dictæ Rector, Judex, seu Notarius, aut Procurator, vel Advocatus audeat quoquo modo introducere, vel se subscribere, & testari de aliquo stylo, consuetudine, usu, & intelligentia, que sit, vel esse videatur contra dictæ Constitutionis Magalottæ, ac hujusmodi declarationum, ordinationum, & reformationum continentiam, & te- norem.

Et quæ secus fieri, irrita, & inane declarantur.

§. 5. Et si quid in contrarium factum, aut in Judicium tractum fuerit, id omne nullum, & invalidum, nulliusque robo- ris, vel momenti existat, & esse censeatur perpetuo.

Novissimas vero Decla- rationes Apo- stolicas firmat auctoritate.

§. 6. Novissimas vero ordinationes, de- clarationes, ac reformationes prædictas, quas præsentibus de verbo ad verbum au- notari fecimus, dicta auctoritate earum- dem tenore præsentium, etiam perpetuo approbamus, & confirmamus, ac præsen- tis scripti patrocinio communimus, sup- plentes omnes, & singulos defectus, si qui intervenerint in eisdem.

Ad earum- dem executionem qual- cumque cau- sas post qua- tuor dies a præsentibus Consti- tutionis pu- blicatione de- eidi mandat.

§. 7. Et ut approbatio hujusmodi ampli- us innotescat, decrevimus, ut de cetero post quatuor dies a publicatione præsen- tium in dicta Provincia faciendâ nulli alii intellectus, styli, consuetudines, & usus, etiam inveterati per longissimum temporis spatium, qui dictis Constitutionibus Ma- galotti, ac hujusmodi ordinationibus de- clarationibus, & reformationibus adver- sentur ad pendendum, indecisum, & futurarum causarum decisionem, ac ne- gotiorum expeditionem allegari possent, nec quisquam illas allegans audiri debeat, sed tantum secundum prædictas Magalotti Constitutiones, & hujusmodi ordinationes, declarationes, & reformationes a Nobis,

ut præferatur, approbatas, & confirmatas in dicta Provincia, & singulis illius Civitati- bus, Castris, Terris, Villis, & locis, qua- vis alia tamquam sinistra, odiosa, vel cap- tiosa interpretatione sublata, inviolabiliter, & perpetuo, prout jacent, observentur, ac juxta illas causæ, & negotia omnia in futu- rum per quoscumque Judices tam secular- res, quam ecclesiasticos, delegatos, & commissarios, quavis auctoritate fungen- tes, etiam causarum Palatii Apostolici Au- ditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiri debeant, sitque irritum, & inane, quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 8. Quocirca venerabili fratri Archie- piscopo Ravennaten., ac dilectis filiis Recto- ri dictæ nostræ Provincie pro tempore exis- tenti, ac Collegio Rectorum Civitatum, & locorum ejusdem Provincie per præsentis committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando expedierit, præ- sentes literas, & in eis contenta quæcum- que publicent, & publicari, seu etiam im- primi faciant, ac inviolabiliter, & perpetuo observari, contradictores quoslibet, ac rebelles, & præmissis non parentes per sententias, censuras, & penas ecclesia- sticas, aliaque opportuna juris, & facti re- media, appellatione postposita, compescen- do, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Derogat con- trariis.

§. 9. Non obstantibus se. rec. Pij Papæ Quarti Prædecessoris nostri de gratis inter- esse Camera prædictæ concernentibus in- fra certum tunc expressum tempus regi- strandis, ac aliis Constitutionibus, & Or- dinationibus Apostolicis, necnon statutis, styli, usibus, & consuetudinibus, privile- giis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & in- solitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & de- cretis in genere, vel in specie, etiam Mo- tu, scientia, & potestate similibus, ac alias in contrarium quomodolibet, etiam offi- cialibus, ministris, & aliis personis in di- ctis Constitutionibus, & reformationibus expressis, & nominatis, & in erectione of- ficio- rum per Nos, seu alios Rom. Pontifi- ces concessis, ac forsitan pluries, & iteratis vicibus approbatis, & confirmatis, nec- non quæcumque liti pendencia coram quibuscumque Judicibus, etiam dictis Audi- toribus super præsentationibus, quæ dictis Constitutionibus, & reformationibus adverfan- tur tam in possessorio, quam in petitorio for- san existent., & ad cujusvis instantiam intro- ducta, necnon liti, status, & dd. statutorum, & aliorum præmissorum tenores, præsen- tibus haberi volumus pro sufficienter, & plene expressis, illis alias in suo robore perman- su-

furis hac vice duntaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Tenor Declarationum super editarum. §. 10. Tenor vero Ordinationum, declarationum, & reformationum predictarum sequitur, & est talis:

Correçtio, & sublatio abusu, & errorum in Provincia Romandiole.

Quoniam experientia rerum magistrat edocuit, vel Procuratorum, vel Notariorum, vel Cancelliariorum, vel Advocatorum, aut Judicum avaritia nonnullos in hac Romandiole Provincia introductos fuisse errores in taxandis predictorum, & aliorum Curie generalis commodis desertivum mercedibus, ideo Nos.

Gregorii Magalotti ordinationes, & mentem penitus a quibuscumque, & singulis predictorum d. Provincia observari desiderantes, propterea adhibito, etiam consilio eorum, qui quotidie in foro, & subleis versantur, amputantes, & tollentes supradictos errores, abusus, & corruptelas infrascripta ordinanda pro utilitate, & commodo subditorum, & Provincialium, sic Provincia exigente, omni studio, & diligentia esse censuimus.

De Officio Præsidis.

Sancte admodum Gregorius Magalottus ordinavit Præsidem Provincie pro suorum Provincialium tranquillitate, & iustitia omnem curam, & sollicitudinem gratis, & paterno affectu cuncta ab eo expedienda impendere debere, abusus tamen, & corruptela inolevit Cubicularios sub colore sigilli aliquando extorsisse sportulas, cum in publica Visitatione Carcerum mandasset Præsides aliquem relaxari. Nunc tamen errorem penitus tollentes volumus nihil tali casu pro mandatis executivis Cubicularios posse accipere, sicuti, & gratis impartitur Præsides auctoritatem suam, & illum mandatum gratis pariter tradere debere decernimus.

De officio Auditoris.

Quia compertum jam esse reperitur in generali Curia ab Auditore quandoque in executivis, ubi nec rei contradictio, nec cause cognitio intervenit, pro mercede receptos fuisse denarios sex pro libra valoris, & estimationis rei petite usque ad quamcumque summam, dummodo sportule non excederet scuta tria, si vero mandatum traditum non esset, licet decretum, usque ad quamcumque summam aliquando

sportulas extorsisse: propterea amputantes, & removens predictum errorem volumus, & mandamus non excedi quatuor denarios pro libra, ubi nec rei contradictio, nec cause cognitio intervenit, valoris, & estimationis rei petite, usque ad quamcumque summam, dummodo sportula non excedat scuta tria, si vero mandatum non fuerit traditum, licet decretum, nihil percipiat Auditor, sicut Magalottus expresse decrevit.

Pariter, & quia intelleximus aliquando in contumaciam Reorum ab Auditore receptas fuisse sportulas, & si resectis expensis petierit Reus aliquis reaudiri voluisse eundem denuo, & iterum alias sportulas mandamus, si contigerit hujusmodi casus nisi semel, prefatum Auditorem posse sportulas accipere, nisi diversum fuerit negocium, sed si fuerit eadem causa, nisi semel, illas percipere posse mandamus.

Ab aliquibus fuisse etiam contra mentem Magalotti accepimus in executivis, ubi intervenit rei contradictio, & aliqua cause cognitio, & Mandatum traditum fuerit duplicatas, casu quo quis voluerit ad se defendendum admitti, fuisse receptas sportulas, & si mandatum non fuerit traditum vel quia Reus petiit terminum ad solvendum, vel aliter fuerit cum adversario concordatum, salarium ab eo fuisse exactum, decernimus primo casu nisi semel tantum sportulas ab eo recipi posse, altero vero casu nihil Auditorem habere posse mandamus, nisi per sententiam provincialium fuerit, & semel tantum in utroque casu, servetur in hoc dispositio Magalotti loquentis circa exactionem sportularum in executivis, ubi Rei contradictio, & aliqua cause cognitio intervenierit.

Quia compertum est in Interlocutoriis vim diffinitivæ habentibus, & quæ post se aliam non expectant sententiam, & per quam totum negotium, de quo agitur, terminatur, aliquando voluisse Auditorem sportulas commensurari, sicuti in Ordinariis, propterea attendentes, & insequentes Magalotti intentionem mandamus, & volumus tantummodo medietatem illum, posse consequi, quod in ordinariis accepisset, si diffinitivam tulisset sententiam, si vero aliquam post se expectaret sententiam, volumus a quinquaginta scutis supra scutum unum illum posse duntaxat percipere, causa sit cujuscumque quantitatis, infra vero nisi dimidium scuti, in Interlocutoriis vero, quæ vim diffinitivæ non habent, volumus illum quidquam accipere posse, sicuti expresse decrevit Magalottus.

Et quoniam aliquando scimus per Auditorem Curie Generalis fuisse, si partes ad concordiam pervenerint, salaria, & quidem indebite exacta, ideo volentes ejusdem cupiditati occurrere, subditis opportune providere, eorumque indemnitati consulere, ac penitus hunc extirpare errorem, mandamus, ac sancimus, si inter partes fuerit concordatum, nihil Auditorem percipere posse, nisi

nisi quando causa esset instructa usque ad sententiam exclusive, tunc enim permittimus, ex quo sepe, ac sæpius fuerit aditus & forsam interlocutus pro sportulis, medietatem illum capere posse ejus, quod habuisset, sed si depositate fuerint sportule, & sententia in cedula habita fuerit, aut terminus pro servato habitus fuerit, tunc totum recipiat salarium: si vero tantum fuerint depositate, & tunc habeat prout in Interlocutoriis, sicut, & ex Magalotto decretum fuit.

Errorem pariter fuisse introducum advertimus, Auditorem voluisse, & exigisse sportulas ad rationem sex denariorum pro libra, si sententia petebatur respectu expensarum taxæ producta executio, cum tamen expresse Magalottus nihil pro sententia cum recipere posse, nisi novus fieret processus, propterea abicietes, & penitus removens hunc abusum, & corruptelam, mandamus, sicuti, & Magalottus præcepit, Auditorem nisi pro sententia tantummodo sportulas habere posse, pro executione vero illius sententia nihil eum consequi audere, nisi fieret novus processus, & ut hominum malitiis obvietur, declaramus, illum novum intelligi processum, quando coram Judice competente contingit, litem, vel causam, aut controversiam cognoscet, licet etiam coram alio incompetenti fuisset cepta, vel quando nova instantia incipit currere, aut in forma Judicii sit novus processus super consecutione petita rei judicate; hoc enim casu permittimus ob laborem, quem sustinet Auditor in cognoscendo illum, sportulas habere posse, prout de Interlocutoriis dictum est.

Graviter etiam accepimus, non semel Auditorem voluisse, si agebatur super nullitate alicujus sententia, & contigisset pronunciare, licet sententia, de cujus nullitate agebatur, esset super negotio executivo, voluisse inquam sportulas, prout in Ordinariis solvitur, & tamen nemo est, qui non videat, gravissimum esse hunc abusum, unde omnino subditorum querelis prospicere cupientes mandamus, & ordinamus tantummodo, prout in executivis, illum posse sportulas accipere. Absurdum enim arbitramur plus debere solvi ob cognitionem nullitatis oppositæ, quam fiat super principali negotio, aut pro prima sententia.

Non minus rescandum est, quod fiebat in materia appellationum: nam invenimus observatum fuisse dicentem appellationem esse desertam, vel illam non devolvere, si super predictis pronunciaretur solutas fuisse sportulas, ac si sententia diffinitiva fuisset lata, & tamen omnibus compertum est, Magalottum voluisse, quod interlocutoriis vim diffinitivæ habentibus, in his, quæ post se aliam non expectant sententiam, solveretur pro medietate illius salarii, quod in Ordinariis solvi debere ordinatum est, & quoniam cavillationibus aliquando usque ad nauseam altercatum est, an supradicta, & si quæ predictis similia reperiantur, dicantur interlocutoriæ, habentes

vim diffinitivæ, pro bono communi volumus, & mandamus predictas haberi pro interlocutoriis vim diffinitivæ habentibus omnibus cavillationibus, & hominum malitiis penitus rescatis.

Abusu quoque receptum fuisse accepimus, Auditorem pro tempore voluisse pro primo, vel secundo decreto in contumaciam, veluti pro Decreto de immittendo in possessionem absque causa cognitione, licet nihil laboris egerit, salarium, ac si diffinitivam tulisset sententiam. Propterea Magalotti mentem, & intentionem insequentes mandamus pro primo, & secundo Decreto Auditorem aliquod non posse salarium percipere, nisi tantum ubi causa cognitio intervenit. Quo etiam in casu cum modicus ei labor est futurus, illum prout in executivis volumus sportulas accipere posse.

Pariter accepimus, si in uno, eodemque negotio plures extiterint personæ, vel quantitates petite, Auditorem voluisse multiplicare usque ad triplicationem sportulas: ideo rescantes, & penitus amputantes abusum hunc pravum, & toti Provincia damnosum errorem, & illum omnino tollentes mandamus, & decernimus, si quæ fuerint Universitatum, Communitatum, Corporum, Collegiorum, Societatum, aut aliorum, & tandem in nullo casu ex quo una tantum predictorum est Cause cognitio, & major non est Judicis labor, non nisi unicam simplicem mercedem omni, & qualibet multiplicatione rejecta deberi a predicto Auditore dispartendam, & solvendam secundum proportionem, & ratam personarum, rerum, & quantitatum petitarum.

Et quia posset dubitari an omnia supradicta vendicent sibi locum respectu Notariorum, vel Cancelliariorum, declaramus, & mandamus respective illa omnia etiam intuitu ipsorum accommodari debere, & in illis locum habere, ac si de verbo ad verbum specificæ, & expresse fuisset repetita, & nominatim in illis enunciata singula, singulis tamen congrue referentes cum secundum predictorum salaria regulentur, & illa Notariorum, & Cancelliariorum.

Et quia omnium habere memoriam, potius divinitus est, quam humanitus, propterea nolentes aliquos ob enumerationem predictorum extimasse ceteros alios, si qui erant, & sunt pravi abusus, Nos vel dissimulasse, vel inobservantia reliquisse, ideo declaramus, si quod ultra predictos errores, abusus, & pravos corruptelas supra expositos, seu expositas reperietur, quod directe, vel indirecte contra expressam, vel tacitam mentem Magalotti fuerit etiam consuetudine, vel usu, & tacito hominum consensu introductum, vel confirmatum in Officio supradicto Auditoris Civilis, & ejus Notarii, Cancellarii, intelligatur, & sit per hanc nostram declarationem, & determinationem penitus, & omnino sublatum, & extinctum, & ne contingat amplius super hoc dubitari, & de cetero minime hujusmo-

justi modi aut alii introducuntur errores, vel abusus, arbitrio Præsidis volumus esse tributum, ut determinet, & declaret, quis sit, aut fuerit abusus, error, corruptela, vel aliquid contra mentem Magalotti, cujus determinationi omnes teneantur acquiescere sub poena arbitrio Præsidis imponenda.

De Casibus Criminalibus.

Ex mente Magalotti etiam alias fuisse observatum accepimus, si in una, eademque sententia plures personæ ultra numerum trium absolventur, Auditorem Criminalem Curie generalis, ejusque Notarium, seu Cancellarium aliquando consuevisse sportulas accipere ad rationem Reorum, & numerum absolutorum, qui erant inquisiti. Verum quia contra Magalotti mentem contingebat, & nimium esse cognoscitur, cum eveniebat plures, ac plures etiam de uno, eodemque delicto esse accusatos, vel inquisitos, etiam ad rationem prædictam excessivas fuisse aliquando exactas sportulas, & in tali, & simili casu volumus, & mandamus, Auditorem Criminalem non nisi pro tribus absolutis tantum, & non ultra sint quot quot fuerint rei delinquentes accusati, inquisiti, de uno, aut pluribus delictis simul a prædictis factis, aut commissis sportulas accipere.

Contingebat aliquando Reum unum de pluribus delictis esse inquisitum, & processatum, & cognita illius innocentia liberari, ideo quia intelleximus, non semel aliquando Auditorem pro sportulis voluisse, multitudine delictorum inspecta, salaria duplicata, & quoadcumque triplicata. Propterea licet hæc expresse non determinet Magalotta, mandamus hoc casu unicam tantum mercedem non duplicatam, nec triplicatam, sed simplicem illum exigere posse.

Similiter, & relatum est Auditorem Criminalem Curie generalis in absolutoriis a poenis pecuniariis voluisse excessivas sportulas ad rationem poenarum a Bannimentis Provincie impostarum, non habito respectu Constitutionum Marchie, vel Statutorum Civitatum, vel locorum Provincie, quæ vigeant tempore Magalotti, quorum poenæ non erant ita graves, sicuti ex Bannimentis imposita esse dignoscuntur. Propterea ad honestam mercedem hujusmodi salaria redeuntes in prædictis absolutoriis mandamus supradictum non posse pro mercede sua excedere scuta decem, ne contingat majorem fieri solutionem pro poena pecuniaria, quam pro poena Capitali, & confiscatione honorum.

Quia experientia ostendit ex multis auctoritatibus, & jurisdictionibus Judicum conservari, & ex timore multarum fieri, quod delinquentes puniantur, & castigentur, ideo in usu sunt frequentes, & videntur fieri, ut eandem reo affecti multati compareant: Propterea ne ad alium trahantur finem, volumus, quod pro prædictis multis impositis Auditor nihil recipere possit,

quod hæcenus male observatum est, cum pro prædictis fuerint multoties sportulae etiam indebite exactæ, idem etiam volumus observari, si vel comparuerit, vel captus fuerit Reus, nam declaramus ipso jure esse nullam nullam, & factam, & irritam.

De Sententiis Condemnatoriis.

In pecuniariis condemnatoriis statuit Magalottus prædictum Auditorem Criminalem Curie secundum consuetudinem decimas habere posse non condemnationis, sed ejus summe, in quam Reus se cum Camera composuerit, moderandas arbitrio dicti Præsidis, secundum contingentiam casuum, & quantitatem poenarum, & personarum qualitatem, quam summam statuit excedere non posse scuta quinquaginta quantumcumque quantitas magna sit, in quam Reus condemnatur, vel componitur, & tamen hominum subtilitate accepta est, ut particula illa, vel, ut stet disjunctive, non autem copulative, & ob id magna difficultas exorta est, cum vere sensus esse videatur, ut conjunctive, & copulative accipi debeat, ne absurdum sequatur, plus illum posse consequi, quam sit ejus, quod ingrediatur Camera, ideo arbitramur tollentes altercationes, & jurgia, quæ super hujusmodi casu audiebantur, maxime cum aliquando perverse fuerit a quibusdam id hæcenus acceptum, declarandum esse conjunctive, & copulative dictionem illam, vel assumendam esse, vel loco dictionis, & accipiendam esse, sicuti ex præcedentibus ostenditur, etiam Magalottum eam dictionem, vel, assumpsisse.

Male a quibusdam, fuisse acceptam, non juramus, quod clarissime statuit Magalottus circa præsentationem, & visionem cujuslibet gratiæ, & absolutionis alias præsentatæ, & visæ, nam mandavit pro prima, nihil accipere debere Auditorem, & pro illa, quæ non fuit amplius præsentata, & visæ, scutum unum pro ejus labore posse recipere, & tamen intellectum est pro primo capite illum voluisse extorquere aureum unum, cum expresse nihil accipere posse tali casu decreverit, altero vero casu tot scuta voluisse, quot essent nominati in dicta præsentatione, & visione gratiæ, & absolutionis, cum unum tantum ex mente Magalotti scutum eum posse recipere compertum est: Unde mandamus supradictos abusus tollentes primo casu, nihil illum habere posse, sicuti Magalottus decrevit, altero vero casu non nisi scutum unum, licet plures in illa fuerint præsentatione, & visione gratiæ, & absolutionis nominati, prout expresse disponit Magalottus.

Pariter, & alterum circa præfatos casus extare errorem intelleximus scilicet præfatum Auditorem non solum pro præsentatione, & visione supplicationis cujuslibet scutum unum, sed & pro præsentatione literarum, & etiam prædictis casibus prædictum scutum unum accepisse quando habet

habet decimas, ideo cum manifeste constet esse contra Magalotti mentem, mandamus, prædictum scutum illum pro præsentatione, & visa supplicationis, tantum recipere posse, non autem pro præsentatione literarum, nec quando decimas percipit, quidquam pro prædictis consequi valeat.

Compertum est aliquando, ubi Auditor Curie Criminalis mandavit bona describi, pluries voluisse mercedem non simplicem, sed multiplicasse illam tamen pro se, quam pro Baricello, ideo tollendo hunc expressum errorem mandamus, Auditorem prædictum pro confessione descriptionis bonorum uniuscujusque casus, in quo de jure venient bona confiscanda, non nisi unicam, & simplicem mercedem, tam pro se, quam pro Notario, & Baricello accipere posse: mandantes etiam in Inventario non nisi necessaria describi debere, & pro non necessariis in nihilo pro mercede teneatur illis.

Notarius Criminalis Curie, seu ejusdem pro tempore Cancellarius coegisse a multis annis citra, & hodie pariter cogere singulos Reos accusatos, & inquisitos pro uno eodemque delicto, & pro copiis simplicibus, & pro authenticis actibus, seu scripturis, veluti inditorum, constitutorum, inquisitionum, tertium, & aliorum etiam productorum actuum multiplicasse usque ad triplicationem mercedem suam, & singulos prædictorum Reorum, & unumquemque triplicare supradictarum mercedem, quod nedum irrationale, & iniquum est, sed & inhumanum, unam pro tribusolvere debere, cum nisi unicam sublineat Cancellarius laborem, ideo tollentes hunc pravum, & toti Provincie damnosum, & eiciendum errorem, abusum, stylum, aut irrationabilem consuetudinem, mandamus, omni multiplicatione rejecta, hujusmodi, & similibus casibus prædictos Cancellarios, seu Notarios non posse, nec cogere, nec recipere, etiam a sponte offerente sub poena arbitrio dicti Præsidis imponenda mercedem triplicatam pro supradictis, vel copiis, vel authenticis, sive unus sit, sive plures fuerint de eodem delicto accusatus, vel accusati, inquisitus, vel inquisiti, sive sit communitas, sive universitas, corpus, Collegium, vel Societas aliqua, nam volumus, si pro uno eodemque delicto fuerint accusati, inquisiti, aut aliter denunciati, prædictos Notarios, aut Cancellarios non posse eorum mercedem in aliquo casu prædictorum multiplicare, sed permittimus tantum, ut & duntaxat simplicem, puram, & unicam mercedem.

Non minori ratione tollens est, quod Auditores, & Notarii, seu Cancellarii ejusdem Curie Criminalis agere consueverunt, siquidem supradictos pro capiendis informationibus contra Reos inquisitos contingebat equitare, pravo quodam abusu, si contra duos, vel tres, aut plures, solitos fuisse duplicare, & triplicare mercedem Viatici, etiam si esset pro uno, eodemque delicto. Ideo amputantes hunc pravum errorem, & abusum, & mentem Magalotti

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

attendentes, qui nunquam de duplicatione, aut triplicatione in similibus casibus locutus est, volumus simplicem, & non multiplicatam prædictum Auditorem, & Cancellarios posse accipere mercedem.

Quæ de Auditore Curie Criminalis hæcenus, ut supra, tollendo abusus, & hujus Provincie pravos errores disposita sunt, mandamus, quod de Notariis, & Cancellariis ejusdem Curie Criminalis, quatenus adaptari possint, intelligantur, & sint etiam respectu prædictorum Decreta, & diffinita, sicuti etiam volumus, omnes alios, siquæ erant, aut sunt, vel errores, vel abusus contra expressam mentem, aut tacitam, ac Curie per hanc nostram intelligantur, & sint sublatis, & in hoc servetur, quod supradiximus in officio Auditoris Civilis pro extirpandis, & tollendis erroribus, & corruptelis, & ad judicandum circa prædictos, & prædicta, hoc enim præcipuum muneris volumus esse Præsidis pro tempore, aut Rectoris futuri hujus Provincie.

De Officio Cancellarii, sive Secretarii Curie generalis, & ejus Mercede.

Simpliciter determinavit Magalottus Cancellarium Curie generalis pro qualibet litera cum sigillo pro ejus mercede post julium unum habere, usus tamen introduxit, quod si litera plura capita contineat, habeat tot julios dictus Cancellarius, quod certe removendum est, unde volumus, illum tantum recipere posse pro qualibet litera julium unum, etiam si plura contineat capita, vel personas.

Fuit quoque receptum usu, & consuetudine pro litera commissionem continente Cancellarium percipere ultra julium, & perinde acti esset simplex cause commissio, ideo mandamus pro tali litera, nisi unum julium posse illum habere.

Quod dictum est de decima in Auditore Criminali, hic referatur, & determinatum esse intelligatur.

Et quia pariter intelleximus, Cancellarium voluisse ubi contingit ante sententiam per supplicationem aliquam expediri compositionem pecuniariam, & non appareret de aliqua gratia, de qua fuit facta compositio, quinque pro centenario, non ejus, quod Camera ingreditur, sed ejus, de quo facta fuit gratia, & si fiat compositio post sententiam voluisse prædictum Cancellarium quinque pro centenario, non ejus quod Camera ingreditur, sed ejus de quo facta fuit gratia: ideo, quia absurdum est illum plus habere posse, quam par sit, propterea mandamus primo illum tantummodo tria scuta pro quolibet centenario habere, & consequi posse, ejus, quod Camera ingreditur, nulla habita ratione ejus, de quo facta est gratia, & hoc ne contingat illum plus recipere, quam Camera; altero vero casu pariter volumus, illum duntaxat posse accipere quinque pro centenario ejus, quod Camera ingreditur, non autem ejus ad quod fuit condemnatus.

Quia solebat etiam predictus Cancellarius pro litera continente gratiam tot Julios accipere, quot essent nominati, mandamus, si gratia fuerit pro uno, eodemque delicto non posse illum nisi duos Julios habere, nisi diversa delicta fuerint, & diversa personarum, aut cause, hoc tamen casu tot permitimus accipere Julios, quot sunt, aut erant personarum.

In causis vero mixtis quia varie solutio fiebat Cancellario, ideo rem ipsam ad honestum reducentes mandamus predictum Cancellarium unam tantum solutionem debere consequi, & illam arbitrio dicti Cancellarii, sive ille corporalem, sive civilem attendere voluerit penam Reo infligam.

De Officio Notarii ad Criminalia Curie generalis.

Quia solent Notaria ad Criminalia inconficiendis copiis, & authenticis prestandis partibus admodum paucis lineis, & distinctionibus sola exhibere, propterea mandamus pro quolibet folio non minus quam viginti lineas esse in eo debere, decem distinctiones continentes, prout Magalottus, & Marchie constitutio decrevit, & merces sit, prout a Magalotto fuit taxata, nec in illis edendis, & partibus tradendis alicujus multiplicationis ratio haberi possit, sive sit Communitas, Universitas, Collegium, corpus, Societas, aut aliud, si quod ex predictis simile plures referens personas.

Resecandum pariter est in officio Notarii Curie generalis ad causas Civiles, quod aliquando observatum pro citatione in forma nostra copulative mandavit Magalottus pro citatione in forma cum insertione commissionis, & inhibitionis eum Sigillo, Cancellarium pro mercede posse viginti quinque solidos percipere, & hunc Cancellarium voluisse eandem mercedem, etiam si non adfuerit commissio cause, licet adfuerit citatio cum inhibitione tantum, propterea tollentes hunc ab usum volumus illum tantum posse consequi pro mercede sua, quod est a Magalotto determinatum pro simplici citatione cum sigillo.

Pro copiis cujuslibet scripturae Notarios Curie Civilis solitos fuisse paucissimas lineas, & distinctionibus duabus, aut tribus denotatas partibus tribuisse, propterea in hoc mandamus observari, quod in Cancellario, aut Notario Curie Criminalis emendatum, & diffinitum est, inhibentes quaecumque multiplicationem, & ut supra dictum est.

Quia consueverunt Notarii ad causas civiles, si contigerit in partibus examinari Testes vigore literarum remisforialium decretarum a Judicibus Curie generalis, velle mercedem inferendo illas in processu autentico, ideo cognoscentes hoc esse irrationabile, & non esse convenientem, si semel pro illis habendis fuerit competens merces soluta, mandamus, pro predictis nihil supradictos Notarios posse habere, sed gratis illas accommodare debere partibus, necnon etiam volumus predictas in processu nisi de

consensu partis, Notarium reponere, aut inferere posse, quo casu permitimus, & concedimus, etiam sicuti si contigerit fieri earum attestationum, vel aliarum scripturarum in partibus factarum, & productarum copias, posse competentem recipere mercedem, sicut supra diffinitum est.

Pariter excessivam voluisse Notarium mercedem, si pro executione literarum citatoriarum, & inhibitoriarum ab Urbe emanatarum, vel ab alio loco una cum relatione authentica auditum est, ideo ad condignam mercedem id reducentes, volumus illum prater unum Julium nihil consequi audere.

Et quia contingit multos velle processus suos authenticari, & pro mercede etiam excessivam Notarium voluisse mercedem, ideo determinamus, Notarium nisi quatuor bolon, computare mercedem, quam habuit pro copiis, illum posse consequi. Quod nendum in Curia civili volumus, & mandamus observari, sed etiam in Curia Criminali a Cancellario, seu Notario illius Curie criminalis.

De Officio Baricelli Curie generalis.

Quoniam reprimenda est audacia Baricelli Curie generalis, ideo, quia contingit illum facere duplicem executionum speciem, altera est, que pro executionibus fiendis eorum, que occurrunt in Provincia; Altera est eorum, que fieri debet vigore literarum executoriarum ab Urbe, vel ab alio loco emanatarum, unde immodicas in hac ultima volebat mercedes.

Nos autem attendentes id, quod Juri, & equitati convenit volumus ambas commensurari equaliter, & quod in primo capite ex taxatione Magalotte solvitur, illud idem predictum habere debere, nec aliquem in plus cogere posse sub pena arbitrio dicti Præsidis, vel Rectoris Provincia imponenda.

De Officio Gubernatorum Civitatum.

Gubernatores Civitatum Provincia voluisse accepimus, si contingebat eos personaliter partibus instantibus ad aliquem locum differentie in Civitate, vel Suburbis, vel extra multiplicare Viaticum, prout in Auditore generalis Curie civilis diximus, & criminalis, ideo mandamus predictos Gubernatores tantummodo percipere posse Viaticum, prout supra in Auditoribus supradictis dictum est, & diffinitum.

Et quoniam intelleximus Gubernatores voluisse pro Decreto de habilitando aliquem a Carceribus in Palatio, vel Domi, vel pro cassanda fidejussione, & in aliis similibus, mercedem exegisse, cum tamen Magalottus pro predictis nihil eis tribuat, ideo sequentes Magalotti mentem mandamus, etiam predicta a dictis Gubernatoribus gratis fieri debere, nec aliquid preterea alicujus abusus, aut prave consuetudinis posse eos accipere, sicuti nec volumus quidquam

quam eis pro subscriptione etiam mandati de relaxando solvi debere.

Quia contingit quandoque, vel propter mutationem Gubernatorum, aut Judicum, vel partium negligentia non fieri executionem mandati executivi obtenti, ideo pro subscriptione, si requiratur, & fuerit necessaria, mandamus predictos Gubernatores successores, vel si fiant in subsidium Juris, nihil eos percipere posse, nisi Julium unum, quod intelligatur etiam de mandato relaxato per predecessorem, & idem servare debeat Auditor Curie generalis.

Abolendum omnino arbitramur, quod cum maximo damno Provincialium usu pravo introductum est, siquidem contingebat pro quocumque delicto aliquem per viam Decreti relaxari voluisse Gubernatores ex hujusmodi Decreto mercedem, ideo illud tollentes mandamus prefatum nihil pro Decreto hujusmodi habere posse, quod in Auditore criminalis Curie dispositum esse jubemus.

In Causis Communitatum, licet Magalottus determinasset sportulas Gubernatores accipere non posse, iniqua consuetudine fuit introductum, Gubernatores sportulas exigere posse. Propterea cum sit contra expressam Magalotti ordinationem, mandamus in hoc eos nihil posse accipere, si cause fuerint Communitatum, sive de eorum interesse fuerint, sicuti verbis claris Magalottus decrevit.

Et, ut tollatur dubium, an ista debeant intelligi etiam de Cancellariis suis, declaramus respective ad eosdem referri debere, perinde ac si specificis, & expresse, & nominatim fuissent statuta, ordinata, & diffinita, pariter volumus, omnia, & quaecumque ordinata, & definita sunt, & in Cancellariis Curie generalis civilis, & in Cancellariis, seu Notariis Curie generalis criminalis vendicenti sibi locum, prout adoptari poterunt omni prava consuetudine, stylo, aut abusu non obstante in predictorum Gubernatorum Notariis, seu Cancellariis, & ad criminalia in quarta parte ejus, quod accipere potest Gubernator.

De Officio Advocati, Procuratoris, & eorum Mercede.

Inolevit abusus, quod nec habetur Advocatorum ratio, nec Procuratorum labor attenditur, sed promiscue utrumque, & quidem indigne exercetur officium, ideo corruptelam hanc tollentes mandamus Advocatos non posse officium Procuratoris exercere, nec Procuratores posse se intromittere in Advocati officio, sub pena a Magalotto determinata, & diffinita, quam, si opus est, renovamus, & imponimus, omni corruptela, & consuetudine rejecta, exceptis tamen casibus a Magalotto permisis, in quibus servatis, que ille disposuit pro bono communi, & partium minori impensa, permitimus.

Licet Advocatis, & Procuratoribus merces omni ratione debeatur, cum bona, Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

honores, & famam in vitam suo ingenio, & voce gloriosa conservent, est etiam indignum, eos amplius velle, quam par sit, ideo quia accepimus contra mentem Magalotti eos salaria majora inter Ravennates, & quoque duplicasse, & triplicasse, scientes se ultra scuta sexdecim excedere non posse, causa sit cuiusvis magnæ summæ, & valoris, volentes secundum Statuta Civitatis taxari eorum salaria usque etiam ad triginta duo scuta, quod a Procuratoribus fieri pariter solet, cum tamen ex Magalotto solummodo duodecim scuta percipere valeant Procuratores, contra vero si ab eorum Statuto modica taxata salaria habent, Magalotti determinatione illa subtaxare procurant. Propterea mandamus, & Advocatorum, & Procuratorum hujusmodi salaria debere taxari secundum ordinationem Magalotti, & causarum, que coram Judice Civitatum, qui non sit delegatus a Præside, vel ab Urbe, & qui non dependet a Curia generali, salaria possint, & debeant taxari secundum Statuta locorum, & ut tollatur disputandi circa hoc facultas, declaramus, istud procedere etiam si cause fuerint inter unum forenses, & alterum Ravennates, necnon etiam habere locum in aliis locis, Terris, Castris, & Civitatibus Provincia Romandiolæ subiectis.

Eosdem etiam Provincia Advocatos voluisse sibi taxari salaria, & solvi, etiam si in aliqua causa non fuerint nisi a Procuratore nominati, & nihil egerint; Intelleximus ideo tollentes hanc corruptelam, & pravam ab usum decernimus, predictos Advocatos non posse aliqua salaria percipere, nisi cum effectu constiterit, eorum scripturis manu propria subscriptis, fuisse Advocatos non solum in initio cause, sed etiam usque in finem, nisi ad ratam, quando contigerit fieri Advocati mutationem a partibus ipsis eo, vel ignorante, vel etiam de eius consensu, secundum tamen ratam temporis, quo interfuerint.

Quia contingit aliquando Curiam generalem esse modo in una Civitate, modo in alia, & nunc uno in loco, modo in alio, ideo relatum est, Advocatos quandoque adire Curiam, & a Clientulis suis, etiam si, vel pro suo proprio interesse proficiantur, vel aliorum, voluisse viatica, quod certe iniquum est, propterea decernimus predictos Advocatos non posse a predictis suis Clientulis sub illo pretextu aliquid ratione Viatici consequi, nisi expresse constiterit de voluntate eorum realiter, & cum effectu illos Curiam adisse sub pena arbitrio dicti Præsidis taxanda, & imponenda illis, secus vero, si de voluntate predictorum adierint Curiam, & pro illis, aut uno eorum tractaverint, locuti fuerint, vel causas disputaverint, tunc enim permitimus illos tali casu congrua, & honesta viatica secundum ordinationem Magalotti habere posse.

Advocatos, & Procuratores consuevisse salaria recipere, si debitor citabatur, & ante petitionem solvebat Creditori suo accepimus, cum tamen nihil laboris egerint,

iniquum est velle salaria hoc casu: Ideo resecantes hunc ab usum mandamus predicto casu nihil eos pro salario habere posse...

Prohibendum pariter est Advocatis, necnon Procuratoribus sub poena infamiae, posse retinere sportulas a Clientulis causa deponendi pro sententia ferenda...

Quia etiam intelleximus, si partes ad concordiam venerint, antequam sententia proferatur, eosdem Advocatos, & Procuratores voluisse patrocinia, aesi lata fuisset sententia, ideo huic pravo abusu occurrentes determinamus in hoc servandum esse...

Pariter tollendum est, quod a multis auditum est, scilicet eosdem Advocatos, & Procuratores voluisse salaria si summarie, & sine processu, & absque tela judiciaria aliqua causa expediebatur per majorem superiorem...

Dat. die 19. Septem. 1587. An.III.

Datum Romae apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 19. Septembris 1587. Pontificatus nostri anno tertio.

CIV.

Prohibitio extrahendi, aut quoquo modo amovendi libros, & alia existentia in Bibliothecis Fratrum Minorum de Observantia Ordinis S. Francisci. Et ordinationes quibus eadem conservari debeant.

Alia de hoc Ordine inspicere in Constit. XXV. Leonis X. lre. Tom.III. Par.III. fol.450.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa hujus Constituitur.

Um sicut accepimus, nonnulli parum attendentes procedere via, quae ducit ad salutem, sub variis respectibus ausi fuerunt, & in dies audent, contra formam litterarum s.l. rec. Pii Papae V. Praedecessoris

nostri in forma Brevis, sub datum Romae quarta Novembris, millesimo quingentesimo sexagesimo octavo, Pontificatus sui Anno quarto, asportare libros, quinterna, folia, & res existent. in Bibliothecis Monasteriorum, seu Domorum Fratrum S. Francisci de Observantia.

§.1. Idcirco volentes plenius providere praedictis, tenore praesentium, Motu proprio, ac ex certa scientia nostra, & de Apostolica potestate plenitudine, in virtute sanctae obedientiae, ac sub excommunicationis latae sententiae poena ipso facto sine ulla declaratione per contravenientem in singulis casibus infrascriptis incurrenda, a qua nisi a Romano Pontifice, praequam in mortis articulo possit absolvi, & nisi in primis satisfacto omni damno dictarum Bibliothecarum, mandamus omnibus Ministris, ac Commissario Generalibus, Ministris, Provincialibus, Commissariis, Guardianis, ceterisque Fratribus quocumque nomine nuncupatis dicti Ordinis aliisque omnibus, & singulis personis ecclesiasticis, secularibus, & regularibus, cujusvis status, ordinis, conditionis, etiam si Pontificali dignitate praesulegant, vel alias hic specificis nominandi fuissent, praesentibus & futuris, ne sub quovis praetextu, causa, & ratione, etiam quibus dici possit, si nobis expressa fuissent, vel de his cogitavimus, non sic ordinavimus, audeant seu praesumant, neque aliquis eorum audeat, seu praesumat, per se, vel alium, seu alios, nec pro minimo quidem temporis spatio dictos libros, quinterna, folia, nec res de dictis Bibliothecis nunc, & quocumque existentes de dictis Bibliothecis amovere, asportare, tollere, seu amoveri, asportari, aut tolli facere, vel consulere, neque verbo, vel facto in aliquo ex praedictis alicui auxilium, aut opem praestare. Quinimmo quilibet ex praedictis teneatur, quicquid in praedictis audiverit, aut seiverit factum, vel fieri tentatum in praedictis dictorum Fratrum eorumque Bibliothecarum, notificare Guardiano, & in ejus absentia Vicario Domus, seu Monasterii, in cujus Bibliotheca aliquid ex praedictis contigerit. Qui Guardianus, & Vicarius teneatur, juxta omne eorum, suorumque superiorum, & aliorum quorumcumque posse, quorum auxilio indigerint, quod per quoscumque praestari eis mandamus, curare cum effectu omnia restitui in pristinum, & satisfieri omni damno successo in dicta Bibliotheca per culpabiles in praedictis.

§.2. Et nihilominus pro potiori cautela, & securitate praedictorum mandamus sub eisdem poenis, necnon privationis vocis activae, & passivae, inhabilitatisque perpetuae ad quolibet Officia dictae Religionis umquam obrinenda, & exercenda omnibus, & singulis dictorum Monasteriorum Guardianis quocumque electis, ne sub quovis praetextu, causa, & ratione hic alias necessario exprimendis, audeant assumere officia Guardianatus, neque in eo verbo, seu facto se ingerere, nisi prius in praesentia discretorum lo-

Prohibetur omnibus amovio librorum ex Bibliothecis Ordinis.

Traditur forma librorum conservandi.

loci, seu Monasterii, in quo fuerit aliqua Bibliotheca, cum fuerit plenum, & perfectum inventarium, omnium, & singulorum librorum, quinternorum, & foliorum, anni, & loci impressionis, coperturaeque praedictorum, ac alterius cujusvis certioris, & magis specialis specificationis dictorum librorum, quinternorum, foliorum, & rerum, quod inventarium completum debeat subscribi a dicto Guardiano, & discretis, discretique inventarii exemplar ad verbum cum similibus subscriptionibus transferri in uno libro ad hunc solum effectum tantum, & perpetuo conservato in capsula, vel loco, in quo solent deponi sub clavibus elemosynae pro tempore dictis Domui, Monasterio, ac Fratribus factae. Qui libri, quinterna, folia, resque quolibet praedictae debeant per simile inventarium, & inventaria, ut supra scribenda, & subscribenda a dictis Guardiano, & discretis, & in dicto actu consignmentis cum veteribus proximis praecedentibus, & aliis, quibus opus erit, ratiocinata, & collata per Guardianum jam Officium completum, seu a dicto Officio Guardianatus, seu Commissariatus discedentem consignari ejus in Officio successori, & ab eodem successore in praesentia praedictorum subscribi, sicque perpetuo ab omni Guardiano, seu ejus Vicegerente, antequam assumat munus d. Guardianatus, vel in eo, verbo seu facto se intromittat, quae inventaria pariter fiant formis, & modis supra dictis renoventur a Guardianis existentibus in Officio tempore Date praesentium. Quod inventarium, quilibet Minister Provincialis, & dictae Provinciae Commissarius teneatur singulis annis sui Officii in praesentia dicti Guardiani, & discretorum ejus, Domus, & Monasterii revideri, & quod additum non fuerit, aut ex dictis Bibliothecis asportatum fuerit, facere addere dictis inventariis, ac in dictas Bibliothecas reportare, distincte additionibus, & inventariis una cum praedictis Guardiano, & discretis se subscribere.

§.3. Quod si singula praedicta, ut supra ordinata, facta non fuerint, volumus, & decernimus ultra praedictas poenas dictum Guardianum, Ministrum, & Commissarium statim sine aliqua declaratione intelligi privatos, prout privamus ex tunc semper Officio Guardianatus, Ministratus, aut Commissariatus, quod tunc gerit, neminemque de cetero ei obedire volumus, & eundem sic ut supra in omnibus non obedientem declaramus inhabilem ad quavis Officia dicti Ordinis per ipsam umquam gerenda. Et nihilominus quilibet ex praedictis Ministris, Commissariis, Guardianis, & Fratribus nunc, & pro tempore existentibus dicti Ordinis Minorum, asportans aliquid, aut asportari faciens, vel asportari consulens, aut opem, aut auxilium ante vel post, vel in ipso actu asportandi, verbo seu facto praestans extra dictas Bibliothecas contra formam praesentium debeat ab ejus immediate Superiori incursum sine alia declaratione statim dictas omnes poenas, si haec omnia debita executioni non manda-

Puniantur contravenientes, & complices.

verit, incarcerationi, & in carceribus detineri per sex menses continuos, neque elapsis dictis sex mensibus possit de dictis carceribus liberari, nisi resecis omnibus damnis dictae Bibliothecae, & omnibus restitutus in pristinum. Decernimusque praesentes quemlibet eorum concernen. arstare ad earum observationem in Italia post quatuor menses, extra vero Italiam post octo menses, in partibus vero Indiarum, ac locorum de novo reperorum post biennium a data praesentium.

§.4. Nec de subreptionis, aut obreptionis, nec etiam intentionis nostrae, vel quolibet alio defectu, aut vitio, cogitato, vel incogitato redargui posse, nec contra has aliquid dici, nec ignorantiam, aut illorum inobservantiam posse allegare, sed plenissime ad litteram observare, sublata aliter declarandi, interpretandi, & judicandi cuilibet, etiam S. R. E. Cardinali, & causarum Palatii Apostolici Auditori, facultate, & auctoritate, irritum, & inane decernentes, quicquid in contrarium factum fuerit.

§.5. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum, Domorum, Ecclesiarum, & Ordinum praedictorum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, privilegiis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque, etiam de quibus hic specialis mentio facienda est.

§.6. Et quia difficile foret, praesentes originales ubique, ubi opus esset, ostendi, volumus, etiam transumptis &c.

Datum Romae apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Octobris, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, Pontificatus nostri Anno III.

CV.

Confirmatio Privilegiorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Et si Mendicantium Ordines, & praesertim sacer Ordo Fratrum Minorum de Observantia, qui sedulo ad vineam Domini Sabaoth Dei gratia Ordo ipse magnos probitatis, & doctrinae, ac animarum salutis fructus, semper olim attulerit, & quoti die afferre summa diligentia conatur in eaque immensum exhibere non cessat famulatum, summo semper studio (etiam cum in minoribus essemus) amplexi sumus. Ad summum tamen Apostolatus apicem (meritis imparibus) divina favente clementia assumpti, dum id mente recolimus, facere non possumus, quin eundem Ordinem de Observantia propensiori charitate, & paterno affectu amplectamur, ac exin-

Subreptio allegari prohibetur.

Derogatur contrariis.

Transumptorum fides.

D.P. An.III. 3. Octobris.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Exordium ab ipsa materia desumptum.

exinde pro suis sanctis studiis honestis laboribus, ac pro animarum salute ab Apostolica Sede (cujus continet pacem, & dignitatem Ordo ipse de Observantia fortiter tutatus est) tam spiritualia, quam temporalia subsidia, ornamentaque acceperint, & accipiant, quibus, & sancta sua officia, ac vitam suam Regularem facilius, atque expeditius exequi, & transigere possint, & cetera Religiosae personae, Ordinesque alii exemplo ipsorum promptiores, alacriorisque ad sua officia persolvenda reddantur.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Francisci a Tholosa Ministri Generalis, & Thomae de Massa Commissarii Generalis Cisimontanae familiae praedicti Ordinis de Observantia Nobis nuper expositum fuit, quod cum ex ipsius Sedis provisione, ac benigna dignatione provenire dignoscatur, ut Romanus Pontifex quandoque Praedecessorum suorum Romanorum Pontificum gesta innovet, ac Apostolica auctoritate innovata, & restaurata muniat, & faveat, & in pristinum statum reponat, ac reducat, necnon propterea nonnulli Romani Pontifices Praedecessores nostri, nonnullas gratias, concessionem, indulgentias, peccatorum remissiones, absolutiones, etiam plenarias, libertates, prerogativas, favores, immunitates, exemptiones, declarationes, facultates, multaque alia privilegia, & indulta tam praedictis Fratrum Minorum, quam S. Clarae, ac tertio de Poenitentia nuncupato Ordinibus, illorumque Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Sororibus, ac utriusque sexus personis, & Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, & locis quibuscumque dictorum Ordinum nunc, & pro tempore existentium, vel in specie, etiam per modum communicationis, sive extensionis privilegiorum alii Ordines, eorumque Domibus, & Ecclesiis, & utriusque sexus personis Ordinum Mendicantium, & non Mendicantium existentium concesserunt, aut jam concessa confirmarunt, & approbarunt, prout in singulis concessionibus, declarationibus, & literis eorumdem Praedecessorum expositis plenius dicitur contineri.

§.2. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, illa, quae saepius Apostolica auctoritate praedicta munita existunt, maiorem obtineant roboris firmitatem, pro parte eorumdem Francisci, & Thomae Nobis fuit humiliter supplicatum, ut praedictis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, favoribus, conservatoris, declarationibus, facultatibus, dispensationibus, gratiis, concessionibus, indulgentiis, & indultis pro illorum observantia, nostrae approbationis robur adiceret, aliasque in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur, qui omnium votis praesertim illis, qui sub suavi Religionis iugo divinis laudibus, & Christianae Religionis augmento incumbentium personarum tranquillitati, & commoditati consulitur, libenter annuimus, eaque favoribus pro-

sequimur opportunis, huiusmodi supplicationibus inclinati, quaecumque praemissa ac omnia, & singula alia privilegia, immunitates, exemptiones, libertates, prerogativas, favores, conservatorias, declarationes, facultates, dispensationes, gratias, concessionem, indulgentias, & indulta spiritualia, & temporalia, etiam per modum communicationis, & extensionis, & cum aliis Ordinibus Mendicantibus, & non Mendicantibus ejusdem Fratrum Minorum regularis Observantiae, & S. Clarae, & de Poenitentia tertio Ordinibus, etiam in Congregatione, sub trium votorum substantia huiusmodi professione, & eorumdem Superiorum Ordinis Minorum Regularis Observantiae huiusmodi obedientia degentibus, ipsorumque Superiorum Fratrum, Monialibus, Sororibus, ac utriusque sexus, etiam singularibus personis, necnon Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, & locis quibuscumque in genere, & in specie, etiam per solam signaturam, etiam viva vocis oraculo, ut praefertur, aut alias per eosdem Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & Sedem praedictam, sub quacumque forma, & expressione verborum concessa, ac etiam iteratis vicibus approbata, necnon omnibus, & singulis in eis forsan contentis clausulis, Decretis, & declarationibus quibuscumque, ac singulas desuper, etiam pluribus vicibus concessas literas, & in eis contenta, & inde secuta quaecumque, illorum omnium tenores, & formas, datas, effectus, & decreta in illis apposta, ac si de verbo ad verbum inferrentur praesentibus, & in his essent inserta, pro sufficienter expressis habentes, dicta auctoritate Apost. tenore praesentium ex certa scientia in his omnibus, in quibus Decretis Concilii Tridentini non adversentur, approbamus, & confirmamus, ac innovamus, perpetuamque roboris firmitatem obtinere, & firmiter observari.

§.4. Necnon Ordinibus Fratrum Minorum Regularis Observantiae, & S. Clarae, ac tertio de Poenitentia nuncupato, etiam in Congregatione sub obedientia Fratrum Minorum de Observantia huiusmodi degen. Superioribus, Fratribus, Monialibus, & Tertiariis nuncupatis Sororibus, personis, Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, & locis praedictis, etiam per modum communicationis, & extensionis huiusmodi suffragari, illisque frui, uti, & gaudere, quando, & quoties opus fuerit, posse, & debere in iudicio, & extra, ac etiam in foro conscientiae in omnibus, & per omnia, ac si specialiter, & expresse eisdem Fratrum Minorum, ac S. Clarae, & tertio de Poenitentia Ordinibus per Nos concessa fuissent, decernimus, suppletentes omnes, & singulos iuris, & facti, ac solemnitatum etiam juris necessitate, aut alias quomodolibet requisitarum forsan omissarum, & alios quoscumque defectus, si qui forsan intervenerint in eisdem.

§.5. Quocirca Venerabilibus fratribus Calaguritan., & Leodien. Episcopis, & dilecto

Et talia Privilegia Tertio Ordini de Poenitentia communicat.

Executores huiusmodi Constitutionis deputat.

lecto filio causarum Curiae Camerae Apostolicae Generali Auditori per eandem praesentes committimus, & mandamus, quantum ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios faciant auctoritate nostra praesentes literas, & in eis contenta quaecumque plenum eorum effectum sortiri, illisque omnes, quos concernunt, pacifice frui, & gaudere, non permittentes quemquam desuper contra praesentium tenorem, sub quovis praetextu, & causa, etiam defectu intentionis nostrae per quoscumque quomodolibet indebite molestari, quinimo quidquid in contrarium attentari, vel fieri contingeret, omnia semper in pristinum reponi, contradicentes quoslibet, & rebelles, etiam per quoscumque, de quibus eis videbitur, censuras, & poenas ecclesiasticas, & alia opportuna iuris, & facti remedia appellatione quacumque postposita, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Sicque iudicari percipiat.

Derogatio contrariis.

§.6. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios ac S. R. E. Cardinales, necnon Sacri Palatii Apostolici causarum Auditores suscipiatis, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiendi debere.

§.7. Non obstantibus praemissis, ac pie mem. Bonifacii PP. VIII. etiam Praedecessoris nostri de una, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis praesentium vigore ad iudicium non trahatur, alisque Apostolicis Constitutionibus, ac Provincialibus, & Capitularibus statutis, & consuetudinibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, etiam in forma Brevis per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem praedictam, etiam Motu proprio, ac scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac cum quibusvis irritativis, annullativis, cassativis, etiam privilegiorum eorum revocativis, restrictivis, reservativis, exceptivis, restitutivis, declarativis, mentis attestativis, ac derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, quomodolibet etiam pluries concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialibus, specificis, expressis, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, etiam quod in eis caveatur, expresse quod illis nullatenus, aut non nisi sub certis modis, & forma derogari possit, tenores huiusmodi, ac de verbo ad verbum nihil penitus omissis, & forma in illis tradita observata inserti forent praesentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, motu, scientia, & auctoritate similibus deroga-

mus. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Verum quia difficile foret &c. Datum Romae apud S. Marcum sub anulo Piscatoris die 3. Octobris 1587. Pont. nostri Anno III.

Fides Transmissis danda. Dat. die 1. Octob. 1587. Auilly.

CVI.

Approbatio Congregationis Fratrum Minorum Conventualium Reformatorem S. Francisci, cum habitus designatione, & privilegiorum communicatione.

De toto autem Ordine Franciscano, plene notari in Constitut. LXVII. Hon. III. Solet Tom. III. fol. 229.

SIXTUSEPISCOPI SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolici muneris sollicitudo, divina dispensatione Nobis licet immerentibus delegata, indefinenter requirit, ut circa statum Religiosarum personarum quomodolibet, illarum praesertim, quae ex singulari devotionis fervore sub strictiori Religionis iugo, gratum Deo famulatum prestare affectant, & continuo insistant, assidua mentis cogitatione invigilantes, ad ea, per quae regularis vitae institutum in melius dirigitur, ipseque persone Religiosae in huiusmodi eorum laudabili instituto, semoto quocumque perturbationis, & molestiae obstaculo, quiete, ac tranquillitatis amoenitate perseverare valeant, propensius intendamus, ac in his officii nostri partes libenter interponamus, prout undique debite pensatis circumstantiis, conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Exordium.

Causae huius concessionis.

§.1. Sane exhibita Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Minorum Conventualium Reformatorem S. Francisci petitio continebat, quod annis iam pluribus retroactis, nonnulli Ordinem Fratrum Minorum S. Francisci jam tunc expresse professi, strictioris Religionis iugum subire, ac ejusdem Sancti Francisci Regulam, institutumque pium, ac sanctum, exactius sequi, atque imitari, & sub illis magis gratum Deo famulatum exhibere peroptantes, coeperunt seipsos iuxta eandem Regulam paulatim reformare, nonnullasque Damos, Conventus, & loca in Provincia Marchiae Anconitanae, in Hertruria, ac in Neapolitan. & Siciliae Regnis, in quibus ipsam Regulam servare, & secundum illam vivere possent, acquisiverunt, & acceptarunt. Licet autem in domibus, & locis huiusmodi, sub obedientia Protectoris, & Superiorum Ordinis Fratrum Mi-

Minorum Conventualium hujusmodi vivunt, nec ideo ab aliquo potuerunt, nec possunt, vel debuissent, aut debeant, super sic reformato vivendi modo, per quemquam molestari, vel impediri, nihilominus in quibusdam locis, & potissimum in predicto Sicilia Regno, aliqui locorum Ordinarii sub pretexto, quod hec Fratrum Reformatorem Congregatio, nova, ac nequaquam ab Apostolica Sede approbata existeret; permiserunt quidem ipsos Fratres Reformatos Ecclesias, & loca fabricari facere, & acquirere, sed postea eos illis de facto spoliavit; alii vero in aliis locis eodem super habitu ipsorum, & seu aliis, ac super aliis molestarunt, & inquietarunt. Cum autem sicut eadem petitio subiungebat, dicti Fratres Reformati provide, & ne ipsos, eorumque Congregationem super premissis contingat ulterius inquietari, utque presens Reformatio magis stabilita, non solum manuteneatur, sed incrementum accipiat, speciali nostro, & Sedis predicta privilegio, ut infra, dilectis filiis Protectores, & Magistro Generali dicti Ordinis, in hoc etiam consentientibus, preficere desiderant, ac pro parte eorumdem Fratrum Reformatorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in premissis opportune providere, ac eos in huiusmodi pio, & laudabili proposito confovere de benignitate Apostolica dignemur.

§.2. Nos igitur, qui personas devotas, presertim vero eas, que relicto mundo, Christum secute sunt, specialibus libenter prosequimur favoribus, eosdem Fratres Reformatos, ac illorum singulos, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa satis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, reformationem predictam ubicumque locorum ceptam, & introductam, ac in dies introducendam, ac pro ea, & illius felici, & prospera directione facta, statuta, & ordinationes cum inde secutis quibuscumque sicuti pie, ac sancte sancita, & ordinata sunt, auctoritate Apostolica, tenore presentium perpetuo confirmamus, & approbamus, ilaque omnia per quoscumque locorum Ordinarios, & alios, ad quos quomodolibet spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari debere decernimus, omnemque, & singulos, tam juris quam facti, ac solemnitatum, etiam substantialium defectus, si qui forsitan quomodolibet intervenerint in eisdem, aut eorum aliquo, de plenitudine Apostolica potestatis supplemus.

§.3. Et nihilominus eisdem Fratribus Reformatis, quod nunc ac deinceps in perpetuum, ipsi, ac eorum Congregatio, tam in predictis, quam quibusvis aliis Regnis, & Mundi partibus, Fratres Minores Conventuales Reformati nuncupari, & pro talibus haberi, & reputari, necnon se ipsos ita ubilibet, & in quibusvis actibus publicis, & privatis, vocare, & inscribere, & secundum veram Beati Francisci Regulam, Apostolico more in communi, sub dilectorum filiorum, nunc & pro tempore existentium dicti Ordinis Fratrum Minorum Conventualium Protectorum, & Magistrorum, ac Procuratorum generalium, & Ministrorum Provincialium vivere, exceptis dumtaxat Domibus, & Conventibus Urbis, & Civitatis Neapolitanæ, que sub obedientia Ministerii, & in eius absentia Procuratoris generalis Ordinis, ut par est, degere, & subesse tantum intelligantur.

§.4. Custodesque Provincie in eis residere debeant, etiam si aliqui Eremiticam, aliqui sub obedientia Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum, alii vero tanquam Tertiarii, aut alias aliam vitam duxerint, & sequi voto vite Quadragesimalis obligaverint, ac etiam si postea aboliti fuerint, a quibus omnibus votis, & professionibus, quatenus opus sit, eos & illorum singulos plenarie absolvimus, & liberamus, ac habilitamus, plenarieque absolutos, & habilitatos esse decernimus.

§.5. Ac quod quicumque ipsorum Fratrum Reformatorum vocati, in quacumque Provincia, Capitulo, seu Congregatione Provinciali dicti Ordinis Fratrum Conventualium interfuerint, in quo particularis fiat Congregatio diversorum vocalium Reformatorum, & in ea Presidens ipsius Capituli existat, ac presideat, ibidemque Custodem Reformatum inter ipsos eligat.

§.6. Cujus officium per annum tantum duret, quique visitandi, corrigendi, incarcerandi, puniendi, privandi, collocandi, & deponendi, sive dislocandi, necnon reformandi, ac primas causas cognoscendi, sicut cognoscit Provincialis, dummodo ab ipso Provinciali non preveniatur, & ab ipso eisque decretis, ac sententiis ad ipsum Provinciale Conventualium relinquantur recursus, & appellatio, qui vel quæ nunquam impediri queat, quoties opportunum fuerit, sed tantum in eos possit Provincialis predictus, quantum in Conventuales, de jure, more, laudabilique consuetudine potest, & debet.

§.7. Et insuper eorumdem Fratrum Reformatorum quilibet, necnon quæcumque domus, Ecclesia, & loca ipsorum, omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, prerogativis, concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis, stationibus, ceterisque gratis, tam temporalibus, quam spiritualibus, quibus domus, & Ecclesie dictorum Fratrum Conventualium, eorumque Guardiani, & Fratres, de jure, usu, & consuetudine, vel privilegio, aut alias quomodolibet utuntur, fruantur, potuerunt, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum pariformiter, & sine differentia, dummodo contra puritatem Regule ejusdem Beati Francisci non sint,

Confirmatio Ord. Fratrum Conventualium Reformatorum Congregatione reformationis.

Reformati sub obedientia Protectores generalis Procuratoris que & Provincialium assistant.

Custodia Provincie teledentia.

Reformati in Capitulis Provincialibus interfecti, facitque Congregatio Vocalium Reformatorum, cui Capituli Presidens assistat, custodemque ex Reformatis eligat.

Custodis officium, & auctoritas.

Privilegiis, gratis, & indultis Conventualium ipsi Reformati potuerunt.

sint, nec ei in aliquo derogent, sed conservationem, & augmentum dicte Reformationis concernant, uti, frui, potiri, & gaudere possint in quolibet actu.

§.8. Concedit itidem, ut in quolibet eorum Conventu, seu Domo, Syndicum, juxta ordinationem felicitis recordationis Nicolai Pape III. Prædecessoris nostri, super hoc factam, cui per Provinciale, Custodem, ac Guardianum loci, cum aliis fratribus, negotia secularia Domus, seu Conventus, ac computa rationum revidenda, expensæ faciendæ, provisiones necessarie pro alimentis, & vestimentis, & constructiones, reparaciones Conventuum, nec commutent habitum, etiam quantumvis rudem vilium pannorum, sive novum, sive veterem, ac de facis, etiam repetitum, & refarcitum, non enim habitus exquisitus, in qualitate, vel quantitate decet fratrem Reformatum, coloris terrei, seu cineritii, ac caputium, seu scapularium in capite rotundum, & a tunica divisi gestare. ac ubilibet deferre, nudisque pedibus, aut suppositis solis (sive ut vocant) sandaliis, incedere libere, & licite valeant, ac etiam debeant.

§.9. Necnon quod ab Ordinariis locorum quoruncumque Regnorum, & Mundi partium, in quibus pro tempore domus seu Conventus, & loca habuerint, ac introducti fuerint, aut etiam quibuscumque aliis personis, Superioribus, & Prælatibus cujuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, in hac super tam jam fabricatis, ac receptis, quam deinceps quandoque staturis, & ubicumque (de Ordinariis locorum licentia) fabricandis, recipiendis, & acceptandis, per eos ac eis oblati, & donati domibus, Conventibus, Ecclesiis, ac locis, illorumque usu habitatione, ac retentione liberis, quietis, & pacificis (dummodo tamen de licentia expressa Ministerii Generalis pro tempore existentis dictorum Fratrum Conventualium, ac Capituli Provincialis, sic determinante) domos, & loca huiusmodi receperint, & acceptaverint, habitusque delatione, & aliis premissis quovis modo, aut quæsto colore, publice vel occulte, directe vel indirecte, ullatenus umquam molestari, perturbari, vel inquietari.

§.10. Neque item ipsi Fratres Reformati aliquos alios Fratres alterius cujuscumque Ordinis Sancti Francisci de Observantia, ac Cappuccinorum, aut aliorum Ordinum, juxta litteras sel. rec. Pii Pape V. etiam Prædecessoris nostri in forma Brevis, sub die prima Decembris, millesimi quingentesimi sexagesimi noni, Pontificatus sui Anno quarto emanatas, sed tantum Conventuales, & cum expressa ad hoc habita, Ministerii Generalis ipsorum Conventualium licentia recipere, minusque sic inter Reformatos ex Conventualibus recepti, professionem alio tempore, vel anticipato, vel non completo anno, vel ante annum sextumdecimum, vel datis vel intimatis terminis professionis faciendæ, & hoc etiam in pu-

Syndicum pro secularibus negotiis agendis Reformati deputare possunt, & habitum hunc designatum deferant.

Super Conventibus receptis, & recipiendis, delatione, & aliis premissis molestari nequeat.

Fratres Conventuales de eorum Generali licentia, alia vero nequam recipiant juxta Const. Pii V.

blica Ecclesia, Capitulo, vel Refectorio, prout ipsi Conventuales emittunt, ac non nisi juxta veram, & puram Regulam Beati Francisci predictam emittere, neque postquam ad Reformatos ex Conventualibus sic transiverint, ad dictos Conventuales inde reverti; quin etiam predicti Fratres Reformati ex secularibus nonnullos, nisi qui bonæ vitæ, & famæ, priusquam in ipsa Congregatione Reformatorum recipiantur, probati fuerint, ac habita prius a Provinciali dictorum Fratrum Conventualium licentia, quam nec Guardiani, Custodes, vel Commissarii quicumque dare possint, in Fratres Reformatos recipere queant.

§.11. Demum quod ipsi Fratres Reformati, & eorum Congregatio, dictis Fratribus Conventualibus, ac cum illis ita uniti sint, & esse censentur, ut nullo umquam tempore liceat illis alios Protectores, Generales, vel Provinciales, quam dictorum Conventualium habere, nec in Professionibus, & aliis actibus, aliam quam Conventualium Crucem sequi, vel deferre, nisi forte ipsi Fratres Reformati in aliquo loco fuerint, in quo non adsunt Conventuales, quo casu iidem Reformati per seipsos ire, ac incedere, sub excommunicationis poena sese a Conventualibus umquam separare, aut segregare ullo modo, ullo tempore valeant.

§.12. Presentes quoque, & desuper conficiendæ literæ, toti, & soli Congregationi Reformatorum, sub obedientia Conventualium, in omnibus Provinciis viventium suffragentur, ac concessa intelligantur, illaque per quoscumque uniformiter, etiam si aliqui hactenus in quacumque Provincia privilegium aliquod, aut facultatem particularem, a Nobis, & aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quomodolibet impetrarint, observari debeant, auctoritate, & tenore predictis, etiam perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.13. Ac etiam statimus, & ordinamus easdem presentes literas, nullo umquam tempore, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis vel quovis alio defectu notari vel impugnari, aut alias quomodolibet infringi, vel retractari nullatenus umquam posse, sed illas semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, suosque effectus fortiri debere. Neque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per quascumque litteras, vel Constitutiones Apostolicas, seu Cancellariæ Apostolicæ regulas, etiam per Nos, & Successores nostros predictos, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de predicta potestatis plenitudine, ac consistorialiter, necnon sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis pro tempore factis, comprehendis, sed semper ab illis exceptas, necnon quoties illas revocari, vel limitari, aut suspendi, seu eis derogari contigerit, toties

Cum Conventualibus ad processionem incedant, ab illis que sequebantur, nec alios Protectores, vel Provinciales qui Conventualibus habere possint.

Hæc Conventio Reformati sub Conventualium obedientia viventibus sollemniter suffragatur.

Classis preservative.

in pristinum statum, etiam sub data prioris restitutas, & plenarie reintegratas, & de novo concessas esse, & censeri.

Decretum irritans.

§.14. Sicque etiam per quoscumque Judices, Commissarios, & delegatos, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, necnon quosvis alios Ecclesiarum Praelatos, ac Judices, tam ecclesiasticos quam saeculares, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus.

Clausa derogatoria.

§.15. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu simili, ac alias quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, ad hoc servanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in eis tradita, observata, inserti forent presentibus, pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod presentium copiis sive transumptis, etiam impressis, & manu alicujus Superioris dictorum Fratrum Reformatorum subscriptis, plenaria ubique fides adhibeatur in iudicio, & extra, ac si originaliter exhiberentur.

Sanctio penalis. D. P. An. III. 27. Octob.

§.16. Nulli ergo omnino hominum &c. Datum Romae apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, Id. Octob. Pontificatus nostri Anno III.

CVII.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Quod tam Professores Ord. S. Hieronymi Oppidi de Elicurial nullius Dioecesis Provinciae Toletan. quam etiam Saeculares, Clerici, ac laici, qui in Collegio eorumdem Fratrum Theologiae, & Philosophiae operam dederint, postquam cursus studiorum perfecerint, & de hoc fidem obtulerint, possint recipi, & admitti ad quoscumque gradus Magisterii, & Doctoratus in quacumque Universitate studiorum generalium in Regnis Hispaniae.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

Dum fructus, atque uberes fructus, quos in agro Domini viri literarum

maxime sacrarum, & Philosophiae scientia praediti assidue producunt, animo contemplamur. in eam curam libenter incumbimus, ut in quibuscumque Christiani Orbis partibus, praesertim vero sub Religiosorum Disciplina ii, qui in huiusmodi studiis progressus faciunt, congruis honoribus, & privilegiis decorentur.

Causae concedendi Privilegii.

§.1. Exponi siquidem Nobis curavit charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, quod in Collegio Fratrum Ordinis S. Hieronymi juxta Monasterium S. Laurentii el Real nuncupati ejusdem Ordinis prope, & extra muros Oppidi de Elicurial nullius Dioecesis Provinciae Toletan. ab ipso Rege fundato, & dotato, ita juvante Domino vigent, & florent in dies magis bonarum artium, & praesertim Philosophiae, & Theologiae studio, atque ea diligentia, & assiduitate multi eximia doctrina, & singulari eruditione praestantissimi viri, non secus atque Universitatum studiorum generalium publici Lectores eisdem facultates profitentur, ut jam non solum Fratres dicti Ordinis, sed aliarum etiam quarumcumque personarum frequens concursus ad capescendas praedictas disciplinas eo libenter accedat. Quare idem Rex Monasterii, & Collegii praedictorum Fundator, & Patronus Nobis humiliter supplicavit, ut studiosis, qui illuc confluant, ne post absolutos inibi studiorum cursus, & labores debitis, & consuetis honoribus, & praerogativis defraudati remaneant, opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concessio Privilegii, de qua in rubr.

§.2. Nos itaque ejusdem Regis precibus inclinati universis, & singulis, tam dicti Ordinis Professoribus, quam etiam saecularibus clericis, vel laicis, qui in praedicto Collegio huiusmodi facultatibus operam dederint, earumque Professores audierint si & postquam more solito cursus studiorum perfecerint, & de hoc fidem obtulerint, quod in quacumque Universitate studiorum generalium in Regnis Hispaniarum consistentium gradibus Baccalaureatus, Licentiatum, Magisterii, seu Doctoratus, tam artium, quam Theologiae, prout eorum quisque perfecto cursu, ac previo consueto examine idoneus repertus fuerit perinde ac si eosdem studiorum cursus actu in ipsa Universitate absolvissent, & in Matrícula scholasticorum ejus Universitatis descripti fuissent, insigniri, & ad huiusmodi gradus recipi, & admitti, & postquam graduati fuerint, omnibus, & quibuscumque privilegiis, indultis, immunitatibus, praerogativis, antelationibus, honoribus, insignibus, facultatibus, & gratiis, quibus alii graduati, qui in ea Universitate studuerunt, de jure, consuetudine, vel alias utuntur, potiuntur, & gaudent, sive uti, potiri, & gaudere quomodolibet poterunt in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & aequè principaliter, ac sine ulla prorsus distinctione, aut differentia in omnibus, & per omnia uti, potiri, & gaudere libere, & licite

va-

valcant, auctoritate Apostolica, tenore presentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

Locorum Ordinarii data comitio pro executione.

§.3. Mandamus vero cunctis, & singulis locorum Ordinariis, necnon quibusvis dictarum Universitatum Rectoribus, Superioribus, & personis, ceterisque, ad quos spectat, ut dictas personas saeculares, vel Regulares, quae sub disciplina professorum Collegii praedicti debito tempore, & ut moris est, in praedictis facultatibus respectivè operam dederint, quique ut praefertur, idonei reperti fuerint, ad gradus praedictos sine ulla controversia recipiant, & admittant, recipere, & admitti, & illis insigniri, ac praesentibus litteris, & in eis contentis omnibus superius expressis pacifice frui, & gaudere faciant.

Clausa irritans.

§.4. Decernentes sic, per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam Sacri Palatii Apostolici Causarum Auditores, seu S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogationes.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quarumcumque Universitatum Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem Universitatibus, earumque Scholasticis graduatis, Doctoribus, & Professoribus quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice, & ad effectum presentium dumtaxat derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 31. Octob. 1587. An. III.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 31. Octobris 1587. Pontificatus nostri Anno III.

CVIII.

De decies alteris centenis millibus nummum aureorum, in Arce S. Angeli sepositis, nullo umquam tempore, nisi in praescriptis casibus, certa quae desuper servata forma depromendis.

Alia centena millia hic idem Pontifex pro S. R. E. praesidio, in primo anno sui Pontificatus collegit. & in eadem Arce reposuit, indeque promi vetuit, ut supra in ejus Constit. XLIII. Ad clavum. fol. 206.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Hic Pontifex anno primo reposuit in Arce S. Angeli centena millia, ut in

ANNO superiore decies centena millia nummum aureorum in Pontificia Sancti Angeli Arce, & certo sanctiori Erario reposuimus, & collocavimus, ac de illis Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

asservandis, ac numquam, nisi certis praescriptis casibus promendis, & erogandis, Constitutionem perpetuo valituram edidimus, cuius tenor infra descriptus est.

Omittitur tenor quia habetur supra fol. 206.

§.1. Verum cum ob culpas, peccataque nostra multiplicia, quibus divinam Majestatem in dies magis ad iracundiam provocamus, usque eo necessitates superius enarratae multiplicentur, periculaque gregi Dominico impendunt adaugeantur, ut illis, nec dum prioris pecuniae collectione, satis provifum esse videatur. Nos quamvis in omnibus difficultatibus, curisque nostris, in Dei Omnipotentis auxilio spem nostram fixam habeamus, ad illiusque opem (qui nisi custodierit Civitatem, frustra vigilat, qui custodit eam) ex intimo cordis affectu confugiamus, tamen ab eo ipso pastorem Principe Christo frequenter admoniti, ut pro ovibus nostrae fidei creditis, eorumque salute, & utilitate, modis omnibus vigilemus, facere non possumus, pro nostro Pastoralis munere in hac quoque parte obeundo, quin humanis etiam consiliis, ac viribus (pro eo, ac Nobis ab eodem clementissimo Domino largitum est) ad tot mala, periculaque propulsanda, nova quotidie praesidia comparemus. Quamobrem alia decies centena millia aureorum nummum, non ad nostra, aut cuiusque nostrorum privata commoda, sed ad publicum bonum, ad S. R. E. cui Deo auctore praesidemus, defensionem, ad Fidei Catholicae conservationem, ac propagationem nostra sedulitate, ac frugalitate collegimus, quae eadem in Arce, ut priora altera decies centena millia reponi, asservari, nec inde amoveri, erogari, nisi in supra dictis expressis necessitatibus, eodem plane modo volumus. Motu proprio igitur, & ex certa nostra scientia, ac habita super hoc cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus in Consistorio nostro secreto matura deliberatione, de eorum consilio, & unanimi consensu, hac presenti nostra perpetuo valitura Constitutione, dicta alia decies centena millia aureorum nummum in eadem Arce nostra Pontificia Sancti Angeli, & sanctiori Erario nunc recondimus, reponimus, & collocamus, ac Christo Domino Nostrò, Beatae Mariae semper Virgini, & Sanctis Apostolis Petro, & Paulo offerimus, & dicamus, iisdem omnino legibus, & conditionibus, quae in nostra superius descripta Constitutione praescripta, & praefinita sunt.

Et deinde alia centena millia collegit, modo in eadem Arce similiter reposit, cum eisdem prohibitionibus legibus, & conditionibus in d. Constitutione contentis.

Et inter ceteros casus, in quibus huiusmodi pecuniam depromi potest, nunc declarat comprehendit causam Recuperationis Regnorum occupatorum, & expeditionis contra S. R. E. hostes.

Formamque pecuniarum in-

§.2. Declarantes nostrae voluntatis, mentisque esse, ut quod in ipsa Constitutione, de recuperatione Terrae Sanctae, & generali expeditione contra Turcas dictum fuit, idem etiam locum obtineat, quo ad utramque Deo dicatam pecuniam summam, in recuperatione Regnorum a quibuscumque Catholicae Romanae Ecclesiae hostibus occupatorum, & in expeditione, quam contra eosdem decerni, ac fieri contigerit.

§.3. Ubi vero in praescriptis casibus, pecuniarum aliquid summi necessitas postula-

Zz 2

verit,

1587. dicitur casibus deponendi deservit, & servari precipit.

verit, volumus, ut de tota summa, tam superiori anno, quam etiam nunc reposita, hoc prorsus, & non alio modo pecunie sumantur, & erogentur, nimirum, ut in Consistorio secreto prescriptarum necessitatum qualitate, ac rerum, & temporum ratione diligenter perpenda, atque ita cogente, non duarum, ex tribus partibus Cardinalium, sicuti in priori Constitutione nostra sancitum erat, sed trium saltem ex quatuor partibus Cardinalium, qui Consistorio interfuerint, consensu, decreto, & subscriptione adhibitis, ex binis decies centenis millibus aureorum nummum a Nobis repositis, non ultra quartam partem, id est, non ultra quingenta millia nummum promi liceat, & eaquidem quingentorum millium summa, non tota simul, sed paulatim moderate, & successive depromatur, per certas portiones, que in eodem Consistorio, in quo de tota re deliberabitur, a tribus partibus Cardinalium, ut dictum est, omnibus diligenter examinatis, decreta, & prescripta fuerint. Quod si ipsis quingentis millibus erogatis, & consumptis, prescripti casus, & necessitates novam impensam requisierint, tunc iterum proposita, & adhibita in Consistorio consultatione, si consensus, decretum, & subscriptio trium ex quatuor partibus Cardinalium, ut supra dictum est, accesserint, aliam summam, non tamen quingenta millia aureorum excedentem, illamque pariter non statim totam, sed moderate ea servata, eoque, quem diximus, modo limitatam, & prescriptam sumi posse permitimus.

Ex quampeccatum reponi jubet.

§. 4. Ceterum statuimus, prout alia nostra Constitutione ordinatum est, ut partes, & portiones pecunie supradictae, que in aliquo ex premis casibus sumptae fuerint, cum ejus impense faciendae ratio cessaverit, omnino in ararium, unde deprompta fuerunt, integre restitui, ac reponi primo quoque tempore debeant.

Predicteque se servaturum vovet, & si eum infra scripti Cardinales praesentes idem promissum, et ab aliis Cardinalibus pro tempore praesentibus fuerint.

§. 5. Has autem Deo dicatas pecunias, nullo unquam tempore, nisi aliqua ex his, quas diximus, necessitas urgeat, & requirat, neque in totum, neque ex aliqua parte amoveri, erogari quovis modo a Nobis posse volumus, eamque amovendi, & erogandi potestatem, & facultatem a Nobis ipsis abdicamus. Idque successores nostros Romanos Pontifices, proposito sibi tremendo iudicio, in quo summo patrifamilias de administrata villicatione exquisita reddetur ratio, eodem plane modo facturos esse confidimus, & speramus. Tandemque Deo per praesentes oblatam pecuniam, una cum illa priori, Nos integram, ut dictum est, conservaturos esse, ac perinde omnino, ac res, & bona Ecclesiae immobilia Nos habituros promittimus, juramus, & vovemus, & sicuti omnes Cardinales praesentes, & infra scripti voverunt, promiserunt, ac juraverunt, ita per alios Cardinales nunc, & pro tempore existentes, ac per successores nostros, quando, & quoties superius ordinatum fuit, & juxta formam nunc traditam jurari, promitti, ac voveri debere decernimus.

§. 6. Denique cetera omnia, & singula in eadem Constitutione suprascripta quomodolibet expressa, constituta, & decreta, etiam in hac pecunia a nobis, ut praefertur nunc collata, & recondita, & quo ad praesentes nostras literas, in omnibus, & per omnia, penitus, omnino, & inviolabiliter observari, & locum, habere volumus, praecipimus, & mandamus.

§. 7. Si quis autem fortasse nostrorum Successorum, id quod minime credimus, huic nostrae Constitutioni omnino, aut aliqua ex parte derogare, aut contra statuere voluerit, aut depromptam pecuniam, ut supra sancitum est, in idem ararium non restituerit, admonemus post derogantis, aut contra statuentis, contraque facientis obitum, liberum esse Successoribus ea derogatione, & quibusvis aliis, quae contra statuta sunt, non obstantibus, pro pecunia contra hujus Constitutionis praescriptum sumpta, ac deprompta, recuperanda, tam adversus Pontificis derogantis, & contrafacientis, posteros, seu conjunctos omnes, quam adversus Cardinales idem consentientes, aut quoscunque eorum haereditarios, quibus ab ipso Pontifice, aut Cardinalibus bona quovis titulo, vel quavis ratione obvenierint, agere, & possessionem honorum, quae ad ipsos posteros pervenerint, adipisci, retinerique, donec quicquid pecuniae depromptum est, id omne in ararium referatur, & restitatur, eaque ipsa bona, si quo modo, ut supra dictum est, a forma per Nos constituta recedi contigerit, hujusmodi obligationi, atque oneri obnoxia, & addicta esse volumus, singulis, quae in nostris literis adversari possent, vel quoquo modo obesse, penitus remotis, ac non obstant.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae reconditionis, repositionis, collocationis, oblationis, dicationis, declarationis, permissionis, statuti, voluntatum, abdicacionis, promissionis, juramenti, voti, decreti, praescripti, mandati, & admonitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, octavo Idus Novembris, Pontificatus nostri Anno III.

Ego Sixtus Catholicae Ecclesiae Episcopus.

- Ego Ant. Card. Farnesius Vicecancellarius Episcopus Ostien.
Ego Jac. Card. Sabellus Episcopus Portuensis.
Ego Jo. Antonius Episcopus Tuscan. Card. S. Georgii.
Ego Alphons. Card. Gesualdus Episcopus Albanus.

1587. Cetera omnia in dicta Constitutione contenta, de novo praecipit.

Successoribus in aliquo contravenientibus indicat, post eorum obitum licite successoribus agere contra Pontificis contravenientis posterum, & Cardinales consentientes, & eorum haereditarios, ut hic, & in d. C. XLIII in fin. Avocare quod hic est aliquid immutatum a prima Conf.

Sandio poenali.

D.P. An. III. 6. Novemb.

Papae subser.

Card. subser.

Ego

- Ego Inn. Avalus Card. de Aragon. Episc. Sabinen.
Ego Marcus Ant. Card. Columna Episcopus Praenestinus.
Ego Marcus Sitticus Card. ab Altacamps tit. S. Mariae Transylv.
Ego Prothomachus Cardinalis Comensis tituli Sanctae Mariae de Populo.
Ego Prosper Cardinalis Santacrucius tit. S. Clementis.
Ego Gabriel Cardinalis Paleostus tituli Sancti Laurentii in Lucina.
Ego Frater Michael Bonellus Cardinalis Alexandrinus tituli Sanctae Mariae super Minervam.
Ego Ludovicus Card. tituli S. Anastasiae Madrutus.
Ego Nicolaus de Sens tit. S. Praxedis.
Ego Julius Ant. Card. S. Severina tituli S. Bartholomaei in Insula.
Ego Hieronymus Card. Rusticucius tituli S. Susanna.
Ego Jo. Hieronymus Card. Alban. tituli S. Joannis ante portam Latinam.
Ego P. Card. Deza tit. S. Hieronym. Illyricorum.
Ego Ant. tit. SS. Joannis, & Pauli Card. Carafa.
Ego Jo. Antonius Card. SS. Quattuor.
Ego Jo. Baptista Card. tit. S. Marcelli.
Ego Franciscus Card. de Joysense tituli S. Sylvestri.
Ego Ant. Maria Card. Salvator tituli S. Mariae de Pace.
Ego Augustinus Card. de Verona tituli S. Marci.
Ego Vincentius tit. S. Mariae in Via Card. Montis regalis.
Ego Philippus Card. Spinola tit. S. Sabina.
Ego Scipio Card. Lancellottus, tit. S. Salvatoris in Lauro.
Ego Vincentius Card. Gonzaga tit. Sancti Alexii.
Ego Henricus tituli S. Pudenciana Card. Cajetanus Camerarius.
Ego Jo. Baptista Card. Castrucius, tituli S. Mariae in Araceli.
Ego Federicus Card. Cornelius tit. S. Stephani in Monte Celio.
Ego Dominicus tit. S. Laurentii Card. Pinnellus.
Ego Hippolytus Card. Aldobrandinus tituli S. Paucratii, Major Penitentiarius.
Ego Hieronymus tit. S. Petri ad Vinetula Card. de Ruvere.
Ego Fr. Hieronymus Card. Ascul. tituli S. Thoma in Parione.
Ego Pr. Constantius Card. Sarnanus tituli S. Petri in Monte Aureo.
Ego Guglielmus Alauns tit. S. Martini in Montibus Cardinalis Ang.
Ego Alexander Card. Montaltus, Diaconus Sancti Eustachii.
Ego Hieronymus Matthejus, Diaconus S. Mariae in Cosmedin.
Ego Benedictus S. Agatha Diac. Card. Justinianus.

Ego Asecanus SS. Viti, & Modesti, & Crescentiae Diac. Card. Columna.

CIX. Indulgetur Fratribus, & Monialibus Ordinis B. Mariae de Mercede Redemptionis captivorum, recitandi Officium juxta Breviarium pro dicto Ordine a Cardinalibus Deputatis approbatum.

SIXTUS PAPA QUINTUS Ad futuram rei memoriam.

Plis Regularium personarum votis, praesertim quae ad Divini cultus, & devotionis augmentum pertinere dignoscuntur libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

§. 1. Nuper siquidem cum pro parte dilecti filii Magistri Generalis Ordinis Beatae Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum Nobis expositum fuisset, ipsum, ac reliquos omnes ejusdem Ordinis Fratres, qui secundum usum, & morem S.R.E. Breviario Romano ex Decreto Concilii Tridentini restituito, ac se. rec. Pii Papae V. Praedecessoris nostri jussu edito in recitandis horis Canonicis usi solent, pro eorum devotione valde cupere, proprios quosdam festos dies sui Ordinis, & nonnullos alios ex vestita, & laudabili consuetudine propriis officii celebrare, eaque ipsa officia, quae antiquitus instituta habent, ad Ritum, & normam Breviarii praedicti accommodari.

§. 2. Nos dilectis filiis nostris Julio Antonio S. Bartholomaei in Insula S. Severina, & Vincentio, S. Mariae in Via titulum; Montis Regalis nuncupatis Presbyteris Cardinalibus, viva vocis oraculo dedimus in mandatis, ut officia praedicta diligenter reviderent, & examinarent.

§. 3. Qui postmodum convocatis nonnullis aliis piis, & eruditis viris, omnibus illorum partibus sigillatim perspectis, & accurate recognitis, quaedam detraxerunt, alia emendarunt, nonnulla addiderunt, ac ritui Romani Breviarii maxime consentanea redegerunt.

§. 4. Quare pro parte praedicti Magistri Generalis Nobis fuit humiliter supplicatum, ut illa sic correctae, & emendata auctoritate nostra comprobare, illorumque usum eis concedere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 5. Nos hujusmodi precibus inclinati tam eidem Magistro, quam universis, & singulis aliis Fratribus, & Monialibus dicti Ordinis pro tempore existentibus, ut in quibusvis Domibus, & Monasteriis, Collegiis, & locis ejusdem Ordinis tam publice, quam privatim, in choro, & extra chorum conjunctim, vel divisim diebus hujusmodi sic, ut praefertur, designatis propriis officii praedicti sic correctis, & emendatis uti, illaque imprimi facere, & divulgare, necnon secundum eorum tenorem horas Canonicas diurnas, & nocturnas recitare, & officia ipsa sic recitando obligationi plene satisfacere libere, & licite valeant, & possint.

Ex Reges. in Secret. Brev.

Exordium.

Fratres hujus Ordinis Breviario Romano nonnulla particularia Officia sibi petunt accommodati.

Ea nonnullis Cardinalibus examinanda sub specie Pontificis.

Revisores ea ad d. Breviarium accommodantur.

Fratres itaque petunt confirmari.

Approbat Sixtus.

leant, itaut eisdem diebus ad recitandum aliud officium juxta Romani Breviarii regulas, vel antiquum prædicti Ordinis usum, & morem minime teneantur, dummodo tamen modum, & formam præscriptos in libello per dictos Cardinales de mandato nostro reviso, correcto, & emendato, cujus Kalendarium inferius describi mandavimus ad unguem observent, ac nihil penitus addant, vel diminuant, plenam, & liberam licentiam, & facultatem, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.6. Non obstantibus dicti Pii Prædecessoris super Reformatione, & approbatione Breviarii Romani, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in generalibus, Provincialibus, vel synodalibus Conciliis editis, prædictique Ordinis Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, quodque hujusmodi dies festi in novissimo Kalendario Romano descripti non sint, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 10. Novembris 1587. Pontificatus nostri Anno III.

Kalendarium festorum dierum, & officiorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

DECEMBER.

Die 18. Expectatio B. M. V. Duplex.

JANUARIUS.

Die 14. Sanctissimi Nominis Jesu Duplex. Die 17. S. Antonii Abbatis Duplex cum Octava. Die 23. S. Ildefonsi Episcopi, & Confessoris Duplex.

FEBRUARIUS.

Die 12. S. Eulaliæ Virg., & Mart. Duplex cum octava.

MARTIUS.

Die 20. S. Joachim Patris B. M. Virginis Duplex. Die 24. S. Gabrielis Arcangeli Duplex.

APRILIS.

Die 25. Boni Latronis Duplex.

JULIUS.

Die 16. Triumphus S. Crucis Duplex. Die 18. S. Margaritæ V., & Mart. Dup. Die 25. S. Jacobi Apostoli præcipui Hispaniarum Patroni Dupl. cum octava.

AUGUSTUS.

Die 28. S. Augustini Episcopi Conf., & Ecclesie Doctoris Duplex cum octava.

SEPTEMBER.

Die 18. S. Raphaelis Archang. Duplex.

NOVEMBRIS.

Die 10. Passio Imaginis Domini Nostri Jesu Christi Duplex. Die 21. Præsentatio B. M. V. Duplex.

CX.

Indulta, & gratiæ Congregationis Monachorum Beate Mariæ Fulliensis, Ordinis Cisterciensis Sancti Benedicti strictioris observantia.

Hic idem Pontifex istam Congregationem primo approbavit ut sup. in Const. XLIV. Religiosos sol. 211.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Super specula militantis Ecclesie, Domino disponente, qui cunctis imperat, cuique omnia obediunt, quamquam sine nostris meritis constituti, salutis operibus intenti, de his continua sollicitudine excogitamus, per quæ nostræ propitiationis auxilio iis, qui Monasticam vitam susceperunt, eamque reformant, salus proveniat. Et ut ad diversa loca eorum institutio, & regularis disciplinæ observantia propagetur, alia loca erigi, & institui concedimus, prout Regum, & Principum Christianorum vota exposcunt, & Nos conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Abbatis, & Conventus Monasterii Beate Mariæ de Fulliens, Cisterciensis Ordinis, Riven. Diocesis, Nobis nuper exhibita petitione continebat, quod alias postquam accepissemus, in dicto Monasterio institutionem, & disciplinam Monasticam in longe meliorem formam restituerant, ipsique in laboribus, jejuniis, orationibus, carnis maceratione, & mortificatione, aliisque penitentialibus operibus strictiorem aliis Monachis dicti Ordinis Regulam S. Benedicti observabant. Necnon ritus, mores, vitæ normam, & Reformationem ad arctiorem regularis disciplinæ observantiam in dicto Monasterio introductam, reduxerant, Nos ritus, mores, vitæ normam, & reformationem hujusmodi, dummodo Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, & Sancti Benedicti Regula, auctoritate Apostolica approbata contraria non essent, dicta auctoritate confirmamus, prout in nostris desuper confectis literis plenius continetur.

§.2. Cum autem divino inspirante Numine,

Exordium.

Hic Pontifex confirmavit strictiorē monasticā vitæ normam in Monasterio S. Mariæ Fulliensis institutam, ut in Const. XLIV. cit. in rubr.

ne, jam centum, & quadraginta Monaci ipsam reformatam regulam professi, multi vero in eodem Monasterio Novitii existant: Carissimusque in Christo filius noster Henricus Francorum Rex Christianissimus, ac dilectus filius nobilis vir Henricus Dux de Retz, alique pii, ac probi viri gratum hujus vitæ odorem sentientes, hoc vetustum vivendi genus, & laudabilem regularis disciplinæ observantiam per universum Gallie Regnum, illiusque loca, & terras, spargi, atque effundi summo opere peroptent. Quia tamen (sicut eadem petito subiungebat) istius arctioris Regule approbatio citra præfatum Monasterium nequaquam extenditur, prædicti Abbas, & Conventus, pro prædictorum Regis, & Ducis, ac proborum virorum votis hac in parte satisfacere non possunt, nisi nostra, & Sedis Apostolicæ licentia eis desuper suffragetur. Quare pro parte Abbatis, & Conventus prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus prædictæ Religionis reformatæ propagationi, ac alias in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quam idem Pontifex auctoritate concessit, cum facultate nova edificandi Monasteria, etiam absque licentia Ordinarii ubique locorum.

§.3. Nos igitur eundem Abbatem, & Conventus hujusmodi singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Abbati, & Conventui prædictis, ut quoscumque, ex Monachis ipsam strictiorem Regulam professis, quos duxerint eligendos, & deputandos, tam ad hoc per totum Gallie prædictum, quam alia Regna, & Republicas, Mundi que partes universas, prout eis visum fuerit, mittere. Ipsique sic missi in Regnis, Rebuspublicis, & Dominis prædictis, ac quibuscumque eorum Civitatibus, Terris, atque locis, aliisque Mundi partibus, quæcumque, tam virorum, quam mulierum Monasteria, Prioratus, Præposituras, & Decanatus, ac alia nuncupanda loca Congregationis Fulliensis etiam nuncupanda, ejusdem Cisterciensis Ordinis, pro totidem Abbatis, Abbatissis, Prioribus, Præpositis, Decanis, Conventibus, & aliis Superioribus, & personis ejusdem Congregationis, qui inibi divinis laudibus, & obsequiis insistere, ac juxta Regularia Congregationis sic reformatæ instituta vivere debeant, fundare, erigere, & instituire, ac etiam per alios ejusdem, vel alterius cujuscumque Ordinis fundata, & erecta, ex eorum, ad quos spectat, & spectabit, concessione, diocesanorum locorum, vel quorumvis aliorum licentia desuper minime requisita nec expectata.

Novitiosque recipiend.

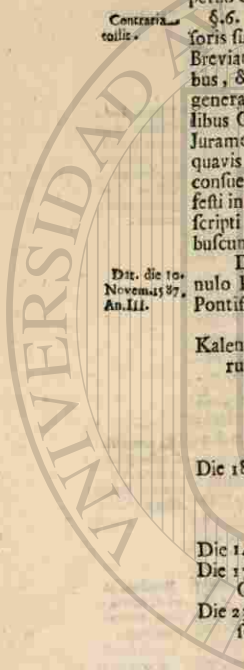
§.4. Novitiosque in eis recipere, & receptos, ac ipsa Monasteria ingresso, probationis tempore completo, ad professionem solitam, per dictos Monachos emitti

solitam, admittere Regularem, ac illud vitæ genus, Regulariaque instituta, quæ in primo dicto Monasterio vigent, & in futurum vigeant, inibi introducere libere, & licite possint, & valeant, licentiam, & omnimodam facultatem atque auctoritatem, dicta auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

§.5. Necnon prædicto de Fulliens, & quibusvis aliis dictæ Congregationis pro tempore erigendis, & seu jam erectis Monasteriis, Prioratibus, Præposituris, Decanatus, & aliis nuncupandis locis, tam virorum, quam mulierum, illorumque Superioribus, Abbatibus, Abbatissis, Prioribus, Præpositis, Decanis, Monachis, Monialibus, Novitiis, & Conventis, aliisque quibuscumque personis utriusque sexus, in eis pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis privilegiis, immunitatibus, exemptionibus, libertatibus, prærogativis, concessionibus, facultatibus, indultis, indulgentiis, etiam plenariis, & peccatorum remissionibus, relaxationibus, ceterisque gratis, tam spiritualibus, quam temporalibus prædicto Ordini, ac Congregationibus sub illo institutis, eorumque Monasteriis, & locis pariter utriusque sexus per universum Mundum constitutis, & erectis, ac constituendis, & erigendis, in genere, vel in specie, etiam per solam signaturam, & viva vocis oraculo, ac per modum communicationis, & extensionis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & Apostolica potestatis plenitudine, vel alias quomodolibet, tam per Nos, quam quoscumque alios Romanos Pontifices, etiam Prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam, sub quacumque forma, & expressione verborum concessis, ac concedendis quomodolibet in futurum, etiam si talia sint, & forent, quæ specialem ipsorum requirerent mentionem, uti, potiri, & gaudere, libere, & licite, tam conjunctim, quam divisim valeant, non solum ad instar, sed æque principaliter, & pariformiter in omnibus, & per omnia, perinde ac si illis, & eorum cuilibet ab initio specialiter, & expresse concessa extitissent, auctoritate, & tenore præmissis perpetuo indulgemus, ipsaque privilegia, indulgentias, & gratias quibusvis aliis Superioribus, Abbatibus, Prioribus, Monasteriis, Ecclesiis, & locis piis, ac celebrandis Capitulis, & festivitibus ejusdem Ordinis, & singularum illius Congregationum, ad Monasterium, & Congregationem de Fulliens hujusmodi, illorumque Abbates, Priores, Monachos, Abbatissas, Moniales, & alios Superiores, & personas, necnon Ecclesias, Monasteria, Capitula celebranda, Sanctorum festivitates, & loca quæcumque, & quæcumque, ac ex Superioribus, & personis, ad Superiores, & personas perpetuo extendimus, illisque communicamus, ac de novo concedimus, & eis desuper indulgemus.

Privilegia, exemptiones, & gratias Ordinis Cisterciensis, huic Congregationi communicat, atque concedit.

Et desuper quoquo modo molestari prohibet.

præmissis a quoquam quavis auctoritate...

Contraria remover.

§.7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, de indulgentiis ad instar non concedendis...

Sanctionem pontificiam addit. D.P. An.III. 3. Novemb.

§.8. Nulli ergo omnino hominum &c. Datum Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, Id. Novembris, Pontificatus nostri Anno III.

CXI.

Confirmatio Statutorum Monasterii, seu Collegii Sancti Laurentii et Real Provinciae Toletan. Ordinis Sancti Hieronymi.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurator.

EX debito Pastoralis Officii Nobis a Domino inuncti auctoritatem nostram libenter interponimus, ut Religiosa loca insignia dignis, & idoneis Superioribus gubernanda committantur eorumque electiones omni fraude, & ambitione cessante canonicæ, & rite celebrentur, præsertim cum id a Nobis Catholicorum Regum, a quibus hujusmodi loca pietatis causa fundata sunt, honestis votis enixe postulerent.

Philippus Rex in hoc Collegio se fundato Genentia statuta præcipit observari.

§.1. Quare, ut celebre Monasterium, S. Laurentii et Real nuncupatum Ordinis S. Hieronymi prope, & extra muros Oppidi de Escorial nullius Diocesis a charissimo in Christo filio nostro Philippo Hispaniarum Rege Catholico pia, & magnifica impensa fundatum constructum, & dotatum, & illi annexum Collegium idonearum personarum regimini creditum majora quotidie in spiritualibus, & temporalibus suscipiant in-

crementa, quique inibi Altissimo famulantur, religiose divinis obsequiis, pacifice, & quiete instent, neque ulla factiones, & consensiones, aut ambitiones inter eos excitentur; idem Philippus Rex Fundator, & Patronus, habita super hoc matura consultatione decrevit circa electionem Prioris, & ceterorum Officialium prædicti Monasterii hæc, quæ inferius descripta sunt, Capitula, & ordinationes observanda esse.

Prioris electio in Capitulo Generali Ordinis facienda.

§.2. Primum quidem, quod electio Prioris dicti Monasterii in Capitulo generali ejusdem Ordinis tertio quoque anno celebrari solita per Generalem, Priorem, & octo Diffinitores fieri debeat, eadem illa forma servata, quæ in eligendis Prioribus novarum domorum dicti Ordinis servatur: intra ipsum vero Monasterium S. Laurentii electionem Prioris ejus Monasterii celebrari nequaquam liceat, ita ut Monasterium, prædictum quoad hoc de numero domorum novarum esse censatur, & hæc forma eligendi, neque etiam statuto totius Ordinis immutari, neque alterari quoquomodo valeat.

A quibus sit faciendus.

§.3. Porro in electione Prioris saltem consensus majoris partis novem suffragiorum, seu vocum prædictarum necessario requiratur, quod si Diffinitorum numerus imposterum augetur, eorum unusquisque in hujusmodi electione votum habeat, & semper majoris partis consensus attendatur. Si is, qui Prioris munere in dicto Monasterio functus fuerit, sub fine sui officii in Diffinitorum numerum relatus erit, possit nihilominus vocem in electione futuri Prioris habere, non tamen se ipsum eligere.

Quo casu procedens Prior ad alterum triennium tantum continuari possit.

§.4. Quinimo nisi post intermissum alterum triennium a die finiti Officii numerandum, iterum eligi in Priorem non possit, præterquam si duarum saltem ex tribus partibus eligentium vota iterum eundem eligerent, tunc enim ad alterum triennium, & sic ad sexennium in totum, ulterius vero nequaquam Prioris officium continuare possit.

Que cautela servanda sit in tali electione.

§.5. Ubi autem aliquis non tamen Prior, sed Procurator, aut frater dicti Monasterii Sancti Laurentii ex numero eorum, qui professionem inibi emisissent, seu Prior, vel Procurator alterius Domus inter Diffinitores deputatus erit, tunc in ejus arbitrio, & libera voluntate positum sit, utrum malit uti suffragio, & cum ceteris votum suum dare in electione Prioris prædicti Monasterii, vel non dare, sed tamen non possit se ipsum eligere, & quamvis hujusmodi persona in electione suo suffragio non utatur, nihilominus futurus Prior saltem quinque vota ex octo reliquis habere debeat, eademque ratio votorum habeatur, si eligentium numerum, ut præfertur, augeri contigerit.

Prior nominis de tremo Monasterii assumendus.

§.6. Quoniam vero fratres in dicto Monasterio professi pleniorum notitiam habent omnium rerum ipsius Monasterii, & eorum, quæ pro bono illius regimine necessaria sunt, majorem etiam gerunt ad ipsum Monasterium devotionis, & filialis benevolentie affectum, & magis quoadmodo obli-

gati, & devincti sunt ad referendam aliqua ex parte gratiam, & ad ostendendum aliquod grati animi indicium erga idem Monasterium, a quo tantum beneficium receperunt, quam alii, qui in aliis domibus professionem emisissent. His, & aliis justis de causis pro tempore futuris Prior dicti Monasterii non nisi ex numero Fratrum, qui in eodem Sancti Laurentii Monasterio professi erunt, eligi possit, aut debeat, qui etiam de Religionis zelo, literarum scientia, vita exemplari, & morum honestate sit maxime commendatus, cum & Monasterium ipsum adeo insigne, & primarium existat, ac præter res ipsius Monasterii, etiam Collegium juxta illud institutum ab eodem Priore gubernetur.

obligati, & devincti sunt ad referendam aliqua ex parte gratiam, & ad ostendendum aliquod grati animi indicium erga idem Monasterium, a quo tantum beneficium receperunt, quam alii, qui in aliis domibus professionem emisissent. His, & aliis justis de causis pro tempore futuris Prior dicti Monasterii non nisi ex numero Fratrum, qui in eodem Sancti Laurentii Monasterio professi erunt, eligi possit, aut debeat, qui etiam de Religionis zelo, literarum scientia, vita exemplari, & morum honestate sit maxime commendatus, cum & Monasterium ipsum adeo insigne, & primarium existat, ac præter res ipsius Monasterii, etiam Collegium juxta illud institutum ab eodem Priore gubernetur.

Non sit eadem tempore alterius Monasterii Prior.

§.7. Si quis ex Prioribus alicujus alterius Domus in Priorem prædicti Monasterii eligatur, ejus Domus, cui præerit, regimen sine ulla mora, aut exceptione dimittere, & statim dicti Monasterii Sancti Laurentii curam, & officium Prioris acceptare, & exercere teneatur, nisi forsitan totius Ordinis generalis Prior existat.

Que hujusmodi electioni sint præmittenda ad dignitatem dignoscendam.

§.8. Ceterum, ut hujusmodi electio rectius celebretur, Prior generalis, & Diffinitores, antequam ipsum Priorem dicti Monasterii eligant, a Visitatoribus generalibus recepto jure jurando diligenter inquirent, sape informant, quinam sint inter fratres ipsius Monasterii, qui, ut præfertur, qualificati Prioris officio digni, & ad illud idonei videantur, & num ex ipsa visitatione constet, quempiam ipsorum ad hujusmodi officium inhabilem, sive illius incapacem esse, facta electione juxta formam prædictam, si electus in Priorem Capitulo generali præfens aderit, statim electio illi intime fiat, qui etiam invitatus consensum præstare cogatur.

De Confirmationibus.

§.9. Dimisso autem Capitulo generali ex numero eorum Priorum, seu Procuratorum aliarum Domorum, qui Capitulo interfuerint, duo ab ipsis generali Priore, & Diffinitoribus in confirmatores eligantur, qui debeant ad ipsum Monasterium Sancti Laurentii personaliter accedere, atque inibi juxta morem dicti Ordinis novum Priorem confirmare, & in possessionem inducere. Quod si electus Prior in Capitulo non aderit, nihilominus accedant Confirmatores ad Monasterium S. Laurentii prædictum, etiamque citent ad comparandum personaliter, & ad acceptandum manus Prioris sibi injunctum. Deinde vero ipsi Confirmatores ad suas Domos revertantur.

Quid agendum sit mortuo Priore, ante celebrationem Capituli Generalis.

§.10. Præterea si contingat Priorem Monasterii prædicti ante finitum triennium sui officii ab humanis decedere, ne interim Monasterium cum magno detrimento Prioris regimine destitutum remaneat, liceat in hunc eventum generali Priori totius Ordinis in privato Capitulo juxta formam prædictam novum Priorem dicti Monasterii eligere, atque in demortui Prioris locum, & tempus substituere, cujus suffecti Prioris officium usque ad proximum generale Capitulum. Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

pitulum daret, & tunc statim ejus potestas, & auctoritas expiret, & officium vacet, novaque electio secundum modum prædictum celebretur. Sed si Prior subrogatus prædictus non ultra annum hoc munere functus erit, in eoque officio bene, & laudabiliter se gesserit, pro sequenti triennio denuo eligi possit, neque electio in privato Capitulo facta ei noceat, vel aliquod impedimentum præstet.

Philippus Rex data facultate Priorum sibi beneficium deputandi.

§.11. Liceat eidem Philippo Regi ipsius Monasterii Fundatori, & Patrono quamdiu vixerit, nominare, tam in generali, quam in privato Capitulo prædictis, etiam aliquem alium Fratrem ejusdem Ordinis non in dicto Monasterio, sed alibi profectum, vel aliquem, qui continuato sexennio officium Prioris exercuerit, ipsi Philippo Regi ob ejus merita gratum, & acceptum, qui servata in reliquis forma superius descripta, etiam post continuatum sexennium nihilominus in Priorem eligi valeat, post obitum autem dicti Philippi Regis, conditiones prædictæ perpetuo, & inviolabiliter serventur.

De electione Vicarii, aliorumque Officialium.

§.12. Postremo electio Vicarii, & Procuratorum principalium dicti Monasterii S. Laurentii, ac pro Abbata de Parazes, illi annexa, & pro administratione librorum novi Officii ita fieri debeat, ut Prior ejusdem Monasterii nominet duos antiquiores Fratres, profectos ipsius Monasterii, & dicti duo antiquiores nominati, intra decem dies singulas personas, magis idoneas, magisque sufficientes ad ea ministeria eligant, & tamen postea sit in potestate Prioris, pro suo arbitratu, personas electas acceptare, vel reiicere, prout est in potestate cujuscumque Prioris aliarum Domorum, Vicarios sibi assignatos admittere, vel repellere.

Philippus Rex talia statuta Apost. auctoritate confirmavit.

§.13. Quæ quidem Capitula, & Ordinationes, ut perpetuis futuris temporibus inconculsa, & inviolata permaneant, idem Philippus Rex Monasterii prædicti Fundator, & Patronus Nobis humiliter supplicavit, ut illis confirmationis Apostolicæ robur adidderet, aliasque opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ea itaque confirmavit Sixtus.

§.14. Nos itaque ipsius Philippi Regis, precibus inclinati Capitula, & Ordinationes, prædicta auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illaque præsentis scripti patrocínio communimus, necnon eis perpetuæ, & inviolabilis firmitatis robur adidimus, ac præmissa omnia, & singula, prout supra expressa sunt, perpetuo firmiter, & inviolabiliter observari debere volumus, & mandamus, omnesque, & quoscumque juris, & facti, & solemnitate etiam substantialium, & in eis necessario requisitarum defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus.

Prioris electionem juxta ea fieri mandavit.

§.15. Decernentes hanc formam electionis immutare, aut alterare nemini licere, & quascumque electiones contra diffinitionem literarum nostrarum præsentium pro
A a a tem

Clausula pro presentibus litterarum peritus simulata.

tempore factas ac inde secuta quacumque nullius roboris, vel momenti esse.

§.16. Necnon presentes literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio notari, vel impugnari, aut ex eo, quod de consensu dictorum Superiorum, & Fratrum alias quam per simplicem presentium narrativam, illarumque exhibitionem non constet, in Jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos Juris reduci non posse. neque illas sub quibusvis similibus, vel dissimilibus Statutorum, & Ordinationum generalibus, vel specialibus revocationibus, suspensionibus, annulationibus, aut derogationibus comprehendere, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties presentes literas in pristinum, & validum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse, & de novo sub possessore, data per eos, quorum intererit, eligenda, concessas censeri, & solas presentes ad probandum, & verificandum in judicio, & extra illud omnia, & singula supradicta sufficere, plenamque fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri, ac valere, & tenere, perinde ac si in Capitulo generali totius Ordinis communi omnium consensu statuta, & ordinata fuissent.

Et sic semper, & ubique iudicandum.

§.17. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Palatii Apostolici Causarum Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiti debere decernimus, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputati.

§.18. Quocirca Venerabili fratri Episcopo Segobien., & dilectis filiis Causarum Curiae Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & Archidiacono Ecclesie Toletan. per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte alicujus Religiosi dicti Ordinis fuerint requisiti, presentes literas, & in eis contenta quacumque solemniter publicatae executioni demandari, eosque, quos concernunt, illis pacifice frui, & gaudere, nec permittant quicquam contra prohibitiones supradictas per quoscumque attentari: Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & poenas Ecclesiasticas, appellatione postposita, compescendo, invocato, etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrarietatum.

§.19. Non obstantibus fundationibus, institutionibus, statutis, & consuetudinibus predicti Sancti Laurentii, & quorumvis aliorum Monasteriorum, Prioratuum, Domorum, & locorum dicti Ordinis, atque adeo ipsius Ordinis, & ejus Provincialium, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Privilegiis

quoque, indultis, & litteris Apostolicis illis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa mentio habenda, aut alia forma servanda foret, tenores hujusmodi pro ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Presentium litterarum faciendi publicatio.

§.20. Volumus autem quando, & quoties electiones predictae faciendae erunt, has nostras literas in presentia eorum, qui vocem activam, aut passivam habebunt, legi, & publicari, ut earum forma omnibus intimata ad unguem observetur.

Datum Romae apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die 16. Novembris 1587. Pontificatus nostri Anno III.

Dat. die 16. Novembris 1587. An. III.

CXII.

Prohibitio recipiendi ad habitum, vel professionem cuiuscumque Ordinis regularis, homines illegitimos, criminosos, aut ari alieno, reddendive rationibus obnoxios. Et praescriptio formae Novitios recipiendi.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum de omnibus Ecclesiasticis Ordinibus, in ea, qua convenit puritate, & dignitate conservandis, praecipuum geramus sollicitudinem, tum vero illud praeter cetera Nobis cordi est, ut a Regularium personarum Congregationibus, quas tamquam Deo dicatas, maxime candor, sanctitatisque decet, cuiuscumque criminis, aut turpitudinis labe, & scandali occasione quam longissime arceantur. Siquidem res ipsa Nos admonet, quam indecorum sit, & ab ea, quae divina Majestati, eique consecratis personis debetur, reverentia alienum, si ejusmodi homines, qui propter sua scelera poenas graves sibi in saeculo propositas timent, quive propter immunditiam, & peccata, ex quibus orti sunt, notati perpetua ignominia, ab omni mundano honore, & a paterna hereditate repelluntur, iidem omnipotenti Deo, tamquam hostiae offerantur, atque ad habitandum in domo, quam decet honor, & sanctitudo, inter ministros Domini, cui servire regnare est, ad sacras functiones, quacumque prophana praecminentia multo nobiliores sine ullo defectu admittantur. Cum etiam secundum legem Moysi, immundi ab ingressu Sanctuarii excluderentur, ac sacerdos habens maculam, panes Deo suo offerre non posset, nec accedere ad ministerium ejus, & quod in holocaustum Domini, aut victimam pacificorum offerretur, id immaculatum esse deberet, ut acceptabile foret, nec ulla macula esset in eo, quod si macu-

Procedimus.

UNIONOMA D ERALDE B

macu-

Causa hujus Constitutionis.

maculam habuisset, neque offerendum, neque acceptabile futurum esset.

§.1. Ne igitur contingat illegitime genitos, qui ut plurimum parentum vitia, & incontinentiam imitari solent, nec pietatis studio, sed temporalium commodorum intuitu, (quia hereditates majorum, aut dignitates aliquas consequi non possunt) ad Religionem confugiunt, vitam quam animo a Religione alieno susceperunt, ab institutis Religiosis alienam, plerumque cum dedecore, & proprie salutis dispendio ducere, suisque corruptis moribus, & malis exemplis, quietem, & statum ceterorum. Deo famulantium perturbare, aut hac quasi fauce, & colluvie, ipsarum Religionum honorem, & existimationem laedi, ut denique homines, qui hac fese ad filios spurios in peccato gignendos esse propensores, eo magis abstineant ab hujusmodi carnis flagitiis, quo sua proli hoc quoque refugium praclusum viderint.

Illegitimi ad Religionem non recipiantur.

§.2. Hac nostra in perpetuum valitura Constitutione districte interdicens, & prohibemus, ne illegitimi procreati ex incestu, aut ex sacrilegio (quorum scilicet parentes consanguinitate, vel affinitate, intra tertium gradum invicem conjuncti fuerint, vel quorum alteruter parens castitatem Deo voverit, etiam Apostolica, Imperiali, vel Regia, aut quavis alia auctoritate legitimi, aut natalibus restituti, ad aliquam quorumcumque Ordinum, etiam Mendicantium, & non Mendicantium, Fratrum, Monachorum, Eremitarum, vel Canonicorum, aut Clericorum regularium, Congregationum, aut Hospitalium Religionem, neque ad habitum, nec professionem regularem, recipi, vel admitti quoquo modo possint. Quod si eorum quispian habitum post publicationem presentis Constitutionis in futurum receperit, vel professionem posthac emisserit, decernimus habitum susceptionem, & professionem, ex nunc prout ex tunc, irritam, nullam, & invalidam, nulliusque roboris, vel momenti fore, ac nullum exinde, aut ex hujusmodi voto penitus annullato, obligationis vinculum oriri posse, quinimmo illos habitu regulari, ad quem reassumendum perpetuo inhabiles sint, quamprimum exui, & ab ipsa Religione eici, exterminarique debere. Et nihilominus quicumque Superiores, tam Monasteriorum, Prioratuum, Praepositarum, Domorum, Collegiorum, & locorum regularium, quam etiam praefatorum Ordinum Congregationum, Hospitalium, & quorumcumque Religionum, Provinciales, vel Generales, quovis nomine nuncupati, qui ex praedictis incestu, vel sacrilegio genitos post dictam publicationem, ad habitum receperint, vel ad professionem admiserint, excommunicationis sententiam eo ipso incurrant, a qua eorum nemo, nisi in mortis articulo constitutus, ab alio quam Romano Pontifice absolutionis beneficium valeat obtinere. Sed ne iis, qui in humilitatis Spiritu, Deo, & Religioni servire, & penitentiam agere intra Monasteria, vel Domos regulares cupiunt, ad san-

ctum hujusmodi propositum via penitus pracludatur, permittimus, ut praefati illegitimi, ex dictis incestu, aut sacrilegio geniti, ad habitum converforum, seu famulorum in Monasteriis, vel Domibus regularibus servitium recipiantur, & in ipsis Monasteriis, seu Domibus regularibus, ad servilia ministeria, viliora obsequia, humiles functiones, atque abiecta servitia admitti possint; ea tamen conditione, ut ad habitum religiosorum, vel ad professionem, quam Religiosi emittere solent, emittendam, necnon ad omnes non modo sacros, sed etiam minores Ordines, vel ad clericalem characterem, denique ad cuncta Ecclesiastica officia, & functiones, & ad ascendendum altiores gradus sint eis portae perpetuo clausae, & obseveratae.

§.3. Quoad reliquos vero non ex incestu praefato, nec sacrilegio, sed ex quovis alio minus legitimo toro natos, spurios, vel naturales, etiam, ut praefertur, vel alias legitimos, qui ob meliorem vitae frugem, Religionem ingredi cupiunt, statuimus, & ordinamus, eos ad Religionem admitti non posse, aut debere, nisi prius illorum vita, & moribus diligenter cognitis, & circumstantiis universis, quae circa idoneitatem, personae attendendae erunt, consideratis, ac de Religionis zelo, pietate, integritate, & doctrina fide dignis testimoniis adeo commendati fuerint, adeo bonam indolem, & specimen virtutis praesferant, ac tot merita eis suffragentur, ut defectum natalium suppleant, eorumque receptio univere Religioni commoda, & utilitati profutura videatur. Et super hoc ipso in Generali, vel Provinciali Capitulo matura deliberatione habita, generalis, vel Provincialis Superioris, ac Definitorum unanimi consensu approbati, & ad habitum regularem admitti extiterint. Et tamen hi sic recepti ad gradus, honores, & dignitates sui Ordinis obtinendi perpetuo inhabiles, & illorum incapaces remaneant, nisi super hoc cum eis fuerit auctoritate Apostolica specialiter dispensatum. Si quis autem eorum alias quam ut praefertur, recipietur, professio similiter nulla sit, atque ipsi habitu privati, & a Religione eici debeant, eorumque receptores, excommunicatione, ut supra, innodati ipso facto existant.

Alii autem illegitimi etiam legitimi, si hinc trahitur, & si possint, & sic recepti inhabiles ad quoscumque gradus, & dignitates sui Ordinis obtinendas remaneant, donec fuerit auctoritate Apostolica super eorum specialiter dispensatum.

§.4. Ceterum quoniam saepe se vitia ingerunt, & se esse virtutes mentiuntur, ac multi decoctores post dilapidatam rem familiarum, & contractam ingentem vim aris alieni, aut interversam alienam pecuniam eorum fidei creditam, ut ratiocinia effugiant, Alii post furta, latrocinia, rapinas, homicidia, aliave facinora patrata, etiam banniti, aut damnati, seu qui meritas pro suis delictis poenas metuunt, non pia intentione, sed ad evitandam legum, & judiciorum severitatem, quia tuto in saeculo vivere non possunt, tunc demum quaerunt a Religione auxilium, quando aliunde illud non sperant, unde sub habitu, & nomine Religiosorum, animum Religionis inimicum, & inveterata vitia retinent,

Criminosi vel suspecti, aut ari alieno, vel reddendis rationibus obnoxios ad Religionem non admittantur.

ment, neque alios qui sancta vocatione vocati sunt, patiuntur tranquille divinis obsequiis insistere, in gravem Dei offensam, Religionis opprobrium, & scandalum plurimorum, ut his quoque subterfugii, & impunitatis spes omnis tollatur, auctoritate Apostolica, & tenore presentium, etiam perpetuo statuimus, & ordinamus, juvenes, aut viros adultos, majores sexdecim annis, non aliter in aliquam Religionem recipi posse, nec debere, nisi prius de eorum parentibus, patria, deque antea vita, & moribus diligenter inquiratur, & ex acurata informatione, & fide digna relatione, compertum, & exploratum sit, eos neque aliquorum criminum, qualia sunt homicidia, furta, latrocinia, vel alia similia, aut graviora, reos vel suspectos existere, ut propterea damnati sint, aut ne damnentur formident, neque ingenti are alieno supra vires facultatum suarum gravatos, vel reddendis rationibus ita obnoxios, ut ex hujusmodi causa, lis, vel molestia eis jam illata, vel timendum sit ne inferatur. Nisi denique constet, ipsos non humana aliqua ratione, sed tantum devotionis, & pietatis favore vitam Religiosam sponte, & ex animo elegerit. Deque his omnibus, in Generali, vel Provinciali Capitulo, plena, & indubitata fide facta, tam Superioris generalis, seu provincialis, quam Difinitorum consensu approbati, & ad habitum regularem admissi fuerint. Omnes autem, & quoscumque, ut dictum est, criminosos, vel suspectos, aut ari alieno, ut etiam diximus, vel rationibus reddendis obligatos, ad Religionem perpetuo inhabiles declaramus.

Receptio aliter facta damnatur.

§.5. Et si qui eorum contra presentem nostram Constitutionem temere admittentur, tam susceptionem temere admittentur, tam susceptionem temere admittentur, quam professionem, & inde secuta, ex nunc prout ex tunc pari modo irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu carere decernimus, ac jubemus eos, qui sic de facto recepti erunt, habitu spoliari, & a Religione expelli, & nihilominus si expulsi non fuerint, volumus, & pariter declaramus, habitum susceptionem, & professionem penitus nullam esse, & censeri, ac propterea attentata nullitate habitus, & professionis, licere quibuscumque Judicibus, & Curis, etiam secularibus, ad quos, seu quas spectat, contra eos, ut prius juris, & facti remediis opportunis, ex officio, vel ad cuiuscumque instantiam, vel querelam civiliter, criminaliter, aut mixtim procedere. Quare volumus, ut cuiusque invenis, aut viri majoris xvi. annis, a seculo ad Religionem transuentis approbatio, admissio, & receptio, in generali, vel provinciali Capitulo, ut supra ordinatum est, pro tempore fiant: necnon Religiosi sic recepti nomen, & cognomen, quibus in seculo utebatur, & patria in actis ipsius Capituli describantur, & notentur.

Recipientibus penitus imponatur.

§.6. Et insuper quoscumque Religiosos, eorumque Superiores, qui aliquas personas, ut dictum est, inhabiles post hanc Constitu-

tionem publicatam receperint, voce activa, & passiva, necnon officis, gradibus, honoribus, & dignitatibus quibuscumque per eos obtentis, eo ipso in perpetuum privamus, & tam illis privatos, quam ad illa, & alia quacumque in posterum obtinenda perpetuo inhabiles, eorumque incapaces decernimus, & declaramus.

§.7. Sed & quia interdum Satanas in Angelum lucis se callide transfiguratur, ac perdit quidam, & facinorosi homines, quod saepe vidimus, & experti sumus, instigante antiquo pacis, & Religionis hoste, non veriti sunt temerario ausu habitum Religiosorum assumere ea mente, ut veluti sub ovina pelle lupi rapaces, per dolum, & insidias Christianos incautos, & nihil mali a Religiosis suspicantes, opprimerent, sive ut post scelera perpetrata, viam faciliorem ad fugam haberent, sive ut banniti Curia secularis, quae eos propemodum interceptos persequeretur, manus effugerent, & contigit aliquando ipsos sicarios, Religiosis vestibus indutos, a veris Religiosis hac fraude deceptis, intra domos regulares hospitio receptos fuisse. Prohibemus eodem modo atque interdiximus, ne quis regularis ex una Provincia ad aliam Provinciam sui Ordinis transeundum, etiam in itinere, intra aliquod Monasterium, Domum, vel locum alterius Provinciae ad habitandum, vel tamquam hospes recipi, aut ad modicum tempus divertere possint, nisi a Superiore eius loci ubi residet, expressam licentiam discendendi in scriptis obtentam, seu literas obedientiae, vel commendatitias secum deferret, atque exhibeat, vel nisi ita cognitus sit iis, ad quos divertit, ut de eius persona nullus omnino dubitationi, aut suspicioni locus relinquatur. Ideoque praecipimus universis, & singulis locorum Ordinaris, eorumque Vicariis in spiritualibus generalibus, ut per suos Officiales, Ministros, vel executores curent, ab omnibus personis regulari habitu indutis, quas per suas Civitates, vel Dioeceses, iter facere, vel transire, & ad quacumque Hospitia, vel diversoria se recipere contigerit, diligenter perquiri, num hujusmodi literas obedientiae, seu commendatitias secum deferant. Quod si eos dictas literas non habere, vel ignotos esse deprehenderit, possint contra ipsos, etiam tanquam ditorum criminum suspectos procedere, & tandem illos sub custodia detinere, donec certa de eisdem notitia habeatur. Et tamen volumus, ut iis, qui etiam pietatis, vel hospitalitatis praetextu, regulares alterius Provinciae ignotos, aut sine licentia, vel literis, ut supra receperint, dictas poenas privationis vocis activae, & passivae, necnon officiorum, graduum, honorum, & dignitatum obtentorum, atque inhabilitatis perpetuae pariter incurrant.

Regulares de una Provincia ad aliam sui Ord. transeuntes Superiorum licentia secum deferre debeant alioquin hospitio recipi nequeant, & a locorum Ordinariis carcerentur.

Decretum irritans.

§.8. Decernentes sic in praemissis omnibus per quoscumque judicari debere, necnon irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.9. Quo-

gentesimo octuagesimo septimo, sexto Kal. Decembris Pontificatus nostri Anno III.

Sequuntur declarationes d. Constitutionis. SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Romanum spectat Pontificem sacrorum Canonum conditorem, quae per eum sancita sunt, ita suae declarationis arbitrio dilucida reddere, ut inde nemini possit dubitationis scrupulus exoriri, praesertim vero salubriter consulere, ut cum de Regularibus agitur, qui se omnino Dei Omnipotentis obsequio manciparunt, tollantur ea omnia, quae eorum sanctum Christo pie inserviendi institutum quoquomodo valeant perturbare.

Exordium.

§.1. Sane post editam nostram Constitutionem, quae incipit: Cum de omnibus Ecclesiasticis Ordinibus &c. Super modo, & forma recipiendi, & admittendi eos, qui sub Religionis jugo, Altissimo famulari desiderant, cum variae sint exortae dubitationes, & quaestiones, eaque postea ad audientiam nostram perlata.

Dubia exorta sunt super dicta Const.

§.2. Nos ad tollendam omnem ambiguitatis occasionem, habita cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Congregationis super Regularium negotiis, & consultationibus per Nos instituta, matura deliberatione, de illorum consilio, & assensu presentem nostram perpetuo valitorem declarationis Constitutionem duximus promulgandum.

Ideo hic Pontifex subscripserit declarationes.

§.3. Cum itaque inter alia dubitetur, num primo dicta nostra Constitutio, ubi de illegitime genitis loquitur, comprehendat etiam eos, qui postea per subsequens matrimonium fuerint legitimi. Nos inhaerentes sacrorum Canonum dispositioni, auctoritate Apostolica tenore presentium declarationis illegitime natos ex iis parentibus, inter quos tempore quos ipsi geniti sunt, matrimonium rite consistere poterat, secuto postea matrimonio legitimos effectos, sub dicta Constitutione minime comprehendendi, sed eos tam quoad emitendam professionem, quam quoad consequendos gradus, honores, & dignitates sui Ordinis, aeque jure cum illis, qui ex matrimonio legitimo, & constanti nati sunt, censendos esse.

Prima declaratio quo ad illegitime natos ex parentibus, inter quos tunc matrimonium consistere poterat, & postea subsecutum sit.

§.4. Illegitimos vero etiam ex soluto, & soluta, qui antequam nostra Constitutio emanaret, professi, vigore seu praetextu privilegiorum, aut indultorum Apostolicorum cuius Ordini, Religioni, Monasterio, aut Congregationi, eorumve Superioribus, in genere, vel in specie concessorum, eo ipso per ingressum Religionis, vel per eisdem Superiores, sive alios quoslibet etiam Sedis Apostolicae de Latere Legatos, aut alios officiales, vel auctoritate etiam Apostolica fungentes, aut facultate suffultos legitimi, aut ad gradus, honores, & dignitates

Secunda declaratio quo ad illegitime natos ex soluto & soluta, qui ante editam Constitutionem professi, quavis auctoritate legitimi, aut ad dignitates habitati, & illis perfuncti sunt.

§.9. Quocirca venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus dictorum Ordinum, Congregationum, Hospitalium, & locorum Regularium, apud Nos, & Sedem Apostolicam protectores, nunc & pro tempore existentibus, ac locorum Ordinariis praefatis, per Apostolica scripta, mandamus, ut eorum unusquisque, per se vel alium, seu alios, Cardinales quidem in suae protectionis, Ordinarii vero in suarum Civitatum, Dioecesium, & districtuum regularibus locis, curent praesentes literas publicari, easque perpetuo firmiter, & inviolate observari, inobedientes, censuras, & poenas praedictas incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contractionum

§.10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumcumque Ordinum, Congregationum, Hospitalium, & Religionum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quorumcumque tenorem existant, per quae presentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus praesentis Constitutionis impediri valeant quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in his literis mentio specialis. Quae omnia quatenus eidem Constitutioni in aliquo adversentur, illorum tenores pro expressis habentes, perpetuo tollimus, annullamus, & abrogamus, ac nolumus cuiquam suffragari, aut si Superioribus, & personis dictorum Ordinum, Congregationum, Hospitalium, communiter, vel divisim, ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Iussio publicandi, & fides transumptorum.

§.11. Mandamus vero easdem praesentes ad valvas Basilicae Principis Apostolorum de Urbe, ac Cancellariae Apostolicae, de more publicari, & affigi, illarumque exemplis, etiam impressis, Praelati ecclesiastici sigillo, & Notarii publici subscriptione munitis, eandem fidem in iudicio, & extra illud haberi, quae eisdem originalibus haberetur, si essent exhibitae, vel ostensa.

Sanctio poenalis.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum interdictionum, prohibitionum, statutorum, ordinationum, declarationum, decretorum, voluntatum, permissionis, irritationis, annulationis, iussionis, privationis, praeccepti, sublationis, abrogationis, & mandatorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum.

D. P. An. III. 26. Novemb.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quin-

tates habilitati, seu reintegrati, & illis alias perfuncti sunt, volumus posthac non obstan. quibuscumque, tam antiquis privilegiiis, aut literis Apostolicis, quam aliis indultis, seu declarationibus, etiam si illa per Nos post dictam Constitutionem novissime edita fuisse asserantur, honores, gradus aut dignitates huiusmodi obtinere non posse, ac dispensationes, & legitimaciones quascumque eis nullatenus suffragari, nisi specialiter, & nominatim cum eorum singulis fuerit super natalium defectu, ad honores, gradus, & dignitates obtinendas, ante, vel post ingressum Religionis per Romanum Pontificem immediate, vel de eius speciali mandato dispensatum, deque dispensatione, seu mandato per literas Apostolicas, seu in forma Brevis, vel saltem per patentes literas Cardinalis Protectoris de ipsius Rom. Pont. voluntate fidem facientes, legitime constiterit.

§. 5. Eos pariter, qui tempore publicationis nostre Constitutionis in suis Religionibus sine huiusmodi speciali Rom. Pont. dispensatione, officia, honores, & dignitates habebant ad vitam, eo ipso ab illis amotos, & absolutos harum serie declaramus. Ad tempus autem illa obtinentes permittimus in sua administratione usque ad finem sui temporis conservari; ita tamen, ut in posterum nec tempus ordinarium eis prorogari, aut extendi, neque ipsi ad alias non modo similes, verum etiam neque ad inferiores, aut aliores, & majores dignitates, honores, gradus, ascendere possint, perinde, ac si id ipsam in prefata nostra Constitutione ab initio expressum fuisset. Ne tamen huiusmodi Religiosi in liberalium artium, ac presertim sacre Theologie studiis, & Religiosis profectibus se quiores fiant, atque eorumdem pia studia resingant, eos nosse volumus, quod si ipsorum quisquam eximia doctrina, vique, & morum sanctitate excellere reperietur, deque eorum probitate, & preclaris meritis Ordinum Protectores eam apud Nos fidem fecerint, ut non immerito sperari queat, eorum doctrinam, & operam ipsi Ordini, & sancte Dei Ecclesie ului, & commodo futuram, tunc demum indulgentiam, & benignitatem nostram facile experientur.

§. 6. Quoniam vero a multis quaesitum est sub nomine honorum, graduum, & dignitatum, a quibus illegitimi penitus excludantur, quid potissimum sit intelligendum; Declaratimus hanc in re, de qua nunc agitur, appellatione dignitatum, honorum, graduum, debere intelligi Praepositos, Abbatibus, Prioribus, Guardianatus, Custodiatibus, Provincialium, ac Generalium Superiorum officia, & alia his similia, cum honore, & superioritate conjuncta. Ab officiis autem oneris, veluti Lectoris, Confessarii, studiorum, & sacre Theologie Magistris, Regentis, Praedicatoris verbi Dei, & ceteris huiusmodi, immo etiam a voce activa, a sacris Ordinibus suscipiendis, ipsorumque ministerio, ipsos

illegitimos, dummodo ex sacrilegio, vel incuria geniti non sint, nequaquam arceamus.

§. 7. Cum vero in quibusdam Religionibus Capitula Provincialia, aut nunquam aut non quotannis, sed rarius celebrentur, quadam etiam Monasteria, aut Domus huiusmodi in remotissimis regionibus, Hereticorum, aut Infidelium tyrannidi finitimis sita sint, ne ii, quos extra Capitula, ad habitum, vel professionem regulares admitti prohibuimus, tempus celebrandis Capitulis praesixum nimis diu expectare, aut ad ea cum maximo incommodo accedere cogantur, concedimus, & indulgemus, ut in qualibet Provincia saltem duo, vel si commode fieri poterit, tria, aut plura Monasteria, seu Domus regulares deputentur, quarum, seu quorum Superiores infra annum saltem ad inquisitionem super novitiis faciendam, & ad ipsos Religiosos iuxta formam prefate Constitutionis recipiendos, ad alia quae in ipsa Constitutione continentur peragenda, insimul congregentur.

§. 8. Quod si paucitas, aut nimia distantia Monasteriorum ne id quidem patitur, saltem tribus ex antiquioribus Patribus unius Monasterii, aut Domus ejus Provinciae huiusmodi facultas, & auctoritas per Capitulum generale, scilicet Monachorum, vel Provinciale Mendicantium, & reliquorum Regularium ejus Ordinis demandetur.

§. 9. Verum in iis Monasteriis, Domibus, & locis regularibus, quae aut nondum in Congregationes redacta, aut alias nulli Provinciae subiecta sunt, statumus, ut tria Capitula Conventualia tribus distinctis cum intervallo saltem decem dierum vicibus celebrata, eandem in recipiendis Novitiis per trias huiusmodi distinctas vices approbatis, habeant auctoritatem, quae per nostram Constitutionem Capitulis Provincialibus est attributa.

§. 10. Neque vero si in generalibus, vel Provincialibus Capitulis aliqui Vocales defuerint, nec si a definitorum consensu aliquis diserepaverit, idcirco receptio Religiosorum retardari, impediri, aut impugnari debeat, sed satis esse volumus si vocalium, & suffragiorum numerus legitimus, a jure, vel per casumque Ordinis statuta praesinitus intervenerit.

§. 11. Et quod de Capitulo Provinciali, aut Generali dictum est, idem juris statuimus, si quae Religiones, non Capitulorum, sed Congregationum, aut dietarum, vel alio quovis nomine uti reperiantur.

§. 12. Quod autem pertinet ad professionem, tam illegitimos, quam eorum qui post sexdecim aetatis annum expletum regularem habitum susceperunt, quia tunc demum vere, & proprie Religiosi effici dicuntur, cum professionem emittunt; Declaramus, eos qui ante praedictam nostram editam Constitutionem habitum susceperint, & post ipsius promulgationem cupiunt profiteri, non alias ad professionem admittendos esse, quam facta inquisitione, & servata

1. Declaratio circa celebrationem Capitulorum Generalium sine Provincialium pro inquisitione super Novitiis recipiendis.

2. Declaratio circa facultatem ditorum Capitulorum, vel ab eis deputatorum pro inquisitione praedicta.

3. Declaratio circa facultatem Capitulorum Conventualium in praedictis.

4. Declaratio circa numerum suffragiorum in receptione Religiosorum.

5. Declaratio circa verbum Capituli.

Prima declaratio circa admittendos ad professionem.

Tertia declaratio quo ad non dispensationem, tempore edite Constitutionis praedictae.

Quarta declaratio quid intelligatur sub nomine dignitatum, honorum, & graduum, a quibus praefati illegitimi excluduntur.

vata forma in ipsa Constitutione praescripta; & eorum, qui post dictam promulgationem etiam ignoranter non habita dicta inquisitione, & non servata forma ad professionem admitti fuerint, professionem nullius esse roboris, & momenti. In oblati autem & conversis professionem emittentibus, satis erit, si quoad mores, & statum personarum ipsa inquisitio fiat.

§. 13. Sed cum eadem ratio vigeat in tacita professione emittenda, quae militat in expressa, statuimus, quod in quibusvis Ordinibus, & Religionibus, neque etiam tacita professio quoruncumque Religiosorum induci possit, nec inducta intelligatur, nisi in receptione Constitutionis forma servata fuerit.

§. 14. Si quis vero ante editam nostram Constitutionem jam tacite professus, expresse cupiat profiteri, vel si quis apostata ad suam Religionem redire voluerit, inquisitio, & forma praescripta non erit necessaria, nisi, vel de moribus, statu, & qualitate personae, vel de validitate ipsius tacite professionis dubitatio aliqua oriatur.

§. 15. In iis autem qui in locis a sua patria longissime remotis degentes, vel quorum patria ab Hereticis, vel Infidelibus misere oppressa detinetur, voluerint se divinis obsequiis sub regulari habitu dicere, ut in hac quoque Sedis Apostolicae benignitas elucescat, quae cunctos mortales, praesertim vero exteros ex longinquis regionibus ad eam assidue confluentes materno sinu libenter amplectitur, sancimus exteros huiusmodi, & advenas quamvis non liquido constet de iis omnibus, quae in Constitutione nostra requiruntur, tamen si diligentia adhibita nihil appareat, quod eos impediat, habiles reputandos esse.

§. 16. Quod si quis ante, vel post Constitutionem ipsam professus ad sacros ordines, vel ad honores, gradus, & dignitates promotus existat, & postmodum in eo natalium defectum, aut criminum in dicta Constitutione nostra expressorum, notam, quae prius ignorabatur, detegi contigerit, decernimus, eum statim post huiusmodi defectus notitiam habitam, non alias quam iuxta formam ipsius Constitutionis, ad honores, gradus, & dignitates, aut ad executionem Sacrorum Ordinum admitti debere.

§. 17. Contra criminosos vero, quorum professio eadem Constitutione nostra irrita declaratur, ac propterea Judicibus, & curiis secularibus procedendi facultas conceditur, tunc demum id locum habere volumus, & non aliter, cum actis publicis constiterit ipsos Judices, & Curiam secularem ante susceptionem habitus de ipso crimine adversus eos accusationem suscepisse, vel inquisitionem instituisse.

§. 18. Ceterum quae a Nobis circa Religiosos viros in praefata Constitutione sancita sunt, ea nequaquam volumus ad Moniales nunc extendi.

§. 19. Postremo dum interdicimus, ne quis regularis alterius Provinciae intra ali-

quod Monasterium, domum, vel locum alienae Provinciae, etiam tamquam hospes, & ad modicum tempus recipi possit, nisi a Superiore loci, ubi residebat, & a quo discessit, licentiam expressam in scriptis exhibuerit, vel nisi satis cognitus sit, id observari volumus non solum in religiosis itinerantibus de una in aliam Provinciam, sed in iis quoque qui proficiscuntur de uno in aliud ejusdem Provinciae Monasterium, tam sui, quam alterius Ordinis.

§. 20. Quod si dicerent, se ad Apostolicam Sede confugere ob gravamina a suis superioribus sibi illata, & ideo ab ipsis Superioribus licentiam, & literas obtinere non potuisse, non propterea ullo modo recipi valeant, nisi fide dignorum testimonio de petita ab eis licentia, & per suos Superiores denegata constiterit.

§. 21. In Alma vero Urbe nostra Religiosi advena, & peregrini de gravaminibus sibi illatis conquirentes nullibi sine huiusmodi literis, aut licentia recipiendi erunt, nisi prius ad Congregationem ditorum, Cardinalium super negociis Regularium, Nobis deputatorum, vel ad suos Protectores remittantur, ubi ipsi auditis pro rerum, & personarum qualitate, quid agendum sit, statuetur.

§. 22. Reliqua autem in priori nostra Constitutione contenta, quae in praesentibus literis non declarantur, volumus perpetuo firma, & valida, & in suo robore permanere, ac ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari.

§. 23. Et si quid a Nobis alicui Ordini, aut Religioni praeter, aut contra praefata Constitutionis formam post illius editionem circa recipiendam, extra capitula Novitios, aut alias indultum, aut concessum fuit, id omne, ac desuper concessas literas profus revocamus, & annullamus, ac ad terminos praesentis Constitutionis reducimus, & alias nemini volumus suffragari.

§. 24. Decernentes sic in praemissis Judicibus, & singulis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Sacri Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, sublati eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, in quavis causa, & instantia ubique iudicari, & diffiniri debere, necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 25. Non obstantibus praefata, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quoruncumque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Religionum, ac Monasteriorum, etiam eorum, quae ordinum capita dicuntur, Prioratum, Domorum, & quorumvis Regularium locorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & naturis quantocumque tempore observatis, necnon fundationibus eorumdem, aliis quoque privilegiis, in-

alterius, vel ejusdem Provinciae.

1. Declaratio circa eisdem.

3. Declaratio circa receptionem peregrinorum & advenatorum Religiosorum in Urbe.

Confirmatio aliorum in dicta Constitutione contentorum.

Revocatio quoruncumque concessorum, de recipiendis Novitiis extra Capitula Novitios.

Decretum irritans.

Clausula derogatoria.

indultis, exemptionibus, & literis Apostolicis illis omnibus, ipsorumque Superioribus generalibus, vel Provincialibus, Conventibus, Capitulis, Fratibus, & personis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nosmetipsos, etiam post primo dictæ nostræ Constitutionis publicationem, & præfatam Sedem, etiam per modum statuti perpetui, ac in initio, & stipulati contractus, seu quasi, necnon motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consideratione, intuitu, contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris, Regum, Ducum, aliorumque Principum, Sanctæque Romanae Ecclesiæ Cardinalium, ac de eorum consilio, & assensu, etiam consistorialiter habito quomodocumque, ac sub quibusvis tenoribus, & formis, necnon cum quibusvis restrictivis, resolutivis, præservativis, annullativis, derogatoriis, derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis quomodocumque concessis, confirmatis, & etiam iteratis vicibus extensis, & moderatis, etiam si in eis, ac statutis, stabilimentis, & fundationibus præfatis caveatur expresse, quod nunquam eorum privilegia, & indulta, revocata, vel moderata, aut immutata intelligantur, nec illis in toto, vel in parte derogatum censetur per quascumque literas, etiam derogatoriis derogatorias, ac alias fortiores, & efficaciores clausulas in se continentes, nisi illorum, ac etiam certarum specialium literarum Apostolicarum inde confectarum vere, non autem per clausulas generales, vel speciales idem importantes inserto tenore, ac de simili Cardinalium consilio, quodque temper in huiusmodi derogationibus, & aliis dispositionibus censetur apposita clausula, quod tunc demum, nec aliter, nec alio modo effectum sortiantur, cum Superiorum, Capitulorum, & Conventuum præfatorum ad id accedat assensus, quodque derogationes, & alia depositiones huiusmodi alter effectum non habeant, nisi consistorialiter factæ, & per trinas distinctas literas eundem tenorem continentes tribus distinctis vicibus Superioribus, Capitulis, & Conventibus præfatis fuerint intimatæ, eorumque pariter ad id expresse accedat assensus, aliter vero factæ viribus, & effectu omnino careant, ac Superiores, Capitula, Conventus, & alia persona præfata ad parendum illis, & decretis desuper processibus, eorumque executoribus, & subexecutoribus, ac ipsorum mandatis, & monitionibus minime teneantur, sed literarum huiusmodi executionem omnino impedire, nec ratione resistentiæ censuris Ecclesiasticis, etiam per ipsos executores, vel subexecutores latens innotari possint. Quibus omnibus etiam si alias de eis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda fo-

ret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum infererentur præsentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, & quatenus effectum præsentium, quoquo modo impedire, vel retardare, vel illis obesse possent, ea omnino tollimus, & abrogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.26. Ut autem præsentis literæ omnibus plenius innotescant, mandamus illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & in Cancellaria Apostolica, necnon acie Campi Floræ publicari, earumque exempla de more affigi, volumusque, & decernimus ut ipsarum præsentium exempla etiam impressa, manuque Notarii &c. Nulli ergo &c.

Datum Roma in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo octavo, duodecimo Kalendas Novembris, Pontificatus nostri Anno IV.

Forma publicandi huius Constitutionis.

Sanctio penalis. D. P. An. IV. 21. Octobris.

CXIII.

Reformatio Curie Alme Urbis Gubernatoris quo ad causas Civiles.

Jurisdictionem, & facultates huius Gubernatoris vide in Constit. IX. Leon. X. Et si pro, Tom. III. Par. III. fol. 401. ubi eas plene sibi indicavi.

SIXTUS PAPA QUINTUS
Motu proprio &c.

IN sublimi Beati Petri Sede, meritis licet imparibus, superna dispositione constituti, agrisque Domini curæ præpositi, id inter alia nostri muneris esse cognoscimus, ut singula circa omnes gradus, & hominum conditiones, deformata, ac depravata, providentiæ nostræ ministerio corrigamus, & reformemus, præsertim in Tribunalibus Alme Urbis nostræ, in quibus omnis juris ratio exigit, ut Iudices primum, studiosa vigilantia, manuum munditia, & ordinata juris scientia sint aliis præstantiores, Notarii quoque ad conscribendam acta deputati, Mandatarii quoque, & alii Ministri, vitæ honestate, operosa sufficientia, moderata mercedis exactione, compassivaque erga pauperes benignitate, sint admodum ornati. Litigantesque demum, & eorum Procuratores, ultimum Omnipotentis Dei iudicium præcogitantes, a pernicioso subtilitibus, subterfugiis, intricacionibus, & extorsionibus se abstinant, ut deformibus omnibus sublatis, honesta sint omnia, & prava transeant in directa, ac jus, & iustitia salubriter, & aqua lance, ac minoribus quam fieri potest, dispendiis, unicuique ministraretur.

§.1. Nos tamen quia humanarum virium fines excedere non valemus, tantaque est Apostolici Officii negociorum moles, ut circa singula, per Nos ipsos, ejusdem Officii debitum exolvere non possumus, plu-

Exordium.

Marianus P. Benedictus Urbis Gubernator hanc suæ Curie Reformationem edidit.

rimum in Domino letati sumus, quod Venerabilis Frater noster Marianus P. Benedictus Episcopus Marturanen., & dictæ Urbis nostræ, ejusque districtus Generalis Gubernator, & Vice-Camerarius a Nobis deputatus, huic nostræ sollicitudini respondens. Deique timore, & virtutis ac iustitiæ zelo ductus, diversos abusus, quos in suo Tribunali irrepressis cognovit, tollere, & aliis, quæ inde irreperere potuissent, occurrere cupiens, sequentem suæ Curie Reformationem, circa causas factas edidit, Nobisque porrexit.

Cardin. Matthejus cam. de mandato Papæ examinavit, & absolvit.

Reformatio super Locumtenentis exalarum civilium qualitatibus.

Audientia hora & loco.

Diebus feriatis.

Significationibus vigore recursum.

Causis ordinariis.

Sequitur Reformatio de qua in Rubrica.

§.3. **D**ominus Locumtenens Civilis Gubernatoris Alme Urbis pro tempore existentis, natus dumtaxat in futurum sit, legum scientia, vitæque probitate, & Romanæ Curie experientia insignis, & ex loco, qui ab Urbe distet per quadraginta miliaria oriundus. Qui omnes causas civiles, tam commissarias juxta formam commissionum, quam ordinarias, vel alias in ipso Tribunali introducendas, juxta suas facultates cognoscat, terminet, & decadat.

§.4. Audientiam terminorum, pro quibus litigantes pro certa hora citati non sint, in Sala Palatii Gubernatoris, circa horam vigesimam, pro Tribunali sedendo, teneat.

§.5. Jus reddat singulis diebus, exceptis festis de præcepto, aut consuetudine Alme Urbis, necnon diebus Coronationis Pontificis viventis, ingressus Gubernatoris, Jovis, Lunæ, & Martis immediate ante Cineres, ac ipsius diei Cinerum, totius Hebdomadæ Sanctæ, Commemorationisque Defunctorum, & vigiliæ Nativ. Domini.

§.6. Significationes per viam recursum concedendas semper concedat cum clausula, non tamen in contumaciam.

§.7. In causis ordinariis, vel via ordinaria introducendis, etiam si ad probationem producantur cedule, jura, & instrumenta obligationum Cameralium, non relaxet mandata executiva, (si respectu summe, vel valoris rei, de qua agitur, dictæ cause sint appellabiles) nisi elapsi decem diebus datis ad appellandum, & servatis solitis terminis ad docendum de legitima appellatione, & ejus legitima prosecutione, & confitto sibi de re judicata.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

§.8. Suspectus post litem contestatam, vel pro contestata habitam, allegari non possit, nisi a principalibusmet, vel eorum Procuratoribus ad id speciale mandatum habentibus, & ex certa causa per eos in actis specificata, & jurata, a Gubernatore pro legitima approbata.

§.9. Ab ejus sententiis definitivis appellatur ad Sanctissimum in causis appellabilibus, in aliis vero non appellabilibus, & in quibus de jure recursum datur, recurritur ad Gubernatorem, qui causas huiusmodi recursum per seipsum, vel alium ab eo deputandum juxta suas facultates expedit.

§.10. Qui deputandus tam in ipsis causis recursum, quam in illis, in quibus in loco Domini Locumtenentis, uti suspecti recusati, a Gubernatore deputabitur; & in causis quoque Commissariis, in quibus ex rescripto Signaturæ a Gubernatore similiter deputabitur, ea dumtaxat emolumenta recipiat, quæ, ut mox dicitur, D. Locumtenens recipere poterit, & nihil penitus ultra, sub penis eis in dictis. Recursus, ut supra ad Gubernatorem a Locumtenentis decretis, & sententiis petendi, infra decem dies dumtaxat, peti debeant, & tunc executionem non retardent, usquequo Gubernator huiusmodi recursum non admiserit.

§.11. Sportulas D. Locumtenens non recipiat, nisi in illis causis Commissariis tantum, quæ auctoritate ordinaria, a principio ab eo cognosci non potuissent; in quibus circa quantitatem servet taxam felicitæ recordationis Pii Papæ IV. In ceteris vero causis quibuscumque sportulas nullo modo accipiat, etiam a sponte dantibus, sed eorum loco ultra commodam habitationem, quam in dicto Palatio, pro se suisque servientibus habere debeat, & ultra senta auri in auro quinque, a quolibet ex duobus Notariis causarum civilium huius Curie, ipsi tantum D. Locumtenenti quolibet mense, in ejus principio solvenda, percipere possit julium unum pro singulis infrascriptis expeditionibus, videlicet. Pro quolibet mandato executivo, non tamen in contumaciam. Pro quolibet arresto in carceribus, Mandato de exarcerando, significatione dotali, aut vigore termini, aut in vim litis pendentiæ, aut litis finitæ, aut stante deposito, vel negatione, aut data cautione de stando juri, & iudicatum solvendo concessa. Et etiam pro quolibet citatione, vel inhibitione, vigore commissionis, aut extra Curiam decreta. Dummodo in quolibet ipsorum casuum agatur de re, vel summa scutorum auri septem, qui constituunt julios septuaginta septem.

§.12. Alioquin prædictus D. Judex poenas in Pii Papæ Quarti Constitutione, de reformatione Tribunalium contentas, incurrat.

§.13. Notarii teneant intus, vel juxta dictum Palatium, eorum Officia separata, & in locis ita distantibus, ut colligantium tumultus nullum afferre possit impedimentum.

§.14. In causis tribunalis, neque officio B b b Pro-

Subiecti de fuga.

Appellatio & recursum.

Judice deputato a Gubernatore.

Sportulis habitatione, salario, & etiam laudantur.

Locumtenentis contraveniens puniatur.

Notariarum locis.

Procuratio neque eis interdicitur.

Procuratoris, vel Solicitatoris fungantur, neque alio quovis modo se intromittant.

§.15. In eorum mercedibus recipiendis servent omnino taxam Pii Papae Quarti, quia in ea ommissus est casus examinis testium super articulis absque interrogatoriis, ideo tali casu Notarii recipiant pro hujusmodi examine cujuslibet testis, bononenos octo usque ad seuta decem, & bononenos decem usque ad seuta viginti, & bononenos quindecim usque ad quamcumque summam, & non ultra.

§.16. Citations, & alias Mandatariorum, & Curforum relationes, nullatenus in actis apponant, nisi Cursores, & Mandatarii eas in cartulis octavae partis folii prius subscriperint, & supra subscriptiones nomen Notarii cause appositum fuerit.

Citations, & alios actus pro aliquo, vel contra aliquem non recipiant, nisi tam actoris, quam rei nomen cum cognomine, aut exercitii, habitationisque designatione specificis in eis exprimat.

Citations ad videndum mandari consignari pignora, non recipiant, nisi appositum sit, etiam ad videndum mandari subhastari.

§.17. Manualia citationum, & manualia protestationum, separatim, & distincte teneant.

§.18. Expeditionum libros duos habeant, in quorum uno distincte, & ordinatim adnotare debeant omnes significaciones per viam recursus concedendas, cum expressione nominis collitigantium, & Curiarum, a quibus Dominus Locumtenens recursus, juxta suas facultates concedet, ac etiam summa, vel valoris rei, de qua agitur: necnon, & omnia sequestra, & monitoria, ex quavis causa decernenda. In altero autem adnotare debeant omnia mandata executiva, non tamen in contumaciam: Et omnia arrepta, Mandata de excarcerando, Significaciones dotales, Aut vigore termini, Aut in vim litis penden. Aut litis finita. Aut stante deposito, Vel negatione, Aut data cautione de stando juri, & judicatum solvendo concessas, Et omnes citationes, vel inhibitiones vigore commissionis, Aut extra Curiam decretas: dummodo in quolibet ipsorum casuum agatur de re, vel summa scutorum auri septem.

§.19. Listas expensarum non conficiant, neque propterea mercedem aliquam, etiam a sponte dantibus recipiant, nisi previo D. Locumtenentis decreto, & ejusdem subscriptione in calce citationum, ad videndum taxari expensas, apponenda.

§.20. Examen testium scribere possint duo tantum Notarii pro quolibet officio, quos Governator pro tempore approbaverit, & non alii.

§.21. Decreta aliqua ex seipsis Notarii non conficiant, sed citationes omnes D. Locumtenenti in Audientia publice legant, ab eoque decreta sumant, & deinde in actis apponant.

§.22. Mandata suspitionis fugae scribere nequeant, nisi prius D. Locumtenenti ju-

ra producta, vel probata ostenderit, illeque postea mandata decreverit.

§.23. Juramenta suspitionis fugae, ab aliis quam principalibusmet, vel personis ad id speciale mandatum habentibus non recipiant.

§.24. Sequestra non scribant, etiam in causis mercedum, nisi in executionem mandatorum servatis servandis relaxatorum, vel nisi docto de credito, etiam extrajudicialiter arbitrio D. Locumtenentis, juratoque de dilapidatione aut fugae suspicione.

§.25. Advocatos, Procuratores, & Solicitatores, pro fidejussoribus occasione litium dandis, nullo modo recipiant.

§.26. Significaciones per viam recursus concedendas non scribant, nisi cum clausula, Non tamen in contumaciam. Alias vero Significaciones non scribant nisi vigore termini. Aut nisi productis juribus, vel probationibus super solutione, Aut nisi stante pendentia litis, Sive lite finita, Vel nisi data cautione de stando juri, & judicatum solvendo, quando essent relaxata mandata suspitionis fugae, pro asservatione judicii, Aut nisi stante negatione contra mandata in contumaciam relaxata.

§.27. Responsiones ad articulos, & juramenta super partitis decisivis, coram D. Locumtenente tantum recipere possint, & debeant, nisi ipse aliter decreverit, ex causa infirmitatis, aut alterius legitimi impedimenti collitigantium.

§.28. Quicumque ex Notariis sive actuariis in eorum officiis scribentibus, in aliquo premissis contravererit, pro qualibet vice poenam scur. 25. aliasque poenas pecuniarias, & corporis afflictivas, pro modo excessus a Governatore arbitran. incurrat, damnaque, & interesse partibus rescere cogatur.

§.29. Mandatarii hujus Curiae, citationes, & alias relationes in scriptis dumtaxat referre debeant, exprimendo an personaliter, vel domi copia dimissa, vel affixa, & an ad statim, vel ad hodie per totam, seu ad primam, vel aliam diem fecerint.

Citationes, intimaciones &c. personaliter, aut domi dimissa copia, non exequantur, post secundam horam noctis; per affixionem autem, non nisi de die, & tunc in relationibus expriment fecisse de die, dimissa copia affixa in tali loco.

In citationibus tam actoris, quam rei nomen cum cognomine, vel cum exercitii, habitationisque designatione expriment.

In citationibus ad videndum mandari consignari pignora, apponant etiam, & videndum mandari subhastari.

§.30. In eorum mercedibus recipiendis servent eorum taxas; ultra quas, etiam a sponte dantibus, nihil omnino accipiant.

§.31. Pignora omnia ab executoribus quibuscumque eis consignanda, ordinatim singulariter adnotare debeant in eorum libris, exprimendo rerum qualitates, & quantitates, & nomen executoris, & collitigantium. Pignora subhastanda, publice in loco commodo ad id per Governatorem deputando, tenere debeant, a die quo receperint

Taxe observantia.

Citationibus.

Manualibus.

Expeditionum libris.

Expensarum taxatione.

Examine testium.

Decretis.

Mandatis suspitionis fugae.

Juramentis suspitionis.

Sequestris.

Fidejussoribus.

Significacionibus.

Responsiones ad articulos.

Notariorum contravenientium poenis.

Mandatariis circa citationes.

Taxe observantia.

Pignoribus.

rint mandata de subhastando, usquequo receperint mandata de deliberando. Oblationes recipiendas adnotare debeant in eorum libris, cum appositione anni, mensis, & diei, ac expressione nominis, cognominis, exercitiique, & habitationis offerentium. Non recipiant oblaciones cujuscumque officialis hujus Curiae, nec eis servientium, neque Mandatarii affinium, vel consanguineorum, usque ad tertium gradum.

§.32. Quicumque in aliquo premissorum contravererit, poenam scutorum decem pro qualibet vice, aliasque poenas pecuniarias, & corporis afflictivas, privationisque officii, pro modo excessus a Governatore arbitrandas incurrat, damnaque, & interesse partibus rescere compellatur.

§.33. Procuratores non possint actualiter exigere nomine suorum principalium, etiam ab Urbe absentium, & vigore mandatorum ad exigendum, aliqua bona, res, & pecunias, a quavis persona, in causis, & negociis ipsius Tribunalis, nisi previo Governatoris decreto, gratis desuper interponendo. Et qui contravererit, officio Procuratoris omnino privetur, poenamque pecuniariam Governatoris arbitrio solvat.

§.34. Executores cujuscumque Curiae mandata hujus Tribunalis exequentes, nihil ultra eorum taxam, etiam a sponte dantibus recipiant, & nisi post factam executionem sive capturam.

§.35. Mandata civilia non exequantur de nocte, neque de die festivo, nisi sint suspitionis fugae.

Cautiones in executione mandatorum nullatenus recipiant, sed executiones realiter, vel personaliter, prout in mandatis continetur, exequantur; pignoraque Baroncello hujus Curiae infra biduum consignent, describendo faciant in libro, quem praefatus Baroncellus ad id specialiter tenere, in eoque adnotare debeat qualitates, & quantitates rerum sibi consignatarum, & nomen executoris consignantis.

§.36. Restituat quilibet executorum praedictorum executiones, sive bona in executione capta gratis, quotiescumque D. Locumtenens mandaverit.

§.37. Quicumque in premissis contravererit, officio suo privetur, & pro modo excessus corporalibus poenis Governatoris arbitrio pleclatur, damnaque, & interesse partibus rescere cogatur. Pro quibus damnis, & interesse, quilibet Baroncellus cujuscumque Curiae pro suis executoribus, & birruariis obligatus sit.

§.38. Nos itaque volentes Reformationem hujusmodi, tam maximo labore, & tam matura discussione, ad publicam maxime collitigantium utilitatem, Tribunalisque dictae Urbis Governatoris directionem, ut praefertur, digestam, perpetuo, inviolabiliterque observari. Motu proprio, & ex certa nostra scientia, deque Apostolice potestatis plenitudine, praedictam Reformationem, omniaque, & singula in ea contenta, tenore praesentium, auctoritate Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Eorundem contravenientium poenis.

Reformatione Procuratorum circa mandaciones.

Executorum circa taxas.

Executoriis.

Pignora quoque restitutione.

Contravenientium poenis.

Confirmatio hujus Reformationis.

Apostolica confirmamus, & approbamus. Quinimmo eandem Reformationem in eaque contenta quaecumque, Motu, & auctoritate praedictis, Nos de novo statuimus, decernimus, & ordinamus, & per praefatum nostrum, & pro tempore existentem Urbis Governatorem, ejusque in civilibus Locumtenentem, ac Procuratores, Notarios, Mandatarios, Litigantes, executoresque sive birruarios, & alios quoscumque, exactissime perpetuoque servari praecipimus, & mandamus; poenasque in dicta Reformatione appositas, de novo contravenientibus quibuscumque, & pro qualibet vice apponimus, & infligimus.

§.39. Decernentes omnia, quae contra dictae Reformationis formam, & tenorem, decreta, acta, & gesta fuerint, nulla, invalida, & extorta, & subreptitia, nulliusque roboris, & momenti, fore, & censeri, neminique propterea suffragari posse, vel debere. Et ita per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, & causarum Palatii Apostolici Auditores, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; irritum quoque, & inane, quicquid secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.40. Non obstantibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac stylo, consuetudine, ac quocumque temporis cursu, etiam immemorabili roboratis; privilegiis, & indultis, tam ipsi Tribunali Urbis Governatoris, vel ipsi Governatoribus, & Locumtenentibus, quam Notariis, Mandatariis, eorumque Collegio, & Collegiis, aliisque quibuscumque personis, quacumque generali, vel speciali nota, & expressione dignis, & quomodocumque, & qualitercumque privilegiatis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, & alias quomodolibet, etiam per Nos concessis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi praesenti pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hae vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus; & quibuslibet aliis privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorem existant, per quae praesenti non expressa, vel totaliter non inserta, effectus illius impediri valeat quomodolibet, vel differri, B b b 2 &c.

Clausula substa.

Claus. derog.

& de quibus, quorumque totis tenoribus specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum habenda esset mentio specialis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.41. Ut autem presens Motus proprius ad omnium notitiam deducatur, ut omnes, quorum interest, ac interesse poterit, afficiat, volumus, & mandamus, illius copiam in Cancellaria Apostolica, seu, & Curia Reverendissimi Urbis Gubernatoris valvis, ac in acie Campi Florae affigi, & ibi relicta ejus copia, aliquandiu detineri.

§.42. Volumus item quod presens Motus proprii sola signatura sufficiat, & ubique fidem faciat, in iudicio, & extra, regula quacumque contraria non obstante.

§.43. Quodque ejus transumptis, Notarii publici manu subscriptis, & alicujus personae in ecclesiastica dignitate constitutae sigillo signatis, plena, & indubitata fides, eaque prorsus adhibetur, in iudicio, & extra, quae praesenti adhiberetur, si foret exhibitus, vel ostensus.

Fiat Motu proprio F. Et cum absolutio a censuris, ad effectum &c., & de confirmatione, approbatione, statuto, ordinatione, praeccepto, mandato, infestatione, decretis, derogatione, voluntate, aliisque praemis, quae hic pro sufficienter repetitis ad partem habentur, in forma gratiosa latissime exten., & cum opportuna, si videbitur, iudicum, executorum deputatione, qui assistant &c. cum potestate citandi, &c. inhibendi, aggravandi, &c. invocato &c. secularis, ac derogatione dietarum, non tamen trium, etiam latissime exten. Et si videbitur literas desuper etiam per Breve S. V. &c. in praemissorum omnium, & singulorum, etiam qualitat. invocat. denominat. nuncupat. annexis, aliorumque necessarium majori, & veriori specificatione, & expressione expediri possit, &c. simul, vel ad partem, etiam in una, non facta mentione de alia, vel aliis expedien. &c. Fiat F.

Anno a Nativitate Domini 1587. Indivisione 15. die vero 3. mensis Decembr. Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Sixti divina providentia Papa V. anno ejus tertio, supradicta litera in valvis Cancellaria Apostolica, & Curia Reverendissimi D. Urbis Gubernatoris, & in acie Campi Florae affixa, lecta, & publicata fuerunt, juxta formam illarum.

Alex. Parabiacus Mag. Curf.

CXIV. Indulgentiarum largitio, pro quorundam Christianorum Imperatorum numismata gestantibus, aut Ecclesiis, ubi ea a servantur, visitantibus, & pia opera hic expressa exercentibus.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

L Audemus viros gloriosos, Christianos praesertim Imperatores in iis, quae pro

Christiana religione tuenda, & propaganda, pie, ac praclare gesserunt, dum pietatis zelo, virtutis magnitudine, & imperii majestate vere Augusti, ejusdem religionis, quam omnibus gentibus, omnibusque Nationibus Deus voluit Apostolicis vocibus praedicari, cultum totis in Christo visceribus amplexi, usque adeo suis quisque temporibus de hac Sacrosancta Sede, cui, auctore Domino, licet immeriti praesidemus, egregie promereri studuerunt, ut vera, & Orthodoxa fides, ex Apostolico hoc fonte dimanans, tunc eorum ope, & patrocinio munita, propulsatis hostium oppugnationibus, toto terrarum orbe diffusa floreret, omnisque lingua confiteretur, quoniam Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris; eorum sane ipsorum, quos constituit Dominus propugnatores, & defensores Ecclesiae suae, illustra, pie, recteque factorum exempla, ad omnem gloriam insignia, imitationisque studio dignissima, ac merita praecara, cum semper pro grati in eos animi testatione, & officio commemorare debemus; tum hoc potissimum tempore, quo Nobis eorum memoriam renovandi miracula divinitus oblata est occasio, ad impensius faciendum arbitramur.

§.1. Nam cum ab ipso nostri Pontificatus initio, ad exornandam novis aedificiis Lateranensem praecipue Basilicam, nullis parcentes impensis, animum adiecimus, effectum est, non obscura divina voluntatis significatione, ut demolendis quibusdam Aula Lateranensis pervetustis, ac pene colabentibus parietibus; complura antiqua diversis in locis recondita numismata, ex auro purissimo obryzo confecta invenirentur, in quibus ex una parte salutiferae Crucis signum, aut imago aliqua eadem Cruce insignita cernitur, ex altera vero vultus effigiesque expressa sunt diversorum veterum, qui ante annos circiter mille floruerunt, Augustorum Imperatorum, nimirum Theodosii senioris, duorum filiorum ejus Arcadii, & Honorii, necnon Theodosii junioris, Valentiniani Tertii, Marciani, Leonis, Justiniani, Tyberii, Mauricii, Phocae, & Heraclii, qui cetero longiorum intervallo disjuncti, Urbem Romanam ne fortasse quidem omnes unquam viderint, Magni tamen Constantini piissimi Imperatoris exemplo, & munificentia excitati, ad declarandum pietatis suae studium erga gloriosos Apostolorum Principes, & fortissimos Christi Martyres, quorum innumeras multitudo in hac Sancta Civitate requiescit, & quorum praesenti ope, & auxilio domi forsique votis susceptis sepe numero Republicam fortiter, & feliciter administraverant, & clarissimas de hostibus victorias reportaverant, hujus Almae Urbis Sacras Basilicas, atque hanc in primis Sacrosanctam Lateranensem donariis, & oblationibus quamplurimis, Augustali pietate, & magnificentia dignis, cumularunt, diversisque, aut novorum aedificiorum constructionibus, aut veterum instaurationibus, pro temporum varietate ornarunt. Quod cum

In restauracione Basilicae Lateranensis, numismata, quae plurimum Imperatorum aetate fuerunt, quorum nomina, & praecara gesta hic referuntur, videntur.

cum alia multa antiquitatis monumenta, tum vel hac ipsa nuper reperta aurea tot inclytorum Imperatorum numismata testantur, religioso plane consilio, & occulto quodam Dei instinctu in his aedificiis reposita, ut post multa saecula, aliquando tandem patefacta, in lucem prolata, eorundem Imperatorum singularem religionem, & perpetuam erga Sanctam Romanam Ecclesiam devotionem, insigni apud posteros testimonio comprobarent. Qua in re divinam providentiam agnoscimus, suscipimus, atque admiramur, quod calamitoso hoc tempore, cum tam multi Crucis Christi Domini hostes Catholicae Fidei veritatem impiissime oppugnant, praedictorum Imperatorum effigies in ipsa Lateranensi Basilica, ubi primus idem Magnus Constantinus Augustus sacri baptismi lavacro emundatus est, simul reperiri voluerit, quae summam eorum erga invictissimam Crucem, pietatem, & proximam religionem aperte palamque profiterentur.

§.2. Theodosii igitur senioris Imperatoris religiosissimi memoria in benedictione sit, qui se Nicenam Fidei defensorem acerrimum praestitit, qui lege edita, eam se tantum fidem sequi, quam a Beatissimo Apostolo Petro Romanis traditam Damasus Pontifex docebat, apud cunctos populos publice testificatus est, qui in Ecclesia cultu, ac veneratione, disciplinam imitatione dignam, non solum legibus edicisque profectus est, sed etiam mirifice coluit, qui denique ob gravem Theosalonicentium eadem a Sancto Ambrosio Episcopo publice correptus, & ab ingressu Ecclesiae repulsus, insigni Christianae humilitatis exemplo reverenter abstinuit, & impositam ab eodem Ambrosio poenitentiam humiliter suscepit, libentique animo adimplevit, quo obedientiae, & poenitentiae exemplo is, qui claustra Imperii Christi Domini sic validis praedidiis ante munierat, non solum Republicae hostes submovit, verum etiam Christiani nominis gloriam feliciter adauxit.

§.3. Sed & duorum filiorum ejus Arcadii, & Honorii nomen cum benedictione meminisse libet, qui pietatis ac disciplinae praecceptis, institutisque a S. Arsenio Romanae Ecclesiae Diacono instructi, ut Christianam religionem propagarent, ubique terrarum simulacra idolorum confringi, eorumque templa dirui, legibus sanxerunt, Catholicae porro fidei integritatem constantissime retinentes, hereticos omnes Imperii viribus coercuerunt, quod communes ab eis promulgatae leges adhuc ostendunt.

Illud autem proprium Honorii Occidentale Imperium regenti, quod Basilicam Sancti Pauli a Valentiniano juniore amplificari coepit, omnibus partibus absolvi, atque exornari curavit, quodque Beato Augustino firmissima Ecclesiae columna, in comprimendis, & propulsandis Africanis haereticis, magno adjumento fuit.

Id quoque laudi potissimum Arcadio tribuitur, quod cum ejus militibus contra Persas bene pugnantibus, Cruces aureae in

vestibus apparuissent, ut victoriae divinitus parte monumentum ubique extaret, is auream monetam cum eodem Crucis signo fieri voluit.

§.4. Atque Theodosio quidem juniore, Arcadii filio, in Oriente, & Valentiniano Tertio, eorumdem Arcadii, & Honorii sororis filio, in Occidente Imperii gubernacula tenentibus, sancta tertia universalis Ephesina Synodus contra impium Nestorium, ex beatissimi Coelestini Romani Pontificis auctoritate, indicta, & celebrata est, quo tempore amborum Imperatorum pietas, in fovenda, tuendaque eadem Synodo, & Ecclesiae pace per Sanctorum Patrum definitionem procuranda, magnopere eluxit.

Valentinianus autem beatus Sixti III. Pontificis hortatu, ipsius Basilicae Lateranensis fastigium argenteum a Barbaris ereptum, magna in id opus erogata pecunia, refecit, ac Sancti Leonis Pontificis cultor eximius, uberrimum suae pietatis fructum tulit, cum ejus etiam precibus, idem Beatissimus Pontifex, immanissimum Atilam, Flagellum Dei vocatum, divina sua eloquentia, atque auctoritate placavit, ac deterruit, horribilemque tempestatem jam imminentem ab ipsa Roma, atque a tota Italia avertit.

§.5. Marcianus vero, simul atque ad imperium evectus est ad eundem Sanctissimum Pontificem Leonem literas dedit pietatis, & erga Apostolicam Sedem observantiae plenas. Quare Apostolica auctoritate, & Catholici Imperatoris adjumento, magnum illud sexcentorum triginta Episcoporum Chalcedonense Concilium adversus Eutychem, & Dioscorum coactum est, in quo Marcianus ipse insigni elogio novus Constantinus est appellatus.

§.6. At Leo Caesar, Dei spiritu, & crebris Sancti Leonis Papae epistolis roboratus, nullis se haereticorum machinis passus est a Catholicae fidei constantia, & Chalcedonensis Synodi propugnatione dimoveri.

§.7. Nec vero praetereundus Nobis est vere pius, & Catholicus Imperator senior Justinus, qui Sanctum Germanum Capuanum Episcopum Sanctissimi Hormisdai Papae Legatum, tamquam Angelum Domini, summo cum honore excepit, cujus Imperatoris pietas hoc quoque promeruit, ut & Beatum Joannem Summum Pontificem, Constantinopolim ad se venientem videret, admirabili sanctitate virum, & postea martyrii gloria illustrem, ad ejus ille pedes, Christum in eo agnoscens, procubuit, Deo clarissimum illum congressum insigni miraculo comprobante, cum in ipsa aditu porte aureae, caeco supplicanti ab eodem Summo Pontifice lumen est restitutum.

§.8. Magnis etiam laudibus effendus est Justinianus ille, qui tot rebus fortiter, sapienterque gestis, magnus merito est appellatus, sed profecto sui ipsius victoria, & erga Apostolicam Sedem obedientia multo major, nam cum zelo Catholicae Religionis, confessionem veram ac orthodoxae Fidei

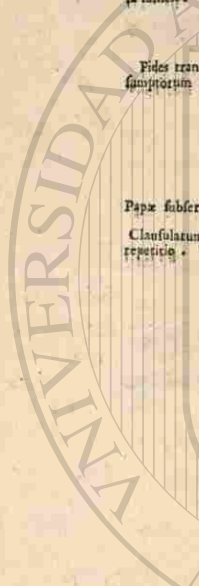
Theodosii filii Arcadii, & Valentiniani nepotis Arcadii, & Honorii.

Marciani, qui novus Constantinus appellatur.

Leonis Caesaris.

Justiniani senioris.

Justiniani Magni.

dei : quae in Sancta Dei Ecclesia praedicatur, & simul haereticum damnationem, de Catholicorum Episcoporum consensu, proposito edicto, fecisset omnibus manifestam, ac deinde per suas literas, & Legatos, reddens Apostolicae Sedis, & S. Joanni Papae II. debitum honorem, & reverentiam, pro singulari studio quod gerebat de unitate omnium, praesertim Orientalis tractus Ecclesiarum, illarumque Sacerdotum, cum ipso, ac ejus Sede, tanquam earum capite, servanda atque custodienda, etiam suae Fidei confessionem, ac illud ipsum edictum transmississet, humiliterque postulasset, suis illa literis, & Apostolicae Sedis judicio comprobari, atque ipsis quoque diebus B. Petro Principi Apostolorum praetiosa munera obtulisset, idem Sanctus Pontifex, & dignis cum laudum praeconiis extulit, & quae in ipso edicto continebantur, veluti Apostolicae doctrinae consentanea suo judicio atque auctoritate confirmavit. Cumque postmodum ipse Justinianus Imperator a Theodora coniuge depravatus, a Beato Agapito Pontifice vehementius contenderet, ut Anthimum Haereticum Patriarcham ad communionem admitteret, ejusque electionem confirmaret, eoque constantissime recusante minas precibus admisceret, Sanctus Pontifex zelo fidei incensus, exclamavit: Ego ad Justinianum Imperatorem Christianissimum venire desideravi, sed Diocletianum inveni: qua invitum animi constantia permotus Imperator, ac tandem erroris caligine deterfa, ad veritatis lucem emergens, seipsum totum ad parentis in Christo optimi voluntatem conformavit, Hominemque Haereticum loco denici, & Catholicum Episcopum Mennam ab eodem Sancto Pontifice consecrari, non solum patienter, sed etiam libenter tulit, praefato Christianis Principibus exemplo relicto, ut paternas Christi Vicarii admonitiones, & oburgationes, acquiescente animo ferrent, memores verbi Domini: Qui vos audit, me audit, qui vos spernit, me spernit.

Tyberii Constantini.

§.9. Jam vero Tyberii Constantini nomen cum laude commemorandum est, quem Urbis Romae Conservatorem appellare licet, quod eam a Longobardis gravissima obsidione oppressam, magnaque rei frumentariae angustia laborantem, larga frumenti copia ex Aegypto transmissa, a famis simul, & obsidionis calamitate, patriae Sanctae memoriae Benedicti I. Summi Pontificis cohortationibus liberaverit. Hic cum Sanctum Gregorium Magnum adhuc Diaconum disputantem audisset, Eutychiei Patriarchae, veram tractabilemque corporum resurrectionem negantis, librum statim comburendum in ignem iniecit. Idem Sanctae Crucis signum ita coluit, ut aliquando, cum hominem in lapide sculptam vidisset, statim tolli, & decenti loco collocari iussit, ut jam minus mirandum sit, quod magnus Crucis cultor, Crucis imaginem, in aureis nummis, eleganter ut videmus, curaverit exprimendam,

§.10. Commemorandus est etiam jure optimo Mauritius vir fortissimus, cujus filium idem Gregorius, cum adhuc Diaconus Constantinopoli Apostolicum Legatum ageret, ex Sacro Baptismi fonte levavit, postea vero Pontifex factus, eidem Mauritio locupletissimum pietatis testimonium praebet, dum illum in suis epistolis hominem multarum lacrymarum, orationum, jejuniorum, & elemosynarum fuisse commemorat, certe de Apostolica Sede, & universa Italia egregie est meritis, quod exercitu comparato, Ducibus in Italia missis, Francorum auxiliis advocatis, omni denique diligentia adhibita, Longobardorum furorem non mediocriter represserit.

§.11. Nec minori dignus est praeconio Phocas Imperator, qui cum de more conaretur se Catholicae Religionis defensor perpetuum futurum, sanctissimo iurjurando obstrinxit, & summam ab ipso Christo Domino Romanae Ecclesiae traditam auctoritatem, & potestatem praefatae intelligentiae publice edixit, ut eandem Sanctam Romanam Ecclesiam, tanquam omnium Ecclesiarum primam, atque caput omnes, & agnoscerent, & profiterentur.

Phoci.

§.12. Hunc autem clarissimum coetum merito claudit Heraclius Augustus, novissimus eorum, quos supra enumeravimus, qui Sacrosanctam Crucem illam ipsam, in qua vita auctor pependerit, & Mortem moriendo superaverat, decimoquarto anno, postquam venerat in potestatem Persarum, felicissime recepit, eamque suis humeris, abiecto Imperatorio amictu, calcisque detractis, in ipsum Calvariae Montem, in Passionis Christi memoriam, magna cum humilitate reportavit.

Heraclii Augusti.

§.13. Nos igitur aliquam augustissima eorumdem Imperatorum memoriae gratiam non immerito referre cupientes, carissimis in Christo filiis nostris Romanorum Imperatori electo, ac Regibus, & dilectis filiis nobilibus viris Principibus, quos in visceribus Christi gerimus quadam ex supradictis aureis numismatibus, singulare paterni Nostri amoris erga ipsos pignus misimus, ut ad similem virtutis, & Religionis laudem excitentur, & se Ecclesiae Romanae filios, Catholicorum Principum Successores, & Crucis Christi defensores esse crebrius reminiscantur, veteres in hoc quidem Sanctos Pontifices Praedecessores nostros, praesertim eorumdem Beatum Gregorium Papam imitati, qui Regibus, & Principibus, ac primariis viris, aureas Cruces, & claves parvas, quae claves B. Petri dicebantur, mittere consueverant, quaeque collo appense, & religiose gestata miraculis coruscabant, quadam vero alia ex eisdem numismatibus dedimus Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus, reliqua vero eodem modo piis, & praestantibus Viris jam distribuimus.

Hic Pontifex huc numisma, ta transmissa ad Imperatorem, Reges & Principes, atque Cardinales alioque praestantissimos viros.

§.14. Ut autem ab omnibus, & singulis Christianis, quibus a Nobis tradita jam sunt, devotius ac religiosius, & cum spirituali animarum fructu gestentur, de-

Et eadem modo indulgentias deceret, est concedendo.

crevimus ad Sanctissima Crucis honorem, & gloriosam memoriam Imperatorum, eadem numismata praecipuis gratis, & Indulgentiis amplissimis, ex nostra Apostolica benignitate insignire.

Gestantibus illa, & facientibus hic descripta.

§.15. Quamobrem de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Apostolorum ejus Petri, & Pauli auctoritate confisi universis, & singulis Christianis utriusque sexus, quodcumque ex his numismatibus penes se gestantibus, quoties eorum, aliqui ante salutiferam Crucis signum; aut facram aliquam imaginem pertransiens, aperto capite venerationem tribuerit, aut genuflexerit, orationem Dominicam, vel salutationem Angelicam pronuntiando, toties ei centum annos, & totidem quadragenas.

Singulis autem diebus, si ter orationem Dominicam, salutationemque Angelicam, aut semel Psalmum, Miserere mei Deus, seu De profundis clamavi, devote recitaverit, annos ducentos, ac etiam totidem quadragenas.

Item quoties ad Deum mentem eleverit, illiusque divinam opem imploraverit, etiam ducentos annos, & totidem quadragenas.

Si vero quocumque Dominico, aut festo die, coronant Beatissima semper Virginis Dei Genetrix Mariae, etiam pia devotione recitaverit, annos trecentos, & totidem quadragenas.

Ac si conscientiam suam mane, aut Vespere, cum emendationis proposito examina-verit, ac de male antea vita veniam supplex a Deo misericordiarum Patre postulaverit, similiter trecentos annos, & totidem quadragenas de sibi junctis, vel alias quomodolibet per eum debitis poenitentis, misericorditer in Domino relaxamus.

Atque ut eosdem fideles ad pietatis opera exercenda, eo etiam magis invite-mus, eorum cuilibet, quoties pro haereticorum reductione, infidelium conversione, Christianae atque Orthodoxae Fidei propagatione, & Sanctae Matris Ecclesiae tranquillitate, & exaltatione, ac inter Principes Christianos pace, & concordia, Deum precando, orationem Dominicam, salutationemque Angelicam quinquies devote dixerint, easdem illas indulgentias, ac peccatorum remissiones, quae unam septem praecipuis Urbis Basilicis visitantibus concessa sunt, concedimus, & impartimur.

Quod si quis peccatorem a via perditionis, veluti ab haerese, blasphemia, aliisve ejusmodi sceleribus, & peccatis, ad viam salutis converterit, aut si certe in eo laboraverit, aut si inter discordantes pacem conciliaverit, aut quantum in se est, procuraverit, concedimus, ut sanctorum sacrificiorum, jejuniorum, orationum, ac quorumvis aliorum piorum operum, quae in omnibus Ordinibus, & Congregationibus regularibus Sanctae Catholicae Ecclesiae sunt, non secus, ac si unicumque earum proprium membrum foret, eo ipso particeps efficiatur.

Præterea, unicuique vere poenitenti, qui peccata sua alicui ex Sacerdotibus idoneis, & ad id approbatis confessus fuerit, & sacram sumplerit Eucharistiam, aut Missam, si Sacerdos fuerit, celebraverit, quoties id fecerit, toties ei plenariam.

Aut si in mortis articulo constitutus, numisma collo appensum, aut quovis modo secum habuerit, pronuntiato nomine Jesu, corde saltem, si ore nequiverit, etiam plenariam.

Atque itidem militibus, aut aliis, qui aliquod hujusmodi numisma secum habentes contra infideles, vel haereticos, aut alios S. R. E. hostes pugnaverint, praesertimque, si ibi eos mori contigerit, Jesu nomine ut supra invocato, pariter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, auctoritate praedicta, tenore praesentium, etiam misericorditer in Domino concedimus, & largimur.

Utque defectus, & negligentiae, animique distractiones, quae ex humana fragilitate in Divini Officii recitatione, Missarumque celebratione, vel auditione Sacerdotibus, aut Clericis, vel laicis contingere solent, aut horum etiam ob justum impedimentum praetermissio, ex devotio-nis hujus numismatis gestatione, Corona tamen Beatae Mariae Virginis pie recitata, aut saltem pronuntiato Psalmo, Miserere mei Deus, suppleri, & compensari possint, eadem auctoritate concedimus, & indulgemus.

§.16. Quicumque autem aliquod hujusmodi numisma habuerit ipsum pro suo arbitrio in testamento, aut alia ultima voluntate, cui voluerit, Ecclesiae, nec vero cuiquam alii, absque speciali nostra, aut nostrorum Successorum concessione relinquere, aut donare possit.

Numisma Ecclesiae tantum relinqui possit.

§.17. Quam quidem Ecclesiam, in qua fuerit dictum numisma repositum, festis diebus Inventionis, & Exaltationis Sanctae Crucis, universis, & singulis Christianis utriusque sexus vere poenitentibus, & peccata sua confessis, devote visitantibus, similiter plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem damus, concedimus, & largimur.

Quas Ecclesias visitantes indulgentias consequantur.

§.18. Quod si quis numisma habens ab intestato decesserit, volumus, ut illud ad propinquorem ejus domicilio Ecclesiam cum eisdem gratis, facultatibus, & indulgentiis pertineat.

Numisma in testari decesserit ad propinquorem Ecclesiae spectat.

§.19. Quicumque nihilominus in articulo mortis constituto de consilio ejus confessari ipsi numisma liceat commodare, qui itidem omnes supradictas indulgentias, & peccatorum remissiones valeat obtinere.

In articulo mortis constitutus accomodat possit.

§.20. Postremo ut animabus quoque Christianis in Purgatorio existentibus, quae per caritatem Domino Nostro Jesu Christo unitae ex hac vita migraverint, quae antequam decederent aliorum Christianis suffragiis juvari meruerunt, de coelestibus Ecclesiae thesauris, quorum dispensatores a Domino ad animarum salutem constituti sumus, paterne subveniamus, divi-

Animabusque Purgatorii prole, impletis hic enarra-tis.

divina miseratione confisi, concedimus, ut quoties quilibet aliquod ex huiusmodi numismatibus secum habens, pro distarum animarum salute, praemissa, eorumve aliqua adimpleverit, vel quicumque alius Ecclesias, in quibus eadem numismata reponi contigerit, dictis festis diebus Inventionis, & Exaltationis Sanctae Crucis visitaverit, ipse anima, pro quibus id fecerit, efficacissimis Iesu Christi Domini Nostri meritis, ac eiusdem Beatae Mariae Semper Virginis, Sanctorum Angelorum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum, omniumque Sanctorum, & Sanctorum precibus, & intercessionibus suffragantibus, easdem indulgentias, & peccatorum remissiones consequantur.

§.21. Praesentes vero literas, sub quibusvis similibus, vel dissimilibus indulgentiarum, & gratiarum revocationibus, suspensionibus, abrogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, per Nos, vel Successores nostros Romanos Pontifices, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac in favorem Cruciate Sanctae, vel alias quomodolibet faciendis minime comprehendimus, sed quoties illae emanabunt, toties easdem praesentes ab illis exceptas, & nisi de eis expressa, & individua mentio fiat, adversus illas in pristinum, & validissimum statum restitutas, ac de novo concessas esse, & ceteris, & perpetuo validas, & Ecclesiis, perpetuis futuris temporibus suffragari debere decernimus, & declaramus.

§.22. Non obstantibus nostris de non concedendis indulgentiis ad instar, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.23. Volumus autem, ut praesentium literarum exemplis &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, Kal. Decembris, Pont. nostri Anno III.

Clasula huius elargio nis praeservativa.

Clasula de rogati.

Exemplorum fides.
D. P. An. III.
1. Decemb.

illiusque officio huiusmodi ibidem Apostolica auctoritate perpetuo suppressis, & extinctis Civitatem Esinam praedictam, ac illius universum Districtum, Comitatum, Terras, Castra, & loca, eorumque Cives, Incolas, habitatores, personas, res, & bona, regimini, & gubernio unius Gubernatoris ibidem instituti cum omnibus honoribus, privilegiis, & praerogativis, quibus Gubernatores aliarum Civitatum d. Marchiae fruebantur, per quasdam subiecimus, & deinde nonnullorum querelis desuper interpositis adducti, extinctum officium Praetoris huiusmodi, in gubernium peculiare, salva tamen pro tempore existentis legati, seu Praesidentis, vel alterius Gubernatoris Provinciae praedictae superintendencia, ad instar Gubernatorum Civitatis Castellae, & Tuderti per alias nostras in forma Brevis literas ereximus, & institimus, prout in singulis literis praedictis plenius continetur.

§.2. Eiusdem Civitatis nostrae Esinae, quae antiquitate, nobilitate, fertilitate, ac populi frequentia, praestantiumque virorum copia, & Territorii fecunditate plurimum celebris existit, decori, dignitati, & ornameto per amplius consulere, ac dilectos filios illius Communitatem, & homines, qui etiam in nostram, & Apostolicam Sedem subventionem nuper summam quatuor millium scutorum auri in auro 12. Julis monetae Romanae pro quolibet scuto huiusmodi computatis per dilectos filios Annibalem, Primum utriusque juris Doctorem, & Politicum Baldassinum eorum Concives, & apud Nos, & Sedem praedictam in hac parte agentes Nobis ad effectum causae onerosae praesentibus contentae obtulerunt, ac Depositorio nostro generali realiter, & cum effectu persolvi curarunt, grati animi affectu, condignisque favoribus, & gratis prosequi, & compensare volentes, nec non Communitatem, & homines, ac alias Incolas, & habitatores praedictos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac ad instar aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, a quibus gubernia, & regimina variis temporibus instituta, & separata fuerunt, supplicationibus communitatis, hominum, & agentium praedictorum per eos, & dilectum filium nostrum Prosperum tituli Sancti Clementis Presbyterum Cardinalem Sanctae Crucis nuncupatum Nobis jam dudum humiliter porrectis inclinati, causa quoque, & praesentibus huiusmodi per Nos, & dilectum filium Theaurarium generalem dictae Camerae primo, & deinde per dilectum filium nostrum Hieronymum Sanctae Mariae in Cosmedin Diaconum Cardinalem Mattheum nuncupatum diligenter cognitis, & examinatis, ac etiam dicto gubernio, ad quod Referendarios etiam Signaturae nostrae tran-

Dist. Civitatis Scaturae omnia & Privilegia confirmat.

transmissimus, ac omnibus aliis debita animadversione pensatis, suppressionem, ac extinctionem Officii Praetoris huiusmodi ratas, & gratas habentes, & innovantes, atque superintendentiam praedictam abrogantes, & abolentes, motu etiam proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, omnia, & singula statuta, Constitutiones, & Ordinationes Civitatis Esinae, illiusque communitatis, & hominum praedictorum, necnon privilegia, exemptiones, libertates, praerogativas, facultates, gratias tam spirituales, quam temporales, & indulta quomodocumque, & per quoscumque Romanos Pontifices pro tempore existentes ac Nos, & dictam Sedem, seu alios hactenus quomodolibet edita, & concessa, licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Concilii Decretis non contraria, & quatenus illa in usu existant, nec sub ullis Apostolicis revocationibus comprehensa, illorum omnium, dictarumque literarum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, dicta auctoritate tenore praesentium confirmamus, approbamus, & innovamus, ac illis perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur favorabiliter adhaeremus, omnesque, & singulos tam juris, quam facti, ac solemnitatum, etiam substantialium defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus.

§.3. Nec non Civitatem ipsam Esinam, ac illius universum Districtum, Comitatum, Terras, seu Castra, & loca, eorumque Cives, Incolas, habitatores, personas, res, & bona, ab omni, & quacumque Jurisdictione, potestate, legatione, vicelegatione, gubernio, dominio, correctione, visitatione, regimine, superioritate, auctoritate, superintendencia, & facultate ordinaria, vel extraordinaria generali, vel speciali, tacite, vel expresse quomodocumque concessa, seu concedenda, Legatorum etiam de latere, Vicelegatorum, Praesidentum, Gubernatorum, Judicum, Officialium, Vicariorum, Locatenen., & aliorum Ministrorum quorumcumque dictae Marchiae, vel alterius Provinciae, sive loci, etiam si de illis magis specialis, & expressa mentio habenda foret, ita ut ipsi, vel eorum aliqui in quibuscumque maximis, minimis, mediocribusque causis temporalibus, secularibus, profanis, criminalibus, civilibus, sive mixtis, in prima, secunda, tertia, quacumque alia instantia tam per viam simplicis querelae, quam etiam quocumque appellationis, recursus, juramenti, etiam per horrecentiae, inhibitionis, bannimenti, edicti, & quemcumque alium modum etiam ratione, & occasione fideiussorum de non offendendo, & se representando datarum, sive dandarum, seu quae alias renovandae essent, & pacis inite, sive in eunda, ac induciarum fractarum, sive frangendarum, vel alias quomodolibet motis, & inchoatis, dummodo ad praesens non sint instructae, nec per compromissum introductae, & imposte- rum quomodocumque movendis, cogitatis, Ball. Rom. Tom. IV. Par. IV.

quocumque qualitatis, quantitatis, & status existentibus, se amplius ex officio, sive ad Fiscum, sive partium instantiam intromittere, vel in Civitatem Esinam huiusmodi, ac illius districtum, Comitatum, Terras, Castra, aut loca, eorumque Cives, Incolas, habitatores, personas, res, & bona, ullam in eos jurisdictionem, potestatem, regimen, gubernium, visitationem, correctionem, superioritatem, auctoritatem superintendentiam, ac controversiam tam in Petitorio, quam in Possessorio amplius ullo modo, via, iure, causa, & forma exercere, aut quascumque sententias, censuras, & poenas promulgare nequeat, auctoritate, & tenore praedictis in omne avum, sine tamen Camerae nostrae Apostolicae Auditoris generalis ubique locorum Iurisdictionem habentis, ac Iudicum, Commissariorum, quibus a Nobis, vel Successoribus nostris, sive ex Signaturae Rescripto, causa commissae extiterint, praedictis, penitus eximimus, & totaliter liberamus, ac nostro soli, & dictae Sedis regimini, gubernio, & Jurisdictioni cum omnibus, & singulis suis causis, iuribus, & actionibus, servato tamen legum, & Canonum ordine, immediate, absque alicujus alterius recognitione, & superintendencia perpetuo subiicimus, ipsiusque Marchiae, & quocumque alterius Provinciae, seu loci Legatis etiam de latere, Praesidentibusque, & Gubernatoribus desuper perpetuum silentium omnino imponimus.

§.4. Necnon in ipsa Civitate Esinae, ejusque districtu, Comitatu, Terris, Castris, & locis praedictis unum amplum, absolutum, & peculiare gubernium ab omni legatione, & quocumque alio gubernio liberum, & exemptum pro uno Gubernatore a Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus eligendo, & nominando, seu jam per Nos electo, & nominato.

§.5. Qui nostro, & S. R. E. nomine contra alicujus Legati, vel Praesidentis, aut alterius Gubernatoris recognitionem, superintendentiam, aut dependantiam ac ab illis privative Civitatem Esinam, ac illius Districtum, & Comitatum, eorumque Cives, Incolas, habitatores, personas, res, & bona quocumque regat, & gubernet, ac liberam, amplam, & omnimodam Jurisdictionem, potestatem, auctoritatem, & superioritatem in illam, & illos iudice exerceat, necnon Civiles, Ordinarias in prima instantia per Locumtenentem suum, vel Iudicem ordinarium praedictae Civitatis tantum, ita ut praeventioni locus sit, & de uno ad eorum alterum, qui non iudicaverit, & demum ad ipsum Gubernatorem appellari possit, reliquas vero Civiles summarias videlicet, & executivas, necnon Criminales ac fideiussiones, paces, etiam inducias praedictas etiam antea sub dicta Curia generali semel, vel pluries initas, factas, impletas, aut innovatas, & de cetero sub ipsa Curia Esina in eundas, frangendas, impletas, & innovandas, ac pro initis, fractis, impletis, & innovatis respective habendas C c c

Solum Gubernatoris regimini committitur.

Facultate talis Gubernatoris enunciat.

CXV. CONFIRMATIO PRIVILEGIORUM CIVITATIS, TERRARUM, & LOCORUM COMITATUS ESINAE CUM NONNULLIS STATUTIS PRO DIRECTIONE EJSDEM COMITATUS. SIXTUS PAPA V.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Confirmatio privilegiorum Civitatis, Terrarum, & locorum Comitatus Esinae cum nonnullis Statutis pro directione ejusdem Comitatus.

SIXTUS PAPA V.

Ad perpetuam vel memoriam

Exordium ab ipsa materia petendum.

DE salubri Civitatum, Oppidorum, & locorum nostro, & Romanae Ecclesiae temporali dominio subiectorum statu, sedula meditatione solliciti, ea pro Pastoralis Officii nostri debito constitimus in dies, quae ad illorum prosperum regimen, & gubernium spectare cognoscimus.

Sixtus Esini Gubernatoris instituerat.

§.1. Hinc est, quod Nos, qui ab ipso Pontificatus nostri initio in Civitate nostra Esina tunc per unum Praetorem sub gubernio Provinciae nostrae Marchiae regi solita nomine, titulo, statu, & essentia Praetoris,

CONFIRMATIO PRIVILEGIORUM CIVITATIS, TERRARUM, & LOCORUM COMITATUS ESINAE CUM NONNULLIS STATUTIS PRO DIRECTIONE EJSDEM COMITATUS. SIXTUS PAPA V.

CONFIRMATIO PRIVILEGIORUM CIVITATIS, TERRARUM, & LOCORUM COMITATUS ESINAE CUM NONNULLIS STATUTIS PRO DIRECTIONE EJSDEM COMITATUS. SIXTUS PAPA V.

das Civitatis Efinæ, ac illius Districtus, Comitatus, Terrarum, aut Castrorum, & locorum prædictorum eorumque Civium, Incolarum, habitatorum, personarum, rerum, & honorum, ut præfertur, vel alias quomodolibet, ac quavis causa, & occasione motas, dummodo ad præsens non sint alibi instructæ, vel per compromissum introductæ, & in futurum quomodocumque movendas.

Causa Apost. Auditoris, & Episcopi Ordinarij ius resecvat.

§.6. Sine tamen Auditoris Generalis, & Judicum Commissariorum prædictorum præiudicio, & salva eorum Jurisdictione, ac exceptis causis Ecclesiasticis ad forum Ecclesiasticum pro tempore existentis Episcopi Efini, illiusque Curiam iuxta formam Canonum, ac Sacri Concilii Tridentini Decretorum spectantibus, & spectaturis per se, suosque Ministros agere, tractare, audire, cognoscere, decidere, sineque debito, iustitia mediante, terminare.

Aliaum finium Civitatum privilegia communitate.

§.7. Omnibusque, & singulis honoribus, privilegiis, facultatibus, & præmunitiis, quibus Civitatum nostrarum, Fanen., Anconitan., Firman., & Asculan., ceterique liberi Governatores, nostram tantum, & dictæ Sedis auctoritatem, Jurisdictionem, & Superioritatem immediate recognoscetes de Jure, vel consuetudine, seu ex privilegio, aut alias vigore quarumcumque literarum Apostolicarum, quarum tenores, formas, compen. ac datas etiam præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, absque ulla proflus differentia uti, potiri, & gaudere libere, & licite possit.

Salarium Gubernatoris assignat.

§.8. Cum salario, & stipendio alias aucto. quinquaginta scutorum argenteorum monetæ illarum partium, si ipse Gubernator fuerit in aliqua Prælatura constitutus, alioquin triginta scutorum similium dumtaxat, pro quolibet mense iuxta dictæ Civitatis Efinæ, illiusque Communitatis, & Hominum concilia olim celebrata.

Sportule &c. pro Causis Civilibus, & Criminalibus.

§.9. Et cum usu, & manutentione Capitulorum de, & super Sindicatu ac modo, & forma regiminis, tum etiam observatione taxarum de, & super sportulis, vel aliis solutionibus in Causa Civili, vel Criminali quomodolibet tempore dictæ Præture præstari solitis, quæ salvæ, & illæ remaneant, donec alia condigna, & rationabilia Capitula, & Taxæ de, & super præmissis per Civitatem prædictam, illiusque Communitatem, & homines confecta fuerint, necnon cum omnibus aliis proventibus, emolumentis, honoribusque, & oneribus solitis, & consuetis auctoritate, & tenore prædictis similiter perpetuo constituimus, erigimus, & instituiamus.

Clausula ad præsentium literarum firmitatem opportuna.

§.10. Insuper pro majori gubernii per præsentem instituti stabilitate, ac aliorum præmissorum omnium observatione, & manutentione, necnon Communitatis, & hominum prædictorum cautela, & securitate perpetua, & solemnè omnia, &

singula Sedis, & Cameræ Apostolicæ prædictorum bona Civitati prædictæ, illiusque Communitati, & hominibus obligamus, & hypothecamus, ac obligata, & hypothecata esse, necnon præsentibus literas, ac omnia, & quæcumque in eis contenta, nullo unquam tempore de surreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu, etiam Causarum, vel personarum etiam transennatum, vel forensium, aut alia quacumque occasione in toto, vel in parte notari, argui, impugnari, invalidari, retardari, rescindi, ad terminos Juris reduci, in Jus, vel controversiam vocari, aut adversus illa quodcumque Juris, & facti, vel gratie remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi posse, ac sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus ad tempus, vel beneplacitum, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores, & Successores nostros, dictæque Sedis sub quibuscumque tenoribus, & formis, quandocumque, vel qualitercumque generaliter, communiter, specificè, & expresse factis, & faciendis minime comprehendendi, sed semper, & perpetuo ab illis excepta, & quoties emanabunt, toties in pristinum statum restituta, reposita, & plenarie reintegrata, ac etiam sub data per Communitatem, & homines prædictos eligenda de novo reconcessa, valida, firma, & efficacia existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac inviolabiliter observari debere, vimque, & robur veri, & validi contractus, ac efficacis obligationis inter Nos, ac Sedem, & Cameram prædictas ex una, nec non Civitatem prædictam, illiusque Communitatem, & homines partibus ex altera legitime ex titulo vere oneroso mediante solutione prædictæ summe quatuor millium scutorum hujusmodi iniri, & stipulati, ac etiam utriusque jurati obtinere, distamque Cameram, ad Communitatem, homines, Incolas, habitatores, & personas hujusmodi in libero gubernio, ac iuribus, & aliis præmissis tuendis immunes, indemnes, & exemptos conservandos teneri, & obligat. esse, ac fore, eisdemque præsentibus literas ad proban. plene solutionem summe quatuor millium scutorum hujusmodi, ac quod illa in nostram, dictæque Sedis subventionem conversa fuerint, aliaque præmissa ubique tam in iudicio, quam extra sufficere, nec alterius probationis adminiculum requiri.

Sic observandum in quocumque Tribunali.

§.11. Sicque per prædictos, ac quoscumque alios Judices Ordinarios, & Delegatos cujusvis auctoritatis, & potestatis etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quavis causa, & instantia perpetuo iudicari, & definiti debere, necnon si fecus super his a quoquam qua-

Derogatio contraxorum

quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus, & declaramus.

Pœna contra violatores.

§.12. Districtus inhibentes prædictis Legatis etiam de latere, Vicelegatis, Gubernatoribus, Commissariis, Locatenen. Ordinariis, & Extraordinariis quavis auctoritate generali, vel speciali, specifica, & expressa fungent., & functionis, ceterisque Officialibus, Notariis, Executoribus, & Justitiæ Ministris quibuscumq. ejusdem Marchie, vel alterius Provinciae, sive loci, ac omnibus, & quibuscumque aliis cujuscumque Dignitatis, Status, gradus, ordinis, & conditionis existent., & exituris, exceptis tantummodo Cameræ nostræ Apostolicæ Generali Auditore, & Judicibus, quibus a Nobis, vel a Successoribus nostris sive ex signature rescripto, cause commisse fuerint, ne sub indignationis nostræ respectu Cardinalium, & Excommunicationis respectu aliorum poenis, quidquam contra præsentium tenorem directe, vel indirecte quovis quaesito colore attentent, aut alias illis quomodolibet contravenire audeant, vel præsumant.

Deputati & sequutores.

§.13. Et nihilominus dilectis filiis Causarum Curie Cameræ Apostolicæ Generali Auditori nunc, & pro tempore existent. ac Universis, & singulis Legatis etiam de latere, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælati, seu in Ecclesiastica dignitate constitutis motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus per præsentem committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios eisdem præsentibus literas, ac omnia, & singula in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dictæ Civitatis, illiusque Communitatis, hominum, Incolarum, habitatorum, & personarum hujusmodi, seu alterius eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præsentibus literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ac Gubernatores, Communitatem, cives, homines, Incolas, habitatores, & personas Civitatis Efinæ, illiusque Districtus, Comitatus, Terrarum, Castrorum, & locorum hujusmodi, illis omnibus, & singulis iuxta eorundem præsentium continentiam, & tenorem pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos, vel eorum quempiam desuper quomodolibet molestari, & inquietari, vel perturbari: Contradictores quoscumque, vel rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, ac temporales, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, illas sententias, censuras, & poenas prædictas incurrisse, servata tamen forma Conc. Trid., declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

§.14. Non obstantibus Pii IV. de præsentem, & registran. in dicta Camera Apostolica gratis, & privilegiis illius interesse concernen. infra tres Menses a die impetrationis, necnon Bonifacii VIII. de una, & in Concilio generali edita de duabus dietis, Constitutionibus, ac Terrarum, Castrorum, & locorum quorumcumque etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, usibus, stabilimentis, decretis, reformationibus, privilegiis quoque, indultis, facultatibus, & literis Apostolicis illis, eorumque Legatis, Vicelegatis, Præfidentibus, Gubernatoribus, Locaten. Officialibus, Judicibus, & Ministris, & quibusvis aliis personis per prædictos, & quoscumque Rom. Pont. Prædecessores, vel Successores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus etiam per vias generalis Legis, & Statuti, & de Fratrum consilio, ac ex causis quantumvis gravibus, & onerosis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis, ac concedendis, approban., & innovandis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, & in eis cavere expressè, quod illis nullatenus derogari possit, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum præsentibus infererentur, pro plene, & sufficienter expressis, ac modis, & formas ad id observandos præservatis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, eaque, & alia omnia in quantum præsentibus literis contrariantur, aut illis in eis contentis quibuscumque obesse, aut illorum executionem, & effectum retardare possunt, omnino revocamus, tollimus, & abrogamus, ac pro revocatis, sublatis, & abrogatis haberi volumus, & sufficientissime derogatum contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, per præsentem autem præiudicare Taxis, & oneribus tempore dictæ Præture, ac Gubernii præteriti per Officiales ipsos, vel alios Camera nostræ, sive alteri solui solitis, vel consuetis, vel alicujus expensæ augmentum asserere, comitativis occasione dicti aucti Salarii, & Gubernii sic concessi, aut aliquid illis in lite, & causa inter eos in Camera Apostolica coram dilecto Filio Fabio Corneo ejus-

C c c 2 dem

Fides danda
transumptis.
Dat. die 15.
Decem. 1587.
An. III.

dem Camera Clerico de, & super Introitibus, rebusque aliis indecisa penden. ac quibuslibet eorum Juribus, & Statui præjudicium etiam in minimo generare, seu aliquid desuper innovare non intendimus, quæ quoad hoc salvæ, & illæsa remaneant. §. 16. Ceterum volumus, ut &c.
Datum Romæ apud S. Petrum sub anno Piscatoris die 15. Decemb. 1587, Pontificatus nostri Anno III.

CXVI.

Ex Regest. in
Secret. brev.

Erectio Collegii S. Bonaventurae in Conventu Sanctorum XII. Apostolorum de Urbe Ordinis Minorum Conventualium.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Ineffabilis Divinae providentiæ altitudo, cujus nutu ordinationem suscipiunt universa, jam inde ab ipso Apostolicæ prædicationis primordio Almam Urbem Romam adeo copiosis cœlestium gratiarum donis, ac prærogativis cumulavit, ut quæ antea per tot sæcula variis superstitionibus quasi quibusdam præstigiis decepta, ac seducta tenebatur, quæque fuerat erroris schola, tunc primum glorioso Beatissimorum Petri, & Pauli Apostolorum Martyrio Deo Omnipotenti consecrata, sinceritate, ac solida Christianæ Religionis doctrina illustrata divinæ sapientiæ, ac veritatis, sacramque literarum publicum Gymnasium esse inciperet, & ab ipsa, quæ Orbis terrarum regebat Imperium, tanquam a summa, ac primatiam omnium Provinciarum sede in omnes partes lux illa veritatis se se diffunderet, quæ pro communi humani generis salute divinitus tradita, tunc recens per eosdem Apostolos in terra illa errorum caligine Mundo fuerat revelata. Et exinde diversi Romani Pontifices nostri Prædecessores sancto propagandæ fidei zelo accensi eam Pontificio munere dignissimam susceperunt curam, & sollicitudinem ut eandem Urbem, unde vera pietas, religio, & doctrina in omnes gentes, ac nationes perpetuo disseminanda erat, alii Religiosi, Collegiis, & Universitatibus, alii publicis, & sacrorum librorum Bibliothecis ornarent, atque augerent, sic quoque Nos, qui Regulari habitu Ordinis Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci ab incunte ætate suscepto, illius Regulam, & Institutum solemniter, riteque professi sumus, cum Romæ in Domo ipsius Ordinis apud Sanctorum XII. Apostolorum Basilicam verbi Dei concionatoris, & postea Universi Ordinis Minorum Procuratoris, ac demum Magistri Generalis amplissimis muneribus fungeremur. Domum prædictam non modo fabricis, atque ædificiis, sed etiam Bibliotheca auximus, atque ornavimus non sine fragranti desiderio aliquod ibidem Collegium, ac divinarum literarum, Sacræque Theologiæ studium instituendi.
Quare nunc demum ad celsissimam

Pontifex se
hujus Ordinis
professione,
munusque in
eo adimpleta
quærit.

Pontificatus Sedem immensa Divina Clementia nullis nostris meritis proventi, rei optime perficiendæ propositum diutius non duximus differendum, cum præsertim hoc a Nobis exposulare videatur, non solum Apostolici muneris divinæ fidei nostræ commissi sollicitudo, præcipuaque illa, qua Urbem hanc nostram Romam diligimus, charitas, & studium quo illius orandæ maxime flagramus, sed plane flagitat Beati Seraphici Francisci Regularis Ordo, ac quo tot summorum virorum doctrina, & sanctitate præstantium religiosa cohortes, & copiæ ad Ecclesiæ Dei propagationem, & defensionem prodierunt, ut quod olim se; re; Innocentius PP. III. Prædecessor noster præsignificavit dum Beatum Franciscum ipsius Ordinis Parentem, & Auctorem suis humeris Lateranen. Basilicam colabantem sustinere in somnis vidit, id inde communi bono Christianæ Republicæ ipse rerum eventus comprobavit.

Idem enim Franciscus ea sapientiæ suæ semina edidit, ea reliquit continentia, abstinentiæ, ac susceptorum pro Christo laborum tolerantia documenta, ut qui ejus Regulam sequuti sunt, quasi novæ sobolis fetus adoptati, ac salutaribus præceptis instructi perpetua futurorum temporum successione universa Catholica Ecclesiæ ornameto extiterint, siquidem multi ex ipsis sanctitate, atque eruditione insignes tanti Patris, & Magistri hortatu atque exemplo excitati, multis, variisque Provinciis peragratis, nationes in tenebris aberrantes ad disciplinam Christianæ lucem revocarunt, ac convulsis vitiorum, atque errorum radicibus, Verbi Dei, quod velut imber de Cœlo descendens, terramque inebrians facit eam germinare, pia prædicatione mentes hominum fecundarunt, & usque adeo præclari hujus Ordinis tum sanctitatis, tum doctrinæ odor jam inde ab initio in omnem Terram se diffudit, ita in dies magis hujus sanctæ familie Alumni juvante Domino profecerunt, ut pie me; Gregorius IX. & Gregorius X. alique Romani Pontifices, etiam Prædecessores nostri ad res Ecclesiæ maximas gerendas, ejusdem Ordinis professores adhibuerunt, ac potissimum duos illos spectata pietatis, & doctrinæ, qui Legati Apostolici ab eodem Gregorio X. Constantinopolim missi Græcos ad S. Apostolicæ Sedis obedientiam, Tartaros ad Catholicam fidem reduxerunt, qui etiam constans opinio fuerit Seraphici Doctoris S. Bonaventurae opera in Concilio Generali Lugdunen., idem egregie perfectum fuisse, & longum sit recensere ceteros complures ejusdem Ordinis Regulares, qui per illorum gloriosa vestigia pleno gradu incedendo continuata tot sæculorum serie ad nostram usque ætatem uberrimos ad Dei gloriam, & animarum salutem, in Sancta Dei Ecclesia fructus protulerunt.

§. 1. Cum itaque Monasterium S. Mariæ de Arabona S. Benedicti, vel Cisterciensis. Ordinis nullius Diocesis. Provincie Theatin., quod bo. me. Jacobus Episcopus Por-

S. Francisci
ejusque Reli-
giosorum in
Religionem
Christianam,
& S. Sedem
merita.

Attestata itaque
vacantia
nonnullorum
Beneficiorum
hic censua-
torum.

Portuen. S. R. E. Cardinalis Sabelhus nuncupatus ex concessione, & seu dispensatione Apostolica in commendam, dum viveret, obtinebat, commenda ipsa per obitum ejusdem Jacobi Cardinalis, qui nuper apud dictam Sedem debitum naturæ persolvit, cessante, adhuc eo quo ante commendam ipsam vacabat, modo, necnon perpetua Cappellania sub invocatione Conceptionis, seu Nativitatis Beatæ Mariæ Virginis in Ecclesia Veliterna per obitum quondam Joannis Petri Ghislerii, alias de Consiliariis in d. Ecclesia dum viveret perpetui Cappellani apud Sedem eandem defuncti vacaverit, & vacet ad præsens, nullusque de dicta Cappellania præter Nos pro eo, quod dudum omnia Beneficia Ecclesiastica apud Sedem prædictam tunc vacantia, & in antea vacatura collationi, & dispositioni Nostræ reservavimus, ac ex tunc irritum, & inane decernimus, si secus super eis a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, hac vice disponere poterit, sive possit, reservatione, & decreto obstitentibus supradictis, Nos qui pietatis, ac disciplinarum, & Theologiæ felices in Domino progressiones perpetuo fovere debemus, justissimis causis, & rationibus adducti, quod semper antea in votis habuimus, id re ipsa exequi volentes, eandem Basilicam a re: mem. Joanne PP. III. similiter Prædecessore nostro plurimis privilegiis decoratam, novo Collegio, ac studio divinarum literarum, Sacræque Theologiæ ornare, reque auge-re decrevimus, ad hoc, ut in ea Professoribus dicti Ordinis Minorum Conventualium ad studia sacrarum literarum hujusmodi occasio, & commoditas nostra, & Sedis prædictæ Beneficentia subministraretur, si mulque novi operarii ad agri Domini culturam introducantur.

§. 2. Motu itaque proprio, non ad aliquis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine ad Omnipotentis Dei laudem, & gloriam, necnon militantis Ecclesiæ exaltationem, Divinique Cultus, & Orthodoxæ Fidei augmentum, ac Religiosorum prædictorum commoditatem, atque profectum in prædicta domo unum Collegium viginti ad minus ejusdem Ordinis Minorum Conventualium professorum in humanioribus literis, & ingenius artibus nempe in Logica, Phisica, & Methaphisica, optime versatorum, ac alias juxta ordinationes, & statuta desuper faciendæ, & stabilienda qualificatorum, qui in hujusmodi Collegio tanquam uberrimo divina legis Seminario Sacræ Theologiæ Seraphici eximii Doctoris S. Bonaventurae tantum studiis insisteret, & operam suam navare, atque in quatuor sententiarum libris ejusdem S. Bonaventurae, quem inter præcipuos Ecclesiæ Sanctæ Doctores adscribendum, & orandum per specialem nostram Constitutionem declaravimus, continue proficere studeant sub unius præstantissimi, & exercitissimi Lectoris

Collegium vi-
ginti Studen-
tium in Con-
ventu SS. XII
Apostolorum
instituit.

Regentis nuncupandi doctrina, & disciplina, qui etiam legendo, interpretando, ac disputando, ut moris est in generalibus ejusdem Ordinis Minorum Conventualium studiis, eosdem Religiosos Collegiales exercere debeat, ut post peractum studiorum suorum hujusmodi cursum tanquam feraces prædicti agri dominici planta in Sacris Scripturis exponendis, interpretandis, ac publicis verbi Dei concionibus habendis aliisque spiritualibus officiis, & ministeriis obeundis, sana doctrinæ germina latius diffundere, & superabundantes fructus ad communem utilitatem, & salutem, Ordinisque Minorum Conventualium hujusmodi decorem producere valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & institumimus.

§. 3. Illique sic erecto, & instituto pro ejus dote, ac Lectoris, seu Regentis, & Collegialium hujusmodi sustentatione Monasterium prædictum, in quo, ut accepimus quatuor, vel quiaque dumtaxat Monaci dicti S. Benedicti, vel Cisterciensis. Ordinis ibidem a suis Superioribus, seu pro tempore existente dicti Monasterii Comendatore introducti ad præsens degunt, ejusque fructus, redditus, & proventus ad LX. florenos auri in libris Camera Apostolicæ taxati reperiuntur, & Cappellaniam hujusmodi, quæ sine cura est, personalemque residentiam non requirit, ac cuius, & illi forsitan annexorum fructus, redditus, & proventus CCC. ducatorum auri de Camera secundum communem ætimationem valorem annum, ut etiam accepimus, non excedunt, sive Cappellania præmissa, sive alio, & tam illa, quam Monasterium hujusmodi quibusvis modis, & ex aliorum quorumcumque personis, seu per liberam dicti Joannis Petri, vel alterius resignationem de Cappellania, ac cessionem cujusvis de regimine, & administratione Monasterii hujusmodi in Romana Curia, vel extra eam etiam coram Notario publico, & testibus sponte factas, aut Cappellania per affectationem alterius Beneficii Ecclesiastici, quavis auctoritate collat. vacent, etiam si tanto tempore vacaverint, quod Cappellania collatio, & Monasterii hujusmodi provisio juxta Lateranen. statuta Concilii, aut alias Canonicas sanctiones ad Sedem prædictam legitime devoluta ipsaque Cappellania dispositioni Apostolicæ specialiter, aut alias generaliter reservata existat, & provisio dicti Monasterii ex quavis causa ad Sedem eandem specialiter, vel generaliter pertineat, ac de ipso Monasterio consistorialiter disponi consueverit, seu debeat, necnon super Cappellania, ac regimine, & administratione Monasterii hujusmodi inter aliquos lib. cuius statum, verumque, & ultimum Monasterii & Cappellaniam prædictorum vacationis modum, etiam si ex illo quævis generalis reservatio, etiam in corpore juris clausa resultat, præsentibus haberi volumus pro expressis pendente indecisa, cum annexis, membris, bonis, proprietatibus jurisdic-

Pro Dote
Collegii Be-
nificia supra-
dicta assignat.

tionibus, iuribus, & praeeminentiis suis universis, ita quod liceat ex nunc ipfius Collegii Lectori, seu Regenti, & Collegialibus pro tempore existentibus illorum omnium corporalem possessionem per se, vel alium, seu alios nomine eiusdem Collegii propria auctoritate absque iudicis, mandato, vel decreto, ac spolii, & attentatorum vitio libere apprehendere, & perpetuo retinere, eaque regere, & administrare, ac fructus, redditus, proventus, iura, obventiones, & emolumenta Monasterii, & Cappellaniae, ac annexorum huiusmodi in suos, & disicque Collegii communes usus, utilitatem, & necessitates convertere, Dicecesani loci, vel cuiusvis alterius, licentia desuper minime requisita, auctoritate, & tenore praedictis, etiam perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus.

Abrogata in Abbazia sic unita Abbatia Monachos ad illa Monasteria transire jubet.

§.14. Ac in ipso Monasterio dignitatem Abbatialem, nomenque, titulum, & denominationem Abbatis, necnon Conventualitatem, si qua sit, ac Sancti Benedicti, seu Cisterciensis Ordinem praedictum, illiusque statum, essentiam, & dependentiam Regularis eiusdem auctoritate, & tenore similiter perpetuo supprimimus, & extinguimus, ipsosque Monachos ibidem degentes ad alia Monasteria, seu Regularia loca sui Ordinis ad id eis a suis Superioribus assignanda, vel alias ubi benevolos invenerint receptores, ita ut ea nunc deinceps in Monasterio unito praefato nullatenus permanere, nec ex illius fructibus, vel rebus, alimentis, vel ullum omnino subsidium, aut jus, vel actionem ibidem pretendere possint, sed statim habita praesentium notitia ad alia Monasteria, & loca huiusmodi nulla alia a Nobis expectata iustione, mentisque nostrae declaratione, sub excommunicationis latae sententiae, ac etiam carceris, aliisque arbitrio nostro imponendis poenis ipso facto per contravenientes incurra, transire debeant, ac Rector, seu Regens, ac Collegiales praefati ad alios Monachos in dicto unito Monasterio recipiendum, & admittendum, illisque alimenta ministrandum, vel aliud quidpiam praestandum minime teneantur, nec obligati sint, minusque ad id cogi, vel compelli valeant, transferimus.

Talis Monasterii onera Collegio imponit.

§.5. Necnon fundationem, & institutionem Monasterii huiusmodi, ac Missarum, Anniversariorum, & aliorum divinarum Officiorum, obligationes, commissiones, & Dofunctionum suffragia, si quae sint, ceteraque onera eidem unito Monasterio quomodolibet incumbant in dicti Collegii ministeria convertimus, etiam commutamus.

Et ceterorum Collegiorum Privilegia communicat.

§.6. Insuper eidem Collegio, illiusque Lectori, seu Regenti, Collegialibus, Scholasticis, Officialibus, Ministris, & personis, ut omnibus, & singulis privilegiis, exemptionibus, libertatibus, facultatibus, indultis, ceterisque gratis, tam spiritualibus, quam temporalibus, quibus alia praedicti Minorum Conventualium, & quorumvis aliorum Ordinum Collegia, ad

quarumcumque bonarum literarum, & disciplinarum cultum, & propagationem ubique instituta, illorumque Rectores, Regentes, Collegiales, Scholares, Officiales, Ministros, & persona de iure, vel consuetudine, seu ex privilegio, etiam per viam communicationis, seu extensionis, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & aequo principaliter absque ulla prorsus differentia, uti, potiri, & gaudere libere, & licite valeant in omnibus, & per omnia, perinde, ac si illa eis specialiter nominatim, & expresse concessa, & communicata fuissent, auctoritate, & tenore praefatis pariter perpetuo concedimus, & indulgemus.

§.7. Ut autem dicti Collegii prospero, ac felici regimini, & conservationi opportune consulatur, dilectum filium nostrum Alexandrum S. Eustachii Diaconum Cardinalem de Monte Alto nuncupatum, & eo vita sancto, alium ex familia nostra, si quis erit, sin minus antiquiorem ex Provincia Marchiae Anconitan. oriundum, & utroque cessante Protectorem praedicti Ordinis Minorum Conventualium pro tempore existentem S. R. E. Cardinalem eiusdem Collegii, illiusque Lectoris, seu Regentis Collegialium, Scholarium, Officialium, Ministrorum, & personarum, rerumque, & honorum Protectorem, & Defensorem, cuius consilio, & ope omnia supradicta, & quaecumque alia in eis, & circa ea quomodolibet necessaria agantur, statuatur, & ordinentur, statuimus, & deputamus.

Cardinalem Protectorem ei assignat.

§.8. Praeterea Alexandro Cardinali, ac pro tempore existenti Protectori praedicto Lectorem, seu Regentem praedictum necnon una cum ipso Lectore, seu Regente Oeconomus, Officialis, Advocatus, Procurator, ceterosque Ministros dicti Collegii deputandi, & amovendi, ac loco amovendorum alios sufficiens, necnon quaecumque statuta, ordinationes, & decreta circa eisdem Collegii, illiusque rerum, & bonorum spiritualium, & temporalium curam, directionem, regimen, & administrationem, quam Collegialium praedictorum receptionem, & admissionem, eorumque qualitates, victum, amictum, studiumque cursum, ac tempus, per quod in dicto Collegio alii, & confoveri debeant, ac alias in praemissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna licita tamen, & honesta, ac Sacris Canonibus, & Concilii Tridentini Decretis, ipsiusque Ordinis Minorum Conventualium Regularibus Institutis non contraria faciendi, & edendi, ac illa quoties pro eorum, & temporum qualitate, vel alias expediens videbitur, immutandi, corrigendi, moderandi, reformandi, interpretandi, ac alia ex integro condendi, quae postquam edita, immutata, correctata, moderata, reformata, & condita fuerint, eo ipso dicta Apostolica aucto-

Facultates talis Protectoris annuat.

auctoritate, confirmata, & approbata, sint, ac esse censentur, & ab omnibus, ad quos pro tempore spectabit etiam sub poenis in contravenientes statuendis observari debeant, plenam, liberamque facultatem concedimus, & elargimur.

Clausa pro praefatis Constitutionibus per totum firmata.

§.9. Decernentes erectionem, unionem, annexionem, incorporationem, suppressionem, extinctionem, translationem, conversionem, commutationem, indultum, statutum, deputationem, concessionem, facultatem, aliaque praemissa, ac praesentes literas nullo unquam tempore, siue pro eo, quod causa, propter quas emanaverint, & factae sint, coram locorum Ordinariis, etiam tanquam praedictae Sedis delegatis, vel alibi examinatae, verificatae, & approbatae, ac Ordinarii, Superiores, & Monachi praedicti, vel quicumque alii interesse habentes, ad id vocati non fuerint, nec eisdem praemissis confenserint, siue alias ex quibusvis causis quantumvis legitimis, & urgentibus de subreptionis, obreptionis, vel nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illa quomodocumque juris, gratiae, vel facti remedium impetrari, seu etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio uti posse, neque sub quibusvis illarum, ac unionum, annexionum, incorporationum, seu aliarum similiarum, vel dissimiliarum gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam a Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus, etiam in crastinum assumptionis ipsorum Successorum nostrorum, & cujuslibet eorum ad summi Apostolatus apicem, ac alias quomodolibet, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis pro tempore emanatis, etiam si de praesentibus literis, earumque toto tenore, ac data specialis, specifica, & expressa mentio fiat, & minime comprehendit, sed illis, ac quibusvis aliis contrariis non obstantibus in suis robore, & efficacia persistere, & quoties revocationes, suspensiones, limitationes, aliaque contraria praedicta emanabunt, toties in praedictum statum restituta, reposita, & plenarie reintegrata, ac de novo etiam sub data per Protectorem, Lectorem, seu Regentem, Collegiales, & personas huiusmodi quomodocumque eligenda de novo concessa esse, suosque integros, & plenarios effectus sortiri.

Atque observantia.

§.10. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios ordinarios, & delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate in quavis causa, & instantia iudicari, & definiri debere.

§.11. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Camerinen., & Montis Alti Episcopis, ac dilecto filio Curiae Caesarum Camerae Apostolicae generali Auditori per Apostolica scripta Motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios eisdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Protectoris, Lectoris, seu Regentis, & Collegialium praedictorum, seu alicujus eorum desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis, efficacis defensionis praesidio assistentes faciant auctoritate nostra praesentes literas, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, ac Protectorem, Lectorem, seu Regentem, Collegiales, & alios praesentes, eorumque singulos illis pacifice frui, & gaudere, non permittentes ipsos, vel eorum quempiam desuper per quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari, & inquietari: contraditores quoslibet, & rebelles, ac praemissis non parentes per censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, necnon legitimis super his habendis servatis processibus, censuras, & poenas ipsas incurrisse declarando, easque etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Executores deputati.

§.12. Non obstantibus praemissis, & quatenus opus sit nostris de non tollendo iure quaesito, ac gratis ad instar non concedendis, & unionibus committendis ad partes, vocatis interesse habentibus, veroque valore, etiam Beneficii, cui aliud unum exprimendo, necnon Lateranen. novissime celebrati, & aliorum etiam generalium Conciliorum uniones perpetuas, nisi in casibus a iure permittis, fieri, & de Monasteriis huiusmodi extra Consistorium disponi, ac beneficia unius Diceces. cum beneficiis alterius Diceces. uniri prohiben. necnon similibus mem. Bonifacii Papae pariter Praedecessoris nostri etiam, quae cavet, nequis extra suam Civitatem, vel Diceces. nisi in certis expressis casibus, & in illis ultra unam Dietam a sine sua Diceces. ad iudicium evocetur, seu ne Iudices a dicta Sede deputati extra Civitatem, vel Diceces. in quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel alii suas vices committere audeant, seu praesumant, & in Concilio generali, edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Monasterii, & Ordinis, ac Ecclesiae praedictorum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, eorumque Praesulibus, Capitalibus, Abba.

Derogatio contrarium.

Abbatibus, Superioribus, Magistris, Conventibus Fratribus, Religiosis, & aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, vel aliorum Principum instantiam, seu eorum contemplatione, & intuitu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus, etiam contra uniones, annexiones, & incorporaciones, aliaque prædicta quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent præsentibus, pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis de huiusmodi, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dictæ Sedis, vel Legatorum eius litteras impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & Decretum, vel alias quomodolibet sit processum. Quas quidem litteras, & processum huiusmodi, ad dictam Cappellaniam volumus non extendi, sed nullum per hoc eis quoad affectationem Beneficiorum, aliorum præiudicium generari, & quibuslibet, aliisque privilegiis, indulgentiis, & litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus quorumcumque tenoribus existant, per que præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta effectus eorum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in eisdem litteris mentio specialis.

Alia clausula pro indultu Abbatibus & Cappellanis unitarum.

§.13. Volumus autem, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem prædictas, dictum Monasterium in spiritualibus non lædatur, & in temporalibus detrimenta non sustineat, ac cura animarum, si qua illi imminet, nullatenus negligatur, ipsaque Cappellania debitis non fraudetur obsequiis sed ejus congrue supportentur onera consueta. Nos enim quoad Cappellaniam prout est, si attentatū forsitan est hætenus, vel imposterum. Quo vero ad alia omnia supra dicta ex nunc, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Nulli ergo omnino &c.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, decimo quinto Kal. Januarii, Pontificatus nostri Anno III.

CXVII.

Institutio quindecim Congregationum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, cum jurisdictionum, & facultatum partita concessione, ad faciliorem universæ Reipublicæ Christianæ, Statusque Ecclesiæ, & Romanæ Curie negotiorum, & causarum expeditionem.

Ad hæc videnda sunt, qua sigillatim, ad unamquamque rubricam Congregationis, adnotabo.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Immensa æterni Dei omnium opifex sapientia a sine usque ad finem fortiter attingens, sic cuncta inter se admirabili concordie nexu copulavit, suaviterque disposuit, ut vicissim ad suorum se numerum, functiones exercendas mutuis auxiliis sublevarent. Ipsa in Cœlesti Hierusalem varios beatorum spirituum ordines distinxit, quorum superiores de divinæ providentiæ rebus inferiores illuminarent. Ipsa militantis Ecclesiæ, quæ triumphantis illius imago est, corpus variis membris discrete, quæ capiti suo glutino caritatis compacta, & connexa, mutuo se adjuvant, ex quo totius corporis salus, & conservatio existeret.

§.1. Quare jure optimo Romanus Pontifex, quem Christus Dominus corporis sui, quod est Ecclesiæ, visibile caput constituit, omniumque Ecclesiarum sollicitudinem gerere voluit, multos sibi tam immensi oneris adiutores advocat, atque adsciscit, cum venerabiles Episcopos fratres suos, quos toto terrarum orbe ad singulos greges pascendos mittit, tum amplissimum ordinem S. R. E. Cardinalium, qui tamquam nobilissima membra capiti propius coherentia, eidem Summo Pontifici, sicut Christo Domino Apostoli, semper assistunt, quique primi laborum, & consiliorum socii sunt, & participes, ut partita inter eos, aliosque Romanæ Curie Magistratus, ingenti curarum, negotiorumque mole, ipse tante potestatis clavum tenens, divina gratia adjunctrice, non succumbat.

§.2. Nos igitur magni illius Moyse exemplo adducti, qui cum Deo loquens fœderi sui lethro consilium de variis iudicibus constituendis non repudiavit, quique Dei iussu insignem Senatum septuaginta seniorum conscripsit, qui cum eo onus populi sustinerent, ne solus ipse gravaretur, Pontificium hoc onus angelicis plane humeris formidandum, inter Senatores orbis terræ fratres nostros Cardinales, apta quadam distribu-

Procuramus.

Causæ huius institutionis.

Institutio quindecim Congregationum de quibus in rubr.

tributione pro temporum conditione, negotiorum multitudine, & varietate, ipsaque utilitatis ratione salubriter partiri decrevimus, Ea in primis cogitatione permoti, ut qui ex omnibus Nationibus ad hanc matrem, magistram, persequendum Fideiium Apostolicam Sedem, devotionis, salutisque studio, iuris persequendi, gratiæ impetrande, aliisque multiplicibus ob causas frequentissimi confugiunt, ii quidem, & tuto, & commode (quantum in Provinciis nostris præstare possumus) Romam perveniant: & ut facilius, celeriusque expediantur, distinctos Cardinalium Conventus, & Congregationes ad certas rerum, negotiorumque tractationes paratas habeant, Cardinalesque ipsi distributi muneris partem levius ferant, diligentius administrant, commodius Nos consulant, & denique viri primarii publicis in rebus exercitati nullo umquam tempore desint. Itaque Motu proprio, & ex certa scientia, ac de eorumdem fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, ex eodem Sacro Collegio, quod per Dei gratiam viris pietate, doctrina, rerumque usu præstantibus, ex omni Natione abundat, Congregationes quindecim constituimus, singulisque certa negotia assignavimus, ita ut graviores, difficilioreque consultationes ad Nos referant, ac unicuique earum suas facultates, & auctoritatem in eum modum, qui infra descriptus est, dedimus, atque attribuimus.

Congregatio prima, pro Sancta Inquisitione.

Ita Congregatio jam diu instituta fuit, eique amplam auctoritatem dedit Paulus III. ut in ejus Constit. XXI. Licet ab, Tom. IV. Par. I. fol. 211., ac Pius IV. Constit. XCIII. Cum Nos Tom. IV. Par. II. fol. 177., ac Pius V. Constit. I. Sanctissimus ibid. fol. 276. & Constit. XXXIII. Inter fol. 325., & Constit. seq. Cum felicis fol. 327.

Confirmatio huius Congregationis jam instituta.

§.1. IN primis igitur, quoniam fides, sine qua impossibile est placere Deo, totius spiritualis ædificationis fundamentum est, cupientes hoc preciosum depositum, quod Nobis potissimum a Christo Domino in Beato Petro Apostolo est creditum, adversus omne inferorum portas integrum, inviolatumque custodire. Congregationem Sanctæ Inquisitionis hæreticæ pravitatis magna Prædecessorum providentiæ, tamquam firmissimum Catholicæ Fidei propugnaculum in Urbe institutum, cui ob summam rei gravitatem, Romanus Pontifex præferre solet: Nos quoque confirmamus, & corroboramus, illiusque omnia instituta, omnesque, & singulas facultates a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris Cardinalibus ad eam Congregationem pro tempore delectis concessas, omnemque auctoritatem, & potestatem eis communicatam, scilicet inquirendi, citandi, procedendi, sententiandi, & definiendi in omnibus causis, tam hæresim manifestam, quam schismata, Apostasiam a Fide, magiam, sortilegia, divinationes, Sacramentorum abusus, & quæcumque alia, que etiam presumpsum hæresim sapere videntur, concernentibus, non solum in Urbe, & Statu temporali, Nobis, & huic Sanctæ Sedi subiecto sed etiam universo terrarum Orbe, ubi Christiana viget Religio, super omnes Patriarchas, Primates, Archiepiscopos, & alios inferiores, ac Inquisitores, quocumque privilegio illi suffulti sint, quorum, ac aliorum prædictorum series his nostris litteris ad verbum expressa censetur, confirmamus.

§.2. Ea deinde omnia, veluti, per eorumdem Prædecessores circa eandem Congregationem, illiusque jurisdictionem, & auctoritatem decreta fuerunt, Nos itidem statuimus, atque decernimus.

§.3. Exemptiones quoque, immunitates, privilegia, atque indulta etiam ejusdem officii ministris, vel in hunc usque diem, concessa, atque recepta, pariter approbamus.

§.4. Obnixè in Domino hortantes, & per viscera misericordie Jesu Christi, & per ejus tremendum Judicium obtestantes carissimos in Christo filios nostros in Imperatorem electum, omnesque Reges, ac dilectos filios nobiles viros Rerumpublicarum, aliosque Duces, illisque regendis, & administrandis præpositos, ac singulos Orbis Terrarum Principes, & Magistratus, quibus gladii secularis potestas ad maiorum vindictam a Deo est tradita, per eam ipsam quam se tueri promiserunt, Catholicam Fidem, ut sic suas quisque partes, sive in præstando ministris prædictis auxilio, sive in criminum post Ecclesiæ sententiam animadversione interponant, quod eos pro eorum pietate libenter facturos confidimus, ut eorum quoque præsidio Ministri ipsi tantum munus, tamque salutiferum, pro Regis æterni gloria, ac Religionis incremento feliciter exequantur, cujus pii, Christianique obsequii Principes ipsi, & Magistratus amplissimum a Domino præmium recepturi sunt in æternæ beatitudinis consortio Catholice Fidei assertoribus, & defensoribus præparatum.

§.5. In his autem omnibus nostra est intentio, ne in Officio Sanctæ Inquisitionis, in Regnis, & Dominis Hispaniarum, Sedis Apostolicæ auctoritate Superioribus temporibus instituto, ex quo uberes in agro Domini fructus in dies prodire conspimus, Nobis, aut Successoribus nostris inconsultis aliquid innovetur.

Omittuntur hic nomina Cardinalium, nunc Deputatorum huic Congregationi, & aliorum sequentibus, quoniam ob eorum obitum, alii subrogati sunt, & frequenter ejusmodi mutatio contingit.

Ejusq. facultatum.

Ex indultoribus huius officii Ministrorum.

Hortatio ad Principes, & alios, ut ei favent &c.

Sed ex hoc nihil innovetur de officio Inquisitionis Hispaniæ.

Congregatio secunda, pro Signatura Gratia.

Ad Signaturam Gratia, videri potest Constitutio. LXIX. Pii IV. Cum nuper Tom. IV. Par. II. fol. 126. & Constit. LXXIII. In eligendis ibid. fol. 145.

Causa hujus Instit. Inllie.

ET quoniam ad eam, qua Signatura Gratia appellatur, & in qua Nos etiam Prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum more præsidemus, ex diversis Orbis terrarum partibus, ob multiples gratias obtinendas, magni concursus sunt, supplicesque libelli referuntur, ut quæ ex iudicium ordinaria facultate expediri nequeunt, potestate principis, qui viva est lex, iustis de causis explicantur, & concedantur, sane pro loci dignitate, & rerum ratione, magna circumspexio adhibenda est, ut, & honesta supplicationes, quantum cum Domino licet, exaudiantur, & multorum petentium importunitas coercetur.

Instituto Congregationis & explicatio muneris Card.

§.1. Quamobrem Cardinales infra scriptos Signaturæ nostræ gratia adscribimus, ad hoc, ut omnes Signaturam nostram quavis de causa adentes, benigne audiant, porrectaque oblatarum petitionum informationes excipiant, Nobis vero, aut Successoribus nostris, dum supplices libelli referuntur, assistant, opportunoque consilium afferant, omnique deposito humano affectu, sincere suam quilibet sententiam, etiam non rogatus ex conscientia dicat.

Declaratio circa Cardines supra muneris alio tum deputatorum.

§.2. Declaramus autem in dictam Congregationem semper eos Cardinales adscriptos esse, qui infra scriptis muneribus, & officiis præfati erunt, videlicet, Major Præfatus Signaturæ Gratia, Præfatus Signaturæ Brevium, Præfatus Signaturæ Iustitiæ, & qui Datarii munere fungatur, si Cardinalis fuerit, qui simul atque eas Præfecturas, & Officia adepti erunt, statim in ipsam Signaturam adnumerati censentur.

Congregatio tertia, pro erectione Ecclesiarum, & provisionibus Consistorialibus.

Causa hujus Instit. Inllie.

ILLA præterea cura ad Pastoralis nostri Officii sollicitudinem, & Ecclesie universalis gubernationem maxime pertinet, ut ad fidelium populorum utilitatem, Ecclesiis jam erectis, aut in posterum iustis de causis erigendis, de Episcopis, & Pastoribus idoneis, & fidelibus ac fructuosis, in vinea magni Patrisfamilias operariis salubriter in Domino provideamus.

Instituto tertiae Congregationis, & explicatio muneris Card.

§.1. Quare aliam constituimus Cardinalium Congregationem, qui in primis cognoscant de legitimis causis erectionum novarum Ecclesiarum quarumcumque, Patriarchalium, Metropolitanarum, & Cathedralium, ac de cuiusque carum dote, Capitulo, Clero, Po-

pulo, & aliis, qua ad ejusmodi erectiones, iuxta præscriptum Sacri Concilii Tridentini, & Sanctorum Patrum decreta, necessaria erunt. Examinent præterea omnes difficultates de his incidentes, controversias quoque inter eas, quæ jam erectæ sunt, necnon dictarum Ecclesiarum, Diocesum, vel Monasteriorum uniones, dismembrationes, cessiones, permutationes, translationes, pensionum super illarum redditibus assignationes, Monasteriorum pluralitatem, dignitatum incompatibilitatem, presentationes, & nominationes, electionum, five postulationum confirmationes, seu admissiones, suffraganeorum, coadjutorumque deputaciones, cum futura successione, five absque eadem successione, curamque adhibebunt solertem circa etatem, & qualitatem promovendorum, eaque discutita, & examinata ad Nos, Successoresque nostros referant, ut pro nostro, eorumque arbitrio, in Consistorio secreto iuxta formam in hunc usque diem servatam proponantur.

Congregatio quarta, pro ubertate Annona Statu Ecclesiastici.

Hæc Annona præfatur a Summo Pontifice, unus ex Clericis Rev. Camera Apostolica, ut videre est Tom. IV. Par. III. fol. 315. in Constitutione Ll. Gregorii XIII. inter ceteras.

Causa hujus Instit. Inllie.

CUMQUE ad providentiam nostram pertineat curare, ut populi Ecclesiasticæ ditioni subiecti, non solum pane verbi Dei reficiantur, sed hoc quoque terreno, quem etiam cum illo a Patre cœlesti nobis dari quotidie petimus, abundant, pauperes præferunt, & egeni, quibus parentis loco sumus, idcirco ut in omnibus Provinciis nostris, & in hac potissimum Alma Urbe, ad quam tanta hominum frequentia undique confluit, res frumentaria bene curata sit, & Annonæ publicæ copia benedicente Domino semper suppetat.

Instituto Congregationis & facultates Card. deputatorum

§.1. Congregationem Cardinalium constituimus, quæ omni studio erret, non solum in Urbe, sed in universo Statu Ecclesiastico temporalis copiam haberi frumenti, atque aliarum hujus generis frugum, quibus ad vitam humanam sustentandam indigemus, quæ si peccatis populi id promerentibus ob terræ sterilitatem in ditione Ecclesiasticæ, aliquando, quod Deus avertat, deerunt, aliunde commeatum pro locorum opportunitate, conveyi, comportarique studeat, Civitatibus, Oppidis, locis, personis quibuscumque quavis etiam Ecclesiasticæ, atque Cardinalatus dignitate fulgentibus, ea omnia, quæ ad abundantiam parandam, atque conservandam erunt opportuna, præcipiat. Commissarios ubique locorum, prout exegerit necessitas, aut suaserit utilitas, deputet, contra impediētes, aut negligentes, five Annonam extrahi, vel abduci, per se ipsos, aut per alios

Congregatio sexta, pro Classe paranda, & servanda, ad Status Ecclesiastici defensionem.

Subsidium annuum scutorum ducentum millium, & quingentorum paravit, & dedit hic Pontifex pro mantentione paratæ Classis decem triremium, sed ejus Bullam eamquam minus necessariam duxi præmittendam.

Causa hujus Instit. Inllie.

P RÆTEREA posteaquam Dei benignitate, nec sine magno nostro labore, & sumptu, perditorum huminum licentia compressa, publica tranquillitas in locis mediterraneis restituta est, ut jam unicuique absque timore ullo sub vite sua, & sub sicu sua quiescere liceat, cupientes ut littora quoque, & oræ maritimæ ditionis nostræ, superi inferique maris, a piratis, ac prædonibus, quantum fieri potest, tutæ sint, nedum ad nostrorum subiectorum securitatem, verum ut exteræ quoque nationes ad hanc Fidei petram, communemque fideliū matrem secure, pro eo quod in Nobis est, accedant, ne a piratis in miseram servitutem, quod alias per sepe accidit, abducantur.

Instituto C6. greg. 6. & explicatio muneris Card.

§.1. Ob eas causas Cardinales quinque præfimus triremibus numero decem parandis, ædificandis, ornandis, omnique necessario nautico, & militari apparatu instruendis, curaque diligentissima conservandis, quarum ope, & præsidio, Deo adjutore, piratæ, & prædones coercerentur, & a nostris littoribus longe repellantur, quare, & earum triremium idoneos Duces, ac Præfectos, Nobis tamen, & pro tempore Rom. Pont. consultis, deligant, & cetera omnia ad ea, quæ diximus, celeriter, utiliterque efficienda, pro ipsorum prudentia, & sedulitate disponant, atque expediant. Deinde operam adhibeant, ut subsidium pecuniarum quodcumque ab iis, qui nostro mandato huic tam necessario operi contribuere tenentur, fideliter, integre, matureque exigatur, exactum vero, ac receptum ad supradicta tantummodo opera perficienda ex voluntatis nostræ præscripto fructuose impendatur. Illud autem Cardinales ipsos magnopere admonemus, curent diligenter, ut in his triremibus Apostolicis, nautæ omnes, & milites, non solum ex nautica militarique, sed multo magis ex Christiana disciplina, pie, & modeste vivant. Quare viros religiosos, animarum corporumque curatores deligant, qui valentes ad pietatem instruant, agrotos multæ caritatis affectu, quovis necessario adiuventi genere, spiritali in primis recreent, atque reficiant. Denique omni loco a Præfectis, militibus, nautis, ea pie vivendi ratio, & institutio observetur, ut verè illos Christianos ac Pontificios esse omnes agnoscant.

Que hic dicitur de observatione præsidii.

alios palam, vel occulte procurantes, procedat, aliaque faciat, quæ ad Annonæ ubertatem omnino pertinere videbuntur.

§.2. Præcipiam vero curam, & diligentiam adhibeat, ut pecunie summa, scutorum scilicet ducentorum millium a Nobis, tam salubri, ac necessario operi pauperum in primis causa paterne assignata atque attributa, nec in alium usum convertatur, & integra conservetur, quo si in charitate Annonæ aliquid ex dicta summa decesserit, illius recuperanda, ac reintegranda ratio quamprimum tueatur, ut hoc publicum præsidium, & tamquam patrimonium pauperum, eorumdem Cardinalium prudentia, & sedulitate perpetuo asservetur, & prout in alia Constitutione super hoc a Nobis edita latius explicatur.

Congregatio quinta, pro Sacris Ritibus, & Cœremoniis.

Causa hujus Instit. Inllie.

J AM vero, cum sacri ritus, & cœremonie, quibus Ecclesia a Spiritu Sancto edocta ex Apostolica traditione, & disciplina utitur, in Sacramentorum administratione, divinis officiis, omnique Dei, & Sanctorum veneratione magnam Christiani populi eruditionem, veraque Fidei protestationem continent, rerum sacrarum Majestatem commendant, fidelium mentes ad rerum altissimarum meditationem sustollant, & devotionis cam igne inflammant, cupientes veraque Ecclesiæ pietatem, & divinum cultum sacris ritibus, & cœremoniis conservandis, instaurandisque magis augere.

Instituto Congregationis & facultates Card.

§.1. Quinque itidem Cardinales delegimus, quibus hæc præcipue cura incumbere debeat, ut veteres ritus sacri ubivis locorum, in omnibus Urbis, Orbisque Ecclesiis, etiam in Cappella nostra Pontificia, in Missis, divinis Officiis, Sacramentorum administratione, ceterisque ad divinum cultum pertinentibus, a quibusvis personis diligenter observentur, cœremonie si exoleverint, restituantur, si depravata fuerint, reformentur, libros de sacris ritibus, & cœremoniis, in primis Pontificale, Rituale, Cœremoniale, prout opus fuerit, referant, & emendent, Officia divina de Sanctis Patronis examinent, & Nobis prius consultis, concedant. Diligentem quoque curam adhibeant circa Sanctorum canonizationem, festorumque dierum celebritatem, ut omnia rite, & recte, & ex Patrum traditione fiant, & ut Reges, & Principes, eorumque Oratores, aliaque personæ, etiam Ecclesiasticæ, ad Urbem, Curiamque Romanam venientes, pro Sedis Apostolicæ dignitate, ac benignitate honorifice more majorum excipiantur cogitationem suscipiant, seduloque provideant. Controversias de præcedentia in processibus, aut alibi, ceterasque in hujusmodi sacris ritibus, & cœremoniis incidentes difficultates cognoscant, summarie terminent, & component.

Congregatio septima, pro Indice librorum prohibitorum.

Ista Congregatio perfectis Indicem librorum hujusmodi alias a Pio IV. approbatum.

Causa hujus insti.

Quia vero haeresis morbus animae perniciosissimus, ut cancer serpit, & filii tenebrarum atque Catholicae veritatis omni machinationis genere oppugnant, libris praesertim haeresis veneno infectis promulgandis, aliisque noxia doctrina aspergendis, corrupendis, postulat a Nobis Pastoralis officii sollicitudo, ut vulpes dolosas, & lupos rapaces ab ovili Christi omni vigilantia arceamus.

Institutio C6. greg. 7. & explicatio muneris Cardinalium.

§.1. Quare ut Cardinales, qui ad libros prohibendos, expurgandosve delecti sunt, in ea cura diligenter, ac majori cum fructu versentur, has illis facultates tribuimus, ut librorum ejusmodi catalogos, & indices, aut olim, aut proxime confectos, eorumque regulas editas recognoscant, atque examinent, certorum auctorum libros prohibitos, aut quovis modo in prioribus indicibus suspensos diligenter excutiant, & prout expedire judicaverint, permittant libros, qui post indicem Tridentini Conc. jussu editum prodierunt. Catholicae doctrinae, christianorumque morum disciplinae repugnant, expendant, & recognoscant, ac ubi Nobis retulerint, nostra auctoritate rejiciant, hominum vero injuria, & dolo depravatos emendent, eos libros, qui paucis erroribus relictis, alioquin utiles studiosis esse possent, expurgandi, atque corrigendi modum incant, indicesque expurgatorios conficiant, novos praeterea libros approbandi, & imprimendi rationem praescribant. Universitatum Parisien. Bononien. Salamantin. Lovanien. aliarumque probatarum studia, ad librorum expurgationem, & correctionem excitent, earumque diligentem operam, & industriam requirant. Permittimus quoque eidem Congregationi, ut Theologis, Canonistis, aliisque peritis viris, piis atque idoneis, etiam aliunde accessitis, ad hoc omne negotium Reipublicae Christianae, tam in his temporibus necessarium adhibitis, eam ob rem tantum, nec vero aliis, libros vetitos tenendi, legendique etiam absque nostra licentia impertiantur facultatem.

Congregatio octava, pro executione, & interpretatione Concilii Tridentini.

Hujus Concilii indicationem, prosecutionem, & approbationem, & hujus Congregationis institutionem vide in Pii IV. Constitutione. XXVII. Ad Ecclesiam Tom. IV. Par. II. fol. 57. & Constit. XCV. Alias nonnullas ibidem fol. 178.

Causa hujus insti.

Deo autem Patri misericordiarum gratias agentes, qui in Oecumenico Con-

cilio Tridentino Spiritus Sancti lumine diffusio, catholicam veritatem omnibus patefecit, haereses nostrorum temporum confutavit, mores, & disciplinam restituit, ejusdemque Concilii decreta, ab omnibus observari volentes, cum ad singularem Romani Pontificis auctoritatem tantummodo spectet Generalia Concilia indicere, confirmare, interpretari, & ut ibique locorum serventur, curare, ac praecipere.

§.1. Eorum quidem decretorum, quae ad Fidei dogmata pertinent, interpretationem Nobis ipsis reservamus, Cardinalibus vero praefectis interpretationi, & executioni Concilii Tridentini, si quando in his, quae de morum reformatione, disciplina, ac moderatione, & Ecclesiasticis judiciis, aliisque hujusmodi statuta sunt, dubietas aut difficultas emerferint, interpretandi facultatem, Nobis tamen consultis, impartimur. Et quoniam eodem Concilio Tridentino decretum est, Synodos Provinciales tertio quoque Anno, Dioecesanis singulis annis celebrari debere, id in executionis usum ab iis, quorum interest, induci eadem Congregatio providebit. Provincialium vero, ubi vis terrarum ille celebrentur, decreta ad se mitti praecipiet, eaque singula expendet, & recognoscet. Patriarcharum praeterea, Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, (quibus Beatorum Apostolorum limina certo constituto tempore visitare alia nostra sanctione iustum est) postulata audiat, & quae Congregatio ipsa per se poterit, ex caritatis, & justitiae norma expediat, majora ad Nos referat, qui fratribus nostris Episcopis quantum cum Domino licet, gratificari cupimus. Item ab iisdem Praesulibus Ecclesiarum exposcat, quae in Ecclesiis eorum cura, ac fidei commissis, Clerici, Populique morum disciplina sit, quae Concilii Tridentini decretorum, cum in omnibus, tum praesertim in residentiae munere executio, quae item pie consuetudines, & qui omnium denique in via Domini sint progressus, ipsisque det literas ex formula praescripta in testimonium obite per eos visitationis liminum. Sanctorum eorumdem Apostolorum. Habeat itidem Congregatio auctoritatem promovendi reformationem Cleri, & Populi, nedum in Urbe, & Statu Ecclesiastico temporali, sed etiam in universo Christiano Orbe, in iis, quae pertinent ad divinum cultum propagandum, devotionem excitandam, & mores Christiani populi ad praescriptum ejusdem Concilii componendos, atque ad rationes difficillimis his, perturbatisque temporibus necessarias conformandos, quo uberius divinae misericordiae vim in nobis sentiamus, justamque iram, atque animadversionem effugiamus.

Explicatio muneris Cardinalium.

UNIVERSITATIS PADOVAE

UNIVERSITATIS PADOVAE

UNIVERSITATIS PADOVAE

Congregatio nona, pro Statu Ecclesiastici Gravaminibus sublevandis.

Causa hujus insti.

Nec vero paternus noster affectus, quem erga populos Nobis, & huic S. Sedi subiectos, tamquam erga peculiare filios gerimus, eo contentus est, quod Deo auctore, nostraque sollicitudine publica pace, & tranquillitate perfruuntur, quodque de eorum utilitate, & quiete multis aliis modis praestanda, & augenda assidue cogitamus, sed eos etiam ab exactiorum oneribus ob temporum interdum difficultates, variisque publici boni rationes a Praedecessoribus nostris impositis, magnopere, quantum fieri poterit, cupimus sublevare.

Institutio C6. greg. 9. cum eius facultatibus &c.

§.1. Quocirca novam instituimus Cardinalium Congregationem, ut quaecumque gravamina vespigalium, pedagogorum, & tributorum cujuscumque generis illa sint, eorumque exigendi rationes, quae foris iniurias, si quas adesse compererint, Commissariorum extorsiones, iudicii forma plane postposita, mature audiat, & cognoscat, atque si fieri posse videbitur, controversias moderetur, & componat. Quod si rationibus hinc inde allatis accurate expensis, res transigi nequiverit, eam totam ad Nos deferat, ut quod aequum, & pius erit, ejus Congregationis Consilio, prudenter definire valeamus. Causas vero in quibus judicialis ordo requiritur, propriis iudicibus de jure decidendas relinquat. Qui autem a iudicibus senserint se gravatos, ad Tribunalia, quae his sunt ex antiqua institutione praeposita, ac ad alia, ut moris est, juris remedia confugiant.

Congregatio decima, pro Universitate Studii Romani.

De ipsius Romani Studii evolutione, ejusque indultis, & regimine notavi in Bonif. VIII. Const. XX. In Suprema. Tom. III. Par. II. fol. 100.

Causa hujus insti.

Illud etiam cogitantes, quod literarum cognitio, liberalesque doctrinae, & disciplinae, quibus juvenus in publicis Gymnasiis instruitur, & eruditur, magnam Christianae Reipublicae, si cum pietate conjungantur, afferunt utilitatem: tunc enim Civitates, & Regna optime administrantur, cum sapientes atque intelligentes gubernacula possident: ob eam sane causam Romani Gymnasii, ejusque Universitatis oranda, & amplificanda curam merito gerimus, unde, & ipsam Universitatem ab aere alieno vigintiduum millium scutorum, & aliis pluribus oneribus sublevavimus, ac plane liberavimus.

Institutio C6. greg. 10. & explicatio facultatis Card.

§.1. Itaque ut illius rationibus quam optime prospiciamus, Cardinales quinque eidem Gymnasio, & universitati, illiusque reformationi praeficimus, quibus facultatem concedimus, ut cum opus fuerit, praecarios Theologiae Magistros, jurisconsultos egregios, & liberalium artium professores eximios undecumque ad juventutem erudiendam evocent. Qui morum integritate, eruditione, atque elegantia literarum non minus praesent, quam peritia, usque docendi, assiduisque praedicationibus juvenes instruant, utque singulis scientiarum Magistris pro meritorum ratione, re tamen Nobiscum, aut cum Successoribus nostris participata, stipendium constituent. Insuper cum in hac Alma Urbe nostra, singulari Dei beneficio inter alias discentium scholas Graecorum, Maronitarum, & Neophytorum, ingenti Pontificum liberalitate, atque munificentia, erecta sint Collegia, congruisque redditibus dotata, in quibus Sacra Theologia, liberalesque artes Hebraice, Graece, Arabice, & Chaldaice edocentur, eisdem Cardinalibus iniungimus, ut horum Collegiorum Alumnos ad literarum studia ardentiori animo complectenda quoad Fidei Catholicae propagationem, & literarum ornamentum, & ingenia excolenda maxime pertinet, opportune pro eorum pietate, & prudentia, omni adhibito studio, excitari curent. Denique cum in praecipuis Christiani Orbis partibus sancta haec Apostolica Sedes, ut pia mater, insignes quaedam Universitates, in quibus sacrarum literarum, legum, & artium praestantissima studia florent, olim in tutelam, & clientelam receperit suam, nimirum Parisiensem, Oxoniensem, Bononiensem, Salamantinam, ut in eis scilicet ex Apostolicae Sedis protectione bonarum artium studia, tanto majori cum fructu excolerentur, Nos, & illas ipsas, & ceteras Catholicas Universitates paterna benevolentia complectentes, nec ipsam Oxoniensem, quantum in Nobis est, deferentes, sed ex intimo animi affectu ad matris gremium, & ad viam salutis revocantes, omnesque intimo cordis affectu, & summa benevolentia prosequentes, ac sub nostra, & beati Petri Apostolorum Principis protectione iterum suscipientes, eidem Congregationi imponimus, ut eorumdem Universitatum, atque ad eas pertinentium negotiorum, apud Sedem Apostolicam curam gerat, illarumque necessitates, Nobis Successoribusque nostris ordine exponat, ut eis ex paterna charitate opem, & auxilium afferre valeamus, easque interdum per literas visitet, nostroque nomine Catholicis viris Apostolicam benedictionem impertiat, illisque, ut prospera cuncta eveniant, aliis vero spiritum consilii sanioris, a Deo Optimo Maximo deprecetur.

tem concedimus, ut cum opus fuerit, praecarios Theologiae Magistros, jurisconsultos egregios, & liberalium artium professores eximios undecumque ad juventutem erudiendam evocent. Qui morum integritate, eruditione, atque elegantia literarum non minus praesent, quam peritia, usque docendi, assiduisque praedicationibus juvenes instruant, utque singulis scientiarum Magistris pro meritorum ratione, re tamen Nobiscum, aut cum Successoribus nostris participata, stipendium constituent. Insuper cum in hac Alma Urbe nostra, singulari Dei beneficio inter alias discentium scholas Graecorum, Maronitarum, & Neophytorum, ingenti Pontificum liberalitate, atque munificentia, erecta sint Collegia, congruisque redditibus dotata, in quibus Sacra Theologia, liberalesque artes Hebraice, Graece, Arabice, & Chaldaice edocentur, eisdem Cardinalibus iniungimus, ut horum Collegiorum Alumnos ad literarum studia ardentiori animo complectenda quoad Fidei Catholicae propagationem, & literarum ornamentum, & ingenia excolenda maxime pertinet, opportune pro eorum pietate, & prudentia, omni adhibito studio, excitari curent. Denique cum in praecipuis Christiani Orbis partibus sancta haec Apostolica Sedes, ut pia mater, insignes quaedam Universitates, in quibus sacrarum literarum, legum, & artium praestantissima studia florent, olim in tutelam, & clientelam receperit suam, nimirum Parisiensem, Oxoniensem, Bononiensem, Salamantinam, ut in eis scilicet ex Apostolicae Sedis protectione bonarum artium studia, tanto majori cum fructu excolerentur, Nos, & illas ipsas, & ceteras Catholicas Universitates paterna benevolentia complectentes, nec ipsam Oxoniensem, quantum in Nobis est, deferentes, sed ex intimo animi affectu ad matris gremium, & ad viam salutis revocantes, omnesque intimo cordis affectu, & summa benevolentia prosequentes, ac sub nostra, & beati Petri Apostolorum Principis protectione iterum suscipientes, eidem Congregationi imponimus, ut eorumdem Universitatum, atque ad eas pertinentium negotiorum, apud Sedem Apostolicam curam gerat, illarumque necessitates, Nobis Successoribusque nostris ordine exponat, ut eis ex paterna charitate opem, & auxilium afferre valeamus, easque interdum per literas visitet, nostroque nomine Catholicis viris Apostolicam benedictionem impertiat, illisque, ut prospera cuncta eveniant, aliis vero spiritum consilii sanioris, a Deo Optimo Maximo deprecetur.

Congregatio undecima, pro Consultationibus Regularium.

Nec sane minus de Regularium Ordinibus solliciti sumus, qui Ecclesiae Dei magnum adiumentum atque ornamentum omni

Causa hujus insti.

omni tempore praesiterunt, immo vero summopere cupientes, eorum salutaria studia, progressusque ad pietatem promoverent, qui e fluctibus saeculi in portum regularis vitae confugerunt, ob eam causam, ut remotis impedimentis, & inanibus contentionibus amputatis, sub suavi Religionis iugo, & suorum institutorum observantia quiete vivant, gratumque Altissimo famulatum exhibeant.

Institutio C6-greg. 11. cum facultatibus Cardinalium.

§.1. Quinque alios Cardinales delegimus, quibus facultatem concedimus, ut Regularium, Claustralium, Mendicantium non Mendicantium, Hospitaliariorum, & Militarium, possidentium, & non possidentium, cujusvis demum Ordinis sint, controversiis, dubitationibus, consultationibusque propositis respondeant. Causas vero, quas inter ipsos religiosos oriri contigerit, juxta quarumcumque Religionum instituta, eorumque dispositionem, superiores illorum designant atque terminent. Dum autem inter Episcopos, & Regulares dubitationes inciderint, quae sub decretorum Concilii Tridentini dispositione, aut interpretatione comprehendantur, eas ad eandem Congregationem Concilii remittant. Audiant itidem, ac decident praedicti Cardinales causas, & controversias inter praedictos Ordines vertentes, sive in universum, sive ratione particularium locorum, dummodo formam judicariam non requirant. Concedimus etiam, ut distis Regularibus, non laxiorem, nec ad pacem, sed ad arctiorem religionem transeundi, iis quos fervore spiritus incensos ad perfectioris vitae statum transire velle constiterit, non obstantibus quibuscumque Praedecessorum nostrorum decretis, licentiam dare possint. Apostatarum quoque, ejectionum, & praeterea extra Monasteria degentium, aut vagantium causam iisdem Cardinales audiant, & cognoscant, eosque coercendi potestatem habeant. Curent praeterea visitationis Apostolicae iussa, & Constitutiones editas a Romanis Pontificibus circa ipsos Regulares exequendas, & in usum introducendas. Provideant insuper Regulares laudatae vitae, zelo Dei, & salutis animarum, & prudentia spiritus praeditos, institutorumque Regularium Ordinis, & laudabilium consuetudinum peritissimos, qui cum necessitas exegerit, Provincias sui Ordinis, & non alterius, receptis a Nobis literis ad Omnipotentis Dei laudem, & locorum utilitatem salubriter visitare valeant. Sub nomine autem Regularium, etiam Moniales, cujusvis sint regulae, & observantiae comprehendi volumus. Omne denique studium Cardinales ipsi impendant, ut ab inferioribus erga superiores debita humilitas, & obedientia, ac vicissim a superioribus erga illos paterna benevolentia in multa caritate, & disciplina, in spiritu lenitatis adhibeatur, neve dominentur inter fratres, sed Superiores ipsi Patres se esse meminerint. Postremo eosdem Cardinales quasi Religiosorum omnium tutissimum, perfugium esse volumus, ut eorum aucto-

ritate, & auxilio recreati, studium religioso vitae, & regularis perfectionis sine impedimento strenue percurrant.

Congregatio duodecima, pro Consultationibus Episcoporum, & aliorum Praelatorum.

ET Nos quidem ex Apostolicae servitutis officio, omnibus Christianis ad aedificationem debitores sumus, sed tamen praecipuo caritatis affectu, in Christo complectimur venerabiles Fratres nostros Ecclesiarum Praefules, & Pastores, qui ex praecipuo Apostoli vigilant: in omnibus laborant, ministerium suum implent.

Causa hujus institutionis.

§.1. Quare ut Apostolica Sede, a qua, tamquam a matre honorem, & jurisdictionem acceperunt, sibi, cum opus erit, auxilium, praesidiumque paratum esse intelligant, ut greges suos tanto fructuosius pascant, quinque itidem Cardinales praeposimus Episcoporum, & aliorum Praelatorum consultationibus audiendis. Quorum erit facultas, ut Patriarcharum, Primatum, Archiepiscoporum, Episcoporum, Praelatorum, & Ordinariorum quorumcumque, etiam inferiorum, non tamen regularium, petitiones audiant, propositisque difficultatibus, questionibus, ac controversiis, aliisque super quibus consulti fuerint, etiam per literas sedulo humaniterque respondeant, dubia, rationes, & causas Ecclesiarum, earumque dignitatis, jurisdictionis, exemptionis, immunitatis, jurium, privilegiorum, & laudabilium consuetudinum conservationem concernentes, summarie cognoscant, atque tam ex partium petitione, quam ex officio componant, prout honestum, opportunumque eis videbitur. Causas item, & controversias inter eosdem Praelatos de jurisdictione, aliaque de causa exortas, item inter Capitula, aut obtinentes dignitates, ac inter quascumque singulares personas, & Universitates, aut locorum in temporalibus Dominos, praeter eas, quae Concilii Tridentini interpretationem exigunt, vel ordinem judicarium re ipsa requirant, examinent, atque amicabiliter desuper transigere, etiam per alios, si ita consultum videbitur, etiam extra Diocesim curent. Ac praeterea ad Ecclesias visitandas ubique locorum, in quibus Christiana viget Religio, visitatores Nobis praesentent, ut exemplo Beati Gregorii Magni, ac Leonis, & aliorum Summorum Pontificum Praedecessorum nostrorum, cum in Domino expedire videbitur, destinare valeamus. Visitationis item formam illis praescribant, ut multo cum spirituali fructu, & fidelium aedificatione munus suum obeant, negotiorumque omnium tractationis modum assignent, ac negligentiam, si quando opus erit, emendent. Insuper, ubi necessitas exegerit, viros usu & doctrina idoneos, rectos, & timentes Deum deligant, qui nostrarum, litera-

Institutio C6-greg. 10. & explicatio muneris eius Cardinalium.

literarum auctoritate sussulti, Ecclesias ut Vicarii Apostolici regant. Denique eosdem Cardinales immunitatis Ecclesiarum defensores, ad tuendum ipsorum Praelatorum personas, res, & bona quaecumque Ecclesiarum praedictarum, ab omnium injuriis atque oppressionibus adversus quoscumque quavis auctoritate praesurgentes constituumus.

Congregatio decimatertia, pro Viis, Pontibus, & Aquis curandis.

Causa hujus institutionis.

ET quoniam cura, & cogitationes nostrae ita communis boni procuracione defixa sunt, ut dum graviora majoraque disponimus, eorum etiam, quae minora videntur, non obliviscamur, considerantes, quod ad Almae Urbis, locorumque ditioris nostrae Ecclesiae ornamentum, aeris salubritatem, civium, incolarumque utilitatem, ac ad Peregrinorum, iterque agentium commoditatem, eorum praesertim, qui ad hanc Apostolicam Sedem, & Apostolorum limina, totque sancta loca innumerabilium Martyrum sanguine consecrata pie visitanda concurrunt, permagni interest Viarum, Pontium, & Aquarum curatio.

Institutio C6-greg. 11. & explicatio facultatum eius.

§.1. Nos idcirco huic rei consulentes, Cardinales sex infra nominatos deputavimus, quibus facultatem damus vias curandi, aperiendi, manendi, dirigendi, factasque tuendi, coarctatas dilatandi, veteres jam occupatas iterum in publicum usum vendicandi, & redigendi. Pontes item tuendi, & ubi opus est, novos extruendi, veteresque ruinosos instaurandi, & jam collapsos, si ita necessitas tulerit, reficiendi. Aquarum praeterea curam gerendi, illarum praesertim, quas Nos tanta impensa, & labore in Urbem adduximus, illasque certa mensura ad publicum usum, commoditatemque melius distribuendi, & ubi majori aquarum copia opus esse viderint, fontes aquarum magis uberes, unde deduci possint, investigandi, deductiones, substructiones, castella, formas, aqueductus, receptaculaque earumdem factas tecta conservandi, omne impedimentum tollendi. Camera nostrae Apostolicae Praefides, & Ministros, quibus ea specialis cura data est, dirigendi, & ab contradicentibus protegendis, aliaque in his necessaria, & opportuna exequendi. Si qua vero difficultas, aut causa, tam contra domicellos, communitates, & universitates, quam contra quoscumque alios etiam immunes atque exemptos, super his omnibus jam exorta sit, vel in posterum incidere, eam omnem summarie, sola facti veritate inspecta, ac re primum ad Nos, & Successores nostros relata, demum definiendi potestatem facimus. Qua facultate iidem Cardinales nedom in Alma Urbe, verum in universa Ecclesiastica ditone temporalis uti posse statuimus.

Congregatio decimaquarta, pro Typographia Vaticana.

ETERUM, cum ex omni antiquitatis memoria notum sit, quantum semper detrimento attulerint haereticorum, aliorumque veritatis hostium insidiae, & doli sacris Libris, Sanctorumque Patrum monumentis, multis modis corrumpendis, quantumque hoc potissimum saeculo animarum perniciem importaverint eorumdem librorum mendose impressiones, atque editiones impuro, & pestifero haerese fermento, aliisque erroribus coinquinata, & corrupta.

Causa hujus institutionis.

§.1. Nos volentes pro nostra Pontificia sollicitudine, ut haec praecleara, & salutaria nostra hereditas a majoribus accepta, inviolata conservetur, nuper ejus rei causa non mediocri nostra impensa Typographiam Vaticanam creximus, nunc autem pro rei, & negotii gravitate, infra scriptorum Cardinalium Congregationem statuimus, quibus imponimus, ut sacra Biblia Latinae vulgatae, Graecae, & Hebraicae editionis: decretales Epistolas, Concilia generalia, Sanctorum praecipuorum Ecclesiae Doctorum opera, ceteros denique libros, quibus Fidei Catholicae doctrina traditionesque Ecclesiasticae continentur, & explicantur, quam emendatissime curent imprimendos. Quare mandamus, ut vetustis manuscriptis, emendatisque codicibus adhibitis, praesertim ex nobili, & optimis libris referta Pontificia Vaticana Bibliotheca, adiumento etiam, studio atque opera doctissimorum hominum ex omnibus Christiani orbis nationibus, per Nos, aut Successores nostros selectorum, qui linguarum peritissimi sint, libros imprimendos, accurate diligenterque conferant, & recognoscant, ut eorum editio, quantum fieri poterit, integra atque incorrupta prodeat. Siquae vero graviores dubitationes, & difficultates in veterum codicum auctoritate, librorum correctione, & emendatione inciderint, rebus prius in Congregatione examinatis, ad Nos referant, ut in lectionum varietate, id quod Orthodoxae veritati maxime consonum erit, ex speciali Dei privilegio huic Sanctae Sedi concessio, statuamus. Demum eadem Congregatio, Typographos, & librorum recognitioni Praefectos in quibusvis Christiani Orbis Regnis, & Provinciis admonebit, ut diligentem, opportunamque operam ad sua quaeque officia fideliter, atque integre exequenda praesent, in librorumque hujusmodi editione accuratissime versentur, & ad Vaticanam impressionis praescriptum, ac normam omnino se conforment.

Institutio C6-greg. 14. cum suis facultatibus.

Congregatio decimaquinta,
pro consultationibus
negociorum Status
Ecclesiastici.

Causa hujus
institutionis.

Denique cum valde consentaneum sit, ut qui longinquos, & externos in Domino complectimur, eorumque negocia breviter expediri curamus, domesticis, & propinquis, qui sub nostra, & Apostolicae Sedis peculiari tutela sunt, hac quoque in re propensius consulamus, idcirco ut fideles Ecclesiae Romanae filii ditioni nostrae temporali subiecti, ad varia negocia, causas, necessitatesque suas proponendas perfacilem aditum inveniunt, remediumque ex iustitia, & aequitatis praescripto, opportune celeriterque obtineant.

Infirmis Co-
gregis, & ex
plicitio mu-
neris Card.

§.1. Cardinales item quinque eorum consultationibus praeficiamus, ac praeposimus, quorum juris sit, consultationes, dubitationes, querelas super causis civilibus, criminalibus, & mixtis ad forum saeculare dumtaxat spectantes audire, illasque inter se statim diebus conferre, quod aequum esse, quodque omnibus diligenter consideratis de majoris partis sententia expedire censuerint, statuerent, & deliberare, iustitiam expedite administrare, quae decreta, ac definita erunt, executioni tradi curare. Ipsique facultatem concedimus, ut ipsi omnibus negociis, & causis, cuiuscumque generis illae sint, etiam inter Fiscum, & privatum, & inter privatos, Communitates, Universitates, Collegia, eorumque Rectores, aut alios quoscumque etiam coram ditionis Ecclesiasticae Magistratibus, & Ministris introductis, & pendentibus, quod iustum, & aequum videbitur, praecipiant, causas ab eis, ubi id ius, & ratio postulaverit, auctoritate nostra avocent, aliisque iudicibus committant, Gubernatoribus, Praetoribus, ceterisque omnibus officia ex Sedis Apostolicae auctoritate gerentibus, ut iusta, & imperata eius Congregationis exequantur, significant, impositas poenas, sive multas, bonorum proscriptiones, seu confiscationes, corporis poenas, etiam capitis, ultimique supplicii (Nobis tamen prius de ea re consultis) moderentur, & commutent, ac eos, qui in carcere erunt, de loco ad locum, ubi id ita expedire iudicaverint, transferri mandent, ceteraque pro iustitia conservatione, subditorumque nostrorum quiete, & tranquillitate deliberent, ac provideant.

Sequitur declaratio facultatum praedictarum
Congregationum. Et aliae habentur
immediate post hanc, & in
eas sine.

Congregatio-
nes praedictae
sunt tribus
affinitibus
Caed.

Denique quo dictarum Congregationum expeditiones valide existant, Cardinales in qualibet Congregatione non sint pauciores tribus. Ad iudiciorum vero confusionem evitandam, volumus, ut unaquaeque Congregatio, quando aliqua causa quaer-

stio, vel consultatio ad eam delata fuerit, diligenter perpendat, an ad ipsam proprie eius causa cognitio, & expeditio pertineat, & si ad se minime spectare cognoverit, eandem ad Iudices Ordinarios, vel ad propriam Congregationem remittat.

§.2. Item Cardinales dictarum Congregationum, proprios singillatim habeant Secretarios, ab eisdem libere deputandos, & ad res, quae in dies geruntur, annotandas, & in publicam formam, si opus fuerit, redigendas.

Secretarios
propriis ha-
beant.

§.3. Et quoniam divinis oraculis admonemur, ubi multa consilia, ibi salutem. adesse, eadem Congregationes pro earum arbitrio viros Sacrae Theologiae, Pontificii, Caesareique juris peritos, & rerum gerendarum usi pollentes in consultationibus, advocent, atque adhibeant; ut causis, quaestionibus, & negociis quam optime discussis, quae Dei gloriae, animarumque salutis, & iustitiae, atque aequitati consentanea maxime erunt, decernantur; graviora vero quaecumque, ad Nos, vel Successores nostros deferantur, ut quid secundum Deum expediat, eius gratia adjuvante, mature statuamus.

Theologi, &
viri periti in
consultationi-
bus adhibeantur.

§.4. Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegates, etiam dictos Cardinales, ac causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiti debere, irritumque, & inane quicquid fecerit super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Decretum in-
stituti.

§.5. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibuscumque formulis illa sint concepta. Quibus omnibus etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, aut quavis alia expressio habenda esset, eorum tenores, ac si ad verbum infererentur praesentibus, pro expressis, atque insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, expresse, ac latissime derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

Clausula de-
rogatoria.

§.6. Demum per paternam nostram caritatem, & auctoritatem, quae Nobis a Christo Domino data est, admonemus, & per ipsum, per quem Reges regnant, obtestamur carissimos in Christo filios nostros in Imperatorem electum, omnesque Reges, ac ceteros saeculares Principes, quos Deus in excelsis loco constituit, & temporali potestate communivit, ut Fidei Catholicae propugnatores, & defensores sint, de quorum pietate, & erga Apostolicam Sedem observantia, atque obedientia magnopere in Domino confidimus, & quam etiam multis argumentis perspectam habemus.

Mortuus ad
Princip-Christi-
anorum.

§.7. Alios vero Ecclesiastica dignitate praeditos per hac Apostolica scripta, ac per debita obedientiae vinculum, statisque sui subli-

Monitumque
ad quoscum-
que Ecclesi-
asticas perso-
nas, ut in a-

sublimem conditionem, qua Deo arctius religati existunt, obstringimus, ut his nostris conatibus ad Dei laudem, Fidei propagationem, fidelium commoditatem, & salutem assistant; ac auctoritatem, quae Ecclesiae Praesulibus in Beati Petri persona Christo Domino credita, & collata fuit, ad Fidei Catholicae exaltationem, & augmentum, prout ex eorum munere tenentur, Nosque eos pie facturos speramus, tueantur, & defendant; ac operam dent, studiumque demum omne conferant, ut eadem auctoritas Ecclesiastica omnino illaesa conservetur, ac Ecclesiae Dei ministris opem, & auxilium in omnibus impendant, & de Sede Apostolica, ex sua majorumque suorum pietate, benemereri non desinant; memores se in susceptione Imperialis, ac Regii diadematis, & Principatus, ad id praeter ceteris devinctos esse, ut inde in hac mortali vita felicitatem, nostramque, & Sedis eiusdem benignitatem, ac gratiam uberius valeant promereri, post exactum vero mortalis huius vitae curriculum, a Deo aeternam gloriam, & beatitudinem consequantur. Quod si fecus ab eorum aliquo, quod minime credimus, factum erit, divinae iram, donec sub potenti manu Dei humilientur, qui tarditatem poenae supplicii interdum gravitate compensat, se minime effugere posse certo sciant.

Hae Constitutio-
nes sit per-
petuae, & in-
ter Apostoli-
cas Constitutio-
nes annu-
merentur.

Sanctio po-
nalis.

D.P. An.III.
22 Januarii.

§.8. Ut autem haec nostra littera quamprimum ubique locorum, & gentium innotescant, quas inter alias Apostolicas, perpetuaeque Constitutiones annumeramus, illas publicis in locis de more affigi, earumque exemplis, vel impressis sigillo obsignatae alicuius personae Ecclesiasticae dignitate praeditae, ac quibus Notarius publicus subscripserit, eandem fidem haberi volumus, quae his exhibitis maxima cum reverentia omnino esset adhibenda.

§.9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum decretorum, Constitutionum, assignationis, dationis, attributionis, confirmationum, corroborationis, statutorum, approbationis, declarationis, delectionum, praefectionum, tributionis, permissionis, reservationis, impartitionis, institutionis, concessionum, injunctionis, impositionis, voluntatum, mandati, praepositionis, derogationis, admonitionis, obtestationis, obstrictionis, & annumerationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo septimo, undecimo Kalendas Februarii, Pontificatus nostri Anno III.

Ball. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Sequuntur aliae declarationes editae in Consistorio die 11. Maii 1588. circa dubia in Congregationibus eveniunda.

Sanctissimus D. N., quod postquam deputavit omnes Cardinales super diversis Congregationibus, ut vellent illis incumbere, & expedire negocia, quae ibi tractanda erunt, ut & ipse Sanctissimus a laboribus sublevetur, & partes citius expediantur.

Infirmis Co-
gregationum,
de qua supra.

§.1. Et ne in futurum dubitari contingat, super aliquibus dubiis, quae orti sunt super facultatibus ipsis Congregationibus datis. Ideo Sanctitas sua fecit quinque infra scriptas declarationes.

Amotio du-
bitationum,
cum declara-
tionibus sub-
sequentibus.

§.2. Prima est, quod si ante inchoatum iudicium coram aliquo Iudice, pars coram Congregatione conventa, renuerit in illam consentire, & noluerit causam a Congregatione terminari, tunc ad Iudicem competentem remittatur.

Declaratio
prima.

§.3. Secunda est, quod si coram aliquo Iudice inchoatum fuerit iudicium, & deinde partes concordantes Congregationem adiverint, tunc Congregatio causam decidat, & acta ad se transportari faciat.

Declaratio
secunda.

§.4. Tertia est, quod si causa coram Congregatione cepta fuerit, & deinde illa causa cepta, verumetiam illud emergens a Congregatione expediat.

Declaratio
tertia.

§.5. Quarta, quod si causa in ipsa Congregatione decisa requirit, ut super illa expediat supplicatio, vel breve, tunc decrevit Sanctitas sua, quod in ipsa supplicatione, vel in ipso breve fiat mentio, causam de ordine Congregationis fuisse ita terminatam.

Declaratio
quarta.

§.6. Quinta, quod si alicui Congregationi occurrerit, pro rebus ad ipsam Congregationem spectantibus brachio saeculari indigere, tunc recurratur ad Gubernatorem, Auditorem Camerae, Vicarium, sive ad alium iudicem, qui praecipis ab ipsa Congregatione factis, obedire teneatur.

Declaratio
quinta.

CXVIII.

Prohibitio ad arma ex quibusvis causis, praeter hic exceptas armatorum manus, aut cavalcatas, tumultuosasque hominum collectas in Statu Ecclesiastico congregandi.

De materia vide quae notavi ad Const. XXII. Joann. XXII. Ad hoc Tom. III. Par. II. fol. 184. & etiam Pauli II. Const. IV. Viros Tom. III. Part. III. fol. 120., ac Alexand. VI. Const. II. Inter ibidem fol. 234. Necnon Constitutionem Marcbia li. i. c. 15. & lib. 4. cap. 42. Ac Urbis Statutum lib. 2. cap. 34.

SIXTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

DUM pro communi totius gregis Dominici salute, fidei nostrae divinitus cre-

Causae hujus
prohibitionis.
cre-

crediti, sollicitis studiis invigilamus, eam quasi peculiarem, & privatam populorum, nostro, & S. R. E., cui Deo auctore praesidemus, temporali dominio subiectionum curam suscipimus, ut in quibuscumque ejusdem domini Provincis, Civitatibus, Oppidis, & locis, armorum, tumultuum, & seditionum turba, & strepitus conque- scat, ac inde omnis iniuria, & violentiae terror propulsetur, atque facinorosorum hominum audacia, & immanitate compres- sa, securitas, quies, & tranquillitas per- petuo vigeat, & conservetur. Est enim ratio- ni consentaneum, ut Sedes Apostolica, quae cunctis mortalibus iustitiam ministrat, suos praecipue subditos in officio contineat, & ejus auctoritas ab ipso Domino consti- tuta, apud omnes etiam exteras gentes, ac nationes, sacrosancta, & inviolabilis per- maneat, debitam obedientiam, & reveren- tiam, quam summi Reges, & Principes ei praestant, magis ab his exigat, qui ipsius regimini in temporalibus subiecti, neminem alium Principem, praeter Romanum Pon- tificem agnoscunt, ut quae denique univer- sos fideles sublevare solet, hos potissimum in suam tutelam specialiter receptos, ab omni iniuria vindicet, atque illaesos defendat, & tueatur.

§.1. Quare Nos considerantes primum quidem in quantas rerum perturbationes, in quam intolerabilem perditionem, & sceleratorum hominum licentiam, nossemus Pontificatus sui initio incidit, vel ad eas potius fuerit divina providentia reservatus: deinde vero quam benigne favorit ceptis nostris divina majestas, quam facile non ob- scura Dei Omnipotentis voluntate haec, qua fruimur, quies, & tranquillitas sit conse- cuta, numquam cessamus, quantas maxi- mas animus noster capere potest, eidem di- vine hominibus, in qua sola confidimus, gra- tias agere, & ne in aliquo pastoralis nostri officii partes desideretur, his quasi funda- mentis constituenda Republicae praclare factis, novis eam praesidiis in dies magis ac magis confirmare, & communire stude- mus. Cum igitur inter alios, qui in tem- porali Statu nostro Ecclesiastico irrepserant, quosque a Nobis magna ex parte sublato omnino abolere nitimur, pravos abusum, ille sit maxime damnabilis, ut Barones, Domicelli, aut Communitates, vel uni- versitates, aut Magistratus Civitatum, Op- pidorum, Terrarum, Castrorum, & lo- corum praedictae Romanae Ecclesiae tempora- li ditioni subiectionum, sub praetextu recuperanda, sive manutenenda, aut adipi- scenda possessionis bonorum immobilium, finium, seu terminorum, & limitum ter- ritorii, vel agrorum, quae ad se legitime pertinere praetendunt, dum se jus suum, tueri, aut consequi velle, & bona sua ab il- licitis detentoribus, vel occupatoribus ven- dicare profitentur, ad arma populos con- vocare, & incitare, tumultus facere, & commovere, armatorum hominum copias cogere non dubitent, ex quibus postmo- dum quandoque contigit, ut commotis se-

Prohibicio convocandi ad Arma & Cavalcatas, seu Adunatas faciendi, per quoscumque Universitates, seu personas quavis dignitate fungentes S. R. E. immediate, & immediate subiectas, in quibuscumque casibus praeter infra ex- ceptos.

ditionibus auxilium facinorosorum, seu etiam bannitorum evocent, imbecilliores per injuriam opprimant, agros vastent, aliena rapiant, & invadant, pacificos pos- sessores expellant, quietem publicam per- turbent, in Dei offensam animarum perniciem, & scandalum plurimorum. Nos at- tendentes ad hoc potissimum sanctae hujus Sedis potestatem, & auctoritatem in supre- mo iustitiae throno, Deo disponente, col- locatam, & viribus ad regendos subditos necessariis fuisse satis instructam, & robo- ratam, ut per Romanum Pontificem illi praesidentem cunctis aequa lance jus suum sine aliqua perturbatione tribuatur, ideo- que minime ferendum, ut quis temere, vel vi adhibita, jus sibi dicat, sed magis talem improbitatem, & audaciam, legum severitate, & gravioribus poenis propositis compescendam, & coercendam esse cen- sentes, habita cum Venerabilibus Fratri- bus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, de eorum consilio pariter, & assensu, hac nostra perpetuo valitura Con- stitutione districte interdiximus, & prohibemus universis, & singulis Ducibus, Prin- cipibus, Marchionibus, Comitibus, Baro- nibus, & Domite illis quacumque etiam Ec- clesiastica dignitate fungentibus, necnon Vicariis, Feudatariis, armorum Ductori- bus, Capitaneis, Magistratibus, Commu- nitatibus, Universitatibus, & Officialibus, ac aliis personis Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Castrorum, & aliorum quo- rumcumque locorum ipsi Romanae Eccle- siae mediate, vel immediate in temporalibus subiectionum, cujuscumque status, gra- dus, & conditionis existentibus, ne possint quuscumque eorum, propter praedictas, vel alias, etiam urgentiores, & urgentissimas, etiam consuetudine permixtas causas, etiam si ab aliis provocati, & lacerati fuerint, etiam propter, & adversus huiusmodi ma- nifestas injurias, aut recuperanda, vel ad- piscenda possessionis, seu quasi dominio- rum, statuum, feudorum praedictorum, agrorum, finium, limitum, & termino- rum, ac quorumcumque jurium, & bono- rum ad eos, vel ad Ecclesias, Monasteria, Hospitia, de eorum iurepatronatus, seu praesentandi, aut sub ipsorum cura, admi- nistratione, vel protectione recepta quo- modolibet pertinentium, sive violenta, aut de facto recuperare, vel adeptas, retinenda, & tuenda, vel alio quovis praetextu, aut quaesito colore, vel ingenio, militum co- pias cogere, comparare, vel ducere, ne- ve populos, vel sigillatim singulares per- sonas, publice, aut privatim, palam, vel occulte ad arma, ut dictum est, convoca- re, conclamare, concitare, neque arma- torum manus, catus, conventus, seu il- licitas, & tumultuosas collectas, vel etiam ut vocant, cavalcatas, vel adunatas face- re, vel insimul congregare, aut aliquid hu- iusmodi, per se, vel per alium moliri, aut machinari audeat, vel praesumat. Qua- re his praesentibus monemus tam dictos Du- ces, & reliquos, quam Communitates, ac

Universitates, quae super possessione, seu quasi, aut super finibus, limitibus, seu ter- minis Territorii, vel agrorum, aut aliis, huiusmodi rebus, aliquas inter se lites, vel controversias habent, ut si illas extrajudi- cialiter, aut amicaliter componere, seu super eis transigere commode nequeunt, easdem in iudicium deducant, sive dedu- ctas prosequantur, & donec legum ac judi- cium auctoritate illa definiantur, seu iusti- tiae complementum sibi ministretur, aequo animo ferant, & expectent.

Casus excep- ti a d. pro- hibitione.

§.2. Ceterum quoniam interdum ali- qua urget occasio armatos homines colli- gendi, id tantum permittimus, & concedi- mus in casibus infra scriptis, nempe ut praedicti Duces, & alii praedicti, Commu- nitates, & Universitates, suas Civitates, Oppida, Terras, Castra, Domos, Villas, domitia, loca, & Territoria a grassatoribus viarum, latronibus, sicariis, & banni- tis, aliisque similibus notoriis delinquentibus defendant, dum ab ipsis actu infestantur, vel ut secuta, & expurgata custodiant, reove capiant, & apprehendant, vel capros & apprehensos Gubernatoribus, Potestatibus, Judicibus, aliisque Magistratibus, & Officialibus tradant, sive ut Curia ministris adversus tales facinorosos auxilium, & opem impendant, juxta Constitutionem nos- tram alias super hoc editam, vel si ad tuenda, & propugnanda loca maritima, tam in Tyrrheni, quam Adriatici maris littore periculosis temporibus adversus Turcas, & piratas, vel alias ex nostro, vel nostrorum Successorum Romanorum Pontificum prae- cepto, ad arma eos concurrere contigerit. Sed si quis alius ejusmodi casus ingruat, qui similiter armatorum auxilium deposce- re videatur, noverint, Nos, aut pro tem- pore existentem Romanum Pontificem, quamprimum consulendos esse, a quibus, aut promptum subsidium, aut licentiam su- per praemissis citius impetrabunt. Si vero necessitas adeo urgeat, aut impellat, ut ad Nos, aut ad Successores Nostros praedictos in tempore, vel opportune recurri non possit, tunc Provinciarum, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum Prae- sides, Gubernatores, Locatenentes, & Of- ficiales, a Nobis, & Sede Apostolica de- putatos adeant, eisque huiusmodi necessi- tatis causas exponant, ac ab ipsis arma su- mendi licentiam obtineant, ita ut tales ar- matorum collectas, de alicujus ex superio- ribus praedictis permisso, vel auctoritate factas fuisse manifesto constet.

Poenae con- traventionis.

§.3. Quod si quis contra praesentem nos- tram prohibitionem, & interdictum, di- recte, vel indirecte quicquam attentare, aut alius mandare, vel transgressoribus ad- haerere, vel favere praesumpserit, eum, si Dux, Princeps, Marchio, Comes, Baro, Domicellus, Vicarius, Feudatarius, aut quaevis alia singularis persona extiterit, laesa Majestatis Reatum verum, ac nulla juris, aut hominis fictione confictum crimen incurrisse, & ejusdem Romanae Ecclesiae rebellem, omnibusque, & singulis privile- Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

giis, gratiis, libertatibus, indultis, exem- ptionibus, immunitatibus, realibus, per- sonalibus, & mixtis, necnon Ducatibus, Principatibus, Marchionibus, Comitatu- bus, Civitatibus, Oppidis, Terris, Cas- tris, Domitiis, Vicariatibus, Guberniis, locis, jurisdictionibus, dignitatibus etiam Ecclesiasticis, honoribus, juribus, offi- ciis, ac beneficiis, quorum per infra scri- ptam privationem vacantium collatio, pro- visio, & omnimoda dispositio Nobis, & Apostolicae Sedis perpetuo reservata sit, & esse censeatur, ita ut de illis per alium, quam per Nos, aut pro tempore existen- tem Romanum Pontificem disponi nullo modo possit aut debeat, necnon pensio- nibus, & fructibus Ecclesiasticis, ac etiam quibuscumque feudis, & concessionibus, quae a Romana praedicta, & aliis quibuscumque Ecclesiis obtinet, & in futurum obtinebit, ceterisque omnibus in Sede Apostolica temporali dominio possessis, immobilibus mobilibus, & semoventibus, bonis, juri- bus, & actionibus eo ipso privatum, ipsum- que, & illius filios ad illa, & quaelibet alia in posterum obtinenda, ac quoscumque actus legitimos exercendos inhabiles, & in- dignos fore, & esse. Ac praeterea a dicto Statu Ecclesiastico universo, una cum sua familia perpetui exilii poena damnari debe- re, domosque, aedificia, arces, & for- talia ejusdem demolenda, & solo equan- da, seu alius Camerae Apostolicae juribus ad- scribenda esse, nec illis portam ullius dignitatis Ecclesiasticae, vel mundanae un- quam patere statuimus, decernimus, & de- claramus. Insuper Vassallos, Custodes, Vicarios, Capitaneos, Potestates, Offi- ciales, Populos, & subditos eorumdem a fidelitatis juramento ac homagii, & quo- cumque alio jure, quo ipsi quomodolibet adstricti fuerint, ex nunc penitus absolvi- mus, & liberamus. Ducatus vero, Domi- nia, Vicariatus, Gubernia, Feuda, Civi- tates, Oppida, Terras, Castra, & loca, ceteraque bona praedicta, necnon jura, & actiones cum fructibus, redditibus, pro- ventibus, & emolumentis eorumdem, Fi- sco nostro, & Camerae praedictae ipso facto, & absque aliqua declaratione, etiam in pra- judicium filiorum, & aliorum descendenti- um in investituris, concessionibus, seu aliis dispositionibus comprahensorum, in omni- bus, & per omnia, perinde ac si per lapsum temporis illorum concessionis, & finitam li- neam ad ipsam Cameraam devoluta essent, confiscamus, & applicamus. Sin autem Com- munitates, & Universitates in praemissis con- silio deliquerint, eas omnibus, & quibus- cumque Castris, Villis, & jurisdictionibus, ac communibus bonis, rebus, & juribus ad illas pertinentibus, immunitatibus, exem- ptionibus, libertatibus, & indultis eis quo- modolibet concessis similiter privamus, privataeque declaramus, ac dicta Castra, Villas, ac jurisdictiones, bona, res, & jura similiter Fisco, & Camerae praedictae applicamus, & appropriamus. Statuentes etiam contra principales auctores, & par- E e e z jura

ticulariter delinquentes tamquam dicti criminis lesa majestatis reos, ut praefertur procedi debere. Et nihilominus omnem, & quamcumque possessionem, seu quasi sic de facto contra praesentem nostram Constitutionem, cum manu seu collecta armatorum hominum in futurum pro tempore apprehensam, usurpata, detentam, vel occupatam, sive adipiscendo, sive taliter adeptam retinendo, sive recuperando, omnemque actus possessorios, vel quasi, quomodolibet factos, necnon super illis confecta instrumenta, rogatus, & alia acta, & inde secuta quaecumque annullamus, irritamus, & viribus evacuamus, necnon penitus cassamus, & abolemus, ac pro irritis, nullis, & infectis, & mere attentatis habenda, nulliusque roboris, vel momenti esse, ac nullum inde jus, nullamque actionem, cuiquam de novo acquiri, nasci, aut competere, neque postmodum lapsu temporis etiam longissimi ex hujusmodi possessione ab initio, ut praefertur, vitiosa, ullam praescriptionem sequi, aut cuiquam ullo tempore suffragari posse. Quinimmo praedictis delinquentibus amotis, & expulsis priorem possessionem in primis, & ante omnia in suam pristinam possessionem, seu quasi restituendum, & plenarie reintegrandum, & donec, & quousque cui illa de jure competat legitime decernatur, manutenendum esse, eisdemque delinquentes ad damna, expensas, & quicquid interest, parti laesae restituenda, & refarcienda teneri, & efficaciter obligatos existere, ac ad id cogi, & compelli. Super praemissis vero omnibus, & singulis per accusationem, delationem, inquisitionem, & quovis alio meliori modo, tam ad partem, & Fisci instantiam, quam ex merito officio civiliter, criminaliter, aut mixtim procedi posse.

Decretum irritans.

Clausula de rogatoria.

Forma & effectus publicationis hujus Constitut.

§.4. Sicq. per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales sublata eis, & eorum cuilibet aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiti debere, ac quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane pariter decernimus, & declaramus.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, statutisque, & consuetudinibus quarumvis Provinciae, Civitatum, Oppidorum, Terrarum, Castrorum, & locorum, necnon privilegiis, indultis, & literis Apostolicis, ac investituris, & concessionibus praedictis quoquo modo factis, concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.6. Volumus autem, ut eadem praesentes ad valvas Lateranen., & Principis Apostolorum de Urbe, Basilicarum, & in

acie Campi Florae de more affigantur, & illis detractis transumpta inibi affixa relinquuntur, factaque hujusmodi publicatione hic in Urbe, & in ejus districtu post quindecim, alibi vero post triginta dies, quoscumque perinde ardent, & afficiant, ac si eorum unicuique personaliter intimata fuissent. Sed & quo facilius possint ad universorum notitiam pervenire, mandamus omnibus, & singulis Vicelegatis, Praesidentibus, & Gubernatoribus Provinciarum, & Civitatum quarumcumque districtus nostrae ditionis Ecclesiasticae, ut in sua quisque residentia, Civitatibus, Oppidis, Terris, & Castris sibi benevisis, curent easdem nostras literas in locis consuetis de more publicari.

§.7. Et quia difficile foret illas ad eorum quemlibet, & ad singula loca ubi opus erit deferre, decernimus transumptis ipsis etiam impressis, Notarii publici manu subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, in judicio, & extra illud, ubique eandem fidem adhibendam esse, quae ipsis originalibus adhiberetur, si essent exhibitae, vel ostensa.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam &c.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octingentesimo octavo, undecimo Kalendas Martii, Pontificatus nostri Anno III.

✱ Ego Sixtus Episcopus Catholicae Ecclesiae subscripti.

- ✱ Ego Alexander Cardinalis Farnesius Episcopus Orliean. Vicecancellarius.
- ✱ Ego Jo. Antonius Episcopus Portunen. Card. S. Georgii.
- ✱ Ego Alph. Cardin. Gesualdus Episcopus Tusculanus.
- ✱ Ego Inn. Avalos Card. de Arago. Episcopus Sabinen.
- ✱ Ego Marcus Antonius Card. Columna Episcopus Praenestinus.
- ✱ Ego Ptolomaeus Cardinalis Comensis Episcopus Albanen.
- ✱ Ego Marcus Sitticus Card. ab Altaempe tit. S. Mariae Translyberim.
- ✱ Ego Petrus Cardinalis Sanctiacerus tit. S. Clementis.
- ✱ Ego Gabr. Card. Paleottus tit. S. Laurentii in Lucina.
- ✱ Frater Michael Bonellus Cardinalis Alexandrinus tit. Sanctae Mariae super Minervam.
- ✱ Ego Ludovicus tit. S. Anastasiae Presbyter Cardinalis.
- ✱ Ego Nicolaus de Pelleve tit. S. Praxedis Card. Senonen.
- ✱ Jul. Anton. tit. S. Bartholomaei in Insula Presb. Card. S. Severinae.

Transumptorum fides, & Sanctio permissa.

D.P. An.III. 19. Februarii.

Papa subscr.

Card. subscr.

Ego Hie-

- ✱ Ego Hieronymus Cardin. Rusticucius tit. S. Susanna.
- ✱ Ego Jo. Hieronymus Card. Albanus tit. S. Joannis ante portam Latinam.
- ✱ Ego Hieronymus Cardinalis Simoncellus tit. S. Prisca.
- ✱ Ego Petrus Card. Deza tit. S. Hieronymi Illyricorum.
- ✱ Antonius tit. SS. Joannis, & Pauli Presbyter Card. Carafa.
- ✱ Ego Jo. Antonius Card. SS. Quatuor.
- ✱ Ego Jo. Baptista Card. tit. S. Marcelli.
- ✱ Ego Franciscus Card. de Joyeuse tit. Sanctissima Trinitatis in Monte Pincio.
- ✱ Ego Julius Card. Cananus tit. S. Eusebii.
- ✱ Ego Nicolaus Cardinalis Cremonen. tit. S. Cecilia.
- ✱ Ego Antonius Maria Card. Salviatus tit. S. Mariae de Pace.
- ✱ Ego Aug. Card. Veronen. tit. S. Marci.
- ✱ Ego Vincentius tit. S. Mariae in Via Card. Montis Regalis.
- ✱ Ego Philippus Cardinalis Spinula tit. S. Sabina.
- ✱ Ego Scipio tit. S. Salvatoris in Lauro Card. Laucellortus.
- ✱ Ego Vincentius Cardinalis Gonzaga tit. S. Alexii.
- ✱ Ego Henricus Card. Cajetanus tit. S. Pudenciana S. R. E. Camerarius.
- ✱ Ego Jo. Baptista Card. Castrucius tit. S. Mariae in Araceli.
- ✱ Ego Federicus Card. Cornelius tit. Stephani in Monte Calio.
- ✱ Ego Dominicus tit. S. Laurentii Cardinalis Pinellus.
- ✱ Ego Hippolytus Card. Aldobrandinus tit. S. Pancratii, Major Penitentiarius.
- ✱ Ego Hieron. tit. S. Petri ad Vincula Cardinalis de Rovere.
- ✱ Ego Philippus Cardin. de Lenoncourt tit. S. Honuphrii.
- ✱ Ego Frater Hieronymus Card. Ascul. tit. S. Thome in Parione.
- ✱ Ego Antonius Maria tit. S. Agnetis in Agone Cardinalis Perusinus.
- ✱ Ego Frater Constantinus Card. Sarvanus tit. S. Petri in Monte Aereo.
- ✱ Ego G. Card. Alanus tit. S. Martini in Montibus.
- ✱ Ego Scipio tit. S. Mariae de Populo Cardinalis Gonzaga.
- ✱ Ego Anton. tit. S. Vitalis Card. Saulius.
- ✱ Ego Evangelista tit. S. Matthaei in Merulano Card. Cusentinus.
- ✱ Ego Fr. Stephanus tit. SS. Marcellini, & Petri Presb. Card. Aretinus.
- ✱ Ego F. Card. Sfortia Diacon. S. Nicolai in Carcere.
- ✱ Ego Alexander Card. Montaltus, Diaconus S. Eustachii.
- ✱ Ego Hieron. S. Mariae in Cosmedin Diacon. Cardinalis Marbejus.
- ✱ Ego Benedictus S. Agatha Diacon. Card. Justinianus.
- ✱ Ego Ascanius SS. Viti, & Modesti, & Crescentiae Diacon. Card. Columna.
- ✱ Ego Federicus S. Mariae in Downica Diaconus Card. Borromaeus.

Anno a Nativitate D. 1588. indict. i. die vero veneris, undecima mensis Martii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Sixti divina providentia Pape V. anno ejus tertio retroscripta litera Apostolica affixa, & lecta, & publicata fuerunt, in valvis seu portis S. Joannis Lateranen., & S. Petri Principis Apostolorum de Urbe, necnon Cancellaria Apostolica, & acie Campi Florae, & per aliquod temporis spatium dimissa, per Nos Jo. Baptistam Bagni, & Jo. Burlarault SS. D. N. Papae Curiores. Alex. Parabiacus mag. Curs.

CXIX.

Adscriptio S. Bonaventurae Balneoregientis inter egregios Sanctosque Catholicae Ecclesiae Doctores, cum Indulgentiis pro ejus Festivitate die 14. Julii celebranda.

Canonizationem hujus Sancti praescribit Sixtus IV. ut in suo Constit. XXVI. Suprema Tom. III. Par. III. fol. 182.

Aliorum Ecclesiae Doctorum, & Evangelistarum festa, duplici officio celebrari iussit Bonifacius VIII. in Extrav. i. de Reliq. & ven. Sanct.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Universis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis filiis aliarum Ecclesiarum Praelatis per universum Terrarum Orbem constitutis, salutem & Apostolicam benedictionem.

Triumphantis Hierusalem gloriam sempiternam, & Sanctorum cum Christo felicissime regnantium, numquam marcescentes coronas cum gaudio admirans Sancta Mater Ecclesia, adhuc in terris militans, ad eandem vero justitiae coronam festinans, Deum in Sanctis suis mirabilem predicare non cessat. Nec vero insignes tantum victorias, & praecleara Sanctorum merita eximius laudibus celebrat, sed eosdem Sanctos, quos Deus mirifice honorificat, ipsa quoque pie veneratur, ac colit, quorum nimirum praedicatione, salutarique doctrina instituta, sanguine fundata, illustribus caritatis operibus, atque exemplis educata, ferventibus illorum apud Deum precibus quotidie adjuvatur. Quamobrem debitis etiam, congruisque honoribus unicuique Sanctorum, singulatim tribuendis, ad coelestis illius Hierarchiae, ubi omnia in caritate perfecta ordinata sunt, normam, atque imaginem sese conformare, quantum quidem in hujus praetercuntis mundi exilio licet, maxime studet. Nam quemadmodum in magna illa summi Patrisfamilias, bonisque omnibus cumulata domo, mansiones multae sunt, & beate illae animae mira quadam varietate, unius gloriae beatitudine perfruuntur, sic Catholica Ecclesia, quae coelestis illius effigies est, ut castrorum acies ordinata, in venera-

Proemium.

neratione Sanctis Dei adhibenda, sacros illos ordines, divino illustrata lumine agnosceat, atque distinguit. Itaque dum gloriosum Apostolorum Chorum, dum Prophetarum laudabilem numerum, dum fortissimorum Martyrum laudat exercitum, ceterisque Sanctis suo loco, & ordine rite honores deferat, in uno caritatis spiritu, & consimili pie devotionis affectu multipliciter exultat. Inter illos vero beatissimos Sanctorum Choros, quorum memoria a cunctis fidelibus religioso cultu merito celebratur, insigni splendore elucet Sanctorum Doctorum Ordo a Paulo Apostolo diserte enumeratus, cum ait, & ipse dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios vero Evangelistas, alios autem Pastores, & Doctores, quos vinee suae strenuos, fidelesque cultores, atque operarios constituit, ad consummationem Sanctorum in opus ministerii, in adificationem Corporis Christi. Hi sunt, de quibus Divina Sapiencia clamat: Qui elucidant me, vitam aeternam habebunt: de his Angelus apud Danielem loquitur: Qui autem docti fuerint: fulgebunt quasi splendor firmamenti, & qui ad iustitiam erudiunt multos, quasi stellae in perpetuas aeternitates: eos denique Salvator ipse Christus Dominus insigni illo elogio ornavit: Qui fecerit, & docuerit, hic magnus vocabitur in regno Celorum. Cum autem omnibus temporibus sacrorum Doctorum studium, & doctrinam in Ecclesia Dei utilis, & fatuatis fuit, tum maxime fructuosam, & plane necessariam esse res ipsa demonstravit, cum persecutorum Christiani nominis horribili furore represso, in ipsa Ecclesia pace, teterrima haereticorum belia vehementius excitata sunt, tunc enim haereticorum doli, & fallaciae, qui diabolo instigante in agro Domini zizania superfeminare non intermittunt, Doctorum cura, & diligentia detecta, & pessiferi, ac detestabiles errores gladio spiritus amputari, & Catholicae veritatis vi, sacris Doctoribus administris mendacium prostratum, quare jure optimo Hyadum stellarum nomine Sancti Doctores in Ecclesia designantur, qui perfrigida hyeme, & longis infidelitatis noctibus expletis, & persecutionis tempestate sedata, tunc clariores Sanctae Ecclesiae exorti sunt, cum veritatis soli per corda fidelium altius calefceret, & tanquam novo fidei vere lucidior annus aperiretur.

S. Bonaventura a Sixto IV. est canonizatus, ut in tribus.

§.1. Jam vero inter eos, quos Dominus magnus spiritu intelligentiae replere voluit, quique tanquam imbres eloquia sapientiae suae in Ecclesia Dei emisissent, merito numeratur S. Bonaventura Confessor, & Pontifex, & in eadem Catholica Ecclesia Doctor eximius, quem fel. rec. Sixtus Papa IV. Praedecessor noster, ob admirabilem vitae sanctitatem, & praecellentem doctrinam in Sanctorum numerum adscripsit.

S. Bonaventurae vita recensetur.

§.2. Is enim Balneoregii in Etruria natus, ut pie matris voto satisfaceret, adulescens Seraphicam Sancti Francisci Religionem est ingressus, per cujus vestigia recitanda adhuc novus Christi miles, humili-

ter, & constanter incedens, saluberrimam regularium institutorum observantiam tanto animi ardore, tantaque cordis aviditate auxit, ut summa in eo sanctitas appareret, ac vitae innocentia, & castitate, sancta humilitate, patientia, mansuetudine, terrenarum rerum displicentia, caelestium desiderio omnibus, & exemplo, & admirationi esset, tanta quoque spiritus dulcedine, & divini amoris fervore inflammatus in Deum rapiebatur, ut jam in cellam vinariam spongi introductus, & vino optimo caritatis ebrius, Jesum Christum Crucifixum, & patientem utique intueri, & in ejus vulneribus habitare videretur. Ad hanc vero eximiam vitae sanctitatem vir Dei magnam, praestantis doctrinae laudem adjunxit, Deo ita disponente, ut ad ejus gloriam, & Ecclesiae utilitatem, non solum exemplo, sed verbo, & eruditione magnopere proficeret. Itaque cum in sacrarum literarum studio Sanctorum Patrum lectione, & Scholastica Theologiae pernecessaria disciplina, Alexandro de Ales magistro, insigni illius aetatis Theologo, diligentissime versaretur, brevi temporis spatio excellentis ingenii bonitate, assiduo labore, & quod caput est, gratia Spiritus Sancti, qui vas aureum in honorem electum omni ex parte formabat, tantos progressus fecit, & ad tantam doctrinae perfectionem pervenit, ut Doctoris, & Magistri insignibus in celeberrimo Parisiensi Gymnasio solemniter decoratus, sacram Theologiam ibidem publice professus sit.

S. Bonaventurae virtutes, laudes & praecleara gesta enarrantur.

§.3. Tantam vero laudem in interpretandi munere, & in universa Theologiae scientia est consecutus, ut viri doctissimi ejus doctrinam, & eruditionem admirarentur. Et quidem multiplices sancti viri incubationes, & praecleara scripta, quae adhuc magna Ecclesiae utilitate, & non mediocri Deo beneficio extant, quaeque, & nostrae, & superiorum aetatum viri eruditi multo cum fructu legerunt, & magnopere comprobant, quantus ille in Theologiam fuerit, satis declarant. Ea enim divini ingenii sui monumenta posteris reliquit, quibus perdifficiles, & multis obscuritatibus involuta quaestiones, magna optimorum argumentorum copia, via, & ordine enucleate, ac dilucide explicantur, Fidei Catholicae veritas illustratur, perniciosi errores, & prophanae haereses profligantur, & pie fidelium mentes ad Dei amorem, & caelestis patriae desiderium admirabiliter inflammantur. Fuit enim in S. Bonaventura id praecipuum, & singulare, ut non solum argumentandi subtilitate, docendi facilitate, definiendi solertia praestaret, sed divina quadam animos permovendi vi excelleret, sic enim scribendo cum summa eruditione patrem pietatis ardorem conjungit, ut lectorem docendo moveat, & in intimos animi recessus illabatur, ac denique Seraphicis quibusdam aculeis cor compungat, & mira devotionis dulcedine perfundat, quam sane gratiam in ejus ore, & calamo diffusam admirans Praedecessor noster

Six-

Sixtus IV. Pontifex illud dicere non dubitavit, Spiritum Sanctum in eo locutum videri.

S. Bonaventurae Generalis Minister, in ordine superius post Sanctum Franciscum creatus fuit.

§.4. Cum igitur servo fideli tam multa, & praecleara a Domino talenta essent credita, ut illis ad fratrum utilitatem exercendis, & negociandis, caelestis gratiae thesauros amplificaret, divino consilio, & summo totius sui Ordinis consensu, Romae Minister generalis septimus post Beatum Franciscum est factus, quo in officii munere non solum prudentiam, vigilantiam, sollicitudinem praestitit, sed tanto fraternae caritatis ardore exarsit, tantaque Christianae humilitatis demissione fratribus inservivit, ut in eo illud Salvatoris agnosceretur, qui major est in vobis, sit vester minister.

Archiepiscopus Eboracensis, a Clemente IV. ei oblatas, & ab eo recusatas fuit.

§.5. Quin, & pie memoriae Praedecessor noster Clemens Papa IV., qui sanctum virum valde dilexit, & ejus doctrina mirifice est delectatus, ut tam excellens virtus, & prudentia ad multorum utilitatem latiori in campo excurreret, insignem Eboracensem Archiepiscopatum ei obtulit. Ille vero cum se a Seraphicis paupertatis complexu divelli non facile pateretur, oblatam dignitatem modeste, atque humiliter recusavit.

Ad generale Conc. Lugdunense IV. vocatus, & huic concilio acceptus fuit.

§.6. Ceterum cum Gregorius X. Summus Pontifex ob gravissimas Christianae Reipublicae causas Concilium generale Lugdunum indixisset, virosque sanctitatis, doctrinae, sapientiae praestantes perquireret, quorum fortis, & fideli opera ad rei maxime tractationem, atque explicationem uteretur, duo in primis clarissima illius aetatis lumina e duobus florentissimis Ordinibus Praedicatorum, & Minorum delegit Sanctos, Thomam, & Bonaventuram, quos ad se ire iussit. Sed cum alter in ipso itinere in morbum incidisset, atque ad gloriae coronam feliciter evolasset, S. Bonaventura Lugdunum profectus, humanissime exceptus est a Romano Pontifice Gregorio, qui in ejus virtute, & sapientia ita acquiescebat, ut Concilii recte dirigendi, & administrandi partes ei praecipue tribuendas esse decerneret. Quare ex publica Ecclesiae utilitate, & necessitate, ut majori cum dignitate, & auctoritate Concilii rebus non solum interesset, sed praesert, statuit lucernam ardentem, & lucentem supra excelsum candelabrum ponere, ut in domo Dei magis luceret.

Cardinalisque Albanus ab eodem Pontifice ibi creatus fuit.

§.7. Itaque Sanctum Bonaventuram nullos honores appetentem, fugientem potius, sed Christi Vicario obtemperantem, nullisque pro Ecclesia labores subire recusantem, tanquam in totius Orbis terrae theatro in sacrum Cardinalium Collegium; & in Episcoporum Ordinem statim cooptavit, nam Ecclesiae Albanen. illum praefecit, qui honos antiquioribus Presbyteris Cardinalibus tribui solet. Qua ille amplissima dignitate auctus universam in Dei gloriam, & Ecclesiae utilitatem contulit, etenim in rebus Concilii arduis operam egregiam praestitit, Catholicam Fidem constantissime defendit, pravas opiniones acerrime refutavit, ejusdemque prudentia, doctrina,

sanctitate, orationibus, Gregorii Pontificis Pastoralis sollicitudo tantopere adjuvata est, ut sublato per Dei misericordiam schismatis dissidio, Michael Palaeologus Graecorum Imperator, Orientalesque Nationes, ad Apostolicae Sedis obedientiam, unitatem, communionemque redierint, ac denique dignus habitus est, quem Graeci Euty-chii nomine appellarent.

Et post multa ejus praecleara gesta in rebus Concilii, & Fidei augmento in eodem Concilio decessit, & ad caelestem patriam migravit, & ejus miraculorum fama percrebuit.

§.8. Merito igitur cum paulo post in eodem Concilio fortissimus Christi Athleta ex hujus vitae peregrinatione ad caelestem patriam emigrasset, omnes ejus mortem doluerunt, omnes communem jacturam deplorarunt, omnes illius funus lacrymis, & laudibus ornarunt, sed unus praeter ceteros viri sanctissimi vitam integerrime actam, mores probatissimos, labores per multos pro Ecclesia susceptos, doctrinam, in illo ipso Concilio spectatam insigni laudatione verissime celebravit. Is fuit pie memoriae Petrus Cardinalis a Tarantasia, vir eruditione, & Christiana eloquentia praestans, qui postea ad Pontificatus fastigium, evehctus, Innocentius Papa V. est appellatus. Ipse vero Summus Pontifex Gregorius X. ex intimi animi sensibus amicum fratrem, adiutorem, & consiliarium fidelissimum dolens, palam gravibus verbis testificatus est, Catholicam Ecclesiam, quae ex tanti viri pietate, & doctrina fructus uberrimos acceperat, magnam illius morte jacturam fecisse. Sed vere a Spiritu Sancto dictum est. In memoria aeterna erit justus: nam qui in vita illustris fuerat, multo post mortem factus est illustrior, Deo, qui admirabilis, & gloriosus est in Sanctis suis, signis compluribus, ac prodigiis, & miraculis maxime insignibus Servi sui sanctitatem comprobante.

Ideo Sixtus IV. Bonaventuram in SS. Confessorum Pontificum Doctorum numerum aggregavit.

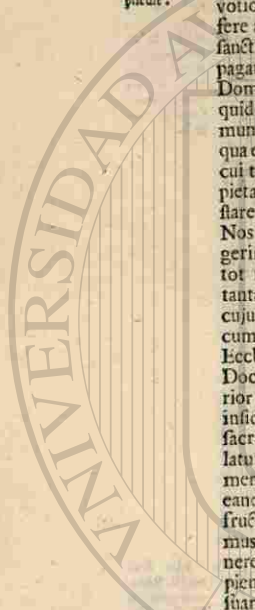
§.9. Quorum miraculorum fama cum apud omnes percrebesceret, idem Sixtus Praedecessor noster e sublimi Apostolicae Sedis specula ea aspiciens, digitum Dei, qui facit mirabilia magna solus, ibi plane esse intellexit, itaque, & sponte sua, & clarae memoriae Federico Romanorum Imperatore, Regibus, Rebuspub., Ducibus, Civitatibusque per multis vehementer requiruntibus, ac omnium fere fidelium consensu efflagitante, de viro praestantissimo Bonaventura Episcopo Cardinali in Sanctos referendo, Pontifice Romano dignam cogitationem suscepit. Summa igitur cura, & diligentia, vitae illius eximia sanctitate, & miraculorum veritate examinata, atque comperta, omnibus denique, quae ad eam rem pertinebant, rite recteque actis ad Dei gloriam, & Ecclesiae Catholicae exaltationem, pro sua summa, eique a Deo in Beato Petro Apostolo tradita potestate, eundem Beatum Bonaventuram de Fratrum suorum S. R. E. Cardinalium, & Praelatorum omnium consensu in Sanctos retulit, & in Sanctorum Confessorum Pontificum Doctorum numerum adscripsit, atque aggregavit, ejusque festum Anniversarium diem, secunda mensis Julii Dominica die celebrari, officiumque de eo, veluti de Confessore Pon-

Pontifice Doctore in universa Ecclesia recitari iussit, aliis item decretis adjectis, quae in eisdem Sixti literis plenius continentur.

§.10. Et quamvis gloriosus hic Doctor S. Bonaventura, & in Ecclesia Catholica celeberrimus sit, & in Coelo maxime resplendeat, ubi corona illa est coronatus, quam reprobis Deo diligentibus se, nec ulla humana re indigeat, qui bonis illis cum Christo perfuitur, quae nec oculus vidit, nec in cor hominis ascenderunt, vrget Nos tamen caritas Christi, & ardens quidam devotionis affectus, quo erga cum ab ineunte aere etate perpetuo exarsumus, ut de eius sanctitate, & doctrina magis magisque propaganda, atque illustranda, quantum cum Domino possumus, cogitemus. Movemur quidem, ut par est, sancta cum eo communione Seraphice Religionis nostrae, in qua educati, & tot annos versati sumus, & cui tamquam matri optimemerite, omnia pietatis, & grati animi monumenta praestare debemus, sed multo magis movent Nos Dei gloria, pastorale officium quod gerimus, viri sanctissimi pro Ecclesia Dei tot suscepti labores, tot illustra merita, tanta cum Romana Ecclesia conjunctio, in cuius amplissimo ordine, & Senatu summa cum laude confedit. Denique movet Nos Ecclesiae Universalis utilitas, quae ex tanti Doctoris eruditione semper major & uberior capi potest, praesertim cum hereticorum insidiae & diabolicae machinationes, quibus sacram Theologiam, quae Scholastica appellatur, hoc luctuoso saeculo oppugnant vehementissime Nos magnopere admoneant, ut eandem Theologiam, qua nihil Ecclesiae Dei fructuosius, omni studio retineamus, illustremus, propagemus. Divino enim illius munere, qui solus dat spiritum scientiae, & sapientiae, & intellectus, quique Ecclesiam suam per saeculorum aetates, prout opus est, novis beneficiis auget, novis praesidiis instruit, inventa est a maioribus nostris sapientissimis viris Theologia Scholastica, quam duo potissimum gloriosi Doctores Angelicus Sanctus Thomas, & Seraphicus Sanctus Bonaventura clarissimi huius facultatis professores, & primi inter eos, qui in Sanctorum numerum relati sunt, excellenti ingenio, assiduo studio, magnis laboribus, & vigiliis excoluerunt atque ornarunt, eamque optime dispositam, multisque modis praecclare explicatam posteris tradiderunt, & huius quidem tam salutaris scientiae cognitio, & exercitatio, quae ab uberissimis divinarum literarum, Summorum Pontificum, Sanctorum Patrum, & Conciliorum fontibus dimanat, semper certe maximum Ecclesiae adiumentum asserere potuit, sive ad Scripturas ipsas vere, & sane intelligendas, & interpretandas, sive ad Patres securius, & utilius perlegendos, & explicandos, sive ad varios errores, & haereses detegendas, & refellendas. His vero novissimis diebus, quibus jam advenerunt tempora illa periculosa ab Apostolo descripta, & homines blasphemii, superbi, seductores proficiunt in pejus, errantes, &

Et modo hic Pontifex ex multis variis rationibus hic expressit, ad eundem S. Bonaventurae ad doctrinam illustrandam, animum applicuit.

UNIVERSIDAD

alios in errorem mittentes, sane Catholicae fidei dogmatibus confirmandis, & haereticis confutandis pernecessaria est, & profecto rem ita se habere ipsimet veritatis inimici sunt Iudices, quibus Theologia Scholastica maxime est formidolosa, qui profecto intelligunt, apta illa, & inter se nexa rerum, & causarum coherencia, illo ordine, & dispositione tamquam militum in pugnando instructione, illis dilucidis definitionibus, & distinctionibus, illa argumentorum firmitate, & acutissimis disputationibus lucem a tenebris, verum a falso distingui, eorumque mendacia multis praestigis, & fallaciis involuta, tanquam veste detracta patefieri, ac denudari. Quanto igitur magis illi hanc munitionem Scholasticae Theologiae arcem oppugnare, & evertere conantur, tanto magis Nos decet hoc invictum Fidei propugnaculum defendere, & hereditatem patrum nostrorum conservare, & tueri, & acerrimos veritatis defensores meritis honoribus, quantum possumus, decorare.

§.11. Quamobrem ut Seraphici Doctoris eruditio ad multorum utilitatem latius diffundatur, & ex eius libris, & operibus eruditi, & studiosi viri, copiosiores suavioreque in dies fructus capiant, (quod ad ipsius Sancti, quamquam in Coelo beatissimi, gloriam aliquam facere non est dubitandum) primum quidem in Alma Urbe nostra in hac Basilica Sanctorum Duodecim Apostolorum, S. Bonaventurae nomine Collegium institutum, in quo ex huius praecipue eximii, devotique Doctoris operibus, & commentariis, sacra Theologia publice explicetur.

§.12. Deinde etiam opera illius omnia, quae inveniri poterunt partim nondum edita, nostraque auctoritate, & impensis undique conquisita, partim jam vulgata simul omnia decenti forma, & quam emendatissime imprimi, & e Typographia nostra Vaticana in lucem emitti curamus. Quod autem ab ipso Pontificatus nostri initio, Deo, ut pie credimus, inspirante constanter proposuimus, Sancti huius Doctoris nomen, & merita gloriosa apud omnes pro viribus celebrare, fideliumque erga eum venerationem augere, & amplificare.

§.13. Sane ad id quoque non mediocriter excitati sumus exemplo san. mem. Pii Papae Quinti Praedecessoris nostri de Christiana Republica optime meriti, & quem ut parentem adhuc reveremur, & colimus. Is enim religiosa pietate, & singulari devotione permotus, qua afficiebatur erga Sanctum Thomam de Aquino Ordinis sui decus, & Ecclesiae Catholicae ornamentum, cupiens eodem modo eundem Sanctum ob eius praestantissima in Catholica Ecclesia merita congruis honoribus exornare, praeter alia hoc iussit atque decrevit, ut illius festus dies quotannis duplicis officii ritu ad instar Sanctorum quatuor Ecclesiae Doctorum perpetuo celebraretur, quod & S. Bonaventurae Doctoris eximio tribui debere aequum profecto existimamus, cum tan-

Et ideo Collegium S. Bonaventurae apud Basilicam SS. Apostolorum de Urbe instituit.

Eiusque opera omnia simul, & emendatissime in Typographia Vaticana in lucem emitti curavit.

Et sicut Pius V. S. Thomam sui Ordinis Praedicatorum decus, exornare volens, eius festum, celebrari iussit. Ita iste Praefectus S. Bonaventurae sui Ordinis Conventualium Sancti Francisci ornamentum debere existimavit, ob multa inter ipsos Sanctos virtutis, sanctitatis, doctrine, & meritorum, conjunctione, & similitudinem.

multa inter eos virtutis, sanctitatis, doctrinae, meritorum conjunctio, & similitudo intercedat. Hi enim sunt duae oliva, & duo candelabra in Domo Dei lucentia, qui & caritatis pinguedine, & scientiae lucetam Ecclesiam collustrant, hi singulari Dei providentia eodem tempore tamquam duae stellae orientes ex duabus clarissimis Regularium Ordinum familiis prodierunt, quae Sanctae Ecclesiae ad Catholicam Religionem propugnandam maxime utiles, & ad omnes labores, & pericula pro orthodoxa Fide subeunda parata semper existunt, ex quibus tamquam ex fertili, & bene culto solo quotidie per Dei gratiam fecunda, & fructuosa planta procreantur, hoc est viri doctrina, & sanctitate praestantes, qui Petri naviculae tot fluctibus agitate, & Romano Pontifici, ejus clavum non sine magna solitudine tenenti, fortem, & fidelem operam navant. Hi duo Sancti cum essent coevi, iidemque studiis dediti, condiscipuli, simul Magistri, pari ratione a Gregorio Decimo Summo Pontifice, cum ambo ad Concilium evocarentur, honorati, & in huius vitae peregrinatione fraterna caritate, spiritali familiaritate, sanctorum laborum societate valde conjuncti fuerunt, & denique pari gressu ad Coelestem patriam commigrantes pariter felices, & gloriosi illa sempiterna beatitudine perfruuntur, ubi eodem caritatis affectu, ut pie credimus, pro Nobis in hac lacrymarum valle laborantibus orant, divinaeque operam implorant, ut merito idem Sixtus IV. hos duos Sanctos perfimiles, & quasi geminos in Christo fratres agnosceret, statuerit S. Bonaventurae consilii venerationis, & honoris prerogativa, atque S. Thomam decorandum esse.

Et doctrinam S. Bonaventurae commendat, & ipsum inter egregios Ecclesiae Doctores annumerat.

§.14. Quod igitur a Nobis, & Seraphici Ordinis caritas, & Sancti Bonaventurae meritorum magnitudo, & Catholicae Ecclesiae, cujus gubernacula Nobis, licet immerentibus a Deo commissa sunt, utilitas, & aedificatio requirit, habita super his omnibus cum venerabilibus fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, deliberatione matura, de eorumdem consilio, & unanimi assensu, & ex certa nostra scientia, ac de attributa Nobis Apostolica potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, doctrinam ipsius Sancti Bonaventurae a supradictis Praedecessoribus nostris Clemente Quarto, Gregorio Decimo, & Sixto Quarto laudatam in Concilio Lugdunensi maxime spectatam, in Florentino, etiam ad res difficiles explicandas adhibitam, gravissimorum virorum auctoritate testificatam, & commendatam, & eximio Ecclesiae Doctore dignam, Nos quoque plurimum in Domino laudamus, & commendamus, ac literas ejusdem Sixti Quarti, quas pro expressis hoc loco haberi volumus, excepta ejus ordinatione de festo die S. Bonaventurae secunda Dominica Julii celebrando, harum tenore approbantes, & innovantes, ipsum Sanctum Bonaventuram jure Sanctorum Doctorum consortio ab eodem Sixto Quarto ascriptum, & con-

Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

numeratum, auctoritate Apostolica tenore praesentium inter praecipuos, & primarios, qui Theologicae facultatis magisterio excelluerunt habendum, ac venerandum esse decernimus, & declaramus.

§.15. Atque ob eam causam sperantes in Domino, huius Seraphici Doctoris lubricationes ad doctrinam, & devotionem, quam in Clero, populoque Christiano magnopere lucere, & ardere cupimus, maximo adiumento fore, illius libros, commentarios, opuscula, opera denique omnia, prout ex nostra Typographia Vaticana quam emendatissima, ut supra dictum est, emittuntur, ut aliorum Ecclesiae Doctorum, qui eximii sunt, non modo privatim, sed publice in Gymnasiis, Academiis, Scholis, Collegiis, lectionibus, disputationibus, interpretationibus, concionibus, sermonibus, omnibusque aliis ecclesiasticis Studiis, Christianisque exercitationibus citari, proferri, atque cum res postulaverit, adhiberi volumus, & decernimus.

§.16. Et nihilominus, ut sapientissimi huius Doctoris gloriosa recordatio, si non pro ipsius dignitate, at saltem pro humana tenuitate, ob ingentia illius merita ardentiori studio recolatur, fel. rec. Praedecessorum nostrorum Bonifacii Papae Octavi, qui de sanctis quatuor Doctoribus, & Pii Papae Quinti, de praedicto Sancto Thoma eadem praecerunt, exemplo adducti precipimus, ut ejusdem Sancti Bonaventurae dies festus in omnibus Christiani Orbis partibus sub duplici officio a cunctis personis, ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus, tam publice quam privatim pridie Idus Julii, (non obstante praedicta Sixti Quarti ordinatione de secunda Dominica dicti mensis) celebrari, atque in Calendariis cum Doctoris nomine, & Festi duplicis adiectione subscribi, & imprimi debeat, etiam in novissimis Brevariis, & Missalis Romani reformationibus aliter dispositum fuerit, neque secus atque a Nobis, ut supra, ordinatum fuit, per quoscumque quavis auctoritate praeditos, censerit, aut interpretari posse decernimus.

§.17. Hortantes universos utriusque sexus Christianos Civitatis Balneoregii, quae clarissimum hoc edidit lumen, & illius Dioecesis, ut eodem die festo a servilibus, de sanctae Ecclesiae more, operibus abstinere. Ut autem Christianissimum devotio ad Seraphici huius Doctoris diem festum colendum, ejusque operam pie implorandam eo magis accedatur, quo ex hoc Coelestis gratiae dono se uberius confpexerint esse resectos, de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate consili, omnibus utriusque sexus Christianis, tam in dicta Civitate, & Dioecesi Balneoregii, quam in praecleara Galliae Urbe Lugduno, ubi ille bono certamine legitime decertato, cursu consumato, fide servata, ex hoc calamitoso saeculo ad meritorum suorum premium, & coronam in Coelum feliciter migravit.

Eiusque opera e Typographia Vaticana emittenda, publicari decernit.

Festus die 14. Julii duplici officio celebrari jubet.

Indulgentia pro diebus festi concessit.

F f f in

in Almaque Urbe nostra, ubi in hac Basilica Sanctorum Duodecim Apostolorum Collegium, a Nobis, ut jam diximus est erectum, constitutis, quibus festum hujusmodi, ut ceteras de precepto Ecclesie servari solitas festivitates, devote colentes, vere poenitentes, & sacramentali peccatorum suorum confessione premissa, eo die sanctissimum Eucharistia Sacramentum sumpserint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur. Qui vero Ecclesias Fratrum Minorum S. Francisci ipso die festo a primis vespere usque ad occasum Solis ejusdem diei devote visitaverint, pias inibi ad Deum preces, prout sua cuique suggeret devotio effundentes, decem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentis per presentes literas perpetuo duraturas, quas sub quibusvis indulgentiarum revocationibus, vel limitationibus nullo modo comprehendimus, misericorditer in Domino relaxamus.

§.18. Quocirca fraternitati, & discretioni vestre per Apostolica scripta mandamus, ut presentes literas, & in eis contenta quaecumque, in suis quilibet Provinciis, Civitatibus, Ecclesiis, & Dioecesibus solemniter publicari, & ab omnibus personis ecclesiasticis, secularibus, & quorumvis Ordinum regularibus ubique locorum, & gentium inviolate perpetuo observari procurent.

§.19. Volumus autem, ut eorumdem presentium transumptis &c.

§.20. Nulli ergo omnino hominum liceat &c.

Datum Romae apud Basilicam Sanctorum Duodecim Apostolorum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo octavo, Pridae Idus Martii, Pontificatus nostri Anno III.

Hanc Constitutionem ubique promulgari, & observari precipit.

Ejusque exemplum ubique promulgari, & observari precipit.

D. P. An. III. 14. Martii.

Papae subser.

✠ Ego Sixtus Catholicae Ecclesiae Episcopus.

Sequuntur Card. subscriptiones.

CXX.

Monasterium Sancti Cypriani Mensae Patriarchali Venetiarum unitur.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Motu proprio &c.

Venerabilibus Fratribus Veronen., & Vicent. Episcopis, necnon dilecto Filio Primicerio Ecclesiae Sancti Marci Venetiarum salutem, & Apostolicam benedictionem.

Commissarius que facta sunt significat. Bulla unio-

§.1. Hodie a Nobis emanarunt literarum tenoris subsequentiis. Sixtus Episcopus servus servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Apostolici muneris sollicitudo Divina dispositione Nobis licet immeritis delegata, indefinenter requirit, ut ad Ecclesiarum quarumlibet, praesertim Patriarchalium, statum nostrae considerationis intuitum propensius pratendentes, que pro illarum Praesulum necessitatibus sublevandis & felici earumdem Ecclesiarum, ac Monasteriorum, & aliorum Regularium locorum quorumlibet directione opportuna remedia fore intelligimus, quamprimum adhibeamus, ac his Pastoralis Officii nostri partes interdum per unionis, & annexionis Monasteriorum eorumdem Ministerium favorabiliter interponamus, ac aliter desuper disponamus, prout rerum, locorum, & temporum qualitatibus undique pensatis, conspicimus in Domino salubriter expedire.

§.2. Sane cum Venerabilis Frater noster Joannes Patriarcha Venetiarum commendae, in quam Monasterium SS. Cornelii, & Cypriani de Murano Ordinis S. Benedicti Torcell. Dioecesis, qui antequam de persona Sua Ecclesiae Venetiarum, tunc certo modo Pastoris solatio destituta, Apostolica auctoritate providerent, ut ipsius Monasterii Abbas Ordinem praedictum expressis professus praesidebat, & cum quo post modum in provisionem, & una in ipsa Ecclesia, Monasterium ipsum commendam ad ejus vitam retinere valeret, sub certis usu, modo, & forma expressis dicta auctoritate dispensatum extitit, ex hujusmodi dispensatione abstinere, necnon omni juri sibi in regimine, & administratione dicti Monasterii, vel ad illa quomodolibet competenti in manibus nostris in favorem dilecti Filii Joannis Emi Clerici Venetiarum cum reservatione omnium, & singulorum dicti Monasterii fructuum, reddituum, & proventuum per ipsum Joannem Patriarcham, quoad viveret, propria auctoritate exceptis dumtaxat ex eis centum ducatis monetae Venetae pro dicto Joanne Emo, & Successoribus suis, Monasterium praedictum in titulum commendae administratione, vel aliter quomodolibet obtinentibus percipiendorum, necnon postquam reservatio fructuum hujusmodi cessaret, quarumdam pensionum pro certis personis assignandarum, aut alias sponte, & libere cedere intenderet, libellumque supplicem Nobis desuper porrigi curasset, & dilecti Filii Paulus, & Vincentius quondam Petri Dominici Grademici, Cives, & Patritii Venetiarum, asserentes Juspatronatus, & praesentandi, seu nominandi personam idoneam ad dictum Monasterium, dum pro tempore vacat, ad ipsum, eorumque Posteriores legitime pertinere, cessionis, & aliis praemissis, habita illorum notitia, se opposuissent, ac eidem Monasterio de alicujus persona aliquem ad ipsorum praesentationem, seu nominationem, aut saltem de eorum consensu provideri, vel aliter de illo disponi non posse, neque debere contendere. Nos de Monasterii praedicti, illiusque bonorum, & rerum statu, & qualitate, necnon pratensio Juspatronatus, & pre-

Lite pendente super patronatu, ac jura nominandi ad hoc Monasterium.

& praesentandi, vel nominandi hujusmodi volumus edoceri, & inter alia deprehendimus Monasterium praedictum Civitati Venetiarum finitimum, & competentibus redditibus dotatum, & pro tempore existentem Patriarcham Venetiarum, illiusque regimini, & administrationi, tam in spiritualibus, quam in temporalibus utilem, & commodum existere, & propter facultatem sua Mensae Patriarchalis angustam, & pro loci, & personae dignitate, sine fructuum ipsius Monasterii subventione decenter sustentari non posse, & licet Juspatronatus hujusmodi legitime verificatum non existeret, vacatione tamen ipsius Monasterii occurrente desuper dubitari, & graves lites, res, controversias, multis difficultatibus obstratas oriri posse.

Attentius tenentis reddendum Mensae Patriarchalis Venetiarum.

§.3. Quo circa Nos qui dudum inter alia volumus, quod petentibus beneficia Ecclesiastica aliis uniri tenerentur exprimere verum annum valorem, & beneficii, cui aliud uniri peterent, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interest, quique etiam decernimus, & intentionis nostra esse declaramus, quod deinceps per quascumque gratias, seu literas Apostolicas pro mandatis, & declarationibus quibusvis etiam Motu proprio, & ex certa scientia a Nobis emanarent, nulli Jus sibi questum quomodolibet tollerent his, & aliis Nobis magis notis suadentibus causis, litium, & controversiarum anfractibus obviare, ac praedicti Joannis, & pro tempore existentis Patriarchae Venetiarum congrue subventioni, Monasteriisque hujusmodi salubri directioni consulere, necnon dilectis Filiis Nobilibus Viris Duci, & Republicae Venetiarum, quorum inveteratum erga Nos, & Sedem Apostolicam devotionis, & reverentiae Studium, grati animi propensione jugiter amplectimur, rem gratam, & acceptam facere cupientes, necnon quarumcumque unionum, annexionum, & incorporationum eidem Mensae Patriarchali haecenus factarum tenores, illiusque fructuum, reddituum, & proventuum annuum valorem, verumque, & ultimum dicti Monasterii vacationis modum, etiam si ex illo quavis generalis reservatio, & in corpore juris clausa resulset, praesentibus pro expressis habentes.

Sixtus Auali Juspatronatus illud liberum declarat.

§.4. Motu, & scientia similibus, & de Apostolica potestatis plenitudine Juspatronatum, & praesentandi, seu nominandi personam idoneam ad dictum Monasterium Paulo, & Vincentio, eorumque posteris, & suae familiae ejusmodi, ut praesertur, vel aliter quomodolibet minime competisse, nec competere Apostolica auctoritate declaramus, illudque penitus, & omnino suppressimus, & extinguimus, & abrogamus, ipsumque Monasterium ab illo liberum, & exemptum esse, & fore decernimus.

Perpetuoque dictae Patriarchalis Mensae unit.

§.5. Necnon praedictum Monasterium a quo hodie per alias nostras literas certam partem illius bonorum, & jurium dismembravimus, & separatavimus, illiusque certam partem, & cetera.

rum Prioratum per Nos erectum subjectis modo, & forma tunc expressis, applicavimus, & appropriavimus, prout in dictis literis plenius continetur, cujus, & illi forsitan annexorum fructus, redditus, & proventus ad ducentos, & octoginta florenos auri ante dismembrationem praedictam in libris Camerae Apostolicae taxari imponuntur, secundum vero communem estimationem quatuor millium ducatorum auri similia secundum communem estimationem valorem annum, ut accipimus, non excedunt, illiusque Abbatialem dignitatem, cum omnibus, & singulis annexis, juribus obventionibus, emolumentis, proprietatibus, bonis, jurisdictionibus, & pertinentiis suis, exceptis dumtaxat bonis, & juribus, ut praesertur, dismembratis praedictis, eidem Mensae Patriarchali dicti Joannis Patriarchae ad hoc expresso accedente consensu etiam perpetuo unimus, anneximus, & incorporamus.

§.6. Itaque liceat ipsi, & pro tempore existenti Patriarchae Venerabilis praedicti Monasterii, illiusque regimini, & administrationi, ac reliquorum bonorum, ac proprietatum hujusmodi corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel per alium, seu alios mensae Patriarchalis hujusmodi nomine, propria auctoritate libere apprehendere, & perpetuo retinere, illorumque fructus, redditus, & proventus, jura, & obventiones, ac emolumenta quaecumque percipere, exigere, & levare, ac in suos, Mensaeque Patriarchalis, & Monasterii hujusmodi usus, & utilitatem convertere.

Illius possessionem apprehendendi Patriarchae dat facultatem.

§.7. Necnon omnia, & singula, Prioratus, Praeposituras, dignitates, personatus, administrationes, & officia, ceteraque beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura, secularia, & quorumvis ordinum clericalia ad collationem, provisionem, praesentationem, institutionem, electionem, & confirmationem, & quamvis aliam dispositionem pro tempore existentis Abbatis dicti Monasterii quomodolibet spectantia personis idoneis conferre, & de illis etiam providere, similesque personas ad illam praesentare, & eligere, & praesentatas, & electas instituere, & confirmare.

Omninoque singula Beneficia dignitates, & cetera eorum dependentia co-tineantur.

§.8. Necnon Monasterium, illiusque res, & bona hujusmodi tam in spiritualibus, quam in temporalibus regere, & gubernare, ac Sedem, locum, ac praetimentiam Abbatis, tam in Choro, quam in Capitulo, & Conventu, & aliis quibusvis publicis, & privatis actibus ipsius Monasterii habere, & ibidem praesidere, ceteraque omnia in praemissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna facere, & exequi in omnibus, & per omnia, prout ipsius Monasterii Abbates, qui pro tempore fuerunt, & exequi potuerunt, seu etiam debuerunt, cujusvis licentia desuper minime requisita, curam, regimen, & administrationem ipsius Monasterii eidem Patriarchae pro tempore existentem in eisdem spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo.

Omninoque singula facienda intra, & extra Monasterium, que Abbati competebant.

1588. Prædicta omnia seu pars & ubique se vari decernit.

§.9. Decernentes unionem, annexionem, incorporationem, & alia præmissa, ac præsentis literas sub quibuscumque revocationibus, suspensionibus, vel derogationibus similium, vel dissimilium gratiarum per Sedem ipsam quomodolibet faciendarum non comprehendi, sed ab illis semper exceptas esse, & quoties illas suspendi, revocari, aut eis derogari contigerit, toties etiam sub posteriori data, per eos, quorum intererit, eligenda, de novo concessas, ac in primum statum restitutas, & ad hoc ut sub revocationibus, suspensionibus, ac derogationibus ejusmodi minime comprehendatur, & nunc vere, & non sicut sum plenariam, & integrum effectum sortita esse, illaque non de vacaturo, sed de vacante Monasterio ejusmodi facta, & per illa, vere, & non sicut jus plenum in re, & ad rem, acquisitam existere, & Patriarcham pro tempore existentem, etiam regulis de non tollendo jure acquisito, ac de annuali, & trienniali possessionibus gaudere debere, ac præsentium literarum suspensiones, revocationes, derogationes, ac alias contrarias dispositiones, pro novis illarum concessionibus, & restitutionibus habere, & censere, minusque easdem præsentis literas de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis noispe, vel alio quovis defectu notari, impugnari, annullari, aut ex eo quod nulla, aut minus justa, & legitima causa subsistente, ac extra Consistorium emanari, causaque ipse juris ordine servato, coram loci Ordinario, vel alibi examinata, & justificata, aliterque præsentibus literis expressa, vel exprimens, probata, & verificata, & alii quorum interest, vocati, & auditi non fuerint, nec illis consenserint, in jus, vel controversiam revocari ad terminos juris reduci, seu adversus illas quodcumque juris, facti, aut gratie remedium impetrari posse, sed illas, & in eis contenta quæcumque valere, & plenam roboris firmitatem obtinere, ac perpetuo inviolabiliter observari debere, in omnibus, & per omnia perinde, ac si de unanimi venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, & consensu Consistoriali, ut moris est, servatis quibuscumque servandis emanassent, & quæcumque ad illarum validitatem, & efficaciam, & perpetuitatem quomodolibet requirita formaliter, & individue nihil omnino intervenissent, ac observata, & facta fuissent.

Sicque ab omnibus iudicari.

§.10. Sicque per quoscumque Judices, & causarum Palatii Apostolici Auditores, ac prædictos Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiti debeat; irritum quoque, & inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantibus derogat.

§.11. Non obstantibus, voluntate, ac intentione, & declaratione nostri Prædecessoris, necnon Lateranensis uniones perpetuas, nisi casibus a jure permissis, aut ex

tra Consistorium fieri, aut Turo nen. Conciliorum uniones perpetuas Beneficiorum, fieri, & beneficia unius beneficio, seu loco alterius Diocesis uniri prohibentium, ac felicis memorie Bonifacii Pape VIII. Prædecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam Civitatem, vel Diocesim, nisi in certis exceptis casibus, & in illis ultra unam dietam a sine suæ Diocesis ad iudicium evocetur, seu ne Judices a Sede Apostolica deputati extra Civitatem, vel Diocesim, a quibus deputati fuerint, contra quoscumque procedere, aut alii, vel alius vices suas committere quocummodo audeant, vel præsumant, & in Concilio generali, editas de duabus dietis, dummodo non ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, & Synodalibus, & etiam universalibus Conciliis editis specialibus, ac generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Monasterii, & Ordinis prædictorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis illis, coram Abbatibus, Conventibus, superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & dictam Sedem, & motu scientia, & potestatis plenitudine paribus, & etiam Consistoriali contra uniones annexiones, & incorporaciones perpetuas, dismembraciones, & separaciones etiam aliter quomodolibet in genere, vel in specie concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, corumque totis tenoribus specialis, speciosa, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda esset, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent præsentibus, pro expressis habentes, illis aliter in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat motu, & scientia paribus specialiter, & expresse derogamus, quodque Monasterium prædictum extra Civitatem, & Diocesim Ven. consistat, contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem prædicta, Monasterium prædictum debitis non defraudetur obsequiis, sed illius, & dilectorum filiorum Conventus congrue supportentur onera consuetæ.

Clausula prædicta.

§.12. Nulli ergo omnino hominum liceat.

Executores prædicti communi delegat.

§.13. Quocirca discretioni vestre per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus, vos, vel duo, aut unus vestrum per vos, vel alium, seu alios easdem præsentis literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro

pro parte dilecti filii Joannis, & pro tempore existentis Patriarchæ Ven. desuper fueritis requisiti, solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis præsidio assistentes faciatis auctoritate nostra præsentis literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, si remittere observari, ipsumque Joannem, & pro tempore existentem Patriarcham Ven., unionem, annexionem, & incorporationem, & aliis præmissis pacifice frui, & gaudere, non permittentes, unquam a quibuscumque indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & penas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, & legitimis super his habendis servatis processibus, sententiis, censuras, & penas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis. Non obstantibus omnibus prædictis, seu si dilectis filiis Conventui, & vassallis dicti Monasterii, vel quibusvis aliis communiter, ac divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Die, die 16. Martii 1588. An.III.

Datum Romæ apud S. Marcum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo octavo, Idibus Martii, Pontificatus nostri Anno III.

CXXI.

Quomodo Clerici regulares S. Pauli decollati, novitios ad eorum Religionem admittere possint.

De institutione hujus Congregationis, & aliis que eam respiciunt, vide in Const. XLV. Clemen. VII. Vota Tom. IV. Par. I. fol. 103.

SIXTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Exigit incumbentis Nobis Apostolicæ servitutis officium, ut Monasteriorum, & Regularium locorum quorumlibet propagationi, pauperumque clericorum in eis pro tempore recipiendorum pio desiderio, quantum cum Deo possumus, providere studeamus.

Caveatur in Constitutionibus Congregationis hujusmodi vel illegitimi vel sine aliquo gravati, vel facinorosi, ad hanc religionem admittantur.

§.1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Præpositi generalis, ac Presbyterorum, & Clericorum Congregationis Clericorum Regularium Sancti Pauli decollati canonice institutæ petitio continebat, quod alias per constitutiones dictæ Congregationis, quæ cum interventu bon. mem. Caroli tituli Sanctæ Præsedis presbyteri Cardinalis Borromæi nuncupati, dum viveret, Ecclesiæ Mediolanensis, ex dispensatione Apostolica Præfatis, necnon dilecti filii nostri Joannis Antonii Episcopi Portuen. Sancti Georgii nuncupati, ejusdem Congregationis Protectoris ad id accedente voto, & consensu, fa-

cta, & stabilita extiterunt, inter alia sanctum fuit, ne illegitime nati, etiam per subsequens matrimonium, postea legitimi, aereque alieno gravati, & qui antea facinorosam vitam duxissent, in dicta Congregatione admitterentur, aliaque diligens super hoc inquisitio, ipsaque receptio volentium dictam Congregationem ingredi, in Civitate Mediolanensi, ad quam post longam probationem a locis, in quibus præfati fuerint, propterea mittuntur, a Præposito generali, & quatuor Assistentibus ejusdem Congregationis fieret.

Et ab isto Pæditæ prohibita fuit receptio extra Capitulum, in eis supra in ejus Const. CXII. fol. 370. Cum de unitibus.

§.2. Novissime vero nostra in perpetuum valitura constitutione super hoc edita, statuimus, ac volumus, ut antequam quis in eadem Congregatione recipere, cause hujusmodi examinarentur, ipsaque receptio in Capitulo generali, sive provinciali dictæ Congregationis fieri deberet, prout in singulis constitutionibus prædictis plenissime dicitur contineri.

Et quis illa Congregatio quolibet tantum triennio Cap. generalis celebrat, & provincialis in quibusdam locis, Ideo receptio venientia ad religionem in nium protrahitur.

§.3. Cum autem sicut eadem petitio subiungebat, presbyteri, & clerici dictæ Congregationis pondum sint in Provinciis distincti, ac proinde nunquam Capitulum provinciale, generale vero singulo quoque triennio tantum facere, ac celebrare soleat, sicque cupientes, & petentes in ipsam Congregationem recipi, cogantur expectare, donec ipsum Capitulum fiat, mutataque postea eorum voluntate, & pia intentione, aliam vitam eligant, in maximum Congregationis hujusmodi damnum, præjudicium, & incommodum.

Congregatio itaque a Papa provisionem petit.

§.4. Quare Præpositus generalis, presbyteri, & clerici prædicti Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut eis in præmissis opportune providere, de benignitate Apostolica dignaremur.

Hic ideo Pæditæ dat auctoritate Præposito, quilibet Assistentibus, omni tempore venientes ad religionem, & a sua Constitutione non prohibitos recipiendi.

§.5. Nos igitur dictæ Congregationis amplitudinem, & singulorum in illa profectum, inter ceteras nostri pastoralis officii curas, tota animi propensione cupientes, ipsosque Præpositum generalem, presbyteros, & clericos, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, ac veriores nostræ, & Congregationis Constitutionum prædictarum tenores præsentibus pro expressis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati Præposito generali, presbyteris, & clericis prædictis, quod ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, modernis, & pro tempore existentibus Præposito generali, illisque Assistentibus, quoscumque cupientes in dicta Congregatione recipi, qui tamen a Constitutione nostra prædicta non prohibeantur, non expectato Capitulo generali, sed quocumque alio tempore, de consensu omnium Assistentium, nemine penitus discrepante, recipere, & admittere libere, & licite valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpe-

perpetua indulgemus, ejusque desuper licentiam concedimus, & impartimur. De cetero Prepositum generalem, presbyteros, & clericos predictos nullatenus unquam desuper per quoscumque quomodolibet molestari, vel impediri posse, ac ex nunc irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scientes, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarius derogat.

§.6. Non obstantibus nostra predicta, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Nulli ergo omnino &c.
Si quis autem &c.

D. P. An. III.
14. Martii

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae, millesimo quingentesimo octuagesimo octavo, Idibus Martii, Pont. nostri Anno III.

CXXII.

Institutio praesidi ducentorum millium, scutorum, pro ubertate Annona in Alma Urbe.

Congregationem Cardinalium super ista Annona instituit hic idem Pontifex in Constitut. CXXII. Immensa fol. 392. in Congregatione 4.

SIXTUS EPISCOPUS
SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Causa indictionis hujus praesidi.

A Bondantes divinae gratiae divitias, & incredibilem benignitatis ubertatem, sepe numero recogitantes, quam super humilitatem nostram, ab ipso suscepta Apostolicae servitutis initio, ille dignatus est ostendere, qui solus dives est in misericordia, cogimur multorum beneficiorum tamquam ingenti pondere oppressi, cum sancto Propheta exclamare: Quid retribuam Domino pro omnibus, quae retribuit mihi? Etenim notum est omnibus, in quas rerum angustias, & difficultates Pontificatus nostri initia inciderint, cum infinita quadam exulum, & facinorosorum hominum licentia omnia perturbata essent, cum rei frumentariae inopia omnis fere ditio Sanctae Romanae Ecclesiae in temporalibus subiecta, & ipsa potissimum Roma magnopere laboraret, cum denique Apostolicum Atrarium ita exinanitum reperissemus, ut in summa pecuniarum difficultate versaremur, quibus tot incommodis nequaquam deterriti, sed Dei auxilio freti, cum bona omnia accepta referimus, in eas omnes curas eodem tempore alacriter incubuimus. Quare, & compressa improborum audacia tranquillitas publica restituta est, & Atrarium abunde instructum, frumento satium non mediocri sumptu, & labore suppeditato, Annonae caritas ita sublevata est, ut eam copiam, & abundantiam, quae postea benedicente Domino consecuta est, & qua nunc fruimur, aequo omnes animo expectare poterit. Fatemur tamen, paterna viscera no-

stra, quibus omnes fideles, sed praecipue eos, qui sunt in temporalis Dominio nostro, in Christo complectimur, nulla re magis commota esse, quam illa Annonae caritate: nam in Urbe hominibus refertissima, si famem ingruat, aut Annona durior sit, pauperes maxime, quorum ingens est multitudo, vehementius conflantur, quae ex re quam multa mala dimanant, nihil necesse est multis verbis explicare; cum plane perspicuum sit humanarum calamitatum caput esse famem, & quovis mortis genere acerbiorum. Quod quidem, & miserabilis illa apud Prophetam lamentatio declarat, Omnis populus ejus gemens, & querens panem. Scientes igitur Nos, licet immeritos, ejus locum in terris tenere, qui non solum panem substantialem tribuit, quo anima reficitur, sed terrenum etiam panem, quo corpus quotidie sustentatur, qui in deserto semel, & iterum misericordia motus est super turbas non habentes cibaria, ejusque Apostolos suos panem divinitus multiplicatum distribuere iussit. Nos quoque pro nostra pastoralis sollicitudine, summo opere cupimus, quantum cum Domino possumus, quam longissime providere, ut hac nostra Alma Urbs, ad quam quotidie tamquam ad communem patriam Nationes omnes conflunt, quamque omnibus commodis, & ornamentis augere studemus, non solum rei frumentariae inopia nequaquam vexetur, sed ubertiore potius copia, & utilitate, quantum fieri potest, perficiatur. Nec vero ignoramus bonorum omnium largitorem Deum, qui fructum frumenti, vini, & olei multiplicat, qui semen seminanti administrat, & panem ad manducandum praestat, sed illud etiam scimus a servo super familiam Domini constituto, & fidem, & prudentiam requiri, ut det illi cibum in tempore, & in divinis scripturis pigrum ad fornicam mitti, ut discat in estate parere quod in hyeme comedat, & denique humane providentiae adiumenta illa merito laudanda esse, quae ad Dei gloriam relata, ejus in primis ope nituntur, & in eo praecipue conquiescunt. Illud autem elemosynae genus Deo gratissimum esse arbitramur, quod in commune distributum, ad omnium egestatem sublevandam maxime accommodatur. Quamobrem nullis quamvis magnis impensis parcentes, & publice praesertim pauperum utilitati opportune providere cupientes, praegravem pecuniam seponere, & certo in loco collocare decrevimus, quae annona, & abundantiae, quam appellant, perpetuo attributa sit, relique frumentariae copiae curanda, & comparanda in posterum perpetua deserviat.

§.1. Habita igitur super his cum venerabilibus fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus deliberatione maturata, de eorumdem fratrum consilio, & assensu, ex certa nostra scientia, ac de Nobis attributa Apostolicae potestatis plenitudine, ducenta millia scuta monetae ad rationem decem juliorum pro quolibet scuto,

Ducenta millia scuta hie Pontifex a sui ipsius, & Cam. Apost. dominio abdicat, & pia causa pro Annona scilicet ubertate perpetuo donat.

to, ex pecuniis nostra parsimonia, & frugalitate, ac diligentia ad publicam utilitatem comparatis, apud dilectum filium Joannem Augustinum Pinellum laicum Genuesem, nostrarum, & Camerae Apostolicae pecuniarum Depositarium, realiter & cum effectu deposita, & collocata, prout de eorum reali, & actuali receptione, ac confessione, & quietatione ipsius Joannis Augustini publico instrumento per dilectum filium Tydeum de Marchis dicte Camerae Notarium desuper rogatum hodierno mane in eadem Camera confecto plene constat, predicta pia causa ad Annonam pertinenti perpetuo applicamus, appropriamus, & incorporamus, ac pro potiori cautela, titulo donationis, quae dicitur inter vivos perpetuo valitura, irrevocabiliter concedimus, donamus, elargimur, atque omnem praedictae pecuniae proprietatem, jus, & dominium, etiam a nobismet ipsis, & Camera Apostolica penitus abdicantes, eadem ducenta millia scuta ad parandam Annonam copiam, sive illius penuriam, inopiam, & caritatem sublevandam dimittimus, nec in aliam causam, sive universam quantitatem, sive illius partem, quaecumque illa fuerit, infundendam esse.

Etque pro illa etiam vigentia necessitate expendi prohiberi. Nam pro aliis gravioribus indigentis locupletissimum pecuniarum praesidium collegit, & in Arce S. Angeli repositum, ut supra in Constitut. XLIII. fol. 206. & Const. CVIII fol. 263.

§.2. Idque etiam si cujusvis alterius rei proposita, aut de qua tunc esset agendum, major urgeret necessitas, vel aliud expectere, aut efflagitare praesens utilitas videretur, sancte, & religiose omnino servari debere, de similibus consilio, & assensu, auctoritate Apostolica tenore praesentium patenter perpetuo statuimus, & ordinamus. Siquidem ad certas alias urgentes, & graves, quae contingere possent, indigentias, vel necessitates, Atrarium benedicente Domino locupletissimum, nostra etiam cura, ac sollicitudine partum, & Deo dicatum perpetuo extabit.

Succesores hortatur ne, dum hujusmodi pecuniam immutent, sed in dies majora praesidia praeparent.

§.3. De iisdem vero pecuniis ad hanc maxime causam, omnibusque in Urbe degentibus, atque ad illam undequaque confluentibus apprime salutarem, benignae, & liberaliter jam per Nos applicatis, donationis, atque elargitis, sicuti de ceteris piis per Nos factis largitionibus, aliter quam, ut praesertur, perpetuis futuris temporibus disponi stricte interdiximus, & prohibemus certa spe ducti Romanos Pontifices nostros pro tempore Successores, ad Annonam incommoda sublevanda paratam hujusmodi pecuniam nedum immuturos, verum, exemplo Patriarchae Joseph in Aegypto, dum ipsi viri Joseph, qui est Christus Dominus, pro iniuncto munere locum obtinebant in terris, nova adiumenta adversus famem, illiusque incommoda esse laturos, ac pro eo, quem erga Christi pauperes universi Status Ecclesiastici, ac praecipue Sacerdotalem, & Regiam hanc Urbem Christianae Religionis domicilium, beatissimorum Apostolorum Petri, & Pauli praetioso martyrio consecratam, gerere debent insigni affectu, alia in dies majora subsidia praeparaturos esse.

§.4. Ac praeterea Congregationi vene-

rabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, super ubertate Annonae, nunc & pro tempore deputatorum per Nos nuper instituta, earumdem pecuniarum ad rei frumentariae atque aliarum cujusvis generis frugum, quibus ad vitae humanae sustentationem indigemus, copiam, & ubertatem, tam in Urbe nostra, quam in universo Statu Ecclesiastico temporali parandam, & providendam, adhibitis secum dilectis filiis Camerae Apostolicae Thesaurario generali, Clerico Annonae Praefecto, & Commissario etiam generali. Ita tamen quod ipse pecuniae in hujusmodi Annonae usus, & ad nutum, & iussionem ejusdem Congregationis, cum mandato a dicto Praefecto, prout adhuc servatum est, expeditio, nec alias erogatur, vel expendatur, ac rursus sic erogata, vel expensa suo tempore recuperentur, liberam, absolutamque administrationem, distatque pecunias, si quando peccatis populi id promerentibus, terrae sterilitas, quod Deus avertat, in temporalis Ecclesiasticae ditione contigerit, ad conventendum alimunde comestum, in toto, vel in parte per eisdem Thesaurarium, Annonae Praefectum, & Commissarium erogari, ac rursus si quid tempore famis, ex dicta summa decesserit, postea ubi temporis opportunitas tulerit, illam redintegrari, atque ubi expedire videbitur, in Atrarium Apostolicum Castris S. Angeli referri, & asseruari, atque inde, quoties occasio postulaverit, libere depromi, & extrahi eorum arbitrio faciendi. Ita tamen ut datorum, & acceptorum rationes, & computa, in Camera Apostolica singulo trimestri, in ipsa vero Cardinalium Congregatione singulis annis integre reddantur, plenam, ac pariter liberam, & omnimodam concedimus facultatem. Volentes eundem Joannem Augustinum, & pro tempore existentem Depositarium dicte pecuniae ad Annonam pertinentis, in erogandis, aut exigendis, vel in unum redigendis pecuniis praedictis eam ob causam exponendis, aliorum quam dicte Annonae Praefecti mandato, in illis vero in dictum Atrarium redigendis, seu inde extrahendis, aliorum quam dicte Congregationis Cardinalium, aut eorum majoris partis ordinationibus, & mandatis, etiam si quascumque poenas, aut censuras in se continerent, parere minime teneri, & quorumvis, etiam aliorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, illiusque Collegii, ac Camerae Apostolicae iussa, & imperium impune ea in re detrectare posse, quinimmo ipsum Joannem Augustinum, & pro tempore existentem Depositarium, ab omni cujuscumque alterius Judicis, aut Magistratus, quavis dignitate, & auctoritate fungentis superioritate, & jurisdictione, quoad negotia ipsam Annonam concernentia, prorsus eximimus, & liberamus, atque immunem constituimus. Inhibentes quibusvis Judicibus, Praesidentibus, & officialibus ne circa praemissa se intromittere, vel ingerere, aut Joannem Augustinum, vel Depositarium pro tempore exist-

Congregatio-nique Cardin-alium per ip-sum Pontif-icem super ub-ertate An- nonae nuper instituta ad- hibitis secum Thesaurario Clerico An- nonae Prae- fecto, & Com- missario Ca- merae Apo- stolicae admi- nistracionem hujusmodi pe- cuniarum co- munit.

Cardinales ejusdem Congregationis executoris hujus Constitutionis deputat

stentem praedictos quomodolibet molestare, perturbare, aut inquietare audeant, vel praesumant.

§.5. Quocirca dictos Cardinales nunc, & pro tempore in eadem Congregatione deputatos, ejusdem negotii Protectores, atque defensores, ad hoc ut in omnibus, quae his literis continentur, auctoritatem suam interponant, ac difficultates, quae suboriri possent, removeant, perpetuo constituimus, & deputamus, eisque per praesentes committimus, & mandamus, ut quando, & quoties opus fuerit, per se, vel alium, seu alios, praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, solemniter publicantes, ac tam dicto Joanni Augustino, & Depositorio, qui pro tempore erit, quam aliis quibuscumque, quos praemissa concernunt, & concernent in futurum, efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant omnia, & quaecumque in eisdem praesentibus literis contenta, perpetuo firmiter, & inviolabiliter observari, contradicere, & rebelles, per sententias, & censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo; invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Successoribus indicat legem sibi impositam & deinceps, quod pro refarcienda pecunia hinc male deprocurata licet agete contra Pontificis contravenientis, & Cardinalium, ac aliorum, qui particeps erunt posteror, & conjunctos omnes, ad quos eorum bona quovis modo pervenerint.

§.6. Siquis autem fortasse, quod vix Nobis persuaderi potest, Successorum nostrorum huic nostro statuto, & ordinationi, palam, vel occulte contraverit, atque constitutam pecuniam in alium quam praescriptum usum verterit, aut ab aliis ejus auctoritate fretis id fieri passus fuerit, cum serio admonemus, ut meminerit, quam Nobismetipsis quod disponendum de hujusmodi pecuniis, nostra, ut praesertur, parsimonia, & sollicitudine ad hoc publicum, & pium opus comparatis, & intuitu pietatis, atque ad sublevandas Christi pauperum necessitates per Nos applicatis, & irrefragabilis donationis titulo, ut dictum est, concessis, ac donatis, legem imposuimus, eandem etiam ab ipso, qui ex debito Pastoralis officii Annuae ubertatem ad commune bonum subditorum summo studio procurare tenetur, inviolate servari debere; alioquin se in districto Dei judicio suae administrationis, & hujus pecuniae ad piam hujusmodi causam destinatis, si illud temere violaverit, ac damnorum, & malorum, quae inde provenient, rationem fore redditurum; & praeter actionem popularem, quam adversus eos omnes, qui eorundem participes fuerint, proponimus, quoniam publica in hoc laederetur utilitas, scire etiam volumus universos, post derogantis, aut contra statuentis, aut mandantis obitum, quibusvis Romanis Pontificibus Successoribus licere, & liberum esse, iis quae contra statuta, aut mandata fuerint, nequaquam obstantibus, etiam singulis de populo, sicuti in actionibus popularibus fit, ad agendum admittis, vel etiam nemine instante, pro refarcienda pecunia desumpta, illaque recuperanda, adversus Pontificis derogantis, & contra facientis, atque Cardinalium, & aliorum quorumcumque, qui ejus rei parti-

cipes fuerint, posteros, seu conjunctos omnes, quibus ab ipso Pontifice, aut Cardinalibus, vel quibuscumque ex praedictis, bona quovis titulo, aut quavis de causa obvenierint, agere, & possessionem bonorum, quae ad ipsos testamento, vel ab intestato delata fuerint, apprehendere, & retinere, donec quicquid ex summa praedicta immunitum fuerit, id omne quam citissime, etiam per bonorum alienationem, & distractionem redintegretur, ac in pristinum restituantur. Ac propterea omnia bona praecipue huic oneri, atque obligationi, cum ea quae publici juris sunt, privatorum commodis omnino praesentantur, addicta esse.

§.7. Sicque in praemissis universis, & singulis per quoscumque Judices, & Commillarios, Ordinarios, & Delegates, bona causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quavis causa, & instantia, judicari, & deserviri debere; necnon si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus, & declaramus.

§.8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Camera Apostolica praedicta juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis; quibus omnibus, & singulis etiam de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio, aut quavis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum infererentur praesentibus, pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus; ceterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Utautem praesentes literae ad omnium notitiam facilius perveniant, jubemus eas ad valvas Lateranen., & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in acie Campi Florae de more affigi, & inibi, ac in Camera Apostolica quamprimum publicari, ac eorum exempla, tam in praedictis locis affixa relinqui, quam etiam in libris ipsius Camerae describi, & ad perpetuam memoriam conservari. Quibus quidem exemplis etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, ac sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eandem in judicio, & extra illud ubique fidem adhiberi volumus, quae eisdem praesentibus literis adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

§.10. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum, approbationis, innovationis, decretorum, declarationis &c.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo octavo, octavo, 17. Kalend. Aprilis, Pontificatus nostri Anno III.

Decretum irritans appoint.

Clausulas de regatorias ad die.

Formam, & effectum publicationis hujus Constitutionis innovabit.

Sanctionem, poenalem subicit.

D. P. An. III. 16. Martii, gen.

Papa subscr.

gentesimo octavo, octavo, 17. Kalend. Aprilis, Pontificatus nostri Anno III.

Ego Sixtus Catholicae Ecclesiae Episcopus subscripsi.

Sequuntur Cardinalium subscriptiones.

CXXIII.

Quod vacent omnes Ecclesiae, & Beneficia, eorum, qui ad dignitatem Cardinalatus promoventur. Et quando eis datur retentio, intelligatur de beneficiis non requirentibus residentiam in loco, dictae dignitati non convenienti.

Alia de Cardinalibus, vide supra in Constitut. LXXVI. Postquam fol. 279.

Vacant omnia beneficia per promotionem ad Cardinalatum.

Sanctissimus Dominus Noster Sixtus Papa V. decrevit quod per promotionem ad Cardinalatum vacent omnes Ecclesiae, & omnia beneficia cujuscumque nominis, & tituli sint, nisi fuerit data retentio: quae concessa intelligatur, & data ad Patriarchales, Metropolitanas, & Cathedralis Ecclesias, ad Monasteria etiam commendata, ad Prioratus, & ad certa omnia alia beneficia, quae viderentur convenire dignitati Cardinalatus.

Retentioque concessa, intelligatur, ut in sube.

§.1. Ad alia vero, quae videntur repugnare dignitati, & gradui Cardinalatus, puta Archipresbyteratus, Archidiaconatus, Decanatus, Canonicatus, & similia beneficia non extendatur, cum obtinentes hujusmodi beneficia teneantur residere in Choro, & habere debeat locum post Episcopum, Cardinalis dignitati non convenientem.

Astum Romae apud Sanctum Petrum, die Mercurii 16. Martii 1588., in Consistorio.

D. P. An. III. 16. Martii.

CXXIV.

Confirmatio omnium Privilegiorum, Indultorum, Indulgentiarum, & quarumcumque gratiarum locis ad SSimum Sepulchrum Dominicum spectant, ac illa visitantibus necnon Fratibus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia in illis partibus degentibus quomodolibet concessarum, dummodo sint in usu, & decretis Concilii Tridentini non adversentur.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Procurium.

Plis Fidelium Votis, ex quibus praecipue Sacratissimorum locorum Venerationem, & animarum salutem provenire conspicimus, libenter annuimus, & illa, quantum cum Deo possumus, favoribus Apostolicis benignae consovemus, ac singulos Christianos ad illas partes declinantium, seu ibidem commorantium, ac etiam Captivorum confessiones audire, illosque a quibusvis

fiducias ad loca hujusmodi devote visitanda Indulgentias, & peccatorum remissionibus invitamus.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Frater Matheus Salernitanus Provinciae S. Jacobi in Compostella Ordinis Fratrum Minorum de Observantia nuncupatorum professore, quod cum ipse Commissarius, & Procurator Generalis in Universo Orbe Christiano ad recipiendas, & recuperandas quascumque elemosynas tam ordinarias, quam extraordinarias ad Sanctissimum Sepulchrum Dominicum, & alia loca Sancta transmarina spectantes, illaque tam reparationi ipsorum locorum, quam in sustentandis Fratibus dicti Ordinis Pauperibus in illis partibus Divino obsequio insistentibus, prout necessitas exigeret, applicandas deputatus fuisset, ac Officium hujusmodi spatio triennii, vel circa quo dictas elemosynas perpetuas, & ordinarias in quingentis ducatis annuis pie sibi a diversis personis in partibus Hispaniarum intuitu dictorum locorum erogatis adauxit, exercuisset, demum ad Urbem personaliter accedens facta novo sui Ordinis Capitulo Generali fuit in hujusmodi Officio confirmatus: Cumque postmodum ipse Frater Matheus aliquas elemosynas a charissimis in Christo filiis nostris Rodulpho Romanorum Imperatore, ac Philippo Hispaniarum Rege Catholico jam factas collegerit, & Deo adjuvante ad praedicta loca transmarina tam pro sua devotione, quam ut eorum statui, & augmento provideat, se personaliter conferre, ac paramenta magni valoris ad ipsum Sepulchrum Dominicum transportare intendat, Nobis humiliter supplicari fecit, ut ipsorum Sacratissimorum locorum devotionem necdum conservare, verum etiam adaugere, ac Christianidelium dicta loca Visitantium, necnon pauperum Captivorum infidelium servitute in illis partibus detentorum animarum saluti consulere de benignitate Apostolica dignaremur.

Causa hujusmodi confirmationis.

§.2. Nos igitur hujusmodi supplicationibus inclinati omnia, & singula privilegia, concessiones, facultates, iudicia, Indulgentias, ceterasque gratias spirituales, & temporales eisdem locis, ac illa Visitantibus, necnon dicti Ordinis Guardianis, & Fratibus in illis partibus degentibus per quoscumque Romanos Pontifices Praedecessores nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet concessa, quatenus sint in usu, & decretis Concilii Tridentini non adversentur, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus. Et insuper Modernis, & pro tempore existentibus Guardianis Monasteriorum, & Regularium domorum dicti Ordinis, & aliis Sacerdotibus ab eisdem Guardianis approbatis omnium, & quorumcumque Christianorum ad illas partes declinantium, seu ibidem commorantium, ac etiam Captivorum confessiones audire, illosque a quibusvis

Confirmatio Infulcorum, de qua in sube.

®

G g g bul-

bulcumque peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam in casibus Sedi Apostolica reservatis, ac etiam contentis in literis die Coenae Domini legi solitis, necnon a quibusvis excommunicationis, & suspensionis, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, in iuncta illis salutari poenitentia in foro conscientiae absolvere, ac super quacumque irregularitate quomodolibet, praeterquam ex homicidio voluntario, & bigamia contracta, cum personis etiam in Presbyteratus ordine constitutis in eodem foro tantum dispensare, itaut Missas celebrare, & alias in Divinis ministrare valeant, necnon pro locorum, & Ministrorum Ecclesiasticorum dictorum locorum opportunitate paramenta Ecclesiastica benedicere possint, & valeant, plenam, & liberam, ac omnimodam Apostolica auctoritate, tenore praesentium licentiam, potestatem, & facultatem perpetuo concedimus, & impartimur, eisque desuper indulgemus.

§.3. Praeterea de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate consilii universis, & singulis utriusque sexus Christianis, & infidelium servitute detentis ere poenitentibus, & confessis, qui San-

ctissimum Sepulchrum, Montem Calvarium ac Praesepe SSmi Domini Nostri devote visitaverint, plenariam, necnon iis, qui Monasteria, seu Regulares Doms dicti Ordinis, illorumque Ecclesias, & Oratoria, tam in dictis locis, quam in Constantinopolitan., & aliis Civitatibus, & locis, illarum partium in Domini nostri Jesu Christi & B. Virginis Mariae, ac Beatorum Apostolorum, necnon ejusdem Beate Mariae Egypciacae nuncupat., & S. Joannis Christostomi Nativitatum Festivitatibus devote visitaverint, ac inibi pias ad Deum preces effuderint, quo die singularum Festivatum hujusmodi id fecerint, plenariam omnium, & singulorum peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, Apostolica auctoritate, tenore praesentium concedimus, & largimur.

§.4. Non obstantibus Regula nostra, per quam volumus, quod si Ecclesiae, & personis, quibus Indulgentia conceditur, aliqua alia Indulgentia concessa sit, hujusmodi littere sint nullae, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 9. Aprilis, 1588., Pontificatus nostri Anno III.

Derogatio contrariorum

Dat. die 9. Aprilis 1588. An.III.

Consuetudo Indulgentiarum.

Finis Tomi Quarti Partis Quarta.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE DIRECCIÓN GENERAL DE

INDEX

I N D E X

NOMINUM, ET RERUM PRÆCIPUARUM

Numerus paginam indicat. A. primam columnam
B. secundam designant.

A

- A**bbatissa ad triennium eligenda. 22. a.
- Advocati Confessoriales. 336. a. Sunt veri, & perpetui Rectores Studii Generalis Urbis. Ibid.
- Alexander VI. Studium Generale Valentinum creavit. 153. b.
- S. Ambrosii ad Nemus Congregatio. 217. a. Constitutiones pro ea edita. Ibid.
- Ancositana Civitatis exemptiones, & Privilegia. 150. a., & seqq.
- Anglorum Collegium Rheimi institutum. 236. b.
- S. Annae Festum institutum pro die 26. Julii. 54. a.
- Annona Congregatio a Sixto V. instituta, & facultates eidem concessa. 394. b. Eidem ducenta millia aureorum donata. 414. a.
- S. Antonii Patovini Festum institutum pro die 13. Junii. 181. b.
- S. Antonii Viennen. Ordo. 9. a. Eidem licet certo modo elemosynas colligere. 9. b.
- Archiconfraternitas B. Mariae Consalonis ad redimendos Captivos erecta. 2. b. Facultatem habet quaerendi ad id elemosynas in toto Statu Ecclesiastico. 3. a. Liberandi etiam duos Carceratos. 5. a.
- Ariminensi Comitatus. 146. a. Constitutiones pro ejus regimine sancitae. Ibid. Vide Julii II.
- Amenorum Collegium Romae erectum. 78. a. Privilegiis anticum. 78. b.
- Astrologia Judicaria multa mala afferre solet. 176. b.
- Libri de ea tractantes omnino extirpandi. 178. b.
- Nullo modo retinendi. 179. a.
- Auditoris Causarum Confidentialium officium. 271. a. Privilegia tali Judici concessa, & facultates. Ibid.

B

- B**eneficiorum Ecclesiasticorum resignationes quomodo publicanda, & quando. 41. b.
- S. Bernardi Congregatio Ordinis Cisterciensis. 147. b.
- Ad Praeturas promotio fieri solebat ex universo Sacerdotum numero. Ibid. Eligendi tantum ex numero illorum, qui minora officia per biennium exercuerint. 148. a.
- Bernardinus Piscina Commissarius R.C. Apost. 259. a.
- S. Bonaventura. 405. b. Ejus virtutes, & sancte gesta. 406. a., & b. In Sanctorum numerum relatus a Sixto Papa IV. 407. b. Ejus Festum instituit Sixtus V. 408. b. Inter egregios Ecclesiae Doctores adnumeratur. 409. a.
- Bonifacius Octavus Universitatem Firmanam instituit. 143. b.
- Bononiensis Ecclesia. 20. a. In Archiepiscopatum erigitur. 20. b. Ecclesia suffraganea ei assignatur. 21. a.

Bull. Rom. Tom. IV. Part. IV.

- Bononiensis Universitas. 224. a. Et applicatum Datum Mercium. Ibid. Privilegia omnia confirmata. 225. b.
- Bononiensium Confraternitas Romae erecta. 104. a. Vnum Carceratum quolibet anno potest liberare. 105. a. Alia Privilegia, & Indulgentia ei concessa. Ibid.
- Borromeorum Collegium Papiae erectum. 298. a. Constitutiones pro eodem efformatae a Ludovico Maneta. 298. b.

C

- C**alogritana Ecclesia. 244. b. Qui recipi possit in filios patrimoniales. Ibid. Quomodo conferenda ejus Beneficia, & de iis provisum sint admittendi. 245. b.
- Camaldulenses Eremitae Religiosos cujuscumque alterius Ordinis possunt recipere. 85. b. Ipsi vere nec ad Eremitas Montis Coronae transire. Ibid.
- Camera Apostolica. Clerici Cam. expeditiones suas sigillo, & nomine S. R. E. Camerarii signare debent. 80. b. Annata, Communia, & Quindennia Cam. Apost. de Beneficiis Ecclesiasticis perfolvenda. 213. a. & seqq. Collegium Clericorum Cam. ad ahodenarium numerum ampliatum. 344. a.
- Camerarius S. R. E. 80. b. Ad eum spectat tractus concedere. 81. b.
- Camillas de Lellis Congregationem Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis instituit. 191. a.
- Cantorum Cappella Pontificia Collegium. 233. b. Quibus fruuntur Privilegiis. 234. a. & seqq.
- Cardinales. 279. b. Sunt Papae Consilarii, & Coadjutores. Ibid. Numerum septuaginta excedere non debent. 281. a. Quibus temporibus creari debeant. 282. a. Illegitimi promoveri non possunt ad Cardinalatum. Ibid. Quibus qualitatibus praediti esse debeant. 282. b. Absentes saltem post annum a sui creatione Romam debent accedere. 283. b. Diaconus Cardinalis, quando promoveri possit ad Episcopatum. 284. b. Tituli pro Presbyteris, & Diaconis assignati. 295. b. In Cardinalium promotione Beneficia omnia vacant, quae ab eis obtinebantur. 417. a.
- Carmelitarum Ordo. 239. a. Provincia Hispaniarum instituta, dataque ei facultas transiendi ad Discalceatos. 239. b.
- Carmelita Excalceati. Provincia Hispania in Congregationem erecta. 319. b. Vicarius Generalis in ea eligendus. 320. b. Qui sit sexennalis. 321. a.
- S. Carolus Borromeus Collegium Papiae erigit, Borromeorum a gentilitio nomine nuncupatum. 298. a.
- Carolus Archidux Austria. 124. a. Gracensem Universitatem erigit. Ibid.
- Carolus Sabaudia Dux. 99. b.
- Carolus Cardinalis Lotharingia Universitatem Pontis

G g 2

Mon.

bulcumque peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus, & enormibus, etiam in casibus Sedi Apostolica reservatis, ac etiam contentis in literis die Coenae Domini legi solitis, necnon a quibusvis excommunicationis, & suspensionis, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, in iuncta illis salutari poenitentia in foro conscientiae absolvere, ac super quacumque irregularitate quomodolibet, praeterquam ex homicidio voluntario, & bigamia contracta, cum personis etiam in Presbyteratus ordine constitutis in eodem foro tantum dispensare, itaut Missas celebrare, & alias in Divinis ministrare valeant, necnon pro locorum, & Ministrorum Ecclesiasticorum dictorum locorum opportunitate paramenta Ecclesiastica benedicere possint, & valeant, plenam, & liberam, ac omnimodam Apostolica auctoritate, tenore praesentium licentiam, potestatem, & facultatem perpetuo concedimus, & impartimur, eisque desuper indulgemus.

§.3. Praeterea de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate consilii universis, & singulis utriusque sexus Christianis, & infidelium servitute detentis ere poenitentibus, & confessis, qui San-

ctissimum Sepulchrum, Montem Calvarium ac Praesepe SSmi Domini Nostri devote visitaverint, plenariam, necnon iis, qui Monasteria, seu Regulares Doms dicti Ordinis, illorumque Ecclesias, & Oratoria, tam in dictis locis, quam in Constantino-politan., & aliis Civitatibus, & locis, illarum partium in Domini nostri Jesu Christi & B. Virginis Mariae, ac Beatorum Apostolorum, necnon ejusdem Beate Mariae Egyp-tiacae nuncupat., & S. Joannis Christofomi Nativitatum Festivitatibus devote visitave- rint, ac inibi pias ad Deum preces effude- rint, quo die singularum Festivatum hu- jusmodi id fecerint, plenariam omnium, & singularum peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, Apostolica aucto- ritate, tenore praesentium concedimus, & elargimur.

§.4. Non obstantibus Regula nostra, per quam volumus, quod si Ecclesiae, & personis, quibus Indulgentia conceditur, aliqua alia Indulgentia concessa sit, hu- jusmodi littere sint nullae, aliisque Consi- tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub an- nulo Piscatoris die 9. Aprilis, 1588., Ponti- ficatus nostri Anno III.

Derogatio
contrariorum

Dat. die 9.
Aprilis 1588.
An.III.

Consuetudo
Indulgentia-
rum.

Finis Tomi Quarti Partis Quarta.

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA
DIRECCIÓN GENERAL DE

INDEX

I N D E X

NOMINUM, ET RERUM PRÆCIPUARUM

Numerus paginam indicat. A. primam columnam
B. secundam designant.

A

- A**bbatissa ad triennium eligenda. 22. a.
- Advocati Confessoriales. 336. a. Sunt veri, & perpetui Rectores Studii Generalis Urbis. Ibid.
- Alexander VI. Studium Generale Valentinum creavit. 153. b.
- S. Ambrosii ad Nemus Congregatio. 217. a. Constitutiones pro ea edita. Ibid.
- Ancositana Civitatis exemptiones, & Privilegia. 150. a., & seqq.
- Anglorum Collegium Rheni institutum. 236. b.
- S. Annae Festum institutum pro die 26. Julii. 54. a.
- Annona Congregatio a Sixto V. instituta, & facultates eidem concessa. 394. b. Eidem ducenta millia aureorum donata. 414. a.
- S. Antonii Patovini Festum institutum pro die 13. Junii. 181. b.
- S. Antonii Viennen. Ordo. 9. a. Eidem licet certo modo elemosynas colligere. 9. b.
- Archiconfraternitas B. Mariae Consalonis ad redimendos Captivos erecta. 2. b. Facultatem habet quaerendi ad id elemosynas in toto Statu Ecclesiastico. 3. a. Liberandi etiam duos Carceratos. 5. a.
- Armenensi Comitatus. 146. a. Constitutiones pro ejus regimine sancitae. Ibid. Vide Julius II.
- Amenorum Collegium Romae erectum. 78. a. Privilegiis anticum. 78. b.
- Astrologia Judicaria multa mala afferre solet. 176. b.
- Libri de ea tractantes omnino extirpandi. 178. b.
- Nullo modo retinendi. 179. a.
- Auditoris Causarum Confidentialium officium. 271. a. Privilegia tali Judici concessa, & facultates. Ibid.

B

- B**eneficiorum Ecclesiasticorum resignationes quomodo publicanda, & quando. 41. b.
- S. Bernardi Congregatio Ordinis Cisterciensis. 147. b.
- Ad Praeturas promotio fieri solebat ex universo Sacerdotum numero. Ibid. Eligendi tantum ex numero illorum, qui minora officia per biennium exercuerint. 148. a.
- Bernardinus Piscina Commissarius R.C. Apost. 259. a.
- S. Bonaventura. 405. b. Ejus virtutes, & sancte gesta. 406. a., & b. In Sanctorum numerum relatus a Sixto Papa IV. 407. b. Ejus Festum instituit Sixtus V. 408. b. Inter egregios Ecclesiae Doctores adnumeratur. 409. a.
- Bonifacius Octavus Universitatem Firmanam instituit. 143. b.
- Bononiensis Ecclesia. 20. a. In Archiepiscopatum erigitur. 20. b. Ecclesia suffraganea ei assignatur. 21. a.

Bull. Rom. Tom. IV. Part. IV.

- Bononiensis Universitas. 224. a. Et applicatum Datum Mercium. Ibid. Privilegia omnia confirmata. 225. b.
- Bononiensium Confraternitas Romae erecta. 104. a. Vnum Carceratum quolibet anno potest liberare. 105. a. Alia Privilegia, & Indulgentia ei concessa. Ibid.
- Borromeorum Collegium Papiae erectum. 298. a. Constitutiones pro eodem efformatae a Ludovico Maneta. 298. b.

C

- C**alogritana Ecclesia. 244. b. Qui recipi possit in filios patrimoniales. Ibid. Quomodo conferenda ejus Beneficia, & de iis provisum sint admittendi. 245. b.
- Camaldulenses Eremitae Religiosos cujuscumque alterius Ordinis possunt recipere. 85. b. Ipsi vere nec ad Eremitas Montis Coronae transire. Ibid.
- Camera Apostolica. Clerici Cam. expeditiones suas sigillo, & nomine S. R. E. Camerarii signare debent. 80. b. Annata, Communia, & Quindennia Cam. Apost. de Beneficiis Ecclesiasticis perfolvenda. 213. a. & seqq. Collegium Clericorum Cam. ad athenarium numerum ampliatum. 344. a.
- Camerarius S. R. E. 80. b. Ad eum spectat tractus concedere. 81. b.
- Camillas de Lellis Congregationem Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis instituit. 191. a.
- Cantorum Cappella Pontificia Collegium. 233. b. Quibus fruuntur Privilegiis. 234. a. & seqq.
- Cardinales. 279. b. Sunt Papae Consilarii, & Coadjutores. Ibid. Numerum septuaginta excedere non debent. 281. a. Quibus temporibus creari debeant. 282. a. Illegitimi promoveri non possunt ad Cardinalatum. Ibid. Quibus qualitatibus praediti esse debeant. 282. b. Absentes saltem post annum a sui creatione Romam debent accedere. 283. b. Diaconus Cardinalis, quando promoveri possit ad Episcopatum. 284. b. Tituli pro Presbyteris, & Diaconis assignati. 295. b. In Cardinalium promotione Beneficia omnia vacant, quae ab eis obtinebantur. 417. a.
- Carmelitarum Ordo. 239. a. Provincia Hispaniarum instituta, dataque ei facultas transiendi ad Discalceatos. 239. b.
- Carmelita Excalceati. Provincia Hispania in Congregationem erecta. 319. b. Vicarius Generalis in ea eligendus. 320. b. Qui sit sexennalis. 321. a.
- S. Carolus Borromeus Collegium Papiae erigit, Borromeorum a gentilitio nomine nuncupatum. 298. a.
- Carolus Archidux Austria. 124. a. Gracensem Universitatem erigit. Ibid.
- Carolus Sabaudia Dux. 99. b.
- Carolus Cardinalis Lotharingia Universitatem Pontis

G g 2

Mon-

Mononii cum Fratre suo Carolo Loharingia & Bari Duce erigi curat. 95. a. 129. a. Data ei facultas statuta pro hujusmodi Universitate edendi. 97. a.

Cervien. Ecclesia Bononien. suffraganea. 21. a.

Cisterciensium Ordo. 47. b. Monasterium S. Mariae Magdalene Rega extinguitur. & PP. Societas Jesu pro Collegio erigendo consignatur. Ibid. Huic Ordini antiqua omnia Privilegia confirmata. 215. a. & seq.

Claudius Acquaviva Praepositus Generalis Societatis Jesu. 13. b. 47. a. & b.

Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis Congregatio instituta. 191. a. A Sixto V. approbata. Ibid. Habitus eidem designatus. 192. a.

Collegium Anglicanum Rhemis erectum. 8. b. Hortantur Christiani ad ei subveniendum. Ibid.

Collegium Armenorum erectum. 78. a.

Collegium Germanicum Romae. 49. b. Constitutiones pro eo edita. Ibid.

Commissariatus R. C. A. officium. 259. a. Facultates. & Privilegia. 260. a. & b. & seq.

Concilium Tridentinum cap. 9. Sess. 21. quaestas fieri vetuit. 9. b. Sess. 45. Breviarii Rom. reformationem iudicio Rom. Pontificis remisit. 11. a. Sess. 25. cap. 19. Duella prohibuit. 19. b.

Pro Concilio Tridentini interpretatione. & executione alias erectam Congregationem approbat. & confirmat Sixtus V. 396. a.

Consolationis Beatae Mariae Virginis Archiconfraternitas. 193. b. Ei data cura redimendi Captivos Status Ecclesiastici. 194. a. Concessa facultas faciendi quaestas pro hoc opere. 195. a. 199. a. Redditus nonnullarum expeditionum assignati. Ibid. Alia concessa Privilegia. 196. a. & seq.

Confraternitas Rosarii. 185. b. Indulgentia Confratribus concessa. Ibid.

Congregatio Oratorum in Urbe a S. Philippo Nerio instituta. 109. a. A Gregorio XIII. approbata. & aucta Privilegiis. Ibid.

Coniuges temere se separantes Iudicis arbitrio puniendi. 268. b.

Coniugia per Eunuchos. & Spadones contracta sunt nulla. 319. a.

Constitutionalis erecta Congregatio per Sixtum Papam V. 394. a.

Contractus Societatis appellati si securitatem capitalis. aut certam responsonem includant. sunt usurarii. 263. b. & seq.

Cordigerorum S. Francisci Archiconfraternitas erecta. 166. b. Privilegia ei concessa. 167. a.

Cremen. Ecclesia Bononien. Suffraganea. 21. a.

Dominicus Basa Typographia Vaticana Praefectus. 301. b.

Duella prohibita a Concilio Tridentino. 19. b. Etiam si privatim committantur. Ibid.

Emanuel Philibertus Sabaudia Dux. 99. b.

Eremitarum S. Augustini Ordo. 33. b. Quis in Italia Augustini. quomodo. & quando sint eligendi. 34. a. & seq.

Eremitarum S. Hieronymi Ordo. 65. a. De electione

Praepositi Generalis. & celebratione Capitali. Ibid. Regularis observantia. quibus in locis sit retinenda. 66. a.

Essu Comitatus. & Civitati confirmata Statuta. & Privilegia. 384. b. Facultates ejus Gubernatori attributa. 385. b. Sportula pro causis Civilibus. & Criminalibus praefinita. 386. a.

F

Felix Cardinalis Perettus. Vide Sixtus V.

Feretrana Ecclesia. 92. a. Cathedralis transfertur ab Oppido S. Leonis. ad Oppidum Pinne Billorum. Ibid. Quatuor dignitates in ea constituta. 93. a. & b. Capitulo in dotis argumentum Parochialis Ecclesiae S. Nicolai addita. 93. b.

Firmana Universitas a Bonifacio VIII. erecta. 143. b. A Callisto III. Privilegiis decorata. Ibid. A Sixto V. renovata. Ibid. Nova concessa ei Privilegia. 144. a. & seq.

S. Franciscus de Paula virtutibus. & miraculis clarus. 142. b. Ordinem FF. Minorum fundat. Ibid. A Leone PP. X. canonizatur. Ibid. Eiusdem Festum instituit Sixtus V. pro die Secunda Aprilis. 142. a.

S. Francisci de Observantia Fratres transire non possunt ad Ordinem Cappuccinorum. 184. a. Custodia S. Gregorii in Insulis Philippinis Provinciae reformatur. 275. b. Commissarius Generalis Indiae habet vocem activam. & passivam in Capitulo Generali. 309. b. Ab Ordinis Bibliotheca Libri non extrahendi. 356. b. Toti Ordini antiqua confirmata Privilegia. 357. b. & seq. Ad Dominicum Sepulchrum camorantibus Privilegia omnia confirmata. 417. b. Fratres de Penitentia Tertii Ordinis. Ordini de Observantia superpositi. 200. b. Electio Visitoris Generalis quomodo sit facienda. Ibid.

Franciscus Medicus Magnus Dux Etruria. 345. b. Facultas ei concessa erigendi in Commenda Militia S. Stephani Hospitalia per Laicos regi solita in Etruria existentia. 346. a.

Franciscus Cardinalis Sportia. 217. a.

Fallensis Congregatio approbata. 211. a. Abbati Generali Ordinis Cisterciensium subiecta. 211. b. Privilegia eidem concessa. 366. & seq.

G

Gabriel Cardinalis Paleottus primus Archiepiscopus Bononiensis. 20. a.

Genoveses extra Urbem ad Iudicium vocari non possunt. 168. b. Varia Privilegia eis concessa ad scelestos homines refruandos. 169. b.

S. Georgii in Alga Congregatio. 179. b. Proprietas in ea omnino vitanda. Ibid. Generalis. Priorum. Visitorum. & Procuratorum officia triennialia. 330. b. Capitulum Generale quolibet triennio celebrandum. Ibid. In electionibus nulla absentium ratio habenda. Ibid. Proprietatis prohibitio reducta ad terminos Concilii Tridentini. & Constitutionum Ordinis. 338. a.

Gracensis Universitas a Carolo Archiepiscopo Austria erecta. 124. b. A Sixto Papa V. confirmata. 125. a. Privilegiis dotata. Ibid.

Gregorius Decimus tertius Kalendarium Romanum reformatur. 10. b. Prohibitionem Concilii Tridentini

iniqui super Duellis extendit ad Duella provocata. 19. b. Bononiensem Ecclesiam erigit in Archiepiscopatum. 20. a. Hospitalia pro natione Maronitarum Romae erigit. 43. b. Fundat etiam pro eisdem Collegium. 66. b. S. Anne Festum instituit. 54. a. Societatem Jesu. ejusque Constitutiones approbat. 56. a. Ad Hebraeos qualibet Hebdomada conciones fieri jubet in locis. in quibus eorum sunt Synagoga. 74. b. Armenorum Collegium Romae fundat. 78. a. Congregationem de Oratorio erectam a Philippo Nerio approbat. 108. b.

Gubernatoris Urbis Curia reformata. 376. b.

Guidus Ubaldis Urbini Dux. 92. a.

H

Hebraei. qui medicinam exercent. curare non possunt. Christianos agrotos. 1. a. & b. Conciones ad eos qualibet hebdomada fieri in locis. ubi sunt eorum Synagoga. iussit Gregorius Decimus tertius. 74. b. Qui vero eos ab hujusmodi seducunt predicationibus. excommunicationem incurrant. 76. a. Hebraei in Statu Ecclesiastico negociantibus varia concessa Privilegia Sixtus Quintus. 265. a.

S. Hieronymi Ordo. 362. a. In Provincia Taletana erectum Collegium in Oppido de Escorial tam pro Monachis. quam pro Saecularibus. Ibid. Qui studiorum cursum inibi perficiunt recipi possunt ad quoscumque gradus in omnibus Universitatibus Hispaniarum. 362. b. Statuta pro Collegio S. Laurentii el Real. 368. a. & b.

Hieronymus Cardinalis Martineus Curiam Gubernatoris Urbis reformatur. 377. a.

Hieronymus Cardinalis de Monte Alto. 257. b.

I

Ianuarii Episcopi. & Sociorum Festivitas renovata. 186. b.

Illegitimi nec praevia quidem dispensatione a defectu natalium ad Cardinalatum possunt promoveri. 282. a. Ad habitum regularem in Ordinibus non admittendi. 371. a.

Inolen. Ecclesia Bononien. suffraganea. 21. a. Incessus ultimo supplicio puniendi. 294. a. & b.

Indiarum Archiepiscopi. & Episcopi Indos. & Manros ab heresi. Idolatria. aliisque peccatis in Bulla Censura contentis. vel alias Apostolicae Sedi reservatis absolvere possunt. 22. b.

Iudicii Congregatio. 334. a. Libri Linguae Arabicae. Turcicae. & Caldaicae. antequam imprimantur. ab eadem debent examinari. Ibid. herum talis Congregatio approbata. dataque facultas Libros prohibendi. 396. a.

Josfredus Lomellinus Camerae Apostolicae Commissarius Generalis. 348. b.

Infaeles. qui Medicinam exercent. curare non possunt agrotos Christianos. 1. a. & b.

Innocentius III. prohibuit. quominus Medici accedant ad infirmos. nisi constituerit eos peccata sua fuisse confessos. 1. b.

Sacrosanctissima Inquisitionis Congregatio jam pridem erecta a Sixto V. confirmatur. 393. a. Antiqua omnia pariter. & singula eidem confirmantur Privilegia. 393. b.

Inquisitores contra Haereticam pravitatem. 5. a. Debet inquirere contra Judaeos. & Infideles. qui Christianos nefanda docent. eos a fide deviant. Blasphemias contra Christum. ejusque Matrem proferunt. 5. b.

S. Joannes de Dios Granatae erigit Hospitalia. 106. a. Privilegia ei concessa. Ibid. & seq. Eisdem privilegiis gaudent alia quoque Hospitalia ad instar illius erecta. & erigenda. 108. a. Omnia Hospitalia in unum Corpus unius Sixtus V. 249.

Julius II. Constitutionem edidit pro regimine Comitatus Ariminen. 146. a.

S. Joannis Hierosolymitani Militia vacant per promotionem ad Episcopatum. 31. b. Nova statuta pro toto Ordine concessa. 193. a. Provisi de Beneficiis hujus Militiae ad solutionem Jurium communis Aeriae tenentur. 252. a. & seq.

Jubilaeum Universale a Sixto V. indictum. 132. a.

Juramentum de illicitis. impossibilitibus. ac libertati Ecclesiasticae contrariis non legit. 75. b. Qui talia juramenta vel exigunt. vel admittunt. gravibus subiacent penis. 76. a.

K

Kalendarium Romanum reformatio. 10. b.

L

Lana Ars Romae restituta. 175. b. Privilegia Mercatoribus concessa. 172. a.

Lateranensis Basilica. 182. b. Eius Capitulum facultatem habet. licentiam dandi. erigendi loca Pia in locis ad d. Basilicam spectantibus. que tamen Ordinariorum jurisdictioni subiacent. Ibid.

Lateranensium Canonorum Congregatio. 332. b. Dietam in Monasterio S. Mariae de Pace habet. Ibid.

Laurenti Oppidum in Civitatem erigitur. 189. b. Eius Ecclesia Cathedralis instituitur. Ibid. Dos erectae Ecclesiae assignata. 190. a.

Limina SS. Apostolorum certis temporibus ab Episcopis. Archiepiscopis. & Patriarchis visitanda. 173. b.

Lovaniensis Universitas 86. a. Varia Privilegia ei concessa. 86. b. & seq.

M

Marchie Provincia Advocatorum. & Procuratorum Collegium. 148. b. Jus habet conferendi Lauream Doctoratus. 149. a. Alia Privilegia. Ibid.

Beatae Mariae Virginis Festum a Sixto Quinto institutum. 142. a.

B. Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum Ordo. 159. b. Reformatio ejusdem. Ibid. Magister Generalis quolibet sexennio eligendus. 160. a. Breviarium sibi consuevit Fratres. quod pro eorum usu confirmatur. 365. b.

Martius absentia judicialiter Tori separatione si impudice vivat. ultimo puniendus supplicio. 268. b. Item si uxorem ad palam luxuriose vivendum induxit. 269. b.

Maronita. 43. b. Hospitalia pro eis Romae erectum. 44. a. & seq. Suppressum. ibique erectum

Etiam Collegium . 66. b. & seq. Exemptiones, & Privilegia eidem concessa . 68. a.
 SS. Mauriti, & Lazari Militia . 99. b. Baliagia per Ducem Sabaudia a Bernensibus recuperata huiusmodi Militia univit Gregorius XIII. Ibid. & seq. Privilegia alias eidem confirmavit . 111. a. & seq. Nova alia concessit . 112. b. & seqq.
 Medici Infirmos tertio die visitare non debent, nisi ipsi confiterentur, eis administratum fuisse Sacramentum Confessionis . 11. a. & b.
 Minimorum Ordo a S. Francisco de Paula institutus . 310. b. Capitulum Generale quolibet sexennio celebrandum . Ibid.
 FF. Minorum Conventualium Reformatorem erecta, & approbata Congregatio . 359. b. Privilegia eidem concessa . 360. a. & b.
 Minorum Conventualium Ordo . 388. a. Erectionem Collegium S. Bonaventurae in Conventu SS. XII. Apostolorum de Urbe . Ibid. Dos Collegio assignata . 388. b. Privilegia concessa . 390. a.
 Monasteria in Regno Francie falsificantes excommunicatione plectuntur . 46. a.
 Morales. Intra septa, & clausuram nulla Cadavera sepelienda nisi sint regalia . 212. a.
 Montis Alti Collegium Bononiae erectum a Sixto Quinto . 255. b. Dos ei assignata ex unione nonnullorum Beneficiorum . 256. a. Privilegia eidem concessa . 257. a.
 Montis Alti Oppidum in Civitatem, & Episcopatum erectum . 274. b. Dos, & Diocesis ei assignata . 275. a.
 Mussipontana Universitas erecta . 129. a.
 Mutinens. Ecclesia Bononiens. suffraganea . 21. a.

N

Beatns Nicolaus de Tolentino ab Eugenio PP. IV. SS. Canonis adscribitur . 176. a. Ejus Festum instituit Sixtus V. Ibid.
 Notarii Sedis Apostolicae a primordiis Ecclesiae Rom. instituti . 162. a. Acta Martyrum describebant . Ibid. Huiusmodi Collegium ad duodecimarium numerum ampliat Sixtus V. 161. b. Eidem privilegia concedit, certosque redditus assignat . Ibid. & seqq.
 Novitii quomodo sint admittendi ad habitum religiosum . 371. b.

Armen Ecclesia Bononiens. suffraganea . 21. a. Paulus IV. prohibuit, ne Medici Hebraei curare possent egrotos Christianos . 1. a.
 S. Pauli decollati Clericorum Regularium Congregatio . 413. a. Quando Novitii ad habitum admitti possunt . 413. b.
 S. Pauli Primi Eremita Ordo . 39. a. Nonnulla Monasteria in Hungaria, Polonia, Istria, ac Dalmatia erecta . 39. a. 122. b.
 S. Petri Martyris Officium sub ritu duplici institutum . 204. b.
 Petrus Valentinus Artem conficiendi sericum Roma instituit . 218. a. Varia ad id a Sixto V. obtinet Privilegia . Ibid.
 Philippus Nervius Congregationem Oratorii in Ecclesia S. Mariae de Vallicella instituit . 109. a.
 Philippus Cardinalis Boncompagnus . 39. b.

Pistores Urbis pro pretio Panis ceteris omnibus Creditoribus preferuntur . 7. a. Omnes Judices in eorum Causis manu regia procedere possunt . 7. b. Eorum Consulibus nonnulla concessa facultates . 226. b.
 Pius V. prohibuit, quominus Christiani infirmi curentur a Medicis Hebraeis . 1. a. Voluit autem ut Medici Christiani monerent egrotos de confitendo peccata sua . Ibid.
 Placentia. Ecclesia Bononiens. suffraganea . 21. a.
 Pontis Monsonii Universitas Studiorum erecta . 95. a. 129. a. & seqq. Privilegia ei concessa . 97. a. 129. a.
 Praedicatorum Ordo aliis omnibus Mendicantium Ordinibus praecedit . 38. a. Magister Generalis, & Vicarius Generalis facultatem habent erigendi Confraternitates Sanctissimi Rosarii . 186. a.
 Prosper Cardinalis Sancti crucis Artem Lanae Romae restituere satagit . 172. a. 348. b.

R

Referendarii utriusque Signaturae Rom. Pontificis . 241. b. Quotus debeat esse eorum numerus . 242. a. Admittendorum qualitates . Ibid. Qui admitti possunt ad Signaturam gratis . 242. b. Privilegia . 243. a. & b.
 Regulares de una ad alteram Provinciam transientes absque licentia suorum Superiorum ab Ordinariis locorum carceri debent mancipari . 372. b.
 Ripae Urbis Mercatores. Eorum Privilegia . 54. b. Eorum Libri si concordant cum Libris Proximarum plene probant . Ibid.
 S. Rituum, & Ceremoniarum instituta Congregatio a Sixto PP. V. 395. a.
 Roma. Regio Burgi erecta a Sixto V. praevia ejus separatione a Regione Pontis, & Transiberim . 278. b. Taxa expensarum in Matrimonii observanda . 286. b. & seqq. Vias Piam, & Felicem habitantibus concessa Privilegia . 346. b.
 Romandiole Provincia . 348. b. In ea Magalotta Constitutio observanda iuxta correctionem Sixti Papae V. Ibid.
 S. Romualdi Montis Corona Eremita cuiusquamque Ordinis Religiosos recipere possunt . 223. b. Ipsi vero nec ad Eremitum Camaldulensium transire possunt . Ibid.
 Rosarium B. Mariae Virginis a S. Dominico institutum . 185. b.

S

Secretariorum Rom. Pontificis Collegium ab Innocentio VIII. erectum . 201. b. Eidem applicata emolumenta alias Secretario domestico PP. assignata . 202. a. & seqq. Concessa Privilegia . 203. a. & seqq.
 S. Severini Oppidum in Civitatem erigitur . 277. b. A Diocesi Camerinen. separatur . Ibid. Episcopatus efficitur . 278. a. Dos, & Diocesis ei assignatur . Ibid.
 Signaturae Gratiae Congregatio erecta cum praesentatione manerum . 394. a.
 Sixtus V. in Pontificem electus . 123. b. Quoto tempore Romanam tenuerit Ecclesiam . Ibid. Moritur . 124. a. Ejus Corpus in Liberiana Basilica sepelitur . Ibid. Jubilaeum Universale indicit . 132. a. Praedecessorum Pontificum Constitutiones contra
 Exu-

Exules, Bannitos, aliosque facinorosos confirmat . 137. b. Festum Praesentationis Mariae Virginis instituit . 142. a. Festum quoque S. Francisci de Paula . 142. b. Firmam Universitatem restituit . 143. a. Notariorum Sedis Apostolicae Collegium auget ad duodecimarium numerum . 161. b. Artem Lanae Romae restituere curat . 171. b. Decies centena millia aureorum in Arce S. Angeli certis legibus reponit . 206. a. & seqq. Artem conficiendi sericum Romae instituendam curat . 218. a. & seqq. Montis Alti Collegium Bononiae erigit . 255. b. Hebraei in Statu Ecclesiastico negociantibus varia concedit Privilegia . 265. a. Montis Alti Oppidum in Civitatem, & Episcopatum erigit . 275. a. Oppidum quoque S. Severini . 277. a. Tolentinum . 285. a. Typographiam Vaticanam . 301. a. Cappellam in Basilica Sanctae Mariae Majoris fundat . 311. b. Aquam felicem Romam perducere curat, fontemque construi . 347. a. Alia decem septena millia aureorum in Arce S. Angeli eidem legibus reponit . 363. a. & seqq. Quindecim Congregationes instituit . 392. a. & seqq.
 Societas Jesu. Presbyteri a Praeposito Generali designari possunt aperire literas S. Penitentiarie . 13. b. Salus Praepositi Generalis potest contrahere celebrare . 14. a. 16. a. Bona alienare . 14. b. De ejusdem licentia Clerici Societatis possunt promoveri ad Sac. Ordines extra tempora, & a quocumque Antistite . 18. a. Et transire ad quemcumque Ordinem Regularem . 18. b. Societatis Privilegia confirmata . 23. b. & seqq. Collegium Riga erigitur . 47. b. Eique Monasterium S. Mariae Magdalenae Ordinis Cisterciens. cum Ecclesia S. Jacobi assignatur . Ibid. Tertio Societas ipsa approbatur . 55. b. Ejus ministerium Christianis servat de prodest . Ibid. Constitutiones . 56. a. & b. Collegium Ispense erectum . 60. a. & b. Item Montense . 63. a. Brugense . 69. b. Mantuanum . 72. b. Alterum Pontis Monsonii . 95. a. Gracense . 124. a. Mussipontanum . 128. b. Religiosi Soc. etiam Sacris Ordinibus non sint initiati Verbum Dei praedicare possunt . 80. a.
 De Somascha Clericorum Regularium Congregatio erecta . 130. b. A Gregorio XIII. approbata . Ibid. Variis eidem concessa exemptiones . Ibid. & seqq. Status Ecclesiasticus. Subditi bona immobilia in non

subditos alienare non possunt, nisi de licentia Papae . 124. b. Barones, & Communitates eorum territoria contra Exules, & Bannitos debent tueri . 138. b. Eisdem capere, & Officialibus Pontificis tradere . Ibid. Communitates se pro aliis obligare, aut sua bona alienare nequeunt . 247. b. & seqq. Hebraei in eo Negociantes multis gaudent Privilegiis . 265. a. Quibus in casibus cavalcata, & armatorum collecta fieri possunt . 403. a.
 Stephanus Poloniae Rex . 47. a. Collegium Soc. Jesu Riga curat erigi . 47. b.

T

Taurorum agitatio vetita Ecclesiasticis, non vero Laicis . 8. a.
 Tolentini Oppidum in Civitatem erigitur, ejusque Collegiata Ecclesia in Cathedrali . 285. a. Canonici concessa Almatia . 286. a. Dos novo Episcopatus assignata . Ibid.
 SS. Trinitatis Archiconfraternitas de Urbe . 101. b. Privilegia ipsi concessa . 102. a. & seqq.
 Typographia Vaticana erectio . 301.

V

Valentina Universitas ab Alexandro VI. Instituta . 153. b. Nonnulla Beneficia eidem unit Sixtus Quintus . Ibid. Constitutiones pro ejus regimine . 156. a. & seqq.
 Venetiarum Patriarchatus . 410. a. Ejus Mensa vivitur Monasterium S. Cipriani . Ibid.
 Vilnensis Universitas sub regimine Presbyterorum Soc. Jesu erecta . 121. b. Privilegia caterarum Universitatum ei concessa . Ibid.
 Vindensis Ecclesia in Livonia erecta . 127. a. Capitulum, & Dignitates in ea institutae . 127. b. Dos Episcopo assignata . 128. a. Super ea Poloniae Regibus tributum suspirat . Ibid.
 Vxor si post obtentam Vri separationem complura adulteria commiserit ultimo supplicio punienda . 269. a. Eadem poena subiacet si aufererit et loco sibi per Judicem assignato . Ibid.

FINIS.

UNIVERSIDAD NACIONAL AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

CENTRAL DE BIBLIOTECAS

JUAN

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN
DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS